

မုဂ္ဂလင်္ဂ

အမှတ် - ၂၃၃   ၂၀၁၄ - ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

မုဂ္ဂလင်္ဂ

BURMESE CLASSIC .COM

7 - MAR 2014

နမူနာ တာဝန်ဆောင်သူများအတွက် သတိပြုရန်

သစ္စာသိဒ္ဓါထားတော်ကြီး

ဗုဒ္ဓ ဂုဏော အနန္တော၊ ဓမ္မ ဂုဏော အနန္တော၊ သံသ ဂုဏော အနန္တော၊ မာတာပီတု ဂုဏော အနန္တော၊ ဘာဝေရိယ ဂုဏော အနန္တော၊

ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အည နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အည နတ္ထိ၊ သံဃော မေ သရဏံ အည နတ္ထိ၊

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဓမ္မာ ဥဉ္စိ၊ သဗ္ဗ သတ္တန္တရာယော၊ သဗ္ဗ ခောဂန္တရာယော၊ သဗ္ဗ ဒုဋ္ဌိက္ခန္တရာယော၊ ဂစ္ဆာမာဗ္ဗိ၊ ဩကာသေ တိဋ္ဌာပဿိ၊

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကြီးကို "အားလုံးငြိမ်းရာ အောင်ဂါထာ" ဟု၍ လည်းခေါ်ကြသည်။ ယုံကြည်ကြည် ဣတ်ဖတ်သူတိုင်း အသက်ရှည်မည်။ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းမည်။ လာဘ်လာဘ ပေါများမည်။ ဘုန်းကံကြီးမည်။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်း၏ ချစ်ခင်နှစ်လိုခြင်းခံမည်။ ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ချမ်းသာ လွတ်ကင်းမည်။

စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်

- ➔ ပြည်ထောင်စု၏ မည်သည့်နေရာတွင် နေထိုင်သည်ဖြစ်စေ ခိုင်မြဲသည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ထားရှိစေရန်အတွက် အလွန်အရေးကြီးသည်။
- ➔ ပြည်ထောင်စု စိတ်ဓာတ်သာလျှင် တိုင်းရင်းသားအားလုံး ထာဝစည်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သွားမည့် စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့စာနာတော်ထား

- ➔ တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုကို လိုလားသည်။
- ➔ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို လိုလားသည်။
- ➔ ဆူပူအကြမ်းဖက်မှုကို မလိုလား။
- ➔ ဆူပူအကြမ်းဖက်မှု ဖန်တီးသူများ ဝိုင်းဝန်းမယ်ရွေး။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၇) ရပ်

- ➔ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ ဦးမြှင့်ရေး။
- ➔ အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး။
- ➔ စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်နိုင်စေရန် တည်ဆောက်ရေး။
- ➔ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အခြေခံဥပဒေနှင့် တည်ဆောက်မှု ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ➔ ခိုက်ဖွိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် စေရန် တည်ဆောက်ရေး။
- ➔ နေရာကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပိုပြိုင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ➔ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းတန်ဖေး ထိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် တည်ဆောက်ရေး။
- ➔ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

ဂုဏ်ရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ➔ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်မားရေး။
- ➔ အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ရေး။
- ➔ စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန် ထက်မြက်ရေး။
- ➔ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်မားရေး။

ကုမ္ပဏီကြားပန်းသည် လရောင်ဆန်းမှ ပွင့်လန်းရတီသက်သို့ လပြည့်ဝန်းဟူသော မဂ္ဂဇင်းဖြင့် ချစ်စွာသော စာဖတ်ပရိသတ်များ၏ အသိဉာဏ်အလင်းတန်းကို ပွင့်လန်းလင်းလက်စေရမည်ဟု မေတ္တာရည်သန်လျက် . . .

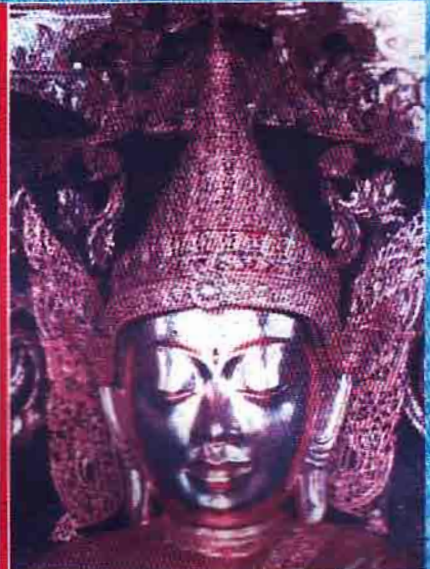

မာတိကာ

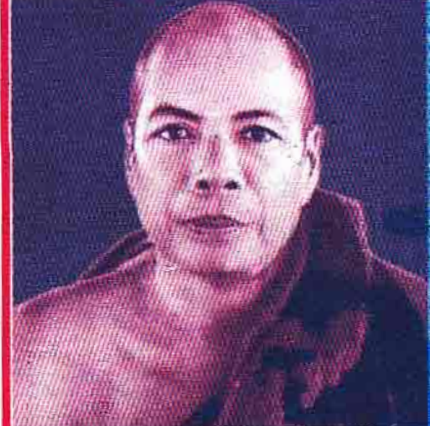
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	အံ့ဖွယ်ထူးခြား မှာရအောင်မြင်ပြည်တော်ပြန်ဘုရား.....	မင်းဂုဏ် ၅
၂။	ရှေးဟောင်းချမ်းသာကြီးဘုရား.....	တက္ကသိုလ်မျိုး ၁၇
၃။	တစ်နှစ်တစ်ခါ ဖူးကြပါစို့ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီမြတ်ဆီသို့.....	မင်းဆန့် ၃၅
၄။	မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တောင်ကြီးလေးလုံး ကြိတ်တော်မူနေရပုံ ပဗ္ဗတူပမသုတ်ထရားတော်.....	ဓမ္မဒါန ၄၃
၅။	ပုဂံ မြင်းပသည့် ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ငယ်(ဒဿန)၏ ၇၅ နှစ်မြောက် မွေးနေ့မင်္ဂလာ.....	မင်းဂုဏ် ၄၉
၆။	ဘန်ကောက်မှ ကမ္ဘာသုံးခု.....	ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု) ၆၁
၇။	ဓမ္မစကြာတရားတော်... ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒြာဘိဝံသထေရ်မြတ်(အနိစ္စဆရာတော်).....	၆၉
၈။	တန်ခိုးကြီးမား ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော်ဘုရား... မောင်လှသစ်	၇၅
၉။	အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်.....	အရှင်ဆန္ဒာစိက ၇၉
၁၀။	နေရစ်တော့ ဗာရဏသီ (၁).....	ဒေါက်တာအောင်အောင်မင်း ၈၄
၁၁။	မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ စေတဒင်္ဂဘွဲ့ထူးရ ထေရီများ.....	ရဲမြင့်(နောင်ချို) ၉၂
၁၂။	ဖြည့်နိုင်ခဲ့သော ပါရမီ.....	မောင်ဉာဏ်လင်း(တောင်ကုတ်) ၉၄
၁၃။	ပယ်လေးပါး ခံလေးတန်.....	ကျိုက်လတ်သန်းထိုက် (LL,B) ၉၈
၁၄။	ဗုဒ္ဓခေတ်အမျိုးသမီးများ.....	ရဲဘော်ကျော်ဆန်း ၁၀၀
၁၅။	မြေဖမ်းသမား၏ အကုသိုလ်.....	နေဝန်းနီ ၁၀၃
၁၆။	သာယာလှပ တန်ခူးလ.....	ရေကျော်စိုးအောင် ၁၀၈
၁၇။	လွင့်မော့တတ်သော ဝိညာဉ်.....	ဘိုဘို(ရွှေကံကျ) ၁၁၀
၁၈။	ရိုးမတောက ရတနာသိုက်ရှာပုံခရီး.....	အေးဆွေ(ပန်းတောင်း) ၁၂၀
၁၉။	အို, ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အောင်ဆန်း.....	ထွန်းလင်းသူ ၁၂၉
၂၀။	နှလုံးသားမျက်ရည်.....	သန္တာမြတ်သောင်း ၁၃၆
၂၁။	အိပ်မက်ထဲက ပဝါ.....	အေးလွင်(ကသာ) ၁၄၁
၂၂။	လူပျိုကြီးနတ်.....	ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ) ၁၄၆
၂၃။	ချစ်စရာခရီးစဉ် (၆).....	ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်) ၁၅၀
၂၄။	ပိတောက်ပွင့်ဖူး လတန်ခူး.....	အောင်ရဲဝင်း(ဟံသာမြေ) ၁၅၈
၂၅။	ဝမ်းသာလိုက်တာ.....	လင်းယဉ်ဉာဏ် ၁၆၀
၂၆။	နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းစရာ ရောမမြို့က ဒဏ္ဍာရီဆန်တဲ့ရေပန်းများ ကိုအေးမြင့်(ဖဟာဝိဇ္ဇာရေး-သူ).....	၁၆၇
၂၇။	ဂန္တီရဆန်တဲ့ ထိုတစ်နေ့.....	နန္ဒာရီကျယ် ၁၇၇
၂၈။	တစ်ခါတစ်ရံ ဒီလိုလည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်.....	ကိုစနေ ၁၈၁

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၉။	အဖကိုပစ်ထား သားမိုက်များ	ဤဂုဏ်နဂပ္ပပါလ ၁၈၆
၃၀။	ရင်ကိုခွဲလို့ ပြချင်တယ်	ထွင်းကြီးသားတင်ဝင်းဦး ၁၉၄
၃၁။	ရင်ထိမြား	ကိုချမ်း(အေး-၂) ၂၀၀
၃၂။	ကြက်ဆူပင်ကလေး	ခွီသာ ၂၀၀
၃၃။	ချန်ခွဲရမယ့် နာမည်	ဇော်ကောင်စာပြင်ဆရာတစ်ဦး ၂၁၅
၃၄။	ဝိညာဉ်အဖြစ်နှင့် အနားမှာရှိနေသူ	မောင်မောင်မိုးအောင် ၂၂၀
၃၅။	ဖြူမုဆိုး	ကောင်းစံဟိန်း(ပန်နေဝန်း) ၂၂၈
၃၆။	နတ်ဆေးနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးပြား	မင်းဟန်(သန်လျင်) ၂၃၆
၃၇။	သင်္ဘောပျက်ရှာဖွေရေး	လှမိုး(ပညာရေး) ၂၄၃
၃၈။	မြေဩဇာဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိသော ကွန်ပင်တို့၏ကမ္ဘာမြေကြီး	မြူးဇော် ၂၄၇
၃၉။	သုတစုံဖြာ ဤကမ္ဘာ	ဝိုးရွှေလှပင်း ၂၅၄
၄၀။	နွားကျင်ငယ်ရည်ဖြင့်	ကိုထိန်(တာချီလိတ်) ၂၆၀
၄၁။	အမေပြောတဲ့ ဆေးနည်း	စိုးယဉ်ထွန်း ၂၆၁
၄၂။	ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် ဆေးနည်းနှစ်မျိုး	စိန်ဇော်က ၂၆၂
၄၃။	လိပ်ခေါင်းရောဂါ သတိပြုစရာ	တော်မြင့်(ငှက်ဈေး) ၂၆၄
၄၄။	မိသားစုတို့ ဂရုပြုစေချင် ဝက်ရွှားပြန်ရောဂါရှင်	ရီရီငွေ ၂၆၆
၄၅။	ဒုလ္လာရောဂါအကြောင်း သိကောင်းစရာ ..	အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ၂၆၉
၄၆။	ကျန်းမာစေဖို့ လမ်းလျှောက်ကြစို့	ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ) ၂၇၂
၄၇။	လဆန်းရက်မှာ ခေါင်းလျှော်ပါ	ချစ်မပသက် ၂၇၅
၄၈။	ရောဂါပျောက်ရာ ဆေးနည်းဖြာဖြာ (၂)	သုနန္ဒာစိုး(ရွှေဂင်အေး) ၂၇၆
၄၉။	သရဲဖိုးတာ	ကြည်နွဲ့ရည်(ခရမ်း) ၂၇၉
၅၀။	ခရီးထွက်မလား ပြဿဒါးရက်မှာ	သုတေသီဆရာငြိမ်း ၂၈၃
၅၁။	ကြုံရဆုံးရ သမဂ္ဂဘဝ	သုဝဏ္ဏကျော်စိန် ၂၈၄
၅၂။	ရီဟာဇယ်	ကိုရွှေတေးသား ၂၈၆
၅၃။	ကျွဲကျွဲနှင့် အလွဲများ	သံသိမ့်သိမ့် ၂၉၀
၅၄။	ငှါသား အရက်မသောက်တတ်ဘူး	မောင်မောင်ဝင်းမြင့်(မှင်း) ၂၉၂
၅၅။	စပါး ၂၀ လောက်တော့ ကုန်ပြီ	မင်းတိုင်ပင်(ပြုစုရေး) ၂၉၅
၅၆။	ကာတွန်းကဏ္ဍ	ကလောင်စုံ ၂၉၈
၅၇။	ပြုံးရယ်ရယ်ဟား ဟာသများ	စောနိုင်ထူး ၃၀၂
၅၈။	ထန်းလျက်ခဲ ပျောက်ဆုံးမှု	အောက်တိုဘာအောင်ကြီး ၃၀၄

BURMESE CLASSIC .com

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅၉။	မိုင်းခိုင်းဆရာတော်ကြီး၏ အစွမ်းထက်ထီး၊ တံခွန်၊ သန်လျက် ဂါထာတော်..... သုတေသီအရာရှိမ်း ၃၀၆	
၆၀။	ရတနာထဲက သလင်းစိမ်းပြာအဆောင် ... အောင်ဘုန်းမြင့်(ကဆွင်မြေ) ၃၀၈	
၆၁။	အမူအခင်း၊ ထောင်အချုပ် လွတ်ရန် ဓာတ်ယတြာ..... အောင်ကြည်သန်း(စောင်တော်သီ) ၃၁၀	
၆၂။	ဓာတ်မိုက်ကြမ္မာလား..... ဆရာအောင်ကျော်ခိုင်(ရွှေစေတီ) ၃၁၄	
၆၃။	ယတြာနှင့်ပွဲစား..... မေပုဒ္ဓိ ၃၀၆	
၆၄။	သန်ဝံပမ ဗုဒ္ဓလေးဆူ အောင်ဆုယူ .. ဆုကြီးပန်း-လှအောင်(ကြေး/မြေ) ၃၂၁	
၆၅။	ဝိဇ္ဇာရ လက်ထောက်ပေဒင်ဟောကိန်း..... ညွှန်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်) ၃၂၄	
၆၆။	အတိတ်နိမိတ်ကောင်းတွေ အိပ်မက်လှလှလေးတွေ မက်နေပြီမဟုတ်လား..... နတ်ဖျက်စီ ၃၂၆	
၆၇။	စွယ်စုံလက္ခဏာအဘိဓာန်ကျမ်း A to Z ..... ဆရာဦးခန့်ကျော် ၃၂၈	
၆၈။	ပတ္တမြားကျောင်းတော်ရာသို့ အဓိဋ္ဌာန်ခရီး ... ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် ၃၃၅	
၆၉။	၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဟောစာတမ်းနှင့် ယတြာ..... ဦးညွှန်လွင်(ကြို့ပင်ကောက်) ၃၃၇	
၇၀။	၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာသီခွင်နှင့် ဧပြီလ ဟောကိန်းများ..... ဆရာဦးခန့်ကျော် ၃၄၀	

နာယက
ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း
မင်းဂုဏ်
အကြံပေး
ဦးစိုးပိုင်
ဒေါ်ခင်ငြိမ်း
စီစဉ်သူ
ဉာဏ်ပွင့် (စက်မှု)
တာဝန်အယ်ဒီတာ
မောင်သာယာ
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
မောင်မောင်မြတ်၊ ခင်သက်နိုင်
မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း
ကျော်မင်းမောင်
ကွန်ပျူတာ
လပြည့်ဝန်းအဖွဲ့
မန်းဇွဲပညာရှင်များ
ဆန်းထွန်း၊ ဆွေမြင့်၊ လှသစ်အောင်၊ မိုးအောင်၊
စိုးမြင့်လေး၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ချရင့်နိုင်၊
အတွင်းမလင်
ကိုဦး
မျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
မာကျူရီအောင်ဆက်၊ ဦးစွန်ကော်ယူ (၀၅၅၅၇)
အမှတ်(၄၉)၊ ရေကျော်လမ်း၊
ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်ခင်ငြိမ်း [မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၄၃၄၅]
အမှတ်-၄၄၊ ၅၅-လမ်း၊ (၂)ရပ်ကွက်၊
ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။
မူပိုင်ခွင့်နှင့်ဖြန့်ဖြူးရေး
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း ၁၈ (ပထပ်)
(၁၇ x ၁၈ လမ်း)ကြား၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈
ကြော်ငြာနှင့်ဖြန့်ဖြူးရေး
နန္ဒာအောင် (၀၉-၃၀၀၆၆၀၇၄)
အမထွေထွေ
အောင်ဝင်းသန့်၊ အောင်အောင်
မန္တလေး
ထွန်းဦးစာပေ
ထုပ်စု
၁၀၀၀
စုစည်းရေး
၂၂၀ ကျပ်

အံ့ဖွယ်ထူးခြား မာရ်အောင်မြင်ပြည်တော်ပြန်ဘုရား

မင်းဥလက်

ပုဂံလူသည်

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတခရိုင်၊ လွန်မြို့ရှိ မာရ်အောင်မြင်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားသို့ ရှေးယခင်က စာရေးသူ ချစ်ကြိမ်တိုင် ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ယခုကဲ့သို့ မကောင်းမွန်သေးသဖြင့် တုန်းတစ်တန် ရေတစ်တန် သွားခဲ့ရသည်။

ယခု နောက်ပိုင်း နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဧရာဝတီမြစ်ကူးတံတားကြီးများ တည်ဆောက်ပေးသဖြင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးမှာ အထိုက်အလျောက် ဆောင်းမွန်လျက် ရှိပေပြီ။ ထိုမြစ်ကူးတံတားကြီးများအနက် မီးရထားလမ်းပါ ဝါနီသည် ဧရာဝတီတံတား (ညောင်တုန်း) တည်ဆောက်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ပုသိမ်၊ အပင်၊ ဓနုဖြူ၊ လွန် စသည့် မြစ်ဝ

ကျွန်းပေါ်မြို့များသို့ ရန်ကုန်မြို့မှ လွယ်ကူဖျော်ဖြေနိုင်စွာပင် သွားရောက်နိုင်ကြသည်။ ထို ဇောင်တုန်းတံတားကြီး တည်ဆောက်ပြီးနောက်မှ လွန် မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားသို့ ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)နှင့်အတူ စာရေးသူတို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ပုဒ္ဒတာသာဝင်များ အနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီများသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြရာတွင် ခရီးလမ်းပန်း ခက်ခဲသည့်တိုင် ဇွဲသန်စွာဖြင့် ကြိုးစားပမ်းစား အရောက်သွားလေ့ရှိကြရာ ခရီးလမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန်လာသည်တွင်မူ အထူးပြောဖွယ် မရှိတော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ မြန်မာနိုင်ငံ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော မာရ်အောင်မြင်

ပြည်တော်ပြန်ဘုရားသို့လည်း ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ဘုရားဖူးများ လာရောက်လှက် ရှိကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

စေတီတော်ပရိဝုဏ် ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် ယာဉ်ရပ်နားရန်လည်း အထူးပင် အဆင်ပြေသည်။ ယာဉ်ရပ်နားစခန်းဝင်ပေါက်မုခ်ဦးကြီးကိုပင် ရွှေရောင်ကနုတ်ပန်းဖော် မြန်မာမှုအနုလက်ရာများဖြင့် ခြယ်မှုန်းထားသည်။ ဘုရားကြီး၏ ပရိဝုဏ်အကျယ်အဝန်းမှာ ၁၀ ဧကခန့်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ဂန္ဓကုမ္ပဏီတိုက်တော်သို့ဝင်ရောက်ရန် စောင်းတန်းလေးသွယ်ရှိပြီး စောင်းတန်းများနှင့် ဂန္ဓကုမ္ပဏီတိုက်တော်တို့ကို ပေါင်းကူးတိုက်များဖြင့် ဆက်သွယ်ထားသည်။

မြောက်ဘက် စောင်းတန်းကြီး
မှာ အစိမ်းရောင်သွပ်ပြားအမိုး သုံးဆင့်
ပေါ်တွင် ဘုံခုနစ်ဆင့် စုလစ်မွမ်းချွန်
အထွတ်တင်သည့် ရွှေရောင်ပြာသာဒ်
လေးဆောင်ပါဝင်ပြီး မြန်မာအနုလက်
ရာ မှန်စီရွှေချ တိုင်လုံးကြီးများ၊ ရွှေ
ရောင် ကနုတ်ပန်းဖော် နဖူးစီးများဖြင့်
လှပတင့်တယ်လျက် ရှိသည်။

ထိုစောင်းတန်းကြီး၏ ဝင်ပေါက်
ဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ခြင်္သေ့
ရုပ်တုကြီး တစ်ခုစီရှိသည်။ စောင်းတန်း
ကြီး၏အလျားမှာ ၁၁၈ ပေ ၁၀လက်မ၊
ဝဲယာတစ်ဖက်စီတွင် တိုင်လုံးပေါင်း ၄၈
လုံးစီ စုစုပေါင်း ၉၆ လုံး၊ အခန်းပေါင်း
၉၄ ခန်းရှိကြောင်း သိရသည်။ ဘေးနှစ်
ဖက်တွင် အမြင့် ၂ ပေ၊ အကျယ် ၉
ပေစီရှိသော အုတ်ခုံနှစ်ခု ခြံရံလျက်
အလယ်လူသွားစင်ကြီးမှာ ၁၃ ပေ ၂
လက်မ ကျယ်ဝန်းသည်။

မူလက ကျွန်းတိုင်များဖြင့်
ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ၁၂၉၈ ခုနှစ်တွင် ပျက်
စီးယိုယွင်းသဖြင့် ၁၃၁၆ ခုနှစ် နတ်
တော်လတွင် မူလစောင်းတန်းကို ဖျက်
သိမ်းကာ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်
နေ့တွင် ပန္နက်အသစ်ချခဲ့သည်။ ၁၃၁၈
ခုနှစ်တွင် အပြီးသတ်ခဲ့ရာ ထိုအချိန်က
ကုန်ကျငွေ ၉၂၀၈၅ ကျပ် ၃ ပြား ဖြစ်
ကြောင်း သိရသည်။

မြောက်ဘက်စောင်းတန်း
ဝင်ပေါက်မှန်စီးနှင့် ခြင်္သေ့ရုပ်တု

ယာဉ်ရပ်နားစခန်း ဝင်ပေါက်မှန်စီးကြီး

ဂန္ဓကုဋ် တိုက်တော်ကြီးမှာ
၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် အုတ်တိုက်တော်ကြီးဖြစ်
ပြီး အုတ်တိုက်တော်ပေါ်ရှိ စေတီတော်
မှာ ရွှေထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်
နားတော်တို့ဖြင့် ရွှေရောင်ဝင်းကာ တင့်
တယ်သပ္ပာယ်လျက်ရှိသည်။ စေတီတော်
မုခ်လေးမုခ်တွင် ရုပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူစီ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူလျက်
ရှိသည်ကို ကြည့်ညှိဖွယ်ဖူးတွေ့ရသည်။

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်ကြီးကို ဗဟို
မဏ္ဍိုင်ပြုကာ တည်ဆောက်ထားသည့်
တန်ဆောင်းတော်ကြီးမှာလည်း အမိုး
ပတ်လည်တွင် ရွှေရောင်ကနုတ်ပန်းဖော်
ပန်းလောင်၊ ပန်းဆွဲ၊ ပန်းတည်းလက်ရာ
များအပြင် နံရံပတ်လည်တွင်လည်း
မြန်မာမူ အင်္ဂတေပန်းတော့ လားဘိရာ
နားဖြင့် ပြောင်မြောက်စွာခြယ်မှုန်းထား
သည်။

ရွှေလွန်မြို့၊ မာရ်အောင်ခြင် ပြည်တော်ပြန် မြတ်စွာဘုရားကြီး

ဓမ္မဒဏ္ဍိကထိကကြီး

မှန်စီရွှေချို တိုင်လုံးကြီးများ၊ ငွေရောင်ကနုတ်ပန်းဖော် ပန်းထောင်၊ ပန်းဆွဲ၊ လင်းနို့တောင် နဖူးစီးများ၏ မှန်ရောင်၊ ဖန်ရောင်၊ ရွှေရောင်တို့ဖြင့် ဝင်းလက်လျက်ရှိသော စောင်းတန်းကြီးအတွင်းဝယ် ရုပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဘုရားဖူးပရိသတ်များ ပျားပန်းခပ်မျှ စည်ကားလျက်ရှိသည်။

မြောက်ဘက်စောင်းတန်းကြီးဘေးတွင် ရပ်နားထားသည့် ဘုရားဖူးယာဉ်များ

ရောင်စုံကြွေပြားများ ခင်းထားသည့် စောင်တန်းကြီး တစ်လျှောက်လျှောက်လှမ်းရင်း စာရေးသူ ရှေးယခင် ရောက်ဖူးခဲ့သည်နှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားစွာ ဘက်စုံတိုးတက် ပြောင်းလဲစည်ပင်လျက်ရှိသော မြင်ကွင်းစုံကိုကြည့်ကာ ကုသိုလ်ရှင်များ၏ စွမ်းဆောင်မှုတို့ကို မုဒိတာပွားလျက် သာဓုခေါ်ခဲ့မိသည်။ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်အတွင်းဝယ် မည်မျှအထိ တိုးတက် ပြောင်းလဲနေမည်ကိုလည်း သိလိုဇောက ထက်သန်လျက်ရှိသည်။

နှစ်ဆင့်မိုးထားပြီး ရွှေရောင်အင်္ဂါတေတိုင်ကြီးများဖြင့် ခုံထည်လျက်ရှိသည်။

များကို ရွှေဝေါယွန်းပန်းချီဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ ထိုပန်းချီလက်ရာမှာ ရန်ကုန်မြို့ ဆရာဦးသောင်းထွန်း ပန်းယွန်းပန်းချီအဖွဲ့၏ လက်ရာဖြစ်ပြီး ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ရှေးမူပုဂံပြန်လည်ပြုပြင်ရေးအဖွဲ့က ဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။ နံရံအတွင်းဘက် မျက်နှာကိုမူ ကြေးပြား၊ မှန်ပြားများဖြင့် မွမ်းမံထားသည်။ အီတာလျံကျောက်ပြားများ ခင်းထားသည့်တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်းဝယ် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လျက် ရှိသည်။ အမိုးမျက်နှာကြက်များကို ရွှေမင်ခြယ်ထားပြီး ဖောင်းကြွရွှေရောင်ကနုတ်ပန်းများဖြင့် အကွက်ဖော်ထားသည်။

တန်ဆောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်အတွင်းနံရံတွင် ဗုဒ္ဓဝင်သရုပ်ဖော် ရွှေဝေါယွန်းပန်းချီများဖြင့် ရေးခြယ်ထားသည်။ ပန်းချီပညာရှင်များမှာ ဇလွန်မြို့ ကမ်းနားရပ်ကွက်မှ ဆရာဝင်းနှင့် ဆရာဟိန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ တန်ဆောင်းကြီးအတွင်းရှိ ရွှေရောင်တိုင်အလုံးပေါင်း ၂၀ တို့တွင်လည်း အောက်ခြေနှင့်အထက်ပိုင်းတို့တွင် မှန်စီထားပြီး ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ကောက်နုတ်ချက် ဗုဒ္ဓဝင်ပုံတော်

ဇောစိတ်၏ မောင်းနှင်ချက်အရ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လှမ်းရင်း ဂန္ဓကုဋိတိုက် တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ တန်ဆောင်းတော်ကြီးမှာ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်ကြီးကို ဗဟိုပြု၍ လေးဖက်လေးတန်တွင် သံထည်ထုပ်၊ လျှောက်၊ ဒိုင်း၊ မြားတို့ဖြင့် အမိုး

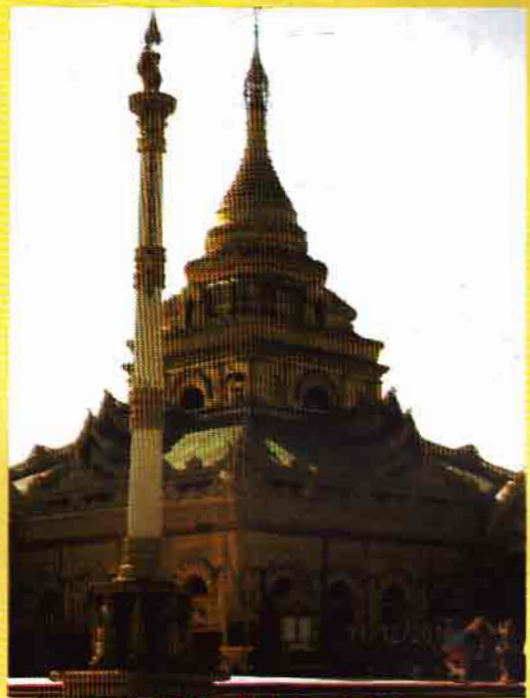
ပြည်တွင်းမြစ်ကုန်တင်ယာဉ်ဖြင့် လာရောက်ကြသည့် ဘုရားဖူးအဖွဲ့

ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော် အပြင်နံရံပတ်လည်တွင်လည်း ရွှေမင်ရောင်အောက်ခံပေါ်တွင် ဟင်္သာပဒါးရောင်အနားကွပ်လျက် အပေါ်တွင် ရွှေရောင်ဖောင်းကြွ အင်္ဂါတေပန်းတော့ မြန်မာမူအနုလက်ရာများဖြင့် ရှုမငြီးဖွယ် ခြယ်မှုန်းထားသည်။

ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်ကြီးအတွင်းတွင် ရွှေရောင်ဝင်းလျက်ရှိပြီး ရွှေပလ္လင်တော်ထက်ဝယ် တင့်တယ်သပွယ်ငှာ သီတင်းသုံး စံပယ်တော်မူလျက်ရှိသော မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးပွေ့လိုက်ရသည်။

ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ပေါ်ရှိ စေတီတော်အား အနီးကပ်ဖူးတွေ့ရပုံ

ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကြီးကို မထိုင်ပြုကာ တည်ဆောက်ထားသည့် တန်ဆောင်းတော်ကြီး

တန်ဆောင်းတော်ကြီး အပြင်နံရံပတ်လည်မြင်ကွင်း

ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကြီးမှာ ယခင် စာရေးသူ ရောက်ခဲ့စဉ်ကနှင့် မတူတော့ဘဲ အံ့ဩဖွယ်ရာ တိုးတက်ပြောင်းလဲ၍ နေပေပြီ။ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်သည့် ကုသိုလ်ရှင်များ၏ စေတနာအလျောက် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကြီးအားလည်းကောင်း၊ မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ မန္တလေးမြို့ရှိ နောင်

တော်မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား ပူဇော်သကဲ့သို့ အမြတ်တနိုး ကြိုးပမ်း ပူဇော်လှူဒါန်း ထားကြသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရသည်။

မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာတော်မှာလည်း မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး၏ မျက်နှာတော်ကဲ့သို့ပင် ပြစ်မျိုးမဲ့မထင် ကြည်လင်ဝင်းပကာ

သတ္တဝါဝေနေယျတို့အပေါ်ထားရှိတော်မူသည့် မဟာကရုဏာတော်များအထင်းသားပေါ်လွင်လျက်ရှိရာ ဖူး၍မဝအောင်ပင် သပ္ပာယ်တော်မူလှသည်။

ရုပ်ပွားတော်သည်ပင် ဤမျှ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သပ္ပာယ်တော်မူလှသက်တော်ထင်ရှား ရှင်တော်မြတ်လူ့အား ကိုယ်တိုင်ဒီဌ ဖူးတွေ့လိုမူ မည်

တန်ဆောင်းတော်ကြီး အပြင်နံရံပတ်လည်မြင်ကွင်း

မြောက်ဘက်စောင်းတန်းကြီး အတွင်းမြင်ကွင်း

မျှ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလေမည်နည်း ဟူသော အတွေးဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ၏ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ရည်မှန်းကာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤမျှ ကြည်ညိုဖွယ်ရာသပ္ပာယ်တော်မူလှသည့် မာရ်အောင်မြင်ရပ်ပွားတော်မြတ် ပေါ်ထွန်းတော်မူလာပုံ၊ ပြည်တော်ပြန်ဟူသော ဝိသေသဘွဲ့ တွင် တော်မူခဲ့ပုံနှင့် ဇလွန်မြို့တွင် ကြွရောက်စံပယ်တော်မူဖြစ်ခဲ့ပုံများမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။

ရခိုင် ရက္ခပူရတိုင်းကို အစိုးရသော ကံရာဇာမင်းကြီး၏အနွယ် ၂၈ ဆက်မြောက် သီရိရာဇာမင်း သက်တော် (၅၇)နှစ်တွင် နတ်ရွာစံပြီးနောက်

သားတော် စန္ဒသူရိယမင်းသည် သက္ကရာဇ် ၉၃၃ (ဘီစီ ၅၈၀)တွင် ၂၉ ဆက်မြောက် မင်းအဖြစ် ထီးနန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးစံခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ ရက္ခပူရ ဓညဝတီ ရခိုင်ပြည်တွင် စန္ဒသူရိယမင်း ထီးနန်းစိုးစံနေစဉ် မဇ္ဈိမဒေသ (အိန္ဒိယပြည်)၌ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူကြောင်း မဇ္ဈိမတိုင်းသား ကုန်သည်များထံမှ မင်္ဂလာသတင်းစကား ကြားသိလိုက်ရသဖြင့် မင်းကြီးသည် သဒ္ဓါထုံမွမ်း ပီတိလျှမ်းကာ ဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်လိုသော စိတ်ဆန္ဒများမှာလည်း ပြင်းပြစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စန္ဒသူရိယမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်အား ပင့်ဆောင်ရန် မျှူးကြီးမတ်ကြီးများအား တာဝန်

ပေးအပ်ရာ ခက်ခဲသောအမှုဖြစ်၍ ပင့်မရနိုင်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြသဖြင့် ထိုသို့လျှောက်တင်သူများအား နန်းတွင်းမှ နှင်ထုတ်လေသည်။

မင်းကြီးသည်လည်း ဘုရားရှင်အား ဖူးခွင့်မရသဖြင့် စိတ်လက်မကြည်သာ စက်တော်မခေါ် ပွဲတော်မတည်နိုင်ဘဲ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

ထိုဖြစ်အင်ကို မြင်တွေ့ရသည့် နှမတော်ငယ် ဥဒ္ဓမ္မရဒေဝီက မောင်တော်မင်းကြီးထံ ဘုရားရှင် ရောက်အံ့သောအကြောင်းရှိလျှင် ဖူးရမည်ပင် ဖြစ်ပါကြောင်း နှစ်သိမ့်စကားလျှောက်လားသည်တွင် မင်းကြီးလည်း စိတ်ဘက်သာရာရခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

တန်ဆောင်းတော်ကြီး အတွင်းမြင်ကွင်းများ

ကန္တကုဋိတိုက်တော် အပြင်နံရံမြင်ကွင်း

ထိုသို့ လျှောက်ထားခဲ့ပြီးနောက် နှမတော်ငယ်သည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးခွင့် ရစေရန် မှူးမတ်များနှင့် တိုင်ပင်ကာ အစီအမံများ ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ထို အစီအမံများအရ မင်းကြီးသည် ဘုရား ရှင်ကို ရည်စူးလျက် တံခွန် ငါးရာ၊ ဆီ ဖိ၊ ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်၊ နံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော် ပင့်လျှောက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်လေသည်။

မင်းကြီးသည် ထိုလျှောက်တင် ချက်အတိုင်းပင် ဘုရားရှင်အား ရည်စူး လျက် ပူဇော်ဖွယ် အထူးထူးတို့ဖြင့် ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်ကာ ရက္ခပူရ ခည ဝတီ ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွမြန်းတော်မူပါရန် မနောအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရိုသေစွာ ပင့်ဖိတ် လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ စန္ဒသူရိယမင်း ပင့်ဖိတ် လျှောက်ထားသည်ကို သဗ္ဗညုတ ရွှေ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဘုရားရှင် ဆင်ခြင်တော် မူ၍ သိမြင်တော်မူလိုက်သဖြင့် အတိတ် ဘဝ သံသရာကို ပြန်လည်ကြည့်ရှုတော် မူရာ အတိတ်ဘဝပေါင်း ၄၀ မျှအထိ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ချစ်ခင်သူအဖြစ် တော်

စပ်နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်ကို သိမြင်တော်မူ သည့်အပြင်စန္ဒသူရိယမင်းထံကြွရောက် တော်မူပြီး ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် စီမံ သွန်းလုပ်ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် ဘုရား ရှင်၏ သာသနာတော်စည်ပင်ထွန်းကား ပြန့်ပွားမည်ကို မြင်တော်မူလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ညီတော်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူကာစန္ဒသူရိယမင်းက မနော အာရုံဖြင့်ပင် လျှောက်သဖြင့် နံနက်မိုး သောက်သည်နှင့် သံဃာတော် ငါးရာခြံ ရံလျက် ရက္ခပူရ ခညဝတီ ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွတော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြား တော်မူလေသည်။ နံနက် မိုးသောက် သည်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် တပည့်

သံဃာငါးရာတို့သည် သိကြားမင်း၏ မိန့်မှာချက်အရ ဝိသုကြာနတ်သား ဖန် ဆင်းပေးသည့် ပြာသာဒ်ယာဉ်ပျံများဖြင့် ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွမြန်းတော်မူခဲ့ သည်။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူရာတွင် ခညဝတီ ကစ္ဆပနဒီမြစ် အရှေ့ဘက် ကမ်းရှိ မောရပဗ္ဗတ ခေါ် သေလာဂီရိ ကျောက်တောင်တော်ထိပ်၌ သက်ဆင်း ရပ်တန့်တော်မူပြီး သွားတော်ပေါ်ရုံမျှ ပြုံးတော်မူသဖြင့် သွားတော်၊ စွယ်တော် တို့မှ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးကာ တန်း နက်သော ရောင်ခြည်တော်များ ပေါ် ထွန်းလာလေသည်။

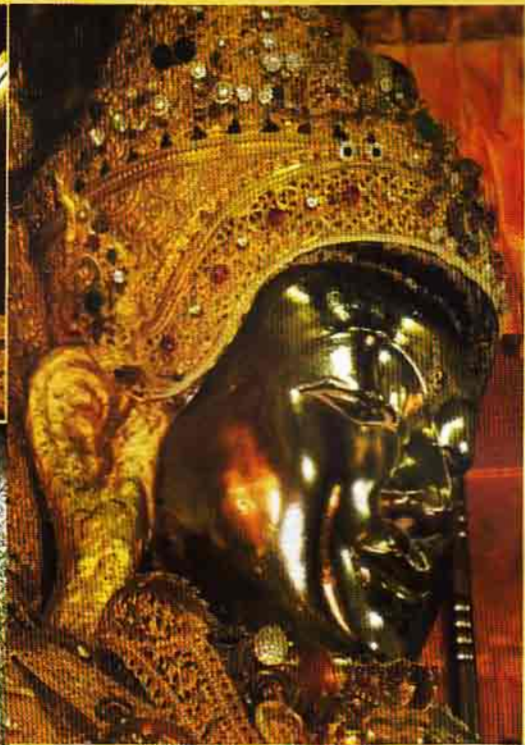
ဤကဲ့သို့ ရောင်ခြည်တော်များ ပေါ်ထွန်းလာသည်ကို စန္ဒသူရိယမင်း ကြီးမြင့်တွေ့ရသဖြင့် လွန်စွာဝမ်းမြောက် လျက် ဆင်း၊ မြင်း၊ ယာဉ်၊ သံလျင်း၊ ထမ်း စင်တို့ကို မစီးဘဲ မျှမတ်အပေါင်း ခြံရံ လျက် ရောင်ခြည်တော်ပေါ်ထွက်ရာ သေလာဂီရိတောင်သို့ ဆောလျင်စွာ အရောက်သွားခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်ထံ တော်ပါးသို့ စန္ဒသူရိယမင်း ရောက် သည်တွင် ပူဇော်အထူးထူးတို့ဖြင့် ပူဇော် ပြီး ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက် ပူဇော်လေသည်။ ထို့နောက် ဘုရားရှင် အား တပည့်သံဃာတော်များနှင့်တကွ

နန်းတော်ဆောင်သို့ ကြွတော်မူပါရန် လျှောက်ထားလေသည်။
ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် တပည့်သံဃာတော်များနှင့်တကွ နန်း တော်သို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့ရာ စန္ဒ သူရိယမင်းလည်း ဝမ်းသာရွှင်လန်း ပီတိ လွမ်းကာ ဆီမီး၊ ပန်းနံ့သာ လှူဖွယ်ရာ အဖြာဖြာတို့ဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီး နောက် အခမ်းအနား မင်္ဂလာသဘင် စီရင်ပြုလုပ်၍ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာ တော်များအား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေ့ည မပြတ် ပူဇော်သက္ကာယ ပြုတော်မူခဲ့ သည်။
ထိုအတောအတွင်း မင်းနှင့် တကွ ပြည်သူ၊ ပြည်သားများလည်း

ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသည့် တရားဓမ္မများကို နာကြားခွင့် ရခဲ့ကြ ကာ သရဏဂုံ သီလ ဆောက်တည်နိုင် ခဲ့ကြသည်။
စန္ဒသူရိယမင်းကြီးသည် မြတ် စွာဘုရားရှင်အား ထူးကဲစွာ ကြည်ညို သဖြင့် ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလို ကြောင်း လျှောက်ထားရာ နန်းတော်၏ တောင်ဘက် မြေသာ တလင်းပြင်တွင် ဝေဠုဝန်ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် ဘုရား ရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ခွင့်ပြုတော်မူလေ သည်။ သို့ဖြစ်၍ စန္ဒသူရိယမင်းကြီး သည် ဘုရားရှင်အား ရတနာမျိုးစုံစီခြယ် သော ရွှေကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက် လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ရာ ထိုကျောင်းတော်တွင်

တန်ဆောင်းတော်ကြီး အတွင်းမြင်ကွင်းများ
မြတ်စွာဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူပြီး နေ့ညမပြတ် တရားတော်များ ဟော ကြားတော်မူခဲ့သဖြင့် တရားတော်များ နာကြားရင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ရှုပွား ဆင်ခြင်နိုင်ကြသည့် ပါရမီဉာဏ် ရင့်သန် သူ ဝေနေယျအများပင် အရိယာစခန်း အသီးသီးသို့ တက်လှမ်းခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။
ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ဓည ဝတီ ရခိုင်ပြည်မှ ပြန်ကြွတော့မည်ဖြစ် ကြောင်း စန္ဒသူရိယမင်းကြီးအား မိန့် တော်မူရာ ဘုရားရှင်နှင့် ခွဲရတော့မည့် အရေးကို တွေးလျက် စန္ဒသူရိယမင်းကြီး လည်း ပူဆွေးသောက ကြီးစွာဖြစ်ရလေ သည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်သည် မင်းကြီးအား လောကဓံ တရား ရှစ်ပါးကို ဟောကြားတော်မူကာ ပူပန်ဆင်းရဲမှုကို သက်သာစေခဲ့သည်။
သို့ရာတွင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကင်းကွာ၍ မနေနိုင်လောက်သည်အထိ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ထက်သန်လျက်ရှိသော စန္ဒသူရိယမင်းက မြတ်စွာဘုရားကြွသွား တော်မူပါလျှင် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်မည့် မိမိနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည် သားများ ထာဝရကိုးကွယ်နိုင်ရန် ဘုရား ရှင်ကိုယ်စား နိဗ္ဗိတရုပ်ရှင်တော်တော် သူ သွန်းလုပ်ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုရန် လျှောက် ထားခဲ့သည်။

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော် အတွင်းမြင်ကွင်းများနှင့် မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်အား ကြည့်ညိဖွယ်ဖူးတွေ့ရပုံ

ထိုသို့ လျှောက်ထားချက်အရ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်အတိတ် ဘဝအကြောင်း ပြန်ပြောင်းကာ ဆင်ခြင် တော်မူရာ စန္ဒသူရိယမင်းသည် ဘုရား ရှင်အား မခွဲနိုင် မခွာရက်ဘဲ ရင်းနှီးချစ် ခင်ခဲ့သည်မှာ ဘဝပေါင်း လေးဆယ်ပင် ရှိခဲ့ပြီး စန္ဒသူရိယအလောင်း နွားကျောင်း သားဘဝတွင် နွားပျောက်သဖြင့် ဘုရား အလောင်း ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားထံ သွား ရောက်ကာ ဗေဒင်မေးခဲ့ရာ ပျောက်နေ သော နွားကို ပုဏ္ဏားကြီးကိုယ်တိုင် အတူတကွလိုက်ပါ ရှာဖွေပေးခဲ့သဖြင့် ထိုကျေးဇူးကြောင့် နွားကျောင်းသား လည်း ပုဏ္ဏားကြီးအား အထူးပင်ချစ်ခင် ရင်းနှီးခဲ့သည်မှာ တစ်နေ့မျှ မတွေ့ရလျှင် ပင် မနေနိုင်လောက်သည်အထိပင်။

သို့ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားကြီး တစ်ရပ် တစ်ကျေးသို့သွားလျှင် ကိုယ်စား ပုံစံတူ နှံ့ရုပ်ကိုထုလုပ်၍ နွားကျောင်းသားအား ပေးအပ်ခဲ့ပြီးမှ သွားခဲ့ရသည်ကို မြင် တော်မူသည့်အပြင် ကိုယ်စားတော်သွန်း

လုပ်ရေးကို ခွင့်ပေးတော်မူခြင်းဖြင့်ဘုရား ရှင် သာသနာတော် အရှည်တည်တံ့ ပြန့်ပွားမည်ကိုလည်း ဆင်ခြင်တော်မူမိ သဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့လေသည်။

ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မူသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စန္ဒသူရိယမင်းကြီး သည် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်အား ရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ်ပြီးသည်အထိ

ဆိုင်းငံ့သီတင်းသုံးတော်မူပါရန် ခြေတော် ဦးခိုက် လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့ပြီး ရုပ်ပွားတော်သွန်းလုပ်ရန် ဆောလျင်စွာ စီမံဆောင်ရွက်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ စီမံဆောင်ရွက်ရာတွင် မင်းကြီးသည် သီရိဂုတ်တောင်ပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓပူဇော်သဘင်ကြီးကို ခုနစ်ရက်လုံး လုံး ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ကျင်းပသည်။

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ သပ္ပာယ်လှစွာသော မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်၏မျက်နှာတော်အား ဖူးတွေ့ရပုံ

ကြိမ်တိုင်တိုင် သွန်းလုပ်ခဲ့သော်လည်း ကွာဟမြဲပင် ဖြစ်၍နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းကိုဘုရားရှင်အားလျှောက်ထားသည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာတော်မူကာ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ရင်ငွေ့တော် ခုနစ်လက်ခုပ်ကို ထည့်သည်တွင်မှ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်သည် တစ်ဆံခြည်မျှပင် မလွင်းဘဲ ပြီးမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဖူးတွေ့ကြရသည့် ဗြဟ္မာနတ်လူတို့၏ စက္ခုပဿာဒဝယ် ဘုရားရှင်နှစ်ဆူ ပြိုင်တူပွင့်တော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ခဲ့ကြသည်ဟုဆိုသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖူးတွေ့ခဲ့ကြရသဖြင့် စန္ဒသူရိယမင်းကြီးနှင့်တကွ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ အားလုံးတို့သည် အထူးဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြကာ ပန်းနံ့သာ တံခွန် ကုက္ကားတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် စန္ဒသူရိယမင်းနှင့်တကွ ပရိသတ်အပေါင်းကိုအား တရားဟော

စန္ဒသူရိယမင်းကြီး၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ စကြဝဠာအရပ်ရပ်မှ လာကြကုန်သော ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ နတ်၊ လူ ပရိသတ်များစွာတို့၏ ကုသိုလ်ပါဝင်လျှာဒါန်းကြသော ရတနာမျိုးစုံ ၆၅ တင်းမျှ ရှိခဲ့သည်။
ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပလျက်ရှိသော သီရိဂုတ်တောင်တော်ပေါ်တွင် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခု ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညအချိန်မှ

စတင်ကာ သိကြား၊ ဝိသုကြာ စသော နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ စန္ဒသူရိယမင်းကြီးနှင့် ၁၀၀ ပါးသော ထီးဆောင်းမင်းအပေါင်းတို့ ခြံရံကာ ၆၅ တင်းသော ရတနာတို့ကို ကျီချက်၍ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ် သွန်းလုပ်ခဲ့ရာ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁ ရက် ကြာသပတေးနေ့ နံနက်တွင် ပြီးမြောက်ခဲ့သည်။
သို့ရာတွင် ဦးခေါင်းတော်မြတ်မှာ မဆက်စပ်ဘဲ ကွာဟနေသဖြင့် သုံး

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်
နောက်ပါ သံဃာတော်ငါးရာ
သေလာဂီရိကျောက်တောင်ထိပ်သို့
သက်ဆင်းတော်မူပုံ

စန္ဒသူရိယမင်းကြီး
ရောင်ခြည်တော်များ
ဖူးမြင်ရပုံ

ကြားပြီးနောက် ပြန်လည်ကြွမြန်းတော်
မူသည်တွင် မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်
သည်လည်း နောက်တော်ပါးမှ ထ၍
လိုက်မည့်ဟန် ပြုသဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်က ...

“ငါ၏ညီဖွား ရှင်ငယ် ဆိတ်
ဆိတ်နေလော့၊ ငါ၏ကိုယ်စား ညီတော်
ရုပ်ပွား စံနေရစ်လော့” ဟု မိန့်ကြား
တော်မူကြောင်း ရက္ခပူရကြေးမုံကျမ်း
တွင် ဖော်ပြထားသည်။

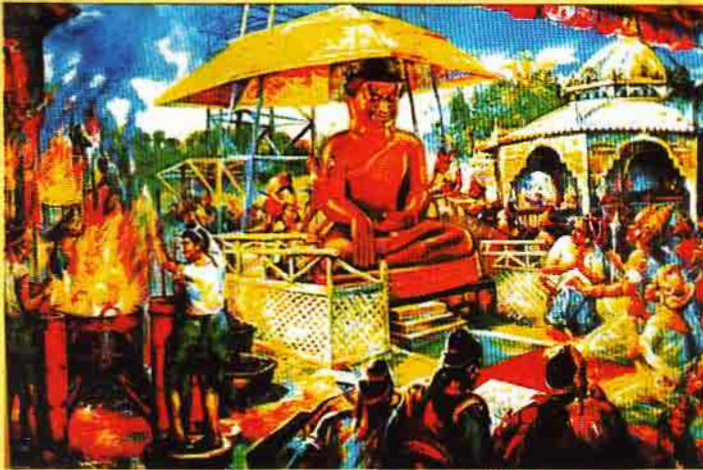
မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး
သွန်းလုပ်ပြီးချိန်တွင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊
ကျောက်မျက်ရတနာများ ပိုလျှံကျန်နေ
သဖြင့် နောက်ထပ် ရုပ်ပွားတော်များ
ထပ်မံသွန်းလုပ်ခွင့် ပြုတော်မူခဲ့ရန်

ပုဂံပြည်ရှင် အလောင်းစည်သူမင်းသည် ညောင်တီရခိုင်ပြည်သို့
ကြွရောက်၍ သီရိဂုဏ်တောင်ရှိ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ခန်း

ဘုရားရှင်နှင့်
နောက်ပါ
သံဃာတော်များအား
နေသူရိယမင်းကြီး
နန်းထက်သို့
ပင့်ဆောင်ကာ
ပူဇော်နေပုံ

၆၅ တင်းသော ရတနာတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်ပွား
ရှင်တုတော် သွန်းလောင်းနေကြပုံ

ရှင်ပွားတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
ရင်ငွေတော် ခုနစ်လက်ခုပ် ထည့်တော်မူပုံ

ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဲ့ရာ ခွင့်ပြု
တော်မူသဖြင့် နောက်ထပ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
တော်များ ဆက်လက်သွန်းလုပ်ခဲ့ကြ
သည်တွင် . . .။

(ဆက်ရန်)

□ မင်းဂုဏ်

ကျမ်းကိုး

၁။ လွန်မြို့ ကျက်သရေဆောင်
ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး၏ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်နှင့်
ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ အံ့မခန်း
သော ဖြစ်ရပ်များ၊ မာမက (သုတေသီ)
၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလ။

၂။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာ
တခရိုင် လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ပြည်
တော်ပြန် မြတ်စွာဘုရားကြီးသမိုင်း၊
သမိုင်းပြုစုရေး အဖွဲ့၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်
ဒီဇင်ဘာလ။

၃။ မန္တလေး မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်
ဘုရားကြီးသမိုင်း၊ ဦးမောင်မောင်တင်
(မဟာဝိဇ္ဇာ) ၂၀၀၄ ခုနှစ် မတ်လ။

၄။ ကုန်းဘောင်ရှာပုံတော်၊ ညိုမြ၊
၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ။

၅။ ရခိုင်မဟာမုနိ ဘုရားသမိုင်း၊
ထွန်းရွှေခိုင်(မဟာဝိဇ္ဇာ)၊ ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလ။

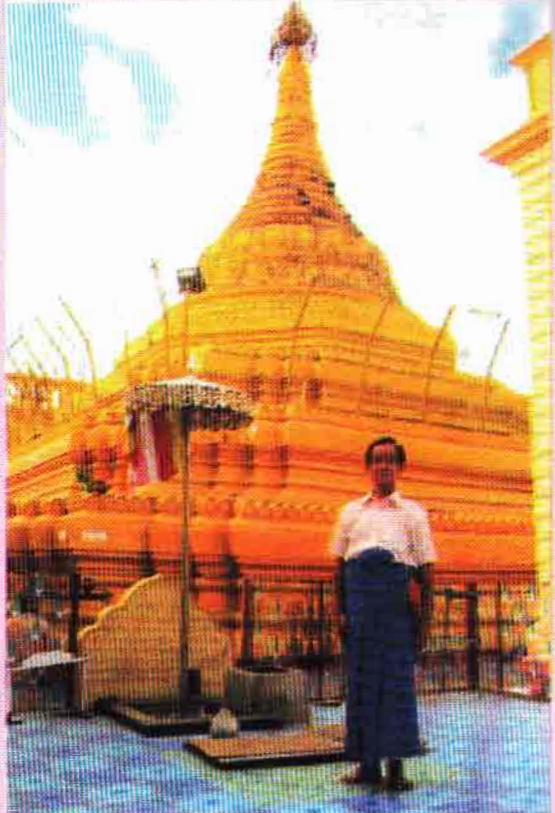
ဆုတောင်းပြည့်ဝ၍ ချမ်းသာမှုအပေါင်းကို ရစေသော

ရှေးဟောင်းချမ်းသာကြီးဘုရား

တက္ကသိုလ်မျိုး

ပုဂ္ဂလောဟာ ချမ်းသာကြီးဆုတောင်းပြည့်ခွပ်ပွားတော်

ချမ်းသာကြီးစေတီတော်အား အနီးကပ်ဖူးမြော်ရပုံ

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးမှ ထွက်ခွာလာသော မတ်တူး ဆလွန်းကားလေးသည် သမီးနန်းဟွမ်ခမ်းမောင်းနှင့်ရာသို့ ဆိုက်ပါလာခဲ့သည်။ မန္တလေးမြို့သည် ရှေးဆယ်စုနှစ် နှစ် ကြိမ်လောက်က မြင်းလှည်း၊ ဆိုက်ကားတို့ ကြီးစိုးရာမြို့ကြီး မြစ်ဝှမ်းသည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး အရှေ့ဘက်မုခ်၌ မြင်း လှည်းပေါင်း များစွာ ပိတ်ဆို့နေ၍ မော်တော်ယာဉ်များ သွား သာရ အလွန်ခက်ခဲသည်။

ထိုနည်းတူ မန္တလေးမြို့၏ လမ်းမကြီးများ၌ မြင်းခွာသံ ဆည်ညံ့နှင့် မြင်းလှည်းများ ဥဒဟို သွားလာနေသည်မှာ မန်ကန်သားများအနေနှင့် အမြင်ဆန်းခဲ့သည်။ ယနေ့အခါက မြင်းလှည်းလည်း မတွေ့ရတော့။ သုံးဘီးယာဉ်များလည်း မတွေ့ရတော့။ ဂျစ်ကားများလည်း မတွေ့ရတော့ပေ။ တရုတ်၊ ညိုအယားဆိုင်ကယ်မျိုးစုံက မြင်းလှည်း၊ ဆိုက်ကားများနေရာ ၌ နေရာယူ၍ တစ်မြို့လုံးအနှံ့ သွားလာနေကြသည်။ ကား

ချမ်းသာကြီးစေတီတော်အတွင်း အောင်မြေနှင်းရင်း စာရေးသူ မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့စဉ်

ချမ်းသာကြီးစေတီတော်အား ပူးမြော်ရပုံ

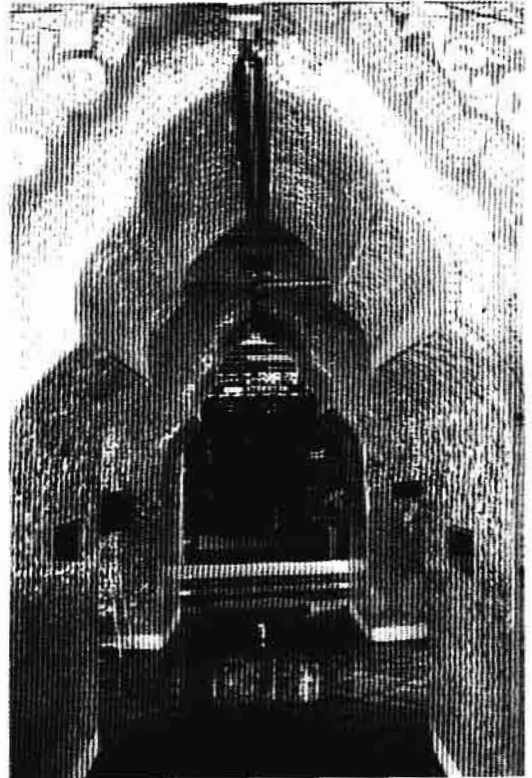
သစ် ကားကောင်းများစွာကလည်း ဆိုင်ကယ်များကြား မောင်းနှင်လျက်ရှိသည်။ မန္တလေးလမ်းမပေါ်၌ သွားလာနေ သော ဆိုင်ကယ်၊ မော်တော်ကားများသည် လမ်းဖြတ် လမ်း ကူးများ၌ သူဦးသူဝင် ကိုယ်ဦးကိုယ်ဝင်နှင့် ဦးရာလူ ဝင်ထွက် မောင်းနှင်နေသည်မှာ အသည်းယားစရာ ကောင်းလှသည်။ အတိုက်အခိုက်တော့ မတွေ့ရ၍ အံ့သြမိသည်။

မန္တလေး၌ မော်တော်ယာဉ်မောင်းနှင်ရန် စာရေးသူ စိတ်ကူး၍ မရပေ။ သား၏မိတ်ဆွေ နန်းဟွမ်ခမ်းကတော့ မတ်တူးကားလေးကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် မောင်းနှင်နေ သည်မှာ ဒီနေ့ကစရာပင် ကောင်းလှ၏။ ရှေ့ခန်း ယာဉ်မောင်း ဘေး၌ ထိုင်နေသော သားဝေမျိုးသက်က ကားအဝင်အထွက်၊ ဆိုင်ကယ်အဝင်အထွက်များကို သတိပေးစကား ပြောရင်း လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ယာဉ်မောင်းသူအား လမ်းညွှန်ဆရာ လုပ်၍ လိုက်ပါလာသည်ကိုကြည့်ရင်း မန္တလေးသို့ နှစ်လ လောက်က ရောက်ခဲ့သူ၊ မော်တော်ယာဉ်မောင်း လိုင်စင် ရထားသော်လည်း မော်တော်ယာဉ်ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် မမောင်းတတ်သူက မန္တလေးသူကို ဘယ်ဝင် ညာကွေ့ ဘယ် ကပ် ညာရှောင် စသဖြင့် အကြံပေးလမ်းညွှန်နေမှုအပေါ် စာရေးသူကြည့်ရင်း ပြုံးနေမိသည်။

မကြာမီ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ သီရိမာလာ အနောက်ရပ်ကွက်၊ ဥပ လမ်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဥပ လမ်း

ချမ်းသာကြီးရုပ်ပွားတော် ကိန်းသပ်မိပယ်တော်ပူရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်အား အာရုံခံတန်ဆောင်းမှ ပူးတွေ့ရပုံ

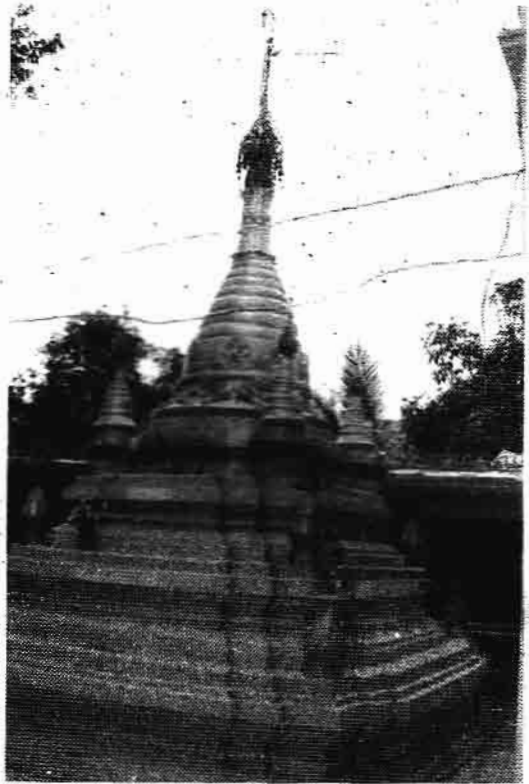
အာရုံခံတန်ဆောင်းအဝင် မှန်စိမ်းဆင့်အဝအား မှန်စိမ်းရွှေချပြင် တင့်တယ်စွာ တွေ့ရပုံ

လက်ယာဘက် မြောက်ဘက်သို့ တွေ့ဝင်ခဲ့ရာ “ချမ်းသာကြီး ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား” သို့ဟု လမ်းညွှန်ထားသည့် ဆိုင်းဘုတ် အား တွေ့ရသည်။ ဥပ လမ်းအတွင်း ဝင်ရောက်သွားသော် “ချမ်းသာကြီးတောင်တိုက်” ကျောင်းတိုက်ကြီးကို တွေ့ရပြီး ထိုကျောင်းတိုက်ဘေး၌ပင် ဆုတောင်းပြည့် ချမ်းသာကြီး ဘုရားစေတီ၏ မုခ်ဦးကို အထင်းသားတွေ့ရတော့သည်။

စာရေးသူ အမှန်ကို ဝန်ခံရသော် မန္တလေးရွှေမြို့တော် သို့ငယ်စဉ်ကစ၍ ယခု အသက် ခုနစ်ဆယ်ကျော်ကာလအထိ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရောက်ဖူးခဲ့သည်။ မန္တလေး ဘုရားအစုံ

ဆုတောင်းပြည့်ချမ်းသာကြီးရုပ်ပွားတော်အား အနီးကပ်ဖူးမြော်ရပုံ

ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ စေတီတော်

ချမ်းသာကြီးရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ မျက်နှာတော်အား အနီးကပ်ဖူးမြော်ရပုံ

ကိုလည်း ဖူးဖူးသည်။ အိမ်တော်ရာဘုရားကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ဖူးသည်။ အိမ်တော်ရာဘုရားနှင့် မဝေးလှသော နေရာဒေသ၌ တည်ထားသည့် ချမ်းသာကြီးဘုရားကိုကား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးခဲ့ပေ။

မန္တလေးကြီးသုံးကြီး (မဟာမြတ်မုနိ၊ ချမ်းသာကြီး၊ ရွှေကျီးမြင်) ဝင်ရောက်ရန် ဇနီးဖြစ်သူ၏ ဆန္ဒပြင်းထန်၍သာ ချမ်းသာကြီးဘုရားသို့ ရောက်ခဲ့ရပေသည်။ ဇနီးဖြစ်သူ၏ ဆန္ဒအရ ချမ်းသာကြီးဘုရားသို့ ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ စာရေးသူအတွက်တော့ ဝမ်းသာစရာ၊ မရောက်ဖူးသေးသည့် ဘုရားသို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်ခွင့်ရ၍ ယခင်ကာလများက ချမ်းသာကြီးဘုရားသို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် နောင်တရနေမိသည်။

“ဆုတောင်းပြည့် ချမ်းသာကြီး မြတ်စွာဘုရား” ဟူသော စာတန်း ရေးထိုးထားသည့် မုခ်ဦးမှ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ဝဲယာနှစ်ဖက်၌ ကြီးမားသော ခြင်္သေ့ရုပ်ကြီးနှစ်ရုပ်၊ ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်ကို တွေ့ရသည်။ ဓောင်းတန်းသည် သိပ်ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မဟုတ်သော်လည်း ခိုင်ခံ့သည့်အုတ်တိုင်တို့ဖြင့် ရှည်လျားလှသည်။

ဓောင်းတန်း၏ ဝဲယာ၌ မဟာသုခိတာရာမ ခေါ် ချမ်းသာကြီးတောင်တိုက်နှင့် မြောက်တိုက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်း တည်ရှိသည်။ ထိုကျောင်းတိုက်သည်

လျောင်းတော်မူ ရွှေသာလျောင်းရုပ်ပွားဆင်းတုတော်

မျက်နှာတော်အား အနိဗ္ဗာန်ဖူးပြင်ရပုံ

မန္တလေးမြို့ (ရတနာပုံမြို့) မတည်ထားမိကပင် တည်ဆောက်ထားသော ကျောင်းတိုက်ကြီးဖြစ်သည်။

၁၁၄၄ ခုနှစ်မှ ၁၁၇၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း အမရပူရမြို့နယ်မှ မုတောဆရာတော်ကြီးသည် ချမ်းသာကြီးစေတီတော်၏ တောင်ဘက်၌ တောရဆောက်တည် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။

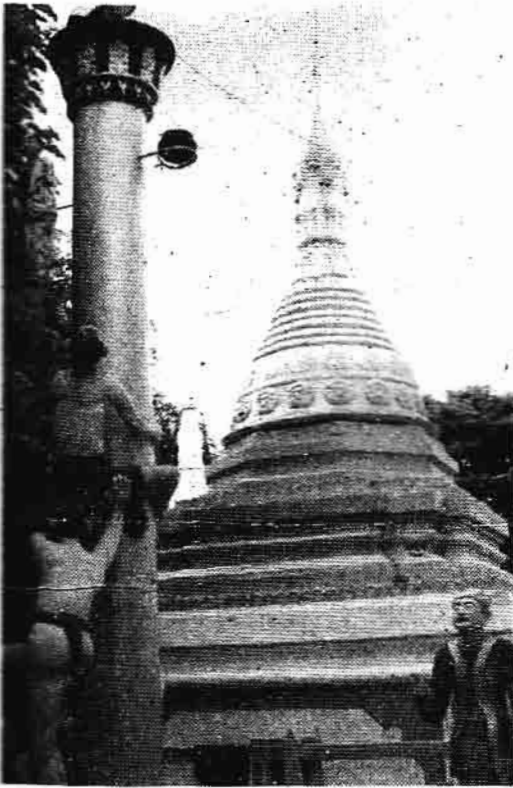
ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ တောရကျောင်းကိုလည်း ချမ်းသာကြီးဘုရားကိုစွဲ၍ “ချမ်းသာကြီးတောရကျောင်း” ဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။ တောရကျောင်းသည် နောက်ပိုင်း စာသင်တိုက်ဖြစ်လာပြီး မင်းတုန်းမင်း၊ သီပေါမင်းတို့ လက်ထက်နှင့် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့စိုးမိုးသည့် ခေတ်ကာလများတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ပရိယတ္တိ သင်ကြားပို့ချရာ ကျောင်းတိုက်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

အရှေ့စောင်းတန်းအတိုင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ စောင်းတန်းဆုံးလျှင် သာသနိက အဆောက်အအုံများစွာကို တွေ့ရတော့သည်။ အာရုံခံတန်ဆောင်းများ၊ ဘုရားဆင်းတုတော်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ တန်ဆောင်းများ၊ မုခ်ဦးရှေးဟောင်းလက်ရာ၊ သစ်ထွင်းပန်းပုလက်ရာ၊ မုခ်အဝင် စုလစ်မွမ်းချွန် တန်ဆောင်းကြီးများအား တွေ့ရလေသည်။ ရွှေရောင်ဝင်းဝါလျက် သပ္ပာယ်လှစွာသော ချမ်းသာကြီးစေတီတော်ကြီးကိုလည်း ထိုသာသနိက အဆောက်အအုံများအလယ်၌ တင့်တယ်စွာ ဖူးတွေ့ရတော့သည်။

စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် အဝင်မုခ်ဦးတည်တည်၌ ရှိသော စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသည်။ “ပဉ္စလောဟာ ဆင်းတုတော်မြတ်” ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခဲ့လေသည်။ ထိုဆင်းတုတော်ကို ချမ်းသာကြီးဘုရားဟု ဘွဲ့မည်ခေါ်တွင်လေသည်။

ချမ်းသာကြီးပဉ္စလောဟာ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၏ဟန်မှာ ဘူမိဖဿမုဒြာဟန် ဖြစ်သည်။ ဇနီးဒေါက်တာညွန့်ညွန့်ရီသည် ချမ်းသာကြီးမြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်အား ရှိသောစွာ ရှိခိုးပူဇော်ပြီးနောက် မိမိလုပ်ဆောင်ရမည့် ပုတီးစိပ်အဋ္ဌာန်ကို စတင်ဝင်ရောက်ရန် အရှေ့ဘက် အာရုံခံ စောင်းတန်းရှိ ချမ်းသာကြီးဘုရား ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း၌ နေရစ်ခဲ့လေသည်။ စာရေးသူအနေနှင့် ထုံးစံအတိုင်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသော ချမ်းသာကြီးဘုရားစေတီတော်၏ ရင်ပြင်ပေါ်သို့ ထွက်ခဲ့ပြီး ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို ရိုက်ယူလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

တီထွ်တို့ စန္ဒကူးသပိတ်ယူနေဟန်

ပထမဆုံး ချမ်းသာကြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား အနေအထား အမျိုးမျိုး၊ ရှုထောင့်အင်စုံမှ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ယူခဲ့သည်။ ချမ်းသာကြီးရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် ပဉ္စလောဟာ ဓာတ်သားဖြင့် သွန်းလောင်းထားသော ရုပ်တုတော်တစ်ဆူဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော် အတော်ပင် မြင့်မားသည်။ ရွှေအတိပြီးသော မကိုဋ်တော်နှင့် သပ္ပာယ်လှသည်။ နဖူးသင်းကျစ်အလယ်၌ ထည့်သွင်းပူဇော်ထားသော စိန်ဖူးတော်မှာလည်း အရောင်တောက်ပလျက်ရှိသည်။

ချမ်းသာကြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ကိုယ်လုံးတော်မှာ ရွှေရောင်ဝင်းလျက် သပ္ပာယ်လှသည်။ ဆုတောင်းပြည့်

ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူဖြစ်၍ လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူတို့မှာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း ပြည့်ကျပ်နေသည်။ ဂန္ဓကုဋ်တိုက် ပြင်ပ၌ နို့သော အာရုံခံတန်ဆောင်းမှာလည်း ရွှေပိန်းချထားသော တိုင်လုံးကြီးများ ဘေးခံရံများ၌ မှန်စီရွှေချထားသော လက်ရာများ အာရုံခံတန်ဆောင်း အဝင်ဝပစ်ပေါက်၌ မှန်စီရွှေချထားမှုများမှာ ဘုရားဖူးအပေါင်းတို့၏ စိတ်အာရုံ၌ ခမ်းသာကြီး ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားကြီးအား ပီပီကြည်ညိုသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စေလေသည်။

တနေရာသည် ချမ်းသာကြီးတော်မြတ်ကြီးအား လက်ယာရစ်လှည့်ပတ်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ယူရင်း တန်ဆောင်းများအတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်များကို တောင်ဖူးမြော်လေသည်။ ပထမဆုံး အရှေ့ဘက်သို့ ဦးခေါင်းမကိုဋ်တော်ထားလျက် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူတော်မူသည့် ရွှေသာလျောင်းဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးအတွင်း၌ ဖူးမြော်ရသည်။ ဉာဏ်တော်မြင့်မြင့်မားမားနှင့် သပ္ပာယ်လှသည်။ ရွှေသာလျောင်းရုပ်ပွားတော်မြတ် ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာ တန်ဆောင်းကြီးမှာလည်း တည်ဝါကြီးမားလှသည်။ နောက်ခံရံများမှာ မှန်စီရွှေချထား၍ အရောင်တောက်ပနေသည်။

ရွှေသာလျောင်းရုပ်ပွားတော် စံပယ်ရာ တန်ဆောင်းနှင့်ကပ်လျက်၌ ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

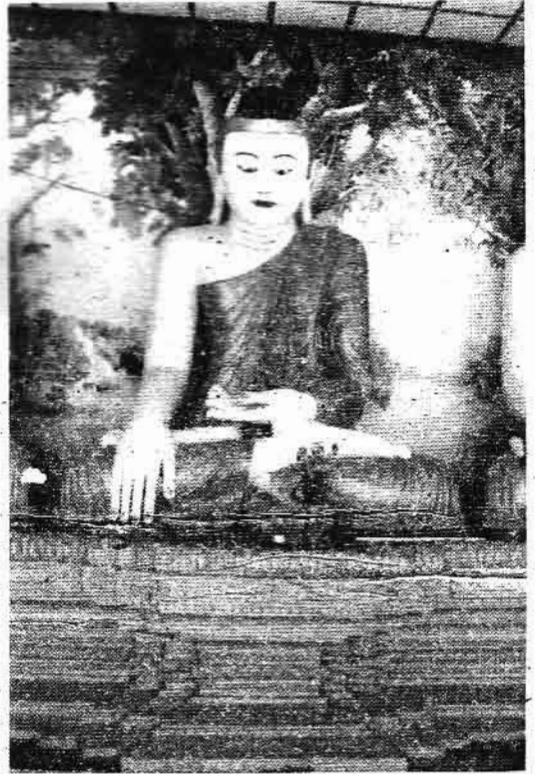

ရွှေသာလျောင်းဘုရားကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ တန်ဆောင်းတော်ကြီး

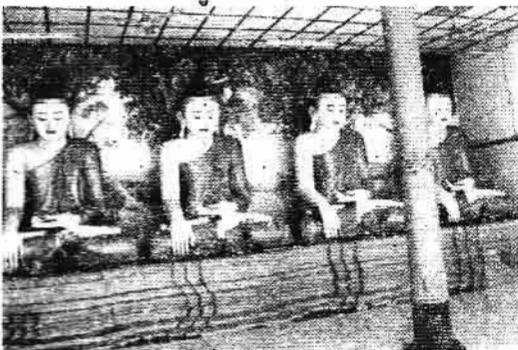
ချမ်းသာကြီးဘုရား အဝင်စောင်းတန်း

သိဒ္ဓိအောင်စေတီ

ပွင့်တော်မူပြီး ဘုရားလေးဆူအနက် ဘုရားတစ်ဆူ

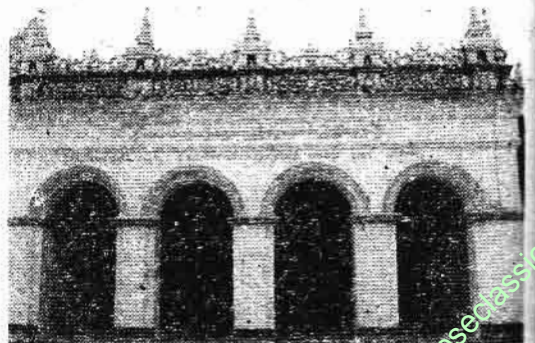
ပွင့်တော်မူပြီး မြတ်စွာဘုရားလေးဆူအား ရွှေရောင်ဝင်းလျက် ပူးတွေ့ရပုံ

အနောက်ဘက်၌ ပွင့်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားလေးဆူတို့ကို ရည်ရွယ်၍ ထုလုပ်တည်ထားသော "အဘယသုခ လိုတရ စတုမုနိဆုတောင်းပြည့်ဘုရားများ" ကို ရွှေရောင်ဝင်းလျက် သပ္ပာယ်စွာပူးတွေ့ရသည်။ မြတ်စွာဘုရားလေးဆူကိန်းဝပ်တော်မူသော တန်ဆောင်းကြီးမှာလည်း မှိမ်ပေါက်လေးပေါက်နှင့် တင့်တယ်ခုံညားလှကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထိုအာရုံခံတန်ဆောင်း၏ လက်ယာဘက်တွင် ဓာတ်ခေါင်းလောင်းတော်ကို တွေ့ရပြီး ဓာတ်ခေါင်းလောင်း၏ အနောက်ဘက်ဝဠကုဋီတိုက်အတွင်း၌ သင်္ကန်းနက်ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား၊ ဆန္ဒတော်ပြည့်ဝရုပ်ပွားတော်နှင့် ဣစ္ဆာ

သယရုပ်ပွားကော်သုံးဆူ စံပယ်တော်မူနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆုတောင်းပြည့် သင်္ကန်းနက်ရုပ်ပွားတော်သည် နှုတ်မှတ်တမ်းစကားများအရ မဏိစည်သူမင်းကြီး မောင်စကြာဖြင့် လှည့်လည်တော်မူသောအခါ မောင်တော်ဦး၌ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့သော မဟာသင်္ကန်းနက်ဘုရား ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

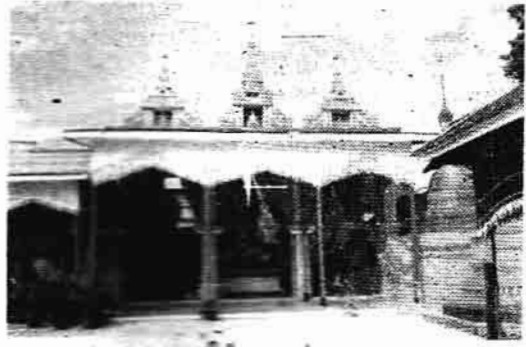
စာရေးသူ စေတီတော်၏ တောင်ဘက်စောင်းတန်းအဝင် မုခ်ဦးကို သစ်ထွင်းပန်းပုလက်ရာ အနုစိတ်ဖြင့် ထုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ တချို့ပန်းပုလက်ရာတို့မှာ ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

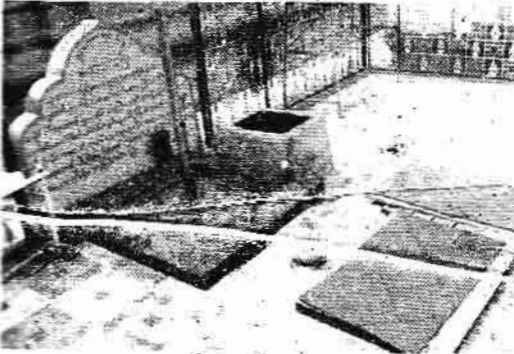
ပွင့်တော်မူပြီး မြတ်စွာဘုရားလေးဆူ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ အဘယသုခ လိုတရ စတုမုနိ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတန်ဆောင်း

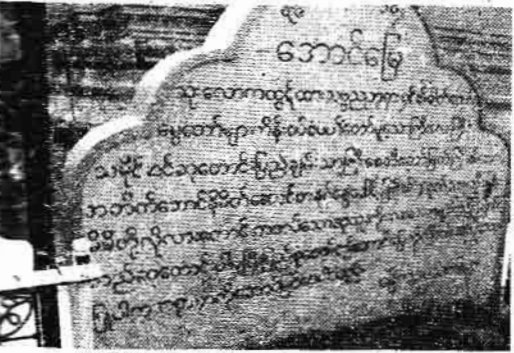
အောင်မြေတည်ရာ နေရာ

နဂါးရုံတုရား သုံးဆူ

အောင်မြေနေရာအား တွေ့ရပုံ

အောင်မြေရှင်ပတ်သက်၍ရေးထိုးထားသော ကျောက်စာ

နာမည်ကျော်ပန်းပုဆရာကြီး ဦးခင်၏သား ဗိသုကာ ဆရာဆိုင် ထုလုပ်ထားသောလက်ရာဖြစ်သည်။ အနုစိတ် ထုလုပ်ထားသော ပန်းတောင်ပန်းဆွဲတို့မှာ ဘုံအဆင့်ဆင့်၌ ဆွဲသဖွယ် ချီးကျူးဖွယ် လက်ရာများဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ အနုစိတ် ခဲရာခဲဆစ် ထုလုပ်ထား၍ တန်ဖိုးကြီးလှသော အနုပညာလက်ရာဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ကြသည်။

ချမ်းသာကြီးဘုရား စနေထောင့်၌ ချမ်းသာကြီးပြတိုက် နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုပြတိုက်အတွင်း၌ ရှေးဟောင်း ခွပ်ပွားတော်အဆူဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့ရသည်။ တိုက်ဘေး၌ သောင်ရွက်တွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပေါ်သည်ဟု သတင်းကြီးခဲ့ သော မဟာဗောဓိပင်ရှိသည်။ သောင်ပင်၏ အနောက်ဘက် ၌ သဗ္ဗဋ္ဌာနအဆောက်အအုံရှိပြီး ထိုအဆောက်အအုံရှေ့၌

ရာဇဂြိုဟ် သုဌေး၏ နေထူးသမိတ်လေးကို တံတိုင်းတို့ အလှ အယက် တက်ယူနေဟန် ကျောက်တိုင်ထပ်ထပ်လည်း တွေ့ ရသည်။ စေတီတော်၏ရတုထောင့်၌ အေးချမ်းသာ သကြား စက် မိသားစု လှူဒါန်းပူဇော်ကိုးကွယ်သော နဂါးရုံတုရား သုံးဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ နဂါးရုံတုရား သုံးဆူဟု သာန် အားဖြင့် ခေါ်သော်လည်း ဘေးနှစ်ဖက်၌ နဂါးရုံတုရား နှစ်ဆူ ဖြစ်ပြီး အလယ်၌ စံပယ်တော် ခွပ်ပွားတော်မြတ်မှာ နဂါးရုံတုရား မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ချမ်းသာကြီး ရင်ပြင်တော်အနီး လှည့်လည်ဖူးမြော်ရင်း ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ယူခဲ့ရာ တနင်္ဂနွေထောင့်သို့အရောက်၌ “အောင်မြေ” ဟူသောစာတမ်းကို တွေ့ရသည်။ အောင်မြေနေရာ ကျောက်ဖျာထက်တွင်...

အောင်မြေ

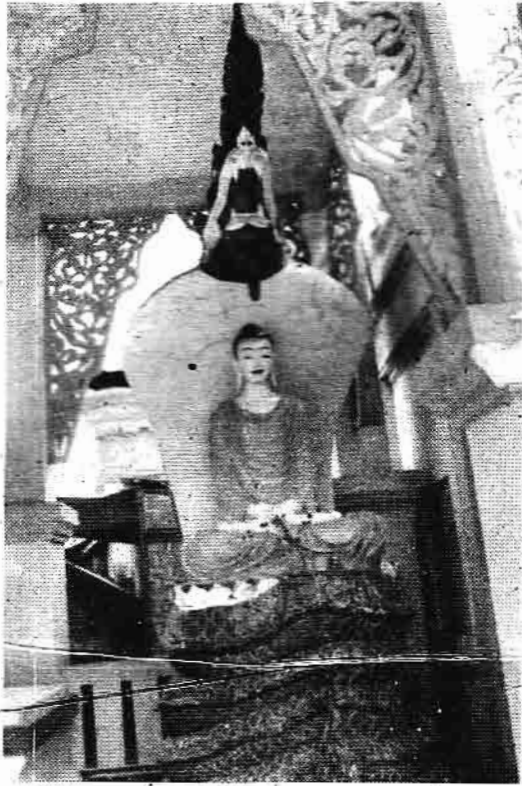
သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ဓာတ် တော် မွေတော်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ကြီးလေးကြီးသမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့်ချမ်းသာကြီး စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အောင်အတိတ်၊ အောင် နိမိတ်၊ အောင်တနင်္ဂနွေထောင့်ဖြစ်၏။ ဥနစ်ရက် သား သမီးများ မိမိတို့လိုလားတောင့်တအပ်သော ဆုထူးကို လေးစားစွာ မိဋ္ဌာန်ပြု၍ တိုင်တည် ဆုတောင်းပါမူ ပြီးပြည့်စုံ၏။ ဤအောင်မြေကို လိုအပ်သလို အသုံး ပြုပါက အရာရာကို အောင်မြင်ပါစေသည်။

ဓမ္မိကဥပါသကာများ

ဟူ၍ တွေ့ရလေသည်။ စာရေးသူအနေနှင့် အောင် မြေကိုနင်း၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းသောဆုကို တောင်း၍ ချမ်းသာကြီးစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဦးချွန် တော့နေစဉ် ဇနီးဖြစ်သူသည် အောင်မြေစခန်းသို့ ရောက်လာ လေသည်။ စာရေးသူသည် အောင်မြေကျောက်စာကို လက် ညှိုးထိုးပြရင်း...

“ဦးကျောက်စာမှာ ကြီးလေးကြီးသမိုင်းဝင် ဆုတောင်း ပြည့် ချမ်းသာကြီးဘုရားလို့ ရေးထားတယ်။ သို့မ သိထားတာ က ကြီးသုံးကြီးဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်လိုကွာခြားတာလဲ”

နဂါးရုံဘုရားသုံးဆူအနက် တစ်ဆူအား တွေ့ရပုံ

နဂါးရုံဘုရားနှစ်ဆူအလယ်၌ စံပယ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

“ညီမကို လမ်းညွှန်လိုတာကတော့ ကြီးသုံးကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမယ်လို့ပဲ ဆိုထားတယ်။ အဘတိုးပေါက်ဆိန် လမ်းညွှန်ချက်လို့ထင်တယ်။”

“ဒါဆို ကြီးခဲကြီးက လိုနေသေးတာပေါ့။ ဘယ် ဘုရားလဲ မသိဘူးနော်။”

စာရေးသူ ပြောသံကြောင့် အောင်မြေ၌ ပုတီးစိပ်ရင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသူ လူရွယ်တစ်ယောက်က . . .

“အဘတို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့ ဘုရားသုံးဆူက ဘယ်ဘုရား တွေတဲ့။”

“မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးရယ်၊ ချမ်းသာကြီးဘုရားရယ်၊ ရွှေကျီးမြင်ဘုရားရယ်ပါ ငါ့တူ။”

“ဒါဆို ကျောက်တော်ကြီးဘုရား လိုတာပေါ့။”

“ကျေးဇူးပဲ ငါ့တူ။ ဦးတို့ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားလဲ ဝင်ဖူးကြဦးမှာပါ။”

ဟု ကျေးဇူးတင်စကားဆိုလိုက်ရသည်။ ကျောက်တော် ကြီးဘုရားသည် မန္တလေးတောင်အနီး၌ရှိ၍ မန္တလေးတောင် ဘုရားပူးရင်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရန် စာရေးသူ စိတ်ကူးမိပြီး လူရွယ်အား ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့အား ပုတီး စိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေရာမှ ဝင်ရောက်ရှင်းလင်း ပြောကြားပေး သော လူရွယ်အား ကျေးဇူးအထူးတင်မိပေသည်။ လူရွယ် လည်း မိမိအဓိဋ္ဌာန်ကို ဆက်၍လုပ်ရန် ပုတီးကို ဖြည်းညှင်း

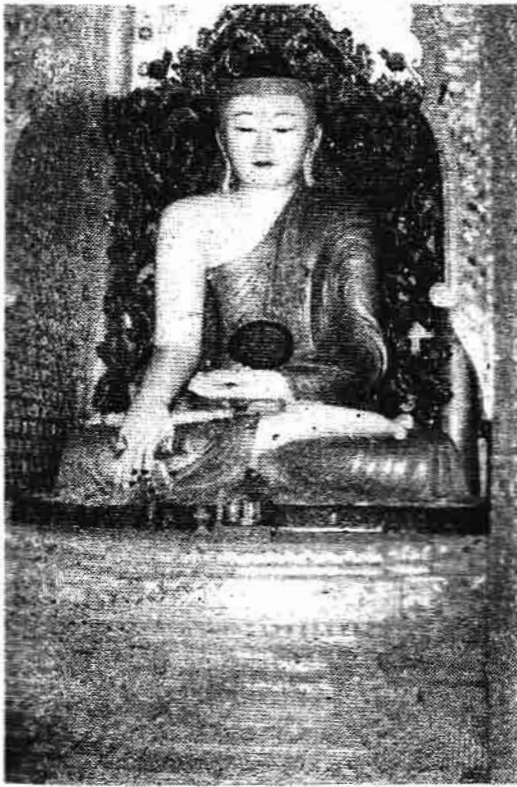

ရုပ်ပွားတော်လေးဆူ ပုဒြဟန်အမျိုးမျိုးဖြင့် စံပယ်ကိန်းဝပ်ရာ အာရုံခံတန်ဆောင်း

စွာစိပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသလို ဇနီးဖြစ်သူလည်း ဘုရားဂုဏ် တော်ကို ရွတ်ပွားပူဇော်ရင်း အဓိဋ္ဌာန်စတင်ဝင်လေသည်။

တရားသူအနေနှင့် ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ ဆာတ်ပုံမှတ် တမ်း မရှိကံရသေးသော စေတီတော်များ ရုပ်ပွားဆင်းတု တော်များကို ဆာတ်ပုံမှတ်တမ်း ဆက်လက်ရိုက်ယူရင်း ‘ချမ်း သာကြီးစေတီတော်အား ဆက်လက်၍ လက်ယာရစ်ပူဇော် ခဲ့လေသည်။ အာရုံခံတန်ဆောင်းတစ်ခု အတွင်း၌ . . .

“အိမ်ရှေ့မင်းကြီး ၁၁၄၆ ခုနှစ် ရခိုင်ပြည်မှ မဟာမြတ် မုနိဘုရားကြီးနှင့် အတူတကွ ပင့်ဆောင်လာသော ဣန္ဒာသယ လာဘာမုနိဆုတောင်းပြည့်ဘုရား”

သဗ္ဗညု ဘုရားသုံးဆူအနက် တစ်ဆူ

ဟု ကမ္မည်းရေးထိုးထားသော ကြေးဆင်းတုတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ ထိုနည်းတူ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်မြတ် နှစ်ဆူကိုလည်း ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်။ ဣစ္ဆာသယဆုတောင်းပြည့် ခွေစေတီနှစ်ဆူကိုလည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓိအောင်စေတီတော်ကို လည်းကောင်း ဖူးတွေ့ရသည်။ သိဒ္ဓိအောင် ဓာတ်ခန်းအတွင်း ခြံလည်း ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် အဘဘိုးမင်းခေါင်၊ အဘ ဘိုးဘိုးအောင် ပုံတော်များနှင့် ရှင်မထီးဆရာတော် ပုံတော် တို့လည်း တွေ့ရသည်။

အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း ရောက်ခါနီး၌ မဟာဗောဓိ ညောင်ပင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံ ဂြိုဟ်တိုင် များနှင့် ဘုရားရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် တွေ့ရသည်။ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ လျောင်းတော်မူ၊ ရပ်တော်မူ၊ ထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များဖို့လည်း ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ရလေသည်။

စာရေးသူသည် ချမ်းသာကြီးစေတီတော်၊ ချမ်းသာကြီး ဘုရားသို့ ယခုအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရောက် နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဖူးမြော်မြင်တွေ့သမျှသည် အသစ်အဆန်းများ ဖြစ်နေလေသည်။ ဤမျှကြီးကျယ်ခမ်းနား ကြည်ညိုဖွယ် အသွင်ဆောင်နေကြောင်း သတိမမူမိ၍လည်း ဤဘုရားသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုရောက်ရှိချိန်၌ တအံ့တဩ နှင့် နှစ်ခြင်းခဲ့ရသည့် ချမ်းသာကြီးဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏

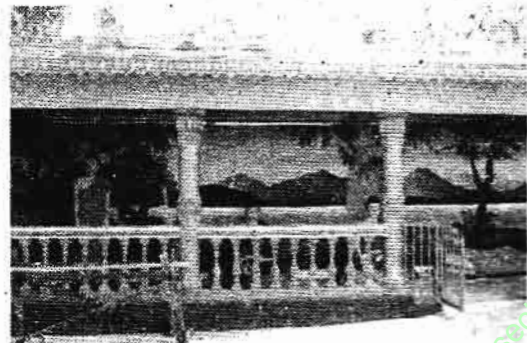
ကြည်ညိုဖွယ်အသွင်၊ ချမ်းသာကြီးစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ မြင့်မားသောဉာဏ်တော် (၆၉ ပေ ၄ လက်မ)ရှိသည်တို့ ကြောင့် ချမ်းသာကြီးဘုရားသည် ရှေးမင်းအစဉ်အဆက် ကျော်ကြားထင်ရှား တန်ခိုးကြီးမားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စာရေးသူသည် ဇနီးဖြစ်သူ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နေစဉ် အခိုင်ကောင်းလှသော ခရေပင်အောက်၌ထိုင်ရင်း အလျှူခံ ဌာန၌ အလျှူငွေထည့်ခံ၍ ဝယ်ယူလာသော ဆရာတော် အရှင်တေဇနိသ (တဏှသီလံတေဇလဝင်း) ရှေးသာပြုစုသည့် "မန္တလေးအောင်မြေသာစံမြို့နယ် သီရိခလာအနောက် ကြီး လေးကြီးသမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် ချမ်းသာကြီး မြတ်စွာ ဘုရား စေတီတော်သမိုင်း" စာအုပ်အား ပတ်ရူနေမိရာမှ ချမ်းသာကြီးစေတီတော်သည် ရတနာပုံခေါ်၌ တည်ထား သော ဘုရားစေတီတော်တစ်ဆူ ဖောက်ကြောင်း သိရလေ သည်။

တုန်းဘောင်ခေတ် ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတော် သီရိမဟာဘိဇယ သီဟသူရဘွဲ့ရတော်မူသော မဟာဥပရာဇာ အိမ်ရှေ့မင်းသားကြီး၏ ကောင်းမှုတော် စေတီတစ်ဆူဖြစ် ကြောင်း သိရတော့သည်။ မြောက်မြားလှစွာသော မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ သရီရ ဓာတ်တော်မွေတော်တို့ကို ဌာပနာ၍ တည်ထားကြောင်းလည်း တွေ့ရသည်။

ရင်ပြင်တော်ရှိ ရှေးဟောင်းသာသနိက အဆောက်အအုံများ

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ အာရုံခံတန်ဆောင်း

ဆုတောင်းပြည် သဗ္ဗသုဘုရား

ချမ်းသာကြီးစေတီတော်ကို အိမ်ရှေ့မဟာဥပရာဇာမင်းသား တည်ထားရာ၌ တတိယမြောက် ချမ်းသာကြီးဘုရား၏ ဒါယကာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ဖတ်ရှုမိရာ ပထမနှင့် ဒုတိယ ဘုရားဒါယကာတို့ကား မည်သူများပေးနည်းဟု အတွေးစိတ်ကူးပေါက်မိရာမှ ဘုရားသမိုင်းကို ဆက်၍ဖတ်လေသောအခါ ...

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် အစွန့်ရှည်တည်တံ့ရေးအတွက် ကြီးပမ်းခဲ့သူကား သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူပြီးနောက် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်အကြား၌ မှေးမှိန်လာခဲ့သည်။ တခြားဘာသာများ၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက်၌ ရောက်ရှိကာ သာသနာတော် ရှင်သန်ပြန့်ပွားရေးအတွက် ရဟန်းတော်များ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသော အချိန်ဖြစ်သည်။ အသောကမင်းကြီးမတိုင်မီ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်သူတို့ မှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကို အထောက်အပံ့ မပြုရုံသာမက ဘာသာခြား အယူအဆများကို လက်ခံကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

အသောကမင်းကြီး ကိုယ်၌ကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူတစ်ဦး မဟုတ်ခဲ့ပေ။ အသောကမင်းကြီးသည် ညီအစ်ကို (အဖေတူ မအေကွဲ) တစ်ရာနီးပါး ၉၉

သန္တတော်ပြည် ဝပ်ပွားတော်

ယောက်ကိုသတ်ပြီး ထီးနန်းသိမ်းယူခဲ့သူဖြစ်သည်။ စစ်အင်အားကိုသုံး၍ နယ်ပယ်ချဲ့ထွင်ခဲ့သည်။ စစ်ပွဲများ၌ လွန်စွာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ မိမိသိမ်းယူတိုက် ခိုက်ခဲ့သည့် ရန်သူစစ်သည်များ၊ ပြည်သူများ၏ ကျဆုံးမှု၊ မိမိတပ်မှ စစ်သည်များ၏ ကျဆုံးမှုများကို မြင်တွေ့သောအခါ သံဝေဂတရား စတင်ရယူခဲ့ရာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရှင်သာမဏေတစ်ပါးအား ကြည်ညိုမိမှုကို အခြေခံ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရဟန်းသံဃာတော်များထံမှ မိမိသိလိုသော တရားဓမ္မတို့ကို နာကြားရသောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်အပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်လာပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

တတိယသင်္ဂါယနာတင်ပြီး အသောကမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ပိဋကတ်တရားတော်များကို ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် မူရင်းအတိုင်း ပြုစုနိုင်ခဲ့သည်။ အသောကမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် နှစ် ၂၅၀ ၌ တတိယသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူခဲ့သော အသောကမင်းကြီးသည် အဇာတသတ်မင်းနှင့် ရှင်မဟာကဿပတို့ စုစည်းသိမ်းထားခဲ့သော ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ရှာဖွေပြီး ဓာတ်တော်တိုက်မှ ခဲရာခဲဆစ် ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

ခတ်တော်မူတော်များကို ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့ အသုံးဆောင်စေ၍ အာရှတိုက် အရှေ့တောင်အာရှတစ်ခွင် မှ ကြွတော်မူစေပြီး စေတီတော်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး သောင်းတို့ တည်ထားစေခဲ့သည်။ အသောကမင်းကြီး၏ ကြီးမားမှုကြောင့် ငုဒ္ဒမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် သည် အာရှတိုက်တစ်ခွင်သို့ ပြန့်ပွားရောက်ရှိစေခဲ့သည်။

အသောကမင်းကြီး စေလွှတ်ခဲ့သော ရဟန်းတော်များ သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့လည်း ရောက်ရှိခဲ့ပြီး အသောကမင်းကြီး ထံတွင် နေထိုင်ခဲ့တော် စေတီအမြောက်အမြားသည် မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား ပေါက်ထွန်းကာလာခဲ့သည်။ အသောကမင်းကြီး ရဟန္တာမထေရ်မြတ်များနှင့် ဘုရားရှင်၏ ခတ်တော်မူတော် မူသော ဌာပနာထည့်သွင်း၍ စေတီတော်များ တည်ထား ထောင့်စွာ သာသနာနှစ် ၂၃၆ ခုနှစ်ပင် ဖြစ်လေတော့ သည်။

အသောကမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် စေတီများမှာ ဘုရားတော် ငါးမောင် - (ခုနစ်ပေခွဲ)သာရှိပြီး ထီးငါးဆင့်ရှိ ကြောင်း ရှေးစာတို့၌ ရေးသားကြသည်။

အသောကမင်းကြီး၏ ကောင်းမှု ဉာဏ်တော် ငါး မောင်နှင့် စေတီများကို မုဋ္ဌောစေတီဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့၌ ရွှေမုဋ္ဌောစေတီ အများအပြားကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့၌ ဖူးတွေ့နေရသည်။ အသောကမင်းကြီး၏ နတ်တော်ကို ဆက်လက်ခေါ်တွင်ကြသလို ဟချိုသော

မုဋ္ဌောစေတီများသည် မင်းအဆက်အနက် တောင်းပန်၍ အဆက်ဆက်တို့က ငုံ့၍ ပြန်လည်တည်ထားခဲ့ရာ မုဋ္ဌော စေတီဘုံပျောက်၍ ခေတ်ကာလအရ ဘွဲ့အမည်ပြောင်း၍ ခေါ်တွင်ကြသည်လည်း ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဘုရားသမိုင်း ပြုစုကြရာ၌ အသောကမင်းကြီး ကောင်းမှုတော် စေတီဖြစ်ကြောင်းကိုကား အထူးအလေးထား ဖော်ပြကြ သည်ကို တွေ့နိုင်လေသည်။

အသောကမင်းကြီးသည် "မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟော ကြားတော်မူခဲ့သော တရားဓမ္မပေါင်း အဘယ်မျှရှိပါသနည်း" ဟု ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့ကို လျှောက်ထားမေးမြန်းခဲ့ရာ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့ကလည်း ...

"ဓမ္မဒိနယထာပြိုင် နှစ်ပင် ဝိဇ္ဇကတိအားဖြင့် သုံးပင် နိကာယ်အားဖြင့် ငါးပင် အင်္ဂါအားဖြင့် ထိုပင် ဓမ္မက္ခန္ဓာ အားဖြင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်ရှိသည်" ဟု ဖြေကြားတော် မူခဲ့ရာ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို ညည်မှန်း၍ စေတီ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို နေရာအသစ်အနှံ့၌ တည် ထားစေခြင်းဖြင့် ငုဒ္ဒမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် ပြန့်ပွားစေရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အသောကမင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော စေတီ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်အနက် ဓာရေးသူ ယနေ့ ဖြစ် နေသော ချမ်းသာကြီးဘုရားစေတီလည်း တစ်ဆူအပါအဝင်

ဣန္ဒြာသယ ရုပ်ပွားတော်

သစ်ကနက် ဆုတောင်းပြုရာ နေရာ

သဟယ်လုစွာသော ကြေးဆင်တုရပ်ပွားတော်

ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်

ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ချမ်းသာကြီးဘုရား
စေတီ၏ ပထမဆုံးသော ဘုရားဒါယကာသည် အိန္ဒိယပြည်
ပါဠိလိပုတ်ပြည့်ရှင် (ယခု ပတ္တနာ) သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး
ဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ သတိထားမိသောအခါ စာရေးသူ၏
စိတ်အာရုံ၌ အလောတသတ်နှင့် ရှင်မဟာကဿပမထေရ်မြတ်
တို့ ငုစုစည်းစည်း သိမ်းဆည်းကိုးကွယ်ထားသည့် ဘုရားရှင်၏
ဓာတ်တော် ဓမ္မတော်အစစ်များကို အသောကမင်းကြီးက
ရယူ၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာနှစ် ငါးထောင်
တည်တံ့စေသောငှာ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးများအား စေတီ
ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
ဓမ္မတော်စစ်များဖြင့် တည်ထားရာမှ ပေါ်ထွန်းလာသော ချမ်း
သာကြီးဘုရား စေတီတော်မြတ်ကြီးအတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်
တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော် ဓမ္မတော်စစ်ကို
ဖူးမြော်ရင်း ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရပေတော့သည်။

စာရေးသူသည် ချမ်းသာကြီးစေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့်
ပတ်သက်၍ ဆက်လက်လေ့လာသောအခါ ဉာဏ်တော် ငါး
တောင်ရှိ အသောကမင်းကြီးကောင်းမှုတော် မုဋ္ဌောစေတီ
တော်သည် နှစ်ပေါင်း တစ်သောင်းကျော်ကာလသို့ ရောက်
သောအခါ သင်္ခါရတရားအရ ယိုယွင်းပျက်စီးခဲ့လေသည်။
ထိုအချိန်၌ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် အနော်ရထာမင်းမြတ်
၏ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှု ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်ကြီး၏ လမ်း
ညွှန်မှုတို့ကြောင့် ယေရုဇာလ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးသည်
မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း ပုဂံ၌ ထွန်းကားလာခဲ့သည်။ စေတီ
တော်၊ ပုထိုးတော်၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ တည်ဆောက်
ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီး၊ ကျန်စစ်မင်းကြီးတို့ လက်ထက်
မှစ၍ ပုဂံဒေသ၌ စေတီပုထိုးပေါင်း လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင်
ပင်းအဆက်ဆက် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ပုဂံခေတ် သာသနာပြုမင်းများအနက် ကျန်စစ်သား
မင်းကြီး၏ မြေးတော်သူ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး လက်
ထက်၌ ဖောင်စကြာဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံးကို လှည့်လည်
ခရီးဆန်နိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လက်ညှိုးညွှန်ရာ
ရေဖြစ်စေသော စကြာရှင်မင်းတစ်ပါးဟု ရာဇဝင်၌ ထင်ရှား
ခဲ့သည်။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးအား မဏိစည်သူမင်းဟု
လည်း ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။

ထိုမင်းကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ဖောင်စကြာဖြင့်
ခရီးဆန်ခဲ့ရာ ရောက်ရာအရပ်ဒေသတို့၌ ဘုရားပုထိုးများ
တည်ထားတော်မူခဲ့သည်။ ထိုမင်းကြီး ဖောင်စကြာယာဉ်ဖြင့်
ကြွတော်မူပြီး စေတီပုထိုးများ တည်ထားတော်မူခဲ့ရာမှ မြန်မာ
နိုင်ငံ ဒေသတစ်ချို့၌ ဖောင်တော်ဘိုးဘုရားများ အနှံ့အပြား
ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့နေရလေသည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော် မူပြီး သာသနာပြုနေစဉ် မင်းကြီးသည် ဧရာဝတီမြစ်ရိုးတစ် လျှောက် ဖောင်တော်စကြာ သင်္ကန်းနက်လှေတော်ဖြင့် လှည့် လည်တော်မူစဉ် မင်းတရပ်ကွက်သို့ ဧရာဝတီတော်မူသည်။ ဧရာ ဝတီမြစ်ကမ်းနဖူး၌ ဉာဏ်တော် ငါးတောင်ရှိ စေတီငယ် တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသောအခါ ထီးငါးဆင့် မြင်ရုံဖြင့် အသော ကမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ရွှေမုဋ္ဌောစေတီတော်ဖြစ် ကြောင်း ယုံကြည်တော်မူလေသည်။

ကြည်ညိုသစ္စာရှိစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း ချားစွာက တည်ထားခဲ့သော စေတီတော်ဖြစ်၍ တင့်တယ်မှု မွေးမြူနေသည်ကို ဖူးတွေ့ရသောအခါ စေတီတော်အား ပြန် လည်မွမ်းမံ တည်ထားရန် စိတ်ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ရွှေမုဋ္ဌောစေတီတော်အား ငို၍ ဌာပနာထားပြီး စေတီတစ်ဆူ တည်ထားတော်မူလေ သည်။ မူလ အသောကမင်းကြီး ကောင်းမှုတော်စေတီအား ငို၍ တည်ထားခြင်းဖြစ်ရာ ဉာဏ်တော်မှာလည်း မူလ ငါး တောင်ထက် ပို၍မြင့်မွယ်ရှိလေသည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ပြန်လည်မွမ်းမံ၍ တည် ထားသော စေတီတော်၏ ဘွဲ့အမည်ကား မည်သို့ခေါ်တွင် သည်ကို အတိအကျ မသိရသော်လည်း အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး ဖောင်စကြာဆိုက်ရာအရပ်၌ တည်ထားသော စေတီ အများစုကိုကား ခေတီတော်ဦးစေတီ ဟူ၍ ဘွဲ့မည်သတ်မှတ် တော်မူလေ့ရှိရာ မူလမုဋ္ဌောစေတီဘွဲ့အစား ခေတီတော်ဦး စေတီဟု ဘွဲ့မည်သတ်မှတ် ခေါ်တွင်လေမည်လားဟု တွေး မိလေသည်။

နောင်ကာလ၌ ချမ်းသာကြီးစေတီ ဘွဲ့မည်တွင်မည့် စေတီတော်၏ ခုတီယဘုရားဒါယကာမှာ အလောင်းစည်သူ မင်း (မဏိစည်သူမင်း)ကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ပုဂံ၊ ပင်းယ၊ ဧစ်ကိုင်း၊ အင်းဝ ခေတ်ပေါင်းများစွာပေါ် ထွန်းလာခဲ့ပြီးနောက် အလောင်းဘုရား ဦးဆောင်တည်ထား ခဲ့သော ကုန်းမေဖောင်ခေတ်သို့ ဧရာဝတီရှိခဲ့သည်။ အလောင်း ဘုရား ဦးအောင်ဇေယျနှင့် သားတော် ဆင်ဖြူရှင်လက်ထက် ၌ စစ်အင်အား ကြီးမားခဲ့ပြီး ပြန်မာနိုင်ငံတော်အား တတိယ အကြိမ် အင်အားကြီးစားဆုံးအဖြစ် တည်ထောင်နိုင်ခဲ့သည်။

အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျ၏ သားတော် အစိပါးဖြစ်သော ဘိုးတော်ဘုရား (ဒုဗုဒ္ဓ)လက်ထက်၌လည်း စစ်အင်အား ကြီးမားခဲ့သည်။ ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတော် ကြီး သီရိမဟာဘိဇယ သီဟသူရဘွဲ့ ရတော်မူသော အိမ်ရှေ့ ဌာပနာလာသည် တက်မြက်တက်ကြွသော နန်းလျှာတစ်ဦးဖြစ် ခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့မင်း ကိုယ်တော်ကြီးသည် စစ်ရေးစွမ်းရည်

ဣန္ဒာသယ လာဘနုနိ ဆုတောင်းပြည်ဘုရား

ရှင်သီဝလိဂုဏ်တော်

ရွှေစေတီနစ်သူ

နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသည်။ ဘိုးတော်ဘုရား၏ အားထားရသူ သားတော်ကြီးဖြစ်၍ ဖခမည်းတော်၏ ချစ်ကြည်နှစ်သက်မှုကို ခံယူရသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဘိုးတော်မင်းတရား၏ လိုအင်ဆန္ဒဖြစ်သော ရခိုင်ပြည်၌ ကိန်းဝပ်ဗိမ္ဗဝိတော်မူသည့် မဟာမြတ်မုနိ မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ရခိုင်ပြည်အား စစ်ရေးအရ ထိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ပင့်ဆောင်တော်မူနိုင်ခဲ့သည်။ ရခိုင်မှ အမရပူရ ရွှေမြို့တော်အထိ ရခိုင်ရိုးမကို ဖြတ်ကျော်ပြီး မြစ်ချောင်းအသွယ်သွယ် တောတောင်အတန်တန်ကို အလေးချိန်ကြီးမားလှသော မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့်အတူ မာရ်အောင်မုနိ၊ ရွှေဘုံသာမုနိ ကြေးဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်များကို စက်ယန္တရားများဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူ့အင်အားဖြင့်လည်းကောင်း ပင့်ဆောင်လာနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ၏ ဦးဆောင်မှု၊ စွမ်းဆောင်မှုများကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ အာရုံခံတန်ဆောင်း

စာရေးသူ ချမ်းသာကြီးစေတီရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်း တစ်ခုအတွင်း၌ ...

"အိမ်ရှေ့မင်းကြီး ၁၁၇၆ ခုနှစ်၊ ရခိုင်ပြည်မှ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့်အတူတကွ ပင့်ဆောင်လာသော ဣစ္ဆာသယ လာဘမုနိ ဆူတောင်းပြည့်ဘုရား"

ဟု စာတန်းရေးထိုး ဖွတ်တမ်းတင်ထားသော ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်မြတ် တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့မင်းကြီး ပင့်ဆောင်လာသော ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ အလိုလို နားလည်သဘောပေါက်လာမိသည်။

ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာသည် ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားရေးအတွက်လည်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်တော်မူခဲ့သည်။ ရွှေမြို့တော်အနောက်တောင်ဘက်၌ရှိသော ရှုကြီးဘုရားကို မုခ်ကူးကံတိုင်း၊ မီးတားများနှင့်တကွ အသစ်ပြန်လည် တည်ထားတော်မူသည်။ မန္တလေးတောင်ထိပ် ဘုရားရှင်ကို တည်ထားတော်မူသည်။ အရိပ်မထွက်ဘုရား၊ အမရပူရ မြင်းမိုရ်ကုန်းအရပ်၌ အောင်ချာရွှေဂူဘုရား၊ သာယာကုန်းရပ် အောင်မြရွှေဂူဘုရား၊ စဉ့်ကိုင်မြို့၊ ဆိတ်ပေါက်ဘုရားရှင်၊ ဇာနည်ဘုရားနှင့် မိတ္ထီလာမြို့၊ ခုတနာသင်းကျစ်ဘုရားရှင် စသည့် စေတီတော်များကို ရွှေသင်္ကန်း၊ ကပ်လျှပ်ပေးခဲ့သည်။

ချမ်းသာကြီးဘုရားအား ရှိခိုးတော်မူနေသော သိကြားမင်း

အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာမင်းကြီးသည် ဘုရားတည်း ဘုရား ခြံမြင်ခြင်း၊ ရွှေသင်္ကန်းဆက်ကပ်ခြင်း စသည်ကောင်းမှု ကုသိုလ်အစုစုကို အစဉ်တစိုက် လှူဒါန်းကောင်းမှု ကုသိုလ် ပြုခဲ့သောမက သံဃာတော်တို့အားလည်း နိဟန်းအသုံး အဆောင်တို့ကို လှူဒါန်းတော်မူသည်။

ထိုကဲ့သို့ အလှူဒါန လက်နှင့်မကွာ ပြုမူတော်မူသော အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာမင်းကြီးသည် ချမ်းသာကြီးစေတီ တည်ထား တော်မူရန် အကြောင်းတစ်ရပ် ဖန်လာလေသည်။ ခမည်း တော် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး မင်းကွန်း၌ စံနေတော်မူစဉ် အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာမင်းကြီးသည် ခမည်းတော်၏ တိုင်းပြည် သူပျံ့သူလှောင် တာဝန်အဝဝကို လွှဲပြောင်း၍ ခမည်းတော်ကိုယ် အား ဆောင်ရွက်နေစဉ် လက်တော်၌ ခူနာစွဲကပ်လေသည်။ ဆာသင်္သောဝေဒနာကို မခံမရပ်နိုင်အောင် အိမ်ရှေ့မင်း ခံစားရလေသည်။ ထိုသို့ ဝေဒနာပြင်းပြုစွာ ခံစားနေရစဉ် အိမ် ရှေ့မင်းသည် ဝေဒနာမှ သက်သာစိမ့်သောငှာလည်းကောင်း၊ မိမိလိနိဗ္ဗာန်ယူသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ရစိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါဝေဒနာယူတို့၏ ကုသိုလ်ပွားတိုးစေ နေအတွက်လည်းကောင်း ရည်သန်၍ အမရပူရမြို့တော်၏ အနောက်မြောက် 'မင်းတဲရွာ' တောင်ဘက်၌ရှိသော ရှေး ယောဇ်စေတီတော်တစ်ဆူအား ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ စေတီတော် သစ်တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်လေသည်။

မဟာဇောပိပင်

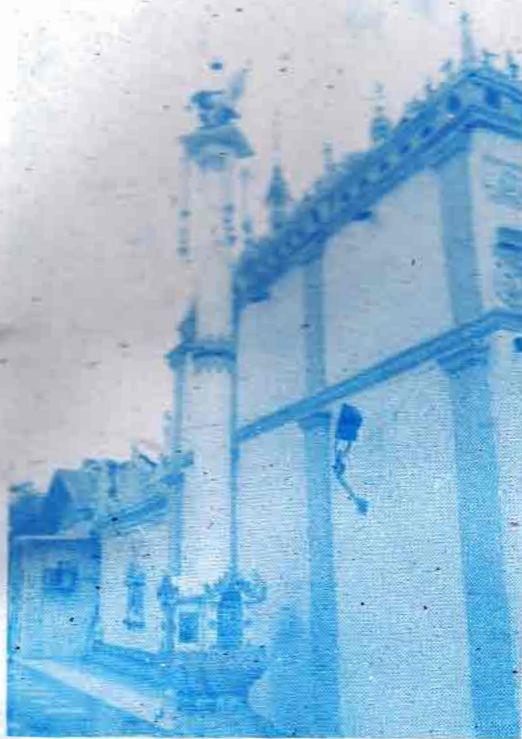
အိမ်ရှေ့မင်းကြီးသည် ခူနာရောဂါ သက်သာပျောက် ကင်းစေရန်အတွက် စေတီတော်တစ်ဆူကို ခာတ်တော် မွေ တော်များ ဌာပနာထည့်သွင်း ပူဇော်၍ တည်ထားကိုးကွယ် ရာ လက်တော်၌ စွဲကပ်နေသော ခူနာရောဂါသည် ပျောက် ကင်း၍ မခံမရပ်နိုင်အောင် ခံစားနေရသော ဝေဒနာသည် လည်း လုံးဝပျောက်ကင်းခဲ့လေတော့သည်။

အိမ်ရှေ့မင်းသည် မိမိတည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီ တော်ကိုလည်း တံတိုင်းမီးတားများ ကာရံခြင်း၊ စေတီတော် အား လုံးတော်ပြည့် ရွှေပိန်းချခြင်းများ ပြုတော်မူလေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ခူနာရောဂါ ကိုက်ခဲမှုဝေဒနာမှ ပျောက်ကင်း၍ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရရှိခံစားရသည်ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိ

ချမ်းသာသိဒ္ဓိအောင်တော်မူ

တံခွန်ဟိုင်း

ဇျော့ဇော် အုတ်တိုင်အဆောက်အဦ

တည်ထားသော ဘုရားစေတီကို ချမ်းသာကြီးဘုရားဟူ၍ တွဲမည်မှည့်တော်မူလေသည်။

ချမ်းသာကြီးဘုရားသည် အသောကမင်းကြီး တည်ထားစဉ်က ငါးထောင်မျှသာ ဉာဏ်တော်မြင့်မားခဲ့ရာမှ အလောင်းစည်သူလက်ထက်၌ အသောကမင်းကြီးကောင်းမွန်တော် မူဌော့စေတီအား၌ ဌာပနာထားကာ အသစ်တည်ထားခဲ့ပြီး ယခု အပရမုရမြို့တည် နန်းတည် ဘိုးတော်မင်းတရား၏ သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ လက်ထက်တော်၌ ထပ်မံတည်ထားပြန်ရာ ဉာဏ်တော် ၆၉ မေ၊ ၄ လက်မအုတ် မြင့်မားခဲ့ပြီး ထည်ဝါလှစွာဖြင့် ယနေ့ဖူးမြင်နေရသည့်

ချမ်းသာကြီးဘုရား စေတီတော်ကြီး၏ တတိယမြောက် ဘုရားဒါယကာအဖြစ် ဘိုးတော်ဘုရား၏ သားတော်ကြီး သီရိမဟာ ဓမ္မာဘိဇယ သီဟသူရ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာမင်းကြီးက ခံယူတော်မူခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် ရခိုင်မှပင့်ဆောင်လာသော မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၏ ထိတ်ပွားဆင်းတုတော် တစ်ဆူကို ချမ်းသာကြီးဘုရား၌ ဖူးခွင့်ရရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ချမ်းသာကြီးဘုရား ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ သစ်ပင်ရိပ် အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးများ၏ အေးမြသော အရိပ်များကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆောင်းဦးကာလဖြစ်၍လည်းကောင်း ချမ်းအေးမှုအရသာကို ခံယူရင်း ခရေပင်ရိပ်၌ နားခို၍ ချမ်းသာကြီးဘုရားသမိုင်း ဖြစ်တော်စဉ်ကို ဖတ်ရှုကွေးတောနေရင်း ဇနီးဖြစ်သူ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမည့် အချိန်ကို စောင့်နေမိသည်။

မကြာမီက ဖူးမြော်ခဲ့ရသော လက်နန်းနက်ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကိုလည်း အာရုံ၌ ပြန်လည်မြင်ယောင်ရင်း ချမ်းသာကြီးဘုရားစေတီ တည်ထားမှု၌ ဝတ်ယဘုရားဒါယကာ ဖြစ်တော်မူသော အလောင်းစည်သူမင်းကြီး (မင်္ဂလာစည်သူမင်းကြီး)အား ပြန်လည်မြင်ယောင်လာပြန်သည်။

တောင်ဘက်စောင်းတန်း အဝင်ပုဂံဦးတန်းဆောင်းအား

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် ဇမ္ဗူဒီပိကျွန်း တစ်ကျွန်းလုံး
ကို ကျွန်းဦးသပြေပင် ပေါက်ရာ အရပ်အထိ ဖောင်စကြာ
ဆောင်ဖြင့် ကြွချီတော်မူခဲ့ရာတွင် သင်္ကန်းနက်လှေတော်ဦး၌
ဆင်ကနက်ရုပ်ပွားတော်တို့ ပင့်ဆောင်လှည့်လည်ခဲ့ကြောင်း
သည်း တွေ့ရသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် ယခုအခါ ချမ်းသာကြီး
သောစေတီ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူနေ
သည်ကို တွေ့ရခြင်းအားဖြင့် ဤချမ်းသာကြီးစေတီသည်
အသကာမင်းကြီး၊ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၊ အိမ်ရှေ့ဥပ
ဇေတို့၏ ကောင်းမှုတော် စေတီတစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း သက်
သေ အထောက်အထား အခိုင်အမာ ဖော်ညွှန်းနေသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

“အစ်ကိုကြီး သွားကြရအောင်”

ဇနီးဖြစ်သူ ခေါ်သံကြားမှ စာမေးသူ၏ အတွေးအားရုံ
မှ သွင်နေရာမှ ပြန်လည်စုစည်းမိကာ ...

“ညီမ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လို့ ပြီးပြီလား၊ နောက် ဘယ်ဘုရား
သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဦးမလဲ” ဟု ပြန်မေးရင်း ထိုင်နေရာမှ
သလိုက်မိသည်။

“ရွှေကျီးမြင်ဘုရားကို သွားမယ်လေ၊ အဲဒီမှာ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ပြီးရင် အောင်မြေမှာ ကြားခဲ့ရတဲ့ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား
ကို ဆက်သွားချင်တယ်”

“ရပါတယ် အမေ၊ သမီး လိုက်ဖို့ပေးပါ့မယ်”

ဇနီးသည် စကားအဆုံး၌ သားသူငယ်ချင်း နန်းဟွမ်
အင်္ဂါဝင်ရောက်ပြောကြားလိုက်မှ သားနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူတို့ ဇနီးဖြစ်သူ၏နောက်မှ ပါလာသည်ကို သတိထား
မိသောသည်။ စာရေးသူတို့ မိသားစုသည် ချမ်းသာကြီးဘုရား
မှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ရွှေကျီးမြင်ဘုရား တည်ရှိရာသို့ နန်းဟွမ်ခမ်း/
အောင်းနိုင်သော မတ်တူးဆလွန်းကားလေး ခေါ်ဆောင်ရာ
ဆောက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

□ တက္ကသိုလ်မျိုး

နိဂုံး

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ် သီရိမာလာ
အနောက် ကြီးလေးကြီးသမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် ချမ်းသာ
မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်သမိုင်း၊ အရှင်တေဇနိယ
(အတ္ထုသိုလ်လင်္ကာလင်း)။

ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး ဒုတိယတွဲ
ဦးမောင်မောင်တင်။

ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ဖူးမြော်ခြင်း။

တမူများ ပေးအပ်ပါသည်

စာမူ ဝါသနာရှင်များ မိမိ၏စာမူကို မိတ္တူ
ကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ဆက်
သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

မရွေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပေး
ပို့မည်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားစာ၊ ဂါထာများနှင့်ပတ်သက်၍
ပါဠိဘာသာကို တိကျသေချာစွာ ရေးသားပေးပို့စေ
လိုပါသည်။ မတိမကျရေးသားထားပါက ရွေးချယ်
လိမ့်မည် မဟုတ်ပါကြောင်း။

တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ်ပြိုင်တည်း
ပေးပို့ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ကြပါ ရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ရှေးဟောင်းဘုရားသမိုင်းကြောင်းများ၊ ဘာသာ
ရေး ဆောင်းပါးများ၊ ဂန္ထီရဝတ္ထုများ၊ မုဆိုးဝတ္ထုများ၊
ရသဝတ္ထုများ၊ ဟာသများ၊ အရှေ့တိုင်းအနောက်တိုင်း
ဆေးပညာရပ်များ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်
များ စသည်ဖြင့် ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

ဖုန်းဖြင့် တစ်သွယ်၊ စာဖြင့်တစ်နည်း ပေးပို့
ထားသောစာမူများကို ပြန်လည်ရယူလိုသော စာမူ
ရှင်များ သတိပြုစေအပ်ပါသည်။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့
အနေဖြင့် စာအုပ်အချိန်မီ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ရန်
စီစဉ်နေရသောကြောင့် နားလည်ပေးစေလိုပါသည်။

စီးပွားရေးလှုပ်ငန်းရှင်များ

မိမိလှုပ်ငန်းပို့မို့တိုးတက် အောင်မြင်စေရန်

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတွင်

ကြော်ငြာများ ထည့်သွင်းနိုင်ပါသည်။

အဖြူအမည်း
တစ်မျက်နှာ
ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ
ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း
မျက်နှာဝက်
ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် နှုတ် ဖုန်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း (၁၀) ပထမ၊
မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ (၁၇×၁၀)လမ်းကြား၊
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၀

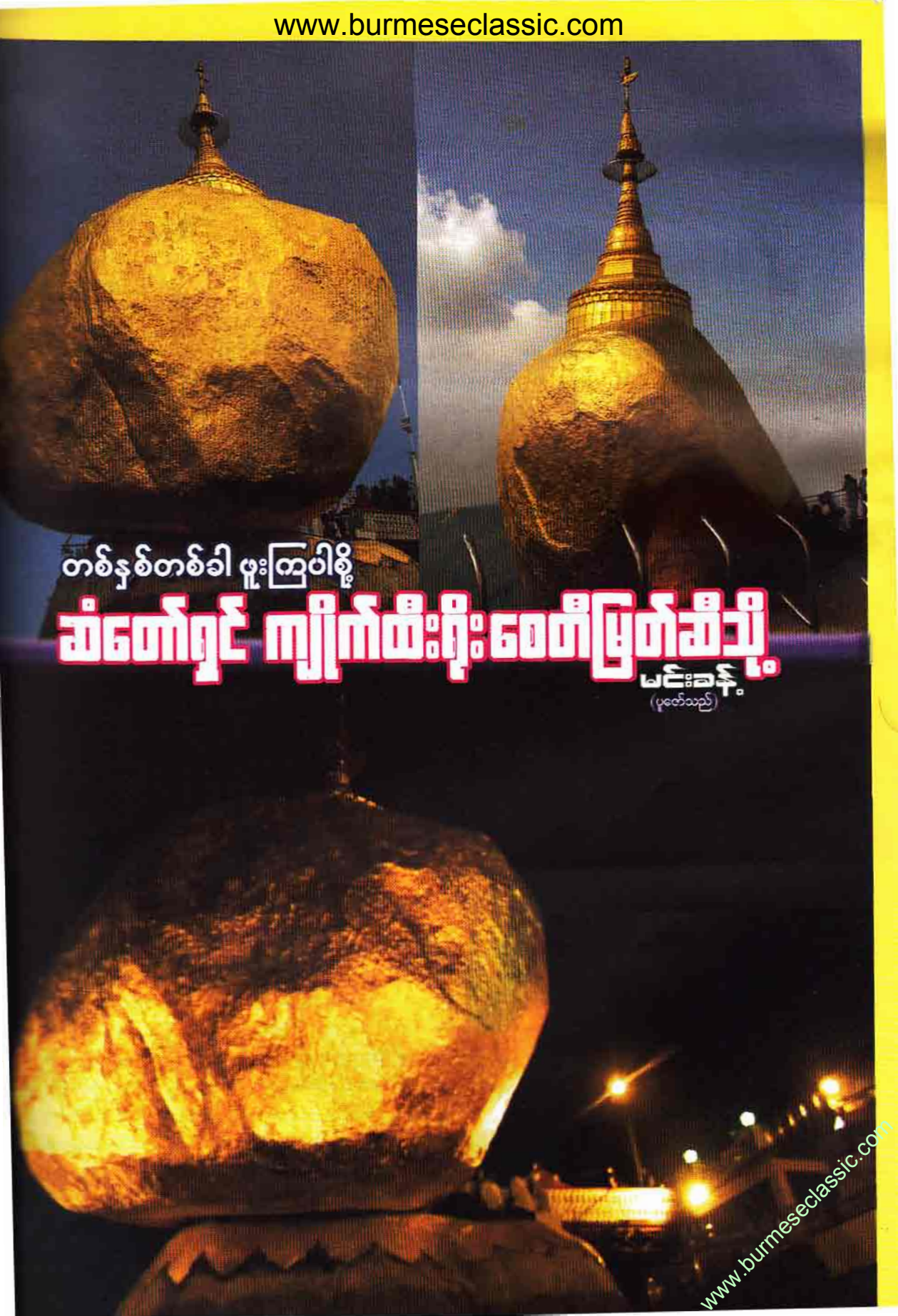

မြတ်ဗုဒ္ဓားရွှေတိဂုံ
အံ့ဖွယ်နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး

(ဆယ့်နှစ်)

ညွန့်မောင့်ဦး

၁၃

တစ်နှစ်တစ်ခါ ဖူးကြပါစို့

ဆံတော်စင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီပြန်ဆီသွို့

မင်းခန့်
(ပုဂံသည်)

(ယခင်လမ္မာအဆက်)

ရသေ့ညီနောင် နှစ်ပါးတို့သည်လည်း သုဝဏ္ဏဘူမိ နေပြည်တော်မှ သားတော် တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ မင်းထံ အကြောင်းကြားပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါ ရဟန္တာ ငါးရာ သီတင်းသုံး နေထိုင်နိုင်မည့် ကျောင်းတော်ကို ခုနစ်ရက် အတွင်း တည်ဆောက်စေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဆွမ်းစားဖွယ်ရိက္ခာ များကိုလည်း အရန်သင့် ဖြည့်တင်းထားသည်။ ကျောင်း ဆောက်ရာတွင် သိကြားမင်းကလည်း လက်သမားဟန် ဆောင်၍ ပါဝင်ကူညီခဲ့သဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီးမှာ အံ့မခန်း ကြီးကျယ်လှပေသည်။

မဟာသဏ္ဍရာင် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါ ရဟန္တာငါးရာတို့သည် သိကြားမင်း ဖန်ဆင်း လှူဒါန်းသော ပြာသာဒ်ယာဉ်ပျံ ငါးရာတို့ကို စီးလျက် ဂဝဗ္ဗတိ မထေရ်မြတ် ပင့်လျှောက်ချက်အရ ကြွချီတော်မူခဲ့သည်။

ရသေ့ညီနောင် တိဿဓမ္မသီဟ ရာဇာမင်းနှင့် မိဖုရား၊ ပြည်သူအပေါင်းတို့ကလည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါ ရဟန္တာ ငါးရာတို့အား မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခွင့် ရကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သိကြားမင်း၏ လက်သမား ဟန်ဆောင်ကာ ဖန်ဆင်းတည်ဆောက်ထားသော ကျောင်း တော်ရာ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တရားရေးအေး တိုက်ကျွေး တော်မူခဲ့ရာ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြသူများလည်း ကျွတ်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် တရားရေးအေး တိုက်ကျွေး တော်မူပြီး အချိန်တန်သော် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ပြန်ကြွတော့မည့် ဆဲဆဲတွင် ရသေ့ ညီနောင်တို့မှာ ဝမ်းနည်းပူဆွေးလျက် ဘုရား ရှင်၏ ကိုယ်ပွားအဖြစ် တစ်စုံတစ်ခုသော အပူဇော်ခံပစ္စည်း ထားရှိပေးပါရန် အသနားခံ လျှောက်ထားကြသည်။ ထို့ ကြောင့်ပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ရသေ့ညီနောင်အား တစ်ပါးလျှင် နှစ်ဆူကူစီ ပေးသနားတော်မူသည်။

ထိုမှတစ်ဆက်တည်းဆိုသလိုပင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ လာရောက်ကာ တရားဓမ္မကို နာကြားကြကုန်သော ကုသိ နာရုံတောင်ကရသေ့၊ ဒိုးကလွန်းတောင်က ရသေ့၊ ကျိုက္ခမိ တောင်က ရသေ့၊ ဝါဂဇ္ဇနယ် လမိုင်းကေလာသတောင်က ရသေ့၊ ကောယဓဇုတ်သုတ်ကျွန်းမှ နတ်ဘီလူးညီနောင်နှစ်ဦး တို့သည်လည်း ဆံတော်မြတ်နှစ်ဆူစီ အသီးသီး ကိုယ်စီကိုယ်င ခြေကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါရဟန္တာငါးရာတို့သည် သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် နောက်ပါ သံဃာတော် ငါးရာနှင့်တကွ မရွှိမဒေသဆီသို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်လည်ကာ ကြွချီတော်မူလေသည်။ သိကြားမင်း လက်သမားသည်လည်း ဘုရားရှင် ကြွချီတော် မူပြီးသည့် နောက် မိမိနေရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ပြန်ကာ ကြွလေသည်။ ရသေ့ညီနောင်နှင့် မင်းမိဖုရားပရိသတ် ဗိုလ်ပါ များမတ်အပေါင်းသည်လည်း မိမိတို့ဌာနေဆီသို့ အသီးသီး ပြန်ကြလေသည်။

ကျောင်းတော်ကြီးသည်လည်း သိကြားမင်း မူလဖန် ဆင်းစဉ်အခါကပင် ဘုရားသခင် ခုနစ်ရက်သာသီတင်းသုံး မည်ကို ကြိုတင်သိရှိ၍ ခေတ္တယာယီ ကျောင်းတော်အဖြစ် ဖန်ဆင်းခြင်းမျှသာ ဖြစ်သဖြင့် အလိုလိုပင် ကွယ်ပျောက်လေ သည်။ ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးတော်အနန္တသည် တုန့်င်းခြင်းငှာ မစွမ်းသာပါတကား။

ဆံတော်မြတ်ရရှိသော ရသေ့တို့အနက် ကေလာသ ရသေ့၊ တိဿရသေ့၊ သီဟရသေ့ တို့သည် တိဿရသေ့ကြီး ဇင်းကျိုက်တောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ် အခါကပင် မိတ်ဆွေရင်းချာများ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အကြောင်းမှာမူကား အသီးသီး တရားကျင့်ကြံစဉ် ကာလများ၌ ညဉ့်ဦးယံကာလ များတွင် တောင်ထိပ်မှ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မီးအမှတ်အသားပြု၍ အချင်းချင်း အဆက်အသွယ်ရှိလေသည်။ တရားကျင့်ဖော် ကျင့်ဖက် သာသနာပြုဖက်များလည်း ဖြစ်၏။

ထိုရသေ့သုံးပါးအနက် သီဟရသေ့သည် မိမိ ရရှိ ထားသော ဆံတော်နှစ်ဆူကို မိမိမူလသီတင်းသုံးရာ ဇွဲကပင် တောင်၌ စေတီတည်၍ ဆံတော်တစ်ဆူကို ဌာပနာသည်။ နောက်ဆံတော်တစ်ဆူကို နောက်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့သီတင်း သုံးသည့် ဇင်းကျိုက်တောင်၌ စေတီတည်၍ ဌာပနာထား သည်။ သီဟရသေ့ စေတီတည်သောအခါ သိကြားမင်းက လည်း လာရောက်ကူညီလေသည်။

ညီတော်သီဟရသေ့သည် မိမိ စေတီတည်ပြီးသော အခါ နောင်တော် တိဿရသေ့ကိုလည်း ဆံတော်များကို စေတီတည်ကာ ဌာပနာထားရန် အကြံပြုလေသည်။ သိကြား မင်းကလည်း တိဿရသေ့အား စေတီတည်ရန် တိုက်တွန်း ပြောဆိုသည်။ တိဿရသေ့ကြီးကား သူရရှိသော ဆံတော် ဓာတ်များကို ငါ၏ဦးခေါင်းထက်မှ မချလိုဟူ၍ ငြင်းပယ်ကာ စေတီမတည်ဘဲ နေတော်မူသည်။

ထို့အတူ တရားကျင့်ဖော် ကေလာသရသေ့သည် လည်း မိမိ ရရှိသော ဆံတော်မြတ်နှစ်ဆူအနက် တစ်ဆူကို မိမိ သီတင်းသုံးရာ ကေလာသတောင်ထိပ်၌ စေတီတည်၍

တို့သည် သူငယ်ပုလဲတေးသည်။ ကျွန်တစ်ချက်ကား
ရသေ့ကြီးသည်တူ သူ၏ဦးခေါင်းဆက်ရှိ ဆံပင်ဆံကျစ်
တို့သည် သူငယ်ကား ဝက်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ခုသောကာလတွင် သီဟရသေ့သည်
တော်ဝင်မှ မီးအဆုတ်ပြသည်ကို တွေ့မြင်သဖြင့်
အောက် ကြည့်ရှုလေသော် နံကလာသရသေ့၏ ရုပ်
တော်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ သီဟ ရသေ့သည် ဇောဇောသ
ရသေ့၏ဦးခေါင်းထက်ရှိ ဆံပင်ကြီးမှ ဝက်ထားကိုးကွယ်
သော ဆံတော်ဓာတ်တစ်ဆုကိုပင့်ယူ၍ အသေ့ရသေ့
တို့ထံသို့ရသေ့အား မီးသင်္ကြိုဟ်ပြီးလျှင် မိမိတော်တော်သို့
ဆံတော်မူခဲ့သည်။ ဒီနောက် သီဟရသေ့သည် မိမိ
တော်ဝင်သရသေ့၏ ဦးခေါင်းထက်မှ ပင့်ယူခဲ့သော ဆံတော်
တစ်ဆုကို သူ၏နောင်တော် တိဿရသေ့ကြီးအား ပေးအပ်
ခဲ့သည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည်လည်း ထိုဆံတော်တစ်ဆုကို
ကိုးကွယ်ရင်း ဆံတော်နှစ်ဆုတို့နှင့်အတူ ပေးပေါင်းကာ
တော်ဝင် ဆံတော်ဓာတ်သီးချို့ကို သူ၏ ဦးခေါင်းဆံကျစ်
တို့ထက်ထားကာ စပ်ချာကိုးပြတ် ကျိုးကျွမ်းခဲ့လေသည်။
ရသေ့ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ကြည့်ညှိလွန်း
ဖြင့် စေတီတည်ရန် စိတ်မချွေးတေ ဆံတော်တော်များကို
ကိုးကွယ်နှင့် မကွာထားရုံကား ပြုစောခဲ့သကား။

တိဿရသေ့သီဟရသေ့မင်း သူ့အားပေး၍ ယနေ့အစရှိ
အကြောင်းတွင် တိဿရသေ့ကြီးသည် ဇောဇောသရသေ့
တော်ဝင်အစားရရှိလာသည်။ ထိုအချိန်၌ သိကြားမင်းသည်
သူ့ကမ္ဘာမြေကျောက်ဖျာ ဖင်းမာလာ၍ လှူပြည်သို့ ကြည့်
သော တိဿရသေ့ကြီး စုတေတော်အကြောင်းကို မြင်လေ
သော် သိကြားမင်းသည် လှူပြည်သို့ ဆင်းသက်လာပြီးနောက်
သီဟရသေ့မင်းနှင့် တိုင်ပင်ကာ တိဿရသေ့ကြီးထံသို့ သွား
ဆက်ပြီး ရသေ့ကြီး စုတေတော်မည် ဖြစ်သဖြင့် မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်၏ဆံတော်မြတ်ဓာတ်သုံးဆုကို ဌာပနာ၍ စေတီ
တည်ထားရန် လျှောက်ထားကြလေသည်။ တိဿရသေ့ကြီး
သည် ယခင်ကနည်းတူ ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

ထိုအခါဝယ် သိကြားမင်းမှာ ရသေ့ကြီးသည် စုတေ
တော် အလွန် နီးကပ်လာပြီဖြစ်၍ ဆံတော်မြတ် သုံးဆုအား
ပေးတော် သီဟရသေ့မင်းအား ပေးအပ်ရန်နှင့် သက်ရှိ
ဆင်ရွားရုံစီအခါ စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ပါက ရသေ့ကြီး
စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်နိုင်မည် အကြောင်း ကွယ်လွန်ပြီးနောက်
စေတီတည်ပါက ရသေ့ကြီး၏ စိတ်တိုင်းကျ စေတီမပြုနိုင်
ကြောင်းတို့ကို အသေးစိတ်ရှင်းပြသည်။

နောက်ဆုံး၌ တိဿရသေ့ကြီးသည် အားမကုန်
တန်လျှောက် မိမိ စေတီတည်ဖို့ရန် ဌာပနာကားလိုသော

ကျောက်လုံးတော်အား သိကြားမင်းကို ပြောကြားလေသည်။
သိကြားမင်းလည်း တိဿရသေ့ကြီး မိန့်မှာသည် အတိုင်း
ရသေ့မြတ်၏ ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ချောမွတ်ခိုင်ခံ့သော
ကျောက်လုံးတော်ရရှိရေးအတွက် တောစောင့်နှင့် တောင်
စောင့်နှစ်ပါး စုကုစို၊ ဘုမ္မစို၊ အာကာသမိစေသည့် နတ်များနှင့်
ပူးပေါင်းကာ ရှာဖွေစေသည်။

ဤသို့ရှာဖွေရာ ယူဆောင်လာသမျှ ကျောက်လုံး
တော်များသည် ရသေ့ကြီး၏ ဆန္ဒနှင့် မကိုက်ညီသဖြင့်
သိကြားမင်းသည် သန်လျက်တော်ဖြင့်ဝိုင်း၍ တောင်ပန်းကျင်
အနီးအနား၌ ရွှန်ပစ်ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် သိကြားမင်းသည် ကြံရာမရှိပြန်သော
သမ္ပယုရာ ကြမ်းပြင်အောက်မှ ရသေ့ဦးခေါင်းနှင့် လွန်စွာ
တူညီလှသည့် ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့
သောကြောင့်ဖန်ဆင်းကာ သမ္ပန်ငယ်ကိုပါ ချိတ်ဆွဲပေးဆောင်ခဲ့
သည်။ ထိုသမ္ပန်ငယ်အား အစွဲပြု၍ ကျောက်သမ္ပန်စေတီ
တည်ထားခဲ့သည်ကို ယနေ့ ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

ကျောက်သမ္ပန်စေတီ၏ သမိုင်းအရဆိုရလျှင် သိကြား
မင်း ဖန်ဆင်း၍ ရသေ့ဦးခေါင်းတော်ပုံ ကျောက်လုံးကြီးကို
တင်ဆောင်ယူလာသော သင်္ဘောကြီးသည် ဆံတော်ရှင်
ကျိက်သီးရိုးစေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် ချောက်ကြီး
ကြားထဲ၌ ကျောက်ဖြစ်ကာ တပြည်းပြည်း နစ်မြုပ်ဖူးသည်။
ထိုနောက် နှောင်းလူများ အမှတ်ရ သိစေခြင်းငှာ ကျောက်
သမ္ပန်စေတီအဖြစ် တည်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည် ထိုကျောက်တုံးကြီးကို ဖောက်
တောင်ယပ် မြေပြင်၌ထား၍ ဌာပနာခြင်းကို အလိုမရှိချေ
နိုးကြောင့် သိကြားမင်းသည် မိမိတန်ခိုးတော်ဖြင့် ကျောက်
တောင်တစ်တစ်ခုကို ဖန်ဆင်း၍ ထိုတောင်ထွတ်ပေါ်၌
ကျောက်တုံးကြီးကို ကြက်မတစ်ဝပ်ခန့် ကွာစေလျက် ရထား
ပန်းဆင်းတွဲထားသည့် ပမာကိုသို့ တည်နေဟန် ဖန်ဆင်းရ
လေသည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည် သိကြားမင်း ကြီးစားပမ်းစား
ရှာဖွေပေးခဲ့သော ကျောက်တုံးတော်ကြီးနှင့် သိကြားမင်း
ဖန်ဆင်းသော သီးခြားတောင်ထွတ်ကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်
သဖြင့် သူ၏ဦးခေါင်းထက်မှ ဆံတော်မြတ်သုံးဆုကို ရတနာ
မြကြတ်၌ ထည့်သွင်းလေကာ သိကြားမင်းအား ကျောက်လုံး
တော်ထက်၌ ဌာပနာတိုက် ဖန်ဆင်းတူးဖော်တည်ဆောက်ရန်
မိန့်မှာသည်။ သိကြားမင်းလည်း တိဿရသေ့ကြီး မိန့်မှာသည်
တတိုင်း ကျောက်လုံးတော်ကြီး၏ အထက်၌ တောင်အနက်
သားကောင်တစ်ဖုံမိက် ရှိ ဌာပနာတိုက်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်။
ဦးခေါင်းပုံ ကျောက်လုံးကြီးသည် အမြင့် ၁၈ တောင်၊ လုံးပတ်
၅ တောင်၊ ၅ လက်မ ခြံသည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည် သူ့ စိတ်တော့နပ်မစွဲကပ်မှ ဆံတော်မြတ်သုံးဆူ ကိန်းဝပ်ရာ ရတနာမြကြွတ်ကို သားတော် သီဟရာဇာမင်းသို့ သူ့အပ်ပေးသည်။ ထိုအပ်ခဉ်ကာလတွင်လည်း ဆံတော်မြတ်သုံးဆူကို မခွဲခွာလိုကာ သွီးငယ်သော မျက်နှာတော်ဖြင့် အခါခါ ဦးတိုက်ညွတ်တွားလျက် အားရတောင် ဖူးမြော်ပြီးမှ သားတော် သီဟရာဇာမင်းအား ပေးအပ်တော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ သီဟရာဇာမင်းလည်း ရတနာမြကြွတ်ကို ရွှေကလပ်တွင်ထားကာ မျှမတ် ပြည်သူ့အပေါင်းတို့ကို ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးကြစေရန် ခွန်စီရင်တိုင်တိုင် အပူဇော်ခံလေသည်။

ထိုအခါ ရတနာမြကြွတ်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဆံတော်မြတ်သုံးဆူသည် ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွ၍ ဘုရားအသွင်တော်ဖြင့် တန်ခိုးပြာဋိပေး ပြတော်မူလေသည်။ ရှု-ပြီးနိုင်သော မောင်ခြည်တော်မြောက်သွယ်ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း လွှတ်သဖြင့် ဝမ်းကွဲတစ်ခွင်တွင် ထွန်းလင်းတောက်ပကာ မြင်သူအပေါင်း ခင်သပ်နှံမောရအောင် အံ့ဩစာနန်း ဖြစ်ရလေသည်။

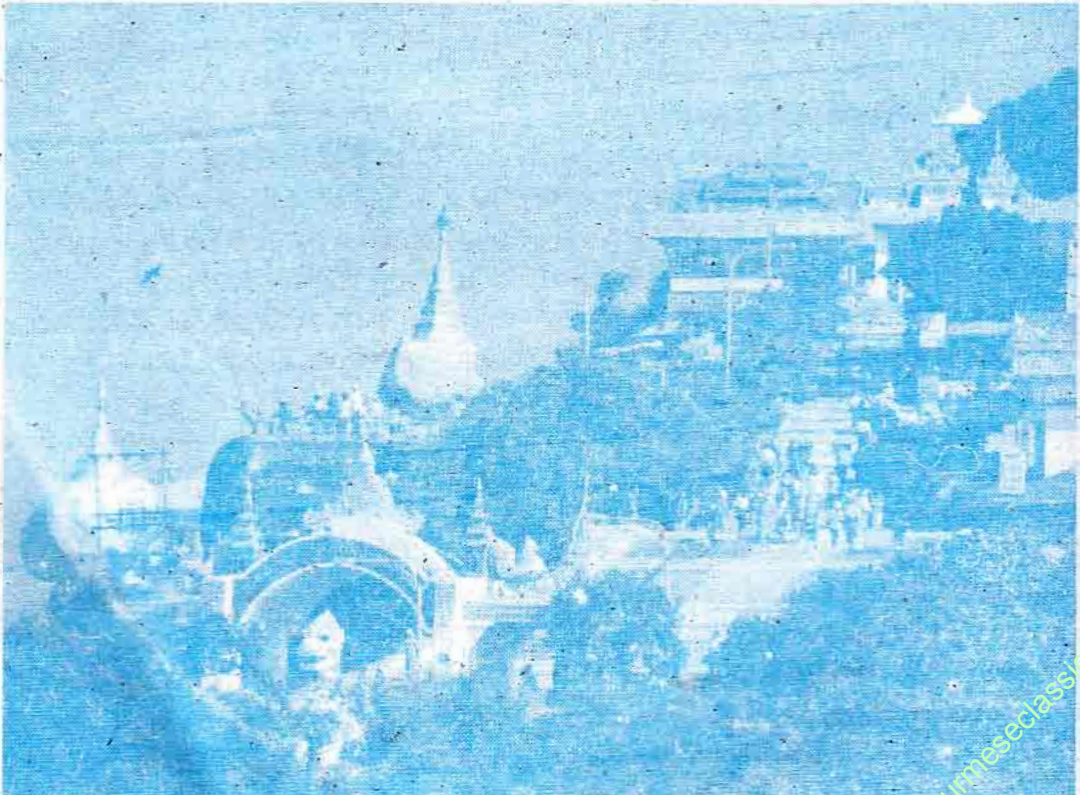
တိဿရသေ့ကြီးနှင့်တကွ သိကြားမင်း၊ သီဟရာဇာမင်း၊ မျှမတ်အပေါင်းနှင့် သနိသတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း မကြာစမှ အံ့ဩသံသရံ ထပ်မြစ်ထူးကြောင့် ဖူးမြော်ပူမော်ကြကာ ရှုမပြီးနိုင်အောင် ရှိကြသည်။

ဆံတော်မြတ်သုံးဆူသည် ထိုကဲ့သို့ တန်ခိုး ပြာဋိပေး ပြ၍ ကွန်မြူးအပူဇော်ခံပြီးလျှင် ဘုရားအသွင် ကွယ်ပျောက်၍ သိကြားမင်း ဖန်တီးပြုပြင်ထားသော ဌာပနာတိုက်အတွင်းသို့ အလိုလိုဘက်ဆင်း ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ဒီနောက် သိကြားမင်းသည် မိမိတန်ခိုးဖြင့် ရတနာမြကြွတ်ကို ထုတ်ယူ၍ ဖန်ဆင်းအပ်သော မြသတ္တာအတွင်းသို့ သွင်းပြီး မြသတ္တာအောက်သို့ မထိခိုက်ခြင်းငှာ ရတနာရွှေကြိုးလေးသွယ်တို့ဖြင့် ဆွဲဆိုင်းစေ၍ ရသေ့ဦးခေါင်း ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း ဌာပနာတိုက်အတွင်းသို့ ထည့်သွင်းထားလေတော့သည်။

တိဿရသေ့ကြီးသည်လည်း ဆံတော်ဓာတ်မြတ်၏ ဓံ့ဖွယ်သရံဖြစ်သော တန်ခိုးတော်ကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုရင်း သိပ်ဆန္ဒ နောက်သို့ပိုင် သွားပြီး စုတေ ကွယ်လွန်ခဲ့လေ၏။

သိကြားမင်းနှင့် သီဟရာဇာမင်းတို့သည်လည်း ရသေ့ကြီး၏အလောင်းကို မှဆုံးတောင် သို့ယူဆောင်၍ သင်္ကြိုဟ်ကြကုန်၏။ တိဿရသေ့ကြီး အလောင်းတို့ သင်္ကြိုဟ်ပြီးနောက် သိကြားမင်းနှင့် သီဟရာဇာမင်းတို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၈ ခုနှစ်၊ ဟေမန္တအခါတွင် ဆံတော်ဓာတ်မြတ် ကိန်းဝပ်တည်နေတော်မူရာ ရသေ့ဦးခေါင်းပုံ ကျောက်လုံးတော်ကြီး အထက်၌ ရွှေအုတ်၊ မွေအုတ်၊ ကြေးနီအုတ်၊

ကျိုက်ထီးရိုးတော်ကြီးကို အဝေးမှ လှမ်း၍ ဖူးမြော်ရပြန်ကွင်း

အခြားအတတ် သလ္လိမ္မာတိ၊ သံဗုဒ္ဓတိ၊ ကျောက်အုတ်ဟူသော
အုတ်ခဲစွမ်းဖြင့် ဉာဏ်တော် သုံးထောင် တစ်မိုက်ရှိ ရှေ့
ဆီတော် တည်ပြီးလျှင် ရေစက်ဆွန်းချ အမျှပေးဝေသည်။

ဒီနောက် မုဆိုးတောင်သို့သွား၍ ရသေ့ကြီး၏ အရိုး
များကို ကောက်ယူပြီးလျှင် ထိုတောင်ထိပ်၌ အရိုးတုံးစေတီ
တည်ထားခဲ့သည်။

ထိုသို့ စေတီတော်နှစ်ဆူ တည်ပြီးလျှင် သိကြားမင်း
သည် တန်ခိုးကုန်ပစ္စည်းကြီး၍ သီလ သိက္ခာ၊ ဉာဏ်ပညာ
အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော စတုမာဏရာဇ် ဘုံသား အပါ
အဝင် နတ်မင်းကြီး တစ်ပါးကိုခေါ်ယူ၍ ရသေ့ကြီး ဦးခေါင်း
ဆော်ပုံကျောက်တုံးကြီးနှင့်တကွ သွင်းနှံ့ ငှာပနာထားသော
ဆီတော်ခတ်သုံးဆူ ကျောက်လုံးကြီးအထက်၌ စေတီတော်
တည်စေ၍ အနီးနားရှိ အဆောက်အအုံတို့ တည်ရာထောင်
အနီးနား ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အခြံအရံတောင်များပါ မကျန် အမြဲ
စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု အစောင့်အနေခန့်ထားသည်။

ထိုနတ်ကြီးအား ဆံတော်ဓာတ်မြတ်၏တည်ရာ ရသေ့
နှင်းဆီတော်ပုံ ကျောက်လုံးကြီးကို ဂရုတစိုက် စောင့်ရှောက်ရ
အောင်ကြောင့် မဟာဣန္ဒြေဝန်တော်မင်းကြီးဟု အမည်မှည့်
တော်သည်။ ထိုနတ်မင်းကြီးသမာဓက နတ်ကွန်းအနီး တောင်
တို့သည် နတ်တောင်ဟု သမုတ်သည်။

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်မြတ်ကို ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ရသော အဆိုပါဘိုးဘိုးကြီးသည် တန်ခိုးကုန်ပစ္စည်း
အလွန်ကြီးမားသောကြောင့် ယုံကြည်ကိုးစားသော လူများ
ပေါများလှသည်။ လိုရာကိစ္စများကိုလည်း ဖိဗ္ဗာန်တင် ကျောက်
သစ်ကို မချီကြသေး။

အထူးသဖြင့် တရုတ်လူမျိုးများသည် ကျိုက်ထီးရိုး
တရားဗုဒ္ဓ မလာခင်ကတည်းကပင် သက်သတ်လွတ် ဆန်ပြုတ်
ကိုသာ စားကြ၏။ လျှာဒါန်းရန်ပါလာသော သစ်သီး စားဖွယ်
များကို ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားနှင့် ဘိုးဘိုးကြီးတို့ကို လျှာဒါန်းပြီး
အချို့ကိုပြန်စွန့်ကာ တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်အောင် ပြန်ပို့
ပေး၏။ ထိုကဲ့သို့ စားသောက်ခြင်းဖြင့် သေးအန္တရာယ်များ
ကင်းရှင်းကာ ကျန်းမာချမ်းသာသည် အယူရှိကြ၏။

မြန်မာများသည်လည်း ဆီမီးကိုးထောင် မီးထွန်းပွဲ
အားဖြင့် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်မြတ်ကြီးကို
ထူးခဲလှသူဟန်ဖြင့် ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြကုန်၏။ အပြုမြို့၊
အနယ်နယ်မှ ရောက်လာကြသော ဘုရားဖူးပရိသတ်များ
သည်လည်း ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို တပျော်တခါး
အောင်ရာတ်ဖူးမြော်ကြကုန်၏။

တရားဓမ္မ ကျင့်ကြလိုကြသော ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ဂန္ဓာရီ
အိန္ဒြာန်ဖြင့် တရားကျင့်ကြလိုသော သူတော်ကောင်းတို့
သည်လည်း ဤဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီနှင့် အနီးနား
ပတ်ဝန်းကျင်တောင်တန်းများတွင် ကွန်းခိုကာ မိမိတို့လိုရာ

စခန်းကို လျှောက်လှမ်းနေကြ၏။ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းပြည်များမှ
တက္ကသိုလ်နှင့်ဝိဇ္ဇာသားများကလည်း ကြက်မတစ်စုံစပ်စပ်
မျှသာ ရပ်တည်နေသော ကျောက်တုံးကြီးနှင့် အထက်မှ
ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်ကြီးကို ကင်မရာများဖြင့်
တဖျပ်ဖျပ် ဓာတ်ပုံရိုက်ကာ အံ့ဩခံဆုံး ရှိကြ၏။

စင်စစ်မူ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်မြတ်၏
အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကား ရေးလို့မဆုံးအောင် ရှိနေပေသည်။

“ဪ၊ ဘုရားသမိုင်းက တော်တော်လေးကို ကျယ်
ပြန့်နက်ရှိုင်းတာပဲနော်”

“ဟူတော်မောင်က တဖန်တဩ ဆိုသည်”

“ဒါပေါ့ကွာ၊ ဇာတ်ရည်လည်သွားတော့ ဒီကျိုက်ထီး
ရိုးစေတီကြီးကို ဖူးရတာ ပိုပြီးတော့ ကုသိုလ်ပွားတာပေါ့ သား
နားလည်အောင် ပြောရင် ဘုရားရှင်ရဲ့ ပါဠိတရားတော်တွေ
ကို အနက်ပါ တွဲသိလိုက်ရင် ပိုပြီးတော့ ကုသိုလ်ရသလိုပဲ
ပေါ့ကွာ”

“ဦးရယ် သား အခု သမိုင်းခေတ်ကြောင်းတစ်ခုလုံး
သိလိုက်ရတော့ သိပ်ကို ဂုဏ်ယူမိတယ်၊ သား သူငယ်ချင်း
တွေကိုလဲ ကြုံရင် လက်ဆင့်ကမ်း ပြောရဦးမယ်”

“ကုသိုလ်ရတာပေါ့ သားရယ် ကိုယ်သိတာတွေကို
မသိတဲ့လူတွေ ပြန်ပြောပြရင် သားလဲမတော့၊ ပြီးတော့ သိတဲ့
လူတွေကလဲ ဒီလိုပဲ လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပြရင် လူသားတွေ
အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိတယ် အထူးသဖြင့် သာသနာတော်
အတွက် ပိုမကောင်းတာပေါ့ကွာ”

အချိန် ကြည့်လိုက်တော့ ည (၉၃၀) ရှိပြီ။ မနက်
အရုဏ်တက် ဆွမ်းတော်ပန်း ကမ်းရန် စောစောထရမည်မို့
ဒီလောက်နဲ့ပဲ ပြန်ကြည့်လျှင် တောင်မည်ဟု စာရေးသူ စိတ်
ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။ ယဉ်နောက် ကွပ်ပစ်ပေါ်မှ အသာ
အယာ ထလိုက်သည်။

ရင်ပြင်တော်မှ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို အာပူ
ပူဇော်နေကြသည့် ဘုရားဖူးများ

နံနက် အရက်တက် ကျက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို ဆွမ်းတော်ပန်းများကပ်လှူ၍ ပယောင်တိုင်မီးပြင် ဆီမီးပူဇော်နေကြသည် ဘုရားပူပူများ

ကဲ... သားရေ တည်းခိုခန်း ပြန်ကြမယ်၊ တော်ကြာမင်း အန်တီတို့ လည်တားခန်းဝန် ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

“မဖြစ်ပါဘူး ဦးရဲ၊ အန်တီတို့ကတော့ အခန်းတံဖုတ်တီဗွီကြည့်ရင်း စောင့်နေမှာပါ။”

စာရေးသူလည်း မြင်ကွင်းရှေ့မှ ပီးခရောပ်ထိန်ထိန် အောက်တွင် သဟာယ်လှသော ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးကို ဦးသီးကြိမ်ချောင်း ကွပ်ဖွပ်ဖု-အသားထကာ စာည်းခိုခန်း ရှိရာဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

(၁၀၊ ၁၁၊ ၂၀၁၃) ရက်နေ့ မနက် (၄:၀၀) နာရီခန့်တွင် စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ နာရီနှိုးစက်ပြင် အိပ်ရာမှ စောစီးစွာ ထပြီး ကိုယ်လက်သန့်ရှင်းကာ အနှေးကလည်ထူထူများ ကိုယ်စီဝတ်ကာ စာည်းခိုခန်းမှ ယွက်လာခဲ့ကြသည်။ ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်သော် အောက်ဘက် အပင်းဆိုင်များဘက် ဆင်းသည့် လှေကားထိပ်တွင် ဆွမ်းတော်ပန်းများကို ရောင်းချနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဆွမ်းတော်ပန်း တစ်ပန်း ဘယ်လောက်လဲ”

“သုံးထောင်တန်ရှိတယ်၊ ငါးထောင်အနိ ရှိတယ်”

ဈေးသည်ပြောမှ ဆွမ်းတော်ပန်းများကို လမ်းကြည့်မိသည်။ သုံးထောင်တန်က ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊ ဖယောင်းတို့စီ၊ အမွှေးတိုင်များဖြင့် အစီအရီ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။ ငါးထောင်တန်က ပို၍စုံလင်သော သစ်သီးတို့ဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ဘုရားဖူး ပရိသတ်အများစုမှာ အလှအယက် ပါးလှသော သယ်ဖေးကြသည်မှာ ကြည်နူးစရာကောင်းလှသည်။

“ဒီနှစ်တော့ တစ်ယောက် တစ်ပန်းနှုန်းနဲ့ ကိုယ့်တာ သွာကိုယ် ကပ်ပယ်နော်”

ဇနီးသည်က ဆိုလာသည်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်သည်၊ ကျိုက်ထီးရိုးကို တောင်းခေါက်ခန့် မရောက်မေမယ့် နှစ်ယောက် တစ်ပန်းနှင့်သာ ကျေနပ်ခဲ့ရ၏။ ငွေးကြေးစိစစ် တိုင်းထွာသုံးရသော ဘဝအနေအထားကိုလည်း ကြာလာတော့ စိတ်ပျက်လာမိသည်။

ဒီတော့ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်၊ နောင်ခါလာ နောင်ခါ ဈေးလှူမသေ ရွှေမရွား နှစ်ပန်းတော့ လှူမယ်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“အေး... ကောင်းတယ်၊ သုံးထောင်တန် နှစ်ပန်းပေးကွာ”

သည်လိုဖြင့် စာရေးသူနှင့် ဇနီးတို့သည် တစ်ယောက်တစ်ပန်းနှင့် ကိုင်ကာ အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ တခြားဘုရားဖူးအဖွဲ့ကလည်း ကိုယ်စီကိုယ်စီ ဆွမ်းတော်ပန်းလေးများကို ကိုင်ကာ နံနက်အရက်မလင်းမီ ကပ်လှူနိုင်ရန် တရွေ့ရွေ့သွားနေကြသည်။

“ရဲဩတ်၊ အရက်တက် ဆွမ်းတော်ပွဲကပ်လှူပြီးရင် မတောင်ခြေဆင်းရတော့မယ်၊ ပြီး တင်ပွန်းစခန်းကနေ ရန်ကုန်ကို အသီးသီး ပြန်ကြရတော့မှာပါကလား”

www.burmeseclassic.com

အမှန်တော့ ဘုရားဖူးရတာ မဝ၍ အနီလို အဝတ်
ဖုံးဝတ်မိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားဖူးတိုင်း ဒီအတွေးမျိုး ဝင်မိပါ
လိမ့်မည်။ ရင်စစ် ကျိုက်ထီးမိုးသည် ဖူးပြီးရင်းဖူးချင် ဖူးစေ
နိုင်သည့် စေတီတော်တစ်ဆူပင်။

စာရေးသူလည်း မနက်အရှက်တက် ဖယောင်းတိုင်
ဆီသို့ ခေါ်ခြင်း၊ အပွေးတိုင်များ ပူလှော်ခြင်းကို အရင်ဦးစား
ပူလှော်လိုက်သည်။ သည့်နောက် ငါးပါးသီလ ခံယူပြီး ဆွမ်း
ခန်းတန်းကို ကျိုက်ထီးမိုးစေတီကြီးအား ကပ်လျှံပါသည်။
သည့်နောက် ဆွမ်းတော်တန်းများ တအားများနေ၍ ကပ်ဖို့
အခက်အခဲဖြစ်နေသည့် မိန်းမပျိုများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏
ဆွမ်းတော်တန်းများကို လိုယ်စားယူကာ ကပ်လျှံနေကြခြင်းကို
အတိုင်းတော်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။ နံနက်ခင်း အေးမေ့မိ
အသောင်းတိုင်ဆီမီး အရှိန်ကြောင့် နွေးနေသည်။ ခိတ်သံက
မည်း ကုသိုလ်တွေလုပ်နေရသည်မို့ မောရမိန်း ပန်းများ
သိတော့ချေ။

သည့်နောက် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်မြတ်ကို ရွက်ဖတ်
သရဋ္ဌာယ်ခြင်း၊ ပရိတ်ကဏ္ဍများ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်
ပုဒ်စီမံခြင်းများကို ဆက်တိုက်ပြုလုပ်လိုက်သည်။

ကျိုက်ထီးမိုးဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဣသိန် အထုလံ သောကော၊
အဂ္ဂိသိနဓိ သတ္တမံ၊
မဟာဒယံ မဟာဉာဏံ၊
ချာတံ လောကတ္ထယေ နမေ။
ပုညေနာနေန သဗ္ဗဓိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္စိတံ။

လောက - လောကဉာဉ်၊ ဣသိန် - ရသေ့တကာဟို
တွင်အထုလံ အံတပုဂ္ဂိုလ်သော၊ အဂ္ဂိသိနဓိ ရသေ့တကာ
တို့တွက် မြတ်သော ဘုရားတို့တွင်လည်း၊ သတ္တမံ - နံနက်ဆူ
ခြောက်ဖြစ်သော၊ မဟာဒယံ - ကြီးမြတ်သော သနားခြင်း
စေတနာရှိသော၊ မဟာဉာဏံ - ကြီးမြတ်သော အသိဉာဏ်

လည်းရှိလသော၊ လောကတ္ထယေ - လောကဉာဉ်သည့် ချာတံ
- ထင်ရှားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ - ဝိုးဝိုးဝါး
အနေန ပုညေန - ကြိုဆိုခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ သဗ္ဗဓိ
- အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္စိတံ - အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု - ပြည့်စုံပါမေသတည်း။

ရောက်ဟုန်းရောက်ခိုက်မို့ ကူ၊ အ၊ မ၊ ချာ သို့တံဆိပ်
ဖတ်ရ ကျိုက်ထီးမိုး ဘုရားရှိခိုး ဂါထာဖြင့် ကျိုက်ထီးမိုးစေတီ
တော်မြတ်ကြီးအား ပူဇော်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သည့်နောက် ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို ဓေတ္တာ
ပွဲကာ အမျှအတန်းပေးဝေလိုက်သည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို
ယခုလောက်ထိ ထိထိရောက်ရောက်မလုပ်ခဲ့ရသဖြင့် ယခု
တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျေနပ်သွားသည်။

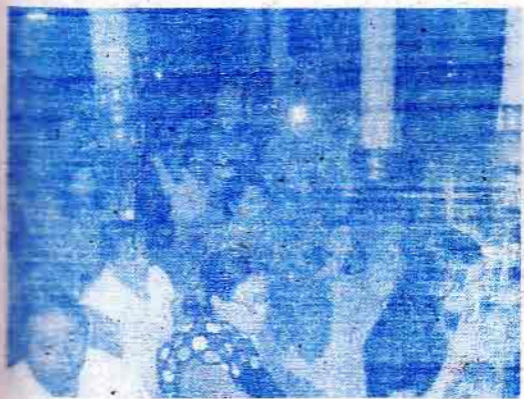
ဒီကနေ့ မြန်မာတော့မည်ကို သိနေသဖြင့် အမေ့သ
သံမဟာရင်ကချိုက်ထီးမိုးစေတီထည့်ရာ ကေတု ကံတံကြီးနားသို့
သွားကာ ဦးခေါင်းတင်၍ ရိုးခိုးကန်တော့လိုက်သည်။ စိတ်ထဲ
ဝယ် ပြိမ်းချမ်းနေသည်ဟု ခံစားမိသည်။ နောင်နှစ်တွေလည်း
လာနိုင်ရပါလိမ့်။ ငွေကြေးမဟာမောသီသဖြင့် လျှာနိုင်တန်းခိုင်
ရပါလိမ့်။ စသည်ဖြင့် မိမိလိုချင်သည့် ဆန္ဒတွေကို ဆုတောင်း
ရမိမည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် နံနက်ခင်း နှင်းမှုန်ကြားဝယ် ရေပုဒ်
ကြီးသည် ထွက်ပြုလာချေပြီ။ အလင်းရောင်တွေတလည်း
တစ်စတစ်စဖြင့် ဖြာထွက်လာပြီ။ အမှောင်ထဲသည် အဖြည်း
ဖြည်းကွယ်ပျောက်ကာ လင်းစပြုလာချေပြီ။

စာရေးသူလည်း ဘုရားဖူးခြင်းနှင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စများ
ပြီးလေပြီ။ မကြာမီအချိန်တွင် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးမိုး စေတီ
မြတ်ယာဇာတိပါးမှ ခန္ဓာချင်သံလျှက် ခွာရပေးဦးသောနည်း
ကို သိနေသည်မို့လား မပြောတတ် ခြေတမ်းတို့က မလှမ်းချင်
လှအောင်နှင့် ငေးကြွေးနေ၏။

နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ နံနက် (၇:၃၀) နာရီ။

နံနက် အရုဇာတိ ကျိုက်ထီးမိုးစေတီကြီးကို ကွမ်းတော်ဖန်းပျားကပ်လျှံ၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပျားနေကြသည့် ဘုရားဖူးပွဲ။

"ကဲ၊ ဘုရားဖူးအဖွဲ့များခင်ဗျား နံနက်ခင်း အဆာပြေ တစ်ခုခု စားကြမယ်၊ ပြီး တည်းခိုခန်းကနေ (၂၁၀၀)နာရီအထိ မှား ရင်ပြင်တော်ပေါ်ကနေ တောင်အောက်ဆင်းမယ်"

စာရေးသူ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ကို အစီအစဉ် ဆွဲကာ ပြော လိုက်သည်။

"ကဲ... သွားကြမယ်၊ မနက်ခင်း လတ်ဖက်ရည် ကောင်းကောင်း၊ အသုပ်ကောင်းကောင်း ရတဲ့ဆိုင်ဆီသွားကြ မယ်"ဟုဆိုကာ ဝန်ထုပ်ထွေး အနံ့တိုကြီးက ဘုရားဖူးအဖွဲ့ကို ဦးဆောင် ခေါ် သွား၏။

"ဦး... ဘုရားဖူးရတာ သိပ်ပျော်ဖို့ကောင်းတာပဲ"

"ဘုရားသမိုင်းကော မှတ်မိသွားပြီလား"

"မှတ်မိတာပေါ့ဦးရယ်၊ သား စာယ်အချိန်ဘယ်နေရာ ဝဲရောက်ရောက် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသမိုင်းကတော့ စိတ်ထဲမှာ ရွဲနေတော့မှာပဲ"

"ဒါပေါ့ သားရယ် သမိုင်းဆိုတာ မှတ်တမ်းပဲ၊ ဘယ် အရာကိုမှ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မပေးရဘူး ကိုယ်သိသလို သူများ တွေကိုလဲ သိပါလေလို့ ရည်ရွယ်ပြီးစုဆောင်းမှတ်သားရတယ်၊ ဖြန့်ဖြူးရတယ်"

"ဒါဆို ကုသိုလ်ရတာပေါ့နော် ဦး"

"ရတာပေါ့ သားရယ်"

သည်သို့ဖြင့် စာရေးသူတို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် နံနက် ခင်း ခင်းဖွေးဖွေးအောက်တွင် နံနက်စာ စားသောက်ကြပြီး နောက် ရှိရိုးလေးတည်းခိုခန်းသို့ ပြန်ကာ ဝစ္စည်းပစ္စယ အထုပ် အပိုးများကို သိမ်းဆည်းကြကာ အခန်းပြန်အပ်ကြပြီး ရင်ပြင် တော်ပေါ် ဆင်းကာ တောင်အောက်ဆင်းမည့် ကားဂိတ်စခန်း ဆီသို့ သွားကြသည်။ ကားဂိတ်ရောက်တော့ ကြိုတင်တွတ်ကင် လုပ်ထား သဖြင့် ကားရှေ့ခန်းမှ အသီးသီးစီးကာ ကင်ပွန်း ဖခန်းဆီသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ နံနက် (၁၀၀၀)နာရီ တွေး ကျော်လောက်တွင် ကင်ပွန်းစခန်းသို့ ပြန်ရောက်ကြသည်။

ကင်ပွန်းစခန်းသို့ ရောက်သော် တုရားဖူးပြန် လက် ဆောင်များ တယ်ခြမ်းကြသည်။ ယိပေါင်းစုံ ရှိသည်။ အပြည့်

လေးတွေကို ယွန်းအစ်လေးများထဲတွင် အကန့်လိုက်ထည့် ထားသည်။ မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ ထူနိုင်သည်။ တစ်ထုပ်လျှင် ဝါးရာခွန်းဖြစ်သည်။ ယိုက ရှောက်ယို၊ နာနတ်ယို၊ မရန်းယို တတ်တတ်ထိ အဝရိသဖြင့် စုံလင်လှသည်။ စာရေးသူကတော့ ကျိုက်ထီးရောက်မှ စုစုဖြူးဆိုင်မှ ဝယ်သည်။ အပိုလက်ဆောင် တွေ အများကြီးရသည်။

ဘာကြောင့်နည်းဟု ဆိုရသော် လူတို့ အပြောက တော့ ကင်ပွန်းစခန်းမှာ တစ်ဆယ်သားထုပ်မှာ အလေးချိန် နည်းနည်းလျှော့ထားတယ်ဟု ပြောသည်။ ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိနိုင်ပါ။ အပြေသို့ချင်လျှင် ချိန်ခွင့်ဖြင့် ချိန်ကြည့်က အဖြေ သိပေါ့လိမ့်မည်။ ဘာပဲပြောပြော ခရီးသွားခြင်းသည် လူပေါင်း စုံနှင့် တွေ့ရသဖြင့် ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ များစွာရသည်။

ကင်ပွန်းစခန်းတွင် နံနက်စာ ထမင်းစားကြပြီးနောက် နေ့လယ် (၁၂၃၀)လောက်တွင် ရန်ကုန်ဘက်သို့ ပြန်လာခဲ့ ကြသည်။ အခုတော့ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ဝေးလေးကိုသာ ကြည့်၍ အလွမ်းပြေရတော့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်မြတ်ကို တစ်နှစ်တစ်ခေါက် ဖူးဖြစ် အောင်ဖူးမည်ဟု စာရေးသူ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပါသည်။

စာရှုသူများလည်း ဖူးဖြစ်အောင် ဖူးကြပါ။ ကျိုက်ထီး ရိုးတုရားဖူးရင်း ကုသိုလ်ဆူးတွေချပြီး အမောအပန်းပြေကာ စိတ်ဝယ်လန်းဆန်း လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ကြပါစေဟု ဆုမွန် ကောင်းတောင်းရင်း ဤဆောင်ပုဒ်ကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ရပါစေဟု သည်။

□ မင်းခန့်

ကျမ်းကိုး

- ၁။ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းမူဟောင်း၊ ဂေါပကလူကြီးဟောင်း ဦးချစ်ရွှေ
- ၂။ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးသမိုင်း၊ တင်နိုင်ထီး၊ (တ-ကြိမ်)
- ၃။ မာမက(လုတေသီ)၏ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ တည်ရာ ရသေ့မှန် ဆောင်းပါး။

ကင်ပွန်းစခန်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားပြင်ကွင်း

စာရေးသူတို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ကားပေါ်တက်၍ ကင်ပွန်းစခန်းမှ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်နေကြရာ

ကျေးဇူးတော်ရင် ဆူပူဟာမကြာမီ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

အစပရုဇာရီ၊ ခင်လောဘိုရ်အောင်၊ မေတ္တာမေတ္တာ
ဦးရွှေသိန်းဇော်ရင် ဝမ်းကြီးဆုံးပေးအပ်ခဲ့လော

တောင်ကြီးလေးလုံး ပြုစီစဉ်ပုံ ခံယူပုံ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ထူးဆန်းစွာ

မေတ္တာမေတ္တာ အကုန်အကျ

မိမိတို့ နေရာ ထိုင်ရတာ အယ်လီများ နေရာ ထိုင်ရတယ် ဆိုတာ ဘာလဲ၊ အကုန်အကျ ကြည့်ကြပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ သိတယ်လို့ ကိုယ်တယ်။ မိမိတို့သည်ကားလို့ သိလိုချင်ရင် ဘယ်လိုများ နေရာ ထိုင်ခိုမလဲလို့ နေရာအခါကုန်လို့ရင် တောင်ကြီးလေးလုံး ကြားမှာ နေရာထယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ) ဘုရား။ အယ်မုာနနကြံရပါလိမ့် (တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမှာပါ ဘုရား)။

တောင်ကြီး လေးလုံး ဆိုတာ တံခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဘက်ကလည်း ဇရာမရတာ၊ ဒီဘက်ကလည်း ဇရာမရတာပဲနော် (မှန်ပါ)။ ဒီဘက်ကလည်း ဇရာမရတာပဲ။ ဒီဘက်က ကြည့်လိုက်ပြန်လည်း ဇရာမရတာပဲဆိုတာ တောင်လေးလုံးကြားမှာ ဒကာ ဒကာမတွေ ဓမ္မပွားအောင်ဆိုတာ သဘောကျကြပါစရာ (ကုန်ပါ) ဘုရား။

ဘီတော့ ဒီဥစ္စာ ဘယ်မှာလာပါလိမ့်မဟုတ်ဆိုတာ မိမိတို့ပါပြန်တော်မူ လာတယ်။ အရှေ့ပိုင်းမှာ သံတေးနည်း

နည်းကလေး ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ့်မြစ်ကြောင်း ကိုယ် သိရအောင်လို့ ဘုန်းကြီးက ဟောပါအောင်လို့ မှတ်ထားလိုက် စမ်းပါနော် (မှန်ပါ)။ ဒီဘက်က မသိဘဲနုကြလို့ရင် မသိပျော် ပျော်နေမှာ ဦးခင်မောင် သိပ်စိုးရိမ်တယ် (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဤသို့... မသိပျော် ပျော်နေပြီးသကာလ နေလိုချင် ရင် မသိလေ သေလိုချင်ရင် မသိသလိုဘဲ နှစ်နာသွားတော့ မယ်ဆိုတာကို ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ့်အကြောင်းကို ကိုယ် သိထားတော့မှ ဒင်း... ရောင်ရွေးရာ လမ်းမှာကလည်း ခွာဖို့အချိန် လောက်ပါပေါ့လားဆိုတဲ့ ဥစ္စာလည်း သေသေချာချာ မှတ်ကြပါနော် (မှန်ပါ) ဘုရား။

ကောသလမင်းကြီးက ဒကာ ဒကာမတွေ နေလယ် ကြောင်မိတာကြီး စောက်ကလည်း ခြေလှင်တပ်တွေ၊ ဆင် တပ်တွေ မြင်းတပ်တွေ၊ ရထားတပ်တွေ စာမျိုးပျိုးသောတပ် တွေနဲ့ လှည့်ပြီးသကာလ လာကြတယ်နော် (မှန်ပါ)။

ကောသလမင်းကြီးက ရှေ့ကခေါင်းဆောင်ပြီး သကာလ မင်းအပ်တား ပြုတာပေါ့လား၊ ခြေလှင်တပ် ဘယ်လောက် ရှိတယ်။ တုန်းတပ်က ဘယ်လောက်ရှိတယ်။ မြင်းတပ်က

တယ်လောက်ရှိတယ်။ ဆိုပြီးသကာလ တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြား
ရေး တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တဲ့ မင်းတို့၏ ဂုဏ်ပါငါ့ကို
ပြတယ်လို့ ဦးခင်မောင် မှတ်လိုက်မေးပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။

“ဟဲ့ပြီတဲ့အချိန်ကျတော့ သူ ဘုရားကျောင်းတော်ကို
ဝင်ပြီးသကာလ လာခဲ့တယ်။ ဘုရားကျောင်းတော် ဝင်လာ
တော့ ဒကာကြီး၊ မနုလယ်ကြောင်တောင်ကြီး ဘယ်နှယ်ထူး
ဒီ... ငါ ဘုရားကျောင်းတော် ရောက်လာတာ ဘာကိုစွဲပါ
လိမ့်၊ ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ဘယ်လိုများရောက်
လာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါ ...

“အရှင်ဘုရား ထိပ်မှာ ဘိသိက်သွန်းထားတဲ့ မင်းဆို
တာက မင်းကိုး၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတော့ မင်းတို့၏ ချမ်းသာ
တွေ၊ မင်းတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေ၊ နောက်လိုက်ဗိုလ်
ပါတော့ မည်မျှလောက် တောင်တင်းတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
မင်းတို့၏အား ပြရပါတယ် ဘုရား။ သူပုန်တွေ၊ တိုင်းပြည်က
ပုန်ကန်မှုတွေ၊ ဒါတွေ အကုန်နီင်ခင်းသွားလောက်အောင်၊
စိတ်တွေလျော့ပြီး သကာလ သွားလောက်အောင် မင်း
အင်အားကို ပြရင်းမတ္တနဲ့ အရှင်ဘုရားဆီ အရောက်လာ
ပါတယ်ဘုရား။”

သူကသော့ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သိတဲ့အတိုင်းပေါ့
ဗျာ၊ သူ့အားကိုးကို သူပြတာ (မှန်ပါ)။ လုံခြုံပြီဆိုပြီး အင်အား
ပြတာနော် (မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရိပ်မိတယ်။ ဪ
သူသည်ကားလို့ဆိုရင် အင်အားတော့ဖြင့် သူဟာသူ ဟုတ်
လှပြီလင်ပြီး အင်အားတွေပြပြီးသကာလ ငါကတော့ဖြင့်
အတော်လုံခြုံအောင်နေနိုင်တဲ့ ရှင်ဘုရင် တစ်ဦး တစ်ယောက်
ပဲလို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့မှာပဲ။

အဲဒီတင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒကာ
ကြီး ငါဘုရား ဟောတော်မူတာကို နားနည်းနည်းထောင်စမ်း
ဆိုပြီးတော့ ထောင်ခိုင်းလိုက်တယ်။

ဒကာကြီးတဲ့ အရှေ့ဘက်က တောင်ကြီးနှစ်လုံးက
လည်း လိမ့်လိမ့် လိမ့်လိမ့်ပြီးသကာလ လာတယ်။ အရှေ့ဘက်
က လူတွေ အကုန်သိတာပဲ။ အဲဒီအရှေ့ဘက်က လာတဲ့လူ
က ဒကာကြီး ပြောမယ်တဲ့ အရှင်မင်းကြီး အရှေ့ဘက်က
လူတွေဖြင့် တောင်ကြီးနှစ်လုံးက ကြိတ်ကြိတ်လာလို့ အရှေ့
ဘက်ကလူတွေ အကုန်သေကုန်ပါပြီ။ ပြားပြားပြီးသကာလ
အကုန်သေကုန်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီး။

ဒီတောင်နှစ်လုံးကလည်း အထက်ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင်
ပြားပြည်တိုင်းအောင် ရောက်ပါတယ်။ ဘေးမှာလည်း ကြား
မရှိပါဘူး။ တောင်တန်းရွာကြီး၊ အမြင့်ဆုံးကြီးပဲ။ အရှေ့ဘက်
က လူတွေကလည်း အကုန်ပြုတ်ကုန်ပါပြီ။ အရှင်မင်းကြီး
ဒါကို ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တော်မူပါလို့ အရှေ့ဘက်က လူက
လည်း သင်မင်းကြီးကို ပြောလိမ့်မယ်တဲ့။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့သဘောကျပလား(ကျပါပြီ ဘုရား)။
တစ်ခါ အနောက်ဘက်က လူကလည်း တောင်ကြီး
တွေ ကြိတ်ကြိတ်ပြီးသကာလ လာလို့ အနောက်ဘက်က
လူကလည်း အရှင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်ကိုင်းသားတွေ
မြင့် တောင်ကြီးနှစ်လုံးက အထက်မှီးကျအောင်ပဲ မြင့်ပြီး
သကာလ ခြေထွာပြည်ကျအောင်မြင့်ပြီး ဘေးမှာလည်း ကြား
မရှိလောက်အောင်ဘဲ လူတွေအကုန် သတ်သတ်ပြီးသကာလ
ဒီဘက်လိမ့်လိမ့်လာနေတယ်။

အရှင်မင်းကြီးက ကာကွယ်ဖို့ အားထုတ်ကြိုးစားပေ။
ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီး တိုင်းပြည်မှာနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်မင်းကြီးကိုလည်း အရှင်မင်းကြီး
စောင့်ရှောက်ပါ။ တောင်ကြီးတွေကဖြင့် လာပြီဆိုတော့ ဇရာ
မရဏတို့ဆိုတာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒီပိမိကြပလား (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

အရှေ့က လာတာလဲ ဘာတဲ့ (ဇရာ၊ မရဏပါပဲ
ဘုရား)။ မြောက်က လာတာကော (ဇရာ၊ မရဏပါပဲဘုရား)။
အနောက်က လာတာကော (ဇရာ၊ မရဏပါပဲ ဘုရား)။
တောင်က လာတာကော (ဇရာ၊ မရဏပါပဲ ဘုရား)။

ဒီလို တောင်ကြီးလေးလုံး လေးလုံးဆိုင်ပြီး ကြိတ်လိုက်
တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ခိုင်ပါမလဲ (မခံနိုင်ပါ
ဘုရား)။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ မခံနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ တောင်ဘက်က
လူက ပြောပြန်လည်း ခုနကပြောတဲ့အတိုင်း ပြောပါတယ်။

အဲဒီလို ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အရှင်
မင်းကြီး ဒီတောင်ကြီးလေးလုံး ဆိုင်ဆိုင် ဆိုင်ဆိုင်ပြီးသကာလ
ကြိတ်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် တောင်ဘက်က လူတွေကလည်း
တောင်ဘက်က ကြိတ်လိုက်လို့ သေကုန်ပြီ။ အရှင်မင်းကြီး
လည်း ကာကွယ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း ကာကွယ်ပေးပါလို့
ပြောလို့ရှိရင်ဖြင့် အရှင်မင်းကြီး ဘယ်တတ်နိုင်ပါမလဲလို့
ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မေးလိုက်ပါတယ်နော်
(မှန်ပါ ဘုရား)။

အရှင်မင်းကြီး ဒီလောက်မြင့်မားတဲ့ တောင်ကြီးလေး
ဖက်က ဝိုင်းပြီး ဆုံဆုံပြီး ကြိတ်တယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါကို
စစ်သည်ဗိုလ်ပါတော့နဲ့ လည်းကောင်း တုတ်၊ လှံ၊ မှံ၊ လေး
မြားတွေနဲ့လည်းကောင်း၊ သေနတ်၊ အမြောက် စသည်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း ကာကွယ်လို့ သင်မင်းကြီး ရပူမသားလို့ ဘုရား
က မေးတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဘယ်
နှယ်ပြောမလဲ (မရပါ ဘုရား)။

မရနိုင်ဘူး။ ဒီတောင်ကြိတ်ပွဲမှာ ဒကာ၊ ဒကာမလည်း
အမှန်ဖြစ်ပြီး သေရမယ့်အဓိပ္ပာယ်က အထူးသေချာနေတယ်
ဆိုတာကော သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒီမှာလည်း ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခပ်ဗျားလို့ကတော့
တရားနာနေတယ်။ ဒီတောင်ကြီးလေးလုံးကတော့ ဝိုင်းကြိတ်

လို့ နီးလာပြီ။ ကပ်နေပြီဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီ ဘုရား)။

အနောက်ဘက်က လူတွေကို အနောက်ဘက်က တောင်က ကြိတ်လျက်ပဲ (မှန်ပါ)။ အရှေ့ဘက်က လူတွေကော (အရှေ့ဘက်က တောင်က ကြိတ်လျက်ပါပဲ)။ မြောက်ဘက်က လူတွေကော (မြောက်ဘက်က တောင်က ကြိတ်လျက်ပါပဲ ဘုရား)။

မြောက်ဘက်က တောင်က ကြိတ်ကြိတ် ကြိတ်ကြိတ် ပြီးလာလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အသုဘတွေ ဖြစ်ကုန်တာတွေကော တွေ့ကြပလား (တွေ့ပါပြီ ဘုရား)။

တောင်ဘက်က လူတွေလည်း တောင်ဘက်တောင်က ကြိတ်ကြိတ် ကြိတ်ကြိတ်ပြီးသကာလ လာတယ်။ ဘယ်သူများ ရှောင်ကွင်းပြီးသကာလ လွတ်ကင်းတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်များ ရှိကြရဲ့လား (မရှိကြပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အခုတရားနာနေတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဘယ်ကြားမှာ တရားနာနေပါလိမ့်မလဲလို့ မေးကြစို့ရဲ့နော် (တောင်လေးလုံးကြားမှာ နာနေပါတယ် ဘုရား)။

တောင်ကြီး လေးလုံးကြားထဲမှာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သေပွဲအနီးမှာပဲ တရားနာနေကြပါတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီ)။ ဘယ်မှာ တရားနာနေကြပါလိမ့် (တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမှာပါ ဘုရား)။

ဒီကြားထဲမှာ တရားနာနေတယ်၊ တောင်ကြီးလေးလုံးကြားထဲမှာ တရားနာနေတယ် (မှန်ပါ)။ သူလည်း ဇရာမရက ရှိလျက် ကိုယ်ကော (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ အရှေ့ဘက်က လူတွေကော (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ အနောက်ဘက်က လူတွေကော (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ မြောက်ဘက်က လူတွေကော (ရှိပါတယ် ဘုရား)။ တောင်ဘက်က လူတွေကော (ရှိပါတယ် ဘုရား)။

အင်မတန် ထွေးရှုပ်ကြီးတွေ ဖြစ်နေတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီထဲမှာတောင် ကြိတ်ပွဲထဲတွင် သေပွဲဝင်ရမယ့် ဧည့်လ်တွေချည်းပဲဆိုတာ ငြင်းစရာရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါ ဘုရား)။

သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါကလား ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကျုပ်တို့ တောင်လေးလုံးကြား မွေးတဲ့အတွက်ဖြင့် အမွေးဖြင့်လွှဲပေါ့လို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ပြောစရာရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါ ဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘာလွဲတယ် ဆိုကြမလဲ (အမွေးကွဲပါတယ်)။

အမွေးလွဲတယ် (မှန်ပါ)။ ဘယ်ကြားမှာ မွေးပါလိမ့် (တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမွေးပါတယ် ဘုရား)။ ဒီတောင်လေးလုံးကလည်း ပြိုင်ပြိုင်ကြီး တစ်ခါတည်းမိတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဘိုးအေ ဘွားအေတွေ

လည်း ဘယ်ထဲများ ဆုံးရှုံးပါလိမ့်မတုံး (တောင်ကြီး လေးလုံးကြီးကြားမှာပါ ဘုရား)။ တောင်ကြီးလေးလုံးကြီးကြားမှာပဲ သေဆုံးကြရတယ်နော် (မှန်ပါ)။ ကျုပ်တို့ကလည်း ဘယ်အထဲမှာ သေဆုံးရမယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သိကြပလား (သိကြပါပြီ ဘုရား)။

ဒီတောင်လေးလုံးကြားမှာပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သေကြရမှာပဲ (မှန်ပါ ဘုရား)။ အခု တောင်တွေပိလာတာ တချို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလည်း တော်တော်ကလေးကိုပဲ အခြေအနေ ပျက်ကုန်ပါပြီ (မှန်ပါ)။ မပျက်သေးဘူးလား (ပျက်ပါပြီ ဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ ပျိုရုပ်တွေများ ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါ ဘုရား)။ အိုရုပ် အိုမူတွေဟာ တောင်ကြိတ်ထားတာတွေ သေချာပလား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။ အသေမကြိတ်သေးဘူးနော်။ အားအင်ဗလ နည်းရုံပဲ၊ ချည်ရုံပဲ ရှိသေးတယ်။ အသေကြိတ်မှာကော ရှိသေးတယ်ဆိုတာကော ငြင်းဖို့လိုသေးသလား (မလိုပါ ဘုရား)။

တိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီတောင်လေးလုံးကြားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသကာလ ထွက်ကြမတုံးတဲ့။ ဘဝများစွာလည်း ဒီတောင်လေးလုံးကြားချည်း မွေးကြမှာပဲ (မှန်ပါ)။ နတ်ပြည်မွေးလည်း တောင်လေးလုံးကြားပဲ၊ ဗြဟ္မာပြည်မွေးကော (တောင်လေးလုံးကြားပါ ဘုရား)။

လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေး မြင်ကြသေးရဲ့လား (မမြင်ပါ ဘုရား)။ ဪ... ကျုပ်တို့ဖြစ်တွေသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ရှေးဘဝက တပည့်တော် ဘယ်လိုများနေလို့ ဘယ်လိုများ သေခဲ့ရပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင် တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

ရှေးဘဝက သိကြားဖြစ်ခဲ့သလား၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ခဲ့သလား အဲဒါ ဘုန်းကြီးတော့ မပြောတတ်ဘူး။ သေချာတာကတော့ဖြင့် တောင်ကြိတ်ပွဲ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတာကတော့ သေချာတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။ ဘာသေချာပါလိမ့် (တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတာ သေချာပါတယ် ဘုရား)။

အဲ... တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ ခန္ဓာနဲ့ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတယ် ဆိုတာဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်လောက်များ ကြားခဲ့သတုံး မေးလို့ရှိရင် တောင်ကြားမွေးတဲ့ဥစ္စာ ဒကာသစ်ရာ ဘယ်နေရာ သေစရာလိုသေးသတုံး (မလိုပါ)။ ဇရာ၊ မရဏတောင်ကြားမှာချည်း ကျုပ်တို့က မွေးတာကိုးဗျ (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီက ဇရာ၊ မရဏက ကြိတ်လိုက်၊ ဟိုက ဇရာ၊ မရဏက ကြိတ်လိုက်၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရှေ့ကကြိတ်လိုက်၊ နောက်ကကြိတ်လိုက်၊ တောင်လေးလုံးကြားမှာပဲ ကျုပ်တို့ ကြေမှုပြီးသကာလ ဝိညာဉ်ချုပ်လိုက်ရပါတယ် ဆိုတာကော ငြင်းဖို့လိုသေးသလား (မလိုပါ ဘုရား)။ ဘယ်လောက်ကြာကြပြီလဲ (မရေတွက်နိုင်ပါ ဘုရား)။ အခုကော ဒကာ၊ ဒကာမ

တို့ လွတ်ပါမလား၊ လာနေတုန်းလား တောင်တွေက (လာနေတုန်းပါ ဘုရား)။

ကဲ . . . ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးကလည်း အကြံဉာဏ်ပေးရတော့မယ်၊ ဘုရားရှင်ကလည်း ကောသလမင်းကြီး အကြံဉာဏ်ပေးတဲ့အတိုင်း ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လိုက်ကြမှ တော်တော့မယ်ဆိုတာဖြင့် ဘယ်လိုပဲ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်စောဖြင့် မြင်ကြသေးရဲ့လား (မမြင်ပါ ဘုရား)။

ဒီတောင်ကြားမှာ မွေ့ကတည်းက ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီဘက်ကလည်း ဇရာ မရဏနဲ့ ဒီဘက်ကလည်း (ဇရာ မရဏပါပဲ)။ အနောက်ဘက်ကကော (ဇရာ မရဏနဲ့ပါပဲ)။ အရှေ့ဘက်က ကြည့်လိုက်တော့လည်း (ဇရာ မရဏပါပဲဘုရား)။

ဪ . . . ဇရာ မရဏတွေက ဝိုင်းတတ်တယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ သတ္တဝါရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် ဇရာ မရဏ လက်တွင်းမှာပဲ ခေါင်းစင်းပြီး ပြားပြီး သေလိုက်ရပါတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်ဘဝက ဘာဖြစ်ခဲ့ကြသတဲ့၊ ဘယ်လိုသေလို့ ဘယ်လိုနေခဲ့ရသတဲ့ ဆိုလို့ရှိရင်တောင် တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုံးပိတ် ခန္ဓာပါပျောက်ပြီး (သေခဲ့ရပါတယ် ဘုရား)။ တခြား ဘာပြောစရာ လိုသေးသလဲ (မလိုပါ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကတော့ ကိုယ့်ဘာကလေးကိုယ်နဲ့ ဟုတ်ပြီးသကာလ နေပြားသော်လည်း ဒီတောင်ကြီးတွေ လာပါပြီ ခင်ဗျားတို့ဆီ (မှန်ပါ)။ လာနေပြီနော် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ (လာနေပါပြီ ဘုရား)။

အသက်ကြီးတဲ့လူ ကြီးသလောက် ကြိတ်ထားပြီး နောက်ဆုံးပိတ် အသေကြိတ်မယ်ဆိုတာ ဒကာဝ သေချာပလား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက မြီးကာ လိမ်းကာ ပြင်ကာ ဆင်ကာနဲ့ သားကလေး၊ သမီးကလေးတွေ လူလားမြောက်ဖို့ရာ စောင့်ပြီးသကာလ နေတာ၊ အဲဒါ စောင့်တာက မသေချာဘူး။ တောင်ကြိတ်ပွဲစောင့်တာက သေချာတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ သဘောပါကြပလား (မှန်ပါ)။

ဘယ်လည်း ကြောက်စရာကောင်းပါကလား (ကောင်းယံ ဘုရား)။ အင်း . . . ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အမွှေးလွဲပါပြီ (မှန်ပါ)။ ဦးဘအုန်းတို့ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (အမွှေးလွဲပါပြီ ဘုရား)။ ဒီထဲ အမွှေးကောင်းများ ပါကြသေးသလား (မပါပါ ဘုရား)။

ဒီအတိုင်းပဲ ဘဝများစွာပဲ တပည့်တော်တို့ဖြင့် ဘုရား

တော့မလား။ ဒီကောင်တွေ လွတ်ရာကို ရုန်းကန်နိုင်တဲ့ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းက နည်းပေးခဲ့သည်ရှိသော် ရုန်းအချိန်ဖြင့် ရောက်ပြီလို့ ဘုန်းကြီးများက ဆိုချင်တယ်နော် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ မရောက်ကြသေးဘူးလား (ရောက်ပါပြီ ဘုရား)။

ရောက်ပါပြီ။ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တောင်မီးသေးလို့ အို ငါတော့ ကံကောင်းပါရဲ့ဆိုစရာ တစ်ကွက်မှမပီဘူး။ မွေးကတည်းက ဒီအထဲမွေးတာ တောင်တွေကလည်း လိုနဲ့လိုနဲ့လာတာပဲ။ အထက်လည်း ကောင်းကင် ဗြဟ္မာပြည်ထိတာပဲ။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့အောက်လည်း မြေကြီးနဲ့ စပ်သွားတာပဲ (မှန်ပါ)။ လေးဖက်စလုံး ထွက်ပေါက်ကိုမရှိဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီလောက်ထဲမှာ ဘဝများစွာ သံသရာက ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တောင်ကြိတ်ပွဲ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ဘယ်မှာ သေပွဲဝင်ရပါလိမ့် (တောင်ကြိတ်ပွဲ သေပွဲဝင်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဒီအထဲမှာ ဒီအထဲမှာ တောင်လေးလုံးကြားထဲမှာ (မှန်ပါ)။ ဒီအထဲမှာချည်း မွေးတာပဲ၊ သူမှာလည်း သူ့ဇရာ မရဏနဲ့ပဲ၊ ကိုယ့်မှာတော့ (ကိုယ့်ဇရာ မရဏနဲ့ပါ ဘုရား)။

အင်း . . . ဒါက အသီးသီးရှိနေတယ်ဆိုတော့ တောင်ကလူကော အကြိတ်ခံရတာပဲ၊ မြောက်ကလူကော (အကြိတ်ခံရတာပါပဲ)။ အရှေ့ကလူ၊ အနောက်ကလူ (အကြိတ်ခံရတာပါပဲ) ဘုရား။

ဪ . . . ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီမှာပဲ သေပွဲချည်းဝင်ခဲ့ရတယ်၊ ကိုယ့်သားသမီးလေးများ ဘယ်ထဲများ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်မတုံး မေးလို့ရှိရင် တောင်ကြိတ်ပွဲမှာပဲ သေခဲ့ရတာပဲ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဆွေမျိုးညာတကာတွေကော (သေခဲ့ရပါတယ် ဘုရား)။

တော်ကြိတ်ပွဲမှာ သေခဲ့ရတယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။ ဘယ်တော့မှ လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေး ရှောင်ရေးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မတွေ့ခဲ့ဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒီတစ်ခါ အခု အားလုံး ဆရာတော်၊ သမားတော်တွေနဲ့တကွ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းတွေက ပေးတဲ့နည်းကိုမှ ခင်ဗျားတို့ မလိုက်နာတော့ဘူး ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် တပည့်တော် နောက်ဘဝ ဘာဖြစ်ရမှာတဲ့၊ တောင်ကြိတ်ပွဲ သေပွဲဝင်ရလိမ့်မယ်၊ ဒါပဲ အဖြေရှိတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။

နောက်ကော တပည့်တော် ဘာများဖြစ်ဦးမှာလဲ၊ အို . . . ဘာဖြစ်မှာတော့ မသေချာဘူး၊ တောင်ကြိတ်ပွဲ သေပွဲဝင်ရမှာပဲ (မှန်ပါ)။ ဇရာ မရဏက လာသရွေ့ ကြိတ်မှာဘူး

ကိယ်ထဲမှာ ဘာပါလာသလဲ (တောင်ကြီးတွေ ပါသလိုတယ်)။

ဇရာ မရဏဆိုတဲ့ တောင်ကြီးတွေကော ကိုယ့်ခန္ဓာ အခြေခံနေတယ် (မှန်ပါ)။ နောက်ဆုံးပိတ် တစ်နေ့ အရှင် ဇရာမလား အသေထားမလား (အသေထားမှာပါ ဘုရား)။ အသေအောင်ပဲ ကြိတ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ငြင်းဖို့လိုသေးသလား (မလိုပါ ဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ ကျုပ်တို့ အမွေးလွဲပြီ (မှန်ပါ)။ ဒကာမတို့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက် ချရမလဲ (အမွေးလွဲပါပြီ ဘုရား)။ အမွေးလွဲပြီ အမွေးလွဲပြီ ဆိုတာက တခြားမဟုတ်ဘူး။ ဒကာမတို့ တောင်လေးလုံးကြားမှာ မွေးရပါတယ် ဆိုကတည်း ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ကိုက ဪ... မသိလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ဒကာမတို့ ဒုက္ခသစ္စာ မရဏဒွိ ဒုက္ခသစ္စာ မသိတော့ ဒီကြာမှာချည်း မွေးရပါလို့ ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ဇရာပိ (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ ခင်ဗျားတို့တွေ့မယ့် ဒုက္ခသစ္စာ မရှိပါ ဘုရား။ မရဏဒွိ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ ဘယ်သူ့ ကိုမှ မဟုတ်ဘူး (တပည့်တော်တို့ တွေ့မှာပါ ဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာမသိတော့ လူဖြစ်ရပါလို့၏။ နတ်ဖြစ် ရပါလို့၏။ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏။ တောင်ကြိတ်ပွဲ၊ သေပွဲဝင်ရပါ လို့၏ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ)။

လူဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုရင်ကော (တောင်ကြိတ်ပွဲ၊ သေပွဲ ဝင်ရပါလို့၏)။ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုရင် (တောင်ကြိတ်ပွဲ၊ သေ ပွဲဝင်ရပါလို့၏)။ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုရင် (တောင်ကြိတ်ပွဲ၊ သေပွဲဝင်ရပါလို့၏) ဘုရား။

အမယ်လေး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကောင်းကောင်း ကောင်းကောင်း ကြည့်စမ်း (မကောင်းကောင်းပါ ဘုရား)။

မကောင်းကောင်းပေမယ့် ခင်ဗျားတို့က နတ်သံပေးပြီး သကာလ အစားအသောက် ပါသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ပါးသော သကာလက ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ အင်း... အန္တရာယ်ကင်းလိမ့် မယ်ထင်ပါရဲ့ဆိုတော့ နတ်ထဲမှာ ဇရာ မရဏကပါရဲ့ (မှန်လှ ပါ ဘုရား)။ ဗြဟ္မာထဲမှာကော (ပါလျက်ပါ ဘုရား)။ စကြာ ထဲမှာ မန္ဓာတ်ထဲမှာကော (ပါပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ဟာ ဆုတောင်းရလို့ရှိရင် တောင်ကြိတ်ပွဲ မှုတ်ရပါမလဲလို့ မေးလို့ရှိရင် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံထဲမှာဖြင့် ဘယ် ဘုံမှာ သွားမတောင်းနဲ့၊ တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေပွဲဝင်ရမှာချည်း ပဲ။ ဦးခင်မောင် မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဦးဇရင် ဘယ်လိုမှတ်မယ် (တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေပွဲ ဝင်ရမှာချည်းပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။ ဒီတောင် ကြိတ်မှာ ဇရာတောင်၊ မရဏတောင်လေ (မှန်ပါ)။ သဘော ကျပါလား (ကျပါပြီ)။ ဒီဘက်က တောင်တွေကကော (ဇရာ၊ မရဏ တောင်တွေပါ ဘုရား)။

ဇရာ၊ မရဏ တောင်တွေချည်းပဲဆိုတော့ ဇရာ မရဏ ကလည်း ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပါပြီးသားဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမ တို့ သေပွဲတော့ဖြင့် လွတ်ပါမလား (မလွတ်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတင် ကောသလမင်းကြီးကို ဘုရားသခင် ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးက ပြောလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။ ဒကာကြီးတဲ့ အရှေ့ဘက်ကလူတွေလည်း ကြိတ်ကုန်ကြပြီး အနောက်ဘက် က လူတွေလည်း ကြိတ်ကုန်ပြီ၊ တောင်ဘက်က လူတွေလည်း ကြိတ်ကုန်ပြီ၊ မြောက်ဘက်က လူတွေလည်း ကြိတ်ကုန်ပြီ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း ကယ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီး လည်း ဒီတောင်ကြိတ်ပွဲ လွတ်အောင်လုပ်ပါဆိုတော့ ဒကာ ကြီး ဘယ်လိုစကားပြောမလဲလို့ ဘုရားက မေးလိုက်တယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

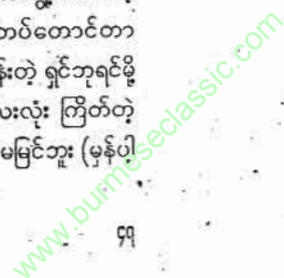
ပြီးတော့ တပ်တောင်တာဝိလ်ထုတွေနဲ့ ရှင်ဘုရင်တို့၏ အားပြတယ်ဆိုပြီး ကြွားတာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ အခု တောင်ကြီးတွေနဲ့ မေးလိုက်တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အပြေ ထွက်ဖို့ အတော်ခက်သွားတယ် (ခက်ပါတယ် ဘုရား)။ မခက် ဘူးလားဗျ (ခက်ပါတယ် ဘုရား)။

အဖြေထွက်ဖို့ ခက်သွားတော့ သူ့ဖြေပုံကလေး နား ထောင်ကြတာပေါ့၊ အရှင်ဘုရားတဲ့၊ ဒီဟာတွေတော့ဖြင့် မြင့် မားလိုက်တာကလည်း ကောင်းကင်ရောက်လို့ လေးဖက်က လည်း စေ့နေတယ်၊ ထွက်ပေါက်ကလည်း မရှိ၊ ဘယ်လို တန်ခိုးကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှလည်း ဒီတောင်လေးလုံး ကျော်ပြီး သကာလ ထွက်စရာမရှိ၊ ဘေးလည်း ထွက်စရာမရှိ၊ အပေါ် လည်း မကျော်နိုင်၊ အကုန်သေပွဲဝင်ရတယ်ဆိုတော့ ဒီနေရာ မှာ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေးတို့ ရှာရလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီတပ်တောင်တာ ဝိလ်ထုတွေလည်း အလကားပဲ ဘုရား (မှန်ပါ)။

ဇရာကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်ကြပါမလား။ တပ်တွေမှာ ရှိတဲ့ လက်နက်တွေဟာ ဇရာကိုမှန်အောင် ပစ်နိုင်ပါ့မလား (မပစ်နိုင်ပါ ဘုရား)။ မရဏကော ပြန်ပြီး စစ်ထိုးနိုင်ပါ့မလား (မထိုးနိုင်ပါ ဘုရား)။

ဒီအတိုင်း ခင်ဗျားတို့သိပြီးသကာလ ကြိတ်ပွဲခံလိုက် ရုံပဲရှိတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ သဘောပါပလား (ပါပါ ပါ ဘုရား)။ ဒကာဝရေ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုကြံစည်ရမတုံးဆိုတဲ့ အလုံးဟာ ယနေ့ပေါ်လာပြီ (ပေါ်လာပြီ ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်လိုကြံစည်ကြမလဲဆိုတဲ့အရေး ဟာ အရေးကြီးလာပြီ (မှန်ပါ)။ မကြီးဘူးလားဗျာ (ကြီးပါ တယ် ဘုရား)။ အဲဒီတိုင် ကောသလမင်းကြီးက အရှင် ဘုရားတဲ့၊ တပည့်တော် ကြွားခဲ့သရွေ့ မော်ခဲ့သရွေ့ မောက်ခဲ့ သရွေ့ လူထုအင်အားနဲ့တကွ အလုံးစုံ တပ်တောင်တာ ဝိလ်ထုနဲ့ အား ပြပြီး ခေါင်းမှာ အဘိသိက်သွန်းတဲ့ ရှင်ဘုရင်မို့ အားပြပြီး လာငြားသော်လည်း ဒီတောင်လေးလုံး ကြိတ်တဲ့ အထဲမှာတော့ တပည့်တော်လည်း လွတ်စရာမမြင်ဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘုရား။ အဲဒီတော့ လွတ်စရာမမြင်တာကို ပြောရလို့ရှိရင်ဖြင့် ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမ္မစရိယာပဲ ရှိတော့တယ်လို့ ဆိုလိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ)။ တရားကိုကျင့်ဖို့ပဲ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

တရားကို ကျင့်လိုက်တဲ့အခါ သမ္မစရိယာဆိုတဲ့အတိုင်း တရားနဲ့ညီညွတ်အောင် ကျင့်လိုက်လို့ ခန္ဓာမရှိတဲ့အလုပ် လုပ် လိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် တောင်ကြိတ်ပွဲထဲမှာ ကျုပ်တို့ပါစရာ မြင် သေးရဲ့လား (မပါနိုင်ပါ ဘုရား)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါ ပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာဆုတောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကိုဖြင့် ယနေ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သံဝေဂရအောင်လို့ ဟောတယ်လို့ ဒီလိုမယူလိုက်နဲ့နော် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ခင်ဗျား တို့ ဧကန်အကြိတ်ခံရလိမ့်မယ်လို့ ယူလိုက်ပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးက သံဝေဂရအောင်လို့ တရားပလ္လင်ပေါ် ရောက်တာနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ တရားအားထုတ်စေချင် တာနဲ့ ဪ... ဒါကြီးပြပြီး ခြောက်ဟောတယ်လို့ ဒီလို မယူလိုက်ပါနဲ့ (မှန်ပါ)။ ခြောက်ဟောတာလား၊ ကိုယ့်တောင် နဲ့ကိုယ် ကြိတ်လျက်ပဲလား (ကိုယ့်တောင်နဲ့ကိုယ် ကြိတ်လျက် ပါဘုရား)။ ခြောက်တာ တစ်လုံးမှ မပါပါဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေကသာ သားနဲ့ပြုံး၊ သမီးနဲ့ပြုံး၊ ပစ္စည်း ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြားကလေးရလို့ ဒီအထဲမှာ တောင်တွေကြိတ်လုခါနီးတောင် မသိလို့ ပြုံးတုန်းရှိသေးတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ အင်မတန် မဆိုးရွားကြဘူးလား (ဆိုးရွားပါ တယ် ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီတောင်ကြိတ်ပွဲထဲမှာ တောင်လေးလုံး ကြားမွေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒကာဝတို့၊ ဦးခင်မောင်တို့ လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေး မြင်သေးရဲ့လား (မမြင်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီတောင်ကြိတ်ပွဲထဲ တောင်လေး လုံးကြားမှာ မွေးဖွားရတဲ့အလုပ် ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုလို့ နတ်ပြည် လည်း ဒီတောင်ရှိတာပဲ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကော (ရှိပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က နတ်ဖြစ်ချင်လို့၊ ကျုပ်တို့ကိုက ဗြဟ္မာဖြစ်ချင်လို့ တောင်ထဲမှာ မွေးဖွားရတာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ)။ ကျုပ်တို့ကိုက (နတ်ဖြစ်ချင်လို့ပါ)။ ကျုပ်တို့ကိုက (ဗြဟ္မာဖြစ်ချင်လို့ပါ)။ အင်း... ဟင် ကျုပ် တို့ကိုက လူဖြစ်ချင်လို့ (မှန်ပါ)။ တောင်ထဲမှာ ဘာဖြစ်ရသလဲ (မွေးဖွားရပါတယ် ဘုရား)။

ဪ... ခင်ဗျားတို့ အမွေးလွဲတုန်ပြီ (မှန်ပါ)။ လွဲ တုန်ပြီနော် ဦးခင်မောင်၊ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ (အမွေး လွဲတယ် ဘုရား)။ အမွေးလွဲပြီတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တောင် လေးလုံးကြားမှာ သွားမွေးတယ် (မှန်ပါ)။

တောင်ကလည်း အမြင်နည်းတဲ့တောင်လား၊ လေး ဖက်လေးတန်က စုစည်းပြီး ကြိတ်တဲ့တောင်လား (လေးဖက် လေးတန်က စုစည်းပြီး ကြိတ်တဲ့တောင်ပါ ဘုရား)။

လေးဖက်လေးတန်က စုပြီးကြိတ်တဲ့ တောင်ကြား၊ ကျုပ်တို့ လူ့ပြည်တောင်ကြား မွေးလို့ရှိရင်လည်း အကြိတ်ခံရ မှာပဲ (မှန်ပါ)။ နတ်ပြည်တောင်ကြား မွေးရင်ကော (အကြိတ် ခံရမှာပါပဲ)။ အခုတော့ဖြင့် ဘယ်နေရာများ ရောက်နေကြပါ လိမ့် (တောင်ကြားထဲမှာ ရောက်နေပါတယ်ဘုရား)။

တောင်ကြားထဲ ရောက်နေတယ် (မှန်ပါ)။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကြံစည်ကြပေတော့။ အခုအချိန်မှာ အချိန်ကလေး ကျန်သေးတယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ အခုအချိန်မှာ (အချိန် ကလေး ကျန်ပါသေးတယ် ဘုရား)။ အချိန်ကျန်သေးတယ် နော်၊ ပေါ့ပေါ့နဲ့ ဒီတရားကို မနာလိုက်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်ဖြစ်စဉ် အကိုက်ကို ပြောနေတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘယ်လိုပါလိမ့် (ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်အကိုက်ကို ပြောနေပါတယ် ဘုရား)။ ကိုယ့်ဖြစ် စဉ်အကိုက်ကို ပြောနေတယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သေချာကြပလား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

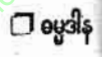
ကိုင်း... ဒီတရားသာ နာကြတယ်၊ ဒကာ၊ ဒကာမ တွေက တရားနာတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်မိတ်ဆွေနဲ့ ကိုယ့် သင်္ဂဟနဲ့ ပြောကြ ဆိုကြလို့ပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)။ တရားတောင်မှ နှလုံးမသွင်းနိုင်ဘူး၊ မိတ်ဆွေတွေဆိုတဲ့အခါ အသံတွေ ဘာ တွေ ထွက်ပြီး ပြောကြဆိုကြနဲ့ ဟောင်ကြားထဲ ရောက်နေ တယ်။ ကြိတ်လူပြီဆိုတာ မသိလို့ ဆူတာကိုးဗျ (မှန်ပါဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဆူတာပါလိမ့် (ကြိတ်လူပြီဆိုတာ မသိလို့ ဆူတာပါ ဘုရား)။ ကဲ... နောက်တော့ ဒီတောင် ကြားရောက်ပြီဟေ့၊ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေးဆိုတဲ့ ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမ္မစရိယာဆိုတဲ့ ခန္ဓာဝိပဿနာရှုတဲ့ အလုပ်သာ ငါလုပ်နေ တော့မယ်၊ မင်းတို့နဲ့ငါ စကားမပြောတော့ဘူး၊ တောင်နီးလွန်း လို့လို့ (မှန်ပါ)။

ငြိမ်ငြိမ်နေပြီး စောစောရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က စောစော အားထုတ်ကြပါ။ စောစောလည်း လာကြပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရိပ်မိကြပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။ အဲဒီတော့ တောင်ကြား ထဲမှာ သေခါနီးပျော်တော့ မကောင်းပါဘူး (မှန်ပါ)။ တစ် ယောက် တစ်ယောက် နှုတ်ဆက်တာတောင် မင်းလည်းသိပြီး ပြီ၊ ငါလည်း သိပြီးပြီ၊ တောင်ကြားမှာဟေ့ (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ကောင်းသေးရဲ့လား (မကောင်းပါ ဘုရား)။

အဲ... ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကိုယ့်တောင်ကလေးနဲ့ကိုယ်၊ ကိုယ့်နေရာ ကလေးကိုယ် ခင်းပြီးသကာလ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ခန္ဓာစိုက်နေ၊ ဘာကြောင့်တုံး၊ တောင်တွေကြိတ်နေတာ နီးလွန်းလို့ လွတ် ရေး၊ ကျွတ်ရေး လုပ်နေတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ မကောင်းဘူး လား ဒကာ၊ ဒကာမတို့ (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။

(ဆက်ရန်)

ဓမ္မဒါန

ပုဂံမြို့သစ်တွင် ကျင်းပသည့် ဆရာကြီး ဒေါက်တာချစ်ငယ် (ဒဿန)၏

၇၅ နှစ် မြောက်

မွေးနေ့မင်္ဂလာ

မင်းဂုဏ်

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အမရပူရမြို့နယ်၊ နန်းတော်ရာကွက်သစ်ရပ်ရှိ ဒီပဲယဲနာ သန္တိသုခကျောင်းတော်ကြီးကို စတင်တည်ထောင်တော်မူခဲ့သည့် ဆရာတော်ကြီး ဦးရေဝတအား (၃၈) ကြိမ်မြောက်ပူဇော်ပွဲတော်သို့ အောက်တိုဘာလအတွင်းက သွားရောက်ခဲ့ပြီးနောက် နန်ကုန်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ကိစ္စမြားမြောင်းလူတို့ဘောင်ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း အရေးကိစ္စ အဝဝတို့ မျှတစေခြင်းငှာ လှုပ်ရှားရုန်းကန်ရင်း မအားမလပ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

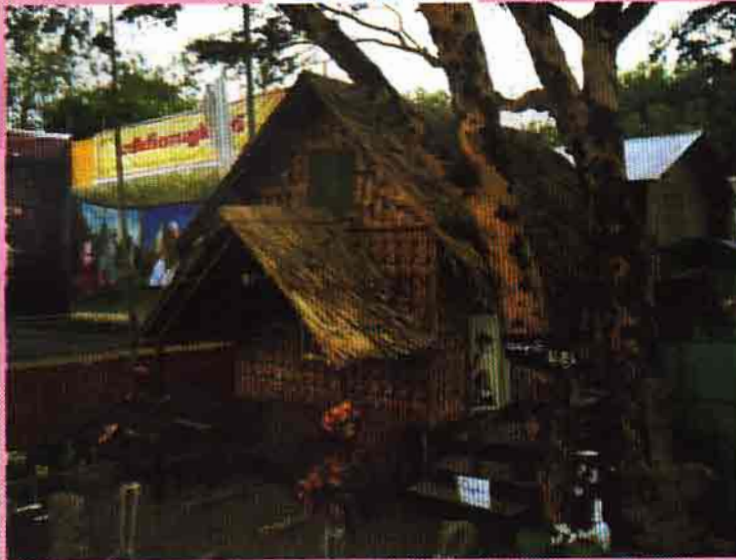

ထိုစဉ်အတွင်း အခွင့်သာသည့် အခိုက် တစ်ရပ်တစ်ကျေးသို့လည်း ဝမ်းစာအလို့ငှာ ခရီးဝေးထွက်ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။

ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ငယ်(ဒဿန)၏ နေအိမ်

ဆရာကြီး၏ ပြေငြိမ်းခြင်းကွင်း

မွေးနေ့ပွဲကျင်းပသည့် ခြံဝင်းနှင့် ခြံဝင်းအတွင်း မြင်ကွင်းတစ်စိတ်တစ်ဒေသ

သို့ဖြစ်၍ နိုဝင်ဘာလအတွင်းက ဆရာကြီးခေါက်တာချစ်ငယ် (ဒဿန) ရန်ကုန် I.B.C ခန်းမတွင် ကျင်းပသည့် သိပ္ပံပညာ၊ ခြုံငုံပညာနှင့် ဖြစ်တန်ရာချေ အလားအလာများ (Epistemology, Ontology and Potentialities) ဒဿနိကဗေဒ ရှုထောင့်မှ တင်ပြ ဟောပြောပွဲသို့ပင် မတက်ရောက်ဖြစ် ခဲ့ပေ။

ရန်ကုန် ပြန်ရောက်မှပင် ထို ဟောပြောပွဲ ကျင်းပဖြစ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် (၇၅)နှစ်မြောက် ဆရာကြီး၏ မွေးနေ့ မင်္ဂလာပွဲကို ပုဂံတွင် ကျင်းပမည် ဖြစ် ကြောင်း သတင်းရရှိခဲ့သည်။

ထိုသတင်း ကြားသိလိုက်ပြီး နောက် ဆရာကြီး၏ (၇၄)နှစ်မြောက် မွေးနေ့မင်္ဂလာပွဲကို ယမန်နှစ်က ပုဂံမြို့ သစ်ဌ် ကျင်းပခဲ့စဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်ဖွယ်များ ကို ပြန်လည်အမှတ်ရမိလိုက်သည်။

“အမတ” စားသောက်ဖွယ်ရာ များနှင့် အပန်းဖြေရိပ်မြုံတွင် ညဘက် စည်ခဲဖျော်ဖြေပွဲ ကျင်းပခဲ့ပုံများ၊ တော် ဝင်ဧရာဝတီလှေဖြင့်ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း မြင်ကွင်းအလှကို ရှုမြင်ခံစားခဲ့ရပုံများ၊ လူမရောက်သေးသည့်သဲသောင်အသစ် စက်စက်ပေါ်ရှိသဖြူလွှာများပေါ်လျှောက် လှမ်း၍ မြစ်ရေပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက် ခတ်လာသည့် သန်ရှင်းလတ်ဆတ်သည့် လေနေအေးကို အားပါးတရ ရှုနှိုက်ကာ ဆရာကြီး မိန့်ကြားသည့် ဩဝါဒစကား များ နာကြားခဲ့ရပုံများကို ပြန်လည်ကာ သတိရလာမိသည်။

ထို့ပြင် ထိုနှစ်က (၇၄)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရအဖြစ် ခိုးမြှင့်ခဲ့သည့် “ဘိုးမင်း ခြင်း၏ အလှတရား” အမည်ရှိ . . .

အလှဝင်္ကံပါ အဖြေရှာ
ရင်မှာလှုပ်လှုပ်မော
ဆွဲဆောင်ညှို့အား
စွမ်းပကား
အများလက်ခံသော
အချို့ညီညီ

လိုက်ဖက်သည်
 လှသည်မှတ်ရန်ကော
 နုပျိုသစ်လွင်
 အားမာန်ဝင်
 စွမ်းအင်ပြရန်သော
 ဟောင်းနွမ်းရင့်အို
 အားမာန်ဆို
 ပျက်ပြိုရသည်နော
 အလှလည်းဆုံး
 အရွယ်တုံး
 နိဂုံးချုပ်ရန်ကော
 သို့သော်တစ်ဖန်
 ဒဿနဆန်
 တွေးဉာဏ်ဆန်းရာနော
 အရွယ်အိုငြား
 တွေ့ကြုံများ
 စဉ်းစားဉာဏ်ယှဉ်သော
 အတွေးနက်နက်
 အသိခက်
 အနက်ဖော်လိုသော
 ရုပ်ပိုင်းရင့်အို
 အသိပို
 ထိုထိုတတ်ရန်ကော
 အလှအသိ
 ဤတွင်ရှိ
 ပြီးပြည့်စုံနိုင်သော
 ရုပ်ရင့်အိုငြား
 အသိကား
 ဖွားဖွားပေါ်မည်နော
 အလှသစ္စာ
 ဤအခါ
 ကောင်းစွာပြည့်ဝပြော
 တစ်ခုကိုပယ်
 တစ်ခုဝယ်
 ဤနယ်လှနိုင်သော
 တွေးတောဆင်ခြင်
 နှိုင်းယှဉ်လျှင်
 ဉာဏ်ဝင်လိုက်ပါနော
 အလှဆန်းသစ်
 သူလျှင်စစ်
 ဖွင့်လှစ်လိုက်ပြီကော
 ဟူသော ကဗျာတစ်ပုဒ်။

မွေးနေ့ပွဲသို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်ကြသည့် ရတနာတော်များ

မွေးနေ့ပွဲ အကြိုရောက်ရှိခဲ့ကြလှစွာ

ဉာဏ်ပညာဖြင့်အတွတ် ဆရာကြီး၏အကျိုးစေတင် တပည့်သားများ စီစဉ်သော နှစ်ပတ်ပတ်ပတ်

ရောဖိစီးသဖြင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရင့်ရော်ယိုယွင်းကာ အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်လင့်ကစား ဘဝပေး အတွေ့အကြုံများ အရ အသိဉာဏ်ပညာ ပြည့်ဝရင့်ကျက်လာခြင်းသည်ပင် အိုမင်းခြင်း၏ အသွတရားဖြစ်ကြောင်း သိထုံးစောခဲ့သား သည့် ထိုကဏ္ဍအသား ရောပိုင်းရောက်လာသူများအတွက် အားပေးသောစွက်ပင်

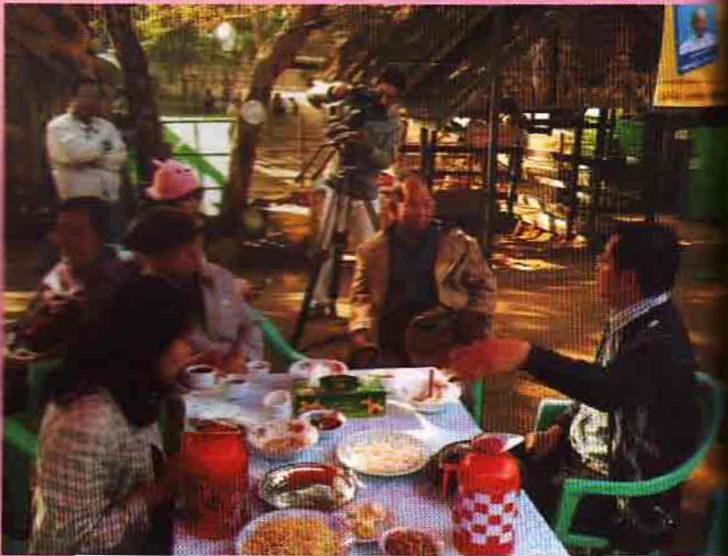
ယခုနှစ်တွင်လည်း ဆရာကြီး၏ (ဥ)နှစ်မြောက် ဇိန့်ရတုနေ့နေ့ အခင်းအနားကို ၂၄. ၁၂. ၂၀၁၃ ရက်နေ့၌ ပုဂံမြို့သစ်တွင်ပင် ကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မော်လမြိုင်ယောဂီအဖွဲ့လည်း လာရောက် မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် စာရေးသူတို့အားလည်း ဖိတ်ကြားပါကြောင်း၊ တည်းခိုနေထိုင်ရေးအတွက် စီစဉ်နိုင်ရန် ရောက်ရှိမည့်ရက်ကို သိလိုပါကြောင်း ၁၂. ၁၂. ၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် Tiger Dance Group မှ ကိုနိုင်ဝင်းက ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားလာသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)နှင့် တိုင်ပင်ကာ ၂၃. ၁၂. ၂၀၁၃ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ညောင်ဦးသို့ ထွက်ခွာမည့် မန္တလာမင်း အမြန်ယာဉ်တွင် ကြိုတင်လက်မှတ် ဝယ်ထားလိုက်ကြပြီး ကိုနိုင်ဝင်းထံသို့လည်း ၂၃. ၁၂. ၂၀၁၃ ရက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ကြောင်းအကြောင်းကြားလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၂၃. ၁၂. ၂၀၁၃ရက်နေ့တွင် အောင်မင်္ဂလာအလေးပြေးကား ဂိတ်ဝင်းအတွင်းရှိ မန္တလာမင်းကားဂိတ်သို့ နံနက် ၇ နာရီမထိုးမီ ရောက်ရှိရန် အစီအစဉ်ချကာ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

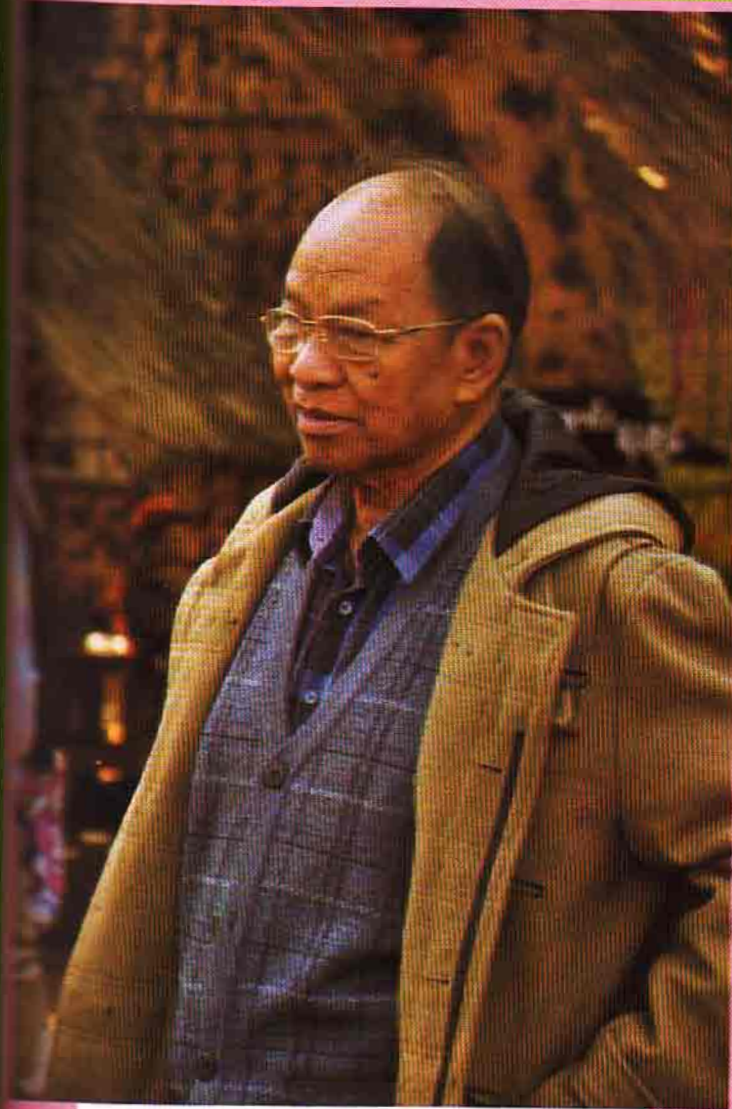
ဝိရိယကောင်းခဲ့ကြသဖြင့် ကားဂိတ်သို့ ၆ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် ရောက်ရှိခဲ့ကြသော်လည်း ကားဂိတ်နားနေဆောင်တွင် မိမိတို့ထက်ဝီရိယပိုကောင်းသူများ ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်၍ ထိုင်စရာနေရာပင် မရှိတော့ပေ။

ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)လည်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပင် ရောက်လာခဲ့သဖြင့်

မွေးနေ့အကြို ရောက်ရှိနေသည့် ဧည့်သည်များအား ဧည့်ခံစားပြောပြားနေစဉ်

ဆရာကြီးခင်အောင်အောင် (၁၉၁၁) မွေးနေ့ပွဲအထိ ဝေဖန်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော အောင်အောင်အောင်

ကောင်တာတွင် လက်မှတ်ပြုကာ စီးနင်း ထိုက်ပါရမည့်ကားကို စုံစမ်းနေစဉ် စာ နေသူ၏ ကျောဘက်မှ တစ်စုံတစ်ဦးက နှုတ်ဆက်လိုက်သံကြားရသဖြင့် လှည့် ကြည့်လိုက်ရာ မော်လမြိုင်ယောဂီအဖွဲ့မှ ဦးရာကျားဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။
ယင်းတို့အဖွဲ့တွင် အမျိုးသား နှစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီး ခြောက်ဦး၊ စုစု ပေါင်း ရှစ်ဦးပါဝင်ပြီး နံနက် ၂နာရီတပင် ဤကားဂိတ် နားနေဆောင်သို့ ရောက်ရှိ ခဲ့ကြကာ နားနေခဲ့ကြရသည်ဟု ဆို သည်။

ထိုယောဂီအဖွဲ့မှာ အမရပူရမြို့ နယ် ဝိပဿနာသန္တိသုခကျောင်းတိုက် ကြီးတွင်ကျင်းပခဲ့သည့်(၃၈)ကြိမ်မြောက် ဆရာမြတ်ကြီး ဦးရေဝတအား ပူဇော် ပွဲတော်တွင်လည်း စာရေးသူတို့နှင့်အတူ ဆုံစည်းခဲ့ကြပြီး ဖြစ်၍ ယခုတစ်ဖန် ဤနားနေဆောင်တွင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ ကြသည့်အခိုက် ပူဇော်ပွဲတော်တွင်ပါဝင် ဆင်နွှဲဖြစ်ခဲ့သည်များကို ပြန်ပြောင်း သတိရကာ ကုသိုလ်တရားများ ပွားစီး ဖြစ်ခဲ့ကြသေးသည်။ ထိုနေ့က မန္တလာ မင်း ခရီးသည်ပို့ဆောင်ရေးမှ အမြန်

ယာဉ်ကြီး နှစ်စီး ညောင်ဦးသို့ ထွက်ခွာ မည်ဖြစ်ရာ မော်လမြိုင် ယောဂီအဖွဲ့ သည်လည်း စာရေးသူတို့ စီးနင်းလိုက် ပါမည့် မော်တော်ယာဉ် အမှတ်-၁ တွင် ပင် လိုက်ပါဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုမော်တော်ယာဉ် ပေါ်တွင် ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ငယ် (ဒဿန) မွေးနေ့ပွဲသို့ သွားရောက်သည့် ခရီးသည် စုစုပေါင်း (၁၁)ဦး လိုက်ပါခဲ့ ကြလေသည်။ မော်တော်ယာဉ်ကလည်း ကောင်း၊ အဝေးပြေးကားလမ်းမကြီးက လည်း ကောင်းမွန် ချောမွေ့နေကာ ယာဉ်မောင်းကလည်း စိတ်ရွတ်ပြီး ဝန် ဆောင်မှုကလည်း ကောင်းလှသဖြင့် ညောင်ဦးသို့ စိတ်အေးချမ်းသာစွာဖြင့် ပင် ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ညောင်ဦးကားဂိတ်မှ ပုဂံမြို့သစ် သို့ ပို့ဆောင်ပေးသည့် ဝန်ဆောင်မှုကို လည်း မန္တလာမင်း အဆင့်မြင့်ခရီးသည် ပို့ဆောင်ရေးက ဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိ ရာ ထိုယာဉ်ငယ်ကို မောင်းနှင်သည့် ယာဉ်မောင်း နိုင်တိုးလင်းသည်ပင် စာ ရေးသူတို့နှင့် ရင်းနှီး၍နေပေပြီ။

ယခုတစ်ခေါက်တွင် ပုဂံမြို့သစ် သို့သွားမည့် ခရီးသည်များအားလုံးပင် ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ငယ်(ဒဿန)၏ မွေးနေ့ပွဲသို့ သွားရောက်ကြမည်ဖြစ်ရာ လိုက်ထရပ် ကားတစ်စီးစာ အပြည့် ဖြစ်သော ခရီးသည် ၁၁ ယောက်နှင့် ဝန်စည်စလယ်များ တင်ဆောင်ကာ တစ်နေရာတည်းသို့သာ နိုင်တိုးလင်းမှ ပို့ဆောင်ပေးရမည်ဖြစ်၍ အချိန်ကုန် သက်သာကာ ပိုမိုအဆင်ပြေခဲ့သည်။

ထိုနေ့က ဆရာကြီး၏ နေအိမ် ခြံဝင်းရှေ့သို့ ညနေ ၅ နာရီတွင် ရောက် ရှိခဲ့ကြသည်။

မွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပမည့် ခြံဝင်း အတွင်း၌ မန္တလေး၊ အမရပူရ ကုန်းသာ နှင့် မော်လမြိုင်တို့မှ ကြိုတင်ရောက်ရှိ နေကြသည့် ဆရာကြီး၏ တပည့်များ မွေးနေ့ပွဲအတွက် ခင်းကျင်းစီစဉ်လောင် ရွက်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

မွေးနေ့အမိ စာအုပ်နှင့်အုပ် ထုတ်ခေတ်ပြန်ပို့လိုက်ကြောင်း သတင်းကောင်းရထားသည့် ဆရာကြီး၏ပီပီ

ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ငယ်(ဒဿန)နှင့် ခမာ်လမြိုင်ယောဂီအဖွဲ့ဝင်အချို့ အမှတ်တရ

ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ဆရာကြီး ဒေါက်တာချစ်ငယ်(ဒဿန)အား သွားရောက် တွေ့ဆုံ ဂါရဝပြုခဲ့ကြပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဆရာကြီးရေးသားသည့် "A Successful Life in Buddhism" စာအုပ်နှင့် "ဗုဒ္ဓဘာသာထဲက အောင်မြင်သော ဘဝတစ်ခု" စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ဆရာကြီး၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ မွေးနေ့အမိ ဖြန့်ချိနိုင်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)က သတင်းကောင်းပေးခဲ့သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူ သာဓုခေါ်ကြောင်း ဆရာကြီး၏ မိန့်မြွက်စကားကိုလည်း ကြားခဲ့ကြရသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူတို့အား Tiger Dance Group စီစဉ်သူ မမျိုးနှင့်

အဖွဲ့သားများ၏ စီစဉ်ပေးမှုအရ ဆရာကြီး၏ ခြံနှင့် နှစ်ခြံကျော်သာ ကွာသည့် တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် တည်းခိုဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

တည်းခိုခန်းတွင် ခေတ္တခဏ နားခဲ့ကြပြီးနောက်ဆရာကြီး၏အကျိုးဆောင်အဖွဲ့က ဧည့်ခံကျွေးမွေးသည့် ညနေစာကို သုံးဆောင်နေကြစဉ် ရန်ကုန်မှ ယောဂီအချို့လည်း ထပ်မံရောက်ရှိလာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဆရာကြီး၏ မွေးနေ့မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို ၂၄. ၁၂. ၂၀၁၃ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီတွင်မှ ဆရာကြီး၏ နေအိမ်ခြံဝင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ခြံဝင်းကျယ်အတွင်း၌ ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ

မွေးနေ့မတိုင်မီ ကြိုတင်ရောက်နေကြသူများအား ၂၄ ရက်နေ့ နံနက်စာကို ထိုခြံဝင်းကျယ် အတွင်း၌ပင် အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးခဲ့သည်။

ထိုခြံဝင်းထဲတွင် ညနေဧည့်ခံပွဲအတွက် ဆရာကြီး၏ အကျိုးဆောင် တပည့်ယောဂီများ စုပေါင်းညီညွတ်ကုသိုလ်ယူကာ ကြိုးပမ်းစီစဉ် ဆောင်ရွက်နေကြသည်မှာ ပျော်ရွှင်အားရဖွယ်ပင်။

ထိုနေ့အဖို့ ညနေ ၅နာရီမတိုင်မီအတွင်း အားလပ်နေကြသည် ဖြစ်ရာ မော်လမြိုင် လွတ်မြောက်ရာရိပ်သာမှ ယောဂီအချို့နှင့် စကားစမြည်ပြောရင်း လောကနန္ဒာဘုရားသို့ခြေကျင်လျှောက်ကြရန် လူစုနေကြစဉ် ပုဂံမရောက်ဖူးကြသေးသော မော်လမြိုင်ယောဂီအချို့အား ပုဂံဘုရားများ ဖူးစေလိုသော မော်လမြိုင် လွတ်မြောက်ရာရိပ်သာမှ အကျိုးတော်ဆောင် အရှင်ဝေပုလ္လနှင့် အဖွဲ့၏ စီစဉ်ပေးမှုအရ လိုက်ထရပ်ကားတစ်စီးဖြင့် ဘုရားဖူးထွက်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

လောကနန္ဒာ စေတီတော်သို့ ရောက်သည်နှင့် သက်တော်ထင်ရှား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ပုံတော် ဂုဏ်တော်တို့ကို ရည်စူးကာ ကြည်ကြည်နူးနူး ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် လောကနန္ဒာစေတီရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင်အမှတ်တရစုပေါင်းဓာတ်ပုံများရိုက်ခဲ့ကြပြီးစေတီတော်အား လက်ယာရစ်ပတ်ကာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုခဲ့ ကြသည်။

ထိုသို့ ဖူးမြော်ရင်း ဧရာဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းတွင် လှမ်းမြင်ရသည့် ကြည်ညိုဖွယ် တန်ကြည့်တောင်စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်အားလည်း အဝေးမှပင် ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် မြင်တွေ့ရသည်က သဲသောင်ပြင်များ တစ်စတစ်စ ပို၍ပို၍ ကြီးမားကျယ်ပြန့်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် လှမ်းမောတသဖွယ် ဧရာဝတီမြစ်တွင်း မြင်ကွင်းများ။

www.burmeseclassic.com

ဘယ်အခါဖူးဖူး ချမ်းမြေ့ကြည်
မူ့ကို ပေးစွမ်းသည့် လောကနန္ဒာ
စေတီတော်မှ ထွက်ခွာခဲ့ကြပြီးနောက်
အာနန္ဒာစေတီတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ
သည်။

“မြန်မာ့မှန် ပုဂံရောက်ဖူးသင့်
သည်” “အာနန္ဒာရောက်မှ ပုဂံရောက်
သည် မည်၏” ဟူသော ဆိုစကားရှိခဲ့
သည်မှာ ဆိုထိုက်လှသည်။

စေတီရံတစ်သောင်း မှစ်ပေါင်း
ဆင်ထောင် လမ်းသုံးမြောင် တို့ဖြင့်
ကျောက်ဆစ် (ပန်းတမော့)၊ အင်္ဂတေ
(ပန်းတော့) စဉ်ကွင်း၊ သစ်သားပန်းပု၊
သံပန်းပဲ စသည့် မြန်မာမှု အနုလက်ရာ
အထူးတကပညာပြည့်စုံစွာဖြင့် ရှေးဟောင်း
မြတ်ကြီးတစ်ခုမဟာ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြား
ဖွယ်ရာ တည်ရှိနေသည့် အာနန္ဒာဘုရား
ကြီးကို ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၅၂ ခုနှစ်
ခရစ်နှစ် ၁၀၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျန်စစ်
မင်းကြီးက တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ဂန္ဓမာဒနတောင် နန္ဒမူလိဏ်ဂူမှ
ပုဂံသို့ ကြွလာတော်မူကြသော ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်များအား နန္ဒမူလိဏ်ဂူတော်
အကြောင်း ကျန်စစ်မင်းကြီးက မေးမြန်း
သောကံထားခဲ့ရာမှ အရှင်မြတ်များ၏
မိန့်ဆိုချက်များအရ ထိုလိဏ်ဂူတော်ကို
သဘောကျ နှစ်ခြိုက်သဖြင့် ပုံစံတူ နန္ဒမူ
ဂူဘုရားတစ်ဆူကို တည်တော်မူကာ
နောင်အခါ နန္ဒမူမှ နန္ဒာ၊ နန္ဒာမှ အာ
နန္ဒာ ဟူ၍ ဘွဲ့မည်တော်တွင်ခဲ့သည်ဟု
ဆိုသည်။ အာနန္ဒာဘုရား၏ အလယ်
မျှော်စင် လေးမျက်နှာတွင် ရုပ်တော်မူ
ဘွဲ့ရုပ်ပွားတော်ကြီးလေးဆူ ပူဇော်ထား
သည်။ မြောက်ဘက်၌ကကုသန်၊ အရှေ့
ဘက်၌ ကောဏာဂုံ၊ တောင်ဘက်၌
ဇာယု၊ အနောက်ဘက်၌ ဂေါတမ
ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အဆိုပါ ရုပ်ပွားတော်ကြီး လေး
ဆူအနက် တောင်ဘက်နှင့်မြောက်ဘက်
ရှိ ရုပ်ပွားတော်များမှာ ပုဂံခေတ် မူလ
လက်ရာများ ဖြစ်ကြပြီး တောင်ဘက်ရှိ
ဇာယု ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ထင်းရှူး

လောကနန္ဒာဘုရားတွင် အရှင်ဝေဠုမင်းဆောင်ထား
မော်လမြိုင်လွတ်မြောက်ရာရိပ်သာ သောဂါအဖွဲ့နှင့် စာရေးသူတို့ အမှတ်တရ

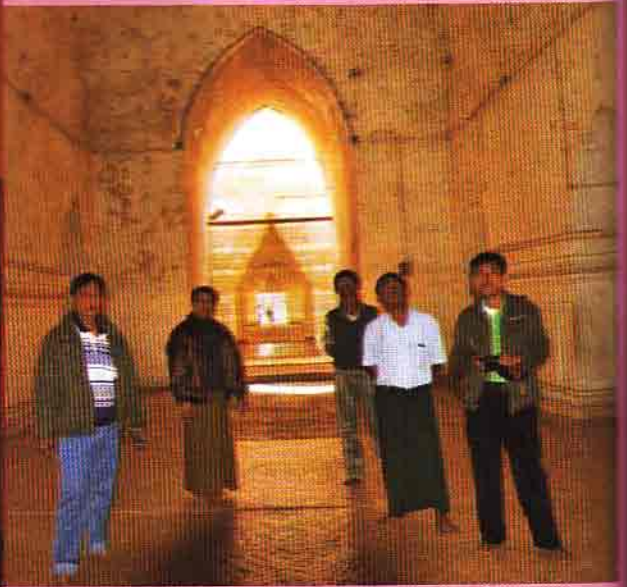
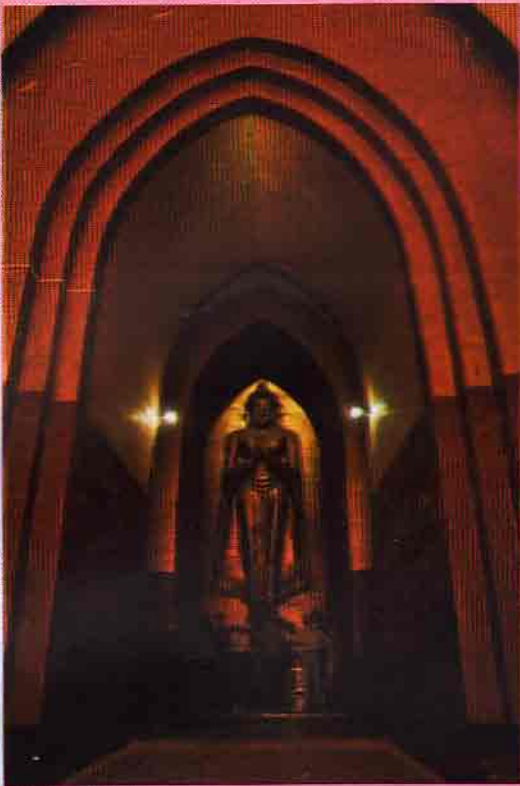
လောကနန္ဒာဘုရားသို့ မြေထွင်ဆောင်ရွက် ထိုင်ဝင်နေကြစဉ်

သားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက်ရှိ
ကကုသန် ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို စံကား
သားဖြင့်လည်းကောင်း သစ်လုံးတစ်လုံး
တည်းစီဖြင့်ထုလုပ်ထားသည်ဟုဆိုသည်။
ထိုရုပ်ပွားတော်ကြီး နှစ်ဆူကို
အနီးမှ မော့၍ဖူးလျှင် မျက်နှာတော်
တည်ကြည်နေပြီး အနောက်သို့တဖြည်း
ဖြည်းဆုတ်၍ အဝေးမှလှမ်းကာ ဖူးမြော်
လျှင် မျက်နှာတော်မှာ ပြုံးတော်မူလာ
သည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။
အရှေ့ဘက်ရှိ ကောဏာဂုံ
ဘုရား သရက္ခန် နံသာနှစ်သား ရုပ်ပွား
တော်မှာ မီးလောင်ပျက်စီးသွားသဖြင့်
ကုန်းဘောင်ခေတ် ခရစ်နှစ် ၁၈၆၇ ခုနှစ်

တွင် ပုစုံမြို့ဝန် ဦးဘိုးက အသစ်ထပ်မံ
ထုလုပ်လျှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်ပြီးအနောက်
ဘက်ရှိ ဂေါတမဘုရားပဉ္စ လောဟာရုပ်
ပွားတော်မှာလည်း အင်းဝ ဟံသာဝတီ
စစ်ပွဲကာလ (၁၇၄၂-၅၂) အတွင်း
ပျက်စီးခဲ့သဖြင့် ကုန်သည်ကြီး ဦးစံငြိမ်း
က ခရစ်နှစ် ၁၈၉၂ ခုနှစ်တွင် ထုလုပ်
လျှူဒါန်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။
ပုဂံဟူသည်ကား ဘယ်နှခေါက်
ရောက်ရောက် ငြီးငွေ့သည် မရှိသော
ထူးမြတ်သည့်နေရာ၊ ရှေးခေတ်မြန်မာ
တို့၏ ဝိသုကာပညာ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊
ပန်းရန်၊ ပန်းတော့၊ ပန်းတမော့၊ ပန်းပု၊
ပန်းထိမ် စသည့် ပြောင်မြောက်သော

ဖတ်ရင်ရင်ပွားစတင်ကြီး၏မျှော်နားတော်ကို
ဖူးမြော်ကြည်ညိုနေကြစဉ်

အနုပညာလက်ရာများကို ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားများပင် မှတ်တတ်မိတာ တအံ့ တဩ ငေးမောကြည့်ရှု လှေလာမှတ် သားနေကြရသည်ဖြစ်ရာ မြန်မာတို့အပို့ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားဖွယ်ရာ တန်ဖိုးမဖြတ် နိုင်သည့် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု နယ် မြေကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ပုဂံသို့ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရောက်ရှိလေ့ လာဖူးမြော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည့် အလျောက် “ထင်ရှားကျော်ကြား မဟာပုဂံစေတီ ပုထိုးများ” “Conspicuous Pagodas of Glorious Pagan” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ပင် ရေးသားပြုစုထွက်ရှိ

ခဲ့ပြီးပေပြီ။ ယခုတစ်ခေါက် ဆရာကြီး ခေါက်တာ ချစ်ငယ်(ဒဿန)၏ မွေးနေ့ မင်္ဂလာပွဲသို့ လာရောက်ရင်း ပုဂံရှေး ဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေသို့ ရောက် ရှိခဲ့သည်တွင်လည်း ဘိုးဘေး တို့၏ ဘုန်းရိပ်ကံရိပ်ကို ခိုလှုံကာ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြားဖွယ် မဟာပုဂံမြင်ကွင်းများကို ရှုမြင်ရခြင်းကြောင့် အားအင်သစ်များ တိုးပွားလာသကဲ့သို့ ခံစားမိသည်။

ပုဂံပြည်ကို ခရစ်နှစ် ၁၀၇၄ ခုမှ ၁၂၀၂ ခုအထိ နှစ်ပေါင်း ၁၂၆၀ ကျော် ခန့် သမုဒ္ဒရာရိမ်မင်းမှစကာ စောမွန်နန် မင်းအထိ မင်းဆက်ပေါင်း ၅၅ ဆက် အုပ်စိုးခဲ့ကြသည်။

ထိုမင်းများအနက် အနုရုဒ္ဓဒေဝ ခေါ် အနော်ရထာမင်း (ခရစ်နှစ် ၁၀၄၄ -၁၀၇၇)လက်ထက်တွင် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံများပင် ကိုင်းညွှတ်လေးစား ခံညား ခဲ့ကြရသည့် မြန်မာတို့ဝင့်ကြားဖွယ်ရာ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို လှည့် ထောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာ သနာတော် စည်ပင်ထွန်းကားရေးအတွက်

စာရေးသူတို့ တည်းခိုထည့် ဧည့်ဝေဟာသစ်

ဆည်း ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ကျန်စစ်မင်း (ခရစ်နှစ် ၁၀၈၄-၁၁၁၃) လက်ထက်တွင် အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထောင်ပေးခဲ့သည့် ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး၏ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဘာသာ၊ သာသနာရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးနှင့်တော်မာတွယ်ရေးတို့ကို ပိုမိုတိုးတက် ခိုင်မာစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျန်စစ်မင်းကြီး တည်ထားခဲ့သည့် အာနန္ဒာဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဆိတ်ပတ်လမ်းအတွင်း လျှောက်လှမ်းကာ လေ့လာကြည့်ရှုရင်း ထိုခေတ်က ဆတ်တန်ဆောင်း၊ ဆည်မြောင်း၊ ကန်ဆောင်းတို့ဖြင့် ဆန်ရေစပါး ပေါများကြွယ်ဝကာ ပုဂံပြည်ကြီး စည်ပင်သာယာဝပြောနေပုံ၊ စိတ်ဝမ်းလက်ညီ ပြည်သူအများ ဘုရားသွား ကျောင်းတက် ဖွဲ့သန်းစွာ သွားလာလျက်ရှိကြပုံများကို အတွေးဖြင့် ပုံဖော်ခံစားကြည့်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေများ ရရှိစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည့် ဘိုးဘေးပုဂံသားတို့၏ အနိစ္စနယ်ရာလက်ရာရည်နှလုံးရည်အား ဆန်စွမ်းပကား ပြည့်ဝမှုများကို နှစ်လိုအားရ အားကျမိခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အာနန္ဒာဘုရားကို မော်လမြိုင်ယောဂီအဖွဲ့နှင့်အတူ ပျော်ဆက်ပမ်းပါး ချမ်းမြေ့ကြည်နူးစွာ ဖူးမြော်ကြပြီးနောက် မွေးနေ့ပွဲကျင်းပမည့် အတွင်းသို့ပြန်ခဲ့ကြပြီး ဆရာကြီး၏ အနိစ္စဆောင်များ တည်ခင်းဧည့်ခံသည့် မူလယဇာကို သုံးဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် တည်းခိုခန်းသို့ပြန်ကာအနားယူခဲ့ကြသည်။

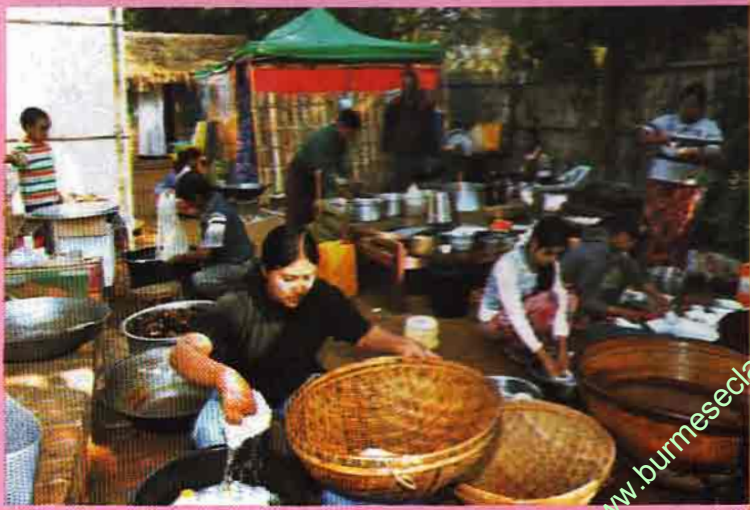
ညနေပိုင်း ဧည့်ခံပွဲကျင်းပချိန် မိသားစုဖြစ်၍ ခြံဝင်းအတွင်းမှ ဝိတထိစဉ်များ စတင်ကာ ကြားနေရပေပြီ။ ဤအချိန်ထိုးမိကပင် ပုဂံရှိဧည့်ခံများ ဆရာကြီး၏ မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲသို့ တဖွဲဖွဲ ဆတ်စိုလာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

နုဗျိုလန်းဆန်း၊ သွက်လက်ဓိပေါးနေထိုင်ဖြစ်သော ဆရာကြီး ဒေါက်တာဓုစင်ယိ(ထောန)

ဧည့်ခံတွေးခွေးရန် စီစဉ်နေကြပုံ

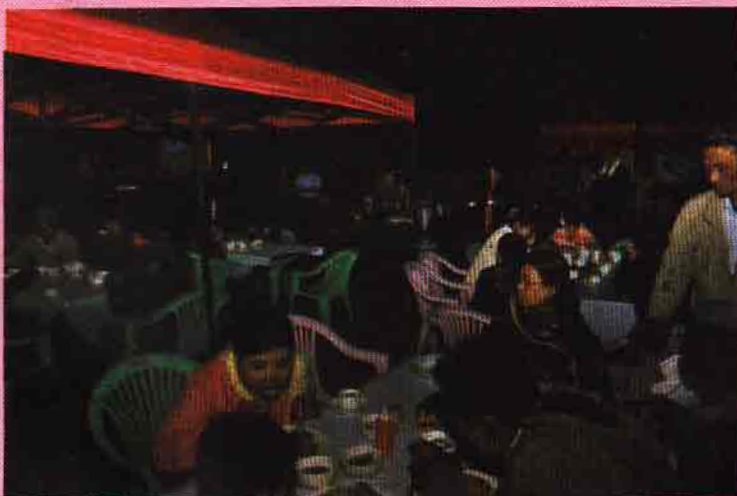

ဆရာကြီးဒေါက်တာ ချစ်ဝင်း(ဒဿန) မွေးနေ့ထိတ်ရိုးနေ့စဉ်

ဘူးမေးစားဖွယ်ရာများ ထူဝင်နေကြစဉ်

ဘူးမေးစားထောက်ဖွယ်များ ထူဝင်ပြီး အားပါးတရ ထုံးဆောင်နေကြပုံ

အသက် (၇၅)နှစ် ပြည့်ခံပြီး ဖြစ်သော ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ဝင်း (ဒဿန) မှာ နုပျိုလန်းဆန်း သွက်လက်ပေါ့ပါး နေဆဲဖြစ်ပြီး ဧည့်ပရိသတ်များအား မနားတမ်း ဧည့်ခံနေရသည့်တိုင် ပင်ပန်း သည့်အရိပ်အယောင် မတွေ့မြင်ရပေ။

ယခုနှစ် မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲတွင် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ကိုယ်တိုင်ယူ (ဘူမေး) စနစ်ဖြင့် ကျွေးမွေးဧည့်ခံခဲ့ သဖြင့် အတွေ့အကြုံ မရှိသော ဒေသခံ အချို့အတွက် အထူးအဆန်း ဖြစ်၍နေ သည်။

အတွေ့အကြုံရှိပြီးသူများ ယူငင် စားသုံးပုံများကို အတုယူကာ ယူငင်စား သုံးကြရင်းမှ တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်လာကြသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့လည်း ဒေသ ခံများနှင့် အတူယှဉ်တွဲကာ ဘူမေးဧည့်ခံ ပွဲကို ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။ ဘူမေး သုံးဆောင်ခြင်းကို အကျွမ်းတဝင်ရှိလာ ရာမှတစ်ဆင့် ကျွမ်းကျင်လာကြပြီ ဖြစ် သော ဒေသခံများသည် ထိုအစီအစဉ် ကို အထူးစိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် အားပေး သုံးဆောင်နေကြသည်ကို ကြည့်ရင်း စာရေးသူ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိသည်။

စိတ်ကူးကောင်းစွာဖြင့် ထိုအစီ အစဉ်ကို ဖန်တီးပုံဖော်သည့် စီစဉ်သူ မမျိုး၏အောင်မြင်မှုကိုလည်း မုဒိတာ ဟွားမိခဲ့သည်။

Tiger Dance Group ၏ ဖော် ဖြေမှုအစီအစဉ် မစတင်မီ ရန်ကုန်မှ အထူးဧည့်သည် ကုသိုလ်ရှင်များဖြစ် သော ဒေါက်တာကျော်လင်းဦးမိသားစု က အထူးစပယ်ရှယ် မွေးနေ့ကိတ်မုန့် ကြီးတစ်လုံး ယူဆောင်လာကာ ဆရာ ကြီးအား ပေးအပ်သည်တွင် ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင် ထိုကိတ်မုန့်ကြီးအား လှီးဆေး လိုက်ပြီးနောက် အကျိုးဆောင်များက ပွဲခင်းအတွင်းရှိ ပရိသတ်များအား ဖိတစ်ခွက်စီ ထပ်ဆောင်းကာ သက်ဆိုင် ကမ်းဝေးဝေးခဲ့ကြရာ ပွဲလည်း ကြည့်ရ အရသာရှိသော စားသောက်ဖွယ်ရာ

များလည်း စားသောက်ခဲ့ကြရသဖြင့်
အလေးပရိသတ်များ ရွှင်မြူးပျော်ပါး
နေကြသည့် မြင်ကွင်းမှာလည်း ဝီတိ
ဖြစ်ခဲ့ရသည့် အမှတ်ရဖွယ်တစ်ခုပင်။

Tiger Dance Group သည်
ထူးထူးတို့၏ အားမာန်နှင့် ကျန်းမာသန်
စွမ်းမူ လှုပ်မြန်ဖျတ်လတ်မှု၊ ကျရာတာ
ဝန်ကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ထမ်းဆောင်
နိုင်မှု တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်
အလည်မှုရှိကြကာ စည်းလုံးညီညွတ်မှု
အပြည့် မိမိတို့ တတ်စွမ်းသမျှ မခိုမကတ်
အပြုအမူပြောခဲ့ကြရာ ဝါရင့် သဘာရင့်
အသွားခွင့်များ ကပြသည့် ပဒေသာကပွဲ
အစီအစဉ်ကို ကြည့်ရှုနေရသကဲ့သို့
မိစားမိသည်။ ယခုနှစ်တွင်
အရေးသူတို့သည် ဒေသခံ ပွဲကြည့်
ပရိသတ် များနှင့် မသိမသာ
ဆရာနောက် ကြည့်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ Tiger Dance
Group ၏ ဖျော်ဖြေ
ဆင်ဆက်မှုများအပေါ် ပရိသတ်၏
အံ့ဩကိစ္စာ တုံ့ပြန်အားပေး သံများကို
ကြားသိရသည်။

ကပြဖျော်ဖြေသူများက ကြီးစား
ကြသည့်နည်းတူ ဆုတော်ငွေ ချီးမြှင့်မှု
များကလည်း များပြားလှသည် ဖြစ်ရာ
“ငါတို့တောင် တက်ကလိုက်ချင်တယ်”
ထုတစ်ယောက်ကပြောသည်ကို “ဟုတ်
ပျော်တော်” ဟု တစ်ယောက်က ထောက်ခံ
ပြောဆိုသံကိုလည်း စာရေးသူတို့၏
ဆောက်ဘက် တန်းဆီမှ ကြားမိလိုက်
သည်။

အဖွဲ့လိုက်လာသည့် အုပ်စုတစ်
ခုတွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အချိန်
အနံ့သဖြင့် ပြန်ရန်ပြောသည်ကို ဆက်
ကြည့်ချင်သေးသဖြင့် ပေကတ်လုပ်
အကြံအစီအစဉ်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။
အနောက်က ဖျော်ဖြေရေးအစီအစဉ်မှာ
အဆောင်း၏ အအေးဒဏ်ကို အန်တု
က ကြည့်ရှုကြသည့် ပရိသတ်အားပေး
မှုအပြည့်ဖြင့် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးခဲ့
သည်။

Tiger Dance Group ၏ ဖျော်ဖြေဆင်ဆက်မှုများ

မွေးနေ့ပွဲ ပြီးဆုံးပြီးနောက်နေ့တွင် ဆရာကြီးသည် တပည့်
ယောဂီများအား တစ်နေရာရာသို့ အပန်းဖြေခန်း ပို့ပေးလေ့ရှိရာ
ယခင်နှစ်က ဧရာဝတီမြစ်တွင်း မြင်ကွင်းအလှကို ကြည့်ရှုခံစားခဲ့ကြ
ရသည်။

ပုဂံဆောင်ခါ အဝေးထော်ထို အနိတူထာ ဇွဲထောဝ်းကောင်းဖြင့် အားပေးကြည့်ရှုနေကြသည့် ဝန်ထောက်

ယခုနှစ်တွင်လည်း အလားတူ အစီအစဉ်ရှိမည်ကို ခန့်မှန်းမိသော်လည်း ရန်ကုန်တွင် အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီ ဆောင်ရွက်ဖွယ်များ ရှိနေသဖြင့် နံနက် စောစောပင် စာရေးသူတို့ပြန်ကြရတော့မည်။ သို့ဖြစ်၍ နည့်ခံဖျော်ဖြေပွဲပြီးသည်နှင့် ဆရာကြီးအား သွားရောက်တွေ့ဆုံ ဂါရဝပြုခဲ့ကြပြီး နံနက်စောစောပင် မန္တလာမင်းကားဖြင့် ပြန်ကြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားကာ နှုတ်ဆက်ခဲ့ကြသည်။

၂၅. ၁၂. ၂၀၁၃ ရက် နံနက် ၆ နာရီခွဲတွင် မန္တလာမင်း အဆင့်မြင့်ခရီးသည်ပို့ဆောင်ရေးက စာရေးသူတို့အဖွဲ့အား တည်းခိုခန်းရွှေ့အထိ လာရောက်ခေါ်ဆောင်ပေးသဖြင့် အပြန်ခရီးမှာလည်း ချောမွေ့ခဲ့သည်။

ပုဂံမြေမှ ခွဲခွာရတော့မည်ဟူသော အသိဝင်လာချိန်တွင် လွမ်းဘဲလို့လို ခံစားမိခဲ့သော်လည်း နောင်နှစ်တစ်ဖန် ပြန်ဆုံရဦးမှာပါဟူ၍ ပြုသိမ်းရင်း

□ မင်းရုတ်

www.burmeseclassic.com

06/10/2013

ဘန်ကောက်မှ ကမ္ဘာသုံးခု ညက်ပွင့်(စက်မှု)

(ထင်လမှအဆက်)

“ညီလေးရေ... ဘန်ကောက် ကမ္ဘာသုံးခုအကြောင်း ဆက်ပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့... ဒီတစ်ခေါက် ရောက်တာက ရေအောက်ကမ္ဘာ Under Water World တဲ့၊ ရေအောက်ကမ္ဘာ နေမယ့် ကုန်တိုက်ကြီးရဲ့အောက်မှာ ဆောက်ထားတာ”

“ထူးထူးဆန်းဆန်း ကုန်တိုက်အောက်မှာ ဆောက်ထားလို့၊ ငလျင်လှုပ်ရင် မလွယ်ဘူး”

“သူတို့ရဲ့ နည်းပညာတွေကို သူတို့ ယုံလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဝေတာပူ ရေအောက်ကမ္ဘာကတော့ ကမ်းစပ်နားမှာဆိုတော့ နားလည်လို့ရတယ်။ ဘန်ကောက်က မြို့လယ်ကောင် ကုန်တိုက်ကြီးရဲ့ အောက်ဆုံးထပ်မှာဆိုတော့ အသည်းယားစရာ ဘဲ ကျွန်တော်တို့က ကားစီးလုံးငှားလိုက်တယ်။ မြေညီထပ်မှာ ဆိုတယ်။ မြေညီထပ်မှာက City Mart လိုမျိုးအစားအသောက်

တွေရောင်းတယ်။ ကုန်တိုက်ကြီးက ကျယ်တော့ တော်တော် လေးပစ္စည်းမျိုးစုံပြီးစနစ်ကျတယ်။ အစားအသောက်အခြောက် အခြမ်းတွေက တစ်နေရာ၊ အသီးအနှံတွေက တစ်နေရာ၊ မီးပိုချောင်သုံးပစ္စည်းတွေက တစ်နေရာ အဲဒီလို သီးခြားစီရှိတယ်။ စားသောက်ဆိုင်တန်းကလဲ အကြီးကြီးပဲ။ စားသောက်ဆိုင် မျိုးစုံရှိတယ်။ မြေညီထပ် တစ်ထပ်တည်းနဲ့ကို အိမ်ရှင်မတွေ အတွက် ပြည့်စုံတယ်။ ပြီးမှ မြေအောက်ထပ်ကို ဓာတ်လှေကားနဲ့ ဆင်းသွားရတယ်”

“နေရာလဲကျယ် နည်းပညာလဲမြင့်တော့ ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့ စိတ်ကူးအတိုင်း ပုံဖော်လို့ရတာပေါ့။ မြေအောက်ထပ်မှာ ဘာတွေရှိသလဲ”

“ရေအောက်ကမ္ဘာ ရှိတယ်။ လမ်းပြက ကျွန်တော်တို့ကို VIP အပေါက်က ထည့်လိုက်တော့ လေးယောက်

www.burmeseclassic.com

ဆိုတော့ ဘတ်သုံးထောင်လောက် ကုန်သွားတယ်။ တန်းစီရင် ဘယ်လောက်မှ မပေးရဘူး။ တန်းစီတဲ့လူကလဲ သိပ်မများဘူး။ သေချာပြောရင်လဲ ကျွန်တော်တို့က VIP ကပဲ ပိုက်ဆံပေး ဝင်မှာပါ။

ခုတော့ လမ်းပြက သူ မစောင့်ချင်တာနဲ့ ကျွန်တော် တို့ကို တစ်ကွက်လှည့်လိုက်တာပဲ။ ပြန်ရောက်လို့ စားသောက် ဆိုင်ရောက်မှ ဆိုင်ရှင်ပြောလို့ သိရတာ။ ဒါနဲ့ပဲ VIP အပေါက် ကနေ တန်းမစီဘဲ ဝင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဝင်ဝင်ချင်းကတော့ မီးရောင်ခပ်ပျပျပဲရှိတဲ့ အခန်းပဲ ရေသတ္တဝါတွေ ထည့်ထားတဲ့ မှန်ခန်းတွေပဲ လင်းနေတယ်။ ပင်လယ်ပင့်ကူပုစွန်ကြီးတွေကလဲ အကြီးကြီးပဲ။ ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့ကောင်းကောင်း မှန်ခန်းခြားထားတော့ ရသတစ်ခွံ တောင်မြောက်သေးတယ်။ ဒီလို ပင့်ကူပုစွန်တွေက စင်ကာပူ ရေအောက်ကမ္ဘာမှာလဲ တွေ့ဖူးတယ်။

ရုပ်တော်တော်ဆိုးတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ပုစွန်လဲ တွေ့တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံက ရေကြက်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပဲ။ စားလို့မရ အသုံး

06/10/2013

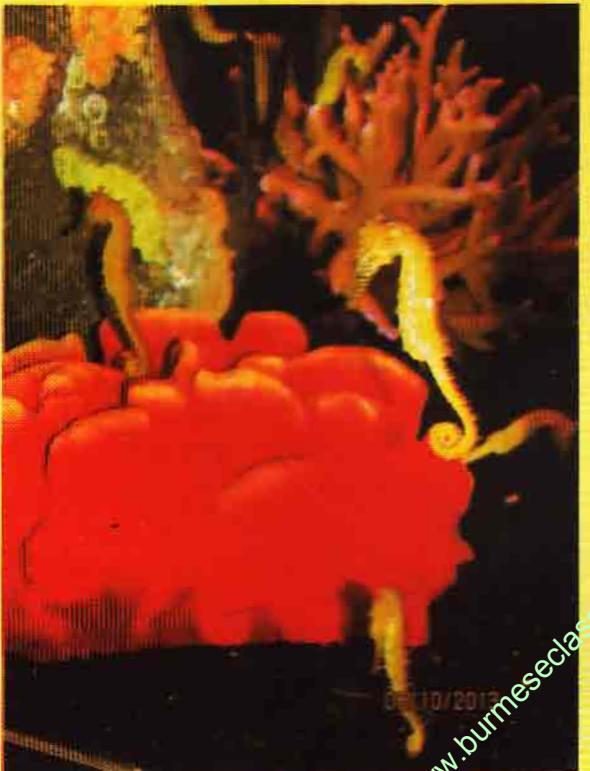
ဆင်တဲ့ ရေသတ္တဝါပဲ။ အမေကတော့ Wheel Chair နဲ့ လိုက်ကြည့်ရတာ အဆင်ပြေပုံပဲ။ ရေဘဲ အကြီးကြီးတွေလဲ တွေ့ရတယ်။ ပရိသတ် တော်တော်များများက ရေဘဲကြီး နောက်ခံသမီး ဓာတ်ပုံရိုက်ကြတယ်။ တကယ်လှတာက ငါးသေးသေးတွေက နန်းပဲ။ ပင်လယ်ရေအောက်ကြမ်းပြင် ရောက်နေသလိုမျိုး ဖန်တီးထားတာ။ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ တွေ့ရတဲ့အတိုင်းပဲ ထုတ်ထားတာ။ ရေနဂါး အထီး၊ အမတွေလဲ တွေ့တယ်”

“တော်တော်လေးကို စုံစုံလင်လင် မွေးထားတာပဲ။ အောက်ကမ္ဘာက တော်တော်လေးကျယ်လား”

“ကျယ်တယ်။ အရှေ့တောင်အာရှမှာတော့ အကြီးဆုံး အိတ်တိုက်ပဲ။ ၁၀,၀၀၀ (တစ်သောင်း) ကုစဗီတာကျယ်တယ်။

ဘန်ကောက်ရေအောက်ကမ္ဘာက နှစ်ထပ်ရှိတယ်။ မြေညီထပ်ကနေ အပေါ်ထပ်တွေကတော့ Shopping Mall ပေါ့။ မြေအောက်ထပ် နှစ်ထပ်ကို ရေအောက်ကမ္ဘာ လုပ်ထားတာ။ ရေသတ္တဝါတွေ စုံလွန်းလို့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတွေကတောင် စိတ်ဝင်စားကြတယ်။ ကျွန်တော့်အမေကတော့ ဒီငါးတွေကြည့်ရတာ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး ပြန်မယ်ဆိုလို့ တစ်ပတ်တော့ပြည့်အောင်ပတ်လိုက်ပါဦးလို့ မနည်းချောပြောရတယ်။ တချို့ဆိုရင် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ပြီး နားနားနေနေပဲ”

“အစ်ကို့ဆိုလဲ ရေအောက်ကမ္ဘာမှာ နားနားနေနေနဲ့ စုံအောင်လိုက်ကြည့်မှာ။ အစ်ကိုတို့ နိုင်ငံမှာက လောလောဆယ်တော့ မလုပ်နိုင်သေးဘူး မဟုတ်လား”

“ရေအောက်ကမ္ဘာ လုပ်ရတာ မလွယ်ဘူး။ သူတို့ တောင် စမွေးတုန်းက မအောင်မြင်ဘူး။ ငါးအကြီးတွေ၊ ရေ သတ္တဝါ အကြီးကြီးတွေ မွေးပြီး သိပ်မကြာဘူး။ သေသွားလို့ တော်တော်ရှုံးသွားတယ်။ ထပ်မွေးတယ်။ ထပ်ပြီးသေတယ်။ ပညာရှင်တွေတောင် ချက်ချင်းအဖြေမထွက်ဘူး။ တခြားနိုင်ငံ တွေမှာက ဒီလိုမျိုးပြဿနာမရှိဘူး။ သူတို့က Shopping Mall အောက်မှာဆိုတော့ ရေလုံးဝအစိမ်မခံနိုင်ဘူး။ မှန်တွေ တစ်ခု နဲ့တစ်ခု ဆက်တဲ့နေရာမှာ ကော်ကို ပိုသုံးရတယ်။ အဲဒီ ကော် ကနေ ငါးကြီးတွေ အဆိပ်သင့်ပြီး သေတာ။ နောက်မှ အဖြေ ထွက်ပြီး ကော်ကို တစ်မျိုးပြောင်းသုံးတယ်။ အချိုးအစား အတိ အကျ သုံးတော့မှ ရေအောက်ကမ္ဘာက အောင်မြင်ခဲ့တာ။

ရေအောက်ကမ္ဘာကို ဇုန် ခုနစ်ခု ပိုင်းခြားထားတယ်။ မြေအောက်စုတီယထပ်မှာတော့ ပင်လယ်ရေအောက်မှာမှ တွေ့နိုင်တဲ့ ရေသတ္တဝါတွေတောင် မွေးထားတယ်။ မျိုးပေါင်း သုံးသောင်းကျော်တယ်။ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ ငါးတွေ ကြည့်ရတာ ဗဟုသုတရသလို၊ အန္တရာယ် မရှိတဲ့ ငါးတွေ ကြည့်ရတာ ကြည့်နှုံးဖို့ကောင်းတယ်”

“အစ်ကိုလဲ ညီလေးသွားတဲ့ နိုင်ငံတွေကို စိတ်ကျွန်းနဲ့ လျှောက်လိုက်နေရတာ တော်တော်တောင်ရောက်နေပြီ။ ဆက်ပါဦး”

“အပေါ်ထပ်ကနေ အောက်ထပ်ဆင်းတဲ့ နေရာမှာ အောက်ထပ်ရေကန်ကြီးကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။ ငါးမန်းတွေ အများကြီးပဲ။ ကလေးတွေ ချိပြီးကြည့်ရင် ပြတ်ကျသွားလို့က တော့ အရိုးအသား ရှာလို့တောင် ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဇုန်တစ်ခု ကတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ တောထဲဖြတ်နေရသလို ဖန်တီး ထားတာ။

ကျေးငှက်တွေရဲ့ ကျလိကျလိ အသံတွေ၊ ရေစီး နေတဲ့ အသံတွေနဲ့ တောလမ်းလေးဆိုတော့ တောထဲရောက်နေ သလိုပဲ။ တောက်တဲ့တွေ၊ ပုတ်သင်ညိုတွေလဲ မွေးထားတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ မျောက်အော်သံတွေ၊ ဇီးကွက်အော်သံတွေ ကြားရတယ်။

နောက်တစ်ဇုန်ကတော့ ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက် နေတဲ့ သတ္တဝါတွေ ထားတဲ့နေရာပဲ။ ထူးဆန်းတာက ရေကြွက် တွေပဲ။ နည်းတဲ့ကောင်တွေ မဟုတ်ဘူး။ ရေကြွက်တွေနဲ့ ခေ့ စားငါးတွေ ရောမွေးထားတာ။ ရေကြွက်တွေရဲ့ မစင်တွေကို ငါးတွေက စားသွားတော့ ကန်လဲ မညစ်ပတ်တော့ဘူးပေါ့။ တော်တော်ကြံကြံဖန်ဖန် စဉ်းစားတတ်တဲ့လူတွေပဲ။ ပင်ဂွင်း ငှက်တွေလဲ မွေးထားတယ်။ နေရာအကျယ်ကြီး မွေးတာ သူတို့နေတတ်တဲ့ သဘာဝပုံစံအတိုင်း ဆောက်ပေးထားတာ အဲဒီပင်ဂွင်းငှက်တွေကို မွေးဖွဲ့က မလွယ်ဘူး။

ငါးတွေကြည့်ရင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ကောင်းအောင် စီစဉ် ပေးထားတဲ့ နေရာတွေလဲ ရှိတယ်။ နောက်တစ်ဇုန်ကတော့ ရေအောက်လိုဏ်ခေါင်းပဲ။ ဒါကတော့ ရေအောက်ကမ္ဘာရဲ့ မရှိမဖြစ် ဇုန်ပဲ။ ဒါမှ ရေအောက်ကမ္ဘာထဲ ရောက်တယ်လို့ ခံစားရမှာကိုး။ လိုဏ်ခေါင်းပတ်ပတ်လည်မှာ ငါးမန်းတွေ၊ လိပ် ကျောက်ငါးတွေ၊ ငါးကြီးတွေ၊ ငါးလေးတွေ သွားနေတာ ကိုယ်က မှန်လိုဏ်ခေါင်းထဲက သွားနေတာ၊ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီး မှန်ကွဲသွားလို့ကတော့ ကြည့်ကောင်းပဲ။ ဒီကြားထဲမှာ လိပ် ကျောက်ငါးတွေက မှန်တွေကို အပြီးနဲ့ရိုက် ဗိုက်နဲ့ပွတ်သေး တယ်။ စင်ကာပူရေအောက်ကမ္ဘာမှာက လမ်းလျှောက်စရာ မလိုဘူး။ အောက်ခြေက ရွေ့သွားတာ၊ ကိုယ်က အလိုက်သင့်

ဦးထွားရုံပဲ၊ ဘန်ကောက်မှာက လမ်းလျှောက်ပြီး လိုက်ကြည့်ရတော့ ဒီတစ်ခုတော့ သူတို့ လိုသွားပြီ”

“ဒါတော့ ညီလေးရေ သူထက်သူ ကောင်းအောင်လုပ်ကြတာဆိုတော့ ဒီလိုတော့ ရှိမှာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်အမေလဲ ခဏနားချင်တယ် ဆိုတာနဲ့ နားကြတယ်၊ နားဖို့အတွက်လဲ နေရာတော်တော်များများ လုပ်ပေးထားတယ်၊ အမေ ခဏနားတုန်း ကျွန်တော်ဆိုတာ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်ရင်းနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ပေါ့၊ ကြိုကြိုဖန်ဖန် ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ရအောင် လုပ်ထားတာတွေ ရှိတယ်၊ ငါးမန်းပဲစပ်ကြီးက ဟု၊ထားတာ အကြီးကြီးပဲ၊ ကိုယ်က အထဲဝင်ပြီး ဆပြင်က ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် ငါးမန်းကြီးက မျိုတော့မယ့်အတိုင်းပဲ၊ သူငယ်တွေက အဲဒီနေရာကို တော်တော်ကြိုက်တယ်၊ ပုံစံအိုင်းနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခံကြတယ်၊ ကလေးတွေအတွက်လဲ ကစားကွင်းရှိတယ်၊ စားသောက်ဆိုင်တွေလဲ ရှိတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ငါးကန်ကြီးမှာထိုင်ပြီး ခဏနားတယ်၊ ငါးအကြီးကြီးတွေ တွေ့တယ်၊ ဒီလို ရေအောက်ကမ္ဘာမှာနားပြီးတော့ ငါးတွေကြည့်ရတာလဲ စိတ်တင်းကျပ်မှုတွေပြေတယ်၊ ဦးထွားကြည့်တာက ရသတစ်မျိုး၊ နားပြီးကြည့်ရတာကလဲ ရသတစ်မျိုးပဲ၊ အဲဒီရေအောက်ကမ္ဘာကို အမေရိကားလို ဓနအင်အားကြီးမားတဲ့ နိုင်ငံကြီးတွေက စလုပ်ကြတာ၊ စလုပ်တုန်းက

လူတွေမမြင်ဖူးလို့ တအံ့တဩဖြစ်စေတာ၊ ခုတော့ နိုင်ငံတော်တော်များများမှာ ရှိနေပြီ၊ သိပ်အံ့ဩစရာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ နည်းပညာတွေကလဲ တဖြည်းဖြည်း လက်ဆင့်ကမ်းသလို ဖြစ်လာပြီကိုး”

“သူတို့ရဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးနည်းပညာကိုကော ကိုယ်တို့ ရပြီလား”

“ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီးတွေကတော့ ရပါတယ်၊ အကျိုးတူလုပ်ရင်း သူတို့ရဲ့နည်းပညာကို တဖြည်းဖြည်းရလာတာ၊ ခုဆိုရင် ခြောက်ထပ်တိုက်လောက်ဆိုရင် လူတော်တော်များများ ဆောက်တတ်နေပြီ၊ တော်တော်များများ ကန်ထရိုက်တာတွေ ဖြစ်နေပြီ၊ အခန်းပေး အခန်းယူစနစ်နဲ့ ဆောက်ရုံပဲ၊ အိမ်ရှင်နာမည်နဲ့ ဆောက်လုပ်ခွင့် တင်ရုံပဲ၊ ကန်ထရိုက်တာက ကိုယ်စားလှယ်ပေါ့၊ အိမ်ရှင်က ဘယ်နှခန်း၊ ကန်ထရိုက်တာ ဘယ်နှခန်း ခွဲယူရုံပဲ”

“အစ်ကိုကြားတာ အိမ်ရှင်တွေက အဆမတန် လိုချင်ကြတယ်ဆို”

“အိမ်ဈေးတွေ တက်လာတော့ ခြောက်ထပ်တိုက်ရင်ကွဲ ဆိုပါစို့၊ အရင်က အိမ်ရှင် လေးခန်း၊ ကန်ထရိုက် ရှစ်ခန်း၊ နောက် အိမ်ရှင်က ငါးခန်း၊ နောက် ခြောက်ခန်း၊ ခုဆိုရင် အိမ်ရှင်က တစ်ခြမ်းလုံးအပြင် သိန်းတစ်ရာ နှစ်ရာကနေ တစ်ထောင် နှစ်ထောင်တောင် တောင်းနေပြီ၊ ဒီတော့ ဘီလပ်မြေနည်းနည်း သဲများများ ကန်ထရိုက်တာနဲ့ပဲ တွေ့တာပေါ့၊ သဲချောင်းတွေက အဟောင်းတွေသုံးတယ်၊ သစ်သားတွေကို အဟောင်းပဲသုံးတယ်၊ မသိတော့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး သိတော့ ပြဿနာတွေ အမှုတွေ ဖြစ်တာပေါ့”

“နိုင်ငံတော်ကကော ဘယ်လိုလုပ်သင့်သလဲ”

“နိုင်ငံတော်ကလဲ လုပ်တော့လုပ်နေတာပဲ၊ တန်ဖိုးနည်း အိမ်ရာတွေ အများကြီးဆောက်ရင် ဈေးကွက်လဲထိန်းပြီးသား ဖြစ်မယ်၊ ပြည်သူတွေလဲ နေထိုင်ရေး စိတ်ပူစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့၊ ခုလောလောဆယ်တော့ တန်ဖိုးမြှင့်တင်ပေးမိန်းဆိုတော့ သိန်းနှစ်ရာ သုံးရာလောက်ရှိတယ်၊ အဲဒီပိုက်ဆံနဲ့ဆို မြေကွက်

“စာထဲကဘဝနဲ့ လက်တွေ့ဘဝ ကတော့ ဘယ်ထပ်တူကျနိုင်ပါ့ မလဲ၊ စာတွေဖတ်ပြီး ‘ဒီလိုလုပ်ပါ လား၊ ဟိုလို... လုပ်ပါလား’ ဆိုတဲ့ ဘေးထိုင် ဘုပြောနေတဲ့ သူထက် စာရင်တော့ လက်တွေ့ဘဝရဲ့ဖြစ် နေတဲ့ အခြေအနေအတိုင်းဟိုကျွေ ဟိုတက်နဲ့ လှော်၊ ဒီကျွေ ဆိုရင် ဒီတက်နဲ့ လှော်တဲ့သူက ပိုသာပါ တယ်”

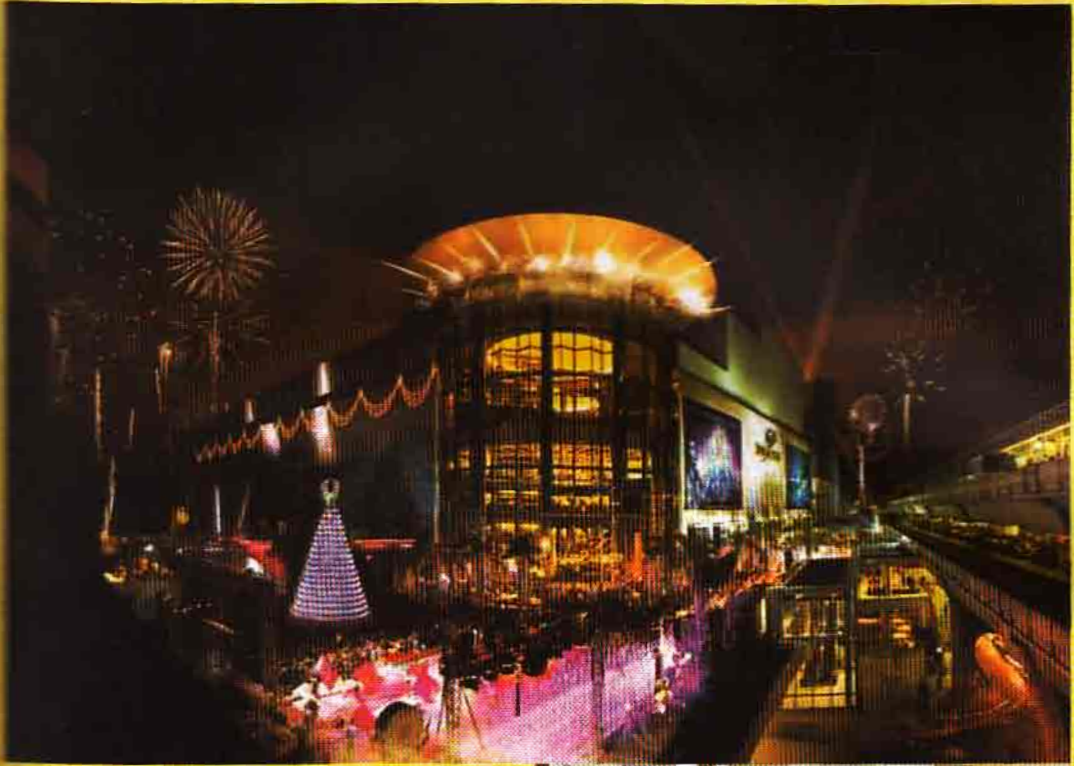
“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆရာ ကြီးထင်နေတဲ့ လူတွေက ပြောလို့ အခက်ဆုံးပဲ၊ ကဲ၊ ဆက်ပါဦး၊ တခြား ဗဟုသုတတွေ”

တစ်ကွက် ဝယ်နိုင်တယ်၊ ဒီလောက်နဲ့တော့ မဖြစ်သေးဘူး၊ အများကြီး လုပ်ရဦးမယ်”

“ရင်းနှီးစရာ လုပ်ကွက်မရှိတော့ ရှိတဲ့လုပ်ကွက်ပဲ လုပ်ရင်း အဆမတန် ဖောင်းပွလာတာထင်တယ်၊ အစ်ကိုတို့ လေ့လာခဲ့တာက သူများမလုပ်တာလုပ်ရင် အောင်မြင်မယ်တဲ့၊ ခုတော့ လူတိုင်းက အိမ်ခြံမြေပဲ စိတ်ဝင်စားနေတော့ စာနဲ့ လက်တွေ့က တခြားစီ ဖြစ်နေပြီ”

“ကျွန်တော်တို့လဲ ရေအောက်ကမ္ဘာမှာ သုံးလေးနာရီ လောက် နေချင်ပေမယ့် အမေက မနေချင်တော့ ပြန်ထွက်ခဲ့ တယ်၊ ပြန်ထွက်တော့လဲ Siam Paragon အောက်ထပ် ပြန် ဆင်းရတာပေါ့၊ Siam Paragon Shopping Mall ကြီးကတော့ အာရှတိုက်ရဲ့ အကြီးမားဆုံး Mall ကြီး (၁၀)ခု စာရင်းဝင်ပဲ၊ ၂၀၀၅ မှာဖွင့်တယ်၊ အဲဒီ Siam Paragon ရဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံက အာရှ မှာ အကြီးဆုံးတဲ့ ပိတ်ကားကြီးကလဲ အာရှမှာ အကြီးဆုံးပဲ”

ပြခန်းနှင့် အော်ပရာဇာတ်ရုံကြီးလဲ ရှိတယ်၊ တချို့လူတွေ
ထဲ ဈေးကြီးရင် ကြီးပါစေ အကောင်းဆုံးပစ္စည်းပဲ လိုချင်
တာလေ”

“အစ်ကိုကတော့ ဈေးသက်သာတာပဲ ကြိုက်တယ်၊
အချို့ကြီးတာတွေလဲ နောက်တော့ ဈေးကျသွားတာပဲ၊ အစ်ကို
ဆိုရင် အဲဒီ Shopping Mall ကို လေ့လာရုံပဲ သွားမယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျွန်တော်က အစ်ကိုသိအောင် ပြောပြ
တာပါ၊ အဲဒီ Mall ကြီးက အရင်က ဟိုတယ်ကြီးပဲ၊ အဲဒါကို
အဲဒီ Shopping Mall ကြီး ဆောက်လိုက်တာ၊ အမေရိကန်
ဒေါ်လာ သန်း ၄၅၀ ကုန်တယ်ဆိုပဲ၊ ၂၁ ဧကလောက် ကျယ်
အယ်ဒီလောက်ဆိုသဘောပေါက်ပေါ့၊ ကုမ္ပဏီတာ ၅၀၀၀၀က
ကုန်ပဒေသာ စတိုးဆိုင်ကြီးအတွက်၊ ကုမ္ပဏီတာ ၄၀၀၀၀ က
သက်လီဆိုင်တွေအတွက်ပဲ၊ နာမည်ကြီး ဆိုင်တွေကတော့

GUCCI, CHANEL, BALENCIAGA, VALENTINO, KENZO, GIORGIO ARMANI, CARTIER, VERSACE တို့ပဲ။ မော်တော်ကား ပြခန်းတွေလဲ ရှိတယ်။ LAMBO-RGHINI, ASTON MARTN, BENTLEY, JAGUAR, BMW, HOMMER နာမည်ကြီး ကားတွေ ရောင်းတယ်။ အစားအသောက် ဆိုင်ခန်းတွေအတွက် ကုဗမီတာ ၈၀၀၀ ပေးထားတယ်။ နိုင်ငံတကာ အစားအစာတွေရတယ်။ ဆက်ပြောရင် ကြော်ငြာသလိုဖြစ်မှာစိုးလို့ မပြောတော့ဘူး။ အစ်ကို

ရောက်ပြီး နေရာမနွဲ့မှာစိုးလို့ပြောတာပါ။ ကျွန်တော်တို့တောင် နှစ်ခေါက်လောက်ရောက်မှ လေ့လာမိတာ။ ဒီတစ်ခေါက်တော့ ခပ်တိုတိုပဲ ပြောမယ်။

နောက်တစ်ခေါက်က သင်္ကြန် May Issued နားမှာမို့ ဆက်ရန်ကို လပြည့်ဝန်း June Issued မှာ ဆက်နားထောင်ပေးနော်”

(ဆက်ရန်)

□ ဉာဏ်ပွင့်(စက်မှု)

ဓမ္မစကြာ တရားတော်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ပဒုဏ္ဍိယဘုရားတော်ဘုရားကြီး
ဘဒ္ဒန္တဗုဒ္ဓဘာသ ပထမမြတ်
(အနိစ္စဘုရားတော်)

နိဗ္ဗာန်မြင်လျှင်မဂ္ဂင်မှတ်

တစ်ခဏလေးနဲ့ ဟန်သတည်း တရားတော်

၂၆. ၈. ၂၀၁၃ (နံနက်)

ပဉ္စဝဂ္ဂိယကထာတုံး၊ (၁၄)ရောက်သွားပြီ၊ (၁၃)ကစ အဲဒါ ဓမ္မစကြာအစပဲ။
ဟိုတုန်းကတော့ ဒွေမေဘိက္ခုဝေ အန္တာဆိုလို့ရှိရင် အဲဒီဟာပဲ၊ အထခေါ ဘဂဝါ
ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခုအာမန္တေသိဆိုရင် အဲဒီလိုပဲ။ အဲဒီအခါမှာ မြတ်စွာဘုရား က
ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးပါးတို့ကို ခေါ်တယ်။ အဲဒီလိုခေါ်ခေါ်ပြီး ဆို ရတယ်။ သို့မို့ ဟိုရောက်
ဒီရောက်နဲ့ စိတ်တွေက၊ ဟောတော့ လည်း ဒွေမေ ဘိက္ခုဝေ အန္တာ ပဉ္စဝဂ္ဂိတေန န

သေဝိတဗ္ဗာတုံး။ ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့လို
ဆိုတာက မြန်မာဖြစ်သွားပြီ။ ဘိက္ခုဝေ
ဆိုလိုက်တာက ဘုရားစကား ဘုရား
စကား၊ ရဟန်း တို့ဆိုတာက မြန်မာ
စကား၊ အဲလို ဖြစ်သွားတယ်။

ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဒွေမေကို
ဒွေ ဣမေလို့ ပုဒ်ဖြတ် ရတယ်။ ဒွေ -
နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ အန္တာ - ဤ
အယုတ် တရားနှစ်ပါးတို့ကို၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိတေန
- ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ န သေဝိ
တဗ္ဗာ - မမိဝ်အပ်ကုန်၊ အဲဒီနှစ်ပါးကို
မမိဝ်အပ်ဘူး တုံး။

ကတမေဒွေ - အဘယ် နှစ်ပါး
တို့နည်း ဟူမူကား၊ ယောစာယံကိုထားခဲ့
ရတယ်။ ကာမေသု ဝတ္ထုအာရုံ ကာမ
ဂုဏ်တို့၌၊ ဝတ္ထုဆိုတာ ကာမဝတ္ထုခေါ်
တယ်။ အာရုံဆိုတာကတော့ အာရုံကို
ခေါ်တာပေါ့။ ကာမေသု - ဝတ္ထုအာရုံ
ကာမဂုဏ်တို့၌ ဟိနော - ယုတ်ညံ့သော၊
ဂါမော - ရွာသူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊
ပေါထုဇုနိကော - ပုထုဇုင်တို့၏ ဥစ္စာ
ဖြစ်သော၊ အနရိယော-အရိယာ မဟုတ်
သော၊ အနတ္တသံဟိတော - အကျိုးမဲ့ကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယော စာယံကာမေ
သုကာမ သုခလ္လိကာ နုယောဂေါ -
အကြင်ကာမဂုဏ်၌ ချမ်းသာသည်ဟု
ငြိကပ်၍ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌ အဲဒါ
ကာမ ချမ်းသာ သည်ဟု ငြိကပ်၍၊ အဲဒါ
သုခအလ္လိက အကုန်ချမ်းသာတယ် လို့
ငြိကပ်ပြီး နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ရော
ကာမဆယ့်တစ်တုံ အဲဒီအတိုင်းသွား
တယ်။ ငရဲကတော့ သူလည်း ဆဲနေတာ
ပေါ့။ ပူတော့။

ယောစာယံ ကာမေသု ကာမေ
သုခလ္လိကာ နုယော ဂေါ - ကာမဂုဏ်
တို့၌ ချမ်းသာသည်ဟု ငြိကပ်၍ အာနိ
တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ -
ရှိ၏။ ဒုက္ခော - ဆင်းရဲသော၊ အန
ရိယော - အရိယာတို့၏ဥစ္စာ မဟုတ်
သော၊ အနတ္တသံဟိတော - အကျိုးမဲ့ကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယောစာယံ အတ္တ
ကိလမထာနုယောဂေါ - အကြင်

ကိုယ်ကိုပင်ပန်းခြင်း၌၊ ပင်ပန်းအောင် အဖန်တလဲလဲ အား ထုတ်ခြင်းသည်၊ ပင်ပန်းအောင် အားထုတ်တာတွေတဲ့၊ ပင်ပန်းအောင် အားထုတ်တော့ ရာဂဒေါသ မဖြစ်ဘူး၊ ဘောလုံးကန်လည်း မဖြစ်ဘူး၊ ကျည်းသားရိုက်လည်း မဖြစ်ဘူး၊ အဲလိုလုပ်တာတွေ ပါတာပေါ့၊ အတ္ထိ - ရှိ၏။

ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဥဘော - နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတေအန္တေ - ဤအယုတ်တရား နှစ်ပါးတို့ကို၊ အနုပဂမ္မ - မကပ်ရောက်မူ၍၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ - အလယ်အလတ်လမ်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ တထာဂတေန - ငါဘုရားသည်၊ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ - ထိုးထွင်းရှေးရှုသိတော်မူအပ်ပြီ။

အဘိသမ္မုဒ္ဓါ - ထိုးထွင်းရှေးရှုသိတော်မူအပ်သော၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ - မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းသည်၊ စက္ခုကရဏီ - အမြင်သစ်ကိုပြုတတ်သည်၊ နဂိုစက္ခု မဟုတ်တော့ဘူးတဲ့၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါက သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတော့ အမြင်ဟောင်းတွေ မခွိတော့ဘူးတဲ့။

အမြင်ဟောင်းတွေ ဆိုတာက လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေလို့ မမြင်တော့ဘူးတဲ့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတော့။

မှန်စွာပြောပြ၊ (မှန်စွာပြောပြ၊ မြင်မှုမှန်ကြ) ပြီးတော့ကော (စိတ်နေစိတ်ထား ရိုးသားကြဟန်၊ ဤရှစ်ချက် တစ်ချက် မက်ကိစ္စ၊ အကုန်ပြီး မငြီးနိဗ္ဗာန်)

အဲဒီ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပြီဆိုရင် အမြင်သစ်လို့မှတ်ထား၊ အမြင်သစ်ဖြစ်ပြီဆိုရင် အမြင်ဟောင်းတွေပယ်လိုက်၊ မိန်းမတွေ မြင်တယ်၊ စိတ်ထဲ မထားနဲ့၊ ယောက်ျားတွေမြင်တယ်၊ စိတ်ထဲ မထားနဲ့၊ အဲဒီမျက်စိက ဉာဏ်ခေါ်တယ်၊ ဉာဏ်မျက်စိခေါ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဉာဏ်မျက်စိက အမြင်သစ် ဖြစ်သွားတယ်တဲ့၊ အရင်လူတွေ မဟုတ်တော့ဘူးတဲ့၊ ဓမ္မစကြာနာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုရင် အဲဒီလိုဖြစ်သွားတယ်၊ အမြင်ဟောင်းတွေ အကုန်ပယ်လိုက်၊ အရင်အမြင်ဟောင်းတွေက ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေ၊ ဟောဒီလို့လုပ်ရတယ်၊ ဒီလိုချစ်ရတယ်၊ ဒီလို ကြိုက်ရတယ်၊ အဲလိုစိတ်ကူးတွေရော အမြင်ဟောင်းတွေပဲ၊ အဲဒါတွေရော အကုန်စွန့်လိုက်။

အဲဒီလို ဟောကတည်းက နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေက သိကုန်ပြီ၊ တစ်ခါတည်း အာဠာရဥဒက ရသေ့တို့များ ကောင်းလိုက်တဲ့တရား၊ ငါ့သူငယ်ချင်း ဘယ်ရောဏ်နေပါလိမ့်မတုံးဆိုပြီး ပရိသတ်ထဲ ရှာနေတာနဲ့ သူ တရားမနာလိုက်ရဘူး၊ မေ့သွားပြီ။

သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ် အမှတ်မရတာနဲ့ဟာ တချို့များ ပင်လယ်ထဲကနေပြီး လှည့်ပြည်လာ တရားနာကြတာ၊ တချို့လည်ပင်းလောက်ကနေပြီး နာရတယ်။ ကြားက မကြားဖူးဘဲကဲ့။

သူတွေ့ခဲ့တဲ့တရားက အမြင်သစ်တဲ့။ အမြင်သစ်ပါပြီဆိုတော့ ဘုရားမဖြစ်ဘူးလား၊ ဖြစ်မှာလား (ဖြစ်မှာပါဘုရား)။ ဒကာမကြီးတို့ အခုအမြင်သစ်ပြီလား (အမြင်သစ်ပါပြီ ဘုရား)။ သိလိုက်လို့ရှိရင် မိန်းမတွေ မဟုတ်ဘူး၊ အရိယာတွေ ဖြစ်သွားပြီ။

အနရိယော အရိယာ ဆိုတာ မခိုးတာ၊ မသတ်တာ၊ လိမ်မပြောတာဘဲ၊ ဒါတွေ ခေါ်တာပဲ။ အရိယာဆိုတာ ဘာတုံး (မခိုးတာ၊ မသတ်တာ၊ လိမ်မပြောတာ၊ ကာမေသုမလုပ်တာပါ ဘုရား)။

ပုထုဇဉ်တွေလုပ်တာ ဟိနောမလုပ်ဘူးတဲ့။ ဟိနောဂါမ္မဓမ္မော ပုထုဇနိကောတဲ့ မြင်လား၊ ပုထုဇဉ်လုပ် တာတွေ မလုပ်တော့ဘူးတဲ့။ မျက်စိအမြင်သစ် ဖြစ်သွားပြီ။ ဉာဏ်မျက်စိ ဖြစ်သွားပြီ။

ဒကာမကြီးတို့ အဲလိုဟာတွေ ဖတ်ထား၊ အဲလို သိရမှာ၊ ပေါထုဇနိကော မဟုတ်တော့ဘူး။ ဂါမ္မော မဟုတ်တော့ဘူး။ ဟိနော မဟုတ်တော့ဘူး။

သူက အဲဒါတွေ တွေ့တာ၊ ဒါတွေ ရှောင်လိုက်တာက မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဖြစ်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒီ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလေး တွေ့လိုက်ရင် ဟန်နေပြီ။

အရင် ဒကာမကြီးတို့ မမှတ်နဲ့၊ အရင်ဒကာမကြီးတွေ စိတ်ထဲ မထားနဲ့၊ ဘယ်လို မထားရမလဲဆိုတော့ ဂါမ္မော ဟိနောတွေ မလုပ်နဲ့တော့။ ဂါမ္မဓမ္မော၊ ပုထုဇဉ်တွေ မလုပ်နဲ့တော့။ အနရိယော - အရိယာမလုပ်တာတွေ မလုပ်နဲ့တော့။ အဲဒါတွေ အနတ္တသံတိတော - အကျိုးမဲ့နဲ့ စပ်ယှဉ်တယ်တဲ့။ အဲဒါက တစ်ခုတဲ့။

အတ္တကိလမထာ နုယောဂေါ ဆိုတော့ ကာမတင်မကဘူး၊ ရူပ အရူပတွေ ပါနေတယ်။

ရူပ အရူပ အလုပ်သာလုပ်နေပါ သူဟာ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဖြစ်သတည်း။

လုပ်ပေမယ့် မဇ္ဈိပဋိပဒါကျအောင် လုပ်ရတယ်။ အတ္တကိလမထာ ကျအောင် မလုပ်ရဘူးတဲ့။ ဥပမာ - အာရုံပေါ်ပေါ်တွေ ဖယ်ပြီး စိတ်ကလေး တစ်နေရာ ထားလိုက်တယ်။ အဲဒါတွေက ဘယ်ကလာတုံးဆိုတော့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဆိုတဲ့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က လာတယ်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က သမာဓိပိုင်းမှာ ပါတယ်။ အဲဒါက အာနာပါနံ သတိအဖွင့်မှာ ပါတယ်။ အာနာပါနံ သတိမှာ ဒီလိုမပါဘူး။

ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဥဘော - နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတေ ခေါ် အန္တေ - ဤအယုတ်တရားတို့ကို၊ အနုပဂမ္မ - မကပ်မူ၍၊ စက္ခုကရဏီ - အမြင်သစ်ကို ပြုတတ်သော၊ ဉာဏကရဏီ - ဉာဏ်ဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့က ဉာဏ်တွေဖြစ်နေတယ်။ ဉာဏ်ကို ပြုတတ်တယ်တဲ့။

ဒကာမကြီးတို့ ဉာဏ်တွေပြု၊ အာရုံငါးပါး လိုက်လိုက်
 ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။
 ဉာဏ်ကိုသာ ပြုလိုက်ပါ။
 မရွံ့မပဋိပဒါ ရောက်သတည်း။
 ဉာဏ်တွေကိုသာ မပြုပါ။
 မရွံ့မပဋိပဒါ
 မရောက်သတည်း။

ဉာဏ်တွေပြုရမယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုပြုရမလဲဆိုတော့
 သမ္မာဒိဋ္ဌိတဲ့ သူ့ဘာသာ သူ့လာတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ - အမြင်မှန်
 တို့ ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အရင်က အမြင်မမှန်ဘူးတဲ့။
 မှန်မတွေ့လို့ ယောက်ျားတွေလို့ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။
 အဲဒီလိုလုပ်နေတာက အမြင်မမှန်ဘူးတဲ့။ အမြင်မှားတာ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိခေါ်တယ်။

အမြင်မှားတာ ဘာတုံး (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ ဘုရား)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ဘယ်မှာရှိတုံး (မနောကံမှာ ရှိပါတယ် ဘုရား)။ မနောကံမှာ
 မှီတယ်တဲ့။

ဒီလိုဆိုရင် မနောကံ ဘာသစ္စာတုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါ
 ဘုရား)။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသိရမယ်တဲ့။ ဩော် ငါ မနော
 ကံကြီးမရှိရင် ဒါ အမြင်သစ်ပါပဲကလား။

မနောကံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသာမရှိပါ အမြင်မှားတာ ပျောက်
 သတည်း။

သူ့ဘာသာသူ လာနေတယ်။ သူ့ဘာသာသူ ဩော်
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခေါင်းထဲမှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိတယ်။ သူရယ် ငါရယ်လို့ရှိတယ်။
 သူရယ် ငါရယ်ဆိုတာ သူက ငါနဲ့မတည့်ဘူး၊ သူက ငါ့ရန်သူ၊
 ရန်ဖြစ်တတ်တယ်။

ဘာသာရေးမတူရင် ရန်ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒါတွေက
 အမြင်ဟောင်းတွေပဲ။ ရန်ဖြစ်ရင် အမြင်ဟောင်း ဖြစ်သွား
 တယ်။ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဉာဏကရဏီ - ဉာဏ်ဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော၊
 တထာဂတနေ - ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ - ထိုးထွင်း
 နေ့၌ သိတော်မူအပ်သော၊ မရွံ့မာ - အလယ်အလတ်ဖြစ်
 သော (ဝါ) အစွန်းမထွက်သော၊ ပဋိပဒါ - အကျင့်သည်။
 ဥပသမာယ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အဘိ
 ဉာယ - အထူးသိခြင်းငှာလည်းကောင်း (ဝါ) အမှတ်ပြု၍
 သိခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ သမ္မောဓာယ - ထိုးထွင်း၍သိခြင်း
 ငှာလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာယ - နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာလည်း
 ကောင်း၊ သံဝတ္တတိ - ဖြစ်၏။

သူ မရွံ့မပဋိပဒါက ကိလေသာလည်း ငြိမ်းပါတယ်
 ထုံးထွင်းလည်း သိတယ်တဲ့၊ နိဗ္ဗာန်လည်း ရောက်တယ်တဲ့။
 တစ်ခါတည်း ပြောသွားတာ။ ကဲ မနောကံထဲမှာ ဒိဋ္ဌိမရှိတော့
 ဒီဒီဒီက ငါ့အတွက် ငါ့အတွက် ငါ့အတွက် ငါ့အတွက်

ငါသူ ငါသူ သုံးခါလောက် ဆိုကြည့်။ ငါသူမရှိရင်
 ဘာကြီးရှိနေတုံး၊ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။ ဟင်းလင်းကြီး လောက
 ကြီးကို မရှိတော့ဘူး။ လူ့လောကကြီး၊ နတ်လောကလည်း
 မရှိတော့ဘူး။ ငါသူ မရှိတော့ဘဲ။

သူဆိုတာ သူပေါ့။ You သူဖြစ်သွားပြီ။ I ငါရှိသလား
 (မရှိပါ ဘုရား)။ I and You စွန့်လိုက်လို့ရှိရင်၊ ငါနဲ့သင် မရှိရင်
 လောကကြီးရှိသေးသလား (မရှိတော့ပါ ဘုရား)။ ဘယ်သူ
 ခေါ်မတုံး (ခေါ်စရာမရှိပါ ဘုရား)။ ခေါ်စရာမရှိ ဘယ်သူ
 ခေါ်မတုံး (ဘယ်သူ့ကိုမှ မခေါ်ပါဘုရား)။ ခေါ်တယ်ဆိုတာ
 ဘာကံတုံး (ဝစီကံပါ ဘုရား)။ ကဲ ရှိသေးလား (မရှိတော့ပါ
 ဘုရား)။

ခုနတုန်းက ဘာကံတုံး (မနောကံပါ ဘုရား)။ အခု
 ဘာကံတုံး (ဝစီကံပါ ဘုရား)။ နောက်တစ်ခါကျ ကာယကံ
 တောင် မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီလိုကို ဉာဏ်ကဖြစ်သွားတယ်။
 ကဲ၊ မငြိမ်ဘူးလား (ငြိမ်ပါတယ် ဘုရား)။

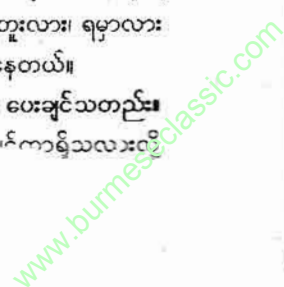
ဝစီကံဆိုတော့ ဆဲသေးလား (မဆဲတော့ပါ ဘုရား)။
 အကြမ်းထွက်သေးလား (မထွက်တော့ပါ ဘုရား)။ အပြန်
 အဖျင်း ပြောသေးလား (မပြောတော့ပါ ဘုရား)။ ကဲ အဲဒီလို
 အဲဒီလိုပြောရင် ဘာကံတုံး (ဝစီကံပါ ဘုရား)။ အဲဒီကံတွေက
 ဘာသစ္စာတုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။

အဲဒီကံကို ဖြစ်စေတတ်တာ ဘာသစ္စာတုံး (သမုဒယ
 သစ္စာပါဘုရား)။ နှစ်ခု သိသွား နှစ်ခုနဲ့ လေးခု ကေးအုပ်
 ရှိတယ်။ နှစ်ခု မရှိရင် နှစ်ခု ရှိတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ နိဗ္ဗာန်
 ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီ ဝစီကံ မနောကံ ငြိမ်တာ နိဗ္ဗာန်ခေါ်
 တယ်။

တစ်ခါတည်း ပါဠိသား တရားက ဒကာမကြီးတို့မို့
 အနက်ပေးနေရသေးတယ်။ အဲဒီရွတ်လိုက်လို့ရှိရင် ရေထဲ
 သွားရင် ရေထဲမှာ မိဝါ နှင် ဓမ္မစကြာဟောတတ်သလား
 ဟောတတ်တယ်။ တစ်ခါတည်း ယောက်ျားနောက် လိုက်လာ
 တဲ့ ကောင်မလေး၊ ရေထဲမှာ မဏ္ဍပ်ကြီးနဲ့ တရားဟောနေ
 တယ်။

ဓမ္မစကြာကို အခု ငါရွတ်သလို ဘလွန်ကြိုက်ကြတယ်
 နတ်တွေက။ ပိုက်ဆံရှာမနေနဲ့၊ အဲဒီဟာရွတ်ပြီး ပိုက်ဆံတွေ
 သူ့ဘာသာသူ လာမှာ၊ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ ခုတော့
 လိုချင်တော့ လောဘ ဖြစ်သွားပြီ။ ဒုက္ခ ဖြစ်သွားတယ်။
 လောဘက ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်လား (အကုသိုလ်ပါ
 ဘုရား)။ ကဲ အကုသိုလ်ဆိုတော့ လိုချင်တာရသေးလား (မရ
 တော့ပါ ဘုရား)။ အကုသိုလ်မရှိရင် မရဘူးလား၊ ရမှာလား
 (ရမှာပါ ဘုရား)။ လူတွေကကို ပေးချင်နေတယ်။

အကုသိုလ်သာ မရှိပါ လူတွေက ပေးချင်သတည်း။
 ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇ ၁၈ ၁၉ ၂၀ ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂ ၃၃ ၃၄ ၃၅ ၃၆ ၃၇ ၃၈ ၃၉ ၄၀ ၄၁ ၄၂ ၄၃ ၄၄ ၄၅ ၄၆ ၄၇ ၄၈ ၄၉ ၅၀ ၅၁ ၅၂ ၅၃ ၅၄ ၅၅ ၅၆ ၅၇ ၅၈ ၅၉ ၆၀ ၆၁ ၆၂ ၆၃ ၆၄ ၆၅ ၆၆ ၆၇ ၆၈ ၆၉ ၇၀ ၇၁ ၇၂ ၇၃ ၇၄ ၇၅ ၇၆ ၇၇ ၇၈ ၇၉ ၈၀ ၈၁ ၈၂ ၈၃ ၈၄ ၈၅ ၈၆ ၈၇ ၈၈ ၈၉ ၉၀ ၉၁ ၉၂ ၉၃ ၉၄ ၉၅ ၉၆ ၉၇ ၉၈ ၉၉ ၁၀၀

ဘာလုပ်ချင်တာမှ မရှိဘူး။ ကံ သူ့ကို လာလာမပေးဘူးလား (ပေးပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီလို နေနိုင်ရတယ်။ နေနိုင်တာ ဘာကံတုံး (ကံမရှိပါ ဘုရား)။ ကာယကံ မရှိဘူး။ ဝစီကံက လည်း မေတ္တာမပို့ရင် မုန်းတတ်တယ်။ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။

မနောက်ကလည်း ရွံတတ်တယ်။ မနောက်ရွံရင် ရွံတာပေါ့။ အဘိဇ္ဇာ မခွင့်ဘူးလား (ရွံပါတယ် ဘုရား)။ အရိယာ တွေက ရွံတယ် ဒတာမကြီးတော့ သူတကာကို မကဲ့သို့ နေပဲ။ အဘိဇ္ဇာ ဖျာပါ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဲဒါ ဘာကံတုံး (မနောက်ပါ ဘုရား)။ ဘာသမ္မာသမ္ဘု (ဒုက္ခသမ္မာပါ ဘုရား)။ ဒုက္ခမုန်း သိသွားတယ်။

ဒုက္ခမုန်းသာ သိလိုက်ပါ။ အဲဒါ မသိသေးဘူး။ အရင် တ ဘယ်သူက ဖွဲ့နေတုံး ငါသူက ဖွဲ့နေတယ်။ ငါသူရှိနေရင် ဒိဋ္ဌိရှိနေတယ်။ ငါသူသာမရှိရင် ဒိဋ္ဌိမရှိဘူး။ ငါသူကို ဝိသုဒ္ဓိ မဂ်ဆရာက ရုပ်နာမ်နဲ့ ငါသူမရှိအောင် လုပ်တယ်။ ဟုတ်ကဲ့ လား (မှန်ပါဘုရား)။ ရုပ်နာမ်နဲ့ သမ္မသနဖြစ်အောင်လုပ်။ ရုပ် နာမ်နဲ့ ဥဒယဗ္ဗယဖြစ်အောင်လုပ်တယ်။ သူက သီလ သမာဓိနဲ့ နိဗ္ဗာန်တွေကို ဖွင့်ခွားတယ်။

တစ်ပြည်လုံး သီပေါကစပြီး အဲဒါတွေ လုပ်နေကြ တယ်။ အဲဒီလို ဂရုစိုက်ပြီးတော့ ဘုရား ဖြစ်တာ နှစ်ထောင့် ငါးရာဖြစ်လာပြီး ဘာဖြစ်လာသတုံး ကုသိုလ်တွေဖြစ်လာပြီ။ တရားတွေ ပထမတန်း ဖြစ်လာတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ ကိလေ သာတွေငြိမ်းသလားဆိုတာ ဂရုစိုက်။ အခု ငြိမ်းသွားပြီ။ ပဋိပတ်တို့ ပဋိဝေတို့ဆိုတာ ငှက်ခါးပျံသလို နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ပဲ။ ဟုတ်ကဲ့လား (တင်ပါ ဘုရား)။ တစ်ခါ တစ်ခါ အထက် တက်လိုက်။ တစ်ခါ တစ်ခါ အောက်ဆင်းလိုက်။ ငှက်ခါး ပျံတာ မြင်ဖူးသလား (မြင်ဖူးပါတယ် ဘုရား)။

ငှက်ခါးတွေသာ ပျံလိုက်ပါ
အနိမ့်အမြင့် ရှိ သတည်း။

အခု ဘာတွေပျံနေတုံး၊ ငှက်ခါးတွေ ပျံနေတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား (မှန်ပါ ဘုရား)။

အရိယာတွေသာ ဖြစ်လိုက်ပါ။
ငှက်ချိုတွေဟာ ဖြစ်သတည်း။

အဲဒီလို ဆရာသမားပြောပြမှ ဒီဟာက နိဗ္ဗာန်၊ ဒီဟာ က သမုဒယ၊ ဒီဟာက ဒုက္ခ၊ ဒီဟာက နိရောဓ၊ ဒီဟာက မဂ္ဂလို့သိတယ်။ သစ္စာဆိုတာ လေးပါးဖြစ်သွားတော့ ကောင်း တာ၊ မကောင်းတာ လေးခု ဖြစ်သွားတယ်။ ကောင်းတာ အကျိုး၊ မကောင်းတာ အကျိုး၊ အဲဒီလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ကောင်းသလား (မကောင်းပါ ဘုရား)။ အဘိဇ္ဇာ ကောင်းသလား (မကောင်းပါ ဘုရား)။ ဖျာပါဒ ကောင်းသလား (မကောင်းပါ ဘုရား)။ မကောင်းတာ ဘာ

သစ္စာတုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ ဟော သူ့အကြောင်းမဟုတ် ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။ သူ့မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကောင်းသ လား၊ မကောင်းဘူးလား (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။ ဘာတုံး၊ နိဗ္ဗာန်၊ သူ မရှိဘူး၊ အဘိဇ္ဇာ ဖျာပါဒမရှိဘူးဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ပေါ့ (မှန်ပါ ဘုရား)။

မဖြစ်တာ၊ ဖြစ်တာ ဆိုသည်မှာ
နိရောဓဒုက္ခ ခေါ်သတည်း။
ဖြစ်ကြောင်း၊ မဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်မှာ
သမုဒယ မဂ္ဂ ခေါ်သတည်း။

အဲဒီလေးပါးပဲ ဒိဋ္ဌိတယ်။ ကံ ကံအကျိုး ဒုက္ခသမုဒယ ဟုတ်လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ အဲလို လေးပါးရှိတယ်ဆိုတာ ငါ ဘုရား သိတဲ့တရားတုံး။

မြတ်စွာဘုရားက မဇ္ဈိမပဋိပဒါ တံထာဂတေန အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ငါဘုရားသိရင် မင်းတို့လည်း သိရမယ်တဲ့။ အဲဒီလို ဟောတာ။ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘုရားကတော့ သစ္စာလေးပါး သိတယ်။ နင်တို့ကတော့ သစ္စာလေးပါးတွေ ဘယ်ရောက်နေတုံးဆို ဘယ်ရောက်မှန်း မသိဘူး။ ဝမ်းထဲမှာ မရှိဘူး။ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။

အခု ဘယ်မှာရှိတုံး။ ဝမ်းထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ရှိလို့ ငြိမ်း နေတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလည်း မရှိဘူး။ ငါသူလည်း မရှိဘူး။ ငါသူ မရှိတော့ ရန်သူလည်းမရှိ၊ ရန်ငြိုးလည်း မရှိတော့ဘူး။ အချစ်၊ အမုန်းလည်း မရှိပြန်ဘူး။ လိင်မတူရင် အချစ်၊ အမုန်းဖြစ် တယ်တဲ့။ အဲဒါတွေ မဖြစ်တော့ ဘူး။ အဲဒါလေးကို ရွတ်ဖတ် နေ။

ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ၊ ဆိုစမ်း (ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ)။ ဖတ် လိုက်စမ်း (အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ၊ ကတမေဒွေ၊ ယောစာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာ ဓူယောဂေါ ဟိနော ဂါဓမ္မာ ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော၊ ယောစာယံ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော။ စတေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိ စက္ခု ကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာ ယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ)။

အေး၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ဖြစ်သွားပြီ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သွားပြီ၊ သိလား။ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သွားပြီ၊ ဘာနဲ့ ဖြစ်သွားတုံးဆိုတော့ အကြားအမြင်နဲ့ ဖြစ်သွားတယ်။ နောက်ကျ ကိုယ်တွေ့နဲ့ သိ ဖြစ်သွားတော့ ပထမတန်း ငြိမ်းချမ်း၊ ငြိမ်းချမ်းတာ ဘယ်မှာ ရှိတုံးဆိုတော့ အဲဒီသန္တာန်မှာ ငြိမ်းချမ်းလို့ချည်းနေတယ်။ ငြိမ်းချမ်းတာကြီးကို ဒကာမကြီးတို့က ဟိုသွားရှာ၊ ဒီသွားရှာ၊ ပိုက်ဆံတွေသွားရှာ တစ်ရာ တစ်ထောင်ရခဲ့တယ်။

အချို့ကျ သိန်း တစ်သိန်းတဲ့၊ သန်းဘယ်လောက်ရှိတုံး (သန်းတစ်သောင်းပါ ဘုရား)။ သန်းတစ်သောင်းကြီး ဘယ်

သွားထားမတုံး၊ ဘဏ်တိုက်သွားထား၊ သုံးပစ်တာပေါ့။ အနိစ္စကောင်၊ ဒုက္ခကောင် ထင်အောင် နှလုံးသွင်း အဲဒီလို ဟာတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်မှာ ငြိမ်တဲ့ဟာမျိုး။ သန္တာန် ဆိုတာ စိတ်အစဉ်ခေါ်တယ်။ ငြိမ်းနေတယ်ဆိုတာ ဘာတုံး ဆိုတော့ ဟိုမကြံ၊ မိမိမကြံ မနောက် နိဗ္ဗာန်သွားရမိသတည်း။

ဟိုမကြံ၊ ဒီမကြံ နေတော့ နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘူးလား (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။

ဟိုမပြော ဒီမပြော ငြိမ်းအေးသော သဘော နှုတ်မှာ ချိသတည်း။

ဟိုမပြော၊ ဒီမပြော မပြောတာ ဘယ်သူမပြောတာ တုံး (ဝစ်ကံပါ ဘုရား)။ အဲဒီမပြောတာ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ရှိရဲ့ သားနဲ့ မတွေ့တာပါလို့ ဆိုမှပဲ။ မတွေ့တော့ ဟိုဟာလုပ် ဒီဟာလုပ် လုပ်ပါတယ်လို့ဆိုမှ။ ဟိုဟာလုပ် ဒီဟာလုပ်တော့ မငြိမ်းဘူးလို့ ပြောပါတယ်။

ငြိမ်းတာက သမထငြိမ်း ငြိမ်းတာ၊ ရူပငြိမ်း အရူပငြိမ်း ငြိမ်းတယ်။ နိဗ္ဗာန်ငြိမ်း ငြိမ်းတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို ပြော ရမယ်။ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။ ကိလေသာချုပ်တာ နိဗ္ဗာန်ပေါ်တာကိုး။

ဒကာမကြီးတို့ စဉ်းစားလေ။ သန္တိဋ္ဌိကော ဧဟိပဿိ ကော ဆိုတာ တရားဂုဏ်တော်၊ ဟိုဟာလည်း ငြိမ်ပါတယ်။ သမထငြိမ်၊ ရူပငြိမ်၊ အရူပငြိမ် မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါဘုရား)။ မြတ်စွာဘုရားက အတ္တကိလမထာ နုယောဂလို့ ဟောထား တော့ ဒါက မလွတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါဘုရား)။ လွတ် အောင်က မေ့စကြာနဲ့သွားပြီးမှ အဲဒီလိုဖြစ်တော့ သစ္စဉာဏ် ရောက်သွားတာ။

နောက်ကျ ခွဲခြမ်းလိုက်တာ ငြိမ်းတာ ဘာ ဘယ်လို့ မငြိမ်းကြောင်းက ဘယ်လို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်လုပ်ကြည့် ကြည့်နေ။ မငြိမ်းကြောင်းက ယောက်ျားကြီးလား၊ အဲဒီလို မေး ယောက်ျားကြီးက ထရိုက်လိုက်တော့ ငြိမ်းသေးသလား (ငြိမ်းတော့ပါ ဘုရား)။ ဒကာမကြီးတို့က ရှာတာ ဘာရှာတုံး၊ သောက်ျားကြီး ရှာတာ။

သားသမီးလေး မွေးလိုက်တော့ ငါ အင်္ဂလန်၊ အမေ ချီကန်သွားထား၊ ငြိမ်းရောဆိုပြီး မှတ်တာ။ ဘယ်ကလာ ငြိမ်း ရမတုံး၊ သူ့ဟာနဲ့သူ ကုန်ရော။ အိမ်လေးတောင်မှ လခလေး နဲ့ ပေးနေရတယ်။ ဒီက မအေးကြီးက စောင့်စားလိုက်တာ။ ငြိမ်းတော့ ကိုယ်ကချည်း ပေးရတယ်။ သူ့ဆီက ပြန်မလာဘူး။ အဲဒါ သုခရှာတာ မဟုတ်လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ ကဲ တွေ့လား (တွေ့ပါ ဘုရား)။ မတွေ့ဘူး။

တော်ကြာ သူတို့ အနိစ္စ ဒုက္ခရောက်မလား၊ ပူလိုက် ရတာ ဒီမယ် သေမတတ် ရှုံး မတတ်၊ အချစ်ဆုံးတွေ ဖြစ်နေ တာကိုး။

အဲဒါလေး သုံးခေါက် လေးခေါက်ဖတ်၊ အဓိပ္ပာယ်က အကောင်းကြီး အရှည်ကြီး၊ အဓိပ္ပာယ်ထွာ ခေါ်တယ်။ အလို ရှိအပ်သော အနက်၊ ဒကာမကြီးတို့က နိဗ္ဗာန်လိုတယ် မဟုတ် လား (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒါ အလိုရှိအပ်သော အနက် ခေါ်တယ် အဓိပ္ပာ ယထွာ၊ အဲဒါ ပါဠိကိုကျွမ်းမှ၊ ရှေ့နောက်တွေလည်း အနုသမ္ပေ စပ်မှ၊ ဒါမှ ညီညွတ်တယ်။ သို့မို့လို့ရှိရင် ဟိုရောက် ဒီရောက်။ ဒီက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကတစ်မျိုး။ ဟိုက ပါတိ မောက်တွေ (၂၂၇)သွယ် စာထဲသာရှိတယ်။ တကယ် လုပ်သလားဆိုတော့ ရလည်းမရဘူး။ ဒီမှာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာ ကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ရှိရင် သီလတွေ အကုန်ပြည့်သွားတယ်။

ကဲ ဆဲရင် ဟိုက ၂၂၇ ပါးကြီးနဲ့ ဆဲနော့ ကလေးတွေ ခိုက်လိုက်တာမှ ပန်းပန်းနဲ့၊ ဒကာမကြီးတွေလည်း သန်းစည်နဲ့ ရင် လိုက်ခိုက်တာပဲ၊ ရွာထဲမှာ၊ သမ္မာဝါစာဆိုရင် လိုက်ခိုက် မလား (မရိုက်ပါဘူး ဘုရား)။

ဒကာမကြီးတို့ ငယ်ငယ်က ရွာကဘုန်းကြီးကျောင်း တွေမှာ ဘုန်းကြီးရတပည့်၊ ဘုန်းကြီးကို လွတ်ကြောက်ရတယ်။ ဟဲ့ဆိုရင်ငြိမ်လို့၊ နောက်ကြောမှာ လျှိုးရာကြီးတွေနဲ့၊ ရွာထဲက ယောက်ျားကြီးတွေရော။

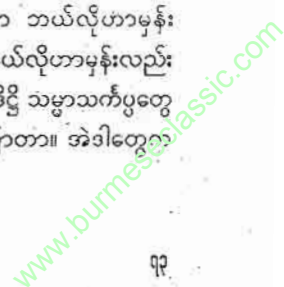
တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဆိုစမ်း (တထာ ဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောစာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ)။

အဲဒါ ဖြစ်ပြီလား (ဖြစ်ပါပြီ ဘုရား)။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ကြီးက ဖြစ်ပြီ။ ပါးစပ်ကဖြစ်ရင် စိတ်ထဲက ဖြစ်ရမယ်။ အခု တော့ စိတ်တွေကတခြား၊ ပါးစပ်ကတခြား၊ ရွတ်တုန်းက ရွတ် ပါရဲ့၊ အသံကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးတွေရွာ နှစ်ဆယ် အစိတ် ဘုရားရွေ့၊ သူက ဟောတဲ့တရား၊ သူ့ရွေ့သွားရွတ်လို့ ဘယ် နင်တို့က ဘာမှန်းလည်းမသိ၊ ညာမှန်းလည်းနဲ့ အဲဒီလိုဖြစ်တာ။

မောက်ကြီး အုန်းသီးရသလိုတဲ့။ အုန်းသီးရတော့ အမြီးလေး နှစ်ခုကို ဆက်ထားပြီးတော့ ခေါင်းထဲဝှပ်ပြီး ချည် ထားတာ။ သူက သစ်ပင် လှမ်းလှမ်းခနဲတာ၊ ဟိုကိုင်းဆွဲ ဒီကိုင်းဆွဲတော့ အဲဒီအုန်းသီးက ဘယ်ခိုက်တုံး (ကြောကုန်း ရိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒီတော့ ဘာနဲ့တုတ် (မောက်အုန်းသီး ရတာနဲ့ တူပါတယ် ဘုရား)။ နင်တို့ရတာက မောက်ကြီးလို့၊ မေ့စကြာ ရတော့ရပါတယ်။ အုန်းသီးကြီးနဲ့ တူနေတယ်။ ဘာမှလည်း မသိ ညာမှလည်း မသိဘူး။

စက္ခုကရဏီ အမြင်သစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမှန်း လည်း မသိဘူး။ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမှန်းလည်း မသိဘူး။ အလယ်အလတ်ဆိုတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတွေ ကို ခေါ်တယ်ဆိုတာ သူ့ဘာသာသူ ပြောတာ။ အဲဒါတွေက စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီဖြစ်သတဲ့။

အဘိညာဿ သမ္မော ဓာယ၊ နိဗ္ဗာန်တောင် ရောက်
တယ်။ နိဗ္ဗာန်ဘယ်လိုရောက်တဲ့ ဆိုတော့ အဲဒီ ကာယကံ
ဝစီကံတွေ ငြိမ်းငြိမ်းသွားတယ်။

သမ္မာဝါစာဆိုတာ ဘာကံတုံး (ဝစီကံပါ ဘုရား)။
ဝစီကံတွေ ငြိမ်းသွားတာ သီလပေါ့။ ဒါ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်
ငြိမ်းတာပဲ။

ဘယ်သူ မပြောပြော ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ငြိမ်းတာပဲ။
မဆဲရင် ဘာသီလတုံး (သမ္မာဝါစာပါ ဘုရား)။ ဆဲရင် ဘာဝါ
စာတုံး (မိစ္ဆာဝါစာပါ ဘုရား)။ ကံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ မိစ္ဆာဝါစာ
ဘာထူးတုံး (မထူးပါ ဘုရား)။ ဆယ့်နှစ်ပါးရှိတယ် မိစ္ဆာမဂ်တ၊
ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန
တွေ အကုန်ပါတယ်။ ရရင် အဲဒီလိုလုပ်၊ ရလည်းရ၊ ပါးစပ်
ကလည်း မဆဲနဲ့။

ဓမ္မစကြာရသောသူ၊ နှုတ်မှုမဆဲဖြစ်သတည်း။

ဒကာမကြီးတို့ ဆဲသလား (မဆဲပါ ဘုရား)။

ဓမ္မစကြာသိသောသူ ကာယကံတွေ မလုပ်ဖြစ်
သတည်း။

ကာယကံ ဝစီကံတွေ မလုပ်ဘူးဆိုရင် အရိယာမဖြစ်
ဘူးလား ဖြစ်မှာလား (ဖြစ်မှာပါ ဘုရား)။ သူ့ဘာသာသူဖြစ်
နေတယ်။ သူ့ဘာသာသူဖြစ်သွားတာ။ နိဗ္ဗာန်၊ အနတ္တ၊ သူ
ဘာသာသူ ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီလိုရွတ်ရင်း ကြံပေး။ အသံ
တွေကောင်းအောင်၊ နတ်တွေကြားအောင်၊ ပိုက်ဆံတွေလာ
ပေးအောင် ရွတ်တယ်။

အဲဒီလို မရွတ်နဲ့၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေ ငြိမ်းအောင်
ရွတ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံငြိမ်းတာ နိဗ္ဗာန်ခေါ်တယ်။ ဒါမှ တစ်ခါ
တည်း။

မြတ်စွာဘုရား၊ သိတော့ သူ့ဘုရားဖြစ်၊ တို့လည်း
ဘုရားတပည့်ဖြစ်တာပေါ့။ အရိယာသာဝကဖြစ်၊ အရိယာဖြစ်
တယ်။ အနရိယာ မဟုတ်ဘူး။ အနရိယာဖြစ်ရင် ဒုက္ခောဖြစ်
တယ်။

ဂါမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္တသံဟိ
တော စတေခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘောအန္တေ အနုပဂ္ဂမ္ပတံ၊ အဲဒီ
နှင်ခိုကို ရှောင်လိုက်တဲ့။ သမာဓိကောင်း ကောင်းတာတွေ
လည်း မလိုချင်နဲ့ဦးတဲ့။ ရူပဘုံရောက်လည်း အသက်ရှည်
တယ်တဲ့။ အရူပဘုံကလည်း ရုပ်တွေကို မရှိတော့ဘူးဆိုရင်
ကောင်းကင်ကြီးပဲရှိတော့တယ်။

ကောင်းကင်ကြီးမှာ ရုပ်ရှိသလား (မရှိပါ ဘုရား)။
မိုင်နှစ်ရာအထက်မှာ ရုပ်ရှိသေးသလား (မရှိတော့ပါ ဘုရား)။
လဟာပြင် သူ့ဘာသာသူ မျောနေတယ်။ ရုပ်မရှိဘူး။ အာကာ
သ ခေါ်တယ်။

ရုပ်ရဲ့အကြား ပရိစ္ဆေဒ၊ အာကာသကို ပံရိစ္ဆေ ဒရုပ်
ခေါ်တယ်။ အင်္ဂါတွေကို ဘာဝရုပ် ခေါ်တယ်။ ပါးစပ်၊ မျက်စိ၊

နားတွေကို ဒွါရရုပ် ခေါ်တယ်။ ရုပ်တွေသိတော့ အဲဒီ ရုပ်တွေ
လိုချင်ဦးမလား (မလိုချင်တော့ပါ ဘုရား)။ ကံ မလို ချင်တော့
ဘာရတဲ့။ နိဗ္ဗာန်ရတာပေါ့။

ဒွါရရုပ်တွေ၊ ဆိုစမ်း (ဒွါရရုပ်တွေ)။ ပဿာဒရုပ်တွေ
(ပဿာဒရုပ်တွေ)။ ပရိစ္ဆေဒရုပ်တွေ (ပရိစ္ဆေဒရုပ်တွေ)။ အကု
သိုလ်ရုပ်တွေ (အကုသိုလ်ရုပ်တွေ)။ သူတကာ ရိုက်တယ်။
သတ်တယ်။ နွားတွေ သတ်တယ်။ ဆိတ်တွေ ဝက်တွေဆိုရင်
ကြိုးနဲ့တုပ်၊ ခြေထောက်ရော လက်ရော ကြိုးနဲ့တုပ်။ အထက်
မှာ ချိတ်နဲ့ဆွဲ၊ အောက်က ရေခန်းတွေ ဗွက်ဗွက်ဗွက်ဗွက်နဲ့
လွတ်ချလိုက်။ ကိုဆို အနိစ္စ ဒုက္ခ မရောက်ဘူးလား (ရောက်
ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါ ဘာကံတုံး (ကာယကံပါ ဘုရား)။ အဲဒီကံတွေ
ငြိမ်းတယ်။ ဒကာမကြီးတို့ အဲဒီလို လုပ်ခိုင်းရင် လုပ်မှာလား
(မလုပ်ပါ ဘုရား)။ မလုပ်တော့ အဲဒီလို အတုပ်မခံရတော့
ဘူးတဲ့။ ငရ မလွတ်ဘူးလား။ လွတ်မှာလား (လွတ်မှာပါ
ဘုရား)။ မလုပ်ရင် အတုပ်မခံရတော့ဘူး။ လုပ်ရင် (အတုပ်
ခံရမှာပါ ဘုရား)။ မကြောက်ဘူးလား (ကြောက်ပါတယ်
ဘုရား)။

အရိယာဆိုတာ အဲဒီလို မလုပ်တာကိုခေါ်တယ်။ စက္ခု
ကရဏီ၊ ဉာဏကရဏီ ခေါ်တယ်။ ဉာဏတွေထုတ် နိဗ္ဗာန်
ဘယ်လိုရောက်မှန်း မသိဘူး။ ဉာဏ်ဖြစ်ပြီလား (ဖြစ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ပါးစပ်က မဆဲတာ၊ စိတ်ထဲက မိန်းမတွေကို သွား
သွား မလုပ်တာ နိဗ္ဗာန်ခေါ်တာပဲ။ ဒါတွေ နိဗ္ဗာန်ခေါ်တာပဲ။
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိဆိုတာ ဒါ ခေါ်တာပဲ။

တစ်ခါတည်း ဘယ်တွေလျှောက်ကြလည်း မသိပါ
ဘူး။ စာကတော့ ရှိပါရဲ့၊ အကြံက မလွဲဘူးလား (လွဲပါတယ်
ဘုရား)။ လွဲတော့ သမ္မာသင်္ကပ္ပဖြစ်သေးလား (မဖြစ်တော့ပါ
ဘုရား)။ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဖြစ်တော့ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သေးလား (မဖြစ်
တော့ပါ ဘုရား)။

အဲဒီမဂ္ဂင် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဂရုစိုက်၊ အဲဒါကို ကျကျနန
သင်ပေး။ ငါတို့ပြောတဲ့ဟာတွေ ကြံကြည့်၊ ဟုတ်ကဲ့လား
(မှန်ပါ ဘုရား)။ မကြံဘဲနဲ့ မပြောနဲ့၊ အဲဒီလိုဟာ ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ်ဂရုစိုက်လေ။ ဆဲတယ်။ သူတကာကို ကာမဂုဏ် ကြံ
တယ်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ ဖြစ်သေးလား (မဖြစ်တော့ပါ ဘုရား)။
မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ။

□ ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍသာသမထေရ်မြတ်
(အနိစ္စသရဏေ)

မောင်လှသစ်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အင်းစိန်မြို့နယ်ရှိ

တန်ခိုးကြီးမား ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော်ဘုရား

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အင်းစိန် မြို့နယ်တွင် ဆုတောင်းပြည့်ဝ၍ တန်ခိုးကြီးမားသော ဖောင်တော်ဦးမတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီး တည်ရှိကြောင်းနှင့် ဘုရားကြီးသီတင်းသုံးရာ တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်း၌ မြတ်စွာဘုရားနှင့် နေထိုင်အရှင်သူမြတ်များ၏ ဓာတ်တော်များပါ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိကြောင်း မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များ၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် သက်တော်ထင်ရှားမြတ်စွာဘုရား၏ နေထိုင်ရာအဖြစ်အကူးကျေးဇူး

ကြီးမားလှသဖြင့် သွားရောက်ဖူးမြော်ရန် မေ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သော စာရေးဆရာ တော်မြင့်(ငှက်ဖျား)မှကုသိုလ်ယူတိုက်တွန်းသဖြင့် စာရေးသူသည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အင်းစိန်မြို့နယ် မြို့သစ် (က+ခ)ရပ်ကွက်၊ က/၃ လမ်းအတွင်းရှိ ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော် မြတ်စွာဘုရားကြီးကို သွားရောက်ဖူးမြော် ကြည်ညိုခဲ့ပါသည်။
မြန်မာမှု အနုလက်ရာများဖြင့် ပုံထွင်မြင်တွေ့ရသည့်အတိုင်း ကြီးမားခုံညား ထည်ဝါလှသော တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်

ရှိသော ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြင်ရသည်မှာ ပကတိသက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်ရသည်နှင့်မခြား ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ဝမ်းမြောက်ပီတိ ဝှမ်းဆီထိသို့ ကြည်နူးကျေနပ်စွာ ခံစားနေရပါသည်။

ထို့အပြင် ဘဝတစ်သက်တာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဖူးရခြင်း၊ ပူဇော်ရရန် ခက်ခဲလှသော ဝရီနိဗ္ဗာန်စံလေပြီး ဖြစ်သည့် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တပည့်သာဝက ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ဓာတ်တော် မွေတော်တို့ကို တစ်စုတစ်ဝေတည်း နေထိုင်ခြင်းမှာလည်း ကြံကြိုက်ခဲလှစွာသော ဓာတ်ကုသိုလ်တော်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖောင်တော်ဦးမတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ရသည်မှာ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပွားဆင်းတုတော်ဖြစ်သော ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ဖူးမြော်ရသဖြင့် ဓာတုစေတီ (သာရီရိကစေတီ) တို့ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ကုသိုလ်ထူးစွာ ဖူးမြင်ရသဖြင့် အကျိုးကျေးဇူး

အလွန်တရာ ကြီးမားလှသောကြောင့် စာဖတ်သူများလည်း ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ရန်အတွက် ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို အကျဉ်းမှ စာမွေတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော် မြတ်စွာဘုရားကြီးမှာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အင်းစိန်မြို့နယ်၊ မြို့သစ်(က+ခ) ရပ်ကွက်၊ က/၃လမ်းအတွင်း လှိုင်မြစ်ကမ်းအနီးတွင်တည်ရှိ၍ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာတော်မူကာ ဒေသစာရီမူဒြာဟန်ဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်ထားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တောင်တော်ဦး မက်ရပ်တော်မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ ဒေဝံပီတန်ဆောင်းတော်ကြီး

ဘုရားကြီး ပေါ်ပေါက်လာပုံမှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အဖြစ်အပျက် တို့ ပေါင်းဆုံရာမှ အစပြုခဲ့လေသည်။ အကြောင်းတရားအစကား လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၅၀)ကျော်က အင်းစိန်မြို့ ကမ်းနားအနောက်ရပ်ကွက်တွင် ဦးအာ ဒိစ္စ ခေါ် ဦးချယ်လီ ဆိုသူ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် သက်သတ်လွတ်စား၊ တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်၍ နဝင်္ဂီလကို ဆောက်တည်ပြီး ဖိနပ်မစီးထီးမဆောင်း၊ ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ကာ သူတော် ကောင်းတရား အားထုတ်နေသူ ဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးအာဒိစ္စ ခေါ် ဦးချယ်လီသည် အသက်(၆၅)နှစ်ရောက် ၍ တစ်ခုသောညဉ့်အချိန်တွင် ထူးဆန်း သော အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့လေ သည်။ သူ၏ အိပ်မက်တွင် မြတ်စွာ ဘုရားရင်သည် ကရဝိက်ဖောင်ပေါ်တွင် နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့်နဂါးများခြံရံကာ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလာကြောင်း၊ လှိုင်မြစ်မှနေ၍ ယခု ဘုရားကြီးတည်ရှိ သည့် ဖောင်ဆိပ်အရောက်တွင် ဖောင် တော်ကို ခေတ္တရပ်ထားကြောင်း၊ ထို့ အပြင် “အင်းစိန်မြေတွင် သာသနာပွင့် လင်းတော့မည်” ဆိုသည့်အသံကိုလည်း ပီပီပြင်ပြင် ကြားရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အိပ်ရာမှနိုး၍ အလွန်တရာ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကာ မိမိအိပ်မက်ကို စဉ်းစားနေခိုက် “အဲဒီနေရာကိုသွား၊ ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၊ ဘုရားတည် သာ သနာပြုပါ” ဟူသော တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော် သံများကို နားထဲတွင် ကြားရသဖြင့် သူ၏မိတ်ဆွေ ရသေ့တစ်ပါးနှင့်အတူ

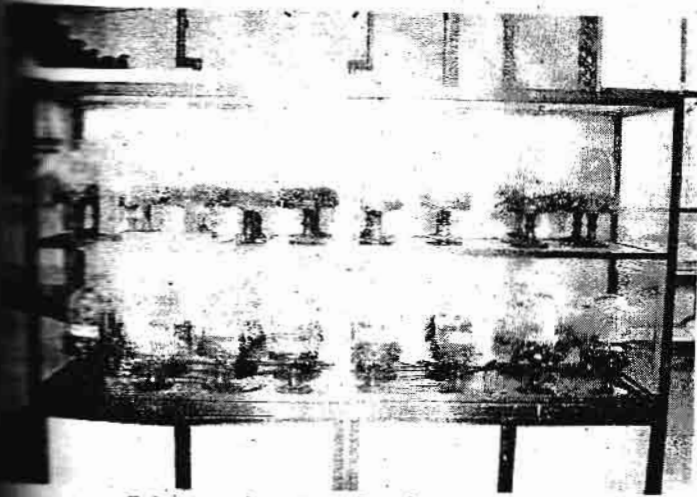
အိပ်မက်ထဲမှ ဖောင်ဆိပ်နေရာသို့ လာ ခဲ့ကြတော့သည်။

ယခု ဘုရားကြီးတည်ရှိရာနေရာ သည် ထိုစဉ်က လူသူမရှိသော ခရာဆူး တောကြီးသာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေရာ သို့ ရောက်သောအခါ မိမိအိပ်မက်ထဲမှ နေရာဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ဦးချယ်လီနှင့် ရသေ့ကြီးမှာ “ဤသာသ နာအောင်မြေမှာ သာသနာထွန်းကား စေအံ့” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ပိတ်ဖြူအလံ ကို စိုက်ထူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဦးချယ်လီသည် မိမိ အိပ်မက်အား ကြိုကုန်း ရာကျော်ဆရာ တော် ဦးဒေဝသဒ္ဓမ္မကိတ္တိထံသို့ သွား ရောက်လျှောက်ထားသည့်အခါ ဆရာ တော်မှ ဘုရားတည်ရမည့်အကြောင်းနှင့် အချိန်အခါ နက္ခတ် ဝိဇနာပါဒ်ဖြင့် နက္ခတ်အကြိုက် ပန္နက်ရိုက်၍ အုတ်မြစ် ချလျှင် ကမ္ဘာလောကတစ်ခုလုံး ရဟန်း ရှင်လူတို့ အံ့ဩမဆုံး ထူးခြားမည့်ဘုရား ဖြစ်မည်ဟု နိမိတ်ဖတ်ကာ ဘုရားကြီး

ဘုရားကြီးဝင်းထံရှိ နဂါးရံဘုရား

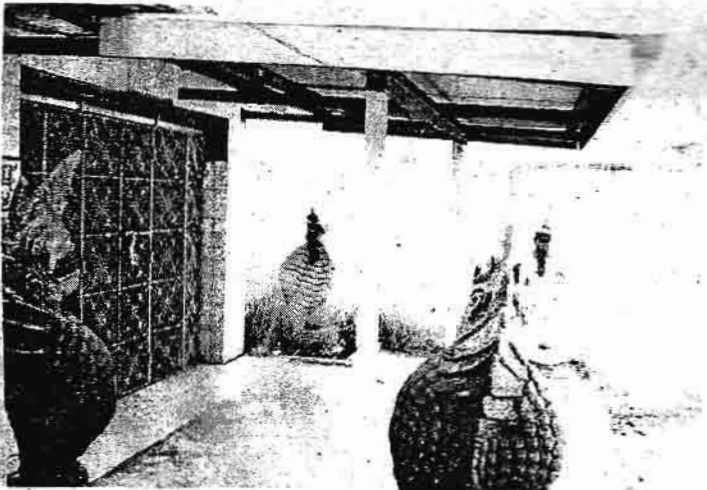

မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာများ၏ ဓာတ်တော်ပွေတော်များ

ဆောင်မုန်းလဆန်း ၉ ရက်၊ နံနက် ၁၀ နာရီ) အချိန်တွင် စတင်ပန္နက်ခြိုက်ကာ တဲတစ်လုံးထိုးပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဆောက် တည်ကာ ဘုရားတည်မည့် ဘုရားဒကာ ကို ပဋ္ဌာန်းဆက်ပေါ်သည်အထိ စောင့် ဆိုင်းခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်မျှပင် ကြာ ညောင်းခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အင်းစိန်မြို့၊ ဈေး ကုန်းအနောက်ရပ်ကွက် သီရိလမ်း အိမ် အမှတ်-၈ တွင် နေထိုင်သည့် ဦးမြင့်+ ဝေါ်စန်းတင်တို့၏ သမီးကြီးဖြစ်သူ အသက်(၃)နှစ်အရွယ်ရှိ မခင်ဝင်းကြည် ဆိုသည့် ကလေးငယ်သည် ကလေးတစ် ယောက်နှင့် မတူဘဲ သားငယ်စား သစ်

ဌာပနာရန် ဓာတ်တော်၊ ဓာတ် ဓာတ်လုံးများကိုပါ ပေးအပ်လိုက် သည်။
ရင်းပစ္စည်းများမှာ အညာသီဟ ဘုရားမှ ဓာတ်တော်၊ သာယာဝတီ ကမ္ဘာမင်းကြီး တည်ထားခဲ့သည့် ဓာတ်တော်၊ သတ္တဌာနမြေ၊ မင်းနှင့် ရွှေပလ္လင်ကို အောင်မြင် စွာရရှိသည့် မြေနှင့် နဝရတ်လက်စွပ် ချွေးတို့ဖြစ်လေသည်။ ထို့နောက် ဝယ်ယူသည့် သာယာကုန်းကျောင်း ဓာတ်တော် ဦးဓမ္မိက၊ ပေါက်တော ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကတို့နှင့် ဝါဆို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် အောက်တို ဇာ ၂ ရက်၊ (၁၃၂၂ ခုနှစ် တန်

ဘုရားကြီးကို စောင့်ရှောက်နေသည့် နဂါးကြီးလေးကောင် မှတ်တူ

ဘုရားကြီးကို စောင့်ရှောက်နေသည့် ဘောဂဝတီနဂါးသိုက်မှ ညီအစ်မသုံးဦး

သီးဝလံကိုသာစားပြီး အပြုအမူ အနေ အထိုင် ထူးခြားစွာ "ဘုရားတည်ပြီး ကိုး ကွယ်ချင်တယ်" ဟု ကြောခဏ ပြော လာလေသည်။

ပထမတွင် မိဘများမှ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေခဲ့ရာ ကလေးမှ "ဘုရား တည်ချင်တယ်၊ လိုက်ပို့ကြပါ" ဟုသော စကားမှလွဲ၍ အခြားဘာမှမပြောတော့ ဘဲ အစာမစားတော့သဖြင့် ကုန်းမာနေ ပါ ချူချာလာတော့သည်။ ထို့ကြောင့် လူကြီးသူမများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး ကလေး ဆန္ဒကို လိုက်လျောသောအားဖြင့် . .

"ကောင်းပြီ၊ သမီးဆန္ဒ ပြည့်ဝ စေရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်နေရာမှာ

ဘုရားတည်မှာလဲ” ဟု မေးသောအခါ ကလေးက . . .

“သမီးကို ချီသွားပါ။ သမီးနေရာ ပြမယ်” ဟု ပြောလေသည်။

ထို့နောက် ကလေးကို ချီ၍ ကလေးလက်ညှိုးညွှန်ရာသို့ တစ္ဆေတစ္ဆေ လာခဲ့ကြရာ ဝိနွဲတုန်ခုပ်တုန်တော် လမ်းထွင် နတ်တန်းပေးနေသည်ကို တွေ့၍ အညွတ်ကြည့်ရာ နတ်ကတော် အလေးသိန်းမှ တလေးကို လက်ညှိုးထိုး၍ . . .

“အောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီ သာသနာပြုမယ် ငါ့သမီးကလေး လာပြီ သမီး အလိုရှိရာကို ပို့ပေးကြပေတော့” ဟု တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပြောလာသဖြင့် စကျနတ်ကွင်း အလင်းမရရာသည့် မျက် မမြင် နတ်ကတော် အမေသိန်းမှ ဤသို့ ပြောသည်ကို ဦးမြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ အလွန်အံ့ဩသွားပြီး ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် တဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာခဲ့ရာ ဦးချယ် လီ၏ တရားအားထုတ်ရာနေရာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားခဲ့ တော့သည်။

ဦးမြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ဤ နေရာတွင် ဘုရားတည်ရန် ပန္နက်ရိုက် ထားမှန်း နဂိုက လုံးဝမသိခဲ့ကြပေ။ ထို နေရာသို့ ရောက်သည့်အခါ “ဒီနေရာ မှာ ဘာကြောင့် အလံဖြူစိုက်ထားပါ သလဲ” ဟု မေးမြန်းရာ ဘုရားတည်ရန် အတွက် အလံဖြူစိုက်ထားကြောင်း ဦးချယ်လီတို့မှ ရှင်းပြကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အကျိုးအကြောင်း တိုက်ဆိုင်လာပြီး ဦးချယ်လီတို့မှ . . . “အောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီ” ဟု ကြွေးကြော်ကာ ဦးမြင့်တို့ ဇနီးမောင်နှံ နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး အခက်အခဲများ ကြားမှ ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်၊ ၁၃၂၃ ခုနှစ် နတ်တော်လဆုတ် ၅ ရက် နံနက် ၉ နာရီအချိန်တွင် အခြားဓမ္မမိတ်ဆွေများ ပူးပေါင်းပါဝင် ကာ ဘုရားတည်ခြင်းလုပ်ငန်း စတင်ခဲ့ ကြပါသည်။

ဘုရားတည်ရမည့် မြေနေရာမှာ ကားလမ်းမရှိ ရေချိုမရှိ ရွံ့နွံတော့၊ ခရု ဆူးတောဖြစ်၍ မြစ်နှင့်နီးသော်လည်း ရေငန်ဖြစ်၍ မဆလာဖျော်မရ၊ အုတ် သံကျောက်များကို ကားဖြင့်သယ်မရဘဲ လူအားဖြင့် ခဲရာခဲဆစ် အဆင့်ဆင့် သယ်ယူကြရ၍ လုပ်ငန်းစတင်ချိန်မှစ၍ တစ်နှစ်ကျော်ကြာမှ လုပ်ငန်းပြီးစီးခဲ့ပါ သည်။

ထိုသို့ ဘုရားကြီးတည်ပြီးသော် လည်း ဘုရားကြီးမှာ အမိုးအကာမရှိ လွင်ထီးထီးတွင် (၁၈)နှစ်ကြာမှ ဆင်းရဲ မြိုမြင်စွာ သီတင်းသုံးခဲ့ရပါသည်။ ထို့ နောက်တန်ဆောင်းကြီးကိုတည်ဆောက် နိုင်ခဲ့ပြီး ဘုရားကြီးမှာ တန်ဆောင်း အတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်ခဲ့ရပါသည်။ ဤ သို့ဖြင့် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်လာသည့် အခါ ဘုရားကြီး၏ ခြေတော်ရင်းသို့တိုင် ဒီရေဝင်ရောက်ခြင်း၊ တန်ဆောင်းတော် ကြီးမှာ ဖောင်းနွမ်းအိုမင်း၍ မိုးမလုံ တော့ခြင်း စသည့် လောကဓံတရားတို့ ကြောင့် ဘုရားကြီးမှာ အရှေ့ဘက်သို့ ၂၅ လက်မခန့် ဝိုက်သွားပြီး ကိုယ်လုံး တော်မှာ အက်ကြောင်းများထင်လာ ကာ တချို့အက်ကြောင်းများမှာ လက် တစ်လုံးခန့်ပင် ကြီးမားလာခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ယိုယွင်းလာသည့်အခြေ အနေအတွက် ဘုရားကြီးအား ပြန် လည်ပြုပြင်ရန် စီစဉ်နေဆဲမှာပင် ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့ ဆူနာမီ ငလျင်ကြီး လှုပ်ခတ်သည့်အခါ အံ့ဩ ဖွယ်ရာ ရှေ့သို့ ၂၅ လက်မခန့် ဝိုက်နေ သော ဘုရားကြီး၏ ကိုယ်လုံးတော်မှာ ပြန်လည်တည့်မတ်သွားပြီး ဘုရားကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်မှ လက်တစ်လုံးခန့် အက် ကြောင်းကြီးမှာ မူလပကတိအတိုင်း ပြန် ဖော့သွားကြောင်း ထူးဆန်းစွာမြင်တွေ့ကြ ရသည်။ ဘုရားကြီး၏ ကြီးမားသော တန်ခိုးတော်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ ကြရလေသည်။

ယခုအခါ အင်းစိန်မြို့ နံ့သာ ကုန်းရပ်ကွက်နေ ဒေါက်တာမောင်

မောင်အေး + ဒေါ်ခင်မိမိလှိုင် (သိရိ သုဓမ္မသီရိ)တို့မှ သိန်းပေါင်းမြောက်မြား စွာအကုန်အကျခံ၍ခေတ်မီတန်ဆောင်း တော်ကြီးအား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ သဖြင့် ဘုရားကြီးမှာ ပုံတွင်မြင်နေရ သည့်အတိုင်း ခုံညားထည်ဝါသော ခေတ်မီ တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်း ချမ်းသာစွာ သီတင်းသုံးနေသည်ကို ဖူးမြော်ရသည်မှာ ကြည်နူးဖွယ်ရာ ဖြစ် ပါတော့သည်။

ထို့အပြင် ယခင်က လူသူမရှိ သည့် ခရုဆူးတောတွင် ဘုရားတန်ခိုး တော်ကြောင့် သာသနိကအင်ဆောက် အဖုံများဖြင့် စိုပြည်စည်ကားနေသည် မှာလည်း သာသနာပွင့်လန်းမှု ပြယုဂ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဘုရားကြီးနှင့်တကွ ဘုရားကြီးအတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူနေသည့် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာ များ၊ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို အင်းစိန် ရွာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဆရာတော် အရှင်တိလောကဘိဝံသ၏ ကြီးကြပ်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီး စန္ဒကူးကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ပညာနန္ဒ (သာသနာ့ ဓဇဓမ္မာစရိယ၊ သဒ္ဓမ္မဝံသပါလဓမ္မာစရိ ယ) မှ ဂေါပကအဖွဲ့နှင့်အတူ အနီးကပ် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသဖြင့် တန်ခိုးကြီး မားသော မတ်ရပ်တော်ဘုရားကြီးနှင့် ဖူးမြော်ရခဲ့လှသော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များ၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်း သွားရောက်ဖူးမြော်၍ လိုရာဆုစောင်း ကြပါရန် နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်၍ နှီးဆော် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

□ မောင်လှသစ်

- ကျမ်းကိုး
- ၁။ ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ သိစရာနှင့် ပုဒ္ဓသာသနာသမိုင်း၊ အရှင်တိလောက ဘိဝံသ (အင်းစိန်)။
- ၂။ ဖောင်တော်ဦး မတ်ရပ်တော် ဘုရားသမိုင်း၊ မောင်မောင်အေး။

အချစ်ကံဒေဝေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်

အရှင်ဆရာတို့က

(ရွှေပါရမီစောရ)

(မောင်လမုအဆက်)

မာရ်နတ်နှင့် မာရ်စိတ်

အရှင်ဘုရား . . .

မာရ်နတ် ဆိုသည်မှာ သီးခြားတည်ရှိသော နတ်တစ်ပါးမဟုတ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အာရုံငါးပါးကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဟုတ်၊ မဟုတ် ဖြေကြားပေးတော်မူပါ ဘုရား။

မောင်စံလွင်၊ မင်္ဂလာခုံမြို့နယ်။

ဒကာ စံလွင်ရေ . . .

ဒကာစံလွင်ရဲ့ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဝုဏ်တော်များစွာထဲက 'ဇိနဝုဏ်တော်' ကို ချက်ချင်းသတိရလိုက်မိပါတယ်။ 'ဇိန' ဆိုတာ 'မာရ်ငါးပါး' ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား' လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

'ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား' လို့ အများစုသိထားကြတဲ့ 'ဘဝဂါဝုဏ်တော်' ရဲ့ ဆခြားအဓိပ္ပာယ်တစ်ခုကတော့ 'မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား' ပါပဲ။

မာရ်ဆိုတာ 'မာရ်'ဆိုတဲ့ ပါဠိကနေ ဆင်းသက်လာတဲ့

ပါဠိသက် မြန်မာဝေါဟာရတစ်ခုပါ။ 'မာရ်'ဆိုတာ 'သေခြင်း၊ သေစေခြင်း' လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ သေတတ်တဲ့သဘော၊ သေအောင်သတ်တတ်တဲ့သဘောကို မာရ (မာရ်)လို့ခေါ်ပါတယ်။ 'အသတ်သမား' လို့ပဲ ဆိုပါတော့။ လူကိုသတ်တဲ့ မာရ်ကို 'လူသတ်သမား' စိတ်ကိုသတ်တဲ့ မာရ်ကို 'စိတ်သတ်သမား' လို့ ခေါ်နိုင်ပါတယ်။

လူကိုလည်း သတ်၊ စိတ်ကိုလည်း သတ်တတ်တဲ့ မာရ်က ငါးပါးရှိပါတယ်။ ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ ကိလေသမာရ်၊ အဘိသင်္ခါရမာရ်၊ ခန္ဓမာရ်နဲ့ မဇ္ဈမာရ်တို့ပါပဲ။ ဒေဝပုတ္တမာရ်က 'သက်ရှိမာရ်'ဖြစ်ပြီး ကျန်တဲ့ မာရ်လေးပါးကတော့ 'သက်မဲ့မာရ်' ဖြစ်ပါတယ်။

'ဒေဝပုတ္တမာရ်' ဆိုတာ အားလုံးသိကြတဲ့ မာရ်နတ်သားကို ပြောတာပါ။ (ဒေဝပုတ္တ = နတ်သား) စတုမဟာရာဇ်တာဝတိံသာ၊ ယာမာ၊ တုသိတာ၊ နိဗ္ဗာနရတိ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်က ဖြစ်ပါတယ်။

'မာရ်နတ်မင်း' လို့ သူ့ကို 'မင်း' တပ်ပြီး ပြောကြပေမယ့် သူက ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရတဲ့ အဓိက ပမာန နတ်မင်းကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ အဓိက အကြီးဆုံးနတ်မင်းက 'ဝသဝတ္တိနတ်မင်း'ရယ်လို့ သီးခြားရှိပါတယ်။ မာရ်

www.burmeseclassic.com

နတ်ကတော့ အဲဒီနတ်ပြည်ရဲ့ 'စင်ပြိုင်မင်း' လို့ ပြောရမှာပေါ့။
'သူပုန်ဗိုလ်၊ ဓားပြဗိုလ်' လို့ ပြောရင်လည်း ရပါတယ်။ 'လူဆိုး
ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်' အဲလေ 'နတ်ဆိုးဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်' လို့
ပြောရင် ပိုမှန်မယ်ထင်ပါတယ်။ 'အဖုတ်သမားဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'
ပေါ့နော်။

မာရ်နတ်က သုံးဆယ့်တစ်တံကို သူ့ပိုင်နက်လို့ သတ်
မှတ်ထားသလို လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေကို
လည်း သူ့ပိုင်နက်ပိုင်ပစ္စည်းတွေလို့ ယူဆထားပါတယ်။ ကာမ
ဂုဏ်ကြီးစိတ်တဲ့ သတ္တဝါတွေကိုတော့ သူ့ရဲ့ဘက်တော်သား၊
သူ့ပိုင်ပိုင်ပိုင်တွေလို့ အသိအမှတ်ပြုထားပါတယ်။

သူ့ပိုင်နက်ဖြစ်တဲ့ သုံးဆယ့်တစ်တံမှာ သူ့အသင်းဝင်
ဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါတွေကို သူ့ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ လောကီအာရုံ
ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေနဲ့ ခံစားပျော်မွေ့နေကြတာပဲ သူ့မြင်
ချင်ပါတယ်။ သံသရာကျင်လည်ကြောင်းအလုပ်တွေ လုပ်တာ
ကိုပဲ သူ့နှစ်ခြိုက်ပြီး သံသရာလွတ်မြောက်ကြောင်းအလုပ်တွေ
လုပ်တာကိုတော့ သူ လုံးဝသဘောမကျပါဘူး။

ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ယောက်ယောက် သံသရာပြတ်ကြောင်း အလုပ်လုပ်ပြီ
ဆိုတာနဲ့ မာရ်နတ်က အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် အဲဒီအလုပ် မလုပ်နိုင်အောင်
နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးတော့တာပါပဲ။

သူ့ရဲ့ နှောင့်ယှက်မှု အောင်မြင်သွားရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်
သံသရာက မလွတ်တော့ပါဘူး။ သံသရာက မလွတ်ရင် ဘဝ
များစွာ ထပ်ကာထပ်ကာ သေရပါဦးမယ်။ အဲဒီလို သေရတာ
ဟာ မာရ်နတ်ကြောင့်ဖြစ်လို့ သေအောင်လုပ်ရာရောက်တဲ့
မာရ်နတ်ကို 'မာရ = မာရ် = သတ်ဖြတ်သူ၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်
သူ' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

'ကိလေသမာရ်' ဆိုတာကတော့ တစ်ထောင့်ငါးရာ
ကိလေသာတရားတွေကို ပြောတာပါ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်
မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္စရိယ၊ အစရှိတဲ့ ကိလေသာတရားတွေဟာ
သူတို့ကို လက်ခံထားသူရဲ့စိတ်ကို ပူလောင်အောင်၊ ညစ်နွမ်း
အောင်၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တတ်တဲ့
အတွက်ကြောင့်ရော၊ သူတို့ရှိနေသမျှ သံသရာကမလွတ်ဘဲ
တစ်သေတည်း သေနေရဦးမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်ရော
ကိလေသာတရားတွေကို 'မာရ=မာရ်' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

'အဘိသင်္ခါရမာရ်' ဆိုတာကတော့ ပြုလုပ်အားထုတ်
ထားတဲ့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတွေကို ပြောတာပါ။ (အဘိ
သင်္ခါရ = ပြုလုပ်အားထုတ်မှု) ကုသိုလ်ကံကြောင့် ကောင်းတဲ့
သုဂတိဘဝ ရောက်မယ်။ အကုသိုလ်ကံကြောင့် မကောင်းတဲ့
ဒုဂတိဘဝ ရောက်မယ်။ ဘယ်ဘဝပဲရောက်ရောက် ရောက်
ရာဘဝမှာ သေရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ဘဝအသစ် ထပ်ဖြစ်စေ
တဲ့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ ကံမှန်သမျှကို 'မာရ=မာရ်'
လို့ ခေါ်ပါတယ်။

'ခန္ဓမာရ်' ဆိုတာကတော့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပဲ
ဘယ်ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခန္ဓာပိုင်ရှင်ကို ပဋိသန္ဓေဒု
အိုနာဒုက္ခတွေနဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တတ်တဲ့အပြင် နောက်
မှာ သေခြင်းဒုက္ခနဲ့ အနားသတ်ပေးတဲ့အတွက် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးကို 'မာရ = မာရ်' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

'မစ္ဆမာရ်' ဆိုတာကတော့ သေခြင်းတရားပါပဲ။
ခြင်းတရားဟာ သေခါနီးသတ္တဝါကို ရောဂါဝေဒနာဒဏ
လည်း နှိပ်စက်တတ်၊ သက်ရှိ သက်မဲ့ သံယောဇဉ်တွေနဲ့ ခွဲ
ရမယ့်အရေး တွေးပြီး ပူဆွေးတဲ့ စိတ်ဆင်းရဲမှုဒဏ်နဲ့လည်း
နှိပ်စက်တတ်၊ လားရာဂတိကောင်းဖို့ မသေချာလို့ ပူဖန်း
ကြောက်ရွံ့မှုဒဏ်နဲ့လည်း နှိပ်စက်တတ်လို့ သေခြင်းတရား
'မာရ=မာရ်' လို့ခေါ်ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကိုက သေအောင်
သတ်တတ်လို့လည်း 'မာရ=မာရ်' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီမာရ်ငါးပါးထဲက တစ်ပါးတည်းသော သက်မို့
ဖြစ်တဲ့ မာရ်နတ်ဟာ သူ့နေထိုင်ရာ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိန
ပြည်ကနေ လူ့ပြည်ကို ခဏခဏ ဆင်းဆင်းလာပြီး မြတ်
ဘုရားရှင်ကိုရော၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့်သားသမီး
ကိုပါ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အနှောင့်အယှက်ပေးလေ့ ရှိ
တယ်။

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် တောထွက်တဲ့ည
'အသင်မင်းသား တောမထွက်ပါနဲ့၊ နောက်ခုနစ်ရာ
ကြာရင် စကြာရတနာ ဆိုက်ပါလိမ့်မယ်၊ အသင်မင်းသား
စကြာမင်းဖြစ်တော့မှာလေ၊ အခုလို ဆံပင်လေးတွေ မည်းနု
ပြီး ငယ်ရည်ငယ်သွေး တောက်ပနေတဲ့အချိန်ဆိုတာ ထာ
ဂုဏ်စည်းစိမ်တွေ မြိန်မြိန်ကြီး ခံစားရင်း ငြိမ်နေရမယ့်အ
လေ မင်းသားရဲ့ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ အိုမင်းခွာ
တွဲပြီး လောကမှာ သုံးမရတဲ့အရွယ်ကျမှ လုပ်ရမယ့်အထ
မဟုတ်လား၊ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပါ၊ တောမထွက်ပါ
လို့ မာရ်နတ်က တားမြစ်ခဲ့ပါတယ်။ (မာရ်နတ်ဝါဒကို ကြီး
တဲ့လူတွေ လောကမှာ အများကြီးရှိမယ် ထင်ပါရဲ့)။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်တဲ့အခါမှာလည်း . . .
'အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟာ ဘုရားဖြစ်ဖို့ ပါရမီ
ပြည့်ခဲ့တာ အခု ဘုရားဖြစ်ပြီလေ၊ သီစရာအားလုံး အတ
သိတဲ့ဘဝ ရောက်ပြီ၊ တော်ပြီပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ မြို့တထ
ရွာအနှံ့လှည့်ပြီး တရားဟောနေဦးမှာလဲ၊ ကိုယ့်ကိုစွဲ ကို
အကျိုးပြီးပြီပဲ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာ အကောင်းဆုံးပေါ့၊ အ
ပရိနိဗ္ဗာန်စံလိုက်ပါတော့'လို့ မာရ်နတ်က သတ္တဝါတွေ
ပိုင်နက်ထဲက လွတ်ထွက်သွားမှာ စိုးရိမ်တဲ့စိတ်နဲ့ တိုက်တွ
ခဲ့ပါတယ်။

မာရ်နတ်ဟာ အတွေးအခေါ်ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟ
ယောက်လည်း ဖြစ်လေတော့ သူ့နှောင့်ယှက်ပြီဆိုရင် အမှ
အားဖြင့် သဘောတရားတွေ၊ ဒဿနတွေနဲ့ ခိုက်ဓာတ်

ဆင်းရေးလုပ်ပြီး နှောင့်ယှက်တာ များပါတယ်။ တစ္ဆေသရဲ
ဆောင်ဆောင်ပြီး ခြောက်လှန့်တာမျိုး၊ ဆင်ကြမ်းယောင်
ဆောင်၊ မြွေကြမ်းယောင်ဆောင်ပြီး ပြုစုတူးပြုတ် ခြောက်လှန့်
တာမျိုးလည်း ရှိလေရဲ့။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်မယ့် ညနေတုန်းကတော့
ထုတ်ခွဲအား၊ လက်နက်အား၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အခြံအရံအား
တွေ အကြီးအကျယ်သုံးပြီး အပြင်းအထန် နှောင့်ယှက်ခဲ့ပါ
တယ်။ မုန်တိုင်းလက်နက်၊ မိုးလက်နက်၊ ကျောက်ခဲမိုးလက်
နက်၊ ဓားလှံမိုးလက်နက်၊ မီးကျိုးမိုးလက်နက်၊ ပြာပူမိုးလက်
နက်၊ သံပူမိုးလက်နက်၊ ညွှန်ပူမိုးလက်နက်၊ အမှောင်တိုက်
ထက်နက်၊ လက်နက်ကြီးကိုးမျိုး၊ နောက်ဆုံး အဏုမြူဒီထက်
အဆပေါင်းများစွာ ပြင်းထန်တဲ့ မိုးကြိုးစက်လက်နက်။

မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားဖြစ်တဲ့နေ့မှာပဲ ဘေဇိပင်နဲ့
တူပူလွင်မှာ မာရ်ဂါးပါးကို အကြွင်းမဲ့ အောင်မြင်တော်မူခဲ့
ပါတယ်။ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုတော့ မေတ္တာတန်ခိုး၊ ပါရမီတော်
တန်ခိုးနဲ့ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ကိလေသာမာရ်နဲ့
အဘိသင်္ခါရမာရ်ကိုတော့ အရဟတ္တမဂ်တန်ခိုးနဲ့ အောင်မြင်
ခဲ့ပါတယ်။ ခန္ဓမာရ်နဲ့ မစ္ဆမာရ်ကိုတော့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့
ကိလေသာမာရ်နဲ့ အဘိသင်္ခါရမာရ်ကို အောင်မြင်ခြင်းအားဖြင့်
အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

မာရ်ဂါးပါးမှာ ကိလေသာမာရ်ကို အောင်နိုင်ဖို့က
အဓိကပါ။ ကိလေသာကင်းနေရင် မာရ်နတ်ရန်လည်း
ကြောက်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ကိလေသာကင်းနေရင်
အညိုလက်၊ အကုသိုလ်ကလည်း မဖြစ်တော့ပါဘူး။ ကံမုမရှိ
ဆင်ဘဝလည်း ထပ်မဖြစ်တော့လို့ ခန္ဓာလည်း မရတော့ပါဘူး။
အနာမရမတော့ သေခြင်းတရားနဲ့လည်း ရင်ဆိုင်စရာ မလို
တော့ဘူးပေါ့။

ကောင်းတာလုပ်ရင် နှောင့်ယှက်ချင်တာ မာရ်နတ်ရဲ့
အတွင်းရိုက်ပါ။ အခုခေတ်မှာ သူတစ်ပါး ကောင်းတာလုပ်
တာကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားတဲ့သူ၊ သက်နိုးအရှေ့ခြံပြီး
အောင်တီဝိဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓာရီအလုပ်လုပ်သူ၊ ထေရဝါဒစစ်စစ်ထဲမှာ
နိဗ္ဗာန်ရောထည့်၊ ဒီဝါဒရောထည့်နဲ့ အုတ်ရောရော ကျောက်
ရောရော ဖြစ်အောင်လုပ်သူ၊ သာသနာပြုလုပ်ငန်း တိုးတက်
အောင်မြင်မှုကို နှောင့်နှေးအောင် လုပ်သူတွေကို 'မာရ်နတ်
တွေ' လို့တင်စားပြီး ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ မာရ်နတ်တွေလို့ မတင်
အောင်ဘူးဆိုရင်လည်း 'မာရ်နတ်ရဲ့ ပါတီဝင်တွေ' လို့ ခြွင်း
ဖော်မယ့် သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။

ဦးအင်းရဲ့ 'အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်'
ဆိုတဲ့ဆောင်းပါး အင်တာဗျူးနယ်မှာ ပါလာပြီးနောက်ပိုင်း
အချို့လူငယ်တွေက 'အချစ်အကြောင်းလေးတွေ ထပ်ရေးပါ
ဦး' ဆိုတောင်းဆိုလာကြပါတယ်။ တစ်နည်း အချွန်နဲ့ ဝိုင်းမ
သိကြပါတယ်။

အခု မာရ်နတ်အကြောင်းပြောရင်း စကားစပ်လို့
'အချစ်'ကို အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုး ဖွင့်ပါရစေ။ အချစ်ဆိုတာ
တဏှာ၊ တဏှာဆိုတာ ကိလေသာ၊ ကိလေသာဆိုတာ မာရ်
ဒီတော့ အချစ်ဟာလည်း မာရ်ပဲပေါ့။ မာရ်ဆိုရင် သတ်တော့
မယ်လေ။ (မေတ္တာကိုရည်ညွှန်းတဲ့ အချစ်ကို မဆိုလိုပါဘူး။
အဲဒီအချစ်ကတော့ တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်းကျိုးကို လိုလား
တဲ့စိတ် သက်သက်ပါပဲ။ အခုဟာက တွယ်တာနှောင်ဖွဲ့တဲ့
အချစ်ကို ဆိုလိုတာပါ။)

'အချစ်ဆိုတာ နှလုံးသားနဲ့ ဘဝကို သတ်ဖြတ်ဖျက်
ဆီးပစ်တတ်တဲ့ မာရ်နတ်တစ်ပါးပါပဲ။ ပြုစင်သန်ရှင်း အေးချမ်း
ကြည်လင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ၊ အကန့်အသတ်မဲ့ ဘဝတိုးတက်
မှုတွေကို နှောင့်နှေးရပ်တန့် ချွမ်းဆိုးသွားစေတဲ့ အစာဟာ
အချစ်ပါပဲ' လို့ အဓိပ္ပာယ်ညွှန်ဆိုရင် အချစ်မှာ သော်ဝင်ပင်
မြုပ် တိမ်းဆူးထွေ့ယစ်ချင်တဲ့ အချစ်ကြီးတွေ စိတ်မှားဆိုး
လေမလား။

'နေဆယ်စင်းထက် ပြင်းတယ်၊ မင်း မာရ်နတ်မင်းရဲ့
သမီးလား' ဆိုတဲ့ သီချင်းစာသားရယ်၊ 'မင်း ငါ့ကို သတ်တယ်'
ဆိုတဲ့ သီချင်းစာသားရယ်ကို သွားရင်းလာရင်း ကြားဖူးသလို
လိုပါပဲ။

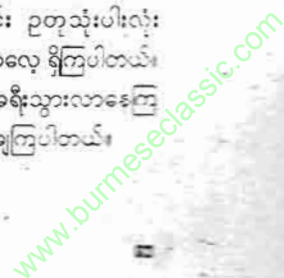
မာရ်နတ်ရဲ့ အန္တရာယ်ထက် မာရ်စိတ် (ကိလေသာ
စိတ်)ရဲ့ အန္တရာယ်က ပိုပြီးကြောက်စရာကောင်းတာပဲ မာရ်
နတ်ကို တွန်းလှန်နိုင်ဖို့ထက် မာရ်စိတ်ကို တွန်းဖြိုခွင်းဖို့က
ပိုပြီးအရေးကြီးပါတယ်လို့။

ဝါပနိခွင့်

အရှင်ဘုရား . . .
ဝါတွင်းမှာ ရဟန်းသာမဏေများ ခရီးသွားခွင့် မရှိဘူး
လို့ ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမယ့် ဝါတွင်းကြီး ခရီးသွား
လာနေကြတဲ့ ရဟန်းတော်များကိုလည်း မြင်တွေ့ နေရပါ၍
နားမလည်နိုင်ပါသောကြောင့် သံသယရှင်းအောင် ဖြေကြား
ပေးတော်မူပါ ဘုရား။

မောင်ဘုန်းမြင့်၊ လသာမြို့နယ်။

ဒကာ ဘုန်းမြင့်ရေ . . .
ဒကာဘုန်းမြင့်ရဲ့ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ
ဝါတွင်းသုံးလ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ သမိုင်းကြောင်းကို ချက်ချင်း
သတိရလိုက်မိပါတယ်။ ဝါဆိုစရာ ဝါတွင်းသုံးလရယ်လို့ မြတ်
စွာဘုရား ပညတ်ချက်ထုတ်သေးခင် ကာလတွေတုန်းက
ရဟန်းတော်တွေဟာ နွေ မိုး၊ ဆောင်း ပဉ္စသုံးပါးလုံး
အကြောင်းပေါ်ရင် ပေါ်သလို ခရီးသွားလာလေ့ ရှိကြပါတယ်။
ရဟန်းတော်များ အချိန်မရွေး၊ ဥဉာဏ်မရွေး ခရီးသွားလာနေကြ
တာကို လူဝတ်ကြောင်တွေက ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြပါတယ်။

'ဒီရဟန်းတွေက ဘာဖြစ်လို့ ဥတုသုံးပါးလုံး ခရီးသွား
လာနေကြရတာလဲ၊ မိုးတွင်းခရီးသွားတော့ စိမ်းစိုနေတဲ့ မြက်
ပင်ငယ်၊ သစ်ပင်ငယ်တွေ အနင်းခြေခံကြရတာပေါ့၊ မြက်ပင်၊
သစ်ပင်တွေမှာလဲ အသက်ကိုယ်စီခိုတာမို့ သူတို့အသက်ကို
မညာမတာ ညည်းဆရာ မရောက်ပေးဘူးလား၊ မြက်ပင်၊
သစ်ပင်တွေကြားမှာ ပိုးတောင် ခွားကောင်ငယ်လေးတွေလဲ
ရှိတာမို့ သူတို့ခရီးသွားလာနေတဲ့အတွက် အဲဒီပိုးမွှားကောင်
လေးတွေတော့ အများကြီး သေကျေပျက်စီးကုန်ကြပါပြီ၊
ရဟန်းတော်များ သိပ်ခက်တာပဲ'

ကြည့်ကြည့်ပေါ့ဦး၊ တရားကောင်း တရားမှန်မရှိတဲ့
တိဗ္ဗိတေ့ကောင်မှ နိတွင်းလေးတော့ ကိုယ့်နေရာမှာကိုယ်
ငြိမ်ငြိမ်ဝပ်ဝပ် နေကြသေးတယ်၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ ငှက်တွေ
တောင်မှ သစ်ပင်-သစ်ခေါင်းတွေထဲက သူတို့ရဲ့ အသိုက်တွေ
မှာ တစ်မိုးတွင်းလုံး မိုးခိုကြပါသေးတယ်၊ ဘုရားသားတော်
ရဟန်းတော်တွေက တိတ္ထိတွေနဲ့ ငှက်တွေလောက်တောင်
မိုးတွင်းမှာ ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ် မနေနိုင်ကြဘူးလား'

လူဝတ်ကြောင်တွေက အဲဒီလို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြတဲ့
အတွက် မြတ်စွာဘုရားက မိုးတွင်းလေးလမှာ သုံးလမိုးခိုဖို့
(ဝါဆိုဖို့) ပညတ်တော်မူလိုက်ပါတယ်။ ရဟန်းတော်များလည်း
မိုးတွင်းလေးလကို ရှေ့သုံးလ နောက်သုံးလ ပိုင်းပြီး ပထမဝါ၊
ဒုတိယဝါရယ်လို့ ဝါနှစ်မျိုး ခွဲခြားသတ်မှတ် ဝါဆိုတော်မူခဲ့ကြ
ပါတယ်။

ပထမဝါက ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တစ်ရက်ကနေ
သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အထိ ဖြစ်ပြီး ဒုတိယဝါက ဝါခေါင်
လပြည့်ကျော်တစ်ရက်ကနေ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အထိ
ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဝါ ဆိုဖို့ အကြောင်းမညီညွတ်တဲ့ ရဟန်း
တော်များ ဒုတိယဝါ ဆိုကြရပါတယ်။ ပထမဝါ ဆိုတဲ့ ရဟန်း
တော်များက ဒုတိယဝါ ဆိုဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး။ ဝါထပ်တဲ့နှစ်
တွေမှာ ပထမဝါဆိုလကို လုံးဝထည့်မတွက်ဘဲ ဒုတိယဝါဆို
လကိုပဲ ဝါဆိုလလို့ တရားဝင်သတ်မှတ်ပြီး ဝါစဆိုကြပါတယ်။

ဆဗ္ဗဒ္ဓီရဟန်းတွေ ဝါတွင်းခရီးထွက်ကြတာနဲ့ ပတ်
သတ်ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်က 'ပထမဝါပဲ ဆိုဆို၊ ဒုတိယဝါပဲ
ဆိုဆို၊ ကိုယ်ဆိုထားတဲ့ ဝါတွင်းသုံးလ မကျွတ်မချင်း ဘယ်
ရဟန်းမှ ခရီးမထွက်ရ၊ ထွက်တဲ့ရဟန်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်
စေလို့ ပညတ်တော်မူထားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာတော့ အကြောင်းတရား
အမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရားလည်း
'ဝါတွင်းကြီးဖြစ်ပေမယ့် မကြမဖြစ်တဲ့ အကြောင်းကိစ္စတရား
နဲ့အညီ ပေါ်ပေါက်လာရင် ခုနစ်ရက်ဝါပန်ပြီး ခရီးကြွနိုင်တယ်'
လို့ တရားဝင် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါတယ်။

'ခုနစ်ရက်အတွင်း ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ် ပြန်လာမယ်'
လို့ နှလုံးသွင်းလိုက်တာကို 'ဝါပန်ဘယ်' လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဝါပန်ပြီး ခရီးထွက်တဲ့ ရဟန်းဟာ ကိုယ်ဝါဆိုတဲ့ကျောင်းရဲ့
ဝါဆိုစည်း နယ်နိမိတ်ပြင်ပမှာ ခုနစ်ရက်ထက် ပိုမနေဘဲ ကိုယ့်
ကျောင်းကိုယ် ပြန်လာရပါတယ်။

ဥပမာ - လဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ ဝါပန်ပြီး ခရီးထွက်
တဲ့ရဟန်းဟာ လဆန်း ၇ ရက်နေ့မှာ ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ်
ပြန်ရောက်ရပါတယ်။ လူ့လောကမှာ ည ၁၂ နာရီကျော်ရင်
နောက်တစ်ရက်စပေမယ့် ဝိနည်းလောကမှာတော့ အရက်
တက်ပြီးမှသာ နောက်တစ်ရက်စတဲ့အတွက် လဆန်း ၈ ရက်
ရဲ့အစ အရက်မတက်ခင် ဘယ်အချိန်ပြန်ရောက်ရောက် ရပါ
တယ်။ လဆန်း ၈ ရက်အစဦး အရက်တက်ပြီးမှ ပြန်ရောက်
ရင်တော့ ဝါကျိုးသွားပါတယ်။

ခုနစ်ရက်ဝါပန်ပြီး ခရီးသွားခွင့်ကလည်း 'ပင့်မှသွား
ခွင့်' နဲ့ 'မပင့်ဘဲ သွားခွင့်' ရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

'ပင့်မှသွားခွင့်' မှာ ပင့်ခွင့်ရှိသူတွေက ရဟန်း၊ ရဟန်းမ
သိက္ခမာန်၊ သာမဏော၊ သာမဏေမ၊ ဥပါသကာနဲ့ ဥပါသီ
ကာမတို့ပါပဲ။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေပင့်မှ ဝါတွင်း ခရီးကြွခွင့်ရှိ
တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရဟန်းသာမဏေတွေက ပင့်လည်း ဝါတွင်း
ခရီးကြွခွင့်ရှိတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ရပါမယ်။

ပင့်ခွင့်ရှိတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတွေကတော့ တရားမမူနဲ့
လျော်ညီတဲ့ 'အကြောင်းကိစ္စတွေ အားလုံးပါပဲ။ ဥပမာ -
ရဟန်းသံဃာ၊ သို့မဟုတ် ရဟန်းအများ၊ သို့မဟုတ် ရဟန်း
တစ်ပါးအတွက် ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ လိုဏ်ဂူ၊ ကုဋီ၊ ရေတွင်း
ရေကန်၊ မြဲ၊ မြေ စသည် လှူဒါန်းလိုလို့ ပင့်ဖိတ်တာမျိုး
ရေစက်ချတရား၊ အနုမောဒနာတရား၊ အထူးတရား စသည်
နာကြားလိုလို့ ပင့်ဖိတ်တာမျိုးတွေပါ။

ရဟန်းအတွက် လှူဒါန်းမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုရင်အများ
သို့မဟုတ် ကိုရင်တစ်ပါးအတွက် လှူဒါန်းရင်လည်း နည်းတူ
ပါပဲ။ အခုခေတ်မှာ မရှိတော့တဲ့ ဘိက္ခုနီ၊ သိက္ခမာန်၊ သာ
မဏေမတို့အတွက် လှူဒါန်းရင်လည်း နည်းတူပါပဲ။

သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင်ရဟန်းတွေအတွက် လှူဒါန်း
တာမျိုးကို ပင့်ဖိတ်မှသာ ဝါတွင်းကြွကောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။
ဒကာ၊ ဒကာမတွေက သူတို့နေဖို့၊ သူတို့သုံးဖို့ ဆောက်ထား
တဲ့ အိမ်၊ ဇရပ်၊ ဈေးဆိုင်၊ လိုဏ်ဂူ၊ မီးဖိုချောင်၊ မီးတင်းကုန်
ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ မြဲ၊ မြေ စသည် ဖွင့်ပွဲအထိမ်းအမှတ်လုပ်
လို့ ရဟန်းတော်တွေကို အလှူခံကြဖို့၊ တရားဟောကြဖို့ ပင့်
ဖိတ်ရင်လည်း ဝါတွင်းမှာ ဝါပန်ပြီး ခရီးကြွကောင်းပါတယ်။
(အိမ်တက်မင်္ဂလာ စသည်)

ကိုယ့်သား၊ ကိုယ့်သမီးရဲ့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု
(မင်္ဂလာဆောင်) ပင့်ဖိတ်ရင်လည်း ဝါပန်ပြီး ကြွကောင်း
တယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် နေထိုင်မကောင်းလို့ မကျန်းမမာ
နာလို့ ပင့်ဖိတ်ရင်လည်း ဝါပန်ပြီး ကြွကောင်းပါတယ်။
ယတ္တိစာပေ သင်ယူချင်လို့ သင်ယူစေချင်လို့ ပင့်ဖိတ်ရင်လည်း

ဝါပန်ပြီး ကြွကောင်းပါတယ်။ လူမှုရေးမဟုတ်တဲ့ ကုသိုလ်ရေး နည်းနည်းသမျှ ဘာကိစ္စကြောင့်ပင်ပင့်ပင့်၊ ပင့်သူရှိရင် ခုနစ်ရက် ခန့်ကြွကောင်းပါတယ်။

ပင့်သူဘက်က တစ်ခုသတ်ပြုရမှာကတော့ မိမိပင့်လို ကျွဲရဟန်းကို 'ကပ္ပိယဝစန' လို့ခေါ်တဲ့ 'အပ်စပ်တဲ့စကား' နဲ့ ပြောဆိုပေးပါ။ ဒါနပြုချင်လို့ (ဒါနစ္စဒါတုံ)၊ တရားနာချင်လို့ (ဓမ္မသောတုံ)၊ ရဟန်းဖူးချင်လို့ (ဘိက္ခုစပသသိတုံ) ဆိုတဲ့ စကားသုံးရပ် (တုံသုံးတုံ)နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်။ အဲဒီစကားသုံးရပ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး သဘောသက်ရောက်တဲ့ ပရိယာယ်စကားတွေ ပြောပြရင် အပ်စပ်စွာ ပင့်ဖိတ်မှသာ ရဟန်းတော်များ ဝါတွင်း ဝါပန်ပြီး ခုနစ်ရက်တာ ခရီးကြွကောင်းပါတယ်။

တစ်ခုသော ဝါတွင်းကာလမှာ သံဃာတော်တွေ ပြောနေထိုင်တဲ့ သံယံကကျောင်းတစ်ကျောင်း ပြိုကျပျက်စီး သွားပါတယ်။ ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်တဲ့ ဒကာတစ်ယောက် သဘောထဲမှာ သူ့မြတ်တောက်ခွတ်ထားတဲ့ သစ်တွေရွိတဲ့ အချွတ် 'အရှင်ဘုရားတို့ ကိုယ်တိုင်လာယူရင် ဒီသစ်တွေ သေချာတော်လှူပါမယ်ဘုရား' လို့ လူကြိုလွှတ်ပြီး ရဟန်းတော် တွေကို လျှောက်ထားပါတယ်။

ရဟန်းတော်တွေက မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်တဲ့ အခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်က 'သံဃာ့ကိစ္စဆိုရင်တော့ ဝါပန်ပြီး ဘုရားခွင့်ပြုပါတယ်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်ရင်တော့ ပြန်လာရမယ်' ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရဟန်းသံဃာ တော်တွေရဲ့ အရေးကိစ္စ (သံဃာ့ကိစ္စ)ကြောင့် ပင့်ဖိတ်တာဆို ရင် ဘာကိစ္စကြောင့်ပင်ပင့်ပင့် ဝါပန်ပြီးကြွကောင်းပါတယ်။

'မပင့်ဘဲသွားခွင့်' မှာ ရဟန်းတစ်ပါး မကျန်းမမာ ဖျား နေတယ်၊ သာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်မွေ့ဘဲ ပျင်းရိနေ တယ်၊ ဝိနည်းကုက္ကုစ္စ (ဝိနည်းသံသယ)ဖြစ်နေတယ်၊ အယူ မကုန်တယ်၊ ကြီးလေးတဲ့ဝိနည်း အပြစ်သင့်နေတယ် စသည် အခြေအကြောင်းတရား ဆယ်ပါး တစ်ပါးပါးဖြစ်နေတယ် ဆိုရင် ကာယကံရှင်က ကြွလာဖို့ မပင့်မဖိတ်လည်း ကိုယ့် သဘောကိုယ် ဝါပန်ပြီး ကြွကောင်းပါတယ်။ လူနာပြုစုခြင်း၊ သာသနာ့ဘောင်မှာ ပျော်မွေ့ဖို့ အားပေးစကားပြောခြင်း၊ နည်းသံသယ ဖြေရှင်းပေးခြင်း၊ တရားစကားပြောပေးခြင်း စသည်ပြုလုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

သာမဏေ (ကိုရင်)တွေမှာ မကျန်းမာခြင်း၊ မပျော်မွေ့ ခြင်း၊ ရဟန်းခံလိုခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်းသုံးပါး တစ်ပါးပါး နှစ်ခုရင်လည်း ကာယကံရှင်ကိုရင်က ပင့်ပင့် မပင့်ပင့် ဝါပန် ပြီး ကြွကောင်းပါတယ်။

ဒကာဘုန်းမြင့်ရေ . . .
ဒီဝါတွင်း ပြီးခဲ့တဲ့ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တုန်းက ရန်ကုန် နေဦးဇင်းရဲ့ ခမည်းတော်နဲ့ မယ်တော်က စာသင်တိုက်တစ်ခု က အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့် ကိုရင်တစ်ပါးကို ပစ္စည်းလေးပါး

ဒကာခံပြီး ရဟန်းခံပေးခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီရဟန်းခံပွဲကို ခမည်း တော်က ဦးဇင်းကို ကြွလာစေချင်ပါတယ်။ သူ ရဟန်းခံပေး မယ့် ကိုရင်ကို သားဦးဇင်းကိုယ်တိုင် ကမ္မဝါဖတ်ပြီး ချီးမြှောက် စေချင်တယ်ပေါ့။

ဝါတွင်းမှာ ကိုရင်တစ်ပါး ရဟန်းခံရင် ရဟန်းခံကိစ္စ အတွက် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးဖို့ သို့မဟုတ် ကမ္မဝါဖတ်ပေး ဖို့ သို့မဟုတ် သိမ်ဝင်သံဃာပြည့်အောင် ဖြည့်ပေးဖို့ ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ဘယ်သူမှ မပင့်ဖိတ်လည်း ဝါပန်ပြီး ကြွကောင်းတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားထားတဲ့အတွက် 'ဦးဇင်းကြွရင် ကားလာကြိုမယ်' လို့ ဖုန်းဆက်တဲ့ ခမည်းတော် ကို ဖုန်းထဲကနေပဲ 'ကားလာကြိုရင် ဦးဇင်းကြွမယ်' လို့ ကတိ ပေးလိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သွားမပင့်ဖို့ ကန့်ကွက်ပိတ်ပင်တဲ့သူတွေ ပေါ်လာလို့ ထင်ပါရဲ့။ ရန်ကုန်ကနေ သထုံကို ကားလာကြို ပါဘူး။ ရန်ကုန်က ကားလာကြိုပဲ သွားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထား တဲ့အတွက် ရဟန်းခံပွဲကို ဦးဇင်း မကြွဖြစ်လိုက်တော့ပါဘူး။ အမှန်ကတော့ ဘယ်သူမှ လာမပင့်လည်း ကြွကောင်းပါတယ်။ ကြွခြင်းကြောင့် ဘာအပြစ်မှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဘာအာပတ်မှ မသင့်ပါဘူး။

လူဝတ်ကြောင်တွေ မကျန်းမမာ ဖျားနာတာနဲ့ ပတ် သက်ပြီး အဖေရင်း၊ အမေရင်း ဆိုရင်တော့ မပင့်ဖိတ်လည်း ကြွကောင်းပါတယ်။ ညီ၊ အစ်ကို၊ အစ်မ၊ နှမ၊ ဆွေမျိုး၊ ကပ္ပိယ၊ ဝေယျာဝစ္စကာရက စသည်တို့ဆိုရင်တော့ ပင့်ဖိတ်မှပဲ ကြွ ကောင်းပါတယ်။

ဝါပန်ပြီး ခရီးကြွတာနဲ့ ပတ်သတ်လို့ အကျယ်သိချင် ရင်တော့ ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်နဲ့ အဋ္ဌကထာတွေမှာ ရှာ ဖွေလေ့လာနိုင်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဝိနည်းဆိုတာ ရဟန်းသာမဏေတွေ သာ သိသင့်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူဝတ်ကြောင်တွေလည်း သိသင့်ပါတယ်။ ဒါမှသာ 'တပည့်လိမ္မာ ဆရာအာပတ်လွတ်' ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို အပ်အပ် စပ်စပ်နဲ့ နှံ့နှံ့စပ်စပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဝိနည်းနဲ့အညီ လုပ်တဲ့ ရဟန်းတော်တွေကို ဝိနည်းနားမလည်ဘဲ ရမ်းသန်း ကဲ့ရဲ့မိလို့ ရဟာမယ့် အကုသိုလ်အပြစ်ဆိုးမျိုးတွေကလည်း လွတ်မြောက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်လို့။

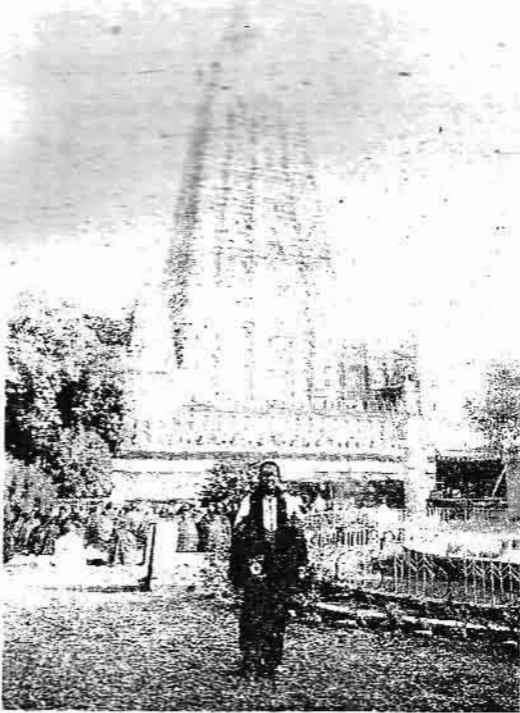
(ဆက်ရန်)

□ အရှင်ဆန္ဒာဓိက

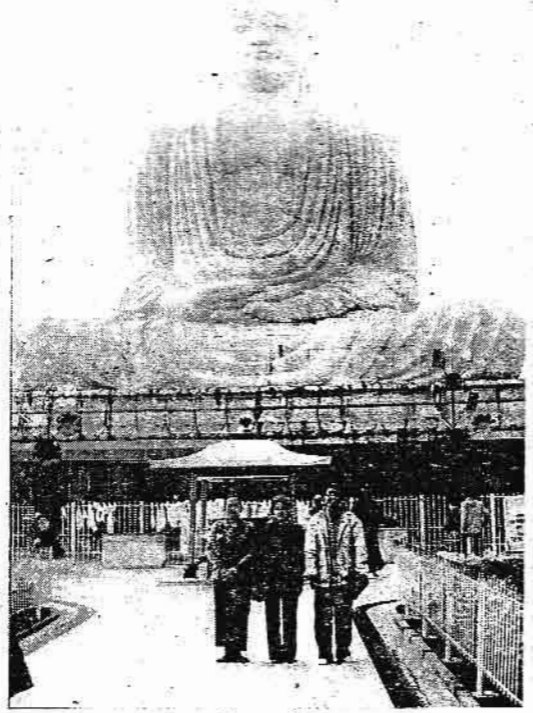

နေရပ်တော့ မာရာဏသိ (၁)

ဒေါက်တာဘောင်ဘောင်မင်း

ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာရုံ ဗဟောဗောဓိဝေတီတော်ကြီး

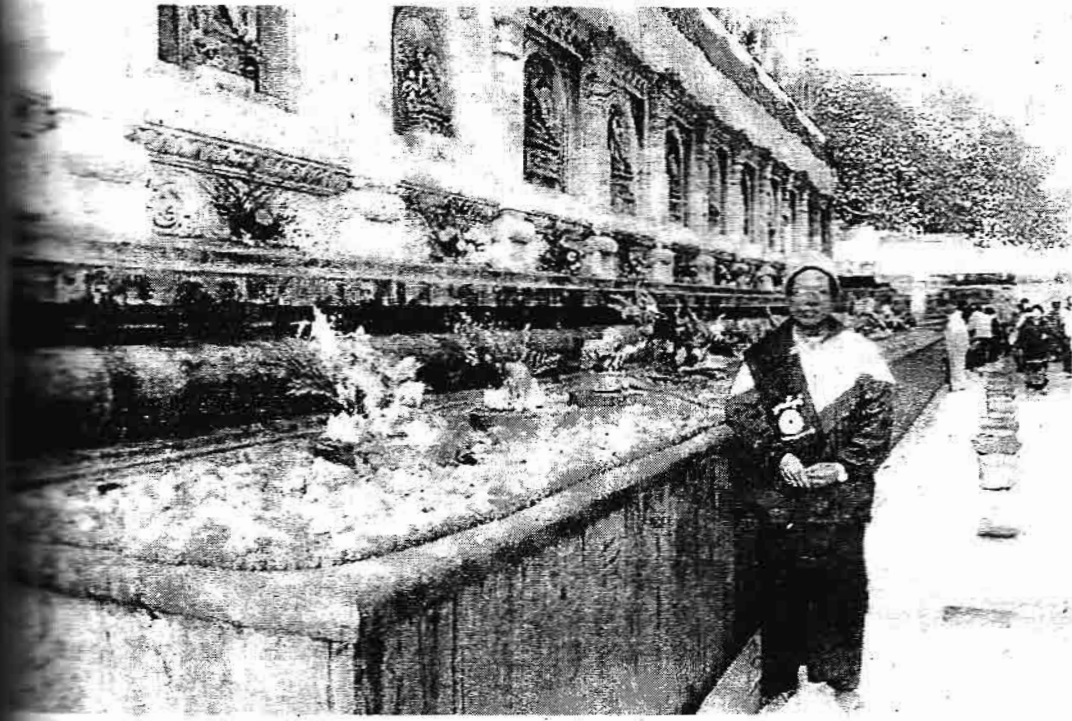
ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာရုံ တည်ထားဆောက်
လုပ်ထားသော ဂူစန်ဆင်းတုတော်ကြီး

စာရေးသူသည် အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝ ကတည်းက ခရီးသွားမှတ်တမ်း စာပေ ဆောင်းပါးများကို နှစ် ခြိုက်စွာ လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။ သိပ္ပံမောင်ဝ၏ အောက် စဖိုးမှတ်တမ်းဆရာကြီးဒေါက်တာလှဖေ၏ခရီးသွားမှတ်တမ်း ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုပြီး နှစ်သက်အားကျမိခဲ့ပါ၏။

စာရေးဆရာ မြသန်းတင့်က ခရီးသွားစာပေနှင့် ပတ် သက်၍ သူ၏ အမှာစာတစ်ခုတွင် “ခရီးသွားဆောင်းပါးတစ်ခု သည် ပန်းချီဆရာ၏ ပုံကြမ်းစာအုပ်နှင့်တူကြောင်း၊ သူ၏ ဆောင်းပါးထဲတွင် နောက်ခံရှုခင်းအဖြစ် သမိုင်းကြောင်းနည်း နည်းပါးပါး တွေ့ကောင်းတွေ့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူတွေ့ခဲ့ သည့်သူများ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ အကျင့်စရိုက်တို့ကို တစ်ပိုင်း တစ်စ တွေ့ကောင်းတွေ့ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ တောတောင် အလှအပ သဘာဝတို့ကို မြင်ကောင်းမြင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း” ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

စာရေးသူသည် ဆရာမြသန်းတင့်၏ ‘ပုံတောင်ပုံသာ သွား တောလား’ ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရ၍ ပုံတောင်ပုံသာ ယောနယ် မြေဒေသကို သွားရောက်ရန် စိတ်အားထက်သန်ခဲ့၏။ စာရေး သူသည် ပခုက္ကူတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ပုံတောင် ပုံညာ၊ ယော၊ ဆော၊ ဂန့်ဂေါ၊ ထီးလင်း ဒေသသို့ တစ်လ နီးပါးခန့် ခရီးလှည့်လည်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ယော၊ ဆော ဒေသ၏ ယဉ်ကျေးမှု လေ့စရိုက် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ဒေသန္တရ ဗာကုသုတ များများရရှိခဲ့၏။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က အဘွားဖြစ်သူ ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီးသည် လသာသည်ညများတွင် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ် ပေါ်၌ မြေးများကို စုဝေးထိုင်စေပြီး ဗုဒ္ဓဝင်နိပါတ်တော်များ ကို ပြောပြလေ့ရှိ၏။ ထိုစဉ်ကတည်းက မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဖြစ်တော်စဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ နားရည်ဝနေခဲ့သည်။ တရုတ် ဘုန်းတော်ကြီး ရွှင်ကျင်း၏ သက်စွန့်ဆံဖျား သွားရောက်ခဲ့

မြတ်စွာဘုရား ပြတိုက်တော်မူသော ရတနာစင်္ခါတော်တို့အဖို့အထူးအရေးကြီးရာ

အနောက်မဇ္ဈိမခရီး (JOURNEY TO THE WEST) ဖြစ်သည်။ စာရေးသူအား ဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မခရီးသို့ သွားဖြစ် ခဲ့ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါ၏။

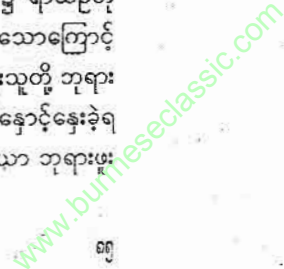
စာရေးသူသည် ပြည်ပခရီးများကို ဂျပန်၊ မလေးရှား၊ ဝေဇ်ကာပူ၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ ဘရူနိုင်း၊ ဝိယက်နမ် စသည့် နိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် စာရေး သူသည် အခြားအနောက်ဘက်သို့ သွားရောက်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များထက် (၁၂)ရက်ကြာခရီးသည် အခြားခရီးစဉ်များနှင့် လုံးဝ မတူသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုး ခံစားမှုများ ရရှိခဲ့သည်။ ထူးခြားသော ဓမ္မခရီးတစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့ဖူးသူ ထောင်စောင် စွာ မြို့သော်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ကြည့်မဟုတ်ချေ။ စာရေးသူ ရောက်ခဲ့သော အနောက် မဇ္ဈိမခရီး၊ အတွေ့အကြုံ၊ သုတ၊ ရသအပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာ နှင့် ယဉ်ကျေးမှုနောက်ခံသမိုင်းတို့ကို လမ်းလှမ်းမီ တင်ပြလိုသော အရင်းခံသက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကင်းမှ ဗုဒ္ဓဂယာ

စာရေးသူ၏ မိသားစုသည် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးရန် ဖူးအဖွဲ့ အဖို့အဖို့ကို ဆက်သွယ်စုံစမ်းခဲ့ပါသည်။ လှိုင်

မြို့နယ် ဓမ္မာရုံလမ်း၌ တည်ရှိသော ရွှေလက်မှတ်ဘုရားဖူး အဖွဲ့ (GOLDEN PASS TRAVEL & TOUR) နှင့် ဆက်သွယ်မိ၍ ဒီဇင်ဘာလထဲ၌ ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ သည်။ ရွှေလက်မှတ်အဖွဲ့မှ စာရေးသူတို့၏ PASSPORT နှင့် VISA ကိစ္စများကို တစ်လကြိုတင်ဆောင်ရွက်ပေး၏။ စာရေးသူတို့ မိသားစုအပါအဝင် စုစုပေါင်း ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင် ခုနစ်ဦးသာ လိုက်ပါမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၍ ဝမ်းသာသွားခဲ့ သည်။ ဒီဇင်ဘာ တတိယပတ်သည် အလွန်အေးသောအချိန် ဖြစ်၍ အနွေးထည်နှင့် ခေါင်းစွပ်၊ လက်အိတ်၊ မာဖလာ စသည်တို့ ပြည့်စုံအောင် စီစဉ်ရပါသည်။

၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄ နံနက် ၉ နာရီတွင် စာရေးသူတို့ မိသားစုအပါအဝင် ရွှေလက်မှတ်ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ခုနစ်ဦးနှင့် Guide အဖို့အဖို့သမီးငယ်တစ်ဦးတို့သည် ရန်ကင်းအပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ မင်္ဂလာလေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိကြ၏။ MAI လေ ကြောင်းခရီးစဉ်သည် ဂယာသို့ ပုံမှန်အားဖြင့် ၁၀ နာရီတွင် ပျံသန်းရမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဂယာလေဆိပ်၌ ရာသီဥတု အလွန်ဆိုးနေပြီး နှင်းများ ထူထပ်စွာကျနေသောကြောင့် ဂျက်လေယာဉ် အချိန်မှန် မပျံသန်းနိုင်။ စာရေးသူတို့ ဘုရား ဖူးအဖွဲ့ ရန်ကင်းလေဆိပ်၌ သုံးနာရီခန့် အချိန်နှောင့်နှေးခဲ့ရ ၏။ MAI လေကြောင်းနှင့် လိုက်ပါမည့် ဗုဒ္ဓဂယာ ဘုရားဖူး

အဖွဲ့ အားလုံးကို မြန်မာ့လေကြောင်းမှ နေ့လယ်စာ ခေါက်ဆွဲ ကြော်တစ်ဘူးစီ ကျွေးပါသည်။ နေ့လယ် ၁ နာရီထိုးမှ လေယာဉ်ဆိုက်လာ၏။ စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့များ ဂယာ သို့ထွက်မည့် လေယာဉ်ပေါ်သို့ တန်းစီ၍ တက်ခဲ့ကြပါသည်။

နေ့လယ် ၁ နာရီခွဲတွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့များအား တင်ဆောင်သော MAI ဂျက်လေယာဉ်သည် ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေဆိပ်မှ တောင်ပုံသန်းခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန် ရာသီဥတုက သိပ်မအေး၍ အနောက်ဘက် ချွတ်ထားရသည်။ လေယာဉ်ပုံသန်းပြီး နာရီဝက်ခန့် ကြာသောအခါ လေယာဉ်မယ်လေးများက ထမင်းဘူးများ ကျွေးပေးပါသည်။ ရန်ကုန်မှ ဆီနီသနိုင်း ဂယာလေဆိပ်သို့ ပုံသန်းချိန် နှစ်နာရီကြာမြင့်သည်။ အိန္ဒိယစံတော်ချိန်သည် ၁ နာရီ နောက်ကျသောကြောင့် မွန်းလွဲ ၂ နာရီခွဲတွင် ဂယာလေဆိပ်သို့ ချောမောစွာ ဆိုက်ရောက်ပါသည်။

ဂယာလေဆိပ်သည် ရန်ကုန်အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေဆိပ်ထက် များစွာငယ်၏။ အဆောက်အအုံမှာလည်း မဟာယာနတိဝက်ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ ဒီဇိုင်းပုံစံကို အတုယူ၍ ဆောက်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်မည်။ ဂယာလေဆိပ်၏ အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဘုရားဖူးခရီးသည်များ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး ကောင်တာများ၌ တန်းစီ၍ စစ်ဆေးမှုခံကြရ၏။ ဂယာလေဆိပ်မှ အိန္ဒိယလူမျိုးဝန်ထမ်းများမှာ ဆက်ဆံရေးညံ့ဖျင်းပါသည်။ မလိုအပ်ဘဲ ခရီးသည်တစ်ဦးချင်းကို အချိန်ဆွဲ၍ စစ်ဆေးပြီး ပညာပြနေကြသည်။ ဘုရားဖူးအားလုံးက ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးရန်သက်သက် လာခြင်းဖြစ်၍ မိမိအလှည့်ရောက်သည်အထိ သည်းခံ၍ စောင့်ဆိုင်းကြရသည်။

အချိန် တစ်နာရီခန့် ကြာမြင့်မှ ပစ္စည်းရွေးသော နေရာသို့ ရောက်ကြ၏။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့မှ အသက်ကြီးသော အဘွားတို့အား အရင်သွားနှင့်စေပြီး ခရီးဆောင်အိတ်များကို ရွေးချယ်၍ တွန်းလှည်းနှစ်ခုပေါ်သို့ စုတင်ရသည်။ စာရေးသူနှင့် ဇနီးတို့က လေဆိပ်ထွက်ပေါက်ရောက်သည်အထိ တွန်းယူခဲ့ပါသည်။

ဂယာလေဆိပ်မှ ဗုဒ္ဓဂယာမြန်မာကျောင်း

စာရေးသူတို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့အား အသက်(၄၀)ဝန်းကျင် ဝါတော် (၂၀)ခန့် ဦးလင်းတစ်ပါးနှင့် တပည့်လူငယ်တစ်ဦး လာရောက်စောင့်ကြိုနေပါသည်။ Guide အမျိုးသမီးငယ်က ဘုရားဖူးအဖွဲ့အား ဦးလင်းနှင့်မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ဦးလင်း၏ ဘွဲ့မည်မှာ အရှင်တေဇာလင်္ကာရ ဖြစ်၍ ဂယာရှိ မဂ္ဂဓတက္ကသိုလ်၌ M.A ဘွဲ့လွန် တက်နေဆဲဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓဂယာ ခရီးစဉ် (၁၂)ရက်တွင် ခေါင်းဆောင်၍ အဖွဲ့အတွက် စီမံပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ဦးလင်း၏ အစီအစဉ်ဖြင့် ကားနှစ်စီးပေါ်သို့ ပစ္စည်းများ ခွဲဝေတင်ဆောင်ပြီး ဂယာလေဆိပ်မှ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ လေဆိပ်မှ ထွက်လာသော လမ်းခရီးတွင် ဂယာတက္ကသိုလ်၊ ဂယာလေတပ်စခန်းနှင့် စာသင်ကျောင်းများ တွေ့မြင်ရ၏။ ထို့ပြင် လမ်းဘေးတစ်လျှောက်တွင် ခုံညားထည်ဝါသော မဟာယာန တိဝက်၊ တရုတ်၊ ဂျပန် ဘုန်းကြီးကျောင်းများနှင့် ထေရဝါဒ ထိုင်း၊ ဗီယက်နမ်၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ စင်ကာပူ ဘုန်းကြီးကျောင်းများကို တွေ့ရပါသည်။ မိနစ် ၂၀ ခန့် မောင်းလာပြီးနောက် ဂယာမြို့တွင်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

မြန်မာ့ဘုရား ဗုဒ္ဓဂယာရှိ ဗြဟ္မစာသင်ကျောင်းသော ဗုဒ္ဓဂယာလေဆိပ်ရှိ လှိုင်းစုရွှေ၍

အိန္ဒိယတိုင်း ရင်းသားများ စည်ကားရွှင်ထွေးသော
တစ်ဖက်တွင် မြန်မာ့အနုပညာဒီဂရီနှင့် မြန်မာ
သဘာဝကြီးကျောင်းကို မြင်လိုက်ရ၍ ဝမ်းသာသွားရပါ၏။

ဦးလင်းမှရှေ့ဆောင်၍ စာရေးသူတို့အဖွဲ့အား ကျောင်း
အတွင်းသို့ ခေါ်ယူ၍ ကြိုတင်နေရာယူထားသော အခန်း
အတွင်း နှစ်ခန်း၌ နေရာချထားပေးပါသည်။ ဦးလင်းက ဟိန္ဒူ
ဘာသာမှ နှစ်ဦးအား ခေါ်ယူ၍ အခန်းသန့်ရှင်းရေး လုပ်ခိုင်း
၏။ တည်းခိုဆောင်တွင် စာရေးသူတို့ မိသားစုမှ တစ်ခန်းနှင့်
အနီးဘုရားဖူး အဘွားများက တစ်ခန်းနေကြပါသည်။

ရန်ကုန်မှ လေယာဉ်တစ်စင်းတည်း ပါလာသော ကျန်
ဘုရားဖူးအဖွဲ့ သုံးဖွဲ့သည်လည်း လစ်လပ်သောအခန်းများ၌
တည်းခိုကြပါသည်။ အချိန်လင့်သွားပြီဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့မှ
ဘုရားဖူးရန် ယနေ့ ကျောင်းမှာ အေးအေးဆေးဆေး အနား
ယူရန် မှာကြား၍ ဦးလင်းက တပည့်နှင့်အတူ ပြန်ကြွသွား
ပါသည်။

ညနေ ၅ နာရီခွဲခန့်တွင် ဆွမ်းစားဆောင်ဘက်မှ
ဆောင်းသံကြားရ၏။ Guide အမျိုးသမီးငယ် ဦးဆောင်၍
ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင်များ ညစာစားရန် ဆွမ်းစားဆောင်သို့ သွား
ကြ၏။ အခြားဘုရားဖူးအဖွဲ့ နောက်မှ တန်းစီ၍ ပုံစံခွက်များ
တွင် ခပ်ထည့်ပေးကြသည်။ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသူအားလုံး
မြန်မာလူငယ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ဘဲခွဲ၊ ငါးခြောက်ဟင်း၊ ခရမ်း
သီးနှပ်၊ ကုလားမဆလားနံ့သင်းသော ပဲဟင်းဖြင့် သုံးဆောင်
ကြပါသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့အားလုံး ဆာနေကြ၍ စကားပင်
ပြောနိုင်ကြတော့။

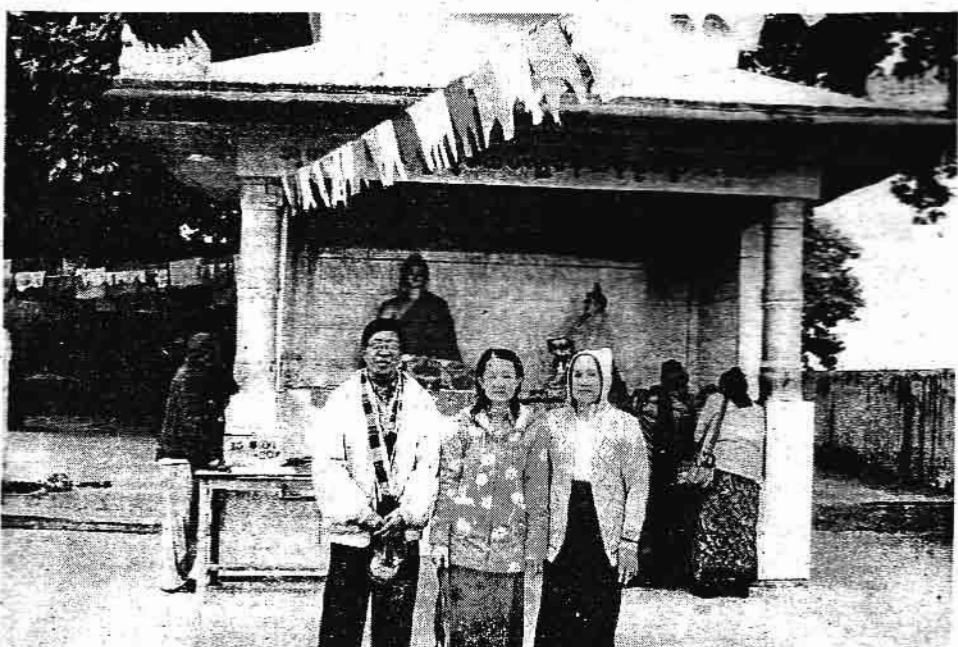
စားသောက်ပြီးနောက် ကျောင်းပရိဝုတ်အတွင်းသို့
လည်ကြည့်ရှု လေ့လာကြသည်။ ဘုရားဖူးဖူး တည်းခိုရန်
သုံးထပ်ဆောင် နှစ်ဆောင်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ၍ အလယ်
ထိပ်ဘက်၌ နှစ်ထပ်မေ့ရုံကြီးတစ်ဆောင် ရှိသည်။ တစ်ကြိမ်
လျှင် ဘုရားဖူး (၂၀၀)ကျော်ခန့် တည်းခိုနိုင်၍ တစ်ခန်းလျှင်
လေးဦးအထိ တည်းနိုင်ရန် ခုတင်၊ ခြင်ထောင်၊ စောင်၊ မွေရာ
ပြည့်စုံစွာ စီစဉ်ထားတာ တွေ့ရပါသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့များ
ကလည်း စေတနာအလျောက် စောင်၊ ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံး
စသည်တို့ လျှာဒါနခွဲကြပါသည်။ ဘုရားဖူးရင်း ကုသိုလ်ယူ
ကြသူများကို သာဓုခေါ်မိပါ၏။

ည ၈ နာရီခန့်တွင် အအေး ဓာတ်ပိုက်လာ၍ အပြင်၌
မနေနိုင်ကြတော့ ဘုရားဖူးအားလုံး မိမိတို့အခန်းများသို့ဝင်၍
အိပ်စက်အနားယူကြပါသည်။

၂၃. ၁၂. ၂၀၁၂ (တနင်္ဂနွေနေ့)

ဥရုဇေတောင်နှင့် ဥက္ကဏ္ဍာဂေါဟာကျွန်းက လှိုင်ရ

ဂယာ၏ဆောင်းက အလွန်အေးမြလှ၏။ ညဘက်
စောင်မည်မျှခြုံစေကာမူ အချမ်းလုံမည်မဟုတ်ပါ။ နံနက် ၄
နာရီခွဲမှာ အိပ်ရာမှထ၍ အလွန်အေးစက်သောရေနှင့် မျက်နှာ
သစ် အဝတ်အစားလဲ၍ ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းကြပါသည်။
တစ်ဖက်ခန်းမှ ဘုရားဖူး အဘွားအုပ်စုလည်း နှိုးနေကြပြီ။
၅ နာရီခွဲတွင် အုန်းမောင်းခေါက်သံ ကြားရ၏။ သံယာတော်
များ အရက်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် နှိုးဆော်သံ ဖြစ်သည်။ ၆ နာရီ
တွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင်များ ဆွမ်းစားဆောင်၌ တန်းစီ၍ ထမင်း

ဘုရားရှင်အား ဆုဇာတာဆုဌေးသမီးမှ ယနာပို့ဆွမ်း၊ ကပ်လျှဲညညီနေရာ

ကြော်နှင့် ကော်ဖီ သုံးဆောင်ကြသည်။ ထမင်းကုန်သွား၍ ထပ်ကြော်ရသဖြင့် ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းကြရ၏။

နံနက် ၇ နာရီ၌ ဦးဇင်းနှင့် သူတပည့်တို့ ရောက်လာကြ၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံထုတ် Force ကား အဖြူရောင်မိနီဘတ် တစ်စီးနှင့် အိန္ဒိယယာဉ်မောင်း စပယ်ယာတို့ စောင့်ကြိုနေကြသည်။ ပထမဆုံးနေ့တွင် ခန့်ထွက်ရမည်ဖြစ်၍ ဘုရားဖူးတစ်ခွဲလုံး လမ်းဆန်းတတ်ကြ ဖော်ခွင်နေကြသည်။

ဦးဇင်းက ရှေးဦးစွာ ဥရုဝေဠတောင်သို့ သွားမည့် အကြောင်း ပြော၏။ ဝယာမြို့တွင်းမှ ထွက်သည်နှင့် ပြုပြင်မှုခန်းသော ကဏ္ဍရုပ်လမ်းတောင်းမှ ဖြတ်ခဲ့ရသည်။ ဝယာမြို့ပြင်၌ ရောက်သောအခါ အဆောက်အအုံ အများစုမှာ ပြီးငီးဆောင် ဆောက်ထားခြင်း မရှိ တချို့အဆောက်အအုံများမှာ ခမ်းနားအောင် ဆောက်ထားသော်လည်း အချောမသတ်။ မျက်နှာစာတစ်ဖက်သာ ဆေးသုတ်ထား၏။ အားလုံးလိုလို တစ်ပိုင်းတန်းလန်း ဆောက်ထားကြသဖြင့် အမြင်မှာ ထူးဆန်းနေသည်။

ဦးဇင်းက “အိန္ဒိယလူမျိုးတွေက အခွန်ရှောင်ကြတယ်၊ အစိုးရကို အခွန်ဆောင်ရမှာစိုးလို့ ဘာပဲဆောက်ဆောက် အပြီးသတ်အောင် မဆောက်ဘဲ ချန်ထားကြတာ” ဟု ပြော

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ၏ရုပ်တု
ရရှိစေရန်အတွက် ဗမာအဖွဲ့ဝင်များနှင့်
ရွှေစလွှတ် (စတုရန်းပေ ၅၀၀)

ပြသည်။ ဩဂုတ်၊ ဒီဂရီလည်း အိန္ဒိယလူမျိုးတွေ အခွန်ရှောင်နည်း တစ်မျိုးပင်။ ဝယာပတ်ဝန်းကျင် ရေမြေသဘာဝသည် မြန်မာပြည်၏ အရပ်ဒေသနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်သည်။ လမ်းဘေးတွင် ကုလားကုက္ကို၊ တမာ၊ ဥသျှစ်ပင်၊ ဆီးပင်ရိုင်းများနှင့် ထန်းပင်အုပ်များ ခပ်ကျဲကျဲတွေ့ရသည်။ ထူးခြားသည်မှာ မြန်မာပြည်၌ မတွေ့ရသော စွန်ပလွန်အရိုင်းပင်များ နေရာအနှံ့ ပေါက်ရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝယာမှ ခုနစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော ဥရုဝေဠ တောင်ခြေသို့ နာရီဝက်ခန့် မောင်းရသည်။ တောင်ခြေမှ တောင်ထိပ်သို့ ကွန်ကရစ်ခင်းထားသောကြောင့် ဘုရားဖူးများ ခြေကျင့်တင်နိုင်ကြသည်။ တောင်ပေါ်မတက်နိုင်သည့် သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များအား ပုခက်ထမ်းစင်ကို ယူပီး ၃၀၀ ပေး၍ ငှားကြရသည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့၌ သက်ကြီးပိုင်း အဘွားများပါ၍ ဖြည်းဖြည်းချင်း တောင်ခြေမှ စတင်ခဲ့ကြ၏။

တောင်တက်လမ်းပေါ်မှ ကုလားလေးများက မုန့်ဖိုရအောင် ဘုရားဖူးတစ်ဦးချင်းနောက်မှ တွဲကျပြီး တွန်းတင်ပေးကြသည်။ တောင်ထိပ်ရောက်အောင် ၁၅ မိနစ်ခန့် တက်ရသည်။ ကုလားလေးများကို မုန့်ဖိုဖိုး ယူပီး ၁၀ စီ ပေးလိုက်ကြသည်။ တောင်ပေါ်တွင် ဘုရားရှင် ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ခဲ့သော လိုက်ဂူရှိသည်။ လိုက်ဂူအနီး မဟာယာန တိပက်ဘုန်းကြီးတစ်ဦးက အလှူခံဖလားနှင့် အထူးထိုင်နေ၏။ စာရေးသူက မြန်မာဘုန်းကြီးထင်၍ ဝတ္ထုငွေလှူပြီး စကားပြောတော့ နှုတ်ဆိတ်ပြီး ပြုံးပြနေသည်။ ဦးဇင်းက ဥရုဝေဠတောင်နှင့် လိုက်ဂူကို စောင့်ရှောက်နေသော တိပက်ဘုန်းကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြမှ ရှင်းသွားသည်။

ဦးဇင်းက လိုက်ဂူ၏ရှေ့တွင် ဥရုဝေဠတောင်နှင့် လိုက်ဂူအကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ ဥရုဝေဠ၏ အဓိပွယ်မှာ စည်းကမ်းအပိုင်းအခြား ကျော်လွန်ခြင်းကြောင့် ဆောင်ယူရသော သံပုံကြီးဟု အဓိပွယ်ရ၏။

မြတ်စွာဘုရား မပွင့်မီကာလတွင် အမျိုးကျောင်းသား ၁၀၀၀ တို့သည် ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ဥရုဝေဠအရပ်၌ နေထိုင်၍ သီတင်းသုံးကြသည်။ တစ်နေ့တွင် ရသေ့အားလုံး စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြသည်မှာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ အမှုများသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှား၏။

သို့သော် ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိသဝိတက် များကြစည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ မနောက်သည် မထင်ရှား၊ အပြစ်မြင်သူ မရှိနိုင်။ ဝိတက်အမျိုးမျိုးကို ကြံစည် မိသော ရသေ့တို့သည် သစ်ရွက်ဖြင့်ပြုလုပ်သော ခွက်တွင် သဲများယူဆောင်၍ ဥရုဝေဠတောင်နေရာ၌ သွန်းလောင်းပြီး ခွက်ထမ်းရမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ကြသည်။

အချိန်ကာလ ကြာမြင့်လာသောအခါ သံပုံကြီးဟဲခူဖြစ်လာ၍ ဥရုဝေဠ အမည်တွင်၏။

ဘုရားဖူးအဖွဲ့များ၊ ဘုရားရှင် ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ရာ
အတွင်းသို့ တစ်ဦးချင်းအလှည့်ကျ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်
ကြပါသည်။ လိုက်ဂူမှာ သိပ်မကျယ်ဝန်းလှ။ ဒုက္ကရစရိယာ
ကျင့်ရာအတွက် ကျင့်ခဲ့၍ အရိုးပြိုင်းပြိုင်းနှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
အလှူထားသော ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်စဉ်ဆိုသည်မှာ အရိုးအရေမျှ ကြွင်း
မဲ့အကြော အမျှင်မျှ ကျန်ပါစေ။ မဖြစ်မနေ ပြုလုပ်မည်
ဟု အင်တိုင်းအင်စား အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည့် သာမန်လူများ ကျင့်
ကြသည်ဟု အကျင့်ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်သည် အတိတ်ဘဝ
ကျင့်ခဲ့ကြောင်းကြောင့် ခြောက်နှစ်ကြာမျှ ပင်ပန်းဆင်းရဲခံ၍
ကျင့်ခဲ့သော်လည်း ဘုရားအဖြစ် မရောက်ရှိခဲ့ချေ။ မဂ္ဂင်
မဂ္ဂင် ခန္ဓိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ် ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်သုံး
သည့်တိုင်း ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သုဇာတာ သူဌေးကတော်၏ အိမ်တော်ရာစေတီ

စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ဥရဝေဠမှ ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ကြရာ
အိမ်တော်ရာစေတီတစ်လျှောက်တွင် စပါး၊ ဂျုံ၊ ပဲ စိုက်ခင်းများ၊ ပန်း
ခြံများ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ မုန့်လာဥ၊ ခရမ်းချဉ် ဟင်းသီးဟင်းရွက်
စိုက်ခင်းများကို မျက်စိတဆုံး တွေ့ရပါသည်။ စနာရီခွဲတွင်
သုဇာတာ သူဌေးကတော်၏ အိမ်တော်ရာ စေတီကုန်းသို့
ရောက်ရှိကြသည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည်ထားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် ဘုရားရှင်အား သုဇာတာ သူဌေး
ကတော် ယနာနန္ဒိဆွမ်းဆက် ကပ်လှူဒါန်းသည့် နေရာသို့ သွား
ရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။ အလှူငွေများ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြ
ပြီး နီးစေး၌ တွေ့မြင်ရသော သဲချောင်းကြီးတစ်ခုကို
ရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ ယင်းသဲချောင်းကြီးသည် တစ်
ဘက်ဘက်အခါက နေရလှစေခြင်း ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင် သုဇာတာ
ကတော်ထပ်သော ယနာနန္ဒိဆွမ်းကို ၄၉ လက်တီတီ ဘုဉ်းပေး
ထားနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရွှေခွက်ကိုကိုင်၍ . . .

“ငါသည် ယနေ့ ဘုရားဖြစ်မည် မှန်ပါက ရွှေခွက်
ကို ရွှေသားသို့ဆန်တက်ပါစေ၊ မမှန်ပါက ရေစုန်သို့ မျော
သွား” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ နေရလှစေခြင်းသို့ မျောခဲ့
သည်။ ရွှေခွက်သည် မြစ်လယ်သို့ တည်တည်မတ်မတ်သွား၍
တစ်ဆင့် ရေဆန်ကို အတောင် ၈၀ ခန့် ဆန်တက်သွား
ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရဖူးပါသည်။

ဘုရားရှင်အား မြက်ရှစ်ဆုပ်လှူဒါန်းသည့်နေရာ

သုဇာတာ၏ အိမ်တော်ရာစေတီမှ ဆက်လက်ထွက်
ကြရာ ဥ နာရီခန့်တွင် မြက်စွာဘုရားအား မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏား
မြက်ရှစ်ဆုပ် လှူဒါန်းခဲ့သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိကြသည်။
ဘုရားရှင်အား မြက်ရှစ်ဆုပ် လှူဒါန်းသည့်

အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တုများ တွေ့ရသည်။ ဝတ်ဝန်ထုပ်
လှေလာသောအခါ နေရလှစေခြင်း (ယခုအခါ နေရလှစေခြင်း)
၏ ကမ်းတစ်ဖက်၌ မဟာဗောဓိစေတီကြီးကို ထင်ရှားစွာ
ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။

၁၀ နာရီခွဲတွင် ဂယာမြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပြန်
လည်ရောက်ရှိကြပါသည်။ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ဆွမ်းစား
ဆောင်၌ နေ့လယ်စာ သုံးဆောင်ကြ၍ ခေတ္တအနားယူကြပါ
သည်။

နေ့လယ် ၁ နာရီခွဲတွင် ဦးဇင်းမှ ဦးဆောင်၍ ဂယာ
မြို့တွင်းသို့ ပြန်လည်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် ဒလိုင်း
လားမား၏ ခုံညားထည်ဝါသော တိဗက်ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်၌ မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူမျိုးစုံ
ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေတာ တွေ့ရပါသည်။ အများစုမှာ
တိဗက် တရုတ်နှင့် ဂျပန်လူမျိုးများ ဖြစ်ကြ၏။ မဟာယာန
တို့၏ ဘာသာရေးညီလာခံတစ်ခု ကျင်းပနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း
သိရသည်။ ဗုဒ္ဓဂယာ၌ မဟာယာန တိဗက်ဘုန်းကြီးများက
လွှမ်းမိုးထားနိုင်ကြောင်း သက်သေပြနေပါ၏။

ဂျပန် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီး

ဂယာမြို့လယ်၌တည်ထားသော ဂျပန်နိုင်ငံမှ ဆောက်
လုပ်လှူဒါန်းသည့် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီး (THE GREAT
BUDDHA) သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။ ဤဆင်းတု
တော်ကြီးသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၌ရှိသော ကမာကူရ ဆင်းတုတော်
နှင့် ဉာဏ်တော်မကွာလှသော်လည်း မျက်နှာတော်မှာမတူ
ကွဲပြား၏။ အရွယ်အစားတူသော ကျောက်ထုံးများကို စနစ်
တကျ ဖြတ်တောက်ဆက်စပ်ပြီး ထုလုပ်ထား၍ အလွန်
သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ဆင်းတုတော်ကြီး
၏ ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဧတဒဂ်ရသော ရဟန္တာအရှင်
မြတ် ၁၀ ပါး၏ ရုပ်တုများကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိစေတီကြီးနှင့် မဟာဗောဓိစင်

စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် ဦးဇင်းဦးဆောင်မှု
ဖြင့် ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိစေတီနှင့် မဟာဗောဓိပင်ရိရာဌာန
သို့ ဆက်လက်သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ မဟာဗောဓိစေတီကြီး
၏ အဝင်ဂိတ်ဝ၌ ဘုရားဖူးလာကြသည့် လူမျိုးပေါင်းစုံ ကြိတ်
ကြိတ်တိုးစည်ကားနေပါသည်။ ဦးဇင်း၏တပည့်လေးက ဂိတ်
ဝင်ကြေး လက်မှတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီး အတွင်းသို့ စနစ်တကျ ဘန်းဖီ
ဝင်ကြရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်နိုင်ရန်
တန်းစီစောင့်ဆိုင်းနေသော ဘုရားဖူးများ အလွန်များနေသော
ကြောင့် မဟာဗောဓိပင်တည်ရာဌာနသို့ ဦးစွာသွားရောက်ကြ
သည်။ ဗုဒ္ဓဂယာ ဘုရားဖူးများကား နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ လူမျိုးစုံ

လှပါ၏။ မြန်မာဘုရားဖူးအဖွဲ့များလည်း တွေ့ရသည်။ မဟာ
ဗောဓိစေတီကြီးမှာ အံ့ခိုးဖွယ်သက်ရာများနှင့် ထင်ရှားလှ
သော သမိုင်းဝင်စေတီကြီးဖြစ်သည်။ ညက်တော်အမြင့် ပေ
၁၇၀၊ အောက်ခြေပိသော် ဗေ ၄၀၀ တစ်လည်ရှိသည်။

မူလ ဘုရားသီလဏာမှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်း ဖြစ်
သည်။ အေဒီ ၂ ရာစုတွင် ဣန္ဒာသာဝင် မာဂဗျာရင်တစ်
ပါးက မူလမဟာဗောဓိစေတီထပ်ကိုင်၍ ယနေ့မြင်တွေ့ရ
သော မဟာဗောဓိစေတီကြီးအဖြစ် ပြန်လည်ပြုပြင် လှူဒါန်း
ခဲ့သည်။ ဤစေတီတော်ကြီးကို မြန်မာနိုင်ငံမှ ကျန်စစ်သား
မင်း အသောင်းပေါ်သူမင်း၊ ကျစွာမင်းနှင့် မင်းတုန်းမင်းကြီး
အသီး သီးအဆက်ဆက် ထပ်မံပြုပြင်မွမ်းမံ၍ လှူဒါန်းခဲ့ကြ
ပါသည်။

၁။ ဗလ္လင် သတ္တဟ (ပထမ သတ္တဌာန)

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာဗောဓိပင်ရင်း ရွှေပလ္လင်
ထက်၌ ဝိမုတ္တိချမ်းသာ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားရင်း
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို နှလုံးသွင်း
ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ မဟာဗောဓိပင်ရင်း၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင်များ မဟာဗောဓိ
ပင်အောက်၌ ဘုရားရှင်အား ရည်းစား၍ ပူဇော်ကန်တော့ကြ
ပါသည်။

၂။ အနိမ္မ သတ္တဟ (ဒုတိယ သတ္တဌာန)

မဟာဗောဓိပင်မှ ဆက်၍သွားကြရာ ဒုတိယ သတ္တ
ဌာနသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။ ဦးစင်းက ဤနေရာသည် အနိ
မ္မိသ သတ္တဟ ဟုခေါ်ဆိုကြောင်း၊ ဘုရားရှင်သည် အပရာ
ဇိတ ပလ္လင်ထက်၌ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သီတင်းသုံးတော်မူ
ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ သို့သော် အချို့သော ပုထုဇဉ် နတ်၊
ဗြဟ္မာတို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အပေါ် သံသယရှိနေသေးသဖြင့်
ယင်းတို့၏ ယုံမှားမှုကိုပယ်ဖျောက်ရန် ဘုရားရှင်သည် ကေဘင်း
ကင်သို့ ပျံကြွ၍ တန်ခိုးပြာဋိဟာ အဖုံဖုံကို ပြတော်မူခဲ့သည်။
ထို့နောက် မဟာဗောဓိပင်၏ အရှေ့မြောက်အရပ် ၁၄ လံ
အကွာ၌ ရုပ်တော်မူ၍ ပါရမီတော်ကြောင့် ရရှိလာသော
ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်တို့ကို မမှိတ်သောမျက်စိဖြင့် ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး ကြည့်ရှုတော်မူသည်။

၃။ ဂုဏနာစက်မ သတ္တဟ (တတိယ သတ္တဌာန)

ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် အစဉ်အတိုင်း တတိယသတ္တဌာန
သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ကြသည်။ ဤနေရာသည် ရတနာ
စက်မ သတ္တဟ ဖြစ်သည်။ အပရာဇိတပလ္လင်နှင့် အန်မိသ
နေရာ ဌာနအကြား၌ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော
အတောင် ၆၀ ရှည်သည့် ရတနာစက်မပေါ်လာ၏။

ဘုရားရှင်သည် အဆို ပါ ရတနာစက်မ၌ ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး စကြိုကြွ၍ ဖလသမာပတ် ဝင်စားလျက် သီတင်း
တော်မူပါသည်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်
ဘုရားဖူးရောက်စဉ် ရတနာစက်မ၏ အထိမ်းအမှတ်အပြု
ကျောက်တုံးများပေါ်တွင် ကြာပွင့်သဏ္ဍာန်ပုံဖော်၍ ကြာပွင့်
၁၉ ပွင့် ထုလုပ်လှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့သည်။ ယင်းကြာပွင့်များ
၌ ပန်းရောင်စုံဖြင့် ပူဇော်ထားသည်မှာ တင့်တယ်လှပ
ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားမိပါသည်။ ကြာပန်းစုံ၏ရှေ့တွင် အမှတ်တံ
ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကြသည်။

၄။ ဂုဏနာယရ သတ္တဟ (စတုတ္ထ သတ္တဌာန)

တတိယသတ္တဌာနမှ ဆက်လက်သွားခဲ့ကြရာ စတုတ္ထ
သတ္တဌာနဖြစ်သော ရတနာယရ သတ္တဟသို့ ရောက်ရှိကြ
သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရတနာစက်မ၌ ကြွတော်မူ
နောက် နတ်တို့ဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာယရ ရွှေအိမ်ထဲ
တွင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သီတင်းသုံးနေတော်မူပါသည်။ ထို
သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တရားတော်အ
အဆုံးမရှိသော နည်းအသွယ်သွယ်ဖြင့် ပြည့်စုံ၍ အလွန်ကျ
ဝန်းနက်နဲသော ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်သုံးသ
တော်မူပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်သုံးသ
တော်မူမှသာ ခန္ဓာကိုယ်မှ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွေ့
ကွန်မြူးထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ဘုရားရှင်အား ပိုမိုကြည်
ညိုသဒ္ဓါပွား၍ ဗုဒ္ဓနုဿတီကို ဆင်ခြင်နေမိပါသည်။

၅။ အာပေါလ သတ္တဟ (ပဉ္စမ သတ္တဌာန)

စတုတ္ထသတ္တဌာနမှသည် ပဉ္စမသတ္တဌာနရှိရာသို့ ဆက်
လက်သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဘုရားရှင်သည် ဆိတ်ကျော
ညောင်ပင်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးတော်မူသဖြင့် ယင်း
နေရာကို အပေါလသတ္တဟ ဟု ခေါ်ဆို၏။ ဆိတ်ကျော
ညောင်ပင်ရင်း၌ ဝိမုတ္တိချမ်းသာ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာ
တို့ကို ခံစားလျက် ခုနစ်ရက်ကြာ သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။
မာရ်နတ်သမီးသုံးယောက် လာ၍ ဖြားယောင်းသော်လည်း
ဘုရားရှင်သည် ကိလေသာအားလုံးကို ပယ်သတ်တော်မူ
ဖြစ်သဖြင့် မာရ်နတ်ကို အောင်နိုင်ခဲ့သည်။

၆။ မုဝေဇီ သတ္တဟ (ဆဋ္ဌမ သတ္တဌာန)

အပေါလ သတ္တဟမှတစ်ဆင့် ဆဋ္ဌမသတ္တဌာနသို့
ဆက်လက်သွားရောက် ဖူးမြော်ကြပါသည်။ စကြိုလမ်းအ
ဝဲယာအုတ်ခုံတန်းများပေါ်တွင် တိဇကဘုန်းကြီးများက ခံ
ချမ်းခွက် ၁၀၀၀ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ လမ်းအဆံ
၌ ရေကန်ကြီးတစ်ကန် တွေ့ရ၍ မရတနာအိမ်ထဲတွင် နတ်

ဘုရားတစ်ဆူကို သပ္ပာယ်လှစွာ ဖူးမြင်ရသည်။ ဦးလင်းက ဦးခရာဌာနကို မုစလိန္နသတ္တာဟ ဟုခေါ်ကြောင်း၊ ဆဋ္ဌမ ညဋ္ဌဌာနဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆိတ် ဆောင်းညောင်ပင်ရင်း၌ ခုနစ်ရက် စံနေတော်မူပြီး မုစလိန္န သာ ကျည်းပင်ရင်း၌ ဝိမုတ္တိချမ်းသာ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာ စသော ခံစားလျက် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် စံနေတော်မူ၏။ ထိုသို့ စံနေတော်မူစဉ် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ငိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာ၏။ မုစလိန္နတိုင်အောက်ရှိ နဂါးမင်းသည် ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆက်အား မိမိ၏ခန္ဓာဖြင့် အခွေ ခုနစ်ခွေ ရစ်ပတ်၍ ဦးထိပ် ဆက်အထက်မှ ပါးပျဉ်းဖြင့်အုပ်မိုး၍ ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

မုစလိန္နသတ္တာဟ (သတ္တမ သတ္တဌာန)

မုစလိန္နာအိုင်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ၍ သတ္တမသတ္တဌာန ညဋ္ဌရာ လင်းလွန်းပင်ဆီသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရား ရှင်သည် မုစလိန္နသတ္တာဟတွင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စံနေတော် မူပြီးနောက် လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ ကြွရောက်၍ ခုနစ်ရက်ပတ် လုံး ဖလသမာပတ်ဝင်စားပြီး သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ဤ နေရာကို ရာဇာယတန သတ္တာဟဟု ခေါ်ကြောင်း ဦးလင်းမှ ပြောပြပါ၏။

ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးနေစဉ် မဇ္ဈိမဒေသသို့ ကုန် ဆင်းသယ်ရန် ဥက္ကလာဇနပုဒ်မှ တဖုဿနှင့် ဘလ္လိက ကုန် သည်ညီနောင်တို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ကုန်သည်ညီနောင် သည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ဖူးမြော်၍ မုန့်ဆွမ်းများ ဆက်ကပ် ချီးမြှောက်ကြ၏။ ဘုရားရှင်က ကုန်သည်ညီနောင်တို့အား ဆံ ခုစ်ဆူကို ကိုးကွယ်နိုင်ရန် ပေးသနားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ယခု မြင်တွေ့ရသော လင်းလွန်းပင်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ရာ ခန့်က မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗိုလ်မှူးကြီးလှအောင်က ယူ ဆောင်၍ ယခင် သေသွားသော လင်းလွန်းပင်နေရာ၌ ပြန် ညီနောင်ပျိုး ပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် သောဓိစေတီကြီးအား လှည့်လည်ကြည့်ညှိ ဖူးမြော်ခဲ့ကြ သည်။ စေတီ၏ ရင်ပြင်ပတ်ပတ်လည်တွင် အလျားလိုက် သွားမှောက်၍ အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးပူဇော်နေကြသော လင်းလွန်းကြီးများကို တွေ့ရသည်။ မဟာယာန ဘာသာ နှစ်ဆူ၏ ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးနေသည့်ပုံစံမှာ တစ်မူထူးခြား ဖြစ်ကြပါ၏။

ညနေ ၄ နာရီတွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် မဟာတေဓိ စေတီကြီးမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။ စေတီ၏ အပြင် တွင် ဘုရားပျေးတန်းများရှိ၍ ပွဲဈေးတမျှ စည်ကားလှ ပြသည်။ နိုင်ငံခြားသားများ အပါအဝင် လူမျိုးပေါင်းစုံ လာ ချစ်ကြသော နေရာဖြစ်၏။

ဟိန္ဒူစားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် ပူရီ၊ ပလာတာနှင့် ချစ်စိတ်ချည်၊ ဒိန်ချဉ် စုံလင်အောင် ရောင်းချနေတာ တွေ့

ရပါသည်။ ဦးလင်းက ဤဆိုင်မှ ဒိန်ချဉ်ကောင်းကြောင်း ပြော ၍ စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် ဒိန်ချဉ်ကစ်ခွက်စီ သောက်ကြပါ သည်။ ရန်ကုန်မှ ဒိန်ချဉ်နှင့် အနံ့အရသာ မတူသော်လည်း တစ်မျိုးအရသာရှိပါသည်။ အချိန်လင့်သွားပြီဖြစ်၍ မြန်မာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ညနေ ၄ နာရီခွဲတွင် မြန်မာကျောင်း၏ နာယက ဆရာတော်အား မမ္မာရုံကြီးအတွင်း၌ ကန်တော့ရန် စီစဉ်ကြ ပါသည်။ ဆရာတော် ပြင်ပသို့ ကြွသွားသဖြင့် လက်ထောက် ဆရာတော်အား မြန်မာနိုင်ငံမှ ယူဆောင်လာသော မုန့်ဘူး၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများနှင့် ကပ်လှူကြပါသည်။ ဆရာတော်က ငါးပါးသီလ ခံယူစေပြီးနောက် . . .

“ဒကာမကြီးတို့ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဗုဒ္ဓဂယာကို ဘုရားဖူးလာကြတာလဲ၊ လာတဲ့အတွက် ဘယ်လိုအကန့်အသတ် တွေ ရလိမ့်မယ် ထင်သလဲ” ဟု မေးခွန်းများနှင့် စတင်မိတ် ဆက်ပါသည်။

ခွတ်တရက်ဖြစ်၍ ဘယ်လိုပြန်ဖြေကြရမှန်း မသိကြ။ စာရေးသူလည်း အတန်ငယ်စဉ်းစား၍ . . .

“ဗုဒ္ဓဖွားမြင်သည့်ကာလမှ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်အထိ နေရာဌာနများကို ဖူးမြော်ကြည့်ညှိလိုသော ဆန္ဒကြောင့် လာ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတရားများကို ပို၍ ဆင် ခြင်ပွားများနိုင်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ် ဘုရား” ဟု လျှောက် လိုက်ပါသည်။

လက်ထောက်ဆရာတော်က . . .

“ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးလာကြသူများဟာ ဗျာဒိတ်ရပြီး သူတွေ ဖြစ်လို့ အပါယ်တံခါးပိတ်တယ်၊ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းဆိုတဲ့ သင်္ခါရသဘောတရားတွေကို သိရှိနားလည်ပြီး သံသရာကိုကြောက်တဲ့ သံဝေဂဉာဏ် ရရှိနိုင်တယ်” ဟု အတို ချုပ် ဟောပြောခဲ့သဖြင့် သာဓုခေါ်ကြပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ မိန့်မှာတော်မူခဲ့သော စကားကို ပြန်လည်အမှတ်ရသွားပါ သည်။ ဆရာတော်ကြီးက “ဗုဒ္ဓဂယာကဲ့သို့ မရောက်ဖူးသေး သော အရပ်ကို သွားခဲ့ရင် မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ် တွေ မလုပ်မိဖို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တရားတွေ ပွားများဆင်ခြင် ပြီး မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဖွား၊ ပွင့်၊ ဟော၊ စံ သံဝေဇနိယ လေး ဌာန ရောက်ပြီးတဲ့အချိန်ကစလို့ ရာသက်ပန် ကုသိုလ်ကောင်း မှုများသာ လုပ်ဆောင်ပါမည်ဟု စိတ်ကိုပိုင်းဖြတ် အဓိဋ္ဌာန် ပြုသင့်တယ်” ဟု လမ်းညွှန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲ၌လည်း ဤကဲ့သို့ အဓိဋ္ဌာန်ကို ခိုင်မာစွာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်၍ ပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်မိ ပါ၏။

(ဆက်ရန်)

□ ဒေါက်တာအောင်အောင်ပင်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာသည် သာရ
ကမ္ဘာ၊ မဏ္ဍကမ္ဘာ၊ ဝရကမ္ဘာ၊ သာရ
မဏ္ဍကမ္ဘာ၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ ဟု၍ (၅)မျိုးရှိ
သည်။

ထို (၅)ကမ္ဘာတွင် ဖွင့်တော်မူ
ခဲ့သော ဘုရားအဆူအရေအတွက်မှာ
ဓမ္မာဏန္ဒာ၌ (၂)ဆူ၊ ဝေရာဏ္ဍာ၌ (၃)ဆူ၊
သာဓကန္ဒာ၌ (၄)ဆူ၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌
(၅)ဆူ ဖွင့်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို ဖွင့်တော်မူ ဘုရား(၄)ဆူမှာ

ကတုသန်ဘုရား၊ ခဲကာဏာဂုံဘုရား၊
ကဿပဘုရား၊ ဂေါတမဘုရားဟု (၄)
ဆူ ဖွင့်တော်မူခဲ့ပြီး အရိယေတ္ထေယျဘုရား
(၁)ဆူ ဖွင့်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားအများဆုံးပွင့်
သော ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် (၄)ဆူမြောက်
ဂေါတမရှင်တော်မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေ
လက်ထက်တော်၌ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား “စောဒဂင်”

ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများ၊ ရာထူးဌာနတ္ထရ
ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဂေါတမရှင်တော်မြတ်စွာ ဘုရား
လက်ထက်တော်တွင် “စောဒဂင်” ဘွဲ့ရ
(၇၅)ဦး ပေါ်ထွန်းခဲ့ရာ ရဟန္တာမြတ်
(၄၁)ပါး၊ ရဟန္တာထေရီအရှင်မ (၁၃)ပါး၊
ဥပါသကာအမျိုးသား(၁၀)ဦး၊ ဥပါသကီ
အမျိုးသမီး (၁၀)ဦးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသမီးတိုင်း
အားကျဂုဏ်ယူဖွယ် ဓံနမုနာယူထိုက်
ဖွယ် ကောင်းသော အကျော်ဇောယူ
သမီးတော်များ ဖြစ်ကြသော ရဟန္တာ
ထေရီအရှင်မ (၁၃)ပါးတို့သည် မိမိတို့
ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ကြသည့် ပါရမီဆုတောင်း
အလျောက် “စောဒဂင်” ဘွဲ့ထူး အမျိုးမျိုး
ရရှိခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ စောဒဂင်ဘွဲ့ထူးရ ထေရီများ

www.burmeseclassic.com

- ၎င်း ရဟန္တာထေရီ အရှင်မတို့ ခေါ်ဆိုသော ဘွဲ့များမှာ...
  - မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရီ (ရတ္တညူတေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ (တေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ပဌာစာရီထေရီ (ဝိနယဓရ ဧတဒဂ်ဘွဲ့)
  - ခေမာထေရီ (ပညာတေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ဓမ္မဒိန္နာထေရီ (ဓမ္မကထိက တေဒဂ်ဘွဲ့)
  - နန္ဒမာတာထေရီ (ဈာယီတေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ဗဟုပုတ္တိကသောကထေရီ (အရဒ္ဒဝရိယာတေဒဂ်ဘွဲ့)
  - သကုလာထေရီ (ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ် တေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ဘဒ္ဒါတုဏ္ဏလင်္ကာသာဓကထေရီ (ဒိပ္ပဘိညတေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ဘဒ္ဒါကာပိလာနီထေရီ (ပုဗ္ဗေနိဝိသာနုဿတိ တေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ဘဒ္ဒါတဉ္ဇနထေရီ (အဘိညာဉ်တေဒဂ်ဘွဲ့)
  - ကိသာဂေါတမီထေရီ (လူခစီဝရတေဒဂ်ဘွဲ့)
  - သိင်္ဂီလမာတာထေရီ (သဒ္ဒါဝိမုတ္တတေဒဂ်ဘွဲ့)
- ဖော်ပြပါ မြတ်စွာဘုရားရှင်တော် လက်ထက်က ချီးမြှင့်ခံရသည့် ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူး၊ ရာထူးဌာနန္တရ ရရှိခဲ့ကြသော ရဟန္တာထေရီမတို့သည် ဘဝအဆက်ဆက်ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့ကြသဖြင့် "တေဒဂ်ဘွဲ့" ထူးကို ရရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ကြပါသည်။
- ယခု ရဟန္တာ (၁၃)ပါးမှ တစ်ပါးဖြစ်သည့် နန္ဒမာတာထေရီ အမျိုးသမီးတောင်းသည် ဈာန်အရာ၌ မဆုတ်မနစ်ကြီးတုတ်ကျင့်ကြဲ အားထုတ်ခဲ့သဖြင့် အခြွတ်ဆုံး အသာဆုံး "ဈာယီတေဒဂ်"

ဘွဲ့ထူးကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး သာဓု ခေါ်ခြင်း

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က ဝေဿတုဏ္ဏကီမြို့တွင် နန္ဒမာတာ အမည်ရှိ ဥပါသိကာမသည် ကာယကံ မနောကံ ဝစီကံ တူသိုလ်တို့ကို စောင့်ထိန်းရုံမက တာယကံ တူသိုလ်၊ ဝစီကံတူသိုလ်၊ မနောကံ တူသိုလ်ကိုလည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှကြိုးစားပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။

တစ်နေ့တွင် မိုးသောက်ယံ အချိန် "ပါရာယနသုတ်" ကို အသံထွက်ရွတ်ဆို၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်၏။ ရွတ်ဆိုပူဇော်သံ ကြားရသော ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည် ရပ်၍ ဆုံးသည့်တိုင်အောင် နာကြားပြီး "ကောင်း၏၊ ကောင်း၏" ဟု အနုမောဒနာပြု၏။

ထိုအခါ နန္ဒမာတာမှ "အခု အနုမောဒနာပြုသူကား အဘယ်သူဖြစ်ပါသနည်း" ဟု မေး၏။ "ငါသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးဖြစ်သည်" ဟု ပြောကာ ထိုအခါ နန္ဒမာတာမှ ...

"အကျွန်ုပ် ရွတ်ဆိုသော တရားဒေသနာတော်သည် သင်နတ်မင်းကြီးအား ပေးကမ်းဖွယ် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာဖြစ်ပါစေသတည်း" ဟုဆို၏။

"ကောင်းလှပါ၏။ ဤတရားတော်သည် ငါ့အား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာဖြစ်ပါစေ၊ နက်ဖြန်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် အမျှရှိသော ရဟန်းသံဃာတော်များသည် ဆွမ်းမစားရသေးဘဲ ဝေဿတုဏ္ဏကီမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုရဟန်းတို့အား ဆွမ်းကပ်လှူပြီးလျှင် အလှူ၏ အဖို့ကို အမျှပေးဝေပါလော့၊ ဤသို့ အမျှပေးဝေခြင်းသည်လဲ ငါ့အား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

နတ်တို့သည် သီလ ဆောက်တည်သူ၊ ဒါနပြုသူ၊ ဘာဝနာပွားများသူ

တို့ကို အလွန်မြတ်နိုး၍ နှစ်သက်၍ ချစ်ခင်၏။ ပြုပြုသမျှသော ဒါန သီလ ဘာဝနာတို့၏ အဖို့တို့ကို အမျှအတန်း ပေးဝေခဲ့ပါမူ အလွန်ပင် ကြည်ဖြူဝမ်းမြောက် စောင့်ရှောက်ကြကုန်သည်။

အံ့ဖွယ်ရာ (၇)ဖြာ

နန္ဒမာတာသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် နှင့် သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းကပ်လှူ၏။ ဤမြို့သို့ သံဃာတော်များ ရောက်နေသည်ကို မည်သူမျှ မသိပါဘဲ လျှောက် သီသတဲသို့ဖြစ်ကာ ဆွမ်းအဆင်သင့် ဆက်မြတ်ကပ်လှူသဖြင့် ဆွမ်းညှင်းပေးပြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ ဝေတော်မူ၏။

"ရဟန်း သံဃာတော်များ ကြွလာမည့်အကြောင်းကို မည်သူ ယင်းသို့ ပြောကြား၍ သိပါသနည်း" မေးသော အခါ နန္ဒမာတာဥပါသိကာမသည် ပါရာယနသုတ်ရွတ်ဖတ်ပုံ၊ ဝေဿတုဏ္ဏကီမြို့သို့ သံဃာတော်များ ကြွရောက်လာမည်၊ ကြွရောက်လာက ဆွမ်းကပ်လှူရန် တိုက်တွန်းပုံ၊ ထိုဆွမ်းကပ်လှူသည့် ကုသိုလ်အဖို့ကို ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား အမျှပေးဝေရန် တောင်းခံပုံတို့ကို လျှောက်ကြား၏။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် "နန္ဒမာတာ သင်ကဲ့သို့ (သာမညလူစား)ဖြစ်ပါလျက် တန်ခိုးအာနဘော်ကြီးမားသော ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးနှင့် မျက်မှောက်၌ စကားပြောဆိုခြင်းသည် အံ့ဖွယ်ရှိပေ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား ဤမျှသာမဟုတ်ပါ။ အခြားအံ့ဖွယ်လဲ တပည့်တော်မတွင် ရှိပါသေး၏။ တပည့်တော်မတွင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သော တစ်ယောက်တည်းသော သား ရှိပါ၏။ ထိုသားကို မင်းတို့သည် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ဆွဲငင်ဖမ်းဆီး၍ သတ်ဖြတ်ပစ်ကြပါကုန်၏။ ထိုသားအား ညှဉ်းဆဲဆဲ သတ်ဆဲ အခါ၌ဖြစ်စေ ညှဉ်းဆဲပြီး သတ်ပြီးအခါ

တပည့်တော်မအား စိတ်
ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိခဲ့ပါ”

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း တတိယ
အကြိမ် မိန့်ကြားပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား ဤမျှသာမဟုတ်
သေးပါ။ တပည့်တော်တို့ နှိုင်းသော်
တပည့်တော်မသည် သင်ယောကျ်ားသည်
သေချာ၍ ဘုရားပြန်ပေါင်း ထို
နတ်သည် တပည့်တော်မအား ယခင်
ယုဒဝေဒ အတ္တသော အတိုင်းပြသ
ပါ၏ သို့သော်လ် စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း
မရှိပါဘူး”

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို တတိယ
အကြိမ် မိန့်ကြားပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား ဤမျှသာမဟုတ်
သေးပါ။ အခြားအံ့ဖွယ်လ် တပည့်တော်
မအား နှိုင်းသေး၏။ တပည့်တော်မသည်
လင်းယောက်ျားရှိစဉ်က လင်ယောက်ျား
အပေါ်တွင် ဝိတ်မျှဖြင့်ပင် လွန်ကျူးပြစ်
နားခြင်းမရှိပါဘုရား။ ကိုယ်(ကာယကံ)
ဖြင့်မူကား အဘယ်မှာလျှင် ဘုရားလွန်
ပါတော့အံ့နည်းဘုရား”

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အံ့ဖွယ်
ဖြစ်ကြောင်းကို စတုတ္ထအကြိမ် မိန့်ကြား
ပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား ဤမျှသာမဟုတ်
သေးပါ။ အခြားအံ့ဖွယ်လ် တပည့်တော်
မအား ရှိပါသေး၏။ တပည့်တော်မသည်
ဥပါသိကာမကို လျှောက်ထားပြီးသည်
မှာ၍ တစ်စုံတစ်ခုသော သိက္ခာပုဒ်ကို
မျှ လွန်ကျူးလို့သော စေတနာဖြင့် ကျူး
လွန်ဖူးသည် မရှိပါဘုရား”

ထိုအခါတွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပဉ္စမ
အကြိမ် မိန့်ကြားပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား ဤမျှသာမဟုတ်
သေးပါ။ အခြားအံ့ဖွယ်လ် တပည့်တော်
မတွင် ရှိပါသေး၏။ တပည့်တော်မသည်
အလိုရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ကာမဂုဏ်
တို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်မှ

ဆိတ်၍သာ နတ်တို့က
နှင့်တကွဖြစ်သော သုံးသပ်ခြင်း ဝိတက်
နှင့်တကွဖြစ်သော သုံးသပ်ခြင်း ဝိစာရ
နှင့်တကွဖြစ်သော (နိဝရဏ)ဆိတ်ခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း “ဝိတိ”
နည်းသားခြင်း” သူမို့သော ပထမရာန်
သို့ရောက်၍နေပါ၏ ဘုရား (ပ) စတုတ္ထ
ရာန်သို့ရောက်၍ နေပါ၏ ဘုရား”

ထိုအခါတွင်လည်း အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာသည် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို
ဆဋ္ဌမအကြိမ် မိန့်ကြားပြန်၏။

“အရှင်ဘုရား ဤမျှသာမဟုတ်
သေးပါ။ အခြားအံ့ဖွယ်ရာလ် တပည့်
တော်မတွင် ရှိပါသေး၏။ တပည့်တော်
မသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
အပ်သည့် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်
“အနှောင်အဖွဲ့” ငါးမျိုးတွင် မိမိမဝယ်
အပ်သေးသည့် တစ်စုံတစ်ရာသော
သံယောဇဉ်ကိုမျှ တပည့်တော်မ မတွေ့
မြင်ပါဘုရား”

အထက်ပါ အံ့ဖွယ်(၇)ဖြာနှင့်
ပြည့်စုံသော ရဟန္တာထေရ်မ နန္ဒမာတာ
နည်းတူ ကျန်ရှိသည့် (၁၂) ပါးသော
ရဟန္တာထေရ်မတို့သည်လည်း အံ့ဖွယ်
အထူးထူးဖြင့် ရှိကြပေသည်။ ထိုသို့
မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ “ဧတဒဝံ” ဘွဲ့ထူးရသော
အကျော်ဇောမျှ အမျိုးကောင်းသမီး
တော်များကို စံနမူနာထား တင်ပြလျက်
ဘာသာရေး၊ လောကုတ္တရာရေးတွင်
သာမက လူမှုရေး၊ လောကီရေးရာ
အဖြာဖြာတို့၌ ပါရမီဖြည့်ကျင့် စာနာ
စိတ်၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဖြင့် မြန်မာ
အမျိုးသမီးဘဝ လှပတင့်တယ်စေရန်
စံပြ စွမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြကုန်
သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာတိုင်းရင်းသူ
အမျိုးသမီးကောင်းတို့အား ဂုဏ်ပြု ရေး
သားရပါသည်။

□ ရဲဖြင့်(နောင်ချို)

ကျမ်းကိုး
သတ္တက အင်္ဂုတ္တိုရ် နန္ဒမာတာ
သုတ်၊ မဟာဗုဒ္ဓဝင်။

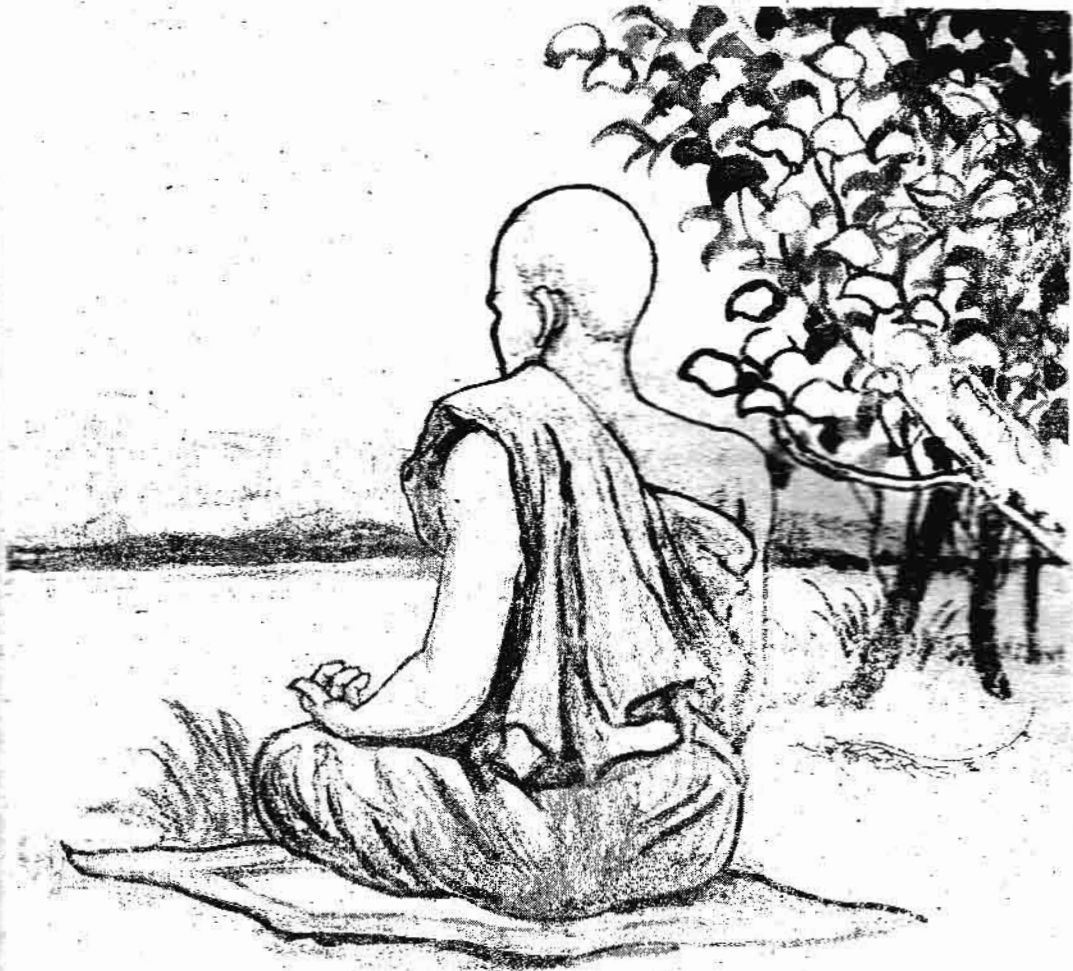

ပါရမီဟူသော ဝေါဟာရသည်
ပါဠိဝေါဟာရဖြစ်လင့်ကစား နေ့စဉ်သုံး
မြန်မာဝေါဟာရဖြစ်နေတော့၍ မြန်မာ
နားနှင့် မစိမ်းတော့သည်အပြင် အလွန်
ပင် ယဉ်ပါးလျက်ရှိတော့၏။ ပါရမီဟူ
ကြားရုံနှင့် ပါရမီဆိုတာ မြင့်မြတ်တဲ့
အလုပ်၊ မြင့်မြတ်သူတို့၏ ဥစ္စာ၊ အဆက်
မပြတ် တစိုက်မတ်မတ် လုပ်ဆောင်အပ်
သောအရာဟု နားလည်သွားကြ၏။
ဒါနပါရမီ၊ သီလပါရမီ စသည်ဖြင့် အမျိုး
အမည်ဆယ်ပါးရှိကြောင်း လက်ချိုးရေ
တွက်နိုင်ကြ၏။ ထို့အပြင် ပါရမီဆယ်ပါး
တို့၏ Comparative Degree ဖြစ်တဲ့
ဥပပါရမီဆယ်ပါးကိုရော Superlative
Degree ဖြစ်တဲ့ ပရမတ္ထပါရမီဆယ်ပါးကို
ရော အဆင့်ဆင့် နားလည်သွားကြ၏။

ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းကျင့်ပညာရှင်များ
ဆိုပါက ပညာဓိက ဘုရားလောင်းများ
လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီ
ဖြည့်ရကြောင်း၊ ဝိရိယာဓိက ဘုရား
လောင်းများ ရှစ်အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ
တစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ရကြောင်း၊ သဒ္ဓါ
ဓိက ဘုရားလောင်းများ ဆယ့်ခြောက်
အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်
ရကြောင်းစသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်
ကွာဟသည့် ဖြည့်စဉ်ကာလကိုပင် သိ
မြင်သွားကြပေသည်။ ပါရမီနှင့် မြန်မာ
နားက ဤရွေ့ဤမျှ အကျွမ်းတဝင်
ရုံလှပေသည်။

သို့သော် အသီးကွဲ သလိဝင်နိုင်
စေရေး အလေးပေးပြီး ကျည်းကန်ရှင်
ကြီး ရှင်နန္ဒဇောက “ပါရမီဝယ် ပေါင်း
သုံးဆယ်၊ ဘယ်ကို ဖြည့်နိုင်ခဲ့သနည်း”
ဟူ၍ မေးခွန်းထုတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မေး
ခွန်းထုတ်သူ ကျည်းကန်ရှင်ကြီး ယုံလွန်
တော်မူပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း(၆၀)ကျော်
ကြာမှ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေဆိုနိုင်သူ
တစ်ဦးပေါ်လာခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား သာ
မန်မဟုတ်၊ ဘုရားဆုပန်သည့် ကိုးသ

www.burmeseclassic.com

ဖြည့်နိုင်ခြင်းပေါ်ပါရမီ စောင့်ရှောက်ရေး(ထောင်စုကံ)

အသက်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဖြစ်ပေ
သည်။ ဇိနတ္ထပကာသနီ၊ စွယ်စုံကျော်
ထင် ခသော ကျမ်းပေါင်း(၄၀)ကျော်ကို
နိဗ္ဗာန်ရခဲ့သော ဗုဒ္ဓါလံထူးကြီးပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ဆရာတော်က စွယ်စုံကျော်ထင်
ကျမ်း (၅၁-၄၈)၌ ကျည်းကန်ရှင် အမေး
မေး နှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဤတို့ ဖြေပြ
ထား၏။

“ပါရမီဘယ်၊ ပေါင်းသုံးဆယ်၊
အသက် ဖြည့်နိုင်ခဲ့သနည်း” ဟူသော
အမေးပုစ္ဆာ၌ အဖြေကိသေဒနာကား
ဤ ပြည်ရွာတိုင်းကား လေးမယားကို

စွန့်၍ ဖြည့်ခြင်းတည်းဟူသော ဒေသ
ပါရမီမျှကိုလည်း ဖြည့်နိုင်ခဲ့၏။ တို့သက်
ကာ ခြေ လမ်း၊ မျက်စိ အင်္ဂါ ကိုစွန့်၍
ဖြည့်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ သေဥပပါရမီ
ကို ဖြည့်နိုင်ခဲ့၏။ ထို့ထက် အသက်ကို
စွန့်၍ ဖြည့်ခြင်းတည်းဟူသော ဒေသ
ပရမတ္ထပါရမီကိုသာလျှင် အကွန်ဖြည့်
နိုင်ခဲ့၏ဟု သိရ၏။”

မိမိနှင့်ဆိုင် မိမိပိုင်တဲ့ စေတနာ
သက်ရှိသက်မဲ့ အပြားအားကို စွန့်၍ မိမိ
ရခြင်း ရှိမှန်းပါရမီသည်ပင် မစ္စရိယာတရား
နှင့် အကြိမ်ကြိမ် ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်တဲ့

သမ္ဘာ၊ အလေးအလျှော့ဖြည့်တတ်နိုင်သော
ခန္ဓာကို ဖြည့်နိုင်ခဲ့လေ၏။ မိမိအား နှိပ်စက်
ခြင်းမရှိဘဲ ပြည်တွင် ပေါင်းပေါင်းတင်
သော အလှူပေးတတ်ကာလ အစိုးရအစိုးရ
များကို ဆင့် ချော ပြုတ်တော်မူတတ်
နတ်ပြီး ရက်ရောဂွာပေးလေ့ရှိသည့် ကျွန်
သော ဒေသဥပပါရမီကား ထိုထက်မက
ခဲ့ပေ၏။ အသက်ကိုစွန့်လျှော့ ဖြည့်
လျှင်ရသော Superlative Degree ဒေသ
ပရမတ္ထပါရမီသည်ကား ဖြည့်နိုင်ခဲ့ဆုံး
ပါရမီ ဖြစ် သော ဆရာတော်သည်
အသက်ကို စွန့်နိုင်ဆုံးပါရ

ဟူ၍ လိုတိုရှင်း လွယ်လင့်တကူ ဖြေဆိုနိုင်လျက် သူလိုလို သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ သတိထားမိအောင် ဒေသပါရမီမှုကို လည်း ဖြည့်နိုင်ခဲ့ကြောင်း ထင်ခါ ဖြောင့်၏။ ဝါရမီသုံးဆယ်တို့ ဖြည့်ကျင့်နိုင်သူများ သဒ္ဓါတရားရင့်သာအောင် ထိုမှနှင့် ကျေနပ်ရောင်မဲရေးသေလို၍ ဒေသပဝါရမီက ဝိသုဒ္ဓိဖြည့်နိုင်ခဲ့ကြောင်း အသိပေးရင်း သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဆွဲခေါ်ထား၏။ ဥပပါရမီတို့ ဖြည့်ကျင့်နိုင်သူများ ထိုမှနှင့် ရပ်သွားအောင် ဒေသပရမတ္ထပါရမီထား အလွန်အလွန် ဖြည့်နိုင်ခဲ့သော အဖြည့်နိုင်ခဲ့ဆုံး ပါရမီ ဖြစ်ကြောင်း မပြောကြားရင်း ရင့်ပြီး သဒ္ဓါတရားကို မြင့်တင်ပေးထား၏။ ပါရမီရှင်များ အပေါ် သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဆွဲခေါ်လာခြင်းကို မြင်အောင်ကြည့်မိပါက ဆရာတော် အဖြေသည် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စရာ ကောင်းပါဘိ။

အတ္တသမံ ပေမံ နတ္ထိ- ဘုရားဟောရှိသည့်အတိုင်း မိမိနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်ရသောသူ တစ်လူမျှ ဤလောက၌ မရှိနိုင်ရကား မိမိကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးဖြစ်လေသောကြောင့် ကိုယ့်အသက်ကို စွန့်၍ ဖြည့်ကျင့်ယူရသော ပရမတ္ထပါရမီသည် ဖြည့်ကျင့်နိုင်ခဲ့ကြောင်း ဖြေဆိုပြသော ကျီးသဲလေး ထပ်ဆရာတော်၏ အဖြေစကားသည် မှန်ကန်ရုံမက အလွန်ကို ကောင်းမွန်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ဟင်္သာတမြို့ သပြေပင်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မဟာဒွါရနိကာယ ဂဏရက္ခိတ အရှင်သောဘနမထေရ်မြတ်ကမူ ထိုအဖြေကို အားမရနိုင်၍ စွယ်စုံကျော်ထင်ဝိသောဓနီ အမည်ဖြင့် ကျမ်းတစ်စောင်ပြုကာ အမှားဟု ထင်သမျှကို သုတ်သင်ပြင်ဆင်ပြထားပါသည်။ ထိုတွင် ဤအဖြေကို သုတ်သင်ပြခြင်းလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ဝိသောဓနီဆရာ၏ အဘော်ကို စာဖတ်သူများ လေ့လာနိုင်ရန် ထိုကျမ်းမှ ကူးယူ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

“ဒေသပါရမီ၊ ဒေသဥပပါရမီ၊ ဒေသပရမတ္ထပါရမီ သုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ပါရမီသည် အလွန်ဖြည့်နိုင်ခဲ့သနည်းဟု မေးသော်သာ ဤအဖြေ မှန်ကန်ရာသည် ဝါရမီသုံးဆယ်တို့တွင် အဘယ်ပါရမီသည် အလွန်ဖြည့်နိုင်ခဲ့သနည်း ဟု မေးခြင်းကြောင့် ဤအဖြေ မမှန်၊ အဘော်မကျေချေ၊ ပုစ္ဆက အဘော်ကျ အဖြေကား ပရမတ္ထခန္တီပါရမီသည် အလွန်ဖြည့်နိုင်ခဲ့သည်ဟူပေ။

ခန္ဓာဘိယော နဝိဇ္ဇတိ။ (သတ္တသံယုတ်ပါဠိတော်)

ခန္တီပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ။ (ဓမ္မပဒပါဠိတော်)

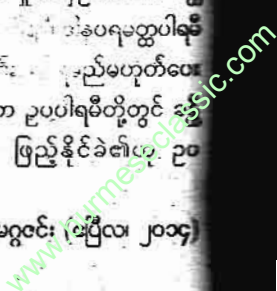
ခန္ဓာ-ခန္တီပါရမီထက်၊ ဘိယော-လွန်ကဲသော ပါရမီသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ- မရှိ၊ တိတိက္ခာ-တိတိက္ခာဟုဆိုအပ်သော၊ ခန္တီ-ခန္တီတရားသည်၊ ပရမံ- မြတ်သော၊ တပေါ- အကျင့်တည်း။ (စာ-၂၄)

ဝိသောဓနီဆရာက ဒေသပါရမီ၊ ဒေသဥပပါရမီ၊ ဒေသပရမတ္ထပါရမီ သုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ပါရမီသည် အလွန်ဖြည့်နိုင်ခဲ့သနည်းဟု မေးမှ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်းပြုဆရာတော်၏ အဖြေမှန်ကန်သည်။ မေးခွန်း၌ကား ပါရမီသုံးဆယ်တို့တွင် အဘယ်ပါရမီသည် ဖြည့်နိုင်ခဲ့သနည်းဟု မေးထား၍ ဆရာတော် အဖြေ မမှန်ကန်၊ ပုစ္ဆကအဘော်မကျေဟု ဆိုထား၏။ ထို ဝိသောဓနီဆရာစကားတွင်ပါဝင်သော ဒေသပါရမီ၊ ဒေသဥပပါရမီ၊ ဒေသပရမတ္ထပါရမီ ဟူသော စကားနှင့် ပါရမီသုံးဆယ် ဟူသော စကားမှာ အခေါ်သာကွဲ ထမင်းနဲနှင့် ယာဂုအတူတူဆိုသကဲ့သို့ အစိတ်နှင့် အပေါင်းမျှသာ ကွဲ၏။ ပါရမီသုံးဆယ် ချင်းအတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် “ဒေသပါရမီ၊ ဒေသဥပပါရမီ၊ ဒေသပရမတ္ထပါရမီ” ဟု တစ်ဆယ်သင်္ချာ၊ ဒေသ သဒ္ဓါသုံးခါ သုံးဆယ်ဖြစ်နေပါလျက် သုံးပါးတို့တွင် ဟု ဝိသောဓနီဆရာ ဆိုထားခြင်းမှာ ဝေါဟာရကုသလမဖြစ်ကြောင်း

ထင်ရှား၏။ သုံးမျိုးတို့တွင် ဟူသော ဆိုသင့်ပါသည်။ ပုစ္ဆကအဘော်ကျ အဖြေဟု သတ္တုချပြထားသော နောက်ဆုံးအဖြေလည်း ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဖြေပြသော “ပရမတ္ထပါရမီ” ဟူသော ဘောင်ကို ကျော်လွန်နိုင်ခြင်း မရှိ၊ ထိုဘောင်အတွင်းက မလွတ်ပေ။

ဝိသောဓနီဆရာပြသော ပရမတ္ထခန္တီပါရမီသည် ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ပြသော ဒေသပရမတ္ထပါရမီထဲတွင် အကျုံးဝင်လျက် ရှိပေသည်။ အကယ်၍ ပရမတ္ထခန္တီပါရမီဟု ဆိုဘဲ ပရမတ္ထပုဒ်ကိုဖြုတ်ကာ ခန္တီပါရမီသာလျှင် ဖြည့်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဝိသောဓနီဆရာ ဆိုဝံ့ခဲ့ပါမူကား မှားသည် မှန်သည် အသာထားလို့ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ပြသည့် ပရမတ္ထပါရမီ ဟူသော ဘောင်အတွင်းက လွတ်သောကြောင့် ဝိသောဓနီစကား သဘာဝကျသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ခုတော့ ထိုဘောင်တွင်းက မလွတ်နိုင်ဘဲ ဘောင်အတွင်း၌ပင် ကျရောက်လျက်ရှိနေ၏။

သို့ပါလျက် ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်အဖြေကို အားမနာပါးမနာ အလွယ်တကူ ပယ်ချပစ်ခြင်းမှာ ကိုယ်တိုင်ထုတ်ပြသော အကိုးသာဓကကို အတိအကျဟု ထင်မှတ်ကာ အမိအရ ဆုပ်ကိုင်မိသောကြောင့် ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ အဆိုပါ သာဓက ပါဠိကို ခန္ဓာ-ခန္တီပါရမီထက်ဟု ဝိသောဓနီ ဆရာကိုယ်တိုင် အနက်ပြန်ထား၍ ထိုပုဒ်က ခန္တီပါရမီဟူသာ အနက်ထွက်ပြီး ပရမတ္ထခန္တီပါရမီဟု အနက်မထွက်ကြောင်း နားလည်ရ၏။ ထိုသို့ ဝိသောဓနီဆရာ ဆိုတိုင်း အနက်ယူပါက ပါရမီတို့တွင် ခန္တီပါရမီသည် ဖြည့်နိုင်ခဲ့၏ဟူ၍ ခန္တီပါရမီနှင့် ဒါနပါရမီ စသည် ပါရမီအချင်းချင်းသာ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ ခန္တီပါရမီနှင့် ဒါနပါရမီ မှာ ပရမတ္ထပါရမီ စသည်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်မဟုတ်ပေ။ တစ်ဆင့်တက်က ဥပပါရမီတို့တွင် ခန္တီပါရမီသည် ဖြည့်နိုင်ခဲ့၏ဟု ဥပ

ချင်းချင်းသာ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။
... နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ။ နောက်ထပ် တစ်ဆင့်
... ပရမတ္ထပါရမီတို့တွင်
... နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ ပရမတ္ထပါရမီနှင့် ပါရမီ၊ ဥပ
... မှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ။

ရှင်းလင်းချက်များကို အနှစ်ချုပ်
... ပါရမီ(၁၀)ပါးတို့တွင် ခန္တီပါရမီ
... နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ။ ဥပပါရမီ (၁၀)ပါး
... နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ။ ဥပပါရမီ (၁၀)ပါး
... နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ။ ပါရမီ၊ ဥပ
... နှိုင်းယှဉ်အပ်ပေ။

ဤသို့ဆိုခြင်းမှာ ဝိသောဓနီ
... သာဓကနှင့် ထို
... အနက်အရ ဖြစ်သင့်
... ဆိုခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ထို
... သာဓကပြသော သာဓကပါဠိက ထိုဆရာ
... အတိုင်း အနက်ထွက် မထွက်
... ပြောပါဦးအံ့။ ဗထမထုတ်ပြသော
... နက္ခာဘိယော နဝိဇ္ဇတီ
... သက္ကသံယုတ်၊
... အသုရိန္ဒသုတ်လာ စကား
... ပြောပါသည်။ ၎င်းပါဠိကို အဋ္ဌကထာ
... နိပုန္ဒသောဘနေသု အတ္ထေသု
... ဥတ္တရိတရော အတ္ထောနာမ
... တု ဖွင့်ပြ၏။ ၎င်းအဖွင့်ကို မိုးထိမူ
... နိပုန္ဒသောဘနေသု - ပြီး
... အဖြစ်၌ တင့်တယ်ကုန်သော၊
... ကိစ္စတို့တွင်၊ ခန္တီတော-
... ခန္တီတရားထက်၊ ဥတ္တရိတ
... သာလွန်သော၊ အတ္ထောနာမ -
... နတ္ထိ - မရှိဟု အနက်
... ပြောပါသည်။

မှန်၏။ တင့်တင့်တယ်တယ်
... အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့တွင်
... ခန္တီတရားကြောင့် ပြီးစီး
... အမှုကိစ္စထက် သာလွန်ကာ

တင့်တင့်တယ်တယ် ပြီးစီးသွားသော
... အခြားအမှုကိစ္စဟူ၍ မရှိနိုင်ပေ။ ခန္တီ
... တရားမှထားဘဲ ပြီးဆုံးသွားသော အမှု
... ကိစ္စဟူသမျှ တစ်ကပြန်၍ တစ်ဖန်
... စလာနိုင်သောကြောင့် တင့်တယ်စွာ
... မပြီးဆုံးနိုင်ချေ။ ဤသို့သာလျှင် ထိုပါဠိ
... က အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ခန္တီပါရမီသာ ဖြည့်
... နိုင်ခဲ့ဆုံးဟု ထိုပါဠိက မပြောပေ။ ဒုတိယ
... သာဓကစကားရပ်ကား ဓမ္မပဒ၊ ဗုဒ္ဓဝင်၊
... အာနန္ဒတ္ထေရပဉ္စတ္ထလာ ဩဝါဒပါတီ
... မောက် သုံးဂါထာအနက် ဒုတိယ
... မြောက် ဂါထာရဲ့ ပထမပါဒဖြစ်ပါသည်။
... ထိုပါဠိအနက်မှာ ဝိသောဓနီ ဆရာပေး
... သည်အတိုင်း နိဿယများ၌ ပေးကြ၏။
... မဟာသကျမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး
... ဘေးရှိ ဩဝါဒပါတီမောက်ကျောက်စာ
... ၌ကား “တိတိက္ခာ- တိတိက္ခာဟုဆိုအပ်
... သော ခန္တီ-သည်းခံခြင်း” ဟု နိဿယ
... ပေးရိုးပေးစဉ်အတိုင်း မပေးထားဘဲ
... တိတိက္ခာ-လွန်စွာချုပ်တည်းခြင်းဟု ဆို
... အပ်သော၊ ခန္တီ-သည်းခံခြင်းသည်” ဟု
... တိတိက္ခာ အနက်ပေါ်လွင်အောင် ပေး
... ထား၏။ ထိုကျောက်စာအရ လွန်စွာ
... ချုပ်တည်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သည်းခံ
... ခြင်းသည် မြတ်သော အကျင့်တည်းဟု
... အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ မည်သည့် အနက်မျိုးပင်
... ဖြစ်စေ ထိုပါဠိက သည်းခံခြင်းသည်
... မြတ်သောအကျင့်ဟုသာ ပြ၏။ ခန္တီ
... ပါရမီသည်သာလျှင် ဖြည့်နိုင်ခဲ့ဆုံးဟု
... ကား ထိုပါဠိက မပြောပေ။

ထို့ကြောင့် ဝိသောဓနီဆရာ၏
... အကိုးသာဓကများသည် ရှင်းလင်းချက်
... အဓိပ္ပာယ်ထွက်များနှင့် ခါးတောင်း
... တခြား တင်တခြား၊ ခုတ်ရာတခြား ရှုရာ
... တခြား၊ အလွဲလွဲ အမှားမှားပင် ဖြစ်ပါ
... သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသာဓကများထုတ်
... ပြပြီး ခန္တီပရမတ္ထပါရမီသည် အလွန်
... ဖြည့်နိုင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသော ဝိသောဓနီ
... ဆရာ စကားမှာ စဉ်းစားစရာပင်။

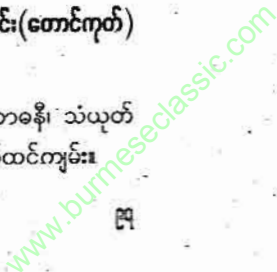
ယခင်ဆိုခဲ့သော အဖွင့်များနှင့်
... ပင် စဉ်းစားပါက အသက်စွန့်ပြီး ဖြည့်
... ကျင့်ယူရသော ပရမတ္ထပါရမီဟူသမျှ

ဖြည့်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ
... ဖြည့်လည်း အသက်စွန့်ပြီး ဖြည့်ရ၏။
... ခန္တီပရမတ္ထပါရမီဖြည့်လည်း အသက်စွန့်
... ဖြည့်ရ၏။ အသက်စွန့်ခြင်းအတူတူပင်
... ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူ သီလပရမတ္ထ
... ပါရမီ၊ နိက္ခမပရမတ္ထပါရမီစသည့် ကျန်
... ပရမတ္ထပါရမီများဖြည့်လည်း အသက်
... စွန့်ပြီး ဖြည့်ရ၏။ ခန္တီပရမတ္ထပါရမီဖြည့်
... လည်း အသက်စွန့်ဖြည့်ရ၏။ အသက်
... စွန့်ခြင်း အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။
... ပရမတ္ထပါရမီနှင့်ပါက အသက်စွန့်ရ၏။
... အသက်စွန့်ခြင်း ပရမတ္ထပါရမီမဖြစ်
... ပေ။ ထိုသို့ ပရမတ္ထပါရမီနှင့်က အသက်
... စွန့်ပြီး ဖြည့်ကျင့်ရသောကြောင့်
... အသက်စွန့်ခြင်းတူသလို ခက်ခဲခဲ့ခြင်း
... လည်း တူလေရာ “ခန္တီပရမတ္ထပါရမီ
... သာ ဖြည့်နိုင်ခဲ့သည်” ဟူသော ဝိသော
... ဓနီဆရာစကားမှာ မှားယွင်းနေတော့
... ၏။ လုံးဝ မှန်ကန်မှု မရှိပေ။

ကိုယ်ပိုင် သက်ရှိ သက်မဲ့ ပစ္စည်း
... ဥစ္စာများစွန့်လွှတ်၍ ဖြည့်ရသော ပါရမီ၊
... ကိုယ်လက်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများကို
... စွန့်လွှတ်၍ ဖြည့်ရသော ဥပပါရမီတို့
... ထက် အသက်စွန့်၍ ဖြည့်ရသော
... ပရမတ္ထပါရမီသာ ဖြည့်နိုင်ခဲ့သည်မှန်
... လေသောကြောင့် ထိုထက် အသက်စွန့်
... ၍ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသော ဒသပ
... ရမတ္ထပါရမီကိုသာ အလွန်ဖြည့်နိုင်ခဲ့၏
... ဟု သိရာ၏ ဟူသော ကျီးသဲလေးထပ်
... ဆရာတော်၏ အဖြေစကားသည်သာ
... အနှစ်သာရအားဖြင့် မှတ်သားထိုက်
... သော အဖြေမှန် အဖြေကောင်းဖြစ်ပါ
... ကြောင်း ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအပေါင်း
... တို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိနိုင်စေရန်
... ပဋိဝိသောဓနီ ထပ်ဆင့်သုတ်သင်ကာ
... တင်ပြလိုက်ပါသည်။ စာဖတ်သူများ
... အားလုံး မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ။ ရွှင်လန်း
... ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

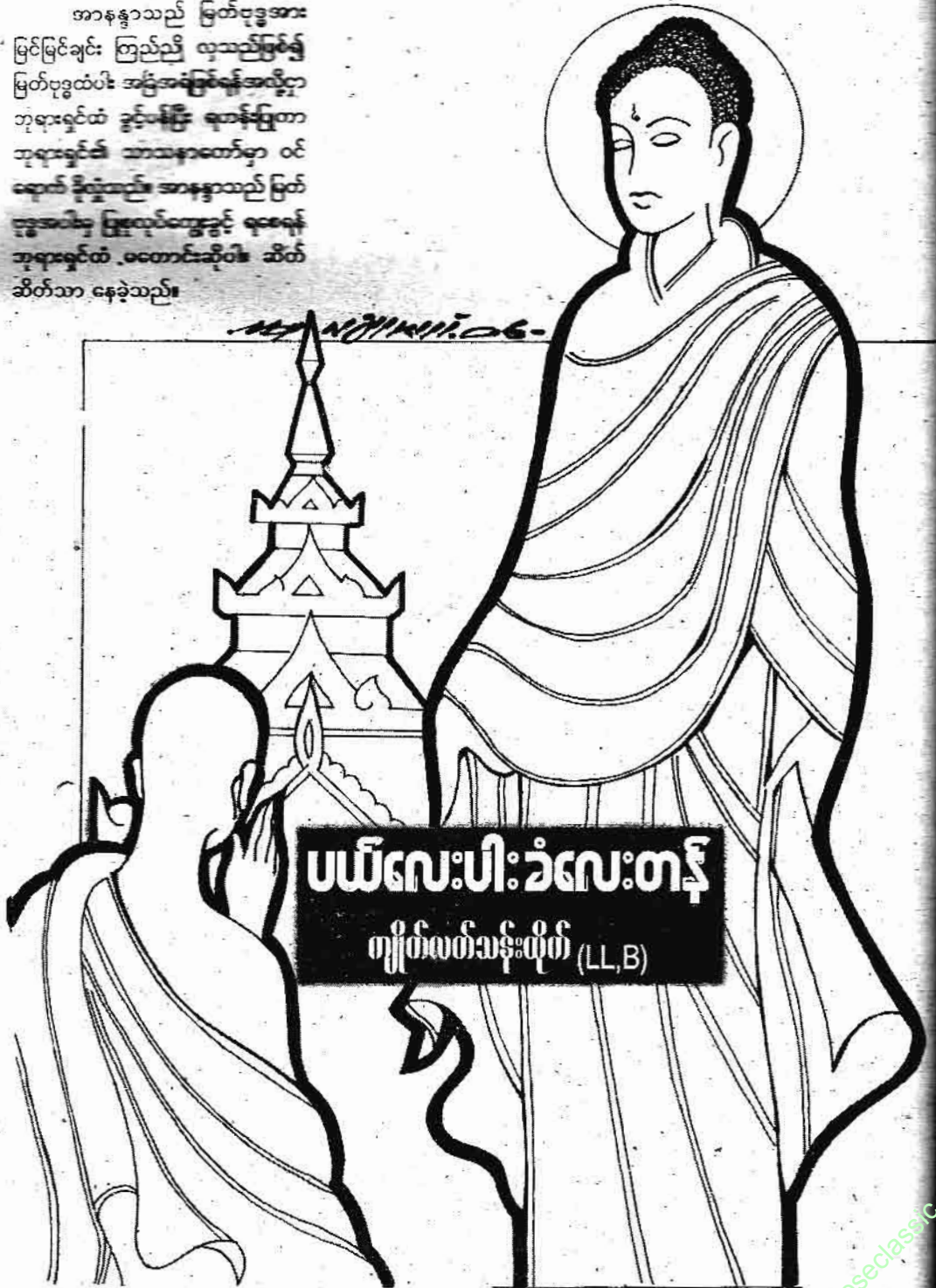
□ မောင်ဉာဏ်လင်း(တောင်ကုတ်)

ရည်ညွှန်းကျမ်း
... စွယ်စုံကျော်ထင်ဝိ သောဓနီ၊ သံယုတ်
... ပါဠိတော်၊ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း။

ကဝိလဝတ်ပြည်ရှိ အပိတောဒန
သာကီဝင်မင်းသားသည်ဆွေမျိုးအားလုံး
တို့ကို နှစ်သက်စေရန် ပြုတတ်သော
ကြောင့် အာနန္ဒာ ဟူ၍ အမည်တွင်
သည်။

အာနန္ဒာသည် မြတ်ဗုဒ္ဓအား
မြင်မြင်ချင်း ကြည်ညို လှသည်ဖြစ်၍
မြတ်ဗုဒ္ဓထံပါး အခြံအခံဖြစ်ရန်အလိုငှာ
ဘုရားရှင်ထံ ခွင့်ခံပြီး ရဟန်းပြုကာ
ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မှာ ဝင်
ရောက် ခဲ့လှသည်။ အာနန္ဒာသည် မြတ်
ဗုဒ္ဓအပါး၌ ပြုစုလုပ်ထွားခွင့် ရစေရန်
ဘုရားရှင်ထံ တောင်းဆိုဝါး ဆိတ်
ဆိတ်သာ နေခဲ့သည်။

ပယ်လေးပါးခံလေးတန်
ကျိုက်လတ်သန်းစိုက် (LL,B)

ဘုရားရှင်က အာနန္ဒာသည်
တိုက်တွန်းခဲ့၍ ငါဘုရားရှင်
ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့်သူမဟုတ်။
အနီးအနားမှာ ပြုစုလုပ်ကျွေးနေခြင်း
သော်လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒာအား ချီးမွမ်း
သော်လည်းကောင်း။

ယင်းနောက် အာနန္ဒာသည်
ဘုရားရှင်ထံ 'ပယ်လေးပါး၊ ခဲလေးတန်'
ခွင့်ပြုတော်မူပါရန် ရှိသောစွာတောင်း
ဆို၍ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်မှ
ပေး၍ ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်။

အဆိုပါ 'ပယ်လေးပါး၊ ခဲလေး
တန်' တို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါ
သည်။

အာနန္ဒာသည် 'ပယ်လေးပါး'ကို
ခွင့်ပြုတော်မူပါရန် ဘုရားရှင်ထံ ရှိသော
စွာ လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါ ပယ်လေးပါးမှာ . . .

ဘုရားရှင်မှရအပ်သော ကောင်း
ဖြစ်သည့် သင်္ကန်းကို ဘုရားတပည့်
တော်အား တစ်ဆင့်ပေးလှူခြင်းမပြုပါ
ရန်။

ဘုရားရှင်မှရအပ်သော ကောင်း
ဖြစ်သည့် ဆွမ်းကို တပည့်တော်အား
တစ်ဆင့်ပြန်လည် ပေးစွန့်ခြင်းမပြုပါရန်။

ဘုရားတပည့်တော်အား အရှင်
ဘုရားနှင့် အတူတကွ ဝန္တကုဋ်တိုက်၌
အတူနေထိုင်ကာ သီတင်းသုံးခွင့်မပြုပါ
ရန်။

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ
အရှင်ဘုရားကိုပင့်ဖိတ်ခဲ့၍ အရှင်ဘုရား
ပင့်ဖိတ်ရာအရပ် နေအိမ်ဂေဟာသို့
ပြုတော်မူရာ၌ ဘုရားတပည့်တော်အား
အရှင်ဘုရားနှင့်အတူတကွ အရှင်ဘုရား
အိမ်ဆောင်ခြင်း မပြုပါရန်။

အစရှိသည့် ပယ်လေးပါးကို
ဘုရားရှင်ထံ အာနန္ဒာမှ ဦးစွာလျှောက်
ထားခဲ့ပါသည်။ အာနန္ဒာ၏ တောင်းခံ
လျှောက်ထားချက်ကို ဘုရားရှင်မှ ခွင့်ပြု
တော်မူခဲ့ပါသည်။

တစ်ဖန် ဘုရားရှင်ထံ အာနန္ဒာမှ

ခဲလေးတန်ကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူပါရန်
ထပ်မံ၍ လျှောက်ထားတော်မူပြန်သည်။
အဆိုပါ ခဲလေးတန် တို့သည်
ကား. . .

၁။ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ
ဘုရားတပည့်တော်အား ပင့်ဖိတ်ခဲ့သည်
ရှိသော် အဆိုပါ ပင့်ဖိတ်ရာသို့ ဘုရား
တပည့်တော်နှင့်အတူ အရှင်ဘုရားမှ
လိုက်ပါကြရောက် ချီးမြှောက်ပေးတော်
မူပါရန်။

၂။ အရှင်ဘုရားအား လာရောက်
ဖူးမြော်ကြသည့် ပရိသတ်အပေါင်းတို့မှ
ဘုရားတပည့်တော်ကို ခွင့်ပန် အတူ
အညီ တောင်းခံလာသည်ရှိသော် ဝန္တ
ကုဋ်တိုက်အတွင်းမှ အရှင်ဘုရားက
ပရိသတ်တို့အား ဖူးမြော်ခွင့် ပေးသနား
တော်မူပါရန်။

၃။ ဘုရားတပည့်တော်၏ သန္တာန်၌
တရားနှင့်စပ်ပြီး ယုံမှားသံသယများရှိခဲ့
၍ အဆိုပါ ယုံမှား သံသယများကို
အရှင်ဘုရားထံ အချိန်အခါမရွေး မေး
မြန်းလျှောက်ထားခွင့် ပြုတော်မူပါရန်။

၄။ အရှင်ဘုရားမှ ဘုရားတပည့်
တော်၏မျက်ကွယ်၌ ဟောကြားခဲ့သော
တရားဒေသနာတော်များကို ဘုရား
တပည့်တော်အား တစ်ဆင့် ပြန်လည်
ဟောကြားပေးသနားတော်မူပါရန်။

အစရှိသည့် ခဲလေးတန်ကို အာ
နန္ဒာမှ ဘုရားရှင်ထံ တောင်းခံလျှောက်
ထားခဲ့ပါသည်။ ဘုရားရှင်မှလည်း အာ
နန္ဒာ တောင်းခံလာသည့် ပယ်လေးပါး၊
ခဲလေးတန်ကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။

အာနန္ဒာမှ တောင်းခံလာသည့်
ဆုရုစံဆုကို ရရှိလာသည့် အချိန်မှစ၍
ဘုရားရှင်အား ပြုစုလုပ်ကျွေးလာခဲ့သည်
မှာ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူ
ချိန်အထိ ၂၅ နှစ်တိုင် ဘုရားရှင်၏
ပါရမီတော်အား ဖြည့်ဆည်းကာ ပြုစု
လုပ်ကျွေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်မှ အာနန္ဒာ
အား စတဒဂ်ဘွဲ့ ငါးဆုကို ချီးမြှင့်တော်
မူခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါ စတဒဂ်ဘွဲ့ ငါးဆု တို့မှာ
၁။ အာနန္ဒာသည် အကြားအမြင်
အရာ၌ ထူးကဲစွာ ကြားမြင်နိုင်ခြင်း။

၂။ ဘုရားရှင်၏ တရားစကားကို
အချိန်ကြာမြင့်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်သည့်
သတိရှိခြင်း။

၃။ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူ
သည့် တရားကို ဘုရားရှင်ဟောကြား
တော်မူသည့်အတိုင်း အသိပညာဖြင့်
စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း။

၄။ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်များကို
သိခြင်း စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်
သရဏ္ဍာန်နိုင်ခြင်း။

၅။ ဘုရားရှင်အား ပြုစုလုပ်ကျွေး
ခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယချီခြင်း။

အစရှိသည့် အရာအားလုံးတို့
တွင် အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏တပည့်
သာဝက ရဟန်းတို့တွင် အသာဆုံး၊
အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ အာနန္ဒာအား ဘုရား
ရှင်မှ စတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ငါးဆုကို ထိုက်
ထိုက်တန်တန် ချီးမြှင့်မြှောက်စား ပေး
သနားတော်မူပါသည်။

သစ္စာတရား စဉ်ရှုပွား
ရငြားစကန် မြတ်နိဗ္ဗာန်
□ ကျိုက်လတ်သန်းထိုက် (LL,B)

ရည်ညွှန်း
ဇနီးကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး
(ဒေါ်ခင်လေးဆွေ) ကွယ်လွန်သည့်
ကိုးနှစ်မြောက် အမှတ်တရ။

ရဲဘော် ဝေဟနသား

ဗုဒ္ဓခေတ်အမျိုးသမီးများ

သဠာယတနသံယုတ်မှာ မာတု
ဂါမဝင်ဆိုတဲ့ အမည်နှင့် သူတ္တန်ပေါင်း
(၃၄)ခု ဖော်ပြထားတယ်။ အဲဒီသူတ္တန်
များမှာ မိန်းမများ ယုတ်ညံ့သူဖြစ်တယ်
လို့ တစ်စွန်းတစ်စမျှ ဖော်ပြထားပါ
သွား။

သဉ္ဇာယတနသံယုတ်မှာ မာတု
အမျိုးသမီးများဟာ ယုတ်ညံ့သူ
ဗုဒ္ဓက မဆိုဘူး။ ယုတ်ညံ့တဲ့
ပြုသူများသာ ယုတ်ညံ့တဲ့အမျိုး
ဖြစ်ကြတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့သူများမှာ
မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ထား ရှိသူများ ဖြစ်ကြ
တယ်လို့ ဗုဒ္ဓက မိန့်ကြားထားတယ်။

အမျိုးသမီးများသည် အမျိုး
သားများနှင့် တန်းတူ တရားဓမ္မများကို
ရရှိနိုင်သူများဖြစ်တယ်လို့ ဗုဒ္ဓက ဟော
တယ်။ သာသနာတော်အတွင်း ဝင်
ရောက်လာသူများကို လေ့လာကြည့်
ရှာ၍ အမျိုးသားများနှင့် တန်းတူတရား
ဓမ္မ ရရှိကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ကျယ်
ပြန့်သော အမျိုးသမီး ဘိက္ခုနီများဟာ
အမျိုးသားရဟန်း အရေအတွက်ထက်
များစွာ ကွာခြားဟန် မတွေ့ဘူး။

သာသနာတော်ကြီးကို ကူညီ
ဆောင်ရွက်ပုံ သူ့အမျိုးသမီးများ အရေ
အတွက်ဟာ ယောက်ျား ဥပါသကာ
ထက် လျော့ဟန်မတွေ့ဘူး။

“အာနန္ဒာ မာတုဂါမိများဟာ
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့
ဓမ္မဝိနယ သာသနာတော်မှာ လူ့ဘောင်
မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပြီး သော
တာပန်၊ အနာဂါမိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့
မူလမှောက်ပြုခြင်းငှာ ထိုက်တယ်” လို့
ဗုဒ္ဓက မိန့်ကြားတယ်။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကနိပါတ်၊ ဂေါ
ထမိဝင်၊ ဂေါတမီသုတ်)

အမျိုးသမီးများဟာ အမျိုးသား
များနှင့်တန်းတူ အခွင့်အရေးရှိကြောင်း
ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှ အတိအလင်း ဖော်
ပြထားသလို ဗုဒ္ဓကတရားတော်ကိုလည်း
အမျိုးသမီးများဟာ အမျိုးသားများနှင့်
တန်းတူ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ကြောင်း
အမျိုးသားများကဲ့သို့ အမျိုးသမီးများ
အစိအလင် ဖော်ပြထားပါတယ်။

သာသနာတော်မှာ ကျော
ဆောင်နောက်ခံသဖွယ်ဖြစ်တဲ့ အမျိုး
သမီး ဥပါသကာများဟာ ဥပါသကာ

များနှင့် ရင်ပေါင်တန်းလိုက်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရပါတယ်။

ကောသလမင်းကြီး။ မလ္လိကာ၊
လောက၌ မိမိကိုယ်ထက် ချစ်ရမယ့်သူ
ရှိသလား။

မလ္လိကာ၊ အရှင်မင်းကြီး မိမိ
ကိုယ်ထက် ချစ်ရမယ့်သူ မရှိပါ။

ကောသလမင်းကြီး၊ မိဖုရား
မလ္လိကာ အကျွန်ုပ်မှာလည်း မိမိကိုယ်
ထက် ချစ်ရမယ့်သူ မရှိပါ။

(သဂါထာဝဂ္ဂ ကောသလ သံ
ယုတ်)

အထက်ပါ မလ္လိကာမိဖုရားနှင့်
ကောသလမင်းကြီးတို့ ပြောဆိုသော
စကားများမှာ ဘာသာရေးစကားများ
မဟုတ်ကြပါ။ လောကအတွေးအမြင်မှ
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စကားများဖြစ်ပါတယ်။
လောကကြီးကို သုံးသပ်ရာမှာ သတ္တ
လောကကြီးရဲ့ အတွေ့အကြုံမှ ပေါ်
ပေါက်လာတဲ့ သူတို့ရဲ့ အဘိဓမ္မာများ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစကားအရ အဲဒီခေတ် အမျိုး
သမီးများရဲ့ အသိအမြင် အတွေးအခေါ်
များဟာ များစွာတိုးတက်နေပြီဆိုတာ
ထင်ရှားပါတယ်။

အမျိုးသမီးများ အဆင့်မြင့်စွာ
တွေးခေါ်နိုင်အောင်၊ အသိပညာမြင့်မား
လာအောင် လမ်းဖွင့်ပေးသူကတော့ ဗုဒ္ဓ
ပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် အမျိုးသမီးများ
အနက် ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က
ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရ အမျိုးသမီးစာရင်းထဲမှာ
ဖော်ပြထားတဲ့ ခုဇ္ဇတ္တရာ ဆိုသူဟာ
ကျွန်ုပ်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ ကျွန်မ ခုဇ္ဇတ္တ
ရာဟာ ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားဓမ္မကို ကြားနာရတဲ့
အတွက် သောတာပန် ဖြစ်လာတယ်။
သာမာဝတီပါဝင်တဲ့ နန်းတွင်းသူငါးရာ
တို့ကို တရားဟောပြရတယ်။

ဘုရားရှင်ထံမှာ တရားနာယူပြီး
တစ်ဆင့် နန်းတွင်းသူများကို ဟောပြရင်း
ပိဋကတ်သုံးပုံ အာဂုံဆောင်တဲ့ “တိပိဋ
ကဓရ” ဖြစ်လာတယ်။

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓက ကျွန်မ ခုဇ္ဇတ္တ
ရာကို “ဓမ္မကထိက” အမျိုးသမီးအဖြစ်
အသိအမှတ်ပြုပြီး ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ပေးအပ်
လိုက်တယ်။

(ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ အပူမာ
ဝဂ်)

အမျိုးသမီး ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရများ
အနက် အချို့ဟာ မင်းသမီး၊ အချို့ ဟာ
ကျွန်သံည၊ အချို့ ဟာ သူကြွယ်၊
အချို့ဟာ သာမန်လက်လုပ်လက်စား၊
အချို့ဟာ ကျွန်မများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

(အင်္ဂုတ္တိုရ် ဧကနိပါတ် ဧတ
ဒဂ္ဂဝဂ်)

ဗုဒ္ဓခေတ်က ရှေးအယူအဆ
အစွဲအလမ်းတစ်ခုမှာ အိမ်ထောင်ထောင်
၌ သမီးမိန်းကလေး မွေးဖွားလျှင် ယုတ်
ညံ့သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သမီးကို
မွေးဖွားတဲ့အတွက် အကျိုးပေးမကောင်း
ဟူ၍လည်းကောင်း ယူဆကြတယ်။

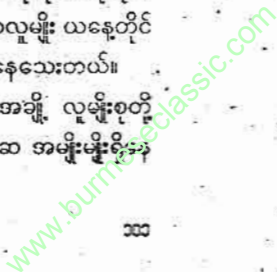
မလ္လိကာမိဖုရား၌ သမီးကလေး
ဖွားမြင်ကြောင်း ကောသလမင်းကြီး
သိရသော်အခါ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေ
မိတယ်။

ဒီအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓ ကြားသိ
သဖြင့် “မင်းကြီး ပညာမဲ့သော သား
ယောက်ျားကို မွေးဖွားရယူခြင်းထက်
ပညာနှင့်ပြည့်စုံတဲ့ သမီးမိန်းမကို ဖွားမြင်
ရယူခြင်းက ပို၍မြတ်တယ်။ ဒါ့အပြင်
သတို့သမီးများဟာ ပညာရှိသော သား
ယောက်ျားကို မွေးပေးတတ်တယ်လို့
မိန့်ကြားလိုက်ပါတယ်။

(မလ္လိကာသုတ် ကောသလသံ
ယုတ် သဂါထာဝဂ္ဂ)

သားဦးမွေးရာမှာ ယောက်ျား
ကလေး မမွေးဘဲ သမီးမိန်းကလေး မွေး
လျှင် မွေးတဲ့မိခင် ယုတ်ညံ့တယ်လို့
ယူဆတဲ့လူမျိုး။ သမီးမိန်းကလေးချည်း
မွေးလျှင် ထိုအိမ်ထောင်စုကို အကုသိုလ်
များသူဟု ယူဆသောလူမျိုး ယနေ့တိုင်
အောင် ကမ္ဘာမှာ ရှိနေသေးတယ်။

မြန်မာပြည် အချို့ လူမျိုးစုတို့
မှာပင် ယင်းအယူအဆ အမျိုးမျိုးရှိနေ

သေးကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ဒီအယူ အဆဟာ တိုးတက်နေပြီ ဖြစ်သော ဒီခေတ်မှာ မရှိသင့်တော့ဘူး။

ဗုဒ္ဓဟာ အဲဒီခိန်းခေတ်တယ် ယောက်ျားမြတ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ချိကို ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပယ်ခဲ့တယ်။ အချို့အားဖြင့် ထင်ညံ့သူလို ခန့်ညား စာတ်အားဖြင့် မရှိသင့်ဘူး။ နေအား ဖြင့် ဆိုလိုက်ရင်လည်း လူလူခင်း တန်ဖိုးသက်ဆိုင်တယ်။

မြန်မာပြည်ရှိ သာသနာရေး အဆောက်အအုံဌာနများတွင် အမျိုး သမီးများ မဝင်ရဆိုတဲ့ စည်းကမ်းချက် များကိုတွေ့ရတယ်။ ဒါတွေဟာ ဗုဒ္ဓ သာသနာက ဆင်းသက်လာတဲ့ အစဉ် အလာ အပြုအမူမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။)

အကယ်၍ ယင်းအပြုအမူမျိုး ဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာက ဆင်းသက်လာခဲ့ တာ မှန်ရိုးဖြစ်ခဲ့လျှင် သေလွန်သော အမျိုးသမီးများ၏အဝတ်အထည်များကို တန့်လန့်ကာအဖြစ် ပြုလုပ်၍ ကျောင်း

သင်ခန်းများ၊ ဘုရားတန်ဆောင်းများသို့ လှူဒါန်းသည့်အခါ သာသနာဝန်ထမ်း များက လက်ခံလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

အမှန်အားဖြင့် အမျိုးသမီးများ ထိုအချို့နေရာများသို့ မဝင်ရဆိုတဲ့ ကိစ္စ ဟာ မြန်မာပြည်အတွင်း ဓမ္မကမ္မိခဲ့ဖူး သော အလှည့်ကြီးတို့ အယူဝါဒ လက် ထွန်းများသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့ ဝိုက်လုပ်ငန်းဟူသမျှ အင်္ဂါရုတ်လုပ်ငန်းဟူသမျှနှင့် ယင်းလုပ် ငန်းများဟာ အရည်းကြီးများရဲ့ လက် ကျန်ဝါဒများ ဖြစ်ပါတယ်။

အမျိုးသမီးများသည် အမျိုး သားများလောက် မမြင့်မြတ် ယုတ်ညံ့ တယ်။ အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသူများ ဖြစ်တယ် စတဲ့ အယူအဆများဟာ လောကီရေးရာလူမျိုးအလိုက် အစဉ် အလာအရ ယုံကြည်လက်ခံထားခြင်း မျိုးဖြစ်တယ်။ အချို့နိုင်ငံ ထုံးတမ်းစဉ် လာ မတူကြပါဘူး။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အမျိုး သမီးတစ်ယောက်ဟာ သူတို့ရဲ့ ထုံးတမ်း

စဉ်လာအရ ဦးခေါင်းကို ခြုံထားရ သော်လည်း မြန်မာအမျိုးသမီး တစ် ယောက်ဟာ ဦးခေါင်းခြုံထားစရာ မလိုပါ။

မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဟာ ယောက်ျားများရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက် က ထိုင်ရင် မသင့်တော်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ယဉ်ကျေးမှုအရ ကဲ့ရဲ့ စရာ မလိုပါ။ မြန်မာများ အိမ်ပေါ်မှာ ဖိနပ်စီးလေ့မရှိသော်လည်း အနောက် နိုင်ငံသားများက တစ်အိမ်လုံး ဖိနပ်စီး နေကြတယ်။

သို့ဖြစ်ရာ အမျိုးသမီးများကို ယုတ်ညံ့တယ်လို့ ယူချက်မှာ လူမျိုး အလိုက်၊ ယဉ်ကျေးမှုအလိုက်၊ ဒေသ မလေ့အလိုက် ခြားနားခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုရဲ့ ယူဆချက် စည်းကမ်းများသာ ဖြစ်ပါ ကြောင်း။

□ ရဲဘော်ကျော်သန်း

ဆုတောင်းပြည့်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တပေဒ ဗလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓရီပေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီခါချီ. (မြန်မာပြည်)

- ယတြာခါတ်ဂိုက်ခါတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ ဖုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂) အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။

ဗေဒင် ☎ : ၀၁-၅၄၀၇၂၀ ၊ စုံစမ်းရေး ☎ : ၀၉-၃၁၀၂၂၈၆

www.burmeseclassic.com

နေဝင်းနီ မြို့ဖမ်းသမား၏အရာဝိတ်

ဟုတ်တာ၊ မဟုတ်တာကိုတော့
ကိုတင်ကြီး မသိ။ “သည်းခြေ” တစ်လုံး
ငါးထောင် (၅၀၀၀) လောက် ရသည်
ကတော့ အမှန်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကိုတင်ကြီးက
အလုပ်ပျက်မခံ၊ ညတိုင်းထွက်သည်။

ယခုလည်း မိုးစုပ်ခနဲ ချုပ်သည်
နှင့် ကိုတင်ကြီး လုပ်ငန်းထွက်ရန် နှစ်
တောင့်တစ်မိုက်ရှိ အနီးတပ်သံခွ တစ်
ဘောင်းကို ပခြုပ်နှင့်အတူ ရောတွဲပြီး
ငါးတောင့်ထိုး ဓာတ်မီးကိုယူ၍ အပြင်
ထွက်ရန် လုပ်သည်။

နီသည် မယ်ကြော့က လိုအပ်
တာတွေ ပြင်ဆင်ထည့်ဆိုပေးသည်။
ဆေးလိပ်၊ မီးခြစ်တ အစ တွေန်ရ

မနေ့ညက (၂၇၀၀၀)နှစ်သောင်း
ခွဲလောက်ကိုက်လိုက်သည်။ အနည်းဆုံး
တစ်ည(၁၀၀၀၀)တစ်သောင်းလောက်က
တော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ။

တစ်ည တစ်သောင်း ဆိုသော
ဝင်ငွေက တောမှာ အဆင်ပြေသည်။
နည်းနည်းနောနော ဝင်ငွေမဟုတ်။

နောက်ပြီး ဒီနှစ်မှာ သားလေး
“အောင်တင်”ကို ရှင်ပြုရမည် မဟုတ်
လား။ လင်မယားတွေ ရွာဦးကျောင်း
ဆရာတော်ကိုလျှောက်ပြီးကြပြီ။ ကြံကြံ
တင်တင် နေ့ကောင်းရက်သာတွေပင်
ရွေးပြီးကြပြီ။ ဒီတော့ အလုပ်က ပိုပြီး
အပျက်ခံလို့ မရတော့။

“ကိုတင်ကြီးရေ သတိ ဝိရိယ
တော့ ထားလုပ်နော်၊ ဒီအလုပ်က မဖြစ်
လို့သာ လုပ်ခိုင်းရတယ်၊ သိပ်အန္တရာယ်
ကြီးပါတယ်တော်၊ သားလေး ရှင်ပြုပြီး
ရင်တော့ မခိုင်းတော့ပါဘူးတော်၊ မျက်စိ
လဲ လျင်လျင်ထား၊ ခြေခင်းလက်ခင်းလဲ
ကြည့်”

မယ်ကြော့က ကိုတင်ကြီးစီးရန်
လည်ရှည်သားရေဖိနပ်ကြီးကို ယူပေး
ရင်း ကိုတင်ကြီးကို တတွတ်တွတ် မှာ
သည်။

“အေးပါဟ၊ ငါလဲ သတိထားပါ
တယ်၊ ဘာမှတွေးပူမနေပါနဲ့၊ မယ်ကြော့

နေက ဝင်သွားပေပြီ။

နေဝင်သည်နှင့် အမှောင်ရိပ်က
ကာကကြီးအား လွှမ်းခြုံလာသည်။

လဆုတ်ည လကုန်ခါနီး ဖြစ်
သဖြင့်လည်း လက လုံးဝမသာ။ မိုးလင်း

အကြီးလောက်မှပဲ လက ထွက်တော့
ညဦး ကြယ်ရောင်လေးများမှအပ

အတင်းရောင် လုံးဝမရှိတော့။ အမှောင်
အသာ တဖြည်းဖြည်း ကြီးစိုးလာသည်။

ကိုတင်ကြီးတို့အလုပ်က ဒီလိုည
အောင်မှောင်မိုးချုပ်မှ လုပ်ရသောအလုပ်

ဖြစ်သည်။

သူက ပညာရှင်မဟုတ်၊ ကြားဖူး
အထဲဖြင့် အတွေ့အကြုံဖြင့် ဒီအလုပ်ကို

လုပ်နေရသူမို့ သူတကာလို ပညာရှင်
တွေလို အချိန်မရွေး လုပ်လို့မရ။ ပညာ
ရှင်တွေကတော့ ဘယ်အချိန်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ပုလွေတစ်ချောင်းရှိ အလုပ်ဖြစ်သည်။

သူ့အလုပ်က အန္တရာယ်တော့
ကြီးသည်။ ဒါပေမယ့် ငွေကြေးကတော့
မြီးမြီးမြက်မြက်ရသည်။ ခုတစ်လော သူ
အတွက် ဈေးကွက် ကျယ်လာသည်။

သူ့လုပ်ငန်းက အများတကာ၏
အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပေး
သလို အရှားပါးဆုံး တန်ဖိုးကြီးသော
ဆေးဝါးတစ်ခုအဖြစ်လည်း တွင်ကျယ်
လာသည်။ လူတွေက အသုံးများလာ
သည်။

www.burmeseclassic.com

ရယ်၊ ဒီအလုပ်တွေက ငါလုပ်လာတာ အတိုနေပါပြီ၊ စိတ်ချစမ်းပါ။

ကိုတင်ကြီးက မိခင်မိခင် ခန်း ဖြစ်သူကို ပြောပြီး သူ့ညီတွေ စုံ ခေ ခေ သည်။

အားလုံးကို စေပြန်လျှင် သစ် ခန်းနှင့် ဆရာတော်သည် မြစ်ကမ်း ခိုလှုံရာသို့ သွားလာပြီး ဝတ်စုံအင်္ကျီ ဝတ်ပြီး နေထိုင်ခဲ့သည်။

နေရာသို့ တောက်တွေရိုက်သိမ်း ပြီး မတ်စတိုးစဉ့် လယ်ကွင်းတွေက ရိုး ပြတ်တောကြီးလို ဖြစ်နေသေးသည်။ ရိုးပြတ်တွေက မကျသေး။ ထိုးထိုးထောင် ထောင်ပင် ရှိသေး၏။

ကိုတင်ကြီးသည် ရိုးပြတ်တော ကြီးထဲ ဓာတ်မီးထိုးပြီး ဟိုသည်တန်လိုက် ၏။ ဓာတ်မီးရောင်ကြောင့် လယ်ကြက် အချို့ အပြင်ထွက် အစာစားနေကြရာမှ လန်ပြီးထွက်ပြေးကာ တွင်းထဲပြန်ဝင် သွားကြသည်။

သူ အလိုရှိသည်က လယ်ကြက် မဟုတ်။ သို့အတွက် တန်သင်းအတိုင်း ဓာတ်မီးထိုး၍ ရွှေ့သို့ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကန်သင်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျော် လာသည်။ ဦးကြီးထော်ကိုး၏ ကုက္ကိုပင် သုံးပင်တန်း လယ်တောသို့ပင် ရောက် လာခဲ့၏။

ဦးကြီးထော်ကိုး၏ ကုက္ကိုပင် သုံးပင်တန်းလယ်တောက ရွာနှင့်အတန် ငယ်လှမ်းသည်။ ခပ်ညိုညို ခင်တန်း တောစပ်တွင်ရှိသည်။ ကုက္ကိုပင်သုံးပင် ကိုအစွဲပြုပြီး “ကုက္ကိုသုံးပင်တန်း လယ် တော” ဟု ခေါ်ကြသည်။ လယ်တောစပ် တွင် လယ်ကျရိုးလေးရှိသည်။

ရိုးလေးက ဆောင်းရာသီ ပဲတွေ ထိုးချိန်မို့ ရေမစီးတော့။ သို့သော် အချို့ နေရာလေးများ၌ အိုင်တွေဖြစ်ပြီး ရေ တွေက ရှိနေသေးသည်။ ထိုနေရာက သမန်းမြက်တွေ၊ မြက်ကြိမ်တွေ အလွန်

ကျသည်။ ရိုးလေးကြောင့် မြက်ပင်စိမ်း စိမ်းတွေ ပေါသည်။ ဒီနေရာက ခြေခင်း လက်ခင်းတော ရှည်သည်။

ကိုတင်ကြီး သတိကြီးစွာထား၍ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဓာတ်မီးကိုတော့ ခေ့စိတ်ထဲ ထိုးလာခဲ့၏။

ကုက္ကိုပင် သုံးပင်တန်း အစ ထောက်ရောက်တော့ ဆတ္တရင်လိုက် သည်။ ထိုနေရာတိုင်း ဝှန်ဖိုလိုက်၏။

“ဇိုး... ဇိုး... ဇိုး... ဇိုး” မီးရောင်ဆီပြေးလာသော အသံ ကို ကိုတင်ကြီး အတိုင်းသားကြားလိုက် ရသည်။ သေချာသထက် ပိုသေချာ အောင် နားစိုက်ကာထောင်လိုက်သည်။ တရိုးရိုး တရိုးရိုး မီးရောင်ဆီ ပြေးလာ သံက ထင်ထင်ရှားရှား ကြားလိုက်ရ သည်။

အသံနီးသည်ထက် နီးလာတော့ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ ကျွမ်းကျင်ပြီးဖြစ် သော ကိုတင်ကြီး မီးကို ခလုတ်ပိတ် လိုက်၏။ လယ်တောတစ်ခုလုံး မှောင် အတိကျသွားသည်။

စောစောက မီးရောင်ဆီ ပြေး လာနေသော အသံလည်း ပျောက်သွား သည်။

မှောင်မှောင်ထဲ၌ ကိုတင်ကြီး ပခြုံမိနှင့် တွဲထမ်းလာသည့် ခက်ရင်းခွ (နှစ်ခွဆူး)ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ပခြုံမိကို အဆင်သင့်ဖြစ်စေရန်ဖွင့်ကာ မီးကို ပြန် ဖွင့်လိုက်၏။ မီးဖွင့်ဖွင့်ချင်းတော့ ဘာမှ မထူးသေး။ သို့သော် ခဏအကြာတွင် ပင် စောစောက ရိုးရိုးရဲရဲသံကို ပြန်ကြား လိုက်ရသည်။

ကိုတင်ကြီး ထိုအသံလာရာဆီ ဓာတ်မီးကို ချိန်ထိုးလိုက်၏။

သူ ထင်သည့်အတိုင်းပင် သူ့ လက်မောင်းလောက်ရှိ တုတ်တုတ်ခိုင် ခိုင် အကွက်ပြုပြန်နှင့် မြွေပွေးကြီးတစ် ကောင်။

“ဟာ... နည်းနည်းနောနော ကောင်ကြီး မဟုတ်ပါလားဟ၊ ဒီကောင် ကြီးဆိုရင် သည်းခြေလဲရမယ်၊ အသား

လဲရမယ်၊ အနည်းဆုံး ကိုးဆယ်သား တစ်ပိသာတော့ အသာလေး။ ကိုမြင့် စိုးကြီး ထန်းရည်ဆိုင်က မှာထားတာ နဲ့တော့ အတော်ပဲ”

ကိုတင်ကြီး စိတ်ကူးဖြင့် ပျော် သွားသည်။

သို့ကြောင့် ဝမ်းသာအားရဖြင့် မြွေပွေးကြီးဆီသို့ ဆင်းခဲ့သည်။ အနား ရောက်တော့ မြွေပွေးကြီး၏ ခေါင်းကို ခက်ရင်းခွ (နှစ်ခွ)ဆူးဖြင့် အသာညှပ် ဖိထားလိုက်သည်။ နောက် ခေါင်းကို ညှပ်လက်ဖြင့် “ကုပ်”မှ ခပ်တင်းတင်း ကိုင်ကာ ပခြုံမိဆီ ယူခဲ့သည်။ မြွေကို တစ်ခါတည်းမသတ်ဘဲ ပခြုံပိတ်ထဲ ထည့် ပေးလိုက်၏။

မြွေပွေးသည်းခြေက အဖိုးတန် သည်။ ဒါပေမယ့် လိုချင်သူရှိမှ သတ်ပြီး သည်းခြေကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ထုတ်ပေးရသည်။ တစ်ခါတည်း သည်း ခြေကို ထုတ်ထားလိုက်မရ။

ဒီအတိုင်း ထုတ်ထားလျှင် ဝယ် မည့်သူက သိပ်မရှိ၊ တချို့က မြွေကိုမြင် မှ ယုံကြသည်။

သည်တော့ ကိုတင်ကြီး မြွေတွေ့ တိုင်း အရှင်ဖမ်းရသည်။ ယူမည့်သူ မလာမချင်း လှောင်ထားရသည်။

သို့သော် ယူသူတွေက ပေါ သည်။ တစ်နေကုန် မလှောင်လိုက်ရ။ ကိုတင်ကြီး မြွေပွေးကြီးတစ် ကောင်ရတော့ ပျော်သွားလေသည်။ သို့ကြောင့် ခေတ္တနားနေရင်း ကုက္ကိုပင် အောက်ထိုင်ကာ ပြောင်းဖူးဖက် ဆေး လိပ်ကို မီးညှိပြီး အေးအေးဆေးဆေး သောက်နေလိုက်၏။

* * *

ခဏကြာလေတော့ ကိုတင်ကြီး မျက်လုံးတွေမှောင်မောလာသည်။ အိပ်ခွင် စိတ်ပေါက်လာသည်။ မအိပ်မိစေရန် မျက်စိတွေကို အားယူဖွင့်ပေးမယ့် မရ ညတိုင်းက အိပ်ရေးပျက်နေရသည်ပဲ။ သူ့အလုပ်က နေ့ကို ညလုပ်၊ ညကို နေ့ လုပ်နေရသည်မို့ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့

သည်း ဒီလိုပဲ။ တောထဲမှာ တစ်ရေ
ဘော အိပ်တတ်သည်။ ခုလည်း အိပ်
ချင်စိတ်က တားမနိုင်ဆီးမရ ဖြစ်လာ
သဖြင့် မျက်စိတွေကို အားယူဖွင့်ရင်း
ဆေးလိပ်ကို နင်းကန် ဖွာလိုက်သည်။
အိပ်ချင်စိတ်ပျောက်အောင်လုပ်သည်။
ဒါပေမယ့် အိပ်ချင်စိတ်က မပြေ၊ နောက်
နံ့ ကိုတင်ကြီး ကုက္ကိုပင်မှီရင်း တဖြုတ်
နှင့် အိပ်ပျော်သွားတော့၏။

အိပ်ပျော်ပျော်ချင်း ကိုတင်ကြီး
ထူးဆန်းသည့် အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်
မိလေ၏။ အိပ်မက်ထဲ၌ မည်သည့်
အရပ်ဒေသမှန်း မသိသော ရွာလေး
တစ်ရွာသို့ ကိုတင်ကြီးရောက်သွားသည်။
ရွာလေးက အိမ်ခြေတော့မများ
များ ရွာဟူသော အမှတ်သညာရှိသော်
လည်း အိမ်ခြေက နည်းနည်းလေး၊
အများဆုံးရှိမှု ဆယ်ကိုးအိမ်လောက်သာ
ရှိသည်။ မကြီးမသေး ပုံစံတူ ဝါးပိုးအိမ်
လေးတွေ ဖြစ်သည်။

ရွာတွင်းရွာပြင်မှာတော့ သစ်ပင်
များ ချုံပုတ်တောများ၊ အလွန်ရှည်လှ
သည့် မြက်တောကြီးများဖြင့် ပြည့်နေ
သည်။ တောကြီးမျက်မည်းထဲက ရွာ
လေး တစ်ရွာဖြစ်သည်။ အိမ်လေးများ
အားလုံး သက်ငယ်မိုး၊ သက်ငယ်ကာ
အိမ်လေးတွေ ဖြစ်၏။

ကိုတင်ကြီး ရွာထဲဝင်သွားတော့
အိမ်တစ်လုံး၏အိမ်ရှေ့၌ လူကြီးကလေး
တစ်ဆယ့်ငါးယောက်လောက် ရုတ်စီ
မျက်စိ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
မိန်းမကြီးနှင့် ခပ်ရွယ်ရွယ်
အလေးတွေလည်း လေးငါးယောက်
သာတပါ၏။ စကားတွေလည်း ဆူညံ
ဆူညံနှင့် ပြောနေကြသည်။

ကိုတင်ကြီး သူတို့ ဘာတွေပြော
နေသေးသိ၊ သေသေချာချာ နားထောင်
ကြည့်တော့ ကိုတင်ကြီး နားမလည်နိုင်
ဘဲ ဘာသာစကားဖြင့် ပြောနေကြ
တာ စကားများဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်
ရသော် စကား ထွက်လာသံ၊
သံသယလေသိမ်းနှင့် အပြောအဆို

အမူအရာများအရ သူတို့ တစ်ခုခုကို
အလိုမကျစွာ ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောနေ
ကြမှန်း သိရ၏။

ကိုတင်ကြီးကို မြင်လေတော့
လက်ညှိုးထိုးပြီး ကိုကိုကွကွ စကားတွေ
နှင့် ဆူညံစွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုရင်း
ပြေးလာကြသည်။

အနားရောက်သည်နှင့် သူတို့
ပတ်ဝိုင်းထားလိုက်သည်။ ထိုတင်ကြီး
နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေတုန်း လူ
တစ်ယောက်က ရှေ့ကထွက်လာသည်။

ထိုသူကို ကိုတင်ကြီးက မြင်ဖူး
သလိုလို ရှိသဖြင့် ဘယ်မှာ မြင်ဖူးပါလိမ့်
ဘယ်သူပါလိမ့်ဟု တွေးရင်းကြည့်နေ
လိုက်၏။ သေသေချာချာ ကြည့်တော့မှ
ရွာမြောက်ပိုင်းက သူ့လိုပဲ မြွေဖမ်းရင်း
မြွေကိုက်ဆေးခဲ့သည့် ဝင်းဇော်ဖြစ်နေ
မှန်း သိလိုက်ရ၏။

“ဟေ့ကောင် တင်ကြီး”

ဝင်းဇော်က မလှမ်းမကမ်းမှာ
ရပ်ရင်း ဒေါနှင့်မောနှင့်ခေါ်လိုက်သည်။

“ဘာလဲကွ... ဝင်းဇော်၊ မင်းက
ဒီမှာရောက်နေတာကိုး၊ မင်း ဒီမှာ ဘာ
လုပ်နေတာလဲ”

“ငါ့ဘာသာ ငါ ဘာလုပ်လုပ်
မင်းအကြောင်း မပါဘူး၊ ဒီမှာ မင်း
ငါပြောတာ နားထောင်၊ ငါပြောတာနား
ထောင်ရင် မင်းအသက်ရှင်မယ်၊ နား
မထောင်ရင်တော့ မင်းအကြောင်းနဲ့မင်း
ပဲ”

“ငါက ဘာကို နားထောင်ရမှာ
လဲ”

“ခု မင်းဖမ်းထားတာ ငါ့မိန်းမကွ၊
ငါ့မိန်းမ၊ အဲဒါ မင်း ခုချက်ချင်း ပြန်လွှတ်
ပေး”

“ဟေ့ကောင် ဝင်းဇော်၊ မင်းဘာ
ကြောင်နေတာလဲ၊ မင်းမိန်းမ မိညို ရွာ
မှာရှိသားပဲ၊ ငါ ဘယ်မှာ ဖမ်းလိုလဲ”

“မိညိုကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ခု
မင်းဖမ်းထားတာကို ပြောတာ”

“ဘာ... မင်း ဘာပြောတယ်
ဝင်းဇော်”

“ခု မင်း ဖမ်းထားတာ ငါ့မိန်းမ
ကွ၊ ငါ့မိန်းမကို မင်း ခုလွှတ်ပေး”
ကိုတင်ကြီးသည် ဝင်းဇော်ထံ
နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေလိုက်မိ၏။
ကြည့်နေရင်း ဝင်းဇော်၏မျက်လုံးများက
အရောင် တဖျပ်ဖျပ်တောက်၍ ကျဉ်း
မြောင်းလာသည်။

နောက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
ရွှည်မျောမျောကြီး ဖြစ်လာပြီး အတွက်
အတွက်လေးတွေ ပေါ်လာ၏။

“ထိုယ့်အကျိုး တစ်ခုအတွက်နဲ့
အများရဲ့ ဘဝ အများရဲ့ မိသားစု
အသိုက်အဝန်းကို မေ့တစ်ဆီးချင်ပါနဲ့
တင်ကြီးရာ၊ သတ္တဝါတွေဟာ သေချင်
တဲ့ သတ္တဝါ အသိုက်အဝန်းနဲ့ တင်ကြီး
ချင်တဲ့ သတ္တဝါရယ်လို့ ဘယ်သတ္တဝါမှ
မရှိပါဘူး။

ဘယ်သတ္တဝါ မဆို၊ သူ့ဘဝသူ
ပျော်မွေ့ပြီး မိသားစု အသိုက်အဝန်းနဲ့
နေချင်ကြမှာပါ။ တစ်ချိန်က ငါ့ကိုယ်တိုင်
အဲဒီအသိုက် မသိခဲ့ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်
ခု ငါ့ကိုယ်တိုင် တူသောအကျိုးပေးခံခဲ့
ရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကိုလဲ ငါ့လို
မဖြစ်စေချင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းဖမ်း
ထားတဲ့ ငါ့မိန်းမကိုလဲ လွှတ်ပေးပါ။
မင်းလဲ အဲဒီအလုပ်တွေကို ဆက်မလုပ်
ချင်ပါနဲ့တော့။

အခု ငါ ပြောနေတဲ့ စကားတွေ
ဟာ စေတနာနဲ့ ပြောနေတာတွေပါ။ နဂို
ကတော့ ငါ့မိန်းမကိုဖမ်း၊ ငါ့မိန်းမကို
သတ်မယ့်သူကို လက်စားချေဖို့ပါ။ ငါ
အမျက်ဒေါသ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မင်းမှာလဲ အသက်နဲ့၊
ဘဝနဲ့၊ မိသားစုနဲ့ဆိုတာ ပြန်တွေးမိလိုက်
တဲ့အတွက် ငါ မင်းကို မသတ်လို ဒုက္ခ
မပေးလိုတော့ပါဘူး။ ငါ့မိန်းမကိုသာ ပြန်
လွှတ်ပေးခဲ့ပါ။ တစ်ခု မင်းသိထားဖို့က
အကုသိုလ်သမားတွေအတွက် နောက်
ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်တွေက အများကြီး
ဆိုတာ ပါပဲကွာ”

ဝင်းဇော်က ရှည်ရှည်လျားလျား
စကားတွေပြောကာ စကားဆုံးတော့

ကိုယ်ကြီးက မြေပေါ် ကိုင်းကျသွား
သည်။

ထိုခဏတွင်ပင် ဝင်းဇော်အဖြစ်
မှ မြေပွေးကြီးတစ်ကောင်အဖြစ်သို့ ကူး
ဆိုက်သွားပြီး ကိုတင်ကြီးကို တစ်ချက်
နှုတ်ချ၍ ဘေးထဲသို့ လျှော့ခနဲ ထိုး
သွားလေတော့၏။

“ဘုရား ဘုရား ဒါဆို မြေပွေး
သွား ဝင်းဇော်”

ကိုတင်ကြီးသည် မဆုံးနိုင်သော
အတွေးများကို တွေးရင်း မြေပွေးကြီး
တိုးသွားရာကို ကြည့်လိုက်သည်။

စောစောက တွေ့ရသော ရွာ
လေးနှင့် လူတွေ တစ်ယောက်မျှ မရှိ
တော့။ အားလုံး ချုံပတ်တွေနှင့် ပြည့်နေ
သည့် တောကြီးမျက်မည်း ပြန်ဖြစ်သွား
သည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် ကိုတင်ကြီး
အိပ်ရာမှ ဖုတ်ခနဲ လန့်နိုးသွားလေ၏။

* * *

ကိုတင်ကြီး တစ်ကိုယ်လုံး ချွေး
ခဲတွက် ကြောက်ချွေးလား၊ ဇောချွေး
လား သူ မသိ။

ဘူးဆန်းစွာ မက်လာသည့် အိပ်
ခက်ကြောင့် စိတ်တွေလှုပ်ရှားဖြစ်သွား
သည်ကတော့ အမှန်ပင်။ အိပ်မက်
အကြောင်း တဖြည့်ဖြည့် ပြန်စဉ်းစားရင်း
မြေထည့်ထားသော ပမြုပ်ကိုလှမ်းကြည့်
လိုက်သည်။ ပမြုပ်ထဲမှ မြွေက ငြိမ်နေ
သည်။ မည်သည့်လှုပ်ရှားသံမျှ မကြား
ရ။ လောလောဆယ်တော့ စိတ်တွေက
မငြိမ်။ တောတွေ၊ တောင်တွေနှင့် တွေး
တောလှုပ်ရှားနေလေ၏။ ပမြုပ်ထဲက
မြွေကြီးကို လွှဲခံရပဲ ကောင်းမလား၊
မလွတ်ဘဲ နေရကောင်းမလား စဉ်းစား
နေမိ၏။

မက်နေသည်က မြေပွေး တစ်
ကောင်၏ တံခွားကြားက လေးသား။

နောက်ပြီး . . .

ပက်ကော်ခဲနဲ ရှားမိထားရသော
မြွေဖြစ်သည်။ အဆီတစ်ခင်းနှင့် မြွေ
ကြီးကို သူ့လွယ်လွယ် မညှိသို့လှန်ချက်ပါ

မည်နည်း။ အိပ်မက်ဆိုသည်က သူမက်
ချင်ရာ လျှောက်မက်တတ်ကြသည်ပဲ။
ဘာမျှ အစွဲအလမ်း ထားစရာမလို။
တကယ်တော့ အိပ်မက်အတိုင်း
ဝင်းဇော်က မြွေဖြစ်ပါမည်လား၊ မဖြစ်
နိုင်ပါ။ ကိုတင်ကြီးသည် ထိုသို့တွေးရင်း
အိပ်မက်ကို ခေ့ပစ်လိုက်သည်။

သူ့အလုပ်က အတုသို့လဲပေ
မယ့် သမ္မာအာဇီဝ အလုပ်ဟု သူထင်
သည်။ နောက်ဆုံး ကိုတင်ကြီးသည်
မြွေပွေးအကောင်ကြီး ခပ်ချောချော
နောက်တစ်ကောင်ရနေကဲ့သို့ အားခဲ
လိုက်၏။

ဗီညအတွက် နေ့တွက်ကိုက်ရေး
နှင့် ငွေများများရရေးကိုသာ ရွေ့တန်း
တင်လိုက်လေ၏။

သူ့မျက်စိထဲ မြင်လိုက်ရသည်က
သူ့ဇနီးသည် မယ်ကြော့နှင့် မယ်ကြော့
အတွက် လက်ဝတ်လက်စားတွေ၊ ငွေ
တွေ၊ နောက် သားလေးအောင်တင်။

ကိုတင်ကြီး ဘာကိုမှ တွေ့တွေ့
ထူးထူး ထပ်စဉ်းစားမနေတော့၊ ခက်ရင်း
ခွနှင့် ဓာတ်မီးကိုဆွဲ၍ ရှေ့ဘက် ကုက္ကိုလ်
ပင်ဆီ ထွက်ခဲ့တော့၏။

ကုက္ကိုပင်အောက် ရောက်သည်
နှင့် ခဏမျှ အခြေအနေကို အတတ်
ကြည့်လိုက်သည်။ အရှေ့ဘက် လယ်
ကွက်၊ အနောက်ဘက်လယ်ကွက်တိုင်း
ပဲကိုးထားသည်ဆိုပေမယ့် မြက်တွေကို
ရိုးပြတ်တွေက ထိုးထိုးထောင်ထောင်
အမြင်တွေက ရှုပ်နေသေးသည်။

ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ မြွေရှိနေကတ်
သည်။ မြွေဆိုသည်က အားပေါ်ရှုပ်ပြီး
အောက်ရှင်းလျှင် နေတတ်၏။

ကိုတင်ကြီး ဓာတ်မီးကို ခယ်
ကွက်ဆီ ထိုးလိုက်သည်။

မြွေရှိလျှင် မြွေတွေက အလင်း
ရောင်ကို မြင်ပါက အလင်းရောင်ဆီသို့
လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကြည့်လာသ
ကိုလည်း ဝေ၍နားဝေတင်ရမည်။

ဘာသမု မှန် နားရူး ရှေးနတ်
ဆင့်လျှောက်ခဲ့ရသည်။ လန်းသန်နှင့်

လယ်ကွက်ဆီ ရောက်တော့ တစ်ခါရပ်
၍ ဓာတ်မီးကို ဝှန်လိုက်ပြန်သည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် မြွေတိုးလာနေ
သည့် တရိုးရိုးအသံကို ကြားလိုက်ရ
သည်။ နေရာကို သေသေချာချာမှတ်ပြီး
မီးကို ခေ့ထွပ်ပိတ်လိုက်သည်။ အသံရပ်
သွားမှ မီးဖွင့်ပြီး မှတ်ထားရာ နေရာဆီ
ပြေးဆင်းခဲ့၏။

နှစ်လမ်း သုံးလမ်းသာ လှမ်းရ
သေးသည်။ ပဲကိုးထားသော ထယ်ဆိုင်
တစ်ခုကို ခလုတ်တိုက်ပြီး ကိုတင်ကြီး
ရွေ့သို့ ဟပ်ထိုးလဲကျသွားသည်။

လဲရာမှ ကိုတင်ကြီးကုန်းထမည်
အလုပ် ပျော့စိစိအရာတစ်ခုကို လက်က
သွားကိုင်လိုက်မိ၏။

လန့်ပြီးတော့ လွတ်အလိုက်တွင်
လက်ခွကြားမှ မျက်ကန်း ခံစားမှုတစ်ခု
နှင့်အတူ မျက်လုံးတွေထဲ ကြယ်လေး
တွေ လင်းလက်သွားကြသည်။ သေသေ
ချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကို ကိုက်ပြီး
လျှော့ခနဲ ပြေးသွားသော လက်ကောက်
ဝတ်ခန့်ရှိ ကြေးနီရောင် သန်းနေသော
မြွေပွေးကြီးတစ်ကောင်ကို မြင်လိုက်
ရ၏။

“ဘုရား ဘုရား၊ ငါ့ကို မြွေကိုက်
သွားပါလား”

ကိုတင်ကြီး ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း
ခုန်ပြီး ချွေးတွေ ပြန်ထွက်လာသည်။

မျက်လုံးတွေပြာ၍ ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးတစ်ခုလုံး ကြီးမားသော အထုပ်ကြီး
တစ်ထုပ်နှင့် အဖိခံလိုက်ရသလို လေး
လာသည်။

ထိုအတူ . . .

“အကုသိုလ်သမားတွေ အတွက်
နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်တွေက
အများကြီးပါပဲ” ဟူသည့် အိပ်မက်ထဲမှ
ဝင်းဇော် ပြောခဲ့သည့် စကားများကို
လည်း ပဲ့တင်ထပ်မျှ ပြန်လည်ကြား
ယောင်လာပါတော့၏။

www.burmeseclassic.com

လပြည့်ဝန်းပရိသတ်သို့ ပန်ကြားလွှာ

၂၀၁၄ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် မဟာသင်္ကြန်
ရုံးပိတ်ရက်များနှင့် ကြုံကြိုက်နေသဖြင့်
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း အမှတ် - ၂၂၀၊ မေလ
ထုတ်ကို ခေတ္တရပ်နားမည် ဖြစ်ပါသည်။

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း အမှတ်- ၂၂၀၊ ဇွန်လ
ထုတ်အဖြစ် သင်္ကြန်ကာလများ လွန်မြောက်
လျှင် ဆက်လက်ထုတ်ဝေမည် ဖြစ်ပါသဖြင့်
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များသို့
အသိပေးအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း

သာယာလှပ တန်ခူးလ

ရေဆော်ပန်းဆောင်

မြန်မာတို့၏ တစ်ဆယ့်နှစ်လ ရာသီတွင် အစဦးလသည် တန်ခူးလ ဖြစ်၏။ နွေဥတုအလယ် နေပူရှိန်ပြင်းထန်သည့်အခါ ဖြစ်သည်။

တန်ခူးလကို ပုဂံခေတ် ကျောက်စာတို့၌ “တန်ခူ” ဟု ရေး၏။ အင်းဝခေတ်သို့ ရောက်သော အခါ “တန်ခူး” ဟု ရေးကြောင်းကို မင်း ဇေယျရန္တမိတ်ဆို “ပုရစ်ဖြာစီ” ချီရတုကို ထောက်၍ သိရ၏။ ထိုရတုတွင် “တန်ခူးရာသီ တိုင်ခဲ့ပြီ ဆန်းထူး ဝါနီ လှိုင်ခဲ့ပြီ၊ သွန်းဖြူဖြာစီနိုင်ခဲ့ပြီ” ဟု စပ်ဆိုခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

သဒ္ဓါ ကာလတွင်မူ တန်ခူးဟု
ခေါ်ကြသည်။ တန်ခူးဟူသော အရေး
အကြီးကိုထောက်၍ တန်ခူးဟူသော
အကြီး "တာလ" ဟူသော ပါဠိပုဂံ၍
ထားသော စကားဖြစ်၏။ "ထန်း" ကို
ဟောသည်။ "ခူး" ဟူသည်မှာ ဆွတ်ခူး
ခြင်းကို ဟောသည်။ နှစ်ရပ်ပေါင်းသော်
ထန်းသီးဆွတ်ခူးသောလ ဖြစ်သည်ဟု
ထည်း ကြံဆကြသည်။ ဝေါဟာရ
ဆိုင်ရာပုဂံကျမ်း၌ကား တန်ခူးလ၌
ထန်းနှံရွှေ့ပြုတ်သည် မိန်ရာသီမှ မိသု
ရာသီသို့ သင်္ကြန်အတာကူးပြောင်းသော
ကြောင့် တာကူးလဟုခေါ်ကြောင်း ဖော်
ပြကြ၏။

တန်ခူးလကို ဝေဒင်အလိုအား
ဖြင့် မိသုရာသီဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။
ဆိုလေထွင် စိတြနက္ခတ်စန်းနှင့်ယှဉ်၍
နှုန်းတည့်သည်။ ရာသီရပ်မှာ ဆိတ်ရပ်
ဖြစ်၏။ ရာသီပန်းမှာ ကံ့ကော်ပန်း၊
ပိဘောက်ပန်းများ ဖြစ်၏။ ကန်လ၌ နှစ်
ဆစ်ကူးချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်သည်က များ
မာသည်။ ထိုနှစ်ကူးသင်္ကြန်အခါတွင်
ရေသဘင်ပွဲကို ဆင်နွဲလှေရှိကြသည်။
ထန်းခူးလတွင် နံနက် ၆ နာရီ နေထွက်
၍ သုခက် ၆ နာရီတွင် နေဝင်သည်။
ရေတာ ညတာ ညီမျှသောလဖြစ်သည်။
မြန်မာတို့၏ တစ်ဆယ့်နှစ်လ
ဆယ့်နှစ် ဝပ်လျဉ်း၍ လက်ဝဲသန္ဓေ
(သာန်နပျို့) တွင် ...

"သင်္ကြန်တာကူး၊ နှစ်ဦးညောင်
ရေ တပလွေခင်း၊ ပဝှင်းတော်ခဲ၊ စာရေး
ဆံနှင့် မြစ်ယံပွဲကြီး၊ ဆီမီးထွန်းချိန်၊
ဆယ်နတ်ကျင်း၊ မြင်းခင်းထွက်ဝင်၊
ဆောင်းမီးပုံး၊ ဂူလုံးသဲပုံ၊ စေ့စုံစီလျဉ်၊ ဤ
သို့ယှဉ်သား၊ လစဉ်အမြဲ၊ ဆယ့်နှစ်ပွဲကို"
ဤနေ့စပ်ထားသည်ကိုလည်း မှတ်သား
မိရပါသည်။

ဤတန်ခူးလကိုပင် စာဆိုရှင်
ဒီသုတော်ဦးမင်းက ...
ဟောင်းရွက်ညှာ မီးလှစ်လို့
တာသစ်ကယ်တဲ့ နံကြိုင်၊
သုတ်ဖြူးလေဆော်က၊

ပန်းကံ့ကော်ဝတ်မှုန်ကျင်း၊
သင်းပျံလို့လှိုင်။
ကြယ်နှစ်ပြိုင် သွယ်ဆိုင်ပဝင်း၊
စိတြဝယ်နှင့်၊
ငွေလသော်တာတို့
ယုဂန်ချာတောင်တော်စွန်းမှာ
ထွန်းထိန်လို့လင်း၊
ဟု ဝပ်ဆိုခဲ့ကြောင်းလည်း မှတ်

သားခဲ့ဖူး၏။ ဤတန်ခူးလရာသီရောက်
လေတိုင်း အကြံနေတွင် ဝယ်စဉ်က
ဖခင်ဝယ်ပေးသော ကြေးပြတ်ဖြင့် အား
ပါးတရ ရေကစားဖူး၏။ မှတ်မှတ်ရရ
သွယ်ချင်းတစ်လိုက်ဖြင့် အင်းစိန်ဘက်
ဆီသို့ မီးရထားဖြင့်အသွား၊ ကြေးပြတ်
ကို အလစ်ညှတ်ယူပြေးသဖြင့် ရထား
ပေါ်မှ ခုန်ချပြီး ပြန်လှည့်ရသည်ကလည်း
နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပေပြီ။

ထိုကာလတွင် သင်္ကြန်ဆုပေး
မဏ္ဍပ်များက အပြိုင်အဆိုင် ဗိုလ်တ
ထောင်ဘက်တွင် ဗမာသစ်မဏ္ဍပ်၊ ရေ
ကျော် ဗိုလ်ချုပ်လမ်း ဦးဆန်းထွန်းတိုက်
ရွှေတွင်ရေကျော်မဏ္ဍပ်၊ မင်္ဂလာတောင်
ညွန့်တွင် ရွှေဝါပွား၊ ဝိသင်္ကြာမဏ္ဍပ်၊
တောင်လုံးပြန် မီးရထားလမ်းတစ်ဖက်
တွင် အနွေးယာဉ်ဆုပေးမဏ္ဍပ်တို့က
လည်း အပြိုင်အဆိုင်။

ထိုခေတ်အခါ၌ အလှပြကား
များ၊ သင်္ကြန်သံချပ်ကားများကလည်း
အစုံအလင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မြို့နယ် အိုးဘို
ရပ်ကွက်မှ သစ္စာနီ၊ ရေကျော်ရပ်ကွက်
တွင် မျဉ်းပြိုင်သံချပ်အသင်း ထွက်၏။
တေးရေးဆရာ ကဗျာ (မောင်လေး
အောင်) ကိုလေးအောင် ဖြစ်၏။

အပြာနှင့်အနီ သံချပ်ကားတင်
ယနေ့ ကဗျာဆရာ ကိုစိမ်းနီ ပါဝင်၏။
လက်ခုပ်ထဲက ရေအသင်း၊ အရှုပါးဝပ်၊
ပြေးပါပြီ၊ ယဉ်ကျေးမောင်၊ ဆူးကြားမှ
ဘူးခါး၊ ဟစ်တိုင်း၊ အနန္တမေတ္တာ၊ အရူး
အမြင် အသင်းတို့ကလည်း စီရီရီပေါ်
ထွက်ခဲ့ဖူး၏။

လမ်းမကြီးများပေါ်တွင် မီးသတ်
ရေပိုက်များကို ခွင့်ပြုမိန့်တောင်း၍ ရေ

ကစားကြသည်ကိုလည်း မှတ်မိနေသေး
၏။ ကဗျာဆရာကြီး ခေါင်းနွယ်ဆွေ
စီစဉ်သည့် နင်းပြား အသင်းကိုလည်း
ချန်လှုပ်၍မရပေ။

ကိုမေတ္တာ၊ ဇာကနာ(ကို သူရ)၊
လူဝယ်ကြည်ခိုင်၊ ကမ္ဘာကျော်ငွေလှိုင်
တို့ကလည်း သင်္ကြန်မင်းသားများ ဖြစ်ခဲ့
ကြ၏။ ယနေ့ခေတ်တေးများကို စပ်ဆို
သီကုံးခဲ့သည့် မောင်ကြေးမုံကိုလည်း
ချန်လှုပ်ထား၍ မပြစ်ပေ။

သင်္ကြန်အကြောင်း ရေးရလျှင်
တတစ်တောင် သေတစ်ည ဆေးကုသခြင်း
အောင် ဖြစ်မည်မှာ အနိမ့်ဖြစ်သည်။
သင်္ကြန်သံချပ်ကားများ အလှပြကား
များသည် ခေတ်တစ်ခေတ်၏ ခေတ်
တစ်ခု၏အောက်တွင် မှေးမှိန်ခဲ့သည်တို့
လည်း မှတ်သားခဲ့ဖူး၏။

သင်္ကြန်ဟု ဆိုသံသည် စာရေး
သူတို့နှင့် ဘဝခြားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဝန်ထမ်း
ဘဝတွင် သင်္ကြန်ရက် ၁၀ ရက်ကို ရုံး
ပိတ်ရက် သက်မှတ်ခြင်းနှင့် မသတ်မှတ်
မီအချိန်များတွင် ကံ့ကော်တစ်ထောင်
သာသနာနယ်မြေများသို့ အနောက်
လှမ်းကာ ဒုလ္လဘာရဟန်း ဝတ်ခဲ့ကြသည်
မှာ ၁၀ နှစ်စွန်းကာလသို့ တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်
သည်။

သင်္ကြန်ကာလသည် နှစ်ဟောင်း
မှ မကောင်းမှုအညစ်အကြေးမှန်သမျှကို
နှစ်သစ်အတွက် အတာရေနှင့် ဆေး
ကြောကြသည်ဟုလည်း မှတ်သားရဖူး
၏။ အထူးသဖြင့် မြန်မာတို့၏တစ်ဆယ့်
နှစ်လရာသီကား ပွဲတော်မျိုးစုံကျင်းပ
သည့် လပြတ်အပေါင်းလည်းဖြစ်၏။
မြန်မာ့စလေ့ မြန်မာ့စရိုက်နှင့် လာတော့
မည့် သင်္ကြန်ချိန်ခါသမယတွင် မွှေးကြိုင်
ထုံဆင်းသော ပန်းကံ့ကော်ပွင့်နှင့် ရွှေဝါ
ပိတောက် မှာဖွာဖောက်ဖောက်တို့ သင်း
ရန်ဖြင့် ရွှင်မြူးနိုင်ကြပါစေဟူ၍သာ။

□ ရေကျော်စိုးအောင်

ငယ်စဉ်ကပင်၍ ကျွန်တော်၏ အတွေးစိတ်ကူးတို့သည် ထူးခြားလှပါ၏။ ဘဝတွင် သမားရိုးကျနေထိုင်လိုခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ စွန့်စားလိုသော အောင်မြင် ကျော်ကြားလှသော လူအများမှ အထင်ကြီးအံ့ဩစေလိုသော လုပ်ရပ်မျိုးကို လုပ်ကိုင်ပြသလိုပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်အသက် ၂၂ နှစ်မှ ၂၄ နှစ်အတွင်း ဝဇ္ဇဂဌ၊ စင် ခုနစ်များတွင် စာပေ၊ ဂီတ၊ သဘင်၊ ရုပ်ရှင်၊ စသော အနုပညာနယ်အတွင်းသို့ နေရာတစ်နေရာ ရရှိစေရန် ကြိုးစား၍ တိုးဝင်ခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့သော် အခြေအနေ အချိန်အခါမပေးသဖြင့် အချည်းနီး ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြင့် စီးပွားရေးလောကဘက်
ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်မိသည်။
လမ်းစဉ်ပတ်ပတ် ဖြစ်ပါ
မန္တလေးမြို့ ၈၄၊ ၈၅ လမ်းကြား
၉၂ လမ်းမှ ၃၉ လမ်းတိုင် ကျောက်
ရောင်းအဝယ်နှင့် ကျောက်စိမ်း
လုပ်ငန်းတို့ကို လူတိုင်းနီးပါး
လျက်ရှိကြရာမှ တစ်မြို့လုံး
တွင်လည်း နေရာတွက်ကျား
လုပ်ငန်းလုပ်ငန်းကိုပင် လုပ်ကိုင်၍
သွေးချမ်းသာနေကြကြောင်း တွေ့ရှိ
ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြို့သာအနောက်
မန္တလေးတွင်နေသော ကိုအောင်
သို့လျှင် ကျောက်စိမ်းနှင့် ကြီးပွား
သောမြို့နေကြောင်း သိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည်
မြို့ ၃၉၊ ၈၅ လမ်း ကင်းဝန်မင်း
အောင်မြင်မြောက်ပေါက်ရှိ ဆွေးမျိုး
အောင်သော မခင်စောသို့ နေအိမ်
အကြာခဏ သွားရောက်ကာ နီးစပ်
အိမ်တွင် လေ့လာစုံစမ်း၍ အဆက်
လျက် မိတ်ဆွေ စသည်တို့ကို ရှာဖွေ
ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့နယ်
အောက်ခံမှ မန္တလေးမြို့သို့ ကျောက်
စိမ်းဖြင့်ရောက်ရှိကာ ကျောက်
စိမ်းသည် မြို့ မှော်များအတွင်းသို့တိုင်
ရောက်နေထိုင်ဖူးသူ အောင်သန်းဝင်း၊
အောင်သာစည်နယ် လက်ပံပင်ကျေး
မန္တလေးတွင် ကျောက်လုပ်ငန်းဖြင့်
ရောက်နေထိုင်သူ ကော်ဝေထွန်းတို့
အောင်မင်းရင်းနီးသွားခဲ့ပါသည်။ ၎င်း
အဖွဲ့အတူ ကျောက်ပိုင်းများတွင် လှည့်
ပွဲစားတစ်ပိုင်း၊ ဝယ်ရောင်း
လုပ်ကိုင်ရင်း ကျောက်ပညာကို
အသုံးပြုပေးခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည်
ကျောက်နဲ့ ချွတ်ထွေးလှသော ကျောက်
အသဘာဝအတိုင်း တဖြည်း
ဖြည်း သိရှိ နားလည်လာခဲ့ပါသည်။
ကျောက်စိမ်းလောကသည် ရတနာ

လုပ်ငန်းဖြစ်သော်လည်း မသမာမှုများ
လည်း ရှိပါသည်။ ဆိုးဆေးဖြင့် အရည်
သွန်းခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ဖောက်ခြင်းတို့ကို
ဖာထေးဖောက်ဖျက်ထားခြင်း စသော
လိမ်ညာမှုများ ကျောက်ကို လိမ်လည်
ခြင်း၊ ငွေကို လိမ်ခြင်း စသည်တို့လည်း
ရှိနေသဖြင့် စစ်တူရွယ်သာ ကျောက်များ
သိန်းရာထောင်ဆိုကာ အောင်သွားပါက
အသက်အန္တရာယ်အထိပင် ပြုတ်တတ်ကြ
၍ တစ်ဦးနှင့် ယုံကြည်စွာလက်တွဲ၍
အလုပ်လုပ်ရန်အထူးဂရုပြုကြရပါသည်။
သို့သော် ကျွန်တော်တို့ သုံးဦး
သည် စိတ်တူကိုယ်တူနှင့် သစ္စာတရား
ကြီးမားကြသည်။ ခြောက်လကျော်မျှ
မန္တလေးနှင့်တရုတ်ပြည် ကျောက်စိမ်းကူး
သန်းရောင်းဝယ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြရာ
အပြန်အလှန် ယုံကြည်မှုများ ဖြစ်ထွန်း
ခိုင်မာလာခဲ့ကြပါသည်။

ထိုစဉ်က မန္တလေးတွင် နေထိုင်
ခဲ့ရသော အချိန်တို့မှာ အားရကျေနပ်
ဖွယ် ဖျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

မန္တလေး ၄၃ လမ်း မင်းသားစု
ရပ်ကွက်ထဲရှိ အောင်သန်းဝင်း ငှားရမ်း
ထားသော ရွှေတစ်ချောင်းဘေးမှ အိမ်
ကလေးတွင် အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ကြပါ
သည်။ ကော်ဝေထွန်းတွင် ဘဲခေါင်းစိမ်း
စုပါဆိုင်ကယ်ကလေးရှိ၍ သွားရေး
လာရေးလည်း အဆင်ပြေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ထမင်းချက်
မစားပါ။ နံနက်ခင်းတွင် ၃၈ လမ်း၊ ၈၄၊
၈၅ ကြားရှိ ငြိမ်းကမ္ဘာကဖေးတွင် ထမင်း
ကြော်ဖြင့် လက်ဖက်ရည် သောက်တတ်
ကြပါသည်။

နေ့လယ်တွင် ၃၉လမ်း ရွှေ
တစ်ချောင်းအနီး ဘောလုံးကင်းနံဘေး
ရှိ ရေစကြိုနယ်မှ မန္တလေးမြို့သို့ လာ
ရောက်နေထိုင်ကြသော နီလေးတို့၏
ပုံပုံ တန်ဖိုးနည်းဆိုင်ကလေးတွင် စားနေ
ကျဖြစ်ပါသည်။

ညစာကိုတော့ အေးမေတ္တာ၊
ရာမည စသော မြန်မာထမင်းဆိုင်ကြီး
များသို့ သွားစားလေ့ရှိကာ အရောင်း

အဝယ်ကောင်းကောင်း ဖြစ်သောနေ့
များတွင် စားသောက်ဆိုင်များ၌ ထိုင်
ခြင်းများရှိပါသည်။

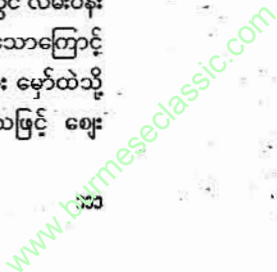
ညဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့တွင်
ဘာမှလုပ်စရာမရှိဘဲ အားလပ်ချိန်ဖြစ်
ရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်၍ သီချင်း
နားထောင်ခြင်း၊ ရပ်ကွက်ဘုရားပွဲများသို့
ဇာတ်နှင့်အငြိမ်စသည်တို့ကို လိုက်လံ
ခွာဖွေကြည့်ရှုခြင်း ဂစ်တာတီးခြင်းတို့ဖြင့်
အချိန်တို့ကို ကုန်လွန်စေခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ဖြင့် နေရာသီကုန်ဆုံး၍
မိုးရာသီသို့ ခြင်းနင်းဝင်ရောက်၍ လာပါ
တော့သည်။ ကျောက်စိမ်းရောင်း
အသမတန် ခြောက်တစ်လောက်သည်။
ယခင်က ဖော့မရ၍ ရေခဲအိတ်အောက်
နှင့် တံစက်မြိတ်အောက်တို့တွင် ဝမ်း
ထားခဲ့ကြသော ဝရံ(ကျောက်လောက
သုံးစကား၊ အာကရံ ပါကရံ တူသော
စကားမှလာ၍ အပေါ်စား၊ အညံ့စားဟု
အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။) ကျောက်များကို
ပင် ဖျော့ကောင်းများရနေသည်။ ရောင်း
ကွက်ကောင်းသည်။ ဝယ်သူပေါသည်။
ဆိုဖျော့ရသည်။ ပစ္စည်းရသည်မှာ ခက်ခဲ
လာ၍ တွက်ခြေ သိပ်မတိုက်ပါ။ အချိန်
များစွာ ပေး၍ ရှာဖွေရသောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဖျော့ကွက်တွင် ကျောက်
ရှားသွားရခြင်းမှာ မိုးရာသီကျရောက်
လာသဖြင့် ကျောက်စိမ်းမှော်များတွင်
ရာသီဥတုကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကျွန်း
မာရေးကြောင့် လည်းကောင်း ကျောက်
တူးဖော်ခြင်း၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်းတို့
တွင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှုများ ကြုံတွေ့
ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် မိုးရာသီ
တွင် မှော်အတွင်းမှ ကျောက်များကို
သွားရောက်ဝယ်ယူ၍ သယ်လာခဲ့ပါက
အကျိုးအမြတ် များစွာရရှိနိုင်ပေမည်။

ထို့အပြင် မိုးရာသီတွင် လမ်းပန်း
နှင့် ရာသီဥတု ကြမ်းတမ်းသောကြောင့်
ဝယ်လက်လော်ပန်းကြီးများ မှော်ထဲသို့
ရောက်လာမှု နည်းသွားသဖြင့် ဖျော့

သက်သာစွာဖြင့် ကျောက်များ အလွယ် တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦး ဖားကန်သို့သွားရောက်ရန်တိုင်ပင်ကြရာ အားလုံး စိတ်အားထက်သန်ကြ၍ လိုအပ်သော ဝတ္ထုများဖြစ်သည့် ခိတာ လည်ရွယ်စိန်၊ ရေလှံကျောင်းစိတ်၊ ငှက်ဖျားသော ဝါရောင်တောက်သော စေးသစ်၊ မြင်ကာထွယ်ရန် (လက်တို့ ခုင် ထိမ်းသော) သေည်တို့ကို ဝယ်ယူ နေသောအခါ အခြွန်သုံးစိတ်ကြပါသည်။

ထိုစဉ်က ဟိုပင်အထိ မူရင်း ဇီရထားလက်မှတ်ဈေးမှာ ၇၀ ကျပ်ခန့် သာရှိပြီး မှောင်ခိုဈေးမှာ ၁၅၀ ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။

မနက် ၈နာရီခန့်တွင် မန္တလေး ဘူတာကြီး အရှေ့ပေါက်မှဝင်လိုက်လျှင် လက်မှတ် မှောင်ခို သမားများ ထွက် လာကြပါလိမ့်မည်။ မှတ်ပုံတင်ပေးထား ခဲ့ပြီး ညနေ ၃ နာရီ ရထားမထွက်မီ ဘူတာသို့ ရောက်သွားလျှင် လက်မှတ် နှင့် မှတ်ပုံတင် လာပို့ပါလိမ့်မည်။ ထို အခါမှ ငွေပေးလိုက်ရုံသာ၊ လွယ်ကူလှ ပါသည်။ ၃ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် မန္တလေး ဘူတာကြီးမှ ရထားကြီး စတင်ထွက်ခွာ ပါသည်။ ခရီးသည်နှင့် ကုန်များမှာ အပြည့်အသိပ် ဖြစ်ပါသည်။ ခုခွဲများစွာ လိုက်ပါလာသဖြင့် လမ်းလျှောက်စရာ ခြေဆန်စရာပင် နေရာမရှိပါ။

မကြာမီ ရှမ်းစုဘူတာ၊ ထို့နောက် မြို့ဟောင်းဘူတာအရောက်တွင်ရန်တုန် ရထားလမ်းမှခွဲ၍ အနောက်သို့ ထွက်ခဲ့ ပါတော့သည်။ ဧရာဝတီမြစ်ကို ကျော် ဖြတ်ကာ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိပြီး မကြာမီ မဒုခက်ခ ဘူတာကို ကျော် ဖြတ်လျှင် အောင်သန်းဝင်းမှာ ၎င်း၏ နေအိမ်ရှိရာကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပေးပါ သည်။ ထို့နောက် ရွှေဘိုမြို့သို့ ရောက် သော် နေဝင်သွားပြီဖြစ်၍ အပြင်သို့ ငေးစရာ မရှိတော့ပါ။

ရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါလာ သောခရီးသည်တို့တွင် တော်တော်များ

များမှာ ကျောက်ဝိုင်းတွင် တွေ့ဖူးနေသူ များဖြစ်ကြပါသည်။ အချို့ မိမိခံမှာပင် ဘီယာ၊ အရက် စသည်တို့ကို သောက် နေကြပြီး စကားများဖောင်ဖွဲ့ ပြောဆို တာ ဆူညံလျက် ရှိကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤတစ်ခေါက် ခရီးထွက်ခဲ့ရာတွင် ကျွန်တော် အလွန် သွားချင်သော ဝွန်ဇားခရီး ဖြစ်သော် လည်း စိတ်ဆွတ်ခွင်မှမခွါဘဲ ဝမ်းနည်း သလိုလို၊ နောက်ဆဲတင်းသလိုလို ဖြစ် နေမိပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကန့်ဘလူ အရောက် တွင် အတော်ညဉ့်နက်လာပြီ ဖြစ်ကာ အအေးဓာတ်များလည်း လွှမ်းခြုံ၍လာ ပါတော့သည်။ ထို့နောက် မမှူးခန့် အိပ် ပျော်သွားပါသည်။ မည်မျှ ကြာသွား သည်မသိပါ။ လူများ ဆူဆူညံညံ အသံ များကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာ ပါသည်။ နာရီကြည့်လိုက်သော် နံနက် ၄ နာရီ ရှိပါပြီ။ အပြင်သို့ လှမ်းကြည့် လိုက်ရာ နဘားဘူတာဖြစ်ကြောင်း သိရ ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မျက်နှာသစ်ပြီး ဘူတာအတွင်းရှိ ဆိုင်ကလေးမှ ဆန် စေးခေါက်ဆွဲ ရေဖျော်စားကြပါသည်။

ထို့နောက် ရထားကြီး ဆက်၍ ထွက်ခွာရာ ထိုပူး၊ ကိုးတောင်ပို အစရှိ သောဘူတာများ၊ မော်လူး၊ မော်ဟန် အစရှိသော မြို့များကို ကျော်ဖြတ်ပြီး သော် နေ့လယ် ၂ နာရီခန့်တွင် ဟိုပင် မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်ပါသည်။ ဤရထား ကြီးသည်ကား မိုးကောင်း၊ နမ္မတီးမှသည် မြစ်ကြီးနားမြို့အထိ ဆက်လက်ထွက်ခွာ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဟိုပင်မြို့သည် ဖားကန်အဝင် လမ်းတစ်ခု ဖြစ်သောကြောင့် ဧည့်စိမ်း များဖြင့် မပြတ်စည်ကားလျက် ရှိပါ သည်။ ကချင်၊ ရှမ်းကြီး(ရှမ်းနီ)တရုတ် လူမျိုးတို့ကို အများဆုံး တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဈေးအနီးရှိ "မနော မြေ"တည်းခိုခန်းတွင် ခေတ္တ တည်းခို ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဈေးအတွင်းသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ ပျံကျ အရက်

ဈေးတန်းကလေးတွင် ကချင် ဆန် အရက်များကိုလည်း တွေ့ရှိရ၍ လမ်း ခရီးအတွက် ရိက္ခာအဖြစ် ဝယ်ယူခဲ့ကြ ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် တည်းခိုခန်း ပိုင်ရှင်မှတစ်ဆင့် တော(ကေအိုင်အေ) အဆက်အသွယ် ရှာယူကာ သတ်မှတ် ထားသောငွေပေးချေ၍ တောတွင်းဖြတ် သန်းသွားလာခွင့်လက်မှတ် (မှော်နင်း) ကို ပြုလုပ်ရပါသည်။

ထိုစဉ်က ဟိုပင်မြို့၏ အနီး ဝန်း ကျင်မှာပင် ကေအိုင်အေများ ခိုအောင်း လျက်ရှိပါသည်။ ဖားကန်သို့ သွားရာ လမ်းတွင် နေရာအနှံ့၌ ကေအိုင်အေတို့ ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည့်အပြင် ကေအိုင် အေ စစ်ဆေးရေးဂိတ်များကို ဖြတ်သန်း ရမည်ဖြစ်၍ မှော်နင်းလက်မှတ်များကို ကြိုတင်ပြုလုပ်သွားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဟိုပင်တွင် နှစ်ညအိပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ခရီးစတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဟိုပင်မြို့နှင့် မိုင် ၄၀ ခန့် ဝေးသော အင်းတော်ကြီးအိုင် အထိ ကားလမ်းပေါက် ပါသည်။ ဤ လိုင်းတွင် ဂျစ်ကားများသာ ပြေးဆွဲပါ သည်။ ကုန်များလည်း အပြည့်တင် ဆောင်ပြီး လူ ၃၀ ခန့် တင်ဆောင်ပါ သည်။ ကား၏ စက်ခေါင်းဖုံးပေါ်မှာပင် လူ ၅ ယောက်ခန့် လိုက်ပါစေပါသည်။

ထိုင်စရာ မရသည့်အပြင် ခက်ခက်ခဲခဲပင် ပြုတ်မကျအောင် မနည်း ထိန်း၍လိုက်ရသဖြင့် ပင်ပန်းလှသည်။ ကချင်ပြည်နယ်ကား မိုးကောင်းလှမိ သည်။ တစ်လမ်းလုံး မိုးမှာ ရွာလိုက် တိတ်လိုက်ဖြင့် အမိုးမပါသော ကား ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့အား နိပ်စက် သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဟိုပင်မှထွက်၍ ၁၀ မိုင်ခန့် ကျော်လျှင် ကျောက်ခင်းလမ်းဆုံးသွား ပြီး ခြေသားလမ်းပေါ်တွင် မောင်းရတော့သည်။ ကားလမ်းသည် ဆိုးလှမိ သည်။ အချို့နေရာများဆိုလျှင် မြေပေ များဖြစ်နေ၍ ကားသည် စီယာဂစ်ဇီ ဦးတည်ရာသို့ မသွားဘဲ လျော့ချင်သည့်

အသံသို့ လျှောပါနေ၍ ကြောက်စရာ
ကောင်းလှပါသည်။ လမ်း၏ ဘေး
ဘေးကတွင် အသူတစ်ရာ နတ်လှ
ချောက်ကြီးများကို တွေ့မြင်မိရာ
အသံတစ်ပါးပါသည်။

အချို့နေရာများတွင် ရွှံ့ဗွတ်များ
အသံလှပါသည်။ ကရောင်းပင် မြှုပ်ပါ
သည်။ ထိုနေရာရောက်လျှင် ကားဘီး
ကူသို့ ကျောက်များ၊ မျောတိုင်များချ၍
ကျွန်းကြွရပါသည်။ ကားခေါင်းရှေ့ရှိ
ခေါင်းပြင် သစ်ပင်ကို ပတ်၍ ဆွဲခြင်း၊
အတွင်းသံငုတ်ရိုက်၍ ဆွဲခြင်းများ ပြုရ
ပါသည်။ ထိုအခါ မြေသည် မိုးရေဖြင့်
ညှစ်၍ သစ်ပင်ကျွတ်ပါလာခြင်းသံငုတ်
မြှုပ်လာခြင်းများဖြစ်ရာ အန္တရာယ်
ကြောက်စရာလှပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ခရီးတစ်
တော်ကျော်ခန့်မှာ ကားမစီးရဘဲ အောက်
ဆင်းလျှောက်ရခြင်းဖြင့်သာ ညနေ
အချိန်ခန့်တွင် အင်းတော်ရွာကို ဖြတ်ပြီး
အင်းတော်ကြီးအိုင်သို့ ရောက်ရှိကာ
အထိသွားကြီး၏ တံတစ်ခုတွင် နေရာယူ
ခဲ့ရပါသည်။ ထို့နောက် ထမင်း
အစာပါသည်။ လတ်ဆတ်၍ ဈေးပေါ
သော အင်းတော်ကြီးအိုင်ထွက် ငါးများ
အသံလှ၍ ကြော်ကာ ညစာစား၍ ပင်ပန်း
အသံဖြင့် စောစောအိပ်ရာ ဝင်ခဲ့ကြပါ
သည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက် ၆နာရီတွင်
အထိလှေဖြင့် အင်းတော်ကြီးအိုင်ကို
ဖြတ်ပါသည်။ အင်းတော်ကြီးအိုင်သည်
မြို့နယ်အိုင်တွင် အကျယ်ဆုံးရေအိုင်ဟု
ဆိုရပါသည်။

ဘေးပတ်လည်တွင် တောင်ပြာ
အနီးများဖြင့် လေးဖက်လေးတန်မှ
အောင်းမြောင်း စီးဝင်လျက်ရှိပြီး အင်း
အထက်ကဲ့သို့ ရေအလယ်တွင် ကျွန်း
များရှိသဖြင့် ရေပြင်ကြီးမှာ မျက်စိ
အနှစ်ဆုံး ကျယ်ပြောလှပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ စက်လှေသည်
အနီးတောင်ဘက်ကမ်းမှ မြောက်
ဘက်ကမ်းသို့ ခုတ်မောင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ခရီးသုံးပုံ နှစ်ပုံခန့်အရောက်တွင်

အနောက်ဘက်ကမ်းစပ်နှင့် အနီး၌
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှု
တော်သမိုင်းဝင် ရွှေမဉ္ဇူ စေတီတော်
ကြီးကို သဗ္ဗာယ်စွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

မကြာမီ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့
ဆိုက်ရောက်ပါသည်။ ထိုဆိုက်ကမ်းတွင်
လည်း တချင်နှင့် ရှမ်းတို့ ရောနှော
နေထိုင်လျက်ရှိသော ရွာကလေး ရှိပါ
သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဤနေရာမှ
စ၍ မိုင် ၈၀ ခန့် ခြေတောင်ခန့်ကို တောင်
ရတော့မည်။

လမ်းတွင် အတက်အဆင်း ခရီး
သည်တို့ကို မပြတ်တမ်း တွေ့နေရပါ
သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရောမ
ရောက်လျှင် ရောမလို ကျင့်ရမည် ဟု
သည့်အတိုင်း ဤဒေသ ခရီးသွားပုံ
သဏ္ဍာန်အတိုင်း နောက်လွယ်ခြင်းတွင်
ဝန်စည်စလွယ်များ ထည့်၍ နဖူးထိန်း
ကြိုးဖြင့် ထမ်းရပါသည်။ အဖျားကား
သည့် တချင်စားရှည်ကိုလည်း ခါးတွင်
စားအိမ်ဖြင့် ချိတ်ရပါသည်။

ခရီးလမ်းက ကြမ်းတမ်းလှပါ
သည်။ ချောင်းများကို မကြာခဏ ဖြတ်
နေရပါသည်။ နောက်သိရသည်မှာ ထို
ချောင်းသည် ဆပ်ပြာချောင်းဟု အမည်
တွင်ပြီး ဆိတ်မှု ခေါ် ဆိုင်းတောင် (မှော်
နယ်မြေ) ရွာရောက်သည်အထိ ထို
ချောင်းကိုပင် ၂၂ ကြိမ် ဖြတ်ကျော်ရ
မည် ဖြစ်ပါသည်။ အချို့နေရာများတွင်
တိုင်းတောလွင်ပြင်များကို ဖြတ်ရပါ
သည်။ ဝါးတစ်ရိုက်မျှ အကွာအဝေး
ကိုပင် နာရီဝက်ခန့် ကြာမြင့်အောင်
ခက်ခက်ခဲခဲသွားရသော နေရာများရှိ
ပါသည်။

အချို့နေရာများတွင် ချောက်
ကမ်းပါးအပေါ်မှ ခုတ်လှဲ၍ ကူးထား
သောသစ်လုံးအပေါ်မှလေးဖက်ထောက်
၍ ကူးခြင်းများလည်း ရှိပါသည်။ အချို့
နေရာများတွင် ချောင်းဖြတ်ကူးရာ၌
ရေသည် ရင်ခေါင်းခန့်နက်ပြီး ရေစီးသန်
လှသဖြင့် ရေပြင်ပေါ်ဖြတ်၍ တန်းပေး

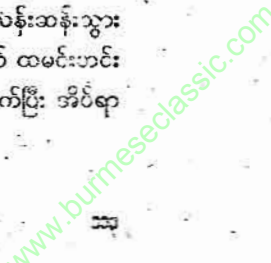
ထားသော ကြိမ်ကြိုးတန်းတို့ ထိုင်၍
ကူးရပါသည်။ မိုးထလည်း တစ်ခွဲခွဲ
လျက် ရှိနေပါသေးသည်။

ထို့အပြင် ချောင်းစပ်နှင့် ရွှံ့နွံ
တိုင်များအနီးရှိ ချွန်နွယ်များနှင့် သစ်ပင်
များအပေါ်တွင် မီးခြစ်ဆဲလုံးခန့်ရှိ၍
အရှည်တစ်လက်မခန့်ရှိသော ရေထဲတွင်
နေသော မျှောကဲ့သို့ ကျွတ်ဟုခေါ်သော
အကောင်များလည်း ပေါများလှသည်။
လူအား အဆင်သင့်စောင့်နေကြသည်။

ချွတ်များနှင့် ထိတွေ့လျှင်
လူတို့သို့ ခန့်ခွဲကြပြီး လူတို့တွယ်ကင်
၍ သွေးစုပ်ကြပါသည်။ တစ်ခဏတာ
အတွင်း ထိုကျွတ်တောင်သည် ဆီဖြင့်
အရွယ် အလုံးကြီး ဖြစ်သွားသည်။
ဆွဲဖြတ်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ဖမ်း
လျှင်သော်လည်းကောင်း ထိုကျွတ်၏
ခန္ဓာကိုယ်ပေါက်ပြဲသွားပြီး လူတွင် သွေး
များပွကုန်ပါသည်။ ထိုသွေးနဲ့ ရရှိလျှင်
အနီး၌ရှိသော ကျွတ်တို့ အပြေးရောက်
လာကြတတ်၍ ကျွတ်တို့၏ အန္တရာယ်
သည်လည်း မသေးလှပါ။ ထို့အပြင်
ကျွတ်တို့သည် ပက်ကျီကဲ့သို့ဖြစ်၍ ရွံရှာ
ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ညနေစောင်းသော်
ချောင်းတွေ့လွင်ပြင် တဲခုတလေးများ
ရှိရာသို့ ရောက်လာပါသည်။ အခြား
ခရီးသည်အဖွဲ့များလည်း ဤနေရာတွင်
ညအိပ်ကာ ရပ်နားကြသော့မည်ဖြစ်၍
ကျွန်တော်တို့လည်း တဲလွတ်တစ်လုံး
တွင် နေရာယူလိုက်ကြပါသည်။ နှစ်ခန်း
ခပ်နိမ့်နိမ့်တဲငယ်လေးတွင် စင်ထိုးထား
ပါသည်။ ခြေရင်းတွင် မီးဖိုဟောင်းများ
နှင့် မီးဖိုအထက်တွင် ဝါးနွံဖြင့် အပေါ်မှ
ဆွဲထားသော ကျပ်ခိုးစင်များ ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ချောင်းထဲ
တွင် ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ်နေကာ
ပြောင်နေကြကာ တစ်နေတုန်း ဝင်ပန်း
နှမ်းနယ်ခဲ့သမျှ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွား
ပါတော့သည်။ ထို့နောက် ထမင်းဘင်း
များ ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီး အိပ်ရာ
ဝင်ကြပါသည်။

မေးခန်း အိပ်ပျော်၍ သွားစဉ် -
“ဒိုင်၊ ဒိုင်၊ ဒိုင်”
“ဒက် ဒက် ဒက်”
“ရွှီ ဇုန်း”

ထူသော သေနတ်သံများနှင့်
ထောင်ချသံများ ထွက်ခေါ်၍ ထာဝရ
သံသံ ဝမ်းလှုပ်သံများ ထွက်ခေါ်လာ
ပြန်ကာ ထောင်သံတစ်ကြောတွင်
ပဲ့တင်သံ၍ သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ပစ္စည်းများ
ကို မသိမ်းအားဘဲ စင်အောက်ဆင်း၍
ဝမ်းလျားမောက်နေကြရသည်။

သေနတ်သံများ တိတ်ဆိတ်
သွားမှ စင်ပေါ်သို့ပြန်တက်၍ အိပ်ကြရ
သော်လည်း စိတ်ချလက်ချ မအိပ်ရဲ
တော့ပါ။ နံနက်စောစောထ၍ ထမင်း
ဟင်းချက်ကာ စားသောက်ပြီး ခရီးထွက်
ရန် ပြင်ဆင်ကြရပါသည်။

ထိုစဉ် နယ်မြေကျွမ်းကျင်သူ
တစ်ဦးမှ ဤသို့ ပြောပါသည်။ မိုးရာသီ
တွင် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများသည်
ကေအိုင်အေများကို စစ်ဆင်တိုက်ခိုက်
ချေမှုန်းလေ့ ရှိသည်။

တိုက်ပွဲများမှာ ဤလမ်းကြောင်း
တစ်လျှောက်တွင် ဆက်တိုက်ဖြစ်ပွား
နေဦးမည်။ ထို့ကြောင့် ဤလမ်းကြောင်း
ကိုရှောင်၍ လုံခြုံစိတ်ချရသော တော
တွင်းတစ်နေရာတွင် ပုန်းအောင်းနေ
ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဆန္ဒရှိပါက သူတို့
အဖွဲ့နှင့်အတူ လိုက်ခဲ့ပါဟု ဆိုပါသည်။
ကျွန်တော်တို့လည်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့
ကာ ထူပူနေပြီဖြစ်၍ ထိုအဖွဲ့နှင့် လိုက်
ပါ၍ သွားခဲ့ပါသည်။

တောကြီးမျက်မည်း ဟူသော
စကားမှာ မှန်လှပါသည်။

စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီးများတွင် ချုံနွယ်
ပိတ်ပေါင်း ထူထပ်လှသဖြင့် နေပြောက်
ပင် ထိုးစရာမရှိပါ။ ကောင်းကင်တွင်
လည်း မိုးတိမ်များ ဖုံးအုပ်လျက် မြေပြင်
တွင်လည်း တောင်ခိုးတောင်ငွေ့များဖြင့်
နေခင်းမှာပင် ဝေမှောင်အံ့ပျလျက်

အလင်းရောင် အားနည်းလျက် ရှိပါ
သည်။

ဤသို့ဖြင့် နေ့ဝက်ခန့် လမ်းမရှိ
ဘဲ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းနှင့် သစ်တောကြီး
အတွင်းဖြတ်သန်းသွားလာရာမှ သစ်ပင်
အပြင်ကြီးများ မထုတ်သော်လည်း
တောထူထပ်သည့် ခြေပြန်နေရာတစ်ခုသို့
ရောက်ရှိသွားပါသည်။

တောရိုင်းသစ်ပင်များ ကြားတွင်
ငှက်ပျောပင်များ၊ ပိန္နဲပင်များ၊ နာနတ်ပင်-
များ၊ ရှောက်၊ သံပရာပင်များကို အသီး-
များဖြင့် တွေ့ရ၍ အံ့ဩမိပါသည်။

တောင်ယာပျက်၊ တောင်ယာ
တောင်းတစ်ခုဟုထင်ရသည်။ ရွှေ့ပြောင်း
တောင်ယာစနစ်တွင် တစ်ခုခုရာတွင်
ငါးနှစ်ခန့် တောင်ယာစပါး စိုက်ပျိုးပြီး
မြေဩဇာများ ကုန်ခန်းခြင်း၊ ပေါင်းများ
မရှင်းလင်းနိုင်အောင် ထူထပ်လာခြင်း
တို့ဖြစ်ပါက ဤနေရာကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး
နေရာသစ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားကြရာ သီး-
ပင်စားပင်နှင့် တောင်ယာတဲတို့မှာ ဤ
အတိုင်းထားရစ်ခဲ့သည်ဟုသိရပါသည်။
မကြာမီ ချုံနွယ်များကြားမှာပင် တဲကြီး
တစ်ခုကို တွေ့ရပါသည်။

လှေကား၊ ကပြင်နှင့် ကြမ်းခင်း
များမှာ အနည်းငယ်သာ ပျက်စီးသေး၍
ခေါင်းမိုးရုန်း အနည်းငယ် ကျန်ရှိပါသည်။
(ရုန်းလက်များသည် ဓနိ၊ စွန်ပလွံလက်
တို့နှင့်သဏ္ဍာန်တူ၍ ကချင်ပြည်နယ်
တောတောင်အနံ့တွင် ပေါက်ရောက်
နေလေ့ရှိပါသည်)

ကျွန်တော်တို့သည် တဲကြီးပေါ်
သို့တက်သွားပြီး ကြမ်းကြားမှာ ထိုးထွက်
နေသော သစ်ကိုင်းများကို ရှင်းလင်းပါ
သည်။ ငှက်ပျောဖက်များကို ခုတ်၍ ဝါး
ခြမ်းများဖြင့် မိုးလုံစေရန် ပြုလုပ်သည်။
တဲပေါ်မှာမင် မီးဖိုနှစ်ခုရှိ၍ အချို့က
ထင်းခြောက်များရှာကာ အချို့က ရေ
ရှာပြီး ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ရန် စီစဉ်
ကြပါသည်။ အားလုံးပြီးစီးသောအခါမှ
မနီးမဝေးတွင် ရှိသော ချောင်းငယ်သို့
ရေသွားချိုးကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရေချိုးပြီးသော်
မှောင်ရိပ်ပျောက် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့မှာ ခရီးသွား လူစိမ်းလေးဦးနှင့်ဆို
လျှင် ခုနစ်ယောက် ရှိပါသည်။ ထိုအထဲ
မှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူမှာ ကလေးမြို့
နယ် ရေဖြူကန်ကျေးရွာမှ ထွန်းဒီ(နေ
လူဖိုး)ဆိုသူဖြစ်၍ သူသည် မှော်ကြာ/
မှော်ထဲတွင် အနေကြာ၍ နယ်မြေနှစ်
သျှ) တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါ
သည်။

အပြင်ဘက်တွင် မိုးကလည်း
တဖြောက်ဖြောက်ရွာနေပါသည်။ မီးခိုး
တွင် မီးထည့်ထားပြီး အရက်ဝိုင်းဖွဲ့ကာ
အပြန်အလှန် မိတ်ဆက်ကြကာ သူ
အကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်း ရောထွေး
တတ်ရာရာများကို ပြောဆိုဖြစ်ကြပါ
သည်။

ကိုထွန်းဒီသည် ကျွန်တော့်အား
တစ်ခဏအတွင်း ခင်မင်ရင်းနှီးသွား
သည်။

ကျွန်တော့်အား ကျော်ဟိန်းနှင့်
တူသည်ဟု ဆိုကာ ကိုကျော်လေးထံ
ခေါ်ပါသည်။ သူသည် မော်ဝစ်လေး
မောက်ကုန်းတို့၏ အထက်ချောင်းအံ့
မှော်တွင် ခြောက်ကောင်၊ လေးကောင်
ကျင် ခိုင်ပြုလုပ်နေသည်မှာ ရှစ်နှစ်ရှိပြီ

ယခု သူရွာမှ ဝမ်းကွဲညှပ်သုံးဦး
အလုပ်လုပ်ရန် ခေါ်လာခဲ့ပါသည်ဟု
ဆိုရပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့
တွင် ငွေများပါလာ၍ သတိ ဝီရိယနှင့်
အိပ်ကြရန် အချင်းချင်း တိုးတိုးတိတ်
တိတ် တိုင်ပင်ထားကြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ညတာ ကုန်လွှဲ
သွားခဲ့ပါသည်။ မည်သည့်ပြဿနာမှ
မရှိခဲ့ပါ။ ကိုထွန်းဒီသည် နံနက်စာစား
လျှင် လမ်းအခြေအနေ စံနည်းနာစွာ
ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းကိုသာ
ခေါ်၍ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤနေရာမှ ၇ မိုင်ခန့်သွားလျှင်
ကေအိုင်အေ စစ်ဆေးရေးဂိတ်
အပေါ်စီးမှ မြင်တွေ့နေရသည်။ ဟူ
ပြန်သော တောင်ကုန်းခပ်နိမ့်နိမ့်တောင်

အောက်ခြေများ ရှင်းထားပြီး ဝါး
သစ်ပြောင့်တို့ဖြင့် စည်းရုံးခတ်
ပတ်လည်တွင် ကတုတ်လိုင်း
များတူးကာ ဘန်ကာများ တည်
ထားပါသည်။

တဲကြီးများ ၁၀လုံးခန့် ရှိသော်
အားလုံးမှာ မီးလောင်ကျွမ်း
အချို့မှာ မီးခိုးများပင် အူနေပါ
သည်။

“တပ်မတော်က စီးနင်းသွားတာ
နောက်က ရိက္ခာနဲ့ စီးကရက်၊ ဘီယာ
ဆွေးထားတဲ့ ပိုဒေါင်တွေပဲ” ဟု ကိုထွန်း
ပြောပါသည်။

လူသူတစ်ယောက်မှ မတွေ့မြင်
ရပါ။

“ကေအိုင်အေတွေက ဂိတ်ပြန်
ခရီးသည်တွေ သွားလာလို့ရမှာ၊
မိတ်ဖွင့်သေးခင် လမ်းပေါ်မှာတွေ့ရင်
ထွယ်ဘူးအနည်းဆုံးတစ်ပတ်လောက်
ဆာ ပုန်းနေရဦးမယ်” ဟု ဆက်ပြော
ပါသည်။ ထို့နောက် တောင်ယာဟောင်း
ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

အမှန်ပြောရလျှင် ကျွန်တော်တို့
စိတ်ပျက်စပြုပါပြီ။ မချမ်းသာချင်
တော့ပါ။ မော်ထဲသို့ မသွားလိုတော့ပါ။
အောက်သို့သာ ချော့ချော့မောကော ပြန်
ထိုလှပါသည်။ လောလောဆယ်တော့
ကိုထွန်းရီသာ အားကိုးနေရပါတော့
သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၃ ရက် လွန်မြောက်
သော ၄ ညမြောက်သို့ ရောက်လာပါ
သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ညဦးတွင် ထမင်း
အားမိ အရက်ပိုင်းဖွဲ့၍နေကြစဉ် . . .

“ဟေ့၊ တစ်ယောက်မှ မလှုပ်နဲ့၊
အိပ်တို့ကို ပိုင်းထားပြီ” ဟု ဆိုကာ အမ်
ဆဲ မောင်းပြန် ရိုင်ဖယ်များဖြင့် ချိန်ရွယ်
သုတ် ကဲဝမှ ကေအိုင်အေ သုံးဦး ပေါ်
သုတ်လာပါသည်။

ကိုထွန်းရီသည် ကချင်ဘာသာ
ဖြင့်ပါ ညှပ်၍ အကြီးအကြောင်း ရှင်းပြ
သော်လည်း မရပါ။ ခြေဖြင့် ဆောင့်ကန်
ထိတ်ပါသည်။ နောက်မှ ကေအိုင်အေ

၅ ဦး ထပ်မံပေါ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့
အား ကြီးဖြင့်တုတ်ကာ ရင်ဝသို့ မောင်း
ထိုးထားသော သေနတ်ပြောင်းဝဖြင့်
ထိုးပြီး မာန်မဲဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းသည်။
ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့အိတ်
များကို ပွေ့နှောင်ရွာဖွေပြီး ငွေများကို
သိမ်းယူပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ထိုညက
ညစာပင် မစားလိုက်ရသေးပါ။ ကေအိုင်
အေ ယာယီစခန်းတစ်ခုသို့ ဖမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်သွားပါတော့သည်။

ကိုထွန်းရီသည် မှော်ကြာမြစ်၍
၎င်းနှင့် အသိနာမည်များကို ပြောပြနိုင်
သဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ငွေများပြန်
ပေးပြီး ၎င်းတို့လေးဦးအား ပြန်လွှတ်ပေး
လိုက်ပါသည်။

ကိုထွန်းရီသည် ကျွန်တော်တို့
အတွက် ကြီးစား၍ ကူပြောသော်လည်း
“မင်း. . . ဆက်ပြောနေရင် မင်းတို့ လေး
ယောက်ကိုပါ ပြန်မလွှတ်တော့ဘူး” ဟု
ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အတွက် စိတ်
မကောင်းဖြစ်လျက် ထွက်သွားကြပါ
တော့သည်။

ခဏကြာလျှင် ကျွန်တော်တို့
အား တံးကိုပေါ်တွင် လက်ပိုက်ကာ
လိုင်စာရွှေ . . .

“မင်းတို့. . . ငါတို့ တပ်မတော်
အတွက် အမှုထမ်းရမယ်၊ ထွက်ပြေးမယ်
တော့မကြနဲ့၊ ဒီနယ်မြေမှာ ငါတို့ လူတွေ
ချည်းပဲ၊ သဘောမပေါက်ရင် ကျော
ပေါက်သွားမယ်” ဟု ကြိမ်းဝါးပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည်
ကေအိုင်အေ တပ်သားစုဆောင်းရေး
တွင် သိမ်းသွင်းခြင်း ခံလိုက်ရပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် “လေးစားထိုက်
တယ် ကေအိုင်အေ” ဟူသော တေးသွား
တစ်ပိုင်းတစ်စကို ကေအိုင်အေ တပ်
သားတစ်ဦးမှ သိဆိုကာ အနီးတွင် ဖြတ်
လျှောက်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် တပ်သား
စုဆောင်းသည်ဟု ဆိုသော်လည်း
အစောပိုင်းတွင် ပေါ်တာသဘောမျှသာ

ဖြစ်ပါသည်။ ကေအိုင်အေတပ်စုများ
သွားလာရာတွင် ရိက္ခာ၊ လက်နက်
ခဲယမ်းတို့ကို ထမ်းရပါသည်။ ဆဲဆို၍
ရိုက်နှက်ခြင်းလည်း ခံရပြီး ၎င်းတို့အား
ထမင်းစားရာ၊ အရက်သောက်ရာ၊ အိပ်
ရာခင်း စသည် အောက်ခြေသိမ်း ပြုစု
လုပ်ကိုင် ပေးရပါသည်။

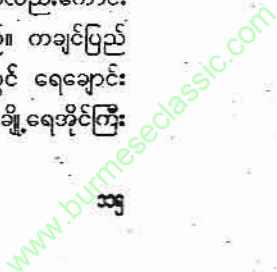
ကချင်ပြည်နယ်သည် မိုးရာသီ
ကာလများ၌ နေ့စဉ်နိးပါး မိုးရွာလေ့
ရှိပြီး ညဆိုလျှင်ဖြင့် မိုးမရွာသော ည
တချို့လည်း ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်း
များအား ခွပ်ရည်လည်း ကြမ်းတမ်း၍
ထိုက်ခန္ဓာ ထောင့်ထင်ကြွင်းမှ ရှိသဖြင့်
ရာသီဥတုနှင့် ဝင်ရန်နှုန်းကို ခံနိုင်
ကြသော်လည်း ကျွန်တော်သည် အား
အသောက်နည်းဝါပြန်နယ်တွေ့သော
သူ (အချို့က ကျွန်တော်ကို ထိုစဉ်ထ
မိန်းကလေးဟု ထင်သပင် ရှိပါသည်)
အနုပညာသမားတစ်ဦးဖြစ်ရာ မကြာ
ခဏ ဖျားနာ၍ နေပါသည်။

ထိုအခါ ကေအိုင်အေများသည်
ကျွန်တော်ကို ဆဲဆိုကြ၍ “အသားဖြူတဲ့
မြို့သားဆိုရင် ဘာမှ သုံးမရဘူး အလ
ကားပဲ၊ ဒီကောင်ကို သတ်ပစ်တာပဲ
ကောင်းမယ်၊ ဘာမှမခိုက်ရဘဲ ဆေးတွေ၊
ရိက္ခာတွေကုန်တယ်” ဟု ဆိုကြပါသည်။

မှန်ပါသည်။ စခန်းသစ်နေရာ
ရွှေ့ပြောင်းလျှင် မျော့ခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ ရုန်း
ခုတ်၊ ကတုတ်တူး၊ မြဲစည်းရုံးခတ်ရသော
အလုပ်များမှာ ပင်ပန်းလှပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အင်အားချည်
နဲ့သဖြင့်ထိုလုပ်ငန်းများတွင်တရွတ်တိုက်
လိုက်ပါနေသကဲ့သို့ရှိရာ ကျွန်တော့်
အတွက် အခြားသူများ၌ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး
သဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။

ရိက္ခာပြတ်လပ်လျှင် တောပစ်
ထွက်ကြပါသည်။ သားကောင် မရရှိ
လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ သေနတ်သံ
မထွက်စေလိုလျှင် သော်လည်းကောင်း
ငါးရှာထွက်ကြရပါသည်။ ကချင်ပြည်
နယ်တောတောင်များတွင် ရေချောင်း
များပေါ်လှပါသည်။ အချို့ရေအိုင်ကြီး

များတွင် ဝါးနှစ်ပြန်ခန့်ပင် နတ်ပါသည်။ လူသူရောက်ပေါက်မှုနည်းပါးရာ နေရာများဖြစ်၍ ထိုရေအိုင်များတွင် ကျောက်ငေးကြီးများ ထစ်ပေးခန့်အထိ ရွယ်သော ငါးကောင်များနှင့် ကျောက်ပွန်များတစ်ကောင်ချီအထိ ကြီးကားသော ငါးကောင်များ ပါရှိပါသည်။ ငါးကောင်သည် အသက်ရှင်သန်စေရန်အတွက်

ထိုရေအိုင်ကြီးများ အတွင်းသို့ ဘီယာခွံအား တစ်ဝက်ဖြတ်၍ စနက်တန်ထည့်၊ ယမ်းနှင့် ကန်မှုန့်သိပ်ကာ ဆပ်ပြာခဲဖြင့် လုံအောင်သိပ်၍ မီးရှို့ကာ ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်လျှင် ဖုန်းခန့် အသံခတ်အုတ်အုတ်သာ ထွက်ပေါ်လာပြီး မီးခိုးအနည်းငယ် တက်လာပါသည်။ ခဏကြာလျှင် ငါးများ ရေတွင်ပေါ်၍ ရေစီးတွင် မျောပါကုန်သည်။ ကေအိုင်အေးတို့သည် မြေပေါ်တွင်သာ လျှင်မြန်ဖျတ်လတ် သန်မာကြသည် မဟုတ်၊ ရေကူးရေငုပ်လည်း ကျွမ်းကျင်ပါသည်။

ရေနက်အတွင်းသို့ ဒိုင်ပင်ထိုးကာရေငုပ်သွားပြီး မသေဘဲ မူးရုံသာ မူး၍ ရေအောက်ကြမ်းပြင်သို့ သွား၍ ကပ်နေကြသော ငါးများနှင့်ပစ္စုန်တို့ကို ဖမ်းယူပြီး အတွင်းခံဘောင်းဘီကြား ဆုံသလောက်ထိုးထည့်၊ လက်နှစ်ဖက်တွင် နိုင်သလောက်ကိုင်၊ ပါးစပ်တွင် တစ်ကောင်ကိုက်၍ ရေပေါ်သို့ ပေါ်လာကာ ကျွမ်းကျင်သူတို့၏ လှမ်းပစ်တင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အိုင်၏ ရေပါးသောနေရာ ခါး ပေါင်လယ်ခန့်မှ ဆီး၍ မျောလာသော ငါးများကို ဆယ်ယူရပါသည်။ ချောင်း၏ ရေအောက်ကြမ်းပြင်မှာ သဲများ မဟုတ်ပါ။ ရေညှိဝနေသော ကျောက်လုံးချောချောဖြစ်၍ ဗတမဖိနပ်ခေါ် တရုတ်ကင်းပတ် စီးထားသည့်တိုင် ခဲလုံးပေါ်မှ ချော်ချော်ကျကာ ခြေမညပ်၍ နာကျင်လျက်ရှိသောကြောင့် ငါးများကို နိုင်အောင်သယ်ယူဖို့ နောက်ထပ်

မလဲအောင်ပင် ရေစီးထဲ၌ ကြိုးစားရပ်တည်နေရပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်အား ကြိမ်းမောင်းကြပြန်ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော် အပြင်းအထန် ဖားပါတော့သည်။ သတိပင်မရောင်ချက် ရတစ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် ခပ်ဟုခေါ်သော အရာခံဒိုက်ကြီးသည် ဖြစ်ကြီးနားသတ်ဒိုက်တီ သေစင်ညာတတ်တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်အား စာနာပါသည်။ သံယောဇဉ်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် နေကောင်းလျှင် ပင်မအခြေစိုက်စခန်းကြီး တစ်ခုသို့ပို့ပေးကာ ကလေးများကို စာသင်ရသော အလုပ်ကိုပေးမည်။ လခလည်းရမည်။ လက်နက်ကိုင်သင်တန်းလည်း တက်ရောက်ခွင့်ရမည်ဟု ပြောပါသည်။

သို့သော် ထိုအကြောင်းအရာတို့မှာ မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်ဖြင့် ကျွန်တော့်စိတ်အာရုံတွင် ဝေဝါးလျက် ရှိပါသည်။

မကြာမီ ကျွန်တော်သည် နေကောင်းသွားပြီး ဤကေအိုင်အေးစခန်းမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။ နောက်မှ ကေအိုင်အေးများ လိုက်လာမည်စိုး၍ မောပန်းနေသည့်တိုင် လုံးဝမရပ်နားဘဲ တောအထပ်ထပ် တောင်အသွယ်သွယ် ကျော်ဖြတ်၍ ပြေးလာခဲ့ရာ တောင်တန်းတောအုပ်တို့ကုန်ဆုံး၍ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ကျယ်ပြောလှသော ရိုးပြတ်လယ်ကွင်းပြင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ယခုမှ အာခေါင်ခြောက်လျက်ရေငတ်၍နေကြောင်း သတိရနိုင်ပါတော့သည်။ ကျွန်တော့်တွင် ဖိနပ်မပါ၊ ဦးထုပ်မပါ။ နေကလည်း ချစ်ချစ်တောက်ပူလောင်လှသည့်နေ့ဖွန်းတည့်ချိန် ဖြစ်နေပါသည်။

လယ်မြေများသည် ခြောက်သွေ့ကာ ပပ်ကြားများအက်လျက်ရှိရာ ဤအနီးအနားတွင် ရေရရှိရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိနိုင်ပါ။ လောလောဆယ် နေရိပ်

ခိုရန် တစ်ခုခုကိုသာ ရှာဖွေရပေမည်။ တစ်မိုင်သာသာခန့် ကွာဝေးသောနေရာတွင် သစ်ပင်အုပ်တစ်ခုတို့ လှမ်းမြင်ရသဖြင့် ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် ခြေကုန်လက်ပန်းကျကာ အားအင်ကုန်ခန်းလျက်ရှိပြီ ဖြစ်သည့်အပြင် အပေါ်မှနေ အပူရှိန်နှင့် တံလျှပ်များ ထကာ အဝေငွေများပြန်လျက်ရှိသော ဤကွင်းပြင်ကြီးအား ဖြတ်သန်းသွားရမည့်အနေအထား ဝန်လေးလှပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရှိသမျှ အားအင်တို့ကို ဖျစ်ညှစ်ကာ အပန်းကြီးစွာ ပူလောင်လှစွာဖြင့် ထိုနေရာသို့ ဦးတည်ကာ တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ခပ်တွင်သည်ဟု မထင်ချေ။ ခြေလှမ်းစဉ်သည် နောက်သို့ ပြန်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော်သည် ချွေးများ ရွှဲရွှဲစိုလျက် မောတိုက်ပင်ပန်းလှစွာ ထိုသစ်ပင်အုပ်အုပ် အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ထိုသစ်ပင်အုပ်အရွက်များ ထူထပ်သိပ်သည်းလှစွာ နေပြောက်သော်မှ မတိုးသော ကြီးထွားလှသော ညောင်မုတ်ဆိတ်ပင်ကြီး ခြုံနေပါသည်။

ထို့အပြင် ညောင်ပင်အောင်တွင် ရေအိုးစင်ရှိ၍ ရေအိုးအသစ်ပြစ်ပစ်ရေးများ တပေါက်ပေါက်စိမ့်ကျနေသည့် မည်မျှ အေးမြလိုက်မလဲဟု တွေးမိစဉ် ဝမ်းသာအားရ ညောင်ပင်အရိပ်အောက်သို့ ဝင်လိုက်လျှင် "၅၅ ၅၅" "၅၅ ၅၅" အသံများမည်လျက် ညောင်ပင်ပေါ်လျှောက်ဆင်းလာပြီး ပါးပျဉ်းများထေးကာ ကျွန်တော့်ရှေ့မှ ကာဆီး၍ ထကြပါသည်။ တောကြီးမြေဟောက်ပြီး သုံးကောင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဒေါသထွက်သွားသည်။ လက်နက်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိသဖြင့် အနီးအနားတွင် ကျောက်ကြီးသော်လည်းကောင်း၊ တုတ်ပြားသော်လည်းကောင်း တွေ့လုံတွေ့

အနည်းငယ်ကြီးမားကြွေခိုင်းပြီး အုန်းမှုတ်
ကလည်း ထူထဲကာ ကြီးမားလေရာ
လက်နက်တစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အုန်းမှုတ်ကို ကျစ်ကျစ်ဆုပ်၍ မြွေကြီးများကို ခိုက်ရန် လက်မြောက်၍ အားယူလိုက်စဉ် မြွေကြီးတစ်ကောင်သည် ကျွန်တော်၏ တံတောင်ဆစ်ကွေးအား ခုန်၍ပေါက်ချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သွေးတိုးစမ်းတစ်လှမ်းချင်း မြွေကြီးများ၏ လှုပ်ရှားမှုအခြေအနေကိုကြည့်လျက် ရေအိုးအနီးသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်းကပ်၍ ရောက်ခဲ့သည်။ မြွေကြီးများသည် တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်တော့ပါ။ စိတ်ချရပါပြီ။

ကျွန်တော်သည် ရေအိုးဖုံးကို ခြည့်လှုံလျက်။ ဝါးဆစ်ပိတ်ခွီးအထဲသို့ အုန်းမှုတ်ဖြင့် ခပ်လှည့်ပတ်ပါသည်။ “ဂလွမ်” ဟု မြည်သွားသဖြင့် အိုးအတွင်းသို့ ကြည့်ရာ ရေထဲထဲမှ မရှိတော့။ သို့သော် အုန်းမှုတ်ဖြင့် ရေစက် အနည်းငယ်ကျန်ရှိနေ၍ ကျွန်တော် လျက်လိုက်ပါသည်။

အုန်းမှုတ် ပြန်မလိုက်လျှင် ရေအိုးအိုးတွင် ပြန်ပြည့်လာသည်။ ထူးထူးထူးထူးဆန်းလှသည်။ စိတ်ပျက်ဖွယ်ကား ခြစ်ဖွယ်လည်း ကောင်းလှပါသည်။ သို့သော် အုန်းမှုတ်တွင် ကပ်၍ ကျန်ရစ်သော ရေကလေးများကိုပင် ဖျက်၍ အာသာဖြေရပါသည်။

ထိုစဉ် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာပါသည်။ ကျွန်တော် ညောင်ပင်အရိပ်အောက်တွင် နေထိုင်၍ ဤမြွေကြီးများက ဟန်တူနေပါသည်။ ယခုလည်း ရေများကို မြွေကြီးများက ခပ်မရအောင် ဖြစ်နေသည်မှာ ဤမြွေကြီးများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ စောစောက ကျွန်တော့်တွင် အစာအာဟာရ မရှိ။ ယခုမူ ရေမုတ်မိုးသည်

အနည်းငယ်ကြီးမားကြွေခိုင်းပြီး အုန်းမှုတ်
ကလည်း ထူထဲကာ ကြီးမားလေရာ
လက်နက်တစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။
ကျွန်တော်သည် အုန်းမှုတ်ကို ကျစ်ကျစ်ဆုပ်၍ မြွေကြီးများကို ခိုက်ရန် လက်မြောက်၍ အားယူလိုက်စဉ် မြွေကြီးတစ်ကောင်သည် ကျွန်တော်၏ တံတောင်ဆစ်ကွေးအား ခုန်၍ပေါက်ချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော့် လက်မောင်းသည် မီးစဖြင့် ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ ပူအောင်၍ သွားကာ မျက်စိထဲတွင် ကြယ်တွေလတွေတို့တွေ မြင်ရလျက် ထဲထူထူထူပါသည်။ နာတုတ်မှသည် အထောမသတ်သဖြင့်ကျွန်တော်သည် သေလည်းသေသေး သတိလည်း မလစ်သေးဟု တွေ့မိကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း မျက်လုံးများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ အစတွင် ဘာမှ မမြင်ရသဖြင့် မျက်စေ့ကွယ်သွားပြီဟု ထင်မိကာ ဝမ်းနည်းနေမိသည်။ နောက်မှ မြူနှင်းများကဲ့သို့ အလင်းရောင်တို့ကို ခပ်ရော့ရော့မြင်ရကာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြင်ကွင်းများ ပီပြင်၍ လာတော့သည်။

ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးနှင့် လူစိမ်းများသည် ကျွန်တော့်ကို စိုးရိမ်ကြီးစွာ ငုံ့ကြည့်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော့် လက်သည် နာနေသေး၍ ကြည့်လိုက်ရာ ပိုက်တန်းလန်းနှင့် အကြောဆေးချိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စောစောတုန်းက အဖြစ်သည် တကယ် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်လက်မောင်းသည် မြွေကိုက်၍ နာကျင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဆေးထိုးအပ်မှ နာကျင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဆိုလျှင် ဤနေရာသည် ကေအိုင်အေစခန်း မဟုတ်။

“တော်ပါသေးရဲ့ကွာ၊ မင်း မသေဘူးနော်”

“ဒါနဲ့ အခုဘယ်ရောက်နေတာလဲ၊ ဒါဘယ်နေရာလဲ၊ ကေအိုင်အေတွေကော” ဟု ကျွန်တော်က မေးရာ။

“သူငယ်ချင်း.. စိတ်အေးအေးထား၊ အခု တို့မှာ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိ

တော့ဘူး၊ နောက်မှ ပြည်ပြည်ဆိုင်
ပြောပြမယ်၊ ဝင်းသတ်ချီဆိုတော့ ဘို့
ဝမ်းသာပြီ၊ သေသွားနေချိန် အသေ
လေးနိန်နေလိက် ဝင်းသတ်ဆစ်ရတာ
၁၀ ရက် ခန့်” ဟု လောင်းခံတံသွ
ပြောပါသည်။

ထို့နောက် ရေခိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော့်တွင် သိချင်တာတွေ
များနေသော်လည်း ယခုလောက် သိ
ထိက်ရသည်ပင် စိတ်အေးသွားပြီ ဖြစ်၍
မျက်စိပိတ်ကာ ခိုနားနေလိုက်ပါသည်။
အကြာ၌ သေအချိန်ဖြင့် ကောင်းမွန်နှစ်
ခြောက်စွာ ပြန်သည်အိပ်ပျော်သွားသည်။
အိပ်ရာမှ နိုးထလာသောအခါတွင်
အရက်တက်စ အချိန် ဖြစ်နေပါသည်။
“အေးငင်စံ နိယာဗြတော့”

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ရေတဘက်
ဖြင့် ကျွန်တော့်အား မျက်နှာသစ်ဝေး၍
ဆားရည်ဖြင့် ပလုတ်ကျင်းကာ သွား
တိုက်စေ၍ ထွေးခဲတွင် ထွေးစေပြီး။ “ဒါ
ဆတ်သားခြောက်နဲ့ ပြုတ်ထားတဲ့ ဆန်
ပြုတ် ပူပူလေး၊ သောက်လိုက်ပါဦး။”

အာဟာရ ပြတ်လတ်နေ၍ နေ
သည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီ ဖြစ်သော ကျွန်
တော့်တွင် ဝိုက်ထဲမှ တက္ကီတီ ခြည်လာ
ကာ ဆာလောင်လှ၍ ဆန်ပြုတ်များကို
အငမ်းမရ သောက်နေမိပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် တစ်
ပတ်ခန့် အကြာတွင် လုံးဝကျန်းမာရေး
ကောင်းမွန်သွားခဲ့ပါသည်။

နောက်မှ အကြောင်းစုံ သိရှိရ
သည်မှာ ကျွန်တော်သည် ကေအိုင်အေ
စခန်းတွင် ဖျားလျက် သတိလစ်မေ့မြော
နေစဉ် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းတစ်ခုမှ
ရုတ်တရက် ညအချိန် ဝင်ရောက်တိုက်
ခိုက်ခြင်း ခံရသည်။

ကေအိုင်အေများသည် ကစဉ့်
ကလျား ထွက်ပြေးကြသည်။ သူငယ်
ချင်းများသည် ကျွန်တော့်အား ဘန်ကာ
အတွင်း သယ်ယူ၍ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြ
သည်။ တပ်မတော်မှ စီးနင်းသိမ်းပိုက်
ပြီး ရောက်ရှိလာကြသော အခါမှ

သူငယ်ချင်းများသည် ဘန်ကောမှ ထွက်လာပြီး မိမိတို့သည် ပေါ်တာမှာဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံစွာ ရှင်းပြခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် တပ်သော်လည်းကောင်း၊ တို့အား တော်စွာကယ်ဆယ်ပေးခဲ့ပြီး ထိုအခါမှာ ဝန်ထမ်းများနှင့် ချစ်ခင်အေးချမ်းစွာ ဝတ်စားစားသုံးခဲ့ကြောင်း ဝန်ထမ်းများက ပြောကြားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့တွင် အဝတ်အစားများသည် အရှိတော့။ လက်ဝတ်လက်စားများလည်း ပေါ့ပါးတော့။ ပိုက်ဆံလည်း မပါရှိတော့ပါ။ ဤဘက်တွင် ဖိနပ်ပင်မပါရှိတော့ပါ။ ဆရာကြီးဦးလှတင်နှင့် ရွာသူရွာသားများသည် ကျွန်တော်တို့အပေါ်တွင် လိုလေသေးမရှိအောင် ဂရုစိုက်ကြပါသည်။ ပြုစုကြပါသည်။

မိဖုရင်ခွင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသကဲ့သို့ ခံစားရပါသည်။ ထူးဆန်းစွာ တိုက်ဆိုင်လွန်းလှသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဆရာကြီး ဦးလှတင်သည် ကျွန်တော်တို့ဖားကန်သို့ သွားရောက်သော လမ်းခရီးတွင် အမှတ်မထင် ကြုံဆုံသိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ရသော အရက်များပို့သည့် ဈေးသည် ရှမ်းမလေးဝင်းမေ၏ ဖခင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဝင်းမေသည် ကျွန်တော်အား မှတ်မိနေ၍ ကျွန်တော်တို့သည် သာမန်အရပ်သားများသာ ဖြစ်သည်။ ပေါ်တာဆွဲခံခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော အဖြစ်တို့ကို သက်သေခံပေးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဤရွာကလေးတွင် အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခွင့် ရရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်းတို့ကို သိရသောအခါ ဝင်းမေကို ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

ကျွန်တော် အတန်ငယ် နေကောင်းသောအခါ ဝင်းမေသည် ရွာ၏ အရှေ့ဘက်သို့ အညောင်းမြေ လမ်းလျှောက်ရင်း ရွာဦးစေတီကို လိုက်ပြပါသည်။ စေတီကုန်းပေါ်မှ အရှေ့ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော် မှု၍

အံ့ဩရပါသည်။ အိပ်မက်ထဲမှ လယ်တွင်းပြင်ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် နေရာသို့ဖြစ်သော်လည်း အပြင်တွင် ခိုင်ခောင်းလှ ဆောင်းဝင်စဖြစ်၍ နို့ပြုတ်တွင်းပြင် မပုပ်ဖဲစပါးနံ့များရင့်စွာနံ့ရှိပြီး ချွေးရောင်တွင်းပြင်ကြီး ဖြစ်နေပါသည်။

ဝိဇ္ဇာထူးဆန်းသည်မှာ တောင်ငူအထိ တစ်ဖျော်တစ်ခေါ် ကျယ်ဝန်းလှသော လယ်ပြင်ကြီး၏ အလယ်တွင် သစ်ပင်အုပ်အုပ်ကြီးကို အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းပင် လှမ်းမြင်နေရပါသည်။

“အဲဒီ ညောင်မှတ်ဆတ်ပင်ကြီးက ရှင်ကြီးပင်ပေါ့။ နတ်တအားကြီးတယ်။ ကောက်ဦးပေါ်တိုင်း လယ်လုပ်သူမှန်သမျှ အဲဒီကို သွားပြီး နတ်တင်ရတယ်။ ဒါမှ လာမယ့်နှစ်မှာလဲ လယ်တွေအောင်ပြီး စပါးတွေရမှာ” ဟု ဝင်းမေက ပြောပြသောအခါ အိပ်မက်ကို သတိရ၍ ကျွန်တော် ကြက်သီးမွေးညင်းထမိသေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၅ ရက်ခန့်အကြာတွင် ကျွန်တော်တို့သည် မန္တလေးသို့ ပြန်ရန် စီစဉ်ကြပါတော့သည်။ လိုအပ်သော စရိတ်တို့ကို ဆရာကြီးဦးလှတင်မှပင် ကူညီပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အား ဟိုပင်ဘူတာအထိ ကျွဲလှည်းဖြင့် လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးပါသည်။ ဝင်းမေသည် ကျွန်တော်အား နောင်လည်း အလည်လာခဲ့ပါရန် မှာကြားပါသည်။

ရထားထွက်သော် ဆရာကြီးနှင့် ဝင်းမေတို့ညီအစ်မသည် မျက်ရည်လည်လျက် လက်ပြကာ ကျန်ရစ်ပြီး တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည်လည်း ယခုမှ ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချနိုင်ပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် သောက်မရောက်၍ သက်မပျောက်ခဲ့ကြသဖြင့် တော်ပါသေးရဲ့ဟု ဝမ်းသာနေမိခဲ့ကြပါသည်။

ရထားကြီးသည် တရွေ့ရွေ့ ခုတ်ခမောင်းလျက် မိုးညှင်းသို့ ရောက်သော်

နေဝင်ပေပြီ။ ကန်ဘလူကို ညတွင် ဖြတ်သည်။ ရွှေဘိုရောက်သော် မိုးလင်းပြီ။

ဤသို့ဖြင့် မနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် မန္တလေးဘူတာကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးသည် မန္တလေးသို့ ရောက်သော် လမ်းခွဲကြ၍ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ရာသို့ ပြန်ကြပါတော့သည်။ နောင် ကာလကြာသော်အခါ ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးလည်း မဆုံဖြစ်ခဲ့ကြတော့ပါ။

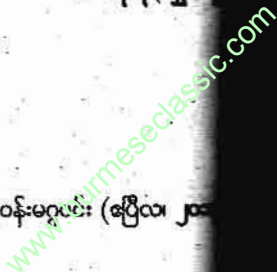
ယနေ့အချိန်တွင် ထိုခရီးသည်ဘဝအတွက် ဘာမှ အထောက်အကူ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ အဆင်မသင့်လျှင် အသက်ပင် ဆုံးရှုံးခဲ့ရမည်ဖြစ်သော်လည်း လူတို့သည် မိမိတို့၏ရှေ့အနာဂတ်ကို ကြိုတင်မြင်နိုင်စွမ်း မရှိကြ၍ ဟုတ်လိမ့်နိုးနိုးပြီး ကြိုးစားရုန်းကန် လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်နေရပေသည်။

ပုထုဇဉ်တို့၏ ဘဝဟူသည် ကာကံကြမ္မာနှင့် အလောင်းအစား လုပ်ပြုခြင်းပင်တည်း။ ရေရာ သေချာခြင်းသာမှ မရှိပါတကား။

ဤအဖြစ်အပျက်တို့သည် ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာညောင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သေခြင်းမရှိတံခါးဝသို့ ရောက်ကာ ဝိညာဉ်သဏ္ဍာန်ကိုယ်မှ ဖယ်ခွာလျက် လွင့်လှာသွားပြီး တမလွန်ဘဝ၏ နိမိတ်များတွေ့မြင်ခဲ့ရသော ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို တွေးမိလေတိုင်း ကြောက်ရွံ့တုလုပ်မိကာ အတုသိုလ် တရားများရွှေောင်ကြည့်၍ ကုသိုလ်တရားများသာ အသက်ရှင်နေသေးသော ကာလတစ်လျှောက်လုံး ပြုလုပ်သွားသင့်သကဲ့သို့ ယခုအခါတွင် ဖြစ်ပေါ်၍ ငါ့ကို ပါတော့သည်။

□ ဘိုဘို(ရွှေကံ)

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော
ညဉ့်ကာလတွင် မီးဖိုမှ သစ်ကိုင်းခြောက်
မီးလောင်သံ ကပြောက်ပြောက်ကျနေကြောင်း
ခင်လည်း ခြံပေးကာ သတိပေးရသည်။

မီးသတ်ရေးအဖွဲ့ဝင်တို့ ထပ်
ညှစ်သတ်ကာ ချဉ်းကပ်သည့် ခြံလျက်
မီးသတ်ရေးအဖွဲ့ဝင်တို့ အဖေးခတ်ကာ
အကူအညီပေးသည့် ထိုးဖောက်ဝင်လာပြန်
သည်။ ထိုအခါ မီးဖိုအောက်သို့ ကျောက်တစ်
လှည့်ပြုကာ အဖေးခတ်ကိုကာကွယ်ရ
ပြန်သည်။

လက်စွဲတော် အမဲပစ်သေနတ်
ကို ရင်ခွင်ထဲပိုက်၍ အိပ်ငိုက်စိတ်ကို
ဖြေဖျောက်ရင်း ကင်းစောင့် အလှည့်ကို
မှဆိုးကြီး ဦးလုံထော် ကြီးစားဖြတ်ကျော်
နေရသည်။

ဦးလုံထော်မှာ ယခုလာခဲ့သော မိုးခနိန်
လုံအင်ကို ပြန်တောင်းခေါ်သည်။ ဤခနိန်
မှာ မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်အတွက် အမဲ
ပစ်ရန် လျှောက်ပေး အလှော်ခနိန်လည်း
မသွယ် တစ်ခုံတစ်ခုသော ချောင်လင့်
ခုတ်အတွက် ဖွင့်စားခြင်း ပြစ်သည်။

တွင် ဧည့်သည် ဆိုသူကိုလည်း
လိုက်ရသည်။ လူလတ်ပိုင်းတစ်ခု
ဟု ခန့်မှန်းမိလိုက်သည်။
ဖိုးထူးနှင့် ဧည့်သည်တို့အား
ပျစ်တွင် ထိုင်ကြရန် နေရာပေး
သည်။

ကျန်သူများကတော့ မီးဖိုပတ်
လည်တွင် စောင့်တွေ ခေါင်းမြီးခြုံ ကွေး
အိပ်နေကြသည်။

ခနိန်ပန်းပြီး အိပ်မော ကျနေကြ
သဖြင့် အဖေးခတ်ကိုပင် မသိနိုင်ကြ
တော့ပေ။

မီးအရှိန် လျော့နည်းသွားသော
မီးဖိုထဲသို့ သစ်ကိုင်းခြောက်များ ထပ်
ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မုဆိုးကြီး

ဤခနိန် ပြစ်ပေါ်လာရခြင်းမှာ
တစ်နေ့သော နိနက်ခင်းကပင် အစပြု
ခဲ့ပါသည်။ မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော် တစ်
ယောက် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်တွင် နေပူစာ
လှုံရင်း ရေရွေးကြမ်းသောက်နေသည်။

“ဗျို၊ အဘလုံ၊ ဒီမှာ ဧည့်သည်
တွေက တွေ့ချင်လို့တဲ့”

ခြံဝမှ အသံနှင့်အတူ ရွာလယ်
ပိုင်းမှ ဖိုးထူးဝင်လာသည်။ ဖိုးထူးနောက်

ထိုဧည့်သည်ဆိုသူကို မီး
မျှ မသိကျွမ်းသေးသော မုဆိုးကြီး
တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဘာကိစ္စ
ရောက်လာသည်ကို သိချင်သော

“ဒီလိုပါ အဘလုံရေ ဒီမှာ
သည်ကြီးနဲ့ ရွာထဲမှာတွေ့တော့
ဆီလာတဲ့သူဆိုတာ သိရင်တော့
လိုက်ပို့တာ၊ အဘလုံနဲ့လဲ တွေ့
တော့ ကျွန်တော် ပြန်လိုက်ဦး

ဖိုးထူးက ပြောပြီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ မုဆိုးကြီးဦးလုံထောက်က ဖိုးထူးအား ကြည့်လျက်... .

“နေစမ်းပါဦး ဖိုးထူးရ မင်းဟာ က ချက်ချင်းဆိုသလိုကြီးပဲ”

“နေလို့ မဖြစ်သေးဘူး အဘလုံ

ကြမ်းလဲသောက်ပါဦး၊ ပြီးတော့ မိတ်ဆွေကြီးနေတတ်သလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါ”

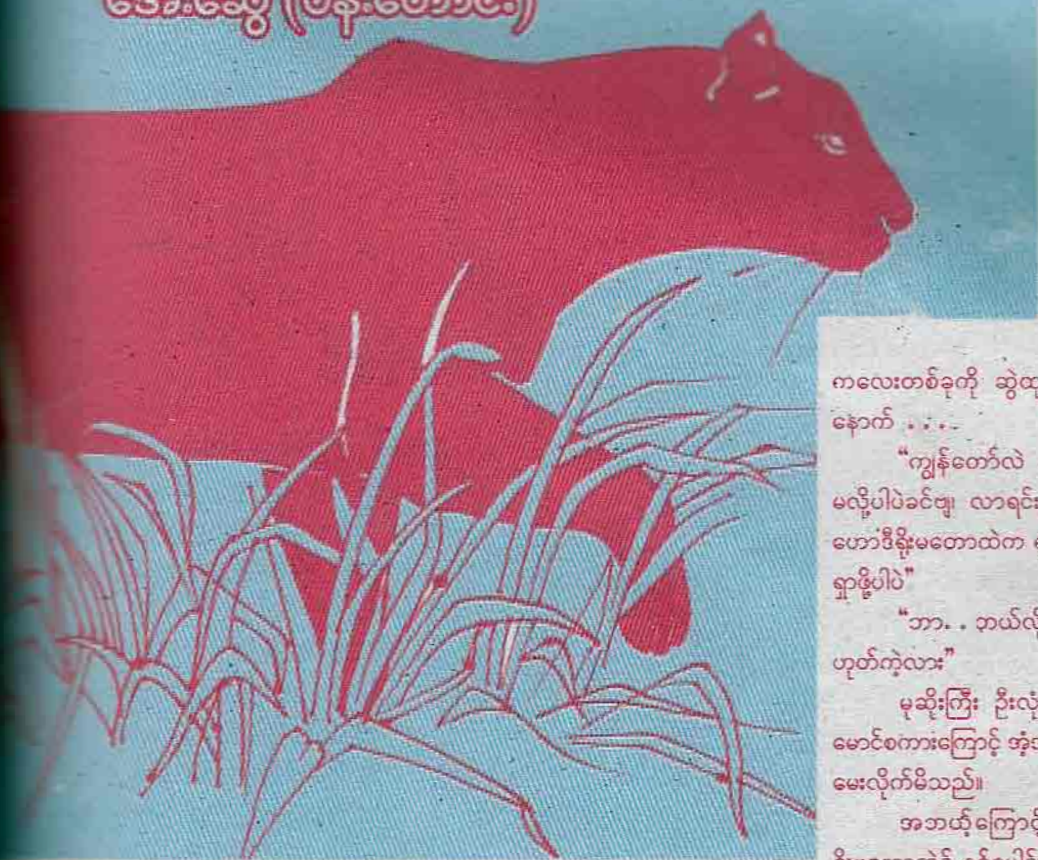
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ၊ အခုလို မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက်ကို အဆင်သင့်တွေ့ရတဲ့အတွက် အလွန်ပဲ ဝမ်းသာမိပါ

ဆိုပါတော့၊ ဪ၊ ဒါနဲ့ မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ လားရင်းကိစ္စကိုတောင် မမေးမိဘူး”

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက်က ငွေးမောင်အားကြည့်လျက် စကားကို ငုံ့လင်နေသည်။ ငွေးမောင်က ခမ်းဆောင်အိတ်အတွင်းမှ ပလတ်စတစ် အထုပ်

ဖိုးပတောက ရတနာသိုက် ရှာဖွေခရီး

အေးဆွေ (ပန်းတောင်း)

ကလေးတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်ပြီး နောက် . . .

“ကျွန်တော်လဲ အဲဒါကို ပြောမလို့ပါပဲခင်ဗျာ၊ လာရင်း ကိစ္စကတော့ ဟောဒီရိုးမတောထဲက ရတနာသိုက်ကို ရှာဖွေပါပဲ”

“ဘာ . . . ဘယ်လို၊ ရတနာသိုက် ဟုတ်ကဲ့လား”

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက်မှာ ငွေးမောင်စကားကြောင့် အံ့အားသင့်စွာ ပြန်မေးလိုက်မိသည်။

အဘဟိုကြောင့်ဆိုသော် ဤရိုးမတောထဲ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေရာအနှံ့ မိမိအမဲပစ်ဖူးသည်။ သို့သော် ဤရိုးမတောထဲ၌ ရတနာသိုက်ရှိသည် ဟူ၍ မကြားမိ။ တွေ့လည်း မတွေ့ခဲ့ဖူးပေ။ ယခု ရတနာသိုက်ရှာရန် ဆိုလာသောအခါ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေရသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် မုဆိုးကြီး၊ နီးကတော့ထဲက ရတနာသိုက်ကိုတွေ့မောင် ရှာဖွေပါ။ အဲဒီကိစ္စမှာ မုဆိုးကြီးရဲ့ အကူအညီ လိုအပ်နေပါတယ်”

ရေ စိုက်ခင်းတွေထဲသွားဖို့ နောက်ကျနေမှာဖိုးလို့ ကဲ . . . ဧည့်သည်ကြီး ကျွန်တော် သွားလိုက်ဦးမယ်”

“ဪ၊ ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲဗျာ”

ဖိုးထူးပြန်သွားသည်နှင့် မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက်က ဧည့်သည်ကို ဧည့်ဝတ်စကားဆိုရသည်။

“ဒီက မိတ်ဆွေကြီး ဆတ်သားခြောက်အမြည်းလေးလဲစား၊ ရေနေ့

တယ်၊ ကျွန်တော့်နာမည်က ငွေးမောင်လို့ခေါ်ပါတယ်၊ သာယာဝတီနယ်ကပါ”

“ဟ-မိတ်ဆွေကြီးက သာယာဝတီနယ်ဘက်ကကိုး၊ တိုက်ဆိုင်လိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ်ကလဲ အဲဒီဘက်နယ်သားတစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ ဒီရိုးမတောကြီးထဲမှာ ဂတာလည် အမဲလိုက်ရင်းနဲ့ နဖူးစာရွာလည်ဆိုထင်ပါ။ ဒီရိုးမတောင်ခြေ ဒီရွာသူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့တယ်၊ အဲဒီကတည်းက ဇာတိကိုမပြန်ဖြစ်တော့ဘူး

"မိတ်ဆွေကြီး ကောင်းကင် ခပ် ဆန်းဆန်းပေးတဲ့... ဆိုပါတော့ ကျုပ်က ဘာကူညီရမယ် ဆိုတာပေါ့။ ရတနာ သိုက်ခိုက်ထယ်ဆိုတဲ့ အယ်လ်အေအောက် အထားအခိုင်အမာခိုက်ထယ်တာ သိပါ ရစေ။ တဲ့ဒီတော့မှ ကျုပ်ဘက်က အကူ အညီ ပေးသင့်၊ မပေးသင့် ဆုံးဖြတ်ပေး နိုင်မယ်လေ။ ပြီးတော့ ကျုပ်က မုဆိုးဆို ပေတာ ကျုပ်အလုပ်ဖြစ်တဲ့ အမဲပစ်တာပဲ ပါသနာပါတာ... ခေါ့... ဒီစွဲချိုးကူတော့ ကျုပ်... သိပ်စိတ်မဝင်စားတာ အမှန်ပဲ။ တခြားတစ်ဦးပဲကို မိတ်ဆွေကြီး အကူ အညီတောင်းရင် ပိုကောင်းမလား။"

"ဟာ၊ အဲဒီလိုတော့ ပစ်ပစ်ခါခါ ကြီး... မလုပ်ပါနဲ့ခင်ဗျာ။ မုဆိုးကြီးရဲ့ လူ တစ်ဖက်သားအပေါ် ကူညီထုတ်တဲ့ စိတ်ထားရယ်။ ခြောင်မတ်မန်ကန်တဲ့ ဝေတနာ... စိတ်အရင်းခံတွေရယ်ကို ကြားဖူး သိဖူးကတည်းက... ကြိုတင်ပြီး အားကိုး လေးစားနေစိတာပါ။ အခုလို တွေ့ရပြန်တော့ သတင်းကြားနဲ့နဲ့ လေး စားနဲ့ရတာ မှန်ကန်နေပြီ။ အားကိုးစိတ် ယုံကြည်စိတ်တွေကို ပိုပြီး ခိုင်မာလာ ပါတယ်။"

ဦးတော့ ဒီကိစ္စမှာ မုဆိုးကြီးက လွဲလို့ ဘယ်သူမှ ဖွမ်းဆောင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ဒီအလမ်း ပြဿနာနဲ့ အကူအညီ ပေးစေရင်တယ်။ ရတနာသိုက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖော်ခီ မြေပုံအထောက်အထားနဲ့ နိုင်ခင်းပုံလို့ ရှိပါတယ်။"

ဌေးမောင်က ပြောပြောဆိုဆို နှင့် ပလတ်စတစ်အထုပ်ထဲမှ စာရွက် ခေါက်တစ်စုံကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်သည်။ စာရွက်ခေါက်မှာ နှစ်ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍ အဖြူမှ ဝါကြင့်ကြင့်အရောင်ပင် ဖြစ်နေ ပေသည်။ စာရွက်ခေါက်ကို ဖြန့်လိုက် သောအခါ မင်ဖြင့်ရေးဆွဲထားသည့် မြေ ပုံတစ်စုံကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

မြေပုံ ရေးဆွဲထားသော မင်များ ပင် တချို့နေရာများတွင် မေးမြန်းခံ ခံသည်။ မြေပုံတစ်ခုခုတွင် ခင်မိနဲ့

ဝမ်းသာယာယာကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုနေရာမှာ ရတနာသိုက်တည်ရှိသည့် နေရာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သင်္ကေတပြထားခြင်း ပင် ဖြစ်လေသည်။

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက်က မြေပုံကို ခေတ္တမျှ ရေချောစမ်းလေ့လာပြီးနောက် ဌေးမောင်ဘက်သို့ လှည့်ကာ...

"ဟိ... မိတ်ဆွေကြီး ပြောတဲ့ ရတနာသိုက် မြေပုံဆိုတာလား"

"ဟယ်ဟယ်ဟယ် ဒါရတနာသိုက် မြေပုံပါ"

"ဒီကျပနာသိုက်မြေပုံ ဗီဝ် ဆွ ကြီး ရရှိဖူးလေ။ မပြောပြနိုင်မလား"

"ဟယ်..."

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက် အဖေ ကြောင့် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို လေးလေး ပင်ပင်ချလိုက်သည်။ ရိုဝေသောမျက်လုံး အစုံမှာ ဆိုနဂိုင်းကြကဲ့ လွမ်းဆွတ်သော အရိပ်အယောင်တွေ ခေါ်လာသည်။

"ဒီအကြောင်းတွေ တွေးမိပြန် တော့ ကျွန်တော့်အဖိုးကို သတိရမိ ထယ်မှာ အဖိုးတပတ်တစ်သက်မှာ မျှော် လင့်ချက်တစ်ခု ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒါက ဒီရတနာသိုက်ကို တစ်နေ့နေ့မှာ သွားပြီး ရှာဖွေပါပဲ။"

ဒါဖေမယ် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် မသွားဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ သားစဉ်မြေး ဆက် လက်ဆင့်ကမ်း တာဝန်ပေးမယ် ဆိုပြန်တော့လဲ အဖိုးမှာ မွေးတာက သမီးတွေချည်းပဲ ဖြစ်နေခဲ့လို့ ဒီလို ကိစ္စ မျိုးကျတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ။

ဒါနဲ့ အဖိုးရဲ့ အာသိသဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးဖို့မှာ တစ်ဦးတည်းသာ ယောက်ျားလေး မြေးဖြစ်သူ ကျွန်တော့် အပေါ် တာဝန်ကျလာတာပါပဲ။ အဖိုး ရဲ့တစ်ဦးတည်းသော အားထားရာ မှော် လင့်ချက်အနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို သူမသေ ဆင်မှာ ခေါ်တွေ့ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တို့ကို ရှိုးမတောထဲမှာ ရတနာသိုက်ကို တွေ့ရောင်ရှာပြီး ရတနာတွေကို ယူဖို့ အထုပ်ထုပ်ဖာပါ တယ်။ ဒီရတနာသိုက်မြေပုံကော ဂျပန်

တွေ့ရစ်ခဲ့လို့ပြေးတော့ အထမ်းသား အဖြစ်နဲ့ လိုက်ပါသွားရခြင်းက အထက်န ရင်းပြီး စွန့်စားရခဲ့တာ ပြစ်ကြောင်းကို ပြောရင်းကနေ အဖိုး အထက်ထွက် သွားရှာပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဖိုးရဲ့ ခြေညှပ်ရည်အားသိသန့်ကိုကျွန်တော် ကျွန်တော့်အဖို့ ပြည့်ဆည်းပေးခင်မီ တယ် မုဆိုးကြီး။

ဒါကြောင့်လဲ အန္တရာယ်များတဲ့ ရှိုးမထောခရီးကြမ်းကို စွန့်စားဖို့ဆုံး ဖြတ်ပြီး မုဆိုးကြီးဆီကို လာခဲ့တာပါ။ ဒီကိစ္စ အောင်မြင်တဲ့အခါ မုဆိုးကြီး အတွက်လဲ အကျိုးမထုတ်စေရပါဘူး။ ကျွန်တော် ထိက်ထိက်တန်တန် တွဲပြန် ကျေးဇူးဆပ်ပါမယ်။ မုဆိုးကြီးကသာ ကူညီပါလို့ ကျွန်တော် အနူးအညွတ် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ခင်ဗျာ။"

ဌေးမောင်က ပြည့်ပြည့်စုံစုံလှားစွာ နှင်းလင်း ပြောပြလျက် မုဆိုး ကြီး ဦးလုံထောက်အား မျှော်လင့်ကြီးစွာ ကြည့်နေသည်။

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထောက်မှာလည်း ဌေးမောင်ပြောပြသမျှကို နားထောင်ပြီး စိတ်မချကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ဌေးမောင်၏ စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း နှစ်ခြိုက်သွားလေ သည်။

"အေးပါလေ။ မိတ်ဆွေကြီးတာမှ ပူမနေနဲ့တော့ မိတ်ဆွေကြီးကို ကျုပ်ကူ ညီပါမယ်။ ဒီရိုးမတောဟာ ကျုပ် သွား ဖူးနေကျဆိုတော့ အခက်အခဲမရှိပါဘူး။ ဘယ်နေလောက်သွားမယ်လို့ စိတ်ထူး ထားတယ်ဆိုတာ သိပါရစေ"

"ဟာ... ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ မုဆိုးကြီးဘက်က အဆင်ပြေတယ်ဆိုဆီ သန်ဘက်ခါ သွားမယ်ဗျာ"

"ကောင်းပြီလေ။ ကျုပ်ဘက်က တာမှ အဆင်မပြေရမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် တပည့်တစ်ယောက်နဲ့အတူ သန်ဘက်ခါ ကျုပ် စောင့်နေပါမယ်"

"ထုတ်ကွဲပါဗျာ။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန် တော် စိစဉ်ရောလေးတွေ စိစဉ်ဖို့ ပြန် လိုက်ပါဦးမယ်။ ခွင့်ပြုဖို့ မဆိုးကြီး"

“ကောင်းပါလေ့ မိတ်ဆွေကြီး

ငွေမောင် ပြန်သွားသည်နှင့်
ငွေမောင် ဦးလုံထော်သည် တပည့်ကျော်
ငွေမောင် သာသနန်းအား ခရီးစဉ်ကိစ္စ
အသိပေးရန်နှင့် လိုအပ်သည်များ ပြင်
ဆင်နိုင်ရန် တွေ့ဆုံဖို့အတွက် နေအိမ်မှ
ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ချိန်းဆိုထားသော နေ့ကား
ရောက်လာခဲ့ချေသည်။ မုဆိုးကြီး ဦးလုံ
ထော်နှင့် တပည့်သာသနန်းတို့လည်း နိုးမ
တော ခရီးကြမ်းထွက်ရန် အသင့်ဖြစ်
နေကြပေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ခြံဝင်း
အတွင်းသို့ အစိမ်းရောင်ဂျစ်ကားတစ်စီး
မောင်းဝင်သွားလေသည်။

ကားရပ်သည်နှင့် ကားပေါ်မှ
ငွေမောင်နှင့်အတူ နောက်ထပ် လူနှစ်
ဦး ကျောပိုးအိတ်ကိုယ်စီနှင့် ဆင်းလာ
ကြသည်။ ငွေမောင်၏ မိတ်ဆက်ပေးမှု
ကြောင့် ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ဇော်ကြီး
နှင့် သန်းထိုက် ဆိုသူတို့ ဖြစ်ကြောင်း
သိရသည်။ ငွေမောင်၏ ယုံကြည်စိတ်
ချရသော မိတ်ဆွေများဖြစ်လျက် ယခု
ခရီးစဉ်တွင် အကျိုးတူ ငွေကြေးစိုက်
ထုတ်ကြသူများဟု သိရပြန်သည်။

ငွေမောင်က အနားမယူတော့
ဘဲ ချက်ချင်းပင် ခရီးထွက်လိုကြောင်း
ပြောလာသည်။

ထို့ကြောင့် မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်
ဇည်း အထုပ်အပိုးများ ကောက်လွယ်
ထွက် အမဲပစ်သေနတ်ကို ယူလိုက်လေ
သည်။

“အားလုံးပဲ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ
ဆိုရင် သွားကြမယ်၊ သာသနန်းက အဖွဲ့ရဲ့
နောက်ကလိုက်ခဲ့၊ မင်း သေနတ်ထဲ
ထည့်အသင့်ထိုးပြီး လုံခြုံရေးခလုတ်
ဖိတ်ထား၊ ငါ ရှေ့ဆုံးက စထွက်မယ်၊
အားလုံး သတိမိရိယတော့ ရှိပါစေ”

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်က ခရီးစဉ်
နှင့်ပတ်သက်၍ စိမ့်ခနဲခွဲပြီး နိုးမခရီးကို
ထောင်ထွက်ခွာလေသည်။

ရွာမှထွက်၍ မကြာမီမှာပင် နိုးမ
တောကြီး၏အစပ်သို့ ရောက်လာလေ
သည်။

တောစပ်အနီးရှိ ကျောက်ကြို
ကျောက်ကြားမှ တသွင် သွင်စီးဆင်းနေ
သော စမ်းချောင်းငယ် လေးကို တွေ့ရ
သည်။ စမ်းချောင်းကြည်လင်နေသဖြင့်
အောက်ခြေကိုပင် မြင်နေရသည်။ အချို့
နေရာတွင် ဒူးဆစ်ခန့်နက်ပြီး တချို့နေ
ရာ၌ ခြေချင်းဝတ်မြုပ်ရုံသာ ရှိသည်။

စမ်းချောင်းအတွင်း ပေါ်နေ
သော ကျောက်တုံးများကို နင်းလျှတ်
တစ်ဖက်သို့ ကူးလိုက်ကြသည်။

“ဒီနေရာလေးက တအား သာ
ယာတာပဲနော်၊ စိမ်းစိမ်းစိုစိုနဲ့ သန့်ရှင်း
လတ်ဆတ်တဲ့ လေနုအေးလေးကို တဝ
ကြီးရှူရှိုက်ခွင့်ရတာကိုက တန်ဖိုးမဖြတ်
နိုင်လောက်အောင်ပါပဲဗျာ”

ငွေမောင်က နိုးမတောကို ဖြတ်
၍ စမ်းချောင်းအတိုင်း ဝင်လာသော
လေကို ရှူရှိုက်ရင်း ပြောလာသည်။

“အေးဗျ၊ ခင်ဗျားပြောတာဟုတ်
တယ်၊ မြို့မှာက မျက်စိရွှပ် နားရွှပ်နဲ့
အနံ့အသက်မကင်းတဲ့ လေတွေကိုပဲ
ရှူနေရတာ၊ အခုလို လေကောင်းလေ
သန့် ရှူလိုက်တော့ အားအင်တွေ ပြည့်
ဖြိုးလာသလို ခံစားလိုက်ရတယ်”

ဇော်ကြီးကလည်း ငွေမောင်
စကားကို ထောက်ခံပြောလိုက်သည်။
ထိုအခါ သာသနန်းက . .

“ဒါပဲပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ တောသူ
တောင်သားတွေဟာ . . သဘာဝလေ
ကောင်းလေသန့်တွေကို အမြဲတမ်း ရှူ
နေရတဲ့အတွက် မြို့က လူတွေထက်
ကျန်းမာရေး ပိုကောင်းနေတာပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ဟုတ်ပါတယ်”

စကားတပြောပြောနှင့်ပင် နိုးမ
တောကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ
သည်။ မြင့်မားသော သစ်ပင်ကြီးများနှင့်
တွယ်ကပ်ပေါက်နေသော တပင်ပင်တို့
ကို နေရာအနှံ့တွေ့မြင်ရသည်။ အဖိုး
တန်သစ်ခွပင်များနှင့် သင်္ဃန်းတို့ကို

လည်း ပင်မြင့်များထက်တွင် ရွာရွာသား
ပါး တွေ့ကြရပြန်သည်။

မနက်ပိုင်းဖြစ်၍ တစ်ညလုံး
ကျထားသော နှင်းရည်နှင်းစက်များမှာ
တချို့သော သစ်ရွက်သစ်ခက်များနှင့်
မြက်များပေါ်တွင် စိုစွတ်ခိုတွဲနေပေသေး
သည်။ မုဆိုးသွားလမ်းဟု ခေါ်သော
တောတွင်း လူသွားလမ်းတစ်လျှောက်
ကွေးညွတ်ကျနေသော မြက်ခိုင်းပင်များ၊
ခတ်ချိန်များကို ခဏခဏခတ်ထွင်
ရှင်းလင်းသွားနေရသည်။ ထို့ကြောင့်
ခရီးမှာ ထင်သလောက် မတွင်ကျယ်
ချေ၊ မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်နှင့် သာသနန်း
တို့မှာ သွားလာနေကျဖြစ်၍ အထူး
အဆန်း မဟုတ်တော့ပေ။

သို့သော် အတွေ့ အကြုံမရှိ
သောငွေမောင်၊ ဇော်ကြီးနှင့် သန်းထိုက်
တို့ သုံးယောက်အဖို့မှာကား မြင်သမျှ
တွေ့သမျှ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေသည်။
အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေကို
ကျော်ဖြတ်နေရဟန် ဖြစ်နေလေသည်။

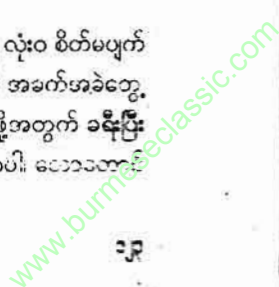
တောင်ကုန်းကလေး တစ်ခုမှ
ဆင်းလိုက်သည်နှင့် ရှေ့မှ လျှိုကြီးတစ်ခု
ကို တွေ့လိုက်ကြသည်။

“မုဆိုးကြီး . . ဒီချောက်ကြီးထဲ
ဆင်းရမှာမဟုတ်လား”

“ဒါ ချောက်ကြီး မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊
လျှိုလိုခေါ်တယ်၊ တောထဲ တောင်ထဲ
မှာတော့ လျှိုတွေ မြောင်တွေ ပေါတာ
ပေါ့၊ ဒီလျှိုကိုဖြတ်ကျော်လိုက်ရင် ဟို
ဘက်မှာ တောင်တွေရှိတယ်၊ ဒါ အစပဲ
ရှိသေးတာလေ၊ ရှေ့ဆက်ရင် ဒီထက်
ပိုပြီး ခက်ခဲတာတွေကို တွေ့တဲ့အခါ
မိတ်ဆွေကြီးတို့ စိတ်ပျက်လက်လျှော့
သွားမှာ စိုးတယ်”

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်၏ စကား
ကြောင့် ငွေမောင် ပျာပျာသလဲဖြစ်သွား
ကာ . . .

“ကျွန်တော်တို့ လုံးဝ စိတ်မပျက်
ပါဘူး၊ ဘယ်လောက်ပဲ အခက်အခဲတွေ
တွေ့ အဘိုးဆန္ဒပြည့်ဖို့အတွက် ခရီးပြီး
ဆုံးတိုင်အောင်သွားမှာပါ၊ ဘောသကောင်

တွေအကြောင်း ပြောကြဆိုကြတာကြား နူးပေမည် အခုလို လက်တွေ့ကိုယ်တိုင် ကြုံတဲ့အခါ အံ့သြပြီးမေးမိတာပါ။ ဘယ် လိုသဘောမှ မဟုတ်ပါဘူး မုဆိုးကြီး”

မုဆိုးကြီးဦးလုံထော် စိတ်ထဲက တစ်မျိုးတစ်မည် မထင်မိစေရန် ပြော လိုက်ပါသည်။ မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်က မည်သို့မျှ သဘောမထားကြောင်းအပြုံး ဖြင့် ကုံပြန်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် လျှို့ကြီးအတွင်းသို့ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

အဆင်းမှာ ခပ်ပြေပြေပင် ဖြစ် သည်။ သို့သော် ဝါးရုံပင်များမှာ ခက်ဖြာ ယှက်နေသဖြင့် တွန်းဖယ်နေရသည်။ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဝါးငုတ်တို့များ အပင်ငယ်များ၊ နွယ်ပင်၊ မြက်ပင်များက လည်း ထူထပ်လှသည်။ ထိုအခါ ပိုးမွှား တို့၏ ခြေခင်းလက်ခင်း အန္တရာယ်ကို လည်း သတိထားရသည်။ မိုးအကုန် ဆောင်းအကူးမို့ အောက်ခြေအမာခံ မဖြစ်သေးသောစိုစွတ်ပျော့ပျောင်းသည့် မြေသားကို နင်းသွားနေရပြန်သည်။

လျှို့ကြီးကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကန့်လန့် ဖြတ်သွားရင်းက တစ်ဖက်လျှို့အပေါ်သို့ တက်ရန် ရောက်လာသည်။ ‘အဆင်း ဘက်တွင် ပြေသော်လည်း အတက်မှာ ကမ်းပါး မတ်စောက်နေလေသည်။’

လျှို့ကြီးအပေါ် တက်ရန် ရင် မောသွားသည်။ သို့သော် မတက်၍ လည်း မဖြစ်ပေ။ ကြိုးစားပြီး အားခဲ တက်ကြရသည်။ ကိုင်းညွတ်ကျွေးကျနေ သော ဝါးကိုင်းအခက်များနှင့် လက်လှမ်း မီသော သစ်ကိုင်းများကို အားယူဆွဲ တက်ကြရသည်။ ခြေနင်းထားသော မြေသားများမှာ ပျော့လျက် ကြော့ကျနေ သော ဝါးရွက်၊ သစ်ရွက် နှင်းစိုစိုတွေ ကြောင့် ချော်ချွတ်နေပြန်သည်။

“သတိထားတက်ကြဗျို့၊ အကိုင်း တွေ ရိုက်မိမယ်၊ ခြေကုပ်မြဲအောင် နင်း ပြီးမှ တက်ကြပါ”

လျှို့ထိပ်ရောက်နေပြီ ဖြစ်သော မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်က လှမ်းပြီး သတိ ပေးသည်။ ငွေးမောင်တို့မှာတစ်ယောက်

ပြီးတစ်ယောက် လျှို့ထိပ်သို့ ရောက်လာ ကြသည်။ ဆောင်းတွင်းကြီးမှာပင် ချွေး များ ရွဲစိုနေကြသည်။ အပေါ်ရောက် သည်နှင့် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချကာ အမောဖြေနေကြတော့သည်။

“မိတ်ဆွေကြီးတို့ တော်တော် မောသွားပြီထင်တယ်၊ ခဏအနားယူပြီး ရင် အခုမြင်နေရတဲ့ တောင်ကို ဆက် တက်ကြမယ်၊ ဟိုဘက် တောင်ဆင်း ကျရင် တောင်ခြေမှာ နေလယ်စာ စား ကြတာပေါ့၊ ခွဲနဲ့ အားတင်းလိုက်ကြပါဦး၊ ဒါမှ ဒီနေ့အဖို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့နေရာ ကို ခရီးပေါက်မှာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ၊ အလေ့အထ မရှိတော့ နည်းနည်းပါးပါး ပင်ပန်းတာ တော့ခိုပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ကျွန်တော်တို့က ယောက်ျားတွေ မဟုတ်လား၊ ခွဲမလျှော့ ပါဘူး”

လျှို့ကမ်းပါးထိပ်တွင် အပန်းဖြေ ပြီးနောက် တောင်တက်ခရီးကို ဆက် တက်ကြရပြန်သည်။ တောင်ဟု ဆိုသော် လည်း တောင်ငယ်တစ်လုံးမျှသာ ဖြစ် သည်။

“ဒီနေရာတွေမှာတော့ တော တိရစ္ဆာန်တွေ သိပ်မတက်လာဘူးဗျ၊ ဒီ တောင်ကို ကျော်ပြီး အတွင်းပိုင်းရောက် ရင်တော့ သားကောင်တွေပေါပါတယ်၊ ခုနေ့လယ်စာကိုတော့ တောင်ခြေမှာ ပါလာတဲ့ ရိက္ခာလေးနဲ့ပဲ စားလိုက်ကြ တာပေါ့၊ ညနေစာကတော့ ဟင်းစား လေး ရနိုင်ပါတယ်”

“အင်းလေ... မုဆိုးကြီးပဲ သင့် သလို ကြည့်လုပ်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့က တော့ အစစအရာရာမှာ မုဆိုးကြီးကိုပဲ အားကိုးရတာပါဗျာ”

“ပြောရင်းဆိုးရင်းနဲ့ တောင်ခြေ ကိုတောင်ရောက်လာပြီပဲ၊ ဟောဟိုက မအူပင်ကြီးအောက်မှာ နေလယ်စာ စားပြီးခဏနားကြမယ်၊ ပြီးရင် ခရီးဆက် ထွက်ကြတာပေါ့”

မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်မှ အရိပ် ကောင်းသော မအူပင်ကြီးအား ညွှန်ပြ

လျက် ပြောလိုက်သည်။ ပါလာသော အထုပ်အပိုးများကို ချလိုက်ကြပြီး ဘပျော်တပါးပင် စားသောက်လိုက်ကြ သည်။

စားသောက်ပြီး၍ ကွမ်းတစ်ယာ ညက်ခန့်ကြာသော် ခရီးဆက်ထွက်လာ ကြရာ မှောင်ရီဖျိုးဖျားအချိန်တွင် သစ်ပင် ချုံနွယ် အနည်းငယ်ရှင်းသော နေရာ သို့ ရောက်လာကြလေသည်။ ထိုနေရာ မှာပင် ညအိပ်စခန်းချရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

နေရာထိုင်ခင်းအတွက် အတော် အသင့် သန့်ရှင်းလိုက်ကြပြီးနောက် ဝါး လုံးခြောက်၊ သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ရှာဖွေစုဆောင်းလိုက်သည်။

လမ်းခရီး၌ ငစ်ခတ်ရရှိခဲ့သော ချေပေါက်တစ်ကောင်အား သာခွန်းက ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်ခတ်ထစ်သည်။ ညအိပ်စခန်းချသည့်နေရာနှင့် မလှမ်း မကမ်း၌ရှိသော တောင်ကျစမ်းလေးတွင် သွားရောက် ဆေးကြောသည်။

ထို့နောက် ညစာအတွက် လုံ လောက်ရုံမျှသာ ချက်ပြုတ်ပြီး ကျန် အသားတို့ကို သီတံနှင့် ထိုးသီလျက် မီးကင်လိုက်သည်။ ညစာစားသောက် ပြီးသော် ခဏတစ်ဖြုတ် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကာ ခရီးလမ်း အတွေ့အကြုံများကို တစ် ယောက်တစ်မျိုးစီ ပြောဆိုကြသည်။

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်၏ တော တွင်း ညဘက် အတွေ့အကြုံများကို လည်း ရင်တထိတ်ထိတ် ရင်တဖိုဖိုနှင့် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ကြရသည်။

ညဘက်များတွင် အန္တရာယ်ပြု တတ်သော သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၏ အလေ့အထများကိုလည်း သိလိုက်ကြရ သည်။ ထို့နောက် ညဘက်များတွင် ရံဖန်ရံခါ ကြုံတွေ့ရနိုင်သော သားရဲ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘေးအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိရှိ ကာကွယ်နိုင်စေရန် အစိပ် ဘဲ အလှည့်ကျ ကင်းစောင့်တာဝန် ယူကြရန် ပြော၍ ကင်းအချိန် ခွဲခြား သတ်မှတ်သည်။

ငွေမောင်တို့အား ညဉ့်ဦးပိုင်း
အင်းတော် တာဝန်ယူကြရန်နှင့် မိမိနှင့်
သားခွန်းက ညဉ့်နက်ပိုင်းမှ မိုးလင်းသည်
အထိ တာဝန်ယူကြမည် ဖြစ်ကြောင်း
မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်က စီမံခန့်ခွဲသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်း ကင်းတာဝန်များ
ပြီးဆုံးသွားပြီး ငွေမောင်၊ ဇော်ကြီး၊ သန်း
ထိုက်နှင့် သားခွန်းတို့ လေးဦးမှာ အိပ်
မောကျနေကြပေပြီ။ မုဆိုးကြီး ဦးလုံ
ထော်တစ်ယောက်သာလျှင် မိုး စင်စင်
ထင်းသည်အထိ တာဝန်ယူထားသော
ကြောင့် အားလုံး လုံခြုံမှုအတွက် သတိ
ထား စောင့်နေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ
တောတွင်းပိုင်းဆီမှ ချေဟောက်သံ၊
ထူးဟိန်းသံများ သဲ့သဲ့ကြားရသည်။

နီးလာလိုက် ဝေးသွားလိုက်နှင့်မို့
မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်မှာ သတိမလစ်ဘဲ
စောင့်နေရသည်။

“တောက် တောက် တောက်”
“ဝေါင်း ဝေါင်း”

မလှမ်းမကမ်းဆီမှ တောအုပ်
အတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံများ
ကြောင့် မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်၏ အတွေး
များ လွင့်စဉ်သွားသည်။ သေနတ်ကို
မောင်းတင်၍ အသင့်ပြင်လိုက်သည်။
အိပ်ပျော်နေသူများထံ လှည့်ကြည့်လိုက်
ပြီးနောက် အသံထွက်ပေါ်လာရာတော
အတွင်းသို့ အကြည့်ပြောင်းလိုက်သည်။

သို့သော် မည်သည့် အသံမျှ
မျောက်ထပ်ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိတော့
သဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ခုချလိုက်သည်။
အားရဲတိရစ္ဆာန်များ အနီးအနားသို့
လောရဲစေရန် မီးဖိုထဲသို့ ဝါးဆစ်ပိုင်းသုံး
လေးခု ထည့်လိုက်ရာ...

“ဖောင်း ဖောင်း ဖောင်း”

ဝါးဆစ်ပေါက်ကွဲသံများ ထွက်
လာလေသည်။ ထို့အတူပင် မုဆိုးကြီး
ဦးလုံထော်၏ ရိုးမခရီးဖြစ်ပေါ်လာခြင်း
အတွေးမျှင်များလည်း ပြီးဆုံးသွားလေ
သည်။

“ကျလီ ကျလီ ကျလီ”
ကျေးငှက်များမြည်ကျသံများ
စိုးစိဆူညံလာသည်။ ထိုအတူ နံနက်ခင်း
၏ အလင်းရောင်များ ပြာကျလာသည်။
မီးဖိုမှ မီးများလည်း ငြိမ်းနေလေပြီ။

နောက်တစ်နေ့၏ နေ့သစ်ခေါ်
မို့ အိပ်ရာမှ အားလုံး နိုးထလာကြ
သည်။ တောင်ထုခမ်းရေတွင် မျက်နှာ
သစ် သန့်စင်ပြီးသော် နံနက်ခင်းစာကို
ဝအောင် စားလိုက်ကြသည်။

“မုဆိုးကြီးခင်ဗျား ရတနာသိုက်
ရှိတဲ့နေရာရောက်ဖို့ ဘယ်လောက်ဝေး
သလဲဗျ”

“သိပ်တော့ မဝေးလှတော့ဘူးဗျ
ခုသွားရမယ့် ခရီးလမ်းက အခက်အခဲ
မရှိဘူးဆိုရင် တစ်နေ့ခရီးလောက် ရှိ
တယ်။ နေမဝင်ခင်မှာဖြင့် ရတနာသိုက်
ရှိတဲ့ နေရာကို ရောက်နိုင်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ
ချမ်းသာတော့မှာပေါ့နော်”

သန်းထိုက်က အားရဝမ်းသာ
ပြောလိုက်သဖြင့် မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်က
ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သန်းထိုက်မျက်နှာတွင် မျှော်
လင့်ချက်တို့ဖြင့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေ
သော အပြုံးများကို မြင်တွေ့လိုက်ရ
သည်။ ထို့အတူ ဇော်ကြီး မျက်နှာတွင်
လည်း လောဘ စိတ်အာရုံအယောင်
တွေ ပေါ်လွင်နေသည်။

ငွေမောင်ကတော့ မည်သို့မျှ
မတုန်လှုပ်ဘဲ တစ်ခုခုကို အလေးအနက်
စဉ်းစားနေဟန် ရှိသည်။

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်မှာ လူချင်း
တူသော်လည်း စိတ်ထားချင်း မတူညီ
သည်ကို သိမြင်လိုက်ရသည်။ လူတို့
လောဘကို ရှုမြင်မိကာ သံဝေဂတရား
ရမိပါသည်။

ယနေ့ခရီး၏ ရိုးမတောအတွင်း
ကျကျသို့ တဖြည်းဖြည်းရောက်ရှိလာကြ
သည်။ သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများကို ပိုမိုထူ
ထပ်လာသည်။ ချုံနွယ်များကလည်း
ပေါများလှသည်။ လျှို့ဝှက်များကိုလည်း

အကြိမ်ကြိမ် ဖြတ်တောက်ထင်ခဲ့ကြရ
သည်။

အားလုံး၏ သဘာဝသံများတွင်
ငွေမောင်၏အသံကြောင့် သစ်ပင်သစ်
ခက်များနှင့် ထိခိုက်မိ၍လည်းကောင်း၊
သူ့မြစ်မိသောကြောင့် လည်းကောင်း
ခြစ်ရာရများ ကိုယ်စီအနံ့ သွေးစို့နေ
ကြသည်။

ငွေမောင်နှင့် မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်
ထို့နှစ်ယောက်မှာ မြေပုံကြည့်လိုက်၊
သံတိုက်စိမ်မြှောင်ကို ကြည့်လိုက်နှင့်
ခရီးလမ်းများနေ့ ကြောမကြာ လုပ်
နေရသည်ထက်ခွန်းသည်။ တောလိုက်
စားတစ်လက်ဖြင့် ရွှေတူ ထမ်းတွင်လျက်
သွားနေသည်။

“တို့ တို့ တို့ တို့”

“ဝရော . . . ဝရော ဝရော”

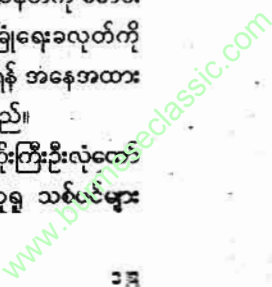
တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင်
သစ်ပင်များပေါ်၌ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်း
မှ တစ်ကိုင်းသို့ ပြေးလွှားခုန်ကူးနေသော
မျောက်လွဲကျော်တစ်အုပ်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ကြရသည်။ မျောက်လွဲကျော်များ
အလန့်တကြား ပြေးလွှားနေကြသည်ကို
ကြည့်၍ ငွေမောင်တို့မှာ အံ့အားသင့်
နေကြသည်။

“ရွတ် အားလုံး ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၊
ဆက်မသွားကြနဲ့”

မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်က နှုတ်ခမ်း
တွင် လက်ညှိုးထိကာ အသံပြုလျက်
အားလုံးကြားလောက်ရုံလေးသံဖြင့်ကြော
လိုက်သည်။

တောအတွေ့အကြုံ မရှိသော
ငွေမောင်တို့ အထူးအဆန်း တစ်ခုပမာ
ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေကြသည်။
မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်က အားလုံးကို
ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် သတိပေးပြော
လိုက်ပြီး လက်ထဲမှ သေနတ်ကို မောင်း
တင်လိုက်သည်။ လုံခြုံရေးခလုတ်ကို
ဖွင့်ကာ အသင့်ပစ်နိုင်ရန် အနေအထား
ဖြင့် ကိုင်တွယ်ထားသည်။

ထို့နောက် မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်
မျက်လုံးများက ရှေ့တူရ သစ်ပင်များ

ပေါ်သို့ မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကြည့်နေသည်။

မျောက်လွဲကျော်များ၏ အသံများ ပျောက်သွားပြီးနောက် သိပ်ကြောလိက်ပေး၊ သစ်တိုင်ထစ်တိုင်ပေါ်မှ ဝိုင်ခနဲ ချဉ်းခနဲနှင့် ထစ်ထစ်ခနဲ အချိန်ဖြင့် လွှားခနဲ ထိုးဆင်လာသည်။

“ဟဲ့”

ထစ်ထစ်ခနဲထစ်ထစ်ခနဲနှင့် ချဉ်းခနဲ ချဉ်းခနဲ ထစ်ထစ်ခနဲ သေနတ်မှာ နှုတ်ခနဲ မြင့်ထက်သွားပြီး ပေါက်ကွဲသံထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျယ်လောင်သော ကော်စိုက်ယမ်းအား ပေါက်ကွဲသံနှင့် အတူ ထိုမည်းမည်းအရာမှာ ခေါ်ကြီးအပေး သို့ သွေးခနဲပစ်ကျသွားသည်။

“အမယ်လေးဗျ”

ဇော်ကြီးမှာလည်း လေးလံသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုက ကိုယ်ပေါ်သို့ ဝင်ဆောင်လိုက်သဖြင့် နာကျင်စွာအော်ပြီး မြေပေါ်သို့ လုံးထွေးလဲကျသွားသည်။

ဌေးမောင်နှင့် သန်းထိုက်တို့မှာ ထိတ်လန့်လျက် “ဟာ” “ဟင်” နှင့် အသံတွေထွက်သွားသည်။ ဇော်ကြီးထံ ဦးခိုင်းတကြီး ကြည့်လိုက်မိ သာအခါ လဲကျနေသော ဇော်ကြီးအပေါ်မှ မည်းမည်း အကောင်ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။

“ဟာ၊ ဘာကောင်ကြီးလဲ”

“အဲဒါ သစ်ကျွတ်လို့ခေါ်တယ်”

“သစ်ကျွတ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ခုန မျောက်လွဲကျော်တွေ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးတာနဲ့ ကျုပ် သတိထားနေတာ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီသစ်ကျွတ်ဆိုတဲ့ သစ်ကောင်မျိုးက မျောက်လွဲကျော်ရဲ့ အသားဆီရင် စားအားကြိုက်ကြတာဗျ၊ ဒါကြောင့်ခွိုလဲ မျောက်လွဲကျော်တွေ ကြောက်လန့်ပြီး ပြေးပြီဆိုရင် အဲဒီနောက်မှာ သစ်ကျွတ် ရှိနေပြီဆိုတာ ကျိန်းသေပဲဗျ”

“အံ့ဩစရာပဲ မုဆိုးကြီးရာ”

“ဒီသစ်ကျွတ်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ငိုးရိမ်လို့ ခင်ဗျားတို့ကို ရောက်တဲ့နေရာမှာ ငြိမ်ပြီးရပ်နေဖို့နဲ့ စကားမပြောဖို့ အသံမထွက်ကြဖို့ သတိပေးရတာ၊ ခွိုဆိုရင် သစ်ကျွတ်က သူ့အစာ လက်လွှတ်သွားလို့ ကျုပ်တို့ကို အန္တရာယ်တွေတွေ့မှာ ထိုန်းသေတယ်၊ ခုလဲ သစ်ကျွတ်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို မျက်ခြည်မမြှုပ်ကြည့်နေတဲ့ ကျုပ်က သင်း ခုန်အအုပ်မှာ လက်ဦးအောင် ပစ်ချလိုက်တာလေ”

“အား.. ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် နည်းတဲ့ အကောင်ကြီးမဟုတ်ဘူး”

ဇော်ကြီးက နာကျင်စွာ စုတ်သပ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ အပေါ်မှနေသော သစ်ကျွတ်ကြီးကို တွန်းဖယ်ချလိုက်ပြီး လူးလဲထလာလေသည်။ သစ်ကျွတ်ကြီးမှာ ဦးခေါင်းတွင် သေနတ်ကျည်ဆန်ထိမှန်၍ အသက်ပျောက်နေချေပြီ။ တစ်ကိုယ်လုံး အမွေးအမှင်များ မည်းနက်နေပြီး အစွယ်များမှာ ခွန်မြနေသည်။ ဌေးမောင်တို့မှာ သေဆုံးနေသော သစ်ကျွတ်ကြီးအား ကြည့်ကာ ကြက်သီး ထနေလေသည်။

သားခွန်းက ကျင်လည်စွာပင် သစ်ကျွတ်ကြီး၏ အရေခွံအားအကောင်ပုံစံမပျက်အောင် လွှာယူလိုက်သည်။ ပေါင်နှစ်ပေါင်အား ဖြတ်ယူလိုက်ပြီး နောက် နွယ်ကြိုးဖြင့် ပူးချည်ကာ သယ်ယူရန် အဆင်သင့် ပြုလိုက်သည်။

သစ်ကျွတ်အရေခွံမှာ မြို့တွင် ပြန်ရောင်းပါက ဈေးကောင်းရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်ဘီမှာ ခရီးဆက်ထွက်လာကြရာ လွင်ပြင်ကျယ်တစ်ခုသို့ ရောက်လာကြသည်။ မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်က မြေပုံကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်ပြီးသော် လေးနက်စွာ စကားပြောသည်။

“ဒီလွင်ပြင် ပြီးရင် ရှေ့က တောအုပ်ထဲရောက်ရင် ကျုပ်တို့ ရတနာသိုက်ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်ပြီဗျ၊ ဒီကနေ

ဆိုရင် တစ်နာရီ ခရီးလောက်ပဲရှိလိမ့်မယ်၊ မြေပုံအညွှန်းအရဆိုရင် မြောက်ဘက်အရပ်ဆီကို သွားရမှာပဲ မိတ်ဆွေကြီး”

“ဟုတ်တယ် မုဆိုးကြီး၊ ဒါနဲ့ ဒီအမှတ်အသားက ဘာလဲမသိဘူး”

ဌေးမောင်ကမူ ရတနာသိုက်တည်ရှိရာ မင်နီစက်ဝိုင်း၏ အနီးမှ အမှတ်အသားတစ်ခုအား လက်ညှိုးထောက်၍ မေးလိုက်သည်။ ထိုအမှတ်အသားမှာ မင်နီစက်ဝိုင်း၏ အနီးတွင် ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် ထင်ရှားစွာ ရေးဆွဲထားသည်။

မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်က ထိုအမှတ်အသားအား သေသေချာချာ စူးစမ်းလေ့လာကြည့်လိုက်ပြီးနောက်-

“အင်း၊ ဒီအမှတ်အသားက တစ်ခြားဟုတ်ရိုးလားဗျို့၊ ချောက်ကမ်းပါးနက်ကြီး ကွေ့ကောက်တည်ရှိနေတာကို ပြထားတာပဲ၊ ကျုပ်တို့က အဲဒီချောက်ကမ်းပါးကြီးကနေ သီပြီးသွားရမှာပဲဗျ၊ ချောက်ကြီးထဲ ချော်မကျအောင်တော့ အတော်လေးဂရုစိုက်ပြီး သွားကြရမှာ”

“တဲ၊မုဆိုးကြီးပြောတာ ကြားကြတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မသွားမိကြဖို့ အရေးကြီးတယ်”

“စိတ်ချစမ်းပါ ကိုဌေးမောင်ရာကျွန်တော်တို့ အားလုံး သတိရှိကြပါတယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား သန်းထိုက်ရာ”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဇော်ကြီးရ”

“ဒါဆိုရင် အခုချိန်ကစပြီး ဒီလွင်ပြင်ကြီးကို ကျော်ဖြတ်ကြမယ်အခု မွန်းလွဲမိုင်းရောက်ပြီဆိုတော့ ဟိုထဲနေမဝင်ခင်ရောက်သွားမှာပဲ၊ အချိန်တုန်း သွားကြစို့”

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်က ခရီးဆက်ရန် လှုံ့ဆော်ရင်း လွင်ပြင်ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်သွားလေသည်။ ထိုအခါ အားလုံးမှာလည်း လွင်ပြင်ဆီသို့ စိတ်အားထက်သန်စွာ လျှောက်သွားလိုက်ကြသည်။

လွင်ပြင်ကျယ်ကြီးမှ တစ်ဆင့်
အုပ်ကြီးအတွင်း ရောက်လာကြ
သည်။ တောအုပ်မှာ ထူထပ်မနေဘဲ
သစ်ကြီးများ ခပ်ကျဲကျဲသာ ပေါက်
နေသေးသည်။ တစ်မူထူးခြားသည်မှာ
အုတ်များမှာ သံဝါကျောက်အသွင်
ရနေသည်။ ရည်မှန်းထားရာနှင့် နီးလာ
သဖြင့် အားလုံးမှာရွှင်လန်းတက်ကြွနေ
ကြသည်။ ပေါ့ပါးသွက်လက်နေသည်။
အထူးအထူးစိတ်ကူးနှင့်ကိုယ် ပျော်ရွှင်
ကြသည်။

သစ်ရာပင်များနှင့် ထောက်ကြံ့
ပင်များ အစုလိုက် အအုပ်လိုက် ပေါက်
နေသည့်လိုက် လွန်သည်နှင့် ရှည်
ရှည်ကွေ့ကောက်စွာ တည်ရှိနေသော
အုတ်ချောက်နက်ကြီးကို တွေ့မြင်
နိုင်ကြရလေသည်။

မည်မျှအထိ နက်ရှိုင်းနေသည်
မသိနိုင်သော ချောက်ကြီးအားကြည့်
ရုံတင် အသည်းတထိတ်ထိတ် ရင်တဖိုဖို
ဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ဖက်တွင် မြင့်မား
ထင်ရှားသော တောင်ကြီးများက
အရပ်ကို ထူထည်ကြီးမားသော နံရံကြီး
များက ဝန်းရံထားလေသည်။

လူတစ်ကိုယ်စာမျှသာ သွားလာ
သော ချောက်နက်ခမ်းထိပ်မှ လမ်း
သွားလာလျှင် ရှိနေသည်။ တစ်ချက်
တစ်ချက်တောနှင့် အသုရာချောက်နက်
ကြီးသို့ ကျသွားနိုင်လေသည်။

“အားလုံး ပြောထားမယ်၊ အခု
အခြေ ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်မနေပါနဲ့၊
အသက်စိရိယသားပြီး လျှောက်ကြ
ရင် တစ်ယောက်ချင်းစီ ရှေ့နောက်
သွားကြမယ်၊ ချောက်ဘက်ကို
ချောက်ထဲကိုပါ မကြည့်မိစေနဲ့၊
အမြီး လိမ့်ကျသွားနိုင်တယ်၊ ရှေ့ကို
တစ်လမ်းချင်းစီသာ ဖြည်းဖြည်းနဲ့
သွားကြပါ၊ တစ်ဖက်တောင်နံရံက
အသုတ်စရာလေးတွေ ရှိရင်လဲ ကိုင်
သွားကြဖို့ သတိပေးပါတယ်”

အဆိုကြီးဦးလုံထော်က အားလုံး
သတိပေးစကားပြောလိုက်

သည်။ အားလုံးကလည်း မုဆိုးကြီး
ဦးလုံထော်၏ စကားမှမုန်ကန်နေသဖြင့်
လိုက်နာကြမည်ဖြစ်ကြောင်းခေါင်းညိတ်
အဖြေပေးလိုက်ရသည်။ မုဆိုးကြီး ဦးလုံ
ထော်က ရှေ့ဆုံးမှနေ၍ တောင်နံရံကို
ကပ်နိုင်သမျှကပ်ကာ တစ်လမ်းချင်းသွား
နေသည်။

ထို့နောက် သာဒွန်း၊ ငွေမောင်
ဇော်ကြီးနှင့် သန်းထိုက်တို့ စီတာ လိုက်
ပါလာသည်။

“ဦး ဖလပ် ဖလပ် ဖလပ်”
“အား”

မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု
က သွေးပျက် ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်
ပေါ်လာသည်။ ချောက်ကြီး၏ နှုတ်ခမ်း
မှ သိ၍လျှောက်လာကြစဉ် တစ်ဖက်
တောင်နံရံရှိ အခေါင်းထဲမှ ရုတ်တရက်
လင်းဆွဲများက ပျံထွက်လာလေသည်။

လင်းဆွဲတစ်ကောင်က ဇော်ကြီး
၏မျက်နှာအား ဝင်တိုက်လိုက်သဖြင့်
ဇော်ကြီးမှာ ဟန်ချက်ပျက်ပြီး အသုရာ
ချောက်နက်ထဲသို့ ထိုးကျသွားသည်။
အားလုံးမှာ အဖြစ်အပျက် မြန်ဆန်လွန်း
သဖြင့် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ကြပေ။

ဇော်ကြီးကျသွားရာ ချောက်
နက်ထဲသို့ ငုံ့ကြည့်ကာ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက် စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ ကြည့်မိကြ
သည်။

ဇော်ကြီး တစ်ယောက်မှာကား
အသက်ရှင်ဖွယ်ရာ မရှိတော့ကြောင်း
သိလိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဇော်ကြီး
တစ်ယောက် ကောင်းရာမှန်ရာ ရောက်
ပါစေဟုသာ ဆုတောင်းလိုက်ကြရင်း
ရှေ့ဆက်သွားကြရပြန်သည်။

ထမင်းတစ်စား ကျက်လောက်
သွားပြီးသောအခါ အန္တရာယ်ချောက်မှ
လွတ်မြောက်လာသည်။ အနည်းငယ်
ပြေပြစ်သောနေရာသို့ရောက်လာသည်။
ထိုအခါကျမှ အားရပါးရ အသက်ကို
တဝကြီး ရှုလိုက်မိကြသည်။ လက်မတင်
ကလေးတင် အသက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသော

ဇော်ကြီးအတွက်လည်း ဝမ်းနည်းကြေ
ကွဲစွာ ခံစားနေကြရသည်။ မည်သူတို့မှ
စကားမပြောနိုင်ကြဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

“ဝရော ဝေါ”
“ဗုန်း”
“အား”
“ဒိုင်”

ရုတ်တရက် ဆူညံကျယ်လေး
သော အသံများ ပဲ့တင်ထွက်လာသည်။
အမှတ်ထင် သွေးပျက်စရာ အဖြစ်
အပျက်တစ်ခုအား ထပ်ခဲမြင်လာပြန်
ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျန်နေခဲ့
သော သန်းထိုက်အား ထောင့်မှ ပြေး
ထွက်လာသော တောဝက်တစ်ကောင်
က ပြေးပက်လိုက်သည်။ ထိုတောဝက်
မှာလည်း သေနတ်ထိမှန်သေဆုံးသွား
လေသည်။

လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ မြန်
ဆန်လွန်းသော အဖြစ်အပျက်ကြောင့်
ငွေမောင်နှင့် သာဒွန်းပင်မကဘဲ မုဆိုး
ကြီးဦးလုံထော်ပင် အံ့အားသင့်သွားကာ
ကြက်သေသေနေမိသည်။

သန်းထိုက်မှ ကာသက်အစွယ်
နှင့် ထိုးကော်ပက်လိုက်သော ဒဏ်ရာ
ကြောင့် ဗိုက်ပွင့်လျက် အူတွေ အခွေ
လိုက်ထွက်ကာ သေနေသည်။

တောဝက်မှာလည်း သေနတ်
ဒဏ်ရာဖြင့် ထိုနေရာမှာပင် အသက်
ပျောက်နေသည်။

သို့သော် တောဝက်ကြီးအား မိမိ
သေနတ်ဖြင့် မပစ်လိုက်ရသည်ကို မုဆိုး
ကြီးဦးလုံထော်သိသည်။ သာဒွန်းလည်း
မဟုတ်ပေ။ ငွေမောင်မှာလည်း သေနတ်
မရှိ၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထိုအခါ တောဝက်ကြီးကို
သေနတ်ဖြင့် ပစ်သူမှာ မည်သူနည်းဟု
မတွေးတတ်အောင်ဖြစ်မိသည်။

မုဆိုးကြီးဦးလုံထော်တို့ ကြောင်
ပြီး ငေးကြည့်နေစဉ်မှာပင် မျက်နှာချင်း
ဆိုင် တောအတွင်းမှ သေနတ်ကိုင်
ထားသူ တစ်ယောက် ထွက်လာလေ
သည်။

www.burmeseclassic.com

သူ့သေနတ်ပြောင်းဝတွင် ယခု ထိ ယမ်းခိုးယမ်းငွေ့တွေ ဝေနေဆဲဖြစ် သည်။ ခန္ဓာကိုယ် ထွားထွားတိုင်းတိုင်း ငလကောင်းသော မုဆိုးတစ်ဦးပင်ဖြစ် လေသည်။ ထိုမုဆိုးမှာ ဒေသခံ မုဆိုး တစ်ဦးဖြစ်မည်ဟု မုဆိုးကြီးဦးလုံထော် ကောက်ချက်ချလိုက်မိသည်။

ဌေးမောင်က သန်းထိုက်၏ အလောင်းနံဘေးတွင်ထိုင်ကာ မျက်ရည် တွေစီးကျနေသည်။

“ကျုပ်... နည်းနည်း နောက်ကျ သွားတယ်ဗျာ၊ ဒီအကောင်ကြီးက နောက်ကနေပြီး ခင်ဗျားတို့ကို ချောင်း နေတာဗျာ၊ ကျုပ်က ပစ်မလွှဲလုပ်နေတာ ခင်ဗျားတို့က ရှေ့လာတွယ်နေလို့ ဝစ် ကွင်းဇွေးနေတာနဲ့ ဒီအတောင်ကြီးက ဦးသွားတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ် တတယ်ပဲ စိတ်ကောင်းပါဦး”

“ဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်လေ၊ သတ္တဝါတွေဟာ သူတစ်ယောက်ပါလာကြ တာဆိုတော့ ကံစီမံရာအတိုင်း ဖြစ်ကြ ရတာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် တစ်လှေထဲစီး တစ်ခရီးတည်း သွားကြတဲ့တွေဆိုတော့ လဲ ရင်ထဲမှာ ထိခိုက်ကြရတာပေါ့ဗျာ”

ထို့နောက်မကြာမီ သန်းထိုက်၏ အလောင်းအား ကောင်းမွန်စွာ မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြလေသည်။ အလာ တုန်းက (၅)ယောက်၊ အခု (၂)ယောက် ပဲသွားချေပြီ။

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက် အတွင်းမှာပင် ဖြစ်ပျက်မြန်ဆန်လှသော သင်္ခါရတရားကို မုဆိုးရင်မာကြီး ဦးလုံ ထော် သံဝေဂရမိပြန်သည်။

မိမိအသက်လည်း မငယ်လှ တော့ပေ။ သံဝေဂတရားတွေ ရနေပြီ ဖြစ်၍ မုဆိုးအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ဖို့ စိတ် ကူးဖြစ်မိသည်။ ယခုခရီးမှ ပြန်လျှင် အကုသိုလ်ဖြစ်စေသော မုဆိုးအလုပ်ကို မလုပ်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်မိတော့သည်။

မိမိတို့လာရင်း အကြောင်းအား ဒေသခံမုဆိုးကြီးနှင့် ပြောမိကြရာ ဒေသ ခံမုဆိုးကြီးက...

“ခင်ဗျားတို့ပြောတဲ့ ဂူဆိုတာက ဟောဟိုက မြင်နေရတဲ့ တောင်တစ်ခြမ်း ပဲ့နေရာပါပဲ၊ အခုတော့ ဂူမရှိတော့ဘူး ဟု တောင်ပြိုပြီး တောင်တစ်ခြမ်းလုံး ချောက်နက်ကြီးထဲ ပဲ့ကျသွားပြီလေ၊ ခု မြင်နေရတဲ့အတိုင်းပဲ ကျန်ခဲ့တော့တာ”

ဒေသခံမုဆိုးကြီး ညွှန်ပြောဆို သော တောင်ခြမ်းပဲ့ကြီးအား စိတ်မော ပန်းစွာ ကြည့်လိုက်မိကြပါသည်။

အမှန်လည်း တောင်ကြီးမှာ မြင့် မားမတ်စောက်စွာ တီခနဲ ပြတ်တောက် ပြီး ချောက်နက်ကြီးနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်နေသည်။ မြေပုံနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့် ပြန်တော့လည်း ရတနာသိုက်တည်ရှိရာ နေရာမှာ ဤတစ်ခြမ်းပဲ့တောင်ပင် ဖြစ် နေသည်။ လွဲမှားစရာ လုံးဝ မရှိပေ။

ခဲလေသမျှ သဲရေကျ ဆိုသကဲ့ သို့ မျှော်လင့်ချက်ကြီး ပြိုကျပျက်စီးသွား ခဲ့လေသည်။ ဤမျှော်လင့်ချက်ကြီးတွင် လူနှစ်ယောက်၏အသက်ပင် ဆုံးရှုံးခဲ့ရ ချေသည်။

“ဒီတောင်ကြီး ခုလိုဖြစ်သွားရ တာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ဒီက မုဆိုး ကြီးသိရင် ပြောပြပါလား”

“ကျုပ်အဘိုးပြောပြတာ တစ်ခု တော့ရှိတယ်၊ ဒီတောင်ကြီးရဲ့ ပြိုကျသွား တဲ့ဘက်မှာ ဂူတစ်ခုရှိတယ်တဲ့၊ အဲဒီဂူ ထဲမှာလဲ တွင်းကြီးတစ်တွင်းက အတော် နက်တယ်ဆိုပဲ၊ အဲဒီတွင်းထဲကို ဘယ်သူ မှ မဆင်းရဲဘူးလို့ ပြောတယ်။

တွင်းကြီးက ဘယ်လောက်ထိ နက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမလဲ မသိနိုင် ကြဘူး၊ အန္တရာယ် ရှိတယ် ဆိုတာ လောက်ပဲ သိကြတယ်လို့ ပြောပြတယ်၊ တစ်နေ့မှာတော့ ဒီရိုးမတောကြီးမှာ မိုးတွေ အဆက်မပြတ် သည်းထန်စွာ ရွာနေပြီး ငလျင်ကြီးတစ်ခု လှုပ်သွား ခဲ့တယ်တဲ့။

နောက်တော့ ဒီဂူပေါက်ရှိတဲ့ ဘက်က တောင်ကြီးဟာ အခုလို မြင်နေ ရတဲ့အတိုင်း မြေသားတွေ ပြိုကျပြီး ချောက်နက်ထဲကို ရောက်ကုန်တော့တာ

လို့ ပြောပြဖူးတယ်၊ အင်း၊ ဒီချောက် ကြီးကလဲ ဘယ်လောက်အထိနက်သလဲ ဆိုရင် ဒီတောင်ကြီး တစ်ခြမ်းပြိုကျတာ တောင် ဘာမှမထူးခြားသလို တအား နက်ရှိုင်းနေလိုက်တာကိုသာ ကြည့်ပေ တော့”

“အင်း၊ ခင်ဗျား ပြောတဲ့အတိုင်း ဆိုရင် ဒီတောင်ကြီး ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျတာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာပြီပဲ၊ ဒါကြောင့်လဲ ရတနာဆိုတာ ထိုက်မှ ရတယ်လို့ ဆိုခဲ့ကြတာပဲလေ၊ ဒီက မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ မျှော်လင့်ချက် ဆန္ဒ မပြည့်ဝနိုင်တော့ဘူး၊ ကျုပ် စိတ် မကောင်းပါဘူးဗျာ”

မုဆိုးကြီး ဦးလုံထော်က ဌေး မောင်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကာ စိတ် မကောင်းစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒီအတွက်တော့ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ အသက်နဲ့ ရင်းပြီးတော့ ခက်ခက်ခဲခဲနဲ့ ဒီနေရာ အထိ ရောက်အောင် လာခဲ့ကြတာပဲ ကိုယ်နဲ့ မထိုက်လို့ အခြေအနေတွေ ပြောင်းလဲသွားတာကိုတော့ ဘယ်တယ် နိုင်ပါ့မလဲဗျာ၊ အရာခပ်သိမ်းဟာ ကိုယ် ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်လာတတ်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရားတွေနဲ့ မြေ ပျက် မမြဲတဲ့ သင်္ခါရ သဘောတရား တွေကို မျက်ဝါးထင်ထင် ကြုံတွေ့ခဲ့ ရလိုက်တာကိုက ဒီခရီးရဲ့ အမြတ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ မုဆိုးကြီးရယ်”

ဌေးမောင်က ပကတိ ထူး ငြိမ်စွာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဒေသခံမုဆိုးကြီး တဲတွင် တစ်ညတာ သွားရောက်ထည့် ခိုပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ပြန်လာခဲ့ လေတော့သည်။

စေတနာဟံ ကပ္ပံ ဘိက္ခု
□ အေးဆွေ(ပန်းတော်)

ပျံ့တက်တော့မည် တထဲတဲမို့နေသည်။
အင်္ဂလိပ်နန်းရင်းဝန်၊ ချိန်ဘာလိန်သည်
မိမိတို့၏နေမဝင်အင်ပါယာတူသောဂုဏ်
သိက္ခာကိုပင် မထွက်မိမ့် ဂျာမနီ အာဏာ
ရှင်ဟစ်တလာအား ကျေအေး နှစ်သိမ့်
ရေးအတွက် အလေးပြုနေရချေပြီ။

အင်္ဂလိပ် အခက် မြန်မာအချက်
ပေတည်း။ ဤအချိန်တွင် မြန်မာတို့
ဘာလုပ်ကြမည်နည်း။

ထိုအချိန်တွင် မြန်မာတို့ အင်နှင့်
အားနှင့် နိုင်ငံရေးလုပ်နေသော အဖွဲ့
အစည်းကြီးတို့၏ 'တို့ဗမာအစည်းအရုံး'
ဖြစ်လေသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို
သခင်ဘသောင်းသည်တော်တော်ထောင်
ပြီး သခင်ဗစိန် အစရှိသည့် သခင်များနှင့်
အတူ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အားတော်လှန်နေ
ကြလေသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံး
အဖွဲ့ဝင်များသည် 'သခင်'၊ 'သခင်မ' ဘွဲ့
ကို ခံယူကြသည်။ ဥပမာ - ဦးဖြူသည်
သခင်ဖြူ ဖြစ်လာ၍ ဒေါ်သိန်းသိန်းသည်
သခင်မသိန်းသိန်း ဖြစ်လာသည်။ ဆိုလို
သည်မှာ မြန်မာတို့သည် 'သခင်မျိုး'
ဖြစ်ကြောင်း အသိပေး ကြေညာလိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။

→ သခင်အောင်ဆန်း (သို့မဟုတ်)

အို...ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အောင်ဆန်း ထွန်းလင်းသူ

“ငါ့အတွက် ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေတော့၊ နိုင်ငံရေး ဝဲဂယက်
အတွင်းသို့ ခြေစုံပစ်၍ ငွတ်ဆင်းကာ ငါ၏နိုင်ငံ လွတ်လပ်
ရေးအတွက် မနေမနား စွန့်စားလုံးပန်းပေတော့အံ့”

သခင်အောင်ဆန်း

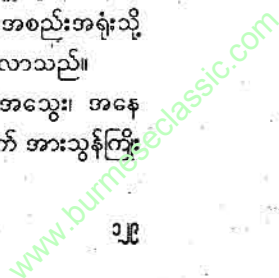
ထိုသို့ သမိုင်းဥဒါန်းတွင်ရစ်သော သန္နိဋ္ဌာန်ကို ချမှတ်
စဉ်အခါတွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် 'သခင်'ဘွဲ့ကို မခံယူရ
သေးပါ။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝတွင် နိုင်ငံရေးလုပ်နေ
စဉ် ဖြစ်၏။ တကသုဥက္ကဋ္ဌ၊ ဗကသုဥက္ကဋ္ဌ စသည့်တာဝန်များ
တို့ယူကာ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေချိန်
ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်သည် ၁၉၃၇-၃၈ ဖြစ်၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်
ကြီးသည် စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့ များဖြင့် ဖွိုင်းဝလုလု မီးပုံးယုံကြီးကဲ့သို့

တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ အလံတော်အောက်ဝယ်
မြန်မာတို့ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစွာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုး
သားလွတ်မြောက်ရေး အားသွန်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။ တိုးတက်
အောင်မြင်မှုများလည်း ရှိခဲ့သည်။ 'သခင်'၊ 'သခင်မ' များ
တိုးပွားများပြားလာသည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ အား
ကောင်းလာသည်မှာလည်း အမှန်ပင်။

နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး
စိတ်ဓာတ် ထက်သန်တက်ကြွသူများသည် တို့ဗမာအစည်း
အရုံးသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်နည်းတူ တက္ကသိုလ်ကျောင်း
သား ကိုအောင်ဆန်းသည်လည်း တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့
ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ သခင်အောင်ဆန်း ဖြစ်လာသည်။

ကမ္ဘာ့အခြေအနေ၊ မြန်မာ့အဆင်အသွေး၊ အနေ
အထားများအရ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် အားသွန်ကြိုး

ပမ်းရတော့မည်ကို ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် သိမြင်လာသော ကိုအောင်ဆန်းသည် ဆောင်းပါးထပ်ပေါင်းတွင် ဖော်ပြထားသော သန္နိဋ္ဌာန်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ချမှတ်ကာ တို့ဗမာအစည်း အရုံးသို့ခံရောက်၍ သခင်ဘွဲ့ခံယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ် မှ နှင်းအပ်လာမည့် ဘွဲ့သည်ကား ကံကော်တောတွင် ကျန်ရစ် ခဲ့လေပြီ။

သခင်အောင်ဆန်းသည် သခင်နု၊ သခင်သန်းထွန်းတို့ နှင့်အတူ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ တစ်ရက်တည်းတွင် ဝင် ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် တို့ဗမာအစည်း အရုံး၌ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ခေါင်းဆောင်သော အုပ်စုနှင့် သခင်ဗစိန် ခေါင်းဆောင်သောအုပ်စုတို့ နှစ်ခြမ်းကွဲနေ သည်။ သခင်အောင်ဆန်းသည် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ခေါင်း ဆောင်သော အုပ်စု၌ ပါဝင်သည်။ အဖွဲ့ဝင်အများစုသည် လည်း သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ခေါင်းဆောင်သော အုပ်စု၌သာ ပါဝင်ကြပါသည်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် ကြောမီမှာပင် တို့ဗမာ အစည်းအရုံး အဖွဲ့အုပ်စု အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာ သည်။ ဤနေရာ၌ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကိုအောင်ဆန်း ဘဝနှင့် တို့ဗမာအစည်းအရုံး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး သခင်အောင်ဆန်းဘဝကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ကြပါဦးစို့။

နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနု (သခင်နု)သည် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ပြောခဲ့ဖူးလေသည်။

“ကိုအောင်ဆန်းရဲ့ Sterling Qualities ခေါ်တဲ့ အင်မတန်ထူးခြားတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေကို တို့ဗမာအစည်းအရုံး ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ပိုပြီးမြင်လာတယ်။

ဟိုအခါတုန်းက ကျောင်းသားအဖြစ်နဲ့ မြင်လာတာက တော့ သူဟာ စာအရေးအသားမှာ အလွန်တော်တယ်။ ဗမာ လိုရေးရေး၊ အင်္ဂလိပ်လိုရေးရေး စကားသုံးတာ အင်မတန် ပြောင်တယ်။ ဒီလိုနေတတ်တဲ့ သူ့အတိအကျ ဝါသနာပါလာ တာကိုက အပိုတွေ၊ ရွတ်တွတ်တွတ်တွေ၊ လောကွတ်စကား ထွေလုပ်ဖို့ ဝါသနာမပါဘူး။

တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို ရောက်တဲ့အခါကျမှ တကယ် ကို အစမ်းခံနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းကို ကျွန်တော်တို့ သွားတွေ့ တယ်။ အပေါ်ယံ ကြည့်လိုက်တော့ သခင်ဖြစ်သွားတာပဲလို့ တွေ့ကြတယ်။ ဘယ်လောက်တောင် စွန့်စားရတယ်။ ဘယ် လောက်တောင် အနစ်နာခံရတယ်။ ဘယ်လို အနစ်နာခံရ သလဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကောလိပ်ကျောင်းမှာနေစဉ်အခါ တုန်းက မိဘကပို့တဲ့ပိုက်ဆံကို မောမောသီသီသုံးလို့၊ ထမင်း ကောင်း ဟင်းကောင်းစားလို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ချင်တိုင်း သောက်လို့၊ ဘိုင်စကုပ်ကြည့်ချင်တိုင်း ကြည့်ပြီး ပိုးလုံချည် တရွမ်းရွမ်းနဲ့ ဒီလိုလုပ်နေတဲ့လူတွေဟာ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ထဲ ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှာ ဖြစ်

ပျက်နေတာက ဟိုအခါတုန်းက နိုင်ငံရေးကို လုပ်နေတဲ့ ဌာန ချုပ်မှာရှိနေတဲ့ အမှုဆောင်တွေဟာ ထမင်း တစ်နေ့ကို နှစ်နပ် မှန်မှန်စားရဖို့ အင်မတန်ခဲယဉ်းတယ်။ တစ်ခါတလေ ထမင်း တစ်နပ်သာ စားရတယ်။ တစ်ခါတလေ မနက်စာ စားရလို့ ညစာ မစားရဘူး။ ပြောရင် ယုံမှာတောင်မဟုတ်ဘူး။ အရှင်း တောင် မစားရတာရှိသေးတယ်။ . . . . သခင်အောင်ဆန်း ကတော့ ဒါတွေကို ဘာမှဂရုမစိုက်ဘူး။”

ဟုတ်ပါသည်။ သခင်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရဖို့ကလွဲ၍ မည်သည့်အရေးကိုစွဲကိုမျှ အမှုထား သူမဟုတ်။ မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားမနာသလို မည်သူ့ကိုမျှလည်း အားနာတတ်သူမဟုတ်။ ၁၉၄၀၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မန္တလေးမြို့၊ ဦးဘဦးတိုက်ကြီး၌ ပြုလုပ်ခဲ့သော တို့ဗမာအစည်းအရုံး အမှုဆောင် အစည်း အဝေး ကျင်းပစဉ် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်သည် သခင်အောင် ဆန်း၏ လွတ်လပ်ရေးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်ပုံကို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ထိုအစည်းအဝေးသို့ ဗြိတိသျှ လေဘာပါတီ ခေါင်း ဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဆာစတက်ဖို့ကရစ်လည်း တက်ရောက် သည်။ ထိုအခါ ဆာစတက်ဖို့ကရစ်နှင့် သခင်အောင်ဆန်းတို့ ဤသို့ စကားစစ်ထိုးခဲ့ကြလေသည်။

ကရစ်စ် ။ ။ ကျွန်တော် တစ်ခုမေးစမ်းပါရစေ။ စပ်စုတယ်လို့လည်း မထင်ပါနဲ့။ ရင်းရင်းနှီးနှီး သဘော ထားလို့ မေးရဲတာပါ။ ခင်ဗျားတို့က အခု အင်္ဂလိပ် လက်အောက်ခံဘဝက လွတ်အောင် ကြိုးပမ်းနေကြ တယ်။ လွတ်လပ်ရေးကို ဘယ်နည်းနဲ့ရအောင် လုပ် ကြမှာလဲ။

(စကားချပ် - ကရစ်စ် မေးမည်ဆိုလျှင် လည်း မေးလောက်သည်။ ထိုအချိန်၌ မြန်မာတို့ လက်ထဲ၌ လက်နက်နှင့်ပတ်သက်၍ အပ်တို့ တစ် ချောင်းပင် မရှိချေ။)

သခင်အောင်ဆန်း ။ ။ နည်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ တရားတယ်ထင်တဲ့ နည်းနဲ့ ရအောင်လုပ်ယူရမှာပဲ။ ကရစ်စ် ။ ။ မစ္စတာအောင်ဆန်း ပြောတာ နားမလည်သေးပါဘူး။ ထပ်ရှင်းပြပါဦး။

သခင်အောင်ဆန်း ။ ။ ရှင်းပါတယ်။ တရားတယ်ထင်တဲ့ နည်းဆိုတာဟာ ရရာနည်းနဲ့ လုပ်ရမယ်ဆိုတာပဲ။ ဥပမာဗျာ ခင်ဗျားအိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ဖောင်တိန် ဟာ ကျွန်တော်ပိုင်တဲ့ ဖောင်တိန်ဆိုပါတော့။ ခင်ဗျား က ကျွန်တော့်ဆီက အနိုင်ကျင့်ပြီး လုယူထားတယ် ဆိုပါတော့။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကိုတောင်းပန် ပြန်ပေးပါဗျာလို့ ချောတောင်းမယ်။ မရရင် ခနာထဲ တစ်နည်းနဲ့ တောင်းမယ်။ အဲဒီလို မရတဲ့အဆုံးထိ

တော့ မပေးဘူးလား။ ပေးမလားဆိုပြီး ငြိမ်းခြောက် တောင်းမယ်။ ဒါနဲ့မရရင် ဟောဒီလိုအတင်းလှူမယ်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် ပြောပြောဆိုဆို ဆာစတက် နှစ်ရပ်၏ အိတ်ကပ်ထဲမှ ဖောင်တိုက်ကို ဆွဲယူလိုက်ရာ နှစ်ရပ်၏ ကုတ်အင်္ကျီကြီး ပြု၍ပါလာတော့သည်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် ဤသို့ ခပ်တည်တည်ဆက် ဆက်လိုက်သေး၏။

“ကဲ အဲဒီနည်းဟာ ကျွန်တော် တရားတယ်ထင်တဲ့ နည်းပဲ။ ကျွန်တော့်ဖောင်တိုက် ပြန်ရတာ လိုရင်းပဲ”

ဆာစတက်ဖို့ကရစ်ဝပ်သည် သခင်အောင်ဆန်း၏ ပွင့် နှင့်လင်းလင်း ဟောဟောခိုင်းခိုင်း ပြောဆိုပြုမူပုံကို သဘော ကျလွန်းသဖြင့် တဟားဟားရယ်မောရင်း... “အို... ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အောင်ဆန်း” ဟူ၍သာ တတွတ်တွတ် ချစ်ဆုံးနေရာပါတော့သည်။

သခင်အောင်ဆန်းနှင့် မိတ်ရင်းဆွေရင်းပမာ ဆက်ဆံ နေထိုင်ခဲ့သော စာရေးဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာကလည်း “အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်း” ဟူသော ဆောင်းပါးတွင် (သခင်အောင်ဆန်း သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်) ဤသို့ ရေးသားခဲ့ သေးသည်။

“သူ့တွင် နိုင်ငံရေးဝိညာဉ်ကား ပြင်းထန်လှ၏။ နိုင်ငံ နေ့ တစ်ခုတည်းသာလုပ်သော လူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် နိုင်ငံရေး၊ ကြမ်း၏။ ကြောင်၏။ ကိစ္စမရှိ။ သူသည် ဧည့်ခန်း ဆောင်မှ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းမဟုတ်။ တစ်ခုတည်း သော ယုံကြည်ချက်နှင့် တစ်ခုတည်းကိုသာလုပ်သော နိုင်ငံ နေ့သတ္တဝါ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိစ္စမရှိ”

၁၉၄၀၊ မတ်လတွင် သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်ဗဟိုန်း သခင်ခင်အောင် စသော တို့ဗမာအစည်းအရုံး ကိုယ်စားလှယ် များနှင့် ကိုထွန်းရှိန်(ဗိုလ်ချုပ်ချုပ်) စသော ကျောင်းသားကိုယ် စားလှယ်များ ပါဝင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကိုခေါင်းဆောင် တာ သခင်အောင်ဆန်းသည် အိန္ဒိယပြည်၊ ရမ်းဂါးမြို့၌ တွင်းပသော တောင်သူလယ်သမား ကွန်ဖရင့်သို့တက်ရောက် သည်။ ကွန်ဖရင့်တွင် တင်သွင်းရန် တို့ဗမာအစည်းအရုံး ကြေညာစာတမ်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ အငြိမ်းအေးဆွဲ တင်သွင်းသည်။ ထိုကြေညာစာတမ်းသည် ဝါရင့် နိုင်ငံရေးသမားကြီးများပင် လက်ဖျားခါရလောက်အောင် နိုင်ငံ နေ့အတွေးအခေါ် ရင့်ကျက်ထက်မြက်လှလေသည်။ ထိုစဉ် သခင်အောင်ဆန်း၏ အသက်ကား နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်မျှသာ ခြံသေးသည်။

အမှန်စင်စစ် ထို ‘တို့ဗမာအစည်းအရုံး ကြေညာစာ တမ်း’ သည် ‘နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ အုတ်မြစ်’ ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ပေရာ တိုက်စွဲမျိုးကို အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် မိုးလင်းပေါက်အပြီး ထိုင်နေနိုင်စွမ်းသော သခင်

အောင်ဆန်း၏ အရည်အချင်းသည်ကား ‘တစ်ကမ္ဘာတွင် တစ် ယောက်’ ဟူ၍သာ ဆိုချင်ပါတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၏ အမြောက်သံ၊ မိန့်သံ တို့သည် စစ်မျက်နှာအသီးသီးတွင် ပွက်လော့သံခဲ့လေပြီ။

နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတို့ အကျပ်တွေ့ချိန်တွင် မြန်မာ့လွတ် လပ်ရေးကို အရယူရန် တို့ဗမာအစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင် များသည် အခြားပါတီများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကို သိမ်းသွင်း၍ ‘ဗမာ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း’ (Freedom Bolc) ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်လေသည်။ ဗမာထွက်ရပ်ဂိုဏ်းတွင် ဒေါက်တာဘမော်သည် ဥက္ကဋ္ဌ၊ သခင်အောင်ဆန်းသည် အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သည်။

၁၉၄၉ အောက်တိုဘာ (နိုဝင်ဘာ)တွင် ဒေါက်တာ ဘမော်အိမ်၌ ဗမာထွက်ရပ်ဂိုဏ်း လမ်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲ ရန် အစည်းအဝေးပြုလုပ်ရာ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လမ်းစဉ် ရေးဆွဲရေးအတွက် ဆယ့်ငါးရက် အချိန်ယူ ပြင်ဆင်သင့် ကြောင်း တင်ပြကြသည်။

ထိုအခါ သခင်အောင်ဆန်းသည် ‘အစည်းအဝေးရွှေ့ ရန်မလို၊ ယခုပင် ရေးဆွဲမည်၊ ခင်ဗျားတို့ လက်ဖက်ရည် သောက်နေကြပါ’ ဟုပြောပြီး အခြားစားပွဲတစ်လုံးသို့ ရွှေ့ ပြောင်း၍ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် ဗမာထွက်ရပ်ဂိုဏ်း လမ်းစဉ် ကြီးကို ရေးဆွဲလေတော့သည်။ ရေးဆွဲပြီး၍ တင်ပြသောအခါ အားလုံးလက်ခံသဘောတူကြပါသည်။ အချို့ ပြောသကဲ့သို့ ဆယ့်ငါးရက်ခန့် အချိန်ယူ ရေးဆွဲခဲ့သည့်တိုင် ယခုနယ် သဘောတူ ညီညွတ်ရန် မသေချာလှပေ။ ဤအချက်သည် လည်း ဆာစတက်ဖို့ကရစ်၏ စကားနှင့်ပင် ပြောရလျှင် သခင်အောင်ဆန်း၏ ‘ချစ်စရာကောင်းတဲ့’ အရည်အချင်း တစ်ပင်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဂျာမနီ အီတလီတို့က တစ်ဖက်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ် စသည်တို့ ဘစ်ဖက် အကြိတ်အနယ် ဖစ်တိုက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ အားလုံးတို့သည် ‘လွတ်လပ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး’ အတွက် စစ်တိုက်ရပါသည်ဟု ကြွေးကြော် ကြသော်လည်း မိမိတို့သိမ်းပိုက် ဘားလား ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို ‘လွတ်လပ်ရေးပေးပါမည်’ ဟူ၍ လေးသံမျှပင် မဟာကြချေ။ ‘စစ်နိုင်ရေးအတွက် ကူညီကြပါ၊ စစ်ပြီးလျှင် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများအရေးကို စဉ်းစားပေးပါမည်’ ဟူ၍သာ မလိုမို တပတ် လုပ်နေကြလေသည်။

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမားများကိုလည်း ပုဒ်မအမျိုးမျိုးတပ် ပြီး တရုတ်ကြမ်းဖမ်းဆီးလေတော့သည်။ သခင်အောင်ဆန်းကို လည်း ဖမ်းဆီးရန် ဝမ်းထုတ်လေသည်။ သခင်အောင်ဆန်း သည် အဖမ်းမခံချေ။ ခြေရာဖျောက်ကာ မြေလျှိုးသွားခဲ့ပါ သည်။ မြေလျှိုးသွားသော သခင်အောင်ဆန်းသည် နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်၏ အဖမ်းမခံရရေးအတွက် သက်သက်သာ ပုန်းကွယ် နေခြင်း မဟုတ်ချေ။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်ဖောင်း

ထုတ်ရန် နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ရေး ကြိုးပမ်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒေါက်တာဘမော်၊ ဒေါက်တာသိန်း

မောင်တို့သည် ဂျပန်နှင့် ဆက်သွယ်မိပြီး သခင်အောင်ဆန်း ကို ဦးစွာစေလွှတ်ရန် ရွေးချယ်ကြသည်။ သို့သော် ဂျပန်တို့ သည် သခင်အောင်ဆန်းတို့အား 'ကွန်မြူနစ်များ' ဟု သံသယ ဝင်နေသောကြောင့် ဆင်ပြောင်ကြီး အမြီးကျမှ တစ်နေတော့ သည်။

ထို့ကြောင့် သခင်အောင်ဆန်းသည် သခင်လှမြိုင်နှင့် အတူ တရုတ်ပြည်သို့ ခိုးထွက်ရန် စီစဉ်လေသည်။ ထိုအချိန် သည် စစ်ဖြစ်နေချိန် ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံခြားသို့ ခိုးထွက် သည့်အလုပ်သည် အသက်ကို ဖက်နှင့် ထုပ်ထားရသော အလုပ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာတွင် စကားစပ်လာ၍ သမိုင်းကြေး စကား တစ်ခွန်းကို ချေဖျက်လိုပါသည်။ သခင်အောင်ဆန်း (ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း) နှင့် ပတ်သက်၍ လူတော်တော်များများသည် စကားတစ်ခွန်းကို ဥပမာလိုလို၊ ရယ်စရာလိုလို၊ ဟိုလိုလို ဒီလိုလို အဓိပ္ပာယ်မျိုးနှင့်ပြောတတ်ကြသည်။ ထိုစကားမှာ-

“ဂျပန်ကို သွားခေါ်တာလဲ အောင်ဆန်းပဲ၊ ဂျပန်ကို မောင်းထုတ်တာလဲ အောင်ဆန်းပဲ၊ လာပါ လာပါဆိုလဲ အောင်ဆန်း၊ သွားပါ သွားပါဆိုလဲ အောင်ဆန်း” ဟူသော စကားပင် ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်စင်စစ် သခင်အောင်ဆန်းသည် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲဝင်နေ သော တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ရန် ထွက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဂျပန်ကို သွားခေါ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ နောက်မှ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် ဂျပန်နှင့် ဆက်သွယ် မိခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၀၊ ဩဂုတ် ၈ ရက် ညအချိန်တွင် သခင်အောင် ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်တို့သည် တရုတ်လူမျိုးပုံသဏ္ဍာန် ရုပ် ဖျက်၍ တရုတ်သင်္ဘော 'ဟိုင်လီ' ဆိုက်ကပ်ထားရာသို့ သွား ကြသည်။ သခင်အောင်ဆန်းသည် 'တန်လူရှောင်'၊ သခင် လှမြိုင်သည် 'တန်ဆူတောင်' ဟူသော တရုတ်နာမည် ယူ ထားကြသည်။ သင်္ဘောဆိပ်သို့ လန်ချားဖြင့် သွားကြပြီး သင်္ဘောဆိပ်ရောက်သော် သမ္ဗန်ကလေးဖြင့် သင်္ဘောကြီးဆီ သွားကြသည်။ လိုက်ပို့ကြသော သခင်လှဖေ (နောင်အခါ ဗိုလ်လက်ျာ)နှင့် သခင်ထိန်ဝင်းတို့သည် ညမှောင်မှောင် မြစ် လယ်ကောင်တွင် သမ္ဗန်ကလေးစီးပြီး သင်္ဘောကြီးဆီသွားနေ ကြသည့် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင် (နောင်အခါ ဗိုလ်ရန်အောင်)တို့ကိုကြည့်ကာ ဝမ်းနည်းနေကြသည်။

သခင်လှမြိုင်သည် သမ္ဗန်ကလေးပေါ်မှ နောက်ပြန် လှည့်ကာ လိုက်ပို့သူနှစ်ဦးကို ကြည့်သော်လည်း သခင်

အောင်ဆန်းကား လုံးဝလှည့်မကြည့်စတမ်း အမှောင်ထုကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း သင်္ဘောကြီးရှိရာဆီကိုသာ ရှေးရှု၍ လိုက်ပါ သွားလေသည်။

အမှန်ဆိုရသော် သခင်အောင်ဆန်းတို့၏ ရှေ့ရေး သည် ရင်လေးဖွယ်အတိဖြစ်သာ ဆီးကြိုနေသည့်နှယ် ရှိပါ သည်။ သခင်အောင်ဆန်းတို့ နှစ်ဦးအတွက် တော်လှန်ရေး ခရီးစရိတ်အဖြစ် ငွေ ၂၀၀/- (နှစ်ရာကျပ်)ကိုသာ ပေးလိုက် နိုင်ပါသည်။ ထိုနှစ်ရာကျပ်ဖြင့် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသော၊ မိတ်ဆွေဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသော တရုတ်ပြည် သို့ သွားရသော ခရီးလမ်းသည် ပျောက်သောလမ်းမှာ စမ်း တဝါးဝါးဟူ၍ ဆိုရပါတော့မည်။ သွားရသောခရီးကလည်း အပျော်ခရီးမဟုတ်။ အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်ထားရသည့် တော်လှန်ရေးခရီးကြမ်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုခရီးကြမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ နောင်အခါ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းဘဝ၌ 'ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး အရေးတော်ပုံ' ဆောင်းပါးတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ဤသို့ရေးခဲ့ လေသည်။

“ကျွန်ုပ်၏ ခရီးဌာနအဆုံးမှာ 'အမွိုင်မြို့' ဖြစ်၏။ ထိုမြို့မှနေ၍ ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ဆောင်စရာ ကိစ္စရှိသည်များကို ခန့်ခွဲစိမ်ရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် ၏ အဖြစ်ကား သန်းခေါင်လက်ွယ် တောရပ် လယ်၌ ရောက်နေသူပမာ ဖြစ်နေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သွားရမည့်နေရာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် ဘာတစ်ခုမျှ မသိ။ ဆွေလည်း မရှိ၊ မျိုးလည်း မရှိ၊ ကမ္ဘာ့အရှေ့ပိုင်းသားသည် အရှေ့ပိုင်း အကြောင်း အတုအယောင်မျှသာ သိ၏။ သိသမျှ လည်း မရေရာလှ၊ ဆိုးရွားလှလေစွ။ အလုပ်အစီ အစဉ်ဟူ၍ ဘာမျှ အတိအကျရှိသည်မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်၏ မြော်မြင်တတ်သမျှ ဉာဏ်ဖြင့်သာ ကြုံ ရမည့်အရေးဟူသရွေ့ကို စိမ်အုပ်စီးရန် ကျွန်ုပ် ၏ ရဲဘော်များက အာဏာကုန်လွှဲအပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အဘယ်သို့ပင် ဖြစ်စေ . . . 'ငါသည် အကယ်၍ သေသွားသည့်တိုင်အောင် မြတ်သောသေခြင်း၊ နိုင်ငံအတွက် သေခြင်းဖြစ် သည်' ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သိမ့်ရတော့၏”

ဤသို့ဖြင့် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်တို့သည် တန်လူရှောင်နှင့် တန်ဆူတောင်ဟူသော တရုတ်အလုပ်သမား နှစ်ယောက်ဟန်ဆောင်၍ ဟိုင်လီသင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရောက် လာခဲ့လေသည်။ ဟိုင်လီသည် နောင်အမျိုးသားပိုင် ကုန်တင် သင်္ဘောဖြစ်ပြီး အမွိုင်မြို့သို့ ဆန်များသယ်ယူပို့ဆောင်ပေး မည်။ ၁၉၄၀၊ ဩဂုတ် ၂၄ ရက်တွင် သခင်အောင်ဆန်းတို့ သည် အမွိုင်မြို့သို့ ရောက်သည်။ ရောက်သောအခါ ဗြိတိသျှ

...ခင်ကန်၊ ဂျပန်၊ တရုတ်အစိုးရတို့ အလှည့်ကျအုပ်ချုပ်
... 'အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဒေသ' ဖြစ်သည့် 'ကူလန်စူးကျွန်း'
... နေကြသည်။ တစ်နေ့ လေးကျပ်ပေးရသည့် တည်းခိုခန်း
... နေရပြီး သခင်အောင်ဆန်းသည် 'စာဖတ်လိုက်၊ ပတ်ဝန်း
... ကို လှည့်၍ စနည်းနာလိုက်ဖြင့် သခင်လှမြိုင်နှင့် အတူ
... နေလေသည်။

ကူလန်စူးတွင် သခင်အောင်ဆန်းတို့ ရောက်နေသည်
... ရက်အတန်ပင် ကြာချေပြီ။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး
... ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲဝင် တရုတ်ကွန်မြူနစ်
... ဝါဒီသည် သခင်အောင်ဆန်းတို့အား အဆက်အသွယ် လုပ်
... ထောင့်၊ ဖျောက်ချက်သား ကောင်းလွန်းလှသည်။ နှစ်လခန့်
... နှိသာအခါ 'ဂျပန်ကင်ပေတိုင် မေဂျာကန်ဒါ' သည် သခင်
... အောင်ဆန်းတို့အား ကူလန်စူး၊ ခေါ်ထုတ်သွားပြီး တိုက်ခိုက်
... နှိပ်ကလေးသည်။ နိုဝင်ဘာ ၁၂ ရက်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ ဟာနေ
... ဝါလေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး 'ကာနယ်ဆူဇူးနှင့် ဆူဂီး'
... နှစ် လာကြိုသည်။

"ကျွန်ုပ်၏ ခရီးဌာနအဆုံးမှာ အမွိုင်မြို့ ဖြစ်၏" ဟူ၍
... သခင်အောင်ဆန်း ရည်ရွယ်ပိုင်းဖြတ်ခဲ့သော်ငြား ယခုကား
... "ကျွန်ုပ်၏ ခရီးဌာနအဆုံးမှာ တိုကျိုမြို့ဖြစ်၏" ဟု ကံဇာတ်
... ဆရာကြီးက ဇာတ်ညွှန်းပြောင်းလိုက်ပြီ။

အမှန်စင်စစ် ကာနယ်ဆူဇူးသည် မြန်မာ့လွတ်လပ်
... ရေးအတွက် အသက်ပေး ထမ်းဆောင်ကြမည့် မြန်မာ့မျိုးချစ်
... ဇာတ်ကောင်များ ဂျပန်ပြည်သို့ ခေါ်ထုတ်သွားပြီး စစ်ပညာ
... သင်ကြားပေးရန် ရှေးယခင်ကပင် ကတိပေးခဲ့ဖူးသည်။ 'နိပုန်
... ဘုရင် စစ်ဦးဌာနချုပ်' သည် ဤကဲ့သို့သော အံ့မခန်း နိုင်ငံ
... ဆရာကတိမျိုးပေးရန် ဆူဇူးကား အမိန့်မပေးခဲ့သော်ငြား
... စစ်သေနင်္ဂဟာဘက်တွင် ပါရဂူမြောက်သော ဆူဇူးသည်
... နယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် အံ့မခန်း ကြီးမားလှသည့် နိုင်ငံရေး
... ဇာတ်ကြီးကို ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့် ထိုကတိကို ပေးခဲ့ပါသနည်း။ ၁၉၄၀
... နှစ်ကလေး ချမှတ်ခဲ့သော ဂျပန်အမျိုးသားမူဝါဒသည်
... 'ဆုတ်အရေးကို အမြန်ဆုံး အပြတ်ရှင်းရန်' ဖြစ်သည်။ ထိုသို့
... ဆုတ်အရေးကို အမြန်ဆုံး အပြတ်ရှင်းရန် 'မိနာမိကီကန်'
... ခေါ် 'မိနာမိ' ထောက်လှမ်းရေးတပ်ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ 'မိနာမိ'
... သည် ဆူဇူး၏ နာမည်ဝှက်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ တရုတ်အရေးကို အမြန်ဆုံးအပြတ်ရှင်းနိုင်ရန်
... မြန်မာ့မျိုးချစ် လူငယ်များ၏ အင်အားကို အသုံးချရမည်ဖြစ်
... ကြောင်း 'မဆုယိုမိနာမိ' ကလောင်အမည်ခံယူကာ စာရေး
... ဆရာအဖြစ်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်လာသော ဆူဇူးက
... ယုံကြည်သည်။ ယုံကြည်သည့်အတိုင်း သူ့ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်
... ချက်ဖြင့် ကတိပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်
... နှင့် သခင်အောင်ဆန်း၏ အစ်ကို ဦးအောင်သန်း ရေးသားပြုစု

သော 'အောင်သန်း၏ အောင်ဆန်း' စာအုပ်တွင် ဤသို့
... ရေးသားဖော်ပြခဲ့လေသည်။

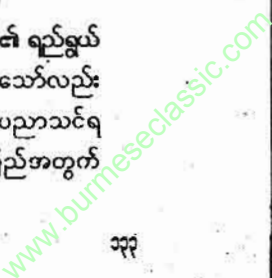
"၁၉၄၁ ခု၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဂျပန်တပ်
... မတော် ဦးစီးချုပ်သည် 'မိနာမိကီကန်' ခေါ် အဖွဲ့
... တစ်ခုဖွဲ့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ထိုအဖွဲ့ကို
... မစ္စတာ မိနာမိကီ ဦးစီးလျက် မြန်မာလူငယ်များ
... ကို တိတ်တဆိတ်ခေါ်ဆောင်၍ စစ်သင်တန်းပေး
... ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချိန်ကပင် ဂျပန်သည်
... မြန်မာပြည်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် ရည်ရွယ်
... ဆက်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ မြန်မာလူငယ်
... ကလေးများကို စစ်ပညာ သင်ပေးလိုက်သည်မှာ
... စိတ်တော်နာထောင်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ မြန်မာပြည်
... ကို မိမိတို့ ဝင်ရောက် ထိန်းချုပ်သောအခါ
... အတွင်းသူပုန်အဖြစ် အသုံးချရန်ဖြစ်ပေသည်။"

ဤနေရာတွင် ဆာစတက်ဖို့ကရစ်ဘ်အား သခင်
... အောင်ဆန်း ပြောခဲ့သော စကားများကို ပြန်သတိရရှိတောင်း
... လှသည်။ ဆာစတက်ဖို့ကရစ်ဘ်သည် သခင်အောင်ဆန်း၏
... စကားများကို သဘောကျရုံသာ ကျခဲ့သည်မှာ ဗြိတိသျှ
... လောဘာပါတီ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအနေနှင့် 'တိမ်လွန်းလှ
... သည်။ သခင်အောင်ဆန်း၏ ထိုစကားများကို အမြော်အမြင်
... ကြီးကြီးဖြင့် အလေးအနက်ထားကာ ဗြိတိသျှအစိုးရ နားထံ
... သို့ စကားပေါက်အောင် ပြောနိုင်ခဲ့ပါမူ အင်္ဂလိပ်တို့သည်
... မြန်မာ့မြေပေါ်မှ သေပြေးရှင်ပြေး ဆုတ်ခွာရမည် မဟုတ်သလို
... မြန်မာပြည်သည်လည်း 'မိအေး နှစ်ခါနာ' ဖြစ်ခဲ့ရမည် မဟုတ်
... ပေ။

ယခုမူ သခင်အောင်ဆန်းသည် သူတိုင်းပြည် သူလူမျိုး
... လွတ်လပ်ရေးအတွက် 'ဒါနဲ့ မရရင် ဟောဒီလို အတင်းလှလှ
... ရမယ်' ဟု ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော်ရန်
... နိပုန်တို့၏ မြို့တော် တိုကျိုသို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။

သခင်အောင်ဆန်းသည် စတင် ချီတက်စဉ်ကပင်
... 'အမွိုင်' သို့ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ ယခုမူ 'တိုကျို' သို့ရောက်ခဲ့ပြီ။
... သခင်အောင်ဆန်းသည် ဂျပန်တို့၏ ခြေလှမ်းကို ခန့်မှန်း
... တွက်ဆနိုင်ပါ၏။ နိုင်ငံရေးအမြင် ရှင်သန်ထက်မြက်သော
... သခင်အောင်ဆန်းသည် ဂျပန်တို့၏ နိုင်ငံရေးပရိယာယ်ကို
... ကောင်းစွာ ရိပ်စားမိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ရွေးချယ်စရာ
... အခြားမရှိကြောင်း ကြည်ကြည်လင်လင်ပင် သိမြင်ခဲ့ပေသည်။
... ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ 'အောင်သန်း၏ အောင်
... ဆန်း' စာအုပ်တွင် ဤသို့ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

"သခင်အောင်ဆန်းသည် ဂျပန်၏ ရည်ရွယ်
... ချက်ကို များစွာမယုံကြည်လှပေ။ သို့သော်လည်း
... စစ်ဖြစ်နေစဉ် အတောအတွင်း စစ်ပညာသင်ရ
... လျှင်၊ လက်နက်ရနိုင်လျှင် တိုင်းပြည်အတွက်

အကျိုးရှိမည်ဟု ယူဆထားသည့်အတိုင်း လူငယ်
ရဲဘော်များကို ခေါ်ဆောင်ရန် မြန်မာပြည်သို့
ပြန်လာလေသည်။”

၁၉၄၁ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် သခင်အောင်ဆန်း
မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ သွားတုတပ်၍ တရုတ်
သင်္ဘောသားကဲ့သို့ ရုပ်ဖက်ကာ ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သခင်
လှဖေ၊ သခင်ဦး၊ ကက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကိုထွန်းရှိန်
စသည့်ရဲဘော်များကို ဂျပန်ပြည်သို့ တစ်ပါးထည်း ခေါ်သွား
သည်။ ကျန် ငယ်များ ကို အသုတ်လိုက်ပို့ပေးရန်လည်း စီစဉ်
ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သခင်အောင်ဆန်းအပါအဝင် ‘ရဲဘော်သုံး
ကျိပ်’ တို့သည် ခေါ်ဆောင်ရေးအဖွဲ့အစည်းတို့ဖြင့် ဟိုင်နန်ကျွန်း
တွင် စစ်ပညာကို သင်ကြားရခြင်းဖြစ်ပြီး ဝမ်းရဲကြီးစွာ သင်ယူကြရသည်။
သခင်အောင်ဆန်း၏ ဂျပန် အမည်မှာ ‘အိုမိုတာမုန်ဂျီ’ ဖြစ်
သည်။

၁၉၄၁ ခု၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၇ ရက်တွင် ယိုးဒယားနိုင်ငံ
(ယခု ထိုင်း)၌ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် (ဘီအိုင်အေ၊
Burma Independence Army) ကို တရားဝင်ဖွဲ့စည်းသည်။
ဗန်ကောက်မြို့တွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်သည် လက်မောင်းသွေး
ဖောက်ပြီး သွေးသဗ္ဗာရေသောက်ကာ သဗ္ဗာအဓိဋ္ဌာန် ပြုကြ
သည်။ မိမိတို့၏ အမည်များကိုလည်း ဝိုင်အေမည် ခံယူကြ
သည်။ သခင်အောင်ဆန်း၏ ဝိုင်အေမည်မှာ ‘ဝိုင်တေဇ’ ဖြစ်
သည်။ ဝိုင်တေဇအား ရဲဘော်သုံးကျိပ်၏ ခေါင်းဆောင်
အဖြစ် တင်မြှောက်ကြလေသည်။

၁၉၄၂ ခု၊ မတ်လ ၁၀ ရက်တွင် ဘီအိုင်အေ တပ်
မတော်သည် ရန်ကင်းမြို့ကို သိမ်းပိုက်သည်။ ထိုအချိန်အထိ
ဘီအိုင်အေသေနာပတိသည် ဂျပန်ဝိုင်အေကြီး ဆူဇူကီး (ဝိုင်
မိုးကြိုး) ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်သို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သော
အခါ ဝိုင်တေဇ (သခင်အောင်ဆန်း)အား ဘီအိုင်အေတပ်
မတော် သေနာပတိရာထူး လွှဲပြောင်းပေးမည်ဟု အစီအစဉ်
ရှိခဲ့သော်လည်း ဂျပန်တို့သည် ထိုစဉ်ကပင် ကတိမတည်ခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဝိုင်တေဇနှင့် ဝိုင်လက်ျာ၊ ဝိုင်စကြာ၊
ဝိုင်နေဝင်း စသော ဝိုင်များသည် သေနာပတိရာထူး
လွှဲပြောင်းပေးရန် ဝိုင်မိုးကြိုး (ဆူဇူကီး)ထံ စာတင်လိုက်တော့
သည်။

ထိုအခါ ဝိုင်မိုးကြိုး (ဆူဇူကီး)သည် ဝိုင်တေဇနှင့်
တကွ ဘီအိုင်အေ ခေါင်းဆောင်များကို သူ့နေထိုင်ရာ (ယခု
ဗြိတိသျှသံအမတ်နေအိမ်)သို့ ခေါ်ယူလိုက်သည်။ ဝိုင်တေဇ
တို့ ရောက်သွားသောအခါ အိမ်အတွင်းရော အပြင်ပါ လှံစွပ်
တပ် ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုင် ဂျပန်စစ်သားများဖြင့် ဝိုင်းထားပြီး
ဝိုင်မိုးကြိုး (ဆူဇူကီး) ကိုယ်တိုင်လည်း သက်တော်စောင့်များ
ခြံရံလျက် ဝိုင်တေဇတို့ကို တွေ့ဆုံသည်။

ထိုသို့တွေ့ဆုံရာ၌ ဝိုင်မိုးကြိုးသည် သူ့ဓားကို ဆွဲ
ထုတ်ပြီး “ဒီစာက ဘာစာလဲ” ဟု ခက်ထန်တင်းမာသော
မျက်နှာထားဖြင့် မေးလေသည်။ ဝိုင်မိုးကြိုး ဓားဆွဲထုတ်
လိုက်ချိန်တွင် ဝိုင်တေဇ (သခင်အောင်ဆန်း)သည် မိမိဓားမိုး
ပေါ်သို့ လက်က ရောက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါကျမှ
ဝိုင်မိုးကြိုးသည် မျက်နှာအမူအရာ ပြောင်းသွားပြီး . . .

“မင်းတို့ဟာ ငါ့သားတွေလိုပဲ၊ ပြောစရာရှိရင် လာပြော
ပါ။ စာရေး ဘာရေးမလုပ်ပါနဲ့”ဟု လေချိုသွေးကာ ပြန်လွှတ်
လိုက်သည်။

နောက်နေ့တွင် ဝိုင်မိုးကြိုး လက်မှတ်ရေးထိုးလျက်
ဝိုင်တေဇအား ဘီအိုင်အေတပ်မတော် သေနာပတိ၊ ဝိုင်
လက်ျာအား စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှူးအဖြစ် ခန့်အပ်သော အမိန့်
စာ ထွက်လာလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် . . .
“ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် xxx တပ်မတော်ဖွဲ့လို့
ဂျပန်ပြည်မှာကွယ် xxx တကယ်ပဲ အသက်နဲ့လဲလို့ xxx
ဆင်းရဲဒုက္ခခံကာ ကြံစည်တယ် xxx သူရဲကောင်းတဲ့ ဝိုင်
အောင်ဆန်းနဲ့ အာဇာနည်တွေရယ်”

အစရှိသော ဂုဏ်ပြုတေးသံများသည် မြန်မာပြည်
တစ်ဝန်း မြိုင်မြိုင်အုန်းအုန်း သီဆိုနေကြလေတော့သည်။

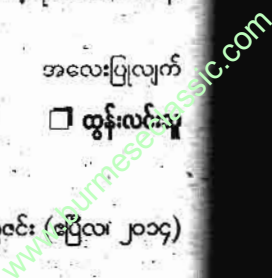
သခင်အောင်ဆန်းသည် ယခုအခါ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး
တပ်မတော် (ဘီအိုင်အေ)ကို ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်
(ဘီဒီအေ)အဖြစ် ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီး ဝိုင်မိုးကြိုးရာထူး
ဖြင့် ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် သေနာပတိ ဖြစ်လာခဲ့လေ
သည်။ ထို့နောက် သူနာပြုဆရာမလေး မခင်ကြည်နှင့် မေတ္တာ
မျှပြီး ‘ဆရာမကိုပဲ အသည်းစွဲ’ ချစ်ခဲ့လေသည်။ သား အောင်
ဆန်းဦး၊ အောင်ဆန်းလင်း၊ သမီး အောင်ဆန်းစုကြည်တို့
ထွန်းကားခဲ့သည်။

သခင်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၄၃ ခုတွင် ဝိုင်ချုပ်ရာထူး
ဖြင့် စစ်သေနာပတိဖြစ်လာသည်။

စသည် . . . စသည် ရေးသားရန် များစွာကျန်ရှိနေ
သော်လည်း ဤဆောင်းပါးသည် “ကိုအောင်ဆန်း၊ သခင်
အောင်ဆန်း၊ ဝိုင်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဦးအောင်ဆန်း” ဟူသော
ဘဝပုံရိပ်များထဲမှ ‘သခင်အောင်ဆန်း’၏ ဘဝပုံရိပ်ကို ဂုဏ်ပြု
ရေးသားခြင်းဖြစ်ပေရာ အောက်ပါဂုဏ်ပြုတေးဖြင့် အလေးပြု
ဦးညွှတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

“ရာဇဝင် အတ္ထုပ္ပတ္တိလည်း ရှိရမယ် xxx မော်ကွန်း
လည်း ထိုးလောက်တယ် xxx မြင့်မြတ်တဲ့ ဝိုင်အောင်ဆန်း
ရယ်”

အလေးပြုလျက်
□ ထွန်းလင်းသူ

အခါတော်ပေးတာက နတ်နေ
ငယ်ရွှေစာဆိုတဲ့ မင်္ဂလာအခါတော်ပေး
ယိချင်းလည်း ဖွင့်မထားပါဘူး။

မင်္ဂလာပွဲကို လာတဲ့သူတွေလည်း
မိမိတို့အိမ်နားက အိမ်နီးချင်းတွေပါ။
အိမ်နေရင်းသာသာ အဝတ်စားတွေနဲ့ပဲ
ညှော်ခံတဲ့ ကိတ်မုန့်နဲ့ လက်ဖက်ရည်ကို
အပြတ်ဆွဲနေကြတာ။

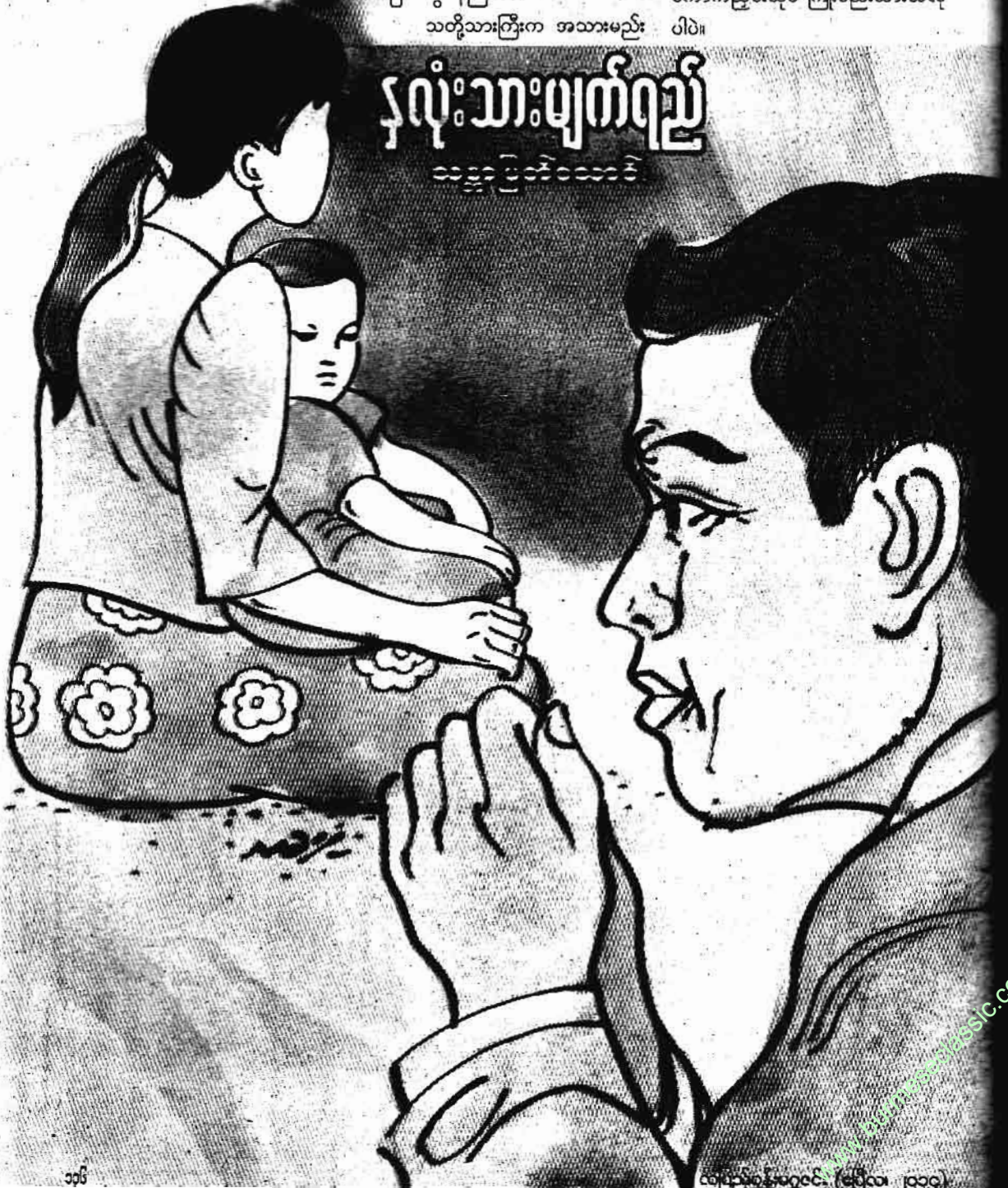
သတို့သားကြီးက အသားမည်း

မည်း ဝိုက်ခွဲခွဲကို အနီရောင် ရောင်ဒန်းဖိုး
စပိုရှုပ်ကြီးနဲ့ ပုဆိုးအနီကွက်နဲ့မို့ အသား
မည်း အရဲဆင် စည်မည်းကြီးပေါ် အနီ
ပတ်ထားသလိုပါ။

မိမိကကော၊ ပါတိတ် ဝမ်းဆက်
ကျပ်ကျပ်အောက်က ပိုလာတဲ့အသား
တွေ အတစ်အတစ်လိုက် ထွက်နေတာ
ကောက်ညှင်းထုပ် ကြီးစည်းထားသလို
ပါပဲ။

နုလုံးသားပျက်ရည်

သတ္တုဥတိဥတိ

နှစ်ဖက်မိဘတွေ ကန်တော့ဖို့
ငါ့ဦးက. နို့ဆော်လိုက်တာမို့ သတို့
သားကြီးရော မိမိပါ လက်အုပ်ချီကြ
တယ်။

သူဘက်မှာရော မိမိဘက်မှာပါ
အဖေ မရှိတော့ပါဘူး။ သူ့အမေက
ဇီဝိထက်ကျော်တဲ့ ရွှေဆွဲကြီးကြီးကို
မိန့်လော့ကက်သီးကြီးဆွဲလို့ ဇာအကျီ
ဝန်းရောင်နဲ့ တောက်ပနေသလောက်
မိမိအမေက အသစ်ဆုံး စိပိုင်စီအကျီ
မိတ်တီထင်ဘို့နဲ့ ဟောင်းနွမ်းနေလိုက်
တာ။

သားနဲ့သမီးကို သတိရလိုက်တာ
မို့ မိမိမျက်လုံးတွေက အိမ်လေးရဲ့အတွင်း
ဆန်းထဲ ဝေဝေရှာမိတယ်။ အိမ်အတွင်း
ဆန်းနဲ့ အပြင်ကို စည်းခြားကာရံထားတဲ့
မိတ်ခန်းသီး နွမ်းနွမ်းနောက်မှာ မိမိရဲ့
ရင်နှစ်သည်းချာလေး နှစ်ယောက်ကို
တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဆယ်နှစ်အရွယ်
သားကြီးက အမေ နောက်လင်ယူတဲ့
အဖေကို သိနေပါပြီ။

ရွှစ်နှစ်အရွယ် သမီးလေးက
သား မိမိ လင်ယူတဲ့ကိစ္စကို နားလည်
နေမတူဘူး။ အဝတ်အစားသစ်တွေနဲ့
သောက်ပပြီး မျက်နှာမှာ မိတ်ကပ်တွေ
ဆွဲနေကြည့်လို့ပေါ့။

မိမိရင်ထဲမှာ စူးခနဲအောင့်
တော့သွားရင်း လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်
အတွက် မင်္ဂလာပွဲလေးတစ်ခုကို သတိ
ရသွားမိတယ်။ အဲဒီတုန်းက သတို့သား
အောင်နောင်ရော သတို့သမီး မိမိဦးပါ
အဖေပျိုမျစ် ချစ်စဖွယ်အရွယ်လေးတွေ။
ကိုနောင်နောင်ကို မိမိလိုက်
ခြင်းပြီး ဆယ်ရက်လောက် ပျားရည်
ဆင်းတဲ့ အချစ်နေရက်တွေ ကျော်လွန်
ပြီးတော့ မိမိတို့ရဲ့ အိမ်လေးရှေ့မှာ
အောင်ထိုးလို့ တက်နိုင်တဲ့ မင်္ဂလာပွဲလေး
တင်ပကြတယ်။ မလောက်မင ထမင်းနဲ့
ထက်သားကို ဧည့်သည်တွေ ဧည့်ခံဖို့
ထုကြီးတွေ အခက်အခဲ ဖြစ်နေတာကို
ထည့် မသိဘူး။

ပျိုမျစ်တဲ့ ဇနီးမောင်နှံလေး နှစ်
ယောက်ဟာ လူရှေ့သူရှေ့ ဧည့်သည်
တွေရှေ့မရွှေောင် ချစ်မဝ ကြည့်မဝ
တွန်းထိုးရယ်မော ကျီစယ်ရင်း လောက
ကြီးကို မေ့ထားခဲ့တယ်။

အချစ်တစ်ခုနဲ့ ဘဝရဲ့ အခက်
အခဲတွေကို မကျော်ဖြတ်နိုင်ဘူးထင်ရဲ့။
အသပြာဆိုတာ မပိတ်အခါ လောကရဲ့
ကံဇာတ်ဆရာက မိမိကို မျက်နှာသာ
မပေးခဲ့ပါဘူး။ သားကြီး နှစ်နှစ် သမီး
လေး ကိုယ်ဝန်အလွယ်မှာ နောင်နောင်
က ရှမ်းပြည်နယ်ဘက် အလုပ်သွားလုပ်
မယ်လို့ မိမိကို ပြောတယ်။

ခွင့်တောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။
အသိပေးတာပါ။ မိမိ မသွားစေချင်ပေ
မယ့် ငွေကြေး သောကတွေကြောင့်
ရှမ်းတောင်တန်းတွေဆီ ကိုနောင် ထွက်
သွားခဲ့တယ်။ ကိုနောင်ဆီက အဆက်
အသွယ် လုံးဝမရခဲ့ဘူး။

သေသွားပြီလို့လို့ နောက်မိန်းမ
ရသွားသလိုလို ဝေဝေးဝေး သတင်းတွေ
ကြားရင်း အချိန်ကာလတွေ ကြာလာ
တာနဲ့အမျှ ကိုနောင်ကို မိမိ ခေါင်းထဲက
ထုတ်ပစ်ခဲ့တယ်။

ကံလေးနှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲ
တစ်ခုလုပ်ဆိုတဲ့ဂုဏ်နဲ့ အထင်အမြင်
သေး မျက်လုံးတွေကို ကျော်ဖြတ်လို့
အလဲလဲအပြိုပြိုနဲ့ အဝေးကို ခရီးဆက်ခဲ့
ရတယ်။ ဒီသတို့သားကြီးနဲ့ ပေးစားဖို့
စီစဉ်လာတာက မိမိ အမေပါ။

“သေသေချာချာ စဉ်းစားပါဦး
သမီးရယ်၊ နောင်နောင်ကလဲ သေလား
ရှင်လားဆိုတာမသိ၊ အဆက်အသွယ်လဲ
လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အမေနဲ့ သမီး
အတွက်ဆို အရေးမကြီးပါဘူး။ မြေး
လေး နှစ်ယောက်ဟာ ထမင်းတောင်
ဝအောင် စားရတာ မဟုတ်ဘူး။

မောင်ထူးအောင်က မိန်းမသေ
သွားတဲ့ မုဆိုးဖို၊ သူ့သမီးလေးကလဲ
ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး၊ သူ့အမေကြီး
ကလဲ အိမ်မှုကိစ္စ မလုပ်နိုင်၊ ကားသမား
ဆိုတော့ သူ့ခမျာ အိမ်ကပ်ရတာ မဟုတ်

ဘူး။ ငါ့သမီးကို အိမ်ထောင်
ဖို့လိုချင်တာ”

မိမိကို သူတို့အိမ်ရဲ့ အိမ်ထောင်
မှုထိန်းသိမ်းဖို့ဆိုတော့ ဒါဟာ အိမ်စော်
ပေါ့။ အမေစကားထဲမှာ မပါဘဲ သားနဲ့
ဆိုတာကို တွေးရင်း မိမိစိတ်ထဲ ပေါ့ပြက်
ပြက်ဖြစ်ရင်း မနေနိုင်စွာ ပြောမိတယ်။
“သူက သမီးကို ချစ်လို့လား
အမေ”

“သမီးရယ်၊ ညည်းကို မြင်တောင်
မမြင်ပေးပါဘူး အမေတို့ အိမ်နားက
အပေါင်ခံစားတဲ့ မတင်မြင့်က သူတို့
မိသားစုနဲ့ ခင်တယ် ငွေကြေး အဆက်
အစပ်ရှိတယ်။ သူတို့အိမ် ဝင်ထွက်ရင်း
သူ့အမေကြီးက သူ့သား တားသားတော်
ခြေငြိမ်အောင် မိန်းမပေးစားချင်တယ်။
ရိုးသားပြီး အလုပ်အကိုင်တော်တဲ့
မိန်းကလေးပေါ့။

အဲဒါ. . မတင်မြင့်က ငါ့သမီး
အကြောင်း ပြောပြတော့ သဘောကျလို့
သူ့သားနဲ့ ပေးစားချင်တယ်တဲ့။ သူ့သား
ကလဲ မငြင်းဘူး၊ သမီး. . အချစ်ဆိုတာ
ထမင်းတစ်ပန်းကန်လောက် အရသာ
မရှိပါဘူး”

အမေက သူ့ဒဿနကို ဖွင့်ဆို
တယ်။ အမေရယ်၊ တစ်ချိန်က မိမိ
အတွက် အချစ်ဟာ ပျားရည်ထက်
တောင် ချို့ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထမင်း
ကို မဝရောစားပြီး တချို့သော နေ့ရက်
မှာ ဆန်လက်တစ်ဆုပ်ကို ဆန်ပြုတ်
ပြုတ်သောက်ရတဲ့ မိမိ သားနဲ့ သမီး
အတွက် ဒီအချစ်က ထမင်းလောက်
အရေးမကြီးဘူး ထင်ရဲ့။ မဖြစ်နိုင်မှန်း
သိရက်နဲ့ မေးမိတယ်။

“ကလေး နှစ်ယောက်ကိုကော
ခေါ်လာခွင့်ပြုလား အမေ”

“ကြံကြံဖန်ဖန်အေ. . တစ်လ
တစ်သိန်း ကလေးနှစ်ယောက်အတွက်
ပေးမယ်တဲ့။ တစ်သိန်းဆိုရင် အမေနဲ့
ကလေးနှစ်ယောက် အဆင်ပြေပါတယ်”
ဒီလိုနဲ့ပဲ အဲဒီသတို့သားကြီးနဲ့ မိမိ
ယူဖြစ်ကြတယ်။ နှစ်ဖက် အမေတွေကို

ကန်တော့ပြီးတော့ သတို့သားကြီးက နှိုးဆော်တယ်။

“ပြန်ကြစို့... ကျွန်တော့်သမီး ၀၀၀၀ မျှန်နေတယ်”

လှေကားထစ်ကနေ အဆင်းမှာ မိမိ သမီးလေးရဲ့ ငိုသံက မိမိနှလုံး သားကို မွေ့ခြေစေပါတယ်။

“မေမေရေ မသွားနဲ့ မေကြီးရေ” သတို့သားကြီးက ဦးကမ်းပုဆိုး

ကြီး မပြီး ကားရားကားရားနဲ့ ထွက် သွားတာ သတို့သားကို ကြင်ကြင်နာနာ တွဲခေါ်ခိုတောင် သတိရပုံမပေါ်ပါဘူး။

သတို့သားကြီးမောင်းတဲ့ စူပါရ ကားဖြူလေးရဲ့ ခေါင်းခန်းမှာ သတို့သား အမေက ထိုင်တယ်။ နောက်ခန်းမှာ သတို့သား ဧည့်သည်နှစ်ယောက် ထိုင် တယ်။ မိမိအတွက် နေရာလပ် ရှိရဲ့ လား။

ကြောင်ငေးငေးရပ်နေတဲ့ မိမိကို သတို့သားကြီးက ကြင်နာမှု အပြည့်နဲ့ ငေါက်တယ်။

“ဟို ဝက်မက ကားပေါ်မတက် သေးဘဲ ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ” တဲ့လေ။

သူ့ဧည့်သည် တစ်ယောက်က မိမိကို အားနာပြီး သူ့ကိုပြောတယ်။

“ကိုထူးအောင်၊ သူ့အတွက် နေရာမရှိဘူး၊ ဒီလိုလုပ်ဗျာ ကျွန်တော် တို့ ကားငှားပြန်ခဲ့မယ်၊ နောက်ခန်းမှာ ထိုင်ခိုင်းလိုက်”

သူ့ဧည့်သည်တွေကိုတားပြီး သူ ကားခေါင်းခန်းကဆင်းလို့ ပစ္စည်းထည့် တဲ့ နောက်ခန်း ဖွင့်ပေးတယ်။

“ဒီမှာထိုင်”... တဲ့။

မိမိ စူပါရစ်ကားနဲ့ နောက်ပြီးက ပစ္စည်းထည့်တဲ့နေရာမှာ ဒီခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ခွေခေါက်ထိုင်ပြီး လိုက်ခဲ့ရတာပေါ့။

မိမိ တို့ရွာနဲ့ သုံးမိုင်လောက်ဝေး တဲ့ ကျောက်တံခါးမြို့ပေါ်မှာ သူတို့အိမ် ခိုတယ်။ တိုက်ကြီးကလည်း ဟီးလို့၊ မြတ်ခါးဝမှာ အသက်ဆယ့်လေးနှစ် အရွယ် အသားမည်းမည်း ဝတုတ်တုတ် သူ့လိုရုပ်မျိုးနဲ့ ကောင်မလေး တစ် ယောက်နဲ့ အိမ်ဖော် အဒေါ်ကြီးတစ် ယောက် ရပ်နေကြတယ်။

သူ ကားရပ်ရပ်ချင်း ကောင်မ လေးက ပြေးလာတယ်။

“ဒက်ဒီ ပြန်လာပြီ မီးကိုချီ ချီဦး”

“ငါ့သမီးကို ချီမှာပေါ့ကွာ”

ဆယ်လေးနှစ်သမီး ဝတုတ်ကြီး ကို သူက ချစ်မြတ်နိုးစွာ မနှိုင်းမနင်း ချီ တယ်။

အသက်သာကြီးပြီး ဦးနှောက်ဖွံ့ ပြီးမှုမရှိတဲ့ သူ့သမီး ၀၀၀၀အောင်လေး ကို မိမိကငေးနေတုန်း ကလေးမလေးက မိမိကို ကြည့်ရင်း...

“ဒက်ဒီ၊ ဒက်ဒီ ပြောတော့ ဟိုး အဝေးကြီးထွက်သွားတဲ့ မာမိကို သွား ခေါ်တာဆို၊ မီး... မာမိ ဘယ်မှာလဲ”

“ဒီမှာလေကွာ၊ ဒါသမီး မာမိပဲ”

“ဟင်၊ဒါကြီးလား၊ လှလဲမလှဘူး”

“လှဖို့... မလိုပါဘူး သမီးရယ်၊ အသုံးတည့်ပုံပဲ လိုတာ”

ကြည့်စမ်း၊ မိမိကိုကြည့်ပြီး ခိုင်း နွားတစ်ကောင်လို သဘောထားပြော နေလိုက်တာ၊ ကောင်မလေးက မိမိဆီ ပြေးလာတယ်။

“မာမိ မီးကိုချီ၊ မီးကို ချီဦး”

မိမိ ကြောင်နေတော့ သူက ငေါက်တယ်။

“ချီလေကွာ၊ ငါ့သမီးဟာ မင်း သမီးပဲပေါ့”

သူ့သမီးကိုကျတော့ မိမိက သမီး ရင်းလို သဘောထားရမယ်တဲ့။ မိမိရဲ့ ချစ်စရာ သားနဲ့သမီးကျတော့ မိမိ ဝဲလာတဲ့မျက်ရည်ကို ပုတ်ခတ်ရင်း အဲဒါ ဟာမလေးကို ချီပွေ့ရတာပေါ့။ အဲဒါ ဟာမလေးက မိမိကို သူ့အမေအမှတ် မခွာတော့ဘူး။

“မာမိ၊ မီးကို ရေချိုးပေး”

“မာမိ ခါးခါးလူးပေး”

“မာမိ ထမင်းခွဲပေး”

“မာမိ အိအိးပါချင်တယ်၊ အိ တည်ပေးဦး”

မိမိ စိတ်ညစ်လိုက်လာ။

ည ရောက်လာတော့ မိမိနဲ့သူ အိပ်ရမယ့် အခန်းထဲပါ အိပ်ဟာမလေး ပါလာတယ်။

မွေ့ရာပေါ် တက်အိပ်ပြီး...

“မာမိ လာလေ၊ မီးကို ကျော ကုတ်ပေး၊ ပုံပြောပြ”... တဲ့။

မိမိ သတို့သားကြီးကို တအံ့ တဩ မေးမိတယ်။

“သူ့ပါ ဒီမှာ အိပ်မှာလား”

သတို့သားကြီးက ဘာမှမပြန် သလို အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ပြောတယ်။

“ဒါ... ငါ့မိန်းမနဲ့ ငါ့အိပ်ခဲတဲ့ မင်္ဂလာဦးခုတင်ကွ၊ ငါ့သမီးနဲ့ ငါ့အိမ် နေကျ၊ ငါ့သမီးလေးပါ ဒီမှာ အိပ်မှာ”

ဘုရားရေ။ အဲဒီညက မိမိနဲ့ သူ ကြားမှာ အဲဒီကလေးမက အိပ်ပြီး၊ သူ ကတော့ ဟိုဘက်မှာ တဖြူဖြူ ဟောက် လို့ပင်နေ၏။

မိမိမှာ ဆယ်တစ်နာရီလောက် အထိ မအိပ်တဲ့ အဲဒီကလေးမလေးထံ ပုံပြင်တွေ တတ်သမျှမှတ်သမျှ ပြောပြ ရတာ အာခေါင်တွေ ခြောက်ပြီး ကျော ကုတ်ပေးရတာ မိမိ လက်မောင်းတွေ ကိုအောင့်လို့။

အဲဒီကလေးမ အိပ်ပျော်သွား တော့ မိမိ အိပ်မရဘဲ တဲလေးထဲမှာ အမေနဲ့ကျန်ခဲ့တဲ့ သားနဲ့သမီးကို သမီးရ ပြီး ငိုရတာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးလုံး မျက် ရည်ချောင်းထဲ နှစ်သွားကယ်။

မနက်လေးနာရီခွဲရင် မိမိ ထရ
ဘုရားပန်းလဲ၊ ဆွမ်းတော်ကပ်
ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တွေ
ပြီးရင် မီးဖိုထဲဝင်ပြီးရင် ရေခန်း
ထဲထဲ ထမင်းအိုးတည်၊ ကော်ဖီဖျော်၊
ဆင်မုန့်ကြက်ဥကြော်၊ ထမင်းကြော်၊
အိမ်ရတာ လယ်စက်မတက်။

ငါးနာရီခွဲရင် ဝေဝေနိုးပြီ။ သူ့ကို
အနံ့တစ်ခွာမှာ အရုပ်တွေ အပြည့်နဲ့
အသံထားတာမို့ ကျေးကျေနပ်နပ် အိပ်
အိပ် နိုးတာနဲ့ မိမိကို အော်ခေါ်တာပဲ။

“မာမိ . . လာ . . မာမိရေ”
ဝေဝေကို မျက်နှာသစ်ပေးရ
အိမ်သာတည်ပေး။ သန့်ရှင်းရေးလုပ်
အထက်လဲပေး။ သနပ်ခါးလူးပေးရတယ်။
သူလေးက မိမိကို အမေရင်း
အိမ်ထဲ တွယ်တာတဲ့အခါ မိခင်စိတ်ရှိုတဲ့
အလည်း သူ့ကို သမီးလေးလို ချစ်နေ
အပြီ။

ဝေဝေကို ထမင်းစားခန်းထဲ ပွေ
အားချင်တာ မေးမြန်း၊ လုပ်ပေး ခွဲ
အားပေးရင် ယောက္ခမကြီး နိုးလာပြီ။
သူတော့ မိမိ စိစဉ်ထားသမျှ ကျေနပ်
အပြီ။

“အမေတို့ လူရွေးမှန်တယ်။ မိမိ
အောက်လာတာ အမေလဲ သက်သာ
အသံ ဝေဝေလေးအတွက်လဲ စိတ်
အထွေး” လို့ အမြဲပြောတယ်။

ယောက္ခမကြီး မျက်နှာသစ်ပြီး
အားပေးပွဲဝင်ချိန်ဆို ဟိုလူကြီး နိုးပြီ။
“မိမိရေ . . . မိန်းမ”
အိပ်ခန်းထဲကနေ အသံပြုကြီးနဲ့
အော်ခေါ်နေတာ ရှက်စရာ။ ယောက္ခမ
အကြား မိမိကို သွား၊ ဝေဝေလေးကို သူ
အိမ်ထဲသို့သင်္ဘောနဲ့ မျက်ရိပ်ပြတယ်။
အိမ်ထဲထဲ မိမိဝင်သွားရင် အဲဒီဟာကြီး
အော်ကြမ်းကြီးနဲ့ နဲ့ ချင်သေးတယ်။

“မိ အချစ်၊ လာပါဦး မောင့်နား”
“ရှား အမေရော ဝေဝေပါ နိုးနေ
အထူး ထတော့မလား”
“နိုးနိုးကွာ၊ ငါ့မိန်းမ ငါချစ်တာ
အပြစ်လဲ”

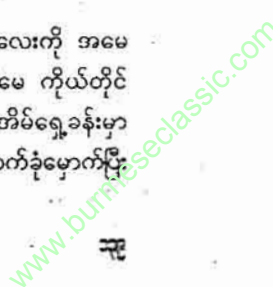
“ဒုက္ခပါပဲ ကိုထူးတစ်ယောက်
ကတော့”
မိမိက သူပြုသမျှ အလိုက်သင့်
ငြိမ်ရင်း မိမိ ဖြစ်ချင်တာ ပြောကြည့်
တယ်။
“ကိုထူး ဒီနေ့ နေ့ခင်းလောက်
မိမိ ရွာပြန်ချင်တယ် အမေနဲ့ ကလေး
နှစ်ယောက် နေကောင်းရဲ့လားလို့”
“နေကောင်းပါတယ်ကွာ မနေ
က ဒေါ်တင်မြနဲ့တွေ့လို့ နေကြည့်ပြီ
မင်းပြန်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ အိမ်မှာ လစ်
ဟင်းကုန်မှာပေါ့၊ ဝေဝေလဲ မင်းမှမင်း
ဘဝဟောင်းကို မေ့ထားစမ်းပါ အချစ်
ရာ၊ ဒီနေ့ မတင်မြနဲ့တွေ့ရင် မောင် ငွေ
နှစ်သိန်းပေးလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား၊ က
လာစမ်းပါဦး မောင့်နား၊ မင်းခေါင်းထဲမှာ
ဘဝသစ်အဖြစ် မောင်နဲ့ သမီးကိုပဲ ထည့်
ထား၊ ဟုတ်ပြီလား”
ဘဝဟောင်းကို မေ့ထားတဲ့။
တော်တော်ကို တရားမျှတတဲ့
လူကြီး။ ငွေနှစ်သိန်း ပေးလိုက်မယ်တဲ့။
လောကကြီးက အသံပြောတစ်ခု
တည်းနဲ့ပဲ တည်ဆောက်ထားတာလား၊
မေတ္တာတရားတွေ၊ ကြင်နာမှုတွေ၊ သစ္စာ
တွေ၊ ကရုဏာတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်
ပြီလဲ။ ကိုနောင် မိမိ ဘဝထဲက ထွက်
သွားတာလည်း ဒီငွေကြောင့်ပဲ။
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မြင်
တောင် မမြင်ဖူးတဲ့ ဒီလူကြီးရဲ့ အိမ်မှာ
အိမ်ဖော်တစ်ယောက်လို အလုပ်လုပ်
ရပြီး ညပိုင်းပါ ဒီလူကြီးအတွက် အသုံး
တော်ခံရတာလဲ ဒီငွေကြောင့်ပဲ။
မိမိမျက်ရည်ကျတော့ လူကြီးက
ပျာယာပျာယာနဲ့။
“ဟေး . . . စောစောစီးစီး မငိုနဲ့၊
ကျက်သရေယုတ်တယ်၊ ပြိတ္တာတို့ မျက်
ရည် မြေမကျကောင်းဘူး၊ မင်းသိပ်
သွားချင်နေရင် နေ့ခင်းကျ မောင်လိုက်
ပို့မယ်”
တကယ်တမ်းကျတော့ အဲဒီနေ့
နေ့ခင်းမှာ ကလေးနှစ်ယောက်ဆီ မိမိ
မရောက်ခဲ့ပါဘူး။

လူကြီးရဲ့ ဝေဝေပွဲ လုပ်ပေးရ
ဈေးပြေးပြီး ဝယ်ခြမ်းရ တစ်ယောက်
တစ်မျိုး အကြိုက်မတူတဲ့ သူတို့အတွက်
ချက်ပြုတ်ရ၊ လျှော်ဖွပ်ရ၊ ဝေဝေလေး
ရိုတိုက်တိုင်း လုပ်ပေးရနဲ့ ဖတ်ဖတ်ကို
မောနေတာပဲ။ နဖူးပြင်မှာ ချွေးတွေ
သီးပြီး လျှာအလျားလိုက် ထွက်မတတ်
ဖြစ်နေတဲ့ မိမိကိုကြည့်ပြီး သူက ပြုံးပြုံး
ကြီး ကျေနပ်လို့၊ ခိုင်းကောင်းတဲ့ နွားကြီး
တစ်ကောင်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကျေ
နပ်စွာ ကြည့်တဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့။

ဒီနေ့ ဒီလူကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့
မိမိ ရွာပြန်ခွင့်ရတယ်။ အိမ်နဲ့ ကန့်သတ်
ချက်နဲ့ပဲ။ တစ်မှာဆိုထဲ ဝိကြာရတဲ့
မိမိ စလင်းဘက်ထဲမှာ ငွေနှစ်သိန်းပါ
တယ်။ မိမိလက်ဆွဲအိတ်ထဲမှာ ဝေဝေ
မကြိုက်လို့ ပစ်ထားတဲ့ စတီခန်းထဲက
အရုပ်ပေါင်းစုံပါတယ်။

မိမိယောက္ခမကြီးက နှင်ကလေး
ဖို့ သနားကြင်နာစွာ စွန့်ကြဲလိုက်တဲ့
ဂျယ်ရီတစ်ဘူးနဲ့ ကိတ်ခြောက်တစ်ထုပ်
ပါတယ်။ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီသမားလေး
ရဲ့ အရှိန်ဟာ နှေးနေသလိုပဲ။
မိမိ အိမ်ရှေ့အရောက်မှာ ဆိုင်
ကယ်ပေါ်က လွှားခနဲ ခုန်ချမိတယ်။
“သားရေ သမီးရေ”
မိမိအသံကို ကြားဟန်မတူဘူး၊
သားနဲ့သမီးရဲ့ စာကျက်သံက ပျံ့လွင့်
လာတယ်။
“ကိုးတစ်လီကိုး၊ ကိုးနှစ်လီ ဆယ့်
ရှစ်”
“အေပီပီအယ်အီး အက်ပဲ ပန်း
သီး”
မိမိအသံကိုကြားပြီး မိမိအမေ
ပြေးဆင်းလာတယ်။
“သမီးလား၊ မောင်ထူးကော၊
မပါဘူးလား”
“မပါဘူး အမေ”
ခနော်ခနဲ့ အိမ်လေးကို အမေ
ပြန်ပြင်ထားတယ်။ အမေ ကိုယ်တိုင်
လည်း ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်။ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ
ကလေးနှစ်ယောက် မှောက်ခုံမှောက်ပြီး

“ဒုက္ခပါပဲ ကိုထူးတစ်ယောက်
ကတော့”
မိမိက သူပြုသမျှ အလိုက်သင့်
ငြိမ်ရင်း မိမိ ဖြစ်ချင်တာ ပြောကြည့်
တယ်။
“ကိုထူး ဒီနေ့ နေ့ခင်းလောက်
မိမိ ရွာပြန်ချင်တယ် အမေနဲ့ ကလေး
နှစ်ယောက် နေကောင်းရဲ့လားလို့”
“နေကောင်းပါတယ်ကွာ မနေ
က ဒေါ်တင်မြနဲ့တွေ့လို့ နေကြည့်ပြီ
မင်းပြန်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ အိမ်မှာ လစ်
ဟင်းကုန်မှာပေါ့၊ ဝေဝေလဲ မင်းမှမင်း
ဘဝဟောင်းကို မေ့ထားစမ်းပါ အချစ်
ရာ၊ ဒီနေ့ မတင်မြနဲ့တွေ့ရင် မောင် ငွေ
နှစ်သိန်းပေးလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား၊ က
လာစမ်းပါဦး မောင့်နား၊ မင်းခေါင်းထဲမှာ
ဘဝသစ်အဖြစ် မောင်နဲ့ သမီးကိုပဲ ထည့်
ထား၊ ဟုတ်ပြီလား”
ဘဝဟောင်းကို မေ့ထားတဲ့။
တော်တော်ကို တရားမျှတတဲ့
လူကြီး။ ငွေနှစ်သိန်း ပေးလိုက်မယ်တဲ့။
လောကကြီးက အသံပြောတစ်ခု
တည်းနဲ့ပဲ တည်ဆောက်ထားတာလား၊
မေတ္တာတရားတွေ၊ ကြင်နာမှုတွေ၊ သစ္စာ
တွေ၊ ကရုဏာတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်
ပြီလဲ။ ကိုနောင် မိမိ ဘဝထဲက ထွက်
သွားတာလည်း ဒီငွေကြောင့်ပဲ။
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မြင်
တောင် မမြင်ဖူးတဲ့ ဒီလူကြီးရဲ့ အိမ်မှာ
အိမ်ဖော်တစ်ယောက်လို အလုပ်လုပ်
ရပြီး ညပိုင်းပါ ဒီလူကြီးအတွက် အသုံး
တော်ခံရတာလဲ ဒီငွေကြောင့်ပဲ။
မိမိမျက်ရည်ကျတော့ လူကြီးက
ပျာယာပျာယာနဲ့။
“ဟေး . . . စောစောစီးစီး မငိုနဲ့၊
ကျက်သရေယုတ်တယ်၊ ပြိတ္တာတို့ မျက်
ရည် မြေမကျကောင်းဘူး၊ မင်းသိပ်
သွားချင်နေရင် နေ့ခင်းကျ မောင်လိုက်
ပို့မယ်”
တကယ်တမ်းကျတော့ အဲဒီနေ့
နေ့ခင်းမှာ ကလေးနှစ်ယောက်ဆီ မိမိ
မရောက်ခဲ့ပါဘူး။

စာကျက်နေရာက မိမိကို တွေ့တော့ ပြေးဖက်ကြတယ်။

“မေမေ”

“မေကြီး”

ကလေးနှစ်ယောက်လုံး အဝတ် အစား သန့်သန့်ပြန်ပြန်နဲ့ သနပ်ခါးဖွေး လို့ ကလေးတွေ ကျောင်းနဲ့ နှစ်နှစ်ကင်း ထောင့် ခိနှိမ်မှ ပြန်တက်ရတာပါ။

“သားကြီးက သုံးတန်းမှာ တက် နေပြီ သမီးလေးက တစ်တန်း၊ အဲဒီလို ထားရတာ မောင်ထူးအောင် ကျေးဇူး တွေပါ”

အသက်ရှုကျပ်သလို မိမိတစ်ဆို့ ဆို့ဖြစ်သွားတယ်။

“အမေရော၊ ဒါ အမေ့သမက် ကြီး ပေးလိုက်တဲ့ ငွေနှစ်သိန်း”

“ငါ့သမက်လေး ကျန်းမာချမ်း သာပြီး အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေပါစေ တော်”

“သားနဲ့ သမီးအတွက်ရော၊ မုန့် တွေနဲ့ အရပ်တွေ”

မိမိပေးတဲ့ ဂျယ်ရီဘူးနဲ့ ကိတ် ခြောက်ထုပ်၊ အရပ်တွေကို သားနဲ့သမီး

က ဝေဝဲကြည့်ပြီး တို့တောင် မတို့ဘူး၊ သမီးက မိမိပေါင်ပေါ်တက်ထိုင်တယ်၊ သားက မိမိလက်မောင်းကို ဖက်တွယ် ထားတယ်။

“မေမေ၊ သမီးတို့ဆီ အပြီးပြန် လာတာလား”

“ဟုတ်တယ် မေမေ၊ သားတို့ မေမေနဲ့ နေချင်တယ်”

မိမိ သက်ပြင်းရွိုက်ရင်း ပြော တယ်။

“ဟိုမှာ မေမေ့ အလုပ်တွေရှိ သေးတယ်၊ အဲဒီအလုပ်တွေလုပ်ပေးလို့ ဒီပိုက်ဆံတွေရတာ၊ သားတို့ ကျောင်း နေရတယ်၊ အဝတ်အစား လှလှဝတ် ရတယ်၊ ထမင်းဝဝစားရတယ်၊ အိမ်ပြင် ဆောက်ရတယ်၊ ဒါကြောင့် မေမေ အလုပ် ပြန်လုပ်ချဦးမယ်”

သားနဲ့သမီးက မိမိကိုယ်ခန္ဓာ ဝတုတ်ကြီးကို တင်းကျပ်အောင် ဝိုင်း ဖက်ထားရင်း မျက်ရည်ကျကြတယ်။

“မေမေ . . မပြန်ရဘူး၊ မေမေ မပြန်နဲ့”

“အဲဒီ အဝတ်တွေ မလိုချင်ဘူး၊

ထမင်းလဲ မစားဘူး၊ ကျောင်းလဲ မနေ ဘူး၊ မေကြီးနဲ့ နေချင်တယ်”

သားနဲ့သမီးရဲ့ ပါးပြင်ပေါ်လိမ့် ဆင်းနေတဲ့ ဆီးကင်းလောက်မျက်ရည် တွေက မိမိအတွက် အာရုံစစ်လို ပူပူ တယ်။ မျက်စိမျက်နှာ မျက်ယွင်းနေပြီး ငိုချင်မတတ်ဖြစ်နေတဲ့ မိမိကို အမေက ဝင်ထိန်းတယ်။

“အို . . ကလေးတွေ၊ အမေတို့ မဆိုးရဘူး၊ အမေက ဟိုမှာ အလုပ်လုပ် နေရတာ၊ သားတို့ သမီးတို့ ပြည့်ပြည့် စုံစုံနေဖို့ လုပ်နေတာ”

“ဘွားဘွားရဲ့ မေကြီးရှိရင် သား တို့အတွက် ပြည့်စုံတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ မေမေက သမီးရဲ့ ကမ္ဘာကြီးပဲ”

မိမိဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ မှားပြီလား၊ မရှုနိုင် မကယ်နိုင် တစ်ဆို့ဆိုဖြစ်နေတဲ့ မိမိ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။ အပိုင်းပိုင်း ကွဲအက်နေတဲ့ မိမိနှလုံးသားက နှလုံး သားတွေက မျက်ရည်စက်တွေအဖြစ် ကျလိုပါ။

□ သန္နာမြတ်သောင်

MASTER

ကိုစိုးလင်းထက်

- ➔ ဆေးမျိုးစုံနှင့် ပေါလစ် (POLISH) သုတ်လုပ်ငန်း၊
- ➔ တိုက်ခန်းမျိုးစုံ၊ လုံးချင်းတိုက်များ၊ ရေစင်ဂိုဒေါင်များ၊
- ➔ စတိုးဆိုင်နှင့် စားသောက်ဆိုင်များ (အမြန်)၊
- ➔ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ (သီးသန့်)၊ ပါကေး၊ လျှာထိုးမျိုးစုံအား အပ်နှံသူများ စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။

အမှတ် (၂၅)၊ မဂ္ဂင်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာတွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉-၃၁၀၄၆၅၉၈၊ ၀၉-၂၅၄၀၄၃၄၁၀

www.burmeseclassic.com

အိပ်မက်ထဲကပဝါ

အေးလွင်(ကသာ)

အိပ်မက်ဟူသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများဖြင့် ပြည့်၍နေ၏။ သက်ရှိသတ္တဝါထဲတွင် လူသည် အထူးခြားဆုံး သတ္တဝါဖြစ်၍ အိပ်မက်များသည်လည်း ထူးခြားလှပေသည်။ သီလ၊ သမာဓိရှိသော သူတော်ကောင်းများသည် အနာဂတ်တွင်ဖြစ်မည့် ကိစ္စရေးရာများကို အိပ်မက်ဖြင့် တိတိကျကျ မြင်မက်တတ်ကြသည်။ သီလ၊ သမာဓိ မရှိသော်လည်း အနာဂတ်ကို ကြိုတင်မြင်မက်နိုင်သူများလည်း အများအပြားပင် ရှိလေ၏။

အိပ်မက်ဟူသည် မှန်သည်လည်း ရှိ၏။ မှားသည်လည်း ရှိ၏။ အတိတ်မှ ဖြစ်ပြီးခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များသည်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏အတွင်းစိတ်ထဲမှ ဖြစ်ချင်နေသော ဆန္ဒများသည်လည်းကောင်း၊ အိပ်မက်ထဲ၌ တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း၊ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်း၍သော်လည်းကောင်း ထွက်ပေါ်တတ်သည်။

သွေးလေ ချောက်ချား၍သော်လည်းကောင်း၊ နေရာထိုင်ခင်းမသန်ရှင်း၍သော်လည်းကောင်း အဓိပ္ပာယ်မဲ့တောင်စဉ် ရေမရ မက်တုတ်ပါသေးသည်။ မကောင်းသော တစ်စုံတစ်ရာ၏စွမ်းအင်များကြောင့် ဘဝတွင် အဆိုးများနှင့် ကြုံရအောင် သွေးဆောင် ပြားယောင်းတတ်သော အဖျက်အိပ်မက်များလည်း ရှိတတ်၏။

ဒုက္ခရောက်စေရန် သူခက်အရင်ပေးပြီးမှ အတင်း တွန်းချတတ်သော ပရိယာယ်ကောင်းလှသည့် အိပ်မက်မျိုးဖြစ်သည်။ နတ်ဆိုး၊ နတ်ညစ်များ၏အိပ်မက်များဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အိပ်မက်ကို အချို့က ရိုးရှင်းစွာသော်လည်းကောင်း အချို့က သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံဆွဲဖြင့်လည်းကောင်း မက်တတ်သည်။

မိမိ၏ အိပ်မက်ကို ခုန်တန်ခွာ အဓိပ္ပာယ် ဖော်နိုင်လျှင် အတိအကျ ဖြစ်၏။ လျှို့ဝှက်နက်နဲလှသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားချက်များသည် အိပ်မက်အဖြစ် ထွက်ပေါ်တတ်ပါသည်။

အိပ်မက်နှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားမှုလေးများကို ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။ ပထမဦးစွာ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အိပ်မက်အကြောင်း ဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ ထိုမိတ်ဆွေသည် ၁၀တန်းကျောင်းသားဘဝက အလွန် စာကြိုးစားသူဖြစ်၏။ စာမေးပွဲတွင် မေးမည့်မေးခွန်းများကို တစ်ဘာသာလျှင် ၆၀ မှတ်ဖိုး အိပ်မက်မြင်မက်သဖြင့် စာကို ရွေးကျက်ရာပါလာသဖြင့် အလွယ်တကူအောင်မြင်ခဲ့၏။ တစ်ဘာသာလျှင် ၅၆ မှတ်ရ၏။

သူ့တွဲရ၍ ကျောင်းဆရာ လုပ်သောအခါ ၁၀ တန်းကို သင်သောအခါ ဌ်လည်း အမှတ် ၆၀ ဖိုးခန့် အမြဲမြင်မက်၍ သင်ပေးသောအခါ အမြဲ တိုက်ရိုက်မှန်ကန်၏။

ထိုမိတ်ဆွေက...
“ကျွန်တော့် အိပ်မက်ကလဲဗျာ အမှတ်(၁၀၀)ဖိုး ဘယ်တော့မှ မမက်ဘူး။

နိမ့်ရင် ၁၀တန်းကျောင်းသားကတည်းက ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးရှင်ဖြစ်ရမှာ။ ကျောင်းဆရာဘဝမှာလဲ (၁၀၀)ဖိုး မမက်ဘူး။ နိမ့်ရင် ကျွန်ုပ်သင်တဲ့ဘာသာမှာ ကျောင်းသားအားလုံးနီးပါး ဂုဏ်ထူးရမှာ”

“ထိုက်တန်သလောက်ရတာကို လောဘမကြီးပါနဲ့လေ”

“လောဘ လုံးဝမကြီးပါဘူးဗျာ၊ အိပ်မက်ကိုက အပြည့်မပေးလို့ စိတ်နာတာပါ”

ထိုမိတ်ဆွေသည် လူသေသည်ကို မြင်မက်ပါက အောင်မြင်မှုများကို အမြဲခံကြောင်း၊ လူသေတောင်သည် သေပြီးသဖြင့်ပင်က တိစ္ဆာမရှိသော်လည်း မသေသေးသဖြင့်ပင်က ထိုသူများသည် မကြာခီ တွယ်လွန်သွားကြကြောင်းပြောပြပါသေးသည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့် သက်ဆိုင်သော ထူးခြားမှုဖြစ်ရပ်များ၊ လူအများနှင့်ပတ်သက်သော ထူးခြားဖြစ်ရပ်များကို အိပ်မက်ဖြင့် မြင်မက်တတ်သေး၏။

“ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော့် အဖေကိုပဲ ပြောပြဖူးတယ်။ ညီအစ်ကို ချင်းတောင် မပြောပြဘူး။ အမေက တအံ့တဩ ဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်တော့် အကြောင်းကိုလဲ သိတော့ အဖေက တစ်ခွန်းပဲပြောတယ်။ ‘ငါ့သားရဲ့ အိပ်မက်ကို အဖေက လွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့’တဲ့။ ခင်ဗျားကို ဒီလိုကိစ္စ ပြောရတာဟာ ရင်ဘတ်မိတ်ဆွေဖြစ်တဲ့ အပြင် အိပ်မက်တွေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူ၊ စာရေးနေတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ပါ”

“ကျွန်တော်က ယုံကြည်ပါတယ်။ ခင်ဗျား အဖေက ခင်ဗျားကို သူများ မယုံကြည်မှာစိုးလို့ တားတား၊ နောက်ပြီး ထူးထူးခြားခြားလေးတွေ ပြောပြပါဦး”

“အင်း၊ ကျွန်တော့်မိဘတွေ မဆုံးခင်မှာ သူတို့ ဆုံးပါးတော့မှာကို အကုန်လုံး ကြိုတင်အိပ်မက်မက်တာပါ။ ကိုယ့်အိပ်မက်က မှန်လွန်းနေတော့ ကြိုတင်ခံစားရတာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားလဲ စဉ်းစား

ကြည့်လေ။ ခင်ဗျား အဖေ ကွယ်လွန်မှာ အမေဆုံးတော့မှာ ကြိုသိနေရင် ဘယ်လောက်ခံစားရမလဲ။ ဒါကြောင့်တချို့က ကြိုတင် သိခွင့်ရှိခဲ့ရင် အဆိုးတွေကို ရှောင်နိုင်မယ်ထင်တယ်။ တကယ်တော့ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ နိယာမကြီးကို ကြိုတင်သိခွင့်ရှိတာ မကောင်းဘူးဗျာ”

ထိုမိတ်ဆွေသည် အိပ်မက်ဖြင့် စိတ်ချင်းဆက်သွယ်မှုအကြောင်း ဆက်ပြောပြန်၏။

“နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်က ရပ်ဝေးမှာ အလုပ်သွားလုပ်တော့ အဖေ့နဲ့အမေကို ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း စိတ်ထဲက ရည်မှန်းပြီး ကန်တော့တယ်။ မေတ္တာပို့တယ်။ မနက်မိုးလင်းရင် မေတ္တာပို့တယ်။ ဒီအကြောင်းကို အဖေပြောပြတော့ အဖေက ပြောတယ်။ ‘အဖေလဲသားတို့ကို အမြဲမေတ္တာပို့တယ်။ အဖေပို့တဲ့မေတ္တာကို ရရှိခံစားရတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ မှတ်သားလိုက်ပါ။ ထူးခြားလားမယ်’ . . . တဲ့”

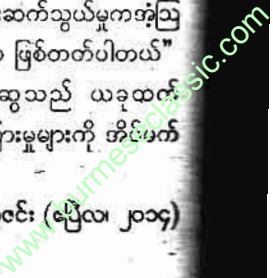
ကျွန်တော့်မှာ သူ့စကားများကို စိတ်ဝင်စားလာပြီး . . .

“ဘာတွေ ထူးခြားလာသလဲဗျာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြပါ။ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်”

“အင်း၊ ကျွန်တော်ဒုက္ခတွေ့ချိန်ဆို အိပ်မက်ထဲမှာ အဖေက လာပြီး အားပေးစကားပြောတယ်။ အခက်အခဲတွေဖြေရှင်းတဲ့ နည်းတွေ လာပြောပြတယ်။ အဲဒီတုန်းက အဖေသက်ရှိထင်ရှားရှိသေးတယ်။ ဘယ်လောက် ခက်ခဲပါစေ၊ ငါ့မှာ အဖေရှိတယ်ဆိုတဲ့ အသိက အရာရာကို လုံခြုံစိတ်ချစေတယ်။ အဖေ ဆုံးပါးတော့ မမြင်ရတဲ့ အကာအကွယ်ကြီး ဆုံးရှုံးသွားသလို ခံစားရတယ်ဗျာ”

“ခင်ဗျားတို့သားအဖရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ စိတ်ချင်းဆက်သွယ်မှုကအံ့ဩစရာပါပဲ။ ဒါမျိုးက ဖြစ်တတ်ပါတယ်”

ထိုမိတ်ဆွေသည် ယခုထက် တိုင်အောင် ထူးခြားမှုများကို အိပ်မက်

ဖြင့် ကြိုလှိုင်းနေသူဖြစ်၏။ ယခု အဓိက
သားတင်ပြလိုသော အိပ်မက်ပိုင်ရှင်
အထက်မြန်မာပြည်မှ ဆရာတော်
တစ်ပါး၏အိပ်မက် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆရာတော်သည် အရွယ်
အားဖြင့် သက်တော် ၅၅ခန့် ရှိပြီဖြစ်၍
သီလ၊ သမာဓိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ၏။
တောတောင်ကြားရှိ ရှမ်းရွာဒေသတွင်
သာသနာပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ဖြစ်၏။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရင်းရင်းနီးနီး
ဆတ်ဆတ်တတ်၍ အမြင်မတော်သည့်
ဇိဗ္ဗုများကို ပြောင်ဖွင့်ပြောတတ်သူ
ဖြစ်၏။ တောတောင်ကြားထဲတွင် ရှိနေ
သော ဆရာတော်သည် တစ်ရက်တွင်
ဇာတိတော်သည်။ အဖျားကတတ်လိုက်၊
ကျလိက်ဖြင့် ရှိနေ၏။ ဆေးဝါးမပြည့်စုံ
သော အရပ်ဒေသတွင် အလူးအလိမ့်
ခံနေရ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိတ်တော်
တို့ ချွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရင်း ဝေဒနာကို
ခံနေတတ်နေရ၏။

ညနေစောင်း၌ အဖျားကျသော
အခါ ထ၍ ဘုရားရှိခိုး အမှုဝေကာ
အိပ်ရာထဲလှဲရင်း ဂါထာတော်များကို
ချွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကာနေ၏။ မကြာမီ
ညနေခန့် အိပ်ပျော်သွား၏။ အိပ်မက်ထဲ
ထဲတွင် လူနစ်ယောက်က လာ၍ . . .

“အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့
အား ငရဲမင်းတွေပါ၊ ငရဲသားတွေ ငရဲ
အရှင် သရဏဂုံတည်ပေးချင်လို့ လာ
ဖော်တာပါဘုရား”

ဆရာတော်က လိုက်သွား၏။
ငရဲဘုရားမည့်သူများကိုကြည့်ရာ ပရိသတ်
များလွန်းသဖြင့် စိတ်ထဲမှ ငရဲကျမည့်
သူတွေ အတော်များတာပဲဟု တွေးမိ
ထိုက်၏။ ထို့နောက် ပရိသတ်တစ်သုတ်
ပြောဆိုသုတ် သရဏဂုံ တည်ပေးရာ
နိမိတ်ခန်းမှ ပြီးသွား၏။ လူလည်း
အတော်လေး ပင်ပန်းသွား၏။ အိပ်ရာမှ
ထလာသောအခါတွင် ချွေးများဖြင့် ချွတ်
နေ၏။ အဖျားလည်း ပျောက်ကင်းနေပြီ
ဖြစ်၏။ ဆရာတော်မှာ ညက အဖြစ်

အပျက်သည် တကယ်လား၊ အိပ်မက်
လားဟု ဝေခွဲမရအောင် ဖြစ်နေ၏။

သရဏဂုံတည်ပြီးနောက် ငရဲကျ
မည့်သူများ တန်းစီပြီး ငရဲခံနေရပုံကို
စိတ်ထဲကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ပြန်မြင်ရာ
ကျောချွမ်းစရာကောင်းလှသည်။

ထိုအိပ်မက်သည် ဘာကိုရည်
ရွယ်၍ မက်သည်ကို မသိသော်လည်း
ထိုအိပ်မက်မက်ပြီးနောက် ငရဲဘုရား
အလုပ်များကို ရှောင်ကြဉ်ကြရန် တရား
ဟောတိုင်း ဟောကြား၏။ ရဟန်းဘဝ
ဖြင့်သာ တစ်သက်လုံး နေထိုင်ကျင့်ကြံ
ရန် အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြောင်း
ကျွန်တော်ကို ပြောပြ၏။

ဆရာတော်နှင့်ဆုံမိခိုက် ရင်းရင်း
နီးနီး ပြောပြခြင်း ဖြစ်၏။ ဘေးမှ နား
ထောင်နေကြသော ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးက
“ကိုယ်တော်ရဲ့ အိပ်မက်ထဲက ပဝါလေး
အကြောင်းလေးကို ပြောပြလိုက်ပါဦး၊
စာရေးဆရာ စိတ်ဝင်စားသွားလိမ့်မယ်”

“စိတ်ဝင်စားရင် စာရေးမယ်၊
အရှင်ဘုရားရဲ့ ဓာတ်ပုံထည့်ပေးမယ်”

“အမယ်လေး၊ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့
စာရေးဆရာရယ်၊ နာမည်ကြီးကုန်ဦး
မယ်”

“နာမည်ကြီးတော့ မကောင်းဘူး
လားဘုရား”

“မလိုတော့ပါဘူး စာရေးဆရာ
ရယ်၊ ကိုယ်အလုပ်နဲ့ကိုယ် ရှုပ်လွန်းလို့
အချိန်မရဖြစ်နေတာ၊ အပိုဇာတိရ ကိစ္စ
တွေ တတ်နိုင်သမျှ လျှော့ထားတယ်”

“ဒါဆိုရင် အခုပြောမယ့်ဇာတ်
လမ်းကတော့ ရေးရမှာလားဘုရား”

“ရေးပါ၊ ခွင့်ပြုပါတယ်၊ တကယ်
ထူးဆန်းလွန်းလို့ လူတိုင်းကို မပြောပြ
ခဲ့ပါဘူး၊ မယုံမှာစိုးတာရယ်၊ အခုလို
ဘဝမျိုးမှာ ပြောဖို့မသင့်တော်တာရယ်
ကြောင့်ပါ၊ ဒါကြောင့် ဓာတ်ပုံနဲ့ မဖော်ပြ
ပါနဲ့၊ နာမည်ကို မသုံးပါနဲ့၊ ဒီအဖြစ်ဟာ
တကယ်မက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ပါ”

“အရှင်ဘုရား ဘယ်အရွယ်က
မက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်လဲဘုရား”

“ကျုပ်က ၁၀ တန်း စာသင်္ချာ
နှစ်ကြိမ်ကျပြီးစအချိန်ဆိုတော့ အသက်
၁၈နှစ်သား လောက်ကပေါ့၊ အသက်
၂၀ ရောက်တော့ ရဟန်းဝတ်ပြီးနေခဲ့
တာ အခုထက်ထိပဲ၊ အဲဒီတုန်းက လူ
ဝတ်ဆိုတော့ နာမည်က အောင်ဖုန်းလို့
ခေါ်တယ်ဗျာ”

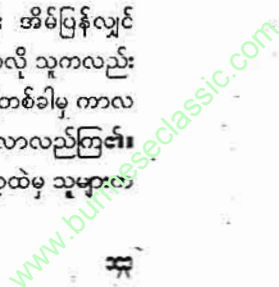
ဆရာတော်သည် ငယ်ဘဝက
အကြောင်းထဲမှ အိပ်မက်အကြောင်း
ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်တော့ မျက်နှာ
တွင် လွမ်းခိုပ်များ ဝေဝဲသွားသည်ကို
ဖော်ခနဲ တွေ့လိုက်ရ၏။ ပြီးမှ ခပ်လေး
လေးအသံဖြင့် . . .

“အဲဒီတုန်းက ကျုပ်အသက် ၁၆
နှစ်ကျော် ၁၉ နှစ်ထဲမှာ အခု ကျွန်
သီတင်းသုံးနေတဲ့ ရွာကို အလည်လာ
ခဲ့တယ်၊ ရွာမှာ ဆွေမျိုးတွေ ရှိကြတော့
တစ်ခါလာလည်ရင် ဥလ၊ ငှလလောက်
နေပြီးမပြန်တယ်၊ တစ်ရွာလုံးက ဆွေမျိုး
တွေ၊ ဆွေမျိုးလို ခင်တဲ့သူတွေပဲ၊ အရွယ်
အကောင်းဆုံး အချိန်ဆိုတော့ ပျော်ပြီး
ရင်းပျော်ပေါ့ဗျာ”

မောင်အောင်ဖုန်းက အခြား
ဒေသမှလာသော်လည်း ရွာထဲရှိ ဆွေမျိုး
များကြောင့် ဒေသခံလိုဖြစ်နေ၏။ မနက်
မိုးလင်းလာလျှင် ဆွေမျိုးများနှင့်အတူ
တောထဲဝင် အလုပ်လုပ်ကုသည်။ ပြန်
လာလျှင် ဟိုအိမ်က ထမင်းစားဖိတ်၊
သည်အိမ်က ထမင်းစားဖိတ် ရှိသဖြင့်
အလှည့်ကျ လိုက်စားသည်။ ပြီးလျှင်
ရွာရှိကာလသားများနှင့်အတူ အပျိုအိမ်
လိုက်လည်ကြ၏။ တောလေ့ စရိုက်
အပြည့်အဝရှိကြသဖြင့် အလွန်ပျော်စ
ရာကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။

ရပ်ရေး၊ ရွာရေး၊ သာရေး၊ နာရေး
ကိစ္စများကို ကာလသားများနှင့် အတူ
ဝင်လုပ်ကိုင်၏။

သူလာလည်ပြီး အိမ်ပြန်လျှင်
တစ်ရွာလုံးက လွမ်းရသလို သူကလည်း
လွမ်းရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါမှ ကာလ
သားများက သူထံသို့ လာလည်ကြ၏။
ကြာလာတော့ သူ့ကို ရွာထဲမှ သူများက

သူတို့ရွာထဲမှာ အခြေချ နေထိုင်ရန် တိုက်တွန်းကြ၏။

တစ်ရက်တွင် သူတို့ရွာနှင့် ၅ မိုင်ခန့်ဝေးသော ရွာတွင် ဇာတ်ပွဲတစ်ခု လာရောက် ကပြ၏။ အလှပွဲစည်ကားစေရန် ဇာတ်အဖွဲ့တစ်ခု ငှားရမ်းပြီးကပြစေခြင်းဖြစ်၏။ ရွာထဲရှိကာလသားများ ကာလသမီးများ အလွန်ပျော်ရွှင်ရသော ပွဲဖြစ်၏။ တောကြားထဲရှိ ရွာလေးများတွင် ထိုစဉ်က အဓိက ဖျော်ဖြေမှုမှာ ဇာတ်သဘင်ပဲ ရှိ၏။ တစ်နှစ်မှတစ်ခါသာ ကြည့်ရသည်မို့ အားလုံးပျော်ကြရသောပွဲ ဖြစ်၏။

တောရွာနေလူလင်ပျို လုံးပျိုတို့ ဆုံတွေ့သောအချိန်အခါဖြစ်၏။ ဦးသူကိုဝတ်ဆင်၍ အလှဆုံး ပြင်ကြပြီး ဦးသွားရန် အားခဲထားကြ၏။ ညနေပိုင်းရောက်သောအခါ ပွဲလိုက်ညွှတ် လူပျိုအဖွဲ့များကို လူပျိုခေါင်း အဖွဲ့ခေါင်းများက စုစည်းပြီး အတူတကွ သွားကြည့်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ပြန်လျှင်လည်း အတူတကွ ပြန်ကြခြင်းဖြစ်၍ စုစုစည်းစည်း ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိကြလေ၏။ လူပျိုခေါင်း၊ အဖွဲ့ခေါင်း၏ စီမံခန့်ခွဲမှုကို အားလုံးက လိုက်နာကြရ၏။ လွမ်းဖွယ်ကောင်းသော မြန်မာ့ရှေးခေလေ့များဖြစ်၏။ ယခုတော့ ပျောက်ကွယ်သွားမတတ် ရှိပြီဖြစ်၏။

မောင်အောင်ဖုန်းတို့ လူပျိုများမှာလည်း တအားတက်ကြ ပျော်ရွှင်နေကြသလို အဖွဲ့များမှာလည်း အလှဆုံး ပြင်ဆင်၍ ပွဲကြည့်ရန် ရန်ခွန်နေကြ၏။

ထမင်း စောစောစားပြီး လူပျိုခေါင်းအိမ် သွားနေလိုက်၏။ ဟိုလူခေါ်သည်လူခေါ်ဖြင့် လူပျိုခေါင်းခိုင်းသမျှ တက်ကြွစွာ လုပ်ပေးနေ၏။

လူအားလုံးစုံသည်နှင့် ပွဲသွားရန် လှည်းဖြင့် ထွက်ခွာကြ၏။ လှည်းပေါ်ရောက်ပြီးမှ မောင်အောင်ဖုန်းက လူပျိုခေါင်းကို . . .

“ကိုကြီးသာဦး၊ ကျွန်တော် ဗိုက်သိပ်နာလို့ အိမ်သာတက်ဦးမယ်”

“ဟာ . . . မင်းကလဲ အရေးထဲ အရာပေါ်နေပြန်ပြီ၊ စောင့်နေရင် ကြာတော့မယ် အောင်ထားလိုက်ပါကွာ”

“ဟာ . . . မရဘူးဗျ စောင့်ပါဦး”

တာလသား အများစုက တစ်ယောက်တစ်ခေါက် ဝိုင်းဝန်းနောက်ပြောင်နေကြ၏။ ပွဲသွားရန် အလွန်စိတ်စောနေကြသည်မို့ မောင်အောင်ဖုန်းကို စောင့်ရန် အချိန်တလေးပင် မပေးနိုင်အောင်ဖြစ်နေကြ၏။

လူပျိုခေါင်း သာဦးက . .

“ကဲကဲ ခင် အိမ်သာတက်ပြီးမှ သွတ်သွတ်တလေးလိုက်ခဲ့ တို့ကတော့ ပြည်ပြည်ဆင်းဆင်း သွားမယ်၊ လမ်းမှာ ခေါ်လဲ ပွဲခင်းထဲမှာ ဆုံမှာပဲတော့ ဒီတော့ လမ်းကို သွားရဲတယ် မဟုတ်လား”

“ဘာ မသွားရဲစရာရှိသလဲဗျ၊ တောသားပဲ လုံးဝ မကြောက်ဘူး”

မောင်အောင်ဖုန်းမှာ လှည်းပေါ်မှ ဆင်း၍ အိမ်ရှိအိမ်သာသို့ အပြေးသွားပြီး အိမ်သာတက်နေလိုက်၏။ ဗိုက်က ရစ်ရစ်နာနေသည်မို့ အိမ်သာထဲတွင် အချိန်ကြာသွား၏။ ကိစ္စများပြီး၍ လိုက်ရန်ဟန်ပြင်တော့ ခေါင်းက တစ်ပိတ်ပိတ် မူးလာသဖြင့် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်ရ၏။ အိမ်ပေါ်ရှိ သူ့ဘကြီးနှင့် ကြီးတော်က . . .

“ဟဲ့၊ အောင်ဖုန်း၊ ပွဲမလိုက်သွားဘူးလား”

“ဗိုက်နာလို့ အိမ်သာတက်နေတာ၊ ပြီးတော့ ခေါင်းမူးလာတာနဲ့ ခဏလှဲလိုက်ဦးမယ်၊ ပြီးမှ လိုက်သွားမယ်”

“နင်က ဘာအစားများလို့လဲ၊ အစားများဖြေဆေး သောက်မလား”

“ရတယ်၊ ဘကြီး ခဏနေသက်သာသွားမှာပါ”

ပြောရင်းဆိုရင်း အိမ်ရာထဲဝင်လှ၍ ခေါင်းနှင့်ခေါင်းအုံး ထိမိလေတော့ တစ်ချိုးတည်း အိပ်ပျော်သွားသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် . .

“ဟာ ငါပွဲခင်းထဲလိုက်သွားရမှာပါလား”

ဟု ရေရွတ်ရင်း ပွဲသွားရန် အိပ်ရာထဲမှထပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

မိုးချုပ်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ရွာထဲတွင် အိပ်ပျော်နေကြပြီ ဖြစ်၏။ ပွဲခင်းသို့ ရွာထဲရှိ လူကုန်နီးပါးသွားသဖြင့် ရွာမှာ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ရွာ၏ အနောက်ဘက်လမ်းအတိုင်း ဓာတ်မီးတစ်လက်ဖြင့်ထွက်ခဲ့ရာ ရွာအထွက် မိုင်ဝက်ခန့်တွင် တောစပ်ထဲမှ ကွင်းပြင်ကို တွေ့ရ၏။ ကွင်းပြင်၏အဆုံးတွင် အိမ်တစ်လုံးကို မီးရောင်ဖြင့် တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ထဲ ထူးဆန်းသွား၏။

ဒီဘက်ပိုင်းကို ရောက်ဖူးသော်လည်း အလာနည်းသဖြင့် အိမ်ရှိ မရှိမသိခဲ့ပေ။ ယခုတော့ မီးရောင်ဖြင့် တွေ့ရ၍ စိတ်ဝင်စားပြီး ကွင်းပြင်ကိုဖြတ်၍ အိမ်ဘက်သို့သွားခဲ့သည်။

ကျေးလက်နေ လူငယ်သဘာဝတောလမ်းခရီး ညအမှောင်ကို လုံးဝ မကြောက်ပေ။ စူးစမ်းလိုသော စိတ်ဖြင့်သာ သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ခြံစည်းရိုးနား ရောက်သောအခါ ခြံတံခါးဝတွင် အသက်လေးဆယ်ခန့် မိန်းမကြီးကို တွေ့ရ၏။

မိန်းမကြီးက သူ့ကို . . .

“လာကွ၊ ငါတူရဲ့၊ မင်းကို စောင့်နေတာကြာပြီ၊ မင်းညီမကလဲ ပွဲကြည့်ချင်နေတာနဲ့ မင်းကိုမျှော်နေတာ၊ ငါတူခေါ်သွားလိုက်ဦး” ဟု ပြော၍ အိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွားရာ အသက် ၁၆ နှစ်ခန့် မိန်းမပျိုလေးကို တွေ့ရ၏။

အကိုအဝါရောင်၊ လှချည်ကချိုက်ထဘီဖြင့် လှချင်တိုင်း လှနေသော မိန်းမလေးကို အံ့ဩစွာကြည့်မိသည်။

မိန်းမလေးက . . .

“အစ်ကိုနဲ့အတူ ပွဲကြည့်ချင်လို့ စောင့်နေတာ၊ ခေါ်မှာလား”

“ဟာ . . . ခေါ်သွားမှာပေါ့၊ ဟိုမှာ အဖော်တွေရှိတယ် မဟုတ်လား”

“တစ်ယောက်တည်းပါ၊ တစ်ယောက်တည်း အဖော်မရှိလို့ အစ်ကို့နဲ့ စောင့်နေတာ ကြာလှပါပြီ”

“ကဲ ငါတို့၊ စိတ်ချလက်ချထည့် အိမ်အထိ ပြန်ပို့နေ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဒေါ်၊ ညီမအရင်း ဆောင့်ရှောက်ပါမယ်”

ပြောပြီး ပွဲခင်းရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်အထိ တစ်ယောက်ဆွဲပြီး စကားပြောပြောဖြင့် လာခဲ့ကြ၏။ စကားတစ်ဆုံ ပြောမကုန်ဘဲ ရှိနေသည်။ မိမိထဲတွင်လည်း အလွန်အေးချမ်းစွာ ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိ၏။ ရန်ခန့်လိုက်လာသူ လုံးဝမရှိဘဲ ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဆက်ဆံကြ၏။

ပွဲခင်းထဲ ရောက်သောအခါ ရွာထဲမှ အလသားများကို လိုက်ရှာရာ မတွေ့ရဘဲ နှစ်ယောက်သား အကြော်ဆိုင်ခိုင်းပြီး စကားပြောကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို အခြားပိုင်းမှ ကာလသား၊ အလသမီးများက အထူးအဆန်းလိုက်ကြည့်ကြသဖြင့် ရှက်မိသေးသည်။

သောအခါ ပွဲခင်းအစွန်းဘက်တွင် နှစ်ယောက်သား ပွဲကြည့်ကြ၏။ သူတို့ကြည့်သောနေရာဘေးတွင် ချစ်ချစ်တွဲတွဲ နာလည်း ကြည့်ကြသဖြင့် ကိုယ့်ကို မိမိစားစားသဖြင့် ဝမ်းသာရပေသည်။

ညဉ့် နက်လာလေသောအခါ အလင်းလက်ကျန် မြောက်ပြန်လေက သောသဖြင့် ချမ်းလာကြသည်။ ချစ်သူနှစ်ယောက် များက ရွာဝေးရာရ စောင်ခြုံပြီး ကြည့်ကြသည်။ ဤဒေသတွင် ပွဲကြည့်သူ ညအခါ ချမ်းသဖြင့် စောင်ယူခဲ့ပြီး စောင်ခြုံပွဲကြည့်ကြခြင်းဖြစ်၏။

သောအခါများ အကြိုက်တွေ့ရသော ပွဲကြည့် စောင်ခြုံပွဲဟု ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မောင်အောင်ဖုန်းက စောင်မပါ သို့သော် မိန်းကလေးက သူ့မှာ သောအခါ ခြုံစောင်ထုတ်ပြီး နှစ်ယောက်အထိ ပွဲကြည့်ကြသည်။

စကားပြောလိုက် ပွဲကြည့်လိုက် နောက် ၃ နာရီ ကျော်သောအခါ အလေးက...

“အစ်ကို အိမ်ပြန်ဖို့ ခြံမလင်းခင် အိမ်ရောက်မှ ဖြစ်မယ်” ဟု ပြောသဖြင့် အိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။

တောလမ်းထဲတွင် နှစ်ယောက်သား လက်ဆွဲပြီး ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အဒေါ်ကြီးက-

“ဘယ်နှယ်လဲ ပွဲတ ကြည့်လို့ ကောင်းရဲ့လား”

“ကောင်းတယ်ဗျ”

“ကောင်းတယ်ဗျ”

ပြိုင်တူ ခြေမီသဖြင့် ရယ်ခဲကြသေးသည်။

အဒေါ်ကြီးက ...

“ငါတို့ကို သိပ်ပြီး ကော့ဇူတင် ပါတယ်၊ ဒီမှာ အိပ်ချင်လဲအိပ်သွားနော်”

“ဟာ၊ မအိပ်ဘူး၊ အိမ်ပြန်မှာပါ”

အဒေါ်ကြီးက အပေါ်သို့ တက်သွားရာ ဧည့်ခန်းထဲထိုင်နေသော မိန်းကလေးက ...

“ကျေးဇူးတင်တယ် အစ်ကိုရယ်၊ ညီမ နာမည်က မနှင်းမြပါ။ အစ်ကို့ကို အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပေးလိုက်မယ်၊ တစ်သက်လုံး သိမ်းထားနော်” ဟုဆိုပြီး လက်ကိုင်ပဝါ အဝါလေးကို ပေးခဲ့၏။ ပိုးသား လက်ကိုင်ပဝါလေးပင် ဖြစ်၏။ မောင်အောင်ဖုန်းက နှုတ်ဆက်ပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့ရာ အိပ်မက်ထဲမှ လန်နီးခဲ့ရ၏။ အပြင်တွင် မိုးလင်းနေပြီ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ညက ပွဲကြည့်ခဲ့သလား၊ အိပ်ပျော်ရင်း အိပ်မက်မက်ခဲ့သလား၊ ဝေခွဲမရသဖြင့် အိတ်ထဲစမ်းကြည့်ရာ လက်ကိုင်ပဝါ အဝါလေးကို တွေ့ရသဖြင့် ရူးချင်သွား၏။

မကြာမီ ရွာထဲသို့ ပြန်လာကြသော ပွဲပြန်သူများ၏ အသံကို ကြားရ၏။ ကာလသားများက မောင်အောင်ဖုန်းကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပိုင်းပြောကြ၏။ သူကလည်း ပွဲခင်းထဲလိုက်လာခဲ့၏။ ရွာမတွေ့ကြောင်း ပြန်ချေပ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ကာလသား ခေါင်းက...

“မင်းအိမ်က ငေး တစ်ညလုံး အိပ်နေတာလို့ ပြောတယ်၊ မင်းတ ခွဲခင်း ထဲလိုက်ခဲ့တယ် ပြောတယ်၊ ဒါဆိုရင် ညတုန်းက ကပြတဲ့ ပြဇာတ်နာမည်ကို ပြောစမ်း”

“ကိုကြီးသာဦးရယ်၊ ပြဇာတ်က မိုးလားလေလား၊ နောက်ပိုင်းဇာတ်က လက်ဝဲသဲနွရဲအမတ်ကြီးအကြောင်း က၊ တာဗျ”

အားလုံး စိတ်ရှုပ်ထွေးသွား၏။ သူတို့ထက် ပိုစိတ်ညစ်ရသည်မှာ မောင်အောင်ဖုန်း ဖြစ်၏။ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ သူဘကြီးနှင့် ကြီးတော်တ သူတစ်ညလုံး တခေါ်ခေါ်နှင့် အိပ်နေသည်ကို ပြောကြသည်။ သူက အိပ်မက်ထဲတွင် ပွဲကြည့်နေခြင်း ဖြစ်၏။

သို့သော် လက်ကိုင်ပဝါလေးက အိတ်ထဲမှာရှိနေပြန်၏။ ထိုရွာလေးတွင် မောင်အောင်ဖုန်း အကြောင်းကို ပြောစမှတ်တွင် သွားရ၏။ သူ့သွားခဲ့သော အိမ်နေရာကို သွားကြည့်ကြ၏။ မည်သည့်အိမ်မျှ မရှိပေ။ သို့သော် ခြေရာများ တွေ့ရ၏။ စိတ်ညစ်လွန်းသဖြင့် မိဘရပ်ထံ ပြန်ခဲ့သည်။

❖

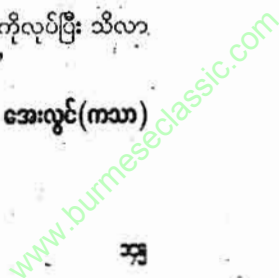
“အရှင်ဘုရား၊ အဲဒီတုန်းက အိပ်မက်လား၊ တကယ်လား၊ ဘယ်လို သဘောရသလဲ ဘုရား”

“အိပ်မက် မက်တာက အမှန်ပဲဗျ၊ ဒါပေမယ့် လက်ကိုင်ပဝါက လက်တွေ့ရှိပြန်တော့ ဘာပြောရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး၊ ကျုပ်လဲ ရဟန်းဝတ်ပြီး အဲဒီရွာက ပင့်တာနဲ့ နေ့ဖြစ်ခဲ့တာ အခုထက် ထိပဲ”

“အခုကော၊ အဲဒီ ပဝါလေးရှိ သေးလား ဘုရား”

“ကျုပ် တရားကိုလုပ်ပြီး သိလာတော့ စွန့်ပစ်လိုက်ပြီ”

□ အေးလွင်(ကသာ)

“ကိုသာဒင်... ”

“အေ... ဟေ...”

“ညနေ ထမင်းအိုးတစ်လုံးတော့ တည်ထားပေးနော်၊ ကျွန်မ နည်းနည်း နောက်ကျမလားလို့၊ ဟုတ်လား ကြားလား”

“ဟ... ကြားတယ်၊ ငါ နားမလေးဘူး၊ စိတ်ချ သွားမပူနဲ့”

“ငါ့ရဲ့ခြောက်တွေလဲ ချစ်ဖို့ မေ့နေမယ်နော်၊ ချစ်တ မေ့တတ်လို့ မှာရတာတော့”

“ငါ့ ကလေးများ မှတ်နေလား၊ ဟာ၊ စိတ်ချစမ်းပါ၊ နေ့တိုင်းလုပ်နေကျ အလုပ်တွေ၊ မေ့စရာလားဟ”

“ကဲ... ဒါဆို လာ၊ ဈေးတောင်းပင့်ပေး”

“ကဲ... အဲ... အေး... ဟုတ်ပြီ”

အထက်ပါ အချိအချ စကား ပြောနေကြသော လင်မယားနှစ်ဦးကား ဦးသာဒင်နှင့် ဒေါ်ကျင်အေးတို့နှစ်ဦး။

ဒေါ်ကျင်အေး ဈေးရောင်းထွက်ခါနီး မှာကြား ပြောဆိုနေကြခြင်းသာ။ ဦးသာဒင်ကား အသက်(၄၀) ခန့်ရှိ၍ ဒေါ်ကျင်အေးလည်း(၄၀) ခန့်ရှိပြီး သား သမီးမရှိကြဘဲ ငယ်လင်

ငယ်မယားများဖြစ်ကြပြီး ကွဲသောင်ရွာ တွက်သစ်တန်းတွင် နေကြပြီး ဈေးတောင်းအတွင်း ဆီအား ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ နှင်း၊ မဆလား၊ ငံပြာရည်၊ ငါးပိများ ဘူးကြီး၊ ဘူးငယ်၊ ပုလင်းများနှင့် ထည့်၍ ခေါင်းတွင်ရွက်ပြီး တူးရိုးရွာ၊ ကတက်ကုန်းရွာ၊ ဇီးဖြူကုန်းရွာ၊ ရွှေကညင်ပင် စသော ရွာနီးတစ်ဝိုက် လှည့်လည်၍ရောင်းသော ခေါင်းရွက်

ဈေးသည် ဒေါ်ကျင်အေး ဖြစ်သည်။ ငွေလည်း ရချင်ရင်ရ၏။ ပဲနှင့် လဲချင်လည်း လဲကြ၏။ ဆန်နှင့် တန်ဖိုးသင့်၍ လဲလှယ်ချင်လဲကြ၏။ နံနက်ပိုင်း ကြိုရာ (ထမင်းစားချိန်ကျလျှင်)အိမ်တစ်အိမ်က ကျွေးသည့် ထမင်းအား စား၍ ညနေ ၃ နာရီဝန်းကျင်မှသာ ဒေါ်ကျင်အေး ပြန်ရောက်လေသည်။

ပြန်ရောက်လာသော အခါ ဦးသာဒင်က ဆန်များအား ဆန်ပုံးတွင် လည်းကောင်း၊ ပဲများအား ပဲတောင်းတွင်လည်းကောင်း ပေါင်းရလေသည်။

ပြီးလျှင် ဆီပုလင်းများ၊ ငံပြာရည်ပုလင်းများ၊ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များအား ထပ်မံဖြည့်ထားရသည်။ ချင်ခွက်များအားလည်း စစ်ဆေးထည့်ရသည်။ အိမ်တွင် ဆီပုံးလိုက်၊ ငံပြာရည်

www.burmeseclassic.com

လည်း ပုံးလိုက်၊ အခြားငါးပါး မန်ကျည်း
သီး စသည်လည်း တစ်လစာခန့်ရောင်း
နိုင်ရေး၊ တစ်လတစ်ကြိမ်ခန့် ခုနစ်မိုင်
ခန့်ဝေးသော လေးမျက်နှာမြို့သို့ လှည်း
နှင့် ဦးသာဒင် ဝယ်ရလေသည်။

အိမ်တွင်လည်း နေ့နေညည
ရေးဆိုင် ဖွင့်ထားသဖြင့် ကွက်သစ်
(ရွာသစ်ပိုင်) တစ်တန်းလုံး လာဝယ်
ကြလေသည်။ မနက်ဈေးလည်း မရှိ
ညနေဈေးလည်း မရှိ ရံဖန်ရံခါ ငါးသည်
များလာမှသာ ဟင်းစားဝယ်ရသည်။

သို့မဟုတ်ပါက ပဲခွင်သာ နှစ်ပါး
များများသော ဈေးဝေးသောမြစ်ဝကျွန်း
ဆီဒေသ ဖြစ်သည်။

ဦးသာဒင်တွင် နွားတစ်ရှဉ်း
(နှစ်ကောင်)နှင့် လှည်း၊ လှေအစုံရှိသည်။
ဦးသာ ကိုင်းမရှိ လယ်မရှိ၊ လင်မယား
နှစ်ယောက် စီးပွားရေးကို စနစ်တကျ
အတိုင်အဖောက်ညီညီ လုပ်ကိုင်ကြ
သဖြင့် လှူနိုင်ခါနီးနိုင် ပေးကမ်းစွန့်ကြ
နိုင်သော အိမ်ထောင်စုဖြစ်သည်။

ဦးသာဒင်နှင့် ဒေါ်ကျင်အေးတို့
အိမ်ထောင်ကျပုံကား ခပ်ဆန်းဆန်းဟု
ဆိုရသည်။ ဦးသာဒင်ကား နှာတံပေါ်၊
ကျယ် မျက်နှာမျက်လုံးကောင်း၊ ဥပမိ
နိသန့်သန့်၊ ခြေသလုံးမွေး လက်မောင်း
ရှည် ခင်ဘတ်မွေးထူသည့် နိုင်ငံခြား
မှ နိုင်ငံမင်းသားဆန်ဆန် ရုပ်မိုး၊ ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းတွင် သဒ္ဓါနှင့်သင်္ဂြိုဟ်
တို့နှင့် သရုပ်ကွဲပြီး စာတတ် တစ်
ယောက်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

သို့သော် ဇွတ်တရွတ်လုပ်တတ်
အကျင့်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး
ကျ နှစ်အတွင်း အရက်အနည်းငယ်
တတ်တတ်သည်မှအပအခြားပြသန်မှာ
မရှိဘူးပေ။ လူချစ်လူခင်များသော
လူနေရာ ကူညီဆောင်ရွက်တတ်
ဦးသာဒင်ပင်။

ဒေါ်ကျင်အေးကား မွေးချင်း သုံး
ယောက်ရှိ၍ သမီးအကြီးဆုံး ဖြစ်လေ
သည်။ အသားလတ်၊ ဆံပင်ကောင်း၊
မျက်နှာ နှာတံကောင်း၊ သွားကောင်း

မိန်းမချောစာရင်းဝင် ကွမ်းတောင်
ကိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်ကပင်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် စတုတ္ထတန်း
ထိ ပညာသင်ခဲ့ရပြီး ဉာဏ်အလွန်ပင်
ကောင်းလှသည်။ လက်ရေးများ ဝိုင်း
လျက်ရှင်း၍ လွန်စွာလှသဖြင့် သူလက်
ရေး မြင်သူတိုင်း အံ့မွမ်းကြလေသည်။

မကျင်အေး မိသားစုအိမ်နှင့်
ကိုသာဒင်တို့အိမ်ကား မျက်စောင်းထိုး
မျက်နှာချင်းဆိုင် တန်းနေကြသည်။
မကျင်အေးမိဘများသည် မြေပဲတိုင်း
ရှိသည်။ မြေပဲစိုက်ခြင်း၊ ပဲနုတ်ခြင်း
စသော ကိုင်းအလုပ်များလုပ်ရသကဲ့သို့
ကိုသာဒင်၏မိဘများကား မြေနှုတ်
မြစ်ကမ်း၌ (ဆေးရွက်ကြီး) စိုက်ခြင်း
လုပ်ငန်း လုပ်ကြလေသည်။

ကိုသာဒင်တို့ကား မိသားစု ငါး
ယောက်၊ သူက သားအလတ်၊ ကျောင်း
နေဖက်သူငယ်ချင်းများဖြစ်သော်လည်း
စိတ်မဝင်စား၊ ဘာသိဘာသာနေထိုင်ကြ
လေသည်။

တစ်နေ့ မကျင်အေး မြေပဲနုတ်
သည့်နေ့တွင် ကိုသာဒင်အိမ်သို့ ညနေ
မိုးချုပ်ခါနီး ရောက်လာပြီး...

“သာဒင်ရေ”

“ဟေ...ဟ ကျင်အေး ဘာလဲ”

“မနက်ဖြန် နတ်ပြီးသား ပဲတွေ
တလင်းထဲသွင်းဖို့ အဖေကလဲ ခရီး
သွားနေတော့”

“ငါ့ကို လှည်းနဲ့ လာတိုက်ပေး
စမ်းပါဟယ်၊ ဒီလိုလား ဟုတ်တယ်
မဟုတ်လား”

မကျင်အေး ရယ်လည်းရယ်၊
ခေါင်းလည်း သွက်သွက်ညိတ်လျက်
ခပ်ပြုံးပြုံး အနေအထားဖြင့်...

“အေး၊ ဟေး..ဟေး အေးဟယ်
ကူပါဦးဟယ်နော်”

“ငါလဲပဲ အခုအချိန်မှာတော့
အင်း”

“ဟယ်- မအားဘူးလား၊ ဒုက္ခပဲ
ဟယ်၊ နင်မအားရင် ပဲတွေနုတ်ပုံထား
တာကြာပြီကျွတ်ကုန်ပြီနဲ့တူတယ်ဟယ်”

“ဟား..ဟား..ဟား.. ကဲလာခဲ့
မယ်ဟ..ကဲ”

“အေးဟယ်၊ ကျေးဇူးပါ မနက်
နော်”

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ”

နံနက် ဝေလီဝေလင်းတွင်တော့
ကိုသာဒင်က လှည်းပေါ်မှနေ၍
အောက်က အပွေ့လိုက် မကျင်အေး
ပစ်တင်ပေးသော မြေပဲပင်များ (ဥများ
နှင့်)အား ဖမ်းယူ၍ သေချာစွာစီရလေ
သည်။ ပြီးလျှင် တလင်းရှိရာသို့ မောင်း
ပို့ပြီးလျှင် ပဲပင်ပုံများ၌ရာ ပြန်မောင်း
လာနှင့် အကြိမ်အခေါက်များစွာ မိုလင်း
ခါနီး လင်းခါအေအိန်မှာ အောက်က
မကျင်အေး မြေပဲပင်များ ထောက်လှူ
ပြီး လှည်းပေါ်သို့ပစ်ရန် ကုန်ရာမှအထ
လုံချည်ကျွတ်၍ ကျလေတော့၏။

“အယ်...”

“ဟ...ဘာလဲဟ”

မြေပဲပင်များ ပွေ့ထားသည်အား
လှည်းပေါ်သို့ပစ်မည်ဟန် အပြင်ကိုသာ
ဒင်က ဆီးဖမ်းဖိုလက်ဟန်နှင့် အသင့်
လုံချည်ကျွတ်ကျသွားသော မကျင်အေး
အား မြင်လိုက်ရ၍ ရှိန်းခနဲဖြစ်သွားလေ
သည်။ မကျင်အေးကလည်း လုံချည်
ဆတ်ခနဲ ကောက်ကိုင်၍ တိုတိုဝတ်
လိုက်ပြီး...

“သာဒင်”

“ဟေ”

“နင်..နင်ကြည့်နေတာလား၊
မြင်..မြင်သွားသေးလား”

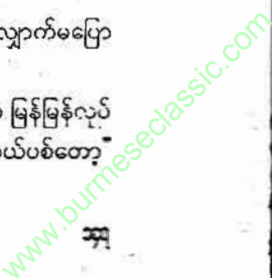
“မြင်တော့ ဘာဖြစ်လဲ..ကဲ”

“အမယ်လေးနော် ရွက်လိုက်
တာ ဟယ်”

“အာ၊ ဘာရွက်စရာရှိလဲဟ၊
နင်အမေ့ဗိုက်ထဲက ထွက်လာတုန်းက
ဒီအတိုင်းပဲ ဘာပါတာမှတ်လို့ ရွက်စရာ
မလိုပါဘူးဟ”

“နင် သူများတွေလျှောက်မပြော
နဲ့တော့ဟယ်”

“ကဲ မယ်မင်းကြီးမ မြန်မြန်လုပ်
လာခဲ့မနေနဲ့၊ နေမြင့်သွားမယ်ပစ်တော့”

ထို့နောက် မကျင်အေး မြေပဲပင် များပွေ့၍ ပစ်ရပြန်၏။

ကံဆိုးချင်တော့လည်း ဒုတိယဗိုလ်ခိုင်မာစွာ ဝတ်ထားသော လုံချည်က ကျွတ်ပြန်လေ၏။

“တောက်. . ခက်ပါဟယ်”

အဖျို၊ လူဖျိုကလည်း ဖြစ်ပြန်၊ တစ်ခါမဟုတ် နှစ်ခါရှက်ဖြစ်၍ မကျင်အေး မျက်နှာမဖော်ရတော့။

အလိုက်သိသော ကိုသာဒင်က စကားရောပြော၍ များစွာ ကျန်သေးသော မြေပဲပင်ပုံများအား ကြည့်၍ . .

“ကဲ၊ ကျင်အေး၊ ခဏနားပြီး အဆာခံ စားလိုက်ဦးမယ်၊ နင်လဲစားတော်ကြာနေ ပြန်လာခဲ့၊ ကြားလား”

ပြောပြီးသည်နှင့် ကိုသာဒင်ကား လှည်းမောင်း၍ သွားလေတော့၏။

ထိုနေ့ နေ့တုန်သွားသော်လည်း သာဒင်နှင့် ထောင်အဆီတို့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ အလုပ်သိမ်းပြီး ကိုသာဒင် နွားစာ ကျွေးနေစဉ် နောက်နားမှ သာဒင်ပခုံးအား လာပုတ်သောကြောင့်. . .

“အ. . ဟာ. . အင် ကျင်အေး အချိန်မတော် ဘာကိစ္စ. . ဟင်”

“သာဒင် ငါ အိမ်မှာနေလို့ မရတော့ဘူး၊ အဲဒါ. . အဲဒါ”

“အဲ. . . တော့ ဘာလုပ်ပေးရမှာတဲ့”

ထိုနေ့မှစ၍ . . .

ကိုသာဒင်နှင့် မကျင်အေးတို့ ခိုးပြေးကြလေတော့၏။ သူတို့ညားပုံက ဤသို့ ခပ်ဆန်းဆန်း ပြောရမလား။ တစ်မျိုးဖြစ်သည်ကတော့ အမှန်။

နှစ်များစွာ ကြာသော်လည်း ကိုသာဒင်နှင့် မကျင်အေးတို့ သားသမီး မရကြ။

ငယ်ရွယ်သူများကို ငဲ့၍ လယ်များ ကိုင်းများ နွားများ လက်ဖွဲ့သော်လည်း နှစ်ဦးစလုံးက လက်မခံ ငြင်းပယ်၍ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး စီးပွားရှာကြရာ သုံးနှစ်အတွင်း အိမ်နှင့်၊ မြေနှင့်၊ နွားလှည်း

နှင့်၊ ဈေးဆိုင်နှင့် အေးအေးဆေးဆေးပင်။ မကျင်အေး မိဘများဘက်မှ အိမ်တွင်းနတ်များ ထားရှိသည်အပြင် လျှောက်တန်း(ခေါင်းရင်းတန်း) တွင် ဆိုင်းနှင့် ကြွက်မီးနှင့် အုန်းသီးတစ်လုံး ထူးခြားစွာ ဆွဲထားသည်။

“လူဖျိုကြီးနတ်” ဟုသိရ၏။

ဤသည်များ အိမ်ဦးခန်းတွင် မသိပ်ရ အိပ်ပါက ခြေရင်းသို့ ဆွဲချခြင်း ခံရသည်။ ဤသည်လည်း ကိုသာဒင်တို့ အိမ် ထူးခြားချက်တစ်ခု ဖြစ်လေသည် ကား အမှန်ပင်။

ယနေ့ ဒေါ်ကျင်အေး ဈေးရောင်းသွားပြီးနောက် အိမ်မှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက် ထမင်းစားပြီး အိမ်ရှေ့တန်းလျှားပေါ်တွင် ထမင်းလုံးစီရင်း ဦးသာဒင် အိပ်ပျော်သွားသည်။

အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ အရက်တံခိုးကြောင့် ရေအလွန်နာလေတော့၏။ မျက်နှာနှင့်တည့်တည့် လျှောက်တန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော “လူဖျိုကြီးနတ်” အုန်းသီးအား ကြည့်မိရာမှ အုန်းရည် သောက်ချင်စိတ်များ တားမရ ဖြစ်ရလေတော့၏။

ထို့နောက် ထိုင်လိုက်ပြီး ပုဆိုးပြင်ဝတ်သည်။ လုပ်ရကောင်းမလား၊ မကောင်းဘူးလား စဉ်းစားပြီး အုန်းရည် သောက်ချင်သည့် စိတ်က နိုင်သွား၍ ထရုံတွင် ထိုးစိုက်ထားသော ငှက်ကြီးတောင် ရေစကြိုစားအား ဆွဲနုတ်၍ အနှိုလျှောက်တန်းတွင် ဆွဲထားသော အုန်းသီးအား ဓားနှင့်တုတ်ထားလျက်. .

“ငါ အုန်းရည်သောက်မယ်၊ ငါ

စားတယ်လို့ပြောလိုကတော့ ခွေးမသား လူဖျိုကြီး သေမယ်သာ ပြင်ထား၊ ကြားလား” ဟုပြောလည်းပြော ဓားနှင့်မွမ်းပြီး မိုင်းခနဲဖြတ်ချလိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက်ခွဲ အရည်သောက်ပြီး အဖတ်အနည်းငယ်စား၍ ကြွင်းကျန်သည်များကို နောက်ဖေးဘက် ပိန်းတောထဲသို့ပစ်လိုက်ပြီး တန်းလျှားပေါ်ပြန်အိပ်နေလိုက်သည်။

ညနေသုံးနာရီခန့် ရောက်သောအခါ ဒေါ်ကျင်အေး ဈေးရောင်းရာမှ ပြန်လာလေတော့သည်။ အိမ်နီးချင်းများ ပါ စုဝေးရောက်ကြတော့၏။

“ဈေးသည် ပြန်လာပြီဟေ့၊ လာကြတော့ ဝယ်စရာရှိတဲ့ လူတွေ”

ဒေါ်ကျင်အေး အိမ်ခြံဝ ဝင်လာကတည်းက မျက်နှာကြီးနီလျက် အိမ်ဖိနပ်ချွတ်အနီး ကွပ်ပျစ်တွင် ဈေးတောင်းအား ဝိုင်းချပေးပြီးတွင်ကာ အားလုံး အံ့ဩ၍ မျက်လုံးပြူးကြလေတော့၏။

ဒေါ်ကျင်အေးသည်ကား တစ်တစ်ရာ ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသည့်နှယ် မျက်စိလည်း မဖွင့်၊ ဆံပင်များလည်း ပြေလျက်၊ ရှေ့တိုးနောက်ဝင် ယိမ်းတိုး တုန်ယင်လျက် တဆတ်ဆတ် ပူးကပ်နေရာ. . .

“အိုဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်၊ ငါ့အခု မကျင်အေးကိုပူးနေတာ ဘာလဲ၊ ဘာကိစ္စ ပူးရတာလဲ ပြောပြောပါ”

ခြေရင်းအိမ်မှ အကင်းပါးသော ဒေါ်မြက ရိပ်မိသလောက်မှန်း၍ မေးခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ပူးကပ်နေသော ဒေါ်ကျင်အေးကား စကားသံ ထွက်မလား။

“ပြောမှ အကျိုးအကြောင်း မှာလေ၊ ဒီလိုကြီးပူးနေတော့ အနားကျပ်တို့က ဘာလုပ်ပေးရမှာတဲ့၊ ပြောစရာရှိရင်ပြော၊ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ၊ ဘာလိုတာလဲ၊ ပြောမှ လုပ်ရမှာလေ”

ဒေါ်ကျင်အေးကား မပြောမျက်စိလည်း မဖွင့်၊ ယိမ်းတိုး၍ ပူးလျက် အနီးမှတစ်ယောက်နှစ်ယောက်မှသည် အမျိုးသမီးများ တဖြည်းဖြည်း များလာလေသည်။ တစ်ယောက်တစ်မျိုးမေးလိုက်သည်မှာ စုံသလော့ ရှိသော်လည်း ဘယ်လိုမှ မေး၍မရဘဲ ပူးနေသည်ကတော့ မရပ်၊ စိတ်မချတော့သော ဒေါ်မြက. . .

“ကဲ၊ ဒါလောက် လေးလေးစားစား မေးနေတာတောင် မေးတဲ့လူက မောနေပြီ။ ဘာလို့မပြောတာလဲ၊ မပြောချင်လဲ နေပေတော့၊ ကဲဟေ့ ကောင်မတွေ၊ ပြန်ကြမယ်၊ ကြာတယ် ပြောရရာရှိ ပြောရမှာပေါ့။ ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်းမသိ၊ သာဒင်တလဲ ကိပ်နေတုန်းလား ဒီမှာ နှင့်မိန်းမ ဘာဖြစ်လဲ လာကြည့်ဦးဟဲ့၊ အမယ်လေးနော်”

ဒေါ်မြ၏ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် အသံကြောင့် ဦးသာဒင် နိုးသွားလေတော့၏။ တန်းလျားပေါ်မှထပြီး လူတွေ ဝိုင်းနေသော ဇနီးမကျင်အေးအား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဦးသာဒင် အနည်းငယ် သအေးပေါက်သွားသည်။ ပြဿနာတော့ စပြီဟု စဉ်းစားမိပြီးသား။

“ဘာလဲဒေါ်မြ၊ မကျင်အေးဘာဖြစ်တာလဲဗျ၊ အို့ ပူးနေတာလား၊ ကဲဘာဖြစ်ချင်လဲ ဘာလုပ်ပေးရမလဲပြောပြော”

ဒေါ်မြတို့ ပြောသံဆိုသံအား သံယောင်လိုက်၍ ပုဆိုးပြင်ဝတ်ရင်း

တန်းလျားမှထလာ၍ အထက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်ရာ ထိုအခါ ပါးစပ်ပိတ်နေသော ဒေါ်ကျင်အေးက မပွင့်တပွင့်အသံနှင့် “ဟို... ဟို တခြားဟုတ်ပါဘူး၊ အုန်းသီးလေးဆွဲပေးပါလို့ ပြောချင်လို့ပါ... အ... အ... ဝါး... ဟား...”

ပြောလည်းပြီး ပူးနေသော ဒေါ်ကျင်အေးလည်း ပူးနေသည့်အရာထွက်သွားလေသဖြင့် ဒေါ်မြက...

“ဪ... ဟုတ်လား၊ အဲ... အေး နှင့်တို့အုန်းသီးဆွဲပေးပါတဲ့ ဟိုလူပျိုကြီး နတ်ထင်တယ်၊ မရှိမှ မရှိတာဘဲ၊ ကဲကဲ၊ အဲဒါလုပ်ပေးလိုက်၊ သာဒင် ဟုတ်လား၊ ဒါလေးများဟယ် စောစောက ပြောလိုက်လဲ ပြီးတဲ့ဟာ”

ထို့နောက်တွင်တော့ တဖြည်းဖြည်း ဒီအကြောင်းအရာကား ပေါ်စမြဲဖြစ်သောကြောင့် ဦးသာဒင်အား ပြုံးကြလေသည်။ ဦးသာဒင်သည်လည်း ပြုံးမိသေးသည်။

“ငါစားတယ် မပြောချဘူး၊ တော်

သေးတာပေါ့”ဟုလည်း တွေး၍ ရယ်မိသေး၏။

“ကဲ ကိုသာဒင် လာဈေးရတောင်းပင့်”

“အေး... အေး လာပြီ လာပြီ” ဒေါ်ကျင်အေး ဈေးတောင်းအားအပင်တွင် ဒေါ်ကျင်အေး လုံချည်ကွတ်ချုပ်ပြန်လေတော့၏။

“ဟေ့ ကဲ လက်မြဲမြဲ ကိုင်ထား၊ ငါဝတ်ပေးမယ် ဒီရွာ ဒီရွာတွေမှာ ဒီလိုသာ ကွတ်နေရင်တော့ ဈေးတောင်းရယ် တော်တော်ခက်နေတော့တာ...”

“ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဘယ်ရွာတွေမှာမှ မကျွတ်ဖူးဘူး၊ သိရဲ့လား၊ ပြောလိုက်ရရင်တော့ သွားမယ်”

ဈေးတောင်းကြီးရွက်၍ ထွက်သွားသော ဒေါ်ကျင်အေးအား နောက်ကျောမှရပ်ကြည့်နေရင်း မြေပဲခင်းဆီသို့ စိတ်က ရောက်သွားပြန်လေတော့သတည်း။

၇ ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ)

ဥုံ အရဟံ မေတ္တာ လာဘံ နတ်မျက်စိ ဆရာဦးအောင်စိုး (B.Sc) မော်လမြိုင်

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး ကိစ္စရပ်များ၊ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာများကို ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေး ဝင်စားနေသကဲ့သို့ မှန်ကန်သောဟောချက်များ၊ ထိရောက်သော ယတြာများဖြင့် (၂၅)နှစ်တိုင်တိုင် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိသည်။

အောင်မြင်သူတို့ ဆုံကြရာ

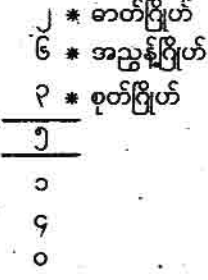
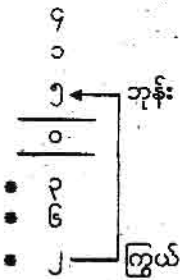
- ဟောခန်းတည်နေရာ လမ်းညွှန် ➔ အမှတ်-၁၃၁၊ အောင်တံခွန် သ/မ ပရိဝုဏ်၊ ၁၀-မိုင်-ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ➔ အိမ်ပိ (အပြာ)၊ တိုက်ကြီး-ဆူးလေ (၅၁) (၂၃၀) (၅၃) (၇၉) (၂၀၂) ကားစီး၍ ဆယ်မိုင်ကျန်းကျေးမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။
- ဟောပြောချိန် ➔ နံနက် (၉) နာရီမှ ည (၉) နာရီ အထိ ။
- ဆက်သွယ်ရန် ဖုန်း ➔ ဟောခန်း - ၀၉-၇၃၀၀၉၅၅၆၊ အိမ် - ၀၉-၇၃၂၄၄၈၉၇ ။
- မှတ်ချက် ➔ ဖုန်းဖြင့် ကြိုတင်တိုက်ခင်းယူပါ။ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုဘုန်းကြွယ် နေအိမ်သို့ တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ် ၁ နာရီကျော်ကျော်လောက်တွင် ရောက်ရှိသွား၏။ စနေဟူသော 'သောရီ'အခါဖြစ်ကြောင်း စိတ်ဝယ် မှတ်သားထားလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်၏ဦးနှောက်နှင့် ဆက်သွယ်လျက်ရှိသော တွေးခေါ်မှုကို ဖြစ်စေသည့် အာရုံကြောပေါင်း မြောက်မြားစွာ တို့သည် သူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အလုပ်များ လုပ်နေ၏။ စနေအခါ ဖြစ်သဖြင့် သောရီအခါတိုင်တွင် ကိုဘုန်းကြွယ် ဟူသော အမည် (၅၅၈၈၂ အဆုံး) သည် 'သာစည်' ကြီးတွင် ခုံညားစွာ တည်ရှိနေ၏။

တစ်ခုသာရှိ၏။ သူ၏စုတ်ပြုတ်လည်းဖြစ်၊ အိမ်ထောင်ရေးပြုတ်လည်းဖြစ်၊ တောပြုတ်လည်းဖြစ်သော အင်္ဂါ ၁၀ စတုရန်းခုံနေခြင်း၊ အညွန့်ဂြိုဟ် ၆ ကြာသည် အခိုက်ခန့်ရှိနေခြင်း၊ ဂဟပတိဂြိုဟ်လည်းဖြစ်၊ ဓာတ်ပြုတ်လိုလို ရန်ပြုလိုလိုဖြစ်နေသော ၂ ဟာပြုတ်သည် ကြိရန်းခုံနေခြင်းမှာ သာတွေ့ရသဖြင့် အနည်းငယ်တော့ သတိနှင့် စဉ်းစားနေသည့် သူ၏ အပြင်မိတ် (၁-၅) သည် အညွန့်ဂြိုဟ်ရှိနေခြင်းကို အားယူထောက်ဆလျက် သူ့အတွက် အဆေးသလိုလို ရှိနေ၏။ ကိုဘုန်းကြွယ်၏ နေအိမ်သည် အထောက်အပံ့နှင့်လည်း မဝေးသံကဲ့သို့ ခေတ္တရာမြို့ သစ်နဲ့လည်း ခေ

(သောရိအခါတိုင်) (ကိုဘုန်းကြွယ်၏ ဂုဇုတိုင်)

ဆင်းမှာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ရင်းနှီးလှစွာသော ကိုခင်မောင်ဇော် ဆိုင်ခိုင်ညွန့် ဇနီးမောင်နှံနှင့်လည်း မဝေးလှချေ။ ကိုဝင်းငွေနှင့်မခင်မမညွန့် နေအိမ်က အဝေးပြေးဂိတ် အဝင်ဝနှင့်လည်း ထစ်ခေါ်လောက်ပင် ဝေးလှ၏။ မြောက်ဘက်ဆီသို့ မျက်နှာ ခူလျက် ခုံခုံညားညား ဆောက်လုပ်ထားသော ခေတ်မီမီ ထစ်ထပ်တိုက်ကလေးပင် ဖြစ်၏။

တိုက်ကလေး တည်ဆောက်ထားပုံ၊ အခန်းဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဆိုက်မှာသုတ်ထားသော ဆေးအရောင်၊ အာရုံခံစားရန်၊ အဝန်းမြေရန် စီစဉ်ထားသော ပန်းခြံ စသည်တို့ကို ကြည့်ရှုနှင့် ဘုန်းကြွယ်တို့မိသားစု လူနေမှု အဆင့်အတန်း စနစ်တကျ နှိုင်းတိုသည် ပေါ်လွင်လျက် ရှိပေသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ဘုန်းကြွယ်သည် အကြံကြီးလေသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်ဟု စဉ်းစားမိ၏။

ကိုဘုန်းကြွယ်၏ အမည် 'ကြွယ်' ဟူသော ပရလုံးကို ထောက်လျက် လည်းကောင်း၊ ကိုဘုန်းကြွယ်(၅-၂)ဟူသော ဂြိုဟ်တွဲ (၂)လုံးကို ထောက်၍ လည်းကောင်း သူ၏ဇနီးမှာ အနလာသမီး ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ စနေသမီးလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ဖြင့် ကိုယ်ဟန်ကြော့ရှင်း လည်တံလှပလျက် ဖြူသော အသင်းရှိနိုင်ပြီး ခနပလ ရုပ်ရှိရမည်ဟု ခန့်မှန်းထား၏။

တနလာသမီး ဖြစ်ချေပါက (၅-၂) ဟူသော ဂြိုဟ်တွဲ (၂)လုံး၏ စနေကို နဝင်းတွဲအရ ဖော်ညွှန်းသဖြင့် ရောဂါ ထစ်ခုခုတော့ ကပ်ရှိတတ်၏။ ဒါမှမဟုတ် အပူသောက ခံစားချက် တစ်ခုခုတော့ ရှိနိုင်သည်ဟု တွေးတောခဲ့၏။

အိမ်အတွင်းသို့ ကျွန်ုပ်အား နေရာပေးရန် ယှာယှာ သလဲနှင့် ကိုဘုန်းကြွယ်က မိတ်ခေါ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စီစဉ် လေသော ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်လိုက်၏။ ကိုမောင်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံကမူ ရင်းနှီးနေကြသူများပီပီ အိမ်တွင်းသို့ ဥဒဟို ဝင်သွားလေ၏။

ကိုဘုန်းကြွယ်၏ ဇနီးဟု ယူဆရသော အမျိုးသမီး ထစ်ဦးကား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျွန်ုပ်အား ရင်းနှီးစွာ ဧည့်ခံ ချ၏။ ကိုဘုန်းကြွယ်၏ ဇနီးပင် ဖြစ်နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်ထင်သည် အတိုင်း လှုပ်သဏ္ဍာန်တူ၏။ သို့သော် အမည် မသိရသေးပေ။

ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်ဇနီး မခင်မာကြည်ပါ။
ကိုဘုန်းကြွယ်က မိတ်ဆက်ပေး၏။
အင်း... ဟုတ်ပြီ၊ တနလာသမီးတော့ ဖြစ်နေပြီ။
ဒါဖြင့် "စနေ၏ သဘောသရုပ်တွေက ဘာတွေလဲ မသိ"ဟု စိတ်ထဲ စဉ်းစားနေမိ၏။

"ခမု တွေ့ပေမယ့် ဆွေမျိုးတွေလို သဘောထားပါ။ သားသမီး တု၊ တုမတွေလို သဘောထားပါဆရာ၊ ဆရာ အကြောင်း ကိုဘုန်းကြွယ် ပြောပြလို့ သိနေပါတယ် ဆရာ"ဟု မခင်မာကြည်က နှုတ်ဆက်စကား ပြောဆိုလာ၏။

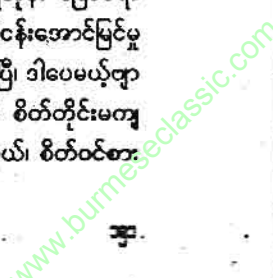
"အေးပါကွယ်... မခင်မာကြည်၊ ဆရာအတွက်တော့ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း တစ်အိမ် တိုးလာတာပေါ့ဗျာ" ဟု ကျွန်ုပ် က လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဖြင့် သူ၏ ဧည့်ခံမိတ်ဆက်ခြင်းကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် အသိအမှတ် ပြုလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရေခဲပါသော အချောရည် ရေခဲဖြင့် ဝီရင် ထားသော အအေးဖျော်ရည်တို့ကို ကျန်းမာရေးအရ သောက် သုံးခြင်း မရှိသည်ကို သိထားသဖြင့် အအေးဖြင့် ဧည့်ခံမှုနှင့် တော့ချေ။ ကိုမောင်မောင်တို့ကသာ ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ ရှိသောပစ္စည်းများကို မွှေနှောက်ရှာဖွေပြီး သုံးဆောင်နေ ကြ၏။

ကျွန်ုပ်အတွက်မူကား လက်ဖက်ရည် ကောင်းကောင်း တစ်ခွက် ခပ်ကြီးကြီးနဲ့ ခေတ်အခေါ်အဝေါ်အရ 'တိုင်ကီ' ခွက်ကြီးတစ်ခွက်၊ ယို၊ ပုတင်း၊ ကျွန်ုပ် အလွန် မြတ်နိုးသော အဆာမပါသော ပေါင်မုန့်အလွတ် အဖြူချပ်ကြီးများ ပန်းကန် ပြားထဲမှာထည့်လျက် တည်ခင်း၏။ ပေါင်မုန့် အဖြူအလွတ် ဆိုရာမှာလည်း နုနုရွရွ မဟုတ်ဘဲ 'လိုကယ်မိတ်' ဒေသလုပ် ပေါင်မုန့်ကို အလွန်ကြိုက်၏။ ထို့နောက် နိုင်ငံခြားဆေးမပါဘဲ ထုံးဖြူသက်သက် မြန်မာဆေးရွက်ကြီးနှင့် လှလှပပထုပ်ထား သော ကွမ်းယာထုပ် တစ်ထုပ်၊ ၎င်းကွမ်းယာထုပ်မှာလည်း ပြည်မြို့ ဒေသခလေ့အရ ၎က်ပျောရွက်ကလေးနဲ့ လှလှပပ ထုပ်လျက်။

ကိုဘုန်းကြွယ်၊ မခင်မာကြည်၊ ကိုမောင်မောင် ဇနီး လင်မယားပါ ကျွန်ုပ်၏ ဧည့်ခံစားပွဲဝိုင်းပတ်လည်တွင် မြိုင်မြိုင် ဆိုင်ဆိုင် ရှိလှပေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော တည်ခင်း ဧည့်ခံထားသည့် လက်ဖက်ရည် မုန့်တို့ကို အလှ မဟုတ်ဘဲ တဝကြီး စားသောက်လိုက်ပေသည်။

"ကိုဘုန်းကြွယ်ရေ... ကျုပ် ခင်ဗျားအိမ်ရောက်တဲ့ အချိန်ဟာ ဘာပြောပြော ခင်ဗျားရဲ့ မင်္ဂလာရှိတဲ့အခါ ဖြစ်နေ တယ်လို့ စဉ်းစားထားပါတယ်၊ ကျုပ်နဲ့ ကြုံတုန်း ပြောစရာ လေးတွေ ပြောချဦးမှာပါ။ ကိုဘုန်းကြွယ် လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှု အတွက်ကတော့ ဟိုတစ်နေ့ကပဲ ပြောပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမယ့်ဗျာ ဘယ်လိုပဲ ဉာဏ်တွေကူကူ ကိုဘုန်းကြွယ် စိတ်တိုင်းမကျ တာကို ကျုပ် အတော်လေးအကဲခတ်နေတယ်၊ စိတ်ဝင်စား

နေပါတယ်။ ကိုဘုန်းကြွယ် နာမည်ကလဲ ဗျာဒိတ်ဆိုတဲ့ အချက် ကလဲမိပါတယ်။ ဒါထက် ပထမအချက်က လှုပ်ငန်းသဘော အရ ကိုဘုန်းကြွယ် စာရေးစာသား ဆက်သွယ်မှုနဲ့ စာရေးပြီး လက်မှတ်ထိုးတဲ့အခါမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အရေးကြီး စာရွက်စာတမ်း တချုပ်တည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ထက်လှုပ်ထိုးတဲ့အခါမှာ အရေးကြီး သယ် နောက်ဆုံးအဆုံးဖြစ် နှုတ်သနာမည် အလုံးသံ ဖြစ်တဲ့ ခြွယ် ဆိုတဲ့ စာလုံးကို ထပ်ထပ်စွာရှာ ဖြစ်လာ သိရမယ်။

အထူးသဖြင့်က ရန်ကင်းပိုင်ဆိုင်တယ်။ အဲဒီ (ရ-ရစ်) ဆိုတဲ့ရင် ကိုဘုန်းကြွယ်အတွက် ရန်များတယ်။ မလို အင်အား ခြွယ်ဆိုတဲ့ သဒ္ဒါဟာ ပျက်သွားပြီ။ အသံထွက် ထပ်ဆိုထွက်သွားလို့ အဓိပ္ပာယ် တစ်ဖိုဖြစ်သွားတတ် တယ် ဟာ တဲ့တိုးပြောမယ်ဆိုရင် (ရ-ရစ်) မထင်ရှားလို့ 'ကွယ်' လို့များ ဖြစ်သွားရင် နိမိတ်မကောင်းဘူးပေါ့။

ကျပ်လက်ရေးနဲ့လက်မှတ်ထိုးမှုအပေါ် နိမိတ်ကောက် ဟောနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ အဲဒီနည်းပညာက နိုင်ငံခြား ပညာရှင်တွေ သုံးစွဲတာ၊ မှန်တာကတော့ မှန်ပါတယ် မမြင်း ပါဘူး။

ယခုပြောနေတာက 'ကိုဘုန်းကြွယ်' နာမည်ရဲ့ အဓိက ဇာတ်ဆောင်လဲဖြစ်။ ဒါရိုက်တာလဲ ဖြစ်တဲ့ 'ကြွယ်' ဆိုတဲ့ အခေါ် သမုတ်ကလေးကိုသာ ပြောနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

'ကိုဘုန်းကြွယ်'သည် တစ်မဟုတ်ချင်း သူထိုးနေကျ လက်မှတ်တစ်ခုကို စာရွက်လွတ်ပေါ်မှာ ရေးထိုးရန် စီစဉ်ပြီး လက်မှတ်သုံးခုလောက် ထိုးလိုက်၏။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်အား ပြ၏။ အသေအရာ ကြည့်လိုက်ရာ 'ကြွယ်'ဟု လက်မှတ်ရေး ထိုးချက်တွင် 'ရရစ်' အမှတ်အသားပါ၏။ သို့သော် (ရ-ရစ်) ကိုရေးဆွဲရာတွင် ပြောင်းပြန်အပေါ်က အောက်ကိုရေးဆွဲ လိုက်ပြီး 'က'ကြီးကို လက်ဝဲရစ် အောက်ကပတ်လျက် 'အစ' သည် 'ယသတ်'ကို ဆက်ရန် 'က' ကြီးနှင့် 'ဝ' ဆွဲ အထက် နားက တက်လျက် မူလ 'က'ကြီးကို ဖြတ်သွားလေသည်။

ထို လက်ဝဲရစ် ရရစ်ဟူသော အဆုံးနှင့် 'ယသတ်'ကို တစ်ဆက်တည်းဖြစ်စေလျက် 'ကြွယ်' ဖြစ်စေလိုက်၏။ ဤပုံစံ ကိုကြည့်ပါက မူလ 'က' စာလုံးကို ကန့်လန့်ဖြတ်ထားသော နိမိတ်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် စိတ္တဇတွေ့မြင် တွေးတောသည် မဟုတ်ပေ။ ဤအချက်ကို ကိုဘုန်းကြွယ် ထောက်ပြလိုက်ပြီး ပြုပြင်လျက် ရေးထိုးရန် အကြံပေးလိုက်၏။

"ကိုဘုန်းကြွယ် . . ကျုပ် အစွဲအလမ်း မဟုတ်ဘူးနော်။ ခင်ဗျား ကြွယ်ဝချမ်းသာဖို့အတွက် ရှေးရှုစဉ်းစားနေတာပါ"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ လက်ခံပါတယ်"

"ပြီးတော့ဗျာ . . ရ-ရစ်ကို ရေးဆွဲရင်လည်း ရ-ရစ် ဆိုတဲ့အတိုင်း လက်ယာရစ် ရေးဆွဲရင် ပိုကောင်းတာပေါ့နော်။ ခင်ဗျားကလဲ ယောက်ျား (ကျား) ဘတ်ဖြစ်တော့ လက်ဝဲရစ်

ဆိုတာ ခင်ဗျားအတွက် ပြောင်းပြန်ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျားကျား လျားလျားပေါ့ဗျာ"

ကျွန်ုပ်ကပင် စကားကို ဆက်လိုက်၏။

"ပြီးတော့ ဗျာ . . ဒါက ဆရာထော်ခင်ကြီးဖော်ရဲ့ ဩဝါဒနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိုဘုန်းကြွယ်ရဲ့ နာမည်အပေါ် အရေးတကြီး ဝေဖန်ချက် တစ်ခုပဲ။ ကောင်းစေလိုလို့ ဝေဖန် ရတာနော်။ ကျမ်းရင်းဖော်ပြချက်ကို ကောက်နုတ်ဖော်ပြမှာ ဖြစ်တယ်"

"ဆရာထော်ကြီး၏ မိန့်ဆိုချက်အရ လူ၏ အမည်ကို အသာထား ထို နေ့နံ့သားအလိုက် အဆောင်ပြုမယ့် အသာ အတိုင်း အရွက် စသည်တို့ အတွက်က စပြီး အသေးစိတ် ဝရုစိုက်ရန် ဖော်ပြထားတယ်။ ပြီးတော့ လူအမည်အထိ အကန့်ဝင်သွားတယ်။ အကျဉ်းချုပ်က ဘာလဲဆိုတော့ အမည် တစ်ခုခုကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် (၂)လုံး (၃)လုံးတွေမှာ ဖြစ်တယ်။ နာမည် (၃)လုံးရှိမှ 'ဆန်းဂိုဏ်း' အရ ပြည့်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

နာမည် (၂)လုံးတည်းဆိုရင် တစ်လုံးနောက်က ထပ်တိုးရတယ်။ ကိုဘုန်းကြွယ်ဆိုရင် ကိုဘုန်းကြွယ်(ကြွယ်) ဆိုပြီး တစ်လုံးထပ်တိုးရတယ်။ ကျမ်းရင်းအရ (မကျာ-မကြာ) လို့ ပြောထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ နားလည်အောင် သံတို,သံရှည် လို့ပြောမယ်။

သံတို, သံပြတ် ဆိုတာ 'အမိဉ' ကို နည်းမိုပြီး . .

- က-ခ ကို (အ)
- အိ-ထိ (ဇ)
- စ-န-ပ-ယ (ဉ) . . . . . ပေါ့ဗျာ။

ကျန်တာတွေက သံရှည်လို့ သတ်မှတ်ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ယခုပြုပြင်လိုက်တဲ့ ကိုဘုန်းကြွယ် (ကြွယ်) အမည် ကို လေ့လာလိုက်တော့ အသံအနေအထားအရ ပြောရရင် (ရှည်+ရှည်+ရှည်) အသံရှည်တွေပဲ သုံးလုံးပေါ်ထွက်လာ တယ်။ ဆန်းဂိုဏ်းအရ 'မ' ဂိုဏ်း လို့ ခေါ်ပြီး 'လေဋ္ဌ' နက္ခတ် ဘုမ္မစိုး စောင့်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဂိုဏ်းအားဖြင့် 'ရှစ်' ဂိုဏ်းဖော်ပြထားတယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ရှင်းအောင် အောက်ဖော်ပြပါဂိုဏ်း (၈) ဂိုဏ်းကို စာရွက်လွတ်တစ်ခုအပေါ်မှာ ရေးချပြလိုက်တယ်။ 'ရှည်' ဆိုတာ 'အသံရှည်' ပြောတာဖြစ်ပြီး 'တို' ဆိုတာ အသံတိုကိုပြောတာ။ နေ့သားအလိုက် ဘာမှ မတွက်မချက်ဘဲ ရိုးရိုးလေးကြည့်ရရင် မိမိနာမည်ဟာ ဘယ်ဂိုဏ်းထဲ ပါသလဲ ကြည့်ရုံနဲ့ ပထမအဆင့် ကောင်း။ မကောင်း သိရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ပထမ(၄)ဂိုဏ်းကို ကုဋ္ဌဂိုဏ်းလို့ခေါ်ပြီး၊ ကျန်(၄) ဂိုဏ်း ကိုတော့ အနိဋ္ဌဂိုဏ်းလို့ခေါ်တယ်။ မကောင်းဘူးပေါ့ဗျာ။

'မ' ဂိုဏ်း နာမည်ရသူ ခိုင်မြဲခြင်း၊
'ဘ' ဂိုဏ်းနာမည်ရသူ တည်ငြိမ်ခြင်းအကျိုးရှိခြင်း။

www.burmeseclassic.com

တော့	မကြာအသံ	ဂိုဏ်း	နက္ခတ်လုံးရေ	နက္ခတ်အမည်	ဂိုဏ်းစောင့်
မင်္ဂလာ	ရှည်ရှည်ရှည်	(မ)	၁၈	ဇေယျ	ဘုမ္မစိုး
သုခိလ	ရှည်တိုတို	(ဘ)	၅	မိဂသီ	လနတ်သား
နသိဘ	တိုတိုတို	(န)	၂	ဘရင်္ဂီ	သိကြား
ထတိတ်	တိုရှည်ရှည်	(ယ)	၂၄	သတ္တဘိသျှ	မိုးနတ်သား
ဇေနပု	တိုရှည်တို	(ဇ)	၇	ပုဏ္ဏဓမ္မ	နေနတ်သား
သုလိသွာ	တိုတိုရှည်	(သ)	၁၅	သွာဒိ	လေနတ်
ဇာမိကျတ်	ရှည်တိုရှည်	(ရ)	၃	ကျတ္တိတာ	မီးနတ်
တမ်အာသ	ရှည်ရှည်တို	(တ)	၂၂	သရဝဏ်	အာကာသမိုး

တနင်္ဂနွေသားဆိုရင် နာမည်အရ နက္ခတ်လုံး ရေကို (၆) ပေါင်းရပျာပေါ့ဗျာ။ ကိုဘုန်းကြွယ် နာမည်အရ (၇)နဲ့စားရမယ့်ဂဏန်း တာ (၂) ဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်ဦးဗျာ။ ဒုတိယက ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး။ နက္ခတ်လုံး ရေ (၂၀) ကျော်တဲ့ သူများ အတွက် (တနင်္ဂနွေက စနေအထိ) ပေါင်းရမယ့် ဂဏန်းအတွက်... 'နောင်-ဆိုး-သည်-ကား-မြဲ-အ-လား' (၇, ၃, ၆, ၂, ၅, ၁, ၄) ကို ပေါင်းစုမှာ ဖြစ်တယ်။

န ဂိုဏ်းနာမည်ရသူ အသက်ရှည်၊ အကြံအစည် အောင်မြင်။
 ဝ ဂိုဏ်းနာမည်ရသူ အခြေအရံပေါ်ခြင်း။
 အဲဒါတွေကတော့ အကောင်း (၄) ဂိုဏ်းပေါ့ဗျာ။
 ခ ဂိုဏ်း ဝင်လျှင်တော့ ဆင်းရဲပူပန်မှု။
 ည ဂိုဏ်း ဝင်လျှင်တော့ သေကျေပျက်စီးတတ်၏။
 က ဂိုဏ်း ဝင်လျှင်တော့ ဘေးအန္တရာယ်များ။
 င ဂိုဏ်း ဝင်လျှင်တော့ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးခြင်း။

အဲဒါတွေကတော့ အဆိုး(၄) ဂိုဏ်းပေါ့ဗျာ။
 ဒါဆို အသံရှည် (၃)ခု ပိုင်ရှိထားတဲ့ ကိုဘုန်းကြွယ်ဟာ ဂိုဏ်းနဲ့ ပြည့်စုံသူဖြစ်လို့ ခိုင်မြဲခြင်း အကျိုးရှိတယ်။ ဇေယျနက္ခတ်နှင့် နက္ခတ် လုံးရေ (၁၈)လုံး ဘုမ္မစိုးနတ် စောင့်ခြင်း သွာတိသွာ၊ တွဲမှတ်ရတယ်။ ကဲ... အထက်ပါကတော့ သံတို နာမည်နဲ့ နာမည်လုံးလုံးအပေါ်မှာ ပထမအဆင့် လုံးသပ်လိုက်တာပဲဗျာ။

အားလုံး စိတ်ဝင်တစား လှုပ်ရှားလာကြ၏။ မိမိတို့အပေါ် မိမိတို့လည်း တွက်ချက်ကြည့်နေရ၏။ ဖျော်သွားသလို လန်းဆန်းသွားသလို သက်ပြင်းကြီး ချလိုက်ရသူများလည်း ရှိနေ၏။ သူတို့ ကျွန်တော့်အား ပြန်မှ ပြန်မမေးထင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကပင် စကားဆက်လိုက်၏။
 "ဒီတွက်နည်းကလဲ မဟာဘုတ်လို့ပဲ (၇)နဲ့ စားရတာပဲ။ အကြောင်းကို ဟောတာပါ။ (၇)နဲ့ မစားမီ ဂိုဏ်းအရ နက္ခတ်လုံးရေ ကြည့်ရတယ်။ အဓိက လုံးရေ (၂၀) အထက်နဲ့ လုံးရေ (၂၀) အောက် မပြည့်လို့ ခွဲပြီးနက္ခတ်လုံးရေကိုတည် သွားအလိုက် ထပ်ပေါင်းရတယ်။ ပေါင်းရမယ့် ဂဏန်းက (၁၆၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၂၊ ၃၆၊ ၄၀၊ ၄၄၊ ၄၈၊ ၅၂၊ ၅၆၊ ၆၀၊ ၆၄၊ ၆၈၊ ၇၂၊ ၇၆၊ ၈၀၊ ၈၄၊ ၈၈၊ ၉၂၊ ၉၆၊ ၁၀၀) သမီးတို့အတွက် နက္ခတ်လုံးရေ (၂၀) မပြည့်ရင်... 'သိ-မိ-မိ-ပြည့်-အောင်-လှ-တန်-ဆောင်' (၆၊ ၂၊ ၅၊ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၃) သိမိမိရတယ်။ ကိုဘုန်းကြွယ်ဆို နက္ခတ် (၁၈)လုံးပဲ ရတယ်။ ကြောင့် စာဆိုလင်္ကာအရ ငါးခုမြောက်က 'လှ' ဆိုတဲ့ ၄ နက္ခတ်ပေါင်းရင် (၁၈+၄=၂၂) ရတယ်။ လုံးရေ (၂၀) အောက်

ကဲ၊ ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ ဝတ်သက်တဲ့ ဟာကို ဆက်သွားမယ်။ အဲဒီတော့ ကိုဘုန်းကြွယ်ရတဲ့ တိန်ဇာဂဏန်း စုပေါင်းက (၂၂) ဖြစ်ပြီး (၇)နဲ့ စားတော့ (၁) ကြွင်းတယ်။ အဲဒီအကြွင်းကို အဟောထုတ်ထားတယ်။ အကြွင်းကလဲ ခုနစ်ခုပဲ ကြွင်းနိုင်တယ်။ (၁)ကြွင်းရင် (၇) လို့ ယူရမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအကြွင်း အဟောတွေကတော့ ...

အကြွင်းတိန်းအကျိုး

၁ ကြွင်း	ဥပဒ်	
၂ ကြွင်း	မိတ္တူ	(ပျက်စီး)
၃ ကြွင်း	ကာန	(ကျိုးကန်း)
၄ ကြွင်း	အမြိတ္တစုတ်	(ကောင်းကျိုး)
၅ ကြွင်း	လာဘစုတ်	(လာဘ်)
၆ ကြွင်း	သိဒ္ဓိစုတ်	(အောင်မြင်)
၇ ကြွင်း	ဝရစုတ်	(ထွတ်မြတ်)

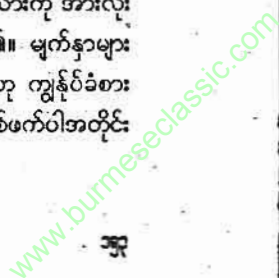
အထက် အကြွင်း(၁,၂,၃)တို့အတွက် 'ဥပဒ်'လို့ ခေါ်ပြီး (၄,၅,၆,၇) တို့အတွက် 'စုတ်' အကောင်းလို့ ခေါ်တယ်။

ဒါဖြင့် ကိုဘုန်းကြွယ် အကြွင်း (၁) ဥပဒ် မိနေတယ်။ ဗျူပွတ်ကောင်းတယ်။ ပဉ္စပွတ်နဲ့ ပေးထားတဲ့ အမည်၊ ဘုမ္မစိုးစောင့်တဲ့ 'မ' ဂိုဏ်းဝင်သော်လဲ အသေးစိတ် စစ်ကြည့်တော့ 'ဥပဒ်' မိနေတယ်။

ကျွန်ုပ် စာအုပ်ထဲတွင် အဆင်သင့်တွက်ချက်ပြီး ခုနစ်ရက်သော နေ့နံသားသမီးများအတွက် ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုး ဖော်ပြထားသော ဇယားတစ်ခုကို သူတို့ရှေ့မှာ ချပြလိုက်၏။

"ဒီဇယားကို ကြည့်ရှုပြီးတော့ မိမိရဲ့ အမည်၊ လုပ်ငန်းအမည် ဘာဘာညာညာတွေကို မိမိတို့နေ့နံ သားသမီးများအလိုက် အကဲခတ် စဉ်းစားနိုင်ပါတယ်။"

သူတို့သည် ကျွန်ုပ်ချပြလိုက်သော ဇယားကို အားလုံးပင် စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ငေးမောကြည့်နေကြ၏။ မျက်နှာများတွင်လည်း ပီတိရိပ်များ ထင်ဟင်္ကလာသည်ဟု ကျွန်ုပ်ခံစားရပါ၏။ ကျွန်ုပ် ချပြန်လိုက်သော ဇယားမှာ တစ်ဖက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ဝိုက်(သံတို/သံရှည်)	၁ နေ့သားသမီး	၂ လာသားသမီး
ရှည်. ရှည်. ရှည်	၃ ကြွင်း ကာန	၆ ကြွင်း သိဒ္ဓိ
ရှည်. တို. တို	၄ ကြွင်း အမြိတ္တ	၇ ကြွင်း ၀၇
တို. တို. တို	၅ ကြွင်း ဥပစ်	၈ ကြွင်း အမြိတ္တ
တို. ရှည်. ရှည်	၆ ကြွင်း ကာန	၉ ကြွင်း သိဒ္ဓိ
တို. ရှည်. တို	၇ ကြွင်း သိဒ္ဓိ	၁၀ ကြွင်း မိတ္တ
ရှည်. တို. ရှည်	၈ ကြွင်း ၀၇	၁၁ ကြွင်း ကာန
ရှည်. ရှည်. တို	၉ ကြွင်း မိတ္တ	၁၂ ကြွင်း လာဘ
ရှည်. ရှည်. ရှည်	၁၀ ကြွင်း ဥပစ်	၁၃ ကြွင်း အမြိတ္တ

ဝိုက်(သံတို/သံရှည်)	ဆပါသားသမီး	၄ နေ့သားသမီး
ရှည်. ရှည်. ရှည်	၂ ကြွင်း မိတ္တ	၅ ကြွင်း လာဘ
ရှည်. တို. တို	၃ ကြွင်း ကာန	၆ ကြွင်း သိဒ္ဓိ
တို. တို. တို	၄ ကြွင်း ၀၇	၇ ကြွင်း ကာန
တို. ရှည်. ရှည်	၅ ကြွင်း မိတ္တ	၈ ကြွင်း လာ
တို. ရှည်. တို	၆ ကြွင်း လာဘ	၉ ကြွင်း ဥပစ်
တို. တို. ရှည်	၇ ကြွင်း သိဒ္ဓိ	၁၀ ကြွင်း မိတ္တ
ရှည်. တို. ရှည်	၈ ကြွင်း ဥပစ်	၁၁ ကြွင်း အမြိတ္တ
ရှည်. ရှည်. တို	၉ ကြွင်း ၀၇	၁၂ ကြွင်း ကာန

ဝိုက်(သံတို/သံရှည်)	ကြာသပတေး	သောကြာ
ရှည်. ရှည်. ရှည်	၁ ကြွင်း ဥပစ်	၄ ကြွင်း အမြိတ္တ
ရှည်. တို. တို	၂ ကြွင်း မိတ္တ	၅ ကြွင်း လာဘ
တို. တို. တို	၃ ကြွင်း သိဒ္ဓိ	၆ ကြွင်း မိတ္တ
တို. ရှည်. ရှည်	၄ ကြွင်း ဥပစ်	၇ ကြွင်း အမြိတ္တ
တို. ရှည်. တို	၅ ကြွင်း အမြိတ္တ	၈ ကြွင်း ၀၇
တို. တို. ရှည်	၆ ကြွင်း လာဘ	၉ ကြွင်း ဥပစ်
ရှည်. တို. ရှည်	၇ ကြွင်း ၀၇	၁၀ ကြွင်း ကာန
ရှည်. ရှည်. တို	၈ ကြွင်း သိဒ္ဓိ	၁၁ ကြွင်း မိတ္တ

ဝိုက်(သံတို/သံရှည်)	စနေသားသမီး
ရှည်. ရှည်. ရှည်	၇ ကြွင်း ၀၇
ရှည်. တို. တို	၁ ကြွင်း ဥပစ်
တို. တို. တို	၅ ကြွင်း လာဘ
တို. ရှည်. ရှည်	၇ ကြွင်း ၀၇
တို. ရှည်. တို	၃ ကြွင်း ကာန
တို. တို. ရှည်	၄ ကြွင်း အမြိတ္တ
ရှည်. တို. ရှည်	၆ ကြွင်း သိဒ္ဓိ
ရှည်. ရှည်. တို	၅ ကြွင်း လာဘ

*ကျပ်ဆီ နာမည်ကလေးပေးပါ ဆရာရယ်ပြောတော့ ကျပ်က ဘယ်မြန်းစားကြီး ဘယ်ပေးနိုင်မလဲဗျာ၊ ဇာတာ၊ မဟာဘုတ်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ အင်္ဂုရီတိုင်၊ နာမက္ခရာ ဆန်းကျမ်းအရ အရောင်အဆင်း၊ ဒြပ် စတဲ့ ပေါ့ဗျာ၊ စစစ်

ပြီးသော်လဲ နောက်ဆုံးပိတ် ကိုယ်ပေးလိုက်တဲ့ နာမည်ဟာ 'အမြုတေ' နီးပါး ဖြူစင်နေမှ ဆရာလုပ်သူလဲ ဥပစ်ကင်း ပါတယ်၊ ပြီးပြီးရောတော့ မလွယ်လှပါဘူး။ ဘာကြောင့် ပြောရသလဲဆိုတော့ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်က အဖွင့် နိဒါန်းမှာ ဘာမိန့်ထားသလဲဆိုတော့"

ကျမ်းရင်းအတိုင်း ကောက်နုတ်ကူးထားသော ကျွန်ုပ် ၏ အိတ်ဆောင်မှတ်စုစာအုပ်၊ စာမျက်နှာတစ်ခုကို ဖွင့်ပြလိုက် ငြိမ်းနောက် ကျွန်ုပ်က စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖတ်ကြားပြလိုက်၏။

တနင်္ဂနွေသားကို နှိုင်းယှဉ်အကြောင်းပြု၍ ဆန်းစစ်ပုံကိုပြခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့ တနင်္ဂနွေသားသည် ဆီးစောင်း၊ သျှိသျှား တူသော ကြိရန်း နှစ်ထပ်၊ စတုရန်းနှစ်ထပ်တို့ကို ဆောင်ရာ၏ ဟုဆိုသောကြောင့် 'ဆီး စောင်း' သစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သျှိသျှားသစ်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးပါးကို ဆန်းဝိုက် စစ်သော် နှစ်ပါးလုံးပင် ဝဇ္ဇ(အသံရှည်) နှစ်လုံးထပ်တူကျ၍ ဥပရောဓဝိုက်၏ လက္ခဏာအားဖြင့် 'စ' ဝိုက်၊ နှင့်နှစ်ချည်း ကျကုန်၏။ 'စ' ဝိုက်ဟု ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ထိုဆုံးဖြတ်ပေးသော 'စ' ဝိုက်ဖြစ်သော 'ဥပရောဓ' ဝိုက်ကို 'အနုပရောဓ' ဝိုက် သို့ စတုရသွင်းလျှင် 'မ' ဝိုက်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် 'ဆီးစောင်း၊ သျှိသျှား' သစ်တို့သည် 'မ' ဝိုက်ပင်တည်းဟု သိ၏။

ဤမ' ဝိုက်၏ ဝိုက်ယှဉ်နက္ခတ် ငွေ့နက္ခတ်ဖြစ်သော ကြောင့် နက္ခတ်လုံးရေ တစ်ဆယ်ရှစ်ခုရ၏။ ထို (၁၈)ခုတို့ တည်း နှစ်ဆယ်မပြည့်စီရောက်နီး 'သိက္ခာပြည့်အောင် လှတန် ဆောင်' ဟူသည် တို့တွင် 'တနင်္ဂနွေသား၏နောက်နီး' သို့ ဟူသော (၆)ခုကို ရော၊ (၇)ခုစား (၇)ကြွင်းသောကြောင့် 'ကာန' ကျ၏။

ထို့ကြောင့် ဤသစ်နှစ်ပါးတို့ကို ယတြာသစ်ပင် ဖြစ် သော်လည်း မဆောင်အပ်။ ထိုမှတစ်ပါးသော ကြိရန်းနှစ်ထပ်၊ စတုရန်း နှစ်ထပ်သစ်တို့ကို ရှာဖွေစစ်လျက် ဆောင်အပ်၏။ ဤသို့ တနင်္ဂနွေသားနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းကို သိလေ၊ ထို့မှ တစ်ပါးကြွင်းသော နေ့သားတို့၏ တည်ကိန်း၊ ရောက်နီး စသည်တို့ကို သိသာနိုင်လောက်ပြီသာတည်း။

အားလုံး စိတ်ဝင်စားကြပြီး အမည်တစ်ခုအတွက် မလွယ်ပါကလားဟု တွေးတောနေကြ၏။ ဆရာတော်ခင်ကြီး ဖျော်ရဲ့ စေတနာနှင့် လမ်းညွှန်မှုသည် ရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့သည် လိုက်နာနိုင်ဖို့ အရေးကြီးလှ၏။

ဤကဲ့သို့ ဣဒ္ဓဝိုက်(၄) ဝိုက်၊ အနိဒ္ဓဝိုက်(၄) ဝိုက် ဖြင့် စိစစ်ပုံနည်းစနစ်သည် လူအတော်များများက ရင်းနှီးသလို ရှိ၏။ ရှေးဦးစွာပေါ် ထွက်လာပြီး နာမက္ခရာဆန်း၊ အင်္ဂုရီတိုင်၊ နည်းစနစ်အရ နာမည်ရွေးချယ်မှုမှာကား နောက်ကျစွာ ရှိခဲ့ပြီး လူသိနည်း၏။ ဆိုလိုသည်မှာ နောက်ကျ၍ လူသိနည်းခြင်းမှာ လေ့လာရမှာက အများကြီးဖြစ်ပြီး ဝတ်တမ်း

အထူးအတွက်နိုင်သဖြင့် လွယ်သည်ဟုထင်သော ဂိုဏ်း(၈) နှင့် လူတွေနဲ့ အလွန်ရင်းနှီးခြင်း ဖြစ်၏။

အမှန်အားဖြင့် ဂိုဏ်း(၈)ဂိုဏ်း၏ နည်းစနစ်သည် အလွန်စိစစ်လာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး 'အမြဲတေ' ဖြစ်လာဖို့ အကြောင်း တင်ခြင်းအတွက် 'အန္တိမ' အဆင့်ကြီးပင် ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ကျမ်းဖော်ပြချက်တွင် "ပီယ၊ ဓန၊ ကာယ၊ အသုဝဓန" ဟူသော အကျိုးတို့ကို "အမြဲတေ၊ လာဘ၊ သိဒ္ဓိ" ဟူသော စုတ်လေးပါးတို့ဖြင့် စီရင်ရာ၏ဟု အခိုင်အမာ ဖော်ပြထား၏။ ထပ်မံပြီး မိန့်ဆိုချက် တစ်ရပ်မှာကား ကျွန်ုပ်တို့ အလုံး သတိချပ်ရမှာ ဖြစ်ပေ၏။

ထိုမိန့်ဆိုချက်ကား.. "ထိုသို့ မရမူ၍ စီရင်ထုံးတို့ကို ပြုသော သူတို့သည် အလွန်လေးပါး၌သာ နှစ်စွန်းသော ခရီးသွားယောက်ျားနှင့် နှစ်ဖက်မည်" ဟု ဆုံးမထားတော်မူ၏။

"ဘယ့်နှယ်လဲဗျ ငြိမ်လှချေလား" ဟု ကျွန်ုပ်က စကား ပြော၏။

"ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ၊ ဗဟုသုတ တော်တော်တော့ ရပါရဲ့၊ အထူးအတွက်နာရီင်တာတွေများသလို မကိုက်ညီတာတွေလဲ အများ ပြောလား ဆိုပြီး တွေးနေတာပါ"

ကိုဘုန်းကြွယ်ထံက ထွက်ပေါ်လာသော စကားသံ ဖြစ်၏။

"ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က အလုပ်ငန်းနာမည်၊ ကလေးနာမည်တွေပေးပါလို့ တောင်းဆို ပြန်ရင် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် သိထားတဲ့ သူတွေအတွက် အမြဲတေ အဖြေမထွက်ဘူး၊ မပေးရဲဘူး၊ လက်တွန့်တယ်၊ အမြဲတေ ပြောတာ၊ ကိုယ်ပေးလိုက်တဲ့ 'အမည်'ဟာ တွင်တော့ မရှိဘဲ 'အမည်' တွင်တော့မယ်ဆိုရင် ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုး မထွက် အလကားမနေဘူး၊ သူစွမ်းအားနဲ့သူ ထွက်လာမှာ မထွက်တယ်၊ ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်းသလဲဗျာ၊ သူတို့ဘက်ကိုလဲ ပြန်စဉ်းစားပေးကြပါဦးနော်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကိစ္စကြီး ဘယ်လိုရှင်း ပြောဦးလေ ဆရာ"

သူကိစ္စကြီးက တခြားမဟုတ်။ ကိုဘုန်းကြွယ်ဟူသော နာမည် ကြာသပတေးသားကြီးအတွက် ခကြွင်း နှစ်ခဲနေသော ကိစ္စအတွက် ကိုဘုန်းကြွယ်က မေးမြန်းခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

"ဒီအသက်ကျတော့မှ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားနာမည် ပြောင်းလို့ရတော့မှာလဲ၊ 'ကိုဘုန်းကြွယ်' ဟာ 'ကိုဘုန်း ကြွယ်' ပဲ ခေါ်တော့မှာပေါ့၊ ကဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ စဉ်းစား ပြော ဝိုင်းပြီး စဉ်းစားကြတာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့လဲ ကျုပ်နဲ့ အတူတူတော့ မညံ့ပါဘူး၊ အကြံလေး ဘာလေး ကျုပ်တို့

ပေးကြဦးလေဗျာ" ဟု ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်လည်း အခြောက်လာ သဖြင့် ရေနှေးကြမ်းသောက်ရင်း ခေတ္တအနားယူနေလိုက်၏။

"ကဲ၊ အဖြေရကြပြီလား" ဟု ကျွန်ုပ်က စလိုက်၏။

တကယ်တော့ အဖြေပေးရမှာ မရတရဲဖြစ်နေကြ၏။

"ဆရာပဲ ကြည့်စီစဉ်ပါ ဆရာရယ်၊ လွဲမှားသွားရင် မကောင်းတာ ဖြစ်နေဦးမယ်"

ကိုမောင်မောင်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"အေးဗျာ.. နာမည်လဲ ပြောင်းဖို့ မလွယ်တော့ဘူး မဟုတ်လား အဲဒီတော့ ခင်ဗျား နာမည် ကိုဘုန်းကြွယ်ကြီးကို ကက်ကင်းဆိုပြီးတော့လဲ မလုပ်လေနဲ့နော်၊ ခင်ဗျား ကက်ကင်း က (၂၅ - ၅၂) ဆိုတော့ တစ်ခါတလေ ရန်လိုလို၊ မိတ်လိုလို နဲ့မပြတ်သားဘူး ပြတ်ပြတ်သားသားနဲ့ နှင်နှိုးအဓိပ္ပာယ်ထွက် တာလဲ စဉ်းစားလို့ မလွယ်ဘူး ဒါပေမယ့် ဟိုနေ့က ပြောခဲ့ တဲ့ယတြာကို ဆက်ဆက်လုပ်ပေါ့ဗျာ။

ပြီးတော့ ခင်ဗျား နာမည်က တခြားသူတွေရဲ့ နာမည် နဲ့လဲ မတူဘူး၊ နာမည်ရဲ့အဓိပ္ပာယ် ထွက်ရာ ညွှန်းရာတို့ပဲ အလေးထား ပြောရတော့မယ်၊ အဲဒီတော့ 'ဘုန်း' ဆိုတာ ဘာနဲ့ဆိုင်သလဲ၊ လူ 'ဘုန်း' ဆိုတာက အတက်အကျ ရှိတယ်၊ ထာဝရခိုင်မြဲတာကို စဉ်းစားရမယ်၊ စဉ်းစားတော့ နံပါတ် တစ်က ဘုရားကိုမြင်ရမယ်၊ ဘုရားပြီးရင် တရား၊ တရားပြီးရင် သံဃာ၊ သံဃာပြီးရင်မိဘ၊ မိဘပြီးရင် ဆရာ၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘုန်းကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထာဝရ ဘုန်းတည်မြဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေပဲ။

အဲဒီ ဘုန်းပိုင်စိုးတဲ့ ငါးအင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ 'ဘုန်း'ကို မှီရမယ်၊ ခင်ဗျားမှာရှိတဲ့ ဘုန်းက မြမှ မမြတာ၊ ဘယ်လို မှီရမလဲ ဆိုတော့ အနန္တငါးပါးဦးထိပ်ထားပြီး ဒါနမူတွေ ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင်လုပ်ပေတော့၊ ဉာဏ်မီသလိုသာ မှီခိုပေတော့၊ အဲဒီ တော့မှ လှုပ်တုပ်လှုပ်တုပ် ဖြစ်နေတဲ့ ခင်ဗျား 'ဘုန်း' ဆိုတဲ့ အပေါ်ကို အနန္တငါးပါးရဲ့ 'ဘုန်း' အရိပ်ထိုးပြီဆိုရင် ခင်ဗျား ဟာ လူလောကမှာ 'ကြွယ်' လာတော့မှာပဲ၊ ကဲ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား"

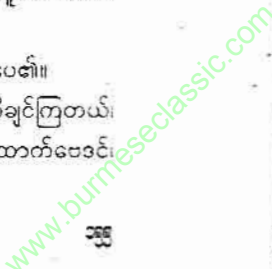
"ကောင်းလိုက်လေ ဆရာရယ်၊ အကျိုးရှိတဲ့ ယတြာ ပဲဗျာမှတ်မှတ်သားသားပဲ"

"ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ ကြံကြံဖန်ဖန်နဲ့ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ပညာရှိတွေ အားလုံးနဲ့တကွ ဝုဒ္ဓိ (၃) ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကုသိုလ်ရစေတဲ့ အစီအရင် အဖြစ် လက်ခံကြမှာပါ။ တစ်ဖက်ကလဲ ဒီလိုဒါနမူမျိုး တစ်ခုနဲ့လဲ မပြီး သေးဘူး၊ တရားရိပ်လဲ မှီရတယ်နော်"

"ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်ပါပြီ၊ လူတော်တော် များများဟာ သိထားသင့်တာပဲနော်"

ကိုဘုန်းကြွယ်၏ ပြောကြားချက် ဖြစ်ပေ၏။

"ဒါတွေကို လူတိုင်း မသိနိုင်ကြဘူး၊ သိချင်ကြတယ်၊ မလေ့လာနိုင်ကြဘူး၊ ဒီတော့လွယ်တဲ့ လက်ထောက်ဗေဒင်၊

ဂဏန်းပေဒင် အတိုအစလောက်နဲ့ပဲ စခန်းသွားနေရတာပဲ ကျုပ်ဆိုလဲ ဂဏန်းပေဒင်ကို အထင်မသေးပါဘူး ခေတ်မီ သူတိုင်း တတ်ထားတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်လဲ လေ့လာထားရ တာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်ကတော့ ချိန်နဲ့ပဲ ချိန်တော့ ဝါသနာလဲပါ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အဖေရဲ့ ဆရာတုန်းကြီးနဲ့ အဖေက သဘောတရားတွေ ချိန်သွင်းနဲ့ ကျုပ် အသက် (၂၀)လောက် ကတည်းက လေ့လာတာပါပဲ။ ဘယ်သူ့ဆီကမဆို တပည့်ခံပြီး မှတ်သားလေ့လာတယ်။ ကျုပ်ကို သင်ကြားတဲ့ဆရာတွေ ဆိုရင်လဲ (စာအုပ်စာတမ်းပြုစုတဲ့ ပညာရှင်တွေအသာထား) နည်းစာဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ တော်တော်ကို ဆရာတွေ များပါတယ်။ ကျေးဇူးတော် အနန္တပါပဲဗျာ။

ဒါကြောင့် ဒီပညာမသိထားတဲ့ လူတွေ သနားစရာ ကောင်းတယ်။ ခင်ဗျားတို့လဲ တွေ့ဖူးမှာပေါ့။ ကိစ္စကလေးပေါ် လာရင် ပေဒင်ဆရာဆီ ပြေးရ၊ ဟိုပြေးရ ဒီပြေးရနဲ့ ကျုပ် ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်။ မတတ်ရ ကောင်းမလားဆိုပြီး အထင် မသေးပါဘူး။ ကျုပ်လဲ အပြည့်အစုံ တတ်သေးတာ မဟုတ်ပါ ဘူးဗျာ။ စာရေးတတ်ဖတ်တတ်တဲ့ အဆင့်သာသာပဲ ရှိသေး တယ်။ ခင်ဗျားတို့လဲ ဒီလိုသွားရင်းလာရင်း မေးရင်းမြန်းရင်းက ကျုပ်နဲ့ တွေ့လာရတယ်ပဲ ဆိုပါတော့။ ကျုပ်နဲ့ နီးရင်တော့ ဟုတ်သား၊ မနီးဘူး ဝေးတယ်ဆိုရင် တခြားဆရာဆီ ပြေးရ မှာပဲ။ သဘာဝ မဟုတ်လားဗျာ။

“ဆရာဟာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပညာကို ရထားတာပဲနော်” ကိုဘုန်းကြွယ်က စကားထောက်လိုက်၏။

“ဒါပေါ့ဗျာ ပြောရမယ်ဆိုရင် မိဘကျေးဇူးပဲ။ ကျုပ်က တစ်ဦးတည်းသားဗျာ။ အဖေက ငယ်ငယ်တုန်းကတည်းက ပြောတယ်။ ‘လူလေးတဲ့ မင်းကြီးလာရင် အဘိုးကြီး ဖြစ်ပါ စေ’တဲ့။ ကျုပ်က ရယ်တာပေါ့။ ကြီးလာရင် ကျုပ်က အဘိုးကြီး ဖြစ်မှာ သေချာတာပဲမဟုတ်လား။ ‘ဘာကို ပြောတာလဲ အဖေ’လို့ မေးတော့ . . . ‘အသက်ကြီးလာရင်တဲ့ လောကီ လောကုတ် ဗဟုသုတ ရှိပါစေတဲ့။ အဲဒါဆို အဖိုးကြီးတာပဲ’ တဲ့။ ‘ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် အပိုကြီး ဖြစ်သွားတတ်တယ်’လို့ ထပ်ပြောသေးတယ်။

ကျုပ်ကလဲ ကတ်တတ်တတ်ပဲ။ ဒါနဲ့ ဘာဆင်ခြေပေး သလဲဆိုတော့ ‘ကျွန်တော်ကတော့ ဟုတ်ပါပြီ . . . အဘိုးကြီး၊ မိန်းကလေးကျတော့ အဖွားကြီး ဖြစ်မှာ။ အဖေ ဘယ်လို ပြောမလဲ’ ဆိုတော့ ‘အဖွားကြီး မဖြစ်စေနဲ့’ ဆိုပြီး ပြောတယ်။ အမေ့ကို နည်းနည်း ချိတ်တိတ်တိတ်နဲ့ပြောတာ။ ‘အဖွားကြီး’ ဆိုတာ အသုံးအစားဖွာတာတို့၊ စကားဖွာတာတို့ကို ပြောတာ။ အမေက စကား မဖွာဘူး။ ဒါပေမယ့် အဖေ့အမြင်က ‘ဆီ’ သုံးတာ များတယ်လို့ ဆိုတာပါပဲ။

အမေက ကြားတော့ ‘အမယ် မင်းတို့ သားအဖက

ငါ့များ . . . ဟယ်’ ဟု အသံလေးလေးကြီးနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ တကယ်တော့ အမေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ဟင်းချက်ထားပေး ပေး ကျွန်တော်တို့ သားအဖကိုပဲ အဝပုံကျွေးတာ။ တစ်ခါ ဒါပေမယ့် သူ့ စားချင်မှ စားတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်လဲ အဖေ ပြောသလို လောကီဘက်ကတော့ သူများပြော ပါးစပ်ပေး မနေရဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် လောကုတ်ဘက်က ကျွန်သေး တယ်။ ခုဆို ကျုပ်လည်း ‘အဘိုးလေး’ စာရင်းထဲမှာ ဝင်နေပြီ ဟု ဘာမှတ်သလဲ”

အားလုံးက ဝိုင်း၍ ရယ်မောကြ၏။

“နေဦး ဆရာ၊ ဆရာက ခုည အမြန်ရထားနဲ့ ပြ မယ်ဆိုတော့ အချိန်လေးရတုန်း ဆရာတူမ မခင်မာကြည်က ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံဘူး ဆရာ၊ နည်းနည်းပါးပါး ကျန်းမာရေး ကောင်းလာအောင် သင့်လျော်ရာ စီစဉ်ပေးခဲ့ပါဦး ဆရာ”

ကျွန်ုပ်၏ဦးနှောက်သည် တာဝန်ကျေ၏။ ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ စတွေ့စဉ် ဘူတာက အဆင်း၌ ကြာသပတေးည (၉)နာရီကျော်ကျော် သူ့ရုဇူအခါ၏ ဖြစ်ရပ်များအတွက် စကားပြောသံများ ကြားနေရ၏။ ထိုအခါတွင် ၂လာသည့် အညွန့်မှာ နေသော်လည်း ရန်(၂)ချက် ညှပ်ထားပြီး ကိုဘုန်းကြွယ်၏ စုတ်ပြိုက် အင်္ဂါသည် ဤရုန်းခိုနေတဲ့ ဇာတ်ကွဲ တစ်ခု ဒီနေ့ ကိုဘုန်းကြွယ်အိမ်အရောက် စနေအခါ၏ ဤကဲ့သို့ တနင်္လာ မလှုပ်သာ ဖြစ်နေသော မြင်ကွင်းတစ်ခု နှစ်ချက်ကြောင့် အခိုင်အမာ စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘဲ သုံးသပ် လိုက်ရလျှင် မခင်မာကြည်၏ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံမှုကြောင့် ကိုဘုန်းကြွယ်ဘက်က အိမ်ထောင်ရေးဘဝ သာယာမှု မရသည့်အတွက် အနည်းငယ် ကိုဘုန်းကြွယ် အပြင်မှာ အဖေကလေး နည်းနည်းရှိသလို ရိပ်မိနေရာတဲ့ မခင်မာကြည် ဘက်ကလဲ ဖြေမဆည်နိုင်ဘဲ တစ်စတစ်စ စိတ်ထောင့် ကိုယ်ကြေ ဖြစ်လာကာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲနိုင်ပေ။

ဒီအချက်တွေကို ထည့်စဉ်းစားပြီး မျက်နှာစုံညီနေ့ ပြောမဖြစ်နိုင်တာတွေလည်း ရှိနေ၏။ သူတို့နှစ်ဦးကြား ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးကြား ဘယ်လိုစခန်းသွားမလဲဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့ ဦးနှောက်သည် ခေတ်မီမိန့်နှင့် စမ်းသပ်ချိန်ဆနေလေ၏။

သည့်နောက် ကျွန်ုပ်သည် အောက်ပါအတိုင်း လိုက်လေ၏။

“ဪ . . . မခင်မာကြည်ကတော့ တခြား မဟုတ်ဘူးကွယ်။ ကိုဘုန်းကြွယ် လုပ်ငန်းလေး မထင်မှတ်ဘဲ အထစ်ကလေးရှိလာတာ မြင်ရတော့၊ ကိုယ့်ခင်ပွန်းလုပ် အတွက်ဖိုးရိမ်ပြီး (စနေအခါ ကြာအခါကို ဖိုး၍) သွေးချောက်ချားမှုပါပဲ။ သွေးသားမကောင်းမှု မီးယပ်ဆိုင်ရာ လေး၊ ပြီးတော့ အတွေးများရင်လဲ မီးယပ်သွေးသွေး တစ်နည်းနဲ့မဟုတ် တစ်နည်း ရန်ရှာတတ်တယ်။ အဲဒါ ဆက်ပြီး စိတ်မကြည်တာတို့၊ အားငယ်တာတို့၊ ဖိုးရိမ်ထင်

အဲဒါတလေ လူကြီးဖြစ်သော်လဲ ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ ပတ်သက်
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် အူတိုသလို ဖြစ်လာတတ်
ပါလိမ့်။

တကယ်တော့ ကိုယ်ထင်တာတွေ ဘာမှမဟုတ်ဘူးလို့
ပြည်စွာနဲ့ ပြည်ဖုံးကားချလိုက်ရင် သွေးလေလည်ပတ်မှု
ကြောင့် ကျန်းမာရေး ကောင်းလာနိုင်ပါတယ်။ မစိုးရိမ်နဲ့
ဆီမက်ကလဲ ဆရာဝန်များရဲ့ ကုသမှုကိုရယူဖို့နဲ့ မိမိစိတ်က
ပြန်ပြီး လန်းလန်းဆန်းဆန်း နေပြီပဲ။

“ဘယ့်နယ်လဲ မိကြည့်၊ ဆရာပြောတာလေ မှန်တယ်
သတ်လား” ဟု ကိုဘုန်းကြွယ်က မခင်မာကြည်ကို ကျွန်ုပ်၏
အချက်အပေါ် အားယူလျက် အယူခံတက်နေခြင်းဖြစ်ရာ
မခင်မာကြည်က မျက်လုံးထောင့်ကပ် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်
အညို ကျွန်ုပ်က မြင်လိုက်လျှင် . . .

“ကိုဘုန်းကြွယ်ဘက်ကလဲ ခုအချိန်မှာ ကျန်းမာရေး
ကောင်းနေတဲ့ မခင်မာကြည် စိတ်အားတက်ကြွစွာ စိတ်ကို
ပြုစောင့်မြှောက်ပေးရမယ်။ အဲဒါက ကိုဘုန်းကြွယ် ကိုယ်
နဲ့ လုပ်ရမယ့်ယတြာပဲ။ အကုန်အကျတော့ တော်တော်များ
ပဲနော်” ကျွန်ုပ်က မထိတထိ ပြောလိုက်ရာ မခင်မာ
ကြည်က . . .

“ဆရာရယ်.. ဆရာလူလဲ ဆရာ ဆုံးမခဲ့ပါဦး”
“ကိုဘုန်းကြွယ်က အဆုံးအမ လွယ်ပါတယ်ကွယ်
အကင်းပါးပြီးသားပါ” ဟု အားပေးပြန်ဖြေလိုက်၏။
သည်သို့ ပြောရတာက တခြားမဟုတ်။
ကိုဘုန်းကြွယ်အပေါ် သံသယဖြင့် ကျန်းမာရေး
အလှူရသည်အထိဖြစ်နေတဲ့ မခင်မာကြည်တို့၏ ဇာတ်လမ်း
ဇာတ်ကွက်ကို “မသိဘူး” ဟု ထင်လိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်ညံ့ရာ
အညိုပညာကို အထင်သေးမည်။
ဒါကြောင့် “မင်းတို့ ဖြစ်နေတာ အားလုံး ငါ သိပါ
တယ်” ဆိုတာကို ကြားသုံးကြား လွတ်အောင် ဇာတ်ကွက်
တို့ တလိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ်ကပင် ဆက်၍ . .

မခင်မာကြည် ကျန်းမာရေးအတွက်ကွယ် ထူးထူး
ခြားခြား မဟုတ်ပါဘူး။ လက်ပံရွက် (၉)ရွက်လောက် အိပ်ရာ
ခြေရင်း ဖျာအောက်ထားပြီး အိပ်၊ တစ်ပတ်ကြာ တစ်ခါ
အသစ်လဲ၊ (၃)ခါလောက် လုပ်ရင် ကောင်းသွားမှာပါ။
ဒါမှမဟုတ် ရွက်လှ (၁၇)ရွက်နဲ့ ပျဉ်းမ(၁၉)ရွက်ကို ရွက်လှ
လက်ဝဲခြေရင်း၊ ပျဉ်းမ လက်ယာခြေရင်းဘက် ထားအိပ်ရင်
လဲအတူတူပဲ၊ ပိုပြီးကောင်းသေးတယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံက်
(၁၁၀၀) နာရီလောက်လုပ်ရင် ပိုကောင်းတယ်။ စနေသား
သမီးကို အစအဆုံး ကူညီပြီး လုပ်ခိုင်း၊ ပိုပြီး ဓာတ်မိတယ်
မှတ်မိတယ်နော်”

“ဟုတ်တဲ့ တော့နုပဲဆရာရယ်” ဟု မခင်မာကြည်က
လှိုက်လှဲစွာ တုံ့ပြန်ပြောဆို၏။

ကျွန်ုပ်တို့ စကားဆိုင်းသည် အဆုံးသတ်လိုက်၏။
ကိုမောင်မောင် ဇနီးမောင်နှံလည်း ပြန်သွားကြ၏။
ထိုည၌ ညစာစားပြီး ည (၁၀)နာရီ ခန့်တွင် ပြည်
ကြို့ပင်ကောက်သို့ အမြန်ရထားဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့လေ၏။

ဤခရီးစဉ်အတွက် အရာအားလုံးကို ကျွန်ုပ် ဓမ္မ
နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ် တပည့်များအား ပြန်လည်၍ ဖောက်သည်
ချရဦးမည်ဟု အားခဲလျက် တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့
သော ပြည်မြို့၏ ညရွှေခင်းကို ငေးမောရင်း အရိန်တဖြည်း
ဖြည်း မြင့်လာသော အမြန်ရထားကြီးပေါ်တွင် တငြိမ်ငြိမ်
ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ပါတော့သတည်း။

[[ပြည်မြို့ ခရီးစဉ်အတွက် ကိုထွန်းမြင့်(နမယ်)၏
လုပ်ငန်းများအောင်မြင်မှု၊ ကိုစံနိုင် အခက်အခဲမရှိ ပြေလည်
မှုများ၊ ကိုဘုန်းကြွယ် စီးပွားရေးပြန်လည် ဦးထောင်လာမှုများ၊
မခင်မာကြည်လည်း စိတ်ချမ်းသာလာပြီ ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို
ကျွန်ုပ် ပြည်က ပြန်ရောက်ပြီး ‘လေးငါးလ’ လောက်အတွင်း
ကောင်းသတင်းများသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ
ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။]

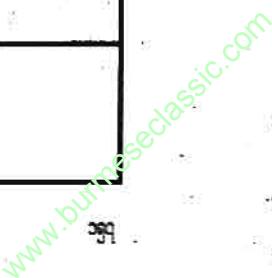
□ ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်)

အတွင်းကြော်ငြာဈေးနှုန်း

- ၁။ အဖြူအမည်း တစ်မျက်နှာ ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။
- ၂။ အဖြူအမည်း မျက်နှာဝက် ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် ချုပ် ရန်

တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း (၁၀) ပထပ်၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊
(၁၇×၁၀)လမ်းကြား၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၀

ပိတောက်ပွင့်မှာ လတန်း

အောင်ရောင်း (ဟံသာပြေ)

ဆောင်းအကုန် နွေအကူး လေ ရူးပွေစ ညတစ်ညဝယ် နက်မှောင်သော ကောင်းကင်ကို နောက်ခံထား၍ ကြယ် ကလေးများသည် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် နှင့် အချက်ပြနေကြသည်။ ဆန်းစသော် တာသည် ကမ္ဘာမြေပြင်အား အလင်း ရောင်ဖြန့်ပေးရန် အားပြုနေ၏။

လေရူးသည် တွေ့သမျှသစ်ပင် တို့ကို တိုးတွေ့၍ ပန်းရနံ့တို့ကို သယ် ဆောင်လာပါသည်။ ပန်းပွင့်ကလေးတို့ သည် ဘယ်ညာယိမ်း၍ ယိမ်းကသည့် နယ် ကျန်ရစ်ရှာ၏။

သစ်ရွက်ကလေး တို့၏ တရှဲ့ရှဲ့ မြည်သံသည် ဂီတသံလော၊ လက်ခုပ် သံလော၊ မခွဲခြားတတ်ပါ။ ကျွန်တော် သည် အိပ်မပျော်သော ထိုညကို လွန်

မြောက်ရန် စာအုပ်စင်မှ စာအုပ်တစ် အုပ်ကို ယူဖတ်ဖြစ်ပါသည်။

“နှစ်ဆန်း ၊ နွေ အရောက်မှာဖြင့် ချစ်ပန်း၊ ဝါရွှေပိတောက်ရယ်က ကြိုင်လောက်လို့ ဖူးငုံစီ”

ကျွန်တော် နှစ်သက်စွဲလမ်း သော မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး၏ ကဗျာမှ ပထမအပိုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် သည် ထိုကဗျာကို ဖတ်မိတိုင်း ရွာထိပ် က ပိတောက်ပင်ကြီးကို သတိရသွား သည်။

ကျွန်တော်၏ ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေဖြစ်သော ဥက္ကံရွာကလေး၏ အရှေ့ဘက် မဒွေးကန်နှင့် မလှမ်းမကမ်း တွင် ကျွန်တော်ချစ်သော ပိတောက်ပင် ကြီး ရှိပါသည်။

သင်္ကြန်မိုးကလေး တစ်ဖြုတ် ဖြိုက်ရွာ၍ အိပ်ပျော်နေသောပိတောက် ပူးကလေးများကို မိုးစက်မိုးပွင့်ကလေး များက ယုယစွာ သန့်စင်ပေးလိုက်သော အခါ ပိတောက်ပင်အိုကြီးသည် နေ့ သစ်လွင်လာပါတော့သည်။ ထိုအခါ ရွာသူရွာသားတို့သည် ပိတောက်ပင်ကို ချိုင်သူကချိုင်၊ ပိတောက်ပူးကို ခူးသူက ခူးဖြင့် ပိတောက်တမျှ စည်ကားနေသည့် ယခုတိုင် မြင်ယောင်မိပါတော့၏။

လတန်းခူးပေမို့ အလှူထူး ဖူးပွင့်ကြသည့် ပိတောက်ပန်းလေး ကို အားလုံးက မြတ်မြတ်နိုးနိုး ထူး ထူးထားကြသည်။ အချို့က အမျိုးသား ဟုပင် သတ်မှတ်ကြသည်။ ပိတောက် ပွင့်ဖူး လတန်းခူးသည်ကား မြန်မာ

www.burmeseclassic.com

အစ ပထမလဖြစ်ပါသည်။ မဟာ

သမင်းကြီးက ...

“နွေခါဗိုဝယ်၊ ရာသီမိဿ

ဂိမှာနုမို့၊ စိကြကြယ်

တိမ်မိုးလယ်မှာ

စမ္မာယ်ထွန်းကာ

တိမ်ဓမ္မေချာဝယ်

ဒေသစာလှမ်း

လှည့်လည်မြန်းလို့

နှစ်ဆန်းငယ်သင်္ကြန်

သစ်သစ်သာ ဖန်တော့တယ်

နီင်ငံကြော့ ပြည်သူမှာ

ပန်ဆုယူ တာရေသွန်းချိန်မို့

လွမ်းလှတယ်လေး”

မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ရွက်

သောင်းကြော့ မြေခွေ ရွက်သစ်ဝေစ ထို

ဇာသီတွင် မြန်မာပြည်သူတို့သည် ရေ

ငင်သွန်း၍ နှစ်သစ်ကိုကြိုဆိုကြပါသည်။

သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ယခုမှ ကျင်းပကြ

သည် မဟုတ်ပါ။ သာကီဝင်များလက်

ဆက်မှစ၍ ကျင်းပခဲ့သည် ပွဲတော်ဖြစ်

ပါသည်။

သာကီဝင်မင်းများသည် ဒေဝ

ဒေဝပြည်ရှိ ရေကန်၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး

ရေကစားကြရာမှ အစပျိုးခဲ့သည်ဟု

ဇာတ်သားသိရှိရပါသည်။

သိုးဆောင်းလူမျိုးတို့သည် ခရစ်

မော်ပွဲတော်ဖြင့် နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုကြ

သည်။ တရုတ်တို့က နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်

ဖြင့် ကြိုဆိုကြသည်။ ဗွန်ဂိုလီးယားလူမျိုး

တို့က ကောက်သစ်ပွဲတော်ဖြင့် ကြိုဆို

ကြပါသည်။ မြန်မာတို့ကသင်္ကြန်ပွဲတော်

ဖြင့် ကြိုဆိုကြပါသည်။ မည်သို့ပင်

ပီဝါဒကွဲပြားစေကာမူ လူမျိုးတိုင်း၏

ယဉ်ကျေးမှုရိုးရာ အမျိုးသားလက္ခဏာ

ဖြစ်၍ လေးစားဖွယ်ကောင်းလှပါ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ

မိမိတို့၏ မွေးရပ်မြေကို လွမ်းတတ်ပါ

သည်။ အတိတ်က ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသည့်

နေ့ရက်များကို ပြန်၍တမ်းတတ်ကြ

ပါသည်။ အိမ်မက်မက်တတ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း မွေးရပ်မြေဖြစ်

သော ဥက္ကံရွာကလေး၏ တစ်ခါက

သင်္ကြန်ကို ပြန်၍လွမ်းမိပါ၏။

ကာလသားခေါင်းဖြစ်သူ ဦးဝဏ္ဏ

တို့၏ ဒိုးပတ်သံမှ ထွက်ပေါ်လာသော-

“ကုသိုလ်ရေးဦး

ကြိုးပမ်းတာ

ကျွန်တော်တို့မှာ

ခွေးတလုံးလုံး၊

ဖန်ပြာခွက်နှင့်

ကျောက်စက်ရေ

အမောပြေအောင်

တိုက်ပါ မမ၊

နှစ်ဟောင်းတုန်းက

အညစ်အကြေးတွေ

အတာရေနဲ့

မော့ပါစေသား”

အစရှိသည့် သံချပ်သံတို့ကို

ကြားယောင်မိပါသည်။ ပိတောက်ပန်း

တွေကို ဝေနေအောင်ပန်ထားသော

ကျွန်တော်တို့ရွာမှ ကွမ်းတောင်ကိုင်

ခင်ဦး၏ ချစ်စဖွယ်အပြုံး၊ ခင်ဦးတို့

တုမ္မာရီဝတ်အသင်းမှ ကျွေးမွေးနည်းခံ

သော သင်္ကြန်ထမင်းတို့ကို လွမ်းမိပါ၏။

ထိုနှစ်က ထူးထူးခြားခြား နှစ်

ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ပိတောက်တွေ

ပင်လုံးညွတ်ပွင့်ပါ၏။ ဦးဝဏ္ဏတို့အဖွဲ့နှင့်

ခင်ဦးတို့အဖွဲ့ စုပေါင်း၍ သွန်းဘုရားကြီး

တန်ဆောင်းတွင် နှစ်ကျိပ်ရွစ်ဆူဘုရား

များအား ရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ စတုဒီသာ

ကျွေးခြင်း၊ လူကြီးမိဘတို့အား ခေါင်း

လျှော်ပေးခြင်း၊ ညနေရီတွင်သံယာတော်

များထံမှ ပရိတ်တရားနာယူခြင်းဖြင့်

နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ရေသဘင်ပွဲတော်တွင် အကျီ

စားသန်သောကြောင့် နောင်တရခဲ့သည့်

နရသီဟပတေ့မင်း၊ လူပုံအလယ်တွင်

အရှက်ရသွားသော မိဖုရားငယ်စောလုံ

၏ တန်ပြန်လက်စားချေမှု၊ မျက်တော်ရ

၍ သေဒဏ်အပြစ်ပေးပြီးမှ တမ်းတ

ပူဆွေးနေရသော ဘုရင်တို့၏ ကြေကွဲ

ဖွယ်ကောင်းသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်

သည် တစ်ခုသောသင်္ကြန်တွင် သင်ခန်း

စာတစ်ရပ်အဖြစ် ပြသခဲ့သည်။

ထိုအကြောင်းကို ဆရာကြီး

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက ...

“ချောဂုဏ်နဲ့ နွဲ့ရှာတဲ့ စောလုံရဲ့

ပုဂံရာဇဝင်တရား” ဟူ၍ လေးချိန်ကြီးကို

စပ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် သင်္ကြန်တွင်း

ရက်များကို အခါကြီး ရက်ကြီးအဖြစ်

သတ်မှတ်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာ

ထားကာ အတာရေသဘင်ပွဲကို ဆင်နွဲ့

သွေနှိုခဲ့ပါ၏။

စာပေပညာရှင်ကြီး မာဘဲလ်ရီ

က “ဘဝဆိုသည်ကား အိမ်မက်ပေ

တည်း” ဟူ၍ အဆိုပြုခဲ့ပါသည်။ စာရေး

ဆရာ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်က “ဘဝဆို

သည်မှာ အိမ်မက်ပေပင်ဖြစ်သဖြင့် တူ

သည်။ မက်နေတုန်းမှာတော့ ဘဝတို့သို့

ပင် အစစ်အမှန်ဖြစ်နေသည်။ နီးလာ

သည်နှင့် ဘာမှမရှိတော့” ဟု ဆိုခဲ့ပါ

သည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ ကျွန်

တော်သည် အတိတ်က လွမ်းစရာတွေ

ကို ပြန်၍ မက်ခွင့်ရသည့် အိမ်မက်တွေ

ကို တမ်းတပါသည်။

ရနံ့သင်း၍ အဆင်းလှသည့်

ပိတောက်ဝါဝါတွေကို ချစ်ပါသည်။

သပြေခက်နှင့်ပက်သည့် နံ့သာရည်ကို

တန်ဖိုးထားပါသည်။

ပိတောက်ပွင့်ဖူး လတန်ခူးသို့

ရောက်သည့်အခါတိုင်း မြန်မာလူမျိုးတို့

သည် မေတ္တာရေစင် သွန်းလောင်းကာ

နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုကြပါလိမ့်မည်။ မြန်မာ

ရိုးရာ အစဉ်အလာမပျက်ကျင်းပခဲ့သော

အတာသင်္ကြန်ပွဲတော်ကို နောင်လာ

နောက်သားတို့က ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း

ရန် လိုအပ်ပါသည်။

သို့မှသာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏

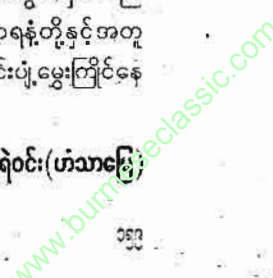
ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်သည်

ပိတောက်ရနံ့ မေတ္တာရနံ့တို့နှင့်အတူ

ကမ္ဘာတည်သရွေ့ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်နေ

မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

□ အောင်ရဲဝင်း(ဟံသာဖြူ)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွား
အချိန် ဝမ်းပူ အင်ဒိုချိုင်းနာသို့ အစစ်
သေတိုင်းသုံးနှစ်ခန့် တွန့်ပိတ်တော်ပြင်
သန်သန်ချိုင်းသော စစ်ခပ်ပြင်သစ်
သေတိုင်းသည် တစ်ဖူးသေတော့ရထဲ
သို့ ဖျက်သုဉ်းခဲ့ပါသည်။

ထူးတော်အထူး သာသန့်အသုံးချ၍
မရသော အထွန်ပွဲပြင်းလှသည် သဲ
သေတိုင်းတွင် တွန့်ပိတ်တစ်နေကုန်လုံး
ဖြစ်သန်ချိုင်းသန် လှုပ်ရှားသွားခဲ့ကြရ
ပါသည်။

နောက်ဆုံး လေယာဉ်ဆီသို့ ပြန်
ရောက်လာကြသည့် အချိန်တွင် တွန့်ပိတ်
တို့၏ ဇိတ္တာများ တုန်သွားသကဲ့သို့ အား
အင်များ ကုန်ခန်းပြီး အရုပ်ကြိုးပြတ်
ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ အဆုံးအဆမဲ့တံလျှပ်
တို့၏ လှည့်စားမှု ဒဏ်ကို ခံခဲ့ကြရပါ
သည်။

ထိုပထမဆုံးရက်တွင် မည်သည်
ကိုမျှ ပုံမှန်လုပ်ဆောင်၍ မရလောက်

အောင် ပွဲပြင်း တောက်ပနေသည်
နေရောင်အောက်တွင် ကျယ်ပြန့်သော
နေရာကြီးအတွင်း ခရီးမိုင် လေးဆယ်
နီးပါး ရောက်ခဲ့ကြကြောင်း နောင်တွင်
သိခဲ့ရပါသည်။

ညရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့
တွင် တစ်စက်မျှပင် မကျန်သည်အထိ
သောက်ရေကုန်သွားပါသည်။ မည်
သည့် အရည်မျိုးမျှ မရှိတော့ပါ။ သို့ဖြစ်
၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် လေယာဉ်တောင်ပံ
ပုတ်မှ ရသမျှအပိုင်းအစကို ကောက်ယူ
စုပ်လိုက်ကြပြီး အချက်ပြမီး အနေဖြင့်
မီးဖိုလိုက်ကြပါသည်။

ထိုသို့ လုပ်သာလုပ်လိုက်ရသော်
လည်း မည်သူမျှ မြင်လိမ့်မည်မဟုတ်
ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာသိထား
ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

နောက်နေ့မနက်တွင် ချည်ထည်
အပိုင်းအစကလေးများဖြင့် လေယာဉ်၏
တောင်ပံများပေါ်တွင်တင်ကျန်နေသည့်
နှင်းစက်များကို သုတ်ယူလိုက်ကြသည်။

ဝမ်းပူချိုက်စာ လမ်းပညာကြွေစာ

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ဆုံလည်သေနတ်
= သည် အိတ်ထဲသို့ ခြစ်ယူကြရာ
= ဆီများ ပါနေသည့် အမြှုပ်ထနေ
= အနည်းငယ်ခန့်မျှသော ရေကို
= ချိတ်ပါသည်။

သောက်ကြည့်သည့်အခါ အရ
= အလွန်ဆိုးလှပါသည်။ သို့သော်
= အခိုက်အတန့်အားဖြင့်မူ ကျွန်ုပ်တို့၏
= နှုတ်ခမ်းများ စိုသွားခဲ့ပါသည်။

ပရိုဗော့က ပြောသည်။
“ဆုံလည်သေနတ် ထည့်တဲ့
= အိတ်ကလေးရှိတာ အလုပ်ဖြစ်သားပဲဗျ၊
= အခုကျတော့ ဒီဟာလေးက ကျွန်တော်
= တို့အတွက် ရေတွင်းလေးပေါ့ဗျာ”

ရုတ်တရက် ဒေါသထွက်သွားမိ
= ခဲ့ ပရိုဗော့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်
= သည်။ ပရိုဗော့ကမူ မည်သို့မျှ စိတ်
= ထွပ်ရှားသွားပုံမရဘဲ သူ့ပြောစရာရှိ
= သည်ကို ဆက်ပြောနေပြန်သည်။

“ဒီကောင်ကို ကောင်းကောင်း
= ဆေးကြောထားမိခဲ့ရင်တော့ ပိုကောင်း
= နာဗျ”

သူစိတ်ကူးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်
= တို့တွေးမိခဲ့ကြပါသည်။

ဆုံလည်သေနတ် ထည့်သည့်
= အိတ်ကလေးကို ကျွန်ုပ်တို့ထားကြည့်
= မိလိုက်ကတည်းက ထိုအတွေးမျိုးကျွန်ုပ်
= တွေးခဲ့မိပါသည်။

နံနက်ခင်း အလင်းရောင်ရလာ
= ဖြစ်၍ တစ်ခါထပ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ လှည့်
= ထည့်သွားလာလှုပ်ရှားကြရတော့သည်။
= သည်တစ်ကြိမ်တွင် အရင်နေ့နှင့် မတူဘဲ
= ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါ
= သည်။ လမ်းလျှောက်ရင်း လမ်းများ
= သဲကန္တာရနှင့်ပတ်သက်သော ကျွန်ုပ်သိ
= မှတ်ခဲ့သမျှကို ကျွန်ုပ် ပြန်လည်စုစည်း
= နည်းစားနေခဲ့ပါသည်။

ပုံမှန်အားဖြင့်မူ ဆာဟာရသဲ
= ကန္တာရထဲတွင် လေထု၏ စိုထိုင်းဆ
= သည် လေးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ရှိပါသည်။
= ယခု ဤနေရာတွင် တစ်ဆယ့်ရှစ်
= ရာခိုင်နှုန်းသာရှိနေပါသည်။ ဤအနေ

အထားအတိုင်းဆိုလျှင် သက်ရှိများ
= အငွေ့ပြန်ကုန်ပါလိမ့်မည်။

ဘက်ဒူအင်း လူမျိုးစုများနှင့်
= ကိုလိုနီဒေသဆိုင်ရာ အရာရှိများက
= ပြောခဲ့ပါသည်။ လူတစ်ယောက်သည်
= ရေမသောက်ဘဲ တစ်ဆယ့်ကိုးနာရီ
= ကြာသည်အထိ အသက်ရှင်နေနိုင်
= ကြောင်း၊ နာရီနှစ်ဆယ်ရောက်လျှင်
= မျက်စိထဲတွင် ရောင်စုံအလင်းတန်းများ
= ဖြာထွက်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်လာတာ
= မျက်စိများပြာလာမည် ဖြစ်ကြောင်း
= ပြောပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင်
= သေဖို့အချိန်နီးလာပြီဟု မှတ်ပါတော့
= ဟုပြောခဲ့ပါသည်။

ဤဒေသမျိုးတွင် ပုံမှန်မဟုတ်
= ဘဲ ထူးထူးခြားခြား ရေငွေ့ဓာတ်ပါသော
= အရှေ့မြောက်လေ များတိုက်ခတ်လာ
= တတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့များဖြစ်ခဲ့လျှင်
= ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်များ အနည်းငယ်
= ပို၍ ရှင်သန်နေနိုင်သည့် အနေအထား
= ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ အလင်းတန်းများ
= ဖြာထွက်ကာ မျက်လုံးများ ပြာဝေပြီး
= နောက်ဆုံးအချိန် မရောက်မီ ဤဆင်းရဲ
= ဒုက္ခမှ အနည်းငယ်သက်သာလျော့နည်း
= သွားသည့် အနေအထားကို အချိန်
= မည်မျှ ကျွန်ုပ်တို့ရရှိ ခံစားခွင့် ရနိုင်ပါ
= မည်နည်း။

စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ရုတ်တရက်
= ကျွန်ုပ် ထအော်လိုက်မိပါသည်။ ခပ်
= လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာမှ လူတစ်ယောက်
= သည် လက်ဝှေ့ယမ်းပြနေသည်ကို
= ကျွန်ုပ် မြင်လိုက်ရ၍ဖြစ်ပါသည်။

ဟာ... မဟုတ်ပါဘူး၊ သေသေ
= ချာချာကြည့်လိုက်သောအခါ တံလျှပ်၏
= လှည့်စားမှုနောက်တစ်ခုဖြစ်နေပါသည်။
= လက်ရှိဖြစ်နေသည်မှာ သဲကန္တာရတစ်ခု
= လုံးတွင် သက်ရှိများ ရှင်သန်လှုပ်ရှား
= သွားလာနေကြသကဲ့သို့ ထင်မြင်နေရ
= ပါသည်။

အကောင်အထည် အဖြစ်ဖြင့်
= မျက်စိထဲတွင် အသေအချာ မြင်နေရ
= သော အရာများသည် အစစ်အမှန်

မဟုတ်ဟု လက်ခံ ယုံမှတ်ရန် စိတ်ထို
= အတော်ပင် ခက်ခဲစွာ ကြိုးစားရန်
= ချုပ်နေရပါသည်။

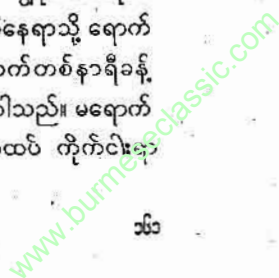
အို ကြည့်ပါဦး၊ ပေါင်းမိုးလှည်း
= တစ်စီး ခပ်လှမ်းလှမ်းနေရာမှ တဖြည်း
= ဖြည်းရွေ့လျားလာနေပါလား၊ လှည်းဆီ
= သို့ ပြေးမသွားမိအောင် အတော်ခက်
= ခက်ခဲခဲထိန်းလိုက်ရပါသည်။ ခက်တော့
= ခက်နေပါပြီဟု ကျွန်ုပ် ညည်းတွားမိ
= သည်။ တကယ့်အသက်ရှိ လှည်းတစ်စီး
= လို့ လှည့်စားနေသော တံလျှပ်ပါလား။

ကျွန်ုပ်၏ ဗိတ်အထင်အမြင်တွင်
= အစစ်မှန်ဟု မှတ်ထင်ထားသည့် တံလျှပ်
= လှည့်စားမှုခိုင်များသည် တစ်ဦးတစ်ဦး
= ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်နေတာ ကျွန်ုပ်အား
= မြို့ဆွယ်ဆွဲဆောင်ခေါ်ငင်နေပါသည်။

တော်ပါသေးရဲ့၊ နေဝင်တော့
= မည်။ မိန့်ဖျော့သွားသော အလင်းရောင်
= ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ယုံကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်လာ
= နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မူလစခန်းမှ
= ယခု မည်မျှလောက်သော အဝေးသို့
= ရောက်နေသည်ကို မသိချင်လောက်
= အောင် စိတ်ချောက်ချားနေပြီး၊ တစ်ခုခု
= ပြုလုပ်ရန် တွန့်ဆုတ်ကြောက်ရွံ့နေမိ
= သည်။ သို့တိုင် ကျွန်ုပ်တို့တွေးဖြစ်အောင်
= တွေးလိုက်သေးသည်။

“ပေါင်းမိုးလှည်း တစ်စီးရဲ့ဘေး
= မှာပရိုဗော့ရပ်နေတာသေချာသလောက်
= ပါပဲ”

နှစ်နာရီခန့် ကြိုးစားရှုန်းကန်
= လျှောက်လာခဲ့ပြီးနောက် ခပ်လှမ်းလှမ်း
= တစ်နေရာဆီမှ အလင်းရောင်တစ်ခုကို
= ကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်ရသည်။ လမ်းပျောက်
= သွားပြီဟု တွေးမိပြီး ကျွန်ုပ်သည် စိတ်
= မထိန်းနိုင်ဘဲ သွားမိသွားရာ သွားနေ
= သည်ဟု ပရိုဗော့ ယုံကြည်ယူဆသွား
= သဖြင့် မီးဖိုပြီး ကျွန်ုပ်သိအောင် ပရိုဗော့
= အချက်ပြနေမည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်လိုက်
= သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာသို့ ရောက်
= ရှိသွားအောင် နောက်တစ်နာရီခန့်
= လျှောက်လှမ်းသွားခဲ့ပါသည်။ မရောက်
= သေးသဖြင့် နောက်ထပ် ကိုက်ငါးရာ

ထပ်သွားခဲ့သည်။ နောက်ထပ် တိုက် ငါးဆယ်။ ခေတ္တခဏမျှ ကျွန်ုပ်နားလိုက် သည်။ ယခုအခန်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် စိတ် ထဲတွင် သေဝမ်းပွင့်ထွေးနေပြီး မှန်ကန် နှင်းလင်းစွာ မစဉ်းစားနိုင်တော့ပါ။ ယခု ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာသွားသည်။ ကြည့်ပါဦး စီးရောင်မြင်ရသည့်နေရာတွင် ပရိဗော ရှိနေသည်။

“အားဟိုင်း” သင်္ဘောသားများ အချင်းချင်း အော်ဟစ် နှုတ်ဆက်ကြ သကဲ့သို့ အားရဝမ်းသာစွာ ကျွန်ုပ်အော် လိုက်သည်။

သဲကန္တာရထဲတွင် နေရာ အတည် တကျခန့် သွားလာတုတ်စားနေသော သူတစ်ယောက် အံ့ဩရာ ကောင်း ထောင်အောင်ဝင် ကျွန်ုပ် ဦးတည် လျှောက်လှမ်းနေသည့် နေရာတွင် ရောက်နေကြပါကလား၊ ပရိဗောသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ခပ်သွက်သွက်လေး လှမ်း လာနေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လက်နှစ်ဖက်ကို အားရပါးရ ဆန့်တန်းဝှေ့ယမ်းလျက် ပြေးသွားလိုက်ပါသည်။ ပရိဗောသည် ကျွန်ုပ်ကိုဖမ်း၍ ထိန်းပေးကာ ပုံမှန် ရပ်တည်နိုင်အောင် လုပ်ပေးခဲ့သည်။

အိုး... ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ပင် မထိန်းနိုင်လောက်အောင် အားလျော့ယိုင်နဲ့နေပါပဲကော။

“ပရိဗော၊ သူတို့လာကြပြီလား”

“ဘာလဲဗျ”

“ဟာ ဟိုနားမှာ အာရပ်တွေ မဟုတ်လား၊ ဟာဗျာ၊ ခင်ဗျားကလဲ၊ အရေးမဟုတ်တာ ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြော နေတဲ့ကောင်တွေလေဗျာ”

ပရိဗောသည် ထူးဆန်းအံ့ဩ သည့် အကြည့်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ကြည့် နေခဲ့ပါသည်။

“ဒီနားမှာ ဘယ်အာရပ်လူမျိုး တစ်ယောက်မျှ မရှိပါဘူးဗျာ”

ထိုအခါကျမှ ကျွန်ုပ်သည် မည် သို့မျှ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်များ စီးကျနေမိပါတော့သည်။

ရှစ်ဆယ့်လေးနာရီလုံးလုံး ကျွန်ုပ် တို့သည် နှင်းရည်လေး တစ်စွန်းစာမျှ လောက်ကိုသာ သောက်ခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လေထီးမှ ဖျင်ပိတ်စကို ဆွဲဆုတ်ဖြဲယူလိုက်ပါသည်။ ထိုရွက်ဖျင်စများနှင့်ဆိုလျှင် နှင်းရည်များ ကို ပို၍စုယူနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆထား ခဲ့ပါသည်။

အရက်တက်သော် လေထီးဖျင် စကို ညစ်ယူလိုက်ရာ ဘူးတစ်ခုတွင် နှစ်ပုလင်းစာမျှရှိသော ရေများစုမိခဲ့ပါ သည်။ ကိုင်း... သည်အတိုင်းသာဆို ပါက ခက်ခက်ခဲခဲပင်ပန်းကြီးစွာ အတန် ကြာ ခံစားခဲ့ရသော ရေငတ်ခြင်းဘေးမှ လွတ်ပြီပေါ့။

ယခု ရေကို အဝသောက်နိုင် တော့မည်။ ရေသည် စိမ်းပါရောင်သန်း နေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ပထမတစ်ပုံ သောက်လိုက်သည်။ ရေငတ်သည်မှာ ကြာနေပြီမို့ထင်ပါသည်။ လည်ချောင်း ထဲတွင် စူးစူးရှရှခါးသက်သက်ကြီးဖြစ် ကာ မျှီချ၍မရ ဖြစ်နေပါသည်။

ရေသောက်ပြီး ပရိဗောသည် အငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ ဟိုသည်သွားလာရင်း လမ်းလျှောက်နေသည်။ မျက်လုံးကမူ မြေပြင်ကို စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ရုတ်တရက် သူသည် ရှေ့သို့ ကိုင်းညွတ်သွားပြီး ထိုးအန်ပါတော့ သည်။ မိနစ်ဝက်ခန့်အကြာတွင် ကျွန်ုပ် လည်း သူ့အတိုင်းဖြစ်ကာ ထိုးအန်တော့ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရေးရေးသာ မျှော် လင့်မိသော နောက်ဆုံး အားကိုးဖွယ်ရာ ကလေးသည် ပျောက်ဆုံးသွားရပါပြီ ကော။ ဤသို့အဖြစ်ဆိုးမျိုးကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံတွေ့ရခြင်းသည် လေထီးဖျင်ပိတ်စ ပေါ်တွင် သုတ်လိမ်းထားသော ဓာတ် ပစ္စည်းများကြောင့်လား သို့မဟုတ် ရေခဲ သောဘူးထဲတွင် ကပ်တင် ကျန်ရစ်ခဲ့ သည့်ဓာတုအေးတစ်မျိုးမျိုးကြောင့်လား အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် တို့ မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါ။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ခုကို သေချာစွာစဉ်းစားပြီး ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်တော့မည်။ ဤမျှ မုန်း စရာ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလှသည့် ဤနေရာမှ ကျွန်ုပ်တို့နောက်ကြောင်း ပြန်ရမလား၊ သို့တည်းမဟုတ် လေယာဉ် ကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး သဲကန္တာရကို ဖြတ် လျှောက်သွားရင်း နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ် တို့ လုံးဝ မသွားနိုင်တော့ဘဲ လဲကျသွား သည်အထိ ဆက်သွားရမလား ထိုစဉ် ပရိဗောက ပြောပါသည်။

“အခု ကျွန်တော် စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်း လုပ်ချင်သလို လုပ်လိုက်ရမယ် ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တော့ ချက်ချင်းလဲချပြီး အိပ်ပစ်လိုက်မယ်ဗျာ”

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ခရီးဆက်ဖြစ် ခဲ့ကြပါသည်။ ဘေးချင်းယှဉ်လျက် သဲလိုက်အိမ်မြှောင်အညွှန်းအရ အရှေ့ နှင့် အရှေ့မြောက်ကြားလာရာအတိုင်း ဦးတည်ပြီး နှစ်ယောက်သား သွားခဲ့ကြ ပါသည်။ ထိုသို့ သွားလာနေကြသော် လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် လှည်းလမ်း ကြောင်း တစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်ချဉ်းကပ် သွားနေမိသည်လား သို့မဟုတ် မဆုံးနိုင် အောင် ကျယ်ပြန့်လှသော သဲကန္တာရ အတွင်းဆီသို့ တိုးတိုး၍ဝင်နေမိသည် လား။ မည်သို့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည် ကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိကြပါ။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်မှတ်မိသမျှ ပြန် ပြောရမည်ဆိုလျှင် မည်သို့မျှ မရှောင်နိုင် တော့ဘဲ သေချာပေါက်ဖြစ်လာမည့် ပျက်စီးပြိုလဲတော့မည့် အနေအထား ဆီသို့ စိတ်ပျက်ဖွယ်အတို မျှော်လင့်ချက် မရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့ မကြာမီ ရောက်ရှိတော့ မှာပါလားဟူသော အတွေးများသာ ဖြစ်ပေါ်နေမိခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

တံလျှပ်၏ လှည့်စားမှုများသည် ကျွန်ုပ် ခံနိုင်ရည်ရှိသည်ထက်ပို၍ များ ပြားစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မြေပြင်တစ်နေရာတည်းကိုသာ ကြည့် နေခဲ့ပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သဲလိုက်အိမ်မြှောင်ကို သုံး၍ ကျွန်ုပ်

လမ်းကြောင်းဦးတည်ရာကို ခဏ
ငေးဆေးပြီး သတိထား သွားနေခဲ့
သည်။ သဲပြင်ပေါ်တွင် လှေချရင်း
ကမ္ဘာ ကျွန်ုပ်တို့ အနားယူ အမော
ပြောပြပါသည်။

ညအချိန် ရောက်လာပါပြီ။
ညအချိန်သည် ရုတ်တရက် အံ့ဩတကြီး
ပြောပါသည်။

“ဟိုနားမှာ ရေကန်တစ်ခုရှိမယ်
ဒါကို ကျွန်တော် သေချာပေါက်
ထားတယ်ဗျာ၊ တံလျှပ်ရဲ့လှည့်စားမှု
ဖြင့်နိုင်ဘူးဗျာ”

ကျွန်ုပ် ဘာမျှ ပြန်မပြောခဲ့ပါ။
ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိဖြင့် မြင်ရသည်များကို
ထက်ခံယုံကြည်ရန် ကြိုးစားတော့ပါဟု
ဆိုပြတ်ထားခဲ့ပြီး “ကျွန်ုပ်လက်မြောက်
အဖွဲ့ပေးထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

“ကျွန်တော် သွားကြည့်ကြည့်
မယ်ဗျာ၊ ဒီကနေလျှောက်သွားရင် မိနစ်
နှစ်ဆယ်လောက်တောင်ကြာမှာ မဟုတ်
ပါဘူးဗျာ”

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် ပရိုဗော
သည် ဘယ်သောအခါမှ ပြန်လာတော့
မည်မဟုတ်ဟု တွေးနေခဲ့ပါသည်။ ထို
နေရာတွင် သူသည် ပြုလဲကျသွားပါလိမ့်
မည်။ သူသည် လှည့်စားမှုအောက်တွင်
သေဆုံးသွားရပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်ကကော ကျွန်ုပ်သည်
လည်း ဤနေရာတွင် နေခဲ့ရင် သေဆုံး
မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်
နိုင်ပါသည်ဟု ဆိုစေကာမူ ထိုနည်းလမ်း
တို့ လုပ်ကြည့်လျှင် မည်သို့မျှ ထူးခြား
ပြောင်းလဲနိုင်မည် မဟုတ်ပါဘူးလေ။
ကျွန်ုပ်တို့ မည်မျှလောက် ရှည်လျား
သော ခရီးတာကို သွားခဲ့ရပြီးပြီလည်း
ဟု ကျွန်ုပ်စဉ်းစား နေမိသည်။

ကျွန်ုပ် အာခေါင်ထဲမှ တံတွေး
များ ရလိုရငြားစုစည်းဖို့ ကြိုးစားကြည့်ခဲ့
သည်။ ဘာမျှ ထွက်မလာခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်
သည် ပါးစပ်ကိုစေ့ပိတ်လိုက်သောအခါ
ကော်ကဲ့သို့ စေးကပ်သော အရာဖြင့်
ကပ်ထားသကဲ့သို့ဖြစ်သွားကာ နှုတ်ခမ်း

သားအပေါ်ယံ အခွဲမာလေးပုံစံ ဖြစ်
သွားပါတော့သည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည်
တစ်ခုခုကို မျှချ၍ ရနိုင်ပါသေးသည်။
ယခုအချိန်အထိ ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးများ
ထဲတွင် အလင်းရောင်မျိုးလည်း မတွေ့
ရသေးပါ။ မျက်စိ ပြာဝေခြင်းလည်း
မဖြစ်သေးပါ။ ညဉ့်ပိုနက်လာပါသည်။
ကျွန်ုပ်၏ အတွေးများသည် ပရိုဗော
ဆီသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြန်သည်။

ဪ၊ ပြန်မလာနိုင်တော့ဘဲ
ပျောက်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သော မိတ်ဆွေ
ကြီး အလွန်ပင် ခင်ဖွယ်ကောင်းသော
သူငယ်ချင်းကြီး စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ပြီး
ညည်းတွားပြောဆိုခြင်းမျိုး ပြုလုပ်ခဲ့ဖူး
သည်ကို သူ့ထံမှ ကျွန်ုပ် မည်သည့်အခါ
တုန်းကမျှ မကြားခဲ့ဖူးပါ။

ဟော့ဟိုမှာ မည်သည့်အရာပါ
လိမ့်။ အိုး ထိုနေရာမှာ သူရှိနေပါလား၊
ကိုက်ငါးရာလောက်ကွာသော နေရာမှ
နေ၍ ကျွန်ုပ်တို့ လက်ထဲတွင်ကိုင်းထား
သော မီးအိမ်ကို သူလှုပ်ယမ်းပြနေပါ
ကလား၊ သေချာပါပြီ။

သည်လူတော့ လမ်းပျောက်ပြီး
မျက်စိလည်နေပြီ။

ကျွန်ုပ် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး
လှမ်းအော်ခေါ်လိုက်ပါသည်။ ပရိုဗော
ကမူ ကြားပုံမရပါ။

ထို့နောက် နောက်ထပ် မီးအိမ်
တစ်ခု သူနှင့်ကိုက်နှစ်ရာခန့် အကွာမှ
နေ၍ ပေါ်လာပြန်သည်။

နောက် တတိယတစ်ခု ဟုတ်
ပါပြီ။ ဒီအရာများသည် ရှာဖွေကယ်
ဆယ်ရေးအဖွဲ့ တစ်ခုပါလား။

မီးအိမ်သုံးခုတို့မှ အချက်ပြနေ
ခြင်းကို ဆက်တိုက်လုပ်ပြနေခဲ့ပါသည်။
ကျွန်ုပ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်းတွား
မိလိုက်သည်။

“ငါ့ဦးသွားပြီလား၊ မဟုတ်သေး
ပါဘူးလေ၊ ငါ မြင်နေရတာတွေဟာ
အမှားအယွင်းတော့ မဖြစ်လောက်ပါ
ဘူးလေ”

ကြည့်နေရင်း ထိုအရာများသည်
အဝေးသို့ရောက်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်ပွား
ခဲ့ရာ ထိန်းချုပ်၍ မရတော့လောက်
သည်အထိဖြစ်ပေါ်လာသောအကြောက်
တရားသည် ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းမိုးသွား
ပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ် အော်ပစ်လိုက်
သည်။

“တော့ပိုင်းဗျာ ကျွန်တော် လာ
နေပါပြီ”

ဟာ နောက်ဆုံးတော့ တုံ့ပြန်
ပြောလိုက်တဲ့ အသံတို့ကြားလိုက်ရပြီ။

စိတ်လှုပ်ရှားသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်
သည် အသံထူထပ် ခေတ္တရပ်သွား
မတတ်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ သတိပြန်ဝင်လာ
သည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အသံကြားရာဆီ
သို့ ပြေးသွားခဲ့မိပါသည်။ တွေ့လိုက်ရပါ
ပြီ။ သူ ပရိုဗော၊ ခလုတ်တိုက်မိပြီး ကျွန်ုပ်
လဲကျသွားခဲ့သည်။

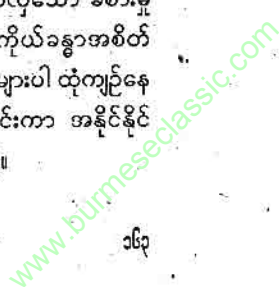
“သေချာပါတယ်၊ ကျွန်တော်
မမှားပါဘူး၊ မီးအိမ်တွေ ကျွန်တော် တွေ့
လိုက်ရတာ သုံးခုတောင်ဗျာ”

“ဘာမီးအိမ်တွေလဲဗျာ”

ထိုအခါတွင်မှ ကျွန်ုပ် သူတို့
လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သူ ပရိုဗော တစ်
ယောက်တည်းပါလား။ ယခုအချိန်တွင်
ကျွန်ုပ် စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းခြင်းမျိုး မဖြစ်
တော့ဘဲ ခါးသီးနာကြည်းစွာဖြင့် ခံပြင်း
ဒေါသစိတ်များသာ ဖြစ်ပေါ်နေပါတော့
သည်။ ပရိုဗောက ပြောလာခဲ့ပါသည်။

“ဟုတ်မယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ
တကယ်ကို ဆိုးရွားလှတဲ့ အခြေအနေ
မျိုးမှာ ရောက်နေကြတာပဲဗျာ”

ညဉ့်နက်လာလေ အအေးပိုလာ
လေဖြစ်သည်။ သွားချင်းရိုက်နေသည်
အထိ ကျွန်ုပ် ချမ်းလွန်း၍ တုန်နေမိခဲ့
သည်။ ခြေလက်များသည်လည်း ထိန်း
မရအောင်ပင် တုန်နေခဲ့ကြပါသည်။
ရေခဲတစ်မျှ အေးစက်လှသော ခံစားမှု
ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်
အပိုင်းများ ခြေလက်များပါ ထုံကျဉ်နေ
ပြီး ခံစားမှု အသိကင်းကာ အနိုင်နိုင်
ထိန်းမတ်နေခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် သံပြင်တွင် ခံကတုတ်မြောင်းကလေး တူးလိုက်သည်။ ထိုနောက် မြောင်းထဲ တစ်ကိုယ်လုံးလှဲချလိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကို မျက်နှာမှလွဲ၍ သဲများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားလိုက်သည်။ ပရိဘောဂမူ ထိုသို့ မြောင်းထဲတွင် သူ့ကိုယ်သူ မြှုပ်ထားခြင်းကို သဘောမကျခဲ့ပေ။ သူသည် မရပ်မနား လှုပ်ရှားနေခြင်းဖြင့် အအေးဒဏ်ကို ကံကွယ်ခံခဲ့ခြင်းက ပိုကောင်းသည်ဟု ယူဆသည်။ သည်တစ်ချို့တွင် သူမှားသွားပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏နည်းကြောင့် အအေးဒဏ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဒုက္ခမပေးနိုင်တော့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာ အိပ်မက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခု နောက်ဘစ်နေ့ အခက်ကပ်ဆိန်ခောက်လာခဲ့ပြန်ပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အခြေအနေပိုကောင်းလာခဲ့ပါသည်။

ကဲ၊ ပရိဘောဂေ ကျွန်တော်တို့ လျှောက်လိုက်ကြချအောင်၊ ကျွန်တော်တို့နဲ့ လည်ချောင်းတွေလဲ ပွင့်နေတုန်းမို့ မျိုးချလို့ရပါသေးတယ်။ အဲဒီတော့ဗျာတတ်နိုင်တုန်းအချိန်မှာ ဆက်ပြီး တတ်ပိုင်သလောက် လှုပ်ရှားသွားလာနေတာဟာ အကောင်းဆုံးပါဗျာ”

ထိုညက နှင်းမကျပါ။ အနောက်ဘက်မှ လေများတိုက်ခတ် လာနေပါသည်။ ထိုလေမျိုးဖြင့် တစ်ဆယ့်ကိုးနာရီကြာမျှ အတိုက်ခံလိုက်ရလျှင် လူတစ်ယောက်ထံမှ နှိသမျှ ရေငွေ့များကို တုန်သွားအောင် တိုက်နိုင်သည့်လေမျိုးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ လျှာများသည် ကျောက်ပတ်တီး အကိုင်ခံထားရသည့် ခံစားမှုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ပါးစပ်သည် မည်သည့်အရာသာမျိုးကိုမျှ သိမှတ်ခံစားနိုင်မှု မရှိတော့ပါ။ ပါးစပ်ထဲတွင် မည်သို့ဖော်ပြမည်မသိသည့် အလွန်ဆိုးဝါးသော ခံစားမှုရသ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိထဲတွင်လည်း အလင်းမှုန် အလင်းပွင့်

ကလေးများ ကခုန်ပျံသန်းနေသကဲ့သို့ မြင်နေရပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ထဲတွင် ပါလာသော အီသာ အရက်အနည်းငယ် သောက်ကြည့်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြပါသည်။ အလိုလေးလေး ဘရိတ်စားများကို မျိုးချလိုက်မိသည့်ဝေဒနာမျိုး ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုးဆယ်ဒီဂရီအရက် ပြင်းကိုသောက်ကြည့်ခဲ့ပြန်သည်။ အရက်သည် ကျွန်ုပ်၏ လည်ချောင်းထဲတွင် တစ်နေ့ပြီး မျိုးချ၍ မရပါ။

သေချင်လှအထိ စိတ်ဓာတ်ကျနေမိသည်။ သို့သော် စောစောပိုင်း အချိန်မှတစ်ဆင့်မှ ရနိုင်သော အေးမြမှုမျိုးကို ရနိုင်သမျှလှရင်း ခြေလှမ်းသွက်သွက်လှမ်းကာခရီးထွက်ခဲ့ကြရပါသည်။

နေမြင်လာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ဆက်ပြီး လျှောက်သွားရန် မတတ်နိုင်တော့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာသိထားခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ခါလျှောက်လျှင် ကိုက်ငါးရာလောက် မျှသာ လျှောက်နိုင်ခဲ့သေးသည်။ ပြီးလျှင် လှဲချပြီး နေ ၄၅ မှာသည်။ သို့သော် ထူးဆန်းနေသည်မှာ တစ်စုံ တစ်ခုခုသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အမြဲတမ်းအားပေးတိုက်တွန်းနေသကဲ့သို့ ခံစားနေမိခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ လျှောက်နေကြရင်း များမကြာပီအတွင်း ပတ်ဝန်းကျင် မြေပြင်အနေအထားသည် ပြောင်းလဲသွားသည်ကို သတိထားမိလိုက်ပါသည်။

တစ်ပိုင် သို့မဟုတ် တစ်မိုင်ကျော်ကျောမန်ဟုတ် သဲကန္တာရထဲတွင်သာ ပေါက်သည့် အပင်ပုကလေးများ ရှိနေသော သဲခုံတန်းကလေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ကြိမ်တွင် ကိုက်နှစ်ရာမျှလောက်သာ ခရီးရောက်နိုင်တော့သည်။ မတန်နိုင်တော့ဘဲ နားမှရတော့သည်။ ခပ်တိုးတိုးလေး ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီ ချုံပုတ်လေးဆီရောက်တဲ့ အထိ ဆက်ပြီး သွားလိုက်ကြဦးစို့ဗျာ” ယခုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခံနိုင်ရည်အင်အား အဆုံးအထိ ရောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ခြေထောက်များသည် နောင်ထပ်ဆက်ပြီး ရွေ့သို့မသွားနိုင် မလှမ်းနိုင်တော့ဟု ထင်နေမိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တွေးနေမိသည်။

မနေ့က မျှော်လင့်ချက်များကို ကျွန်ုပ် ဖွဲ့ခဲ့သည်။ အင်း၊ ယနေ့ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ပါ။ ထယ်သွားအတပ်ခံရပြီး ဆွဲခိုင်းခံရသော နွားများကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် စက်ရစ်များသဖွယ် လျှောက်လှမ်းသွားနေခဲ့သည်။ မနေ့က ကျွန်ုပ်အိပ်မက် မက်ခဲ့သည်။ အလွန်သာယာအေးချမ်းသော လိမ္မော်ဥယျာဉ် တောထဲ ရောက်နေခဲ့သည်။

ယနေ့တွင် ထိုပျော်ရွှင်ဖွယ် ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်ဘုံလေး အပေါ်တွင် ယုံကြည်မှုများ ပျောက်ကွယ်ကြရပြန်သည်။ ထို လိမ္မော်ဥယျာဉ်တောလေးကို ကျွန်ုပ် မယုံနိုင်တော့ပါ။

“ဟား ကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်ရသည်မှာ မည်သည့်နေရာဖြစ်နေပါသနည်း”

ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ်အတွေးဝင် သွားရင်း ပရိဘောဂကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သူသည်လည်း ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင် မဖြစ်နိုင်သော အဖြစ်မျိုး အတွေးပိုင်းတို့ တွေ့နေရတာပါလားဟု တွေးနေပုံရပါသည်။ သူ့မြင်တွေ့နေရသည့် အနေအထားကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မဝေခွဲနိုင်သည့်ပုံမျိုး ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရသည်။ သံပြင်ပေါ်တွင် ခြေရာတွေ၊ ခြေရာတွေပါလား။ ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ရုတ်တရက် ကြက်တွန်သံ တစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲ ထင်လိုက်၏။

“ဟာ၊ အခုထက်ထိ ငါ့နားတွေကလဲ ငါ့ကို လှည့်စားနေတုန်းပါလားဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ပရိုဗောက ကျွန်တော့် လက်
ခောင်းကို လာရောက်ဆုပ်ကိုင်ရင်း မေး
ပြောပြောခဲ့သည်။

“ခင်ဗျား၊ ကြားလိုက်ရဲ့လားဗျ”
“ဘာကိုတုံးဗျ”
“ကြက်တွန်သံလေဗျာ”

ယခု ဘာမျှ အပြင်းပွားဖွယ်ရာ
မရှိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အန္တရာယ်
လွတ်ပေတော့မည်။ ကယ်မည့်သူကို
တွေ့ရပါတော့မည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ သဲခုံနိမ့်နိမ့်
အောက်ပေါ်တွင် ဘက်ဦးအင်းလူမျိုး
အစ်ယောက် ရုတ်တရက် ထွက်လာ
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်လုံးသည်
ထည့်ချောင်းကွဲမတက် အားကုန် သူကို
ထုန်းအော်ခေါ်လိုက်သည်။ သို့သော်
ကျွန်ုပ်တို့၏ အသံသည် ကိုက်ငါးဆယ်
အတွာမှပင် မကြားနိုင်လောက်အောင်
အင်အားလည်းမရှိကြတော့ပါ။

နောက်ဘက် ဦးအင်းတစ်ဦး
သည် သဲခုံပေါ်တွင် ပေါ်လာပြန်သည်။
ကျွန်ုပ်တို့လည်း သူ့ကို လှမ်းအော်ခေါ်
ကြပြန်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ကျွန်ုပ်
တို့၏ ခေါ်သံကို မကြားပေ။ သို့ဖြစ်ရာ
ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို လက်ဖျားငွေ့ယမ်း
ကြည့်ကြပြန်သည်။ သူသည် ထိုသို့လုပ်
ခြင်းကို မမြင်ပြန်။ အခြားတစ်ဖက်ကို
အပြင်းဖြည်း လှည့်ကြည့်သည်ကို တွေ့
ထိတ်ရသည်။

အိုး၊ ဘုရားသခင်၊ ဤအချိန်မှ
၍ ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ကြုံနေရသော အဖြစ်
အကြီးသည် ပြီးဆုံးသွားပါတော့သည်။

သူသည် သဲပြင်ကို ဖြတ်ပြီး
ကျွန်ုပ်တို့ထံလျှောက်လာနေပြီ။ သူသည်
ကျွန်ုပ်တို့အား တစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်
ပါသည်။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပခုံး
များပေါ်တွင် လက်တင်လိုက်ပြီး သဲပြင်
ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိချပြီး ထိုင်ခိုင်း
ထိတ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော အချိန်
မျိုးတွင် လူမျိုးမတူမျှ ဘာသာစကား
တို့ပြားမှုတို့သည် ထည့်တွက်ရန် မလို
တော့ပါ။ ပြဿနာ မဟုတ်တော့ပါ။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့ ရောက်လာ
သော ဤဘက်ဦးအင်းလူမျိုးများသည်
ကောင်းကင်ဘုံမှ ဓလေ့ထုတ်လိုက်သည့်
နတ်ဘုရားတစ်ပါးအလား ကျွန်ုပ်တို့၏
ပခုံးပေါ်တွင် သူ၏လက်ဖျားတင်ထား
နေပါပြီ။

ခေတ္တခဏမျှ စောင့်ခဲ့လိုက်ရပါ
သည်။ သူသည် လှည့်ထွက်သွားပြီး ဇလုံ
တစ်ခုဖြင့် ရေများသယ်လာကာ ကျွန်ုပ်
တို့ထံ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သို့မျှ ဟန်
မဆောင်နိုင်ကြတော့ဘဲ မှောက်လျက်
အနေအထားဖြင့်ပင် ရေကန်ထဲသို့
ခွားများ ရေဆင်းသောက်ကြသကဲ့သို့
ဇလုံထဲ ပါးစပ်နှစ်ကာအခမ်းမရသောက်
ခဲ့ကြပါတော့သည်။

မည်မျှရှည်လျားသော အကွာ
အဝေးကို ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ခဲ့ရသည်
ကို မသိတော့ပါ။ ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့်
မတ်တတ်မရနိုင်ကြတော့ပါ။ နောက်
တစ်ဖက်ကြာသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့
သွားလာလှုပ်ရှားခဲ့သော ခရီးတာလမ်း
ကြောင်းသည် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်
သော် ခရီးခိုင် တစ်ရာနှစ်ဆယ်ခန့်
ရှိကြောင်း အားလုံးက ဝိုင်းပြောခဲ့ကြ
သည်။ အလိုလေးလေး ဤမျှလောက်
အထိ ကျွန်ုပ်တို့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှား
လျှောက်လှမ်းခဲ့ရပါကလား။

ဤအနီးတစ်ဝိုက်တွင် ဥရောပမှ
လူများရှိကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိသွားရန်
နည်းပေါင်းစုံသုံးကာ ဘက်ဦးအင်လူမျိုး
သည် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရှင်းပြခဲ့ရာ
ပါသည်။

ကုလားအုတ်တစ်ကောင်ကို စီး
ရင်း ထိုသူများနှင့် ဆက်သွယ်မိရန်
ကျွန်ုပ်တို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသို့
ကုလားအုတ်ပေါ်တွင် သုံးနာရီခန့်လိုက်
ပါခဲ့ပြီးနောက် ကယ်ဆယ်ခဲ့သူများအား
ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်တစ်ခုတွင် ထားခဲ့ကာ
အကူအညီများကို သွားရောက်ရှာဖွေ
ပေးပါရန် ပြောကြားကာ တောင်းဆိုခဲ့
ပါသည်။

သို့နှင့် ညနေခင်း ၆ နာရီပင်
ရောက်လာပါပြီ။ လက်နက်များ ကို
ဆောင်ထားသည့် ဘက်ဦးအင်းလူမျိုးစု
များပါလာသည့် ကားတစ်စီးရောက်လာ
ကာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်တင်သွားခဲ့ပါ
သည်။ ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် ကိုင်ရှိ
မြို့ထဲရှိ အိပ်ရာတစ်ခုပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်
ရောက်နေခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ် နိုးလာသော
အခါ အဖြူရောင်လိုက်တာများကို တွေ့
လိုက်ရပါသည်။ လိုက်တာကို အသာ
လေးဟပြီး ကြည့်လိုက်ရာ နေရောင်
များလည်း မရှိတော့ပါ။ ဥက္ကပေးမည့်
အရာများလည်း မရှိတော့ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် လိပ်ထားသော
မုန့်ပေါ်တွင် ထောပတ်သုတ်လိုက်ပါ
သည်။ ပျားရည် တစ်ဇွန်းကိုလည်း မုန့်
ပေါ်ထပ်သုတ်လိုက်ပါသည်။ စားကြည့်
လိုက်ရာ ကောင်းလိုက်သည့် အရသာ။
ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က စားခဲ့ရသော မုန့်လိပ်
နှင့် ပျားရည်အရသာအတိုင်း တစ်ထပ်
တည်းတူနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

စားနေရင်း အမြဲပင်အံ့ဩဖွယ်
ကောင်းသည့် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲ
တွင် နေခဲ့ရသော ကလေးဘဝမှ အသိ
စိတ်မျိုး ကျွန်ုပ် ပြန်၍ ရနေမိခဲ့သည်။

ခုတင်အိပ်ရာခင်းပေါ်တွင် တင်
ထားသည့် ကြေးနန်းစာရွက်ကလေးဆီ
အမှတ်တမူ ငေးကြည့်မိသွားခဲ့သည်။
အရင်းအနှီး အခင်မင်ဆုံးသူများထံမှ
ကျွန်ုပ်ထံသို့ပို့လိုက်သော တစ်သက်တာ
တွင် အမြဲအမှတ်တရ ဖြစ်နေတော့မည့်
စကားလုံးလေးများပါသည့် စာရွက်
ကလေး။ အရှင်းဆုံး အရိုးဆုံး စာလုံး
လေးများ။

“ဝမ်းသာလိုက်တာ”
သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
လွန်ပင် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြပါလိမ့်
မည်။

□ လင်းယဉ်ဉာဏ်

Ref: Crash in the Desert (R.D. Oct, 1959)
By Antoine de saint-Exupery

မြစ်ပွားနာ(ခ)ကင်ဆာအတွက် ဆေးခွမ်းထက်သည့် ဆေးဆရာတစ်ဦးပေါ်ထွက်လာခြင်း

ကင်ဆာအထူးကုသမားတော်ကြီး
ဦးတိုတိုလတ်
သမားမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၁/၆ ၂၀၁

ကင်ဆာအထူးကုသမားတော်ကြီး
ဒေါ်ချိုချိုထိန်
သမားမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၁/၇၀၀၈

ကင်ဆာ၊ မြစ်ပွားနာ အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

သမားတော်အမှတ်စဉ်-၁/၆ ၂၀၁ကို ကိုင်ဆောင်ထားသော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ဆရာဦးကိုကိုလတ်နှင့် သမားတော်အမှတ်စဉ်-၁/၇၀၀၈ ကို ကိုင်ဆောင်ထားသော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ဆရာမ ဒေါ်ချိုချိုထိန်သည် ကင်ဆာရောဂါများဖြစ်သော သားအိမ်တွင် အနာရှိခြင်း၊ အမြူဆင်းခြင်း၊ သွေးပုပ်ဆင်းခြင်း၊ သားအိမ်ရောင်ခြင်း၊ ဆီးဝပ်ကိုက်ခြင်း၊ ဆီးဆုံရောင်ခြင်း၊ သားအိမ်တွင် သွေးလုံး၊ အသားလုံး၊ အကြိတ်လုံး၊ သွေးသဖျက်ခိုင်း၊ သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာ၊ သွေးကင်ဆာ၊ ကျောက်ကပ်ကင်ဆာ၊ လည်ပင်းကင်ဆာ၊ ရင်သားကင်ဆာ၊ အသည်းကင်ဆာ၊ လျှာကင်ဆာ၊ အသားကင်ဆာ၊ အကြောကင်ဆာ၊ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာ၊ ပါးစောင်ကင်ဆာ၊ အသည်းတွင် ရေခိတ်တည်ခြင်း၊ ကင်ဆာနှင့် ပတ်သက်သော အတွင်းနာနှင့်သဏ္ဍာန် လေဆာက်နာတို့ပိုး၊ စိပိုးရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် အထူးကုသပေးနေပါသည်။ ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် မြစ်ပွားနေသော ရောဂါများအနက် ကင်ဆာရောဂါသည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ထိုရောဂါဖြစ်ပွားပြီး တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်အတွင်း ဝေးနာတို့ ပြင်းထန်စွာခံစားရပြီးမှ သေဆုံးကြရသည်က များလှပါသည်။ သားအိမ်ကင်ဆာနှင့် သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာတို့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်လွှားရှိ အမျိုးသမီးများသည် လေးမိနစ်လျှင် တစ်ယောက် သေဆုံးနေကြသည်ကို လူအများ တွေ့မြင်သိရှိကြရပါလိမ့်မည်။ ကင်ဆာရောဂါသည် လူနာလည်း ဝေးနာ ခံစားရ၊ မိသားစုလည်း စိတ်ဆင်းရဲရသည်ကို မိမိကိုယ်တွေ့ ခံစားခဲ့ရဖူးပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဆေးဆရာမ ပြင်ဆင်က သားအိမ်ခေါင်း ကင်ဆာရောဂါကို မြစ်ပွားခဲ့ပြီး ထိုရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ရန်အတွက် ဆရာပေါင်းစုံနှင့် ကုသမှုခံယူခဲ့ပြီး သားအိမ်ထုတ်ခြင်း၊ ဓာတ်ကုခြင်း၊ ဆေးသွင်းခြင်းများအထိ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ရောဂါမှာ ယသက်သာလာဘဲ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုဆိုးရွားလာပြီး ပုပ်စေ့နံ့သည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အကူအညီကြောင့် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦးဖြင့် ကုသခဲ့ရာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကို ကုသပေးသော ဆရာ၏တိုက်တွန်းချက်နှင့် ကျွန်ုပ်ခံစားခဲ့ရသည့် ယခုဖြစ်ပေါ်နေသော ကင်ဆာရောဂါ ဝေးနာရှင်များကို ကိုယ်ချင်းစာပြီး သက်သာပျောက်ကင်း စေချင်သောစိတ်ဖြင့် ထိုတိုင်းရင်းဆေးနည်းပညာကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ခံစားခဲ့ရသည့်အတွက် ဝေးနာရှင်များကိုလည်း နွေးထွေးပျူငှာစွာ အမြန်တကား အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနေပါသည်။ ဤတိုင်းရင်းဆေးအား အသုံးပြုပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ကင်ဆာဆိုလျှင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုတော့ဘဲ ဆရာမထံသို့ လာရောက်ကုသနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကင်ဆာရောဂါ ဝေးနာရှင်များ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲမှုမှ ကင်းဝေးစေနိုင်စေရေးအတွက် ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနိုင်သည့် ဆရာကောင်းတစ်ဦး ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်ကောင်းပါးအပ်ပါသည်။ ဆရာမထံ တွေ့လိုပါက ဖုန်းနံပါတ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ပါ။

- ဆေးခန်းတည်နေရာ - ကန်သာယာမှတ်တိုင်၊ အမှတ်- ၄၈/၁၆၂၊ ဥယျာဉ်သာယာလမ်း၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
- လမ်းညွှန် - ၄၈၊ ၂၀၂၊ ၁၂၄၊ (အထူး)ကွန်ပျူတာ၊ ၁၉၇၊ ၁၇၇၊ ၁၈၈ ရွှေပြည်သာကားများစီး၍ ကန်သာယာမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။
- ဆက်သွယ်ရန်ဖုန်း - ၀၉-၇၃၀၆၁၆၇၃၊ ၀၉-၅၁၉၉၃၆၈၊ ၀၉-၇၃၂၄၄၄၈၆၀၊ ၀၉-၇၃၂၄၄၇၃၇၊ ၀၁-၇၀၀၆၄၄

မြန်မာ့ဝိတ်ဝမ်း၊ ငြိမ်းချမ်းစရာ ရေပမြို့က ဝဏ္ဏာရီဆန်တဲ့ရေပန်းများ ရိုးစွန်းခြင်္သေ့(ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၅၅-၅၆)

ဥရောပမြေကို ပထမဆုံးနင်းခဲ့ပြီးတဲ့နောက် ရောမရဲ့ နာမည်ကျော် လူသတ်ကွင်း (Colosseum)ကြီးနဲ့ အဲဒီ အဆောက်အအုံကြီးဘေးက အခြားရှေးဟောင်းအဆောက် အအုံတွေကို ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ရှုကြပါတယ်။ ပေးထားတဲ့ အချိန်မစေ့ခင် စုရပ်ကို အပြေးအလွှား ပြန်သွားပြီး အသင့်စောင့်နေတဲ့ ခရီးသွား ဘတ်စ်ကားကြီးပေါ်တက်ပြီး နေရာယူကြတယ်။

“ရောမကို ရောက်ရင် ရောမလို ကျင့်ရ မယ်” ဆိုတဲ့စကား ရှိတယ်လေ။ အချိန်တိကျတတ်တဲ့ ဥရောပကို ရောက်တုန်း အချိန်ကို အထူးလေးစားရမှာပေါ့။

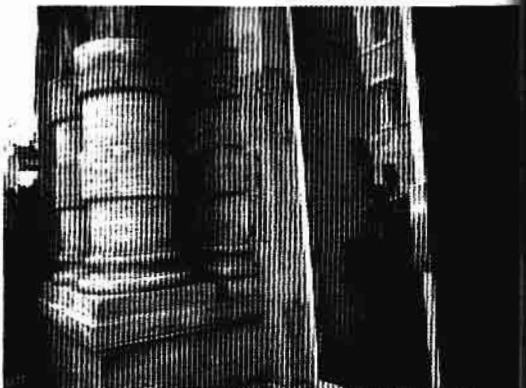
ကားကြီးထွက်လာပြီး ခောမမြို့အတွင်း လှည့်လည်
မောင်းနှင်နေရဲ့။ ခောမမြို့ထဲမှာရှိတဲ့ နာမည်ကျော် (Travel
Fountain) ဘရီထီရေခဲနံ့ကို သွားရောက်လေ့လာ လည်ပတ်
ကြည့်ပါ။ မကြာခင် လမ်းကျယ်ကြီးဘေး တစ်နေရာမှာ ကား
ရပ်ထိုင်တယ်။ အသောက်အဆွဲတွေက ကျောက်ပေါ်တဲ့
အိမ်ထဲနဲ့ ကျောက်ထိုင်ကြီးတွေ အစီအစဉ် ဝှေ့ပစ်ကုကျ
ပုံရိပ်ရတယ်။

ရေခဲနံ့ရတာနဲ့ လမ်းလျှောက်ပြီး ဝင်သွားရမှာနဲ့
အသောက်အဆွဲတွေကြားကနေ လမ်းကြားလေးတစ်ခုထဲ
နဲ့လည်ကြည့်ရတယ်။ လမ်းကလေးက ကားနှစ်စင်းဝင်သာနဲ့
ကျွန်းကျွန်းလေးဖြစ်ပြီး လမ်းတစ်လျှောက်တိုတော့ ကိုယ်
နှစ်သက်နေမိတဲ့ ကျောက်တုံးနက်လေးများ စီခင်းထားရဲ့။

လမ်းထဲကို ကြီးကြီးမားမား ဘာယာဉ်မှဝင်မလာဘဲ လူတွေ
သာ ဥဒဟိုလျှောက်သွားနေကြရဲ့။ လမ်းကျဉ်းတော့ တိုက်
အရိပ်တွေမိုးပြီး နေခြည်မထိုးနိုင်လို့ လမ်းလျှောက်လို့လည်း
ကောင်းလှပါတယ်။

ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဈေးဆိုင်လေးတွေ၊ စား
သောက်ဆိုင်လေးတွေကလည်း အစီအစဉ်နဲ့ မှန်ပြတင်းတွေ
ကနေ အထဲကိုငေးရင်း လူအုပ်ကြီးကို တိုးဝှေ့လျှောက်သွား
ကြပေါ့။ ဆိုင်ပေါက်ဝလေးတွေမှာတော့ မျက်နှာဖုံးတွေ၊ လက်
နဲ့လုပ်တဲ့ အမှတ်တရတွေကို ချိတ်ဆွဲရောင်းချနေကြရဲ့။

လမ်းကျဉ်းလေးအဆုံးမှာတော့ လူအုပ်ကြီးကို တစ်အုပ်
တစ်ခဲကြီး တွေ့လိုက်ရတယ်။ အိမ်ဝင်းတစ်ကွက်စာလောက်
သာကျယ်တဲ့ မြေကွက်လပ်မှာ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေကြတယ်။

ရောမမြို့ရဲ့ လမ်းမဈား

...ကံမှာတော့ ကျောက်သားပန်းပုရုပ်တွေနဲ့
...အဲဒါရဲ့အခြေမှာတော့ ပန်းပုရုပ်တွေ
...အဲဒါနဲ့တော့ ရေပန်းပြင်ကျယ်ကြီး။ လူလိုက်တာလို
...ပဲ။ ပဲ။ ပဲ။ ရေရွတ်လိုက်မိပေါ့။

...အဲဒါမျိုးမှာ ရေပန်းအဆောက်အတုံတွေ ၃၀၀၀
...ပဲ။ ပဲ။ ပဲ။ နာမည်အကျော်ဆုံး အထင်ရှားဆုံး
...ရဲ့အမှတ်တံဆိပ်မှာ ဟောဖီ ထရီဗီရေပန်း
... (Hofmann of Trevi) ဖြစ်ပါသတဲ့။ ဒီထရီဗီရေပန်းဟာ
...အဲဒါအသေးငယ်လှတဲ့ ရင်ပြင် (square) ကျဉ်းကျဉ်းလေး
...နဲ့ပဲပေးပေး ပြင်လိုက်ရတာနဲ့ အံ့သြဖွယ်ရာ ကြီးမားတဲ့
...အဲဒါဟာ ကျောခိုင်းနံ့စပ်တာ နန်းဆောင်ကြီးရဲ့ တစ်ဖက်
...နဲ့ပဲ နေရာကပ်ယူပြီး တွားတွားကြီး ပေါ်ထွက်နေ

...ရေဆီတာ လူတွေရဲ့စိတ်ကို ကြည်လင်အေးပြုပြီး
...အေးတယ်လေ။ သဘာဝ ခမ်းရေစီးသံတွေကလည်း

...အေးသွားအလှလို သာယာပြီး နားဝင်ပီယံရဲ့လှုပ်ရှား အဲဒါ
...စွမ်းအား နှစ်လုံးကို ကလေးချပြီး ရောမတစ်ခွင်မှာ ရေပန်း
...တွေ အများကြီး ပန်းတီးပြုလုပ်တာ အလှဆင်ထားတာပါ။
...လူတွေကို စိတ်လက်အပန်းပြေစေပြီး ကြည်နူးသာယာသွား
...စေတဲ့အဖို့ ဖြိုကုန်လည်း လှပခဲ့တည်သွားပေပါတယ်။

...လေးဘက် နန်းဆောင်တွေ၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတွေ၊
...ရွေးဟောင်းပစ္စည်းတွေနဲ့ ပြုပြင်ပြသနာတွေနဲ့အတူ ရေ
...ပန်းတွေ အလွန်များတဲ့ မြို့ဝယ်ပါ။ ၃၀၀၀ ထက်ပိုတဲ့
...ရေပန်းအဆောက်အတုံတွေဟာ ရေပန်း ညှို့ဖျားမီးစားနိုင်
...တဲ့ စွမ်းအားအတွက် လိုအပ်လှတဲ့ အင်အားပေးပေးပေး
...နေတိုင်းရဲ့ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သလို နေရောင် အံ့သြဖွယ်ရာပေးမှု
...ပေးနေတာလည်းဖြစ်ရဲ့ ဒါတွေဟာ ကိုယ်လေး ကိုယ်လေး
...တဲ့ နေရာတွေဖြစ်သလို တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ မြို့ဆောင်ကို
...လွှမ်းမောက်သလို ခင်တွယ်စရာတွေလည်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ရေပန်း (Fountain) -----

...ရေပန်းဆီတာ ဘာလဲလို့ တွေးကြည့်မိတော့ သာမန်
...ရိုးရိုးစီးနေတာမဟုတ်ဘဲ စိမ်းစားရုံတီးယွက်လာတဲ့ရေတွေဟာ
...ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ ထွက်ပေါက်ကနေ ရေမှန်၊ ရေဖျား၊ ရေပန်း
...လေးများအဖြစ် လှပစွာ ပန်းထွက်သွားကြတာမျိုးပါ။

ထရီဗီရေပန်းသို့အဝင် လမ်းကြားလေးမှ
အမှတ်တရ ဆိုင်လေးများ

ရေပန်း အနံ့လွှာအပြဲထားတဲ့ ပလာတာနီပင်မှ အရွတ် နဲ့ချစ်စရာထားလေး

ရေတည့်ထားတဲ့အောက်ခဲပဲ (the basin) ကို ဘင်္ဂါ တစ်ရံမှာ အဆင်မပြေဘဲ အသုံးပြုကြရဲ့ အထိန်းအခြာပဲရဲ့ အသုံးပြုပုံကို သွားလာတဲ့ခေတ်က ဘင်္ဂါ တစ်ခါမှာသော့ လှုပ်ရှားစေတဲ့ မီးပုံပေါ်တင်ခတ် အသုံးပြုပုံ ပေါ်တယ်။ အခါကို ခေတ်အားသမီး အင်္ကျီပုံပေါ်ပေးပေး ခဲ့ပဲ့ အဆင်မပြေကြသိတဲ့ လှုပ်ရှားပုံပေါ်ပေး

ပေးပေးတဲ့ကို ခေတ်ပွဲ ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။ ဘီအိုအိုက ကုသပေးတဲ့ ခေတ်ပွဲသဘာဝပုံ သဘာဝပုံကို အသုံးပြုတဲ့ ခေတ်ပွဲ ခေတ်အရင်းအမြစ်ကနေ ပုံပေါ်ပြုလုပ်ထားတဲ့ ခေတ် ကိုသွားပြီး အိမ်ကတစ်ဆင့်ထွက်တဲ့ ခေတ်ပွဲပေါ်ပေးပေး

ခေတ်လှုပ်ရှားမှုကိုရယူပြီး တစ်ဆင့်ဆင့် ခေတ်ကုသ ပေးတဲ့ မှတ်တမ်းတွေဟာ ဘီစီ ၃၀၀၀ လောက်ကတည်းက ရှိခဲ့တာပါ။ အထူးသဖြင့် မူပိုင်တဲ့ နာမည်တူခွဲတဲ့ ခေတ် တွေမှာ ဒီလိုလုပ်တာမျိုးကို လူ့ကျင့်ကြံတတ်ကြပါတယ်။ အေးမြတဲ့သဘာဝရှိတဲ့ ခေတ် ပေးပေးကို ပန်းထွက်လာတဲ့ အခါ ငိုမိခေးခေတ်

ဗျေခေတ်ကရိတွေမှာ သဘာဝရေပန်းတွေကို အား သား ကြည့်ညှိတတ်လေ့လည်း ရှိပါတယ်။ ဗီကြောင့် နတ် တုရားများကို ပူဇော်ဖို့ နတ်ကွန်းတွေ ဆောက်ကြတဲ့အခါ ရေပန်းတွေရှိရာ ဝန်းကျင်ပတ်လည်ကို ရွေးတတ်ကြတယ်။ Corinth မှာတော့ ရေပန်းတစ်ခုကို မြစ်စောင့်နတ်သမီး (the nymph Pirene) လို့တောင် ရည်ညွှန်းကြရဲ့။

Artemis ကြောင့် သေဆုံးသွားရတဲ့ သားအတွက်

မြစ်စောင့်နတ်သမီး ကျင့်တဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ ဒီရေတွေရဲ့ အရင်းအမြစ်ပါပဲတဲ့။

အခြားအဆိုတစ်ခုမှာတော့ အဟောင်းပါတဲ့ မြင်းကြီး Pegasus ရဲ့ခွာနဲ့ ပေါက်လိုက်လို့ ရေပန်းတွေ ပေါက်ထွက် လာတယ်လို့ ဆိုပြန်တယ်။ ဒီမြင်းကြီးဟာ Bellerophon ရဲ့ သမီးဆီးရပ်ပေါင်းပြီး ယဉ်ပါးအောင် အလုပ်ခံရတဲ့နန်းမှာ the Fountain of Pirene ရေပန်းက ရေကို ဒီနည်းနဲ့လုပ်သောက် ခဲ့သတဲ့ the Arethusa ရေပန်းကို စတုရန်းက Syracuse မှာ ယခုတိုင် မြင်နေရပါသေးတယ်။ ဂရိဒဏ္ဍာရီလာ ခြင်္သေ့တော်သမီး the Arethusa ဟာ နတ်ဘုရား the Alpheus ရဲ့ သမီးလွှမ်းမူကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ Artemis က အဲဒီ တော်သမီးကို ငွေလိက္ခန်းအဖယ် သယ်ဆောင်လာပြီး ရေပန်း တစ်ခုအဖြစ် အသွင်ပြောင်းပေးလိုက်ပါသတဲ့။

ရောမမြို့က ရေပန်းများ (the fountains)

ရှေးခေတ် ရောမမြို့ပြယဉ်ကျေးမှုမှာ ရောမနဲ့ အခြား အီတာလျံမြို့ကြီးတွေဟာ ရေကိုဖြန့်ဝေပေးတဲ့အခါ ဆည်ကြီး တွေနဲ့ ရေလှောင်ကန်ပိတ်တွေ တစ်ခုချင်းကနေ ရေချိုးအိမ် တွေနဲ့ အိမ်ကြီးရခိုင်တွေကို ပေးကြပါတယ်။ ရေတွေကို ကြီးမားတဲ့ ရေသွယ်တံတားစနစ်တွေနဲ့ သယ်ယူတဲ့ Pompeii က အထောက်အထားတွေကိုလည်း ယနေ့တိုင် မြင်နိုင်ပါ သေးရဲ့။ အလားတူပဲ များစွာသော လူထုရေပန်းတွေကလည်း ဆင်းရဲသားလူဦးရေ အများကြီးကို ရေပေးပေးပါတယ်။

ထရိုဗီရေပန်းသို့အဝင် လမ်းကြားလေးမှ အမှတ်တရ ဆိုင်လေးများ

www.burmeseclassic.com

ရောမမြို့ထဲ ကျောက်ဆင်းရပ်တွေ

သန့်စင်ခြင်းရဲ့သင်္ကေတအဖြစ် ဆေးတော်ပြုစားပုံ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အားဖြင့် ရောမမြို့စိနိပိတာဘုရားကျောင်းမှာလည်း အနောက်တူပီ အနောက်ဥရောပနဲ့ (the Byzantine) အင်ပါယာနဲ့ နန်းတော်ဆောင်ဝင်းတွေနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေမှာ ရေပန်းတွေကို ဆက်လက်ပြီး သုံးလာကြတယ်။

မြို့ကြီးတွေမှာ လှပတဲ့ရေပန်းတွေရှိကြပေမယ့် ရောမမှာတော့ ရေပန်းဆိုတာဟာ မြို့ရဲ့နေထိုင်မှုတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းလိုတောင် ပြစ်နေပါရဲ့။ သူတို့ရဲ့ မရပ်မနား သွန်ကျဦးဆင်းလာမှုအတွင်းမှာ သူတို့ဟာ အလားတူပီ စည်းစိမ်ရှိလှတဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုကိုလည်း မေးနေပြန်ပါတယ်။

အီတာလျံ့ ကဗျာဆရာတွေကလည်း သူတို့ကဗျာလင်္ကာတွေမှာထည့်စပ်ပြီး မော်ကွန်းတင်ထားကြရဲ့။ အီတာလီရဲ့ အထင်ကရ အနုပညာရှင်တွေထဲက တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အီတာလီရဲ့ အထင်ကရ ရောမသား တေးရေးဆရာ (Ottorino Respighi) က အဲဒီရေပန်းတွေကို မြင်တွေ့ရာမှ အနုပညာဇာန်ဝင်စားပြီး ရေပန်းတွေအကြောင်း အမြတ်တနိုး သီကုံးစပ်ဆိုထားတဲ့ (Fontane di Roma) ကို ဝဂ္ဂာဘု ခုမှာ ရေးဖွဲ့စပ်ဆိုခဲ့ပါရဲ့။

အဖွဲ့အဖွဲ့တွေ အများကြီး ထည့်သွင်းသရုပ်ဖော်ထားတဲ့ အဲဒီတီးဝိုင်းခေါင်းဆောင် composer ရဲ့ တေးသွားကဗျာ symphonic poems နှစ်ပုဒ်ဟာ သူ့ရဲ့သံစုံတီးဝိုင်းရဲ့ ဂီတသံစဉ်သင်္ကေတနဲ့ ကိုးခေတ်ထားပြီး ကြားယောင်ခံစားနိုင်တဲ့ သံစဉ်ကဗျာ (tone poem) တွေပါ။ ရောမက ရေပန်းတွေရဲ့ ကျော်ကြားထင်ရှားကြောင်းကို အရင်းခံပြီး ရေးသားထားတဲ့ စာအုပ်တွေလည်း အီတာလျံ့ ပြင်သစ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်လို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေထားတာ ရှိပါရဲ့။

လူမပြောသုပြောများလှတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုလည်း ရှိရဲ့။ ဆွီဒင်သမိုဗုရား (Queen Christina) ဟာ ၁၆၅၇ ခုနှစ်မှာ စိနိပိတာရင်ပြင်က ရေပန်းတွေကိုကြည့်ဖို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး သူမနောက်က တကောက်ကောက် မပြတ်တမ်းလျက် ဇနီးမန်းသိတဲ့အခါ ရံရွေ့တော်မတွေ့ကို ပြန်ကြပါလို့မတောင် မြင်ပြီ။

နန်းတော်ဝင်းထဲက အဆင်တန်ဆာတွေ အများကြီးနဲ့ မဟာဆန်လှတဲ့ အိမ်တော်တွေမှာ ရေပန်းတွေရှိသလို အများပြည်သူသွားလာနေတဲ့ လမ်းမကြီးတွေပေါ်က လက်တွေ့အသုံးဝင်ပြီး အကျိုးပြုနေတဲ့ ရေပန်းတွေလည်းရှိရဲ့။ မြို့က အိမ်တွေမှာလို့ပဲ ကျားလက်က ခံအိမ်တွေမှာလည်း အဆင်တန်ဆာနဲ့ ရေပန်းတွေရှိတတ်ပါသေးတယ်။

ပြည်သူ့ရေပန်းတွေမှာ ရှိုးရှိုးသာမန် လေးထောင့်စတုရန်းပုံ ကျောက်သားအောက်ခြေနဲ့ သေးငယ်တဲ့ တင်ခုံနဲ့မယ်။ အဲဒီပေါ်ကမှ ထွင်းထုထားတဲ့လူ ဒါမှမဟုတ် သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်ရဲ့ခေါင်း ရှိမယ်။ သူရဲ့ပါးစပ်ထဲကနေ ရေတွေ စီးကျနေမယ်။ အောက်ခြေကနိရဲ့ ခွတ်ခမ်းတွေမှာ ပိုလှံစီးကျနိုင်ဖို့ အချိုင်တွေလည်း လုပ်ထားရဲ့။

အထက်ပါ အမျိုးအစားအပြင် ရောမတွေ တိုးတက်လာတဲ့အခါ ဟယ်လင်ဒစ်နစ် (Hellenistic) ကာလတွေကို အခြေခံတဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ အရုပ်တစ်ခုကနေ ပန်းကွက်လာတဲ့ ရေပန်းနဲ့ ရှိုးရှိုးစင်းစင်းသာ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ the nymphaeum ဆိုတာတွေပေါ်လာတယ်။ ရောမ nymphaea တွေဟာ အပန်းဖြေစရာအိမ်လို အဆောက်အအုံတွေဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့ an exedra ရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကို တစ်ဝက်နဲ့နဲ့ အုပ်ထားတတ်တယ်။ ရေပန်းတစ်ခဲစီရဲ့ အသေးစိတ်တွေကတော့ အခြေခံအမျိုးမျိုးနဲ့ စိစဉ်ထားမှုတွေကြောင့် မြားနားကြပါရဲ့။

အစောပိုင်း ခရစ်ဝင်ကာလတွေမှာ ရေပန်းတွေကို ဝတ်ပြုရာဘုရားရှိခိုးကျောင်းတွေရဲ့ အဝင်ဆောင်လေးမှာ

ရေပန်းကန် ထိုဝင်ရေပန်းနဲ့ နောက်ခံ အထောက်အပံ့

လို့ကဲသတည်း။ မိမိတို့အား သူမတစ်ပါးကလည်း စိတ်ကောင်း ဖောက်
ကားအနဲ့ ရေပန်းပေတစ်ခု စီးယောင်းသံကို အပြည့်အစား ဝမ်းသာကျင်းပ
ဖြစ်မှာပါ။

ရောမက ရေပန်းများရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ

ရောမက ရေပန်းတိုင်းမှာ ထိုခိုင်းကြောင်းနဲ့ ဒဏ္ဍာရီ
မတွေ့ များစွာရှိကြပါတယ်။

ရောမမြို့မှာရှိတဲ့ ရှေးအကျဆုံး ရေပန်းကန်က ဟာကလပ်
ရေပန်း (spring) တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒဏ္ဍာရီ လူကများ
ခုခေးရူး ဖိုရမ် (the Forum) နေရာကတစ်ခုမှာရှိတဲ့ ရေပန်းကန်
(the Lacus Iuturnae-Pool of Iuturna) ပါ။ ဒါ့အပြင် ဒဏ္ဍာရီ
ဥပဒေ ပြုနိုင်လည်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းပြီး အကနောက်တစ်ခု Augustus
ရဲ့ အချိန်မှာ ရှိခဲ့တဲ့ အသွင်အပြင်အတိုင်း ထားပါတယ်။
မြို့ပေါ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ အတော်လေးသစ်လွင်တဲ့ ရေပန်းကန်
ဖိုရပ်စ်ကော့နော့မြို့ အပင်ရတနာပေတစ်က ယင်ပေး။

ခုခေးကော့ the Piazza della Repubblica အဖြစ်
ခု ပါးနပ်ကြတဲ့ the Piazza I sedra လွင်ပြင်မှာ အဖိုခင်းဆုံး
ရေပန်းကန်ကန်က ရေပန်းကန်အဖြစ် ဒဏ္ဍာရီ မှုမင် ပင်ရောင်းခင်း
ကြီး ခေးမပြော/ဖိုးမင်း (Pius IX) က ချုပ်ခွဲကျင်းပပြီး
ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အီတလီရဲ့ ဆယ်ချက်လေးတစ်
လေးမှာပေါ့။ ပိုရ်နားခင်းတစ်ပါးရဲ့မြို့ကော် မဟာမိတ်ရေပန်းကန်
ပျက်စီးခံကာလမှာ အရေပန်းကန်လုပ်ရင်း ခေးကန်ဆုံး ကျင့်
ပေးပါခင်းအဖြစ် လုပ်ပေးပေးပေး ပြန်နိုင်ပါရဲ့။

အခုခင် မှုပေတော့ ပြစ်ပေးတဲ့ အစီအစဉ်အရ ခေတ်
လေးတွေ ပြုစုဆွဲ ဆောင်ကစားနေပုံနဲ့ကတော့ ရက်စက်
ပေးလယ်သတ္တဝါကြီးတွေကိုလည်း ဒီရေပန်းမှာ ကပ်မေး
တည့်ထားကြပြန်ပါတယ်။

နာမည်ကျော် ထိုဝင်ရေပန်း (the Trevi Fountain)

များပြားလှတဲ့ ခေတ်သွားလှကုန်ကြီးအကြားမှာ အ
ချက်မီမလွှဲ ရေပန်းကန်တို ရေပန်းကြီးကို အာရုံစိုက်သင့်
ပဲပေါ့။ ကျသိမတွေကြားမှာပဲ ရေပန်းခင်းလေးကလဲသိ
ပြည်လို့ပါ။ ကျသိမလေးတိုရေပန်းကန် အိုဝင်ရေပန်းခေတ်
လေးကပေတော့ အထိပိုင်ပိုင်မှာ စိမ်းစိုပြေပြေရှိနေရဲ့။ ခေတ်
တွေက ကန်ခင်းမှာ အလှတပေတစ်ခုပေးပါကြရင် ရေပန်း

မိမိကြွေစေတော့ ပစ်သည့်နေ့ကြပါတယ်။ ဒါကို ပြီးမှတော့
... ကျောက်ကန်ကောင်တွေ ရိုက်ခတ်သံလည်း
... ချစ်ပါ။ လှပလွန်းတဲ့ ရေပန်းနဲ့ မန်းပုရုပ်တွေကြောင့်
... ကောက်တုန်းရောက်ခိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်နေကြတဲ့ မီးခောင်တောက်
... ကလည်း နေ့လယ်နေ့ခင်းမှာကောင် တစ်ချပ်ချပ်သားသား
... ပေါပါတယ်။

ဟော့ဟီ တာလီဖိုလီမိုဗီးဆင်းနေတဲ့ ထင်ဗီပေး နေရာကို
... အကြွေစေတော့ ပစ်သည့်ကြပေ။ နေ့ပွားတွေဟာ ရေပန်းဖြင့်
... နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လာရတတ်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြမဟာ
... လည်း အစဉ်အလာ ပြောကောင်းနဲ့ အတော့်ကို ထပ်စား
... ကျင့်ကြားခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ပီနေရာရဲ့ အဆေးဆေး ခေမင်း
... တစ်ခုဖြစ်ပြီး ဖုန်ပေါင်း ၁၀၀၀ လောက် တိတ်တိတ်ဆိတ်
... ဆိတ် ရှိနေခဲ့ပြီးမှ ၁၅ ရာစု (၁၄၈၅ ခု) မှာ ဗုပ်ရဟန်းမင်းကြီး
... နှစ်မြောက် နီကိုလပ်စ် (Nicholas V) ရဲ့ လက်အောက်မှာ
... ညီဆင်ပွမ်းမဲ့မှုတွေ လုပ်ခဲ့တယ်။ ၁၇ ရာစုမှာတော့ ရေပန်း
... အသစ်တစ်ခုအတွက် စိပ်ကိန်းတွေလုပ်ပြီးတဲ့အခါ ဂြိုဟ်လိုက်
... ကြပြန်တယ်။

ယခုလက်ရှိ အခြေအနေပုံစံဟာ ၁၈ ရာစုအထိ
... တောင် မပြီးပြတ်သေးပါဘူး။ နောက်ပိုင်းမှာ ပုံပြောင်း
... ပြောင်းပြီး ဖွဲ့စည်းမှုကြားကြောင့် အိမ်သုံးရေအရင်းအမြစ်
... နေရာပေးကနေ အံ့သြစွယ်ရာ မြင်ကွင်းကုတ် နေရာတစ်ခု
... ခြေခံ ရောက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။

နောက်ခံ အဆောက်အအုံက ကျောက်သားပေါ်
... လက်ရာတွေကလည်း အမတ်ပင် ကောင်းမွန်လှပါတယ်။
... အဖူးသဖြင့် အမြင့်ထူးရှေ့စဉ်မှ ဖွန်းထွက်နေတဲ့ အဆောက်
... အအုံရဲ့ အထိမ်းအမှတ်ရှုပ်ထွေးဟာ အပြာရောင်ကောင်းတင်
... ခဲမှာ လွှင့်ရုံနေသလိုပဲ အသက်ဝင်လှတယ်။ ကျောက်ကြီး
... ကျောက်ကြီးမှ ရေတွေ စီးထွက်တုလာနေပုံတွေကလည်း
... အမတ်ပင်အင်ဂျင် ယူပါတယ်။

မြင်းကွင်းအတွင်းမှာ မြစ်လိုက်မယ့် မန်းမြစ်ဖြတ်
... တွေမှာ ဟော့ပေါ့နေလို့ အာရီလာ ဟော့ကွက်အပုံဆွဲပေး
... သင့်နေ ကံအားပေးလေးလိုလည်း ကြည့်ရင် မကြီးစားပုံပါပဲ
... မူလခုံပေါ် မကျောက်သားပေါ်မှာ ထူထပ်တောင့်တလှစွာ
... ကျောက်တုံးများကို သယ်ဆောင်သွင်းယူထားတဲ့
... ခုပြီး ထူထပ်တောင့်တလည်း သိနိုင်နေမိရဲ့

ရေပန်းကြီးရဲ့ ပန်းပုပုံစံက စစ်နစ်မြင့်မှာ ပြောင်း
... တော်တွေ စစ်ခင်းနေပုံကို ကျောက်သားမှာ ထုလုပ်ထားပြီး
... သူတို့ခြေရင်း မြင်းတွေ လူတွေကြားမှာ ရေများစီးဆင်းနေပုံ
... ဖြစ်ပါတယ်။ Nicola Salvi ရဲ့ ၁၇၃၂ ခုနှစ် စစ်ရေးမြင်ပုံမှာ
... အနိဂ်ရဲ့တဲ့ အောင်ပွဲပုံဖြစ်တဲ့ကို ပေတုံဆောင်ခိုင်းခိုင်းအား
... တဲ့ အရှုပ်တွေပါ။ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ စာပျဉ်
... ကျောက်သား မာတယ်ထူပေါ်မှာ ထူထပ်ထူထပ်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်
... တယ်။ Baroque ခေတ်နောက်ပိုင်းအိမ်ပုံနဲ့ ဒီဇေင်နီကြီးကြီးရှိ
... နေ ပုံကြော အိမ်နဲ့အနုစုပေးပါ။

တရိုဇိုရေပန်းတေးက ကျောက်ဆစ်ရှုပ်ဖွဲ့

နာမည်ကျော် ထရိုဗီရေပန်းနဲ့ခရီးသည်များ

မြည်မြေးပြီး ရောက်ရှိလာတဲ့ အင်္ဂလိပ် လက်ထောက် ဖျော်သမားတွေကလည်း ရေချိုင့်တွေအပြည့် မရေတွေ နိုင်အောင်ကို သယ်ယူသုံးစွဲခဲ့ကြတယ်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်အထိ မှာတော့ ဒီကရေတွေကို သောက်သုံးလို့ မသယ်ရတော့ဘူး ကြေညာလိုက်ရတော့တယ်။ ခုတော့ ဒီရေတွေကို လျှပ်စစ် တွေနဲ့ ပြန်ပြန်လည်နေအောင် လုပ်ထားကြပေါ့။ ခုန သဘာပရေလား ပိုက်ရေကို ကျောက်ကြားမှ လွတ်ပေး တာလား မခွဲခြားနိုင်အောင်ကိုပဲ ရေစီးနေပုံက ညင် ညာသာနဲ့ ကဗျာဆန်နေပါရဲ့။

ထုလုပ်ထားပုံကလည်း အလွန်ကောင်းမွန်ပီပြင်လှရဲ့။ တိုက်ပွဲဝင်နေသူတွေရဲ့ ကိုယ်ဟန်အနေအထား၊ ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းပုံ၊ အားမာန်၊ မြင်းတွေရဲ့ လှုပ်ရှားပုံ၊ မိမိမရာ- ခရသင်းမှုတ်နေသူရဲ့ မာန်ပါတဲ့ဟန်ပန် အားလုံးဟာ အထူး ကောင်းမွန်တဲ့ လက်ရာမွန်တွေပါ။ စစ်ချီသူတွေရဲ့ အဝတ် အစားများ တွန့်ခေါက်ဝင့်ဝဲနေပုံဟာ ကျောက်သားမှာ ထွင်းထုယူထားတာနဲ့ မတူအောင်ဘဲ လွင့်ပုံနေပါရဲ့။

ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ (Gian Lorenzo Bernini၊ Francesco Borromini)တို့ရဲ့ အနုပညာကြွယ်ဝလှတဲ့ က ရာတွေအကြားကပဲ ရောမမြို့ရဲ့ ဒီလိုနေရာကျဉ်းကျဉ်း မှာ အံ့ချီးမွမ်း ရေပန်းအခင်းအကျင်းတွေဟာလည်း မေး မှားလာခဲ့ပါတော့တယ်။ ဒီရေပန်းအကြောင်းကို ယနေ့ထိ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုလို အသေးစိတ် ပြန်ဆို နေကြဆဲပါ။

ရေပန်းကြီးအတွက် ရေကို ဟိုတုန်းကတော့ ရှေး ဟောင်းရေသွယ်တံတား (Acqua Vergine) ပြွန်က ရတယ်။ ဒီရေတွေရဲ့ ဒီးဆင်းနေပုံဟာ တွေးတောလို့ မဆုံးနိုင်အောင် ကို ရောမရဲ့ အပျော့ပြောင်းဆုံးနဲ့ အကောင်းဆုံးခံစားမှု အရသာကို ပေးခဲ့ပါရဲ့။ အဲဒါကြောင့်လည်း ရာစုနှစ်များတိုင် အောင် အဲဒီကနေ ရေစည်ပေါင်းများစွာကို ဗာလီကန် အတွက် ရက်သတ္တပေါင်းများစွာ သယ်ယူခဲ့ကြတယ်။

ဒါကို အသေးစိတ်ရှင်းပြသူတိုင်းက ဒီရုပ်တုထဲ ခေါင်းတွေနဲ့ မကွယ်မဖုံးမိစေဘဲ မြင်သာအောင် ဆောက်လုပ် ထားတဲ့ ဖျက်နာဖျင်းဆိုင်မှာရှိတဲ့ ဘုရားကျောင်းကဲ့သို့ နှိုင်း ခိုလက်ရာ မျက်နှာစာ (the Borromini facade)။ အဆေး အဖိုကို လဲကျခြင်းမှ ကာကွယ်နေဟန် ထုလုပ်ထားတဲ့

နာပေါက်ကျော် ထရေဗီနို ခရီးသည်များ

the la Plata)ရဲ့ ရုပ်တုတွေအကြောင်းလည်း ထည့်သွင်း
ရေးကြစမြပါ။ ရေပန်းဟာ ၁၆၅၁ ခုမှာ အကြောင်း
ကြောင့် မဖွင့်လှစ်နိုင်ဘဲ Sant'Agnese ဘုရားကျောင်း
ထဲမှာ တစ်နှစ်ကမှ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရတယ်။ ဘောရိုမီနိုကို
မလောခင် နှစ်နှစ်ကပေါ့။ ဒါကြောင့် ဘုရားကျောင်း
နားစာမပြီးခင် ၁၅ နှစ်လောက်စောပြီး ရေပန်းက

ဘာနီနီရဲ့လက်ရာ အခြားရေပန်းနှစ်ခုကတော့ စိန့်
ဘုရားကျောင်းကြီးရှေ့က ကွင်းပြင်မှာရှိနေပါတယ်။
Bemini)ရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ် အတွန်ပြုံးဆုံးလက်ရာ
ရောမမြို့၊ မြို့လယ်ကွက်လပ် (Piazza Navona)က
လေးစင်း (the Four Rivers)ကို ပမာပုံဆောင် ခိုင်း
ဆုလုပ်ထားတဲ့ ရေပန်းဖြစ်နိုင်ပါရဲ့။ နောက်ထပ်
ကျက်သရေမရီလာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ရေပန်းကတော့
ကွက်လပ်(Piazza Barberini) မှာရှိတဲ့ the Triton
နဲ့။ နိုင်းလ်မြစ်ကြီးကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ရုပ်တုတွေလို့
ပြောနေကြရဲ့။

မြို့လယ်ကွက်လပ် (the Piazza della Repubblica)
အလွန်ကြီးမားတဲ့ (the colossal Fountain) ရေပန်း
the Naiads ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါရဲ့ ပင်လယ်ထဲက ရေ
ကြီးနဲ့ သတ်ပုတ်နေကြကန် ရှိုက်ခိုကြီးငယ် အသွယ်
အလှဟာ ထင်ရှားလှရဲ့။ အချို့ကလည်း ဒါဟာ
သရုပ်ဖော်ထားတဲ့ပြကွက်ကို ပြင်းဆိုနေကြပါတယ်။

the Piazza di Spagna ကွင်းပြင်က the Fountain of
the Barcaccia ရေပန်းဟာ လေ့ကွဲကြီးတစ်စင်းက ရေတွေ
ယိုကျနေပုံဒီဇိုင်း ထုတ်ထားတာပါ။ အဲဒီရေပန်းကို ဘာနီနီရဲ့
အဖေ Pietro လက်ရာလို့ အချို့ကတော့ ယုံကြည်နေကြပေ
မယ့် ဒါဟာ ဘာနီနီရဲ့ နုပျိုစဉ်ဘဝက ဖန်တီးထားတဲ့ ငယ်
လက်ရာပါ။

ရောမမြို့နားက the Villa d'Este ရဲ့ ဥယျာဉ်ပန်းခြံ
တွေမှာ ဆန်းပြားတဲ့ဒီဇိုင်းတွေနဲ့ ရေပန်းတွေ ထားရှိပါတယ်။
အဲဒီထဲက တစ်ခုကို ရေအော်ဂင်(the water organ)လို့ခေါ်ပြီး
အနုစိတ်ပြီး ရှုပ်ထွေးပွေလီစွာ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ယန္တရားနဲ့ ထိန်း
ချုပ်ထားပါတယ်။ အဲဒါက လျှောက်လမ်းက ဝင်လာတဲ့အခါ
နင်းလာရတဲ့ ကျောက်တုံးတွေကို နင်းမှ ရေပန်းတွေကျပြီး
သံခွဲထွက်အောင် လုပ်ထားတာပါ။

ရောမမြို့ကို လာရောက်လည်ပတ်သူတွေဟာ ည
ဘက် အလည်ထွက်ရင်း မြို့တော်ရဲ့ များပြားလှတဲ့ ထွန်းလင်း
တောက်ပနေတဲ့ ရေပန်းတွေကို လှည့်လည်ကြည့်ရတာလည်း
အရသာတစ်ခုပေါ့။

ရောမမှာ လူကြိုက်အနည်းဆုံးရေပန်း

ရောမမှာ လူတွေသိပ်မကြိုက်ကြတဲ့ ရေပန်းတွေလည်း
ရှိနေပါသေးတယ်။ ၁၅၈၇ ခုနှစ်မှာ စတင်တည်ဆောက်
ကတည်းက လူကြိုက်မများခဲ့တာပါ။ အဲဒီရေပန်းဟာ the
Piazza San Bernardo ကွက်လပ်က အောင်ပွဲခံခဲ့ရရေပန်း (the

ယနေ့ခေတ်ပေါ် ရေပန်းတစ်ခု
ရေချိုးနေတဲ့ အမျိုးသမီး သုံးဦးရုပ်တု

triumphal arch fountainဖြစ်ပါတယ်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး
ပစ္စမမြောက် စစ်စ်တပ်စ် (SIXUS VI) တာဝန်ယူပြီး ကည်
ဆောက်ခဲ့တဲ့ ရေပန်းပါ။ ဝပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဇူဗီယမြောက်
ကျူးလီးယက်စ် (Julius II) ရဲ့ သင်္ချိုင်းတို့မှာ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့
မြောက်ကယ်ဖီနိုဗိုလိုရဲ့ လက်ရာကို အထူးလှ ထူးလှပင်ထားပုံ
ရပါပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကုလုပ်ထားတဲ့ရုပ်တုဟာ ကြည့်ရတာ
ဖြူစရာနဲ့နဲ့အားဝယ်နေပုံ ပေါက်နေပါတယ်။ အဲဒီရုပ်တုရဲ့
ဖန်ပုံဆရာ (Prospero Bresciano) ဟာလည်း လူထုရဲ့
ကျောက်ပြောင်သရော်မှုကြောင့် အလွန်ခိတ်ထိခိုက်ကာ နည်း
ကြေကွဲပြီး သူ သေဆုံးသွားရတယ်လို့ ပြောကြားပါတယ်။

ကမ္ဘာတစ်လွှားမှာလည်း မိုင် ၆ အသီးသီး ပြီး အသီးသီး
မှာ မဟာသီးနှီးရာရာ လှပတဲ့ရေပန်းတွေ ဖန်တီးခဲ့ကြ ဆက်
လက်ပြီး ဖန်တီးနေဆဲပါ။ ၁၆ ရာစု ပြင်သစ်မင်းပုဆရာ (Jean
Goussier) ရဲ့ အကောင်းဆုံးလက်ရာဟာ မြောက်ပူဆာ ရုပ်ပြု
မေ့နဲ့ သက်ရာပါ။ ပူရင်းဟာ ပရစ်က (The Fontaine des
Innocents) တန်ဆာဆင်ထားတာပါ။ ပဲရစ်က ဗာဆေး
နန်းတော်ဥယျာဉ်ဟာလည်း မြေယာခင်းကျင်းမှု စီမံကွပ်
ယောရှင် Andre Le Nôtre ရဲ့ လက်ရာ။ ဒီရေပန်းကြောင့်
နာမည်ကြီးခဲ့ပါတယ်။

မဂ်နီဒိုင်စ် Granada က the Alhambra နန်းတော်မှာ
ရှိတဲ့ ခြင်္သေ့ရေပန်းဟာလည်း ချစ်ဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ မွှားရစ်
ဟန် (Moorish) ရေပန်းပါ။ ဘာသာရေးမလေ့တွေအရ
ကိုယ်လက်သန်ရှင်းဖို့ထားတဲ့ ရေပန်းတစ်ခုခုလည်း ဝယ်ဝင်
မတွေ့မှာ အပြည့်လို့ မတွေ့ရတယ်လို့။ မူတ်စလင်နိုင်ငံတွေမှာ

ပွဲထွက်သောကဲ့သို့ ရေပန်းတွေကိုလည်း ကြွယ်ဝစွာ တန်ဆာ
ဆင်ထားတဲ့ အဆောက်အအုံတွေမှာ ထားတတ်ကြပါတယ်။

၂၀ ရာစုခေတ် ရေပန်းများ

၂၀ ရာစုအစောပိုင်း ဆွီဒင်-အမေရိကန် ပန်းပုဆရာ
Carl Milles ဟာ ဥရောပက သူ့ရဲ့ ရေပန်းသုံးခုကြောင့် ကျော်
ကြားခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၂၆ ခုက အပြီးသတ်ခဲ့တဲ့ ဆွီဒင် Hall-
mstad က Europa ၊ ၁၉၃၆ ခုက ပြီးခဲ့တဲ့ စတော့ဟုမ်းက
Orpheus နဲ့ ၁၉၄၀ မှာ ပြီးသွားတဲ့ Mo က စိန့်လူးပစ်ရဲ့
လူနိယံဘုတာရုံရွှေဘက်က the Meeting of the Waters
တို့ပါ။ ဒီဥပဒေအားလုံးဟာ နေရာကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းယူပြီး
သိမ်မွေ့ညှိသက်တဲ့ ရေရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုနဲ့ တီထွင်မှု
အရပ်တွေပေးပြီး ဒီဇိုင်းထုတ်ထားကြတွေ့ရည်း ဖြစ်ပါတယ်။

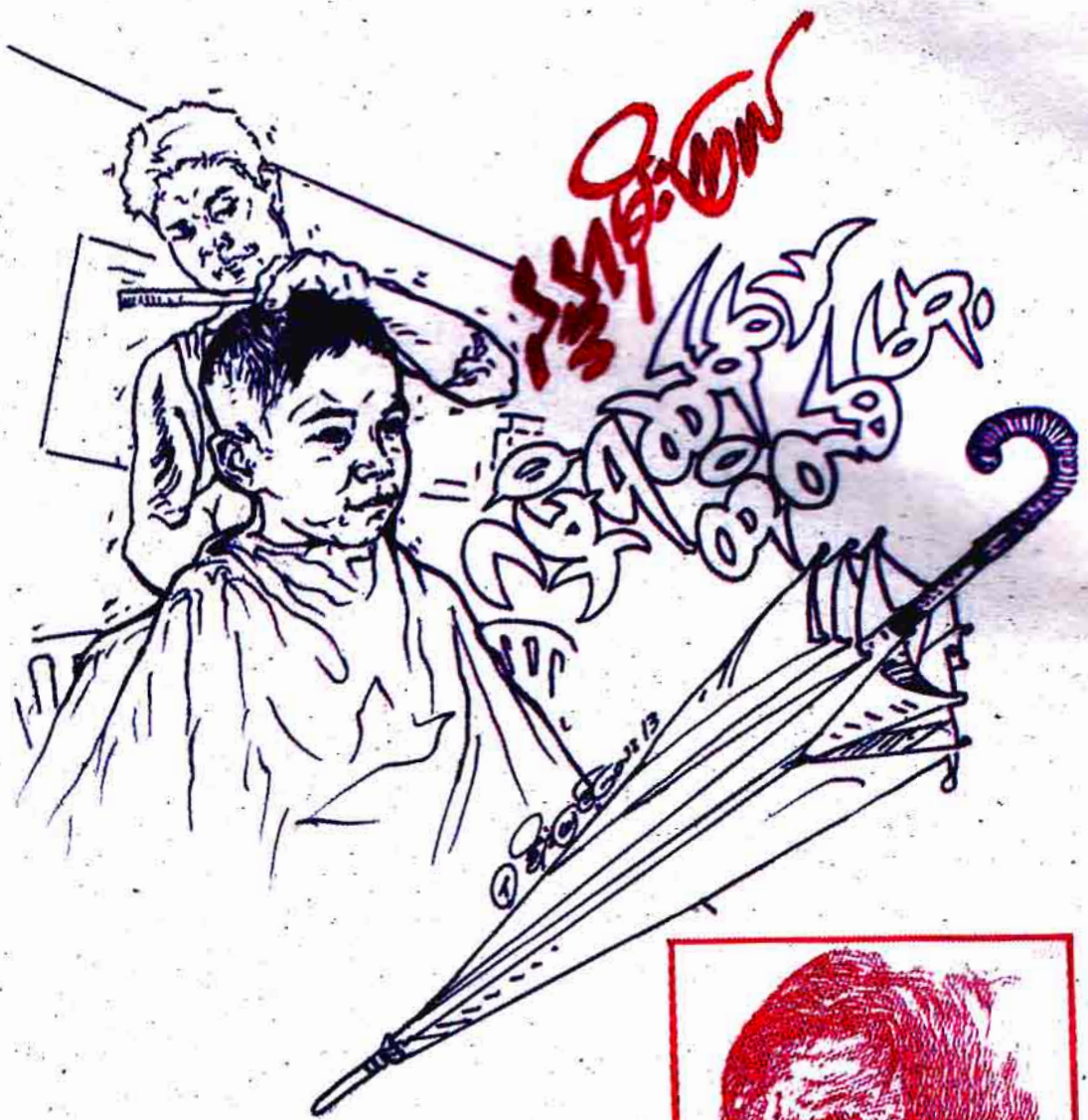
အမေရိကန်ဗိသုကာပညာရှင် Charles Moore က
La ရဲ့ နယူးတော်လန်းမှာ တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ the Piazza
d'Italia က the Roman baroque ဟန် စိန့်ဂျိုးဇက် ရေပန်းပုံ
ကို ခေတ်ပေါ်ဟန်အသစ်နဲ့ ပြန်လည်တည်ဆောက်တဲ့
ရေပန်းတစ်ခုလည်း ၁၉၅၈ ခုမှာ ပြီးစီးသွားခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ
စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံစံထားတဲ့ တိုင်လုံးတန်းခြောက်ခုဟာ အရစ်
လိုက်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီထဲက ငါးခုဟာ ဂန္ထဝင်မြောက်
လက်ရာ (the classical orders-Doric, Ionic, Corinthian,
Tuscan, Composite) ဟန်တွေနဲ့ဖြစ်ပြီး ဆဋ္ဌမမြောက်က
တော့ ငါးသုကာ အေးထားတဲ့နာမည် Delicatessen နဲ့ပါ။
အဲဒါကို ရင်ပြင်မှာ တည်ဆောက်မယ့် စားသောက်ဆိုင်ထပ်ခု
ရဲ့ ဝင်ပေါက်အဖြစ် ပုံချထားပါတယ်။ ရေတွေဟာ တံလျှပ်
တွေ ဝင်းပြက်သလို စာလက်လေးစီးဆင်းနေပုံက အီတလီ
မြေပုံထဲက အာနို ပိုနဲ့ ဟီလာမြစ်တွေကနေ စီးဆင်းနေသလို
ဖြစ်နေပါလို့။

ထရီဗီရေပန်းမှသည် ဗာတီကန်နန်းတော်သို့

စမ်းရေဒီးသ်၊ လူသံသ့သ်၊ ဓာတ်ပုံကင်မရာလူတို့
နိပ်သံတွေကို ဝေလျာခိုင်းပြီး နေ့လယ်စာစားဖို့ ကိုယ်တို့ပြန်
ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျောက်တုံးနက်ကလေးတွေ ဆွော့ပြောင်
နေတဲ့ လမ်းကျဉ်းမေးဖို့ နင်းလျှောက်ရင်း ကျောက်သား
ပန်းပုတွေကို မေးရင်းပေါ့။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ရောမပြု
ထဲက ကမ္ဘာ့အသေးဆုံးနိုင်ငံလေးဖြစ်တဲ့ ဗာတီကန်နီဇီကို
သွားကြရဦးမှာပါ။ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တွေနဲ့ ဟန်ကဆင်ထား
တဲ့ ရောမတိမ်ကော်ကို ခန့်ခင်းကြောင်းတောင် မက်နေရပြီး
ဝတ္ထာရီဆန်လှတဲ့ ရောမတိမ်ကို ပြန်ခေတ်နေသလိုလည်း
ခံစားနေရမို့။

၇ ကိုအေးမြင့် (မဟာဝိဇ္ဇာရွှေ-သူ)

စာတိုး။ Encyclopaedia Britannica, 2013

နေ့တိုင်းဟု မဆိုသာသော်လည်း ခရီးကြိုလျှင် ကြိုသလို ရောက် ဖြစ်သည်ကတော့ ကိုတင်ကြည်၏ ချစ်မိတ်ဆွေ ဆံသဆိုင်ကလေးသို့ပဲ ဖြစ်သည်။

သူ့ဆံသဆိုင်ကလေးက သာ မန်အနေအထားမျှသာဟု ဆိုနိုင်သည်။ ၁၀ ပေပတ်လည်ခန့် အကျယ်အဝန်းရှိပြီး မပေတိုင် မြေစိုက်ကာ ဓနိဖိုးလျက် ဘေးသုံးလက်သုံးတန်ကို ဝါးထရံ ကာထားသည်။ ခေါင်းရင်းနှင့် ခြေရင်း ဌ ခပ်ရွယ်ရွယ်မှန် (၂)ချပ်ဆိုင်ထားပြီး ကြားမှာတော့ ခပ်စွမ်းစွမ်း အနေ အထားရှိသည့် ဆုံလည်ကုလားထိုင်တစ်လုံး။ ခေါင်းရင်းဘက်မှန် အောက် ခြေမှာ ဆင့်တန်းကလေးရိုက်ထားပြီး ၎င်းအပေါ်၌ ဆံပင်ညှပ်ကိရိယာ များကို တင်ထားပါသည်။ မျက်နှာစာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ထရံအပြည့်ကာ ထားသည့် နေရာပေါ်မှာတော့ ကွက်လပ်မရှိလောက်အောင် ကပ်ထား သည်က အားကစားဂျာနယ် မျက်နှာဖုံးများပင် ဖြစ်သည်။

သည်လောက်နှင့်ပင် သူ့ဆိုင်ကလေးကို အာရုံထဲမပေါ်နိုင်သေးဟု ဆိုလျှင်ဖြင့် ထပ်မံ၍ ဖြည့်စွက်ပါဦးမည်။

ခြေရင်းဘက် အနောက်လက်ခံ
တိုင်ရှိ သံချိတ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်က
ထူးခြားအံ့မယ်လဲခင်တစ်လက် ဖြစ်ပြီး
ဆိုင်မှတ်နာစာတွင် နောက်အဖို့ပါသည်
ခုံတန်း လျားရှည်တစ်လုံးကို အသေရိုက်
ထားသည်။ ခုံတန်းလျားနှင့် ကပ်လျက်
မှာတော့ လုံးပတ်တစ်တောင်ကော်မျှရှိ
မည့် တာပင်ပျိုတစ်ပင်ရှိသည်။ သည်
တာပင်မှာ ချိတ်ဆွဲထားသည်က "ချစ်
မိတ်ဆွေ ဆံသ"ဟူသည့် ဆိုင်းဘုတ်
ကလေးပဲ ဖြစ်သည်။

ကိုတင်ကြည့်၏ ဆိုင်ကလေးကို
ဖြင့် ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်ဆွဲထားလျှင်ဖြစ်စေ
ချိတ်ဆွဲမထားလျှင်ဖြစ်စေ သည်ရပ်
ကွက်နေ လူအများကတော့ ဆံပင်ညှပ်
ဆိုင်မှန်း သိနေကြပေပြီ။ သိလို့ ဆိုင်ဖွင့်
သည်ကပင် လေးငါး ဆယ်နှစ်ခန့်ရှိနေ
ခဲ့ပြီ။

သည်ကနေ့မှာတော့ မရောက်
သည်မှာ တစ်ပတ်ခန့်ကြာသွားသည့်
အတွက် ချစ်မိတ်ဆွေဆိုင်ကလေးသို့ ဦး
တည်ကာ ဆွဲကလေးခံခဲ့သည်။

ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ဆိုသည်မှာ လူ
အများဆုံကြရာဖြစ်သည်။ အကြောင်း
ပေါင်းစုံသလို သတင်းအပေါင်းကလည်း
စုံလှသည်။ သည်အကြောင်း သည်
သတင်းတွေကပင်လျှင် စာပေသမား
တစ်ယောက်အတွက် ရေးစရာကုန်
ကြမ်းတွေ ရသွားတတ်သည် မဟုတ်ပါ
လား။

ဆိုင်ကလေးကို ရောက်တော့
နေ့လယ်နေ့ခင်းကြီး။

ပြီးတော့ ထူးထူးခြားခြား လူက
ရှင်းစနေသည်။

ခါတိုင်းဆိုလျှင် တာပင်အောက်
ရှိ နောက်ဖို့ခုံတန်းလျားလေးမှာ ဆံပင်
အညှပ်ခံဖို့ရာ စောင့်နေသူ ဒါမှမဟုတ်
ခရီးသွားရင်းဟန်လွှဲဝင်ထိုင်သူ၊ ဂျာနယ်
သတင်းစာ ထိုင်ဖတ်နေသူ စသဖြင့်
တစ်ဦးမက သုံးလေးဦးစုလောက်တော့
ရှိနေတတ်ပြန်ပေ။

ခုတော့ လူက ရှင်းနေသည်။
ဆိုင်ထဲမှာလည်း ဆံပင်အညှပ်ခံမည့်သူ
တစ်ဦးတလေမျှမရှိ။ ဆိုင်ဝမှာ မိမိ
ရပ်နေစဉ် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာသူက
ချစ်မိတ်ဆွေ၏ အခွင့်သခင် ဆံသ
မာစတာ ကိုတင်ကြည့်။ လက်ထဲမှာ
လည်း ဖွားဖက်တော် ထွင်းအိုး မယ်
ဒလင်ကြီး။

"လာဗျို့၊ စာရေးဆရာ၊ ဒီကနေ့
လူရှင်းကယ်"

ခုံတန်းလျားပေါ် ထိုင်မိတော့
လက်ကွက်ကို အတန်ငယ် ခမ်းရင်းမှ
"နက်ဖြန် သို့မဟုတ် ဘယ်သောအခါ
အမည်ရှိ ကာလပေါ်တေးသွားကလေး
တစ်ပုဒ်ကို အဆိုမပါဘဲ တီးတော့သည်။
သံစဉ်က ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်းခို နား
အရသာ ဆိမ့်နေသည်။ သည်ကနေ့
သည်ကာလမှာ ရန်ငြိမ် ဆူညံပေါက်ကွဲ
သံတွေက လွမ်းနေလေသည်မို့ သည်
လိုမျိုး မြန်မာသံစဉ် အေးအေးငြိမ်ငြိမ်
ကလေးကို နားဆင်လိုက်ရခြင်းက သဲ
သောင် ကန္တာရအလယ်၌ ရေခဲစိမ့်
ပန်းသီးစိတ်ကလေးများအား စားလိုက်
ရသည်နှင့်မခြား။

ထိုအချိန်မှာပင် အညာသားရစ်
ပေါက်နေသည့် အသက်(၅၀)ခန်းကွင်
ခန့် လူတစ်ဦး ဆိုင်မျက်နှာစာရှေ့သို့
လာရပ်သည်။ သူ့ပခုံးမှာလည်း ထီး
ကောက်တစ်လက်က ချိတ်လျက်သား။

"ကျုပ် ဆံပင်ညှပ်ချင်လို့ဥာ"
ဟုတ်မည်။

သူ့ဆံပင်တွေက နားသယ်စပ်ကို
ဖုံးလွှမ်းနေသလို အနောက်ဘက်မှာ
လည်း ကုပ်ကိုယောက်နေသည်။ သည်
လိုမျိုး ပူအိုက်သည့်ရာသီမျိုးဝယ် ဖုတ်
သိုက်ဖြစ်နေသော ဆံပင်တွေက နေရ
ထိုင်ရ ခက်စေပေသည်မှာ အမှန်ပင်။

"ရတယ် ရတယ်၊ လာ"
အလုပ်ပေါ်လာပြီမို့ ကိုတင်
ကြည့်လည်း တီးကွက်ကို ရပ်နားလိုက်
ခင်း မယ်ဒလင်အား မိမိကို လမ်းပေး
လိုက်သည်။

"ပြန်ယူသွားဗျာ၊ ကျွန်တော်က
နားသာ ထောင်တတ်တာ၊ အပြစ်ရှိ
အောင် တီးတတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဪ ဟုတ်သားပဲ၊ ကံ နောင်
ကြီးရဲ့ ထီးကောက်ကြီးကိုလဲပေး မယ်
ဒလင်နဲ့ အတူချိတ်လိုက်ရအောင်"

ကိုတင်ကြည့်လည်း သွက်လက်
ချက်ချာစွာဖြင့် အညာသားကြီးထံမှ
ထီးကောက်ကြီးကို ယူကာ ပမေတို့
သံငှတ်တွင် ချိတ်ထားလိုက်၏။

"တိုနိုင်သမျှ တိုအောင် ညှပ်ပေး
မမ်းပါဗျာ၊ အိုက်လာပြီဆို နေလို့ထို
ပရဘူး"

"စိတ်ချ ဆရာကြီး၊ စိတ်ချ
သေသေချာချာကို ပါးပေးလိုက်မယ် ဗျို့
စာရေးဆရာ မပြန်နဲ့ဦးနော်၊ သတင်းစာ
ဖတ်ချင်ရင် ရှိတယ်"

"မပြန်သေးပါဘူးဗျာ၊ ကိုယ့်
အလုပ်ကိုပဲ စိတ်ချလက်ချလုပ်ပါ"

ကိုတင်ကြည့်ပေးသည့် သတင်း
စာကို လှန်လှောကြည့်ရှုနေစဉ်မှာတော့
ကုတ်ကြေးညှပ်သံ၊ ကတ်ကြေးနှင့် အီး
ခေါက်သံတို့က နားထဲဝင်လာသည်။
ဘာမျှ မည်မည်ရရ ဖတ်စရာမရှိသည့်
သတင်းစာကို ပိတ်လိုက်ချိန်မှာတော့
ကိုတင်ကြည့်လည်း သူ့အလုပ်ကိုသူ
လက်စသတ်ကာ အညာသားကြီးအား
ပြောပေးထားသည့် ခက်ရုံကိုခွာလျက်
ဆံပင်မွေးစတို့အား ခါချသန့်စင်ပေး
နေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင်...

"ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်"
"မီးဗျို့... မီး... မီး"

ရှုတ်ခြည်းထွက်ပေါ်လာသော
အသံများကြောင့် လမ်းတွင်းနေလူများ
အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာကြသည်။ တချို့
လည်း မီးလောင်ရာဆီသို့ အပြေး
အလွှား။

"ဘယ်မှာလဲ အသံမှာ လေး
တယ်"

"ဟဲ့ ဗျို့... လှုပ်ကြည့်ဦး"
"သိ... သိ... မှုကြည့်ပါ မီးသတ်
အားတွေ ပြန်ချသွားပြီ"

သည်အခြေအနေမှာပင် ဆံပင် ညှပ်ခုံ ဆင်းလာသော အညာသားကြီး ကို တွေ့ရတော့။

“ဟေ့လူ ကိုတင်ကြည့်၊ ဆံပင် ညှပ်ခုံတဲ့လူရော”

“မီး မီး ဆိုတာနဲ့ သုတ်ခနဲ အပြေးသွားတော့တာပဲဗျာ၊ ဆံပင်ညှပ် အတောင် ပေးမသွားဘူး၊ အင်းလေ အလောင်တဲ့နေရာနဲ့ သူ့နေရာက နီးများ နီးနေသလားမှ မသိတာ၊ သူ့လဲ စိုးရိမ် ရှာပေါ့ဗျာ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲသည် အညာ သားကြီး ခင်ဗျားဆီပြန်လာမှာ သေချာ ပါတယ်”

“ပြန်မလာလဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး ဆရာရယ်၊ ဆံပင်ညှပ်ခုံ ကုသိုလ်ပြုလိုက် အယ်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါတယ်၊ အားလုံးဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ချစ် မိတ်ဆွေတွေချည်း မဟုတ်လားဗျ”

“အရေးထဲ ကြော်ငြာက ဝင်နေ ပြန်ပါပြီ၊ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက အဲဒါမဟုတ်ဘူး ကိုတင်ကြည့်၊ ခင်ဗျား ဆိုင်မှာ သူ့ထီးကောက်ကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ လို့”

“ဟာ ဟုတ်ပဲဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ဆိုင်ကို ပြန်လာမယ်လို့ ကောက်ချက်ချတာကိုး၊ စာရေးဆရာ များ အမြင်စူးရှပါဗျာ”

မကြာခင်မှာပင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အခြေအနေများက ငြိမ်သက်သွားခဲ့ သည်။ လှုပ်ရှားပြေးလွှားသူများလည်း ပြန်လာခဲ့ကြပေပြီကော။

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ အိမ် ထစ်ခြမ်းပဲ မီးစွဲလို့”

“မီးသတ်ကား အချိန်မီရောက် ထာတာလဲ ထည့်ပြောဦးမှာပေါ့”

“အေးကွာ၊ ဒီကြားထဲ အရေးထဲ မှာ အရာပေါ်ဆိုသလို လူတစ်ယောက် ထမ်းကိုပြတ်အကူး ကားတိုက်သွားသေး တယ်”

“ဟေ ဟုတ်လား၊ အခြေအနေ ထ ဘယ်လိုများတဲ့လဲ”

“ဘယ်လို ဖြစ်ရမလဲကွာ၊ ကား ကလဲ ဘာအရေးကြီးနေတယ် မသိဘူး အချိန်မလျော့ဘဲ ဒလကြမ်းမောင်းလာ တော့ကာ ပွဲချင်းပြီးပေါ့ကွာ”

“အို ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေတယ် ကျွတ်. . ကျွတ်. . ကျွတ်”

စကားသံတွေက တစ်ယောက် တစ်ပေါက်။

“ကဲ ကိုတင်ကြည့်ရေ ပြန်ဦးမယ် ဗျာ၊ စတိုးဆိုင် တစ်ဆိုင်ဆိုင်ဝင်ပြီး စာရွက်နည်းနည်းနဲ့ ဘောလ်ဝင်လေး ဘာလေး ဝယ်စရာခွဲသေးတယ် နောက် မှ လာဦးမယ်”

“ကောင်းပါပြီ စာရေးဆရာ မကြာ မကြာလာခဲ့ပါဗျာ၊ ဆရာနဲ့ စကားပြောရတာ ဗဟုသုတတိုးလို့ပါ”

“လာမှာပေါ့ဗျာ စိတ်ချ”

ကိုတင်ကြည့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ချစ်မိတ်ဆွေ ဆံသဆိုင်ကလေးမှ မိမိ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ တစ်နေရာ ရောက် တော့ စတိုးဆိုင်ကလေးတစ်ဆိုင်တွေ့ သည်နှင့် ဝင်ပြီး မိမိအလိုရှိရာများ ဝယ် ယူခဲ့သည်။ ပြန်အထွက်မှာတော့ မိမိ၏ အမြင်အာရုံထဲ လူတစ်ယောက်ကို ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။

“ဟာ အညာသားကြီးပါလား” ဟုတ်ပါရဲ့။ ကိုတင်ကြည့်ဆိုင်မှာ ဆံပင်ကို ပါးသထက်ပါးအောင် ညှပ် သွားခဲ့လေသော အညာသားကြီး။

သည် အညာသားကြီးသည် ဘေးဘီဝဲယာကို ယောင်လို့တောင်မှ တိမ်းငဲ့၍မကြည့်။ ရှေ့တူရုတည်တည် ကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း တစ်လှမ်းချင်း သွားနေသည်မှာ မျက်တောင်ကလေး မျှပင် ခတ်မှခတ်ပါရဲ့လား။ သူ့သွားနေ သော ဦးတည်ရာသည် မိမိကျောခိုင်း ထွက်ခွာလာရာကိုပဲ ဖြစ်ချေ၏။

မဟုတ်မှလို့ရော။

သူ ချစ်မိတ်ဆွေ ကိုတင်ကြည့် ထံသွားမည်။ မီးဆိုသည့် ထိတ်လန့်ဖွယ် ကြောင့် ကတိုက်ကရိုက်ထွက်လာခဲ့ရာ ဆံပင်ညှပ်ခုံ ပေးမသွားရသေးသည်

အဖြစ်ကို တောင်းပန်မည်။ ငြိတော့ ဆံပင်ညှပ်ခုံ ပေးမည်။ ထို့နောက် သူ ကျန်ရစ်သော ထီးကောက်ကြီးကို ပြန် ယူမည်။

ဒါဆိုလည်း ကိစ္စက ပြီးပြီပဲလေ။

xxx

အယ်ဒီတာဆရာဝေလွင်က သူ့ မဂ္ဂဇင်း၌ မရေးတာကြာပြီ ဖြစ်သည့် မိမိအား စာမူတစ်ပုဒ်လောက် ရေးပေး ပါရန် တောင်းခံထားသည်။

သူ့မဂ္ဂဇင်းက ဂန္တီရနှင့် သက်ဆိုင် သော ဝတ္ထုတိုကလေးများ ပေါင်းစုထား သည့် ဝတ္ထုထုတ်ဝေလေး။ သည်တော့ ဂန္တီရဆန်သည့် စာတစ်ပုဒ်ကို ဦးစား ပေး ရော့စွဲရမည်။

ဂန္တီရစာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးက မကွယ်လွန်မီမှာ ပြောသွားခဲ့သေးသည်။

“ဒီမယ် မောင်ရင်၊ ဂန္တီရဆိုတာ ဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ထူးခြားဆန်း ကြယ်တဲ့ကိစ္စကို ဖြစ်နိုင်သယောင် ယုတ္တိ တန်အောင် အကွက်ချပြီး ဖန်တီးရတယ် ကွာ၊ ဟုတ်ချင်လဲဟုတ်မယ် မဟုတ်ချင် လဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ စာဖတ်သူ အဖို့တော့ စွဲပြီးကျန်ရစ်နေမယ်ဆိုရင် အဲဒါ ဂန္တီရဝတ္ထုကောင်းပဲ”

ထိုဂန္တီရဆရာကြီးကား သူခံယူ ထားသည့်အတိုင်းပင် ဂန္တီရဝတ္ထုများကို အသက်၅ဝှိစဉ်ကာလတုန်းက ဟော တစ်ပုဒ်၊ ဟောတစ်ပုဒ်ဆိုသလို ရေး ထုတ်သွားခဲ့သည်။ သူ့ရေးသမျှကိုလည်း ဂန္တီရစာဖတ်ပရိသတ်တို့ စွဲမက်နှစ်သက် ခဲ့ကြ၍ အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရပါလိမ့် မည်။ သို့သော်ငြား မိမိသည် ထိုဆရာ ကြီးမဟုတ်။ သည်တော့လည်း အတွေး လည်း သိပ်မကွန်မြူးနိုင်။ ရေးထုတ်နိုင် အားလည်း သိပ်မရှိ။

သည်တော့ ဆရာကိုဝေလွင် အား ကတိပေးပြီးသည်ဖြစ်ပါလျက်နှင့် စာတစ်လုံးမျှ ရေးမထုတ်နိုင်သေး။

ဒီအတွက် စိတ်ကို ထွက်ပေါက် ပေးသည့်အနေဖြင့် ချစ်မိတ်ဆွေ ဆံသ ဆိုင်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့ပြန်တော့သည်။

ဘာလို့လဲနှင့် မိမိ ကိုတင်ကြည်
ဆံ့ရောက်ခဲ့သည်မှာ သည်အရေးဆို
တွင် ခုနစ်ရက်တစ်သင်း ပြည့်ပြန်တစ်
ဆိုပါ။

ကိုတင်ကြည်ဆိုတဲ့ ရောက်
လေး ဆိုက်ဆိတ်လွတ်သား။ သို့ရာ
တွင် စာတန်းကလေးတစ်ခု ချိတ်ထား
သည်အတွက် မိမိပြန်မလှည့်ဖြစ်တော့။
အနီးအာဝါသကောင်းသည့် ဗာဒံပင်
နိမ့်အောက်ရှိ ခုံတန်းလျားလေးမှာ ထိုင်
လိုက်သည်။ ထိုင်ရခြင်းအကြောင်းက
လည်း ဆိုင်တံခါး၌ ချိတ်ထားသည့်
စာတန်းကလေးကြောင့်ဆိုလျှင် မမှား။

“ဆွမ်းကျွေးတစ်ခု သွားနေပါ
သည်။ မကြာခင် ပြန်လာပါမည်။”

ချစ်မိတ်ဆွေ တင်ကြည်”

လေအစောမှာတော့ ခုံတန်းလျား
လေးပေါ်သို့ ဗာဒံပင်ကလေးအချို့ ကြွေ
ဆင်းကျလာသည်။ ထိုစဉ် ဆံပင်ညှပ်
မည့်သူတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ သည်
တော့ မိမိကပဲ ချစ်မိတ်ဆွေအတွက်
စကား နေ့ထောက်ခံပေးရသည်။

“စောင့်နိုင်ရင် စောင့်ပါလား။
ခဏနေပြန်လာပါလိမ့်မယ်။ ဆွမ်းကျွေး
သွားနေလို့ပါ။”

“မစောင့်တော့ဘူးဗျာ၊ ဝယ်စရာ
ရှိတာလေးတွေ သွားဝယ်လိုက်ဦးမယ်၊
ပြန်လာမှပဲ ဝင်ညှပ်တော့မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ”

သည်ဆိုင်ကလေး၏ သက်တမ်း
က ငွေးငါးဆယ်နှစ် မကတော့ပြီမို့
ကိုတင်ကြည်၏ ဖောက်သည်များလျော့
သွားခြင်းမရှိခဲ့။ အမာခံဖောက်သည်
များအဖို့ တစ်လက်ကိုင်ကိုပဲ နှစ်သက်
ကြသည်မှာ သဘာဝကျသည်။

မိမိကော ဘာထူးမည်နည်း။

ကိုတင်ကြည်ဆိုင်မှလွဲ၍ မည်
သည်ဆိုင်မှာမှ ဆံပင်အညှပ်ခံခဲ့သည်
မဟုတ်ဘဲ။

မကြာခင်မှာတော့ အဝတ်
အစား ခပ်လတ်လတ်နှင့် ကိုတင်ကြည်
ပြန်ရောက်လာသည်။

“ဟော စာရေးဆရာပါလား။
ရောက်နေတာ ကြာပြီလား။”

“မကြာသေးပါဘူးဗျာ၊ ကွမ်း
တစ်ယာညက်လောက်ပဲ ရှိပါသေး
တယ်”

ကိုတင်ကြည်က သူ့ဆိုင်ကို ဖွင့်
ရင်း စကားလှည့်ပြောပြန်သည်။

“စာရေးဆရာလဲ ဒီတစ်ခါ
ရောက်မလာတာ ခုနစ်ရက်တောင် ရှိပြီ
နော်”

“ဪ ခုနစ်ရက်ကြာသွားတာ
ခင်ဗျားလဲ သိနေသကဲ့”

“သိဆို့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခု
ရှိလို့ပေါ့ဗျာ”

အကြောင်းကိစ္စတစ်ခု ဟု ဆို
လိုက်သည့်အတွက် နည်းနည်းတော့
စိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။ သို့ရာတွင်
ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စလဲဟူ၍ မမေး
ဖြစ်။

မမေးဖြစ်ရခြင်းကား အခြား
မဟုတ်။ ဆိုင်ဖွင့်ပြီးပြီဖြစ်၍ ဆိုင်အတွင်း
ထောင့်တစ်နေရာမှာ မြင်ကွင်းလေး
တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်
၏။

ထိုမြင်ကွင်းမှာ အခြားမဟုတ်။

မယ်ဒလင်ချိတ်ထားသည့် ချိတ်
၌ တွေ့လိုက်ရသည့် ထီးကောက်ကြီး
ကြောင့်ရယ်ပါ။

“ဗျို့ ကိုတင်ကြည်၊ ထီးကောက်
ကြီးပိုင်ရှင် ဟိုအညာသားကြီး ခင်ဗျား
ဆီ လာ မသွားဘူးလား”

မိမိစကားကြောင့် ကိုတင်ကြည်
မျက်လုံးတွေ အတန်ငယ်ပြူးသွားငလ
သလားမသိ။

“ဘာပြောတာလဲ စာရေးဆရာ”

“ဟိုဗျာ ဆံပင်ညှပ်ခဲ ပေးမသွား
တဲ့ အညာသားကြီး၊ အဲဒီနေ့က ခင်ဗျား
ဆီ လာမသွားဘူးလားလို့”

“ဟာ ဘယ်လိုလုပ် လာမှာလဲ
ဗျာ၊ အဲ နေဦး၊ စာရေးဆရာကို ကျွန်
တော် စောစောက အကြောင်းတစ်ခု
ရှိလို့ဆိုပြီး စကားခံခဲ့ဝယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါနဲ့ ထီး
ကောက်ကြီး ဆရာအညာသားနဲ့ ဘာ
များဆိုင်လို့လဲ”

“ဆိုင်ပါသော်ကော၊ စာရေး
ဆရာ၊ ကျုပ် အဲသည် အညာသားကြီး
ဆွမ်းသွတ်က ပြန်လာခဲ့တာဗျ”

“ဟင် ဘယ်လို ဘယ်လို”

“ပြောရရင်တော့ဗျာ အဲသည်
အညာသားကြီးက ကျွန်တော်အသိအိမ်
ကို ရောက်လာတဲ့ နေ့သည်တဲ့ဗျ၊ သူ
ကျွန်တော်ဆိုင်မှာ ဆံပင်ညှပ်ပြီး အပြန်
မှာ မြို့ရည်မလည်သေးလို့ ထင်ပါရဲ့
ကျွန်တော်ဆိုင်က ကမန်းကတန်းအပြန်
လမ်းဖြတ်အကူး ကားတိုက်ခံလို့ ဆုံး
သွားတယ်လေ၊ သည်ကနေ သူ့ရက်
လည်ပေါ့၊ အသိအိမ်က သူ့ထီးကို ပြန်
လာမပေးပါနဲ့ တစ်နေရာရာမှာ စွန့်လိုက်
ပါတဲ့ဗျ၊ နို့ နေစမ်းပါဦး စာရေးဆရာက
ဘာကြောင့် အညာသားကြီးကို စိတ်စွဲ
ပြီး မေးရတာတဲ့လဲ”

ကိုတင်ကြည် မေးလာခဲ့လေပြီ။
သည်တော့ မိမိ ဘာပြန်ပြော
ရမည်နည်း။

အခင်းဖြစ်သည့်နေ့က မိမိမြင်ရ
တွေ့ရသည်ကို ပြန်ပြောရမည်လား။
ပြောလျှင်လည်း အဓိက သက်
သေက မိမိတစ်ဦးတည်းသာမို့ ကိုတင်
ကြည်အနေဖြင့်ယုံစားလိမ့်မည်ဟုထင်
သည်ဘော့လည်း . . .

“ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ” ဟုသာ
လေပြေကလေး ထိုးလိုက်ရတော့သည်။
ခုတစ်လော မိမိမျက်မှန်က ပါဝါ
အားနည်းလာဟန်တူသည်။

ပါဝါအားနည်း၍ အမြင်တွေ
သွေလွဲနေခြင်းလား။ တစ်ခုခုတော့
တုစ်ခုခုပင်။ သည် တစ်ခုခုသည် မိမိ
အတွက်တော့ ဂန္ဓိရဆန်နေပြီလား မသိ။

□ နန္ဒာမိုးကြယ်

လွန်ခဲ့သော ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ကျွန်တော် သာယာဝတီမြို့နယ် ဖိုးခေါင်ရဲကင်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သော ညနေ ၄ နာရီခန့် သာယာဝတီမြို့ ကုန်သွယ်ရေးဌာနမှ ဦးတင်အောင်နှင့် အမည်မသိတစ်ဦးတို့ ဆောက်ရှိလာပြီး ဖိုးခေါင်ရဲကင်းအပိုင်အချို့ရွာများ(အထူးသဖြင့် လှိုင်မြစ်

အနောက်ဘက်ကမ်း)မှ တောင်သူများသည် ကုန်သွယ်ရေးဌာနနှင့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသော ပဲမျိုးစုံ၊ နေကြာနှင့် ဆီထွက်သီးနှံများအား ကုန်သွယ်ရေးဌာနရှိ သီးနှံခိုင်များသို့ ရောင်းချခြင်းမပြုဘဲ ပုဂ္ဂလိက ကုန်သည်များထံ လှို့ဝှက်ရောင်းချနေသဖြင့် ဟန့်တားအရေးယူပေးရန် အထက်အဖွဲ့အစည်းမှ ညွှန်ကြားကြောင်း။

လုံခြုံရေးအတွက် နီးစပ်ရာ ရဲစခန်း ရဲကင်းနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြအတူအညီ တောင်းခံသည့်ပြင် ဖိုးခေါင်ရဲကင်းမှ လုံလောက်သော အင်အားဖြင့် လုံခြုံရေးလိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် သုံးဆယ်မြို့ ရဲစခန်းမှူး၏ ညွှန်ကြားစာကိုပါ ပေးအပ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံဒီပေါ့လည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကိုဝင်း

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အဝါ
အဝင် တပ်ခွဲဝင်(၃)ဦး လုံခြုံရေးသို့
ပန်ချီ ဝေးပြေး လုပ်ငန်းနှင့်အား ခြုံငုံ
ညှိနှိုင်းကြပါသည်။ ဦးဆောင်အောင်
စွာဖြင့် ဝေးပြေးရေး လမ်းညွှန်မှုသည်
အံ့ဩစွာ သိပ်ပေးအား ပေးသည်ဖြင့်
လမ်းဆုံ၍ ညှိနှိုင်းမှုနှင့် သုံးသပ်
မြို့၍ ရန်သူတို့အား သွားရောက်
ရန်ကုန်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အဆိုပါ တောင်သူများ၏
လှည့်ပတ်မှုအား ရပ်တန့်စစ်ဆေးကာ
စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားသော သီးနှံများတွေ့
ရှိကာ ကုန်သွယ်ရေးဒိုင်သို့ သွားရောက်
ရောင်းချနိုင်ရန် စီစဉ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့သည် လုံခြုံစိတ်ချရသည့် နေရာ
တစ်ခုမှ လျှို့ဝှက်စွာ စောင့်ဆိုင်းရမည်
ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ သွားရောက်ရောင်းချကြ
ရာတွင် အများဆုံး အသုံးပြုသည့်
လှည်းလမ်းမှာ နှစ်လမ်းရှိ၏။ ပထမ
လမ်းမှာ ဖိုးခေါင်ရွာအနောက်ဘက်ရှိ
ကျွန်းကလေးရွာ၏ တောင်ဘက် ရေ
ကာတာအနီးမှ လမ်းဖြစ်ပြီး ဒုတိယ
လမ်းမှာ ဖိုးခေါင်ရွာ၏ မြောက်ဘက်
ဘိုကုန်းရွာအနီးမှ သွားသောလမ်းဖြစ်
သည်။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် လူအင်
အားအရ လမ်းနှစ်လမ်း တစ်ပြိုင်တည်း
စောင့်ဆိုင်းရန် မဖြစ်နိုင်သဖြင့် တစ်ညစီ
စောင့်ရန်သာ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ရပါ
တော့သည်။

အဆိုပါ လှည်းလမ်းနှစ်လမ်း
အနက် အများဆုံး သွားလေ့ရှိသည့်
လမ်းအား စုံစမ်းရာ ကျွန်းကလေးရွာ
အနီးမှ လမ်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။
သို့အတွက် ယနေ့ညအဖို့ ကျွန်းကလေး
ရွာအနီး လှည်းလမ်းမှ သွားရောက်
စောင့်ဆိုင်းရန်နှင့် ညမောင်းမှသာ စခန်း
မှ ထွက်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်
တော်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုအား အပြင်လူ

များသိရှိပြီး သတင်းပေါက်ကြားသွား
နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုည နေ့နံနက် ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့သည် ဦးဆောင်ခဲ့တင်၏ နောက်
ဘက်ပေါက်မှထွက်၍ မောင်းကို ဖြတ်
တော်ကာ တစ်ပြိုင်ရွာမှတစ်ဆင့် ကျွန်း
ကလေးရွာသို့ ရေကာတာအတိုင်း
ချီတက်ခဲ့ကြ၏။ နာရီဝက်ခန့် လျှောက်
လိုက်ရုံဖြင့် ကျွန်းကလေးရွာတောင်ဖက်
မလှမ်းမကမ်းရှိ ရေကာတာအနီး လှည်း
လမ်းသို့ ရောက်ရှိကြလေသည်။

ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် အတိုင်း
ရေကာတာ၏ တောင်ဘက်ရှိ ပေါက်
ပင်များ အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်ပေါက်နေ
သည့် ရိုးကောလေးအတွင်း နေရာ
ယူကြရန် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါနေရာမှာ ပေါက်ပင်
အရိပ်များရှိသည့်အပြင် မိုးနှုတ်ခမ်းတွင်
ကိုင်းပင်ရှည်ကြီးများ ပေါက်ရောက်နေ
သဖြင့် လရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဓာတ်မီးရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း အပြင်
လူ ရုတ်တရက် မမြင်နိုင်သောနေရာ
ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် ပေါက်ပင်များက နှင်း
ကျသည့်ဒဏ်မှ ကာကွယ်ပေးမည် ဖြစ်
သဖြင့် အစစ အဆင်ပြေလှပါသည်။

ပေါက်ပင်ခပ်ကြီးကြီး မြေရင်း
တွင် အသင့်ဝါလာသည့် မြေယာခင်း
များ ခင်း၍ နေရာယူကြသည်။ ဆေး
လိပ်သောက်တတ်သူများ ဆေးလိပ်မီး
အား အဝေးမှ မမြင်စေရေးအတွက်
အကာအကွယ်ဖြင့် သောက်ရန်၊ စကား
ကျယ်ကျယ် မပြောရန်၊ အရေးတကြီး
မလိုအပ်ဘဲ ဓာတ်မီးမသုံးရန်၊ တစ်စု
တစ်ဝေးတည်း နေကြရန်၊ ညဉ့်နက်ခိုင်း
သို့ ရောက်ပါက ကင်းချအိပ်ရန် စီစဉ်
မှာကြားရပါသည်။

နှင်းများ သိပ်သည်းစွာ မကျ
သော်လည်း ကွင်းပြင်မို့ လေတဖြူဖြူ
ကြောင့် အအေးဓာတ် ပိုနေ၏။ ယူနီ
ဖောင်း အင်္ကျီပေါ်တွင် ဆွယ်ကာ တစ်
ထပ်၊ ဂျာကင်တစ်ထပ် ဝတ်ဆင်ထား

သည်ဖြင့် အပိုယူလာသည့် စောင်ခါ
လေး တစ်ထည်၊ ခြုံထားသော်လည်း
ဒီလင်ဘာလ၏ အအေးဒဏ်ကို ထ
ကွယ်နိုင်စွမ်း မရှိချေ။

ည ၁၂ နာရီဖြစ်ကြောင်း နာ
လက်တံမှ ညွှန်ပြနေပြီ။ သို့သော်လည်း
လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားမှု
သေး။ နွားလှည်း တစ်စီးတလေ
မတွေ့ရသေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ ခန့်မှန်
ချက်လွဲလေပြီလားမသိ။ နံနက် ၁ နာ
ကျော်သည်အထိ ရွေးဦးမပေါက်သေး
အကြောင်းမထူးသော်လည်း တာဝန်
နံနက် မိုးလင်းချိန်အထိမို့ ဆက်လက်
စောင့်ရမည်သာဖြစ်၏။ ညဉ့်နက်
အအေးပိုလာလေ၊ ဆေးလိပ်ပိုတူ
လေဖြင့် လက်ရှိအချိန်ထိ အရင်းစိုက်
ကောင်းတုန်းဖြစ်၏။

ရဲဘော် နှစ်ယောက်နှင့် ထူ
သွယ်ရေးဝန်ထမ်း တစ်ယောက်
အအေးဒဏ်ကို အန်တုရင်း ကွေး
လေး အိပ်နေကြ၏။ သို့သော် မကြာ
ခဏ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အအေးဒဏ်ကြောင့်
ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်ခြင်းမရှိကြောင်း
သိသာ၏။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးတင်အောင်
မှာ လေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် စကားကော်
နေဆဲ။ နားနှင့် မျက်စိကိုတော့ စွဲ
ထားရ စွင့်ထားရလေသည်။

အတော်ကြာကြာ စကားပြော
ကြည့်မှ ဦးတင်အောင်သည် ဗဟုသု
စုံသော စာသမားပေသမားဖြစ်ကြောင်း
ရိပ်စားမိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဟာ
နေချိန်လည်း ပြောတတ်သေး၏။ သူ
စကားပြောရသည်မှာ ကျေနပ်စွာ
ကောင်းပါသည်။ စကားပြောကောင်း
တစ်ဦးဟု သတ်မှတ်၍ ရပါသည်။

ကျွန်တော်ကား စကားပြော
ကောင်းသူ တစ်ယောက်မဟုတ်သော်
လည်း စကားပြောရန် ဝါသနာထုံသ
ဟု ဆိုရမည်ပင်။ စကားပြောခွင့်
သည် မကောင်းသည်ကို သူတစ်ပါး

သတ်မှတ်ရသော အလုပ်ဖြစ်၏။
ဒီလိုမျိုးကိုယ် ဝေဖန်မှတ်ချက်ချ၍
ကောင်း။

ခဏအကြာတွင် ဦးတင်အောင်
ချင်လာဟန်ဖြင့် တသမီးသမီး
အဝေးဝေးဖြစ်လာသည်မို့ အိပ်သွားလျှင်
အစ်ယောက်တည်း ပျင်းခြောက်ခြောက်
ဖြစ်လာမည်အရေး တွေးမိပါသည်။
ကျွန်တော်အနေဖြင့် အိပ်ချင်စိတ် ဖြစ်
လာပါက ရဲဘော်တစ်ဦးအား နှိုးပြီး
အောင်ခိုင်းလျှင်ရနိုင်သော်လည်း စိတ်ချ
ထက်ချအိပ်၍ ရမည်မဟုတ်။

အခြားအကြောင်းကို ဂရုမထား
သော်လည်း တောစပ်ကွင်းပြင်များတွင်
မို့ ကင်း အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်သော
ကြောင့် မအိပ်လိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဆိုကြောင့် ကျွန်တော် ညဉ့်အတိုင်း
ဦးတင်အောင် မအိပ်ချင်အောင် စကား
နှင့် ဆွဲဆောင်ရတော့မည်မို့ စလိုက်၏။

“ဒါနဲ့ ဦးတင်အောင်က ဘယ်
အတိ”

“ကျွန်တော် သုံးဆယ်ကပါ။
ဆရာကကော”

“ကျွန်တော်လဲ သုံးဆယ်ဇာတိ
မိမိ ဒါပေမဲ့ တောပိုင်းကပါ”

“သုံးဆယ်သား အချင်းချင်းဆို
တော့ ပြောရဦးမယ်။ ဇာတ်လမ်းလေး
အစ်ခုအရဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သုံး
ဆယ်သားတွေက အတော်သနားစရာ
ကောင်းတယ်ဗျ”

“အံ့မယ် ဆိုစမ်းပါဦးဗျ။ ဆရာ
ဇာတ်လမ်းကို”

ဦးတင်အောင် စိတ်ဝင်စားဟန်
ပြသဖြင့် အားတက်လာကာ...

“ဒီလိုဗျ တစ်ခါတုန်းက မှော်ဘီ
မြို့မှာ ပင်စင်စားမုဆိုးဖိုကြီးတစ်ယောက်
နဲ့သတဲ့။ သူ့မှာ သမီးအပျိုတွေချည်းပဲ
သုံးယောက်တောင်ရှိဆိုပဲ”

ထိုအခိုက် ရဲဘော်ဇော်မင်းခိုင်
သည် အိပ်နေရာမှ အပျင်းဆန့်လိုက်ရာ
ဦးတင်အောင်ဘက်သို့ ခြေထောက်
ရောက်လာသဖြင့် တွန်းထုတ်လိုက်ရင်း-

“မင်းခြေထောက်က လူကြီး
ဘက်ကို” ဟု မာန်မဲလိုက်ရ၏။

ဦးတင်အောင်မှ... .

“ရပါတယ်ဗျာ။ ထားစမ်းပါ။
ဆရာဇာတ်လမ်းကိုသာ ဆက်ပြော”

“သမီးအကြီးဆုံးက ရှေ့ပြည်
နယ်၊ ဝှံ့မြို့မှာ တောင်ဆရာမ၊ သမီး
အလတ်က ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး
လေးမျက်နှာ မြို့မှာ သ/မ ဦးဦးအရာ
ရှိတဲ့ အငယ်မလေးကတော့ အဘိုးကြီး
နဲ့အတူနေပြီး မှော်ဘီက မူလတန်း
ကျောင်းလေး တစ်ကျောင်းမှာ ဆရာမ
လုပ်နေသတဲ့။ အငယ်မလေးက အဖေ
ကြီးကို ပြုစုရတာ တစ်ဖက်၊ ကျောင်း
အလုပ်က တစ်ဖက်နဲ့မို့ ပင်ပန်းရှာတာ
ပေါ့ဗျာ။ အငယ်ဆုံးလဲဖြစ်ပြန်၊ အပင်ပန်း
ဆုံးလဲဖြစ်ပြန် အတူနေတဲ့ သမီးလေး
ဆိုတော့ သမီးကြီး နှစ်ယောက်ထက်
အချစ်ပိုသတဲ့လေ”

“အင်း... . ဟုတ်တာပေါ့”

“ဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်ကြတာ
တစ်နေ့တော့ ဝှံ့မြို့မှာနေတဲ့ သမီးကြီး
ဆီက စာရောက်လာတယ်။ စာနဲ့ အတူ
အမျိုးသားမှတ်ပုံတစ်ပုံလဲ ပါသတဲ့ဗျ”

“အင်း... . ကောင်မလေးတော့
မမိုးတော့ဘူးထင်တယ်”

“ခင်ဗျားထင်တဲ့အတိုင်းပဲဗျို့။
စာထဲမှာ အဖေ သမီး ဓာတ်ပုံထဲက
လူနဲ့ မေတ္တာမျှနေတာကြာပါပြီ။ ရခိုင်
လူမျိုးပါ။ ဝှံ့မြို့ဇာတိပါ။ နာမည်က
ဘယ်သူ၊ ဘာအလုပ်လုပ်တယ်၊ မိဘ
များက ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ စသည်ဖြင့်
ပေါ့ဗျာ။ သမီးကို အဲဒီလူနဲ့ လက်ထပ်
ခွင့်ပြုပါ။ အဖေ သဘောတူ မတူ စာ
ပြန်ပါ။ လက်ထပ်ဖြစ်ရင် အဖေလာစေ
ချင်တယ် ဘာညာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့
အဘိုးကြီးက... .

“အင်း ဟုတ်ပါတယ်လေ။ သမီး
ကြီးက အသက် (၃၀)တောင် ကျော်ပြီ
ဆိုတော့ လက်ထပ်ရမယ့် အရွယ်
တောင်လွန်နေပြီပေါ့။ အဖေ သဘော
တူပါတယ် သမီးရယ်။ အသက်ကြီးလာ

တော့ ခရီးဝေးလဲ မသွားနိုင်တော့ပါဘူး
တစ်ဖက် မိဘနဲ့သာ သင့်တော်သလို
စီစဉ်ပါလို့ စာပြန်လိုက်သတဲ့”

“အဘိုးကြီးခမျာ သူ့သမီး လက်
ထပ်ပွဲကို သွားချင်ရှာမှာပဲ”

“ဒါပေါ့ဗျာ”

“ဆက်ပါဦး”

“နောက် ခြောက်လလောက်
ကြာတော့ လေးမျက်နှာမှာနေတဲ့ သမီး
လတ်ဆီကလဲ ဒီလိုပဲ။ လက်ထပ်ခွင့်
ကောင်းတဲ့စာ လာပြန်သတဲ့။ အလတ်မ
နဲ့ လက်ထပ်သည့်သူကလဲ လေးမျက်နှာ
ဇာတိတဲ့။ အဘိုးကြီးလဲ ကေန်တွတ်
ကြောင်း အဖေ ယောနိုင်တာ ခွင့်တွတ်
ပါ ဘာညာနဲ့ စာပြန်လိုက်ချင်တယ်”

“အဘိုးကြီးခမျာ တစ်နှစ်တည်း
သမီးနှစ်ယောက် လက်ထပ်သွားတော့
အားငယ်ရှာမှာပဲနော်”

“ဟုတ်တာပေါ့။ ဦးတင်အောင်
ရယ်”

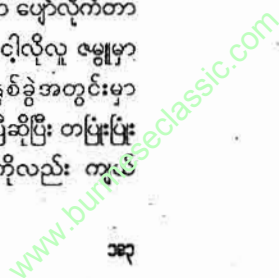
“ဆက်ပါဦး”

“တစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ ဝှံ့
မြို့မှာနေတဲ့ သမီးကြီးဆီက စာလာ
တယ်ဗျ။ စာထဲမှာ အဖေ သမီး မီးဖွား
ပြီးပြီ ယောက်ျားလေး အမြွှာမွေးတယ်။
အားလုံးကျန်းမာပါတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီ
တော့ အဘိုးကြီးက ဟန်ကျလိုက်တာ။
တစ်နှစ်တည်း မြေးနှစ်ယောက်ရပြီဟေ့
ဆိုပြီး ပျော်နေရှာသတဲ့။ ပတ်ဝန်းကျင်
ကိုလဲ ကြွားရတာ အမောပေါ့ဗျာ”

“ကျုပ်တို့ဆိုလဲ ဒီလိုပဲ နေမှာဗျ”

“နောက် ခြောက်လလောက်
ကြာတော့ လေးမျက်နှာမှာနေတဲ့ သမီး
လတ်ဆီကလဲ စာလာပြန်တယ်။ အဖေ
သမီး မီးဖွားပြီးပြီ၊ နှစ်မြွှာ (လေး
ယောက်) မွေးတယ်။ အားလုံး ကျန်းမာ
ပါတယ်လို့” ဆိုသတဲ့။

အဘိုးကြီးဆိုတာ ပျော်လိုက်တာ
ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ငါ့လိုလူ ဇမ္ဗူမှာ
ရှိသေးလားကွ။ တစ်နှစ်ခွဲအတွင်းမှာ
မြေးခြောက်ယောက်ရပြီဆိုပြီး တပြုံးပြုံး
ပေါ့။ နီးစပ်ရာလူတွေကိုလည်း ကျယ်

လောင် ကျယ်လောင်နဲ့ ကြားလိုက်ရ
တာ မပြောနဲ့တော့လို့ ကြာတော့ အနီး
ဝန်းကွင်းက ထွေထွေ အပြင်တောင်တစ်
လာသတဲ့ အဲဒီလို တပြိုင်ပြိုင်နေရာ
က အနီးကပ်ပြီး အချိန်ကြီး အတော်
ပေး ခဲ့တာသင်္ဘောသတဲ့ မှတ်တိုင်
မြင်ရတာပဲ။

ထိုအခိုက် အဲဒီအင်အားတစ်ခု
ငါးကောင်များ ထမ်းလာသူ နှစ်ဦး
သုံးဦးအား မြင်သဖြင့် တော့ရပ်ကာ
ငြိမ်နေလိုက်ရ၏။

ထိုသူများမှာ ကျွန်တော်တို့အနီး
မှ လှည့်လမ်းအတိုင်း တောင်ဘက်ရှိ
သလင်အိုင်၊ တောခွေးရွာများသို့ သွား
ကြဟန်တူ၏။

ပေါက်ပင်ရိပ်များ ရှိသည့်ပြင်
မြေပြင်တွင် ဝပ်နေလိုက်သဖြင့်လရောင်
ထိန်ထိန်သာနေသော်လည်း ကျွန်တော်
တို့အား မမြင်နိုင်ပါ။ ငါးထမ်းသမား
များ အတော်လေးဝေးသွားမှ ဦးတင်
အောင်မှ . . .

“ဆက်စမ်းပါဦးဗျ၊ အဘိုးကြီးက
ဘာကိုတွေ့မိလို့ အဲဒီအားသင်ရတာလဲ၊
ဘာကို မျက်လုံးပြုတော့လဲ”

“ဒီလိုလေဗျာ၊ ဝှံ့မြို့သားနဲ့ ညား
တဲ့ သမီးကြီးက အမြွှာ(နှစ်ယောက်)
မွေးတယ်၊ ဒါထူးထူးခြားခြားလို့ မဆိုနိုင်
ပေမယ့် လေးမျက်နှာသားနဲ့ ညားတဲ့
သမီးလက်က တစ်ကြိမ်တည်းမှာ နှစ်မြွှာ
(လေးယောက်)မွေးတယ်ဆိုတော့ ထူး
ခြားသလိုပဲ။ အင်း ဒါ ပညတ်သွားရာ
ဓာတ်သက်ပါဆိုတာ ဖြစ်မယ်။

သမီးငယ်လေး ကျရင်တော့
အရမ်းကာရော သဘောတူလို့ မဖြစ်
တော့ဘူးဆိုပြီး အဘိုးကြီး နည်းနည်း
မျက်လုံးပြုံးချင်လာတာဗျ၊ အငယ်မ
လေးကျတော့ သုံးမြွှာ(ခြောက်ယောက်)
များမွေးနေဦးမှာလားလို့ အဘိုးကြီး
တွေ့ပြီး ပူလာတယ်။

အဲဒီတော့ သမီးလေး အသံ
အကျွမ်းထဲမှာ ချောက်မြို့သားများရှိရင်
သဘောမကျဖို့ သေသေချာချာမှာ

ထားမှ ငြိမ်သံ သမီးသဘောကျရင်လဲ
ငါ အထင်းကန့်တွက်ရမှာပဲ။

ဒီတစ်ခါ ငါ့သမီးလေး ချောက်
မြို့သားနဲ့ညားပြီး ပညတ်သွားရာ ဓာတ်
သတ်ပါရင် ခတ်ရသည်ရဲ့လို့ တွေးပြီး
ရင်ပူနေသတဲ့”

ဦးတင်အောင် “နွဲ့” ခနဲ ရယ်ပါ
သည်။ စောင်ခေါင်းမြို့မြို့ပြီး ကွေးနေ
သော ရဲဘော်ဇော်မင်းနိုင် ငြိမ်နား
ထောင်နေရာမှ ထရယ်သဖြင့် အသံ
ကျယ်ကျယ်မရယ်ရန် သတိပေးလိုက်
ရ၏။ ဇော်မင်းနိုင်မှာ အရယ်သန်သူဖြစ်
သည့်ပြင် အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ရယ်မော
တတ်သူဖြစ်ပါသည်။

“ရှေ့ဆက်လေဗျာ”

“မကြာပါဘူးဗျာ၊ အငယ်လေး
ကလဲ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းပြန်သတဲ့၊
အဲဒီတော့ အဘိုးကြီး အလန့်တကြားနဲ့
ချောက်မြို့ကလား၊ ချောက်မြို့သားလား
လို့ မေးသတဲ့”

ဦးတင်အောင်နှင့် ဇော်မင်းနိုင်
တစ်ဦး ကြိတ်ပြီးရယ်ကြပါသည်။

“သမီးလေးက စိတ်ချပါအဖေ
ရယ် အဖေမှာထားတာ သမီးမမေ့ပါဘူး
သမီးလက်ထပ်မယ့်သူက ချောက်မြို့
ဇာတိမဟုတ်သလို ချောက်မြို့မှာလဲ
မနေပါဘူးလို့ ပြောမှ အဘိုးကြီး သက်
ပြင်းချပြီး ချောက်မြို့သားမဟုတ်ရင်
ပြီးရော၊ ချောက်မြို့သားကလွဲရင် ဘယ်
မြို့သားပဲဖြစ်ဖြစ် သဘောတူတယ်၊ ရက်
ရွေးပြီး လူကြီးစုံရာနဲ့ ကြောင်းလမ်းကြ
ပေါ့လို့ ခွင့်ပြုလိုက်သတဲ့”

ထိုအချိန်တွင် ငါးထမ်းသမား
များလာနေသည် တွေ့သဖြင့် ရပ်ထား
လိုက်ရပြန်သည်။

ထိုသူများ အတော်ဝေးဝေး
ရောက်မှ . . .

“အငယ်မလေးကျတော့ သတိ
ထားလို့ ဓာတ်သက်မပါနိုင်တော့ဘူးပေါ့
နော်”

ဦးတင်အောင်မှ စကားလမ်းခင်း
ပေးသဖြင့် ဆက်ရပြန်၏။ ဇော်မင်းနိုင်

ပါ အိပ်ရာမှ ထလာပြီး ဆေးလိပ်ဖွာရင်
နားထောင်နေပါသည်။

“တို့တို့ပြောကြပါစို့ဗျာ၊ သတိ
မှတ်ထားတဲ့ရက်မှာ အငယ်မလေးကို
ကြောင်းလမ်းဖို့ ကောင်လေးဘက်က
လူကြီးတွေရောက်လာကြတယ်၊ အဘိုး
ကြီးနေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက ဖိတ်ကြား
ထားတဲ့ လူကြီးတွေလဲ အဆင်သင့်ပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ မင်္ဂလာစကားတွေ ပြော
ကြ၊ စည်ခံတာကို စားလိုက် သောက်
လိုက်ကြနဲ့ စည်စည်ဝေနေတာပေါ့။

သတို့သားလောင်းကလဲ ဌာန
တစ်ခုက အရာရှိဖြစ်ပြီး ရည်ရည်မွန်
မွန်နဲ့ ဆွေကြီး မျိုးကြီးထဲကဆိုတော့
အဘိုးကြီးလဲ တပြိုင်ပြီးနဲ့ ကျေနပ်နေတာ
ပေါ့လေ၊ သမီးလေးက သျှောင်နောက်
ဆံထိုးပါ မဟုတ်ပါ၊ ဆံထိုးနောက်
သျှောင်ပါဆိုတော့ အချို့ပေါ်သတာ
ဆင့်ပေါ့ဗျာ။

မင်္ဂလာပွဲ ရက်သတ်မှတ်ပြီး
တော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်
တော့ဘဲ အဘိုးကြီးကိုးကွယ်တဲ့ ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းမှာ သံဃာထော်
တွေကို မင်္ဂလာဆွမ်းကပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်
ကြတယ်၊ အားလုံးပြီးတဲ့ အချိန်မှာ
အဘိုးကြီးက ကျန်နေသေးတာ တစ်
သွားတွေ့မိသတဲ့”

“ဟာ ဘာလဲဗျ၊ ကိစ္စအားလုံး
နေပြီ ဘာကျန်သေးလို့လဲ”

“ကျန်ပါသေးသကော ဦးတင်
အောင်ရယ်၊ နားထောင်ပါဦး”

“ကဲ ပြောဗျာ၊ ပြော”

ဦးတင်အောင် ကျေနပ်ပုံမရဘဲ

“ဒီလိုဗျ၊ အဘိုးကြီးက တစ်ဖက်
က လူကြီးတွေကို သတို့သားလောင်း
က ဘယ်ဘက်လဲလို့ မေးတော့ ထာ
ဖက်ကလဲ ကျွန်တော်တို့ သုံးဆယ်
ဇာတိပါလို့လဲ ပြောလိုက်ရော ဘာပြော
ကောင်းမလဲ အဘိုးကြီး နံရံက ငှက်ကြ
တောင်ဓား ထပြီးဆွဲတော့တာပဲဗျ”

“ဟာ”

“ဟယ်”

“အဘိုးကြီးဆိုတာ ဘီလူးစီးတဲ့
ခင်ဗျားတို့ ကျုပ် အိမ်ပေါ်က
ချက်ချင်းဆင်း၊ အခုချက်ချင်းဆင်း
ခုတ်မယ် ထစ်မယ်လုပ်တော့တာ
နည်းပရိသတ်လဲ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါ
ထိခိုက်ပြီး ပြုံးပြုံးပျာပျာ ဖြစ်ကုန်တာ
ဆိုး။”

ခင်ဗျားတို့ ဆင်းမလား မဆင်း
ဘူးလားဆိုပြီး ကြမ်းနေလို့ ဝိုင်းဆွဲထား
ရတယ်။ အားလုံးက အကျိုးအကြောင်း
ရှင်းပြဖို့နဲ့ ဝိုင်းတောင်းပန်တော့လဲ
မကုဘူး။ အခြေအနေ တော်တော်လေး
ခွတ်ရုတ်သံသဲ ဖြစ်သွားတော့ မြို့ခံ လူ
ကြီးတွေက သတို့သားဘက်က လူတွေ
ထဲ ချောမော့ပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ရတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ သုံးဆယ်သားတွေခမျာ
ဘုမသိ၊ ဘုမသိနဲ့ အိမ်ပေါ်ကဆင်းသွား
ရတယ်။ ဒါတောင် မကျေနပ်သေးဘဲ
မြို့ရှေ့လမ်းပေါ်က အမြန်သွားလို့ ပြော
ထိတ်သေးသတဲ့”

“ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ မသိ
ဘူးနော်”

“ဟိုလူတွေလဲ ထွက်သွားလို့
အတော်ဝေးဝေးရောက်တော့မှ အဘိုး
ကြီးခမျာ သက်ပြင်းမောကြီးချပြီး ဘုရား
ဘုရား ကံသိလို့ပါလား၊ ချောက်မြို့သား
ထိုသာ အာရုံစိုက်နေတာ၊ ဒီထက်ဆိုးတဲ့
သုံးဆယ်သားကို သတ်မထားမိဘူး၊ သုံး
ဆယ်သားနဲ့ ညားပြီး ပညတ်သွားရာ
ဓာတ်သက်ပါခဲ့ရင် ငါ့သမီးလေးဘဝ
တွေ့စုံစရာပါလားလို့ ညည်းကျန်ခဲ့
သတဲ့”

ဦးတင်အောင်နှင့် ဇော်မင်းနိုင်
မှာ သတိလက်လွတ် ဝါးခနဲ ထရယ်
လိုက်ကြပါသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသည့်
ညဉ့်အချိန်မို့ ရယ်သံများက ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို လွှမ်းမိုးသွားပါသည်။

ထိုအခိုက် . . .

“အမယ်လေး လုပ်ကြပါဦး”

ဟု တုန်တုန်ရီရီ အသံကြီးဖြင့်
အော်သံကြား၍ အသံလာရာသို့ ကြည့်
လိုက်ရာ မည်သည့်အချိန်က ကျွန်တော်

တို့ အနီးတွင် ရောက်နေသည် မသိ
သော ငါးထမ်းသူတစ်ဦးအား မြင်လိုက်
ရပါသည်။

ထိုသူမှာ ရှေ့နောက်ဝဲယာ ကျိုး
ကန်းတောင်းမှောက်ကြည့်ရင်း ရုတ်
တရုတ် ပေါက်ပင်အောက်မှ ထရပ်လိုက်
သော ကျွန်တော့်အား မြင်သွားသဖြင့်
ငါးထမ်းအားချကာ လှည်းလမ်းအတိုင်း
တောင်ဘက်သို့ တအားပြေးပါလေ
တော့သည်။

ပြဿနာတော့ဖြစ်ပြီ ဟူသော
အသံဖြင့် ထိုသူအား ကျွန်တော်သီးဆွဲ
လိုက်ရာ အတင်းရုန်းကန်၍ အသံ
နက်ကြီးဖြင့် ဝူးဝူးဝါးဝါး အော်ရင်း
တစ်ရှိုက်ထိုး ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

အဆိုပါ ငါးထမ်းသမားမှာ
လူမမြင်ရဘဲ ပေါက်ပင်အောက်မှ ရယ်
သံကြီး ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသဖြင့်
သရဲခြောက်သည်ထင်ကာ ထွက်ပြေး
ကြောင်း သဘောပေါက်၍ ရှင်းပြရန်
ကျွန်တော်ပြေးလိုက်သွားပြီး. . .

“ဟေ့ မပြေးနဲ့ မပြေးနဲ့” ဟု
အော်ပြောသော်လည်း မရပ်ဘဲ ပိုမို
လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ဆက်ပြေး
သွားလေသည်။ ကျွန်တော်မှ. . .

“နေဦး” ဆိုလေ ပြေးလေမို့
တစ်ခေါ်သာသာလောက်တွင် ဆက်
မလိုက်နိုင်တော့ဘဲ ဟောဟဲဆိုက်ကာ
နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်ခဲ့ရ၏။

လမ်း တစ်ဝက်တစ်ပျက်တွင်
ရဲဘော်ဇော်မင်းနိုင်နှင့် လှရွှေတို့အား
တွေ့၍ ပေါက်ပင်ရှိရာသို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့ပြီး

“ပြဿနာတော့ ဖြစ်ပြီဗျ ဦးတင်
အောင်ရေ”

“ဟာ ကျွန်တော်တို့က ဘာ
လုပ်တာမှတ်လို့၊ သူ့ဘာသာ လန်ပြေး
တာပဲ၊ ဘာပြဿနာ ဖြစ်စရာလို့သလဲ
ဗျ”

“ဒီလိုလေဗျာ၊ ငါးထမ်းသမား
တွေက အများအားဖြင့် အငှားထမ်းတဲ့
လူတွေဗျ၊ သူပြန်ရောက်သွားတဲ့အချိန်
မှာ ငါးဒိုင်က ငါးတွေ ဘယ်မှာလဲ

မေးလို့ အဖြစ်မှန်အတိုင်း ဖြောင့်
အကြောင်းမဟုတ်ဘူး ငါးနီတွေ ဆော်
ရမှာစိုးလို့ ပေါက်ပင်တွေ အနားမှာ ထူ
တစ်စုက လူယူထားလိုက်ပါတယ် ဖြော
ရင် နေရင်းထိုင်ရင်း ကျွန်တော်တို့ ရှင်း
ရပြီပေါ့”

ထိုအခါကုမ္ပဏီ ဦးတင်အောင်
မျက်လုံးပြုံးပြီး. . .

“ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

ကျွန်တော် ခေတ္တမျှ စဉ်းစား
တာ တွန်းကလေးရွာအတွင်း အသိရှိ
မရှိ ခေဘော်များအား မေးမြန်းရပါသည်။

ဇော်မင်းနိုင်နှင့် ရင်းနှီးသူများရှိ
ကြောင်း ဖြော့၍ ကျွန်တော်တို့လူဝ
ကျွန်းကလေးရွာထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြ၏။

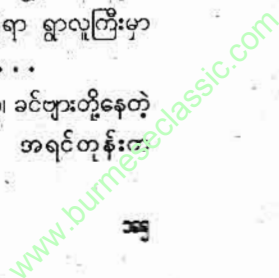
ဇော်မင်းနိုင်၏ အသိစိတ်တွေ
အိမ်အရောက်တွင် နှိုးငြိုး ဖြစ်ကြောင်း
ကုန်စင် ပြောပြရာ ထိုသူမှ ရယ်ရယ်
မောမောဖြင့် တော့ခွေးရွာမှ ငါးအငှား
ထမ်းသူများအားသိကြောင်း၊ လိုအပ်
လျှင် အကူအညီပေးပါမည်ဟု ဆိုလာ
သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရတော့၏။

ကျွန်တော်မှ ငါးထမ်းအား
တော့ခွေးရွာသို့ ယူသွားပြီး ပိုင်ရှင်အား
ပြန်ပေးလိုကြောင်း၊ ငါးထမ်းခ ပေးပါ
မည့်အကြောင်း ပြောပြ အကူအညီ
တောင်းရာ ထိုသူမှ အိမ်နီးချင်း နှစ်
ယောက်ကိုပါ ခေါ်ဆောင်ပြီး လိုက်ပါ
ပို့ဆောင်ပေးပါသည်။

တော့ခွေးရွာသို့ ရောက်သော
အခါ ဦးစွာ ရွာလူကြီးထံ ပို့ခိုင်းရ၏။
ရွာလူကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွား
ချိန်တွင် အိပ်ရာမှ နိုးနေပြီဖြစ်သဖြင့်
အဆင်ပြေလှတော့သည်။ အချိန်မှာ
လည်း နံနက် ၄ နာရီစွန်းစွန်းရှိပြီ ဖြစ်
၏။

ကျွန်တော်မှ ရွာလူကြီးနှင့် မိတ်
ဆက်စကားပြောပြီး ကျွန်တော်တို့၏
ဖြစ်အင်အား ပြောပြရာ ရွာလူကြီးမှာ
တဟားဟားရယ်ရင်း. . .

“ဖြစ်ရလေဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့နေတဲ့
ပေါက်ပင်တောက အရင်တုန်းက

သုသာန်ဟောင်းဗျ၊ အခြောက်အလှန့် ရှိလို့ ညအချိန်မတော် တစ်ညတည်း တစ်ယောက်တည်း အသွားအလာ မလုပ်ကြဘူး။ အသေ ဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ သူတို့အတွက် အိမ်ထဲမှာ အိပ်ရတာမျိုး ဘာမှ မရှိတော့ပါ။

“ဟဲ့အောင်၊ အိမ်ထဲမှာ အိပ်ရတာမျိုး ဘာမှ မရှိတော့ပါ။ အိမ်ထဲမှာ အိပ်ရတာမျိုး ဘာမှ မရှိတော့ပါ။”

“အရပ်ခပ်ပုပု ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်ပဲ အသေအချာ မမြင်ရလို့ အသက်တော့ မှန်းလို့မရဘူး”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို ငတင် ဖြစ်ရမယ်၊ လာ သွားစို့”

ငတင် ဆိုသူ၏ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သော် မီးထွန်းထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အိမ်မှာ တဲသာသာဖြစ်ပြီး အိမ်အဆင့်မှာ မြေပြင်မှ နှစ်တောင်ထက်ပိုပုံမရ။

ရွာလူကြီးမှ... “ဟေ့ ငတင်၊ ငတင် ရှိလားဟေ့” အတော်နှင့် ပြန်မထူးသဖြင့် ရွာလူကြီးမှ တံခါးမရှိသော ငတင်၏ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားပြီး...

“ဟေ့ကောင် ခေါ်နေတာ ဘာကိုမထူးတာလဲ၊ ဆရာတို့ လာကြဗျာ” ကျွန်တော်တို့ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားချိန်တွင် ငတင်ဆိုသူမှာ စောင်ခေါင်းမြီးခြုံပြီး တဟီးဟီးဖြင့် အဖျားတက်နေပုံရ၏။

ဇနီးဖြစ်ဟန်တူသူက နှိပ်ပေးနေပါသည်။ သုံးနှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်မှာ ငတင်၏အနီးတွင် စောင်စုတ်ကလေး တစ်ထည်ခြုံ၍ အပူအပင်ကင်းစွာ အိပ်မောကျနေသည်။

ကျွန်တော်တို့ အသံကြားသဖြင့် ငတင် လူးလဲထထိုင်ကာ ပြုံးကြောင်ကြောင်ဖြင့် ကြည့်နေရှာပါသည်။ ပြောပြထားသဖြင့် အကြောင်းစုံသိပြီးဖြစ်သူ ရွာလူကြီးမှ ငတင်အား...

“မင်းက ငါးထမ်းထားပြီး ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ပြေးတာလဲ”

“ဟာ မပြေးလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဘကြီးရဲ့၊ သါက်ပင်တောထဲက ရုတ်တရက် ရယ်သံကြီးကြားလိုက်တော့ သရဲခြောက်ပြီဆိုတာ သိလို့ ငါးထမ်းဆွဲပြီး ပြေးတာတောင် သရဲကြီး တစ်ကောင်က အတင်းလှမ်းဆွဲလိုက်သေးတယ်။”

ကံကောင်းလို့ပေါ့ ဘကြီးရာ၊ ဆောင့်ရှန်းလိုက်လို့ လွတ်သွားတာ၊ မိသာသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲမသိဘူး၊ အပြေးကောင်းလို့ လွတ်လာတာ ဘကြီးရှေ့ ဒါတောင် မပြေးနဲ့ မပြေးနဲ့ ဆိုပြီး အတင်းလိုက်လာသေးတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ပြေးလိုက်တာ အိမ်ကို ဘယ်လိုပြန်ရောက်မှန်းတောင် မသိဘူး၊ အိမ်လဲ ရောက်ရော အဖျားတက်တော့တာပဲ၊ အတော်ဆိုးတဲ့ သရဲပါဗျာ”

ကျွန်တော်တို့တစ်ဖွဲ့လုံး အုန်းခနဲ ထရယ်လိုက်ကြပါသည်။ ရွာလူကြီးမှ အကြောင်းစုံပြောပြလိုက်ရာ ငတင် တံဟီးဟီးနှင့် ရှုတ်ရယ်ရယ်နေပါသည်။

ငတင်၏ ဇနီးမှာလည်း ပါးစပ်ကို လက်နှင့်အုပ်ပြီး တခွီးခွီးရယ်နေ၏။ ပြီးမှ ငတင်က ကျွန်တော်ကို အားနာသော မျက်နှာနှင့် ကြည့်ပြီး...

“ညအမှောင်ထဲမှာ ရုတ်တရက် လှမ်းဆွဲလိုက်တော့ သရဲမှတ်လို့ ပြောမိတာ ကန်တော့နော်ဆရာ ကန်တော့”

“ကောင်းကွာ လူတိုင်းက ငါ့ကို ရုပ်ရှင်မင်းသားဝင်းဦးနဲ့ တူတယ်လို့ ပြောနေကြတာ၊ မင်းနဲ့တွေ့တော့မှပဲ သရဲနဲ့ အမှားခံရတာ နာတယ်ကွာ”

ကျွန်တော် အပြောကြောင့် အားလုံးရယ်မဆုံး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

(ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ ဇာတ်လမ်းအား ပြောပြသော ကွယ်လွန်သွားရှာပြီဖြစ်သည့် တရားလွတ်တော်ရှေ့နေကြီး အစ်ကို ဦးသန်းထွန်း၊ သာယာဝတီမြို့အား သတိတရ)

□ ကိုစနေ

“ကဲ၊ အားလုံး သေသေချာချာနားထောင်ကြ ငါ့ညီတို့၊ အခု ကိုကြီးပြောပြမယ့် စကားက အစ်ကိုကြီး တစ်ယောက်တည်းရဲ့ အကျိုးချည်း မဟုတ်ဘူး။ တို့ညီအစ်ကို လေးယောက်လုံးရဲ့ အကျိုးစီးပွားနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်။”

အကြောင်းကတော့ ဒီလို ညီလေးတို့ရဲ့ အားလုံး သိကြတဲ့အတိုင်း အခု ငါတို့ရဲ့အဖေ ပုဏ္ဏားဖိုကြီးဟာ မိခင်ပုဏ္ဏားမကြီးလဲ မရှိနေတော့ တစ်ကိုယ်တည်း မုဆိုးဖိုကြီးဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား။

အေး၊ အဲဒီလို မုဆိုးဖိုကြီး ဖြစ်နေရာကနေ တော်ကြာနောက်အိမ်ထောင်ပြုချင်ပြုသွားနိုင်တယ်ကွယ်”

“နေပါဦး အစ်ကိုကြီးရဲ့၊ အနောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားတော့တော့တာ ဖြစ်လဲ၊ အဲဒါ သဘာဝပဲလေ၊ သူ့ထဲတစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန် ဖြစ်နေတာပဲ၊ ဆေးပေးမီးယူ အဖော်သဟဲ မိန်းမတော့လိုတာပေါ့၊ အဲသဟာကြောင့် အဖေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုချင်သလို ဆိုရင်လဲ ပြုပလေစေပေါ့၊ ပြောမယ့်သမားပြောရတာပါလေ၊ ဇရာဖိစီး အသက်ကြီး အိုမင်းနေသည့် အဖေလို ပုဏ္ဏားမကြီးကို မည်သို့သော ပုဏ္ဏားမမိုးထကော မယားပြုချင်မှာတုံး၊ ဘာထဲအစ်ကိုကြီးကို အဖေက သူ နောက်အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်လို့ ပြောလာလိမ့်ပါလား”

“ဟာ ညီလတ် မင်းအတော်ခင်သည်ကိုး၊ စကားလဲ ဆုံးအောင်နားမထောင်ဘူး၊ လူဆိုတာ ရှေ့တစ်လောက်တင် မကြည့်ရဘူး၊ မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရတယ်ကွယ် ငါ့ညီရဲ့။”

အေး၊ သာမန်ဆိုရင်တော့ ပြောသလို ဇရာဖိစီးအသက်ကြီး အိုမင်းနေပြီနဲ့ ငါတို့အဖေ ပုဏ္ဏားမကြီးကို ဘာ

အဖကိုပစ်ထား သားမိက်များ ကြံရတနာဗေဗျပါပု

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

ပုဂံမင်းကမူ မယားပြုချင်မှာ မဟုတ်
ဘူးဆိုတာ မှန်သလိုပဲ။

ဒါပေမယ့် အမောင်တို့အား
ဦး သိကြသည့်အတိုင်း အဖဟာ အသ
ကြာ ဇွတ်သိန်းမျှ ချမ်းသာတယ်။ အဲသည်
အသပြာရှစ်သိန်းအနက်က ငါတို့လေးဦး
အိမ်ထောင်အသီးသီးကျတဲ့အခါ တစ်ဦး
မိတို့ အသပြာ တစ်သိန်းစီ ခွဲဝေပေး
ဦးတို့ပြီးပြီဆိုတော့ အဖထံမှာ ယခု
ငွေအသပြာ လေးသိန်းမျှ ကျန်သေး
သည် မဟုတ်ပါလား။

မျက်နှာကြီးရာ ဟင်းဖတ်ပါတယ်တဲ့ကွယ်။ ငွေအသပြာ မျက်နှာက ကြီး
တယ်နော်။ အဲသည် ငွေအသပြာ မျက်နှာနှင့်သာဆိုလျှင် တို့အဖ ပုဂံမင်းကိုကြီး
အနေနှင့် မိန်းမအမျိုးမျိုးရှိသည့်အနက် ပဗ္ဗမ္မနီခေါ်သည့် အသားဖြူဝင်း အဆင်း
လှသည့် မိန်းမမျိုး။

သင်္ခါရနီခေါ်သည့် ညိုချော မိန်းမမျိုး၊ စိတ္တရနီခေါ်သည့် ရွှေရောင် ဝါဝင်း
အဆင်းလှသည့် မိန်းမမျိုး၊ ဟတ္ထနီ ခေါ်သည့် အသားနီနီ မျက်နှာပြိတည်တည်နှင့်
မိန်းမမျိုးစတဲ့ မိန်းမမျိုးတွေထဲက ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးကိုယူချင်သလဲ။

တစ်ခါ ဂေါရီ ကညာ၊ ကုမ္မာရီ ဆိုသည့် အရွယ်သုံးပါးမှာ ဘယ်အရွယ်
ရှိသည့်မိန်းမမျိုးကို ယူချင်သလဲ အကုန် ယူလို့ရနိုင်တယ် ညီနောင်တို့”

"အို... အစ်ကိုကြီးရာ အဲဒီလို ဆိုလဲ သူကြိုက်တာယူ ငွေယူပေးစေ ခေါ့ သူလို သက်တမ်းအိုကြီးတို့ ဝေခိုင် သည် သူက ဝေခိုင်သောသည်လဲ အကျွန်ုပ်တို့ကလေးများသည်လဲ အကျွန်ုပ် တို့က မိန်းမဆိုတာလေးရ ခံထား သက်တမ်းရ အကျွန်ုပ်တို့ကလေးများ ဝေခိုင် သူအကျွန်ုပ်တို့က လုပ်သွား သည်လဲ ဝေခိုင်သော အကျွန်ုပ်တို့က ကာလအကြာမှာလဲ သူခံစားရစေ"

အစ်ကိုကြီးထံထောက် ညီနောင်တို့က အလွန်အမြင်တူညီကြ သည်ကိုး ငါစကားလဲ ဆုံးအောင် နား မထောင်ဘဲ ဒီလိုသာ ကြားဖြတ် ဝင် ပြောနေကြလျှင်ဖြင့် ငါပြောချင်သည့် စကား ယနေ့အဖို့ လိုရင်းရောက်တော့ မည် မဟုတ်ပေဘူး။ အခု ငါပြောနေ သည်က အမှောင်တို့ ငါတို့အားလုံးရဲ့ အကျိုးစီးပွားနှင့် ဆက်စပ်မိနေသည်ဟု ငါ မပြောခဲ့ပါလား။"

"အဲဒါကိုပဲ အကျွန်ုပ်တို့နားမလည် နိုင်အောင် ဖြစ်နေရတာပါပဲ အစ်ကို ကြီးရဲ့။ အဖအို သူ့ဘာသာ အိမ်ထောင် ပြုလွှားတာနဲ့ အကျွန်ုပ်တို့ အကျိုးစီးပွား မည်သို့ ဆက်စပ်ပတ်သက်နေပါသည် လဲ ဆိုသဟာကို အကျွန်ုပ်တို့တော့ နား မလည်နိုင်အောင်ပါပဲ"

"တယ်ခက်ပါကလားကွယ်ရဲ့၊ အခုအချိန်ကလို့ ငါပြောသည့် စကား ကိုသာ ဆုံးအောင် သေချာစွာ နား ထောင်ကြပါလေ ညီနောင်တို့၊ မည်သူ မျှစကားဖြတ်မပြောကြပါနှင့်တော့။ ယခု ညီမောင်တို့တို့ အစ်ကိုကြီး စကားတစ် ခွန်း မေးပါမည်။"

အကယ်၍ ငါတို့ အဖအိုသာ နောက်အိမ်ထောင် ပြုလွှားခဲ့ပါလျှင် အဖထံမှာ ကျန်ရှိနေသည့် ငွေအသ ပြာလေးသိန်းသည် မည်သူနှင့် သက် ဆိုင်သွားပါမည်လဲ ဆိုသည်ကို သိကြ ပါရဲ့လား။"

"အို... အဲသည်လောက်တော့ သိတာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရာ၊ သူလင် ထောင့်မှာ ညွှာဝန်ပေး သူမယားနှင့် ဆိုင်ထားပေါ့ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ"

"အေး အဲဒါကို ပြောချင်တာ ပေါ့ကွယ်၊ အဖသာ အဲသည်လို နောက် အိမ်ထောင်ပြုလွှားခဲ့လျှင် အဖထံမှာ ကျန်နေသည့် အသပြာလေးသိန်းသော ငွေတို့သည် သူမယားနှင့် ဆိုင်သွားမယ်၊ အဲသဟာဆိုလျှင် ထိုအသပြာလေးသိန်း ထို ငါတို့ရဲ့အဖ အကြောင်းမရှိလေတော့ ပြီး သည်အတွက်ကြောင့် အဖအို နောက်အိမ်ထောင်မပြုမီ သူထံမှာရှိ နေသည့် အသပြာလေးသိန်းကို ငါတို့ ညီနောင်တွေလက်ထံ ရောက်အောင် ကြံဆောင်ကြရပေမည် မဟုတ်ပါလား ညီဖွားတို့ရဲ့။"

"ဟာ၊ အဲ အဲ အဲသည်လိုဆို တော့လဲ အစ်ကိုကြီးပြောတာ ဟုတ်ပေ သားကပဲ။ အကျွန်ုပ်တို့ အဲသည်အချက် ကို မတွေးမိဘူး။ အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေသိ၊ အဖထံက ထိုငွေ အသပြာ လေးသိန်းကို အကျွန်ုပ်တို့ရအောင် မည် သို့လုပ်ကြမှာလဲ။"

ဒါနဲ့ အစ်ကိုကြီးထံမှာ အကြံ ကောင်း ဉာဏ်ကောင်းလေးများရှိလျှင် ပြောပါဦး။ အကျွန်ုပ်တို့ကတော့ အစ်ကို ကြီး ဦးဆောင်ဦးရွက် စီမံသည်အတိုင်း နောက်က လိုက်လုပ်ကြရုံသာပေ။"

"အေး အခု ညီမောင်တို့ အား လုံးနားလည် သဘောပေါက်သွားကြပြီ ဆိုလျှင်တော့ အဖအိုက ငွေအသပြာ လေးသိန်း ငါတို့လက်ထံ ရောက်လာ အောင် ဒီလိုလုပ်ကြမယ်..."

တစ်ခုသောကာလ သာဝတ္ထိမြို့၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ်အခါက ထို သာဝတ္ထိမြို့တွင် အသပြာရှစ်သိန်း ကြွယ်ဝသောပုဏ္ဏားအိုကြီး ရှိခဲ့၏။ ထိုပုဏ္ဏားကြီး၌ သားလေး ယောက်ရှိပြီး သားလေးယောက်အိမ် ထောင်ပြုကြသောအခါ အဖဖြစ်သူ

ပုဏ္ဏားကြီးက အသပြာတစ်သိန်းစီခွဲပေး လိုက်၏။ သားများ အိမ်ထောင်ပြု သွားကြပြီးနောက် မကြာမီ အိမ်ပြစ်သူ ပုဏ္ဏားမကြီး ကွယ်လွန်သွားရှာ၏။

ထိုသို့ ဇနီးဖြစ်သူ ပုဏ္ဏားမကြီး ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် ဖခင်ပုဏ္ဏား အိုကြီး အိမ်ထောင်ထပ်ပြုလိုက်ပါက ကျန်ရှိနေသော ငွေအသပြာလေးသိန်း ကို မိမိတို့ မရမည်စိုးသောကြောင့် အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဖြစ်သူ ပုဏ္ဏားထ ဦးဆောင်လျက် ၎င်းတို့ ညီနောင်လေး ဦးတို့ အဖပုဏ္ဏားကြီးထံမှာ ကျန်ရှိနေ သေးသော အသပြာလေးသိန်းကို ရရှိ ရှေ့အတွက် အထက်ပါအတိုင်း ဆွေး နွေးတိုင်ပင် ကြံစည်နေကြခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။

ပုဏ္ဏားအိုကြီး ယနေ့အလွန် ဝမ်းမြောက်သွားသည်။ အလွန်ဖော် ရွှင်ပြီး စိတ်ထဲ၌လည်း အလွန်ချမ်းမြေ့ သွားရသည်။

သူ ထိုသို့ ဝမ်းလည်းဝမ်းသာ စိတ်လည်း လွန်စွာချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင် ရခြင်းမျိုးသည် သူ့ဇနီး ပုဏ္ဏားမကြီး ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် ယနေ့အထိ တစ်ကြိမ်သည် ပထမဆုံးသော စိတ်ချမ်း သာပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ ဝမ်းသာရသော အချိန်ဟု ပြောရပါလေမည်။

အကြောင်းအသို့ဟူမူ သူ့သား လေးယောက်လုံး အိမ်ထောင်အသီးသီး ပြုလွှားပြီးခဲ့ကြစဉ်ကဆိုလျှင် အိမ်ကြီး သည် သွေ့ခြောက်သလို ဖြစ်သွားထား သက်ကျားအို လင်မယားနှစ်ယောက် အဘိုးကြီး အဘွားကြီးနှစ်ဦးတို့ တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်ပုံရိပ် ရရှိစိတ်ကြ ယုယကြင်နာကြနှင့် အချင်းချင်းမြေ့သိ ဖေးမပေးကြလျက် မိမိတို့၏ ဘဝဆည် ဆာချိန်များကို ဖြတ်သန်းကုန်လွန်ပေ ကြရသည်။

ထိုသို့ ချစ်စရာဘဝဆည်းဆာ ကာလလေးများ ရှည်ကြာမှုမရှိသေးမီ

ဘဝလက်တွဲဖော် ပုဏ္ဏားမကြီး က
လှည့်လင့်ဘဲ ပြန်းခနဲ သူ့ကိုထားရစ်
သူ့လောကကြီးထဲမှ အပြီးအပိုင်
သူ့ဘဝသွားခဲ့ပြန်သည်။

ထိုအခါ အဖော်မဲ့ အထီးကျန်
ပုဏ္ဏားအို မုဆိုးဖိုကြီးဘဝဖြင့် လူ
သောကကြီးတွင် အထီးတည်း ပျင်းရိ
ငြိမ်းစွာ ကျန်နေခဲ့ရရှာသည်။

အိမ်ထောင်ကျသွားသော သား
များကလည်း သာကြောင်း မာကြောင်း
ဆေးများပင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လာမေး
မော်မရကြ။ ထို့ကြောင့်လည်း ပုဏ္ဏားအို
ကြီးခမျာ လူ့လောကကြီးသည် အလွန်
မြောက်သွေပြီး ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းလှ
သော ဘဝသဲကန္တာရကြီးပမာ ထင်မှတ်
ခံစားနေခဲ့ရရှာသည်။

ယခုတော့ ကြည့်လေ မမျှော်
စဉ်ဘဲ မိမိရင်မှ ချစ်ရပါသော သားများ
ဆောက်လာကြလေသောအခါ ပုဏ္ဏား
အိုကြီးခမျာ ပြန်းခနဲ အံ့ဩဝမ်းသာ
ငြိမ်းခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။

ပုဏ္ဏားမကြီး ကွယ်လွန်ပြီး
နောက်ပိုင်း အရိပ်အယောင်ပင် မမြင်
ခဲ့ရလေသော သူ့သားများသည် ယခု
ဆောက်လာမည့် ရောက်လာကြတော့
မည် မမျှော်လင့်ဘဲ အကြီးဆုံးမှ
အငယ်ဆုံး သားထွေးလေးအထိ သား
ဆေးယောက်လုံး စုံစုံလင်လင် တစ်ပြိုင်
နက်တည်း ရောက်လာကြလေသည်မို့
သားတို့ရုပ်ရည် သီတာမည်သား၊ ရေ
ခြည်ချမ်းမြဲ တစ်ပေါက်ကလေး ကျရုံ
မျှဖြင့် မိဘတို့ဝမ်း ငြိမ်းစတမ်းတည်းဟု
ဆိုသကဲ့သို့ သားများကို ပြန်းခနဲ စုံလင်
စွာ တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် မိမိ၏ ဘဝ
သဲကန္တာရထဲမှာ အိုအေစစ်ကို တွေ့
ထိုက်ရသလို ရင်ထဲ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်
ဝမ်းမြောက်သွားရသည်က ပုဏ္ဏားအို
ကြီး သူတို့၏အဖ ဇရာဖိစီး အထီးကျန်
ပုဏ္ဏားအိုကြီး။

“အို အဖ ကျန်းခန့်ပါစ၊ အကျွန်
တို့မှာ စီးပွားရှာရ အိမ်ထောင်တာဝန်
တွေကလဲ များလှသဖြင့် အဖထံ စိတ်

သာရောက်၍ လူမရောက်နိုင်ခဲ့ပါ အဖ”
သာကြီး၏ စကား။

“အဖရယ် အဖကို သားမောင်
လေ အလွန်သတိရနေခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေ
သိ လာမည်လုပ်တိုင်း အလုပ်တွေက
ပေါ်လာလိုက်မို့ အဲဒီအလုပ်တွေကို
အမြန်အမြီးသတ်ပြီး အဖထံ ကြီးစား
ပမ်းစား အရောက်လာခဲ့တာပါ အဖ
ရယ်” သားလတ်၏ အပြော။

“အဖကို အခုလို ကျန်းကျန်းမာ
မာတွေ့ရလေတော့မှပဲ စိတ်ချမ်းသာ
သွားတော့တယ်၊ သားမောင်လေ
အဝေးကနေ ငါ့အဖတစ်ယောက် ကျန်း
ခန့်သာလို့ မာပါလေစရယ်လို့ စိုးရိမ်
နေမိခဲ့ရပါတယ် အဖရယ်” သားငယ်၏
နှုတ်ခွန်းဆက်စကား။

“ဒီမှာအဖ သားထွေးလေ အဖ
တစ်ယောက် ဘယ်လိုနေလို့ ဘယ်လို
ထိုင်ရှာပါလိမ့်မည်လဲ၊ အိမ်မှာ တစ်
ယောက်ထီးတည်း နေလို့ကော အဆင်မှ
ပြေပါလေစ၊ အခက်အခဲ တစ်စုံတစ်ရာ
များ ဖြစ်နေလေရောသလားလို့ အဖ
အတွက်အမြဲတမ်း တွေးပူနေခဲ့တာ အဲ
သဟာကြောင့်လဲ ယခု အဖထံကို
မရောက်ရောက်အောင် ကြိုးစားပြီး
လာခဲ့တာပါအဖ” အငယ်ဆုံးသားထွေး
၏ လောကဝတ်စကား။

သားတို့ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ယခု
လို တစ်စုတစ်ဝေးကြီး တွေ့မြင်ရပြီး
သားတို့၏ အကြင်နာစကားများကို
ကြားလိုက်ရလေသောအခါ ပုဏ္ဏားအို
ကြီးခမျာ ရင်မှာချမ်းမြေ့ ဝမ်းသာပီတိ
တွေဖြာလျက် ပုဏ္ဏားအိုကြီး မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး အပြုံးများဖြင့် ဝေဆာနေ
ရှာပါသည်။

“အို သားမောင်တို့ကို ယခုလို
ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် စုံစုံညီညီတွေ့လိုက်
ရသည်ကိုပဲ အဖ ဝမ်းသာလှပါပြီကွယ်၊
အဖကလဲ သားမောင်တို့ မိသားစုတွေ
အားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ
ကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းပေးနေ
သည်မှာ နေ့စဉ်ပါပဲကွယ်”

ဤသို့ ဤနှယ် သားအဖထံ
တွေ အပြန်အလှန် ကြင်နာလှပ နှစ်
တွဲစကားတွေဆိုနေကြရင်းမှ သားထွေး
ယောက်က အဖပုဏ္ဏားကြီးကို ဝိုင်း၍
ခြေဆုပ်လက်နယ်များ ပြုပေးကြလေ
သောအခါ...

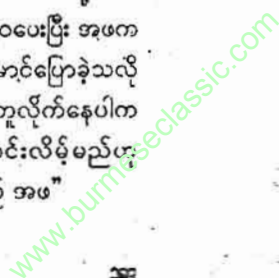
‘ငါလောက် သားသမီးတို့၏
ချမ်းသာသုခကို ခံစားရသူ ဤဇမ္ဗူတွင်
မို့သေးရဲ့လား’ ဟူသော အတွေးများပင်
ပုဏ္ဏားအိုကြီးစိတ်ထဲ ပေါ်ပေါက်လို့
လာရာပါသည်။

“ဪ ဒါနဲ့ ဒီမှာအဖ၊ အဖ လဲ
ယခု ရောမိခို အသတ်ကြီးလာပါပြီ၊
အဲသဟာကြောင့် ယခုလို အဖထံ
ယောက်အထီးတည်း နေနေသည်ကို
သားမောင်တို့ စိတ်မချနိုင်ပါပြီ အဖ
အဲသည်လို စိတ်မချပေမယ့် အဖထံကို
လဲ သားမောင်တို့က ခဏ ခဏ မလာ
နိုင်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ဤအတိုင်း အဖတစ်
ယောက်တည်းနေလျှင် သားမောင်တို့
မှာ အဖအတွက် အမြဲလိုလို စိုးရိမ်ပူပင်
နေကြရမှာပါပဲ အဖ။

သို့ကမို့ကြောင့် သားမောင်
တို့အားလုံး စုဝေးတိုင်ပင်ထားကြသည်
ကတော့ အဖအနေဖြင့် ယခု အထီး
တည်းနေမည့်အစား သားမောင်တို့
လေးယောက်အနက် မည်သူနှင့်နေနေ
အဖနေ၍ရပါတယ်။

သို့မှလည်း အဖကို သားမောင်
တို့က အနီးကပ် ပြုစုစောင့်ရှောက်လုပ်
ကျွေးနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါတယ်၊ နောက်ပြီး
အဖထံမှာ ငွေအသပြာလေးသိန်းကလဲ
ရှိနေသေးသည်မို့ အဖတစ်ဦးတည်း
ဆိုလျှင်ဖြင့် ရန်သူမျိုးငါးပါးဘေးအတွက်
စိုးရိမ်နေရဦးမယ် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲသဟာကြောင့် ထိုအသပြာ
လေးသိန်းကိုလည်း သားမောင်တို့ လေး
ယောက် အညီအမျှခွဲဝေပေးပြီး အဖက
တော့ ခုနက်က သားမောင်ပြောခဲ့သလို
သားမောင်တို့နှင့် အတူလိုက်နေပါက
အဖအတွက် ပိုကောင်းလိမ့်မည်ဟု
သားမောင်ထင်ပါသည် အဖ”

“ဟုတ်ပါတယ် အဲဒါရယ်၊ အစ်ကိုကြီးပြောသလိုပါပဲ အဖတစ်ယောက်တည်း နေနေတာကို သားမောင်တို့အားလုံးမည်သူမျှ စိတ်ချမ်းမိစရာမရှိပါဘူး”

သားပြောပြီး အဖက အဖေအဖေပြောသလိုနဲ့ သားမောင်တို့အား ခွဲဝေပေးလိုက်ပြီး အဖတစ်ယောက်တည်း အထူးထူး လိုက်နေပါတယ်။ သားမောင်တို့က အဖကို အနာသိပြုပေးရန်အတွက် အဖနှင့် အမိအဖေအဖေအဖေပြောချွတ်ချွတ်လည်း လိုချင်တယ်။ သို့သော်လည်း အဖက အဖ”

ဤသို့ဖြင့် သားတို့၏ အပြောအဆို အပြုအရာ အယုအယတို့၌ သာယာနေမိသော ပုဏ္ဏားအိုကြီးခမျာမှာ အကြီးဆုံးသား၏ ဦးဆောင်ပြောဆိုမှုနောက်ကလိုက်၍ ဇာတ်တိုက်ထားကြသည့်အတိုင်း ကျန်သားများကလည်း အလိုက်အထိုက် ဝိုင်းဝန်းပြောဆိုကြလေသောအခါ နဂိုမူလကပင် မိမိ၏ တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်ဘဝကို ပြီးငွေ့နေရှာသော ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် သားများ အပြောကောင်းသဖြင့် ယုံမှတ်လျက် နောက်ဆုံးရှိသမျှသော အသပြာ လေးသိန်းနှင့် ဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးတို့ကို သားလေးယောက်အား အညီအမျှ ခွဲဝေပုံအပ်လိုက်လေတော့သည်။

“ဒီမယ် ပုဏ္ဏားအိုကြီး၊ သင်လူအိုကြီးသည် အမွေပစ္စည်း ငွေကြေးအသပြာများခွဲဝေပေးစဉ်က သားအကြီးဆုံးရယ်လို့ ဥစ္စာအသပြာ တစ်ရာ တစ်ထောင် တစ်သိန်း တစ်စေ့ ပိုပေးခဲ့ပါသလား၊ သားလေးယောက် ရှိသဖြင့် အားလုံးကို အညီအမျှသာ ခွဲဝေပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါသလော။

ယခုတော့ အကျွန်မတို့ လင်သားက တစ်ပြား တစ်ချပ်မျှ အပိုမရပါဘဲလျက် သင်ပုဏ္ဏားအိုကြီးကို လုပ်ကျွေးနေရပါပကော။ အခြားသားများ အိမ်သို့ မသွားတော့ပါပြီလော၊ အကျွန်

မတို့တော့ တစ်ပြားမှ ပိုမရသဖြင့် တစ်ရက်မှ သင့်ကို မကြည်ဖြူနိုင်တော့ပါ။ သောကြာနေ့ အခြားသို့သွားပါလေဦးတော့”

ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် မိမိ၌ ရှိရှိသမျှ အသပြာလေးသိန်းနှင့် ဥစ္စာပစ္စည်းရှိသမျှကို မိမိဝတ်ရန် အဝတ်အစားနှစ်သက်အပ်လှုံ သားတို့ကို ကြီးမားသော အင်အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ခွဲဝေပေးအပ်လိုက်ပြီးနောက် သားအကြီးဆုံးသို့ ပိုမိုယုံကြည်အားထားကာ ဦးစွာ သားကြီးအိမ်၌ လိုက်၍နေထိုင်ခဲ့သည်။

ရောက်ခါစ၌ကား ပုပုနွေးနွေးပေးကမ်းထားသော အသပြာ ဥစ္စာများ၏ မျက်နှာကြောင့် သားရော ချွေးမပါမျက်နှာချိုစွာ သံသာသာဖြင့် ရိုသေစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြ၏။

သို့သော် ရောက်၍မှ မကြာသေးဟု ဆိုရလောက်သည့် ရက်ပိုင်းက လေးမျှသာသော အခါကာလ တစ်ခုသော နံနက်ပိုင်း၌ ရေခဲခဲပြီး၍ ပြန်လာသော ပုဏ္ဏားအိုကြီးအား ချွေးမလုပ်သူက မျက်နှာကို ရှစ်ခေါက်ချိုးလျက် အသံမာမာ မျက်နှာနေ မျက်နှာထားနှင့် ဆီး၍ ပြောလာလေသောအခါ ပုဏ္ဏားအိုကြီးရင်ထဲ နင့်ခနဲနေအောင် ခံစားလိုက်ရသည်။

သို့နှင့် သားဖြစ်သူကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့လည်း နဂိုမဆွကပင် လင်မယားနှစ်ယောက် တိုင်ပင်ထားပြီးမှ လုပ်ဆောင်လေခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤမျှ မယားဖြစ်သူက အသံမာမာ စွာကျယ်ကျယ်ဖြင့် အဖဖြစ်သူကို ဇော်ကားမော်ကား ရိုင်းပျစွာပြောဆိုနေသည်ကိုပင် မသိကျိုးကျွန်ပြုနေ၏။

ပုဏ္ဏားအိုကြီး ချက်ခနဲသဘောပေါက်လိုက်သည်။ သင်းတို့သည် မင်းသားခေါင်းဆောင်းထားသော ရက္ခိုက်ဘီလူးများပေတည်း။ ယခုတော့ သင်းတို့ဆောင်းထားသော မင်းသားခေါင်းစွပ်ကို ချွတ်၍ သင်းတို့၏ဇာတ်ရုပ်မှန်ကို ပြလိုက်လေပြီဟု စိတ်ထဲက တွေးလိုက်၏။

“ဟယ် အယုတ်တမာမ၊ တော့ဇူးကို မသိတတ်လေသော မိန်းမယုတ်နင်တို့ ပျက်စီးလေလော” ဟု စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ကျိန်ဆဲ မြည်တွန်ကာ ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် သားကြီးအိမ်ထို့ ကျောခိုင်း ထွက်ခွာလာခဲ့တော့၏။

ကိုစွမရရှိ။ သူ့မှာ သား တစ်ယောက်တည်း ရှိသည်မဟုတ်။ အခြားသား သုံးယောက် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။ သားအငယ်သုံးယောက်တော့ သူ့အပေါ် ရက်စက်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

သားကြီးနှင့် ချွေးမကြီးတို့ထံတော့ ပစ်ပစ်ခါခါ လုပ်ကြံလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု သူယုံကြည်သည်လေ။

သို့သော် ပြောမယုံ ကြံမှသိသော ဘိသကဲ့သို့ပင် ဖဝါးလက်နှစ်လုံး ပင်းလက်နှစ်သစ် လူဖြစ်စေမှ ချိန်တန်ရွတ်ရောက် လူလားမြောက်၍ အိမ်ထောင်များ အသီးသီးကျသွားသည်အထိ သားလေးယောက်လုံးကို ပြုစုစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးခဲ့သည့်အပြင် ဥစ္စာပစ္စည်းအရင်းအနှီးများပါ ခွဲဝေထောက်ပံ့ပေးကမ်းခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသော အဖအိုကြီးကို သားလေးယောက်လုံးက မကြည်ဖြူ မထောက်ပံ့ ပြုစုလုပ်ကျွေးလိုခြင်း အလျှင်းမရှိသည်ကို နောက်ဆုံးတွင် ပုဏ္ဏားအိုကြီး နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

သားကြီးအိမ်မှ ဆင်းလာပြီး ကျန်သားငယ် သုံးဦး၏ အိမ်များထွက် အသီးသီးလှည့်၍ နေထိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း အတူတူနှင့် အနှုန်ဆိုသလို ထူးခြားနား သားအားလုံးက သူ့ကို ကြည်ဖြူစွာ လက်ခံလိုခြင်းမရှိကြ။

သည်လိုနှင့် ပုဏ္ဏားအိုကြီးအဖေအဝတ်ဖြူဝတ်ကာ ပရိမိန်အသွင်ဖြင့် တောင်းရမ်းသည်ပဲဆိုသို့ အလှူခံသမျှ ဟုပဲပြောပြော ခိုကိုးရာမဲ့ဘဝဖြင့် အတကာ လည်လျက် မိမိဝမ်းရေးအတူတူကြံစည်လုပ်ဆောင်ရှာပါတော့သည် ဤသို့ဖြင့် အချိန်အခါတွေ လွန်ကြွေ

www.burmeseclassic.com

အသက်အရွယ်ကလည်း ထောက်လာကြသည်အပြင် အိုကြီးအိုမ ချိန်ခါကျ အနေဆင်းရဲ အစား ဆင်းရဲလှသဖြင့် စိတ်နှလုံးပင်ပန်း အားအင်တွေလည်း ကုန်ခန်းညှိုးနွမ်းလာသည်။

သို့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ပုဏ္ဏားကြီးသည် မိမိ၏ရှေ့ရေးကို မျှော်တွေးတွက်ဆကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါ တွေးလေတွေးလေ မိမိဘဝရှေ့ရေးက မသေချာ မရေရာ။ အားကိုးစရာမမြင်။

မိမိ၏သားအရင်းခေါက်ခေါက်လေးယောက်ကပင် မကြည်မဖြူ ငြူစူလေကြမတော့ မိမိအနေဖြင့် မည်သူ့ကို အားကိုး၍ ရပါတော့မည်နည်း။

ထိုရောအခါ ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို မှန်း၍ အားတိုးအားထားရာကို မှန်းဆဖွဲ့ရွာမိသည်။ ထိုအခါ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်ကို သူသတိရလာမိသည်။

ထိုသို့ သတိရမိသည့် ခဏ၌ သူမြင်တွေ့ဖူးလိုက်သော သုံးဆယ်နှစ်ပီးသော မဟာပုရိသလံကွဏာတော်ကြီးငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံလျက် တင့်တယ်သပွယ်လှသော ဘုရားရှင်၏ အသွင်ကို သူ့အာရုံ၌ ထင်မြင်လာသည်။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည်...

“ရဟန်းရှင်ကြီး ဂေါတမသည် မေတ္တာကရုဏာကြီးမားသော သွင်ပြင်ဗုဒ္ဓရရှိ၏။ မျက်နှာချိုသာ၏။ စကားပြောလျှင်လည်း နူးညံ့သိမ်မွေ့လှ၏။

ငါသည် ထိုအရှင်ဂေါတမထံ သွားရောက်ချဉ်းကပ်ရပါမူကား တစ်စုံတစ်ရာသော စောင့်ရှောက်ကူညီမှုကို ရပေလိမ့်”

ဟု တွေးတောမိကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်၍ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်၏။ ထို့နောက် မိမိ၏ဘဝအကြောင်းမကောင်းလှပုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် လျှောက်ထားလိုက်ရှာလေသည်။

ထိုအခါ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲ

အပေါင်းတို့မှ လွတ်ကင်းအောင်ပင်လျှင် ဟောပြောဆုံးမ နည်းလမ်းပြ၍ ကယ်မတော်မူလေ့ရှိသော မဟာကရုဏာတော်ရှင် မဟာမေတ္တာတော်ရှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ပုဏ္ဏားအိုကြီးတို့နှင့် မိုးတူဇာတိတူ ပုဏ္ဏားမျိုးများ စုဝေးရာ အစည်းအဝေးသဘင်၌ ရွတ်ဆိုပြုရန် ဂါထာတစ်ပုဒ်အား ဟောဖော်မြွက်ကြားပေးသနားတော်မူလိုက်သည်။

ပုဏ္ဏားအိုကြီးလည်း ဘုရားရှင်သင်ပေးလိုက်သော ထိုဂါထာကို အဓိအရ သေချာစွာသင်ယူလေ့ကျက်ခဲ့၏။ ထို့နောက် များမကြာမီ လူအများစုဝေးတက်ရောက်နေကြသည့် လူစုလူဝေးအစည်းအဝေးပွဲသို့ ပုဏ္ဏားကြီးသွားရောက်ခဲ့သည်။

ထိုလူထုစည်းဝေးပွဲကြီး၌ သူ၏ သားလေးယောက်တို့လည်း ဝတ်စားတန်ဆာကောင်းများ ဆင်ယင်လျက် ရောက်ရှိနေကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုစည်းဝေးပွဲ သဘင်သို့ သူတို့၏ဖခင် ပုဏ္ဏားအိုကြီးရောက်လာသောအခါ မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ မသိကျိုးကျွန်ပြုနေကြလေသည်။

“အစည်းအဝေး အကြီးအကဲ သဘာပတိ လူကြီးမင်းနှင့်တကွ အစည်းအဝေး သဘင်ပွဲလာ မင်းပရိသတ်အပေါင်းတို့ အကျွန်အား အခွင့်ပေးသနားသောအားဖြင့် ဂါထာအချို့အား ရွတ်ဆိုတင်ပြခွင့်ပြုပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည် အချင်းတို့”

ပုဏ္ဏားအိုကြီးက လူအများကြားမှ တုန်တုန်ချည့်ချည့်ဖြင့် ရပ်လိုက်ကာ ထိုသို့ အခွင့်တောင်းလိုက်ရာ အစည်းအဝေးပွဲလာ ပရိသတ်ပေါင်းတို့က ပုဏ္ဏားအိုကြီး မည်သို့သော ဂါထာများ ရွတ်ဆိုပါလိမ့်မည်နည်းဟု သိလိုကြသည့်အပြင် ပုဏ္ဏားကြီး၏ အသက်အရွယ်ကိုလည်း ထောက်ထားကြလျက် ဂါထာရွတ်ဆိုခွင့် ပြုလိုက်ကြသည်။

အခွင့်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် ဘုရားရှင်သင်ပေး

လိုက်သော အောက်ပါဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုလိုက်လေတော့၏။

“အကြင်သားတို့ကြောင့် တွန့်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခဲ့ရ၏။ အကြင်သားတို့၏ ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိခဲ့၏။ နွေးတို့သည် ဝက်ကို ဟောင်၍ နှင်ထုတ်ကြသကဲ့သို့ ထိုသားတို့သည် မယားတို့နှင့် တိုင်ပင်ကာ ငါ့ကို နှင်ထုတ်ကြကုန်၏”

“သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသော ရုက္ခိတ်တို့သည် အရွယ်လွန်သော ငါ့ကို ဇွန့်ယောင်တကား။ အိုမင်းပြီဖြစ်၍ အသံတွေသောခြင်းကို အစာမကျွေးဘဲ ပယ်ထားသီသထဲသို့ သူမိက်တို့၏ ဖခင်အိုသည် သူတစ်ဝမ်းသို့ တောင်းစားနေရ၏”

“ငါ၏ လက်ခွဲတောင်ငွေသည် ကား မြတ်သေး၏။ ငါ့ကို ရှိသေးလေးစားခြင်းမရှိသော သားတို့ကား မမြတ်ကုန်။ တောင်ငွေသည် ကြမ်းတမ်းသော နွားကိုလည်း တားမြစ်နိုင်၏။ ထို့အပြင် ကြမ်းတမ်းသော ခွေးကိုလည်း တားမြစ်နိုင်၏”

“တောင်ငွေသည် မှောက်မိုက်ထဲ၌ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြုဖြစ်၏။ နက်သောရေ၌ ဆောက်တည်ရာရ၏။ ချော်လဲသော်လည်း တောင်ငွေ၏ စွမ်းအားဖြင့် ပြန်၍ ရပ်တည်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် တောင်ငွေသည် သားတို့ထက် မြတ်သေး၏”

ဘုရားရှင် သင်ပေးလိုက်လော ဂါထာတို့ကို ရွတ်နေသော ပုဏ္ဏားကြီး၏ အသံသည် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ ယူကျွေးမရဖြစ်ခြင်း၊ အားငယ်ခြင်း စသော ခံစားချက်တို့ပေါ်လွင်နေသည်ကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ချွေဝေခံစားမိကြ၏။

ပုဏ္ဏားကြီး၏ အသံသည် တုန်ရိတိမ်ဝင်နေ၏။ သူ၏ မျက်ဝန်းအစုံမှာလည်း မျက်ရည်တို့ဖြင့် ရီဝေနေရှာ၏။ ထို့နောက် မျက်ရည်စတို့သည် ပုဏ္ဏားကြီး၏ ပါးပြင်များပေါ်သို့ တအိအိဖြင့်

တို့ရရှိကျလာကြ၏။ ပုဏ္ဏားကြီး၏ ဂါထာရွတ်ဆိုမှု ပြီးဆုံးသွားသည်နှင့် ငြိမ်သက်နေသော အစည်းအဝေးကြီး သည် လှုပ်လှုပ်ရွှေ့ ရွှေ့ဖြစ်လာ၏။

ဖခင်အိုကြီးအား လှုပ်လှူ့ ရွှေ့ပစ် ပယ်ထားကြည့်နည်းထားလေသောက် ထို၏ သေရသူတစ်ယောက် ကော့လှေ သော ခိုလှုံခိုလှုံတို့ကို သဘောပေါက် ခံရသည်သာကြလေပြီ ဖြစ်သော အစည်းအဝေး၌ လှုပ်လှူ့ရွှေ့ ရွှေ့ထိုသည် သာခိုက်လေးသောက်အား မှုရာ ခိုလှုံခိုလှုံကြတော့၏။

အကြောင်းပုကား ထိုအစည်း အဝေးသဘင်၌ မိဘများကို ပြုစုလုပ် ကျွေးခြင်းမရှိ ပစ်ပယ်ထားသော သား ဆိုး သမီးဆိုးတို့ကို လူအများက အပြစ် ပေး သတ်ပစ်ကြစေတမ်းဟူသော ဥပဒေ ကျင့်ဝတ်တစ်ခု သတ်မှတ်ထားရှိကြ သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အဖအိုကြီးထံမှ ဥစ္စာ ပစ္စည်းများအားသွေးဆောင်ဖွားဖောင်း ရယူထားပြီးနောက် ကျွေးမွေး ပြုစု ခြင်းမရှိ ပစ်ပယ်ထားသော သားမိတ် ပုဏ္ဏားလေးယောက်တို့ကို လူပရိသတ် ကြီးက အစဉ်အလာထုံးမလေ့ဥပဒေနှင့် အညီ သတ်ဖြတ်မည်ပြုကြတော့၏။

“အို အဖ၊ သားမောင်တို့ကို ကယ်ပါဦးအဖ၊ အဖမှ မကယ်လျှင် သားမောင်တို့အားလုံး သေရပါတော့ မည်။ သားမောင်တို့ မှားမှန်းသိပါပြီ အဖ၊ အဖကို သားမောင်တို့အားလုံး တောင်း ပန်ပါတယ် အဖရယ်၊ ကယ်ပါဦး”

အစည်းအဝေးလာ လူအပေါင်း တို့က ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်ရန် ပြုကြ လေသောအခါ သားမိတ်လေးယောက် တို့ အဖပုဏ္ဏားကြီး၏ ခြေရင်းတွင် ဝပ် စင်း၍ ရှိခိုးတောင်းပန်ကြလေတော့ သည်။ သူတို့အားလုံး ကြောက်လွန်း၍ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေကြသည်။

မိဖုရား၏ မေတ္တာတားကြီးအား သူတို့ ခြေရင်း ခြင်းပုံ ကောင်း ခြင်းပုံ သို့မဟုတ် မိဘများသို့

လောက၌ ဆီစမှတ်ပြုနေကြခြင်းပင်။ ယခုလည်း မိမိထံမှ အသပြာ ဥစ္စာပစ္စည်းရှိရှိသမျှတို့ကို ဥပါယ်တံမျှင် ဖြင့် ကြံစည်အားထုတ်၍ ရလေပြီးသော အခါကျမှ ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ပယ် ထားရက်ခဲ့ကြသော သားဆိုးသားမိတ် မှား တကယ်တမ်း အသတ်ခံရမည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဖခင် ပုဏ္ဏားအိုကြီး ခရာ မကြည့်ရက် မခွဲရက် ကရုဏာ သက်လျက် သားတို့အပေါ် တွယ်တာ ချစ်ခင်သော ဖခင်တစ်ယောက်၏ ကြီး မားလှသော မေတ္တာကြောင့် သူ့သား များကို သတ်မည်ဖြစ်မည် တက်ကံ ပြုလုပ်နေသော လူပရိသတ်တို့ကို တောင်းပန်ခယ တားမြစ်ပေးရှာပါ သည်။

“အို အဖ သားမောင်တို့များစွာ မှားယွင်းခဲ့ကြ၊ ပစ်မှားမိခဲ့ကြပါတယ်၊ သားမောင်တို့အားလုံး အဖ အပေါ် လွန်စွာကြီးလေးသော အပြစ်များကို ပြု မှားမိခဲ့ကြပါပြီ အဖ၊ ယနေ့မှစ၍ သား မောင်တို့အားလုံး အဖကို အိမ်ဦးခန်း၌ ထားကာ ကောင်းစွာ အလုပ်အကျွေး ပြုကြပါမည်။ သားမောင်တို့နှင့် တစ်ပါ တည်းသာ လိုက်ခဲ့ပါလေတော့ အဖ”

မိမိတို့ ပြုခဲ့မှားမိခဲ့သော အပြစ် များအတွက် နောင်တရ ကြေကွဲဝမ်း နည်းနေကြသော သားလေးယောက်တို့ မျက်ရည်တွေ ကျလျက် အဖအိုကြီးကို ခြေအစုံနမ်း၍ ဦးခိုက်ရှိခိုး တောင်းပန် နေကြသကဲ့သို့ သားတို့ အမြင်မှန်ရ၍ လိမ္မာကုန်သဖြင့် ကြည်နူးဝမ်းသာနေဖြစ် နေသော ပုဏ္ဏားကြီး၏ မျက်ဝန်းအစုံ တို့၌လည်း ပီတိမျက်ရည်တွေ ဖြာလျက် ရှိနေရှာပါသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း မြင်ရ သူ ပရိသတ် အပေါင်းတို့မှာလည်း ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ ဟု ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ပီတိတွေ့ပြာနေကြလေ သည်။

ထိုနေ့က သားလေးယောက်တို့ အဖ ပုဏ္ဏားအိုကြီးကို အင်းပျင်ပေါ်

တင်၍ ထမ်းကာ ခေါ်ဆောင်သွားကြ ပြီးနောက် ကောင်းမွန်ရှိသောစွာ ပြုစု လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။

ထို့အပြင် သူတို့၏ သက်ဆိုင်ရာ မုယားများကိုလည်း အဖပုဏ္ဏားကြီးတို့ ကောင်းစွာပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း မပြုလေ က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်အပြစ်ဖေ မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်မှာကြား ပြောထား ကြလေသေးသည်။

ထိုအခါမှစ၍ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ကောင်းမွန် ချမ်းသာစွာနေရလေသည်။

“ယခုအခါ၌ ငါသည် သားတို့ ကောင်းစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြသဖြင့် ကောင်းစွာ ဖားသောက်ရ၏၊ ကောင်း စွာနေထိုင်ရ၏၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက် ရ၏၊ ငါ ဤသို့ ချမ်းသာစွာပြုရခြင်းကား ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်တည်း”

ပုဏ္ဏားကြီးသည် ထိုသို့ ဘုရား ရှင်၏ ကျေးဇူးအထူးကို သိမြင်နားလည် သည်အားလျော်စွာ မိမိအတွက် ရရှိ သော ပုဆိုးအစုံတို့ကို ဘုရားရှင်ထံ လှူဒါန်း၏။

ထို့အပြင် နေ့စဉ် သားလေး ယောက်ထံမှ ရရှိသော ထမင်းအုပ် လေးအုပ်အနက်မှ ထမင်းအုပ်နှစ်အုပ် ကို နေ့စဉ် ဘုရားရှင်သို့ ဆက်ကပ် လှူဒါန်း၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့သ၌ သား အကြီးဆုံး၏ နေအိမ်တွင် မင်္ဂလာဇွဲ တစ်ခုရှိရာ ဖခင် ပုဏ္ဏားအိုကြီး၏ ဆန္ဒ အရ ဘုရားရှင်အမှူးပြုသော သံဃာ အပါး ငါးရာတို့ကို ပင်မိတ်ပြီးလျှင် ရေမရောသောနွယ်နာဆွမ်းနှင့် မွန်မြတ် သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချင် အရသာ တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က . . .

“အသင် ဒကာတို့ သင်တို့သည် ကောင်းသောအမှုကို ကောင်းစွာပြုကြ ပေကုန်၏၊ အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေး ခြင်းကား ရှေးပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့၏ အလေ့အကျင့်ပေတည်း”

ကြ
ပြု
ရာ
တို့
လ
း
ာ
ည်
ှ
ှ
ှ
ှ

ဟုမိန့်မြွက်တော်မူကာ ဘုရား
နှင့်ဆင်မင်းဘဝက မိခင်ကို လုပ်ကျွေး
ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည့် မာတု
သိသက ဇာတ်တော်နှင့် အောက်ပါ
ဒေသနာတော်ကို မိန့်မြွက်ဟောကြား
ဆော်မူလေသည်။

“ခန ပါလောနာမက္ခဏ္ဍရော၊
ထဋကဘောဒနော ဒုဂ္ဂို ဝါရဟော၊ ဝဒ္ဒေါ
ထပဒံ နတ္တုတိ၊ သုသရတိ နာဂဝနဿ
ဣဉ္ဇရော။”

မြင်းထန်စွာ အမှန်ယစ်၍ နှိမ်
နင်းရန် ခဲယဉ်းသည့် နေပါလဆင်ကြီး
သည် ဖွဲ့နှောင်းချည်တုပ်ထားခြင်း ခံရ
သဖြင့် အစားအစာကို မစားနိုင်ပေ။
ဆင်သည် (မိမိနေရာ)ဆင်တော့၍သာ
နေ့လျော်ပျော်ပိုက်ပေ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အထက်
ပါ ဒေသနာတော်နှင့် မာတုပေါသက
ဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူအပြီး
၌ ပုဏ္ဏားအိုကြီးနှင့်တကွ သားများ၊
ဗွားမများအားလုံး သောတာပန်များ
ခြင်ကုန်ကြလေတော့သည်။

မာတုပိတု ဥပဋ္ဌာနံပုတ္တဒါရဿ
သင်္ဂဟောဟုလည်း လာရုံပေရာ အမိ
အဖတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်
ဇီဝိလာရုံ၍ ကောင်းမြတ်သောအမှု
ဧည့်သူတော်ကောင်းပညာရှိတို့ ပြုလေ
မိသော အလေ့အကျင့်ပါပေတကား။

ဤဓမ္မရသ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းဖြင့်
တမ္ဘာပေါ်ရှိ ဖခင်များအားလုံးကို လေး
စားစွာ စုတ်ပြုလိုက်ပါသည်။

□ ဂြိုရတနဓမ္မပါလ

ဓမ္မပဒ၊ နာဂဝဂ္ဂ၊ ပုဏ္ဏားအိုနှင့်
သားများ ဇာတ်လမ်းကို ခဲစားရေးဖွဲ့ပါ
သည်။

လောျာမြေစာပေတိုက်မှ ဖော်ပြပါ စာအုပ်သစ်များ ထွက်ရှိနေပါသည်။
စာအုပ်ကောင်းများ ဖတ်ရှုလိုသော စာဖတ်ပရိသတ်များ အချိန်မရွေး နှိပ်ခိုင်
စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။ စာအုပ်ဆိုင်များတွင် မရပါက တိုက်သို့
လာရောက် ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။ တိုက်အမှတ်-၇၂၄၊ အခန်း (၈) ပထမ၊ ၁၇၁၀၈
လမ်းကြား၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
(ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈၊ ၀၉-၃၀၀၆၆၀၇၄)

တွင်းကြီးသားတစ်ဝင်းခွီး

“ဆရာဒေါင်း ဖုန်းလာနေတယ်”
 ဟု ပြောလာသဖြင့် စာမူတွေ စစ်ရင်းမှ
 ဖုန်းရှိရာကို လာခဲ့သည့် ကျွန်တော်။
 “ဟယ်လို . . . ကိုဒေါင်းပါ”
 “ဪ . . . ကိုဒေါင်းလား၊ ကျွန်
 တော် မောင်ညီပြာပါ။ တောင်းထားတဲ့
 စာမူရပြီ၊ မနေ့ညကမှ ရေးပြီးတာ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော်
 အခုပဲ လာပြီး ယူပါမယ်”
 “စောင့်နေမယ်နော်”
 တစ်ဖက်က ပြောရင်း ဖုန်းချ
 သွားသည်။ သည်တော့ စားပွဲဆီပြန်လာ
 ကုလားထိုင်ဘေး ချိတ်ထားသည့်

လွယ်အိတ်ကို ယူလိုက်သည်။
 “ဆရာ အရင်ရက်က တောင်း
 ထားတဲ့ ဆရာမောင်ညီပြာဆီက ဝတ္ထု
 ရပြီတဲ့၊ အဲဒါ သွားယူလိုက်ဦးမယ်”
 “သွားလေ၊ ဟန်ကျတာပေါ့”
 ကျွန်တော် အယ်ဒီတာချုပ်ကို
 ပြောရင်း ဆရာမောင်ညီပြာရှိရာ စမ်း
 ချောင်းသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်
 အလင်းသစ် ရသစုံမဂ္ဂဇင်းမှာ အယ်ဒီ
 တာလုပ်ခဲ့တာ နှစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။
 ကျွန်တော်အထက်မှာ အယ်
 ဒီတာချုပ်၊ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာနှင့်
 ကျွန်တော်နှင့်တန်းတူ အယ်ဒီတာတစ်ဦး

ရှိသည်။ ပြီးတော့ ကွန်ပျူတာသမား
 ဒီဇိုင်းနာသမား၊ စာအုပ်ဖြန့်ချိရေးသတင်း
 ထောက်တွေ ရှိသည်။
 အလင်းသစ်မဂ္ဂဇင်းက တစ်လ
 တစ်ကြိမ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းကြီး၊ အခြား
 မဂ္ဂဇင်းကြီးများနည်းတူ ကဗျာ၊ ဆောင်း
 ပါး၊ ဝတ္ထုအစုံပါသည်။ ကျန်းမာရေး
 စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးကအစ
 အကြောင်းအရာစုံသည့်မဂ္ဂဇင်း၊ ပြီးတော့
 တစ်လ တစ်လကို ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု
 နှင့် ဦးတည်သွားသည့် မဂ္ဂဇင်း။
 သည်တစ်လ အတွက်တော့
 ပညာရေးဦးတည်ချက်နှင့် သွားမည်ဟု
 သည်။ နိုင်ငံအတွက် ဖြစ်ပေါ်နေသည့်
 ပညာရေးအကြောင်းကို အခြေခံပြီး

...နိုင်သည်။ ဆောင်းပါးရေးနိုင်
... အင်တာဗျူးကိုလည်း ပညာရေး
... သက်ပြီး ပညာရေးနယ်ပယ်ထဲ
... ဘာနှစ်ဦးကို အင်တာဗျူးကြမည်
... သည်။

စာပေလွတ်လပ်ခွင့်ရပြီးပို ပညာ
ရေးကို ထောက်ပြနိုင်သည်။ ကောင်း
... သည်းပြော၊ မကောင်းတာလည်း
... နိုင်သည်။ အပြုသဘောချည်း
... သက်နှင့် တင်ပြနိုင်သည့် အခြေ
... မျိုး။ တိုက်ခိုက်တာမျိုးတော့
... သို့ကြောင့် ကဗျာရော ဆောင်း
... အင်တာဗျူးတွေသာမက ဝတ္ထု
... လည်း ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်
... စာမူကိုရွေးပြီး တောင်းသည်။
... တပည့်၊ တပည့်နှင့် ပညာရေး
... ကြောင်း၊ ဘဝကို အခြေခံရမည်။
... အခြေခံရမည်ဖြစ်သည်။

အယ်ဒီတာချုပ်ရဲ့ တာဝန်ပေး
... အရ တောင်းစာမူတွေရခဲ့ပြီ။ ဆရာ
... နှစ်ဦးတည်းသာ ကျွန်
... သည့်အချိန်၊ ယခု ဆရာထံမှ စာမူ
... တို့တော့ ဝမ်းသာရသည်။

တကယ်တော့ ဆရာမောင်ညို
... နာမည်ကြီး၊ ရသဝတ္ထုရေးရာမှာ
... ရေးသားနိုင်သည်။ ကွက်ကွက်
... တင်ပြတတ်သည်။ စာဖတ်သူ
... ခွဲခြားနိုင်ရန်စေသည်အထိ လက်
... ပြန်ပြန်သည်။ နာရီဝက်နီးပါး ကြာ
... ဆရာမောင်ညိုပြောတို့ နေသည့်
... ရောက်လာသည်။ သို့ကြောင့်
... ကားပေါ်က ဆင်း၊ ဆရာတို့ နေရာ
... ခြေကျင်လာခဲ့သည့်ကျွန်တော်။

အအေးခွက်ကို ကျွန်တော့်ထံ
... ဆရာမောင်ညိုပြောက ပေးမည့်
... မပေးသေးဘဲ ကိုင်ထားသည်။

“ကိုဒေါင်းတို့ မဂ္ဂဇင်းရဲ့ တစ်လ
... ရည်ရွယ်ချက်က ကောင်းပါတယ်။
... တစ်လချင်း သူ့ရည်ရွယ်ချက်
... သွားမယ်ဆိုရင် ကဗျာ၊ ဆောင်း

ပါး၊ အင်တာဗျူးနဲ့ ဝတ္ထုတွေအထိ
ခေတ်အမြင် ခေတ်အတွေးတွေနဲ့ လွတ်
လွတ်လပ်လပ် ရေးသားရင်ဖွင့်လို့ သိပ်
ပြီး အရသာရှိတာပေါ့ဗျာ။ ပညာရေးရဲ့
လိုအပ်ချက်တွေပြုပြင်နည်းအကြောင်း
အရာတွေကို စေတနာနဲ့ ထောက်ပြ
နိုင်တာပေါ့”

“ဟုတ်တဲ့”

“အဲသလို ထောက်ပြနေတဲ့
တာဝန်ရှိသူတွေအနေနဲ့ ပြုပြင်ထိန်း
တွေ ပြုပြင်နိုင်ကြမှာပေါ့”

ဆရာမောင်ညိုပြော စကားနား
ထောင်ရင်း ကျွန်တော်ခေါင်းညိတ်ပြ
လိုက်ပြီး အအေးတစ်ကျိတ်မော့လိုက်
သည်။

“ဒီဝတ္ထုကို ဘယ်လိုရေးမလဲ၊
ဘယ်လိုအဆုံးသတ်မလဲဆိုတာအတော်
စဉ်းစားရတယ် ကိုဒေါင်းရေ ဝတ္ထုခေါင်း
စဉ်ကတော့ ရင်ခွဲကာ ပြလိုက်ချင်ရဲ့တဲ့”

ဆရာကပြောရင်း သူ့စာမူကို
ပြန်ဖတ်နေသည်။ ဆရာဝတ္ထုခေါင်းစီး
အမည်ကို ကြားရတော့ ကျွန်တော်
ကျေနပ်သွားသည်။ ခေါင်းစီးက သိပ်
ကောင်းသည်။ ဆွဲဆောင်မှုရှိနေသည်
လေ။ ရင်ခွဲကာ ပြလိုက်ချင်ရဲ့တဲ့။

“ဝတ္ထုထဲမှာတော့ ကျောင်းဆရာ
မလေး ဖြူဖြူကို အဓိကဇာတ်ကောင်
အဖြစ် ရေးထားတာလေ။ အဲဒီဆရာမ
လေးက ပထွေးနဲ့ နေရတယ်။ ဒါပေမဲ့
ပထွေးကို ဖခင်အရင်းလို သဘောထား
ခဲ့သလို ပထွေးဖြစ်သူကလဲ ဖြူဖြူကို
သမီးအရင်းလို သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး ဖြူဖြူတို့
သားအမိ နှစ်ယောက်အတွက် တပင်
တပန်း လုပ်ကိုင်ရှာကျွေးခဲ့တာပဲလေ”

ဆရာမောင်ညိုပြောက ပြောရင်း
စကားရပ်သည်။ ဆေးလိပ်အကြမ်း
တစ်လိပ်ကို ဖွာရင်း စကားဆက်ပြော
သည်။

“ပထွေးဖြစ်သူရဲ့ စေတနာနဲ့
ကြိုးစားမှုကြောင့် ဖြူဖြူဆယ်တန်း
အောင်၊ ဘွဲ့ရ နယ်စပ်မှာ ကျောင်းဆရာ
မအဖြစ် တာဝန်ကျတဲ့အကြောင်း လစာ

နဲ့ မလောက်လို့ အိမ်ကို ငွေမှာရတဲ့
အကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဖြူဖြူတာဝန်ကျ
တဲ့ရွာကလဲ အလွန်ဆင်းရဲတဲ့ရွာကလေး
ဖြစ်တာနဲ့ တပည့်တွေနဲ့ဆုံရတဲ့အခါတိုင်း
ဆင်းရဲတာကို သိထားတဲ့ ဖြူဖြူမှာ
စိတ်ဆင်းရဲရတဲ့ အကြောင်းပေါ့”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ် အဖြေ
ပေးရင်း ငေးမိသည်။

“အဲသလို စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေနဲ့
ဖြစ်သန်းခဲ့တဲ့ ဆရာမလေးဖြူဖြူရဲ့
အကြောင်း ဘယ်လို အဆုံးသတ်ထား
လဲ ဆရာ”

“ဆရာမလေးမှာ အနေအထိုင်
ကဆင်းရဲ အစားအသောက်ဆ ဆင်းရဲ
တဲ့အထိ ဆင်းရဲတဲ့ တပည့်လေးတွေကို
ပညာသင်ရင်းနဲ့ ညှဉ်းအချိန်ကို တပြ
ပေးခဲ့ပုံလေးတွေ၊ ကျောင်းမှာ လိုအပ်
တာလေးတွေ ထူထောင်ပေးပုံလေးတွေ၊
အလွန်အလွန် ဆင်းရဲတဲ့ တပည့်လေး
တွေအတွက် အဝတ်အစား၊ ကျောင်းသုံး
ပစ္စည်းကအစ လစာငွေထဲက စိုက်ဝယ်
ပေးရတဲ့ ပုံလေးတွေကို ပြခဲ့တယ်လေ”

“ဆရာတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်တဲ့ နာ
သုံးနာဆိုတဲ့ ပေးဆပ်ခြင်းတရားတွေနဲ့
သက်သေပြနေတဲ့ သဘောပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ကိုဒေါင်း၊ အဲသလို
နဲ့ အဲဒီရွာမှာ အဲသလို ဒုက္ခတွေနဲ့ နပန်း
လုံး ရုန်းကန်ရင်းနဲ့ တခြားတစ်ရွာကို
ပြောင်းရမယ်နှစ်မှာ ဆင်းရဲလွန်းတဲ့
တပည့်မလေးတစ်ဦးဟာ လေးတန်း
အောင်အပြီး ငါးတန်းဆက် မတက်နိုင်
တာကို သိရလို့ ဆရာမ ဖြူဖြူမမှာ
သူပိုင်တဲ့ နားကပ်လေးရောင်းပြီး ပညာ
သင်စရိတ်ပေးခဲ့ပုံလေးနဲ့ အဆုံးသတ်
ထားတာလေ”

ကျွန်တော့် အနေဖြင့် ဆရာ
မောင်ညိုပြော၏ ဝတ္ထုတို အတတ်ပညာ
ကို ချီးကျူးမဆုံးတော့။ ကျွန်တော့်
သဘောအရဆိုလျှင် ဆရာမလေး တစ်
ရွာပြောင်းသွားမည်။ နှုတ်ဆက်ရင်း
ဝမ်းနည်းမှုတွေနှင့် တစ်ရွာလုံး ကျန်ရစ်
မည်။ ဆရာနှင့် တပည့် သံယောဇဉ်

ဆရာနှင့် ရွာသူ ရွာသားတွေရဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးမှလောက်သာပြန် ဝတ္ထု ဇာတ်သိမ်းပေးမည်။

ယခုတော့ ဆရာမောင်ညိုပြာရဲ့ ဝတ္ထု အမည်လှလှလေးနှင့် ဝတ္ထုထဲက မေတ္တာ ရှင်း စေတနာရှင် ဆရာမလေး ဖြူဖြူ အကြောင်းတို့က အရိပ်လို လိုက်နေ သည်က ကျွန်တော်နှလုံးသား ဗဟိုချက် မ တစ်နေရာမှာ။

“ကောင်းတယ် ဆရာရယ်၊ ခေါင်းစဉ်ကလဲ လှ၊ အကြောင်းအရာ ကလဲကောင်း၊ အယ်ဒီတာချုပ်ကတော့ တအားကြိုက်မှာပဲ”

“တစ်ချိန်တုန်းကတော့ တောင်း စားတဲ့ ကလေးအကြောင်းတို့ ဆင်းရဲလို့ မကျောင်းမလိုက်နိုင်တာတို့၊ ပြီးတော့ ကျောင်းသားအရွယ်မှာ ဆေးလိပ် သောက်၊ ကွမ်းစားတာ၊ အရက်၊ ထန်း ရည်သောက်တာတို့၊ ရည်းစားထားတာ တို့ရှေးရင် သိပ်ပြီး လက်က မရဲဘူးလေ၊ ခွင့်မပြုတာတွေ ရှိခဲ့တာကိုး၊ အခုတော့ ရေးရဲလှပြီလေ၊ ကောင်းပါတယ်။ အဲသလို အမှန်ကို အမှန်အတိုင်းရေးပြီး တင်ပြခွင့်ရတာကိုက သိပ်ကောင်းနေပြီ လို့ ပြောချင်တယ် ကိုဒေါင်းဇေ၊ ကဲ ရော”

ဆရာမောင်ညိုပြာက ပြောရင်း စာမူကိုပေးသည်။ ထုံးစံအတိုင်း လက် ရေးခပ်ကျဲနှင့် ရေးထားသည့် စာလုံး များကို ကြည့်ရင်း ကျေနပ်နေမိသည်။ နောက်တွင် ဆရာမောင်ညိုပြာ ကို နှုတ်ဆက်သည်။

“ဆရာခွင့်ပြုပါဦး၊ စာမူကို ကွန် ပျူတာစီရမှာရယ်၊ သရုပ်ဖော်အပ်ရမှာ ရယ်က ရှိသေးတာ”

“ကောင်းပြီ ကိုဒေါင်း”

ကျွန်တော် ဆရာမောင်ညိုပြာ ကို နှုတ်ဆက်ပြန်ခဲ့သည်။ အပြန်လမ်း

မှာတော့ ဆရာမောင်ညိုပြာရဲ့ ဝတ္ထု အမည်လှလှလေးနှင့် ဝတ္ထုထဲက မေတ္တာ ရှင်း စေတနာရှင် ဆရာမလေး ဖြူဖြူ အကြောင်းတို့က အရိပ်လို လိုက်နေ သည်က ကျွန်တော်နှလုံးသား ဗဟိုချက် မ တစ်နေရာမှာ။

ရင်ခွဲက ပြလိုက်ချင်ရဲ့ . . . တဲ့။

ပေးဆပ်မှုတွေနဲ့ ဆရာမဆိုတဲ့ ဇာတ်ပုဒ်ထိန်းရင်း ဆရာပီသတဲ့ ဆရာ လေး ဖြူဖြူရယ်။

ဆရာ မောင်ညိုပြာရဲ့ ဝတ္ထု အကြောင်းအရာထဲ ငါ့ပျော့နေမိသည့် ကျွန်တော်နှလုံးသားထဲမှာတော့ အပျော် တွေက အသင်္ချေအနန္တ။

တိုက်ကိုပြန်ရောက်တော့ အယ် ဒီတာချုပ်လက်ထဲ စာမူကို ထည့်သည်။ အယ်ဒီတာချုပ်က ဖတ်ကြည့်ပြီး ကွန် ပျူတာ စီသည်။ တစ်နာရီပင် မကြာ။ ကွန်ပျူတာ စီပြီးသွားသည်။

“ကိုဒေါင်း”

“ဗျာ . . . ဆရာ”

“သရုပ်ဖော်ပုံ သွားအပ်ပေးဦး ဗျာ”

“ဟုတ်တဲ့ ဆရာ”

ကွန်ပျူတာစီပြီးသည့် မူရင်း စာမူကို မိတ္တူတစ်စုံကူးပြီး ပန်းချီဆရာ တစ်ဦးထံ သရုပ်ဖော်အပ်ဖို့ ထွက်လာ သည့် ကျွန်တော်။ ကားမှတ်တိုင်ကို လာ ခဲ့သည်။ မှတ်တိုင်အနီးရှိ ကွမ်းယာဆိုင် မှာ ကွမ်းဝယ်သည်။ အမှတ်မထင်ဘဲ သတိထားမိသည်က ကျွန်တော့်ဗိုက်၊ ကျွန်တော့် အစာအိမ်။

ထုံစံအတိုင်းပင် အစာအိမ်က အရှက်မရှိဆန္ဒပြုလာသည်။ ဆာလောင် မူဟူသည့် တောင်းဆိုမှုက ကျွန်တော့် စိတ်ကိုနှိုးဆွလာသည်က သေချာသည်။ သည်တော့ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ရှေ့နားရှိ ထမင်းဆိုင်ဆီ လှမ်းကြည့်မိသည်။

အရင်ရက်တွေကတော့ တစ်ခါ တလေ အဲဒီလမ်းဘေးဆိုင်မှာ စားဖူး

သည်။ တစ်ခါပြင် ဘာဟင်းနဲ့ပဲ စားစား ခုနစ်ရာကုန်ရင် ဝ.သွားပြီ။ ဒီကတော့ မစားလိုတော့။ ဆာလာပြီပြီ သည့် အာသီသဆန္ဒကို ချုပ်တည်းလှိုင်းကားပေါ်တက်ခဲ့သည်။

ဆရာဝသုန်ဆီသွားရမှာက မသေသည်။ ပြီးတော့ လတ်တလော စားကျ ထမင်းဆိုင်မှာ မစားတာကလည်း အကြောင်းရှိသည်။ နှစ်နာရီနီးပါး လိုက်ကားနှင့်သွားမှ ရောက်မည့်ခရီး။

ပြီးတော့ နေကစောင်းပြီ။ နာကြည့်တော့ နှစ်နာရီ ထိုးတော့မည် လှိုင်းကားနှင့် လိုက်ခဲ့ပြီး ဆရာဝသုန်ရပ်ကွက်ထဲက လမ်းတစ်လမ်းမှာ ဟင်းနဲ့စားစား တစ်ခါပြင် သုံးရာကျ ထမင်း လိုက်ပွဲတစ်ပွဲ တစ်ရာကျပ် ရောင်းသည် လမ်းဘေးထမင်းဆိုင် လေးကို သတိရဖြစ်သည်။

‘အဲဒီကျမှ စားတော့မယ်’

တွေးရင်းနှင့် ပါလာသည့် တွေ့တော်။ လှိုင်းကားက တစ်မှတ်တိုင် တစ်မှတ်တိုင်။ ဆင်းသူတက်သူတွေ မျက်လှည့်ပြနေသည့်အလား။ တစ်နာရီခွဲပြီးတဲ့အချိန်ကို ကျော်ဖြတ်အပြီး တော့ ဆင်းမည့်မှတ်တိုင် ရောက်ပြီ ကားပေါ်ကဆင်း၊ ဆရာဝသုန်တို့ ကွက်ဆီလာခဲ့သည်။ ရပ်ကွက်ထဲ သည့် လမ်းမအတွင်း ချိုးကွေ့ဝင်ထိုင် သည်။ လမ်းဘေးမှာတော့ အထွတ်ထွတ်တန်းကျောင်းကြီး။ ကျောင်းဆီမှာ စာသင်သံ၊ စာကျက်သံတွေ ကြားရသည်။

လမ်းမထဲအဝင် နှစ်မိနစ်လျှောက်မိတော့ အထက်တန်းကျောင်း ကို ကျောပေးပြီး လမ်းဘက် မျက်နှာ ဆောက်ထားသည့် ထမင်းဆိုင်ဆီ အနားရောက်လာသည်။ ထိုလမ်းမပေါ်မှာ ဝဲယာတွေမှာတော့ ဆိုင်အစုံရှိသည့် ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်၊ အကျီပုဆိုး၊ ထမင်းရောင်းသည့်ဆိုင်၊ ဝက်သားတုတ်ထိုး သွေးဆိုင်တွေအပြင်၊ လက်ဖက်ရည် အသုပ်စုံရောင်းသည့် ဆိုင်တွေရှိသည်။

ဒီလမ်း၊ ဒီထမင်းဆိုင်လေးဆီသို့
ကြွန်းရောက်ဖူးသည့် ကျွန်တော်။
ထမင်းလည်း ဒီထမင်းဆိုင်လေးမှာ
လိုက်ပွဲမပါ။ သုံးရာကျပ်ကုန်
တက်ဝေသည်လေ။ ဟင်းက ဝက်၊
သဲည ခါပဲရှိသည်။ စားချင်သည့်
ဟင်းနှင့်စား၊ ဟင်းတစ်ပွဲ ငါးပီရည်၊ ချဉ်
ညှစ်ထင်းတစ်ခွက် အတိုအမြှုပ်ပါသည်
ထမင်းကြမ်း ဟင်းကြမ်း၊ ဈေးက
အညံ့သက်သာသည်။ လက်ဖက်ရည်
အနံ့ခွက်ဖိုးပဲရှိသည်။

ဆိုင်လေးကတော့ မသပ်ရပ်။
အောင်းအုတ်တံတိုင်းခြေမှာ ရေဆိုး
အောင်းရှိသည်။ ရေဆိုးမြောင်းကို ခြေ
နိမ့်ပြီး အသားတိုင်လေးတိုင်နှင့် လူ
တစ်ရပ်သာသာ တစ်ဖက်ယပ်တဲလေး
သောက်ထားပြီး ခုံရှည်တစ်ခုက မျက်
စားမှာရှိသည်။ ခုံပေါ်မှ ပန်းကန်ခွက်
သောက်တွေ၊ ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးတွေ
ရှိသည်။ ခုံရှေ့မှာ ပလတ်စတစ်ခုံရှည်
အောက်လုံးချထားသည်။

ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရင်း လာခဲ့
သည့်ကျွန်တော်။ ကျွန်တော့်ကို မြင်
တော့ ဆိုင်ရှင်အစ်မဖြစ်သူက ပြုံးပြ
သည်။ ဆိုင်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်သည်။ တစ်
ဖက် တစ်ခါ၊ နှစ်ပတ် တစ်ခါလောက်
ဆရာဝန်နဲ့ဆီ လာခဲ့တိုင်း ဒီဆိုင်မှာ
စားနေကျ၊ စာရေးဆရာ ဖြစ်သည့်
ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိနေသည်။

“ဆရာ ထိုင်လေ၊ ထုံးစံအတိုင်း
ဆတ်သားနဲ့ပေါ့”
အတွင်းသိ အစဉ်းသိမို့ ပြော
ထားသည်။ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ခုံမှာ
ဆီထိုင်လိုက်သည်။ အစ်မကြီးကထမင်း၊
ထမင်းနှင့် ချဉ်ရည်၊ တို့စရာများ ချပေး
သည့်အချိန် မိန်းမကြီးတစ်ဦး ကျွန်တော်
နဲ့ နှစ်ခုံခြားမှာ ဝင်ထိုင်သည်။

“ဟော ဆရာမ ထိုင်ပါရှင်”
ဆိုင်ရှင် အစ်မကြီးရဲ့ စကားသံ
ကြောင့် ထမင်းလုတ်ခွဲမည့်ဆဲဆဲအချိန်
ငဲ့စောင်းပြီး ကြည့်မိသည်။ ဆရာမတဲ့။
ဆရာမဆိုသည့် အသံက ကျွန်တော့်

စိတ်ကို တစ်မျိုးခဲစားသွားရသည်။ ဆရာ
မောင်ညိုပြာ ဝတ္ထုထဲက ဆရာမလေး
ဖြူဖြူကို အမှတ်ရသွားစေသည်။
“ဘာဟင်းချက်လဲ”

ဆရာမဖြစ်သူရဲ့ မေးသံက ခပ်
မာမာ။ မေးရင်းနှင့် ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ
ထလိုက်သည်။ ဆိုင်ရှင် အစ်မကြီးက
ချက်ပြီး ဟင်းများကို အမည်ပြောရင်း
အိုးအဖုံးများကို ဖွင့်ပြနေသည်။ ကျေနပ်
လောက်သည်အထိ ဟင်းအိုးတွေနှင့်
ကြည့်အပြီး ဆရာမဖြစ်သူ ပြန်ထိုင်
သည်။

ပြီးတော့ အရန်သင့်ပါလာသည့်
နှစ်ဆင့်ချိုင်းလေးကိုဖွင့်သည်။ ထမင်းပါ
သည်။ ဆိုင်က ဟင်းဝယ်ပြီး စားမည့်
သဘော။

“ငါးဟင်း တစ်ပွဲပေး”
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ၊ ပိုက်ဆံပေး
စရာ မလိုပါဘူး။ အရင်ရက်တွေက
တည်းက ဆရာမ လာမစားလို့ မျှော်နေ
တာ။ သိလား။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

အစ်မကြီးက ဟင်းထည့်ရင်း
ပြောကာရယ်သည်။ အသံက ချို၊ ရယ်
သံက ပျော့ပါသည်။ ကျွန်တော်က ခွဲ
လက်စ ထမင်းတစ်လုတ်ကို ပထမဆုံး
စားရင်း ဆရာမဆိုသူကို အသေအချာ
ကြည့်မိသည်။ ကြည့်စမ်း ထဘီအစိမ်း
အဖြူလက်ရှည်နှင့် အသက်က ငါးဆယ်
ကျော်ခန့်။ အသားဖြူ ခပ်ဝဝ ဖိုင့်ဖိုင့်။
မျက်နှာကြောက ခပ်တင်းတင်း။

ဘယ်လက်မှာ လက်စွပ်နှစ်
ကွင်း၊ လက်ခလယ် တစ်ကွင်း၊ လက်သူ
ကြွယ် တစ်ကွင်း။ လက်ကောက်ကြီး
တွေက လေးငါးကွင်း။ ပြီးတော့
ကျောက်ဖြူတွေနှင့် နားကပ်ကြီးက
အထင်းသား။ ကလေးလက်သန်းခန့်
ကြိုးကြီးက လည်ပင်းမှာ အခဲသား။

ကျွန်တော် ကြည့်နေဆဲမှာ ထို
ဆရာမက ပါလာသည့် ထမင်းချိုင့်
လေးကို ဖွင့်သည်။ ဆိုင်ရှင်ချပေးထား
သည့် ငါး၊ ချဉ်ရည်၊ ငါးပီရည်၊ အတို့
အမြှုပ်နှင့် စားနေသည့် ဆရာမကို

တစ်ချက်စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ကျွန်တော်
ထမင်းဆက်စားနေမိသည်။

“အိမ်မှာက ဆိတ်သားချက်
တယ်လေ၊ အဲဒါ စားနေကျဆိုတော့
မစားချင်တာနဲ့ ထည့်မလာတာ၊ ကျွန်မ
က ပုစွန်ဝယ်ခဲ့ပါဆိုတာလေ၊ အိမ်က
အိမ်စေ မိန်းမပေါ့ ဆိတ်သားဝယ်လာလို့
ဆုပ်ပစ်လိုက်တာ”

ငါးဟင်းရည် ဆမ်းစားရင်း အတို့
အမြှုပ်တွေနဲ့ ပလတ်ပလောင်းစားရင်း
ပြောလာသည့် ဆရာမကောင်းကြောင့်
ကျွန်တော် ချေ့ပြေကြည့်မိသွားသည်။
“ရ ရပါတယ် ဆရာမရယ်၊
နောက် တောင်ထာရင် ထမင်းချိုင့်
ယူမလာပါနဲ့၊ ဒီမှာ ငါးစားနေ
ဆရာမ ကြိုက်တာပြော ကျွန်မ ခုန်
ထားပေးပါမယ်”

“ဟင်း.. ဟင်း.. ဟင်း ရပါတယ်၊
အမြဲဆို ဘယ်ကောင်းမလဲ၊
တစ်ခါတလေပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”
နောက်ထပ် စကားမပြောကြ
တော့။ ကျွန်တော့် ထမင်းပန်းကန်မှာ
တော့ တစ်ဝက်နီးပါးကုန်ခဲ့ပြီ။ နောက်
ထပ်လိုက်ပွဲ မယူလိုတော့။ ဒီလောက်ဆို
ရင် အစာအိမ်က တင်းတိမ်သွားပြီ။ ဆာ
လောင်မှု သင်္ကေတတွေ မပြတော့။
စိတ်ကလည်း မတောင်းတတော့။
မကြာခင်မှာ ထမင်းစားပြီးသွား သူက
ကျွန်တော်။ မပြီးသေးသူက ဆရာမ။

“အစ်မ ထမင်းနည်းနည်း”
“ဪ ခုပါတယ် ဆရာမရဲ့၊
အဟင်း.. ဟင်း.. ဟင်း”

အစ်မကြီးက ပြောရင်း ထမင်း
ပန်းကန်နှင့်အတူ ငါးဟင်းတစ်ပွဲပါ ထပ်
ချပေးသည်။ စောစောက ချပေးသည့်
ငါးဟင်းတစ်ပွဲမှာ ငါးဖတ်တွေ မရှိတော့။

“ဒီကနေ့ အစ်မလက်ရက်
တအားကောင်းတာပဲ၊ ငါးချက်ကလဲ
ကောင်း၊ ချဉ်ရည်လေးကလဲ ကောင်း၊
ဟောဒီ ငါးပီရည်နဲ့ အတို့အမြှုပ်နဲ့ဆို
တော့ အဟင်း.. ဟင်း.. ဟင်း”

ဆရာမကြီးက ပြောရင်း ခုတ်တော့ ဆိုင်ရှင် အင်အားထက်ပိုစေရန် ယောင် ရယ်နေတာပဲ။ အင်အား နှစ်ဆောင်း နဲ့တော့ အတည်အတန့် နေသည့် အင်အားပိုအပြည့် အင်အား သုံး အထက်ထက်ထက်ထက် အင်အားပိုအပြည့်။

“ဒါနဲ့ အင်အားကို ပြောရဦးမယ်”
“ပြောပါ ဆရာမ”

“အင်အား သုံးလေးက ဒီနှစ် နှစ်တန်းလေး ဘာပြုလို့ ကျွန်ုပ်တို့မထား တာလဲ ကျွန်ုပ်တို့ စေတနာကျင့်ရှင် ဖွင့် ထားတာပဲ။ လခကတော့ နှစ်ရစ်ပေးရင် ရပါတယ်”

ထမင်းစားအပြီး ပြောလာသည့် ဆရာမစကားကြောင့် ငိုက်ဆံပေး သေးတဲ့ သွားကြားထိုးဟန်ဆောင်ရင်း နားထောင်နေသူက ကျွန်တော်။

“ဟဲ့ ဟဲ့ ကျွန်ုပ်တို့လခက များ လွန်းတော့ မတတ်နိုင်လို့ပါ ဆရာမရဲ့၊ ဒါကြောင့် မထားတာပါ။ ကျောင်းအချိန် ကိုပဲ အားကိုးခိုင်းနေရာတာပါ ဆရာမ ရယ်”

“ဒီလိုတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ ကျောင်းအတွင်း သင်တာက သာမန်ပဲ ရှိတာ၊ စာမေးပွဲ ဘယ်အောင်မလဲ ကျွန် ရှင်က အထူးဆိုတော့လေ”

ဆရာမက ပြောရင်း လက် ကောက်တွေဝတ်ထားသည့် ဘယ်လက် နှင့် ရေခန်းကြမ်းပန်းကန်ကို ကောက်ယူ ပြီး သောက်သည်။

“ပြီးတော့ ဟောဒီလမ်းထဲက မောင်အောင်မင်း၊ ကျော်ငွေ၊ တင့်ဝေ တို့ ကျွန်ရှင် မလိုက်ဘူး၊ ကောင်မလေး သုံးလေးဦးပဲ မတက်ကြဘူး”

“သူတို့ကလဲ ကျွန်မလိုပဲ ဆင်းရဲ ကြာတယ်လေ၊ ကျောင်းထားတာတောင် အနိုင်နိုင်ပဲရှိပါတယ် ဆရာမရယ်”

“အင်း ကျွန်ရှင် မထားနိုင်လို့က တော့ မလွယ်ဘူးနော်၊ ထားဖို့ ကြိုးစား ပေးဦး၊ တော်ကြာ စာမေးပွဲကျနေဦး မယ်”

ခပ်လေးလေး ပြောလာသည့် စေတနာကျင့်ဆရာမရဲ့ တိုက်တွန်း ချက်ကို အပြေရွာကြည့်တော့ ကျောင်း နှင့်ကျွန်ရှင်၊ ကျွန်ရှင်နှင့်ငွေ၊ ငွေနှင့်ကျွန် ရှင်ကိုသာ အဓိကထားကြောင်း တွေ့ရ သည်။ ဆက်ပြောလာပြန်သည်။

“ကျွန်မလဲ ကူညီချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရတဲ့လစာကလဲ မလောက်င ဘူးလေ၊ နောက်ထပ် ကျွန်မတို့ ဆရာမ တွေကို လစာတိုးပေးမယ်လို့တော့ ပြော တာပဲ၊ တိုးပေးရင်တော့ ကောင်းတာ ပေါ့ တိုးပေးဖို့လဲ ဆုတောင်းနေရတာ အမှောင်”

ရလေ လိုလေ အိုတရွှေဖြစ်နေ သည့် ဆရာမကြီးရဲ့ စကားကြောင့် ကျွန်တော် ကျော့ချင်းသွားသည်။ ရတဲ့ လစာနဲ့ မလောက်ဘူးတဲ့ လစာတိုးပေး ဖို့ ဆုတောင်းနေသတဲ့။

ဝတ်စားထားတာတွေကတော့ တကယ်အမြင့်သာ၊ ရွှေတွေသီးလို့။ ပါးစပ်က ညည်းပြုပြီး အခွင့်အရေးတွေ မျှော်နေတာကိုး။

လစာ ရသည်။ ကျွန်ရှင်လခ ရနေသည်ကို အားမရသေးဘူးလား။ ကျွန်တော် မေးလိုက်ချင်ပါရဲ့။

“ထားပါတော့လေ၊ ဒီလမ်းက ကလေးတွေ မိဘတွေကို ပြောလိုက်ဦး”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဆရာမကြီးက မှာသွားတယ်လို့ ကျွန်ရှင်ထားပါတဲ့လို့ ပြောပေး”

“စိတ် . . . စိတ်ချပါ”

ဆိုင်ရှင် အစ်မကြီးက ဆရာမ စားပြီးသား ပန်းကန်ပြားကိုဆေးရင်း ချေချေငံငံ ပြန်ဖြေသည်။ ဆရာမကြီးက ကျွန်ရှင်ကိစ္စဖြေရင်း သူ့၏ စီးပွားရေး အကြောင်း မဆီမဆိုင် မမေးဘဲနှင့်ပြော လာပြန်သည်။

“အခု မြို့ထဲမှာ တိုက်ခန်းနှစ်ခန်း ဝယ်ထားတယ် အစ်မကြီးရဲ့ သိလား”

ဆရာမ စကားကြောင့် ကျွန် တော် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ ကျွန် တော်နှင့်အတူ ဆိုင်ရှင်အစ်မကြီး မျက်

လုံးက ပိုပြူးသွားသည်က သေး သည်။ လစာ မလောက်ငဘူးလို့ ပြောရဲ့။ တိုက်ခန်း ဝယ်ထားသတဲ့။ “ဟင် ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာလို့ တာ”

လိမ်လည်ပြောလိုက်မှန်း သည်။ တကယ်လည်း ဆိုင်ရှင်အစ်မ ကြီးမှာ မုသားတွေပါသည်။ တထ ဝမ်းသာပေးနိုင်မည်လား၊ ဝမ်းမသာ လားဆိုတာ ဆိုင်ရှင်အစ်မကြီးပဲ သိ နေမည်။ တကယ်လည်း ဆရာမစိတ် မနိုင်သည့် ဆရာမကြီးရဲ့ စကားမ မျက်လုံးတွေက ဆိုင်ပိုင်ရှင်အစ်မ ကြီးအတွက် ဝမ်းသာပေးနိုင်မည့် အ အနေ မရှိနိုင်။

“အဲဒါလေ၊ တိုက်ခန်းနှစ်ခ နှစ်ခ လုံး အငှားတင်ထားတာ၊ သိလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒီကြားထဲ ရွှေပေါင်ငွေတိုး ငွေတိုး ကလဲ တစ်လကို နှစ်သိန်း သုံးသိန်း နေရတာဆိုတော့ မဆိုပါဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့”

အစ်မကြီး၏ ဟုတ်ကဲ့ အ စကားသံရဲ့ နောက်က ခံစားချက် မပြုံးချင်ပါဘဲ ပြုံးနေသည့် ဆရာမကြီး အပြုံးရဲ့ နောက်က ပုံရိပ်များကို အ ခြေရွာကြည့်နေမိသည်။ ကျွန်တော်။ အ က တွေ့ပါသည်။

“ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ ငွေပေါ် ပစ္စည်းပေါင်တို့လူရှိရင် လက်ထော ချပေးနော်၊ ပြီးတော့ စာချုပ်စာတမ်း အစုံအလင်ရှိတဲ့ အိမ်မြေပေါင်မယ့် နှိလဲပြောနော်၊ ကျေးဇူးမမေ့ဘူးသိလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

ပြောစကား နားထောင်ရင်း နှစ် ပါးစပ်ထဲက သွားကြားထိုးသံကို ဝါး နေမိသည်အထိ ငေးနေမိသူက ကျွန် တော်။ သွားကြားထိုးတံလေးများ မှီ ညက်ညက်ဖြစ်လို့။

ဆရာမကြီးက ဘူးထဲရှိ တစ် ဘစ်စကို အတော်ရှည်သည်အထိ ယူပြီး သူပါးစပ်ကို သုတ်နေသည်။

ခုမှ စားပြီးပါးစပ်ကို သုတ်ဖို့ သုတ်ရသည့် အနေအထားမျိုး။

“ကဲ၊ ကျွန်မ သွားတော့မယ်၊ ကျောင်းလဲဆင်းခါနီးပေါ့၊ ကျွန်ုပ် ဆက်သင်ရမှာဆိုတော့ ကျောင်းက စောစောပြန်မှ အဆင်ပြေမှာ”

“ကျောင်းတကယ့် ဆရာမရယ်”

“ဟင်းနဲ့ တမင်းတစ်ပွဲက ဘယ် ဆောက်ကျလို့”

“နော်... နေပါစေ ဆရာမ၊ မ ဆောက်ပါနဲ့”

ဆရာမကြီးက ဝိုက်ဆံအိတ်ကို နှင်းဆုံး ပေးသည်။ အစ်မကြီးက လက် ဆွဲရင်း ငြင်းဆန်သည်။ တကယ် ဆင်မေးနှင့် တကယ်ပေးကုသမေး နှင်းဆုံး ကျွဲခြားချက်များကို ညီမျှခြင်း ညီညီရင်း အပြေရာနေမိ၏။ ရင်ထဲ ဆတော့ အပြေက ရှိပြီးသား။

ဆရာမကြီးက ဝိုက်ဆံမထုတ်။ ဆံတံကို ပြန်ပိတ်ဆုံး ပြောသည်။

“ကျေနူးပဲ အစ်မရယ်၊ ဒါနဲ့ အစ်မကြီးကလေးရယ်၊ ဒီလမ်းထဲက သူ့နဲ့ မတတ်တဲ့ ကလေးတွေရယ်”

“အောင်တက်ကြည့် ကုပြောပေးဦး”

ဒီတစ်ခါ အသံထွက်မပြောဘဲ ဆံတံညှိတ်ရခြင်းကို ဆိုင်ရှင်အစ်မကြီး။

“ဪ... မေ့နေလို့ အပေါင်အနံ့ ဆီစွယ် မမေ့နဲ့နော်၊ ဘာပစ္စည်းပဲဖြစ်ဖြစ် ဆောင်လို့”

“ဟုတ်”

ဆရာမကြီးက ပြောရင်း ဆွဲခြင်း ခုနစ်ဆင့်ချိုင်နှင့် ဝိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲကာ ဘူးထဲက ပါဝါထူထူ မျက်မှန် နဲ့ ထုတ်ပြီးတပ်သည်။ ချောင်းတစ် နှစ်ဟန်လိုက်ပြီး စကားဆက်သည်။

“ပြောဖို့ မေ့နေတယ်၊ အားနာ နဲ့ မပြောတာ”

စောစောက ခပ်ပြုံးပြုံး မျက်နှာ ဆားနှင့် ဆရာမရဲ့ မျက်နှာက ရှုတ် ခြင်းတည်သွားသည်။ ယိုးအတူ ဆိုင်ရှင် အစ်မကြီးမျက်နှာက ပိုပြီး သိမ်ငယ်သွား သလို ရှိသွားသည်ကို သတိပြုမိသည်။

“ပြော... ပြောပါ ဆရာမ၊ ဟို ကိစ္စလား”

“ဟုတ်တယ် အိမ်ကို ခုနစ်မ တို့ အိမ်နဲ့ ခိုင်း... ခိုင်းထားတာ... ခိုင်း ခိုနေပြီ စာအုပ်က ကျွန်ုပ်... အဲဒါ အရင်းတွေနဲ့ အတိုးတွေနဲ့... လိုက်မယ်ဆိုရင် အိမ်ရောင်းပါ အပ်စ တော့မယ်လေ”

“ရှင်”

“ဟုတ်တယ် ပေါင်ဥိုက် အရင်း ရဲ့ အတိုးကို တစ်လတစ်ခါ ဆပ်ပို့မယ် ဆိုပြီး ချုပ်ထားတာ၊ ဝါပေမဲ့ အတိုး မဆပ်နိုင်သေးရင် မဆပ်နဲ့လို့ ပြောခဲ့ တာ မှတ်မိရလား”

“ပဟ်... ဖုတ်ဖိုပါတယ်”

“အစ်မတို့က အထီးမဆပ်ကြ တော့ တစ်လချင်း အဖိုးပျောက် အရင်း ထဲထည့်ပေါင်း အရင်းဖြစ်ပြီး အတိုး နှုန်းတွေဟက်လာတယ်လေ၊ ဒီတော့ ပြန်ရွေးမယ်ဆိုရင်လဲ ရွေး မရွေးတူး ဆိုမင်လဲ ဆင်းပေး၊ ဆင်းကြေးတော့ ကျွန်မ ခင်းစားထားပါတယ်လေ”

“ဟို... ဟို”

ဆိုင်ရှင် အင်ပြေးက တစ်ခုခု ပြောချင်ပုံ ရသည့် လက်ကာပြရင်း စကားဆက်ပြောသည့် ဆရာမအသံက ဩဇာအရှိန် ခပ်ပြင်းပြင်း။

“တော်ပါတော့ အစ်မရယ်၊ အစ်မတို့ မရွေးရင် ဆင်းပေးဖို့ စဉ်းစား ထားပါ၊ ဆင်းပြီးရင် အိမ်ကို ပြင်မယ်၊ ပြေဖို့မယ်၊ ပြုံးရင် လူငှားတင်ဖို့ စိတ်ကူး ထားတာ”

ပြောရင်း ကျောခိုင်းထွက်သွား သည့် ဆရာမကို ကြည့်ရင်း အပြေကို သရုပ်ခွဲ ကြည့်လိုက်သည်။ လောကမှာ ဒီလို ဆရာမမျိုးလည်း ရှိနေတာပါလား၊ အစိုးရက လစာ ဘယ်လောက်ပေးပေး တစ်ခါညည်း တစ်ခါ လစာတက်ပေး မည့် ထင်နေသည့်သူတွေရှိသည်။

ပြီးတော့...

ပြီးတော့...

ကျွန်တော် မတွေးချင်တော့။

ဝိုက်ဆံသုံးရာကိုပေး၊ အစ်မကြီးကို နှုတ် ဆက်ရင်း ဆရာဝန်အိမ်ဆီ လာခဲ့ သည့်ကျွန်တော်။

လွယ်ကိတ်ထဲရှိ ဆရာမောင်ညို ပြာရဲ့ စာမူထဲက ဆရာမဖြူဖြူလို ဆရာမလေးရဲ့ တကယ်စေတနာသရုပ် တော့... ပြောကြည့်နေမိသည်။

ဆရာမောင်ညိုက ကျွန်ုပ်ကို ဆက်ဆံအပ်ရင်း ကျွန်ုပ်က ကလေး များက ဆောက်တည်ရာ... ဆရာ ဆရာမတို့က... အချို့သော ဆရာမထဲက တစ်ဦးမှာ တင်ပေးကတော့ခိုနေမိသည့် ငါ့မှာ ရေးသမား ဆရာမတွေအနေနှင့် ဆရာ ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်လေးတော့ ရှိသင့်သည် မလား။

ကိုယ်ထက်မြင့်သည့်သူ၊ ကိုယ့် ထက်ခမ်းသားနေကြတဲ့ သူကိုကျော်ပြီး ကြည့်ကြရင်း ကိုယ်ထက် နိမ့်ပါးသူကို မျှနှင်းဖို့ ကြံတဲ့ ဝိသမလောတဇောတွေ ကပ်နေမယ်ဆိုရင်...

ပြည့်ပုံပြီး ဝမ်းဝနေဟု လူတန်း စားတွေနဲ့ လိုချင်တစ်မက်မူ လောစာ၊ ညည်းညူသံတွေက မပြည့်စုံလို့ ပေးပတ် အောက်ခြေလူတန်းစားတွေရဲ့ ညည်း ညူသံတွေထက် ကျယ်လောင်စူးရှနေ ကြမယ်ဆိုရင်...

လစာတိုးတားဖို့ ဖျော်နေမယ်ဆို ရင်...

လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသား တွေအနေနဲ့ရော ဘာလစာမှ မရှိသည့် အတွက် သူတို့ကိုယ်စား ရင်ကို ခွဲလို့ ပြုလိုက်ချင်ပါရဲ့လေ။

□ တွင်းကြီးသားတင်ဝင်ဦး

ကိုချမ်း

အောင်အောင်

ရင်ထဲမြား

လွတ်လပ်ခြင်း၏ အရသာကား
မြေအပြင်မှာထက် မိုးကောင်းကင်၌ ပိုမို၍
ထင်ရှားလာလေ၏။ အပုပ်ထပ် သန့်စင်
ပြီးသော ချိုရွေးကဲ့သို့ 'ဖြူသန့်ကာ' အဆုပ်
လိုက်နိုးနေသည့် တိမ်ဖြူဖြူများသည် လေထု

အတွင်းတွင် အလွှာအထပ်များ ဖွဲ့တည်နေသည်။ တိမ်လွှာကို နှုတ်သီးဖြင့် ခြင်းဖောက်။ ကိုယ်လုံးဖြင့် ပစ်ခွင်းပြီး အထက်ဆီ တက်ခဲ့ကြ၏။ ကိုယ်ကို ခြင်းဖြောင့်ကာ အတောင်ပံများ စုသိမ်း ထုတ် မြားတစ်စင်းနယ် ထွင်းဖောက် ခဲ့သည်။

တိမ်ထုတွေကလည်း ထူထပ်လှ သလို တုံ့ခနဲ တုံ့ခနဲပင်ဖြစ်ကြ၏။ နေ ထွက်သေးသဖြင့် ကောင်းကင်ကျယ် ကြီးသည် ခဲပြာရောင်ဖြင့် ဖိုင်းညို မှန်ပြာ နေလေသည်။

“အားပါး၊ လှပပြီး လွတ်လပ် ကျယ်ပြောလိုက်တဲ့ ကောင်းကင်ကြီးပါ သား ဟရီ”

ဟင်္သာညီထွေးက ပျံသန်းရင်းက ဝင် သဘာဝတရားကို ခံစားပြောဆို ဆိုက်သည်။ ဟင်္သာညီလတ်က . . .

“တိမ်လွှာ တွေပေါ်ရောက်မှ နေမင်းနဲ့ ပိုနီးကပ်လာတော့တယ်” ဟု အန်တင်သော အသံဖြင့်လည်းကောက် ချက်ချပြန်၏။

ပြီးမှ . . . “ဟေ့ တို့ရဲ့ပြိုင်ပွဲက ခုမှ ပိုမိုပြင် ဘာတယ်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ထက်ကောင်းကင် မြင့်မှာ နေမင်းနဲ့ပိုနီးလာတော့ ပိုလို့ သည်း ရင်ပေါင်တန်းနိုင်တာပေါ့”

ငယ်ရွယ်သူများ၏ အားမာန် ကား တက်ကြွမှုအပြည့်နှင့် ဖြစ်လေ သည်။ ထိုစဉ်ခိုက်ဝယ် နေမင်းကြီးက သော့ သူလမ်းကြောင်းအတိုင်း သူ ကာဝန် သူထမ်းဆောင်ဖို့ အရှေ့ဆီမှ ဆောင်ထွက်ခွာလာပြီဖြစ်၏။ ရောင်ခြည် တစ်ထောင် အလင်းဆောင်သော သူရိန် နေမင်းကြီးဆီမှ လိမ္မော်ရောင်တောက် ဆောက်များ ပျံ့အန်တက်လာသည်။

တောင်ပံခတ်သံ တဖျပ်ဖျပ်ဖြင့် သူတို့တွဲ ပျံသန်းနေရာမှ ညီထွေးက ဟင်္သာမင်းကို ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်၏။ ဟင်္သာမင်းကား တည်ကြည်သော ကြွေ ဖြင့် ခပ်မှန်မှန်ပင် ပျံသန်းနေလေသည်။

“အစ်ကိုတော်ကဖြင့် တောင်ပံ တောင် ခတ်တယ်မထင်ရဘူး၊ လေဟုန် စီးနေသလိုပဲဗျ” ဟုညီထွေးက ဆိုလိုက် မှ ညီလတ်ကလည်း . . .

“ဪ . . . ဒါတော့ နောင် တော့် ဘုန်းကနဲ့ သန္တာပေပဲကိုး” ဟု တစ်ချက် ငဲ့ကြည့်ရင်း လေးစားစိတ် အပြည့်ဖြင့် မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ညီငယ်တို့ . . . နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ကောင်းကင်ယံမှာ ပျံသန်းနေရတဲ့ နေမင်းသူရိယလ နှေးနှေးနဲ့ မှန်မှန်ပါပဲ တွ”

ဘုရားအလောင်းတော် ဟင်္သာ မင်း၏ မိန့်ကြားချက်ကို ဟင်္သာညီငယ် များက . . .

“သူ မှန်မှန်ဆိုတက်နေတာကလဲ သောင်ပြင်ကကြည့်ရင် တရိပ်ရိပ် ပြေး လွှားနေသလိုပဲ ဘုရား” ဟု ပြိုင်တူဆို လိုက်ကြ၏။

ဟိမဝန္တာတောင်ကြောမှ တောင် စဉ်ခုနစ်ထပ်၏။ တောင်ထွတ်ထိပ်ဖျား များ၊ အိုင်ကြီးခုနစ်အိုင်၊ မြစ်ငယ်ငါးရာ တို့အပေါ်တွင် လေအဟုန်ဖြင့် ပြေးနေ သော နေမင်းကြီးကိုလည်း သူတို့ မြင် ယောင်မိကြပြန်သည်။

“ဪ . . . ဒါကတော့ဖြင့် ညီငယ်တို့အမြင်ကိုး၊ စကြဝဠာ တိုက် တစ်သောင်းလုံးကို အလင်းပေးဖို့ နေ တိုင်း အချိန်မှန်သွားနေရတာ အလော တကြီး မရှိမှဘဲ ပင်ပန်းမှု သက်သာပေ မပေါ့”

အလောင်းတော်ငှက်မင်း စကား ကို နားမလည်မိကြသော်လည်း သူတို့ စောဒက မတက်ဝံ့။ ပြောရင်း ပျံရင်း အတောင်ပံကြားမှာ ချွေးလေးများပင် စိုလာသလိုမို့ အချင်းချင်း အားပေးလိုက် ကြ၏။

“ယား . . . သူရိန်နေမင်းနဲ့ အပြေးပြိုင်ဖို့ ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်ကို တော့ အရင်ရောက်နှင့်ဖို့ လိုလိမ့်မနေဘူး၊ သွားကြပါမို့၊ ပျံကြစို့ရဲ့” ဟု အားယူကာ မြန်နှုန်းမြင့်လိုက်ပြန်လေသည်။

ဘုရားအလောင်း တော်မူလည်း တက်ကြွနေသော ညီငယ်များနှင့် ချစ်စနိုးကြည့်လျက် လေထဲက ဖောင့်ရှောက်ရင်း လိုက်ပါခဲ့၏။ ဝင်သိ သောအဆင်းနှင့် ပျံ့မျှစ်နုနယ် အားမာန် ကြွယ်နေသော ညီငယ်များကား ငှက် အပေါင်းအလယ်တွင် တင့်တယ်မှု ကျက်သရေလည်းရှိကြသည်။ ဟိမဝန္တာ တောင်အသွယ်သွယ်ကြားတွင် နေ့စဉ် နှင့်အမျှ လူးလာတုံ့ခေါက် အထပ်ထပ် ပျံသန်းကျင့်လည်း ရှိနှင့်ကြ၏။ ညီငယ် တို့ တိမ်တွေကြား ပြေးလွှားပဲပုံနေလျှင် ငှက်တကာတို့ ငေးမော မှင်သက်ကြ ရမ့်။

“ဝါဝွမ်းဆိုင်တွေကြား ရွှေအပ် ဖျားသိနေသလိုပဲ” ဟု အားထုစိတ်နှင့် ဆိုသူတွေတ ဆိုကြသည်။

“ပျံနှုန်းမြင့်လွန်းလို့ အိပ်မက် ထဲမှာ ခရီးသွားနေသူပမာပါပဲလား” ဟု တင်စားချီးမွမ်းသူတွေလည်း ရှိကြ၏။

သည်လိုနှင့် ညီငယ်ရွှေဟင်္သာတို့ မိုးအာကာထက်မှာ နေမင်းနှင့် အပြေး ပြိုင်ရန် စိတ်ကူးမာန်တွေ ပေါ်ပေါက် လာကြရော့ထင်။

ထို့နောက် နေမင်းနှင့်အတူ အပြိုင်ပြေးကြည့်ရန် အစ်ကိုတော်ထံ တောင်းဆို ခွင့်ပန်ရင်း ယုဂန္ဓိရ်တောင် ထိပ်ကို စုရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကြ ၏။ အရှေ့ဖျားဆီမှ ပျံသန်းတက်လာ သော နေမင်းကြီး ထိုတောင်ထိပ်သို့ ရောက်သနှင့် ရင်ပေါင်းတန်းကာ ယှဉ် ပြိုင်ပျံသန်းကြမတူ။ ဟင်္သာမင်းလည်း မတတ်သာသည့်အဆုံး ညီငယ်တို့ မော ပန်းလေလျှင် ကူညီနိုင်ရန်အတွက် အတူ ပျံသန်းရင်း ဖေးမဖို့ လိုက်ပါလာခဲ့၏။ တားမြစ်ပိတ်ပင်ဖို့လည်း စိတ်မကူးမိ တော့ ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ သိကြမည်ပ။

“ဟော . . . ဟော နေမင်းကြီး ပေါ်ထွက်လာပြီ နောင်ဘုရား”

တက်ကြွ ဖျတ်လတ်လှသော ဟင်္သာညီထွေးက စိတ်စောကာ တောင် ပံ တပြင်ပြင်ဖြစ်နေရင်းက ဆိုလိုက်၏။

ဟင်္သာညီလတ်လည်း လည်တိုင်ကို ဘယ်ညာခိုး ဆတ်ဆတ်ခိုကာ လည်ပင်းနိုးများ အကြောဖြူလိုက်ပြီး ရင်အုပ်ကိုဝင့်ကာ မာန်ချီလိုက်သည်။ အသင့် အနေအထားဖြင့် အားယူနေသော ညီငယ်များကို ဟင်္သာမင်းက ချစ်ခင်စွာ တစ်လှည့်စီကြည့်လိုက်ရင်း သူတို့၏ ဆန္ဒပြင်းပြမှုအား ပြုတော်မူမိလေ၏။

မာန်ကြလေတော့ ပျံကြပေဦးပေါ့။ ငယ်သူများပေကိုး။ မိမိကတော့ အစ်ကိုကြီးပေမို့ ဘေးကအသာရလျက် ထိန်းကွပ်ကြီးကြပ်ပေးရမည်လား။

တရိပ်ရိပ် ပျံသန်းရောက်မီလာသော နေမင်း၏ အလင်းရောင်ကြောင့် တိမ်ဖြူဆုပ်များပင် ခဲပြာရောင်မှ ဖြူဖြူလွင်ခဲ့ပေ။ တိမ်လွှာထူတွင် ရွှေရောင်အနားကွပ်များ ပိုမိုတောက်ပလာသည်နှင့် ညီငယ်များလည်း ဝန်းလွှတ်နောက်ကျကာ အနိုင်မရမှားစိုးသလို "ပိုးခနဲ" ထပျံသန်းကြလေသည်။ ယုဝဇ္ဇိရ်တောင်ထွက်ဆီမှ တာထွက်လိုက်ကြသလို နေမင်းကြီးနှင့် ညီငယ်နှစ်ဦး အပြိုင်ပြေးနေကြပြီ။

တံလျှပ်လို ရိပ်ရိပ်ပြေးနေသော သူရိန်မင်း၏ ရောင်ရှိန်ရောင်ဝါကလည်း မျက်စိကျိန်းစပ်လောက်သမို့ ညီငယ်များမှာ အလင်းပြန်ကာ လမ်းကြောင်းမပျောက်အောင်လည်း အာရုံထားနေရသေး၏။ ပျံမျှစ်သူတို့၏ ဇွဲမာန်ဟုန်ကြောင့် တပြန်းပြန်း တောင်ပံခတ်သံများကား ထက်အာကာ လေထုတွင် ညိုညိုညိုညိုနေပေတော့သည်။ သူရိန်နေမင်းကြီးကတော့ ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန်ပါပဲ။

ဟင်္သာညီငယ်ထွေး၏ တောင်ပံမှ အမွေးတို့ ဖွာလန်ကျစပြုသည်ကို နေ၏ရွှေရောင်တွင် ဟင်္သာမင်း မြင်လိုက်မိ၏။ ပိုမိုအားလန်သော ညီလတ်ကတော့ ဇောအဟုန်ပြင်းပြင်းဖြင့် နေမင်းကို အန်တုပျံသန်းနေဆဲ။

နေမင်းကြီးလည်း ရောင်လျှံ

တည်းညီ တရိန်ရိန်ဖြင့် မိုးကြိုးသွားလို တောင်းကင်ယံကိုထိုးခွင်းကာ ချီတက်မြဲ ချီတက်နေ၏။ ဒါက သူ နေ့စဉ် သဘာဝ အလုပ်ပေကိုး။ စကြဝဠာတစ်ခွင် ခြေဆန်ခရီးနှင့်နေသူနှင့် ပြိုင်နေသော ညီငယ်တို့သာ အချိန်ကာလကြာရင် ခြေကုန်လက်ပန်းကျလေတော့မည်ပေါ့။

သို့သော်ငြားလည်း ပျံမျှစ်သော ထိုငှက်ငယ်တို့ကို အဘယ်သို့ ဖျောင်းဖျာရင်း ရပ်ခိုင်းရပါ။ သူတို့မာန်ကိုလည်း မထိပါးရလေအောင် မည်သည့်စကားမှ ဆိုတော်မမူလေဘဲ ဟင်္သာမင်းလည်း ညီငယ်တို့အား သူ၏တောင်ပံဖြင့်သာ ပိုက်ထွေးကာ သိမ်းယူပွေလိုက်လေသည်။ အားအင်ယုတ်လျော့စပြုနေသော ဟင်္သာပျံတို့လည်း အစ်ကိုကြီး၏ ယုဝဇ္ဇိကဲသော အကြင်နာရင်ငွေအောက်တွင် အသာမိန်းကာ နေခဲ့လိုက်ကြတော့၏။

ညီထွေးလေးကသာ အတောင်တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း . . .

"ပျံနိုင်ပါသေးတယ်ဘုရား၊ ပျံကြည့်ဦးမယ်ဘုရား" ဟု အရှက်ပြေ ဆိုနေပေမယ့် ဟင်္သာမင်းတောင်ပံကြားမှ ရုန်းမထွက်။

ဘုရားအလောင်းတော်လည်း ညီငယ်တို့ကို မိမိ၏တောင်သို့ ပြန်လည်ယူဆောင်ခေါ်ငင်သွားတော့၏။ ညီငယ်တို့အား အမောပြေပျောက်စေရန် ဟိမဝန္တာတောင်ကြော အနောတတ္တရေအိုင်မှရေစင်တို့ဖြင့်လည်း တိုက်ကျွေးဖျန်းပက်ပေးခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ဟင်္သာမင်းသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအားကို စမ်းသပ်စုံစမ်းရန် သွားနှင့်နေပြီဖြစ်သော နေမင်းကြီး၏နောက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ထလိုက်၍ ပျံသန်းကြည့်တော့၏။ များမကြာမီ မိမိ၏တန်ခိုးတော်ဖြင့် နေမင်းကြီးကို မိခဲ့လေပြီ။ စိုးစိမျှင် မမောမပန်းဘဲ နေမင်းနှင့်ပြိုင်လျက် လေအဟုန်ဝယ် ငြိမ်ငြိမ်သာသာ ဝဲပျံနေပြန်၏။ မိမိ

လုပ်နိုင်စွမ်းကို သိလိုက်သော်လည်း ထိုသို့ ယှဉ်ပြိုင်နေမှုကား အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိ။ အချည်းနှီးသော လှလှမှန်းကိုလည်း အသိပင် ဆင်ခြင်မိလေသည်။ သို့ဖြင့် ဟင်္သာမင်းလည်း ပျံသန်းသည့် အဟုန်ကို လျော့ချကာ ထက်ကောင်းကင်ယံမှ ဝေဝဲဆင်းသက်ခဲ့တော့သည်။

ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် မိမိမိတ်ဆွေ ဗာရာဏသီမင်းကို ရုတ်ခြည်း သတိရမိကာ မင်းကြီးထံသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ဖို့ ဉာဏ်အစဉ်၌ စိတ်ကူးထင်မိလေ၏။ ဗာရာဏသီမင်းကား ယနေ့အဖို့ တိုင်းရေးပြည်ရာ အခက်အခဲမရှိစွာ မျှမက ကြည့်နူးရှင်ပျံကာ ဇာတ်တက်ကြွကြွ နန်းရင်ပြင်သို့ ကြွချီလာခိုက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကြည့်နူးရိပ်များကား မင်းကြီး၏ မျက်နှာတော်တွင် ရိပ်ရိပ်ပြေးနေကြ၏။

နန်းစံသက်ရင်သော မင်းအိုကြီး မဟုတ်သေးသည့်တိုင် ဗာရာဏသီမင်းသည် မင်းပျိုမင်းလွင် ဘဝကိုတော့ ဆယ်စုနှစ်အတန်ကြာ ကုန်လွန် ဖြစ်သန်ခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။ နွေ-မိုး-ဆောင်း-ဥပုသ်စံနန်းများတွင် စည်းစိမ်အပြည့် ခံစားရသော သက်ဦးဆံပိုင်မင်းတော်ပေမယ့် တာဝန်ဝတ္တရားများ စီးပိုးခဲ့ဖူး မျက်ထားတော်တည်ကာ ရာဇက္ခန္ဓာ အပြည့်နှင့်နေခဲ့ရ၏။

နေ့နေ့ညည တိုင်းရေးပြည်ရာများကို ချင့်ချိန်ဆုံးဖြတ်ပေးရသဖြင့် မျက်ကြောများ တင်းနေခဲ့ပေ။ မာန်ချီထားရသဖြင့် မျက်လုံးတော်များပင် နူးညံ့မှုကင်းကာ ကြည်လင်မှု လျော့ပါးနေလေပြီ။

သို့သော် စိတ်ပျိုလျှင် ကိုယ်မသတိ။ ခုကာလပိုင်း အတွင်းမှာတော့ မင်းကြီးသည် စိတ်လက်ပေါ့ပါးကာ တွေ့ကြာလို လန်းဆန်းတက်ကြွနေပါရဲ့။ အကြည်ဇာတ်လေးများ ခိုခိုထဲကူးစက်လာသည်ကိုး။

ရာဇာမင်းမြတ်သည် ဗောင်း
ဘော်ကိုသရင်း ကြည်နူးစွာ ပြုံးလိုက်
မိသည်။ စိတ်အတွေးဝယ် မြင်ယောင်မိ
သည်ကတော့ ချစ်ကြည်ရေးတမန်
အဖြစ် ဆက်သလာသော အိမ်နီးချင်း
ပြည်နယ်မှ အလှူဖူးလေးထံ အဆောင်
ဘော်ကူးရင်း ကြာခြည်ပင့်ကာ အသာ
ကြည့်မိချိန်များ။ နီတွေးသောနှုတ်ခမ်းငုံ
ဆေး ပန်းနုသွေး ကြာချပ်လေးနှင့်ပင်
ဆူချေသေးတော့။ ဖူးဖူးပုံပုံ နှင်းဆီငုံ
လေးနှင့်ပင် တူချေသေးတော့။ ဆတ်
ဆတ်တုန်နေသော ထိုပန်းကြာငုံလေး
သည် အတွင်း၌ ပျားပိတုန်းတို့ ပိတ်
လောင်ကျန်ရစ်နေသော ကြာပင်လေး
နယ်ပင်။

မိသောပါးပြင်ထက် သွေးကြော
နှုတ်များ ယှက်ငင်နေသည့်အလှကို ရှုစား
ခဲ့မိသော တစ်ခဏကို စိတ်ရောက်သွား
ပြန်၏။ ရှက်သွေးတို့ ဖြာနေသလော၊
မင်ကိုအလှ ပသာဒပေလော။ မိမိနန်း
ဆတ်တစ်လျှောက် ကောက်ယူခဲ့ရသော
ခွဲစားအပေါင်း အထောင်အသောင်း
ဆီမှ ရှားပါးသော အလှတရားပေ
ဆကား။

ပဝါဇာခြည်များ လှစ်ဟသွား
နှိတ် မြင်လိုက်ရသော အပြုံးလေး။ ရှက်
စနိုး အပြုံးကလေး။ ထိုအပြုံးကို ရှက်
ဖြူဟု အမည်ပေးချင်မိ၏။ မိမိကလည်း
ထိုအပြုံး၌ပင် နှလုံးခုန်မိလျက် လှုပ်
ကြည့်မိသော ပဝါစကို ရုတ်ခြည်းပြန်ချ
ထိတ်မိသည်။ အိခနဲ လျှောက်အုပ်ဆိုင်း
သွားသော ဇာပဝါအောက်မှ မော့တော့
တော့ မျက်နှာလေးကိုတော့ အတန်ကြာ
ငေးကြည့်နေမိသေး၏။ တိမ်မျှင်များဖုံး
သွားသော လဝန်းလေး။ ပင့်ကူမျှင်များ
ရစ်တွယ်သွားသော နှင်းပန်းလေးနှယ်
ခါတကား။

အလှ နတ်ဖုရားမလေး၏ ထို
အပြုံးသည်ကား ဆိ၌စိမိသော ဝှမ်း
ဆစ်ဆုပ်ကဲ့သို့ မိမိနှလုံးအိမ်ကိုပျောအိ
ညွှတ်သက်သွားစေသည်။ မခွဲတရို့ အပြုံး
ဆေးလား။ ရှက်ရွံ့ပြုံးလေသား မိမိ မခွဲ

ခြားချင်တော့။ သို့သော် မိမိအား မနှစ်
လိုခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်း
ကာ ကြည်နူးချစ်ကြည်ပင် ရှိသလိုလိုဟု
မိမိ ထင်မြင်ယုံကြည်ခဲ့မိသည်။

ကျေနပ်ရသည်ကောလေ။
ခြင်သော်ဆိုသည် သီရိရွှေခွက်နှင့်
သာထိုက်သကဲ့သို့ မိမိလို ထီးဆောင်း
မင်းမို့သာ ထိုအလှတရား ဆိုက်ရောက်
လာခဲ့သည်ပဲ။ အရွယ်၏ နုပျိုခြင်း
အဆင်း၏ လှပခြင်း စာတင်ထားသမျှ
ကောင်းခြင်း အထွေထွေသည် ထိုမိမိ
ပျိုတွင်သာ အားလုံး စုန်ပေါင်းစုနေခဲ့
ပေသည်။

နဖူးစပ်မှ ခြေဖျားအထိ အလှ
ခွဲသောနေရာဟု တစ်စွန်းတစ်ကွက်မျှ
ပင်မရှိ ဖြစ်ချေ၏။ ဒါတွေကို မကြာခဏ
ပြန်ပြန်သတိရနေမိသည်။

သည်းခံပ။ ထိုအလှတရားများ
နှင့် သည်ညီလာခံအပြီးတွင် ဆုံတွေ့ရ
ချေဦးတော့မည်လေ။

ကြည်နူးရပါသည်ကော အမိ
ငယ်။ မိမိရင်အစိုကား ဖားဖိုမှလေအိတ်
ကဲ့သို့ပင် တလှုပ်လှုပ် တဖိုဖိုဖြင့် တုန်ရီ
လှုပ်ခတ်အောင် ကြည်ရွှင်ခဲ့ရသည်ပ။

နွေးမိုးဆောင်းနန်းဆောင်သုံးခု
အလှည့်လှည့် အပြောင်းပြောင်းဖြင့်
ကာမစည်းစိမ်ကို မိန်းမသား အလဲလဲ
အဖယ်ဖယ်ဖြင့် စံစားခဲ့သော အတွေ့
အကြုံများပင် မရှိခဲ့သလိုပါဘဲ။ မိမိ
သည် နုနုငယ်ငယ် ဆယ်ကျော်သက်
ရွယ် လူပျိုပေါက်ကလေးလို ရင်ခုန်မော
လှနေ ရ၏။

နန်းဆောင်မှ မထွက်ခွာခင်ပင်
နှင်းပန်းရောင်ပိုးထည် ဇာချည်တို့ဖြင့်
လွမ်းခြုံအပ်သော အရိပ်လေးကို မိမိ
လည်ပြန်ငေးကြည့်ခဲ့မိသေး၏။ ပန်းနု
သွေး အဝတ်အထည်တို့ပေါ်သို့ နွယ်ကျ
နေသောဆံနွယ်လေးများသည် ပိတုန်းခွဲ
လိုနက်ပြောင်နေ၏။ ထိုဆံနွယ်များကြား
မှ သည်ကပ်သား စိုစိုအိအိလေးက
လည်ပတ်လေ၏။ မင်းကြီးစိတ်ထဲတွင်
ယခု နှစ်နှစ်လောက်လောက်လောက် လိုက်ရသကဲ့သို့ လတ်

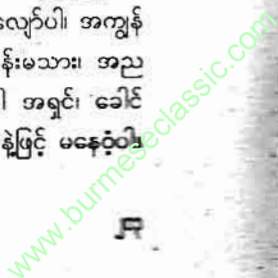
ဆတ်စွာ ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် နှိမ့်သော်
ထိုအလှတရားကို မြန်လည်တော့အင်
မိခိုက် မိမိစိတ်သည် ကြည်နူးချစ်
တသိမ့်သိမ့် ခုန်ပြန်လေသည်။ ရာ
က္ကန္တေပျက်လုပါပေ။

အို... အဆရာထောင်၊ အဆ
သိန်းသောင်း၊ ဟုတ်နိုင်ပါရဲ့လား။ သူ
ကလေး၏ အလှတရားသည် ရှိနှင့်ပြီး
သော မိဖုရားများထက် သာပါပေရဲ့။
တွေးပေးသမျှမိန်းမသားတို့ထက်ပင် ပိုပါ
လေရဲ့။ ထိုမယတ္တဝါတို့နှင့် အလှတွင်
တူသည်ဖြင့် အနုတွင် သူမက သာပေ
မည်။ ပျိုမင်းခြင်းသည် သူမ၏အသား
အရော နှိမ့်သည်။ နှည့်ခြင်းသည်
သူမ၏ အမူအရာမှာ နှိမ့်သည်။ ဤ
ခြင်းသည် သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာတွင် နှိမ့်
သည်။ မိမိကို ရှက်စနိုးနိုး တော့ကြည့်
လိုက်သော မျက်ဝန်းများသည် ပြာရုံမျှ
မက ကြည်ရွှ်ပင် နေခဲ့သည် မဟုတ်
လော။ အို-ကြည်ရုံမျှမက ရှင်းသန့်လို့ပင်
နေချေသေး၏။

အမူနီအမွှားကင်းသော ကြာ
အိုင်အောက်ခြေမှ ကြာစွယ်တို့ကို မြင်ခဲ့
ရသလိုပင် သူမ၏အလှတရားကို မျက်
ဝန်းများမှတစ်ဆင့် မိမိမြင်ခဲ့ရသည်ပင်။
သလင်းကျောက်တို့၏ ကြည်လင်ခြင်းကဲ့
သို့ အေးမြခြင်းကိုလည်း ဆောင်သော
မျက်ဝန်းများပေတကား။

ညီလာခံသဘင် ဆင်ယင်ခိုက်
မှာပင် မင်းကြီးသည် ထိုအလှဖူးကလေး
နှင့် ဆုံတွေ့စဉ်က ဖွင့်ဟလိုက်သော
စကားသံစဉ်များကိုကြားယောင်မိပြန်၏။
မိမိက မိဖုရားအရာထားကာ နန်း
ဆောင် သီးသန့်ပေးသနားမည်ဟု ဆို
လိုက်စဉ် ...

“ကျီစယ်သောသဘော ပြော
လျှင်ဖြင့် ကိစ္စအထူးမရှိပါဘုရား၊ ဆန္ဒ
အမှန်နှင့်ပြောလျှင်ဖြင့် မယုံကြည်နိုင်ပါ
သခင်၊ သင့်လဲမသင့်လျော်ပါ။ အကျွန်
သည်ကား သာမညမိန်းမသား၊ အည
တရ ကချေသည်မျှပါ အရှင်၊ ခေါင်
မဟေသီ ဝေးအဆင့်နဲ့ဖြင့် မနေဝံ့ပါ။”

ကိုယ်တော်ရှင် မင်းတရားကြီးကို မြေ
ဖျော်ခွင့်ရသည်မှစ၍ သာသနာ့အဖွဲ့
ကျေနပ်ရပါပြီ။ အရှင်လိုသည်အချိန်၊
အရှင်လိုသည်ခဏ ဘုရားကျွန်မ အရံ
သင့်ရှိနေပါမယ်။ ချွတ်ချက်အလွတ်၊
ခေါင်းလောင်းတစ်ကြိမ် အတီးမှာပင်
ချည်းချည်း ချော်ပြောင်ဆက်ပါမယ်။
အရှင်အား စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာ နန်းနေ
ပြည်ရာ ကောင်းစွာပံ့ပိုးပါစေရအောင်
တဲ။

**နန်းနေချည်း ကြွယ်လှသော
အလွန်လေးသောတကား**

အဖြစ်အပျက်တို့ကား အလွန်
မြန်ဆန်ပါ၏။ ထိုယမင်းရွှေစင်လေးတို့
ပိုက်ထုပ် သိမ်းမြန်းလိုသည်အထိ ဖြစ်
ပေါ်လာသော ချစ်ခြင်းတရားသည် သူ
ကိုမြင်သည့်ခဏ လက်တစ်ဖျစ်အတွင်း
ပင် ဖြစ်ပေါ် ပေါက်ဖွားလာခဲ့၏။ တစ်ခါ
ဖူးမျှ မမြင်ဖူးပါဘဲလျက် ဤညီလာခံ
မတက်မီလေးတွင်ပင် အဆက်အသ
ရောက်ရှိလာခဲ့သော ရတနာကလေး။

ထိုမြင်လိုက်ရသည့် တဒင်္ဂမှာပင်
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော မြတ်နိုးတွယ်တာစိတ်။
ညီလာခံသဘင်ကိစ္စကြောင့်သာ ထားခဲ့
ရပေမည် စိတ်ကမပြောငှ။ ယနေ့မနက်
ခင်းတစ်ခုလုံး သူကလေးသာစိုးမိုးနေ၏။
ခက်ပေါ့၊ ခက်ပေါ့။

အတွေးတို့ဖြင့် မင်းကြီး ယောက်
ယက်ခတ်နေချိန်မှာပင် သစ်ရွက်ကြွေ
တစ်စ လျှောဆင်းလာသလို ဟင်္သာမင်း
သည် လေနှင့်အတူ သူတ်ခနဲ အပါးသို့
ရောက်လာ၏။

“အလို အဆွေတော် ဟင်္သာမင်း
ပါကလား”

မင်းကြီးက ရှင်မြူးစွာပင် စတင်
နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပ အရှင်မင်းကြီးအကျွန်ုပ်
ပါ”

“ဘယ်သို့ဘယ်လို လမ်းမှားပြီး
ရောက်လာပါသလဲအဆွေ” ဟု မေးမိပြီး

မှ မင်းကြီးလည်း ကဗျာကရာ ပြင်ဆင်
ရင်း... “အို... ကောင်းကင်ကြီးမှာ
လမ်းကြောင်းအရှင်းသားမို့ လမ်းမှား
နိုင်ပါဘူးလေ။ ခင်ရာမင်ကြောင်း စိတ်
ထားကောင်းနဲ့သာ သတိတရ လာ
ရောက်ခြင်း ဖြစ်မည်ပ” ဟု ဆိုလိုက်
လေ၏။

ဟင်္သာမင်းလည်း အဖြစ်မှန်ကို
အတိုခွဲကာ ရှင်းပြလိုက်သည်။ ထိုအခါ
မင်းကြီးလည်း ဟင်္သာမင်းအား အံ့ဩ
သွားကာ နေမင်းနှင့်အတူ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့
သော ထိုအဟုန်ခွဲဖြင့် မိမိကို ပျံသန်း
ပြုပါစု ကောင်းဆို ပြသခိုင်းပြန်၏။

ဟင်္သာမင်းလည်း အသာအယာ
ပြုကာ ငြင်းဆိုတော်မူလေသည်။

“အကြောင်းမဲ့ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းဟာ
အချည်းနှီးသော လုပ်ရပ်ပါ အဆွေ”
ဟုလည်း ဆိုလိုက်၏။ မင်းကြီးကလည်း
လက်မလျှော့။

“မှန်ပါသည်အဆွေ၊ သို့ပေမယ့်
အသင့်ရဲ့ အစွမ်းအစကို လှစ်ဟထုတ်
ဖော်ပြခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို အားရ
ကျေနပ်မှုပေးပါ။ အကျွန်ုပ်၏ လေးသည်
တော်တို့ကိုလဲ ပညာရည်ချိုးဖြင့်ပေးပါ။
ကျွန်ုပ်လည်း ယနေ့ကြည့်နူးရှင်ပျ စိတ်
အားတော်ရလှသဖြင့် အပျော်သဘော
ပေပ” ဟု ချစ်ခင်နှစ်လိုသော အပြုံးဖြင့်
တောင်းဆိုပြန်သည်။

ဟင်္သာမင်း မငြင်းသာတော့။
မိတ်ပျက်မခံလိုသဖြင့် . . .

“ကောင်းပါပြီအဆွေ၊ ရှုစား
တော်မူပါ” ဟု ကြည်လင်စွာ ပြန်ပြော
လေ၏။ ထို့နောက် တောင်ပံရွှေနားကို
သားနားအောင်သိမ်းလျက် . . .

“နန်းရင်ပြင်က ဟောဟို တိုင်
ထိပ်မှာ မိမိနားနေပါမည်။ လေးသည်
တော် အကျော်အမော်တို့က ရင်ပြင်
အရပ်လေးမျက်နှာတွင် ငနရာယူကာ
မိမိအား ပြင်းစွာသော အဟုန်ဖြင့် လေး
တော်များကို တစ်ပြိုင်နက်မစ်လွတ်ပါ။
မညှာမတာ ထိအောင်သာ ရဲရဲပစ်ပါ။
မိမိက ထိုလေးမြားတံများကိုတစ်မဟုတ်

ချင်း လိုက်လံသိမ်းယူလျက် လေးသည်
တော်အသီးသီး၏ ကျောလယ်မှ မြား
ကျည်တောက်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ထား
ပေးပါမည်။ လေးသည်တော်တို့ပစ်လွှတ်
အပြီး တင်ထားသောလေးညှို့ကို မရစ်
သိမ်းမိမှာပင် ထိုမြားအသီးသီးကို နေရာ
တကျ ပြန်ထားပေးပါမည်” ဟု ရဲငုံပြတ်
သားစွာဆိုလေ၏။

ဟင်္သာမင်း၏ တိကျပြီး မယုံနိုင်
လောက်သော အစီအစဉ်အတွက် မင်း
ကြီးလည်း အံ့အားတသင့် မျက်ခွံလှန်
သွားတော့သည်။

ထို့ပြင် တွေးဆဆင်ခြင်ကြည့်ရုံ
မျှပင် မဖြစ်နိုင်သော ဟင်္သာမင်း၏
ပျံသန်းနှုန်းကိုလည်း အလွန်လျှင် စိတ်
ပါဝင်စား အာရုံထားမိသွားလေ၏။

သို့ဖြင့် လေးသည်တော်ဝန်ကြီး
အား ပြိုင်ပွဲကိစ္စအဝဝကို အမြန် ပြင်
ဆင် စီစဉ်စေခဲ့သည်။

လေးသည်တော်တို့ အသင့်ဖြစ်
သည်နှင့် ဟင်္သာမင်းလည်း တိုင်ထိပ်
ပေါ်သို့ အသာအယာပင် ပျံတက်နေရာ
ယူလေ၏။ ထို့နောင် တိုင်ထိပ်ပေါ်တွင်
တည်ကြည်ခဲညားစွာ နားလျက်ရှိရာမှ
အရပ်လေးဖက်ရှိ ဓလးသမားတို့အား
မြားဖြင့် ပစ်ခွင်းခိုင်းလေသည်။ နန်းရင်
ပြင်အလုံး အပ်ကျသံမျှ မကြားရလေ
အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်
မှာ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ရပ်ဆိုင်းသွား
သလိုပ။

လေးသမားတို့ ပစ်လွှတ်သော
မြားသွားများသည် နှိုးခနဲတစ်ပြိုင်တည်း
မြည်ကာ ကောင်းကင်သို့ လျင်မြန်သော
အဟုန်ဖြင့် တက်သွားလေ၏။ မြားခွင်
လေးသည်တော်များ၏ အစွမ်းကို သိပြီး
ဖြစ်သော ဗာရာဏသီပြည်ရှင် မင်း
တရားကြီးသည် ချစ်မိတ်ဆွေ ဟင်္သာ
မင်း၏ အသက်နှင့်ထပ်၍ မိမိအား
သူ၏အဟုန်ကိုပြုဖို့ တောင်းဆိုမိခြင်း
အတွက် နောင်တရနေမိသည်။

မတော်တဆ မြားတစ်စင်းက
သို့မဟုတ် လေးစင်းလုံးသာ အဆွေ

တော် ရွှေဟင်္သာမင်းအား ထိမှန်ခဲ့ပါက သူကူးမရ ဖြစ်ချေရမည်လေ။ သို့သော် တစ်ဖက်ကလည်း မိတ်ဆွေ၏ တည်ကြည်သော အသွင်ကို ယုံစားကိုးကွယ်မိသည်လေ။

မဖြစ်တန်ကောင်းဟု ဆိုသော အရာများ ဖြစ်လာခဲ့ပါလျှင်ကော။ မင်းကြီးသည် စိတ်ဝင်စားစွာ၊ စိတ်ပူပန်စွာဖြင့် မြားတို့၏လားရာကို မျက်ခြည်ဖြတ် ကြည့်လျက်ကပ်စိတ်အာရုံ၌ အလှကြာပဋိသည် ဖျတ်ခနဲပွင့်သွားချေ၏။

ကြီးတေးသော နှုတ်ခမ်းငုံလေး၊ နန်းနအသွေး”

ထိုခဏမှာပင် ကွင်းလယ်ရှိ တိုင်ထိပ်ဖျားမှ ဝှိုးခနဲထပျံသွားသော ဟင်္သာမင်း၏ တောင်ပံရွှေအသွေးသည် လျှပ်ဆတ်သလိုပင် နေခြည်၌ ပြက်ထင်သွား၏။

တိုင်ထိပ်တွင် ဟင်္သာမင်း၏ပုံရိပ် ဖြစ်ရတော့သော်လည်း ဘယ်နေရာ၌ နန်းနေသည်ကိုကား ခန့်မှန်း၍ မရ။ အားလုံးသည် ဖျပ်ဖျပ်လက်သော ထိပ်နှယ်ပင် ရိပ်ရိပ်ထိုးလျက်ရှိ၏။

မင်းကြီး၏ မျက်လုံးအစုံသည် တိုင်ထိပ်ဖျားမှသည် မိုးယံ၊ မိုးယံသည် တိမ်တိုက်၊ တိမ်တိုက်မှသည် ဖြူပြင်၊ ဘယ်မှာရှာကြည့်ရမည်မသိသွားနေမိ၏။ ထိုစဉ် တဒဂ်လေးမှာ မင်းကြီး၏အာရုံဝယ် . . .

“အလှဖုရားမလေး၏ မှီသော ခြင်္သေ့ထက်မှ ယုတ်ငင်နေသည့် သွေးကြောမျှားများ” ကို စိတ်ရောက်သွားမိ၏။ ရှက်သွေးဖြာနေသော ပင်ကို အလှလေး။

လေးသမားတို့၏ကျော၌ ချိတ်ထွယ်ထားသော မြားကျည်တောက်ထွက်သည့် မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းက ပစ်လွှတ်လိုက်သောမြားတို့သည် သောက်ခနဲ ထောက်ခနဲ ပြန်လည်ထုတ်ခွံလာကြ၏။ လေးသမားတို့သည် မြားတံများ ဝင်ရောက်စိုက်ကျ

လာသော အဟုန်၊ အသံ တို့ကြောင့် တုံ့ခနဲ တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားကာ ကျောမှ ကျည်တောက်များဆီသို့ သမင်လည်ပြန် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်မိကြလေ၏။

ဟင်္သာမင်းကိုက်ချိုး ပြန်လည်ထည့်ပေးသွားသည်ဟု ထင်ရလောက်သော သက်သေတို့ မည်သို့ပြုရမည် မသိနိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်အထိ မြန်လှချေ၏။ ဝါရွှေသော ရောင်ခြည်တစ်လက်လင်းပွင့်သွားသလိုသော လှောင်ပြန်လွန်းသည့် အရိပ်တစ်ခုသာ ဖြူပြင်သွားခဲ့ပြီး မြားတို့သည် အကယ်ပင် ပြန်ရောက်နေခဲ့ချေပြီတကား။

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်မျှ အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပင် လေးသည်တော်တို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သော ထိုမြားလေးစင်းလုံးအား ဖမ်းယူကာ ပစ်သူတို့၏ မြားကျည်တောက်များထံ ပြန်ထားပြီးသော ဘုရားလောင်းဟင်္သာမင်းသည် မူလနားနေခဲ့ရာ ကွင်းလယ်ကောင်ရှိ တိုင်ထိပ်သို့ တစ်ဟုန်ထိုးဖျံကာ ပြန်လည်နားနေလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ အပြေးအလွှား နားနေလိုက်ရသော်လည်း ဟင်္သာမင်းကား မောပန်းတုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ အမွေးအတောင် တစ်ပင်တလေမျှပင် ဖွာမနေ။ ကာလရှည်ကြာစွာကပင် မလှုပ်မရွား နားနေဘိသယောင် ထင်စေရအောင်ပင် ပကတိငြိမ်သက်နေချေ၏။

မင်းကြီးလည်း မိမိ၏အရှုံးကိုပင် ရစမပြုအားဘဲ မိမိလေးသည်တော်များ၏မြားချက်မခဘဲ ဟင်္သာမင်း အသက်ရှင်လျက်ရှိနေခြင်းကို အရင်ဆုံး ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်သွားကာ သက်ပြင်းရှည်ကို ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ မိတ်ဆွေ၏ ရှင်သန်ခြင်းနှင့်လျင်မြန်ခြင်းကို အပြေးသွားကာ ပွေ့ပိုက် ဂုဏ်ပြုလိုက်ချင်သော်လည်း ရာဇဏူကြွေကိုထောက်ကာ ပြုံးရုံသာ ပြုံးပြလိုက်မိ၏။

မိမိ ပြုံးနေမိစဉ်မှာပင် . . . “ပဝါဇာခြည် လှစ်ဟသွားခိုက် မြင်လိုက်ရသော အပြုံးကလေးသည်

ဖျတ်ခနဲ ထင်လာပြန်သည် မိမိတယ် ထိုအပြုံး၌ပင် နှလုံးခုန်မိခဲ့ပါလျှင် အိမ်လျှောကျသွားသော လာဝါအောင်မှ မျက်နှာလေးကိုတော့ သည်ညီလာခံထ အပြန်မှာ တစ်မှိတ်မိကြည့်လေဦးမှ”

ဟင်္သာမင်း၏ လျင်မြန်ခြင်း အတွက် ထောမနာပြုသော် လက်ခုပ်သံတို့ကား နန်းရင်ပြင်တွင် တဖျောဖျော၊ တဖြောင်းဖြောင်း ပဲ့တင်ထပ်နေဆဲ။

ပစ်ပေါက်ဂုဏ်ပြုကြသော ပန်းခေါက်ပေါက်တို့သည် ဆောင်း၏ နှင်းများသဗ္ဗယ်ဝင်၊ လေးသည်တော်တို့လည်း လေးမြားသွားတစ်ခုက ဟင်္သာမင်းအား လက်ခုပ်ပြုဘာပေးလျက် ရှိ၏။ ထိုသောသောသည် လက်ခုပ်သံလေချွန်သံများက မင်းကြီး၏ လွင့်ဖျံနေသောစိတ်များကို ပြန်လည်ခေါ်ယူလိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် လေးသည်တော်များသည် ဒူးတစ်ဖက်စီထောက်ကာ ကိုယ်များကို ကိုင်းညွတ်လျက် ဟင်္သာမင်းအား အရိုအသေပြုကြလေ၏။ မင်းကြီးလည်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လျက် ဝင်းပစ္စာ ပြုံးရင်း မိတ်ဆွေ၏ လျင်မြန်စွမ်းကို ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေဆဲပေ။

သည်ပီတိ အကြည်ဓာတ်သည် မကြာမတင်မကမမှ မင်းကြီးရင်၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် ပီတိကျေနပ်ခြင်းများနှင့် ရောယှက်သွားပြန်၏။

“ကျေနပ်ရသည်ပ၊ ခြင်္သေ့ဆီနှင့် သီရိရွှေဂွက်တို့ကိုသို့ မိမိလို ထီးဆောင်းမင်းနှင့်မို့သာ ထိုအလှရတနာသည် ဆိုက်ရောက်လာသည်ပလေ၊ လိုက်ဖက်ညီစွာ တင့်တယ်ပန်ရစွာ ဟု မင်းကြီးကျေနပ်စွာ ပြုံးနေမိတော့သည်။

ထို့နောက်မှာတော့ ဟင်္သာမင်းသည် တိုင်ထိပ်မှ ညင်သာပေါ့ပါးစွာ ပန်းပွင့်မှ ပွင့်ချပ်လေးတစ်ဖက် ပဲ့ကျလာသလို သက်ဆင်းခဲ့ကာ မင်းကြီးအပါးဝယ် ရောက်ရှိလာ၏။ သူ့အသွင်ကား မောပန်းနှမ်းနယ်ဟန်လည်းမရှိ၊ တက်ကြွဂုဏ်ယူဟန်လည်း ကင်းဘိ၏။

မင်းကြီးလည်း မိမိလက်ကို အသာဆန့်တန်းကာ မိတ်ဆွေ ဟင်္သာမင်းကို ကမ်းလင့်ကြိုဆိုလိုက်သည်။

ပြည့်ရှင်မင်း၏ လက်ပေါ် နားခွင့်ရသည်တိုင် ဟင်္သာမင်းကတော့ နားတော်မူဘဲ နားဟန်ပြုကာ ဝဲယုံလာပြီ။ အနီးအဝေးရှိ ကြောကလပ်သေတ္တာတွင် နားလိုက်လေ၏။

“သစ်သောင့်သစ်သာ သင်နားလိုရာမှာ နားဆိုအပ်နော်ပြီ။ ဟုမင်းကြီးက ကျေးဇူးတင်စွာ ခွင့်ပြုရင်း နီးကပ်စွာ ဆိုလိုက်သည်။

ဟင်္သာမင်း၏ လျင်မြန်ခြင်း အဟုန်ကား မိုးကြိုးလျှပ်ခွယ်တမျှပေဟကား။ ရောင်စဉ်အလင်းတန်းတမျှပေဟကား စသည်။ စသည်ဖြင့်။

ဟင်္သာမင်းကား ပကတိတည်ငြိမ်လျက်ပင် ငြိမ်းချမ်းစွာရှိနေ၏။ မင်းကြီး၏ ချီးမွမ်းစကားကို အသိအမှတ်ပြုကာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်လည်ပြောကြားသော်လည်း မတုန်မလှုပ်။ မှူးမတ်အပေါင်းကလည်း ဟင်္သာမင်း၏ အဟုန်အတွက် အထင်တကြီး တအံ့တဩ ဖြစ်ရခြင်းကို မဖုံးကွယ်နိုင်ကြဘဲ မင်းကြီးမိတ်ဆွေတော် ဟင်္သာမင်းကား သွက်လက်လျင်မြန်ပေစွ။

ရေတံခွန်မှ သွန်ကျသော ရေအလျင်ထက် လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်မှ ကြွေသက်ကျ ဆင်းလာသော ဥက္ကာပျံကြယ်တစ်စင်းထက် လည်းကောင်း၊ မုန်တိုင်းမိုးသက်ထက် လည်းကောင်း၊ မြန်ပေစွဟု အမျိုးမျိုးသော တင်စားချက်များဖြင့် ချီးပမဆုံး ရှိနေကြလေ၏။

သို့သော် ဟင်္သာမင်းကား ချီးမြှောက်မှုကို ရွေးတစ်စေ့မျှပင် မာန်မတက်ဘဲ ပြုံးလျက်သာ ခံယူနေသည်။ မိတ်ဆွေဟင်္သာမင်း၏အပြုံး၊ အလှနတ်ဖုရားမလေး၏အပြုံး၊ အိုမင်္ဂလာရှိလှစွာသော ထိုအပြုံးများသည်ကား မိမိနှလုံးအိမ် ဝှမ်းဖတ်စကို ပျော့အိညံ့သက်သွားစေသော ဆီမွှေးများပေတကား။

မခိုတရို့ အပြုံးလေးနှင့်ကား သည်ညီလာခံသဘင်အပြုံးမှာ ဆုံတွေ့ရချေဦးမည်။

တရာကသီမင်းကြီးလည်း မိတ်ဆွေဟင်္သာမင်းကို ကျေနပ်အားကျစွာ ကြည့်ရင်း . . .

“အမောပြေပါက အကြည်တော်၏အနိုင်အတွက် ပဏ္ဍာဆက်ပါရစေ”ဟု ခုတ်ကြည့်မြတ်နိုးစွာ ဆိုလေ၏။

ဟင်္သာမင်းလည်း စိုးစိမ့်ပင်မောပန်းရိပ် အဖျားမသတ်သော ပကတိအသံဖြင့် “ကျေးဇူးကြီးလှပါပြီ အဆွေတော်မင်းကြီး၊ မည်သည့်လက်ဆောင်တော်ကိုမျှ လောင်းကြေးအဖြစ် မယူလိုပါ။ အကြောင်းမူကား အကျွန်က အရှင်မင်းကြီးအား စိတ်ကြည်လင်ရွှင်ပျပါစေကြောင်းမျှကိုသာ ရည်စူးလျက် အကျွန်အားထုတ်မှုဖြင့် အစွမ်းပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။ နှလုံးလန်းရွှင် ကြည်နူးခဲ့လျှင်ပင် အကျွန် ကျေနပ်လှပါပြီ” ဟု ဆိုလေ၏။

“ကြည်နူးရပါသည်ကော အမိငယ်၊ မိမိရင်အစုံသည် ဖားဖိုလေအိတ်ကဲ့သို့ပင် တလှုပ်ဖိုဖို လှုပ်ခတ်ကြည့်ရွှင်ခဲ့ရသည်ပဲ။ နှလုံးပျိုမျှစ်သော မင်းလှလင်ပျိုလေးလို ရင်ခွန်နေမိပါရဲ့”

ထို့နောက် မင်းကြီးအား . . .

“အကျွန်၏ လျင်မြန်မှုအဟုန်ဆိုသည်မှာ မည်သို့မျှ အံ့ဩစရာမဟုတ်လှပါ။ အကြောင်းမူ ထိုလျင်မြန်ခြင်းထက် အဆအသိန်းမကမြန်သော အရာ၊ အကျွန်ထက် အဆကုဋာကုဋေသာလွန်သော လျင်မြန်ခြင်းများ ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏” ဟု ဟင်္သာမင်းက ဆိုပြန်လေသည်။

မင်းကြီးလည်း အဆွေတော်၏ နှိမ့်ချစကား နားကင်းသော နှလုံးစိတ်အတွက် ဝိုင်းပြီး ချစ်ကြည်ညိုမိပြန်၏။ ထို့ပြင် မိမိ၏ အတွင်းစိတ်ကလည်း ကြည်လင်ဖြူဖြူ လန်းဆတ်နေသည်ဖြစ်ရာ ဟင်္သာမင်းကိုသာ ပြုံးလျက် ကြည့်နေမိတော့သည်။

မိမိ လည်ပြန်ငေးကြည့်ခဲ့မိသော ပိတုန်းခွံလိုက်ပြောင်နေသည့် ဆံနွယ်များကြားမှ လည်ကုပ်သားလေးသည် မင်းကြီးစိတ်ထဲ ခုပင် မြင်တွေ့လိုက်သကဲ့သို့ လတ်ဆတ်စွာ ပြက်ပြတ်ထင်ထင် ရှိနေဆဲ။ ပြန်လည်တွေးထင်မိခိုက်မှာပင် ကြည်နူးရိပ်ဖြင့် တသိပ်သိပ် ပြုံးမိပြန်လေ၏။

မင်းကြီးက . . .

“အကြည်တော်သည် သူ၏ အစွမ်းအဖြစ်သော လျင်မြန်မှုအဟုန်အတွက် ဂုဏ်မတက်နိုင်ခြင်းသည် အခြားသော ဒီထက်ပိုမိုသည့် အဟုန်အလျင်များ ရှိနေသေး၍ပေလော” ဟု ခပ်ရွှင်ရွှင်ပင် ဟင်္သာမင်းအား မေးလိုက်မိပြန်သည်။

ဟင်္သာမင်းလည်း . . .

“ရှိသည်ပဲအဆွေ၊ ရှိလေသည်ပဲ” ဟု တည်ကြည်စွာဆိုပြန်၏။

သူ့အသံတွင် လျင်မြန်စွာ သန်းခဲ့ရသဖြင့် မောဟိုက်နေခြင်းသည် အရိပ်အယောင်မျှ အဖျားမခတ်။

မင်းကြီးလည်း ချစ်သော မိမိဆွေကို ကျီစယ်လိုသဖြင့် . . .

“နှစ်ဆါသုံးဆါလေးဆ အဘယ့်မျှ ပိုမြန်ပါသလဲ အသင်ငှက်မင်း” ဟု မေးပြန်၏။ ဟင်္သာမင်းလည်း . . .

“လေး-ငါး-ဆယ်ဆမက အဆရာထောင်မျှ မြန်သော့အဟုန်ပင် ရှိသေးသည်” ဟု ခြိမ်းဖြေလေသည်။

ထိုအခါ တရာကသီမင်းကြီးက ပြုံးလိုက်၏။

“ပိုလွန်းပါသနော် အဆွေတော်”ဟုလည်း ရွှင်ကြည်မြမြ စကောလိုက်သည်။ ဟင်္သာမင်းကလည်း . . .

“မပိုပါ ချစ်ဖူးကမ်းကြီး၊ ထက်မြန်သော အသားပိုသောင်းလှသော အဟုန်ပင် လျင် ပိုပါသေး၏” ဟု ဖြေပြန်လေသည်။

“အို . . . အဆရာထောင်၊ အသိန်းသောင်း၊ ဟုတ်နိုင်ပါရဲ့ သူ့အသံအလှတရားသည် ရှိနှင့်ပြီးသော မိမိ

တော် သာပါပေရဲ့၊ တွေဖူးသမျှ
သားတို့ထက်ပင် ပိုပါလေရဲ့”

တွေးဆရခက်သော အကြည့်
တော်သမားမင်းအား မင်းကြီးသည် ငေး
တော်လျက် ကြည့်နေလိုက်မိ၏။

ထို့နောက် မင်းကြီးလည်း သိလို
တော်မအောင်အည်းနိုင်တော့ဘဲ . . .

“လျင်မြန်လွန်းလှသော ထိုအရာ
အဘယ်နည်း” ဟု မေးလျှောက်
တော်တော့သည်။

“ထိုအဆအသိန်းမက မြန်သည်
သောအရာကိုကား ချစ်သောအဆွေ
မင်းကြီးအား အကျွန်ကလည်း ပြောပြ
တော်သေး၏” ဟု ဟင်္သာမင်းက ဆိုလိုက်
တော်သည်။

“တရားကသိမင်းကြီးလည်း
အဆွေကို ဖျတ်ခနဲရှုပ်ကာ . . .

“အဆအသိန်းမက မြန်သော
အရာ ဟုတ်စ” ဟု ဟင်္သာမင်းကို အံ့ဩ
တော်မေးလိုက်၏။

“မှန်ပါသည် အရှင်မင်းကြီး၊
အသိန်းမကမြန်သောအဟုန်ပါ”

ဟင်္သာမင်းက တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ
တော်လောင်းအတည်ပြု ပြောဆိုလိုက်
တော်သည်။

ဟင်္သာမင်း၏မျက်နှာ၌ အေး
တော်ငြိမ်သက်ခြင်းကို မြင်လိုက်လိုက်
တော်သော မင်းကြီးသည် အဆွေတော်
တော်အံ့အံ့ ပြောနေချေပြီဟု ယုံကြည်
တော်၏။ မိတ်ရင်းဆွေချာအချင်းချင်း
တော်သဘော ပြောခြင်းကား မဟုတ်
တော်လေပြီ။

“ကိုစယ်သောသဘောဖြင့် ပြော
တော်ဖြင့် ကိစ္စအထူးမရှိပါဘုရား။ ဆန္ဒ
တော်ဖြင့် ပြောလျှင်ဖြင့် မသင့်လျော်ပါ။
တော်ကား သာမည အညတရ ကချေ
တော်မျှပါသည် အရှင်၊ ခေါင်မဟေသီ
တော်အဆင့်ဖြင့် မနေပဲပါ။ အရှင် လို
တော်အချိန်၊ အရှင်လိုသည့်ခဏ ဘုရား
တော်မ အရံသင့်ရှိနေပါမယ်။ မညည်း
တော်ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ပါမယ် ဘုရား”

တော်ကွယ်။ ပါးနပ်လိမ္မာ ရှိလှသည့်
တော်သေပေပဲ။

အဆွေတော် ဟင်္သာမင်းကား
လိမ္မာရေးခြားရှိပါဘိ။ သိတတ်ကျေပွန်
လှပါ၏။ လူသားဆိုလျှင်ဖြင့် အနား
တော် အသာဆွဲပြီး အပါးတော်မြဲပင်
ခန့်လိုက်ချင်ပါရဲ့။ သို့သော် တောင်ပံ
တဖျပ်ဖျပ်နှင့် ငှက်သတ္တဝါဖြစ်နေပေ
သမို့ မင်းကြီးသည် အသာပင်ပြီးကာ
သူ၏ချစ်မိတ်ဆွေကို နှလုံးချစ်ကြည်စွာ
ကြည့်နေလိုက်၏။ ဟင်္သာမင်းလည်း
တရားကသိမင်းကြီး နှလုံးစိတ်လို နား
ဆင်လိုဟန်ရှိကြောင်း သိသည်နှင့် မင်း
ကြီး မေးလျှောက်ထားသော အရာတို့
ဖြေကြားရှင်းပြပြီး တရားဟောတော်
မူလေ၏။

“အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်၏
လျင်မြန်ခြင်းထက် အဆအသိန်းမက
မြန်သောအရာသည်ကား သတ္တဝါတို့
၏ အာယုသင်္ခါရပေတည်း။ ထိုရုပ်
နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်ခြင်းသည် မျက်စိ
တစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်မျှပင် မကြာ
ရအောင် မြန်ပါပေ၏။ တွေးသော
လက် မဆန့်မီ၊ ဆန့် လက် မကွေး
မီ ထိုဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်
ကုန်၏။ အသက်ရှူသွင်း ရှူထုတ်နေ
သည့် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ယိုယွင်း
ခြင်းသည်ဖြစ်ကုန်၏” ဟု တရားဟော
တော်မူလေ၏။

ဟုတ်ပ။ ဟုတ်ပ။ မှန်ပေစွ
အဆွေ ဟင်္သာမင်းရယ်။

ပျက်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းများကား
အလွန်မြန်ဆန်ပါဘိ။ ထိုယမင်းလေးကို
သိမ်းမြန်းလိုသည်ထိ ဖြစ်ပေါ်လာသော
ချစ်ခြင်းတရားသည် သူ့ကို မြင်သည့်
ခဏတွင်းမှာပင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။
တစ်ခါဖူးမျှ မမြင်ဖူးပါဘဲလျက် ဤ
ညီလာခံတက်မိလေးတွင်ပင် အဆက်
အသရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ။ ထိုမြင်လိုက်ရ
သည့် တဒင်္ဂမှာပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော
မြတ်နိုးစိတ်၊ ညီလာခံသဘင်ကြောင့်
သာ ထားခဲ့ရပေမည် စိတ်တမဖြောင့်၊
ယနေမနက်ခင်းတစ်ခုလုံး သူလေးသာ
စိုးမိုးနေပေ။

မိတ်ဆွေဟင်္သာမင်းနှင့် တေး
စမြည် ပြောဆိုရခြင်းကို မိမိ အလွန်
နှစ်သက်ခဲ့၏။ ခုတော့ ပြောရင်းဆိုရင်း
မှာပင် သင်းကလေးသည် မိမိအာရုံ
အတွင်းသို့ တစွတ်စွတ် တိုးဝင်လျက်
ရှိ၏။ ညီလာခံပြီးပါလေမှပင် စိတ်ချ
လက်ချ ထားနုမနှင့် ချစ်ပွဲဝင်ရပေတော့
မည်။ ချစ်မိတ်ဆွေ ဟင်္သာမင်း၏
လျင်မြန်လွန်းသည် ဆိုသော ပျက်ခြင်း
တရားကို အမြန်ခေါင်းညိတ် လက်ခံ
လိုက်လေမှပါပဲ။ ဟုတ်မည်ထင်ပါ
ရဲ့လေ။ ဟုတ်လိမ့်မည်။ မိမိမိတ်ဆွေက
လည်း မှန်သောတေးများသာ ဆိုခဲ့
လေသလေတို့။

ထိုစဉ်ခိုက်တွင် တရားကသိ
မင်းကြီး၏ အတိုင်ပင်ခံအမတ်ကြီးသည်
မင်းကြီးအပါးသို့ ဖျာယီးဖျာယာဝင်လာ
ပြီး ခေါင်းကို ငုံ့ထားလျက် ခစား၏။
အလိုက်သိတတ်သော၊ မခေါ်ဘဲမလာ
မမေးဘဲမဖြေတတ်သော ထိုအမတ်ကြီး
ကား အဘယ်မျှအရေးကြီးသော ကိစ္စ
ထူးဖြင့် ဦးတင်နေပါလိမ့်။ အကင်းပါး
သောမင်းတရားမို့ “လျှောက်စမ်းဖုံး
မောင်မင်း” ဟု တတင်းကြားလိုရုံ နှုတ်ပြ
တင်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

“မှန်လှပါ” အစချီလျက် အမတ်
ကြီးက မျက်နှာလွဲကာလျှောက်တင်လေ
သည်။

“ညီလာခံမစမီ အချိန်လေးကမှ
ဆက်သလာသော မိန်းမပျိုသည် ယာ
ယီ နန်းဆောင်ထဲတွင် သက်နုတ်အဆိပ်
ရည် သောက်မျိုလျက် အဆုံးစီရင်သွား
ပါပြီဘုရား” ဟူ၏။

အလို . . . အလို၊ ဘယ့်နယ်
စကားပါလိမ့်။ မိမိနားများပင် အကြား
မှားလေရောသလား။ မနက်တပင် ဖူးပွင့်
ဖို့ အားယူနေသော ကြာပင်သည် ရေ
နွေး ပွက်ပွက်ဆူထဲ ပစ်ခဲလိုက်သလို
တစ်မဟုတ်ချင်းမှာ ညှိုးလျှော်ပျက်ယွင်း
သွားပြီတဲ့လား။ ရာဇကူမြေကို အသာ
ပင် ထိန်းရင်း “ရှင်းရှင်းလင်းလင်း

လျှောက် စမ်းပါဟဲ့” ဟုသာ ခေါက်လိုက် ရ၏။

“မှန်ပါသည် အရှင်မင်းကြီး ပဏ္ဍာသလာသူ အထွေထွေမင်းသည် အသက်တစ်သက်ရှိနေပေကြံ့ကုရား” ဟု ဆိုပြီး နောက်တန်းတန်းကို ထပ်ဆင့် ကြားရပြန်သည်။

မင်းကြီးလည်း ဝေါဟာဉ် အမြန် ဖြစ်ကာ ယာယီနန်းဆောင်သို့ ကသော အလျှောက် ကြလေ၏။ ဟင်္သာမင်းလည်း မင်းကြီးနှင့်မလွမ်းမကမ်းမှ ပျံသန်းရင်း လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ မင်းကြီးလည်း နန်း ဆောင်ဝ ချောက်သည်နှင့် မင်းသိက္ခာကို တစ်ခဏ စွန့်လွှတ်လိုက်ကာ အပြေး အလွှား ဆင်းသက်လိုက်၏။ ခြေနှင်း တော်အကျွတ်ကျွတ်နှင့်ပင် အဆောင် တော်အတွင်း ချောက်ခွံသွားလေသည်။ ကြာခြည်တို့ အတင်းထိုးခွင်းတာ သဘာ လီ ညောင်တောင်အနား အမြန်ဆုံးသွား လိုက်၏။

မနက်ခင်းကမူ မြင်လိုက်ရသော ရွှေစင်သတိုးအလှပန်းလေးသည် ယခုမူ ပြာနန်းမည်းညိုနေပေပြီ။ အဆိပ်ပြင်း တို့ လောင်ကျွမ်းလျက် နှုတ်ခမ်းတို့သည် ဖူးဖူးရောင်နေ၏။ နှာခေါင်း၊ နားတို့မှ သွေးရည်တို့ စိမ့်ထွက်ဆဲ။ မျက်လုံးအစုံ ကား မချိမဆဲ့ ခံစားလိုက်ရသော သေ မင်းတမန် အဆိပ်ကြောင့် ပြူးထွက်နေ ချေသည်။

“အို . . . .”
မမြင်ဝံ့သဖြင့် မင်းကြီးသည် မျက်နှာလွှဲလိုက်၏။

“သူမ၏ချစ်သူနှင့် မခွဲခွာလိုပါ သဖြင့် ယခုကဲ့သို့ သေလမ်းကိုသာ ရွေး လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဘုရား” ဟု အမတ် တို့ လျှောက်ထားလာပြန်သော စကား ကိုလည်း မင်းကြီး မကြားဝံ့။

စစ်မြေတလင်းတွင် စစ်ပွဲကြီး များ ခင်းရင်း မြင်းခွာသံ တဖြောင်း ဖြောင်းဖြင့် ထောင်းလမောင်းကြေ အောင် နင်းဖြတ်ခဲ့ဖူးသူ စစ်ဘုရင်ကြီး ခုတော့ သွေးပျက်နေလေပြီ။

ချောက်ချားစိတ်ဖြင့် လေသာ ပြတင်းဝသို့ အားတင်းလျှောက်ကာ တံခါးဘောင်ကိုမှီလိုက်၏။ ပြတင်းတံခါး တွင် နားနေသော ဟင်္သာမင်းလည်း ရွှေတောင်ပံကိုဖြုန်ကာ မင်းကြီးကို အုပ် မိုး နှစ်သိမ့်လိုက်လေသည်။

တောင်ပံအစုံ၏ နွေးထွေးမှု သည် မင်းကြီး၏ သောကကို အနည်း ငယ်မျှ ငြိမ်းသတ်လိုက်နိုင်၏။ သိမ့်သိမ့် လှုပ်နေသော မင်းကြီး၏ ကျောပြင် သည် ငိုခွိုက်နေလေသလောဟု တွေးမိ လောက်အောင် ခါယမ်းနေ၏။

ထို့နောက်တွင်မူ မင်းကြီးသည် မုတ်နှာကို မော့လိုက်၏။ ရာဇမင်း တို့၏ ဓာန်သည် ခေတ္တမျှ မင်းကြီး မုတ်နှာမှ ကွယ်ပျောက်နေလေသည်။ အချစ်ဇွဲဇွဲပြီး မိန်းမူးနေသောအသွင် သာ အထင်သားပေါ်လွင်နေ၏။ မျက် ရည်တို့ စီးကျမလာသော်လည်း မျက်လုံး အိမ်သည် စိုစွတ်လျက်။

လေသာပြတင်းမှတစ်ဆင့် ပြာ စင်သော တောင်းကင်မှ တိမ်များကို မော့ကြည့်လိုက်ရင်း . . . .

“တိမ်တွေကြားမှာ ပျံသန်းနေ ကျ ချစ်မိတ်ဆွေဟင်္သာမင်းကား ရွှေ့ လျားနေသော တိမ်များနှင့်နေဖူးခဲ့ပေ မည်။ တိမ်တွေဟာ ရွှေ့လျားနေသလား၊ တည်ငြိမ်နေသလား” ဟု မင်းကြီးက အဆက်အစပ်မဲ့စွာ မေးလိုက်၏။

“ရွှေ့လျားနေတာ မဟုတ်ဘူး မင်းကြီး၊ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ပြေးလွှား နေတာ၊ အကျွန်တို့တောင် တိမ်တွေကို မနည်းချည်း ပြေးလိုက်နေရတယ်” ဟု ဟင်္သာမင်းက ပြန်ဖြေ၏။

“ငြိမ်နေတယ်ဟု ထင်ရသည့် အရာတွေကပြေးလွှားနေတယ်၊ ဟုတ်စ၊ မြန်လိုက်ကြသည့်အလျဉ်အဟုန်တွေပါ လား၊ လျင်မြန်လွန်းမက လျင်မြန်လှ ချေရဲ့”

မင်းကြီးက သူ့အဓိပ္ပာယ်နှင့်သူ ပြောနေ၏။ ရွှေ့ဟင်္သာမင်းကတော့ ဘုရားလောင်းပီပီ မင်းကြီး၏ရင်ကို

ထွင်းဖောက်မြင်နေရသည်။ မင်းကြီး၏ ရင်၌ စွဲလောင်နေသော တစ်မက်မှ တဏှာမီးသည် အရှိန် တည်းညီပေါ တကား။ သို့ဖြင့် . . .

“အရှင်မင်းကြီး သို့မို့ကြောင့် အကျွန်က လျင်မြန်ခြင်းတို့အားလုံးထက် အဆအသိန်းမက မြန်သောအရာကား သတ္တဝါတို့၏ အာယုသင်္ခါရ ရုပ်နာမ် တို့၏ ပျက်ခြင်းပေတည်းဟု ပြောခဲ့ပေ သားပဲ၊ အရှင်မင်းကြီး ဆင်ခြင်တော် မူပါ။ ငြိမ်သက်နေသည်ဟုထင်ရသော လောကကြီးသည်လဲ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ပြေးလွှားနေပေ၏။ သံသရာ မှာ ကျင်လည်ရင်း လျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံး သွားမည့်အချိန်တို့တွင် မြတ်သောတရား ကို လှေလာကျင့်ကြံဖို့ အားထုတ်တော် မူပါရော၊ နေ့မြင်ညပျောက်ထက် ခုမြင် ခုပျောက် မြန်ဆန်လှစွာသော လူ့ဘဝ ကြီးကို အချည်းနီး မတုန်လွန်ပါစေ နှင့်တော့” ဟု ဟင်္သာမင်းက တရားပြ ဟောကြားတော်မူလေ၏။

ထို့နောက် မင်းကြီးကို တောင်ပံ စုံဖြင့် တစ်ချက်မျှအုပ်မိုး နှစ်သိမ့်ကာ လေထဲသို့ တသိမ့်သိမ့် ပျံသန်းထွက်ခွာ သွားလေတော့သည်။

မင်းကြီးလည်း ညောင်တောင်း ထက်မှ အလှစုရား၊ ခုတော့ဖြင့် မရက လားနေသည့် အပုပ်ကောင်ကိုတစ်ချက် မျှ လှမ်းကြည့်ရင်း သက်ပြင်းရှိုက်လိုက် ပြန်၏။

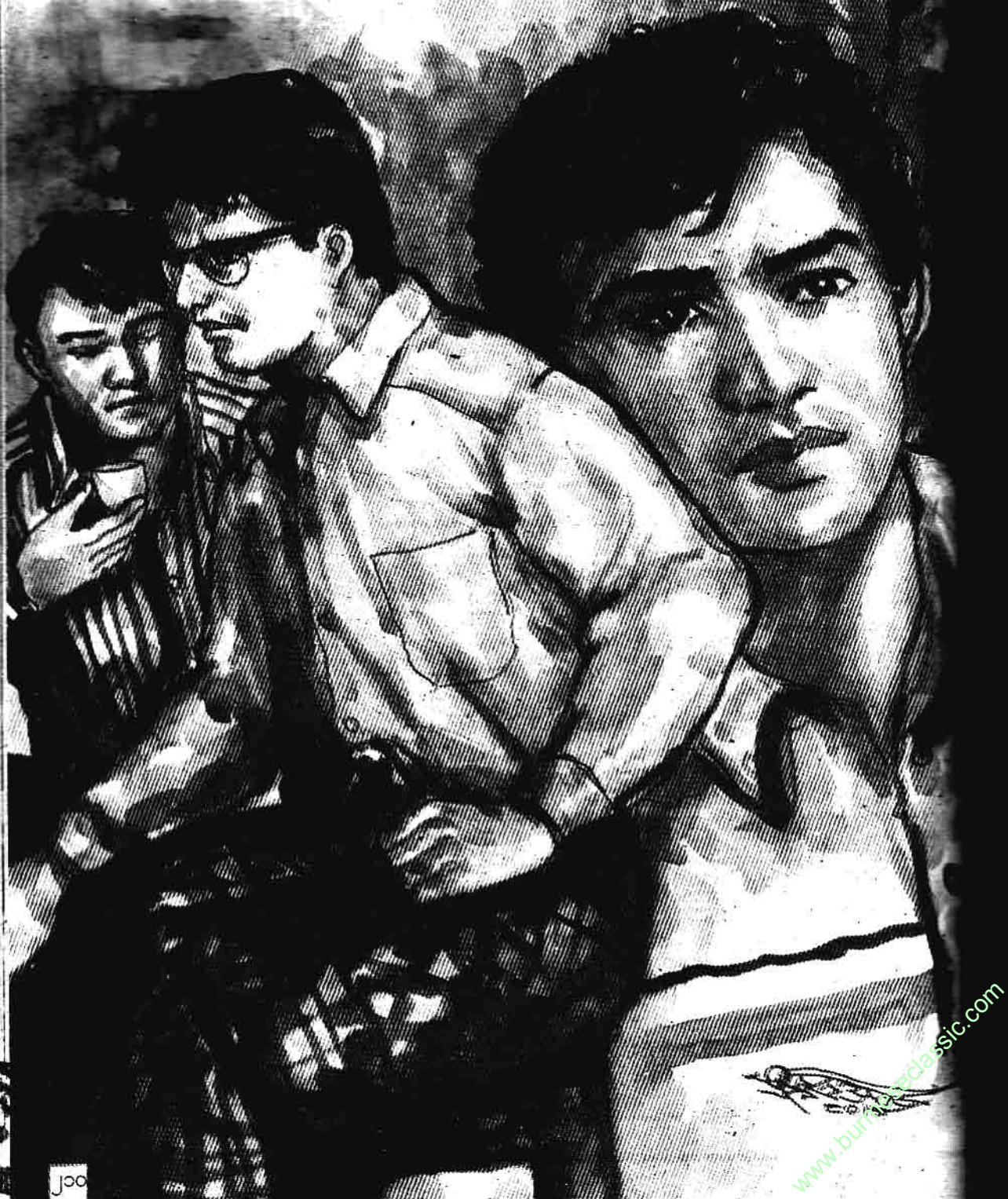
ထို့နောက် မင်းကြီးသည် သူ၏ ချစ်သော မိတ်ဆွေမွန် ရွှေဟင်္သာမင်း ပျံသန်းသွားရာ ကောင်းကင်ပြင်သို့ ပြန် ကြည့်လိုက်သည်။ အလို . . . ဟိုဇေ ဝေးမှ မှန်ပျံပျံ အစက်အပြောက်သည် ပင် ရွှေဟင်္သာမင်း ထင်ရဲ့။

□ ကိုချမ်း(ဆေး-၂)

စာကိုး
ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ငါးရာ့ငါးဆယ် ဇာတက၊ တေရသကနိပါတ်၊ ဇေနဟံသ ဇာတက(ဟင်္သာမင်းဇာတ်) ဇာတ်တော် အမှတ် (၄၇၆)။

အိမ်

အိမ်

အတန်းလိုက် အစိပ်အကျည်
အောင် စနစ်တကျစိုက်ရတော့ မတရား
လက်ဝင်တာ။ အိမ်ခန်းစေ့ အားလုံးပြီး
တော့ လူကြီးက လာငြိမ်းစစ်ဆေး မိန့်
ခွန်းခြွေသေးတယ်။

ကျုပ်စိုက်ခင်းရှေ့ လက်ကလေး
ရှေ့ထုတ်ပြီး ပုံစံရပ်မပြဘူး။ တာဝန်ရှိ
သူ ကျုပ် မိန်းမခမျာ ခေါင်းကလေးငဲ့
အမိန့်နာခံရှာတယ်။ သနားတယ်။

ကျုပ်တို့မှာ ဗမာစကားပုံရှိလယ်
လေ။ “သစ်တစ်ပင်ကောင်း၊ ငှက်တစ်
သောင်းနားနိုင်” သတဲ့။

ဟုတ်တယ်။ ဦးမြင့်အောင်ရဲ့
ကျောင်းကြီး စတင်ထူထောင်တော့
အာသာက အရေးပါသူ။

သူက ဘာသာခြားအဖွဲ့အစည်း
တစ်ခုနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူ။ သူ့ကြောင့်
အခန်း နေရာထိုင်ခင်းရတာ။

ဦးမြင့်အောင်မှာ ပညာရွှေအိုး
ပဲရှိတာ။ ငွေအရင်းအနှီးရှိတာ မဟုတ်
ဘူး။ ဦးမြင့်အောင် တပည့် ဦးမောင်
မောင်သိန်းလည်း အတူတူပဲ။ ယောက္ခမ
အိမ် ကပ်နေရရှာတာ။ ကျုပ် ဦးမောင်
မောင်သိန်းတို့မိသားစုနေတဲ့ သာကေတ
အိမ် တစ်ခေါက်ရောက်ဖူးတယ်။ တာ
လပေါဟင်းနဲ့ ငွဲကာသာလွေးခဲ့ရတယ်။

ဒါ မအောင်မြင်တုန်းက အခြေ
အနေကို ပြောတာပါ။

ဦးမြင့်အောင်၊ အာသာ၊ ဦး
မောင်မောင်သိန်းတို့ ရဲသုံးဖော်နဲ့ စခဲ့
ကြတာ။

ဦးစိုးလွင်(ခ) ရိုဂိုက နောက်မှ။
ဒေါ်ဝါဝါ၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တုတ်တို့က
၁၉၉၂ ခုနှစ်ကတည်းက စတာ။

ဦးမြင့်အောင်ဇနီး ဒေါ်ငယ်(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းအောင်ကို ဆရာကြီး
ဦးမြင့်အောင်က နောက်မှ ပွဲထုတ်တာ။

ဦးမြင့်အောင်မှာ သေချာတာက
ပထမ ကျောင်း၊ ဒုတိယ မိဘ၊ တတိယ
ကဗျာဆိုပြီး သလဲသီးများလို အကန့်

လိုက်ထားတယ်။ အရမ်းစည်းကမ်းကြီး
တဲ့လူ။ အမှတ်သညာလည်း ကြီးပျို။

ကျုပ် တွေဖူးတာရှိတယ်။ တချို့
မိန်းမကို ဦးစားပေးလွန်းတယ်။ ဦးမြင့်
အောင်(မုတ်ဆိတ်)က သည်လို မဟုတ်
ဘူး။ ကျုပ်က ဒုံးဝေးချင်တဲ့ နေရာမှာ
ဒုံးဝေး ဘူမသီ တိုးမသိပေမယ့် အနံ့
သိတဲ့နေရာမှာ လှစ်နေအောင် ပါးတဲ့
ကောင်။

ကျုပ်မှာ မြင်ဆရာတွေရှိတယ်။
ကျုပ် ဥပမာတစ်ခုပြမယ်။ စာရေးဆရာ
မောင်သာရ၊ ကဗျာဆရာတင်မှိုး(ကွယ်
လွန်)။ လူပုံစံ အတ္တဘောကြီးတွေက
တစ်စက်မှပုံမလာဘူး။ ရုပ်ဆိုး၊ အကျည်း
တန်၊ ထုံထိုင်းထိုင်း မှန်ကပ်ကပ်ကြီး
တွေ။

ချဲ့တယ်လို့တော့ မထင်နဲ့။
လှစ်နေအောင် ပါးနပ်သူတွေ။ သွား
မစမ်းနဲ့ သေသွားမယ်။ နာသွားမယ်။ ပြာ
သွားမယ်။ ကျုပ် သည်ဆရာကြီးတွေနဲ့
အနီးကပ်နေဖူးတော့ နည်းလူတယ်။
အတုလူတယ်။

ကျုပ် ဦးမြင့်အောင် မိန်းမ
ဦးစားမပေးမှန်း သိတယ်။ ဒေါ်ဝါဝါနဲ့
ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တုတ်တို့ဆိုတာ ဒေါ်သင်း
သင်းအောင်လိုပဲ တပည့်မတွေပဲ။
ဒါပေမဲ့ ဆရာကြီးဦးမြင့်အောင် တပည့်
တစ်ဦးစီရဲ့ အရည်အချင်းကို ကောင်း
ကောင်းသိတာပေါ့။

တကယ်တော့ ဦးမြင့်အောင်
လည်း သူ့နေရာနဲ့သူ ဖာဂူဆန်ပဲ။

ဝန်ထမ်းအစ ဟာပူးက။ ဟာ
ပူး(ခ)ကျိမ်းက ချင်းလူငယ်။ ဦးမြင့်အောင်
ရဲ့ ကဗျာဆရာ ကလောင်အမည်က
“လေယျာလင်း”။

ဒါက လူသိများပြား ထင်ရှားတဲ့
နာမည်။ တခြား လျှိုကလောင်တွေ
အများကြီး ရှိလေးတယ်။ ဦးကို၊ ကြီး
မြတ်လင်း၊ စောဘနော် ကနော်ကစီး
အောင်ချမ်းသာ(မြိုင်) စတဲ့ ကလောင်

ကျုပ်အခု ကျုပ်တို့ အိမ်ခန်းရှေ့
မှာ ကြက်ဆူပင်တစ်ထောင်စိုက်ရတယ်။

မိန်းမက ဝန်ထမ်းဆိုတော့ သူ့
အာဝန်၊ သူ့ခွဲတမ်းအရ စိုက်ရမှာ။ ကျုပ်
သူတို့ယံစား လက်မှတ်ထိုးပြီး ပလတ်
ထစ်အိတ်မည်းနဲ့ စိုက်ထားတဲ့ ကြက်ဆူ
ပင်ပေါက်ကလေးတွေ လက်ခံခဲ့ရတယ်။

မနက် ရုံးချိန်အမီ ရုံးဖယ်ရီ
အားစီးရဖို့ ကျုပ်မိန်းမ သူတ်ခြေတင်
တာနဲ့ ကျုပ်လည်းပဲ “ခါးတောင်းမြောင်
အောင် ကျိုက်ကာထား၊ ကျောသားနဲ့
နော်အုပ်တွေ ညိုတိုတိုတုတ်နေ” ဖြစ်
သောတာပဲ။ ပေါက်တူးကောက်ကိုင်ပြီး
သူ့ရ ဆွရတော့တာပဲ။

တစ်ကျင်းတူး တစ်ပင်စိုက်။ ရေ
ယောင်း။ မနက် (၁၀)ကျင်း၊ ညနေ
(၁၀)ကျင်း တူး စိုက်၊ လောင်းနိုင်တယ်။

ကျုပ်ကို ဘယ်အမျိုးကောင်း
အား၊ ဘယ်အမျိုးကောင်းသမီးကမှ
ထက်ခုပ်လက်ဝါးတီး အားမပေးကြပါ
ဘူး။ အိုးစည်ခဲမောင်းသံ၊ လော်စပီကာ
သံလည်း မကြားရပါဘူး။ ရေချမ်းလည်း
မကမ်းကြပါဘူး။

ကျုပ် အသက်(၆၀)ကျော်ပါပြီ။
အဘိုးကြီးအို ပေါက်စကလေး ဆိုပါ
တော့။ အားကောင်းမောင်းသန် မဟုတ်
တော့ အခြားအိမ်ခန်းတွေက လူငှား
အလုပ်သမားတွေလို ခုနစ်ရက် တစ်ပတ်
အတွင်း ဘယ် အပြီးစိုက်နိုင်ပါ့မလဲ။
ထစ်နေ နည်းနည်းချင်း၊ နည်းနည်းချင်း
အားသွင်းပြီး စိုက်လိုက်တာ (၁၅)ရက်
လောက် ကြာတယ်။

www.burmeseclassic.com

အမည်တွေနဲ့ ပင်လယ်စာပေနှင့် အနုပညာမဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးခဲ့တာ။

အတိုင်ပင်ခံအယ်ဒီတာ ဇေယျာလင်း၊ အယ်ဒီတာချုပ်-ဆလိုင်းရမ်လိန် မှုန်း၊ သည်မောင်တွေက တက္ကသိုလ်ကတည်းက အတွဲတွေ၊ ငယ်ပေါင်းတွေ။ တောင်စထောင်တော့ ဆလိုင်းရမ်လိန် မှုန်း ယောက်ဖ ဟာပူး ရောက်လာတာ သဘာဝကျပါတယ်။

ပန်းချီဆရာ ဦးခင်မောင်ရင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘဲဥရောက်လာတာလည်း သဘာဝကျတာပဲ။ ပြီးတော့ ကျုပ်။ ကျုပ်လည်းပဲ ပင်လယ်က ကောင်ပဲ။ သိပ်သဘာဝကျတာပေါ့။

အော့ဖစ်မှာ ဦးမြင့်အောင် တပည့်မ နီလာနဲ့ မနီလာရဲ့ ညီမဝမ်းတွေ မချိုတို့က တာဝန်ယူရတယ်။ တောင်သားလက်ခံတာတို့၊ ငွေလက်ခံတာတို့၊ သင်တန်းတက်ရောက်ပြီးဆုံးအောင်မြင်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြု လက်မှတ်ထုတ်ပေးတာတို့ လုပ်ရတယ်။

ဦးမြင့်အောင် အပါအဝင် အမျိုးသားဆရာ(၃)ဦးနဲ့ အမျိုးသမီးဆရာမ(၂)ဦးအတွက် နံနက်စာ ထမင်းချိုင့်ကို မနီလာရဲ့ နေအိမ်တိုက်ခန်း ဗဟိုစည်မှာ သွားဆွဲရတယ်။ ပထမဘဲဥဆွဲတယ်။ ဒုတိယ ဟာပူးဆွဲတယ်။ ကျုပ် နောက်ဆုံးဆွဲရတယ်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်း ဘိုကလေးဈေးလမ်းကနေ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ဗဟိုစည်ကို ရောက်တဲ့ ကြိုရာကားတက်စီးပြီး သွားကြရတာပဲ။ ဟိုကောင်တွေ ဘဲဥတို့၊ ဟာပူးတို့ ဘယ်လိုသွား၊ ဘယ်လိုပြန်လာပြီး၊ လမ်းမှာ ဘာလုပ်သလဲတော့ ကျုပ် တကယ်မသိဘူး။ ကျုပ်ကတော့ စတီးလင်းဆင့်ချိုင့်ကြီးကို တိုက်ခန်းပေါ်က ဆင်းလာပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်တာနဲ့ လမ်းဘေးထိုင်ဖွင့်တာ နေ့တိုင်းပဲ။

ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ ကြက်သားဖြစ်စေ၊ ဝက်သားဖြစ်စေ၊ အမဲသားဖြစ်စေ၊ ပုစွန်ဖြစ်စေ တစ်တုံးကို ကျုပ် ဦးဦးဖျား

ဖျား ကိုင်နေကျ။ ပြီးတော့ကျတော့မှ နှုတ်ခမ်းပါးနားသပ်ပြီး ဘတ်(စ်)ကားစီး ကျောင်းကို ပြန်တာ။

ကျုပ်တို့လား နေ့စဉ်ထမင်းဖိုးရတယ်။ ဘိုကလေးဈေးလမ်းနဲ့ နီးရာလမ်းဘေးဆိုင်မှာ ကြာသလိုဆွဲကြတာပဲ။ ကျုပ်တာဝန်က Security Officer လုံခြုံရေးအရာရှိ။

အောင်မာကွာ၊ ရှုပ်အင်္ကျီအဖြူ (လက်ရှည်)ကော်လာကတုံးနဲ့၊ ဦးဂျမ်းပုဆိုးနဲ့၊ ရွှေရောင်လက်ပတ် နာရီနဲ့၊ လက်ထဲမှာ နိုင်ငံခြားဖြစ် ဒိုင်ယာရီ သားရေးအမည်းနဲ့၊

ဦးမြင့်အောင်က မတရားသားနားအောင် ဆင်ပေးထားတာ။ မနက်လင်းတာနဲ့ တံမြက်လှည်း၊ သောက်ရေဖြည့်၊ ခုံစီ၊ အိမ်သာသန့်ရှင်းရေး လုပ်ရတာတွေတော့ ရှိတာပေါ့။

ဦးမြင့်အောင်နဲ့ သူတပည့်အာသာတို့ လမ်းခွဲကြတယ်။ အာသာက တစ်စင်ထောင်တယ်။ ကျောင်းခွဲထောင်တယ်။ အာသာမရှိတော့မှ ဦးစိုးလွင်(ခ) ရီဇိုကို တွေ့ရတာ။

ရီဇိုလည်း ဦးမြင့်အောင် တပည့်ပဲ။ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးမောင်မောင်သိန်း၊ ဦးစိုးလွင်တို့ ဆိုပါတော့။

ဝဝကစ်ကစ်၊ ဖက်တီး၊ မျက်မှန်ကလေး တဝင်းဝင်း၊ နှုတ်ခမ်းကလေး စူစူပြီး ဟန်နဲ့ ပန်နဲ့ စကားပြောတတ်တယ်။ ကြားကြားဝါဝါပုံစံ။ ဦးမြင့်အောင်တို့ ဦးမောင်မောင်သိန်းတို့နဲ့ တခြားစီ။

သည်ဆရာတွေထဲမှာ ဦးမြင့်အောင်က စံပြု။ ပညာဂုဏ်မမောက်ဘူး။ ဆောင့်ကြွားကြွား မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်စကားခပ်ရိုင်းရိုင်းနဲ့ ပြောပါရစေ။ ကန်တော့ ကန်တော့။ ဖင်ခေါင်းမကျယ်ဘူး။ ရှိစေတော့။

ကျုပ် ညကျောင်းချိန်ပြီးတာနဲ့ မီးမှိုတ်၊ အခန်းတံခါးပိတ်၊ ဆရာတွေ နောက်က ကပ်လျက် နောက်ပွိုင့်က လိုက်ခဲ့တာ ထုံးစံပဲ။ ဘိုကလေးဈေး

လမ်းနဲ့ ဝိုလ်အောင်ကျော်လမ်း ဆိုတာ တံတောင်ဆစ်ချိုး နီးနီးကလေး။

ညဘက် ကားအသွားအလာ ရှင်းပြီပြီ မြတ်ချင်သလို လမ်းဖြတ်ကူးနိုင်ပေမယ့် ဦးမြင့်အောင် စည်းကမ်းမဲ့ လမ်းဖြတ်မကူးဘူး။ ဝန်ကြီးများ ရုံးထောင့်က လူကူးမျဉ်းကျားဝါအထိ ရောက်အောင် သွားပြီး ပလက်ဖောင်းပေါ်ကမှ ရွိဒီယိုစားသောက်ဆိုင်ကို သွားတယ်။

တို့မှာ ပန်းချီကိုကိုင်တို့၊ ကဗျာဆရာတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ မောင်ချောနွယ်တို့ ခင်အောင် အေးတို့၊ မောင်ပြည့်မင်းတို့ ရှိတတ်ကြတယ်။

ကျုပ် ၁၉၉၂ ခုနှစ်ဝန်းကျင် ဘိုကလေးဈေးလမ်းကျောင်းကာလမှာ အခု လူသိများသင့်သလောက်များတဲ့ နှစ်ကာလများ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်းရှင် ကဗျာဆရာမိုးဝေးနဲ့ မရင်းနှီးသေးဘူး။

ပင်လယ်စာပေနှင့် အနုပညာမဂ္ဂဇင်း လုပ်ခဲ့စဉ်တုန်းကလည်း အယ်ဒီတာချုပ်ဆလိုင်းရမ်လိန်မှုန်း၊ အတိုင်ပင်ခံအယ်ဒီတာ ဇေယျာလင်း၊ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင် ခင်အောင်အေး၊ ကိုနေဝင်း၊ ပန်းချီဒီဇိုင်း-ပန်းချီကိုမြိုးတို့နဲ့ပဲ ရင်းနှီးခင်မင်လက်တွဲခဲ့ကြတာ။

ကျုပ်က ဖြန့်ချိရေးတာဝန်ခံပေမယ့် ကောက်စာကအစ၊ အယ်ဒီတာအလုပ် ဝင်လုပ်ခဲ့ရတယ်။ ၃၄လမ်း(ပ)ထပ်က ပင်လယ်ကို တက်လာတာကဗျာဆရာမောင်ချောနွယ်က အောင်က လမ်းဘေး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မိုးဝေးကို ထိုင်စောင့်ခိုင်းခဲ့တာ။ ဒါကြိုက်လို့ပြောတာပါ။ ရှိစေတော့။

ပင်လယ်စာပေနှင့် အနုပညာမဂ္ဂဇင်း (၃)အုပ် ထွက်ခွင့်ရခဲ့တာနဲ့ ဘယ် ကဗျာဆရာ၊ ဘယ်စာရေးဆရာတွေ ပါသလဲ၊ စာပေအဆင့် သဘောလောက်ရှိသလဲ။ စာပေသမိုင်း ရေးတယ်။ ရှာဖွေကြည့်ပါ။

မနေ့တစ်နေ့က ဦးမြင့်အောင်ကျောင်းက ကပွိုယက ခုတ်ခတ်

ဘောင်းကြီးပါလို့ ကျုပ် ဦးမြင့်အောင် စာအုပ်စင်က ယူဖတ်နေတဲ့ ပင်လယ် (၃)အုပ်တွဲကို ပြောတယ်။

ကျုပ် ငါနဲ့ ကိုင်တုတ်မိတော့ မလို့ စိတ်ကို မနည်းထိန်းလိုက်ရတယ်။ ဘောင်းတာက ဟောင်းတာပဲ။ ကောင်းတာက ကောင်းတာပဲ။ ဟောင်းတာနဲ့ ဇွန်ပစ်ရမှာလား။ မီးပုံရိပ်ရမှာလား။

အသစ်ဘယ်လိုကောင်းကောင်း အဟောင်းကိုတဲ့ တလည်လည် ဆိုတာ ကြားဖူးကြလား။ ရှိစေတော့။

သည့်ငနဲလည်း ဦးမြင့်အောင် ထပည့် ဦးမောင်မောင်သိန်း (ကဗျာ ဆရာငြိမ်းဝေ) ပင်လယ်နဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သာကေတက တောင်းရောက်လာလို့ ကပွဲယဖြစ်တာ။

ရိုဒီယိုက သိပ်အနောက်တိုင်း ဆန်တာ။ သူ့ဆိုင်ရဲ့ သင်္ကေတက ရောမ ဇာတ်အုပ် အပိုင်းကြီး။ ထင်းရှူးသား (ဝက်သစ်ချသား)တွေကို တစ်ဆိုင်လုံး နံနံအပြည့်သုံးထားတာ။ မီးလုံးကလေး တွေက ပြာလုံလုံ မှိန်မှိန်ကလေးတွေ။

ဆိုင်ဝက ဝင်တာနဲ့ စက်ဝိုင်း ဆစ်ခနဲ မြားတံတွေ အစီအရီ အသင့် ခုထားတယ်။ ပေါက်ချင်တဲ့သူတွေ ပစ် ဆက်ကြ။ ကျုပ် ရောက်တာနဲ့ ပေါက် တာပဲ။ ထိချင်ရာထိ။ မှန်ချင်ရာမှန်။ သိပ်ကို အားရတယ်။

ကျုပ် ရိုဒီယိုမှာ ကရင်အမျိုး သား လူငယ်စားပွဲထိုး (၂)ဦးကို သတိပြု မိတယ်။ ရုပ်အင်္ကျီလက်ရှည် အဖြူ ဘောင်းဘီရှည် အနက်၊ လည်ပင်းမှာ ထိပ်ပြာတောင်ဖဲပြားအနက်ကလေးတွေ ဆပ်လို့။

အရပ်ပုပု ဂင်တိုတို့နဲ့ အကြီး ဘောင်က ဂျင်မီ။ နှုတ်ခမ်းရဲရဲ အသား ခြုံဖြူ ကျောက်ရုပ်လို မရယ်မပြုံးနဲ့ အငယ်ကောင်က အငယ်လေး။ ကျုပ် တို့ကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံတတ် ကြပါတယ်။

ဒီကောင်ညီအစ်ကို ကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။ အောက်ခြေသိမ်း လုပ်ရတဲ့ ကျောင်းစာရေးတွေပေါ့။ ဟာ ပူး(ခ) ဂျိမ်းနောက်မှာ ဆလောင်းရိမ်လိန် မှုန်း (ပလိန်)သား ထန်ပီးရောက်လာ တယ်။

အော့ဖစ်မှာ တာဝန်ကျတယ်။ ဦးစိုးလွင် (ခိုခို)နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရဲလှံ ထွင်(ရွှေသွေး)ရောက်လာတယ်။ အော့ ဖစ်မှာ မနီလာတို့ မချိုတို့ တွတ်သွား တော့ ဒေါ်သင်းသင်းအောင်(ဒေါ်ငယ်) ညီမဝမ်းကွဲလေးလေးဖြူခိုတယ်။ စာရင်း ကိုင် အရာရှိကတော့ လူပျိုကြီး လေယျ ကြီး ကိုမော်ဆွေပဲ။

ကျုပ် ရယ်စရာတစ်ခု ကြား ဖြတ် ပြောပါရစေ။

ရိုဒီယို စားသောက်ဆိုင်ကနေ ကရင်ညီအစ်ကိုအပြင် ရှမ်းလူငယ် တစ် ယောက် ကျောင်းရောက်လာတယ်။ ကျုပ်နာမည်မသိလို့ ရှမ်းကြီးလို့ပဲ ခေါ် မယ်။

ဒီကောင်က တော်တော်ဖြောင့် တဲ့အကောင်။ တော်ရုံပီဒီယိုမင်းသားကို သနားတယ်။ မချိုကလည်း တော်တော် လှတာပဲ။ ကျုပ်ကြားကနေ အူယား လိုက်တာ။

လူပျိုကြီး လေယျကြီး ကိုမော် ဆွေ ရွှေသွေး၊ ရှမ်းကြီးတို့ သုံးယောက် ထဲက ဘယ်သူနဲ့ မိန်းမလှ မချို ငြိမလဲ။

ကိုမော်ဆွေနဲ့ ရှမ်းကြီးတို့က ဣန္ဒြေရတယ်။ သမာဓိသမားတွေ။ ရွှေ သွေးက သွက်တယ်။ ထူးခြားတာက အော့ဖစ်မှာ ထိုင်နေရာက စာရင်းကိုင် အရာရှိ စာဖတ်ခန်းထဲရောက်လာတယ်။

မီးပျက်ရင် ဖယောင်းတိုင်ရှေ့မှာ ငုတ်တုတ်။ စာရင်းစာအုပ် ရှေ့ချပြီး မီးကသိုဏ်းရှုနေသလား ထင်ရတယ်။

ဒီစာဖတ်ခန်း ပက်လက်ကလား ထိုင်ပေါ်မှာ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦး မြင့်အောင် မသိအောင် ကျုပ် ခိုးအိပ် နေကျ။ ဒီစာဖတ်ခန်းထဲမှာပဲ မချို စာအုပ်ဝင်ရှာတုန်း နောက်ကနေ ရွှေ

သွေး သိုင်းဖတ် ဆွဲလှည့်ပြီး မွေမွေ ပေးလို့ သတိတောင် မေ့သွားတယ် ဆိုလားပဲ။ ကိုမော်ဆွေလည်း ထွက်သွား တယ်။ ရွှေသွေးလည်း ထွက်သွားတယ်။ ရှမ်းကြီးလည်း ထွက်သွားတယ်။ မချိုနဲ့ ဘယ်သူ လက်တွဲသလဲ သိလား။ ရှမ်း ကြီးနဲ့ဗျ။ တကယ်ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီတဲ့အတွဲ။ နေနဲလ၊ ရွှေနဲ မြ၊ ကျောက် မြောင်းဘက်မှာ တိုက်ခန်းနဲ့ အခြေကျ နေပြီလို့ ဂျင်မီက ကျုပ်ကို ပြောတယ်။

ကျောင်း နှစ်ပတ်လည်နေ့ကို တော့ တောင်ပေဆိုတဲ့ ထိပ်တန်း စား သောက်ဆိုင်ကြီးတွေမှာ နှစ်ပင် အမြဲ ကျင်းပတယ်။ ဘောနပ်ငွေပဲထဲ ဟာ အိတ်ရှည်ကြီးတွေနဲ့ အတောင်စား လုံချည်။ ဝတ်စုံတွေကို ဦးမြင့်အောင် လက်နဲ့ တစ်ဦးစီ ခိုးမြှင့်တယ်။ ဆရာ ဆရာမအားလုံး ဝန်ထမ်းအားလုံး အထူး ပျော်ရွှင်ကြတဲ့ မင်္ဂလာညပဲ။

စားစရာ သောက်စရာ အမျိုး အမည်ပေါင်းစုံ အပြည့်အမောက် အလှံ ပယ်။ အချိုရည်မျိုးစုံ၊ သောက်စရာ မျိုးစုံ၊ ကျုပ်ဗိုက် ခွေးနမ်းတဲ့ ညပဲ။ လွမ်းတယ်။ ကျုပ်တို့ မော်တော်ယာဉ် တပ်ထဲက ကာရာအိုကေ သွားကဲကြ တယ်။

ကောင်မလေးငယ်ငယ် ဖြူဖြူ ချောချောကလေးက “ဘဘ မုန့်ဖိုး၊ မုန့် ဖိုးပေး” ဆိုပြီး ခဏ ခဏတောင်းတာ နဲ့ ကျုပ် မွေးမွေးတစ်ခါပေး၊ ၅၀၀တန် တစ်ရွက်ပေးလိုက်တာ။

ဦးမြင့်အောင်ပေးတဲ့ စာအိတ် ထဲမှာ (၃၃)ရွက်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ဒါ တောင် ဟာပူး(ဂျိမ်း)က မနည်း လက် ကုတ် သတိပေးလို့ ကျုပ် သတိရပြီး အပေးရပ်တာ။ ကျုပ်က ဂန်မူး မဟုတ် ဘူးလေ။ အောင်မာကွာ။ ဦးမြင့်အောင် သိတော့ ကောင်းတယ်တဲ့။ ကုသိုလ် ရတယ်တဲ့။ အကုန် ပေးပစ်ရမှာတဲ့။ ရွဲ့ပြောတာ။

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဖွဲ့စည်းတာ၊ ရှယ်တာတွေ ဘယ်လို ထည့်ဝင်ကြတာ၊ ဆရာ ဆရာတွေရဲ့ ဉာဏ်ပုဒ်တွေ ဘယ်လိုပေးတာ၊ ဝန်ထမ်း တွေ ခန့်ထားပြီး လုပ်ခပေးတာ၊ ဘယ်လို ပေးတာ၊ ကျွန်ုပ်အလုပ်လည်း မဟုတ်လို့ ကျွန်ုပ် စိတ်ပိုမိုစေလည်း လုပ်ဘူး။

ကျွန်ုပ် ဘာတစ်ခုမှလည်း သိ ဘူး။ စိတ်လည်း မဝင်စားဘူး။ ကျွန်ုပ် ကျောင်းမှာ အလုပ်ဝင်ခွင့်ရတာ ဆရာ ဦးသင်ဆောင်သိရှိပြီးပေး) ကျေးဇူးပဲ။

တရုတ်ကြီးဟုန်းဖခင်တဲ့ ခန့်စား သည့်တနေ့အထိ ကျုပ်မှာရှိတယ်။ ကျုပ် အမှတ်တရ သိမ်းထားတာ။

ဘယ်လို ဖြစ်ကြတယ် မသိပါ ဘူး။ ဦးမောင်မောင်သိန်းကလည်း တစ်စင်ထောင်တယ်။ ကျောင်းခွဲထောင် တယ်။ ဦးစိုးလွင်လည်း တစ်စင်ထောင် တယ်။ မန္တလေးမှာ ကျောင်းခွဲထောင် တယ်။ ကျောင်းမှာ မူလပထမ ဦးမြင့် အောင်တစ်ဦးတည်း ကျန်ခဲ့တယ်။

မြန်မာ ရက်ကြီးအခါကြီးဖြစ်တဲ့ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တို့၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တို့၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့တို့လိုမျိုးမှာ ကျောင်းမှာ ဝါဆို သင်္ကန်းကပ်တာတို့၊ ကထိန်သင်္ကန်း ကပ်တာတို့ လုပ်တယ်။

ကျုပ်က စေတနာပိုပြီး ဦးမြင့် အောင်၊ ဒေါ်သင်းသင်းအောင် မိသား စုကောင်းမှုလို့ ကျောင်းသင်ပုန်းမှာ ရေးတာမျိုး ဦးမြင့်အောင် မကြိုက်ဘူး။

ကျောင်းက အားလုံးရဲ့ အလှူ ဒါနလို့ ပြောတယ်။ တကယ်ပြတ်တဲ့လူ။ နေ့စဉ် ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်ပေမယ့် အဲဒီ လိုနေမျိုးမှာတော့ မြန်မာဝတ်စုံနဲ့ ဘုန်း တော်ကြီးတွေကို ကျွဲကျွဲယွဲယွဲ ဆွမ်း ဆက်ကပ်တယ်။ တကယ်အတုယူဖို့ ကောင်းတဲ့လူ။

ပြီးတော့ တစ်ထောင်တန်တွေ ကျတယ်။ ဒေါ်ဝါဝါတို့၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင် တုတ်တို့ လုကောက်ကြတာ အလဲလဲ အပြုပြုပဲ၊ တဝါးဝါး တဟားဟားပဲ။

ကျုပ်အပါအဝင် ဝန်ထမ်းအား လုံး (ကွင်မိနဲ့ အငယ်လေးလည်းပါတယ်) တန်တော့ပစ္စည်းရှေ့ချပြီး ကန်တော့တဲ့ အခါ ဦးမြင့်အောင် ထွက်ပြေးရော။ ဆရာမတွေ ဝိုင်းကန်တော့ရင်လည်း ပြေးတာပဲ။

ဦးမြင့်အောင် ဘယ်တော့မှ အကန်တော့ မခံဘူး။ ဘိုကလေး ဈေး လမ်းမှာ စင်တာဝမ်း၊ စင်တာတူးဆိုပြီး စာသင်ခန်းတွေရှိတယ်။ ဆရာ ဆရာမ တွေ နေ့စဉ် သူ့အချိန်နဲ့သူ့ အချိန်ပိုင်း အလိုက် တန်းခွဲအမျိုးမျိုးမှာ စာသင် ကြတယ်။

ဦးမြင့်အောင် တစ်ဦးတည်း စင်တာသရီးဆိုပြီး ဝိုင်းအောင်ကျော် လမ်း (အလယ်) ငြိမ်မှာ တန်းခွဲဖွင့် စာသင်တယ်။

ကျုပ်က ဦးမြင့်အောင်နဲ့ အနီး ကပ်။ ကျောင်းစာသင်ခန်းနဲ့ ဦးမြင့် အောင်(သီးသန့်ခန်း) သန့်ရှင်းရေး၊ အိမ်သာသန့်ရှင်းရေးနဲ့ ဦးမြင့်အောင် စားသောက်ဖို့နဲ့ လုံခြုံရေးတာဝန်ယူရ တယ်။ ဘာမှ အပန်းမကြီးပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ကျုပ်နေရတဲ့ အခန်းက (၁၀)ပေပတ်လည်အခန်းကျဉ်းကလေး။ စာသင်ခန်းအဝင်ဝက အခန်း။ ကျုပ် အခန်းရှေ့ကမြတ်ပြီးမှ စာသင်ခန်းမကို ရောက်တာ။ ကျုပ်မျက်စိရှေ့က သွား ရတယ် ဆိုပါတော့။

ကျုပ် စာသင်ချိန် စတာနဲ့ အကျဉ်းကျတော့တာပဲ။ ဟို တိရစ္ဆာန် ရဲ့ ကျားလှောင်အိမ်ထဲက ကျားကြီး အတိုင်းပဲ။

အခန်းထဲမှာ ခေါက်တုံ့ ခေါက် ပြန်လျှောက်ရင်လျှောက်၊ မလျှောက်ရင် စာဖတ်၊ စာရေး၊ ဆေး လိပ်သောက်။ စာသင်ခန်းကိုလည်း မျက်ခြည်ပြတ်လို့ မဖြစ်ဘူး။

ရက်ကနေ လ ကူးလာတော့ ကျုပ် ရူးချင်လာတယ်။ ဘယ်နှယ် လွတ်လပ်မှုမှမရှိတာဘဲ။ နေ့စဉ် ဝင်ငွေ တော့ ရပါရဲ့၊ ကောင်းကောင်း စားရ

ပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ နေ့ခင်းပြီး ညစ်ရတဲ့ဘဝ၊ မပျော်ဘူး။

အောင်မာက္ကာ။ ဘိုကလေးဈေး လမ်းက စင်တာဝမ်း၊ စင်တာတူးနဲ့ ဝိုင်း အောင်ကျော်လမ်းက စင်တာသရီး အပါအဝင် တန်းခွဲအားလုံး ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်၊ ၂၈ လမ်း(အထက်)ကို ပြောင်း ကြမယ်ဆိုပဲ။ ကျုပ် သိန်းထီပေါက်သလို ဝမ်းသာတယ်။

ကျုပ်တို့ ပင်လယ်က ဆလိုင်း ရပ်လိန်မုန်း(ပလိန်) လှက်၊ ပန်းချီကိုမြို့မှ တိုနော်တို့ ကွယ်လွန်ကုန်ကြပြီ။ ခင် အောင်အေး (မြည့်ပ) မှာ။ ဒီမှာ ဇေ ယျာလင်းနဲ့ ကျုပ်ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘာဖြစ်လဲ။

ကိုဇေယျာလင်း (ဦးမြင့်အောင်) သူ့ပြောစကားအတိုင်း ပထမ ကျောင်း၊ ဒုတိယ မိဘ၊ တတိယ ကဗျာ၊ သူ့ အလုပ် သူ့လုပ်နေတယ်။

ကျုပ်လည်းပဲ ဖတ်ချင်တာ ဖတ်၊ ရေးချင်တာ ရေးနေတာပဲ။

ကျုပ် အိမ်ခန်းရှေ့ ဝရန်တာ ဘက် ထွက်ရပ်ရင်း မြေကွက်လပ်မှာ ငုံးတိတိဖြစ်ပြီး သေနေတဲ့ ကြက်ဆူပင် ခြောက်တွေ မြင်ရတာ စိတ်မကောင်း ဘူး။

သစ်ပင်ဆိုတာ အမြဲစိုပြည် စိမ်း လန်းနေမှ သဘာဝကျတာ။ ကျက်သရေ ရှိတာ။

□ ချိုသာ

ဒီနေ့အတွက် လုပ်ငန်းဆောင်
ကလေးတွေ လုပ်ဆောင်ပြီးတဲ့အခါ
ညွှန်တောင် ရေကျော်ကနေ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းလမ်းအတိုင်း ခြေကျင်
သွားပြီး အာရှပလာဇာကို သွား
မယ်။

အဲဒီမှာ ဆရာအောင်လင်မင်းရှိ
မယ်။ ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင်က စာပေ
စာအုပ်ရုံရာဆီကို တစ်ပတ်မှာ နှစ်ရက်
ထွက်လေ့ရှိတာမို့ ဆရာအောင်လင်မင်း
နဲ့ တစ်ပတ်မှာ နှစ်ရက်တွေ့လေ့ရှိတယ်။
ဆိုပါတော့။

ဒီနေ့ တွေ့ကြတော့ ဆရာ
အောင်လင်မင်းက သူ့မြေးဦးလေး
ကောင်းအိမ်လင်းပြည့်ကို ချီးမြှင့်
ဆိုင်ဘက်ထွက်ကြတယ်။

ဒါတိုင်း နှစ်ဦးသား သွားနေကျ
နေရာမှာ ကောင်းအိမ်လင်းပြည့် တိုး
လာတဲ့အခါ ရှုခိုက်ရတဲ့ လေထဲမှာ
အားအင်အသစ်တွေပါနေသလို ခံစား
နေမိတယ်။ တကယ်တော့ ကလေး
ဆိုတာ အနာဂတ်ရဲ့ အားအင်သစ်တွေ
ပဲလေ။ မျက်ဝန်းနက်နက် ဝိုင်းဝိုင်းစက်
စက်လေးနဲ့ ကောင်းအိမ်လင်းပြည့်က
သူ့အဘိုးရဲ့ပခုံးပေါ်က တော်တော်ပြီး
လှည့်လှည့်ကြည့်တယ်။

သူ့အကြည့်ကို တုံ့ပြန်ချော့ပြု
ရင်း "ဪ ကောင်းအိမ်လင်းပြည့် ဆို
တဲ့ နာမည်လှလှလေးဟာ သူ့အဘိုး

ကဗျာဆရာကြီး နွေသီလေးဟာ
ထင်ပါရဲ့" လို့ တွေးနေမိတယ်။

မြသလင်မှာ စကားတွေနဲ့အတူ
လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးကြတဲ့အခါ
ဆင်ခြေဖုံးက မြို့သစ်လေးဆီ ပြန်လာ
ခဲ့တယ်။ အပြန်လမ်းမှာ ကောင်းအိမ်
လင်းပြည့် ဆိုတဲ့ နာမည်လှလှလေးကို
သတိရနေမိတယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ စာကြည့်
စားပွဲပေါ်မှာ ဣန္ဒြေသမ္မတ္တီအပြည့်နဲ့
ဆစ်တည်တည် ကြိုဆိုနေတဲ့ မြန်မာ့
အလင်းသတင်းစာကို တွေ့တယ်။

ပြန်ခဲ့ရမှာမဟုတ်
ဝတ်ကောင်းစမြင်ဆရာတစ်ဦး

ဆရာမကြီး ခင်မိုးချစ်ရဲ့ ကိုင်း
ပြောလိုက်စမ်းမယ် သောင်းပြောင်း
ထွေလာ'ကို အတုခိုးပြီး 'ကိုင်း ဖတ်
လိုက်စမ်းမယ် သောင်းပြောင်းထွေလာ'
ဆိုပြီး သတင်းစာကို တစ်ရွက်ချင်းလှန်
တယ်။ စာမျက်နှာ (၅)ကို ရောက်တော့
လှိုင်သင်းရဲ့ နာမည်များ မှားခေါ်မိလျှင်
ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကို တွေ့တယ်။

အို အခုပဲ ကောင်းအိမ်လင်း
ပြည့်ဆိုတဲ့ နာမည်လှလှလေးကို ပုံပူနွေး
နွေး ခံစားနေတုန်းရှိသေး၊ သတင်းစာထဲ
မှာ နာမည်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါး
တွေ့ရတာ တိုက်ဆိုင်လွန်းလှပါကလား။
ဟုတ်တယ်။ နာမည်ဆိုတာ
အရေးကြီးတာပေါ့။ ကျားသေလျှင် သား
ရေကျန်ရမည်။ လူသေလျှင် နာမည်ချန်
ရမည် မဟုတ်လား။

အဆွေသည် . . .
ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝ၏။ ရာထူး
ကြီး၏။ အဆင်းလှ၏။ ကျန်းမာသန်စွမ်း
၏။ ကျွန်ုပ်တွင်ထား. . .
လူအများ မော်ကြည့်အားကျ
နေသော နာမည်တလေးတစ်လုံးသာ
ရှိဖို့။

အခြားဘာမှ မရှိချင် နေပါစေ။
သင်၏ ဘဝစည်းစိမ်ကို ကျွန်ုပ်
၏ နာမည်တစ်လုံးနှင့် လဲလှယ်နိုင်မည်
မဟုတ်။ အဲဒါကတော့ ဆရာမကြီးမင်း
ဆွေရဲ့ နာမည်အတွက် ပြတ်သားတဲ့
ခံယူချက်ပါပဲ။ ဓား ဝတ္ထုဖန်ဆင်းရှင်
ဆရာမကြီးမင်းဆွေက နာမည် ဆိုတဲ့ စာ
အုပ်တစ်နေရာမှာ အခုလိုလည်း ရေးခဲ့
ပါသေးတယ်။

'သတင်းစာတို့မည်သည် ညဉ့်
နာရီပြန်နှစ်ချက်ဆိုလျှင် အယ်ဒီတာ
အဖွဲ့ အလုပ်ရပ်စဲစမြဲ ဖြစ်လေသည်။
တစ်ခါက ဗန္ဓုလသတင်းစာ
တိုက် ညဉ့်အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှာ ညဉ့်
သုံးနာရီထိုးသွားသော်လည်း အလုပ် ရပ်
စဲရမှန်း မသိကြသေးချေ။

နက်ဖြန် ထွက် သတင်းစာ
အတွက် သတင်းဆောင်းပါးများအပြည့်

အစုံ ဆိုင်ရာသို့ ပို့အပ်ထားပြီး ဖြစ်သော်
လည်း ဗန္ဓုလအယ်ဒီတာအဖွဲ့မှာ ထိုင်
ရာမှ မထကြသေးဘဲ ဝိုင်းဖွဲ့ ငြိမ်သက်
နေကြ၏။

အမှန်ကား တိုက်ခွင် အယ်ဒီတာ
ချုပ် ဗန္ဓုလ ဦးစိန်တ ဒီကနေ့ညဉ့်
သည်းခံစောင့်ဆိုင်းလိုက်ကြပါ ဟူသော
အမိန့်ထားချက်ကြောင့် အိပ်ချိန်ကို
သတ်မရဘဲ စောင့်ဆိုင်းနေကြခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

စာစီဘတ်ဌာနကမူ "သုံးနာရီခွဲ
လှည့် ဖောင်ပိတ်ရတော့မလား၊ တော်
ကြာ နောက်ထွက် သတင်းစာ နောက်
ထုတ်နံ့လိမ့်မယ်" ဟု မကြာခဏ လာ
ရောက် ဆူပူနေကြ၏။

တိုက်ခွင်အာဏာကြောင့် ခေတ္တ
လောက် စောင့်ဆိုင်းပါဦး ဟု ငဲ့ထား
လိုက်ရသော်လည်း အယ်ဒီတာ အဖွဲ့မှာ
စောင့်ဆိုင်းနေသော တစ်စုံ တစ်ရာ
အတွက် များစွာ အားမရလှချေ။

သို့သော် ဥနာရီခွဲပြီး၍ မကြာမီ
ရိုက်တာကြေးနန်းတစ်စောင် ရောက်
လာရာ အယ်ဒီတာအဖွဲ့သည်လည်း
လှုပ်ရှား၍ သွားတော့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ကား. . .
"တူရက်သမ္မတ အာဏာရှင်
ကီမယ်အတာတပ် ကွယ်လွန်အနိစ္စ
ရောက်ပြီ" ဟူသော ဧရာမစာလုံးကြီး
များဖြင့် အခြားသတင်းစာများထက်
ဗန္ဓုလက တစ်ရက်စောစွာ ထွက်လာ
လေသည်။

ဗန္ဓုလဦးစိန်၏ ထင်မြင်ချက်
မှန်နေ၏။ ညဉ့်ဦးလောက်က ကီမယ်
အတာတပ်အသည်းအသန်ဖြစ်နေသော
သတင်းကို ရထားပြီးဖြစ်၍ သတင်းစာ
တွင် လက်မလွတ်စေရန် အယ်ဒီတာ
အဖွဲ့အား စောင့်ဆိုင်းခိုင်းထားဟန် တူ
လေသည်။

သို့သော် တစ်ညဉ့်က ကွယ်လွန်
အနိစ္စရောက်သူမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး၌
ကီမယ်အတာတပ်တစ်ယောက်တည်း
မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်သိရသမျှဆိုလျှင် ဗန္ဓုလ

သတင်းစာတိုက်နှင့် တစ်လမ်းတည်းနေ
သုံးလေးတိုက်ခြားမှ ပွဲစားကိုအောင်နေ
ဆိုသူလည်း အသက်ပျောက်သွား၏။

သို့ရာတွင် မြေခြားရေခြား
ဝေးလံလှသော ကမ္ဘာမြေကြီး၏ တစ်နေ
ရာမှ ကီမယ်အတာတပ်၏ အကြောင်း
သာပါပြီး ပွဲစားကိုအောင်ဖေ၏ နာမည်
ဆို၍ သတင်းစာတစ်စောင်လုံးတွင်
အစအနမူ မတွေ့ရချေ။

ကျွန်ုပ်ကား စဉ်းစားစ ပြုလေ
သည်။ ဤလောကကား မည်သို့သော
လောကနည်း။

ဗန္ဓုလတစ်စောင်တည်းမဟုတ်
နောက်တစ်နေ့တွင် ရန်ကုန်သတင်းစာ
အားလုံးတွင် ပါခဲ့၏။ ကီမယ်အတာတပ်
နှင့် တစ်ချိန်တည်း။ သို့မဟုတ် မတွေ့
မနောင် ဘဝပြောင်းသွားရသူများကား
နာရေးကြော်ငြာအောက်တွင် နှစ်ကျပ်ခွဲ
သုံးကျပ်ပေး၍ ချောင်ခပ်ကျကျမှ ပါဝင်
ခဲ့ရ၏။

ဤလောကသည် တရားပါ၏
လော။'

*

ဆရာမကြီးမင်းဆွေဟာ နာမည်
တစ်လုံး တန်ခိုးရှိပုံ၊ အရေးပါ အရာ
ရောက်ပုံတွေကို အဲဒီလို ရေးသားချက်
တွေနဲ့ မီးမောင်းထိုးပြသွားတယ်။

ဒါကြောင့် နာမည် အရေးကြီး
ကြောင်း ထင်ရှားတယ်။

အဲ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ
ဆောင်းပါးရှင် လှိုင်သင်းကလည်း
နာမည်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အခုလို ရေးထား
တယ်။

"လူတိုင်းသည် နာမည်တစ်လုံး
နှင့် လူလုပ်ကြရသူများဖြစ်ရာ လူတစ်
ယောက်အတွက် သူ့နာမည်သည် သူ
ပိုင်သမျှ ဂုဏ်ပုဒ်အားလုံးအနက် အရေး
အကြီးဆုံး ဂုဏ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ လူသေ
သော်လည်း နာမည်မသေ ဆိုသည် သူ
စကားအတိုင်း မိမိသေသွားသည် သူ
အောင် မိမိနာမည် ကျန်ရစ်စေလိုခြင်း
သည် လောကတံထွာ လူ့စွဲမူတာ ဖြစ်

သည်။ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအတွက် ဤအရေးပါသော နာမည်ကို ကျွန်တော်တို့ မှန်မှန်ကန်ကန် မခေါ်လျှင် နာမည်ပိုင်ရှင်ကို ဖော်ကားသလို ဖြစ်သလိုမည်။”

ဪ ဝိဆောင်းပါးက နာမည်တွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် မခေါ်ဆိုကြပဲ ဖော်ကားနေသလို ဖြစ်နေတဲ့အကြောင်း ထောက်ပြထားတဲ့ ဆောင်းပါးပေ။

ဖတ်နေရင်းက အဲဒီလို တွေးမိတယ်။ ဘယ်နာမည်တွေကို ဘယ်လို မှား မှားယွင်း ခေါ်ဆိုနေကြပါလိမ့်။ ဘီအိုင်စီတို့နဲ့ ဆက်ဖတ်တယ်။ ဆက်ဆက်ရင် မျက်လုံးက တဖြည်းဖြည်းချင်း ထွယ်လာတယ်။ ကျယ်ရာကနေ ပြူးလာတယ်။

အမေရိကန်ရဲ့ နာမည်အသံထွက် အမှန်က အမေရိကန် ဆိုပါလား။ ဂျွန်တော် မျက်စိအမြင်မမှားဘူးဆိုရင် မြန်မာပြည်မှာ ရိုက်နှိပ်သမျှ စာအုပ်စာတမ်းတွေထဲမှာတော့ အမေရိကန် နာမည်သာ တွေ့ဖူးတာပါ။

ဒုက္ခကား ဒါဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြလေ။ အမေရိကန်ကို အမေရိကန်လို့ ဂျွန်တော်တို့ တစ်သက်လုံး မှားလာခဲ့ကြပြီ။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသမိုင်းအထင်ရှားဆုံးသမ္မတတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဝါရှင်တန်လို့ ကျွန်တော်တို့ ရေးလာကြတာ မမှန်ပါဘူးတဲ့။ အမှန်က လင်းကန်မာတဲ့။

နောက် အိန်းစတိုင်းချင်း မိုးမွန်မာတဲ့ နာမည်အမှန်ကလည်း အိုင်းစတိုင်း ဖြစ်တယ်တဲ့။ ဂျာမန် ဂျူးလူမျိုးဆိုရင် Ein ဟာ အိုင်းလို့ အသံထွက်ပြီး အတော့ Stein စတိုင်းလို့ အသံထွက်ရတာတဲ့။

အဲဒါကို အင်္ဂလိပ်အသံထွက် နည်းတိုအတွက် အိန်းစတိုင်း ဆိုပြီး သွက်သွက်ခါအောင် မှားသွားတာလို့ ဆိုပါတယ်။ ကမ္ဘာကျော် သိပ္ပံပညာရှင် Albert Einstein ကို ဂျာမန် ဂျူး

လူမျိုးဖြစ်ကြောင်း သတိမမူ ဂူမမြင်မိလို့ အဲဒီလို မှားသွားတာလို့ ဆောင်းပါးရှင်က ထောက်ပြပါတယ်။

နောက်တစ်ခုအမှားကို ထောက်ပြလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ရင်ဘတ်ကို အသာဖိထားရပါတယ်။ ဂရိ တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီး Socrates ကို ကျွန်တော်တို့ ခေါ်ခဲ့ကြတာက ဆိုကရေတီး မဟုတ်လား။ အဲဒါအမှန်က ဆော့ခရတီးလ်ပါတဲ့။

အခုလို သိလိုက်ရတဲ့အတွက် တစ်မျိုးတော့ ဝမ်းသာသွားပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်တဲ့ ဆိုကရေတီး ပြိုင်ပွဲကြီးနဲ့ မမှားတော့ဘူးပေါ့။

အင်္ဂလိပ် တောင်တန်းတွေကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ရိုမန်တွေကို တုန်လှုပ်စေခဲ့တဲ့ ကားသစ်ချီစစ်သူကြီး ဟန်နစ်ဘဲလ် (Hannibal) ကို ဟန်နီးဘော လို့ တစ်ဘောတည်း ဘောခဲ့ကြတာကလည်း အတောမသတ်နိုင်တဲ့ အမှားကြီး တစ်ရပ်ပါပဲတဲ့။

အဲဒီလိုနဲ့ - “ပိုင်းလက်” (Pontius Pilate) ကို ပီလိတ်။ ဂရိနတ်ဘုရားမ နိုင်းကီ (Nike) ကို နိုက်။ အမေရိကန် ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး အားနယ် (Arnold) ကို အာနီး။

ဗြိတိသျှစာရေးဆရာ တောင်မာ့စ်ဟားဒီ ကို သောမတ်စ်ဟာဒီ။ ဂျာမန် ဒဿနပညာရှင်ကြီး နီးချာကို နီရှေး။

အဲဒီလို ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင် မြင်းမိုရ်တောင်ထု ပမာပြုရမယ့် အမှားတွေက ကုနေကုနေ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

မကြာသေးမီကပဲ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အနိုင်ရပြီး သမ္မတဖြစ်သွားတဲ့ ဖရန်ဆွာအိုလန် ကို သတင်းစာတချို့မှာ ဖရန်ကျွက်စ်ဟော်လန်ဒေး လို့ ဖော်ပြကြတာ။ အဲဒီ ပြင်သစ်သမ္မတကြီးသာ မြန်မာစာတတ်လို့ ဖတ်မိခဲ့ရင် အတော် ကသိကအောက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်တဲ့။ ဆရာ လှိုင်သင်းရဲ့ နာမည်

အမှား ရှာဖွေတော်ကြားပြီး အခုလို ဖော်ထုတ် ထောက်ပြလိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်မိသလို ရင်ထဲမှာထည့်တော်တော်လေးမောသွားပါတယ်။

ဟုတ်ပါရဲ့။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာက နေ မြန်မာဘာသာကို အသံလွယ်ပြီး ပြန်ဆိုရတဲ့ ဘာသာပြန်နာမည်တွေကလည်း တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို မျက်စိလည်စရာ တွေ များလှတယ်။

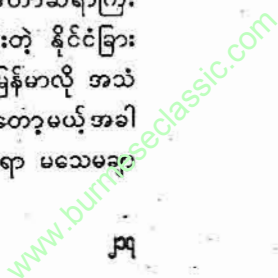
ဆိုပါတော့။

တချို့က ဗန်ကောက်တဲ့။ တချို့က ဘန်ကောက်တဲ့။ တချို့က ဖုန်တတဲ့။ တချို့က ဝိုန်တတဲ့။ တချို့က နိုဝယ်တဲ့။ တချို့က နိုဘယ်တဲ့။ တချို့က တိဘက်တဲ့။ တချို့က တိထံတဲ့။ တချို့က တိဝီတဲ့။ တချို့က တိဗ္ဗီတဲ့။ တချို့က ဂျွန်ဝိန်းတဲ့။ တချို့က ဂျွန်ဝေန်တဲ့။ တချို့က ကလီယိုပါထရာတဲ့။ တချို့က ကလီယိုပက်စရာတဲ့။ တချို့က ဖနွမ်းပင်တဲ့။ တချို့က ဖနောင်ပင်တဲ့။ တချို့က မူဆလင်တဲ့။ တချို့က မွတ်စလင်တဲ့။ တချို့က အယ်လ်ကေဒါတဲ့။ တချို့က အေကေဒါတဲ့။

ကဲ... မျက်စိလည်စရာ ဘယ်လောက်ကောင်းထားသလဲ။ ဒါတောင် စာဖတ်သူ အမြင်ရှင်းအောင် အင်္ဂလိပ်စာလုံးပေါင်းတွေကို ဖယ်ထားပြီး ဆန့်ကျင်ဘက် နှစ်ခုကိုပဲ ရေးထားတာပါ။ တချို့များဆို ဆန့်ကျင်ဘက်မူကွဲ သုံးလေးမျိုးထိ ရှိသေးတယ်။

ဥပမာ- နိုဘယ်၊ နိုဝယ်၊ နိုဘဲလ်၊ နိုဗယ်လ်၊ နိုဘယ်လ်။

ဒီလို ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ ဆိုတော့ ချို့ယွင်းချက်တွေ ရှိနေလို့ ဆိုတာကိုတော့ အထူးပြောစရာမလိုပါဘူး။ ရှေးက အယ်ဒီတာဆရာကြီးတွေဆိုရင် အရေးကြီးတဲ့ နိုင်ငံခြားအမည် နာမည်တွေကို မြန်မာလို အသံဖလှယ်ပြီး ဖော်ပြရတော့မယ့် အခါကိုယ်ကလည်း မရေမရာ မသေမချ

၆၀၀၀၀၀ ဖြစ်နေတဲ့အခါ သက်ဆိုင်ရာ သုံးစွဲမှုကို လှမ်းပြီး အကူအညီတောင်းပါတယ်။

ပါရီလား ပဲရစ်လား၊ ဒွီဟမြစ် နေပြီဆိုပါတော့၊ ပြင်သစ်သံနဲ့ကို လှမ်းပြီး အကူအညီတောင်းပါတယ်။ ပါ ခုင် ပါ၊ ပဲ ခုင် ပဲ လေ့ပ်ပါတော့။

ဒီနေရာမှာ ထောင့်စပ်လို့ ချောပါရစေ၊ တစ်ခါက ငယ်စဉ်ကတည်းက မှာ စာအကြောင်း လေ့လာကြောင်းတွေ ချောကြရင်း အခုလို အသံလှယ်တဲ့ တီဗွီဆီ ရောက်သွားကြပါတယ်။

ပြောခဲ့သလို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လေးလေးနက်နက်တွေ ဖြစ်လာတဲ့အခါ တခြား လေးငါးယောက်လောက်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ စိတ်ဝင်စားနားထောင်နေကြပေမယ့် ခပ်ဆတ်ဆတ် လူတစ်ယောက်က အခုလို တုတ်တိုးအိုးပေါက် ပြောပါလေရော။

“ဒါများဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့က မယ်ဥ ကျားချီတာတို့ ဓာရာဏသီချဲ့နေတယ်၊ သူမူရင်း အင်္ဂလိပ်စာလုံးအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရင် ပြီးရော မဟုတ်လား” တဲ့။

မိတ်ရင်းဆွေရင်းတွေမို့ သူ့စကားကို ပြုံးပြုံးကလေး သည်းခံလိုက်ပေမယ့် မြန်မာစာထဲမှာ ကပြားဝါကျတွေရဲ့ အန္တရာယ်ကြီးမားပုံကို သူ့ခမျာ-မသိရှာလေတဲ့အတွက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

မြန်မာစာ၊ မြန်မာစကား နယ်ပယ်ထဲကို စစ်ဦးဘီလူး ပုံစံမျိုးနဲ့ အလုံးလိုက် အရင်းလိုက် ဝင်လာတဲ့ ဘာသာခြား စကားလုံးတွေကို ဘာသာလည်း မပြန်၊ အသံလည်း မလှယ်ဘဲ မူရင်းဘာသာစကားအတိုင်း အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် မြန်မာစာ၊ မြန်မာစကားထဲမှာ ထည့်ရေး၊ ထည့်ပြောတာကို ကပြားဝါကျ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဥပမာအနေနဲ့ နိုင်ငံခြားရောက် နိုင်ငံကျော်စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦးရဲ့ မကြာသေးခင်က ထွက်လာတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ထဲက ထုတ်နုတ်ပြပါရစေ။

(မှတ်ချက်။ ။ စာလုံးပေါင်း သတ်ပုံကအစ သူမူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။ အဲဒီ ဆရာကြီးက သူ့ဝတ္ထုကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမယ်ဆိုရင် သူ့ထောင့်စပ်လိုက်တဲ့ မူရင်းအတိုင်း မပြင်ဆင်တော့ဘဲ ထုတ်ဝေရမယ်ဆိုလို့ ထုတ်ဝေသူခမျာလည်း ဘာမှ မပြောသာတော့ဘဲ ထုတ်ဝေလိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်) တဲ... ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

“Caroline ရဲ့သည် bmw 525 ii တယ် ဘာနော်၊ voice command နဲ့မှ ကြိုက်ရာအဆိုတော်ရဲ့ ကြိုက်ရာသီချင်းကို ငွေဖွင့်နားထောင်လို့ရတာ။ တော်ရုံတန်ရုံ ခုခေတ် ဆယ်ကျော်သက်တွေ သည်လို အေးငြိမ့်တဲ့ country music တွေကို ကြိုက်တတ်ကြတာ မဟုတ်ဘူး။

pop တွေမှ။ carolyn ကသာသည် taylor တို့ mirandalambert တို့တို့ကို ကြိုက်တာ။ ခု kyra က ဘယ်နှာကြောင့် အကြိုက်ချင်း တူရပြန်တာတုန်း။ တူအိုး တော့သည်ကားက sync system တွေကို ဘယ်လိုလုပ် သိရတာတုန်း။ တကယ့် mystery ပါပဲ။ gary ဦးနှောက်ချောင်သွားတယ်”

ကိုင်း အဲဒါ ကပြားဝါကျ ပါပဲ။ ဘယ်နှယ်ရှိပါစ။ ကျွန်တော်ကတော့ တော်တော်ခေတ်မီတဲ့ လူဦးလား မပြောတတ်ပါဘူး။

အဲဒီစာကို ဘယ်လိုနားလည်ခံစားရမှန်း မသိတော့ဘူး။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လုံး အဲဒီအတိုင်းချည်းပဲ။

အခုကောက်နုတ်ဖော်ပြလိုက်တာက အပြေပြစ်ဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တဲ့ အပိုဒ်လေးတစ်ပိုဒ်ကို ရွေးထုတ်ဖော်ပြလိုက်တာပါ။ တချို့နေရာမှာများဆိုရင် အင်္ဂလိပ်စာက ငါးလုံး မြန်မာစာက တစ်လုံးလောက်ပဲ ပါတယ်။

ထားပါတော့။ အဲဒီဝတ္ထုကို မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်တစ်ယောက် မပြောပါနဲ့၊ အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ မြန်မာတစ်ယောက်ကောင်မှ ဝဲရိုးဆောရိုး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။

အို ကိုယ်တောင်မှ သူ့အချိန်ဟာ ပြီး ဝဲရိုးဆောရိုး ဖြစ်သွားပြီ။

ဆိုလိုချင်တာက အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ချို့ယွင်းချက်တွေ ထဲမှာ အဲဒီလို ဝိတ်သုံးတာတွေလည်းပါတယ်။ အခု စာပေစိစစ်ရေးက မရှိတော့တဲ့အခါ စိတ်အချင်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ငါ့မြင်ငါ့စိုင်း စစ်ကိုင်းရောက်ရောက် လုပ်လိုက်ဟန် တူပါရဲ့။

အဲဒီဝတ္ထုကို မျှော်လင့်တကြီးနဲ့ ကောက်ဖတ်လိုက်ကြတဲ့ မြန်မာပြည်က စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးမှာတော့ ရက်စက်ပါပေ ဆရာရယ် ဖြစ်ကုန်တော့တာပါပဲ။

နောက်တစ်ချက်က စာဖတ်ပရိသတ်ဟာ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်ဆိုတာကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားရမိသေးတယ်။ အင်္ဂလိပ်စာဖတ် ပရိသတ်တွေကလည်း မြန်မာစာကို မြန်မာစာလိုပဲ ဖတ်ချင်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကိုလည်း မေ့ထားလို့ မရပါဘူး။

အင်္ဂလိပ်စာဖတ် ပရိသတ်ဆိုတာက အင်္ဂလိပ် ဖတ်ချင်မှတော့ အင်္ဂလိပ်မူရင်းစာအုပ်တွေကိုပဲ ဖတ်တော့မှာပေါ့။ အခုလို ထောင့်နင်း ထောင့်နင်း စာမျိုးကို ဘယ်ဖတ်ချင်ပါ့မလဲ။

အဲ- မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်ထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စာနဲ့ မရင်းနှီးတဲ့သူတွေ နေတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကတော့ အရေးအကြီးဆုံးပါပဲ။

ဆိုပါတော့၊ သူ့ခမျာ ဘဝထဲ အကျိုးပေးကြောင့် လေးတန်းတောင် မအောင်ပေမယ့် စာဖတ်ဝါသနာပါစာဖတ်နေသူတွေပေါ့။

အဲဒါကြောင့် ဒီအချက်ထဲ အရေးတကြီး မြှော်မြင်စဉ်းစားတတ်ကြတဲ့ စာရေးဆရာကြီးများ၊ အယ်ဒီတာကြီးများဟာ မလွဲသာ မရှောင်သာ မြန်မာစာထဲမှာ အင်္ဂလိပ် ပြင်သစ် စသည့် နိုင်ငံခြား ဘာသာစကားတစ်ခုခု ထည့်သွင်း ဖော်ပြရတော့မယ်ဆိုတဲ့ မြန်မာ့ပါးစပ်ထဲမှာ မြန်မာ့နားထဲမှာ မြန်မာ့မျက်စိထဲမှာ လျှော့ခန့် ဝင်သွား

အောင် ဂရုတစိုက် ဘာသာပြန်၊ ဂရု
တစိုက် အသံဖလှယ်ပေးကြတာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ အခု ဆရာလှိုင်သင်းရဲ့ ဆောင်း
ပါးအရဆိုရင်တော့ စေတနာအမှားတွေ
ပြစ်ခဲ့လေပြီလားလို့ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်
ရပါတယ်။ ကြည့်လေ။ အမေရိကန် လို့
သုံးလာလိုက်ကြတာ သားစဉ်မြေးဆက်
ပါပဲ။ အမယ် အမေရိကန် လေထိ မခံ
လို့တောင် ကာရန်လေးနဲ့ ဆိုလိုက်သေး။
အခု ဆရာလှိုင်သင်းက အမေရိကန် က
အမှန်တဲ့။

ဒီပုံအတိုင်းသာဆိုရင် ကော်ဖီ၊
ကင်မရာ၊ မော်တော်ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊
ကွန်ပျူတာ၊ ဆယ်လူလာ၊ အီးမေး၊
တယ်လီဖုန်း၊ မော်နီတာ၊ တက္ကစီ၊
ဘတ်စ်ကား စတဲ့ အခဲခါအဝေါ်တွေ
တောင်မှာ မျက်လုံး ခပ်လှုပ်လှုပ်ပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကိုတော့
အလေးအနက် ဝိုင်းဝန်းစဉ်းစားပြီး
အဖြေမှန်ထုတ်ဖော်သင့်တာ အမှန်ပါပဲ။

ကေားတစ်ဆက်တည်း ပြောချင်
တာက အခုလို အင်္ဂလိပ်ကနေ မြန်မာ
ကို အသံဖလှယ်တဲ့အခါ... .

၁။ အဆုံးဗျည်းသံ မပါတဲ့ စကား
လုံးတွေကို အနီးပေါ်ဆုံးကြားတဲ့ အသံ
အတိုင်း မြန်မာအသံ ဖလှယ်ရတယ်။

ဥပမာ- call ကော်ဖီ

၂။ အဆုံးဗျည်းသံပါတဲ့ စကား
လုံးတွေကို အဆုံးဗျည်းသံ ဖြတ်ပြီး
မြန်မာအသံ ဖလှယ်ရတယ်။ ဥပမာ-
goal -ဂိုး (ဂိုးလ် လို့ "လ်" မထည့်ရ)

၃။ စကားလုံးအလယ်မှာ အဆုံး
ဗျည်းသံပါနေရင် အသတ်မထည့်ဘဲ
မြန်မာသံဖလှယ်ရတယ်။ ဥပမာ- mil-
timedia =မာလုတီ မီဒီယာ (မာလ်တီ
မီဒီယာ လို့ "မာ" မှာ "လ်" မထည့်ရ)
၄။ စကားလုံးအလယ်က ဗျည်းသံ
ကိုဖျောက်ပြီး ဖလှယ်ရတယ်

ဥပမာ- fullscap =ဖူးစကက်
(ဖူးလ်စကက် လို့ "ဖူး" မှာ "လ်"

မထည့်ရ) ဆိုတဲ့ အခြေခံအချက်တွေကို
လည်း မြန်မာစာမှာ ညွှန်ကြားတတ်
သတ်မှတ်ထားတာကို ဂရုပြုကြဖို့ အသိ
ပေးပါရစေ။ ကိုင်း- ကောင်းအိမ်လင်း
ပြည့် ဆိုတဲ့ နာမည်လှလှလေးကနေ
တစ်နွယ် ဝင်တစ်စင်ပါသွားလိုက်တာ
စကားလက် တံတောင် အတော်ရှည်
သွား ပါပြီ။ လူမှုဝန်းကျင်မှာ အရေးပါတဲ့
နာမည်လှလှလေးတွေကို မှန်မှန်ကန်
ကန် ဖော်ပြနိုင်အောင် ကြိုးစားရပါဦး
မယ်။

ပြီးတော့ ဆရာလှိုင်သင်းရဲ့
ဆောင်းပါးကို ဖော်ပြခဲ့တဲ့ မြန်မာ့
အလင်းသတင်းစာထဲမှာ အမေရိကန်
သမ္မတအိုဘားမား လို့ ဖော်ပြမယ့်ရက်
ကိုလည်း မျှော်လင့်ကြီးစွာ တောင့်ကြည့်
ရပါဦးမယ်။ အခုထက်ထိတော့ လေ
ထိမခံတဲ့ အမေရိကန်ပါပဲ။

တော်ကြပါဦးစို့။

□ ဖော်ကောင်စာပြင်ဆရာတစ်ဦး

ဆရာဦးစင်းထွန်း D.B.B.W - C.T (Med)

ဘုန်းညှင် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

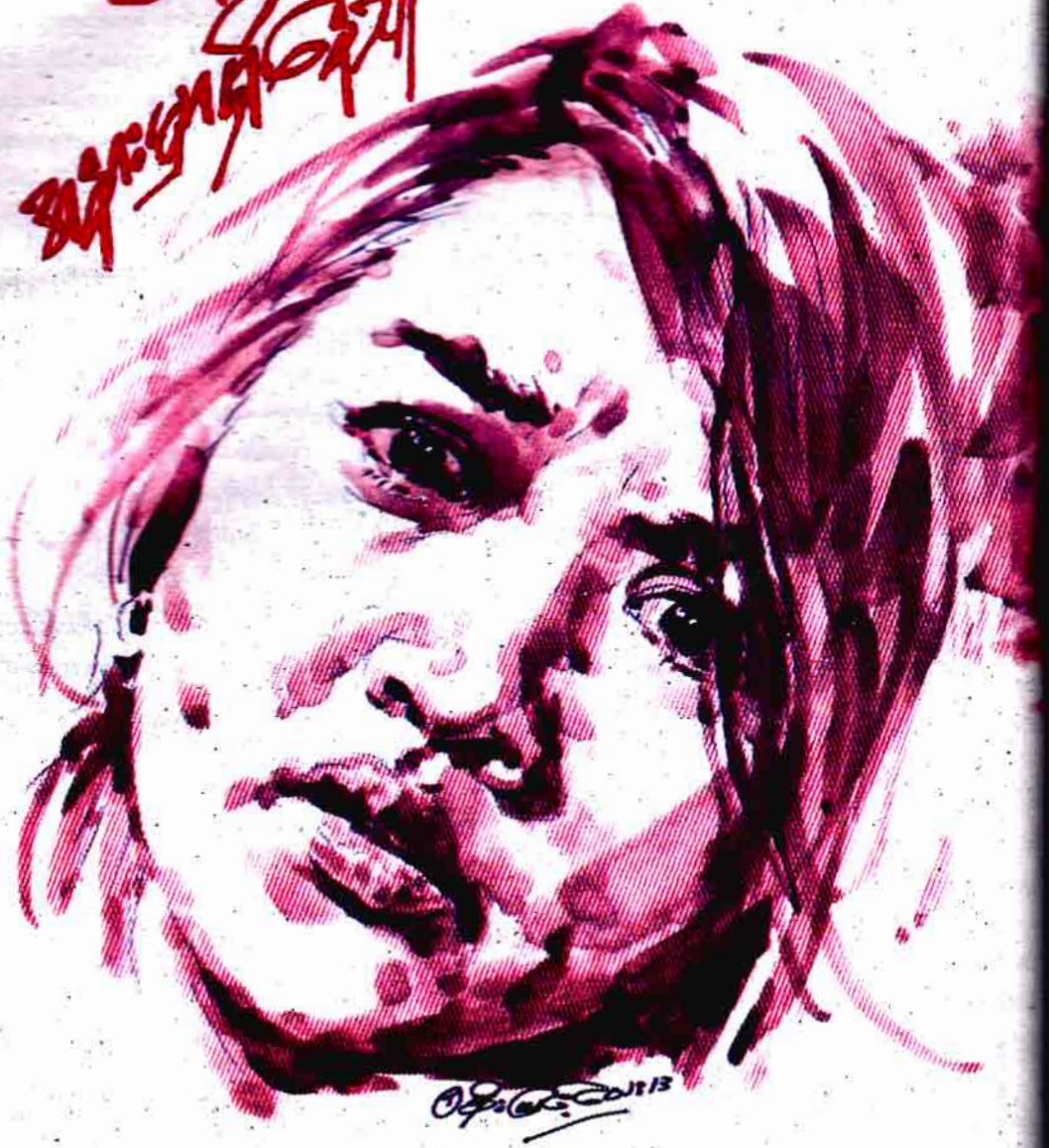
အထူးကုသသောရောဂါများ

နုလုံး၊ သွေးတိုး၊ လေငန်း၊ အစာအိမ်၊ ဆီးချို၊ သွေးချို၊ ဝမ်းတွင်း၌ဖြစ်တတ်သော (ကင်ဆာ)
မြစ်ပွားနာ အမျိုးမျိုး၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ၌ ဖြစ်တတ်သော အဖုအကျိတ်၊ မှိုနာ၊ မြစ်ပွားနာ (ကင်ဆာ)၊
သွေးကြောပိတ်ရောဂါနှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး၊ လေးဖက်နာရောဂါ၊ အဆုတ်နာ၊ ခုခံအားကျရောဂါ
(ခယယုဂ်နာ)၊ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ၊ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါများ၊ မီးယပ်နှင့်ပတ်သက်
သော ရောဂါများ၊ သူငယ်နာရောဂါ အမျိုးမျိုး၊ လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာနှင့် နာတာရှည်ရောဂါကြီးများကို
အထူးကုသပေးပါသည်။

- ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် ➤ နေ့စဉ် နံနက် (၈)နာရီမှ ည (၈)နာရီအထိ
- လိပ်စာ ➤ အမှတ် (၆၈၁)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးအနီး၊ ရွာမအနောက်ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
- ☎ ➤ ၀၉-၇၃၁၃၆၄၁၄
- လမ်းညွှန် ➤ ၁၉၉၊ ၁၀၁ (အဝါ)၊ ၉၉၊ ၉၇၊ ၈၁၊ ၄၄၊ ၁၈၄၊ ၁၆၈၊ ၄၈ (အထူး)၊ ၂၀၂ (အထူး)၊ ၄၈ ကားလေးစီး၍ ဆရာတော်ကြီးမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

ကျွန်တော်က အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး
ကျွန်တော့်အောက် ညီနှင့်ညီမ သုံး
ယောက်စလုံး မော်လမြိုင်မြို့၊ ဒေါင်း
ဇရပ် ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ကြသည်။

ကျွန်တော်က အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး

မရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်
သော ကိုယ့်မွေးရပ်မြေသို့ ကျွန်တော်
တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့ရပြန်ပြီ။ ကျွန်တော်
တို့ မိသားစုတွင် မောင်နှမလေးဦးသာ
ရှိတော့သည်။ မိဘနှစ်ဦးစလုံး မရှိကြ
တော့ပါ။ ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းသာ
ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် ရန်ကုန်တွင် အခြေချ
နေထိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်က အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး
ကျွန်တော့်အောက် ညီနှင့်ညီမ သုံး
ယောက်စလုံး မော်လမြိုင်မြို့၊ ဒေါင်း
ဇရပ် ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ကြသည်။
ထိုရပ်ကွက်သည် မော်လမြိုင်
မြို့စွန် မုဒုံမြို့သို့သွားသည့် ကားလမ်း
ဘေးတွင် တည်ရှိသည်။ ခြံကျယ်ကြီးများ
ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က နေထိုင်

ကြီးပြင်းခဲ့ရသော ရပ်ကွက် ဖြစ်သ
လူပျိုပေါက်ဘဝမှစ၍ ရန်ကုန်မြို့
ရောက်သွားခဲ့ရသည်။ သုံးလေးနှစ်
တစ်ကြိမ်ခန့်သာ ပြန်ရောက်လေ့ရှိသ
ယခု ကျွန်တော့် အသက်
လေးဆယ်ကျော်၍ ငါးဆယ်နှစ်
ပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း
သုံးလေးဦးသာ ရပ်ကွက်တွင် လာ

အေးအေးအေးအေး

နေထိုင်ကြသည်။ သေသူသေ၊ ပြောင်းရွှေ့သွားသူ ပြောင်းရွှေ့သွားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ကွယ်လွန်သွားကြသူများထံတွင် ကျွန်တော့်အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း အောင်စိန်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

အောင်စိန်မှာ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိရသည်။

သူငယ်ချင်း အောင်စိန်သည် အရက် အလွန်ကြိုက်သူ ဖြစ်သည်။ အရက်ကြောင့်ပင် သေခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော် ရောက်ရောက်ချင်းပင် ကျွန်တော့်ညီမကို သူငယ်ချင်းများ အကြောင်း မေးလိုက်မိသည်။

“မောင်ထွန်း တစ်ယောက် ဘာလုပ်နေလဲ ညီမလေး”

“ကိုမောင်ထွန်းက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်ထားတယ်။ အစ်ကိုကို ခဏခဏမေးတယ်။ အစ်ကို ရောက်တုန်း သွားလည်လိုက်ပါဦး”

“အေး၊ ညနေမှ သွားတော့မယ်။ ဒါနဲ့ဟို အရက်သမား အောင်စိန်ရဲ့ ကလေးတွေ ဘယ်နှုတ်နား ရောက်ကုန်ပြီလဲ။ ဖအေ သေသွားတော့ ဘယ်လိုနေထိုင်ကြလဲ”

“ကိုအောင်စိန်မိန်းမ မတင့်က အကြော်ရောင်းလိုက်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းရောင်းလိုက်နဲ့ ရှမ်းကန်နေရတာ။

အကြီးကောင် ယောက်ျားလေးက ဒီနှစ် ရှစ်တန်း ရောက်နေပြီ။ အဲငယ်မက ခြောက်တန်းထင်တယ်”

“ဟုတ်လား၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလောက်ဆိုတဲ့ ကလေးတွေ အတန်းတွေတောင် တော်တော်ရနေပါလား၊ ညနေမှောင်မှ သွားလည်တော့မယ်”

“အစ်ကိုက ညနေ မိုးချုပ်မှောင်တော့မှ ကိုအောင်စိန်တို့ ခြံသွားမလို့လား”

“အေးလေ၊ သူငယ်ချင်းမရှိတော့ပေမယ့် ဆွေမျိုးလို ခင်မင်ရင်းနှီးနေတဲ့ မတင့်ကိုတော့ အားပေးစကားလေးတော့ ပြောရမှာပေါ့။ အောင်စိန်တို့

ခြံကန် မီးချင်းမောင်တော့မှ သွားလည်
မယ်ဆိုလို့ကတော့ ငါ့ညီမ အခုအရာ
တွေ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

“အစ်ကိုက ကျွန်တို့မှာ အနေ
ကြာတော့ တိုအောင်စိန်တို့ မိသားစု
အကြောင်း ဘယ်သိပါ့မလဲ”

“ဘာလဲ အောင်စိန်မိန်းမ မတင့်
အောင်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်ပြီလား၊
အေးလေး မတင့်က အရွယ်လဲရှိသေး
တယ်၊ အားကိုးရာ ရှာရမှာပေါ့လေ”

“အဲဒီနောက် အိမ်ထောင်ပြုမယ်
ဆိုတဲ့ စကားကြောင့် ကိုအောင်စိန်နဲ့
ပြဿနာဖြစ်ရတာ”

“ဘာ ဘယ်လို၊ သေသွားပြီးတဲ့
အောင်စိန်နဲ့မတင့်က ဘယ်လို ပြဿနာ
ဖြစ်နေလို့လဲ၊ ငါ့ညီမ စကားက ထူးဆန်း
နေပါလား”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုရေ မတင့်
နောက်အိမ်ထောင်ပြုမယ်လို့ ပြောလိုက်
မိတဲ့ စကားကြောင့် သေသွားပြီးတဲ့
သူ့ယောက်ျားနဲ့ ပြဿနာဖြစ်ရတာ၊
ခုတော့ ပြေလည်သွားပါပြီ၊ အစ်ကို
သူငယ်ချင်း အောင်စိန်က သူကလေး
နှစ်ယောက်ကို ဆုံးမ စောင့်ရှောက်နေ
တာတဲ့”

“ငါ နားမရှင်း နားမလည်တော့
ဘူး၊ သေသွားပြီးတဲ့ သူက ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို
ဆုံးမစောင့်ရှောက်နိုင်မလဲ မဖြစ်နိုင်ပါ
ဘူးဟာ”

“အစ်ကို့သူငယ်ချင်း အောင်စိန်
က သေသွားပြီး ဖြစ်ပေမယ့် သူတို့ခြံ
ထဲမှာပဲ ရှိနေတာတဲ့၊ ကိုအောင်စိန်
ပိသည့်က သူကလေးတွေကို ဆုံးမနေ
တာ၊ ကံပါလေ ကျွန်မပြောရင် ပြည့်စုံ
မှာမဟုတ်ဘူး၊ ညနေ အစ်ကို သွားမယ်
ဆို မတင့်က ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်
အစ်ကို့ကို ပြောပြလိမ့်မယ်”

“အေး၊ ငါ့ညီမ စကားကြောင့်
စိတ်ဝင်စားလာပြီ၊ မောင်ညွန့်တို့ လက်
ဖက်ရည်ဆိုင် နောက်မှသွားတော့မယ်
မတင့်ဆို အရင်သွားလိုက်ဦးမယ်”

မိုးချုပ်မှောင်သည်အထိ ကျွန်
တော် မစောင့်တော့ပါ။ ရေမိုးချိုးပြီး
သူငယ်ချင်းအောင်စိန်တို့ ခြံဘက်သို့
ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ခြံနှင့်
သိပ်မဝေးလှပါ။ သုံးခြံသာ ခြားသည်။
ညနေစောင်းသည်နှင့် အသွားအလာ
ကျပ်ပါးသွားလေ့ ရှိသည်။

ကျွန်တော်ခြံထဲ ဝင်သွားစဉ်
မတင့် အကြော်ကြော်နေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။

“ဟာ၊ အစ်ကို သန်းအောင်၊
ဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ၊ အလည်
သက်သက်ပဲလား”

“အလည်ပဲ ဆိုပါတော့၊ ညီမ
တွေ အခြေအနေ လာကြည့်တာ၊ ပြီး
တော့ နင်တို့ကို သတိရတာလဲ ပါတာ
ပေါ့ဟာ”

“အစ်ကို လာလည်တာ ဝမ်းသာ
ပါတယ်၊ ထိုင်ဦး၊ အကြော်စားပါဦး”

“ဒါနဲ့ နင့်ကလေးတွေကော
မမြင်ပါလား”

“အငယ်မက အကြော်သွားဖို့
နေတာ၊ အကြီးကောင်က ကျူရှင်သွား
နေတာ၊ မကြာခင် ပြန်ရောက်တော့မှာ
ပါ”

“နင့်ကလေးတွေ ငယ်ငယ်တုန်း
ကလိုပဲ အဆော့မက်တုန်း ဆိုးတုန်းပဲ
လား”

“အခုတော့ မဆိုးကြတော့ဘူး၊
သူတို့ လိမ္မာနေကြပြီ”

“ဟေ့၊ ဟုတ်လား၊ ငါ့ညီမ အဆုံး
အမတော်လို့ နေမှာပေါ့”

“ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာလဲ၊
ကျွန်မ အဆုံးအမတော်လို့ လိမ္မာနေကြ
တာမဟုတ်ဘူး၊ မနက်ဘက် ကောက်
ညင်းပေါင်းရောင်း ညနေဘက်အကြော်
ရောင်းနဲ့ မအားပါဘူး၊ သူတို့ကို ဆုံးမဖို့
အချိန်မရှိဘူး၊ ကလေးတွေ လိမ္မာနေ
ကြတာ သူတို့အဖေ ဆုံးမနေလို့ပါ”

“ဟာ ဘယ်လိုလဲဟာ၊ သေသွား
ပြီးတဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
သွားသမီးတွေကို ဆုံးမနေတာလဲ”

“အစ်ကို ညီမ မလှတင် အစ်
ကို ပြောမပြလိုက်ဘူးလား”

“ပြောတော့ ပြောပါတယ်
အောင်စိန်က သူကလေးတွေကို ဆုံး
စောင့်ရှောက်နေတာလို့သာ ပြောလို့
တာ၊ အပြည့်အစုံသိချင်လို့ ငါလာခဲ့တာ
ကျွန်တော်နှင့် မတင့်တို့ စကား
ကောင်းနေစဉ်မှာပင် မတင့်သား အစ်
ကောင် ကျူရှင် သွားတက်နေစေ
ပြန်ရောက်လာသည်။

“ဟဲ့ သား ဦးသန်းအောင်
အကြော်ချပေးဦး၊ အချစ်လဲ ထည့်
ရေခွေးအိုးလဲ ပူတော့လေးချ ပေးလို့
”ဟုတ်ကို မေမေ”

မတင့်သားက အကြော်
ကန်၊ ရေခွေးအိုးတို့ကို ကျွန်တော့်ခွေး
လာချပေးသည်။

“ချာတိတ် ဦးကို မှတ်မိလား”

“မှတ်မိပါတယ်၊ ဦးကိုတွေ့နေ
အဖေ့ကို သတိရလိုက်တာ၊ ဦးနဲ့ အ
ကယ် သိပ်ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်း
မဟုတ်လား၊ အဖေရေ ဒီမှာ အဖေ
ငယ်ချင်း ဦးသန်းအောင် ရောက်
တယ်၊ အဖေ လာတွေ့လိုက်ပါလား”

“ဟဲ့သား၊ ဘာတွေ ပြောနေ
လဲ၊ သွား သွား၊ စာသွားကျက်ထောင့်
”ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေရယ်၊
နဲ့ ဖေဖေက သိပ်ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်
တွေပဲဟာ၊ ဖေဖေက ဒီခြံထဲမှာ မှီ
တာပဲလေ”

“ကဲ သား သွား၊ စာသွားထွက်
တော့၊ မင်းအဖေ အကြောင်း ဦးသ
အောင်ကို မေမေပဲ ပြောပြလိုက်
မယ်၊ ကဲ အစ်ကို သန်းအောင် အချစ်
စားလိုက်ပါဦး ခတ်ကြာ အေးသွား
မယ်၊ အကြော်ကပူနေတုန်း စား
ခင်းကောင်းတယ်”

“အေး၊ စားပါမယ်၊ ဒါနဲ့
ယောက်ျား ဒီခြံထဲမှာ ရှိနေတာ
ပဲလား”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို
အောင်၊ အဖေက ကျွန်မ မသိခဲ့ဘူး
”ဟုတ်တယ် အစ်ကို
အောင်၊ အဖေက ကျွန်မ မသိခဲ့ဘူး
”ဟုတ်တယ် အစ်ကို
အောင်၊ အဖေက ကျွန်မ မသိခဲ့ဘူး

နှစ်နှစ်လောက်ကမှ သူ ရှိနေမှန်း သိခဲ့ရတာ”

“ဘယ်လိုကနေ စပြီး ဘယ်လို ပြောခဲ့ရတာလဲ”

“နောက်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်လို့ ကလေးတွေကို ပြောလိုက်မိတာ စတာပဲ။ အစ်ကို သိတဲ့အတိုင်း ကလေးတွေက ခုအချိန်လို မလိမ္မာကြဘူး။ တော်တော်ဆိုးခဲ့ကြတာ၊ ပြောချိန်ဆိုမရနဲ့ပေါ့”

“အေးပါ ဆက်ပြောပါဦး”

“သေသွားပြီးတဲ့ အစ်ကို သူငယ်တွေက ဝိညာဉ်က ကျွန်မ ကလေးတွေဆုံးမနေတယ်ဆိုရင် အစ်ကို ယုံကြည်ခဲ့ပုံက ဒီလို အစ်ကို သန်းတင်ရေ”

မတင်က ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးသည့် ယောက်ျား ကလေးများကို ဆုံးမတင်ရောက်နေပုံ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်အပျက်များ ကျွန်တော့်ကို ပြောသည်။

“ဟဲ့သား အကြော်တွေ သွားပို့တာလေ။ ဟိုမှာ မှန်တင်းခါးဆိုင်တွေက ဆင့်နေပြီ။ ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ”

“ဘောလုံးသွားကန်မလို့ပါ။ ပြီးတဲ့မှ ပို့ပေးမယ်လေ”

“ဘောလုံးက နောက်မှကန်၊ ခုအိမ်ဆင်း အကြော်သွားပို့စမ်း။ ဘောလုံးအိမ်ဆင်း ထမင်းစားရတာ မဟုတ်ဘူး။ အကြော်ပို့မှ ထမင်းစားရတာ”

ကျွန်မ အကြော်ပို့ခိုင်းသည်ကို ပေးကတ်ကတ် လုပ်နေသည်။

“ဘောလုံးကစားဖို့ကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေသည်။ ကျောင်းစာများလည်း ကြိုးစားမပို့ပါ။ အဆော့မက်လွန်းသည်။”

ကျွန်မ စကားကို နားထောင်သူမဟုတ်ပေ။ သူ့အဖေကိုသာ ကြောက်စိတ်သည်။

ယခု သူတို့အဖေ မရှိတော့၍ အကြော်ရမည့်သူမရှိ ဖြစ်နေသည်။

စာကျက်ရန် အတန်တန်ပြောရသည်။ စာကျက်ပြန်လည်း ခဏသာဖြစ်သည်။ စောစောအိပ်ရာဝင်တတ်သည်။ ယခင်က ဖအေဖြစ်သူကို ကြောက်၍ ဖအေက အိပ်တော့ဆိုမှ အိပ်ရာဝင်ရသည်။ သူ့အဖေ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ပိုင်း ကြောက်ရမည့်သူ မရှိတော့၍ သားမှာပို ဆိုးလာသည်။ မနက်စောစော ကျွန်မ ကောက်ညှင်းပေါင်းထ၍ ပေါင်းချိန်တွင်လည်း အိပ်ရာမှ နိုး၍မရပါ။ သူ့ကိုနိုးရသည်မှာ ကျွန်မကို ပိုင်းကူဖေးဖို့ မဟုတ်ပေ။ သူ့စာကျက်ရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သားက ကျွန်မ မည်သို့နိုးနိုး အိပ်ရာက မထပါ။ အဖေကို ကူညီရကောင်းမှန်းလည်း မသိပါ။ သားကို မည်သို့မျှ ပြောဆို ဆုံးမ၍ မရသဖြင့် လက်လျှော့ထားကာ ချော၍ ခိုင်းရသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

“ခု သား ခုနစ်တန်းတက်ရတော့မယ်။ အတန်းကြီးလာပြီ။ အဆော့မမက်နဲ့တော့၊ စာကြိုးစားတော့၊ မေမေ့စကားနားမထောင်ရင် ပထွေးနဲ့ တွေ့သွားမယ် ပြောဆို ဆုံးမစကား နားမထောင်ရင်တော့ နောက်လင် ယူလိုက်တော့မယ်”

“မေမေ နောက်လင်ယူချင်ယူ၊ သားကတော့ ပထွေးကို အဖေ မခေါ်နိုင်ဘူး”

“နှစ်ယောက်စလုံး ပြောမရ ဆို မရဖြစ်နေတာ၊ နောက်လင်ယူရတော့မယ်”

ဒေါသဖြင့် သားကို ကျွန်မ အော်ငေါက်လိုက်မိသည်။ ထိုညက ခပ်စောစောပင် အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ နံနက်စောစောထရမည်ဖြစ်၍ နာရီကို နှိုးစက်ပေးထားခဲ့သည်။

ကျွန်မ အိပ်ရာ ပြင်ပြီးသည်နှင့် သားနှင့် သမီးတို့ ခြင်ထောင်ထဲ ဝင်လာကြသည်။ သူတို့စာ မကျက်ကြတော့ပါ။ တစ်နေ့ကုန် ပင်ပန်းထားသဖြင့် ခေါင်းချသည်နှင့် ကျွန်မ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

“မတင် မတင် . . . ထပါဦး”

“ဟင်၊ ကိုအောင်စိန်၊ ရှင်ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ဘဝ ခြားနေပြီလေ”

“ငါ ဒီခြံထဲမှာပဲရှိနေတာ၊ ညနေက မတင့်ပြောလိုက်တဲ့စကား ငါကြားလိုက်တယ်။ မတင့် နောက်လင် ယူတော့မယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင်သားသမီးတွေက ပြောဆို ဆုံးမလို့ မရဘူး ပြောစကား နားမထောင်ကြဘူး၊ မအေကို မကြောက်ကြဘူး၊ ဖအေကိုမှ ကြောက်ကြတာ၊ ဒီတော့ ပထွေးနဲ့တွေ့မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ ရှင်နဲ့ ဘာဆိုင်တော့လို့လဲ”

“ငါတောင်းပန်ပါတယ်၊ နောက်လင်တော့ မယူလိုက်ပါနဲ့၊ ကလေးတွေကို ငါဆုံးမပါ့မယ်”

“ရှင်ကသေသွားပြီတဲ့လူ၊ ဘယ်လိုဆုံးမမှာလဲ”

“မတင့် စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါ၊ ကလေးတွေ စာကျက်အောင် စကားနားထောင်အောင် ဆုံးမပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကလေးတွေကို ရှင် ဘယ်လိုဆုံးမမယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရမယ်၊ ရှင်က မဆုံးမနိုင်ရင်တော့ ကျွန်မ နောက်လင်ယူချင် ယူမယ်”

“စိတ်ချပါ ငါကလေးတွေကို ငါဆုံးမပါ့မယ်၊ မကြာခင် သိရမှာပေါ့”

“ရှင်ကတိတည်နော်၊ ရှင် ကတိတည်နော်”

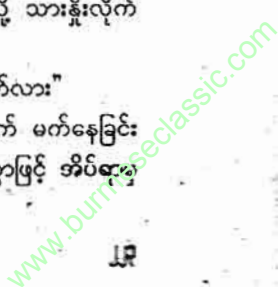
တစ်စုံတစ်ယောက်က လှုပ်နှိုးလိုက်သဖြင့် ကျွန်မ အိပ်ပျော်နေရာမှ လန်နိုးသွားခဲ့ရသည်။

“ဟဲ့သား မေမေ့ကို ဘာလို့ နှိုးလိုက်ရတာလဲ”

“မေမေ ဘာတွေ အော်နေတာလဲ၊ ရှင် ကတိတည်နော်၊ ရှင်ကတိတည်နော်ဆိုပြီး အော်နေလို့ သားနှိုးလိုက်တာ”

“ဟင် . . . ဟုတ်လား”

ကျွန်မ အိပ်မက် မက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိတ်လန့်စွာဖြင့် အိပ်ပျော်

ထလိုက်သည်။ မှန်အိမ်ပိးထွန်းလိုက်သည်။ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ယခုမှ နှစ်ချက်တီးသာသာနိုးသွားသည်။ နံနက်လေးနာရီထုရန် နှိတ်ပေးထားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ် ပြန်အိပ်၍ မရတော့ပါ။ သားလိုလည်း အိပ်မက်အကြောင်း ပြန်ပြောခဲ့။ သူတို့ကြောက်လန့်သွားမည် ဟု နှိပ်စားသေးသည်။

ထိုအောင်စိန်နှင့် ဝတ်သတ်၍ ကျွန်ုပ် တစ်ခါမျှ အိပ်မက် မထိခဲ့ဖူးခြင်း ခြေထောက် ညရေထဲ သာသနာ့ ပြောဆို ဆုံးမ၍ နောက်လင် ထူမည်ဟု ပြောလိုက်မိသည်။ ယခု နောက်လင် မယူရန် ကိုအောင်စိန်က ကျွန်မကို အိပ်မက် ပေးခဲ့သည်။ ကလေးတွေကိုလည်း သူ ဆုံးမမည်ဟု ပြောခဲ့သေးသည်။

ကိုအောင်စိန် အမှန်တကယ် ဤခြံထဲတွင်ရှိနေခဲ့သည်လား။ နောက်ဖေးခြံထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ မှောင်မည်း ထိတ်ဆိတ်နေသည်သာ တွေ့ရသည်။ ကလေးနှစ်ယောက်က အိပ်ပျော်နေဆဲဖြစ်သည်။ ပြန်အိပ်၍ မရတော့မည် အတူတူ အိပ်ရာမှထပြီး မီးမွှေးလိုက်သည်။ ကောက်ညှင်းပေါင်း ချက်မည့်အိုး မီးဖိုပေါ်တင်လိုက်သည်။ အတန်ကြာမှ နှိုးစက်သံ မြည်လာသည်။ ကောက်ညှင်းပေါင်းလည်း ကျက်လုလု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဈေးရောင်းထွက်ရန် အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးသည်နှင့် သားကို နှိုးလိုက်သည်။

“သား ထတော့၊ စာလဲကျက်ဦး၊ ဒီမှာ သားနဲ့ ညီမလေးစားဖို့ မှန်ချန်ထားတယ်၊ ညီမလေး နီးလာရင် ရေချိုးထားဖို့ ပြောဦး”

“အင်းပါ မေမေ၊ ခဏလေးပါ”

“အင်းပါ လုပ်မနေနဲ့၊ ချက်ချင်း ထတော့၊ ပြန်ရောက်လို့မှ ကျောင်းသွားဖို့ အဆင်သင့်မဖြစ်ရင် သေပြီသာမှတ်”

သားကို အသေအချာမှာကြားပြီး ကျွန်မ ဈေးရောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ယနေ့ဈေးရောင်းထွက်ရသည်မှာ ယခင်

နေ့များကဲ့သို့ သွက်သွက်လက်လက်မရှိလှပါ။ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေသည်။ ညက အိပ်မက်အကြောင်းကိုသာ အတွေးထဲ ပေါ်နေသည်။ လင်သားမရှိတော့သည့် ဘဝတွင် ကလေးနှစ်ယောက်အတွက် ပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန်နေရသည်။

မနက်ပိုင်း ကောက်ညှင်းပေါင်းရောင်း၊ ညနေ အကြော်ရောင်းနှင့် နားရသည်ဟု၍ မရှိခဲ့ပါ။ သားနှင့် သမီးတို့မှာ အမေကို ကူညီနိုင်သော အရွယ် ရောက်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း သိတတ်နားလည်မှု မရှိခဲ့ကြပါ။ အစားမက်၊ အဲအိပ်မက်၊ အဆော့မက်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

သားမှာ ပို၍ပင် ဆိုးနေသည်။ ညနေ ကျောင်းဆင်းသည်နှင့် ဘောလုံးကွင်းထဲ ရောက်သွားတော့သည်။ ပိုးချုပ်မှောင်သည်အထိ ဘောလုံးဆော့ကစားနေတော့သည်။

ဘောမကန်သည့် နေ့များတွင်လည်း သူငယ်ချင်းများနှင့် ဆော့နေတတ်သည်။ ညဘက်တွင်လည်း စာကိုကောင်းကောင်း မကျက်ပါ။ ကျွန်မ စကားလည်း နားမထောင်ပါ။ ကြောက်လည်းမကြောက်ပါ။

ညနေ ကျောင်းဆင်းပြီး ပြေးလွှားဆော့ကစားခဲ့သဖြင့် ညဘက် ခဏမျှသာ စာကျက်နိုင်သည်။ စာကျက်ရင်း စားပွဲခုံပေါ်တွင် အိပ်ပျော် သွားလေ့ရှိသည်။ အတန်းကြီးလာပြီဖြစ်၍ ပိုမိုကြီးစားရန် လိုအပ်လာသည်။ စားပွဲခုံပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေသော သားကို ကျွန်မ လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။

“ဟဲ့သား ထစမ်း၊ ဘယ်အချိန် ရှိသေးလို့လဲ၊ အိပ်နေပြီ၊ ထပြီး စာကျက်ဦးလေ”

“ဟာ မေမေကလဲ သားအိပ်ချင်နေပြီ”

“အိပ်ချင်လို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ထထ စာကျက်ဦး”

“မကျက်တော့ဘူး မေမေ၊ သား သွားအိပ်တော့မယ်”

“အေး၊ ငါစကား နားမထောင်ဘူးပေါ့၊ ငါ နင်တို့ အဖေဆီ တိုင်ပြောလိုက်တော့မယ်၊ ဒီမှာ ကိုအောင်စိန်ရှင်သား ပြောလို့မရဘူး၊ စာလဲ မကျက်ဘူး၊ ကြည့်လုပ်ပါဦး”

သားက ကြောက်ပြီး စာကျက်အောင် ကျွန်မ ခြောက်လှန့်ပြောလိုက်သည်။ သားက ကျွန်မစကား ဂရုမစိုက်ပါ။ အိပ်ချင်သည့် ပုံစံဖြင့် စာကျက် စားပွဲခုံတွင် ထိုင်နေသည့် ပြော၍ရမည် မဟုတ်မှန်း သိ၍ ကျန်ဆက်မပြောတော့ပါ။ လုပ်စရာရှိသော အလုပ်များကို ဆက်လုပ်နေလိုက်သည့် အလုပ်လုပ်နေရင်း သားလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သားက စာပေါ်တွင် မှောက်လျက် အိပ်နေသည် တွေ့ရသည်။

ကျွန်မ နောက်ဖေးဘက် သူ့က လုပ်စရာရှိသည်များ ဆက်လုပ်ခဲ့သည်။ ခဏအကြာတွင် သားစာကျက်သည်နေရာမှ အသံများ ကြားလိုက်သည်။

“ကြောက်ပါပြီ အဖေရဲ့၊ ဘာကို မရိုက်ပါနဲ့တော့၊ သားကြောက်စရာကောက်ဆို့ မေမေစကား နားထောင်တော့မယ်၊ ခုလဲ စာကျက်ပါ့မယ်”

သား၏ ထူးဆန်းလှသော စကားကြောင့် အလန့်တကြားဖြစ်ကာ ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ဆန်းဇောအဖြစ်ကို တွေ့လိုက်ရသော သား၏ ဦးခေါင်းမှာ ဘယ်ဘက်လည်သွားလိုက်၊ ညာဘက်သို့ လည်သွားလိုက် ဖြစ်နေသည်။

သား၏ ပါးပြင်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဘယ်ပြန် ညာပြန်ရိုက်သည့်ပုံစံ ဖြစ်သည်။

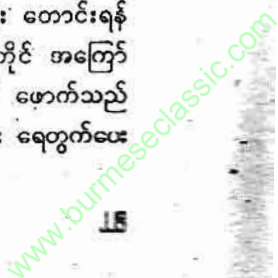
“သားကြောက်ပါပြီ အဖေတော်ပါတော့ သားကို မရိုက်ပါနဲ့တော့”

သားမှာ အိပ်ပျော်နေလျက် သူ့ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြင့် ဖြည့်ပြီး ငိုနေသည်။ ကျွန်မ သားကို နှိုးပြီး ဖက်ထားလိုက်မိသည်။

“ဟဲ့သား ဘာကိုကြောက်နေ
သားကို ဘယ်သူက ရိုက်နေလို့
အိပ်မက် မက်နေတာလား”
သားက နိုးလာပြီး ကျွန်မကို
ကြည့်၍ ကြည့်နေပြီး ကျွန်မကို
အေးဖက်ထားလိုက်သည်။
“သား.. အိပ်မက် မက်နေတာ
မဟုတ်ဘူး။ သားကြောက်တယ် မေမေ”
“ဘာကို ကြောက်နေတာလဲ၊
အခုကို ပြောပါဦး”
“သား စာကျက်စားပွဲမှာ အိပ်
မက်နေတုန်း အိပ်မက် မက်ခဲ့တယ်၊
အိပ်မက်ထဲမှာ မေမေရောက်လာတယ်၊
မေမေက နားမထောင်လိုဆိုပြီး သား
အိပ်မက်ကို ရိုက်တာ၊ သားကြောက်တယ်
မေမေ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး”
သားက အရိုက်ခံထားရသော
အိပ်မက်ကို ပြသည်။ နာကျင်နေ
ရသည်။ သားအဖြစ်ကို တွေ့၍ ကျွန်မ
အိပ်မက်လန့်သွားမိသည်။ တစ်ဆက်တည်း
ကျွန်မ အိပ်မက်ကို သတိရလိုက်
သည်။
ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် ကျွန်မ
အိပ်မက်ကို ကိုအောင်စိန်က ကျွန်မကို
အိပ်မက်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း သူ့သားကို
အိပ်မက်လိုက်သည်ဟု ကျွန်မထင်မိသည်။
ကြောက်စိတ်ဖြင့် ကျွန်မ ဝေခွဲမရဖြစ်နေ
သည်။ သားကတော့ ကြောက်စိတ်ဖြင့်
ကျွန်မကို ဖက်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။
“သား တကယ်ပဲ မင်းရဲ့ မေမေ
အိပ်မက်ပေးတာလား”
“တွေ့တာပေါ့၊ အိပ်မက်လို့ ထင်
နေခဲ့တာ၊ ခုတောင် သား ပါးနှစ်ဖက်
ထဲမှာ နာနေသေးတယ်၊ မေမေ သားကို
အိပ်မက်ပေးတာ သေချာတယ်၊ မေမေ ရိုက်တာ
တော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”
“မေမေက... နောက်ဖေးမှာ
အလုပ်လုပ်နေတာ၊ သား အော်သံကြား
ထိ မေမေ သားအနားလာခဲ့တာ၊ သား
အိပ်ချင်သေးလား၊ အိပ်လိုက်ဦးလေ”
“ဟာ၊ မအိပ်ရဲတာပါဘူး မေမေ
အိပ်မှ အိပ်တော့မယ်၊ စာမကျက်ရင်

အရိုက်ခံနေဦးမယ်၊ သား စာကျက်
လိုက်ဦးမယ်”
အအိပ်မက်လွန်းသော သားက
မအိပ်သေးဘဲ စာဆက်ကျက်နေသည်။
သမီးငယ်မှာ အိပ်ရာထဲ အိပ်ပျော်နေ
ပြီဖြစ်သည်။ လုပ်စရာ အလုပ်များပြီး၍
အိပ်ရာထဲ ဝင်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်မ
အိပ်၍ မရပါ။ အဖြစ်အပျက်များက
ကျွန်မ အတွေးထဲ ထွင်နေနေသည်။
ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။
မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်
သွားသည် မသိတော့ပါ။ နာရီနှစ်
မြည်သံကြောင့် ကျွန်မ အိပ်ရာမှနိုးလာ
သည်။ ကောက်ညှင်းပေါင်း ထပ်ပေါင်းရ
သည်။ ဈေးထွက်ရန် အားလုံး အသင့်
ပြင်ပြီးမှ သားကို နှိုးလိုက်သည်။
“ကဲ၊ သားထတော့ ညီမလေးကို
လဲ နှိုးလိုက်တော့၊ စာမေးပွဲကြီးနီးပြီ၊
စာကျက်နော်၊ မေမေစကားနားမထောင်
ရင် မနေညာကလို အရိုက်ခံနေရဦးမယ်”
“စိတ်ချမေမေ၊ သားကြောက်
သွားပြီ၊ မေမေစကား နားထောင်တော့
မယ်၊ ညီမလေး စာကျက်ဖို့လဲ ပြောမယ်”
“အေးအေး ညီမလေးကို ပြော
ပြလိုက်၊ မေမေစကား နားမထောင်လို့
ဘယ်လို အရိုက်ခံရတယ်ဆိုတာ ပြော
ပြလိုက်”
သားနှင့် သမီးကို မှာပြီး ကျွန်မ
ဈေးရောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ဈေးရောင်း
ထွက်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်မအတွေးများ
က ပျံ့လွင့်နေသည်။ သားမှာ ပါးပြင်
နှစ်ဖက်စလုံးမှာ အရိုက်ခံခဲ့ရသည်။ ဈေး
ရောင်းပြီးသည်နှင့် ဟင်းချက်စရာများ
ဝယ်ကာ အိမ်ပြန်လာသည်။ သားတို့
သမီးတို့ ကျောင်းအစီ ချက်ပြုတ်ရဦး
မည်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း
သားကို မေးလိုက်သည်။
“ဟဲ့သား ညီမလေး စာကျက်ရဲ့
လား”
“သားနှိုးတာ ချက်ချင်း မထဘူး၊
ခုနကမှ အိပ်ရာကထတာ၊ စာလဲမကျက်
ဘူး”

“သား ဘယ်လို အရိုက်ခံခဲ့ရ
တယ်ဆိုတာ ပြောပြလိုက်ဘူးလား”
“ပြောပြပါတယ်၊ ညီမလေးက
မယ့်ဘူးတဲ့၊ သူ့ကို ခြောက်လှန့်တာတဲ့”
“အေးလေ ထားလိုက်ပါတော့၊
ညနေ ကျောင်းက ပြန်ရောက်မှ မေမေ
ပြောပြလိုက်တော့မယ်”
ကျွန်မ မနက်စာချက်ပြုတ်ပြီးစီး
သည်နှင့် ကလေးနှစ်ဦးစလုံး ထမင်းချိုင့်
တိုက်ပြီး ကျောင်းတက်သွားကြသည်။
သူတို့ နောင်နေ့ကို တွေးပူမိပြီး ကျွန်မ
သတိပြင်လိုက်မိသည်။ တွေ့ဝေနေ
၍ ခြောက်သေးသော ညနေ အကြော်
ကြော်ရန်အတွက် ငြိမ်သက်ခဲ့သည်။
ညနေ ထောင်ဆင်ချိန်တွင်
သားက နောက်ကျတော့ ပြန်ရောက်နေ
ကျဖြစ်သည်။ အဖော်များနှင့် ဆော့
ကစားနေကျလည်း ဖြစ်သည်။ သမီး
ငယ်ကလည်း အဖော်များနှင့် ဆော့
ကစားနေသည်။ ထိုစဉ်အခိုက်မှာပင်
သား ပြန်ရောက်လာသည်။
“ဟဲ့သား ကျောင်းက ပြန်လာ
တာ နောက်ကျလှပါလား၊ အချိန်ကိုလဲ
ကြည့်ဦး”
“သား ဘောလုံးကန်နေလို့ပါ
မေမေ၊ ဟိုမှာ ညီမလေးလဲ ဆော့နေ
တာပဲ၊ သူ့ကျတော့မေမေက မပြောဘူး”
“သားက အကြီးပဲ၊ သီတတ်တဲ့
အရွယ်ရောက်နေပြီလေ၊ နှစ်ယောက်
စလုံး မအေကို သနားရကောင်းမှန်း
မသိကြဘူး၊ ပထွေးနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ထင်
တယ်၊ ကိုအောင်စိန်ရေ ရှင့်သားနဲ့ သမီး
ကို ကြည့်လုပ်ပါဦး”
ကျွန်မက သွားလေသူ အမည်
ကို တမ်းတရရွတ်ရင်းပြောလိုက်သည်။
ညနေစောင်း အကြော်ကြော်ပြီး ကျွန်မ
ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့သည်။ သားကြီး
အကြော်သွားပို့လျှင် အကြွေးကျသည်
ကများသည်။ အကြွေး တောင်းရန်
အတွက် ကျွန်မကိုယ်တိုင် အကြော်
လိုက်ပို့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖောက်သည်
တစ်ဦးထံ အကြော်များ ရေတွက်ပေး

နေစဉ် ခြေရင်းအိမ်မှ ဒေါ်စိန်နှင့် ဆုံခဲ့သည်။

“ဟဲ့မတင်၊ နင့်အိမ်က ကလေးတွေ ငိုနေသံကြားရတယ်၊ ငါက နင်ကလေးတွေကို ခိုက်ပြီး ဆုံးမနေတာလို့ ထင်ခဲ့တာ ခုတော့ နင်က ဒီမှာ”

“ဘယ်လို ကြားလို့လဲ ဒေါ်စိန်”

“တစ်သောင်းသောင်းထဲ ခိုက်နေပြီး ဆုံးမနေသလိုပဲ ကြောက်လို့ အခု နဲ့ဆို ချစ်မြို့ ထောင်သန်းသံကြားရတယ် ငါ တစ်ကြည့်တော့လဲ အခုတော့ရတာ ထူးလိုက်တာ နင်ခိုက်တာ ထင်ပေမယ့် နင်က ဒီမှာဆိုတော့”

“ဟုတ်လား ဒေါ်စိန် ကျွန်မ ပြန်ဦးမယ်”

ဒေါ်စိန်ကို စကားစဖြတ်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ပင် အိမ်ပြန်လာသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း ထိတ်လန့်နေမိသည်။ ကျွန်မ အိမ်ပေါ်အတက်တွင် မောင်နှမနှစ်ဦး စာကျက်စားပွဲနားတွင် ဖက်လျက်သား ငိုနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်မ သနားသွားမိသည်။ ကျွန်မကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် ကျွန်မထံ ပြေးလာကာ ဖက်၍ ငိုပြန်သည်။

“ဟဲ့ ဟဲ့၊ အထိတ်တလန့်ကွယ် ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ငိုနေကြတာလဲ”

“ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး မေမေ”
သမီးက သူ့ခြေသလုံးကို လှန်ပြသည်။

“သားလဲ ခြေသလုံးမှာ အရိုက်ခံရတယ် မေမေ၊ ဒီမှာလေ”

သမီးနှင့်သား ခြေသလုံးတွင် အရိုက်ခံထားရသည့် အနိုးအစင်းရာများ တွေ့ရသည်။

“အိမ်မှာ မေမေလဲ မရှိဘူး၊ သားနဲ့ သမီးကို ဘယ်သူရိုက်တာလဲ”

“ထူးဆန်းလိုက်တာ မေမေရာ အကြော်ပို့ဖို့ ထွက်သွားရော သားက အရင်အရိုက်ခံရတာ၊ ပြီးတော့ ညီမလေး အရိုက်ခံရတယ်”

“တုတ်နဲ့လား၊ ဘာနဲ့ အရိုက်ခံရတာလဲ”

“ဟို ထရံထောင်က ကြိမ်လုံးနဲ့ပေါ့”

သားက ထရံထောင်တွင်ရှိသော ကြိမ်လုံးကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြသည်။ ကျွန်မရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

“ဟင်၊ ဟုတ်ရဲ့လား၊ အဲဒီ ကြိမ်တုတ်က သားတို့အဖေ မသေခင်အထိ တိုင်ခဲ့တဲ့ ကြိမ်တုတ်ပဲ၊ သားတို့ကို ဆုံးမခင်ရင် ဒီကြိမ်တုတ်နဲ့ရိုက်ပြီး ဆုံးမလေ့ရှိတာ ဒါဆို သားတို့ကို ရိုက်တဲ့သူဟာ”

“လေးပဲပေါ့ မေမေရာ၊ သေချာဝါတယ် ဇေဇေ ဝိညာဉ်က သားတို့အနားမှာ ရှိနေတာ ဖြစ်မယ်၊ နောက်ဆို သားလိမ္မာပါတော့မယ်၊ မေမေစကားလည်း နားထောင်ပါတော့မယ်၊ မေမေကလဲ ဖေဖေ နာမည်ကို ခေါ်ပြီးတော့ တိုင်တာတောတာတွေ မလုပ်ပါနဲ့တော့ ဖေဖေသားတို့ အနီးအနားမှာ ရှိနေတာ သေချာပါတယ်”

“ကိုတို့ ပါးနှစ်ဖက် အရိုက်ခံရတုန်းက သမီးမယ့်ခဲ့ဘူး၊ ခုတော့ ဖေဖေ ရိုက်တာ ယုံပါပြီ၊ သမီး ကြောက်တယ်၊ မေမေစကား နားထောင်ပါတော့မယ်”

အံ့ဩထိတ်လန့်စွာဖြင့် သားနှင့် သမီးကို ဖက်ထားလိုက်မိသည်။ ထိုနေ့နောက်ပိုင်းမှစ၍ သားနှင့် သမီးတို့မှာ ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲသွားသည်။ မိုးချုပ်သည်နှင့် နှစ်ယောက်စလုံး စာကြည့်စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အကြော်လိုက်ပို့သည့် အလုပ်ကိုလည်း သားက သူ့လုံးဝ တာဝန်ယူလိုက်သည်။ စာကိုလည်း ယခင်ကထက် ပို၍ ကြိုးစားလာကြသည်။

သူတို့အဖြစ်ကိုကြည့်၍ သွားလေသူ ကိုအောင်စိန်ကို ကျိတ်၍ ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။

ကိုအောင်စိန် ကျွန်မတို့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေပြီ။ သူ့သားသမီးများကို ဆုံးမနေသည်မှာ ကျွန်မ ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်သည်။ ယခင်က ဆုံးမစကားနားမထောင်ခဲ့သော သားနှင့်သမီးတို့မှာ ယခု သိတတ်နားလည် လိမ္မာရေး

ခြားရှိလာကြပြီ ဖြစ်သည်။ သားနှင့် သမီး ပြောင်းလဲလာသော အခြေအနေများကြောင့် ခြေရင်းခေါင်းရင်း အိမ်မှာက စပ်စုမေးမြန်းလာကြသည်။ ကျွန်မဟန်တားထားမှုကြောင့် သားနှင့် သမီးက အဖြစ်မှန်ကို မပြောခဲ့ကြပါ။

တစ်နေ့ နံနက် ဝေလီဝေလီ အချိန် ကောက်ညှင်းပေါင်းအိုးတည နေစဉ်တွင် ဖြစ်သည်။ ကောက်ညှင်းပေါင်း ကျက်၊ မကျက်၊ နပ် မနပ် မြည်စမ်းကြည့်ရန် အဖိုးဖွင့်လိုက်စဉ် “ငါ့လဲ နည်းနည်းကျွေးပါ” ဟု အသံကြွရပြီး လက်ဝဲတစ်ဖက်က ကောက်ညှင်းပေါင်းအိုးအနီး ပေါ်လာသည်။

ရုတ်တရက် မကြုံဖူးလေသော အဖြစ်မို့ ကျွန်မ ထိတ်လန့်သွားပြီး ဒီထဲသို့ ပြေးဝင်သွားမိသည်။

အိပ်နေသော သားကို လှုပ်လိုက်မိသည်။ သားက အလွယ်တအိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။

“သားနိုးနေပါပြီ ထတော့ပေါ့၊ မေမေ လာနိုးတာနဲ့ အတော်ပို သွားတယ်၊ ခုနက ဘယ်သူနဲ့ ဝေပြောနေတာလဲ၊ မိုးမလင်းသေးကောက်ညှင်းပေါင်း လာဝယ်တာလဲ အဲဒီအသံ ကြားဖူးနေသလိုပဲ”

“ဝယ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူး၊ လက်တစ်ဖက်တည်း ပေါ်လာပြီး ငါ့ထံ နည်းနည်းကျွေးပါ ဆိုတဲ့ အသံလိုက်ရတယ်၊ မေမေလဲ ကြောထဲ သားကို လာနိုးတာ”

“သားခုမှ စဉ်းစားမိတယ်၊ ဖေဖေအသံပဲ၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း တောင်းတာ ဖေဖေပဲ ဖြစ်ရမယ်”

သား ပြောလိုက်ခါမှ ထွက်အတွေးထဲပေါ်လာသည်။

ကောက်ညှင်းပေါင်း လာသော တုန်တုန်ယင်ယင်လက်တစ်သည် အရက်သမား ကိုအောင်စိန်လက်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

“မေမေ ခုထိ မသိဘူးဘူး ဖေဖေပဲပေါ့၊ နောက်တစ်ခါ

လား၊ လာတောင်းရင် နည်းနည်း
တစ်ပါး မေမေ သနားပါတယ်”

“သားက သနားနော့၊ မေမေ
ထိ ကြောက်နေတုန်းပဲ”

“မေမေ ယောက်ျားပဲ မဟုတ်
ဘာလို့ကြောက်နေရတာလဲ”

ကျွန်မကိုသာ ဘာလို့ကြောက်
တာလဲဟုပြောပေမယ့် သားကိုယ်

သို့ အဖေကို တုန်နေအောင်
ကြောက်သူ ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း

အဆုံးအမကြောင့် စာကြိုးစား
ပြီး သိတတ်လိမ္မာသူ ဖြစ်သည်။

လည်း နောက်အိမ်ထောင်ပြုမည်
သားနှင့်သမီးကို မပြောတော့ပါ။

ထိုသို့ ပြောမိလျှင် ကိုအောင်စိန်
အိပ်မက်ပေးပြီး သူ့သားသမီးကို

အောက်ဆုံးမလိမ့်မည်။ ယခု အချိန်
သားနှင့် သမီးမှာ ပြောစရာ မလို

သိတတ်လိမ္မာနေကြပါပြီ။
တစ်ရက်နံနက်တွင် စောစော

ထဲသွင်းပေါင်းအိုး တည်နေစဉ်
သည်။ သားကလည်း စောစောထ၍

အုတ်နေချိန် ဖြစ်သည်။ ကောက်
ပေါင်း နပ်၊ မနပ် သိရန် အိုးအဖုံး

အိမ်မိသည်။ အငွေ့တထောင်း
ပေါင်းဖြင့် မွေးကြိုင်သော အနံ့ထွက်

ထိုအခိုက်မှာပင် ကောက်ညှင်း
အိုးအနီး လက်တစ်ဖက် ရုတ်

ပေါ်လာသည်။
“ငါ့ကို နည်းနည်းကျွေးပါ” ဟု

အသံလည်းကြားရသည်။
“မေမေ ဟိုမှာ ကောက်ညှင်း

တောင်းနေတယ်၊ လက်ထဲ ထည့်
ပေးပါ”

သားက အနီးအနားမှာရှိနေ၍
သေးသည်။ ကျွန်မ စဉ်းစားချိန်

တော့ပါ။ ကြောက်ရွံ့စိတ်ဖြင့် တုန်
သံထပ်ဖြစ်နေသည်။

သားစကားအတိုင်း အိုးထဲမှ
လောင်ကောက်ညှင်းပေါင်းကို

ဖြင့်ခပ်ယူလိုက်ပြီး တောင်း

နေသော လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်
သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် “အား” ဟူသော
အသံနက်ကြီးကို ထိတ်လန့်ဖွယ်ကြား
လိုက်ရသည်။

“အား” ဟူသော အသံနှင့်အတူ
လက်တစ်ဖက်လည်း ပျောက်သွားတော့
သည်။ အငွေ့တထောင်းထောင်းထ
နေသော ပူပူလောင်လောင် ကောက်
ညှင်းပေါင်းများသာ ဖိတ်စဉ် ကျန်ရစ်
ခဲ့သည်။ ကျွန်မ သတိထားလိုက်မိချိန်
တွင် သားအမိနှစ်ဦးစလုံး ဖက်ထားမိ
လျက်သား ဖြစ်နေတော့သည်။

“မတင့် ပြောပြဖို့အရဆိုရင်
တော့ ငါ့သူငယ်ချင်း အောင်စိန် မကျွတ်
မလွတ်ဘဲ ဒီခြံထဲမှာရှိနေတာ သေချာ
သလောက်ပဲ။ ဒါနဲ့ အောင်စိန် ခြံထဲမှာ
ရှိနေပြီး သူ့သားနဲ့ သမီးကို ရိုက်နှက်
ဆုံးမနေတာ ဘေးအိမ်က လူတွေကော
မသိကြဘူးလား”

“ပထမတော့ မသိကြဘူး၊
ကျွန်မလဲ မပြောဖို့ တားထားတာ။ အဲဒီ
ကောက်ညှင်းပေါင်း ပူပူလောင်လောင်
သူ့လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တော့ ပူလွန်း
လို့ ထင်ပါရဲ့။ အသံနက်ကြီးနဲ့ အောက်
လိုက်တာ။

မနက်မိုးလင်းတော့ ဟိုဘက်
ဒီဘက်အိမ်တွေက မေကြတယ်။ ဝေလီ
ဝေလင်း မတင့်တို့ ခြံဘက်က အသံ
နက်ကြီးနဲ့ အော်သံကြားလိုက်ရတယ်။

ဘာသံကြီးလဲ ဘယ်သူအော်သံ
လဲလို့ မေးကြတာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သတင်း
တွေပြန်သွားပြီး ကိုအောင်စိန် ဒီခြံထဲ
မှာ ရှိနေတာ သိသွားကြတယ်။ ကလေး
တွေ ပါးစပ်မလှတလဲ ပါတာပေါ့”

“ခုကော အခြေအနေ ဘယ်လို
လဲ၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း လာတောင်း
နေတုန်းပဲလား”

“အဲဒီ အော်သံကြီး ကြားပြီး
ကတည်းက ကောက်ညှင်းပေါင်း လာ
မတောင်းတော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့...”

“ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ ပြောပါဦး”
“ငါ နောက်လမီယူလိုက်မယ်
ခင်တို့ပထွေးနေတဲ့ မယ်မလို့ ကလေး
တွေကို ပြောလိုက်တိုင်း ကို အောင်စိန်
က သူ့သားနဲ့သမီးကို ရိုက်နှက်သုံးပ
တော့တာပဲ”

“အင်း ငါ့သူငယ်ချင်းက နေထိုင်
တော်တော်ချစ်တာပဲ၊ နင် နောက်အိမ်
ထောင်ထူမှာကို သဘောမကျဘူး ဖြစ်
နေတာ သိသာနေတယ်။ အေးလေ နင်
လဲအရွယ်ရှိသေးတာပဲ။ တစ်ယောက်
တည်း ရုန်းကန်နေရတာ သင့်တော်တဲ့
သူတွေရင် နောက်အိမ်ထောင်ထူထိုင်
ထူပေါ့ဟာ”

“မဖြစ်ပါဘူး အစ်ကို့မှာ တော်
ကြာ ကိုအောင်စိန်က ပြဿနာလုပ်နေ
ဦးမယ်၊ ပါးစပ်နဲ့တောင် ဒီလောက်ဖြစ်
နေတာ၊ တကယ်သာ ကျွန်မ နောက်
လင်ယူလိုက်တော့ အို မဖြစ်ပါဘူးလေး၊
မစဉ်းစားတော့ပါဘူး”

“ငါ့သူငယ်ချင်းက တော်တော်
အတ္တကြီးတဲ့သူပဲ၊ ဘဝခြားနေပြီလေး၊
သူနဲ့ ဓာာမှ မဆိုင်တော့တဲ့ ကိစ္စပဲ၊
ဘာလို့နှောင့်ယှက်နေရတာလဲ၊ အတ္တ
ကြီးတဲ့ ဝိညာဉ်လို့ ပြောရမလို့ ဖြစ်နေ
ပြီ၊ ဒီကောင် ဝိညာဉ် ဒီခြံထဲမှာ ရှိနေ
တာ သေချာပါပြီဟာ၊ ကံ ကံ မိုးလဲ
ချုပ်လှပြီ၊ ငါ ပြန်ဦးမယ်”

“ဟုတ်တဲ့ အစ်ကိုသန်းအောင်၊
နောက်လဲ လာပါဦးနော်၊ မပြန်ခင်လဲ
လာလည်ပါဦးနော်”

“အေးပါ၊ ပပြန်ခင် ငါလာပြီး
နှုတ်ဆက်ပါဦးမယ်၊ သွားပြီနော်”

မတင့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်
တော်ပြန်လာခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်သွားခဲ့
သည့် သူငယ်ချင်းအောင်စိန်၏ ဝိညာဉ်
ကားအနီးအနားတွင်ရှိနေပြီ။ သူကလေး
များကို စောင့်ရှောက်ဆုံးမနေသည်ဟု
ကျွန်တော့်ညီမ ပြောခဲ့စဉ် အခါက
ကျွန်တော် မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ယခုလက်တွေ့ ကိုယ်
တိုင်ကြားသိရတော့မှ။

မာမာမာမာ
 မာမာမာမာ
 မာမာမာမာ

၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ နွေဦးပေါက်ရာသီ။
 ဆောင်းအကုန်နေ့အကူးဆိုပေ
 မယ့် ညညဆိုရင် ဆောင်းတွင်းနဲ့ မခြား
 လေတဟူးဟူးနဲ့ အတော့်ကို ချမ်းချမ်း
 စီးစီး ရှိနေတုန်းပါပဲ။ နေ့ရောညပါ လေ
 က အရမ်းတိုက်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ
 ဟူးခနဲ လေဝင်ဆောင်လာလျှင် လူရပ်
 နေတာတောင် လွင့်ပါမတတ်ပဲ။
 လေမတိုက်ဘဲ နေပါ့မလား။
 ဒီနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ဒီတောင်ကုန်းက
 အမြင့်ဆုံး ၆၀၁ ပေတောင်မြင့်တယ်။

ရွှေကနေသွားခဲ့တဲ့ နောင်တော်များက
 ဘွဲ့မည်သညာ ပေးသွားတာရှိတယ်။
 ရတနာရွှေခွက် တောင်တဲ့။
 တစ်တောင်လုံး စိမ်းစိမ်းညိုညို
 သစ်ပင်မြင့်ကြီးတွေဆီမှာ ကျွန်တော်တို့
 ပြည်မမှာ ခေါ်ကြတဲ့ ရတနာရွှေခွက်
 သစ်ခွပန်းတွေက ပြည့်ကျပ်လို့ပေါက်
 နေတယ်။ သူရာသီရောက်ရင်တော့ တစ်
 တောင်လုံးဝင်းနေတာပဲ။ တခြားအမည်
 မသိတဲ့ သစ်ခွပန်းတွေလည်း အများကြီး
 ပါပဲ။

ကျွန်တော် ဒီစခန်းရောက်လာ
 တာက ဒီမှာရှိနေတဲ့ ဗိုလ်ကြီးမျိုးညွန့်က
 သင်တန်းသွားရမှာမို့ သူ့အစား လာ
 နေပေးရတာ။ ကျွန်တော် စခန်းပေါ်
 ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး
 ဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးကျော်ဇံလူ ရခိုင်တိုင်း
 ရင်းသား ခမီးလူမျိုး၊ သူက ပြောပါ
 တယ်။
 “ကျွန်တော်တို့ စခန်းက ရွာတွေ
 နဲ့ အလှမ်းဝေးတော့ အသားငါးဆိုတာ
 မရှိဘူး။ တစ်ခါတလေ စစ်ကြောင်းနဲ့
 က အမဲပေါ် ဝက်သတ်လုပ်မှ တစ်လ
 တစ်ခါလောက် အသားရတယ်။ မဟုတ်
 ရင်တော့ အမဲဘူး၊ ငါးသေတ္တာ၊ ဟင်း

တွယ်ကပ်တက်နေတဲ့ အများအခေါ် ဝမ်းနည်းသံယာဇဉ်၊ ကျွန်တော်တို့ စစ်သား အခေါ်က ကျောက်ချင်း၊ သူကတော့ ဘယ်လိုပဲ စားစား၊ ချင်းလောက်တော့ မပူမစပ်ဘူး။

စခန်းတွင်းမက ပြင်ပမှာပင် ပြောင်တလင်း ခေါ်သွားပြီဆိုတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းတောင်စွယ်တောင်တန်း ပေါ်က - ငွေဖြူရောင်လှလှလေးပွင့်နေ တဲ့ စွယ်တော်ပန်းနဲ့ စွယ်တော်ရွက်နု ကလေးတွေ ကျန်နေသေးတော့ အရွက် က မရှား၊ အသားက ခက်နေသည်။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီးကျော်ခံလှ ခေါ်ပြီး တောပစ်လွှတ်ရန် စီစဉ်ရတော့သည်။ ဆရာကြီးကြိုက်တဲ့ ရဲဘော်တစ်ယောက် ခေါ်သွားပြီး တောပစ်ထွက်ဖို့ ပြော တော့ . . .

“ရဲဘော်တော့ ခေါ်မသွားပါ ရစေနဲ့ ဗိုလ်ကြီးရယ်၊ ကျွန်တော် တစ် ယောက်တည်း ခြေလှဲလက်လှဲနဲ့ပဲ သွား ပါရစေ”

“ဒါလဲ ကောင်းသားပဲ၊ မနက် စောစောသွား၊ ညနေစောင်းတော့ ရောက်အောင်ပြန်လာပေါ့ဗျာ”

ဒီလို ပြောပြီး နောက်နေ့မှာ ဆရာကြီးကျော်ခံလှ တောပစ်ဖို့ ထွက် သည်။ ချေတလေး မျောက်ကလေး တောကြောင်ကလေးများ နေ့တိုင်းလိုလို

ရွက်ဘူး ဒါနဲ့ပဲ နှစ်ပါးသွားနေ ချင်တော်တွေလဲ မလုပ်သာ ပြန်သာ ငါးသေတ္တာထဲက ငါးလို ပိန် ကြပြီ ဗိုလ်ကြီး” တဲ့။

ဟုတ်ပါရဲ့။ ရဲဘော်တွေဆိုတာ အလေးသာသာဆိုတော့ ရွာနဲ့နီး နီးကောင်းတာပေါ့။ ရွာက အပျို တွေနဲ့ မျက်စိအစာကျွေးနေရရင် ကောင်းပေါ့။ အခုဟာက ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းမရှိ၊ စစ်ကြောင်းရှက်လည်း ကောင်းခရီးဝေးတယ်ဆိုတော့ ဘာမှ ကောင်းပြောရမရှိ ဖြစ်နေတယ်လေ။

ဒီနေရာမျိုးမှာ အသားမည်းမည်း မှုတ်ခမ်းလန် နဖူးမောက် မှုတ်ခမ်းလုံးလုံးလောက်ပြုံး ပြုံးမလေးနဲ့ တွေ့ရမယ်ဆိုရင် ဝတ်တီထက်လှတယ်လို့ ပြော အောင် ဖြစ်နေတယ်။

ဒီသို့နဲ့ ဒီစခန်းမှာ နှစ်ပတ် ကြာလာတော့ လာတုန်းက

ယူလာတဲ့ အမဲသားပိဿာ နှစ်ဆယ်က လည်း ကုန်ပြီဆိုတော့ ဆရာကြီးကျော် ခံလှ သုတ်ကိုင်းထောင်ရင်းရတဲ့ ယုန် သား တောကြောင်သား တစ်ခါတလေ ခွေးတူဝက်တူသားလည်း စားရတတ် ပါတယ်။ နှုတ်သီးက ဝက်၊ ခြေလက်က ခွေး၊ ခန္ဓာကိုယ်က တောဝက်၊ သူ့ အသားက တော်တော်နံတယ်၊ အသား မရှိလို့ စားရပေမယ့် မျိုမကျပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးကျော်ခံလှ လုပ် ကျွေးတဲ့ ပုတ်သင်ညိုကို အရေခွာ မီးကင် ငရုတ်သီးနိုင်းချင်းနဲ့ ခြောက်စပ် လေးချက်တာက အတော်ခံတွင်းတွေ တယ် မဆိုးဘူး။

အဲဒီလို တွေ့ရာစား အသား တွေနဲ့ စခန်းထဲက ရှိသမျှ အပင်တွေ စားလို့ရတာ အကုန်စား၊ ဘေးနားမှာ ပေါက်နေတဲ့ ချဉ်ပြုံးချဉ်ပြုံးနဲ့ ကျောက် တွဲပင်လို အပင်မျိုးရယ်၊ မဟာဂါကြံဆစ် အပင် ရယ်၊ ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ

ရတတ်သည်။ ဒါကြောင့် နေ့တိုင်းလိုလို အူရီလာပြီး အားအင်ပြည့်ပြီးသလို ခံစားကြရသည်။ နောက်နေ့တွင် တောင်ဆိတ်တစ်ကောင် ခုသာသည်။ တောင်ဆိတ်အသီးကြီးလိုလို အစိတ် သုံးသယ်ခန့်ရှိသည်။ အခြောက်လှန်းကာ လန်း ချက်ကာချက် ပြန်ချက်စွာ စား ကြရသည်။

သို့သော် တစ်ခု လိုနေသည်။ အရက်ကလေး ဘာလေးနဲ့ဆို ဘယ် လောက်ထောင်းလိုက်မလဲ။ ကျွန်တော့် အတွေးလေးနဲ့အတူ ပိုအာစိတင်း ဆက် သွယ်ရေးစက်ကလေးနဲ့ စစ်ကြောင်း မျှတ မျက်နှာလုပ်ပြီး ဂါရဝပြုလိုက်ရ သည်။

“ဗိုလ်မှူးခင်ဗျား ဗိုလ်မှူးအတွက် ကျွန်တော် တောင်ဆိတ်သားအခြောက် လုပ်ထားတယ်။ တပ်စိတ် တစ်စိတ်နဲ့ ယူဖို့ လွတ်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော့်အတွက် ယမကာ ငါးဂါလန် နှစ်ပုံး ထည့်ပေး လိုက်ပါ။”

ကျွန်တော် လှမ်းပြောလိုက် တော့ စစ်ကြောင်းမှူး အတော်သဘော ကျသွားသည်။ နေ့တစ်ဝက်ခနီး နေရာ သို့ တပ်စိတ်တစ်စိတ် ချက်ချင်းလွတ်၍ ယူခိုင်းလိုက်သည်။ မှာသောပစ္စည်း ပါလာသဖြင့် စစ်သည် အားလုံးပျော်မြူး သွားကြပါတယ် ခင်ဗျား။ အဲဒီမှာ ကြုံရင်းနဲ့ ကျွန်တော်စစ်ကြောင်းမှူး အကြောင်းနည်းနည်းလေး ပြောချင်ပါ သည်။

စစ်ကြောင်းမှူးမှာ ဂေါ်ရခါး လူမျိုးဖြစ်ပြီး အရက်ကို မိခင်နို့ထက် ပိုကြိုက်သလား မပြောပတ်ပါဘူး။ မနက်လေးနာရီက စသောက်တာ တစ် နေ့လုံး တကွပ်ကွပ်ပဲ။ ည ၁၀ နာရီ အိပ်ရာဝင်မှရပ်တယ်။ ဒါတောင် မနက် ၃ နာရီမှာ ဘုရားရှိခိုး ဘုရားသောက် တော်ရေကပ် လုပ်သေးတယ်။

၄ နာရီလည်း ထိုးရော သူ့ အရက်ထည့်ထားတဲ့ စတီးရေဘူးနဲ့ ကြွေရည်သုတ်မတ်ခွက် နှုတ်ခမ်းချင်းထိ

သံလေး ဂွတ်ခနဲ ကြားလိုက်တာနဲ့ မနက် ၄ နာရီ ကွက်တို။ သူလည်း အရက် မောနင်းပက် ပြီးရော။ တဲအပြင် ထွက်ပြီး ခရော့မှတ် ခခန်းတစ်ခုလုံး စောင်းတူ လုပ်တော့တာပဲလို့။

သူနဲ့အတူနေရတာ မချောင်ဘူး စိတ်နှောင့်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့တော့ သံယောဇဉ်အတော် ကြီးတယ်။ ကျွန်တော် အရက်ပြတ်ပြီဆို သူက အမြဲဝယ်ပေးလေ့ရှိတယ်။ အခု လည်း မှာတာက ငါးဂါလန် နှစ်ပုံး။ သူက တစ်ပုံး အလကားထည့်ပေးလိုက် လို့ ခဲ့သော်တွေက စစ်ကြောင်းမှူးကြီး ကျန်းမာပါစေ ဆုတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး တောင်းပေးကြလေရဲ့။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ဗိုလ်ကြီး မျိုးညွန့်ကို ဒီလိုအစားအသောက်ရှား ပါးတဲ့ ဒီစခန်းမှာ မဲဇာအပို့ခံရတဲ့ကိစ္စ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အရက်မှာရင် အနည်းဆုံး ငါးဂါလန်တစ်ပုံး၊ ယိုးဒယား တရုတ်ဖြစ်ဆို တစ်ပါကင်။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်ပါကင်နှစ်ယောက်ကို သေမထူး နေမထူး နေရာ မဲဇာပို့ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အား အချစ် ဆုံးလည်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ခုက တောင်ဆိတ် သားယူရန် လွတ်လိုက်သော တပ်စိတ် နှင့် စာတစ်စောင်ရေးလိုက်သေး၏။ စစ် ကြောင်းမှူး၏ စာမှာ... တောင်ဆိတ် သား စီစဉ်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပဲတဲ့။ ပြီးတော့ ဖြူသားက မြေအောင်းသား ဆိုတော့ ယောက်ျားလေးတွေအတွက် ပိုကောင်းတယ်တဲ့ ဖြူစူးကို အိမ်မှာ ဆောင်ထားရင် အစိမ်းသရဲ၊ မြေဖုတ် အိလူ၊ လူဖြူစားလို့ မရဘူး၊ ပြီးတော့ အူမကြီး အစာအိမ်ကြမ်းကို အခြောက် လှန်းပြီး အရက်နဲ့စိမ်သောက်ရင်(အရက် မသောက်တတ်သူက ရေနွေးကြမ်း လုပ် သောက်ပေါ့) ငှက်ဖျားမဝင်နိုင်သလို နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဆီးချို၊ လေးဖက်နာက အစ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ ဖြစ်နေတဲ့ဝေဒနာ ရှင်များ သောက်သုံးရင်လည်း ပျောက်

ကင်းတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ အရွယ်တင် နုပျိုစေတယ်တဲ့။

လယ်သမားတွေ ကျွဲနွားရောဂါ ကျရောက်တဲ့အခါမှာလည်း ဖြူအူတစ် တောင် ကျွဲနွားတစ်ထောင်တဲ့။

ဖြူအူ တစ်တောင် ပြုတ်ရေနဲ့ စဉ်းထားတဲ့ ကျွဲနွားအစာလဲမှာ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်ဖျန်းပြီး ကျွေးရင် ကျွဲနွားများရဲ့ လျှာနာ ခွာနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ထောင့် သန်းနာ ပျောက်ကင်းတယ်တဲ့။ အဲဒါ ကြောင့် ဖြူတစ်ကောင် အမြန်ရှာဖွေ ပို့ပေးပါဦးတဲ့။ ကံ... လျှာရှည်မိတဲ့ မိကျောင်းမင်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ အရက်ငါးဂါလန်တစ်ပုံးရဲ့ ကျေးဇူး ကြောင့် သူ့အရက်ကို မြန်ယက်စွာ သောက်ရင်းမှာတဲ့ ဖြူတစ်ကောင်ရရှိ ရေးအတွက် ဦးစွာပထမ ကြိုတင်စီမံ ချက်တစ်ခုတော့ ရေးဆွဲလိုက်ရပါလေ ဦးမယ် ခင်ဗျား။

“ဖြူ ရရှိဖို့က လွယ်ပါတယ် ဗိုလ် ကြီး၊ ဒါပေမဲ့ ဖြူရှိတဲ့ နေရာကို သိထား ဖို့လိုတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်တော် တော်ပစ် သွားရင်း ရှာဖွေမှတ်သားလာခဲ့ပါ့မယ်၊ အဲဒီခါကျနေတာမှ ဗိုလ်ကြီးရော ကျွန် တော်ပါ သွားဖမ်းကြမယ်၊ ဗိုလ်ကြီးလဲ အတွေ့အကြုံရတာပေါ့”

ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါမျိုးလည်း သိထားမှ ဖြစ်မှာ၊ တစ်ခါတလေ တချို့ လူကြီးတွေက ပွေးသား၊ သင်းခွေချပ် သားစားချင်တာနဲ့ ကြံကြံဖန်ဖန် ရှာဖွေ ပို့ပေးရတာရှိသေးတယ်။ တောကောင် ရှာရတာ လွယ်ပေမယ့် နွေခေါင်ခေါင် ကြောင်လျှာသီးစားချင်တဲ့ လူကြီးတောင် ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ စေတနာမရှိ လို့မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရှာသီမဟုတ်တော့ ဘယ်လိုမှ ရှာမရတဲ့ အခက်အခဲကြုံဖူး ပါတယ်။

တစ်ခါတလည်း ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ လူကြီးကတော်တစ်ယောက် ဖွဲ့တွင်းကာ လမှာ တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲတဲ့ ရောဂါ

ထလို့ စိန်နဘော်မြစ် သုံးခွက်တစ်ခွက်
သို့သောက်မလို့ ရှေ့တန်းသို့ စကား
ပြောစက်နဲ့ မှာတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်
က ရွာသားတွေနဲ့ စိန်နဘော်မြစ်တွေ
ဘုဦး ပို့တာ ငါးယောက်ထမ်းပြီး ပို့ခိုင်း
ထိုင်ရသေးတယ်။ ရန်ကုန်လို့နေရာမျိုး
မှာ ထိပ်တန်းသမားတော်တွေ အော
တိုက်နေတာ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ စိန်နဘော်
မြစ် မှာရတယ်လို့ဗျာ၊ တော်တော်စိတ်
ပျက်စရာကြီး။

အခုလို တောကောင်သားတွေ
ဘာတွေ မှာတာတော့ မပြောလို့ပါဘူး။
ယောက်ျားဆိုတော့ သူ့သူကိုယ်ကိုယ်
အရက်လေးဘာလေး သောက်တဲ့အခါ
အထူးအဆန်းလေး ဘာလေးတော့
ခြည်းချင်တာပေါ့။ ဘယ်လိုပြောပြော
ဆရာကြီးကျော်ဇံလှက ခမီးတိုင်းရင်း
သားဆိုတော့ တောတောင်ရဲ့ အတွေ့
အကြုံရှိတယ်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်
အိုကလည်း လူငယ်ဆိုတော့ ဘယ်လို
ပြောပြော နောက်ထပ်အများကြီး လုပ်
စားရဦးမယ်။ ဒီလိုဟာမျိုးတွေ လေ့လာ
ထားရဦးမှာ အဲဒါအကောင်းဆုံးပဲလို့
တွေးနေမိပါတယ်။

နောက်သုံးရက်လောက် ကြာ
တော့ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ ကျွန်တော်
အရောက်လာပြီး . . .

“ဖြူရဲ့တဲ့နေရာတော့ တွေ့ခဲ့ပြီ
ဗိုလ်ကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရတနာ
အစ္ဆက်တောင် အရှေ့ဘက်က ဟိုလမ်း
မြင်နေရတဲ့တောင်ကြောမှာ တောငှက်
ပျောတောနဲ့ ဝါးရုံတောကြီးရှိတယ်။
အဲဒီမှာ ဖြူလေးငါးကောင်လောက်
နီးလား မသိဘူး။ အခေါင်းတွေ အကျစ်
တွေ အများကြီး ကြွက်တွေဖောက်ထား
တာကျနေတာပဲ။ ဖြူဖမ်းထွက်ရင်တော့
အင်နေကုန်မှာပဲ ဗိုလ်ကြီး လိုက်မယ်ဆို
ရင် စခန်းမှာ စီနီယာတပ်ကြပ်ဖြစ်တဲ့
ဆရာဘသန်းကို သေသေချာချာ မှာ
ထားခဲ့မှ ဖြစ်မှာ”

“အဲဒါစိတ်ချ ဆရာကြီး၊ ကျွန်
တော်စိတ်လိုက်မယ်”

ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ ပြောတာ
မှန်ပါသည်။ စခန်းတစ်ခုလုံးမှာ သူနဲ့
ကျွန်တော်က အကြီးဆုံးတာဝန်ရှိသူ
နှစ်ယောက်လုံးအပြင်ရောက်နေတုန်းမှာ
အနေပေါ်တစ်ခုခုဖြစ်လာရင် အားကိုး
လောက်တဲ့ တာဝန်ခံတစ်ယောက်တော့
ရှိနေဖို့လိုတာ အမှန်ပဲ။ အဲဒါမှ စခန်းကို
ထိန်းထားနိုင်မှာ ဖြစ်လို့ ဆရာဘသန်း
နှင့် အခြားတပ်စိတ်မှူးများကို သေသေ
ချာချာ မှာကြားရသည်။ မနက်ဖြန်စော
စောမှာ မနက်စာ ထမင်းများ ယူဆောင်
ပြီး ဖြူရှာပုံတော်ဖွင့်ရန် စီစဉ်ထားလိုက်ရ
သည်။

မနက်စောစော ဝေလီဝေလင်း
ကပင် ကျွန်တော်နဲ့အတူ ဆက်သွယ်နေ
စက်ကိုင် ရဲဘော်ရယ်၊ ဆရာကြီးကျော်
ဇံလှနဲ့ ရဲဘော်နှစ်ယောက် အားလုံး
ပေါင်းငါးယောက် လက်နက်ကိုယ်စီ
ဖြူရှာဖွေရေးလုပ်ဖို့ ပေါက်ပြား၊ ဓား၊
မီးခြစ်များ ယူဆောင်ပြီး ခရီးထွက်
လာခဲ့ကြသည်။ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ
ညွှန်ပြသော ဝါးရုံတောနဲ့ တောငှက်
ပျောပင်များရှိရာ တောင်ကြောပေါ်သို့
ခြေသံလှလှလေးနဲ့ ချီတက်ချဉ်းကပ်လာ
ခဲ့ကြသည်။

မနက် ၉ နာရီလောက်တွင်
သတ်မှတ်တောင်ကြောသို့ရောက်ရှိပြီး
ဆရာကြီးကျော်ဇံလှက ချောင်းစပ်တစ်
နေရာအရောက် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
နားတွင် ကျွန်တော်တို့အား ထားခဲ့ပြီး
ဖြူတွင်းများလိုက်ကြည့်ရန် တောင်
ကြောဘက်သို့ တက်သွားလေသည်။

အချိန်နာရီဝက်ခန့် ကြာသော
အခါ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ ပြန်ရောက်
လာပြီး ဖြူတွင်းများ အခြေအနေကို
ပြောပြသည်။

“ဖြူတွေ အစာရှာထွက်နေတုန်း
အတော်ပဲ။ တွင်းခေါင်းတွေလဲ ပွင့်နေ
တယ်။ ဗိုလ်ကြီးတို့နေရာ ရွှေရဦးမယ်။
ဒီနေရာက လုံခြုံမှုမရှိဘူး။ ဒီကောင်တွေ
က ရန်သူတွေရင် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ
ရှိတဲ့ အဆိပ်ဆူးတွေနဲ့ တစ်ချောင်းချင်း

ရော အတွဲလိုက်ပါ ပစ်တတ်တယ်။
ထိရင် မလွယ်ဘူး”

ဟူ၍ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်
အတော်ပင် ထိတ်လန့်သွားမိပါသည်။
ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှ ခေါ်သွားရာ
တောင်ကြောအောက်ခြေသို့ ပြေသံ
လုံလုံဖြင့် လိုက်ပါသွားကြသည်။ ရှေ့
ခပ်လှမ်းလှမ်း တောင်ကြောတစ်ဝက်
ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီးအောက်သို့ခေါ်လာပြီး
ညောင်ပင်ကြီးကို အကာအကွယ်ယူကာ
ရဲဘော်များအား နေရာချပေးသည်။

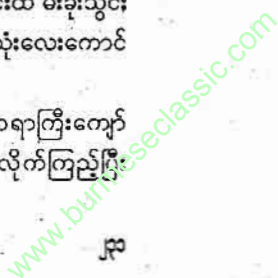
သူက ကျွန်တော်အား ဖြူတွင်း
များနဲ့ ဖြူသွားလမ်းကြောင်းကို လိုက်
ပြသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဖြူတွင်းအချို့
အခေါင်းဝပ်ဝင်နေလျှင် ဖြူအတွင်းမှာ
ရှိနေကြောင်း ဆရာကြီးကျော်ဇံလှက
ပြောပြသည်။ တွင်းဝေတွေတွင် လမ်း
ကြောင်းများက ဖြူးနေသည်။ လယ်
ကြွက်ကြီးများ သွားထားသော လမ်း
သာသာ လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ချေးပုံ
များ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်။ လူသူ
အရောက်အပေါက်မရှိသဖြင့် နေချင်
သလိုနေပြီး ပျော်မြူးနေကြခြင်းဖြစ်ပေ
မည်ဟု ထင်မိသည်။

“ဒီတွင်းဝက အဝင်အထွက်လုပ်
တဲ့တွင်းမှန်ရင် အတွင်းမှာ ဂယ်ပေါက်
တွေ အများကြီးရှိနိုင်တယ်။ တစ်ကြော
လုံးလိုလို အကျစ်တွေများနေတော့
အတော်ရှာယူရမယ် ဗိုလ်ကြီး”

“ဒါဆို ဒီကောင်ကို ဘယ်လိုဖမ်း
မှာလဲ ဆရာကြီး၊ သူ့မှာ ဆိပ်ဆူးတွေ
ပါနေတော့ အန္တရာယ်ပြုမယ်ထင်တယ်။
ပြန်လာမယ့်လမ်းမှာ သေနတ်နဲ့ စောင့်
ပစ်ရင် မကောင်းဘူးလား ဆရာကြီး”

“ဖြူ တစ်ကောင်လောက်နဲ့
ကျည်ဆန်တစ်တောင့် ဘယ်အကုန်ခံ
မလဲ ဗိုလ်ကြီး။ သေနတ်နဲ့ပစ်ရင် တစ်
ကောင်ပဲရမယ်။ အခေါင်းထဲ မီးခိုးသွင်း
လိုက်ရင် ကံကောင်း သုံးလေးကောင်
ရချင်ရမှာ”

ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာကြီးကျော်
ဇံလှတို့ ဖြူတွင်းများ လိုက်ကြည့်ပြီး

ညောင်ပင်ကြီးနား ပြန်လာကြသည်။ ဆရာကြီးကျော်လံလှမှာ ချောင်းစပ် ဝါးရုံတောမှ ဝါးအခြောက်ခပ်မာမာ တစ်လုံးကောက်ယူလာပြီး အခြားတတ် တစ်ချောင်းနဲ့ ထလထက်ခေါက်သလို တောက် တောက် တောက် တောက်နဲ့ အဆက်မပြတ်ခေါက်လိုက်သည်။

ရဲဘော်များကိုလည်း ဟေး ဟေး ဝါး ဝါး ထောပောင်းသလို တစ် အော်ဆိုသည်။ ရဲဘော်များ အော်ဟစ် သံနှင့် ထလထက် ခေါက်သံများ တိတ် ချိတ်နေသော တောတောင်တစ်ခုလုံး ဆူညံသွားလေသည်။

“အဲဒါ ဖြူတွေ သူတွင်းသူ ပြန် ပြေးလာအောင် မောင်းသွင်းလိုက်တာပဲ ဝိုင်းကြီး၊ ငြိမ်ငြိမ်လေးသာ ဝပ်နေကြ၊ ဒီကောင်တွေ ကြောက်ကြောက်လန့် လန့်နဲ့ တွင်းရှိရာ ပြန်ပြေးလာကြလိမ့် မယ်”

ဆရာကြီးကျော်လံလှ စကားပင် မဆုံးလိုက်။ ဝှီး ဝှီး ဒုတ် ဒုတ်။ ကျွန်တော်တို့ အကာအကွယ်ယူထား သော ညောင်ပင်နဲ့ပင် လူတစ်ရပ်ကျော် ကျော်လောက်မှာ ဖြူဆူးနှစ်ချောင်းက ဖြောင်းခနဲ လာစိုက်သည်။ ထိုနေရာမှ ညောင်စေးဖြူဖြူများ စီးကျလာသည်။

သိပ်မကြာခင်မှာ ဝှီး.. ဝှီး.. ဝှီး ဝှီး.. ဒုတ်.. ဒုတ်.. ဒုတ်.. ဒုတ် ဖြူ ဆူး သုံးလေးချောင်းအတွဲလိုက် ဝင် ရောက်လာပြန်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ပုပြီး ဝပ်နေကြရသည်။ မျက်လုံးကလည်း စိုးရိမ်စွာဖြင့် ဘယ်ကောင် မှန်မလဲ ဆိုတာ စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ကျွန်တော် ဖြူဆူးများကြည့်ပြီး အတော်ပင် ထိတ်လန့်မိသည်။ လူကို သာမန်ရင် ဘယ်လွယ်မလဲ ဆေးရုံ တန်းပိုရမယ့် ကိစ္စပဲ။

ခဏကြာတော့ ချုံတောတိုးသံ နှင့်အတူ ချင် ချင် ချင် ချင် နဲ့ အသံ တွေ ကြားလာရသည်။ စိတ်ထဲက ဘယ် လိုဟာတွေလဲဟ၊ ချုံသံတွေ တချင်

ချင်နဲ့ တောတောင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ် တွန်းပါလိမ့် တောခြောက်တာ များလား တွေးနေတုန်းမှာ ဆရာကြီးကျော်လံလှ အနားကပ်လာပြီး အသံတိုးတိုးလေးနဲ့ ပြောသည်။

“အဲဒါ ဖြူ ချုံသံလို ခေါ်တယ် ဝိုင်းကြီး သူတို့ အမြီးဖျားမှာ အခွလေး က ပန်းပွားလေးလို ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒါ က မြည်နေတာ”

နားထောင်နေရင်းမှာပင် ချုံတိုး သံ ချုံသံများက ကျွန်တော်တို့နှင့် ပိုနီး လာသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးကျော်လံလှ က ကျွန်တော်တို့ ဝပ်နေခိုင်းသည်။

ရဲဘော်များကိုလည်း ကုပ်ကို အတင်းဖိရင်း ဝပ်ခိုင်းသည်။ ချထား သော ဝါးလုံးခြောက်ကြီးနှင့် တုတ် ချောင်းအား လှမ်းယူကာ...

“ဝေး ဟေးဟေး ဝါး ဟား ဟား တောက် တောက် တောက် တောက်” နဲ့ အော်ဟစ်ရင်း ဝါးလုံးကို အဆက် မပြတ်ခေါက်လိုက်သည်။ ရဲဘော်များ ကလည်း ဝေး ဟေး ဝါး ဟားနဲ့ အသံ ကုန်အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ်-

“ဝှီး ဝှီး ဝှီး.. ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ်” ဖြူဆူးများ အော်တိုမက်တစ် အတွဲလိုက် ဝင်ရောက်လာပါတော့သည်။ ကျွန် တော်တို့မှာ ညောင်ပင်နဲ့ပင်ကြီး၏ အမြစ် ဆုံ အပျဉ်းကြားမှာ နေရာယူထားသဖြင့် လူကိုမထိ အခုပဲ ကြည့်ပါဦး ကျွန်တော် တို့ ဝပ်နေတဲ့နေရာ ခေါင်းလွတ်ရှုံလေး။ ညောင်ပင်မှာရော ညောင်မြစ်ဆုံတွေ မှာပါ ဖြူဆူးတွေ ပြုတ်ပြုတ်စီသွား သည်။ ကျွန်တော်လည်း အတော်စိုးရိမ် သွားမိပြီ။

“ဘယ်နှယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ကျုပ် တို့ သေတွင်းပိုဖို့လုပ်တာလားဗျာ၊ ကံ ကောင်းလို့ပေါ့ မဟုတ်ရင် တစ်ယောက် မကျန် ဦးနှောက်ထွက်ပြီး သေကုန်ကြ မှာဗျ”

“ဝိုင်းကြီးကလဲဗျာ ကျွန်တော် သိတာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် အားလုံး ဝပ်

ခိုင်းထားတာ၊ အခုလို ဖြူတွေ ဒေါသ တကြီးနဲ့ ခါထုတ်လိုက်တော့ ဖြူဆူး တစ်ဝက်လောက် ကုန်သွားတာပေါ့၊ တကယ်လို့ ကျင်းထဲမှာ တွေ့တဲ့အခါ အန္တရာယ် မများတော့ဘူးပေါ့ ဝိုင်းကြီး ရယ်”

ဆရာကြီးကျော်လံလှက ဘယ် လောက်ပင် လေအေးအေးနဲ့ ပြော သော်လည်း ကျွန်တော်တို့မှာ အသည်း တယားယားဖြင့် ကြောက်ရွံ့တုန်နေကြ တုန်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘေးနားတွင် ထိမှန်စိုက်ဝင်နေသော ဖြူဆူးများကို ကြည့်ရင်း...

“ကံ အခုငြိမ်သွားပြီ ဘာဆစ် လုပ်မလဲ”

“ခဏစောင့်ပါဦး ဝိုင်းကြီးရယ် အခုမှ သူတို့က အူယားဖားယားနဲ့ တွင်း တွေထဲ ပြေးဝင်နေတုန်းရှိသေးတယ်၊ သူ တို့က အခုလို ဆူညံသံကြားရင် အရန် စိတ်တိုပြီး ဒေါသထွက်တတ်တယ်၊ အေး အေးဆေးဆေး ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်နေ တတ်တဲ့အမျိုး၊ အဲဒါကြောင့် အသံ ကြားရာ လှမ်းပြီး ခါထုတ်တဲ့သဘောထဲ အခုတော့ တွင်းထဲဝင်ပြီး ဝင်ပေါက်ထဲ ပြန်ပိတ်ရင်း အေးဆေးနေကြလော့ထိ ပြီ”

ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး သူ့ရဲဘော် များနှင့် လုပ်စရာများ လှုပ်ရှားထွက် တော့သည်။

ဆရာကြီးကျော်လံလှမှာ သူ့ ရဲဘော်များနှင့် အလုပ်များနေသေး သည်။ ဖြူများ ပြန်ပိတ်သွားသော အပေါက်ဝကို ပြန်ဖွင့်ကြသည်။ အဝတွင် သစ်ရွက်ခြောက်များ ဝါးစုံ ခြောက်များ စုပုံပြီး မီးရှို့သည်။ ပါဏ သော တောဆောင်းဦးထုပ်ဖြင့် မီးခိုးများ တွင်းခေါင်းတဆုံး ဝင်သွားအောင် ခတ်ပြီး သွင်းသည်။

တောင်ကြောတစ်လျှောက် ဦး များက သူတွင်ရှိနေသော ဂယ်ခေါ်

များအတိုင်း မီးခိုးများ အူထွက်လာကြလေသည်။

ထိုမီးခိုးထွက်နေသော ဂယ်ပေါက်များကို ကျောက်တုံးများဖြင့် ရဲဘော်များအား လိုက်ဆို့ခိုင်းသည်။ ဂယ်ပေါက်များအားလုံးပိတ်ဆို့ပြီးသောအခါ ပထမဝင်ပေါက်က မီးကို ငြိမ်းသတ်လိုက်ပြီး သူယူလာသောဝါးလုံးကြီးအား ကလတက်ခေါက်သလို တောက်တောက် တောက်တောက် နဲ့ ငါးမိနစ်ခန့် လှည့်ခေါက်သည်။ ပြီးမှ...

“ဗိုလ်ကြီး ဖြူကတော့ သေလောက်ပြီ၊ တကယ်လို့ မသေရင်လဲ မေ့မြောနေမှာပဲ၊ ကဲ ရဲဘော်တွေ ဒီကျင်းအတိုင်း ပေါက်ပြားနဲ့ အရှည်တစ်လံလောက် ဆက်တူးကွာ”

ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှ စကားကြောင့် ရဲဘော်များ ဖြူကျင်းအတိုင်း ဆက်တူးကြသည်။ ကျင်းဝတွင် အချင်းတစ်ပေပတ်လည်ခန့်သာ ကျယ်သော်လည်း အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ လူတစ်ယောက်မှောက်၍ ဝင်သွားနိုင်လောက်အောင် ကျယ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော် ထိုင်ကြည့်နေရင်းမှာပင် ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ သတ်မှတ်ပေးထားသည့်အတိုင်း တစ်လံကျော်ကျော်တူးမိသောအခါ ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှကိုယ်တိုင် ကျင်းထဲသို့ ဆင်းပြီး အတွင်းသို့ လက်နှိုက်ကာ စမ်းကြည့်သည်။ သိပ်မကြာခင်မှာ ဖြူသေကြီးတစ်ကောင်အား ဆွဲထုတ်လာသည်။ ထိုကျင်းခေါင်းအတိုင်း နောက် အနည်းငယ် ဆက်တူးခိုင်းသည်။ နောက်တစ်ကောင် ထပ်ရပြန်သည်။ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှမှာ အားရဝမ်းသာဖြင့်...

“ဗိုလ်ကြီးကို ကျွန်တော် ပြောသားပဲ၊ ဒီကောင်တွေ အပြင်မှာတုန်းက ဒေါသလဲထွက် ကြောက်လန့်တကြားနဲ့ ရန်သူရှိမယ်ထင်တဲ့နေရာကို သူ့အဆိပ်ဆူးတွေနဲ့ လှမ်းခါပစ်ခဲ့တာ အခု အသစ်ထွက်နေတဲ့ ငုတ်တိုလေးတွေပဲ ကျန်

တော့တယ်၊ ဒါနဲ့ အန္တရာယ်ပြုလို့ မရတော့ဘူး”

ကျွန်တော်လည်း သူပြောသည့်အတိုင်း ဖြူသေကောင်ကိုယ်ပေါ်မှ အဆိပ်ဆူးတွေ လှမ်းကြည့်မိသည်။ ဟုတ်ပါရဲ့ လူကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်သော အဆိပ်ဆူးအရှည်များ မရှိတော့ဘဲ အသစ်ထွက်နေသော မြူးငုတ်တိုများကိုသာ တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကဲ ထမင်းစားပြီးမှ နောက်ကျင်းတွေ ဆက်လုပ်ကြမယ်၊ နားကြရအောင် ဗိုလ်ကြီး”

ကျွန်တော်လည်း ရရှိထားသော ဖြူသေနှစ်ကောင်ကိုကြည့်ကာ ဝမ်းသာအားရထ၍ပင် ခုန်မိပါသည်။ မျက်စိထဲမှာ ကျွန်တော်စစ်ကြောင်းမှူးကြီးကိုလည်း မြင်ယောင်လာမိရင်း ထမင်းစားရန် ရေချောင်းရှိရာသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြလေသည်။

ရေချောင်းအစပ်တွင် ထမင်းစားပြီး ခဏနားကြသည်။ ညနေစောင်းနှစ်နာရီလောက်တွင် အခြားဖြူတွင်းတစ်ခုရှာဖွေပြီး ဝင်ပေါက်ကို ဖွင့်ကာ မီးရှို့ကြသည်။ ဂယ်ပေါက်မှ မီးခိုးထွက်သော နေရာများအား လိုက်၍ ဆို့သည်။ ပြီးလျှင် ခဏစောင့်ပြီး မူလဝင်ပေါက်နေရာမှ မီးကို ငြိမ်းသတ်လိုက်ပြီး ဆရာကြီးကျော်ဇံလှက ဖြူတွင်း၏ အခြေအနေကို ကြည့်သည်။ တွင်းခေါင်းအဝမှာ ပထမတွင်းခေါင်းလောက်မကျယ်။ အနေအထားအရ ဖြူကောင်အကြီးကြီးနေသောတွင်း ဟုတ်ဟန်မတူဟုခန့်မှန်းလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း အားလုံးစီစဉ်လုပ်ကိုင်ပြီးခါမှ မထူးပါဘူး ဖြူတစ်ကောင် နှစ်ကောင် ထပ်ရလည်း နည်းသလားဟု ဆရာကြီးကျော်ဇံလှက မှတ်ချက်ပြုပြီး ရဲဘော်များအား တစ်လံကျော်ကျော် သတ်မှတ်ပေးပြီး တူးခိုင်းလိုက်သည်။

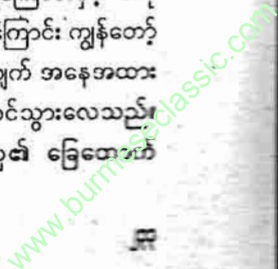
ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှတို့မှာ တစ်နေရာတွင် သွားရောက်ထိုင်ကြရင်း ဖြူ ပဟုသုတအကြောင်း

ပြောနေမိကြသည်။ ထိုအခါ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှက...

“အခုလို ဖြူဖမ်းတဲ့မုဆိုးအချို့ ဆိုရင် တစ်ယောက်တည်းတောင် လာဖမ်းလေ့ရှိတယ် ဗိုလ်ကြီးရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့က ရဲဘော်တွေပါနေလို့ ဖြူတွင်းတွေ တူးခိုင်းရတာ၊ တစ်ယောက်ကည်း လာဖမ်းတဲ့ မုဆိုးဆိုရင် ဖြူတွင်းအကျယ်ကြီးကို ရွေးပြီးမှ လူကိုယ်တိုင် မှောက်လျက်နဲ့ တွင်းထဲဝင်ပြီး ဆွဲထုတ်ရတာ မှီတယ်၊ တော်တော်တော့ အန္တရာယ်များပါတယ် အတွင်းမှာ မီးခိုးနံနံ ဘာနဲ့ သတိတော့ ထားရတာပေါ့၊ တစ်ခါတစ်ခါ မြူကနေသတိ လူကို အန္တရာယ်ပေးတာမို့တယ်။

အဲဒါ တွင်းခေါင်းထဲမှာ တိုက်ခွဲဖြစ်ကြတာပေါ့၊ မြူကလဲ အဆိပ်ဆူးနဲ့ခါလူကလည်း လွတ်ရှောင်ပေါ့၊ ပါလာတဲ့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးပြီး သံချောင်းမှိန်းနဲ့ထိုး ဖြူသေမှ ဆွဲထုတ်ရတာမျိုးလဲ ရှိတယ်၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ဖမ်းရတာက သိပ်သက်သာပြီး သိပ်ပါလွယ်တယ် ဗိုလ်ကြီး”

ထိုကဲ့သို့ ပြောနေကြစဉ်မှာ ရဲဘော်တစ်ယောက်က တစ်လံကျော်သွားပြီး လာကြည့်ပေးရန် လှမ်းပြောသဖြင့် ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ ထသွားကာ ကျင်း၏ အကွေ့အကောက် အခြေအနေကို ကြည့်သည်။ လူတစ်ကိုယ် ဝင်လို့ရအောင် တွင်းခေါင်းအား ထပ်ချဲ့ခိုင်းသည်။ ပြီးလျှင် သူကိုယ်တိုင် ရင်စို့လောက်နက်သော တွင်းထဲသို့ ဆင်းကြည့်ပြီး မှောက်လျက် အနေအထားဖြင့် အစမ်းဝင်ကြည့်သည်။ တင်ပါးနဲ့ ခြေထောက်သာ တွင်းခေါင်းအပြင်တွင် ကျန်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခဏအကြာတွင် နောက်ဆုတ်ပြန်ထွက်လာပြီး အတွင်းသို့ ဝင်လို့ရကြောင်းနှင့် အခုစလုပ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်ကိုပြောပြီး မှောက်လျက် အနေအထားဖြင့် တဖြည်းဖြည်းဝင်သွားလေသည်။ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ၏ ခြေထောက်

ဖျားမှာ တွင်းနှုတ်ခမ်း၏ အတွင်းဘက် နှစ်တောင်သာသာလောက်တွင် လှမ်း မြင်နေရသည်။ ကျွန်တော်က သူ့ခြေ ထောက်များကိုလှမ်းကြည့်ရင်း အတော် ပင်စိတ်ပူနေမိသည်။

တကယ်လို့များ အရေးကယ် အကြောင်းကယ်ဆိုရင် အလွယ်တကူ ပြန်ထွက်ခေမာ နောက်လက်မှ ခြည်း ခြည်းနင်း နောက်ပြန်ဆုတ်ထွက်လာ ရမည် အနေအထားအို့ ဖြစ်နေသည်။ တွန့်တော်စိတ်ထဲက အတွင်းမှာ ဘာ အန္တရာယ်မှ မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဖြူ မရရင် လည်း နေပါစေတော့ဟု တွေးရင်း ရင်ထိတ်နေမိသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆယ့်ငါး မိနစ်ခန့်ကြာလာသောအခါ ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှ၏ ခြေထောက်များ အနည်း ငယ် လှုပ်လာပြီး ချွေးသီး ချွေးပေါက် များဖြင့် နောက်သို့ အနည်းငယ် ပြန် ဆုတ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်စိတ်ထဲက အတော်ပင် ဝမ်း သာသွားသည်။

ခဏအကြာတွင် ခါးတစ်ပိုင်း အထိ အပြင်သို့ ထွက်လာသည်။ တစ် ကိုယ်လုံး ရေချိုးထားသလို ချွေးသီး ချွေးပေါက်များက ဆီးဖြူသီးလုံးခန့် မြင် နေရသည်။ ကျွန်တော်က အတွင်းမှာ ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်ကြာနေခဲ့လို့ ဒီလောက် ချွေးထွက်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။

သို့သော် ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ အပြင်သို့ရောက်လာသောအခါ သူညာ ဘက်လက်တွင် ဖြူကောင်မဟုတ်ဘဲ မည်းမည်း အကောင်ကြီးတစ်ကောင် အား ဆွဲထုတ်လာသည်ကို တွေ့လိုက် ရသည်။ ထိုစဉ်...

“အမယ်လေး ဆရာကြီး၊ မြွေ မြွေ မြွေကြီး မြွေကြီး” ဟု လှမ်းအော် ကာ ရဲဘော်များ နောက်သို့ ဆုတ်ပြေး ကြသည်။ ကျွန်တော် ဆရာကြီးကျော်ဇံ လှအား လှမ်းကြည့်မိသည်။ သူညာလက် တွင် လက်မောင်းလောက်ရှိသော မည်း မည်းပြောင်ပြောင် မြွေကြီးတစ်ကောင် အား လည်ပင်းရင်း ခေါင်းနားကပ်နေ

သော နေရာမှ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုတ်ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြွေကြီးမှာ အတင်းရုန်းကန်ရင်း ကိုယ်ပိုင်းက ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ တစ် ကိုယ်လုံးသို့ ရစ်ပတ်ထားသည်။ အမြီး ပိုင်းကလည်း တဖြန်းဖြန်းဖြင့် ရိုက်နေ သည်။ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှမှာ မြွေ ကြီးလည်ပင်းအား ညှစ်ထားရုံကလွဲပြီး ဘာကောင်းမှ မပြောနိုင်ဘဲ အမောဆို့ နေသည်လား အကြောက်လွန်နေသည် လား တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရေချိုးထားသလို ခွေးများက ဇီးကုနေသည်။ ကျွန်တော် လည်း အခြေအနေကို မြင်နေရသဖြင့် ဆရာကြီးကျော်ဇံလှသို့ လှမ်းအော် သတိပေးလိုက်သည်။

“ဆရာကြီး မြွေကို မလွှတ်နဲ့၊ မလွှတ်နဲ့၊ ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုတ်ထား” ဟု ပြောပေးလိုက်မှ ဆရာကြီးမှာ သတိ ရလာသလို သူ့ဘယ်ဘက်လက်ကိုပါ နှစ်ဖက်ပေါင်းပြီး မြွေကြီး၏လည်ပင်း အား အတင်းဆုပ်ညှစ်လေတော့သည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ခါးထဲက ဂေါ်ရခါးစားကောက်အား ဆွဲထုတ်ကာ ပတ်ထားသော မြွေကြီး၏ကိုယ်ပိုင်းအား လှီးဖြတ်ရန် ပြင်လိုက်သည်။ ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှက တုန်ရင်သောအံသံဖြင့် ကျွန်တော်ဘက်လှည့်ကာ...

“ဘာမှမလုပ်နဲ့ ဝိုင်းကြီး၊ ဘာမှ မလုပ်နဲ့ သူ့ဟာသူ သေသွားပါလိမ့်မယ်” ဟုပြောလာသဖြင့် ကျွန်တော် လည်း အားတက်သွားမိသည်။ ခဏ အကြာ ကြည့်နေရင်းမှာပင် ဆရာကြီး ကျော်ဇံလှအား ပတ်ထားသော မြွေကြီး မှာ တဖြည်းဖြည်း ဖြေလျော့ကျလာပြီး ဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘဲ အသက် ပျောက်သွားလေသည်။

ထိုအခါမှ ဆရာကြီးကျော်ဇံလှ က မြွေကြီးအား တန်းလန်းဆွဲကာ ကျွန်တော်အနားသို့ ရောက်လာပြီး မြေ ကြီးပေါ်သို့ လွှတ်ချလိုက်လေသည်။

ပြီးမှ အသက်ကို ပြင်းပြင်းတစ် ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး...

“တောကြီး မြွေဟောက်ပဲ ဝိုင်း ကြီး၊ ဝန်းပုပ်လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်၊ နည်း တဲ့ အကောင်လား ခြောက်တောင် လောက်ရှည်တာပဲ၊ ကိုက်လိုက်ရင်တော့ တုံးခနဲပဲ”

“ဆရာကြီး ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော် ကျွန်တော် စိတ်ပူလိုက်တာဗျာ၊ ဆရာ ကြီး မြွေကို လွှတ်ချလိုက်မှ ရင်ထဲက အလုံးကြီး ကျသွားတယ်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ မြွေက မီးခိုး ငွေ့သင့်လို့ မေ့တော့တော့ ဖြစ်နေတယ် ဘင်ပါရဲ့၊ ကျွန်တော်က တွင်းထဲမှာ ဖြူ မှတ်လို့ အသာလေး စမ်းကြည့်မိတယ် သူက ငြိမ်နေတယ်၊ ကျွန်တော်လဲ လိပ်နဲ့ ဖွတ် တစ်ခုခုပဲလို့ ထင်ပြီး သေချာ အောင် နောက်ထပ် ပွတ်စမ်းကြည့် တော့မှ မြွေမှန်းသိတော့ လွှတ်လို့မဖြစ် တော့ဘူး၊ လွှတ်လိုက်ရင် မြွေက ပေါက် မှာ သေချာတယ်၊ ဒါနဲ့ အသာလေး ပွတ်စမ်းပြီး ကိုက်လို့မရနိုင်အောင် ခြေ ပါးစပ်နဲ့ အနီးဆုံးလည်ပင်းက ကုပ်ဆစ် ကို တအားညှစ်ကိုင်လိုက်တယ်၊ အဲဒီ အခါကျမှ မြွေကြီးက သတိရလာသလို အတင်းရုန်းတော့တာပဲ ဝိုင်းကြီး၊ မြွေက ရုန်းလေ ကျွန်တော်ကလဲ ချက်ကောင် ကို တအားညှစ်လေနဲ့ ရုန်းရင်းကန်ရင်း နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ်နဲ့ ဆွဲထွက် လာခဲ့ရတာ ဝိုင်းကြီး၊ အမှန်တော့ မြွေ ဆိုတာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ရန်သူကိုသာ တိုက်ခိုက်ရန်ပြုတတ်တာပါ၊ ငြိမ်နေရင် မတိုက်ခိုက်ဘူး၊ ကိုက်လဲ မတိုက်ဘူး အဲဒါသူ့သဘာဝပဲ၊ ဝိုင်းကြီးလဲ ငါ့ သူတအဖြစ် မှတ်ထားပါဦး”

“အမယ်လေး တော်ပါပြီ ဆရာ ကြီးရယ်၊ ဖြူတွင်းမှာ သေမင်းနဲ့ လက် တစ်ကမ်း စစ်ခင်းရတဲ့ ဗဟုသုတ တော်ပြီ တော်ပြီ”

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ထဲ ချွန်ကူး ရှောက်ဟော်ဒေသ ကိုယ်တော် ကြုံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သဗ္ဗသတ္တကုဏ္ဍိယ

□ ကောင်းစံဟိန်း (ရန်ကင်း)

ရွှေမေတ္တာအနန္တ

မိဘမေတ္တာရသစာစုများ

ရွှေမေတ္တာအနန္တ

မိဘမေတ္တာ ရသစာစုများ

အရှင်ခေမာနန္ဒ

အောင်မြေ့ဘုံစံ ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ခေမာနန္ဒ၏ သက်တော်(၅၀)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတဗွေနေ့မော်လာ ရွှေရတုသဘင်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရွှေမေတ္တာအနန္တ မိဘမေတ္တာ ရသစာစုများစာအုပ် ထွက်လာသည်။

အမေနေ့ (သို့မဟုတ်) မိဘများနေ့ကို ကြိုဆိုဂုဏ်ပြုလျက် ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားသည်။ စာရေးဆရာ (၈၀) တို့၏ ကဗျာ၊ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးများကို စုစည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ရွှေမိုးညှင်း စာစဉ်အမှတ် (၃) အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဝလွန် အဆီတိုးနှင့် ရောဂါအဖုံဖုံ ကုထုံးအဖြာဖြာ ဆင်ဖြူကျွန်းကျော်လှိုင်ဦး

ရန်အောင်စာပေမှ ဆင်ဖြူကျွန်းကျော်လှိုင်ဦး ၏ အဝလွန်အဆီတိုးနှင့် ရောဂါအဖုံဖုံ ကုထုံးအဖြာဖြာ အမည်ရှိ ကျွန်းမာရေးဆောင်းပါးများစာအုပ် ထွက်ရှိလာသည်။

ကျန်းမာရေး လိုက်စားသူများ၊ ကျန်းမာလိုသူများ၊ ကျန်းမာခြင်းဖြင့် ချမ်းသာခြင်းကို လိုချင်သူများ ဖတ်သင့် ဖတ်ထိုက်သော၊ မိမိအိမ်၌ ဆောင်ထားသင့်သော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်သည်။

ဝတ်ဆင်မှု အကျဉ်းချုပ်

“အဖေရေ ကြာမျိုးငါးပါး
ဝတ်ဆင်တော့မယ်နော်၊ ကိုကုမံနဲ့
နန္ဒင်းနက်ကလဲ သိပ်မကျန်တော့ဘူး
အဖေ၊ ရှေ့အပတ် တောင်ပေါ်တက်ရ
လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဆေးဖော် ဆေးစပ်အခန်းမှ
သမီးငယ်၏ အသံက ဟိန်းထွက်လာ
သည်။ မည်သို့ဆိုစေ များပြားလှသော
တာဝန်ဝတ္တရားများက ဝန်းရံနေပြီ။
ဒါကို ကျွန်ုပ်သိသည်။ မသိလို့ မဖြစ်။

လူနာတွေ လူနာတွေ။ ပေနှစ်
ရာပတ်လည်ရှိ မြောင်းထဲမှာ တဲကလေး
တွေ ဆောက်လျက် ဆေးကုသပေးနေ
သည့် လူနာတွေ၊ အသက်အရွယ် အမျိုး

မျိုး၊ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး၊ ရောဂါဝေဒနာ
အဖုံဖုံ၊ အော်ဟစ်ငြီးတွားလျက် သေမင်း
ကို အန်တုနေသူတွေ။

ဪလောကကြီး တရားကျစ
ရာများဖြင့် ပကတိဖုံးလွှမ်းထားလျက်
ရှိသည်။ ဒါကလည်း ကြည့်တတ် မြင်
တတ် သိတတ်မှ တရားဘာဝနာဘက်
သို့ရောက်မည် ဖြစ်သည်။

“ဖေကြီး ညဏ စားတော့
အချိန်မသေးတော့ဘူး၊ တစ်နေ့
ပင်ပန်းထားတာ၊ နားဦးမှပေါ့”

ဇနီးသည်၏ သတိပေး
ကျွန်ုပ်လည်း သည်တော့မှ ညဏ
အချိန်လွန်နေမှန်း သိတော့သည့်
လလယ် အချိန်အခါမဟုတ်၊ ငို
ရွာသွန်းပြီးလျက်ရှိသည်။

“သမီးရေ အဖေကြီးကို ထမင်း ပြင်ပေးလိုက်တော့ဟေ့၊ ဟင်းချိုကို ညှစ်နှေးနှေးဖြစ်အောင် ပြန်နှေးလိုက်ဦး” မှော်ဝန်း။ ကျိုက်ဝန်းနယ်ဘက် ဆွင် ဆေးဆရာသမားအကျော်အမော် အဖြစ် ကျွန်ုပ်အား မသိသူမရှိ။ ဆေး ဆရာကြီးဦးရင်ဖေဆိုတာ နာမည်တစ် နာမည်နှင့် နေတာ။ တချို့သောသူများဆို ဆွင် ဆေးဝိဇ္ဇာကြီးဟု တွင်တွင်ခေါ်ကြ သည်။

၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတစ် ဝန်းလုံးကို အင်္ဂလိပ်များ စိုးမိုးအုပ်ချုပ် နေချိန်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအချိန်က မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ဆေးပညာအရ ခွဲစိတ်မှု အတတ်ပညာများ ထိုက်သင့်သလောက် ထွန်းကားသေး။ သူများနိုင်ငံတွေနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ခေတ်မီနည်းပညာများ အတော်ကို နောက်ကျနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

မြို့နှင့်အလှမ်းဝေး ကျေးလက် ဒေသများတွင် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ကလီ စာများနှင့် ပြင်ပရောဂါများကို ဝိဇ္ဇာ မယဆေးဖက်ဝင် ဂုမုန်းအမျိုးမျိုး၊ သစ် ဥ သစ်ဖုများ၊ ပန်းမျိုးစုံ ဝတ်မှုန်များ၊ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော ပျားရည် အစစ်များ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံတို့၏ သည်း ခြေများ၊ အဆီအနှစ်များ၊ အပင်ပေါင်း စုံတို့၏ အဖူးအညွန့်များ၊ အခေါက်များ ကို သင့်သလို ဖော်စပ်၍ ကုသပေးရပါ သည်။

ငွေကြေးကို အဓိက မထားပါ။ စေတနာကို အဓိက ထားပါသည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပြည့်စုံလျှင် “ဆေးဝိဇ္ဇာ” အဖြစ် အလိုအလျောက် ကူးပြောင်းသွားလေ့ရှိပါသည်။

ထိုခေတ် ထိုအခါက သမား အကျော်အမော်များသည် အစွမ်းထက် လှပေသည်။

တစ်နေ့ ဖူးခတ်တောင်သို့ အသွား ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ဦးဖိုးထွန်းမှ .

“လောကမှာ စေတနာမှန်သော ကံတရားလို့ဆိုတယ်၊ စေတနာ ကောင်း ရင် ကံကောင်းမယ်လို့ ပြောတာပါ။ တစ်ဖက်မှာကျတော့လဲ စေတနာဟာ လူတိုင်းနဲ့ မတန်ဘူးလို့ ဆိုပြန်တယ်။ သူ ယုတ်ကို စေတနာသွားထားရင် အဆိပ် ပင်ကို ရေလောင်းတာနဲ့တူတယ်။ ဒါပေမဲ့ တို့ရဲ့ ဆေးသမားဂုဏ်မှာတော့ ဒါတွေ ကို ဥပေက္ခာပြုပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး အသက်ကယ်ရတယ်၊ ကုသပေးရတယ်”

ပျားဆီချောင်းမှအဖြတ် ကျိုက် ကော်လျှိုသို့အဝင်တွင် ချုံအစပ်တစ်ခု၌ ပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုး ပေါက်နေသော ဂမုန်းသုံးပင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် အရောင်အသွေး ချင်းမတူသလို အနံ့အသက်လည်း ကွာ ခြားလှပါဘိ။ စိမ်းဖန့်ဖန့် အရွက်များ

ဆိုသော်လည်း အရောင်အဆင်း အရွယ် မတူညီကြချေ။

ဆရာဦးဖိုးထွန်းမှ...

“အဲဒါ နေမင်း ဝမုန်း လမင်း ဘမုန်း၊ မိုးမင်း ဝမုန်းပဲ။ တွေ့လား ဘဝပင်နဲ့တစ်ပင် ငါးပေလောက်ခြားပြီး နဲ့ခုံလောက်ဆိုင်ပေါက်နေတာ ဟောကြည့်”

ခွတ်တရက် မြှင့်တွေ့နိုင်ပေ။ အသေအချာကြည့်မှ မြင်နိုင်သည်။ ဝမ်း ဘမုန်းသားခါ အလယ်တွင် နွယ်ပင်များ နှိမ့်၍ အုပ်ဆိုင်းထားသော ဝမုန်းတစ်ပင်၊ အမြင့်မှာ သုံးပေနီးပါးမြင့်ပြီး အရောင်မှာ ဖိုပြာရောင်၊ ရွှေဝါရောင်၊ ပန်းခရမ်းရောင်များအပြင် အခြားရောင်စဉ်တန်း များဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ တချို့ ဝမုန်းပင်များမှာ အရပ်ဒေသအလိုက် အမည်နာမ မေးရာတွင် တူညီမှုမရှိပါ။

“အဲဒီဝမုန်းက စကြာမင်းဝမုန်းပဲ။ ဘယ်တော့မှ ဒီအပင်တွေကို နတ်ယူ သွားပြီး ဆေးဖော်ဖို့ အသုံးချဖို့ မစဉ်း စားနဲ့။ ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ဖို့တောင် မသင့် တဲ့ အပင်တွေ”

ကျွန်ုပ်မှ အလွန်သိချင်လိုစိတ် ဖြင့်... “ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာကြီး”

“တောစောင့်နတ် တောင်စောင့် နတ်တွေက ဒီနေရာမှာ ဆုံရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတဲ့သဘောရှိတယ်။ သူတို့ ကြွရောက်လာတာနဲ့ ပိုင်ရာဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်တွေ ဒီနေရာကို စုန်း ရောက်ရှိလာရတယ်။ အဲ ခုနတွေ့တဲ့ နေမင်းဝမုန်း လမင်းဝမုန်း မိုးမင်းဝမုန်း တွေကလဲ သာမန်နဲ့မတူဘဲ ပြောင်းလဲ မှုဖျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတယ်။ အဆ မတန် မြင့်မားလာပြီး အဖူး၊ အညွန့်၊ အပွင့်တွေ ဝေဆာလာရတယ်။ တစ် တောလုံး တစ်တောင်လုံးမှာရှိတဲ့ အဖူး တွေဟာ ပွင့်ပေးရတယ်။ လွန်စွာမှ မွေးကြိုင်တဲ့ ပန်းရနံ့ ထုတ်လွှင့်ပေးကြ ရတယ်။ ခုန စကြာမင်းဝမုန်းပင်မှာ အတိုင်းအဆမသိ ထိုးထိုးထောင်ထောင် နဲ့ ရှည်လျားစွာ ထွက်ပေါ်လာတယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် ပထဝီကြောကို ဝိဇ္ဇာပညာရပ်တွေနဲ့ ပြောင်းလဲပစ်တာပဲ။ သာမန် မျက်စိအမြင်နဲ့ကတော့ လုံးဝ ကြည့်လို့ မြင်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါနဲ့ ဆရာကြီး၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီဝမုန်းအပင်တွေက ဆေးဖော်စပ်လို့ မရတာပါလဲ”

“ဒီဝမုန်းပင်တွေဟာ တောပိုင် တောင်ပိုင်နဲ့အဓိကပတ်သက်ပြီး အထင် ထရ ဖြစ်လာတယ်။ အာကာသစိုး၊ ဘုမ္မ စိုး၊ ဓူကဗိုးတွေ မပြတ်စောင့်ရှောက် ရတယ်။ အဲ သွားတူးယူလိုက်တာနဲ့ သူတို့နဲ့ အထင်ထရ အသိုက်အမြိုကို ဖျက်ဆီးတယ်ဆိုပြီး တစ်နည်းနည်းနဲ့ လိုက်ဒုက္ခပေးတော့တာပဲ။ ဘယ်လောက် ဒုက္ခပေးသလဲဆိုရင် ပညာ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ရတနာတွေ ကုန်ဆုံး ပျက်စီးတဲ့ အပြင် အသက်ကိုပါရန်ရှာတယ်။ အဲဒါ ကို မြဲမြံမှတ်ထား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”

“လာ လာ၊ ဒီနားမှာရပ်၊ နေ ထွက်တဲ့ဘက်ကို မျက်နှာမူ မျက်လုံး အစုံကို မှိတ်ထား။ မြတ်ဗုဒ္ဓအပါ ခင်မွန်း ကြီးဆယ်ပါးကို အာရုံပြု။ ဆရာ တပည့် ကို ဝမုန်းပေါင်း တစ်ထောင်နဲ့ စီရင် ထားတဲ့ ဆေးတစ်မျိုးအပ်နှံမယ်။ သက် ဆိုင်ရာ တောပိုင် တောင်ပိုင်တွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာ အပေါင်းကို သက်သေထူ သစ္စာဆိုပြီး ပေးမယ်”

ကျွန်ုပ် ထိုအချိန် ထိုကာလကို မမေ့နိုင်ပါ။ မေ့ပျောက်၍လည်း ရမည် မဟုတ်ပါ။ ဘဝတစ်ခုလုံးနှင့် သက်ဆိုင် သော ဆေးတော်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို မသိခဲ့။ ကျွန်ုပ်အား ဆရာဦးဖိုးထွန်းမှ

“ဒီဆေး မိမိမှာရှိကြောင်း အတူ နေ ဇနီးသည် ဘယ်သားသမီးမှ အသိ မပေးရဘူး။ အဲဒီ ကတိတော့ ပေးရမယ်။ စဉ်းစားပါ။ ပေးနိုင်မှ ပေးပါ။”

ကျွန်ုပ်သည် လျင်မြန်စွာဖြင့်...

“ကတိပေးပါတယ် ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်အတွက် ကောင်းအောင်

ပြုလုပ်ပေးတာကို နာခံပါမယ်။ အသက် ထက်ဆုံး တည်ပါမယ်။ မဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိမဟာ ပညာဆေးနည်းကုထုံးတွေကို သင်ကြား ပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို ဘဝအဆက်ဆက် ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်နိုင်မှာ မဟုတ် ပါဘူး”

“အေး ကောင်းပြီ၊ တပည့်မြန် တဲ့သူက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကတိပေးတော့ စိတ် အေးရတာပေါ့။ ဆေးဆရာဆိုတာ အချိန်ကန့်သတ်ချက်မရှိဘူး။ အရေးကြီး ရင် ကြီးသလို ညကြီးမိုးချုပ်လာပင့်ရင် လိုက်သွားရတာပဲ။ ခုလို ခေတ်ကာလ ပျက်နေတဲ့ အချိန်မှာဆို ပိုပြီးသတိထား ရတယ်။ မိမိမှာ အကျဉ်းအကျပ်နဲ့ ရပ် ဆိုင်ရတဲ့ အချိန်မှာ ပါးစပ်ထဲမှာ ငုံ့ထား ရမယ်။ အခြား သူတစ်ပါးလက်ထဲ မရောက်စေနဲ့။ အသက်အန္တရာယ်ဖိုခံရ ဝရာ ဖြစ်နေရင် မျှီချလိုက်ရမယ်”

အရွယ်မှာ မန်ကျည်းစေ့ခန့်နဲ့ အရောင်မှာ ရွှေဝါရောင် ဖြစ်သည်။ မသိလျှင် သိဒ္ဓိပင် ဓာတ်လုံးတစ်လုံး ဆင်တူသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ သိလိုလေပြန်

“ဆရာကြီး ဆေးရဲ့ အချွန် နာမည်ကော ပြောပြထားပါလား”

ထိုအခါ ဆရာဦးဖိုးထွန်း ကျွန်ုပ်အား အသေအချာကြည့်လျှင် ထူးဆန်းသောစကားများကို ပြောထု ခဲ့သည်။

“အဲဒီဆေးလုံးက ဝမုန်းပေါင်း တစ်ထောင်နဲ့ ဖော်စပ်ထားတာ။ အလယ်ဗဟိုတည်တည်မှာတော့ နေ နှစ်ဆခေါင်းလောက်သာရှိတဲ့ ဆေးထု စက်ရှိတယ်။ ဆေးကောင်းရင် သူ ခေါင်းဆိုတာလေ ကြားဖူးမှာပေါ့။ ငါ မိနစ်အတွင်း သူ့ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ပြတယ်။ ဆယ်မိနစ်ကျော်တာနဲ့ မိမိ ပညာဘက်လက် ကြာသပတေးပြုတ်နဲ့ ကြည့်၊ အဲဒီမှာ အမှတ်အသားပေါ်တယ်။ အဲဒါဟာ အဖြေပဲ”

ဆရာဦးဖိုးထွန်း စကားပြော ချိန်တွင် တောတောင်အနံ့ ဝေ့နဲ့ သာရကာများ၏ မြူးထူးပျော်ရွှင်

မြည်သံများကို ကြားနေရသည်။ ငှက်ဟင်္သာများ တဖျပ်ဖျပ်တောင်ပံခတ်၍ ယုံသန်းသွားသည်ကိုလည်း မြင်ရသည်။ သစ်ရိပ် ဝါးရိပ်များကို ထွင်းဖောက်ပြီး ဝင်လာသည့် နေရောင်ခြည်က နွေးထွေးလွန်းလှသည်။

“အဲဒီ ဆေးတစ်စက်ကတော့ ဆေးဝိဇ္ဇာတွေ ဆရာကို အပ်နှင်းထားတဲ့ ဆေးပါ။ ဂမုန်းတွေ အင်မတန်ပေါတဲ မော်ဆင်းတောင်ပေါ်မှာ ဆေးဖော်နေတုန်း တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည။ ပထမညဉ့်ဦးယံ ကြက်တွန်နေတဲ့အချိန်မှာ ပေးသွားတာပါ။ တပည့်ကို တစ်ဝက်ခွဲပေးရတာလဲ အကြောင်းရှိလို့ပါ။ အဲဒီအကြောင်းကို နောင်တော့သိမှာပေါ့”

ကျွန်ုပ် ညစာစားပြီး အထူးစီမံပြုလုပ်ထားသော ဝါးနက်ခြမ်းများပေါ်တွင် ကျောခင်းရင်း အတွေးနယ်ချဲ့နေမိသည်။

၎င်း ဝါးနက်ခြမ်းများပေါ်တွင် နေထိုင် အိပ်စက်ခြင်းသည် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်ပေါ်စေခြင်းကို ကာကွယ်ပေးခြင်း၊ အာရုံကြောနှင့် အကြော သွေးလည်ပတ်စနစ်များကို ထိန်းညှိပေးခြင်း၊ အစာအိမ်လမ်းကြောင်းများနှင့် အူနံရံများကို အညစ်အကြေးကင်းစင်စေခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးခြင်းများကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ရှေးဟောင်းသူတို့ အသက်ရှည်ခြင်းမှာ ၎င်းနည်းစနစ်များ များစွာပါဝင်ပါသည်။

“အဖေကြီးရေ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်”

သမီးငယ် ခင်ခင်၏ အသံဖြစ်သည်။ ညကြီးမိုးချုပ်အလည်လာသည့် ဧည့်သည်တော် မဟုတ်။ ဆေးဆရာလာပင့်သည့် ဧည့်သည်ဖြစ်မည်။ ထင်သည့်အတိုင်းပင်။

“ဆရာကြီးရယ် ကျွန်မ ညီမလေး မေ့မြောနေလို့ အဲဒါ ဆရာကြီးမှ မကယ်ရင် ရှင်ဖွယ်ရာမရှိပါဘူး”

အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ပုဆစ်တုပ်ထိုင်လျက် အသက်ငါးဆယ်နီးပါး

ရှိ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်။ လင်းထိန်အားကောင်းလှသော အောက်လင်းမီးရောင်အောက်တွင် ပီပီပြင်ပြင် အထင်အရွှားမြင်ရသည်။ သူတို့မျက်နှာများက ကြည်သာခြင်းမရှိ။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးစွာ တနှံ့နှံ့ငိုယိုလျက်ရှိသည်။ အကိုး ထဘီများက ဆင်တူ ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် ညီအစ်မ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

“ဆရာကြီးရယ် ကျွန်မညီမလေးကို အတတ်နိုင်ဆုံး တယ်တင့်အောင် အသက်ကလဲ ငယ်သေးတော့ သေးသေးချင်သေးဘူး။ ဆရာကြီးကော့လူကိုလဲ မမေ့ပါဘူး။ ဆေးဖိုးဝါးခဲကိုလဲ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကန်တော့ပါမယ်”

ကျွန်ုပ်ဆိုသို့ရောက်လာသူ မည်သူမဆို အပူသည်များ၏။ ကျန်းမာဝပြုံးပြီး နေကောင်းလျှင် မည်သူမှမလာ။ လမ်းတွေ လျှင်တောင် သဘောတွေ သည့် လူသာလျှင် နှုတ်ဆက်စကားဆိုပြီး သဘောမတွေ့ အမြင်မကြည်လင်သည့် လူဆိုလျှင် မတွေ့ချင်ယောင်ဆောင်သွားတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။ ဒါကလည်း လူသဘော လူသဘာဝ။

ယခုလည်းကြည့်။ မျက်နှာသွင်ပြင် အမူအရာများက သပ်သပ်ရပ်ရပ် အဝတ်အစားများကလည်း သစ်လွင်တောက်ပလျက်။ အရောင်မှာ ငှက်ပျောဖူးအရောင်များကို ဆင်တူဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ တောနေလူတန်းစားဆိုသော်လည်း အဆင့်အတန်းမြင့်မားဟန်ရှိသည်။

“ဒါနဲ့ နေပါဦး။ ဘယ်ရွာက လာပင့်ကြတာလဲ”

အသက်ကြီးဟန်ရှိပြီး အစ်မဖြစ်ပုံရသော အမျိုးသမီးမှ...

“မော့နီရွာကပါရှင်”

ကျွန်ုပ် မျက်လုံးပြူးသွားမိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော တက်ပို၊ ထော်ချို၊ အင်းချောင်၊ မော့နီ ရွာစုများသည် ကျောက်ဝက်သက် ကာလဝမ်းရောဂါများ ဖြစ်ပွားကာ ရွာလုံးကျွတ်နီးပါးသေကျေ ပျက်စီးကြသည်။

သည်လို အကောင်းပကတိ ကျန်တာကိုတော့ စဉ်းစားစရာ။ ဒါကလည်း ကမ္မနိယာမ သဘောများပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

“ဒါက ဆရာကြီး ဆေးဖိုးဝါးခဲအတွက် ကန်တော့တာပါ။ ဘယ်လိုမှ မထင်ပါနဲ့”

ကျွန်ုပ်အား ထိုင်ကန်တော့ရင်း ပေးလာသည်မှာ အင်္ဂလိပ်သုံး ရွှေဒင်္ဂါးပြားတစ်ပြား။

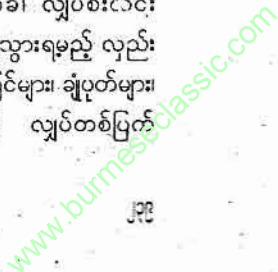
အချိန်အခါ မဟုတ် မိုးသည်ရွာသွန်းပြီးလျှင်ရှိသည်။ လကွယ်ရက်များ ဖြစ်၍လည်း ပိုပြီးအမှောင်မှလွင်းလျက်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စီးလာသော လှည်းသည် လယ်ကွက်များကို တရိပ်ရိပ်ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်။ ဘေးဘယ်ညာမှာ အမှောင်ထုများ ဖုံးလွှမ်းနေ၍ ဘာကိုမှ မမြင်ရ။

မိုးစက်မိုးပြောက်များက ထီးအမိုးကို လာ၍ထိတွေ့သည့်အသံများ အဆက်မပြတ်ကြားရသည်။ မိုးရွာထား၍ ဖုန်တထောင်းထောင်း မထတွေ့။ သို့သော်လည်း နွေလယ်ကောင် မိုးရွာ၍ မြေကြီးမှ အပူရှိန် အခိုးရိုက်တာ မျက်စိနာနိုင်သည်။ ရာသီကိုဖျက်ကာ ဓာတ်ကိုပါ ပျက်စီးစေသည်။

ညအမှောင်ထဲတွင် နွားလည်ပင်းမှ ချူသံများ လှည်းဘီးနှင့် မြေကြီးပွတ်တိုက်သံများ၊ မိုးနံ့ရ၍ ဖားအော်သံများ၊ မိုးတွေခြိမ်းပြီး လျှပ်စီးလက်သံများ၊ တည်ငြိမ်မှုမရှိ လေတိုးဝှေ့သံများ၊ မိုးစက်မိုးပေါက်များ၏ ပွတ်သပ်ထိတွေ့ပေါင်းစပ်မှုအသံများဖြင့် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။ လှည်းပေါ်တွင် အတွေးကိုယ်စီနှင့် မည်သူမျှ စကားမပြောကြ။

တစ်ခါ တစ်ခါ လျှပ်စီးသင်းလက်လိုက်လျှင် ရှေ့သွားရမည့် လှည်းလမ်းကြောင်း၊ ကွင်းပြင်များ၊ ချဲ့ပုတ်များ၊ ဖုန်းဆိုးတောများကို လျှပ်တစ်ပြက်

မြင်ရသည်။ ကျွန်ုပ်မှ လှည်းမောင်းသူ အောင်ကြီးအား...

“မှော်နီ ဝင်ပြီဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး မှော်နီကို ဝင်နေပြီ၊ သူတို့က ရွာအပြင်ဘက် ကုက္ကိုဆောင်မှာလို့ ဖြော့တယ်”

ရုတ်တရက် ကျွန်ုပ် ဝင်စား၍ မရ၊ တစ်ခါတစ်ရံတော့ လာနုနုသည်။ သို့သော် မြတ်သွားမြတ်လာသာနို့သည်။ သည်နေရာက ကျွန်ုပ်အတွက် သူစိမ်း ပြင်ပြင် ညအမှောင် မိုးကလည်းရွာ ဆိုတော့ ပိုလို့ပင်ဆိုးတော့သည်။ ရုတ် တရက် လျှပ်စီးများ လင်းလက်လာ သဖြင့် မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်း ကြောင့်...

“ဟာ သဒ္ဓါင်းကုန်းပျက်ကြီးပါ လား”

ကျွန်ုပ်ဘေးနားမှ အမျိုးသမီးမှ “ရှေ့နားဆို ရောက်ပါပြီ ဆရာ ကြီး”

လက်နှိပ်ဓာတ်မီး သုံးတောင့် ထိုးနှင့် ထိုးကြည့်ရာ အထင်းသားမြင် နေရပြီဖြစ်သည်။ အုပ်ဆိုင်းနေသော ကုက္ကိုပင်ကြီးများနှင့် မြေစိုက်တံတစ်လုံး။ တံထဲမှ မီးအလင်းရောင်များကိုပါ လှမ်း မြင်နေရပြီ ဖြစ်သည်။ လှည်းကို တံနှင့် မလှမ်းမကမ်းနေရာတွင် ရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်မှ လှည်းမောင်းသူ အောင်ကြီး အား...

“နွားတွေကို မဖြုတ်နဲ့၊ လန်ပြီး ထွက်ပြေးရင် လိုက်ဖမ်းဖို့ မလွယ်ဘူး၊ မင်းက လှည်းပေါ်မှာ အဆင်သင့်နေ၊ ငှက်ကြီးတောင်စားနဲ့ ဓာတ်မီးကို အဆင် သင့်လုပ်ထား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ စိတ်ချ ပါ”

“မောင်ထွေး မင်းက ဆရာနဲ့ လိုက်ခဲ့၊ ငှက်ကြီးတောင်စားနဲ့ ဓာတ်မီး ယူလာ၊ တံထဲကို ဝင်စရာမလိုဘူး၊ အပေါက်ဝမှာစောင့်နေ၊ ရော့ အဆောင် လက်ဖွဲ့တွေ၊ တစ်ယောက် တစ်ခုစီ ယူထား”

တံနှင့် လှည်းရပ်ထားသည့်နေ ရာမှာထေလှသည်တော့မဟုတ်။ အလွန် ဆုံးရှုံးလှ ကိုက်နှစ်ဆယ်လောက်သာ ရှိမည်။ မိုးတဖွဲဖွဲရွာကာ လေတဟူးဟူး တိုက်လျက်ရှိသည်။ တိုးအဝေးဆီမှ တိတ်တိတ်ငှက်အော်သံကို ကြားလိုက် ရသည်။

တံအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဝါဆို ဖယောင်းတိုင်မီးများဖြင့် လင်း ထိန်နေသည်။ ဝါးကပ်ပေါ်ရှိ သင်ဖြူ ဖျာပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထားရှိ သည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်။ လက် နှစ်ဖက်က ရင်ဘတ်ပေါ်တင်လျက်။ ခြေထောက် နှစ်ဖက်စလုံး ဆန့်တန်းကာ ပူးကပ်ထားသည်။ ပုံစံမှာ အခေါင်းထဲ ထည့်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည့် လူ သေကောင်ပမာ။ အသက်က အများ ဆုံးရှုံးလှ နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်၊ အလွန်ပါး လွှာသော ဇာပဝါများဖြင့် လွှမ်းခြုံထား သည်။ မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ နတ်သမီး တမျှ လွန်စွာလှပနေသည်။ ပြီးတော့ အမွှေးနံ့သာတွေ။

လေပြင်းတစ်ချက် ဝေလိုက် သဖြင့် တံအမျိုးခန့်များ လန်ထွက်သွား သည့် အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆေးကုထုံး သက်တမ်းအရ အနေအထားကို ကြည့်လိုက်တာနှင့် သိသည်။ အစ်မဖြစ်ဟန်တူသော အမျိုး သမီးကြီးမှ...

“ဆရာကြီး သေနေတာ မဟုတ် ဘူးနော်၊ မေ့မြောနေတာ၊ ရောဂါက တော့ ရိုးရိုးဖျားပြီး အဖျားတက်တာ ပေါ့၊ ဆရာကြီး သေသေချာချာ စမ်း သပ်ကုသပေးပါရှင်၊ ဆရာကြီး အတွက် လဲ ရေခန်းကြမ်း၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း သွားစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်၊ လာ ညီမလေး”

ထိုသို့ပြောပြီး ကျွန်ုပ်အား လာ ပင့်သည့် အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်မှာ နောက်ဖေးခန်းသို့ ဝင်သွားလေတော့ သည်။ တံအဝင်တံခါးကိုလည်း မင်း တုပ်ချကာ ပိတ်ထားခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ် တာဆက်လုပ်မည်နည်း။ နောက်ပြန်

လှည့်မှာလား၊ ရှေ့တိုးပြီး လုပ်စရာရှိ တာ လုပ်မှာလား။

ဒါမှ တကယ်အကျဉ်းအကျပ် ဆုံးဖြတ်ချက်များ၍ မဖြစ်။ သူရဲဘော ကြောင်ပြီး ပြန်ထွက်သွားလို့လဲ မြော် ပြန်။ လာတုန်းကလာပြီး ခုမှ ပြန်လှည့် သွားတယ်ဆိုတော့ သတ္တိနည်းရာထူး မည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဆုံဖြစ် ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာချလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်လုံးလို ခြစ် နေသော ဂမုန်းပေါင်းတစ်ထောင် ဆေးလုံးကို ပါးစပ်ထဲထည့်ကာ ငဲ့ထား လိုက်သည်။ မန်ကျည်းစေ့အရွယ်နဲ့ ဆေးလုံး ပါးစပ်ထဲရောက်သွားပြီး စက္ကန့် ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အာနု ကြောများ၊ သွေးကြောများ ပြောင်းထဲ သွားသည်။ စိတ်နေစိတ်ထားမှာ ယခင် လို မဟုတ်၊ ရဲတင်း သွက်လက်လာ သည်။

၎င်းအမျိုးသမီးအနားထိုင်ကာ ဆေးလွယ်အိတ်ကြီးကို ဘေးနားချထား လိုက်သည်။ လက်တောက်ဝတ် ဘယ် ညာ သွေးခုန်နှုန်းကို စမ်းသပ်ကြည့် လိုက်သည်။ သွေးသွားလာလည်ပတ်မှု မရှိ။ လျှပ်စီးတစ်ချက်လက်လိုက်သည်။ အလွန်ပါးလွှာသော ဇာပဝါအောက် တွင် ဖြူမွှေးမို့မောက်သောရင်အစုံထဲ အတိုင်းသားမြင်ရသည်။ တကော့ရာထဲ နှိုးဆွသည့်သဘော။ စိတ်ဓာတ်မကြံ ခိုင် လျှင် တကယ်မလွယ်။ ရူးသွပ်သွားနိုင် သည်။ ဆေးတန်ခိုးကြောင့်လား မသိ။ ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဆမတန်ကြီး ထွားလာသည်။ အမြင်အာရုံများလည်း သာမန်နှင့်မတူဘဲ သိပ်သည်းနက်နဲ လာသည်။

သူမ၏ နှလုံးခုန်နှုန်းကို စမ်းသပ် ရန်အတွက် လက်နှစ်ဖက်ကို ဖယ်ရွေး သည်။ ဦးခေါင်းမှ နက်မှောင်ရှည်လျှား သော ဆံခြည်ထွေး၊ ဆံခြည်မျှင်များ သည် မြေပြင်၌ ပြန့်ကျဲနေသည်။ ဟောင်း ဆံထိုး ဆံညှပ်များကိုလည်း အဖျား၌ တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နှလုံးခုန်နှုန်းကို သိ
သွင် ပိုင်နိုင်သော အဖြေတစ်ခုကို
ရည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်
ထက်ကို သူမ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ တင်
ထိုင်သည်နှင့် မှိတ်ထားသော မျက်ဝန်း
အစုံမှာ ပွင့်လာသည်။ လျှပ်စစ်သံလိုက်
များ စီးဝင်သွားသလို ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်
နှားလာသည်။ နွေခေါင်ခေါင် ကျယ်
လောင်ပြင်းထန်စူးရှသော မိုးကြိုးတစ်ခု
ဖန်ခွင်းကာ လျှပ်စီးများ လင်းလက်သွား
သည်။

ရုတ်တရက် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ထထိုင်ကာ ကျွန်ုပ်လည်ပင်းအား ဘယ်
ဘက်လက်ဖြင့် တအားညှစ်ထားပြီး
ညာဘက်လက်ဖြင့် ဝမန်းတစ်ထောင်
ဓာတ်ဆေးလုံးကို ပါးစပ်ထဲမှ အတင်း
နှိပ်ယူပါတော့သည်။ လုံးဝ မျှော်လင့်
ထားသော တိုက်ကွက်ဖြစ်သည်။ ရုတ်
တရက် လည်မျိုကို တအားဆွဲညှစ်ထား
သဖြင့် အသက်ရှူလို့မရ။ မွန်းကျပ်နေ
သည်။

စက္ကန့်တိုင်းသည် သေရေး ရှင်
ရေးတမျှ အရေးကြီးလွန်းလှသည်။
ဝမန်းပေါင်းတစ်ထောင်ဆေးဓာတ်လုံး
သူမလက်ထဲ ပါသွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်
ဝိညာဉ်ချုပ်ပြီ။ သူမ၏ နှိပ်ကွပ်ခြင်းကို
အကြီးအကျယ် ခံရမည် ဖြစ်သည်။
ဓာတ်ဆေးလုံးကို မျိုချဖို့ဆိုတာလည်း
မဖြစ်နိုင်။ အသက်တောင် ရှူလို့မရ။
သူမကလည်း ကျားကုတ်ကျားခဲအတင်း
နှိပ်ယူ၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏
အတင်းစေ့ထားသော သွားများကို မထိုး
ဖောက်နိုင်။

အရေးထဲ ကျွန်ုပ်၏ လက်နှစ်
ဖက်က လုံးဝလှုပ်ရှား၍မရ။ ကြိုးတွေ
နှင့် အထက်ထပ် ချည်နှောင်ထားသလို
ဖြစ်နေသည်။ သည်ပွဲမှာ ကျွန်ုပ်နှုံးနိမ့်
၍မဖြစ်။ ပေးဆပ်ရမည့် အရင်းအနှီးက
မသေး။ ဘဝတစ်ခုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်
သည်။

ချက်ချင်းပင် ကျွန်ုပ်သည် အရှိန်
ယူ အားယူကာ တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေခြင်း

ကို ပြင်လိုက်သည်။ ရှိသမျှ အင်အား
များစုစည်းကာ ညာခြေဖြင့် သူမ၏
ရင်ဝကို ဆောင်ကန်ထည့်လိုက်သည်။
တန်ချက် ဘယ်လောက်ပြင်းထန်သည်
တော့မသိ။ "အင့်" ခနဲပြည်တာ တာ
ထားသည့် ထရပ်များကိုပင် ဖောက်ပြီး
တဲအပြင်သို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့
သည်။

"ဆရာကြီး လာ လာ၊ ကျွန်
တော်တို့ ဒီနေရာက အမြန်သွားမှ ဖြစ်
မယ်၊ အပြင်မှာ ဘာတွေလဲ မသိဘူး
လာနေကြတယ်"

ကျွန်ုပ်အား တဲအပြင်မှာ စောင့်
နေသည့် မောင်ထွေးလာခေါ်ခြင်း ဖြစ်
သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း အတင်းကုန်းရုန်း
ထကာ ဆေးလွယ်အိတ်ကြီးယူပြီး တဲ
အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ တဲထဲမှာ
တော့ ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်မီးများက
လင်းထိန် တောက်ပနေဆဲ။

ကျွန်ုပ် လူနာများအား ဆေး
တိုက်ခြင်း၊ ဆေးပေးခြင်း၊ ဓာတ်ကပ်ခြင်း၊
စမ်းသပ်ခြင်း၊ ပျောက်ကင်းစ လူနာများ
ကို ပြန်လွှတ်ခြင်း၊ လူနာအသစ်များကို
လက်ခံခြင်း၊ ဆေးဖော်ဆေးစပ်ရန် ကိစ္စ
များ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မြို့သို့ မှာ
ရမည့် ဆေးအမည်စာရင်းများရေးခြင်း၊
တောင်ပေါ်တက်ပြီး သွားရှာရမည့်
ဆေးဖက်ဝင် အပင်များကို မှတ်သား
ရခြင်းနှင့် အလုပ်များကို ရှုပ်သွားပါ
တော့သည်။

မနေ့ညက အဖြစ်အပျက်ကို
လည်း ဘဝင်မကျဖြစ်နေမိသည်။ နေ့
လယ် ထမင်းစားပြီးလျှင် ပြန်သွားမည်
ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ အနီး
တွင်ရှိနေသည့် သမီးငယ်အား..

"သမီး အောင်ကြီးကို သွားခေါ်
လိုက်စမ်းပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ"
မကြာခင် အောင်ကြီး ရောက်
လာသည်။

"ဆရာကြီး ကျွန်တော် ရောက်
ပါပြီ"

"အေး လှည်းကို အဆင်သင့်
လုပ်ထား၊ တို့ မနေ့ညက သွားခဲ့တဲ့
နေရာကို ပြန်သွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး"

သည်နေရာကို ပူပူနွေးနွေး ပြန်
သွားခြင်းက အကောင်းဆုံးပဲဖြစ်မည်။
ဒါမှ တိကျခိုင်တံ့သော အခြေတို ရမည်။
ရက်ခြားပြီးမှ ပြန်သွားလျှင် အချိန်တွေ
နှောင်းသွားလိမ့်မည်။ မှန်ကန်သော
အဖြေကိုလည်း ရမည်မထင်။ မကျေနပ်
စရာတွေ၊ စဉ်းစားစရာတွေ၊ တွေးတော
စရာတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ခွဲနေသည်
မဟုတ်ပါလား။

"ဆရာကြီး ညက လှည်းရပ်တဲ့
နေရာ ဒီနေရာပဲ"

အောင်ကြီးက တိတိကျကျ မှတ်
သားထားပုံရသည်။

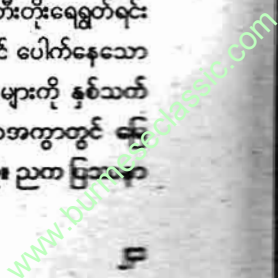
"အေး အေး၊ မင်းက လှည်းပေါ်
မှာပဲနေ၊ နွားတွေ ရေဆာမယ်ထင်ရင်
ရေတိုက်လိုက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး"

မိုးသည် အုံ့မိုင်းကာနေ၏။ ရွာ
တော့မရွာ။ ကျွန်ုပ်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်
ကို အကဲခတ်ကာ မြေစိုက်တဲထဲသို့
ဝင်သွားလိုက်သည်။ တဲ၏ အတွင်းပိုင်း
တွင် ညက ဘာမှမဖြစ်ခဲ့သလို အနေ
အထားမျိုးဖြစ်နေသည်။ ဝါးကပ်များ၊
သင်ဖြူးဖျာများ၊ ဝါဆို ဖယောင်းတိုင်
များ လုံးဝ မရှိတော့။ အခုတော့ သူ
မဟုတ်သလိုပါပဲ။ ဘာဆိုဘာမျှ မရှိ။
ကျွန်ုပ်အား လာပင့်သည့် အမျိုးသမီး
ကြီးနှစ်ယောက်ဝင်သွားသည့် နောက်
ဖေးပေါက်သို့ သွားကြည့်လိုက်သည်။

"ဪ ကြာဖြူ ကြာနီတွေ ပွင့်
တဲ့ ကန်ကြီးပါလား"

ကျွန်ုပ်စိတ်မှ တီးတိုးရေရွတ်ရင်း
ကန်ပတ်လည်ပေါ်တွင် ပေါက်နေသော
ရေတမာပင်၏ အလှများကို နှစ်သက်
နေမိသည်။ ပေနှစ်ရာအကွာတွင် ရေ
စိုက်တဲတစ်လုံးရှိသည်။ ညက ပြာလှာ

ဖြစ်ခဲ့သည့် မြေစိုက်တဲနှင့် ပုံစံအတူတူ။ ကျွန်ုပ်၏ ခြေလှမ်းများက ၎င်းတို့၏အသံ ရွေ့လျားလိုက်သည်။

မြေစိုက်တဲအတွင်းသို့ ဝင်သွား လိုက်သည်နှင့် ထိုစေ့ထောင်မှတ်၊ မျှော် လင့်မထားသော မြင်ကွင်းများကို မြင် လိုက်ရသည်။

ညည်ညည်ဆီဆီနေသည့် အသံ များကလည်း နားထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်အား ငိုယိုပြီး ပြော သည်မှာ...

“အဘရယ် ကျွန်မ ညီမလေးကို ကြည့်ပါဦး။ ဝမ်းစိုက်တစ်ခုလုံး ပွင့်ပြီး သေနေတာ၊ ခိုက်ထဲက ကလီစာတွေဆို တာ မြင်မကောင်းဘူး။ အပြင်ကို ထွက် နေတာ ဟီး ဟီး...”

ပြောလည်းပြော ငိုလည်းငို သည်။ ဝါးကပ်ပေါ်ရှိ သင်ဖြူဖျားပေါ် တွင် ဖောင်ဟောင်းတစ်ထည်နှင့် ဖုံး လွှမ်းထားသည်။ မြေကြီးပေါ်သို့ ပျံ့ကျ နေသည့် ဆံခြည်ထွေး၊ ဆံခြည်မျှင်များ၊ ကျွန်ုပ် မှတ်မိသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ပိုပြီး သေချာစေရန် စောင်ကိုလှုပ်ပြီး မျက်နှာ ကို ကြည့်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်းပင် သူမူသူ။

“ဟိုဘက်က မြေစိုက်တဲက ကော ဘယ်သူတွေနေတာလဲဟင်”

“အဲဒါလဲ ကျွန်မတို့ တံပါပဲ။ ည ကျရင် ကျွန်မအစ်မကြီးတွေ သွားသွား အိပ်ပါတယ်။ အခု သေသွားတာက ကျွန်မရဲ့ အငယ်ဆုံးညီမလေးပါ။”

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်

“အဲဒီအစ်မကြီးတွေ ရှိလားဟင် အဘနဲ့ သိတဲ့သူတွေများ ဖြစ်နေမလား လို့”

“ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်။ ရှိပါတယ် အခန်းထဲမှာ အိပ်နေပါတယ်”

ကျွန်ုပ်အား ပျာပျာသလဲ အခန်း ထဲမှာ အိပ်နေသည့် အမျိုးသမီးနှစ် ယောက်ကို ပြသည်။ သူတို့မှ သူတို့ အစစ်ပဲ။ တခူးခူး တခေါခေါဖြင့် အိပ်မောကျလျက်။

“အဘကို ဖြစ်စဉ်လေး ပြောပြ ပါလား သိချင်လို့ပါ”

“ကျွန်မ ညီမလေးက အပြင်း ဖျားပြီး မေ့မြောနေတာပါ။ အမှန်တော့ သေပြီလို့တောင်ထင်ပြီး ပစ်ထားတာပါ။ သူတို့က ညဘက်ကျရင် ဟိုဘက်တံမှာ သွား သွားအိပ်တယ်။ ဒီမှာ အိပ်ပါဆို တော့လဲ ပြောမရဘူး အစ်မနှစ်ယောက် စလုံးကလဲ စိတ်မနှံ့ဘူး စိတ္တဇဆန်တယ်”

“ဘာ . . . ဘယ်လို”

“အဲဒီ အစ်မနှစ်ယောက်လုံးက စိတ်မမှန်ဘူး နေ့က ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို ညကျရင် မပြောနိုင်သလို ညက ဖြစ်ခဲ့ တာကိုလဲ နေ့ကျရင် မပြောနိုင်ဘူး။ ကျွန်မတို့ခွာမှာ ကာလဝမ်းရောဂါနဲ့ ခွာလုံးကျွတ်သေပြီးကတည်းက ဖြစ် သွားတာ။ ကျွန်မ ညီမလေးလဲ အဲဒီ အတိုင်းပဲ။ မနေ့ညကတော့ ဖျားပြီး မထနိုင်တဲ့သူကို တွဲခေါ် သွားပြီး ဟိုဘက် တံမှာ သွားအိပ်တာ”

“ဒါနဲ့ အစ်မတွေဆီမှာ ရွှေဒဂိုး ပြားတွေ ဘာတွေစုထားတာ ဒါမှမဟုတ် သိမ်းထားတာများ မရှိဘူးလား”

“ရှင်”

ကျွန်ုပ်၏ အမေးစကားများ ကြောင့် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားပုံရ သည်။ မျက်လုံးအစုံမှာလည်း ပြုစုကျယ် ဝိုင်းစက်သွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“အဘ အဲဒီ ရွှေဒဂိုးပြားပေးပြီး ခေါ်သွားရင် အဲဒီလူဟာ သေလူပဲ။ သေ ချာပေါက် မသာစာရင်းသွင်းထားပြီး သားပဲ။ လွတ်ရိုးထုံးစံ မရှိဘူး။ အဘ ပြောတာနဲ့တောင် ကျွန်မ ကြက်သီး မွေးညင်းထတယ်”

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် “ဘာ ဘယ်လို အဘကို ရှင်းပြ ပါလား”

ကျွန်ုပ်အား တဲအပြင်သို့ ခေါ် ထုတ်သွားကာ ကန်၏ အနောက် မြောက်ထောင့် ညောင်ပင်အောက်ရှိ နတ်ကွန်းအား လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

“အဲဒါ သိုက်နန်းရှင်ပဲ။ အဲဒီမှာ အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ ရွှေဒဂိုးပြားတစ်ပြား ရှိတယ်။ အဲဒီရွှေဒဂိုးပြားကို သွားပေး ပြီး ခေါ်လာတတ်တယ်။ အဲ လိုက်လာ တဲ့သူက သေလူပဲ။ မိမိသင်္ချိုင်းကိုရှာပြီး တူးလိုက်တာပဲ”

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်လိပ်ပြာ သန်ပြီး ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ကျွန်ုပ်အား ထိုင်ကန်တော့ပြီး ပေးသည့် ရွှေဒဂိုးပြားကို မယူခဲ့။ ကိုင် တွယ်ခြင်းလည်း မပြုခဲ့။ ကိုင်တွယ်လိုက် တာနှင့် တစ်ပြိုက်နက် ကျွန်ုပ်၏ ပညာ ရပ်များ အားလုံး ဆိတ်သုဉ်းကွယ် ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။ သေမင်းတံခါး ဝသို့ အလိုအလျောက် ပို့ဆောင်ပေး သည့် အမှတ်အသား သင်္ကေတများ ပါရှိသည်။ ကျွန်ုပ် လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန် တွင် ရွှေဒဂိုးပြားတစ်ဖက်မှာ အုတ်ဂူနှင့် ခေါင်းတလားပုံများ ပါနေသောကြောင့် တည်း။

နွားနိနှစ်ကောင်သည် အပြိုင် ရုန်းကာ လှည်းဝင်ရိုးရှိ ဘီးများကို လည် ပတ်စေသည်။ လည်ပင်းမှ ချသံများ က ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် သောသောည လျက်။ အံ့ဩဦးနေသော မိုးသားများက ရွာတော့မယောင်။ ကောင်းကင်ပြင်တွင် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော ဗျိုင်းများက အုပ် စုဖွဲ့ကာ ပျံသန်းနေကြသည်။ လယ်ကွင်း ထဲတွင် ရိုးပြတ်ငုတ်တိုများက ပြန်ထွေ လျက်။ မှော်နီရွာသည်လည်း ထေး၍ ဝေး၍ပင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။

ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်လက် လက် ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံကို ကြည့်မိသည်။ ယခုထိ လောကနတ် အရုပ်က မပျက်ပြယ်သေး။ ကျွန်ုပ်အား သေမင်းခံတွင်းဝမှ အလှအယက် ကယ် တင်ခဲ့သည်မှာ ဂမုန်းပေါင်းတစ်ထောင် နဲ့ ဖော်စပ်ထားပြီး ဆေး၏အလယ်ထိ တည်တည်ရှိ ဆေးတစ်စက်သည် နတ် ဆေးပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

□ မင်းဟန်(သန့်)ဦး

သင်္ဘောပျက် စူပေရှား

လုမီး (စညာရေး)

အတိတ်သမိုင်း မှတ်တမ်းများ၊
အာမခံကုမ္ပဏီမှတ်တမ်းများနှင့်
ဝါပျော် သင်္ဘောသားများ၏
ဝေဖန်မှုများအရ ထောင်ပေါင်း
သော သင်္ဘောများသည်
ကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် နစ်မြုပ်
ခဲ့ကြရပါသည်။

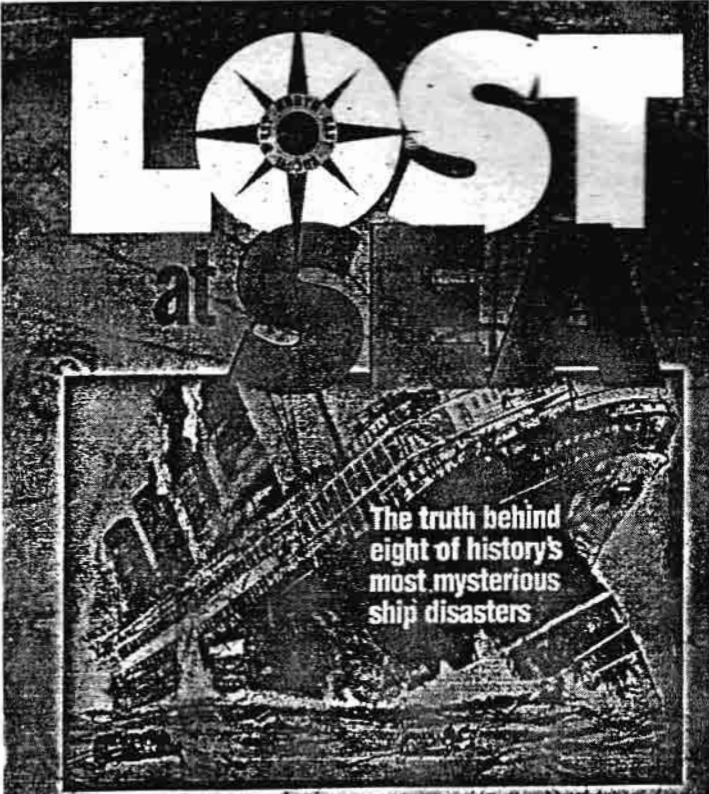
ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ဒုတိယ
ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းကလည်း ထောင်
ပေါင်းများစွာသော သင်္ဘောများသည်
နစ်မြုပ်ခဲ့ကြ၏။

ခိုင်မာတိကျသော မှတ်တမ်းများ
၂၀ ရာစုနှစ်အတွင်းမှာပင် သင်္ဘော
ဆင်းရဲ နှစ်သောင်းနီးပါး ပျက်စီးဆုံး
ရှုံးခဲ့သည်။ ဤသို့ နစ်မြုပ်သွားသော
သင်္ဘောများသည် ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ
ပစ္စည်းများနှင့် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများသာ
မက သင်္ဘောနှင့် လိုက်ပါလာခဲ့သော
သည်များ၊ သင်္ဘောသားများလည်း
ဆုံးခဲ့ကြရပါသည်။

အချို့သင်္ဘောများမှာမူ တစ်စုံ
တစ်ရာသတင်းမရဘဲ အကြွေခံပြင်ထက်
ပျက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့ကြရ
သည်။ သာဓကအားဖြင့် အမေရိကန်
ထောင်စု ဖလော်ရီဒါ ကမ်းခြေ
ပျောက်နှင့် ဘဟားမားကျွန်းစုတို့အကြား
သင်္ဘောကြီးကြီး၊ ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် ဘီရင်
အကြားရှိ နဂါးကြိတ်ဟု ကင်ပွန်း
ထားသော ပင်လယ်ပြင်များတွင်
သင်္ဘောကြီးငယ် အမျိုးမျိုး ရတ်
နစ်မြုပ်မှုများ၊ ပျောက်ဆုံးမှုများ
ရှိပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပျောက်ဆုံးသွားသော
သင်္ဘောများ၊ နစ်မြုပ်သွားသောသင်္ဘော
အကြောင်းကို နိုင်ငံတကာမှ မိမိတို့
အစဉ်ဖြင့် မှတ်တမ်းပြုစုခဲ့ကြ၏။

အတိတ် သမိုင်းကြောင်းများ
နစ်မြုပ်ခဲ့ကြသော သင်္ဘောပျက်
ရတနာနှင့် အခြားပစ္စည်းများကို
တန်ဖိုးထိုက်တန်သည်ကိုမူ မည်
တိတိကျကျ ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်း မရှိ
သာဓကအားဖြင့် ခရစ်နှစ် ၁၅၀၀

Compelling evidence includes:

- Firsthand testimony
- Declassified Pentagon documents
- Court records

A. A. Hoehling

မှ ခရစ်နှစ် ၁၈၂၅ ခုနှစ်အတွင်းတွင်
အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်နစ်မြုပ်သွား
ခဲ့သော စပိန်နိုင်ငံပိုင် သင်္ဘောများတွင်
ရွှေထည် ငွေထည်ရုပ်တုနှင့် လက်ဝတ်
ရတနာပစ္စည်း အလေးချိန် သန်း တစ်
သောင်းသုံးထောင် ထရွိုင်အောင်စနှင့်
အဖိုးတန် ကျောက်သံပတ္တမြား ရတနာ
မျိုးစုံ တန်ချိန်ထောင်ပေါင်းများစွာ ပါဝင်

www.burmeseclassic.com

နစ်မြုပ်ခဲ့ရာ ယနေ့ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သိန်းကုသေ့ တစ်ရာကျော်ခန့် ရှိနိုင်သည် ဟု စပိန်နိုင်ငံ မက်ဒရစ် မြို့တော်ရှိ ရေကြောင်းပြတိုက်မှ သင်္ဘောမှတ်ပုံ တင် ကဏ္ဍနှင့် မှတ်တမ်းများက ဖော် ပြခဲ့ကြပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ဘောပျက် များအားလုံးကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ရတနာသိုက် ရှာဖွေသူများနှင့် သင်္ဘော ပျက် ရှာဖွေသူများသည် ထိရောက်စွာ ဆယ်ယူနိုင်ခြင်းမရှိသေးဟု ရတနာမုဆိုး များနှင့် သင်္ဘောပျက် ဆယ်ယူရေးကို စောင့်ကြည့်လေ့လာ အကဲဖြတ်သူများ က ဆိုကြသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်္ဘော ပျက်များကို ဆယ်ယူ၍ ရတနာပစ္စည်း များ ရှာဖွေရေးလုပ်ငန်းသည် အခက် အခဲပေါင်းများစွာနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရပြီး ငွေအရင်းအနှီး အမြောက်အမြား စိုက် ထုတ်ကာ ကံစမ်း ဉာဏ်စမ်းရသည့် သဘောဆောင်နေပေသည်။

ဤကဲ့သို့ သင်္ဘောပျက်ဆယ်ယူ ရာတွင် မည်ရွေးမည်မျှ အချိန်ကာလ ကြာမြင့်မည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်းမရှိသည် သာမက အချို့သင်္ဘောပျက် ဆယ်ယူ ရေးနှင့် ရတနာပစ္စည်းများ ရှာဖွေသူ များသည် စိတ်ပန်း လှပန်း ငွေကုန်ခံ အားထုတ်ကြရသော်လည်း တွေ့ရှိခြင်း၊ ဆယ်ယူနိုင်ခြင်း မရှိရကား ကြိုးစားရှာ ဖွေသူများအဖို့ ဘဝပျက်သည်အထိ ကြုံတွေ့ကြရသည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရ၏။

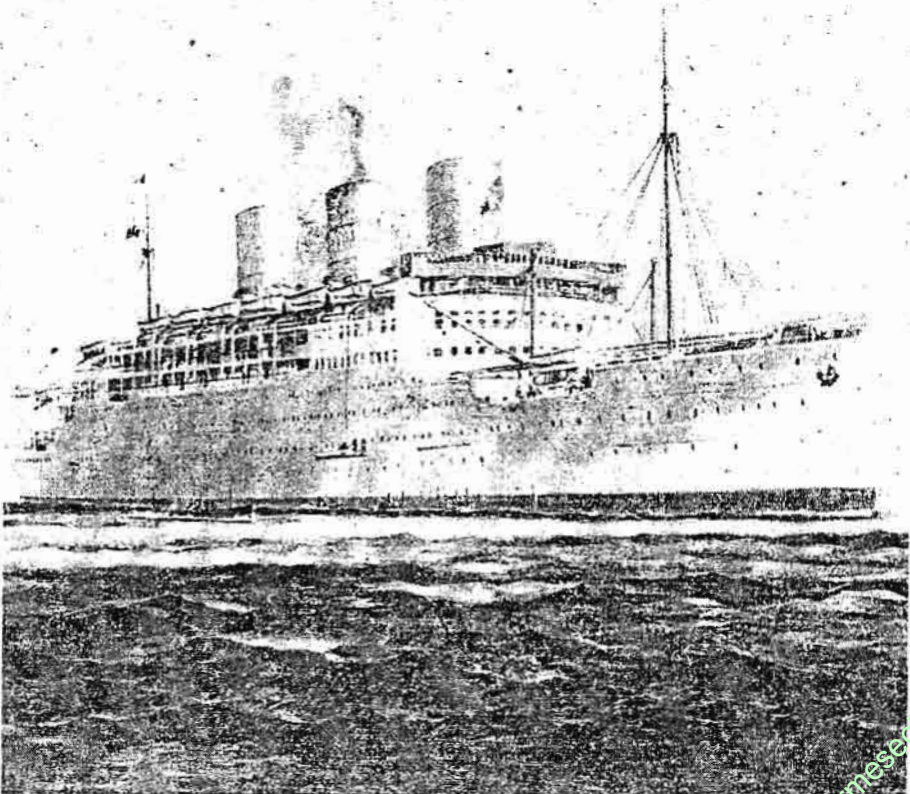
သာဓကအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စာဖတ်ပရိသတ် သိရှိပြီး ဖတ်ရှုပြီးဖြစ် သော မဟာတိုက်တန်းနစ်သင်္ဘောပျက် ကြီးကို ဆယ်ယူရေး ကြိုးပမ်းမှုကို အလျဉ်းသင့်သဖြင့် တင်ပြလိုပါသည်။

မဟာတိုက်တန်းနစ် သင်္ဘော ကြီး ၁၉၁၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၄ ရက်နေ့ ညတွင် နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည့် အချိန်က စ၍ စွန့်စားရှာဖွေလိုသူများနှင့် အက္ကဝါ ရတနာသိုက် ရှာဖွေသော အက္ကဝါမုဆိုး

များသည် ထို မဟာတိုက်တန်းနစ် သင်္ဘောကြီးကို ဆယ်တင်ရန် စိတ်ကူး ယဉ်အိပ်မက်အမျိုးမျိုး မက်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းတိုက်တန်းနစ်သင်္ဘောကြီး နစ်မြုပ် ရာတွင် ပါဝင်သွားသော ရတနာရွှေငွေ များ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားနှင့် လူအသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများ၏ ထိုစဉ်ကာလက တန်ဖိုးမှာ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ထောင် ပေါင်းများစွာထိုက်တန်သည်ဟု ရတနာ သိုက်ရှာဖွေသူ အက္ကဝါမုဆိုးများက ခန့်မှန်းခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုတိုက်တန်းနစ် သင်္ဘောပျက်သည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီး သီးမှ သင်္ဘောပျက် ဆယ်ယူလိုသော အဖွဲ့အစည်းများ ရတနာမုဆိုးများအား စိန်ခေါ်ခဲ့သည်။

ပထမဆုံး ထိုသင်္ဘောကြီးကို ဆယ်ယူရန် စီမံခဲ့သူမှာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဒင်ဗာမြို့မှ ဗိသုကာပညာရှင် ချားစမစ် ဆိုသူ ဖြစ်၏။ သူသည် ၁၉၀၄ ခုနှစ် မတ်လတွင် သူ့စိတ်ကူးယဉ် ရေးဆွဲထား

www.burmeseclassic.com

ည့် စီမံချက်ကို ပြည်သူ့အများသိရန်
တောင်းမိဒီယာများမှ တစ်ဆင့် ချပြခဲ့
သည်။

သူ့စီမံကိန်းမှာ အထူးတီထွင်
ဆောင်ရွက်မည့် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်
င်းဖြင့် လျှပ်စစ်သံလိုက်များ တပ်ဆင်
ကာ သင်္ဘောကြီးနှစ်မြှုပ်စဉ်က ရေဒီယို
ထုတ်လွှင့်ချက်တည်နေရာ မြောက် ၄၁
ဒီဂရီနှင့် ၄၆ ဒီဂရီ အနောက် ၅၀ ဒီဂရီ
နှင့် ၁၄ ဒီဂရီ၊ အဏ္ဏဝါပြင်အောက်သို့
ရေငုပ်စေ၍ တိုက်တန်းနှစ် သံကိုယ်
တည်ကြီးအား သံလိုက်များက ဆွဲငင်
မည်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ဤစီမံချက်
အရ အလုပ်သမား ၁၆၂ ဦးနှင့် ငွေလုံး
ငွေရင်း ဒေါ်လာတစ်သန်းခွဲခန့် လိုမည်
ဟု ခန့်မှန်းသဖြင့် ထိုစဉ်ကာလက မည်
သူမျှ စိတ်ဝင်စားမှု မပြုခဲ့။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ဒုတိယ
ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် ၁၉၃၀ ပြည့်
နှစ်တွင် ကမ္ဘာ့စီးပွားပျက်ကပ်ဆိုးကြီးများ
ကြောင့် ထိုသင်္ဘောပျက်ကပ်ဆယ်ရေး
အကြံအစည်များ လေထဲ တိုက်အိမ်
ဆောက်ခဲ့သော အစီအစဉ်မှာ ခေတ္တ
အဆုံးသတ်သွားခဲ့သော်လည်း ၁၉၅၂
နှစ်တွင် သင်္ဘောပျက် ဆယ်ယူရေး
ဥပဒေကိုတစ်ခုသည် တိုက်တန်းနှစ်
သင်္ဘောကြီး၏ ကိုယ်ထည်ကြီးကို
ဆောက်၍ ရတနာပစ္စည်းများ ထုတ်ယူ
မည်ဟု ရည်ရွယ်သည်ဟူသော ကော
လာဟလ သတင်းများ ထွက်လာခဲ့၏။

သို့သော် ဘောလက်နှင့်အဖွဲ့
သည် လွယ်လွယ်နှင့်လက်လျှော့လိုသူ
များ မဟုတ်။ ဘောလက်နှင့်အဖွဲ့သည်
ဆိုင်တန်းနှစ်သင်္ဘော နှစ်မြှုပ်ပြီး (၇၄)
နှစ်အကြာ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် အတ္တ
မန္တဝန် သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင်အောက်ဆင်း
၍ နာရီ ၆၀ ကျော်ကြာအောင် ပြရ
သော ဗီဒီယိုရိုက်ကူးခြင်း၊ ရုပ်ပြင်ဓာတ်ပုံ
ဆင်း ၆၀၀၀၀ တို့ကို ၁၂ ရက်တိတိ
ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့သည်။

အဏ္ဏဝါအောက် သင်္ဘောဆယ်
ယူရေး ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်များ

နှင့် သတင်းမီဒီယာများအား ပြသ
သည်။ သေသေချာချာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေး
ပြီးသောအခါ ပိုမိုကျယ်ပြန့်သော ပညာ
ရှင်များပါဝင်သော အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး
ခေတ်မီစက်ကိရိယာများနှင့် နည်းပညာ
များကို အသုံးပြုကာ ၁၃ နှစ်တိုင်တိုင်
တစ်စိုက်မတ်မတ် ကြိုးစားအားထုတ်
ဆယ်ယူသည့် လုပ်ငန်းကို ကျယ်ကျယ်
ပြန့်ပြန့် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော် ကြာမြင့်
ခဲ့ပြီးမှ အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ၏ ကြမ်း
ပြင်တွင် လဲလျောင်းအိပ်စက်နေသော
တိုက်တန်းနှစ် သင်္ဘောပျက်ကြီးအတွင်း
မှ အမှတ်တရ ပစ္စည်းမျိုးစုံ ရာပေါင်း
များစွာကို ဆယ်ယူရန်ခွဲရာ ထိုပစ္စည်း
မျိုးစုံကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်က လေလံတင်
ရောင်းချခဲ့ရာ ဒေါ်လာ ၁၉၉ သန်း ရရှိ
ခဲ့သည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရှိရ
သည်။

ထိုပစ္စည်းများကို လေလံတင်
မရောင်းချမီ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
မင်နီဆိုတာပြည်နယ် စိန်ပေါလ်မြို့ရှိ
ရေကြောင်းသိပ္ပံ ပြုတိုက်တွင် အများ
ပြည်သူများအား ကြည့်ရှုခွင့်ပေးခဲ့ရာ
လူသိန်းနှင့်ချီ၍ လာရောက်ကြည့်ရှုခဲ့
သည်ဟု သတင်းများက ဖော်ပြခဲ့ပါ
သည်။

မှန်ပါသည်။ လူစွန့်စားအများ
သည် ရေမြေတောတောင် အထိပ်ထိပ်
သို့ သွားရောက်၍ ဓာတ်သတ္တုများ၊
ရတနာသိုက်များ ရှာဖွေတူးဖော်ခဲ့ကြပါ
သည်။ အချို့ ရတနာမှဆိုးများကလည်း
ပင်လယ်အောက်ကြမ်းပြင်သို့ နည်းလမ်း
အမျိုးမျိုးဖြင့် အသက်စွန့်၍ သင်္ဘော
ပျက်များအတွင်းမှ ရတနာပစ္စည်းများ
ရရှိရေးအတွက် ရေငုပ်၍ ဆယ်ယူခဲ့ကြ
ပါသည်။

ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် အမေ
ရိကန် ပြည်ထောင်စုသား ရေငုပ်ကျွမ်း
ကျင်သူ ဂျွန်ချက်တာတန်နှင့် ရစ်ချီဒိုလာ
တို့ကမူ တစ်မူထူးသူများဟု ဆိုရပေ
တော့မည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အမေရိ
ကန်ပြည်ထောင်စု နယူးဂျာဆီပြည်နယ်
သားများ ဖြစ်ကြ၍ ငယ်စဉ် ကျောင်း
သားဘဝကပင် ရေငုပ်ဝါသနာပါသူများ
ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်အဖို့ တန်ခိုး
ရှင်များက ပုံစံချထားသည်ဟု ဆိုရပေ
တော့မည်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်
ကြီး၏ စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့များ ယှက်သန်းလာ
သော အခြေအနေတွင် သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက်သည် အမေရိကန်ပြည်
ထောင်စု ရေတပ်မတော်သို့ ခြေစုံပစ်
ဝင်ခဲ့ရာ ရေငုပ်အထူးကျွမ်းကျင်သူများ
ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု ရေတပ်မတော် “မနုဿ
ဖား” (Frog Man) အထူးတပ်ဖွဲ့တွင်
ထူးချွန်သူများဖြစ်လာခဲ့ကြ၏။

ဤအချိန်ကာလတွင် နာဇီ ကျ
မနီသည် ရေတပ်မတော်ကြီးကို ဗြိတိသျှ
နှင့် မဟာမိတ်တို့အား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရန်
တိုးချဲ့ခဲ့တော့သည်။ အစဉ်အလာအား
ဖြင့် ဗြိတိသျှ ဘုရင့်ရေတပ်မတော်သည်
မည်သည့်နိုင်ငံမှ မယှဉ်နိုင်အောင် ကြီး
မားသည်။

မှန်ပါသည်။ သဘာဝအားဖြင့်
အင်္ဂလန်နိုင်ငံသည် ရေတပ်လည်ပိုင်းရံ
လျက်ရှိသော ကျွန်းတစ်ကျွန်း ဖြစ်ရ
ကား အင်အားတောင့်တင်းသော ရေ
တပ်မတော် တည်ဆောက်ရမည်ဟု
အင်္ဂလန်ဘုရင့်အဖိုးရမှ တာဝန်ရှိသူများ
က ယူဆခဲ့သည့်အတိုင်း ရေတပ်မတော်
ကြီးကို တည်ထောင်ထားခဲ့သည်သာ
မက အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ တော်ဝင်မိသားစု
များသည် ထာဝစဉ်ဘုရင့်ရေတပ်မတော်
တွင် အမှုထမ်းခဲ့လေ့ရှိ၏။

ဗြိတိသျှတိုက် အင်ပါယာကြီး
သည် နေမဝင်အောင်ကျယ်ပြန့်သည်
ဟုဆိုရာ ဤအင်ပါယာကြီးကိုကာကွယ်
နိုင်ရန် ခိုင်မာတောင့်တင်းသော ရေ
တပ်မတော်ကြီး ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ သို့
ဖြစ်၍လည်း ဗြိတိသျှတို့သည် မိခင်နိုင်ငံ
နှင့် အင်ပါယာကြီးကို ကာကွယ်ရန်မှာ

အင်အားကြီးမားသော ရေတပ်တိုက်
သင်္ဘောကြီးများကို တည်ဆောက်ခဲ့၏။
ထိုစဉ်ကာလက ဗြိတိသျှဘုရင့်ရေတပ်
မတော်မှ မဟာတိုက်သင်္ဘောကြီးများ
သည် ၁၆ လက်မ အမြောက်ကြီးများ
တပ်ဆင်ထားရာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးရှိ
ရေတပ်မတော်များကပင် တအံ့တဩ
ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် နာဇီပါတီ အာ
ဏာရရှိလာသည့် ၁၉၃၃ ခုနှစ်ကစ၍
ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်များကို
အင်အားတိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ အထူး
သဖြင့် ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ ရန်ဘက်နိုင်ငံဖြစ်
ခဲ့သော အင်္ဂလန်နိုင်ငံအား ယှဉ်နိုင်ရန်
နာဇီ ဂျာမန် ရေတပ်မတော်ကြီးကို
အဟုန်အရှိန်ကြီးမားစွာဖြင့်တည်ထောင်
ခဲ့ကြသည်။

အစဉ်အလာအားဖြင့် နိုင်ငံ
တကာက မော့ကြည့်ခဲ့ရသော ဗြိတိသျှ
တိုက် ဘုရင့်ရေတပ်မတော်ကို ပဲခူးချင်း
ယှဉ်နိုင်ရန် တိုက်သင်္ဘောကြီးများ တည်
ဆောက်ရမည်ဖြစ်၏။

သို့သော် အချိန်ယူရမည်သာ
မက ငွေကုန်ကြေးကျလည်း အလွန်
များမည်ဖြစ်ရကား နာဇီတပ်သီးခေါင်း
ဆောင်များနှင့် ဂျာမန်ရေတပ်မတော်မှ
တာဝန်ရှိသူများသည် "U Boat" ခေါ်
ရေငုပ်သင်္ဘော အမြောက်အမြားအား
အားသွန်ခွန်စိုက် တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး
ယင်းရေငုပ်သင်္ဘောများအား ခေတ်မီ
ကိုရိယာများ တပ်ဆင်ထားခဲ့ရာ ၁၉၃၉
နှစ်ဆန်းတွင်မူ နာဇီဂျာမန် ရေငုပ်
သင်္ဘောအရေအတွက်သည် ဗြိတိသျှ
နှင့် မဟာမိတ်ရေတပ်များထက် ပိုမို
များပြားသည်သာမက တိုက်ခိုက်သည့်
စွမ်းရည်တွင်လည်း ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့၏။

၁၉၃၉ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ
တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး တောက်
လောင်လာသည့်အခါတွင် နာဇီဂျာမန်
ရေတပ်မတော်မှ ရေငုပ်သင်္ဘောအများ
သည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာနှင့် အိန္ဒိယ
သမုဒ္ဒရာအတွင်း နေရာအသင့်ယူပြီး

ဖြစ်နေသည်။ စစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွားသည်
မှ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ် ကုန်ဆုံးသည့်အချိန်
အထိ ဂျာမနီနိုင်ငံသည် အောင်ပွဲခံရန်
သေချာသလောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဥရောပနိုင်ငံအများ (ပြင်သစ်
နိုင်ငံ အပါအဝင်) အား နာဇီဂျာမန်
ကြည်းတပ်မတော်သည် လျှပ်တစ်ပြက်
စစ်ဆင်ရေးနှင့် ထိုးစစ်ဆင်ခဲ့ရာ ရက်
သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း နာဇီတို့
၏ ကြောက်ဆိပ် အောင်လံများသည်
ဥရောပတိုက်ရှိ နိုင်ငံအသီးသီးတွင်
တလူလူလွှင့်ခဲ့ရ၏။

နာဇီ ယူဘုတ်ရေငုပ်တပ်ဖွဲ့က
လည်း ဗြိတိသျှနှင့် မဟာမိတ်တို့ ရေ
တပ်မတော်မှ သင်္ဘောများ၊ ကုန်တင်
လူစီးသင်္ဘောများ၊ စစ်သားတင်သင်္ဘော
များ၊ စစ်အသုံးအဆောင်နှင့် ရိက္ခာတင်
သင်္ဘောများကို အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ
နှင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်း ဖျက်ဆီး
နှစ်မြှုပ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတကာမှ စစ်
ရေးအကဲခတ် စောင့်ကြည့်သူများပင်
ဂျာမန်ယူဘုတ် ရေငုပ်သင်္ဘောတို့၏
စွမ်းအင်ကို တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ဗြိတိသျှနှင့် မဟာမိတ် ရေတပ်
မတော်များသာမက ရေကြောင်းသယ်
ယူပို့ဆောင်ရေး ယန္တရားကြီးတစ်ခုလုံး
အထိနာခဲ့သည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင်မူ
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဒုတိယ
ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း မဟာမိတ်တို့ဘက်
မှ ပါဝင်လာခဲ့သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အကူ
အညီကြောင့် တစ်ကောင်ကြွက်နိုင်ငံ
ဖြစ်ခဲ့ရသော အင်္ဂလန်နိုင်ငံသည်နာလန်
ထူလာသည်။

ဂျာမန် ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘော
များကလည်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
ရေတပ်မတော်မှ တိုက်သင်္ဘောများ၊
ကုန်တင်သင်္ဘောများကို တိုက်ခိုက်နှစ်
မြှုပ်ပစ်ခဲ့သည်သာမက အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေအနီး
သို့ ချဉ်းကပ်လာလေ့ရှိပြီး သင်္ဘော
အများအပြားကို တိုက်ခိုက်နှစ်မြှုပ်ခဲ့

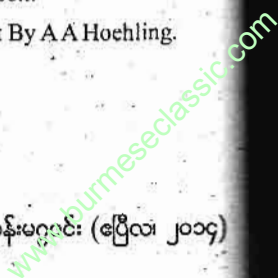
သည်။ ထိုစဉ်ကာလက ကောလာဟလ
သတင်းများအရ အမေရိကန် ပြည်
ထောင်စုအတွင်း မငြိမ်မသက်ဖြစ်စေရန်
အကြမ်းဖက် ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးနေ
သမားများ၊ သူလျှိုများကို ဖော်ပြပါ
ရေငုပ်သင်္ဘောများဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့
သည်ဟုဆိုရာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
ကမ်းခြေစောင့်တပ်ဖွဲ့သည် နာဇီဂျာမန်
ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘော အချို့ကို အမေ
ရိကန်ပြည်ထောင်စု ကမ်းခြေအနီးတွင်
နှစ်မြှုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံး
သည်နှင့် သင်္ဘောပျက်ဆယ်ယူရေးအဖွဲ့
များသည် ယင်းရေငုပ်သင်္ဘောများကို
နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ရှာဖွေခဲ့သော်
လည်း မတွေ့ခဲ့ကြ။ သို့သော် ၁၉၉၁
ခုနှစ် ကုန်ဆုံးခါနီးတွင် ရေငုပ်ကျွမ်းကျင်
သူ ဂျွန်ချက်စတာတန်နှင့် ရစ်ချီဒိုလာ
တို့သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
နယူးဂျာစီပြည်နယ် ကမ်းလွန်တွင်
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း နစ်မြုပ်ခဲ့
သော နာဇီဂျာမန် ရေတပ်မတော်မှ
ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းကို တွေ့
ရှိခဲ့ကြသည်။

သူတို့အစီအစဉ်ဖြင့် ထိုရေငုပ်
သင်္ဘောမှ နာဇီရေတပ်သားများ၏
ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများ၊ နာဇီဂျာမန်
ရေတပ်မတော် ယူဘုတ်သင်္ဘော၏
လျှို့ဝှက်မှတ်တမ်းများ၊ ရေမြှုပ်ငုံးများ
အမှတ်တရ ပစ္စည်းများကို ဆယ်ယူရရှိ
ခဲ့ပြီး ယင်းပစ္စည်းများကို အများပြည်သူ
များ ကြည့်ရှုနိုင်ရန် ပြသခဲ့သည်ဟု ဆို
ကြပါကြောင်း။

□ ရွာဦး (ပညာရေး)

- ကျမ်းကိုး
(၁) Shadow Divers By R. Kurson.
(၂) Lost By AA Hoehling.

မြူးလစ်

Our Fertilized World

မြေဩဇာဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာမြေကြီး

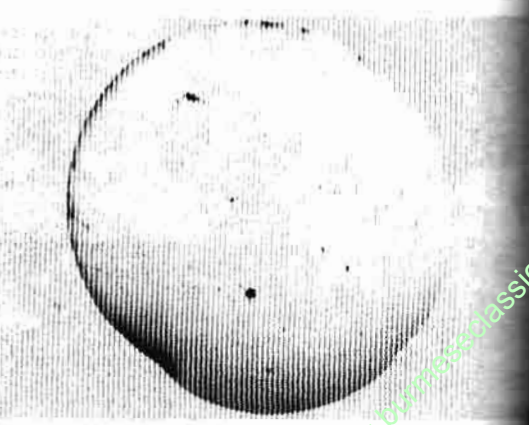
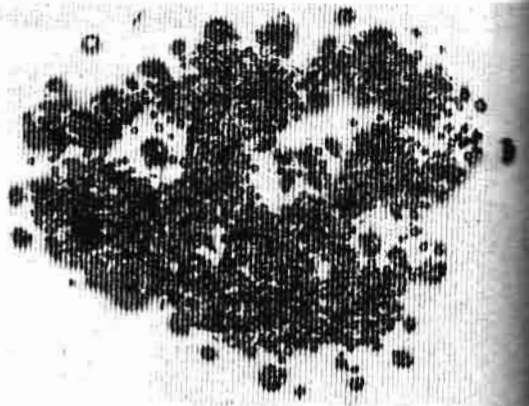
To grow plentiful food crops, farms need more nitrogen than naturally occurs in the soil. Fertilizer runoff is minimized on this Wisconsin farm by planting strips of alfalfa between corn and soybeans.

ကျွန်တော်တို့သည် သတိမမူဘဲ ရှိနေပါက စိုက်ပျိုးရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂြိုဟ်အား ပျက်သုဉ်းစေလိမ့်မည်။ ဤဆောင်းပါးသည် ဓာတုပစ္စည်း လျော့သုံးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လိုအပ်သော အစားအစာများကို စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် နည်းလမ်းများကို ဖော်ပြပေးလိမ့်မည်။

နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်သည် စိုက်ပျိုးရေး၏ မောင်းနှင်အားဖြစ်ပြီး ဆာလောင်နေသော ကမ္ဘာ့လူသားများ စားဝတ်နေရေးအတွက် သော့ချက်ဖြစ်သည်။

ဤခြံစင်မပါဘဲ သစ်ပင်များသည် အလင်းစွမ်းအားဖြင့် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ဓာတ်ငွေ့မှ အစာမချက်နိုင်ပါ။ သို့ပါ၍ အသားဓာတ်ဖြစ်နိုင်ချေ မရှိနိုင်ပါ။ သစ်ပင်များပေါက်ရောက်ကြီးထွားရန်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ လူသားများရှင်သန်ရေးအတွက် မှီဝဲနေရသောကြောင့် ဂျုံ၊ ဆန်နှင့် အခြားသီးနှံပင်များသည် ဤနိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်အား အခြားအပင်များထက်စာလျှင် ပိုမိုလိုအပ်သော အပင်များဖြစ်ကြသည်။ ဤသီးနှံပင်များသည် သဘာဝမှ ဖြည့်တင်းပေးနိုင်သည်ထက် ပို၍ပင် လိုအပ်လျက်ရှိနေကြသည်။

ဤအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန်မှာ ခေတ်သစ် ဓာတုဗေဒ ပညာရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဧရာစက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများသည် ကမ္ဘာ့လေထုထဲရှိ ဤခြံစင်အား ဖမ်းယူပြီး သဘာဝဓာတ်ငွေ့ထဲရှိ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဓာတ်ပြုစေပြီး အပင်များ လိုအပ်လျက်ရှိသော ဓာတ်ပြုလွယ်သည့် ခြံပေါင်းများကို ထုတ်လုပ်ကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဤနိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်မြေဩဇာ တန်ချိန်သန်းရာပေါင်းများစွာအား နှစ်စဉ်အသုံးပြု၍ သီးနှံများ ပေါများစွာရရှိလျက် ရှိနေကြသည်။ ဤနိုက်ထရိုဂျင် ဓာတ်မြေဩဇာ မရှိဘဲ လူ့ယဉ်ကျေးမှုသည် လက်ရှိအနေအထားတွင် ရှိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ကမ္ဘာ့လူဦးရေ ခုနစ်ဘီလီယံသည် မှီခိုနေကြသော အစားအစာ ဖြစ်ထွန်းစေရန် ကမ္ဘာ့မြေလွှာမှ ဖြစ်ပေါ်စေရန် မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်မှ ကြွက်သားနှင့် တစ်ရှူးထက်ဝက်တွင်ရှိသော နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်သည် စက်ရုံမှ ထွက်သော ခြပ်စင်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ခေတ်သစ်နည်းပညာဖြင့် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော နိုက်ထရိုဂျင်ခြပ်စင်ကို ထုတ်လုပ်ဖြည့်တင်းပေးခြင်းအတွက် လူသားတို့က ပေးအပ်စရာ ရှိနေသည်။ စိုက်ခင်းများ၏ မြေဆီလွှာမှ နိုက်ထရိုဂျင်များသည် ရေအိုင်များနှင့် မြစ်ဝများရှိ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များအား မွန်းကျပ်စေပြီး မြေအောက်ရေကို ညစ်ညမ်းစေသည်သာမက ကမ္ဘာ့ရာသီဥတုကို ပူနွေးစေသည်။

ဘီလီယံပေါင်း များစွာသော လူသားတို့သည် နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်ပြည့်ဝသော အသားဓာတ်အတွက်၊ ဆာလောင်နေသော လယ်ယာမြေအတွက် သန့်စင်သော သောက်သုံးရေနှင့် လေကောင်းလေသန့်ရနိုင်သော အလားအလာ ရှိနိုင်ပါ့မလား။

အစားအစာကို အလွန်မှ ခင်တွယ်ပြီး ထန်ဆုံးသွားမှာကို စိုးရိမ်လျက်ရှိသော တရုတ်နိုင်ငံတွင် နိုက်ထရိုဂျင်အကျပ်ရိုက်မှုသည် အလွန်မှပေါ်လွင်သည်။ စာရေးသူသည် နန်ကျင်းမြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးရှိ စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် လူအများ စားသုံးနေသည်ကို လေ့လာခဲ့ရာ ငါးခေါင်း၊ ဆိတ်သားကြော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ပန်းဂေါ်ဖီစိမ်းကြော်၊ ပိန်းဥနှင့် ပူနွေးနေသည့် ထမင်းလှေများကို သတိပြုမိသည်။ ပြီး သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသည့် စိုက်ပျိုးရေးသိပ္ပံပညာရှင်အား တရုတ်လူမျိုးများသည် ဤကဲ့သို့ပင် ဟင်းမျိုးစုံကို အမြဲစားသုံးပါသလားဟု မေးခဲ့ရာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ကြောင်း မြေကြားခဲ့သည်။ သူက ဆက်လက်ပြောရာတွင် သူတို့ ငယ်စဉ်က ထမင်းသုံးနပ်စားဖို့ရန် ခက်ခဲ့ကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

တရုတ်နိုင်ငံတွင် ၁၉၅၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၀ ခုနှစ်အထိ ရေရှားပါးမှုနှင့် ဥက္ကဋ္ဌကြီး မော်စီတို့၏ စိတ်ကူးသမိတ်ရာ လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် ငတ်မွတ်မှုသေးတို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရာ လူဦးရေသန်းပေါင်း ၃၀ ခန့် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ငတ်မွတ်ခြင်းတေးမှ ကျော်လွန်ခဲ့သော်လည်း ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်များအထိ အစာရေစာ ရှားပါးလျက်ရှိခဲ့သည်။ ဤအချိန်ကာလရောက်မှသာ တောင်သူလယ်သမားများက ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော လယ်ယာမြေများအား ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင် လုပ်ကိုင်ခွင့် ရခဲ့ကြသည်။ နှစ်နှစ်အတွင်း ဆန်စပါးများ ပိုလျှံလာခဲ့သည်။

သို့ပေမယ့် လူဦးရေသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၉၀

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဧပြီလ၊ ၂၀၁၄)

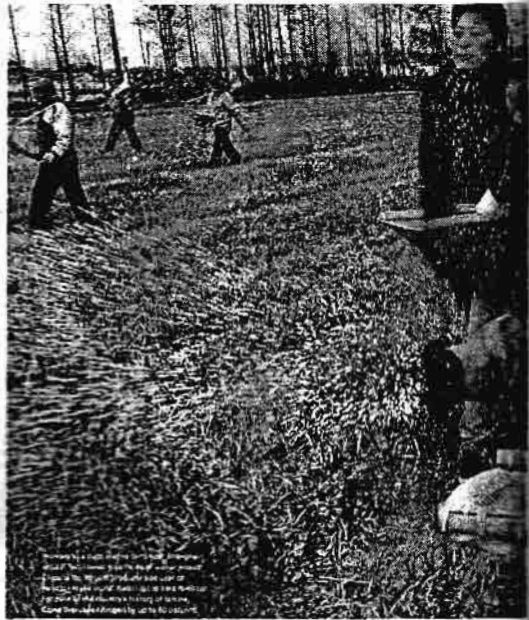
ပြည့်နှစ်အတွင်း သန်း ၃၀၀ အထိ တိုးပွားလာခဲ့ရာ အစဉ် အလာအတိုင်း စိုက်ပျိုးရေးနည်းပညာဖြင့် ထိုမျှသော လူဦး ရေကို ကျွေးနိုင်ရန် လိုက်မိနိုင်ခဲ့ပေ။

နန်ကျင်မြို့၏ အနောက်မြောက်အရပ်ရှိ ရွာမှ SONG LINYUAN အမည်ရှိသော လယ်သမားတစ်ဦးသည် သူပိုင် လယ် ၁ ဒေသ ၃ စတုရန်း သူ၏အိမ်မှ စားကြွင်းစားကျန်၊ သစ်ရွက်မြေဩဇာနှင့် ကြက်ဝတ်တို့၏ အညစ်အကြေးများ အား မြေဩဇာအဖြစ် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ သူ၏ လယ်သမားပုံကြောင့် သူ၏သယ်ယာခြေသည် တစ်စတလျှင် နိုက်ထရိုဂျင်ခြွင်းပေါင်း တစ်ရာခန့် နှစ်ဦးတိုးပွားလာပြီး တစ်စတလျှင် ပေါင်း ၂၆၀၀ မှ ၂၇၀၀ အထိ နိုက်သိမ်နိုင်ခဲ့ သည်။ ယခုအခါတွင်မူ သူသည် တစ်စတလျှင် ပေါင် ၅၂၀၀ ပေါင်းထွက်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤကြီးမားသော ကွာဟချက် သည် ပို၍ကောင်းသော မြေဩဇာကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု လယ်သမားကြီးက ပြောသည်။

SONG ၏ ယူဆချက်ကို အချို့သော လယ်သမား များက သဘောတူသော်လည်း တချို့မှာမူ ပို၍ကောင်းသော မျိုးစပါးကြောင့်ဟူ၍ ဆိုကြသည်။ အမှန်တကယ်တော့ ကောင်းသောမျိုးစပါးနှင့် မြေဩဇာတို့ ပေါင်းစပ်မှသာ စပါး အထွက်ကောင်းနိုင်သည်။ နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ် ပို၍ရရှိမှသာ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်များနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်များကအထွက်ကောင်း သည့် စပါးနှင့် ဂျုံအဆင့်သို့ ပြန်လည်ရရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် တရုတ်အစိုးရသည် စပါးနှင့်ဂျုံခင်းများ အား ကောင်းသောမြေဩဇာများဖြင့် ဖြည့်တင်းခဲ့သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်အတွင်း နိုက်ထရိုဂျင် စက်ရုံပေါင်း များစွာတည်ခဲ့ရာ နိုက်ထရိုဂျင် ဓာတ်မြေဩဇာ ထုတ်လုပ်မှု လေးဆခန့်တိုးပွားလာပြီး ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုက်ထရိုဂျင် အများ ဆုံးထုတ်လုပ်သည့် နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့သည်။

လယ်သမားကြီး SONG က ယခုအခါ နိုက်ထရိုဂျင် ဓာတ်မြေဩဇာအား ယခင်ထက် ငါးဆ လယ်ကွက်တွင် အသုံးပြုသည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် နိုက်ထရိုဂျင်အသွင် ရှိ ယူရီယာဓာတ်သည် လယ်ကွင်းတွင် အလျှံပယ်ဖြစ်နေရာ တစ်စတလျှင် နိုက်ထရိုဂျင် ၅၂၀ ပေါင်ခန့်ရှိသည်။ ဟင်းသီး

ဟင်းရွက် စိုက်ပျိုးသည့် လယ်သမားများသည် ပို၍ပင်သုံးစွဲ ရာ တစ်ဟက်တာလျှင် တစ်တန်မှ နှစ်တန်ခန့် အသုံးပြုကြ သည်။ ဤအပြုအမူကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုမရှိဟု ထင်ကြသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်များကတော့ နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်မြေ ဩဇာအား လိုသည်ထက် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း ကြား ပို၍သုံးစွဲခြင်းဖြင့် နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်အား အလွဲသုံးစား လုပ်နေကြသည်ဟု ယူဆကြသည်။ နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်မြေ ဩဇာအား ပက်ပြီးသည့်နောက် နိုက်ထရိုဂျင်ခြွင်းပေါင်းများ သည် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ သွယ်ဖြာစီးဆင်းသွားပြီး မလိုလားအပ် သော ဆိုးကျိုးများကိုပေးသည်။ အချို့သော နိုက်ထရိုဂျင် သည် လယ်ကွင်းမှ ချောင်းဖျားသို့စီးဆင်းသည်။ အချို့မှာမူ လေထုထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ အချို့သော နိုက်ထရိုဂျင် ကိုမူ လူနှင့်မြွေဖွားတိရစ္ဆာန်တို့မှ သီးနှံများဖို့ဝါခြင်းဖြင့် စားသုံး မိကြပြီး မစင်ထဲမှပြန်ထွက်ကာ မြေဩဇာထဲ ရောက်သွား သည်။

DELI CHEN မည်သော ဩစတေးလျနိုင်ငံမှ သိပ္ပံ ပညာရှင်က သူငယ်စဉ်က ငါးဖမ်းရာ မြစ်ချောင်းများသည် အလွန်မှကြည်လင်သောကြောင့် ငါးများကို မြင်နိုင်ကြောင်း သို့သော် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ကာလတွင်မူ ငါးများကို မမြင်ရတော့ ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် ရေထဲတွင် မျှောလှေများ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မကြာသေးသောကာလက တရုတ်နိုင်ငံရှိ ရေကန် ၄၀ အား လေ့လာရာတွင် ရေကန်ထက်ဝက်ကျော်ရှိ ရေထဲတွင် နိုက်ထရိုဂျင် သို့မဟုတ် ဖော့စဖရက်စ် ပျော်ဝင်မှု လွန်လှစွာ သည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် သောက်သုံးရေးများသည်

လည်း ညစ်ညမ်းလာသဖြင့် လူအများသောက်သုံးရန် အခက်အခဲရှိလာသည်။ ရေထဲရှိ အာဟာရဓာတ်များသည် တရုတ်တမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်ရှိ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများအား ထိခိုက်စေသည်။

ဤနည်းအတိုင်း ဓာတ်မြေဩဇာမှ ရေထဲပျော်ဝင်သွားသည့် နိုက်ထရိုဂျင်များသည် Mississippi မြစ်ထဲမှတစ်ဆင့် မက္ကစီကို ပင်လယ်အော်ရှိ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများ ထုတ်ခါးခဲ့ရသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မျှောလှေးနှင့် ဖော်ပင်များ တိုးပွားသောကျေခြင်းဖြင့် ရေထဲရှိ အောက်စီဂျင်ဓာတ်များ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့် ငါးများ မွန်း၍ သေဆုံးကြရသည်။

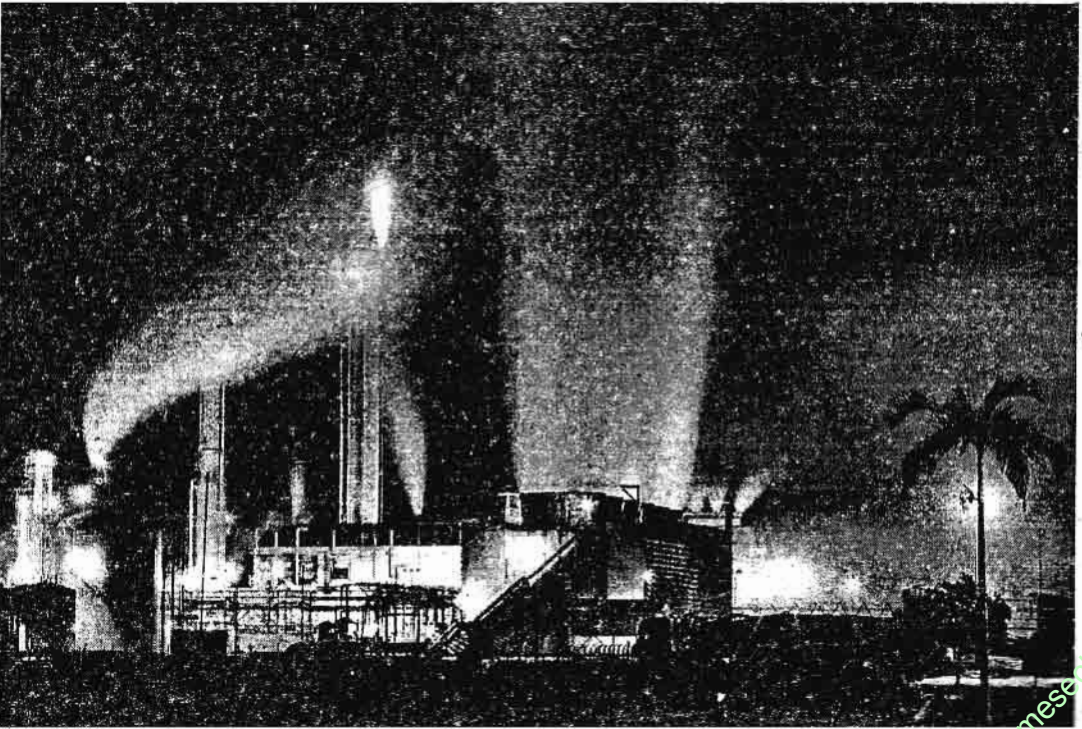
ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် လူသားတို့ အစားအစာလိုအပ်ချက် တစ်ခုတည်းကြောင့်သာ မဟုတ်ပါ။ မော်တော်ယာဉ်များနှင့် လျှပ်စစ်မီးစက်များမှ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်ဓာတ်ငွေ့များသည် လေထုထဲ ဖျံ့နှံ့ပြီး မိုးရွာသွန်းသည်အခါ ဤခြပ်ပေါင်းများသည် မြေပေါ်သို့ ပြန်လည်ကျရောက်ပြီး မြေဩဇာအဖြစ် တစ်ဖန်ဖြစ်သွားပြန်သည်။ လူတို့၏အပြုအမူကြောင့် နှစ်စဉ်ထွက်ရှိသော နိုက်ထရိုဂျင်နှင့် ကမ္ဘာအနှံ့မှ ထုတ်လုပ်သော စီးပွားဖြစ် ဓာတ်မြေဩဇာ၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း ပေါင်းစည်းသွားသည်။

အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော ဤနိုက်ထရိုဂျင်ခြပ်ပေါင်းများမှ နိုက်ထရိုဂျင်များအား မှီဝဲသော ဘက်တီးရီးယားပိုးမွှား၏ လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် အန္တရာယ်မပြုသော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိပြီး ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းနီးပါး ချောက်သွားသည်။ သို့ပေမယ့် ဤဘက်တီးရီးယားပိုးမွှားမှ နိုက်

ထရက်အောက်ဆိုက်များ စွန့်ပစ်ခြင်းဖြင့် ဖန်လုံအိမ်အာနိသင်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဤသို့ မြေဆီလွှာတွင် နိုက်ထရိုဂျင်အာဟာရဓာတ် လိုသည်ထက် ပိုနေသည့် ပြဿနာအား သိပ္ပံပညာရှင်များက တိုက်ဖျက်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိနေကြရာ တရုတ်နိုင်ငံမှ ZHU ZAOLIANG မည်သော သိပ္ပံပညာရှင်သည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် တရုတ်အာဟာရပါတီ၏ အစည်းအဝေးတွင် စိုက်ပျိုးရေးညစ်ညမ်းခြင်းအကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က တရုတ်သမ္မတ JIANG ZEMIN မှာ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကြောင့် ကြီးမားသော မြေဆီလွှာညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်စေသည်ကို ထိုအချိန်မှသာ သိရှိခဲ့သည်။

ဤသိပ္ပံပညာရှင်များသည် လယ်သမားအုပ်စုငယ်များအား ဓာတ်မြေဩဇာများ သော့၍ သုံးခြင်းဖြင့် အထွက်လျော့မသွားဘဲ အမှန်တကယ်တော့ ဝင်ရောက်ထောင်းကြောင်းကို ရှင်းပြခဲ့ကြသည်။ သိပ္ပံပညာရှင်များသည် သစ်ရွက်သွေးမြေဩဇာ အသုံးပြုရန်နှင့် သမ္ဘာ့ရနည်းဖြင့် ခွဲညှစ်ခြင်းပေါ်သော မြေဩဇာများအား လိုအပ်သောအပင်များနှင့် လိုအပ်သော အခါများတွင်သာ သုံးရန် လယ်သမားများအား တိုက်တွန်းလျက်ရှိကြသည်။

သို့ပေမယ့် တိုးတက်မှုမရှိကြောင်း သိပ္ပံပညာရှင်များမှ အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကြီးမားသော အခက်အခဲမှာ တရုတ်လယ်သမား အများစုမှာ အချိန်ပိုင်းလယ်သမားများသာဖြစ်၍ ငွေကြေးအနည်းငယ် သက်သာမှုကို ဝရံမထားဘဲ အချိန်သက်သာဖို့ရန်သာ ဦးစားပေးခြင်းဖြင့် အလုပ်များကိုလည်းလက်မလွှတ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဧပြီလ၊ ၂၀၁၄)

ဖြင့် ဓာတ်မြေဩဇာအား မြန်မြန်နှင့် ထိရောက်မှုမရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ စိတ်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလေးထားသည်ထက် အစားအစာ မလုံလောက်မှုအတွက် ပို၍ စိုးရိမ်စိတ်များ ရှိနေသည်။ တရုတ်စိုက်ပျိုးရေးပေါ်လစီ ဝဟိုဌာန၏ ညွှန်ကြားရေးမှူး HUANG JIKUN က အစိုးရအရာရှိများအား ထိုကဲ့သို့ မစိုးရိမ်ရန် မကြာခဏ ဖျောင်းဖျသည်။ သို့ပေမယ့် ဤအရာရှိများနှင့် လယ်သမား၏ အပြောအရ ဓာတ်မြေဩဇာ လျော့၍ သုံးခြင်းဖြင့် ကံကြမ္မာအား စိန်ခေါ်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ကြီးမားသော အန္တရာယ် ကျရောက်နိုင်ကြောင်း ပြောကြသည်။

တရုတ်နိုင်ငံနှင့် အခြားသောနိုင်ငံများသည် နိုက်ထရိုဂျင်ကို နောင်လာမည့်နှစ်များတွင် ပို၍ပင်သုံးဖို့ရန် အလားအလာရှိသည်။ လူဦးရေ တိုးလာသည်နှင့်အမျှ အသားကို ပို၍စားလာကြသည်။ လူတို့စားသောက်မှီဝဲသော သီးနှံများထက် တိရစ္ဆာန်များစားရန် အပင်နှင့် သီးနှံစိုက်ပျိုးရေးသည် လေးငါးဆ ကြီးထွားလာသည်။

ဤအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းရန် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု IOWA ပြည်နယ်၏ အနောက်ဘက်ရှိ HARLAN မြို့ငယ်လေးပြင်ပမှ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးခြံတွင် အဖြေရှာလျက် ရှိနေသည်။ ဤခြံတွင် ကျွဲနွားကောင်ရေ ၉၀ တို့သည် စိမ်းလန်းသော မြက်ခင်းပြင်တွင် ကျက်စားလျက်ရှိနေကြသည်။ တိရစ္ဆာန်အစာအဖြစ် အသုံးဝင်သော အပင်တစ်မျိုး၊ ပြောင်း၊ ပဲဝိစပ်၊ အုတ်ဂျုံပင်နှင့် မုယောစပါးပင်များ ပိုင်းရံထားသော ကောက်ဦးများ ခင်းထားသည့်နေရာတွင် ဝက်ကောင်ရေ ရာပေါင်းများစွာတို့သည် လှန်လှော့ရွှေ့နှောက်လျက်ရှိကြသည်။

RON နှင့် MHRAI ROSMANN တို့သည် ဤယာခင်းများတွင် စက်ရုံထွက် နိုက်ထရိုဂျင် လုံးဝမထည့်ကြပါ။ သို့ပေမယ့် သူတို့စိုက်ပျိုးထားသော လူးဆန်ပဲပင်နှင့် ပဲဝိစပ်ပင်များ၏ အမြစ်များတွင် တွေ့ရသော အဖုငယ်များတွင် ရှိနေကြသော ဘက်တီးရီးယားများမှ ထုတ်လုပ်သော နိုက်ထရိုဂျင်သာရှိသည်။ ဤနိုက်ထရိုဂျင်အချို့အား ပြောင်းပင်များမှ ရယူပြီး ဤပြောင်ဖူးများအား ဝက်များ စားသုံးကြသည်။ ဝက်များ မစင်စွန့်ပစ်ခြင်းကြောင့် နိုက်ထရိုဂျင်သည် မြေကြီးထဲ ပြန်ရောက်ပြီး ဤနိုက်ထရိုဂျင်သည် သံသရာလည်လျက် ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် RON သည် အခြားသော လယ်သမားများနည်းတူ မြေဩဇာလုံးဝမဝယ်ပါ။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဇီဝအခြေခံသော စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွင် စံပြုဖြစ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ RON ၏ ပြောင်းစိုက်ခင်းမှာ ပြောင်းဖူးများသီးလျက် ရှိနေရာ အဖူးများ အတော်များသည်။ သို့ပေမယ့် ဤသဘာဝမြေဩဇာသုံးပြောင်းဖူးများဖြင့် ကမ္ဘာ့လူဦးရေအား လောက်

အောင် မကျွေးနိုင်ဟု အချို့က စောဒကတက်ကြသည်။ သို့ပေမယ့် RON ၏ တွေးဆချက်အရ ဇီဝအခြေခံစိုက်ပျိုးနည်းဖြင့် လူသားတို့ လောက်ငအောင် စားနိုင်သည်။ အကြောင်းမှာ သဘာဝမြေဩဇာသုံးခြင်းဖြင့် သီးနှံအထွက်ကောင်းသည်။ ဤသို့ စိုက်ပျိုးခြင်းသည် ဓာတ်မြေဩဇာအသုံးပြုခြင်းထက် သီးနှံအထွက်နှေးသည်။ အထွက်နှုန်းသည်လည်း နိုက်ထရိုဂျင်သာ အဓိကလိုအပ်သည့် ပြောင်းပင်များလောက် မကောင်းပါ။

မြောက်အမေရိကအတွက်မူ ဤသို့ အထွက်တိုးနည်းပါးခြင်းနှင့် ဝင်ငွေနည်းခြင်းသည် ပြဿနာတစ်ရပ်တော့မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမူကား ထိုနေရာတွင် တရုတ်နိုင်ငံ၏ လူတစ်ဦးချင်းပိုင် စိုက်ပျိုးမြေနေရာသည် ခြောက်ဆခန့်ရှိပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အား မထိခိုက်စေဘဲ အထွက်တိုးနည်းသည် သီးနှံများ စိုက်ပျိုးခိုင်းကြသည်။ ROSMANN သည် အစိုးရထံမှ ထောက်ပံ့ကြေး အနည်းငယ်ရရှိသဖြင့် သူ၏ ဇီဝအခြေခံသော သီးနှံများအား ဈေးကောင်းဖြင့် ရောင်းချနိုင်သည်။

သို့ပေမယ့် လူတိုင်း ROSMANN ရောင်းချသည့် ဈေးနှုန်းဖြင့် ဝယ်နိုင်ကြပါသလား။ သူ၏ ဇီဝအခြေခံသော စိုက်ပျိုးနည်းဖြင့် ကမ္ဘာ့လူဦးရေအများအား ကျွေးမွေးနိုင်ပါသလား။ တရုတ်နိုင်ငံ နန်ကျင်းမြို့ရှိ မြေဆီလွှာသိပ္ပံကျောင်းမှ သိပ္ပံပညာရှင် ZHU ZAOLIANG ကတော့ ဤမေးခွန်းကို မေးသည့်အခါ ရယ်မော၍ ပြောသည်မှာ ဇီဝအခြေခံသော စိုက်ပျိုးရေးနည်းစနစ်သည် တရုတ်နိုင်ငံ၏ ပြဿနာအား မဖြေရှင်းနိုင်ပါ။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု MICHIEAN ပြည်နယ်၏ တစ်နေရာတွင် တစ်ဟက်တာကျယ် စိုက်ခင်းများတွင် ပြောင်း၊ ပဲဝိစပ်နှင့် ဂျုံသီးနှံများအား အလှည့်ကျစိုက်ပျိုးရာတွင် ခေတ်ရေစီးကြောင်းနည်းနှင့် ဇီဝအခြေခံသောနည်းများဖြင့် ခွဲခြား၍ စိုက်ပျိုးခဲ့ကြသည်။ ဤသုတေသနလုပ်ငန်းအား နှစ်(၂၀)ကြာ ပြုလုပ်ခဲ့ကြရာတွင် စိုက်ခင်းသို့ကျရောက်သည့် မိုးရေချိန်၊ မြေဩဇာ၊ မြေဆီလွှာမှထွက်သော နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုင်ဂျင်၊ မြေကြီးသို့စီးဆင်းသွားသော ရေပမာဏနှင့် ရိတ်သိမ်းရသော သီးနှံများအား တိကျစွာ တိုင်းတာကြသည်။

ဤစီမံကိန်းအား အထောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည့် သိပ္ပံပညာရှင် PHIL ROBERTSON ၏ တွေ့ရှိချက်များအရ သမားရိုးကျနည်းပညာဖြင့် စိုက်ခင်းမှလိုအပ်သည့် သဘာဝမြေဩဇာများ ပက်ခဲ့သော စိုက်ခင်းတစ်ကွက်ချင်းစီမှ ၁၁ နှစ် တာကာလတွင် စိုက်ခင်းတစ်ဧကလျှင် နိုက်ထရိုဂျင် ၆၁၀ ပေါင်အား မြေဆီလွှာအောက်ရှိ ရေထဲသို့ လွှတ်ပေးခဲ့သည်။

ROBERTSON ၏ လေ့လာချက်အရ စိုက်ခင်းထဲ ပက်ခဲ့သည့် နိုက်ထရိုဂျင်၏ ထက်ဝက်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ဤပမာဏသည် တရုတ်ပြည်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် နည်းပါးသော်

သည်း အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ စိုက်ပျိုးမြေ စကသန်းပေါင်းများ
နှင့် မြောက်လိုက်ပါက အလွန်မှ ညစ်ညမ်းသောရေတို့
သည် MISSISSIPPI မြစ်ထဲသို့စီးဆင်းပြီး မက္ကစီကိုပင်လယ်
အော်ရှိ ရေသတ္တဝါတို့အား သေစေနိုင်စွမ်းရှိသည်။

သို့ပေမယ့် PHIL ROBERTSON မှ ဇီဝအခြေခံ
နိုက်ခင်းများမှ ဆုံးရှုံးသော ပမာဏမှာ အထက်ဖော်ပြသည့်
ပမာဏ၏ သုံးပုံတစ်ပုံသာရှိပြီး သီးနှံအထွက်မှာလည်း ၂၀
ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်းသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ
လယ်သမားများအားလုံး ဤကဲ့သို့ နိုက်ထရိုဂျင်ဆုံးရှုံးမှုကို
လျော့ချနိုင်မည်ဆိုပါက ရေညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို
မားစွာလျော့ချနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ နိုက်ထရိုဂျင်ရှိ
လယ်သမားများ
အတော် ဤနည်းကို အသုံးပြုပါက အစားအစာလိုအပ်ချက်
ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။

အာဖရိကနိုင်ငံများမှ တောင်သူလယ်သမားများ
အတွက်မူ စီးပွားဖြစ်ထုတ်လုပ်သော ဓာတ်မြေဩဇာများကို
သုံးနိုင်စွမ်း မရှိကြပါ။ တစ်ဧကလျှင် ပျမ်းမျှ ခုနှစ်ပေါင်းခန့်သာ
အသုံးပြုနိုင်ကြသည်။ သဘာဝမြေဩဇာနှင့် ပဲတောင့်ရည်
အပင်များမှ ရသောမြေဩဇာများသည်လည်း ရှားပါးသည်။

အာဖရိကကျေးလက်ဒေသများမှ လယ်သမားများ
သည် ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးမှ ကင်းလွတ်ရန် ကယ်လိုရီများများ
လိုအပ်သည်။ စပါးနှင့် ပြောင်းတို့ကိုသာ အဓိကစိုက်ပျိုးကြရာ
တွင် မြေဆီလွှာမှ အာဟာရဓာတ်များ လျော့နည်းလာသည်
နှင့်အမျှ သီးနှံအထွက် တဖြည်းဖြည်းနည်းလာသည်။ သီးနှံ
အထွက်နည်းခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးပြီး ဓာတ်မြေဩဇာ
ဆိုင်အား မရှိကြပါ။

ထိုဓာတ်မြေဩဇာ လိုအပ်ချက် နည်းပါးခြင်းကြောင့်
မြေညွှန်းတွင်းတွင် မည်သူမျှ ထုတ်လုပ်ခြင်း မရှိ၍ ပြည်ပမှ
ဆင်သွင်းရသဖြင့် အလွန်ဈေးကြီးပေးဝယ်ယူ ကြရသည်။
သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်သော မြေဩဇာများသည် စိုက်
ပျိုးရေးကြောင့် ကုန်ခန်းသွားသဖြင့် ရေရှည်တွင် ငတ်မွတ်
ဆင်းပါးခြင်းဘေး ဆိုက်ရောက်ကြရသည်ဟု ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ
ဖော်ပြခဲ့သည်။

အာဖရိက ဆာဟာရဒေသများ၏ တစ်ဧကလျှင်
ပျမ်းမျှသီးနှံအထွက်နှုန်းသည် ပေါင် ၉၀၀ သာရှိသဖြင့် ဘာရုတ်
နိုင်ငံ၏ အထွက်နှုန်းနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက ငါးပုံတစ်ပုံသာရှိသည်။
ထို့ကြောင့် ဤအခြေအနေကို သိသောသူအားလုံးမှာ အာဖရိ
က လယ်သမားများ၏ သီးနှံအထွက်တိုးပြီး သင့်တင့်သော
ထွက်နှုန်းရန် နိုက်ထရိုဂျင်ကို ပို၍လိုအပ်သည်ဟု တညီ
တညွတ်တည်း ပြောကြသော်လည်း အဘယ်မှရနိုင်သည်ကို
မသိခဲ့လျက်ရှိကြသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု COLUMBIA တက္ကသိုလ်
JEFFREY SACHS ၏ ယူဆချက်အရ သီးနှံပိုမိုထုတ်လုပ်

နိုင်ရန် စီးပွားဖြစ်ထုတ်လုပ်သော မြေဩဇာ ပို၍လိုအပ်သည်။
ဆင်းရဲချို့တဲ့သော အာဖရိကလယ်သမားများက ဝယ်လိုအား
မရှိပါက ချမ်းသာသော နိုင်ငံများမှ ပံ့ပိုးပေးရမည်ဟုပြော
သည်။ ထို့ကြောင့် အာဖရိကတိုက်၏ နိုင်ငံ ဆယ်နိုင်ငံမှ ရွာ
ပေါင်း ၈၀ သို့ SACHS ၏ ထောင်စုနှစ်ရွာများ စီမံကိန်းမှ
မျိုးကောင်းမျိုးစေ့များနှင့် ဓာတ်မြေဩဇာများ ဖြန့်ဝေပေး
လျက်ရှိသည်။ တွေ့ရှိချက်များအရ ရလဒ်ကောင်းသည့်
TANZANIA, KENYA နှင့် MALAWI နိုင်ငံများမှ ထောင်
စုနှစ်ရွာများ၏ လယ်မြေများ၏ သီးနှံအထွက်သည် နှစ်ဆ
နီးပါး တိုးလာခဲ့သည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်မှစ၍ MALAWI အစိုးရသည် ဈေးချို
သော ဓာတ်မြေဩဇာများအား နိုင်ငံ၏ လယ်သမားထက်
ဝက်ကျော်အား ပေးဝေခဲ့သည်။ ပြောင်းအထွက်နှုန်းသည်
နှစ်ဆမြင့်တက်လာခဲ့သည်။ ဤစီမံကိန်းသည် ရေရှည်တည်တံ့
နိုင်ပါမလား။ အာဖရိကနိုင်ငံ အတော်များများမှာ ၁၉၇၀ နှင့်
၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ဓာတ်မြေဩဇာဝယ်ယူနိုင်ရန်
အမတ်တော်များ ပေးခဲ့သော်လည်း ဈေးနှုန်းကြီးမားခြင်းနှင့်
အကျင့်ပျက်မှုများကြောင့် လုပ်ငန်းမအောင်မြင်ခဲ့ပါ။
MALAWI နိုင်ငံတွင် အမတ်တော် ၄ ပမာဏလျော့နည်းလာ
၍ ဤစီမံကိန်းပျက်ရန် နီးစပ်လျက်ရှိသည်။

အာဖရိကနိုင်ငံများက ဓာတ်မြေဩဇာ ဝယ်နိုင်အား
မရှိသဖြင့် အခြားသောနည်းလမ်းဖြင့် သီးနှံစိုက်ပျိုးရန်သာ
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော MALAWI
လယ်သမားများသည် ပြောင်းဖူးအစား နိုက်ထရိုဂျင်ဖြစ်စေ
သော ခိုစားပဲနှင့် မြေပဲတို့ကို စိုက်ပျိုးလာကြသည်။ ဤသို့
စိုက်ပျိုးခြင်းအား ဆယ်နှစ်တာကာလ စမ်းသပ်လုပ်ဆောင်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ပဲစိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် မြေဆီလွှာအား ပိုမိုဖွံ့ဖြိုး
စေသဖြင့် လာမည့်နှစ်တွင် စိုက်ပျိုးသောပြောင်းမှာ အထွက်
ပို၍ကောင်းခဲ့သည်။ စိုက်ပျိုးမြေနည်းခဲ့သော်လည်း ပြောင်း
အထွက်မှာ ပို၍ပင်ကောင်းခဲ့သည်။ ဤသို့ပြောင်းလဲလာရ
ခြင်းအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ စမ်းသပ်ခဲ့ရသည်။ လယ်
သမားများအား ပညာပေးရသည်။

နိုက်ထရိုဂျင်မပါဘဲ စိုက်ပျိုးသွားရန် အချိန်ယူရသည်။
စိမ့်မှု ကောင်းရမည်။ အလုပ်ချိန် ပိုပေးရမည်။ ပို၍
ပေးရမည်။ လွန်ခဲ့သော ရာစုက ဓာတုဗေဒပညာရှင် FRITZ
HABER က လေထုထဲမှ နိုက်ထရိုဂျင်ကို ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့သည့်
အချိန်မှစ၍ စိုက်ပျိုးရေးကို များစွာလွယ်လင့်တကူ အထောက်
အကူပြုခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ကမ္ဘာမြေကြီးအား
ကယ်တင်နိုင်ရန် ဓာတုဗေဒစမ်းသပ်ခန်းမှ အဖြေ မဖော်ထုတ်
နိုင်ပါ။ ဤအဖြေကို ကမ္ဘာ့နေရာအနှံ့ရှိ တောင်သူလယ်သမား
များနှင့် သူတို့၏ လယ်မြေများမှသာ ရရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

သုတစုံဖြာ

ဗွဂိုးဗွဂ်ပါပဲ

နိုင်ငံတကာ ဆောလံလောကမှာ ဆောလံးသမား ဂျရတ် ပိကေးဟာ ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော် ရုဘီရာနဲ့ တရားဝင်လက်ထပ် ပေါင်းသင်းခဲ့ပြီး သူတို့ရဲ့ သားသို့မဟုတ် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလမှာ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ သားနည်းလေးရဲ့ အည်ကို လောလောဆယ် မိလန်လို့ အမည်ပေးထားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီခြင်ချက်ကို အသည်းအသန် အားကျနေ သူကတော့ ပူးတွဲဖော်ပြထားတဲ့ ပုံထဲက ရုရှားနိုင်ငံသူ မော်ဒယ်လ် အီရီနာရှေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာ ဇိုးယံလ်မက်ဒရစ် တိုက်စစ်မှူး စီရော်နယ်ဒိုနဲ့ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြပေမယ့် အခုချိန်ထိ ရင်သွေး သားသမီးရတနာ မရရှိသေးတဲ့အတွက် သူတို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ လည်း ခိုင်မြဲပါးမလားလို့ သံသယဖြစ်နေကြောင်း အားကစားလောကရဲ့ အတင်းအဖျင်းတွေကို ထုတ်ဖော်ရေးသားလေ့ရှိတဲ့ မီဒီယာလောက စာနယ်ဇင်းတွေထဲမှာ ဖွဲ့နေကြပါသတဲ့။

ကားကြော်ငြာနဲ့မော်ဒယ်လ်

နိုင်ငံတကာ မော်တော်ကားပြပွဲများတွင် ငွေအခါး မော်တော်ကားကို ပစာနထား၍ ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ အသားပေးဖော်ပြ ကြော်ငြာခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် မကြာ သေးမီကာလမှ စတင်၍ မော်တော်ကားကြော်ငြာတိုင်းတွင် ရုပ်ရည်နှင့်ကိုယ်လုံး လှပအချိုးကျသော မိန်းမပျိုလေးများ ကိုပါ ထည့်သွင်းဖော်ပြလာကြသည်။ တစ်စ တစ်စနှင့် ထိုမိန်းမပျိုလေးများ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများသည်လည်း မလုံမလဲဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အသားခိုင်များကို တပ်မက်ဖွယ်ရာ ဆွဲဆောင်ပြသလာကြသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကားဝယ်မည့် သူများကို မိန်းမချောလေးများ၏ အာရုံဖြင့် ညှို့ဝင်ဖမ်းစား ခြင်္လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှ စတင်၍ မော်ဒယ်လ် နှင့် မော်တော်ကား ပူးတွဲပေါင်းစပ် ကြော်ငြာပြသမှုသည်

ယခုအခါတွင် တရုတ်ပြည်တွင်လည်း ပြည်တွင်းကားပြပွဲများ၌ မော်ဒယ်လ်မိန်းမပျိုများ ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်များမှာ နည်းပါးသည်ထက် နည်းပါးလာသည်ကို သက်ဆိုင်ရာမှ အလွန်အကျွံဖြစ်စေရန် အထူးစောင့်ကြည့်လျက် ရှိနေကြောင်း သိရသည်။

အဖေ့ကို မိပါ့မလား

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ဟောလိဝုဒ် ရုပ်ရှင်လောက နယ် ခြေပေါ်မှာ သိသိသာသာ မတွေ့မမြင်ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက် ဟာ "FISTFUL OF DOLLER" ဇာတ်ကားတစ်ကားတည်းနဲ့ ရုပ်ရှင်လောကမှာ လွှမ်းလှမ်းတောက် အောင်မြင်ထင်ရှား ကျော်ကြားတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား တစ်ယောက်ဘဝကို ရောက်ခဲ့ ရသူဟာ တလင့်အိစ်ဝုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဇာတ်ကား နောက် ပိုင်းမှာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွေ တစ်ကားပြီးတစ်ကား အဆက် မပြတ် ရိုက်ခဲ့ရာက မင်းသားအဖြစ်နဲ့သာမက ထုတ်လုပ်သူ ပရိဂျူဆာအဖြစ်နဲ့လည်း အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ အသက်အရွယ် အိုမင်းကြီးရင့်လာတဲ့ မင်းသားကြီး ကလင့်အိစ်ဝုဒ်ဟာ သူ့ရဲ့သားဖြစ်သူ စကော့အိစ်ဝုဒ်ကို ရုပ်ရှင် လောကထဲကို အရောက်ပို့လိုက်ပြန်ပါပြီ။ အခုဆိုရင် ရုပ်ရှင်ကား လေးကားမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ပြီးပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဖအေတွ

သား အောင်မြင်ကျော်ကြားသူ ဖြစ်၊ မဖြစ် စောင့်ကြည့်ကြရမှာဖြစ်ကြောင်း စာနယ်ဇင်းတွေက ရေးသားကြပါတယ်။

စာမေးပွဲနိုးလို့ပါ

'ဟယ်ရီပေါ့တာ' အမည်ရှိ စုန်းပညာသင်တန်း ကျောင်းသူအဖြစ် ဆယ်ကျော်သက်မင်းသမီးလေးအဖြစ်နဲ့ ဖရိုသတ်ရဲ့ ချစ်ခင်နှစ်သက်မှုကို ရရှိခဲ့တဲ့ အမ်မာဝပ်ဆင်ဟာ အခုအချိန်မှာ အသက်(၂၃)နှစ် ပြည့်ခဲ့ပါပြီ။ ဟယ်ရီပေါ့တာ ဇွန်ရှင်ဇာတ်လမ်း အဆုံးသတ်သွားတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်လောကရဲ့ "The perks of being a wall-flower" ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရာက သူမရဲ့တွဲဖက် အမေရိကန်မင်းသား ဂျွန်နီဆိုင်မွန်နဲ့ ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ ဒါပေမယ့် သူမအနေနဲ့ ပညာရေးအတွက် အင်္ဂလန်ကိုပြန်ပြီး အောက်စ်ဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်း တက်ဖို့လာတဲ့အခါမှာ အမေရိကန်မင်းသားလေး ဂျွန်နီဆိုင်မွန်ဟာ အင်္ဂလန်ကို မလိုက်နိုင်တဲ့အတွက် သူတို့နှစ်ယောက် ထမ်းခဲ့ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်တော့ မင်းသမီးလေးဟာ ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာတွေရဲ့ မျက်စိကျခြင်း ခံရပေမယ့် လောလောဆယ် ကျောင်းပညာရေးထက် အခြားဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ခုချိန်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာ အင်္ဂလိပ်စာအဓိကနဲ့ တတိယနှစ် စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သုံးနှစ်တိုင်တိုင်

အမေရိကန် တေးဂီတလောက၏ အထူးခြားဆုံး ပြစ်လာသော တေးသံခွင်မှာ အယ်လ်ဖြစ်သည်။ သူမသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်အတွင်း ထွက်ရှိခဲ့သည့် "21" တေးအယ်လ်ဘမ်သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တိုင်အောင်ပင် ရောင်းအားအကောင်းဆုံး တေးအယ်လ်ဘမ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ အင်တာနက်မှ ဖတ်ဆင့် Download ရယူ နားသောတဆင်သော အကြိမ်ပေါင်း သုံးသန်းကျော် ရရှိခဲ့သဖြင့် Digital ရောင်းအားနေ့တွင် ရောင်းအခွံဆုံးအဖြစ် မှတ်တိုင်တစ်တိုင် စိုက်ခဲ့လေသည်။ သူမ၏ "21" တေးအယ်လ်ဘမ်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ တစ်ခုတည်းတွင် ဆယ်သန်းကျော် ရောင်းခဲ့ခဲ့ပြီး ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး အတိုင်းအတာအရ တေးအယ်လ်ဘမ်ပေါင်း ၂၅ သန်းကျော် ရောင်းချခဲ့ရသည်။ ထိုတေးအယ်လ်ဘမ်ဖြင့် တေးသံခွင် အယ်လ်သည် ဂီတထူးချွန်ဆုပေါင်း များစွာဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ပြီး တတိယမြောက် အယ်လ်ဘမ်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်လျက် ရှိပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း ထွက်ရှိရောင်းချနိုင်ရန် မျှော်လင့်ထားလေသည်။

အာကာသ အနှောင့်အယှက်

ကိုးရီးကားရား ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးစံပြင်ဆင်မှုဖြင့် တေးချစ်သူပရိသတ်၏ အာရုံစိုက်ခြင်းကို ခံယူရရှိလာသော တေးသံရှင်အမျိုးသမီးမှာ လေဒီဂါဂါ ဖြစ်သည်။ မကြာသေးမီက အာကာသခရီးသွားလာရေးလုပ်ငန်း အေဂျင်စီသည် "VIRGIN GALACTIC" အမည်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ပို့ဆောင်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။ ထိုအာကာသခရီးသွားမည့် ၂၀၁၅ ခုနှစ် အာကာသခရီးစဉ်တွင် ပထမဦးဆုံး အာကာသခရီးသည်ဖြစ် လိုက်ပါမည့်သူစာရင်းတွင် အဆိုတော် လေဒီဂါက ထိပ်ဆုံးမှ စာရင်းဝင်ဖြစ်လည်။ သူမသည် အဆိုပါအာကာသယာဉ်ဖြင့် ကမ္ဘာ့အပြင်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားချိန်၌ အာကာသအတွင်းတွင် သူမ၏ သီဆိုဖျော်ဖြေမှုကို ပြုလုပ်ရန် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည်။ အာကာသထဲတွင် သူမ၏ သီဆိုဖျော်ဖြေမှုကို အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ ရုပ်သံချန်နယ်လ်အချို့မှ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့် ပြသမည်ဖြစ်ကြောင်း စာနယ်ဇင်း အချို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

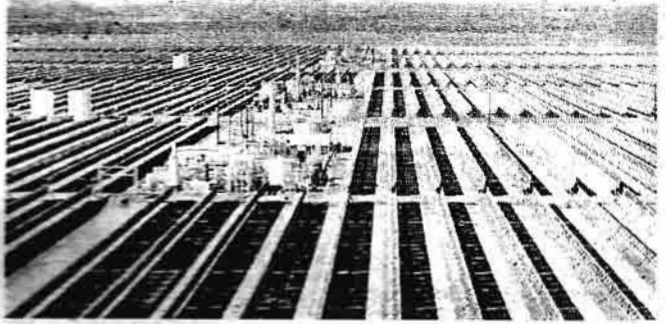
လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့

၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း ပြသခဲ့သည့် "Police Story" ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားသည် တစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘဲ တောင်ပွင့်လှစ် ပြသခဲ့ရာ ယူအက်စ်ဂေါ်လာ ဆယ်သန်းကျော် ရရှိခဲ့သောကြောင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်းက တစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘဲ ရှိတင်ပြသ ခဲ့သော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများအနက် ဝင်ငွေအကောင်းဆုံး ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိသတ်အားဖြင့် အထိမ်းအမှတ်ကြီး ကြီး ကျက်ကိုချန်းသည့် "Police Story 2013" ဇာတ်ကား၏ နောက်ဆက်တွဲ ဇာတ်ကားများကို ဆက်လက်ဖန်တီး တင်ဆက်လိုသော အာသီသပြင်းပြုလုပ်ရုံကြောင်း သရုပ်ဆောင်များ ညစာစားပွဲတွင် ပြောပြခဲ့သည်။ သူသည် အသက် အရွယ် ကြီးရင့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဆက်လက်ရိုက်ကူးမည့် ဇာတ်လမ်းများတွင် လှုပ်ရှားမှုဇာတ်ဝင်ခန်းများတွင် လျော့၍ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆက်လက်ပြောပြခဲ့သည်။

အားပါးပါး များမှများ

ပရီးမီးယားလိဂ်ကလပ် ဖြစ်တဲ့ မန်စီးစီးဘောလုံးအသင်းဟာ မကြာသေးမီက ၂၀၁၃ ဇန်နဝါရီလ အပြောင်း အရွှေ့ ကာလမှာ လူငယ်ဘောလုံးသမား လူကီရှော့ကို ပြောင်းရွှေ့ကြေး အမြင့်ဆုံးပေးပြီး ခေါ်ယူတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဘောလုံးသမား လူကီရှော့ဟာ အသက်(၁၈)နှစ်သာ ရှိသေးတဲ့ ဆောက်သင်ပတန်ဘောလုံးအသင်းမှာ လက်ရှိ ဘယ်နောက်ခံလူအဖြစ် ကစားနေသူဖြစ်ပါတယ်။ လူကီရှော့ကို မြိုင်ဘက်ဘောလုံးအသင်းများဖြစ်တဲ့ ချယ်ဆီးအသင်း နဲ့ မန်ယူအသင်းတို့ကလည်း အဲဒီလူငယ်ဘောလုံးသမားကို ခေါ်ယူရန် စိတ်ဝင်စားနေတဲ့အတွက် အခုလို ပြောင်းရွှေ့ ကြေး ပေါင်ငွေ သန်းသုံးဆယ် အမြင့်ဆုံးပေးပြီး ဆောက်သင်ပတန်အသင်းဥက္ကဋ္ဌ နီကိုလာကော်တီစ်ထံသို့ တရားဝင် ကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အတွင်းက ဒန်နီယယ်လ်ဗဲတက်စ် ရရှိခဲ့တဲ့ အမြင့်ဆုံးပြောင်းရွှေ့ကြေး ဟာ ၂၉ ဒသမ ၅ သန်းသာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ယခု လူကီရှော့ရရှိမည့် ပြောင်းရွှေ့ကြေး ပေါင်ငွေ သန်း သုံးဆယ်ဟာ အထူးစံချိန်တင်ဖြစ်သွားပါတယ်။

နေ့စွမ်းအင်

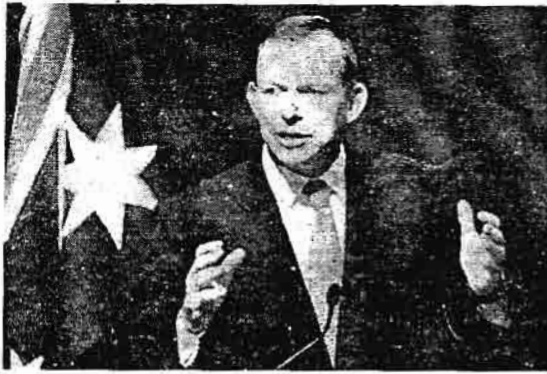
ယခု ပစ္စုက္ခလောကမှာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးအတွက် နိုင်ငံတကာရဲ့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား လိုအပ်မှုဟာ ပိုမိုတိုးတက် လိုအပ်နေပါတယ်။ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ တီထွင်ကြံဆမှုတွေကိုလည်း အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ တီထွင်ကြံဆ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါတယ်။ ဆီယာနာ ထောင်တန်းတွေပေါ်မှာ အရက်ဦးရောင်နီသန်းတော့မယ့် အချိန်မတိုင်မီ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် သဲကန္တာရအတွင်းရှိ နေရောင်ခြည်အသုံးချစခန်း (ဧက ၈၄၀) တွင် နေခြည်ဖမ်းခွက် ၅၄၀၀၀၀ တို့ဟာ နေရောင်ခြည်ကို ဖမ်းယူစုဆောင်းရန် ကွန်ပျူတာစနစ်နဲ့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါတယ်။ အတန်းလိုက် တပ်ဆင်ထားတဲ့ နေခြည်ဖမ်းခွက်တွေဟာ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ နေနဲ့အတူ နေလမ်းကြောင်းအတိုင်း (နေဝင်ချိန်တိုင် အောင်) ရွေ့လျားလိုက်ပါပြီး နေပူရှိန်မှတစ်ဆင့် ရရှိတဲ့အပူရှိန်ကို အပူလွှဲကိရိယာများအတွင်း စီးဆင်းဖြတ်သန်းကာ ရေငွေ့ဖြင့် တာဘိုင်ဂျင်နရေတာကို လည်ပတ်စေခြင်းဖြင့် တောင်ကယ်လီဖိုးနီးယား ဓာတ်အားကုမ္ပဏီအတွက် လျှပ်စစ် အား ထုတ်လုပ်ပေးပါတယ်။

မျိုးနွယ်ရောဂါ

လူသားတစ်ဦး၏ ကျန်းမာရေးတွင် ထိုသူ၏ လူမျိုးသဘာဝနှင့် အကောင်း၊ အဆိုး ဖန်တီးနိုင်သော နောက်ခံ သဘောရှိနေသည်ကို ဆရာဝန်များက ဆေးဝါးကုသရာ၌ ဤသဘောသဘာဝကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသင့်ကြောင်း တင်ပြကြသည်။ အချို့ရောဂါ လက္ခဏာများမှာ မည်သည့်လူမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ မည်သည့်ရောဂါ ဖြစ်ပွားသောကိစ္စ များနှင့် ဆက်စပ်နေကြောင်း တွေ့ရှိကြသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် လူမည်းများသည် လူဖြူများထက်ပို၍ သွေးတိုး ခဲရောဂါ ခံစားရသူ ပေါများကြသည်ဟု စစ်ဆေးတွေ့ရှိကြသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဌာနေပင်ရင်း လူမျိုးနွယ်များ ဖြစ်ကြသော ရက်ဒ်အင်ဒီးယန်း လူမျိုးများသည် ဆီးချိုရောဂါဖြစ်သူ များပြားသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ အာရှတိုက်နိုင်ငံ မှ ရောက်ရှိလာကြပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူခဲ့ကြသော အာရှ အမေရိကန်မျိုးနွယ်များသည် အထူးသဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ကင်ဆာရောဂါ ခံစားရသူ ပိုမိုများပြားကြကြောင်း သက်ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးဌာနဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူများက စစ်ဆေးတွေ့ရှိကြောင်း ဖော်ပြသည်။

နွေးထွေးသောတုံ့ပြန်ခြင်း

ဩစတေးလျန်ကြီးချုပ် တိုနီအက်ဘော့စ်သည် မကြာသေးမီက ဩစတေးလျန်နိုင်ငံအနေဖြင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ အပေါ်တွင် သူလျှိုလုပ်ခြင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်ဆံရေး ပျက်ယွင်းခြင်းကို ပြန်လည်၍ ခိုင်မာသောဆက်ဆံရေး တည်ဆောက်နိုင်ရန် မျှော်လင့်ကြောင်း အင်တာနက်သတင်းတစ်ရပ်ဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတ ယိုဒိုယိုနို၏ တုံ့ပြန်မှုသည် အလွန်တရာ နွေးထွေးသည့် အခြေအနေတစ်ရပ် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုတုံ့ပြန်မှုသည် ဩစတေးလျန်နိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်၍ အပေါင်းလက္ခဏာ ဆောင်စေခဲ့ကြောင်း တိုနီအက်ဘော့စ်က ပြောပြခဲ့သည်။

လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်

တစ်ကြိမ်က ရုရှားနိုင်ငံရဲ့ အချမ်းသာဆုံး ခိုခေါ်ကုန်ကမ်းကို အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်ပေးလိုက်တယ် ဆိုတဲ့သတင်း ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ အင်တာဖက်စ် သတင်းဌာနရဲ့ ကြေညာချက်ကို ဒေသဆိုင်ရာ အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်တွေက အတည်မပြုနိုင်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ခိုခေါ်ကုန်ကမ်းကို ကရင်မလင် ဝေဖန်ရေးသမားတွေက နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားလို့ ရှုမြင်ကြပါသတဲ့။ သူ့ကို လူသားချင်း စာနာထောက်ထားခြင်းအား ဖြင့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ရုရှားသမ္မတ ဗလာဒီမာပူတင်က ၎င်း၏အမိန့်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ခိုခေါ်ကုန်ကမ်းဟာ သူ၏မိခင် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့တယ်လို့ ပူတင်က သတင်းထောက်များကို ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ကရင်မလင် ပြန်ကြားရေးဌာန က ထုတ်ပြန်တဲ့အမိန့်ဟာ ချက်ချင်းအကျိုးသက်ရောက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

□ မိုးရွှေလင်း

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးဝါး

နွား ကျင်ငယ်ရည်ဖြင့်

ကိုထိန် (တချိလိတ်)

အသက်ရှည်ရာ အနာခဲ့ကြောင်း ဆေးနည်းတွေက တော့ အများကြီး တွေ့နေရတယ်။ ဟိုဟာလေးနဲ့ ဒီဟာလေးကို ရောစပ်၊ တစ်နေ့ ဒီလောက်သောက် ဆိုတာတွေ၊ နွေအခါမှာ ဒီလို၊ ဆောင်းနဲ့ မိုးမှာတော့ ဤနည်း သေဖြင့် ရာသီစက်ဝန်းကို အခြေပြုပြီး မှီဝဲရမယ့် ဆေးနည်းတွေကလည်း မနည်းရှိကြပါတယ်။ အဆင်ပြေကြမှာပါ။ သူ့အရပ်နဲ့ သူ့ဇာတ်မို့ ပြောစရာမရှိကြောင်းပါ။ အဲဒီတွေထဲကမှ အထူးအလေးထား ပြောချင်တာလေးရှိလို့ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဘာများတဲ့လဲ။ နွားကျင်ငယ်ရည်နဲ့ ရော၍သာ ဆိုတဲ့နည်းပါခင်ဗျာ။

ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်။ လူတွေ နှာခေါင်းရှုံ့တတ်တဲ့ ကျင်ငယ်ဆိုတာနဲ့ တွဲဖက်၍ ဆိုကတည်းက နည်းနည်းတွန့်သွားကြမယ်ဆိုတာ နားလည်လို့ရပါတယ်။

သို့ပေမယ့် ယခု တင်ပြမှာက ဘုရားဆေးတော်ကြီး ဖြစ်နေလို့ပါခင်ဗျာ။

မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ . . .

“နွားကျင်ငယ်သည် သည်းခြေနာမှတစ်ပါး အခြားသော အနာရောဂါတို့ကို နိုင်သောကြောင့် သည်းခြေနာကို လွန်စွာနိုင်နင်းသော ကြစုသီးကို နွားကျင်ငယ်နှင့် စိမ်၍ ရဟန်းတို့အား မည်သည့်အချိန်မဆို စားသုံးနိုင်သည်။ စားသုံးတော့” ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

ကဲ . . . မိဘများခင်ဗျာ ဤမျှရှင်းလင်းပြတ်သားတဲ့ ဆေးနည်း ကြားဖူးကြပါသလား။ ဘယ်ရောဂါကိုမဆို နိုင်နင်းတယ်ဆိုမှတော့ မသုံးဆောင်သင့်ပေဘူးလား။ အားမကီးသင့်ပေဘူးလား။

သို့သော်လည်း ခုနက ပြောခဲ့သလို “တို့လဲ သိပေမယ့် ဟို နွားကျင်ငယ်ဆိုတာကတော့” မှာ ရပ်ရပ်သွားလို့ အဲဒါကိုပဲ ဇောင်းပေးပြောပါတော့မယ်။

သူသင့်ဘဲ သံဟိတာကျမ်းနဲ့ ဥတုဘောဇနကျမ်း သတ္တရသမကဏ္ဍတို့မှာ “နွားကျင်ငယ်သည် ပူသောဝိရိယ

ဦး၏။ စပ်၏။ ခါး၏။ ငန်၏။ ပေါ၏” လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒါက အရသာအပိုင်းပါ။

ဘာတွေများ ကောင်းသလဲဆိုရင်တော့ . . .

နယမာလာဆေးကျမ်း စာမျက်နှာ(၁၂၄)မှာ “နွားနက်ကျင်ငယ်သည် အထူးထူးသောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေသည်။ ဆီးဝမ်းမမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်ဖောရောင်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ထုံနာကျဉ်နာဖြစ်ခြင်း၊ အမောဆိုခြင်း စသောရောဂါများ ပျောက်၏” လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ဘေသဇ္ဇမဂ္ဂူသာ ဆေးကျမ်းမှာလည်း “တစ်စုံတစ်ရာ ထိခိုက်၍ သွေးထွက်လွန်သော အနာရောဂါ၊ ဆန-၇-တိ ဆေးကျမ်း၌လည်း လေပူ၊ နှလုံးခိုက်နာ၊ မြန်မာ့နန်းသုံးဆေးကျမ်းမှာ ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ စသည်တို့ကို နွားကျင်ငယ်ရည်နှင့် ထည်လဲသုံး၍ ပျောက်ကင်းကြောင်း” ပြဆိုထားပါတယ်။

အထူးအားဖြင့် သစ်တော ဝါးတောများမှာ ကျင်လည်လုပ်စားကြရတဲ့ အလုပ်ကြမ်းသမားများမှာ စွဲကပ်တတ်တဲ့ ငှက်ဖျားရောဂါ၊ အနာပေါက် အနာဆွေးဖြစ်ပြီး မန်းထနေတဲ့ ရောဂါများကို နိုင်နင်းပါကြောင်းနဲ့ သူဌေးရောဂါလို့ အမည်ပေးထားကြတဲ့ ဆီးချိုရောဂါတို့ကိုပါ ပျောက်ကင်းစေတယ် ဆိုတာတွေကို အလေးထား ပြောကြားချင်ပါတယ်။

လှချင်ရက် စက်စက်ယိုဆိုသူများအတွက် ပြောလိုက်ချင်တာကတော့ ‘ယုံကြည်စွာသာ သုံးဆောင် အလှမှာ ထိပ်ခေါင်’ လို့သာပါပဲ။

ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလောက်ဆိုသိပြီ၊ ဒါဆို ‘အနီနွားကျင်ငယ်’ ဆိုတာနဲ့ ဘာများတဲ့ဖက်မှီဝဲရမလဲ’ လို့ အရှင်းသား မေးလာခဲ့ရင်တော့ ‘ဆီးဖြူသီး၊ ကြစုသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ အသီးသုံးမျိုးနှင့် ရော၍စိမ်ကာ သုံးဆောင်ပါလော့’ ဟုသာ မြေကြားလိုက်ပါရစေလားဗျာ။

□ ကိုထိန် (တချိလိတ်)

ဆီမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးဝဋ္ဋာ

အမေပြောတဲ့ဆေးနည်း

စိုးယဉ်ထွန်း

သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား ဆိုသည် မြန်မာမှု နယ်ပယ်တွင်ရှိသည့်အပြင် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် လူ့လောက အနေအထားများ၏ အကြောင်းများကိုပါ ဆင့်ပွားသိမှတ်စရာ များပါသည်။

နည်းပညာများ၊ အတတ်ပညာများ တိုးတက် ထွန်းကားသော ယနေ့ခေတ်တွင် မိန်းမတချို့က အလှအပကို ဦးစားပေး၍ ရင်သားအလှပျက်မှာစိုး၍ အိမ်ထောင်ကျသားသမီးမွေးသည်တွင်ပင် ရင်သားကိုသ၍ မိမိ၏ ရင်သွေးကိုပင် နို့ချိုမတိုက်ကျွေးဘဲ အခြားသော နို့မှုန့်၊ အာဟာရ နို့မှုန့်များကိုသာ တိုက်ကျွေးကြသည်။

အလွယ်လိုက် သက်သာခိုနည်းကိုလည်း အသုံးပြုတတ်ကြသည်။ မိမိ၏ကျန်းမာရေးမှအစ မိသားစုကျန်းမာရေးကိုပင် အလေးဂရု မပြုကြပါ။ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရောဂါဆရာ သေးသေးမွှားမွှားနှင့် ကြီးမားသည့်ရောဂါပင် ဖြစ်ပါလေလမ်းဘေးကွမ်းယာဆိုင်၊ ဆေးခန်းနှင့် မည်သည့်တိုင်းရင်းဆေး သင်တန်းများကိုလည်းကောင်း၊ သိပ္ပံဆေးပညာနှင့် ဆေးဝါးခေါ်ဆိုမှု သင်တန်းတို့ကို မတက်ဖူးပါဘဲ ငွေကြေးအရင်းအနှီး တတ်နိုင်၍ ဆေးဆိုင်နှင့် ဆေးရောင်းသူထံမှ အလွယ်တကူ ပြေးလွှားဝယ်ယူ သောက်ကြသည်။ အုပ်နှင့် သွင်းရမည့် ဝေဒနာက ပုဆိန်နှင့်ပေါက်ရသည့်အဖြစ်မျိုး ဖြစ်ကြရ၏။ ဒါကြောင့်လည်း ရှေးထုံးလည်းမပယ်နှင့် ဈေးသုံးနည်းမလွယ်နှင့်ဟု ဆိုစကားရှိထားသည်။ ဖြစ်လာသော ရောဂါဝေဒနာကို တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ ဆရာဝန်နှင့်ရောမြန်မာတိုင်းရင်းဆေး သမားတော်များနှင့်ပါ ပြသ ကုသမှု မပြုကြဘဲ တတ်ယောင်ကား ပါးစပ်သမားတော်များနှင့် ဆေးကုသကြသည်။

တစ်အိမ်ကျော်မှ ကလေးမျက်နှာမြင်ပြီး လကူးပြီး နှစ်ရက်တွင် ထိုအမျိုးသမီးကလေးမှာ ငိုညည်းနေသည်။ ကလေးငယ်ကလည်း အသံပြာ တိမ်ဝင်အောင် ငိုနေသည်။

“အမေ၊ ဟိုဘက်တစ်အိမ်ကျော်က တင်တင်မျိုးက ကလေးကလဲငို၊ သူကလဲငိုနဲ့ နှစ်ရက်ရှိပြီ”

“ဟုတ်လား၊ ကလေးမ မျက်နှာမြင်ထားတာ တစ်လ သားပဲခိုသေး အေး... အမေ သွားမေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

အသက်(၈၀)ကျော်အမေက တစ်ဖက်အိမ်ကို ထွက် သွားပြီး အိမ်ထဲ နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်ပြန်လာပြီး အိမ်ခြေရင်း ဘက် ခြေလွတ်တွင် ခိုက်ထားသည့် ငရုတ်ပင်မှ အရွက်များ ကို လက်တစ်ဆုပ်ရအောင် ခူးလိုက်သည်။ တစ်ဖက်ခြံထဲတွင် ရှိသော ပိန္နဲပင်မှ အရွက်နု နည်းနည်းကို တင်တင်မျိုး၏ ယောက်ျား ကျော်တိုးကို ခူးခိုင်းလိုက်သည်။

နံနက်ပိုင်း ၈ နာရီကျော် ၉ နာရီသောက်မှ တင်တင် မျိုးတို့အိမ်တွင် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ပေးနေသော အမေ သည် ညနေ ၃ နာရီကျော်ကျော်မှ ပြန်ရောက်လာသည်။

“အမေရယ် တစ်နေ့လုံး ဘာတွေများ လုပ်ပေးနေ တာလဲ၊ စားလို့ သောက်လို့ ပြီးပြီလား”

“မနက်စာလဲကျွေး၊ လက်ဖက်ရည်လဲ တိုက်ပါတယ်၊ တစ်နေ့လုံး လုပ်ပေးတာက တင်မျိုးရယ် နို့ချောင်းပိတ်တာ လေ၊ အဲဒါကို သူပြောငါပြောနဲ့ ပုံရိတ်ဆီတွေလူး၊ ရေခဲတွေ ကပ်၊ အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးတွေသောက်နဲ့ လုပ်နေကြ တာလေ၊ ဒီနေ့တော့ ငိုတောင်ငိုရတယ်”

“ဟင်... အဲဒါ အမေက ဘာလုပ်ပေးလိုက်လဲ”

“အမေလဲ ငယ်ငယ်က ဖြစ်ဖူးတယ်လေ၊ ကျော်ညွန့် ကို မွေးပြီးတော့ဖြစ် ဒီလိုပါ၊ အမေလဲ ငိုရတာပေါ့၊ အဲဒါကို အဘွားက လုပ်ပေးတာ၊

လုပ်ပေးတဲ့နည်းက ငရုတ်ရွက် လက်တွင်း တစ်ဆုပ် စာ ခူးပြီး ရေခွက်ကြီးတစ်ခွက်စာ ပြုတ်တယ်၊ နို့အုံကို ရေနွေးမှိုင်းခံပေးမယ်၊ ပြီးတော့မှ ရွှေဖရုံအညှာရိုးခြောက် ကို ရေနဲ့ ကျောက်ပျဉ်မှာသွေးပြီး လိမ်းပေးတယ်၊ ထမင်းစား တော့ ပိန္နဲရွက်ဟင်းခါးနဲ့ စားရတယ်၊

အခုလဲ တင်တင်မျိုးကို အဲဒီအတိုင်း လုပ်ပေးလိုက် တာ၊ တင်မျိုးလဲ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ကလေးလဲ နို့ဝအောင် စို့ရလို့ မငိုတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် အမေက အခုမှပြန်လာတာ သားရဲ့”

“အမေရယ် လွယ်လှချေလား”

“ဟဲ့ အနာသိဆေးရှိတဲ့၊ ဒါက သမားရိုးကျနည်း မှတ် ထား၊ နင်မိန်းမရလို့ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် လုပ်ပေး၊ နင်ရေးနေတဲ့ စာထဲ ထည့်ရေးဦးမလို့လား”

အမေက ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

“အပေးဆေးနည်းလေးက လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းသည့် ကျွန်ုပ်တို့ကလေးအပေးတွေကိုလဲ သိစေချင်သလို အပေးရာ”

အပေးပြောတဲ့ ဆေးနည်းလေးက နို့ချောင်းပိတ်တဲ့ သေနှောတီ ခံစားကြရတဲ့ သားသည်မိခင်များ အနီးသီးများ မှတ်သားနိုင်ရန် ဆင့်ပွားလက်ဆင့်ကမ်းလိုက်ပါသည်။

နို့ချောင်းပိတ်ဝေဒနာပျောက် ဆေးနည်းမှာ . . .

(၁) ငရုတ်ရွက်လက်တွင်းတစ်ဆုပ်ခွဲ၍ ရေတစ်ဖလားနှင့်

ပြုတ်ရမည်။ ထိုငရုတ်ရွက်ပြုတ်ရည် အပူငွေ့ထိ မှိုင်းခံရမည်။

(၂) ပြီးနောက် ရွှေဖရုံသီးအညှာခြောက်ကို ကျောက်ထွန်တွင် ရေနှင့်သွေးပြီး ရင်သားကို လိမ်းရမည်။

(၃) ပိန့်ရွက်နုကို ဟင်းခါးချက်ရာတွင် ငရုတ်ကောင်းကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူတို့နှင့် ဟင်းခါးချက်၍ သောက်လျှင် နို့ချောင်းပိတ် ဝေဒနာရောဂါ ပျောက်ကင်းသက်သာပါသည်။

□ စိုးထင်ထွန်း

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် ဆေးနည်း နှစ်မျိုး

ပိန်ကေတိက

ကျွန်ုပ်မှာ သင်္ကြန်ကာလ အားလပ်ရက်၌ ကမာရွတ်မြို့နယ်ရှိ ကုက္ကိုရာမကျောင်းတိုက်တွင် ဒုလ္လဘရဟန်း ဝတ်လေ့ရှိ၏။ ကိုးကြိမ်ပြောက်၌ ကျွန်ုပ်နှင့် အကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည့် ဒုလ္လဘရဟန်းတစ်ပါး၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်အား ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ ပြောပြလေ၏။

“ဦးဇင်းကို တပည့်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်လေးကို ပြောပြမယ်။ တပည့်တော်က ရဟန်းဝတ်ကြီးနဲ့ဆိုတော့ ဦးဇင်းကို လိမ်ညှာပြီး မပြောပါဘူး။ သင်္ကြန်ကိုတိုင်တည်ပြီး ပြောမယ်။ ဒီလိုဦးဇင်းရဲ့” ဟု ပြောဆိုကာ ၎င်းကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်အား ဤသို့ ပြောပြလေ၏။

မိုးတွင်းအခါသမယ ဖြစ်သည့်အတွက် မိုးက တစ်နေ့ကုန် ခွေနေ၏။ ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး ညှိမှိုင်းကာ လေပြင်းကလည်း ထန်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အနည်းငယ်ပြင်း၏။ တစ်ခါတလေ မိုးနှင့်လေရာ၍ မိုးလည်းထန်၏။

ဦးစိန်သောင်းကား မနက် စောစောကတည်းက မှော်ဘီတောရကျောင်းတွင်းရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းလိုဏ်ဂူအတွင်း၌ စိပ်ပုတီး စိပ်နေလေ၏။ ဂူအပြင်၌ မိုးက သည်းသည်းထန်ထန် ရွာနေ၏။ ထိုစဉ် လိုဏ်ဂူအတွင်းမှ အသံအောကြီးဖြင့်

စကားပြောသံအား ဦးစိန်သောင်း ဤသို့ ကြားရလေ၏။ အသံကား ဩဇာသံအပြည့်နှင့် ပြောသည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လိုဏ်ဂူအတွင်း ဟိန်းထွက်နေ၏။

“အောင်မယ် မင်းက ဒီရောက်နေတာကိုး။ ငါ မင်းထိုလိုက်ရှာနေတာကွ” ဟူသော စကားသံကြီးအား ကိုစိန်သောင်း ကြားသော် ပထမဦးစွာ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွား၏။ အသံရှင်အား ကြည့်မိသောအခါ ပို၍ အံ့ဩတွေဝေသွား၏။ လန့်ဖျပ်သွားသဖြင့် ထပြေးမည်အပြု စိတ်ကိုထိန်း၍ အသံရှင်အား ရဲရင့်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အံ့ဩသွားရလေ၏။ အသံပိုင်ရှင်မှာကား အဘိုးဦးတစ်ဦး ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုစိန်သောင်းအား အဘိုးအိုက ဤသို့ ပြောလာ၏။

“ငါ မင်းကို ရှာခြင်းအကြောင်းက ဒီလိုကွ။ ငါ မင်းကို ဆေးနည်းနှစ်မျိုးပေးဖို့ ရှိတယ်။ တစ်နည်းကတော့ ကင်ဆာရောဂါ ကုသနိုင်တဲ့ ဆေးနည်းပဲကွ။ ကင်ဆာလို့ ငါက အင်္ဂလိပ်လိုသုံးလိုက်တော့ မင်းမအံ့ဩနဲ့။ ငါက ကမ္ဘာလုံးကြီးကို ဖင်ပုထိုင်နေတဲ့အမျိုးကွ။ ဘာသာပေါင်းစုံ အတုန်တုတ်တယ်။ သိတယ်။ ဒါ ထားပါတော့ကွ။ အဲဒီကင်ဆာရောဂါကို ကုသနိုင်တဲ့ဆေးနည်းကို ငါ မင်းကို ညွှန်ပြပေးမယ်။ မင်းက သေသေချာချာမှတ်ထားပြီး ဖြစ်လာတဲ့လူနာတွေကို မေတ္တာနဲ့ကုပါ။ အသပြာမတောင်းဘဲနဲ့၊ အေးအေးညွှာနဲ့ပေးရင်တော့ ယူပေါ့ကွာ” ဟု ပြောဆိုကာ စကားထိုခင်ကနား၍ ဤသို့ ဆက်ပြောပြန်၏။

“ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းကို ဘယ်ဆရာဝန်တွေမှ သေသေချာချာ မသိကြဘူးကွ။ အေး ငါတော့ သိတယ်။ မောင်ရင်ရေ အမှန်တော့ ကင်ဆာရောဂါ

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးဝါး

ဆိုတာ မြန်မာလို မြစ်ပွားနာလို့ခေါ်တယ်။ အမြစ်ကပွားပြီး ညီနားဒီနားမှာ အကျိတ်ဖြစ်လာတဲ့ ရောဂါမျိုး။ သေမယ့် ရောဂါမျိုးပေါ့ကွာ။ အေး အဲဒီ အမြစ်ပွားနာ ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ဒီလိုကွ။

လူတိုင်း တော်တော်များများဟာ မွေးကတည်းက အေးမေရဲ့ နို့ရည်ကို သောက်သုံးပြီး အသက်ဆက်ခဲ့ရတာပါ။ အေး အဲဒီနို့ရည်အခဲကလေးဟာ လူကြီးလာပေမယ့် လူရဲ့ နှုတ်ကိုင်အတွင်းပိုင်းတစ်နေရာမှာ အစိုင်အခဲကလေးအဖြစ် ချဲ့ထွင်မရှား ရှိနေတယ်ကွ။ ဒါကို ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ နို့ရည်ကတော့ အမှန်ပဲ။ အဲ ကြာလာတဲ့အခါမှာ အဲဒီနို့ရည် အစိုင်အခဲကလေးဟာ ခြောက်သွေ့ပြီး အမြစ်ကလေးတွေ ပွားလာတယ်။ ဆိုလိုတာက အမေရဲ့မေတ္တာနို့ရည် ခန်း ခြောက်လာတာလို့ ဆိုနိုင်တယ် ကောင်လေးရဲ့” ဟု ပြော ဆိုတာ စကားခေတ္တရပ်၍ ဤသို့ ဆက်ပြောပြန်၏။

“အဲဒီ အမြစ်ပွားကလေးတွေဟာ လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတွေဆီကိုသွားပြီး ရစ်တွယ် ကပ်လုံးထွေးပြီး အကျိတ်အဖြစ်နဲ့ ရပ်တည် ဒုက္ခပေးနေကြတာပေါ့ကွာ။ ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်လာပြီဆိုရင် သေဖို့ပဲရှိတယ်ကွ။ နိုင်ငံခြား ဆင်းထုံးတွေက အစွမ်းထက်ပေမယ့် ကြာရှည်ပျောက်အောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ထိန်းထားရုံပဲ တတ်နိုင်ကြတယ်။ အဲ . . . အခု ကောင်လေးကိုပေးမယ့် ကင်ဆာရောဂါ ပျောက်အောင် တူနိုင်တဲ့ ဆေးနည်းက မြန်မာ့ဆေးနည်းကောင်းကွ။ မင်း သေသေချာချာမှတ်၊ ငါ ဆေးနည်းပေးမယ်” ဟုပြောဆိုကာ ဤသို့ ပြောလာ၏။

“ပထမဦးဆုံး သားဦးမွေးကလေးအမေကို ရှာရမယ်။ ပြီးရင် သူ့ဆီကနို့ရည် (နို့ဦးရည်)ကိုယူ၊ ပြီးရင် အဲဒီနို့ရည်ကို ရောဂါဖြစ်နေသူ (ကင်ဆာရောဂါသည်)ကို တိုက်ရမယ်။ သောက်လေရောသတည်း။ ဆေးနည်းက မလွယ်ဘူးလား။ ထွယ်လဲ အလကားမထင်လိုက်နဲ့ ကောင်လေး။ အဲဒီ တိုက် ဆိုက်တဲ့ ကလေးအမေရဲ့နို့ရည်ထဲမှာ အင်မတန်ဖြူစင်တဲ့ မေတ္တာတွေ အများကြီးပါတယ် ကိုယ့်လူရဲ့။

ခန်းခြောက်နေတဲ့ အမေရဲ့မေတ္တာကို ပြန်ပြီးရှင်သန် ဆဲတဲ့ မေတ္တာဆေးရည်ကွ။ အကျိတ်အဖြစ် တွယ်ကပ်နေတဲ့ အမြစ်ပွားတွေကို အဲဒီမေတ္တာနို့ရည်က ပြေစေတယ်။ ညှိုးစေ တယ်။ ကွာကျစေတယ်ကွ။ ပြောရရင် မေတ္တာခန်းခြောက်လို့ ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါကို မေတ္တာနဲ့ပြန်ကုလိုက်တဲ့ သဘောပါပဲ

ကောင်လေးရယ်” ဟု ပြောဆိုကာ ခဏနားပြန်၏။ လိုဏ်ဂူ အပြင်ဘက်၌ မိုးကား ကောင်းဆဲ၊ လေပြင်းကား တိုက်ဆဲ။ ထို့နောက် ကောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

“အင်း . . . နောက်ဆေးနည်း တစ်နည်းကတော့ သွေး လျှောက်တော့လို့ ဖြစ်ရတဲ့ အကြောပိတ်ရောဂါ ကုနည်းကွ။ အကြောအတွင်းမှာ သွေးမလျှောက်တော့ရင် အကြောပုပ်ပြီး လူဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာ ကိုယ်ကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရတယ် ကောင်လေးနဲ့ ကုသနည်း ကတော့ ဒီလိုကွ။

ပထမဦးဆုံး တရော်ချောင်း (ခေါင်းလျှော်သည့် တရော်ချောင်း)ကို ရေစင်စင်ဆေးပြီးရင် အဲဒီတရော်ချောင်း ကို နာနာထု၊ ပြီးရင် ရေလေထဲမှာ ရေနည်းနည်းနဲ့ တစ်ည စိမ်း၊ တစ်ရက်စိမ်းပြီးတဲ့ တရော်ကို ရေထဲက ဖယ်ထုတ်၊ ပြီးရင် ပိတ်ပါးပါးနဲ့ တရော်ရည်ကိုစစ်ယူ၊ သန့်စင်ပြီးရင် ခွက်သေး သေးနဲ့ထည့်၊ နောက် အလားတူ ခွက်ကလေးထဲမှာ သကြား ဆတူရောပြီး သောက် ပျောက်လေတော့သတည်း။ က . . မလွယ်ဘူးလား။ အဲဒါ မြန်မာ့ဆေးနည်းကောင်းတွေကွ။ ရောဂါဖြစ်နေသူတွေကို တိုက်ပြီး ကုသပေတော့၊ အန္တရာယ် မဖြစ်ဘူးဆိုတာ အဘ အာမခံလို့ ကုသာကုပါ”

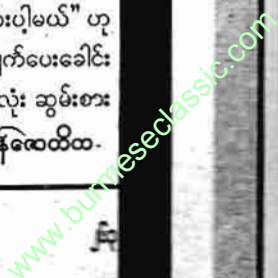
ဟု ပြောဆိုကာ ဝန်းခနဲအသံကြီးမြည်ကာ မီးခိုးများ လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်း ဖုံးအုပ်သွားလေ၏။ ခဏကြာမှ မီးခိုးများ လွင့်ကာ အဘိုးအိုအား ကြည့်သော် မတွေ့မြင်ရ တော့ပေ။ လိုဏ်ဂူအပြင်ဘက်၌လည်း မိုးက တိတ်ချေပြီ။

ဦးစိန်သောင်းကား အဘိုးအို ပြောကြားခဲ့သည် ဆေး စွမ်းကောင်းနည်း နှစ်နည်းအား အသေအချာမှတ်၍ မိုးတိတ် နေပြီဖြစ်သောကြောင့် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေတော့၏။

“တပည့်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အမှန်က အဲဒီ လိုပါပဲ ဦးဇင်းကြီး” ဟု ပြောဆိုသော် ကျွန်ုပ်က . . .

“တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့ တွေ့ကြုံမှုပါပဲ ဦးဇင်းရယ်။ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးနည်းနှစ်နည်း ရလိုက်တာ အကျိုးရှိ တယ်လို့ ပြောနိုင်တယ်။ ဦးဇင်းလဲ အဲဒီဆေးနည်း နှစ်မျိုးကို လူတွေသိအောင်ရေးပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပို့ပေးပါမယ်” ဟု ပြောဆိုနေချိန်၌ ဆွမ်းစားရန် အဆောင်မှ အချက်ပေးခေါင်း လောင်းသံ ကြားသဖြင့် စကားရပ်၍ နှစ်ပါးစလုံး ဆွမ်းစား ဆောင်သို့ ကြွလေ၏။ □ စိန်ထေထီ။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် သွေးအား နည်းစေသော ရောဂါတစ်မျိုးမှာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရောဂါမှာ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် စအိုတွင်းနှင့် စအိုဝမှာရှိသော သွေးပြန်ကြောများ အပြောင်းအလဲဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသွေးပြန်ကြောအမှန်သည် ဝမ်းသွားသော အခါ ဝေင်စိတ်ကူးအားကြောင့် စအိုဝအပြင်သို့ ထွက်လာလိုက် ပြန်ဝင်သွားလိုက် ဖြစ်တတ်သဖြင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဖြစ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပိုင်းလ် (PILE) ဟုခေါ်ပြီး ဆေးပညာအားဖြင့် သွေးကြောအတွင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဟေမိုရိုက်(HEMORRHOID)ဟု ခေါ်ပါသည်။ လိပ်ခေါင်းတွင် အတွင်းလိပ်နှင့် အပြင်လိပ်ဟူ၍ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ အပြင်လိပ်ခေါင်း (EXTERNAL PILE) တွင် သွေးကြောဖုသည် စအိုဝအပြင်သို့ ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နာကျင်မှုနှင့်အတူ စအိုဝယားယံခြင်းနှင့် ရောင်ရမ်းခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ အတွင်းလိပ်ခေါင်း (INTERNAL PILE) မှာမူ သွေးကြောဖုသည် စအိုလမ်းကြောင်း အတွင်း၌သာရှိပြီး မနာကျင်လှပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ လူနာများ သတိ မပြုမိတတ်ကြပါ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါဖြစ်လျှင် သွေးကြောဖုများ တစ်ခုမှ (အများအားဖြင့်) သုံးခုအထိ ရှိတတ်ပါသည်။

ထိုရောဂါဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ စအိုလမ်းကြောင်း အောက်ပိုင်းရှိ သွေးကြောများအတွင်း သွေးဖိအား (PRESSURE) တက်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်စေသော အဓိက အချက်မှာ ဝမ်းချုပ်ခြင်း (CONSTIPATION) ဖြစ်ပါသည်။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် ဝမ်းချုပ်သောအလေ့အထ ရှိသူများ၊ အဝလွန်ကံသူများ၊ ကိုယ်ဝန်

ဆောင်မိခင်လောင်းများနှင့် အထိုင်များ သူတို့တွင် အထူးဖြစ်ပွားတတ်ပါသည်။ သွေးကြောနှင့် ကြွက်သားများ လျော့ရဲသော အသက်ကြီးသူများ ဖြစ်လွယ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ငယ်ရွယ်သူများတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါမဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆ၍မရပါ။ အသက်အရွယ်မရွေး ကျားမမရွေး ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိလျှင် ဝမ်းသွားပြီးတွင် သွေးယိုစိမ့်တတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သွေးပန်းထွက်သည်အထိ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ အစာအိမ်ရောဂါမှာ ကဲ့သို့ ဖည်းညစ်သောသွေးများ မဟုတ်ပါ။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် နီနီရဲရဲသွေးများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါမှ လူနာများ သတိပြုမိပါသည်။ ထို့ပြင် ဝမ်းသွားလျှင် တစ်ဆို့သလို ခံစားရခြင်း၊ ဝမ်းကျန်သလို ခံစားရခြင်းနှင့် ယားယံခြင်းများလည်း ရှိတတ်ပါသည်။

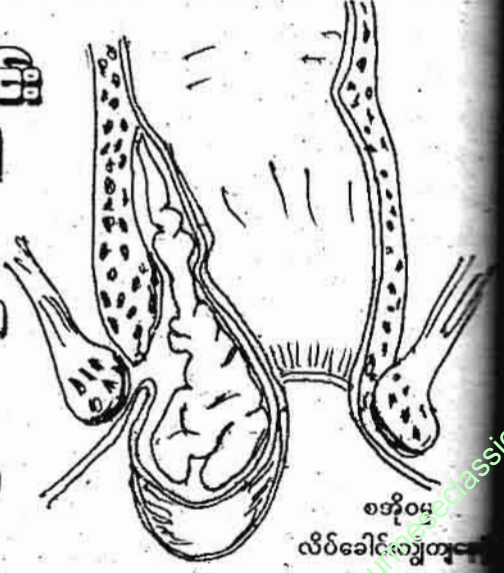
အချို့ဝေဒနာရှင်များသည် ဝမ်းမချုပ်အောင် သတိထားခြင်း၊ ဖယောင်းရည် (LIQUID PARAFFIN) ကဲ့သို့ အဆီပါသောဆေး အသုံးပြုခြင်းနှင့် စအိုအတွင်းထည့်ရသော ဆေးတောင့်သုံးခြင်းဖြင့် ရောဂါသက်သာသွားတတ်ပါသည်။ ထိုအခြေအနေသည် ရောဂါနုစဉ်ကာလ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာဝန်များကလည်း သွေးကြော

ကြွိုင်ခိုင်မှု ရှိစေသော ဒါဖလန် (DIPLOFLAN) နှင့် ဟေမိုဟောလ် (HEMOSOL) စသောဆေးများပေးတတ်ပါသည်။

အထက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်မှုများဖြင့် မသက်သာပါက လိပ်ခေါင်းကို ဖယ်ထုတ်သောကုသနည်းဖြင့် ကုသရန် လိုပါသည်။ လိပ်ခေါင်းရောဂါကို ကုသရန် နည်းလမ်း သုံးမျိုးရှိပါသည်။ ပထမနည်းမှာ လိပ်ခေါင်းဖြုတ်နေသော နေရာကို အက်စစ်ဓာတ်သော ထိုးဆေး (PILE INJECTION) ထိုး၍ သွေးကြောပုံကို ကျိုးပြီး ကြွေစေသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းသည် လိပ်ခေါင်းဖြစ်ခါစ ပထမအဆင့် (FIRST DEGREE PILE) နှင့် သလျော်ပါသည်။ ဆေးရုံတက်စရာမလိုအပြင် လူနာအဖြစ် ကုသနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယနည်းမှာ ယခုခေတ်နေသောသားရေကွင်းနည်းဖြစ်ပါသည်။ သားရေကွင်းမှာ အလယ်နှစ်ပေါင်း မမြင်ရအောင် သေးငယ်ပြီး တင်းဆေးကောင်းသော သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားပါသည်။ သားရေကွင်းကို ချွဲကူးကန်တော့ချွန်ကိရိယာကို အသုံးပြုသေနှုတ်နှင့်တူသော ကိရိယာတွင် ဆင်ရပါသည်။ ထိုကိရိယာအကူအညီဖြင့် လိပ်ခေါင်း၏အရင်းကို သားရေကွင်းဖြင့်စွပ်၍ ထိန်းချုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လိပ်ခေါင်း
ရောဂါ
သဏ္ဍိ
ဗြူရာ
တော်ဖြင့်
(ငှက်ဖျား)

ဖြစ်စေနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးရောဂါတို့
လည်း ပိုမိုဆိုးရွားစေပါသည်။

သင့်လျော်သောအခါ ဝမ်းနုတ်
ဆေးအသုံးပြုနိုင်သော်လည်း အစာအိမ်
ကို လှုံ့ဆော်သောဆေးမျိုး မသုံးစွဲသင့်
ပါ။ ယခုအခါ ဝမ်းနုတ်ဆီသုံးခြင်းကို
လည်းအားမပေးကြပါ။ ထိုသို့ပြုလုပ်မည့်
အစား အသီးအရွက်နှင့် သစ်သီးဝလံ
များစားပေးပါ။ အဖျင်ဓာတ်ကြွယ်ဝ
သော အစားအစာများလည်း စားသုံး
ပေးသင့်ပါသည်။ သားငါးနှင့် အဆီ
အဆီများ လွန်တဲဉ်စွာ စားသုံးခြင်းကို
လည်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။ သက်သတ်လွတ်
စားသုံးသူများတွင် ဝမ်းနုတ်ခြင်းပြဿနာ
နည်းပါးသည်။ သားငါးစားသူများထက်
စာလျှင် အပူအလုပ် နည်းပါးပါသည်။

သို့ရာတွင် အပူအလုပ်များသော
အစားအစာများကိုမူ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါ
သည်။ ထို့ပြင် သင့်လျော်သော လေ့
ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်ပါသည်။
စာရေးဆရာများ အပါအဝင် အထိုင်
များသူများသည် ပုံမှန်လမ်းလျှောက်ပေး
သင့်ပါသည်။ အရက်သေစာ သောက်
စားခြင်းကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါ
သည်။ အရက်သည် ရောဂါမဖြစ်ပွားမီ
ကာလနှင့် ဖြစ်ပွားစဉ်ကာလ နှစ်ပါးစလုံး
တွင် ဆိုးကျိုးပေးပါသည်။ သွေးယိုစိမ့်
မှုရှိလျှင် ပိုမိုလွန်ကဲစေပါသည်။

အရေးအကြီးဆုံးမှာ ငယ်ရွယ်သူ
များကို ကျန်းမာရေးအသိပညာပေးရန်
ဖြစ်ပါသည်။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည်
အများစုမှာ မူလက ထိုရောဂါနှင့် ပတ်
သက်သော ဗဟုသုတမရှိခဲ့သူများ ဖြစ်
ပါသည်။ ဝေဒနာသည်များကလည်း
ရှက်ကြောက်ကြသဖြင့် ၎င်းတို့၏အတွေး
အကြံကို ဝေငှလေ့ မရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍
လိပ်ခေါင်းရောဂါမဖြစ်ပွားရလေအောင်
အသိတရားနှင့်ဆင်ခြင်၍ ကာကွယ်ကြ
ရန် လိုအပ်သောကြောင့် တစ်ဆင့်
စကား တစ်ဆင့်နား မမှားရအောင်
ပြောကြားထားသင့်ပေသည်။

□ ထောက်ပြန်(ပြတ်ပျား)

ပါသည်။ လိပ်ခေါင်းအရင်းကို ထိုသို့
သားရေကွင်းနှင့် စည်းလိုက်ခြင်းဖြင့်
လိပ်ခေါင်းအတွင်း သွေးလှည့်ပတ်မှု ရပ်
ဆိုင်းသွားကာ ခုနစ်ရက်အတွင်း လိပ်
ခေါင်းကြွေကျသွားပါသည်။ ဤနည်း
တွင်လည်း ဆေးရုံတက်စရာမလို၊ ထို
ဆေးလည်း ပေးရန်မလိုပါ။ လိပ်ခေါင်း
၏ အရွယ်ပမာဏနှင့် အနေအထား
အလိုက် ဤနည်းကို အသုံးပြုရပါသည်။

တတ်ယနည်းမှာ ဆေးရုံ၊ ဆေး
ခန်းသွား၍ ခွဲစိတ်ကုသနည်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဤနည်းသည် သားရေကွင်းပစ်
နည်းထက်စာလျှင် သမားရိုးကျဟု ခေါ်
နိုင်ပါသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ နည်း
နှစ်မျိုးစလုံးနှင့်မရလျှင် မလွဲမသွေ ပြု
လုပ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ရလဒ်
အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်ပါသည်။ ခွဲစိတ်
ကုသမှုမခံယူမီ ပဋိဇီဝဆေး (ANTI-
BIOTIC) ကြိုတင် သုံးစွဲရန် လိုအပ်ပါ
သည်။ ခွဲစိတ်ကုသမည့်နေ့မတိုင်မီ ည
၁၀ နာရီမှစ၍ ရေနှင့်အစားအစာ မမှီဝဲ
ရပါ။ ဝမ်းနုတ်ဆေး သောက်နိုင်ပါသည်။
ခွဲခန်းမဝင်မီ ဝမ်းချူရပါသည်။ ခွဲစိတ်
သောအခါ နာကျင်မှုမခံစားရရန် ထို
ဆေးကို သုံးစွဲရပါသည်။ ဤနည်းတွင်
လည်း လိပ်ခေါင်းအရင်းကို စုစည်းခြင်း
(LIGATION) ပြုလုပ်ပြီး လိပ်ခေါင်းကို
ဖြတ်ထုတ်ရပါသည်။

ပြဿနာတစ်ရပ်မှာ လူအများစု
သည် ခွဲစိတ်ကုသမှုခံယူရန် ကြောက်ကြ
ပါသည်။ ထိုခွဲစိတ်မှုသည် သာမန်ခွဲစိတ်
မှုမျှသာဖြစ်၍ ကျွမ်းကျင်သောဆရာဝန်
များနှင့် ကုသလျှင် စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။

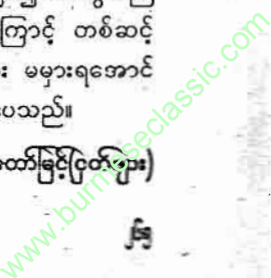
တချို့က လွဲမှားစွာဖြင့် ဆေး
နည်းတိုများ သုံးကြပါသည်။ အန္တရာယ်
များသည်မှာ လိပ်ခေါင်းကို ဟင်းရိုင်း၊
ပြဒါး စသော စားဆေးများတင်ခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။ ဤနေရာတွင် စားဆေးဆို
သည်မှာ ပါးစပ်မှတစ်ဆင့် မှီဝဲရသော
ဆေး (ORAL DRUG) မဟုတ်ပါ။
အက်စစ်ကဲ့သို့ လောင်ကျွမ်းတိုက်စား
စေခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ထိုဆေးများ

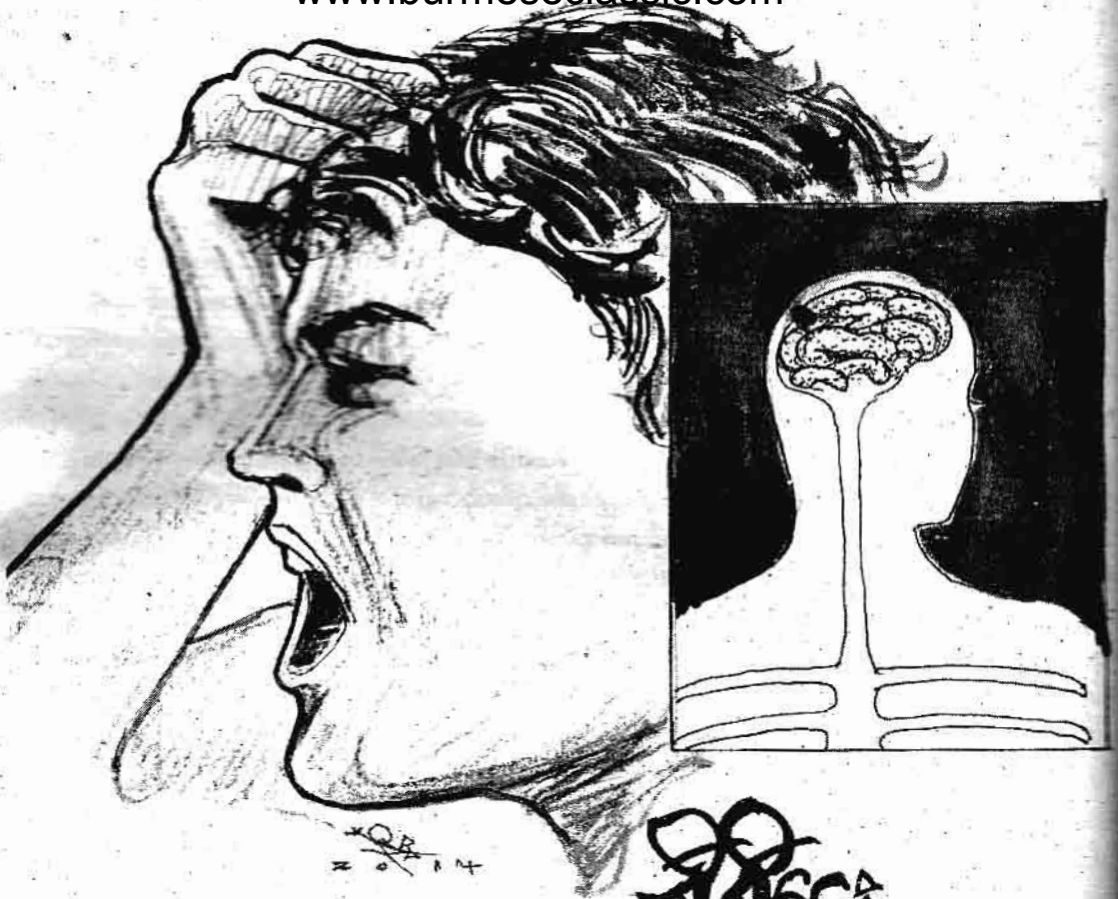
တင်စဉ် သွေးကြောကို မထိန်းနိုင်လျှင်
ရောဂါပိုဆိုးပြီး အသက်အန္တရာယ်အထိ
ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ စင်စစ် ကြောက်စရာ
ကောင်းသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏အကြောက်
တရားသာ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုနိမိ ကုသမှုမပြုလုပ်လျှင်
နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများ ရှိပါသည်။
လိပ်ခေါင်းအဖုအတွင်း သွေးခဲခြင်း
(THROMBOSIS HEMORRHOID)
နှင့် သွေးလှည့်ပတ်မှု ချိတ်ခြင်းကြောင့်
လိပ်ခေါင်းပုပ်သွားခြင်း (STRAN-
GULATED HEMORRHOID) ဖြစ်
သွားနိုင်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ရောဂါ
ပိုးများ သွေးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း
(SEPTICENIA) ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်။
ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဖျားရောဂါ ပြင်းထန်
တတ်ပါသည်။ မြန်မာများက ငန်းဖမ်း
သည်ဟု ပြောကြပါသည်။ မည်သို့ပင်
ဖြစ်စေ သာမန်အားဖြင့် သွေးယိုစိမ့်ခြင်း
သည်ပင် ကြာလျှင် သွေးအားနည်း
ရောဂါ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်
အားနည်းလျှင် အခြားအနာရောဂါများ
ကို လက်ယပ်ခေါ်သကဲ့သို့ ရှိပေမည်။

နောက်ထပ် အရေးကြီးသော
အချက်တစ်ခုမှာ လိပ်ခေါင်းဖုဟုထင်နေ
ကြသော အဖုမှာ သာမန်အဖုအကျိတ်
မဟုတ်ဘဲ စအိုကင်ဆာ (CA. REC-
TUM) အဖု ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ထို
အဖုအကျိတ်ကို ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များ
နှင့် သေသေချာချာ မစစ်ဆေးခဲ့လျှင်
ရောဂါကို စောစောသိပြီး စောစော
ကုသနိုင်သော အခွင့်အရေးကို လက်
လွတ်ဆုံးရှုံးသွားနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍
ရောဂါဖြစ်လျှင် မရှက်ပါနှင့်၊ မကြောက်
ပါနှင့်၊ မိမိတို့ဆရာဝန်ထံ အမြန်ဆုံး
သွားရောက်တိုင်ပင်ကြပါ။

ဤရွေ့ ဤမျှ တင်ပြချက်များ
ကို ဖတ်ရှုပြီးလျှင် လိပ်ခေါင်းရောဂါ
မဖြစ်ပွားရန် မည်သို့ကာကွယ်ရမည်ကို
ရိပ်စားမိပေမည်။ အရေးကြီးဆုံးမှာ ဝမ်း
မချုပ်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်အမင်း
အားစိုက်၍ ညှစ်ရခြင်းသည် လိပ်ခေါင်း

ခါးရောင်
ဒုတိယကမ္ဘာပွဲအတွက်
ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူဦးရေ တိုးပွား
 များပြားလာသည်နှင့်အညီ ရောဂါမျိုးစုံ
 ဖြစ်ပွားနှုန်းမှာလည်း များပြားလာခဲ့ပါ
 သည်။ ရောဂါမျိုးစုံအနက် ဦးနှောက်နှင့်
 အာရုံကြော ရောဂါရှင်များလည်း ကမ္ဘာ
 နှင့်အဝန်း များပြားလာကြောင်း တွေ့ရှိ
 ရပါသည်။

ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောဆိုင်
 ရာ ဝေဒနာများတွင် ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ
 သည် အန္တရာယ်ကြီးလှသော ဆိုးရွား
 သည့်ရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရောဂါသည် ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း
 ဖြစ်ပွားနေသော ရောဂါ ဖြစ်သဖြင့်
 ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တိုင်းပြည်အသီးသီးမှ
 ရောဂါရှင်များကို စစ်တမ်းကောက်ယူရာ
 ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၌ ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ
 ရှင်ပေါင်း သန်း(၄၀)ကျော်မျှရှိကြောင်း
 ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ (W.H.O) ၏

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အစီ
 ရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ဝက်ရူးပြန်ရောဂါရှင်များသည်
 အချိန်မရွေး တက်တတ်ပြီး သတိလစ်
 မေ့မြောသွားတတ်သည့် ဝေဒနာမျိုးဖြစ်
 သဖြင့် ထိုရောဂါတက်ချိန်တွင် အနီး
 အနား၌ ကူညီမည့်သူမရှိပါက အလွန်
 ပင် အန္တရာယ်ကြီးသည့်အတွက် သတိ
 ထားရမည့် ဝေဒနာပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို
 ရောဂါသည် ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြော
 မူမမှန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပွားသည်ရောဂါ
 ဖြစ်သဖြင့် အသက်အရွယ်မရွေး ဖြစ်ပွား

နိုင်ပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးသော တိုင်းပြည်များ
 တွင် နေထိုင်သော ထိုရောဂါရှင်များမှာ
 ကောင်းစွာ ဆေးကုသမှုခံရသဖြင့် ထို
 ရောဂါကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် အဆင့်ရှိ
 ပါသည်။

သို့သော် အနောက်အာဖရိက
 နိုင်ငံအပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးမှုနည်းပါးသော
 နိုင်ငံများတွင် နေထိုင်သည့် ဝေဒနာရှင်
 များကို အချို့သောသူများက စုန်းသစ်
 စားသူ၊ နတ်ဝင်စားသူဟု အယူရှိပြီး
 ရှို့တတ်သည်အထိ ရှေးအခါက ဖြစ်
 ဖူးပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ အပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင် နှင့် မပြုဘဲ တားမြစ်ထားကြောင်း တွေ့ ရရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် အချို့သော နိုင်ငံ များ၌ ထိုရောဂါရှင်များကို လက်ထပ် နှင့်ပင် မပြုကြောင်း တားမြစ်ထားပါ သည်။ ဖွံ့ဖြိုးသော နိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သော ဗြိတိန်နိုင်ငံကမူ ဝက်ရွှေပြန် ရောဂါရှင်များအား ကူညီစောင့်ရှောက် သည့် စေတနာရှင်အသင်းကြီး ဖွဲ့စည်း ထားပါသည်။

ဤအသင်းကြီးမှ ဝက်ရွှေပြန် ရောဂါရှင်များကို အန္တရာယ်ကင်းသည့် အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေပေးခြင်းအပြင် ထိုအပ်သောဆေးဝါးများကို ပံ့ပိုးကူညီ ထောက်ပံ့ပေးပါသည်။

ထိုရောဂါသည် အချိန်မရွေး ဖြစ်တတ်ပြီး ရောဂါတက်ချိန်တွင် တစ်စုံ တစ်ယောက်မှ အတူအညီပေးနိုင်ရန် ၎င်းတို့၏လက်ကောက်ဝတ်တွင် ဝက်ရွှေ ပြန်ဝေဒနာရှင်ဖြစ်ကြောင်း စာတန်းကို ဖတ်ပေးထားပါသည်။

၎င်းအပြင် ဝက်ရွှေပြန်ရောဂါ၏ အခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်စေရန် ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ အစည်းများနှင့် အစိုးရ မဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်း (N.G.O) များပါ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရန် (W.H.O) ၏ လက် ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဖာဒီနန် အင်တီဇာနာက နိုင်ငံတကာအစိုးရများ ကို တိုက်တွန်းပြောကြားထားပါသည်။

၎င်းတို့၏ အဓိကပြဿနာမှာ စားဝတ်နေရေးဖြစ်သဖြင့် နေ့စဉ် စား သုံးနိုင်ရန် အလုပ်ရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ အချို့ရောဂါရှင်များမှာ အလုပ်လက်မဲ့ များဖြစ်၍ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားရပါသည်။ ထိုသူများကို စားဝတ်နေရေး ပြေလည် စေရန်နှင့် လူမှုရေးအရ လက်ခံနိုင်စေ ရန် အလေးထားကူညီစေလိုပါကြောင်း ထို နိုင်ငံတကာ အစိုးရအဖွဲ့များနှင့်

(N.G.O) အဖွဲ့များအား (W.H.O) မှ ပြန်ကြားထားပါသည်။

ဝက်ရွှေပြန်ရောဂါအမျိုးအစားများ

ဝက်ရွှေပြန်ရောဂါကို သာမန် အားဖြင့်ကြည့်လျှင် တစ်မျိုးတည်းဟု ထင်ရသော်လည်း ထိုရောဂါနှင့်ပတ် သက်ပြီး အခြေအနေ အနုအရင့်တို့ လိုက်၍ သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားထားပါ သည်။

- (၁) သာမန်ဝက်ရွှေပြန် အမျိုးအစား
- (၂) တစ်ခဏမျှဖြစ်သော ဝက်ရွှေပြန် အမျိုးအစား
- (၃) တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်သော ဝက်ရွှေ ပြန်အမျိုးအစား

သာမန်ဝက်ရွှေပြန်အမျိုးအစား

* သာမန်ဝက်ရွှေပြန် အမျိုးအစား မှာ ရောဂါစတင်တက်လာပြီး တစ်ကိုယ် လုံး တောင့်တင်းတာ အသက်မရှူတော့ ဘဲ မြေကြီးပေါ် သို့မဟုတ် ကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ လဲကျသွားတတ်ပါသည်။

* နှုတ်ခမ်းများပြာလာပြီး သွား များ တင်းကျပ်စွာစေ့သွားသည့်အတွက် လျှာအနေအထား မမှန်ပါက ကိုက်မိ တတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လျှာကို ကိုက်မိပြီး သွေးယိုစီးတတ်ပါသည်။

* အချို့မှာ ဆီးမထိန်းနိုင်ဖြစ်ကာ ဆီးများ ထွက်ကျတတ်ပါသည်။

* ခြေထောက်နှင့် လက်များ အကြောဆွဲသကဲ့သို့ တက်လာပြီး ပါးစပ် မှာ အမြှုပ်များ၊ တံတွေးများ ထွက်လာ တတ်ပါသည်။

* ရောဂါတက်ချိန်မှာ စက္ကန့် ၃၀ ကြာမြင့်တတ်ပြီး တက်ပြီးနောက် ခန္ဓာ ကိုယ်တစ်ခုလုံး ပျော့ခွေသွားပြီး သတိ လစ်တတ်ပါသည်။ တချို့မှာ တစ်ဆက် တည်း အိပ်ပျော်သွားတတ်ပါသည်။ အိပ်ပျော်ချိန်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတွေ့ ပါ။ မိနစ်အနည်းငယ်မှ နာရိဝက်ခန့် ကြာမြင့်တတ်ပါသည်။

တစ်ခဏမျှဖြစ်သော ဝက်ရွှေပြန် အမျိုးအစား

* ထိုရောဂါမှာ အများအားဖြင့် ငယ်ရွယ်ချိန် ကလေးအရွယ်၌ ဖြစ်တတ် ပါသည်။

* သာမန် ဝက်ရွှေပြန် ရောဂါ လောက် အခြေအနေမဆိုးပါ။

* အချို့သော ကလေးငယ်မှာ တေးပြောဆိုနေစဉ် သို့မဟုတ် ကစား နေစဉ် ၁၀ - ၁၅ စက္ကန့်မျှ သတိလစ် သွားပြီး ကြောင်ကောင်ကောင် ဖြစ်သွား တတ်ပါသည်။

* ခြေလက်များမှာလည်း အကြော ဆွဲသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ပြန်ကောင်းသွားတတ်ပါသည်။

* အချို့သော ကလေးငယ်များမှာ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ သတိလစ်ပြီး လဲကျတတ် ပါသည်။

* ထို့နောက် ချက်ချင်းပြန်ကောင်း သွားတတ်ပါသည်။

* ဤသည်မှာ ရောဂါအနုဆုံး သော အခြေအနေဖြစ်ပါသည်။

တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်သော ဝက်ရွှေပြန် အမျိုးအစား

* ၎င်းရောဂါမှာ မျက်နှာ၊ ပါးစပ်၊ နှုတ်ခမ်း စသည်တို့သည် မသိမသာ တစ်ချက်တစ်ချက် အကြောဆွဲသကဲ့သို့ ခေတ္တမျှဖြစ်ခြင်း။

* မည်သည့်အနံ့မျှ မရှိဘဲ အနံ့ အသက် ရရှိသကဲ့သို့ ခံစားရခြင်း။

* အသံအမျိုးမျိုး ကြားရခြင်း စသည်အကြားအာရုံရခြင်း။

* မျက်စိထဲတွင် အရာဝတ္ထုအမျိုး မျိုး မြင်တွေ့ရသော အမြင်အာရုံရခြင်း။

ဝက်ရွှေပြန်ထိထိအချိန်

* ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သည့်အချိန် ၌ ဖြစ်တတ်ခြင်း။

- * လျှပ်တစ်ပြက် မိုးကြိုးပစ်ချိန်တွင် ဖြစ်တတ်ခြင်း။
- * အဖျားတက်နေစဉ်၌ ဖြစ်တတ်ခြင်း။
- * အိပ်နေပျက်ကာလ အစားအသောက် မှန်လျှင်လည်း ဖြစ်တတ်ခြင်း။
- * ညည်ညိုအကြောင်း၌ ချိတ်သွေးလိုလိုတတ်တတ်ခြင်း။

**ရောဂါဖြစ်ပွားရခြင်း
အကြောင်းရင်း**

- * ကလေးမွေးဖွားစဉ် ဦးခေါင်းကို ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း။
- * ဦးနှောက်အတွင်း အဖုအကျိတ်ဖြစ်ခြင်း။
- * အခြား အကြောင်းကြောင့် ဦးနှောက်၌ ဒဏ်ရာရကာ ဦးနှောက်ပိုင်းရောင်ရမ်းခြင်း။
- * နှလုံးရောဂါရှင်၊ ကျောက်တပ်ရောဂါရှင်၊ အရက်စွဲသူ၊ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောချို့ယွင်းသူ။
- * အချို့မှာ ဝက်သားကို မကျက်တကျက် စားသုံးခြင်းကြောင့် ဝက်သားအတွင်း၌ ရှိနေသော တီနီယာဆိုယမ်ခေါ် သန်ပြားကောင်သည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး နေရာအနှံ့အပြားသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ထိုမှ ဦးနှောက်အတွင်းသို့ ရောက်သွားကာ ဦးနှောက်နှင့်အာရုံကြော အဖွဲ့အစည်းကို ဖျက်ဆီးသဖြင့် ဤရောဂါရရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝက်မှဖြစ်ပွားသောရောဂါဖြစ်သဖြင့် ဝက်ရွေးပြန်ရောဂါဟု ခေါ်ပါသည်။
- * အချို့မှာ မျိုးရိုးဗီဇလိုက်၍ ဤရောဂါဖြစ်ခြင်း။

ထထိထားရမည့်အချက်များ

- * ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ အရက်အလွန်အကျွံမသောက်သင့်ပါ။ သောက်ပါက မွေးလာသည့် ကလေးငယ်တွင်

- ထိုရောဂါ ပါလာတတ်ပါသည်။
- * ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝအောင်စားသုံးပါ။ အာဟာရချို့တဲ့ပါက မွေးလာသည့်ကလေးငယ်၌ ထိုရောဂါ ပါလာတတ်ပါသည်။
- * ဝက်သားစားမည်ဆိုပါက နူးနပ်အောင် ချက်ပြုတ်စားပါ။ ဝက်သားမှ တစ်ဆင့် သန်ပြားကောင် ဝင်ရောက်နိုင်ပါသည်။
- * ကလေးဘဝ ငယ်ရွယ်စဉ်၌ ဦးခေါင်းထိခိုက်မိပါက ထိုရောဂါဖြစ်စေနိုင်သည့်အတွက် မိမိ၏ကလေးငယ်အား ဦးခေါင်း၌ ဒဏ်ရာမရအောင် ဂရုစိုက်ပါ။
- * တက်နေသော ဝေဒနာရှင်လဲကျမသွားစေရန် ဦးခေါင်းထိန်းပေးပါ။
- * တက်နေစဉ် လျှာကို မကိုက်မိစေရန် ငွန်း သို့မဟုတ် ရာဘာတုံးအရှည်အား ပါးစပ်ထဲ၌ ထည့်ထားပေးပါ။

- * လူနာသည် အန်ဗြီး သတိလစ်နေပါက ၎င်း၏အန်ဖတ်သည် ထိုသူ၏ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းထဲ ပြန်မဆိုစေရန် ရှေးဦးသူနာပြုနည်းကို အသုံးပြုရမည်။

**အန်ဖတ်ပိတ်ဆို့စေရန်
ရှေးဦးသူနာပြုနည်း**

- * လူနာကို မှောက်ခုံအနေအထားထားကာ ဘယ်ဘက်လက်ကို အောက်ဘက်သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ထားပြီး ညာဘက်လက်ကို ၉၀ ဒီဂရီအပေါ်သို့ ကွေးကာ လက်ကိုမှောက်ထားရမည်။
- * ထို့နောက် ဦးခေါင်းကို ညာဘက်သို့ စောင်းထားရမည်။
- * ဤပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ထားပါက အန်ဖတ်ပိတ်ဆို့မှုမှ ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

**ဝေဒနာရှင်၏မိထားရထို
ဝရပြုစရာ**

၎င်းဝေဒနာရှင်များကို အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများနှင့်ပြသကာ ထိရောက်

သော ဆေးကုသမှုကို ခံယူခြင်းဖြင့် ၎င်းထို့ ခံစားရသော ဝေဒနာများကို ရှင်းရှင်းမပျောက်သည့်တိုင်အောင် ထိန်းချုပ်နိုင်ပါသည်။

ယခုအခါ ဆေးပညာလောကကြီး ခေတ်မီတိုးတက်နေသကဲ့သို့ ထိုရောဂါကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် ဆေးဝါးများလည်း ပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဝန်ကြီးများ ညွှန်ကြားသည့် ဆေးဝါးများကို သောက်သုံးသင့်ပါသည်။ တချို့သော ဝေဒနာရှင်များသည် ရေချိုးနေရင်း တက်တတ်သည့်အတွက် ရေတွင်းထဲသို့ကျကာ အသက်ဆုံးရှုံးရသည့်အဖြစ်မျိုးလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ တချို့မှာ အမြင့်တက်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရသူများ ဖြစ်ပါသည်။ အမြင့်တက်နေစဉ် ရောဂါတတ်လာပါက အမြင့်မှပြုတ်ကျပြီး သေဆုံးကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရောဂါရှင်များကို တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း မထားဘဲ အဖော်နှင့်သာ ထားသင့်ပါသည်။

မိသားစုမှ အထက်ပါ အချက်များကို ဂရုပြု ဆောင်ရွက်ပေးရပါမည်။ အချုပ်ဆိုရသော် အနာသိလျှင် ဆေးရှိသည်ဆိုသကဲ့သို့ တိုးတက်နေသော ဆေးပညာလောကကြီးတွင် ထိုရောဂါကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် ခေတ်မီဆေးဝါးများဖြင့် ထိန်းချုပ်ပေးလျက်ရှိရာ ဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် နားလည်တတ်ကျွမ်းသည့် ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ပြသကာ ကုသမှုခံယူပါက ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ကာ လူကောင်းတစ်ယောက်သဖွယ် သက်တမ်းစေ့ နေသွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

□ ရိုဏ်

Ref : "Epilepsy disease" from Internet.

ဒေါက်တာနန်းမြင့်

ဒုလ္လာရောဂါဒါကြောင့်
အဆင်မပြေခြင်းကြောင့်
အဆင်မပြေခြင်းကြောင့်

ဒုလ္လာရောဂါ

ကျယ်ပြန့်ပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းသော နာတာရှည်ရောဂါများထဲ တွင် ဒုလ္လာရောဂါသည်လည်း တစ်ခု အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဒုလ္လာရောဂါ သည် ယူရစ်အက်စစ် စွန့်ထုတ်မှု၌ အဆင်မပြေ ပြဿနာဖြစ်ပေါ်မှုကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်း တစ်ခုခုတွင် ယူရစ်အက်စစ် ဆားများပွင့်၍ အနည် ဆိုင် ကျောက်တည်သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရသော ရောဂါဆိုးဖြစ်သည်။

TOPHUS ခေါ် အဆစ်အမြစ် ထိုက် ဒုလ္လာကျောက်တည်ရောဂါ ကြောင့်ထာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဖြစ်စေ၍ ဒုက္ခပေးတတ်ပါသည်။

ဒုလ္လာရောဂါကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် မြင်တွေ့ရတတ်၏။ ဒုလ္လာရောဂါမည် သည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး၌ ဖြစ်ပွား နိုင်ပြီး ဒုက္ခအမျိုးမျိုးသည် ဖြစ်စေတတ် ၏။ ကြွက်ခွန်းကြောနာ၊ အာရုံကြော မျက်နှာ ကြွက်ခြေမ်းနာ၊ ခါးနာ၊ လည် ဝမ်းနာ၊ အဆစ်ဆုံ အမြစ်ဆုံနာ စသည် မြင့် မျက်လည်ညှိသလို ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုး မျိုးနှင့် နာတတ်၏။

ကလေးသူငယ်များတွင် အမြစ် များတတ်သော အဆစ်အမြစ်တိုက်ခဲ နာတို RHEUMATISM ဟု ခေါ်ကြ ၏။ နာတာရှည်တတ်ပြီး ထပ်ခါ ထပ်ခါ နာကျင်ဖောက်ပြန်တတ်ကာ တစ်ကိုယ် လုံး နာတတ်သော ရောဂါမျိုးဖြစ်သည်။ အေးမြ၍ စိုစွတ်တတ်သော ဒေသများ တွင် အမြစ်များတတ်သည်ဟုဆိုသည်။ မဖြစ်အောင်ကာကွယ်နေထိုင်သင့်သည်။ အထူးသဖြင့် အဆစ်ရောင်နာနှင့် နှလုံး ရောင်နာသည် အဓိကလက္ခဏာများ ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

အကယ်၍ မကာကွယ်နိုင်ဘဲ စွဲကပ်ခံရမည်ဆိုပါက ကိုယ်ပူခြင်း၊ အင် ပျဉ်ထခြင်း၊ အရေပြား၏အောက်အထူး ကလေးများ ပေါ်ခြင်း၊ အကြောဆွဲခြင်း များကို ဖြစ်စေတတ်ပြီး နှလုံးကြွက်သား၊ နှလုံးဖုံးအမြှေးနှင့် နှလုံးအခင်းမြှေးတို့ကို ထိခိုက်စေကာ နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးရွား မှုများကို ပွားစေနိုင်ပါသည်။

ARTHRITIS ခေါ် အဆစ် အမြစ် ရောင်ရမ်းကိုက်ခဲနာသည်လည်း နာတာရှည်ဒုလ္လာရောဂါ ဖြစ်သည်။ ရောဂါပြင်းထန် အရှိန်တက်လာလျှင် နီလာ၊ ရောင်လာ၊ ပူလာ၊ နာကျင်ကိုက် ခဲလာတတ်ပြီး လှုပ်ရှားရန် ခက်ခဲလာ တတ်သည်။ အဆစ်အမြစ်များ ပုံပျက် သွားနိုင်သည်။

ရောဂါဖြစ်နိုင်သော အကြောင်း ရင်းများမှာ . . .

- (၁) ရောဂါပိုးများ ကူးစက်ခံရခြင်း
- (၂) ဓာတ်မတည့်မှု၏ တုံ့ပြန်ခြင်း
- (၃) ဇီဝ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်

- စနစ်မကျ လိုလွင်းစံပျက် ရှုပ် ထွေးနေခြင်း
- (၄) ထိခိုက်မှု ခွဲစိတ်ခံရမှုအပါအဝင် ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်ခံရခြင်း
- (၅) သမင်ဖြူရောဂါကဲ့သို့ မရှင်းလင်း နိုင်သော အကြောင်းရင်းများ၏ ရိုက်ခတ်ခံရခြင်း
- (၆) ရောဂါဖြစ်ရန် အကြောင်းညီ ညွတ်သွားခြင်းများကြောင့် ဖြစ် ပါသည်။

အသက်ကြီးသော အမျိုးသား များတွင် အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခဲသော ဒုလ္လာရောဂါ အမြစ်များတတ်၏။

ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းများ မှာ ကိုယ်ခန္ဓာ သွေးရည်ထဲတွင် ယူရစ် အက်စစ် စုပ်ပွားလာသောကြောင့် ဖြစ် သည် ဟူ၏။

သွေးရည်ထဲတွင် ယူရစ်အက် စစ်ဆား ပျော်ဝင်နိုင်မှု အားနည်းလာပြီး ပိုလျှံလာသော ပိုတက်ဆီယမ်ယူရစ် အက်စစ်ဓာတ်များကို ဆားပွင့်ကလေး များ ဖြစ်လာစေကာ အဆစ်များ၏ အစေးမြှေးများ၌ အနည်တည်စေသည်။ ထိုအခါ အဆစ်အမြစ်များသည် ရောဂါ ပိုးမရှိဘဲ နာကျင်ကိုက်ခဲလာတတ်မည်။ အဆစ်များ နီမြန်းပူနွေးလာပြီး ရောင် ရမ်း နာကျင်လာတတ်သည်။

ဒုလ္လာရောဂါ ရှိသူများသည် အရက်သေစာသောက်စားခြင်းကိုအထူး ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ အရက်သောက်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပိုမိုဆိုးရွားစေနိုင်သည်။ အရက်နှင့် အရက်ပြန်သည် လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲ ရောက်ရှိသွားသည့်အခါ Lac- tic Acid လက်တစ်အက်စစ် ဖြစ်မြန်စေ နိုင်ပြီး ယင်းဓာတ်သည် ကျောက်ကပ် ထဲမှ ယူရစ်အက်စစ် စွန့်ထုတ်ပေးခြင်းကို ဟန့်တား အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေ သည်။ သို့ဖြစ်၍ အရက်သောက်ခြင်း ကြောင့် ဒုလ္လာရောဂါကို ပိုမိုဆိုးရွားစေ ပြီး အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲခြင်း သံသရာ လည်စေနိုင်ပါသည်။

အရွယ်ရောက်သော လူကြီးများ အသက်အရွယ်ရလာသည့်အခါ ဒုလ္လာ ရောဂါ သံသရာလည်မှုဖြစ်စဉ်သည် တဖြည်းဖြည်းနွေးကွေးလာပြီး နာကျင် ခြင်းလည်း လျော့နည်းလာတတ်သည် သို့သော်လည်း လုံးဝအရှင်းပျောက်စေ သွားခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ဒုလ္လာကျော့ တည်ရောဂါအဖြစ် ရောဂါလက္ခဏာ သဘောပြောင်းလဲသွားကာ ဆက်လက် စွဲမြဲစေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒုလ္လာ ကျောက်တည်ရောဂါ ပြောင်းလဲ ဖြစ် တည်လာလျှင် အထူးသဖြင့် လက် ဖက်တွင် ဖြစ်လာတတ်သည်။ အဆစ် အမြစ် လေးငါးနေရာ၌လည်း တစ် နည်းတွင် စွဲကပ်ဖြစ်စေတတ်သည်။ သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသားများထံ၌ စေနိုင်သလို သက်ကြီးရွယ်အို အ မှုများကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဒုလ္လာကျောက်တည် ရောဂါသည် မျက်ကြည်လွှာတွင်လည်း တည်လာတတ်ပြီး နာတာရှည် မုဏ် နီရောဂါဖြစ်စေပြီး မျက်စိကို ဒုက္ခ တတ်ပါသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ် သော ဒုလ္လာကျောက်တည်ရောဂါ အရေပြား၏ မည်သည့်နေရာမျိုး၌ စွဲကပ်စေတတ်ပြီး အဖု အလုံးထွက်၍ အနီစက်ပေါ်ခြင်း၊ နာကျင်တတ်ခြင်း၊ ယားယံခြင်း၊ ပြည်တည်နာဖြစ်စေ ထခြင်း၊ အနာများကူးစက် ရင်းလာထခြင်းများကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၌ ရင်သား ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာ စသည် ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးကို ခွဲစိတ်ထုတ်ဖယ် ပြီးမှ ဒုလ္လာကျောက်တည်ရောဂါဖြစ် မှန်း သိရသည်ဟုဆိုသည်။ ဒုလ္လာ ကျောက်တည်ရောဂါနှင့် အဖုအကျိတ်ပေါင်းစပ်၍ အနီ ဆာနှင့် ကြီးမားကြောက်စရာသော ကင်ဆာဆဲလ်များအဖြစ် ခွဲ စိတ်သည်ဟု ပညာရှင်များ၏

အလှူစာတမ်းများတွင် ဖော်ပြထားကြသည်။

အသက်ရှူ အဖွဲ့အစည်းများ၌ သည်း ခူလာကျောက်တည်ရောဂါ ဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၏။ အချို့သည် လျှာခင်တွင် ခူလာကျောက်တည်ရောဂါဖြစ်နေသောကြောင့် နှစ်ရှည်လများ အသံတိမ်နေဆတ်ပြီး အချို့၌ လည်မျိုအနိုးပျော့တွင် ခူလာကျောက်တည်ဖြစ်နေသဖြင့်အစာချိရန် ခက်ခဲနေတတ်သည်။

ဆေးသုတေသီ ပညာရှင်များ၏ အဆိုအရ ခူလာရောဂါများသည် ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်း အဖွဲ့အစည်း၏ ဇီဝဖြစ်ပျက်မှု ဖြစ်စဉ်နှင့် ဆက်စပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော ရောဂါမျိုးဖြစ်သဖြင့် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးမရွေး ခန္ဓာကိုယ်၏ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်း၌ ဖြစ်စေ စွဲကပ်ဒုက္ခပေးနိုင်သော ရောဂါဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

သို့ဖြစ်၍ ခူလာရောဂါ၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာများကို သိရှိထားကြခြင်းဖြင့် ကြောက်စရာကောင်းသော ခူလာရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါလွန် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှုကို ကျော်လွှားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်ခြင်ရမည့် အကြောင်းရင်း

ဆေးပညာအရ လူ့ခန္ဓာကိုယ် သွေးအတွင်း ယူရစ်အက်စစ်ဓာတ် တိုးပွားပိုလျှံနေခြင်းကို ကာလကြာရှည်စွာ မကုသဘဲ လျစ်လျူရှုထားပါက ဆားဖွင့်များကို အနည်ထိုင်စေပြီး အဆစ်အမြစ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းကို ဖြစ်လာစေနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် ညဘက်တွင် အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခဲခြင်းရောဂါဖောက်ပြန်ဆိုးရွား ဒုက္ခပေးလာတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ အစာနှင့်ရေ ဝင်ရောက်မှုမရှိတော့သဖြင့် သွေးရည်ထဲ ရေဓာတ်လျော့နည်းလာသောကြောင့် ယူရစ်အက်စစ်ဓာတ် စေး

ပျစ်လွန်ကဲလာခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခဲမှုကို ထိန်းချုပ်ပေးထားသော ကျောက်ကပ်အထက်ဂလင်းဟော်မုန်းထုတ်လုပ်ပေးမှု လျော့နည်းနေခြင်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ရေကို မကြာခဏ သောက်ဖော်ခြင်းဖြင့်အထိုက်အလျောက် ကာကွယ်ထားနိုင်ပါသည်။

အဆစ်အမြစ်နာရောဂါ၏ ထူးခြားချက်မှာ နေရာ လှည့်လည်တတ်သော သဘောရှိတတ်သည်။ အဓိကအဖြစ်များတတ်သော နေရာများမှာ -

- (၁) ခြေဖဝါးအဆစ်များ
- (၂) ပခုံးနှစ်ဖက်
- (၃) တံတောင်ဆစ်
- (၄) လက်ကောက်ဝတ်
- (၅) ဒူးခေါင်း
- (၆) တင်ပါးအဆစ်
- (၇) ပေါင်ရင်းဆစ်

စသည့် အဆစ်များတွင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ရောဂါဖောက်ပြန်မှုမရှိသည့်အခါများ၌မူ ဘာမျှမဖြစ်သကဲ့သို့ ရှိနေတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကာကွယ်ခြင်းနှင့် ကုသခြင်း

မည်သည့် ရောဂါမျိုး ဖြစ်စေ ရောဂါစွဲကပ်ခံရပြီးမှ ကုသခြင်းထက် ရောဂါမဖြစ်အောင် ကာကွယ်နေခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ရောဂါစွဲကပ်ခံရပါကလည်း ရောဂါမကျမ်းမီ ရောဂါနုစဉ် အချိန်မီဆေးစစ်ကုသမှုခံယူခြင်းဖြင့် သက်သာကောင်းစေနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ရောဂါမဖြစ်အောင် ကာကွယ်နေထိုင်နည်း

- (၁) အရက်သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။
- (၂) ခန္ဓာကိုယ် ခုခံအား ကောင်းအောင် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားအားကစား တစ်မျိုးမျိုးကို နေ့စဉ် လုပ်ဆောင်ပေးရမည်။

(၃) အအေးမခံအောင် အာသီးရောင်နာ မဖြစ်အောင် ထည်ချောင်းနာရောဂါ မဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်နေထိုင်ရမည်။ တွန်းမာရေးအတွက် သင့်မြတ်စေမည့် အစားအသောက်များကို ရွေးချယ်စားသုံးပေးရပါမည်။

(၄) ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်း၊ အပြင်၌ မသင်္ကာဖွယ်ရာ နာကျင်မှု လက္ခဏာများ ရှိပါက ဆေးစစ်ဆေးမှု ခံယူကြရမည်။

ရောဂါပျောက်ပယ်ရေးအတွက် ကုသမှုပုံစံများ

(၁) ယူရစ်အက်စစ်ကို ထိန်းသားရမည်။ သမားတော် ဆရာဝန်များ၏ ညွှန်ကြားမှုကို ခံယူပြီး ဆေးကို မပျက်မကွက် မှန်မှန် သောက်ပေးရမည်။

(၂) နာတာရှည်ရောဂါ ကုသသကဲ့သို့ မျက်ခြည်မပြတ် ဆေးစစ်ဆေးသောက်ခြင်းကို မပြတ်မလပ် လုပ်ဆောင်ပေးရမည်။

(၃) အနေအထိုင် သတိထားပြီး မတည့်သော အစားအသောက်များကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

ဆေးပညာရှင်အချို့၏ အဆိုအရ အရက်၊ ဘီယာ၊ တိရစ္ဆာန်များ၏ ကလီစာ၊ သား၊ ငါး၊ ပုစွန်၊ ကဏန်း၊ ခရုတမာ၊ ပဲပုပ်၊ ပဲကြီး၊ မှိုဟင်းများကို လျှော့စားသင့်သည် သို့မဟုတ် ရှောင်သင့်သည်ဟု ဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ခူလာရောဂါကို မဖြစ်မီ ထိထိရောက်ရောက် ကာကွယ်ပြီး ဖြစ်လာပါက မပြတ်မလပ် ဆေးစစ်ကုသမှု ခံယူကြခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းချမ်းသာ ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

□ အောင်ထွန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ကျန်းမာရေးနှင့်
လမ်းလျှောက်ကြရန်

ရေချိုး၍ သေသည်မသာ သာ ရှိ၍ ရေမချိုး၍ သေသည်မသာ မနိဟု ဆိုစကားရှိပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ရေချိုး သင့်သည့် အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ ရေချိုး ၍ သေကြရ၏။ အမှန်ကတော့ သင့် တော်သည့်အချိန်တွင် ရေချိုးခြင်းသည် ဆေးတစ်ပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။ အလွန် ပူပြင်းသည့်အခါ နေပူထဲတွင် ခေါင်း ပေါ်၊ လည်ပင်းတို့၌ ရေဖတ်၊ မျက်နှာ သုတ်ပဝါကို အေးစေလို၍ တင်သည့် အခါ ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်၍ ၂၀၀ ပြည့်နှစ်က မန္တလေးတွင် သေဆုံး သူ အများအပြား ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအတူ အလွန်ပူပြင်းကာလ အရက်သောက်၍ သေသည်သူများလည်း ရှိပါသည်။

ကလေးငယ်များကို ရေမချိုးခင် လက်ကလေးနှင့် ရေဆွတ်၍ တောက် ကြည့်ပါ။ ကလေးငယ်ကိုယ်က ကြက် သီးတ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒမရှိ လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ရေမချိုးပေး ပါနှင့်။ ထို့အတူ လူကြီးများလည်း ရေ ချိုးချင်သည့်ဆန္ဒရှိမှ ရေချိုးသင့်ပါသည်။ သို့သော် အပူထဲမှလာပြီး ချွေးထွက်တိုင်း ချက်ချင်း ရေမချိုးသင့်ပါ။ ရေတစ်ခွက် သောက်ပြီး ချွေးသုတ်၍ ၁၀ မိနစ်ခန့် ခေတ္တနားပြီးမှ ရေချိုးပါ။
ရေချိုးသည်အခါ ဝယ်မ ခြေ ထောက်ကို ရေလောင်းပါ။ ထိုနောက် ခြေလုံး၊ ဒူးသစ်၊ ပေါင်၊ ခါးအလို ရေ ကို တဖြည်းဖြည်းချင်းလောင်းပြီးမှ ကိုယ် ကို လောင်းချိုးပါ။ ရေကိုလည်း စိမ့်ပြီး မချိုးပါနှင့်။ ဆောင်းတွင်း၌ ရေချိုးလျှင်

ရေနွေးနှင့်စပ်၍ ချိုးခြင်း၊ ရေကို နေပြင်၌ ချိုးခြင်းများလုပ်ပါ။ ညအချိန် ညအိပ် (တစ်ညကြာ)ရေများ သတိထားချိုးပါ။
ရှေးက ရေကို သတိထားချိုးရန် နာလန်ထလူနာများအတွက် "ငါ့သား ရွှေတောင် ရေကိုရှောင်" "အောင်စံဖြိုး ရေချိုးရက်" ဟူ၍ တနင်္လာ၊ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ဝနေနေများကို ရှောင်စေ၍ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဝနေနေများကို ရေချိုး ရက်ဟုပင် အလေးဂရုပြု မှတ်သားကြ လေသည်။
ရေချိုးသည် အခါလည်း နေ ထွက်ချိန်မှ နေဝင်ချိန်အတွင်း၌ ရေချိုး သင့်ပါသည်။ ညအချိန်များတွင် ရေမချိုး သင့်ပါ။ ရေချိုးပြီးသည်အခါ ရေကို စင် အောင်သုတ်၍ အေးသည်ကာလများ တွင် ရေနွေးတစ်ခွက် သောက်သင့်ပါ သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း နွေးပွေးစွာ ထားသင့်ပါသည်။ ချမ်းနေသေးလျှင်

အနီးပွင့်ဆေးနှင့် ရေခဲသောက်သင့်
ပါသည်။

ပူပြင်းသည့် နွေရာသီတွင် ရေ
ချိုခြင်းအမှုကို သတိထားသင့်ပါသည်။
နေပူထဲတွင် အလုပ်လုပ်သူများ၊ ချွေးသံ
ခံနိုင်ရုံဖြင့် ခရီးဝေးမှ ပြန်လာသူများသည်
အမှတ်တမဲ့ ရေချိုးမိပါက အပူဝပ်ပြီး
သွေးခဲခြင်း၊ ဆီးခဲခြင်း၊ အပူရှုပ်၍ ငုပ်၍
ဖျားနာခြင်းများဖြစ်တတ်ပြီး အခန့်မသင့်
ပါက သေဆုံးတတ်ပါသည်။

အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်သလို
မိမိခန္ဓာကိုယ် သက်ရှည်ကျန်းမာရေး
အတွက် သတိတမံ ဉာဏ်မြေကတုတ်
သဘောဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ရေချိုးသန့်
စင်ဖို့ လိုပါသည်။ တအားပူတယ်ဆိုပြီး
ရေကိုအဆောတလျှင် မချိုးသင့်ပါပေ။
ပူပြင်းသည့်အချိန်အခါ ရေချိုးလိုပါက
အောက်ပါအတိုင်း သတိယှဉ်လျက် ရေ
ချိုးသင့်ပါသည်။

- (၁) ရေမချိုးမီ ငါးမိနစ်ခန့်နေ၍ ရေ
အသောက်လိုက်ပါ။
  - (၂) မိမိခံတွင်းနှင့် သင့်သလောက်
ရေကို ငုံ့ထားပြီးမှ နေဖြူကိတ်ကို ရေ
လောင်းပါ။
  - (၃) ခဏ ရပ်ထားပြီးနောက် ခူး
ခေါင်းအောက်ပိုင်းကို ရေလောင်းပါ။
  - (၄) နောက် ခဏနားပြီး ပေါင်ရင်းမှ
၍ ရေလောင်းပါ။
  - (၅) အေးလာပြီဆိုမှ လည်ပင်းမှစပြီး
ခန္ဓာကိုယ်ကို ရေလောင်းပါ။
  - (၆) ဦးခေါင်းမှ အပူငွေ့များ တရှိန်
နှိန်ထွက်လာမည်။ နှစ်မိနစ်လောက်ကြာ
မှ ဦးခေါင်းမှစ၍ လောင်းချိုးရပါမည်။
  - (၇) ရေချိုးပြီးသည်အထိ ငုံ့ထား
သော ရေကို ဆထူးပစ်လိုက်ပါ။ ထွေး
လိုက်သောရေသည် ရေခဲနွေးကဲ့သို့ ပူနွေး
နေသည်ကို သိရှိရပါလိမ့်မည်။
- ရေချိုးနေစဉ် ခန္ဓာကိုယ်အောက်
ပိုင်းမှ ပြန်တက်လာသော အပူငွေ့များ
သည် ခံတွင်း၌ငုံ့ထားသောရေနှင့် လုံး
ထွေးပါသွားသဖြင့် ဖျားနာခြင်းကို ကာ
တွယ်စေပါသည်။ ဤရေချိုးနည်းများကို

နွေရာသီတွင်သာမက အခြားရာသီများ
တွင်လည်း နေပူရှိန်ကို ချင့်ချိန်၍ အသုံး
ချခြင်းအားဖြင့် အအေးမိ ဖျားနာခြင်း
ကင်းစေပါသည်။

**ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား
အားကစားခြင်းနှင့်
လမ်းလျှောက်ခြင်း**

လူခန္ဓာကိုယ်ရှိ သွေးကြော စေ
ကြောများ ပုံမှန်လည်ပတ်မှုနှင့်နေရေခဲ
ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား အားကစားခြင်းများ
ကို နေ့စဉ်မှန်မှန်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်
ပါသည်။ ဥပမာ - ကြက်တောင်ရိုက်
ခြင်း၊ ဘောလုံးကစားခြင်း၊ စက်ဘီးစီး
ခြင်း၊ ဂေါက်သီးရိုက်ခြင်း၊ ခြင်းလုံးကစား
ခြင်း၊ တင်းနစ်ကစားခြင်း၊ ရေကူးခြင်း၊
လမ်းလျှောက်ခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့အသံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား
တို့မှ နံနက်ခင်းတွင် ထုတ်လွှင့်ပေးသော
ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်း
များ လုပ်လျှင်လည်း ရပါသည်။ မြန်မာ
နိုင်ငံရှိ တရုတ်အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး
ကြီးတို့သည် ကန်တော်ကြီး၊ အင်းလျား
ကန်၊ မန္တလေးကျွန်းဘေးတို့တွင် နံနက်
ခင်း ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းများလုပ်
နေကြသည်မှာ အတုယူဖွယ်ကောင်း၏။

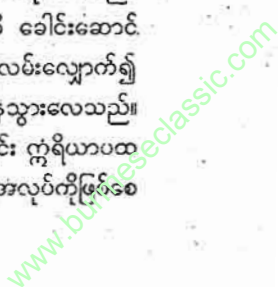
လမ်းလျှောက်သည့်အခါတွင်
'အဘိုးကြီးအို ခါးကုန်းကုန်း မသေပါနှင့်
ဦး၊ နောက်နှစ်ခါ တန်ဆောင်မုန်း ပွဲ
ကြည့်ပါဦး' ဟု အပြောမခံရအောင်
လမ်းလျှောက်သည့်အခါ ခါးကိုမတ်၍
လျှောက်ပေးပါ။

- လမ်းလျှောက်ခြင်းသည်လည်း
လူကြီးများနှင့်သင့်လျော်၍ ကျန်းမာရေး
ကို အထူးအထောက်အကူပြုပါသည်။
ဘာသာရေးအရ လမ်းလျှောက်ခြင်း
(၁) စကြိုလျှောက်ခြင်း၏ အကျိုးတို့မှာ
(၁) ခရီးရှည်သွားနိုင်ခြင်း
(၂) မည်သည့် အမှုကိုစွဲတွင်မဆို
အပင်ပန်းခံနိုင်ခြင်း
(၃) အနာရောဂါနည်းပါးခြင်း
(၄) အစာကြေညက်လွယ်ခြင်း

(၅) တည်ကြည်သော သမာဓိတရား
ရရှိခြင်း တို့ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုတွင် လမ်း
လျှောက်ခြင်းလည်း ပါဝင်ပြီး လမ်း
လျှောက်ခြင်းကြောင့် အဝလွန်ရောဂါ၊
သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဆီးချို
ရောဂါနှင့် အဆစ်အမြစ်နာကျင်ရောဂါ
ရောင်ရမ်းခြင်းတို့ ဖြစ်ပွားမှုကို ကာကွယ်
ထားမြစ်စေပါသည်။ လမ်းလျှောက်ခြင်း
၏ အကျိုးတရားများမှာ . . .

- (၁) သွေးလည်ပတ်မှု ကောင်းပြီး
အထူးသဖြင့် အသက် နှလုံးတို့၏ သွေး
လည်ပတ်မှု ကောင်းမွန်ခြင်း။
  - (၂) လေပြတ်ခြင်း နှလုံးရောဂါ ခြေ
တရက်ဖြစ်ခြင်းတို့မှ ကာကွယ်နိုင်သော
သဘောရှိခြင်း။
  - (၃) အဝလွန်ရောဂါနှင့် သွေးပေါင်
ချိန် မြင့်တက်မှုတို့ကို အစောအသင့်
ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
  - (၄) သွေးထဲရှိ အဆီဓာတ် (choles-
terol) နှင့် သကြားဓာတ်များကျစေခြင်း။
  - (၅) တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကြွက်သားများ
သန်မာဖျတ်လတ်စေခြင်း။
  - (၆) စိတ်နှလုံး တင်းမာမှုကို လျော့
စေခြင်း။
  - (၇) အရိုးများ ကြံ့ခိုင်သန်မာစေ၍
အရိုးပွမှု၊ အရိုးအဆစ် ကိုက်ခဲမှုများကို
ကာကွယ်စေသည်။
  - (၈) သွေးတိုးကျစေခြင်း။
  - (၉) မိမိကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိ၍
စိတ်ပျော်ရွှင်ကျန်းမာစေခြင်း။
- လမ်းလျှောက်ခြင်းသည် အသက်
အရွယ်မရွေး၊ လူတန်းစားမရွေး ငွေကုန်
ကြေးကျမှု မရှိသည့် အကောင်းဆုံး
ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုဖြစ်ပါသည်။ နေ့စဉ်
မှန်မှန် မိနစ်(၃၀)လမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့်
အသက်ရှည်ကျန်းမာစေနိုင်ပါသည်။
တရုတ်ကုမင်တန်ပါတီ ခေါင်းဆောင်
ချန်လီဖူးသည် နေ့စဉ်လမ်းလျှောက်၍
အသက်(၁၀၀)အထိနေသွားလေသည်။
လူတိုင်း လူတိုင်း ကုန်ရိယာပထ
မှုတစေရန် မည်သည့်အလုပ်ကိုဖြစ်စေ

လုပ်သောအခါ စွဲမြဲတာရှည်စွာ လုပ်
ကိုင်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း သော
ဣရိယာပုတ် ပြောင်းလဲခြင်းအမှုကို
အခြေအနေအားလျော်စွာ ပြုလုပ်ပေးမှ
သာ ထိုင်ရင်း နေရင်း ရောက်မရဘဲ
ဆေးဝါးဓာတ်စာ မစားရဘဲ နေ့စဉ်
ကျန်းမာရေးသာဘဲ ရကြပေမည်။

ဘယ်လွှမ်းမိုးစွာ၊ ညာလွှမ်း
ဖြစ်ပျက်၊ ဤနှစ်ခုဘဲ ပျက်ခံရသူ
ဆိုအပ်သော ဝိသယနာယကီနှင့်ညီစွာ
လမ်းလျှောက်နိုင်ကြပါမူ ကျန်းမာရေး
အတွက် ကောင်းပြီး အမတ်နိဒ္ဒာန်ဖြည့်
သို့လည်း ရောက်ကြောင်းအထောက်
အပံ့ ပြုကြပေလိမ့်မည်။ လမ်းလျှောက်
သည့်အခါ ကိုယ်ကိုမတ်၍ လျှောက်ခြင်း
သည် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကောင်းမွန်
ရေးအတွက် လိုသောအချက်တစ်ချက်
ဖြစ်ပါသည်။ ချွတ်ကုန်းကုန်းနှင့် ကုပ်
ချောင်းချောင်း လမ်းလျှောက်ခြင်းသည်
လူ၏တင့်တယ်မှုကို ဖျက်ဆီးသည့်ဟန်
အမူအရာများဖြစ်သည်။

မိမိ၏ ကိုယ်နေကိုယ်ထားသည်
မိမိကိုယ်မိမိ ယုံစားအားထားသောစိတ်
ကို တိုးပွားစေသည်။ စစ်ပညာသင်တန်း
မတက်မီနှင့် စစ်ပညာသင်တန်း သုံးလ
တက်ပြီး လူငယ်တစ်ယောက်၏ ကိုယ်
နေကိုယ်ထားကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင်
များစွာထူးခြားပြောင်းလဲသည်ကို တွေ့ရ
နိုင်သည်။ သင်တန်းတက်ပြီးသူ၏ လမ်း
လျှောက်ဟန်သည် ဖြောင့်မတ်ပြီး ပိုမို
မြင့်မားသည့်အသွင် ဆောင်လာသည်။
ထို့ကြောင့် ဦးခေါင်းကိုထောင်၍ ကိုယ်
ကိုမတ်ပြီး လမ်းလျှောက်သည့် အလေ့
အကျင့်ပြုပါ။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ချို့ယွင်း
ချက်တစ်ခုမှာ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် ရှက်
ရွံ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးများပင် ဤအချက်ကို ချို့ယွင်းချက်
များ ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော် လူများရှေ့ရောက်လျှင်
မိမိစိတ်ကိုထိန်း၍ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းနှင့်
ရှက်ရွံ့ခြင်း တို့ကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ပါ။

ဦးခေါင်းကိုမြင့်၍ (ဝါ) မော့၍ ကိုယ်ကို
မတ်မတ်ထားခြင်းက ထိုစိတ်များကို
တိုက်ဖျက်ရာ၌ များစွာအထောက်အကူ
ပြုပါသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းလျှောက်
ရာ၌ ကျန်းမာရေးသာမက လူ၏ ကိုယ်
ရည်ကိုယ်သွေးကိုပါ မြှင့်တင်ပေးသဖြင့်
ဦးခေါင်းမြင့်လျက် ကိုယ်မတ်မတ်လမ်း
လျှောက်ကြရန် ကြိုးစားသင့်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် လမ်းလျှောက်ခြင်းသည်
အကောင်းဆုံး အားကစားနည်းတစ်ခု
အဖြစ် ဆိုကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အသက်အရွယ် အိုမင်းလာ
သည့်အခါ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် ဝေဒနာ
တစ်ဝတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာလှုပ်ရှားမှုမရှိ
ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရသည်ဟု ပညာ
ရှင်များ လေ့လာတွေ့ရှိကြပါသည်။
လမ်းလျှောက်ခြင်းသည် ရုပ်ဝတ္ထုကိုယ်
ခန္ဓာနှင့် စိတ်ချမ်းသာမှုကိုပါ ပေးစွမ်း
နိုင်ကြောင်း သိရှိလေ့လာရပါမည်။

တောင့်တင်းနာကျင်မှု၊
တိုက်ခံမှုများပပျောက်ခြင်း

ကြွက်သား အရိုးအဆစ်များ
သည် မလှုပ်ရှားဘဲ ကြာကြာနေပါက
တောင့်တင်းသေးသိမ်သွားတတ်ပါသည်။
လမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန်
ဝန်ကို မျှတသက်သာစွာ ထမ်းဆောင်
နေရ၍ ကြွက်သားနှင့် အဆစ်အမြစ်
များ မထိခိုက်အောင် သွေးလည်ပတ်မှု
ဖြစ်စေပါသည်။

ရုပ်ရည်ကို တင့်တယ်စေခြင်း

အသက်ကြီးလာသူသည် ငယ်
စဉ်က တင်းရင်းနေသည့် ကြွက်သား
များသည် ကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားဒဏ်ကြောင့်
အသက်(၃၀)ကျော်ပါက လျော့ရဲတွဲကျ
လာတတ်ပါသည်။

သို့သော် လမ်းလျှောက်ခြင်း
ကြောင့် လက်မောင်းများပါ လှေ့၍
လျှောက်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား
လှပစေ၍ အဓိကကြွက်သားဖြစ်သော
ပခုံး၊ လက်မောင်း၊ ကျောပြင်၊ ဝမ်းဗိုက်၊

ခြေထောက်၊ တင်ပါးများရှိ ကြွက်သား
များ ကျစ်လျစ်သန်မာစေပါသည်။ သွေး
လည်ပတ်မှု ကောင်းပြီး အကြောများ
ပျော့လာသည့်အတွက် အကြောတင်
ခြင်း၊ အကြောထုံးခြင်းများ မဖြစ်ပေါ်
စေပါ။

သောကကင်းဝေး အိပ်ပျော်ဆေး

ဒေါက်တာ ကလောဗီလာ ဆို
သည့် စိတ်ရောဂါပါရဂူကြီးက စိုးရိမ်
သောက ဒေါသဖြစ်စရာ၊ စိတ်ညစ်စရာ
များ တွေ့ကြုံသည့်အခါ ၁၅ မိနစ်ခန့်
လမ်းလျှောက်ပါဟု အကြံပြုထားပါ
သည်။ ဒေါက်တာ ဟန်တန်ဂျိုင်း ဆို
သည့် မျက်စိပါရဂူအထူးကုဆရာဝန်ကြီး
က တစ်ပတ်တွင် သုံးကြိမ် ခုနစ်မိုင်ခန့်
ဝေးသည့် အလုပ်ဌာနသို့ လမ်းလျှောက်
သွားလေ့ရှိ၏။ ဤသို့လမ်းလျှောက်ခြင်း
၏ရလဒ်ကား ကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်
ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်
ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး နှစ်နာရီအလိုတွင်
လမ်းလျှောက်ခြင်းသည် ညအိပ်ပျော်
ကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်စေပါသည်။

အကြံကောင်း စိတ်ကူးကောင်းများ
ပေါ်စေခြင်း

ပန်းချီပညာရှင်ကြီးများ၊ အတွေး
အခေါ်ပညာရှင်ကြီးများသည် ၎င်းတို့၏
အတွေးအကြံများအရ လမ်းလျှောက်
ခြင်းသည် စိတ်ကူးဉာဏ်သစ်များ ပေါ်
လာစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ထို့
ကြောင့် အလုပ်တစ်ခုစီခါနီး လက်ထိ
နောက်ပစ်၍ လမ်းလျှောက်စဉ်းစားခန်း
ဝင်လေ့ရှိသည်။ မိုင်ပေါင်းများစွာ လမ်း
လျှောက်ကြသူများကလည်း လမ်း
လျှောက်လေ့ကျင့်မှုသည် ဦးနှောက်၏
စွမ်းဆောင်ရည်ကို မြှင့်တင်ပေးသည်ဟု
လက်ခံထားကြသည်။

လမ်းလျှောက် သူများသည်
သာမန်လူများထက် မျက်စိအကြည့်ခံ
ဓာတ် ပိုကောင်းခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ်
ပိုကောင်းခြင်းကို တွေ့ရှိရသည်။

ဆင်တဲ့ ဆီးရည်များအဖြစ် ပြောင်းလဲ
သွားပါလိမ့်မယ်”

ဆီးပူညောင်းကျ

“ပြီးတော့ ဆရာမ၊ အညောင်း
ဆိုင်ရလွန်းလို့ အပူတွေငုပ်လို့ဖြစ်ဖြစ်၊
ညော့ကြီးလို့ဖြစ်ဖြစ် ဆီးတွေပူ ညောင်း
ညောက်ခဲပြီး ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ
ဖြစ်ပြီး ဝေဒနာခံစားနေရပြီဆိုရင် သက်
သာပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ မြန်မာ့ဆေးနည်း
ဆစ်ခုလောက် အမိန့်ရှိပါဆရာမ”

“အင်း ဒါလဲမခက်ပါဘူး၊ ကန့်
စွန်းရွက်ရအောင် ရှာပါ။ လတ်ဆတ်တဲ့
ကန်စွန်းရွက်ရရှိလာရင် ရေဆေးပြီး ထု
ဆောင်းပါ။ ပြီးရင် ပိတ်စိမ်းပါးထဲထည့်၊
အရည်ညှစ်ပါ။ ရလျှင် ၎င်းအရည်ထဲကို
သကြားအနေတော်ထည့်ပါ။ သမအောင်
ဆူပါ။ တစ်နေ့ သုံးကြိမ် လက်ဖက်ရည်
နွမ်း တစ်ခွန်းစာစီ သောက်ပါ။ ဆီးပူ
ညောင်းကျရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားပါ
လိမ့်မယ်။ အဲဒီဆေးက ရေငတ်ဝေဒနာ
ပါ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာမ
နယ်”

ညှင်းရောဂါ

“ညှင်းခဲတော့ လူလှ၊ ညှင်းထူ
တော့ လူနုဆိုတဲ့ စကားပုံအတိုင်း ညှင်း
ဆွပေါက်ပြီး ပွားလာရင် အရေပြား
ရောဂါဖြစ်လာနိုင်တယ် မဟုတ်လား
ဆရာမ၊ အဲဒီလို ညှင်းပေါက်တာလဲ
တောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ညှင်း
ခေါက်ရင် ဘာဆေးများ ကုသလို့ရနိုင်
တယ်ဆိုတာ”

“ဒါလဲ မခက်ပါဘူး၊ နံ့သာဖြူ
လေးပဲသား၊ လက်ချား တစ်ကျပ်သား၊
ဆံပရာရည် တစ်ကျပ်သား၊ ရအောင်
ဆောင်ရွက်ပြီး ရောသမမွေပါ။ ပြီးလျှင်
ညှင်းအိပ်ရာဝင်ခါနီးတိုင်း ညှင်းပေါက်တဲ့
နေရာတွေ လိမ်းပေးပါ။ ရက်အနည်း
သယ်အကြာမှာတော့ အားလုံး ပကတိ
အသားအတိုင်း ပျောက်ပါမယ်”

“မှတ်ထားပါပြီ ဆရာမရေ”

ထမင်းရည်ပူ

“ပြီးတော့ ဆရာမ၊ ထမင်းရည်
ငဲ့ချက်ကြတဲ့ အိမ်ရှင်မများအတွက်
တကယ်လို့ ထမင်းရည်အပူလောင်တာ
မျိုး ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် အဖု
ပေါက်အနာတွေဖြစ်အောင် သက်သာ
ပျောက်ကင်းတဲ့ဆေးနည်း မှတ်သားပါ
ရစေ”

“အင်း မခက်ပါဘူး၊ မိုးမိုးရယ်၊
မိုးမိုးရဲ့ မီးဖိုချောင်က ကြက်သွန်နီဥကြီး
ရရင် အဆင်ပြေပါပြီ။ ကြက်သွန်နီဥကြီး
ကို ထုထောင်းပြီး ပိတ်စိမ်းပါးနဲ့အရည်
ညှစ်ပါ။ အဲဒီအရည်ကို တစ်နေ့ သုံးခါ
လောက် လိမ်းပေးမယ်ဆိုရင် အဖုလဲ
မပေါက်၊ အနာလဲမဖြစ်တော့ဘဲတောင်း
သွားပါလိမ့်မယ်။ မှန်မှန်လိမ်းပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါပြီ ဆရာမ”

ထိခိုက်ဒဏ်ရာ

“အလုပ်လုပ်ရင်း ကိုင်ရင်းနဲ့
မတော်တံဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ သွေးထွက်
သာမက ကိုက်ခဲနာကျင်မှုတွေလဲ ဖြစ်
လာမယ်ဆိုရင် ဆရာမ အဲဒါ ဘာဆေး
များ သက်သာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်
ပါသလဲရှင်”

“မခက်ပါဘူး၊ သက်ရင်းကြီးရွက်၊
ချင်း၊ မိဿလင်ဥ၊ နန္ဒင်းတက် အဲဒီ
ပစ္စည်းလေးမျိုးရအောင်ရှာပါ။ အဖျူစုပါ။
ထုထောင်းပါ။ ပြီးတော့ ကိုက်ခဲနေတဲ့
အနာပေါ်အုံပေးပါ။ အဝတ်ပါးနဲ့ (ပတ်
တီးလိပ်)စည်းထားပါ။ မကြာမီ သက်
သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

ဇူးတိုက် ခါးတိုက်

“အလုပ်လုပ်ရင်း၊ သွားရင်းလာ
ရင်း အထိုင်အထ အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး
ဗူးတွေကိုက်၊ ခါးတွေနာ ဝေဒနာတွေ
ခံစားနေတာမျိုးတွေအတွက် ဆေးနည်း
လိုချင်ပါတယ်ရှင်”

“ဒါလဲ ဘာမှခက်စရာမရှိပါဘူး၊

အဲဒီကိုက်ခဲနာကျင်နေတဲ့ ခါး ဗူးနေရာ
ကို ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး ရေလောင်းပေးရ
မယ်။ ခါးကိုလဲ ရေဖတ်နဲ့ဆုပ်ပေးရမယ်။
ပြီးရင် ရေခြောက်အောင်အဝတ်နဲ့သုတ်
ပေးပါ။ နံ့သာဖြူသွေးထားတဲ့အရည်နဲ့
သံပရာရည်ရောစပ် လိမ်းပေးပါ။ နန္ဒင်း
တက်ကို သွေးပြီး ယမ်းစိမ်းအနည်းငယ်
ထည့်စပ်ပြီး လိမ်းပေးပါ။ ခုနစ်ရက်
လောက်ပျောက်ကင်းသက်သာပါတယ်။
ဆောင်ရွက်ကြည့်လိုက်ပါ”

ဓမ္မတာမှန်လာစေဖို့

“ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်မတို့အမျိုး
သမီးတွေရဲ့ လစဉ်ပုံမှန် ဓမ္မတာကိစ္စပဲ
ဆရာမ၊ မမှန်မကန်များ အကယ်၍ ဖြစ်
လာပြီဆိုရင် ဘယ်လိုဆေးဝါးတွေ သုံး
ရမယ်ဆိုတာတွေ ညွှန်ကြားပါ ဆရာမ”

“အင်း မခက်ပါဘူး၊ မီးယပ်ဆေး
ဖော်စပ်ရာမှာ အရေးပါတာ ရှားစောင်း
လက်ပပ်ရအောင် ရှာပါ။ ရရင် အခွံပိုး
ပါးလှီးပြီး ဟင်းခါးချက်၊ မကြာခဏ
သောက်ပေးပါ။ အမျိုးသမီးများ ဓမ္မတာ
မှန်လာရုံမကဘူး၊ သွေးသား ကြည်လင်
သန့်ရှင်းလာမယ်။ လှတစ်မျက် ယဉ်တစ်
ကိုယ်လုံး ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ
သေချာမှတ်ပေတော့”

ဓား၊ လှံ၊ သံ စူးရှလျှင်

“ဆရာမ၊ အလုပ်လုပ်ရင်း သွား
ရင်း လာရင်း ထိခိုက်ရှုတာ သံစူးတာ
တို့ တကယ်လို့ဖြစ်ရင် အမြန်ဆုံးနဲ့ အထိ
ရောက်ဆုံး ဆေးကုသမှုကို အမိန့်ရှိပါ
ဦးရှင်”

“ဒါလဲ ခက်စရာအကြောင်းမရှိ
ပါဘူး၊ ဓားရှု သံစူး တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဒဏ်
ရာကို အရင် သန့်ရှင်းအောင် ခုရဆေး
ပါ။ ပြီးရင် ကြက်သွန်နီဥကို ထုထောင်း
ပြီး အုံပေးရမယ်။ အဝတ်ပါးနဲ့ စည်းပေး
ရမယ်။ တစ်ညပြီးရင် ပြန်ခွဲ၊ ရေခဲနွေးနွေး
သန့်ရှင်းဆေးကြောပြီး ကြက်သွန်နီဥကို
ပဲ ထုထောင်းအုံ၊ အဝတ်ပါးပတ်၊ ဒီနည်း
အတိုင်း သုံးလေးရက်ဆို ပျောက်ပါပြီ”

www.burmeseclassic.com

နိဒါန်း

“ဆရာမနောက်တစ်ခုက ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးအမေများပေါ့ခွင်၊ ကလေးကိုက်လိုက်လို့ဖြစ်ပြန်၊ မသန့်ရှင်းလို့ဖြစ်ပြန် နှိုသီးခေါင်းအနီးတစ်ဝိုက်မှာ အနာပေါက်ခဲ့ရင် (နိဒါန်း) အမြန်ပျောက်ကင်းစေမယ့် ဆေးနည်းလိုအပ်ပါတယ်ခင်”

“မိနီပြောတာမှန်ပါတယ်၊ မခက်ပါဘူး နိဒါန်းဝေနေချင်တဲ့အတွက် ဆေးကတော့ လင်းနဲ့ ဝှောင်ပဲခိုးပေါင်းပင်တဲအဖြစ် အဆိုပါပစ္စည်းနှစ်မျိုးကို ဆတူရောနှော ကြိုက်ခြေပေးပါ၊ ငြိတ်ဖက်ရလာပြီဆိုရင် နှိုသီးခေါင်းတစ်ဝိုက်အုံပေးပါ။

အနာဖြစ်တဲ့ နှိုသီးခေါင်း နှိုသီးတစ်ဝိုက်မှာ မကြာမီ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။ သန့်ရှင်းအောင် ရေနွေးလေးနဲ့ ဖန်ရည်ဆေးပေးရပါမယ်။ အများအားဖြင့် ကျေးလက်တောရွာတွေမှာ ဒီဆေးနည်းဟာ လွန်စွာထိရောက်မှာပါ”

ကလေးငိုလျှင်

“အမေတွေ ပြီးပြန်တော့ ကလေးဘက်လှည့်ပြီးမယ် ဆရာမတချို့ ကလေးငယ်တွေ ဘာရယ်တိတိကျကျ မဟုတ်ဘဲနဲ့ လူကြီးတွေပတ်ဝန်းကျင်မှာ အနေနှင့် အယုတ်ဖြစ်လောက်အောင် နေ့စဉ်ငိုတတ်ကြတယ်လေ။ အဲဒီနေ့စဉ် ပုံမှန်ငိုတတ်တဲ့ ကလေး အငိုတိတ်သွားအောင် ဘယ်လိုလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ လေး မှတ်ချင်ပါတယ် ဆရာမ”

“ဒါလဲ ဘာမှခက်စရာ မရှိပါဘူး။ အဲဒီကလေးငယ်ကို ကြောင်ပန်းရွက် ပြုတ်ပြီးတော့ အဲဒီပြုတ်ရည်နဲ့ ရေချိုးပေးရပါမယ်။ ပြီးတော့ အိပ်ရာအောက်မှာ ကြောင်ပန်းရွက်တွေခင်းပြီး သိပ်ပေးရပါမယ်။ အဲဒီလိုများ လုပ်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် နေ့တိုင်းငိုတဲ့ကလေး အငိုတိတ်သွားပါလိမ့်မယ်။ နားမချမ်းသာတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်လဲ အေးချမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ စိတ်ချမ်းသာသွားပါလိမ့်မယ်”

နိဒါန်း နို့ထွက်နည်း

“ပြီးတော့ အမေတချို့ ကလေးက နို့အရမ်းစို့တာတစ်ကြောင်း၊ အမေက နို့ထွက်သိပ်မကောင်းတော့ဘဲ နို့ခန်းချင်နေပြီ။ အဲဒါဆို ဘယ်လိုများကုသသင့်တယ်ဆိုတာမှတ်လိုပါတယ်ဆရာမ”

“အိုး ဒါလဲမခက်ပါဘူး မမိုးရေသဘောသီး အစိမ်းတစ်လုံးရှာပြီး ခြစ်ပါ၊ ခြစ်ရောမခိုရင် ပါးပါးလှီး၊ ဟင်းခါးချက်ပါ၊ ငရုတ်ကောင်းစေ့ကို ထောင်းထု အခတ်ပြုလုပ်ပါ၊ အားရပါးရ သောက်ပေးပါ၊ နို့ထွက်တတ်ပြီး ကလေးအတွက် အာဟာရလုံခြုံစိတ်ချသွားရပြီပေါ့”

နှာမွန် နှာစေးရောဂါ

“အဲ နောက်တစ်ခုက ဆရာမ၊ နှာစေး နှာမွန်တာ အဲဒါတွေ ရောဂါမပြင်းထန်မီပေါ့။ နှာရည်စိမ့်ဖြစ်လာပြီဆိုရင် အမြန်ပျောက်ကင်းသက်သာစေမယ့် ဆေးနည်းလုပ်ပါဦးရှင်”

“အင်း ခက်စရာမရှိပါဘူး။ ဒန့်သလွန်ရွက် ပြုတ်တို့စားပေးပါ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ကြတ်သွန်ဖြူ ဓားပြားရိုက် ငရုတ်ကောင်းနည်းနည်းကဲပြီး ထောင်းထည့်။ ဒန့်သလွန်ရွက်ဟင်းခါး ချက်သောက်မယ်ဆိုရင် မမိုးရေ နှာမွန်တာတွေ နှာစေး နှာရည်ယိုတာတွေ ပျောက်သွားမှာ သေချာတယ်နော်”

နားအူ နားတိုတ်

“ဆရာမ၊ ကျွန်မတို့ လူတွေမှာ အမြင်အာရုံသာ မဟုတ်ဘူး အကြားအာရုံလဲ အရေးကြီးတာပဲ။ ရေဝင်လို့ ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားအကြောင်းကြောင်းဖြစ်ဖြစ် နားအူနားကိုက်များဖြစ်ရင် အမြန် သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ ဆေးနည်း လိုချင်ပါတယ် ဆရာမ”

“မှန်တယ်၊ ဒါလဲ အများကြီးခက်စရာမရှိပါဘူး။ ချင်းစိမ်းကို သတ္တုရည် ကျအောင် ညှစ်ယူပါ။ ပိတ်စိမ်းပါးနဲ့ စစ်ပါ။ ရပြီဆိုရင် မီးခဲပေါ် ခပ်နွေးနွေး

အနေအထားရရန် အပူပေးပါ။ အနေအထား သင့်လျော်ပါက အဲဒီစိမ်း သတ္တုရည်အား ဝါဂွမ်းသန့်သတ္တုပြီး နားမှာခတ်ပေးပါ။ အဲဒီလိုလုပ်ဆိုရင် နားအူတာ နားကိုက်တာ သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

“ဒါ ရှေးက ဆေးနည်းတွေနော် ဆရာမ”

နှင်းစူဝေဒနာ

“ပြီးတော့ ဆရာမ၊ တော်တော်နဲ့လဲမပျောက် လူတောမတိုးဝံ့အောင် အရပ်ဆိုးတဲ့ အနာကြီးစာရင်းဝင် နှင်းပေါက်တာမျိုးတွေ တွေ့ရပါတယ်။ လဲ တော်တော်နဲ့ မတွေ့တတ်ဘူးပြောကြတယ်။ အဲဒီနှင်းစူဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ဘယ်ကုသရမယ်ဆိုတာလဲ အမိန့်ရှိပါခင်”

“အင်း မခက်ပါဘူး။ ဆေးနည်းများပြီး ပျောက်ခဲ့တာ ဆေးနဲ့အမှန်မတွေ့လို့ပါ။ လက်ခုပ်သီး (အဝှင်းမစင်နံနံသည့်)အခွံကို ရရင် အခြောက်လှန်းပါ။ ခြောက်ပါက မီးဖုတ် ပြာချပေါ့။ ၎င်းပြာကို အုန်းဆီစစ်စစ်နဲ့ ဖျစ်ဖျက်လေးဖျော်ပြီး နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ် နှင်းခူယားနားလက်ဖက်ခြောက်ခတ်၊ ရေနွေးကြမ်းနွေးနဲ့ ဖန်ရည်ဆေးပြီး အနာကို ဆေးဝင်အောင် လိမ်းပေးပါ။ နေ့ချင်း ညချင်း ဆိုသလို သိသိသာသာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်(လက်တွေ့ပျောက်ကင်းသူများ ထောက်ခံချက်များ ရရှိထားပါသည်) သေသေချာချာ လိမ်းပါ”

“ဒါဆို အိုကေ ဆရာမရေ အဲဒါရောဂါက အာမခံပြီး ကုနိုင်လောက်ပြီပေါ့”

“မမိုး ကုပေတော့၊ ကဲ ရေနွေးသောက်ကြဦး၊ ဒီတစ်ပတ်တော့ သေနားတာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ”

□ ထုနှာစီ (၅၅၅)

အမေ့အား

မောင်မောင်
(ခရီး)

အမေ့အား

ဖိုးတာတို့ သားအဖက အတော်
ရယ်နေရတယ်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်တာနဲ့
တကျက်ကျက်၊ ဖြစ်လိုက်ပြန်တော့
အော်ကြီးဟစ်ကျယ်။

ဖအေလုပ်တဲ့ ကိုကျော်မောင်
က တုတ်ဆွဲ ဓားဆွဲ၊ သားဖြစ်တဲ့
ဖိုးတာက သူ့အဖေ မခံချင်တဲ့ စကား

တွေ ပြောပြီး ထွက်ပြေးရော၊ ခဏနေ
တော့ သူ့အဖေဖို့ လက်ဖက်ရည်ထုပ်
(ပါဆယ်)တစ်ထုပ်ဝယ်လာပြီး ချော
လိုက်တော့ သားအဖနှစ်ယောက်သား
တစ်ယောက်ပခုံး တစ်ယောက်ဖက်လို့
“တဟီးဟီး”။

ကိုကျော်မောင် ဆိုင်လက်ဖက်
ရည်ကြိုက်တတ်မှန်း ဖိုးတာ သိနေတယ်
လေ။

ကိုကျော်မောင်က စိတ်ကြီး တယ်။ ထစ်ခနဲဆို တစ်ခုခုတို့ ပေါက်ခဲ့ ပစ်လိုက်ရမှ၊ သူ့ဒေါသက ဖိုးတာကို ပြေးတော့လို့ အခုတ်ပေးလိုက်သလို။ ဖိုးတာထပြီ ပြေးတော့မှ တုတ်ဆွဲပြီး လိုက်တော့တာ။

သူတို့သားအဖ ရန်ဖြစ်ရင် စိတ် ညစ်ရတဲ့သူက မခင်မြ၊ ဖိုးတာ အမေ လေး။ ကိုကျော်မောင် ဖွထားခဲ့သမျှ သိမ်းလို့မှ မပြီးသေးခင် သူတို့သားအဖ က အဆင်ပြေနေရော။

တစ်ခါများ ကိုကျော်မောင်မြို့ က အပြန် ထိတစ်စောင်ထိုးလာတုန်းက ပေါ့။

မြို့နှင့် ကိုကျော်မောင်တို့ ရွာ “သူဌေးကွင်း” နှင့်က တစ်ဆက်တည်း ပါ။ အလယ်မှာ သူဌေးကွင်း သင်္ချိုင်း တစ်ခုသာ ခြားနေတာ။ ဒါပေမဲ့ လူ ဆက်က ပြတ်မှပြတ်ဘဲ၊ သင်္ချိုင်းကုန်း နားက ကွင်းထဲမှာဆို နေ့လယ်ဘက် သစ်ပင်အောက်တွေမှာ အရိပ်ခိုသူတွေ နှင့်၊ ညနေဘက်ဆိုလည်း ဘောလုံးကန် သူတွေနှင့် ပြည့်လို့။

မခင်မြက အိမ်ဆိုင်လေး တည် ထားတော့ နံနက်တိုင်း မြို့သွားပြီး လိုတာလေးတွေ ဝယ်ခြမ်းပေးရတာ ပေါ့။ နံနက်စောစောထပြီး စက်ဘီးနှင့် သွားရင် နာရီဝက်လောက်ဆို ဈေးထဲ ရောက်ရော။ ဒီလိုပါပဲ။ သူဌေးကွင်းက လူတွေ နံနက်တိုင်း မြို့ပေါ်သွားကြ တာ။ အလုပ်လုပ်ဖို့လေ။ ဆိုင်ကယ်နှင့် စက်ဘီးနှင့်ရော၊ ခြေကျင်နဲ့ရော စုံလို့ ပါပဲ။ သူတို့ထဲမှာ အုန်းပင်တက်သမား၊ ကုန်ထမ်းသမား၊ ဈေးသည်တွေ၊ ဆိုက် ကားသမားတွေ၊ အိမ်အကူတွေ၊ အခြေ ခံ လူတန်းစား အားလုံးပေါ့။

ဈေးသည်တွေကဆို သူဌေးကွင်း ရွာကထွက်တဲ့ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ၊ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်စသည်ဖြင့် တနင့်တပိုး ထန်း ရွက်ပြီး ဈေးမှာ သွားရောင်းကြတာ။

ကိုကျော်မောင်က သူဌေးကွင်း၊ တံ့ထူး၊ တစ်ကြီးစတဲ့ရွာတွေမှာ စက်ဘီး

တစ်စီးနှင့် ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ လိုက်ကောက် ပြီး ဈေးထဲက တရုတ်အစိမ်းဆိုင်မှာ သွင်းတာ၊ အပြန်ကျ ဆိုင်အတွက် လိုတာလေးတွေ ဝယ်ခြမ်းပြီး ဈေးမကွဲ ခင် ပြန်လာရော။

မခင်မြဆိုင်က အိမ်ဆိုင်ဆိုပေ မယ့် အတော်ကြီးတာ။ ဒန်အိုး၊ ဒန်ခွက် ကအစ ပေါက်တူး၊ ပေါက်ပြားအထိ အစုံရောင်းတာလေ။ ဆိုင်အတွက် ဈေး ဝယ်ပေးရတဲ့ တာဝန်ကလည်း နေ့တိုင်း ပေါ့။

ကိုကျော်မောင်က လူကပ်စေးနဲ့ သူ့အတွက်ဆို ဘာမှ အပိုအကုန်ခံတာ မဟုတ်ဘူး။ ဈေးသွားရင်တောင် ထမင်း ဘူး ထည့်သွားတာ။ ရသမျှ ကျစ်ကျစ်ပါ အောင် စုတော့တာလေ။ ဒီတစ်ခါ မင်္ဂလာစုံတွဲထိုးလာတယ်ဆိုလို့ ဖိုးတာ တို့ သားအမိအတွက်တော့ အံ့ဩစရာ ကြီး။ မခင်မြက နှုတ်ဆိတ်နေပေမယ့် ပြဿနာ စလိုက်သူက ဖိုးတာ။

“အဖေ ထိလက်မှတ်ကပေါက်ပြီ ဆိုပါတော့၊ အဖေ ဘာလုပ်မှာလဲ” ဆိုတော့...

ကိုကျော်မောင် စဉ်းစားတယ်။ ပြီးတော့မှ...

“အလှူလုပ်မှာပေါ့ကွ” တဲ့။

“တကယ်လို့ အဖေထိလက်မှတ် က သိန်းငါးရာရပါပြီတဲ့၊ အဖေ လှူပစ် မှာလား”

“အာ ဘယ်ဟုတ်ဦးမလဲကွ၊ အိမ် ပြင်ဆောင်မယ်၊ ပိုတာ ကားဝယ်စီးမယ်၊ မသေခင် ကားတစ်စီးလောက်ဝယ်ပြီး ဘုရားစုံ လျှောက်ဖူးလိုက်ဦးမယ်”

ပြောရင်း ကိုကျော်မောင် မျက် နှာပြုံးနေတယ်။ ကောင်းမှုတူသိုလ်တစ်ခု တကယ်လုပ်နေရသလို ခံစားမှု ပီတိက သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လင်စေတယ်လေ။

ဖိုးတာက အလိုက်မသိစွာ သူ စကားကို ရှေ့ဆက်နေတယ်။

“အဖေက ကားအကြောင်းဘာ နားလည်လို့လဲ၊ အဖေသိတာ ထော်လာ ဂျီရယ်၊ ဝှန်ဒေါင်းရယ် ဒါလောက်ပဲတိုး

အမှန်တကယ်ဆို ငါ့သားလေး ထ ယောက်တည်းရှိတာ ဆိုင်ကယ်ထဲ တစ်စီးလောက် ဝယ်ပေးမယ်ဖြင့် မနှိုး ကားတစ်စီးနဲ့ ကြားဦးမလို့ပေါ့ထ ကားဖြင့် မမောင်းတတ်ဘဲနဲ့များ”

ဖိုးတာစကား နည်းနည်းလွန် ထ တော့ ကိုကျော်မောင် မျက်နှာတင်ထ နဲ့ “သင်မယ်ကွာ” ပြောရော။

“အဖေအရွယ်နဲ့ အသက်ဖြ ကျော်မှ ကားမောင်းသင်ဦးမလို့ပေါ့ထ အမှန်တကယ်ဆို ငါ့သားလေး ထ မောင်းသင်လို့ ပြောရမှာ၊ အဖေတို့မှ အကြင်နာတရားကို မရှိဘူး”

ဖိုးတာ စကားမဆက်ခင် မြ ထုံးဘူးကြီးက ဖိုးတာနောက်က ထဲ ခေါက်ခနဲ လာမှန်တယ်။ နောက်ထ ကြေးကွင်းအစ်ကြီး သူ့ဆီရောက် မခင် ဖိုးတာတစ်ယောက် ခြံရှေ့ရောက် နေပြီလေ။

သူတို့သားအဖက ဒီလိုပါပဲ။

ဖိုးတာရဲ့ နေ့စဉ်အလုပ် ကျရှင်တက်တာလေ၊ သုံးနှစ် နံနက်တိုင်း မခင်မြပြင်ပေးတဲ့ ထမင်း အဆာပြေစားပြီး စက်ဘီးတစ်စီး မြို့ပေါ်ကို ကျရှင်လာတက်တာ။ ည ပြန်ချိန်က သတ်မှတ်ချက် မရှိပါဘူး။

မခင်မြကလည်း သူ့သား တဆောင်တယောင် နေ့စဉ် ပြင်ထ တာ။ ထမင်းစိုင်းမှာ ဖိုးတာ ကြီးထ ပုစွန်တုပ်၊ မီးကင်၊ ငါးခူ စဉ်းထ ကဏန်း ဆီပြန်ဟင်းတွေ ရှာကြံချက် တဖြုဲဖြုဲစားနေတဲ့ ဖိုးတာကို ကြည့် တဖြုဲဖြုဲ ဖြစ်နေတာလေ။

ကိုကျော်မောင်နဲ့ မခင်မြ အိမ်ထောင်သက် ဆယ်နှစ်ကျော်မှ တာကို မွေးတာလေ။ သူတို့ အိမ်ထော ပြုတော့လည်း အသက်သုံးဆယ်ထ လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီးစာရင်းဝင်မှ လူ ချင်း စပ်ဟပ်ပြီး ပေးစားထားတာ မမြက အိမ်မှုကိစ္စ နိုင်တယ်။ အိမ်ထော

လုံတယ်ပေါ့။ ကိုကျော်မောင်က စီးပွား
ရှာ တော်တယ်။ ရှာသမျှစုမိတော့ အိမ်
ထောင်ပြုပြီး မကြာမီ တစ်အိမ်တစ်အိမ်
ထူထောင်နိုင်တာပေါ့။

ဒါပေမမ့် သူတို့ တောင့်တနေ
တဲ့ သားသမီးရတနာက ရကို့ မရတာ။
ကောင်းတယ်လို့ သတင်းကြားတဲ့ ဆရာ
တွေဆီ မခင်မြရောက်သွားပြီး သူတို့
ခိုင်းသမျှ နတ်ယတြာ၊ ဓာတ်ယတြာ၊
အကုန်လုပ်တာ။ မခင်မြ မရောက်ဖူးတဲ့
နတ်ကတော်တို့၊ ဗေဒင်ဆရာတို့ဆိုတာ
မရှိသလောက်ပါပဲ။

ရမယ့်ရတော့ မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်
လာတာလေ။ အစားအသောက်မပျက်
ဘဲ ရောင်းရင်း ဝယ်ရင်း အလုပ်လုပ်ရင်း
က သိသိသာသာ ပူလာတဲ့ဗိုက်ကို စမ်း
သပ်ကြည့်မှ ကိုယ်ဝန်ရှိတာတဲ့။ ပျော်
လိုက်တဲ့မှ ပြေးဟယ် လွှားဟယ် အလုပ်
လုပ်နေတဲ့ မခင်မြ၊ ချက်ချင်းကို အငြိမ်း
စားရသွားတာ။ အသက်ကြီးမှ ရတဲ့
ကလေးမို့ အဖိတ်အစဉ် ဖြစ်သွားမှာ
စိုးရိမ်လို့လေ။ မွေးလာတော့ ဖြူဖြူ ဖွေး
ဖွေးလေးမို့ ချစ်လိုက်ကြတာ တုန်လို့။
ကိုကျော်မောင်ဆို သူ့သားကို သူ့သွား
လေရာ ပခုံးပေါ်တင်ပြီး ခေါ်သွားတာ။

ဖိုးတာက စာလည်း တော်တယ်။
အဋ္ဌမတန်းအထိ ဆုတွေရခဲ့တာ။ နဝမ
တန်းအရောက်မှာ ဖိုးတာ ခြေလှမ်းစပြီး
ပျက်တော့တာပါပဲ။ သူပြောတဲ့ ကျွန်ုပ်
ဆိုတာ သူ့ဌေးကွင်း သင်္ချိုင်းမှာလေ။
တစ်နေ့လုံး ခိုးပစ်ပြီး ညနေကျအချိန်
မှန် အိမ်ပြန်ရော။ မခင်မြ သိတယ်။
လာပြီး သတင်းပို့တဲ့ ကျောင်းသားတွေ
ကို သူ့အဖေ ကိုကျော်မောင်ကို သွား
မပြောဖို့ ငွေပေးပြီး နှုတ်ပိတ်လိုက်တာ
လေ။

ဖိုးတာ ဆယ်တန်းကို သုံးကြိမ်
ဖြေပြီးပြီ။ သူ့မေးလိုက်တော့ အားရ
စရာ။ ခြောက်ဘာသာ ဂုဏ်ထူးပဲ
ရတော့မလို့လို့။ မခင်မြက ကြိုတင်ပြီး
ကြွားထားပေမမ့် အောင်စာရင်းမှာ
ပါလောတော့ သားအဖကြား ဆွဲဟယ်

လွဲဟယ် လုပ်ရပြန်ရော။ ဒါကလည်း
သုံးနှစ်ရှိပြီ။

ဒီနှစ်တော့ ကိုကျော်မောင်
အကြံတစ်ခုရတယ်။

ဒီကောင်ကို မိန်းမ ပေးစားရင်
ခြေငြိမ်မလားပေါ့။ မခင်မြနှင့် တိုင်ပင်
တော့ သူလည်း ဒီလို စဉ်းစားမိတာ
ကြာပြီဆိုပဲ။

ဖိုးတာက လူပုံခပ်ချောချော။
မိဘတွေကလည်း သူ့ဌေးကွင်းရွာမှာ
လူချမ်းသာ စာရင်းဝင်တွေဆိုတော့ မိန်း
ကလေးရှင်တွေက ဆွေမျိုးတော်ချင်နေ
ကြတာလေ။ သူတို့ထဲက ကိုကျော်
မောင် စိတ်ကြိုက် အေးရွာသူ ခင်မေရီ
ကို ရွေးလိုက်တာ။ ကိုကျော်မောင်
တင်တားတဲ့ စံတွေနဲ့ အားလုံး အကိုက်
ပဲ။ အိမ်ထောင်မှု လုံတယ်။ ရုပ်ချော
တယ်။ စိတ်ကောင်းရှိတယ်။ စီးပွားရှာ
ရာမှာဆိုလည်း ကောက်စိုက်ချိန်ဆို
ကောက်စိုက်ခေါင်းဆောင်က ခင်မေရီ
မှ ခင်မေရီ ဖြစ်နေတာ။ ဒီလိုပါပဲ စပါး
ရိတ်ချိန်၊ ပဲကောက်ချိန်ဆိုလဲ ခင်မေရီဆို
ခေါ်ချင်သူတွေ အလှအယက်။

သို့ပေမမ့် ကိုကျော်မောင်ရဲ့ စံ
ထဲမှာ ပါမလာဘဲ လစ်သွားတဲ့ ဟာ
ကွက်တစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒါ . . .

“ခင်မေရီက ဖိုးတာကို သိပ်ချစ်
တယ်” ဆိုတာပါပဲ။

ဖိုးတာတို့ ကံကောင်းချက်။
မခင်မြအပြင် သူမုန့်ဖိုး ကပ်ပြီး
တောင်းဖို့ လူတစ်ယောက်တိုးလာတာ
လေ။

မခင်မြက မီးဖိုချောင်ကိစ္စ အား
လုံး ခင်မေရီကို လွှဲထားတယ်။ ခင်မေရီ
က အချက်အပြုတ်တော်တယ်။ ဖိုးတာ
စားချင်တာ မရမက ရှာကြပြီး သူ့ရဲ့
လက်စွမ်း ပြထားတာ။

ကိုကျော်မောင်က ချွေးမလေး
မျက်နှာမငယ်အောင် ဖိုးတာကို အလုပ်
တစ်ခုခု ခိုင်းဖို့ မခင်မြနဲ့ တိုင်ပင်တယ်။

“ငါ့စိတ်ကူးနော် နှင့်သားကို
ဝစ်သောက်လေး တစ်စီးလောက် ဝယ်
ပေးပြီး ကယ်ရီဆွဲခိုင်းမလား”

ကိုကျော်မောင်စကား ကြား
တော့ မခင်မြ သူ့ရင်ဘတ်ကို ဖိထား
တယ်။ ဝစ်သောက် ဆိုတာ လိုင်စင်မဲ့
ဆိုင်ကယ်လေ။

“ကိုကျော်မောင်၊ ရှင် စဉ်းစား
ကြည့်၊ အတာက နဂိုကမှ ဆိုင်ကယ်
ဝယ်ချင်နေတာ၊ သူ့ဝယ်ပေးလိုက်ရင်
မြင်းကို အတောင်တပ်ပေးသလို နေမှာ
ပေါ့၊ နောက်ပြီး ရှင်မကြားဘူးလား ဆိုင်
တယ် အလှခံရတာတွေ၊ ဆိုင်ကယ်
မှောက်လို့ ဆိုတာတွေ တော်ပြီ တော်ပြီ”

မခင်မြ ခေါင်းခါခါ လည်ခါခါ
ကန့်ကွက်နေတော့ ကိုကျော်မောင်
လက်လျှော့ရတာပေါ့။

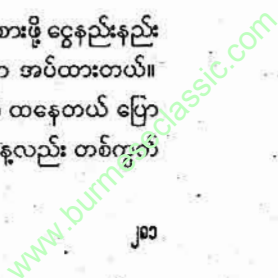
ဖိုးတာက အရင်လိုပါပဲ။ သူ
အမေဆိုင်အတွက် လိုတာလေးတွေ
ဈေးသွားပြီး ဝယ်လိုက်။ သူ့အဖေနှင့်
အဖော်လိုက်ပေးလိုက်နဲ့ အကြီးကောင်
ကောင်းကောင်းလေး နှစ်နှစ်နဲ့ အငယ်မ
ချစ်သဲပိုလေး သုံးလသမီးအထိ ဘာ
အလုပ်မှ မည်မည်ရရ မရှိသေးတာ။

ဖိုးတာ ချမ်းသာချင်တယ်။ သား
သမီးရမှ မိဘတာဝန်ကျေချင်လာတယ်။
သို့ပေမမ့် ပင်ပန်းမှာတော့ ကြောက်
တယ်လေ။

ဖိုးတာ မြို့ကို ဈေးဝယ်သွားရင်း
တစ်ခါတစ်ရံ သူ့လုပ်နေကျ အလုပ်
ကလေး ပြန်လုပ်ကြည့်တယ်။ နှစ်လုံး
ကစားတာလေ။

အဲဒီနေ့က ဖိုးတာ အတော်လေး
ရလိုက်တယ်။ တစ်ကွက်ဆို တစ်ကွက်
ပဲ။ အပြန်မှာ ခင်မေရီဖို့ ထာဘီတစ်ထည်
နှင့် ကောင်းကောင်းဖို့ ဘောလုံးလေး
ဝယ်ခဲ့တယ်။ အမေဖို့တော့ မဝယ်ရဲဘူး။
ပေါ်ကုန်မှာစိုးလို့။

သူပြန်ပြီး ကစားဖို့ ငွေနည်းနည်း
ချန်ပြီး ခင်မေရီဆီမှာ အပ်ထားတယ်။
ဖိုးတာတို့ ကံ ထနေတယ် ပြော
ရမလားပဲ။ နောက်နေ့လည်း တစ်ကွက်

ဆို တစ်ကွက်ပဲ။ ငွေအတော်မြက်မြက်
ကလေး ရလိုက်တယ်။ ခင်မေရီဆိုမှာ
သူ့အပ်ထားတာကို တွက်ကြည့်တော့
ငွေတစ်သိန်းတော်နေပြီ။ လက်ထဲမှာ
လည်း ပြန်တစ်ခွက် အလုံအလောက်
လေး။ ငွေရွာရတာ ဘာခက်လို့လဲ။
ဖိုးတာ ဒီလို တွေးတယ်။ နောက်ပြီး
ဒီငွေအရေအတွက်ကို ဝါသနာတူခင်း
ပေါင်ပြီး ပေါက်ဂဏန်းအထဲမှာ နာမည်
ပြီး ဆရာတွေနောက်ထိုက်တော့တာ။
ရေလမ်းဆို ခော်တော်လို့လှေငှားတယ်။
ကုန်းလမ်းဆို တားမီးလုံးငှားတာ။ ငွေ
နောက်လိုက်ဖို့ ငွေကို လမ်းခင်းရတာ
ပေါ့။

သို့ပေမည် ကံဆိုတာ အခက်သား
လေ။

ပင်လယ်အနီးက ရွာမှာနေတဲ့
နာမည်ကြီး အကြားအမြင်ဆရာကြီး
ချပေးလိုက်တဲ့ ၅ ထိပ်စီးဆွဲတာ နှစ်ပတ်
ရှိပြီ။ ထွက်မလာတော့ ဖိုးတာ ပြာနေ
ပြီလေ။ သူ စုဆောင်းထားတာတွေ
အပြင် ခင်မေရီကို တင်တောင်းထားတဲ့
ဆွဲကြီးလေးပါ အဆစ်ပါသွားပါရော။
ဖိုးတာရဲ့ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ ခင်မေရီ
ခမျာ ယောက္ခမတွေ မရိပ်မိအောင်
တော်လာထောင်အင်္ကျီတွေ နေ့တိုင်း
ဝတ်နေရရှာပြီ။

ငွေရွာရတဲ့ ဒုက္ခကို ဖိုးတာ ခံစား
နားလည်သွားပြီ။ အတော်လေးလည်း
အထိနာနေပြီလေ။

သူငွေကွင်းရွာမှာ အသုဘရှိ
တယ်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းက ကပ္ပိယကြီး
ဖိုးပန်းဖူး အသုဘလေ။ အသက်(၈၀)
ကျော် သားထောက်သမီးခံမရှိလို့ ဘုန်း
ကြီးကျောင်းမှာ နေနေတာ။ သူလည်း
နှစ်လုံး သုံးလုံး ဝါသနာပါတယ်။ အား
နေရင် အမြဲပဲ ဂဏန်းတွက်နေတာ။
ဖိုးတာနဲ့က အလွန်ခင်တယ်။ သူ့တွက်လို့
ရတဲ့ အပိုင်ကွက်ဆို ဖိုးတာကို အမြဲပေး
နေကျ။

ဖိုးတာ ဒီနေ့ မြို့မသွားဖြစ်ဘူး။
အလောင်းမြေကျတဲ့အထိ အကုန်လုပ်
ပေးရမယ်လေ။ အားလုံး ပြန်လာကြ
တော့ အဘိုးမြေပုံဘေးမှာ ဖိုးတာ
တစ်ယောက်တည်း အဘိုးမြေပုံကို
မှီထားရင်း ဖိုးတာ မျက်ရည်ကျတယ်။

“အဘိုးရယ်၊ အဘိုးမရှိတော့
သိပ်အားငယ်တယ်။ ဂဏန်းပေးမည့်
သူလဲ မရှိ တကယ်လို့ အဘိုးတမလွန်
မှာ ဂဏန်းရရင် ဒီညလာပေးပါနော်၊
ဒီအဝတ် အတော်ခွဲနေတာ၊ အဘိုးလို
ဂဏန်းပေးနိုင်တဲ့သူရှိရင်လဲ ခေါ်လာခဲ့
နော်၊ ကူညီပါ အဘိုး”

လို့ ပြောပြီး ပြန်ခဲ့ရော။

ဒီအကြောင်းကို ခင်မေရီကို
ပြောတော့ မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့် နား
ထောင်နေရှာတယ်။

ဖိုးတာ စဉ်းစားတယ်။ အဘိုး
လာပြီး အိပ်မက်ပေးမှာလား။ အနား
ကပ်ပြီး ပြောမှာလား။ အဘိုးလာလို့
လွယ်ကူအောင် အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ သူ
အတွက် အိပ်ရာပြင်ခိုင်းတယ်။ သူ
အိပ်ပျော်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သို့ပေမည်
သူ့အိပ်မပျော်မီ ခင်မေရီ အခန်းထဲက
လှုပ်ရှားသံတွေ ကြားနေရသလိုပဲ။
တစ်အောင့်နေတော့ ကောင်းကောင်း
လေး ထပြီးပိုရော။

ခင်မေရီ ချော့တယ်။ ကောင်း
ကောင်းအငိုမတိတ်ခင် အငယ်မ ချစ်သဲ
ပို ငိုပြန်ရော။ ကလေးနှစ်ယောက် ငိုသံ
က တစ်အိမ်လုံး ဆူညံနေတော့ အပေါ်
ထပ်မှာ အိပ်နေတဲ့ ဒေါ်ခင်မြ ဆင်း
လာတယ်။

ခင်မေရီက အငယ်မကို နို့တိုက်
နေချိန် ကောင်းကောင်းလေးက ခင်မေ
ရီကို မှီထားရင်း ဒေါ်ခင်မြကို မြင်တော့
စူးစူးဝါးဝါးပဲ လန့်အော်တာ။ နို့စို့နေ
တဲ့ အငယ်မပါ လန့်ငိုပြန်တော့ တစ်
အိမ်လုံး ဆူညံသွားပြန်ရော။ ကောင်း
ကောင်းကို ပွေ့ချီပြီး ဖိုးတာ ချော့နေ
လည်း ကလေးက တဖျပ်ဖျပ်လန့်ပြီး
ငိုနေတာ။

အဲဒီညက တစ်ညလုံးပါပဲ။
ကလေးနှစ်ယောက် ငိုနေတာလေ။ ငို
ကျော်မောင်က ကုန်ဝယ်ရင်း အေးခွာ
ထိပ်မှာ အိပ်ပြီး နံနက်မှ ပြန်လာမှာထဲ။
သူမရှိတော့ ပိုပြီး အားငယ်ရတာလေ။
ဒေါ်ခင်မြ ဘုရားစင်ပေါ်က ပဌာန်းရေ
စင်တော်ကို ယူပြီး ကလေးတွေထံ
တောက်ပေးတယ်။ တိုက်လည်းတိုက်
တစ်အိမ်လုံးလည်း ရေစင်နှင့်ဖျန်းလိုက်မှ
ကလေးတွေ အငိုတိတ်ပြီး မောမောနှင့်
အိပ်ပျော်ကုန်တော့ ရွာဦးကျောင်းထဲ
တုံးခေါက်သံကြားရပြီလေ။

မကြာမီ ရောင်နီလာတော့မှာ
ခင်မေရီကို ကြည့်လိုက်တော့ နှစ်နှစ်
မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်လို့။ တစ်ညလုံး
စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းခဲ့တာကိုး။
အရက်ဆွမ်းထချက်ဖို့ မနိုးရက်တော့ထဲ
ကောင်းကောင်းလေး ဘေးနားမှာ
သူပါရောပြီး လှဲအိပ်ချလိုက်တယ်။

ကိုကျော်မောင်တို့ အိမ်ကြီး
ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်နေတယ်။
ခါတိုင်း ဒီအချိန်ဆို ဈေးဝယ်သူတွေ
ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ လာရောင်းသူတွေနဲ့
အတော်ဆူညံနေပြီ။ ဈေးဆိုင်ပိတ်ထား
တော့ ကိုကျော်မောင် အတော်စိတ်ဝူ
သွားတယ်။ ဘဲဥတောင်းကို စက်သီး
ပေါ်က ချပြီး အိမ်တံခါးကို အသာတွန်း
ဖွင့်ကြည့်တော့ မင်းတူပဲ ချမထားဘူး။
ကိုကျော်မောင် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်
ရင်း မြေးလေးတွေ အခန်းကို အပြေး
သွားကြည့်တော့ အိပ်မှုနံရံခွားနှင့်
ထွက်လာတဲ့ ခင်မေရီနှင့် ဆုံရော။

ခင်မေရီ မျက်နှာအတော်ချောင်
ကျသွားတယ်။ ကိုကျော်မောင်ကို မြင်
တော့ အလိုလို ငိုမိပြီး... .

“အဖေ့သားလုပ်ပုံ မနေ့ထ
သချိုင်းကုန်းက ဘာကောင်တွေခေါ်
လာမှန်းမသိဘူး။ ဂဏန်းတောင်းဖို့ဆို
ညက တစ်ညလုံး ကလေးတွေ လန့်
ငိုတာလေ၊ အမေရော... .”

www.burmeseclassic.com

ခင်မေရီ စကား မဆုံးလိုက်ရပါဘူး။ ကိုကျော်မောင်ဟာ မီးဖိုထဲက ထင်းခွတ်အားကြီး ပြေးဆွဲတော့တာပါပဲ။ လျှင်လိုက်တဲ့ ဖိုးတာ။ သူ့အဖေ မလှုပ်ရှားခင် လမ်းပေါ်ရောက်နေပြီလေ။

ကိုကျော်မောင်က ဓားကြီး တဝင့်ဝင့်နဲ့ မမိမကမ်းလိုက်ရင်း၊ ဖိုးတာ ရှောင်ရင်း ပြေးရင်း နေပူဆာလှုံနေတဲ့ မိနီတို့ မိသားစုကို ခလုတ်တိုက်ရော။ မိနီ ဒေါသထွက်ပြီး ဖိုးတာ နောက်ကို တဝုတ်ဝုတ်ဟောင်းပြီး လိုက်တယ်။ သူ့ကလေး ငါးကောင်က လုံးရင်း ထွေးရင်း ယက်ကန် ယက်ကန်နှင့် ကျန်ခဲ့ရော။

လမ်းဘေးမှာ မြေကြီးတွေ ထိုးကော်နေတဲ့ ဝက်ပေါက်လေး သုံးကောင်ကလည်း ဘာမှန်းမသိ ဖိုးတာနှင့် အပြိုင်ပြေးနေကြတာ။ အဝေးက ကြည့်ရင် ဘောလုံးလေးတွေ လိမ့်နေသလိုမျိုး။

ဘဲငန်း တစ်အုပ်ကတော့ တဝဲဝဲ အော်ရင်း ခြံထဲအပြေးဝင်သွားရော။

ရန်ဖြစ်နေကျ သားအဖမို့ လူကြီးတွေအတွက် မထူးဆန်းပေမယ့် ကလေးတွေက ဖိုးတာတို့ နောက်ကို အပြေးလိုက်နေကြတယ်။

စိမ်းစိုနေတဲ့ တောအုပ်လေးကို နောက်ခံထားပြီး လင်းလက်နေတဲ့ နေခြည်နွေးနွေးအောက်က ငြိမ်သက်နေတဲ့ ကျေးလက်ပန်းချီကားတစ်ချပ်။

ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲပြီး စုတ်ချက်ကြမ်းကြမ်းနဲ့ ရေးဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားတစ်ချပ်အဖြစ် သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေဆဲပါပဲ။

ရွာလယ်လမ်းမှာ ပြေးနေတဲ့ ဖိုးတာ နောက်မှာ ကလေးအုပ်က ပိုမိုပြီး များလာတယ်။ ကလေးတွေက ပြေးရင်းနဲ့ အော်နေကြတာလေ။ သူတို့ ဘာတွေ အော်နေကြပါလိမ့်။ သေသေချာချာ နားထောင်ကြည့်လိုက်တော့မှ...

“သရဲ ဖိုးတာ”

□ ကြည်နွဲ့ရည် (ခရမ်း)

ဒဂိုးထွက်ပလား ပြဿဒါးရက်မှာ

သုတေသီဆရာငြိမ်း

လောကီလူသား အတော်များများပင် ပြဿဒါးရက်ကို ကြောက်ကြသည်။

မင်္ဂလာယူပြီး ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စအဝဝကို လုံးဝမလုပ်အပ်သော ရက်အဖြစ်လည်း သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ရက်ကောင်းရက်မြတ်ဟု သတ်မှတ်ထားသော ရက်ရာဇာကိုသာ နွေ့ချယ်၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တတ်ကြသည်။ အကယ်တမူ ပြဿဒါးရက် ကျရောက်သောနေ့များ၌ ခြစ်မနေ လုပ်ကိုင်ရမည်၊ သွားလာရမည်၊ ဆောင်ရွက်ရမည်ဆိုပါက ဘေးအန္တရာယ် တော့ရောက်စေနိုင်သော အစီအမံကလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။

၁။ တနင်္ဂနွေ ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ ဒန်းညွန့်လှူဒါန်းပြီး “ရဝီဝါရေ တေတေတေ” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

၂။ တနင်္လာ ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ ဒန်းညွန့်လှူဒါန်းပြီး “စန္ဒဝါရသို့ နိက္ခမိ” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

၃။ အင်္ဂါ ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ ကံကော်ညွန့် လှူဒါန်းပြီး “အင်္ဂါဝါရေ နိဗ္ဗာတော” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူး ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ ဆီးညွန့်လှူဒါန်းပြီး “ဗုဒ္ဓဝါရမိ သဗ္ဗဒ္ဓေါ” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

၅။ ကြာသပတေး ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ ဝါးညွန့်လှူဒါန်းပြီး “ဩတ္တန္တော ရုရဝါရသို့” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

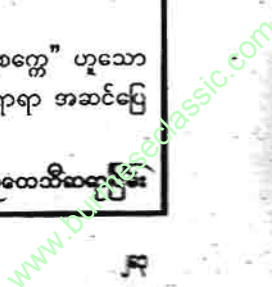
၆။ သောကြာ ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ ပေါက်ညွန့်လှူဒါန်းပြီး “သေဩဝါရမီဝိဇာလိ” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

၇။ စနေ ပြဿဒါးရက်ဖြစ်ပါက

အိမ်ရှိဘုရား၌ သီးညွန့်လှူဒါန်းပြီး “သောရီဝါရေ ဓမ္မစက္ကေ” ဟူသော ဂါထာကို ၉ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး လုပ်ကိုင်သွားလာပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

□ သုတေသီဆရာငြိမ်း

ဤကု ဆိုရ သမဗုဒ္ဓဘဝ

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်

၁၉၆၂ ခုနှစ်၏ ညတစ်ည အိပ်ခါနီးတွင် ဖြစ်သည်။

ပူလောင်အိုက်စပ်သဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုယူကာ မိမိအိမ်ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ဓာတ်မီးတိုင်အောက်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ဖတ်နေမိသည်။

“ဟေ့ . . . ကိုကျော်စိန်”

“ဟင် . . . ကိုတင်ထွန်း”

ကိုတင်ထွန်း ဆိုသူမှာ ရကသ (ရန်ကုန်ခရိုင်လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ တာမွေ ကျောက်မြောင်းတိုက်နယ်) အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က အတွင်းရေးမှူး အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သည်။

(ကိုတင်ထွန်းသည် ယနေ့ ပန်းချီတင်ထွန်း ဖြစ်သည်။)

“ကိုကျော်စိန်ကို အစည်းအဝေး ဖိတ်မလို့”

“ဘယ်နေ့လဲဟင်”

“နက်ဖြန်ည ၈ နာရီတိတိမှာ လေ၊ တာမွေ မလှစ်လမ်း မီးပွိုင်ဘေးက အဆောက်အအုံသေးသေးလေးမှာ”

“သိပြီ ကိုတင်ထွန်း၊ သိပြီ”

ထိုနေ့က ကိုတင်ထွန်း ချိန်းသည့်နေရာသို့ ၁၅ မိနစ်စောပြီး ကျွန်တော် ရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော် ရောက်တော့ လူမစုံသေး။ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်သာ ထွန်းထားသည်။

(နောင် ကိုတင်ထွန်း အိမ်ထောင်ကျသောအခါ ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေးလုပ်သော ထိုအခန်းကျဉ်းကလေးတွင် ခေတ္တနေထိုင်ခဲ့ရသည်။)

ထောက်လှမ်းရေးများ ရန်ကြောင့် လျှပ်စစ်မီးရုံပါလျက် မထွန်းရ။ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်သာ ထွန်းထားရသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရကသ အဖွဲ့ဝင်များသည် အစည်းအဝေးလုပ်သည့်အခါ ထောက်လှမ်းရေးရန်ကြောင့် ဤသို့ လျှို့ဝှက်လုပ်ကြရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ မလွှဲကုန်းမီးရထားဝင်းအတွင်းရှိ မီးရထား တွဲဟောင်း တွဲပျက်များတွင် လုပ်ရသည်လည်းရှိသည်။ အစည်းအဝေး လူစုံသောအခါ အစည်းအဝေး ခေါ်ရခြင်းအကြောင်းကို ကိုတင်ထွန်းက ရှင်းပြသည်။

ကိုတင်ထွန်း ရှင်းပြသည့် အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ နက်ဖြန်နံနက် ၉ နာရီတွင် “အလောင်းကောင်မီးနှို့ပွဲ” လုပ်ကြရန်ဖြစ်သည်။ အလောင်းကောင်မီးနှို့ပွဲကို ကျီကြွဆံကွင်းတွင် ပြုလုပ်ကြမည်။ ယခုသတင်းကို အထူးလျှို့ဝှက်ထားရန် မှာကြားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထွန်းသည် နှစ်ရက်က အုန်းသန်းဦးဆောင်ကာ ကျောက်မြောင်း အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းနံဘေး ကန်တော်ကြီးကနေဒီကျွန်းတွင် အလောင်းကောင်မီးနှို့ပွဲလုပ်သည်။ ယင်းသတင်း ပေါက်ကြားသဖြင့် အလောင်းကောင်မီးနှို့ပွဲ စတင်ပြီးမကြာမီ ထောက်လှမ်းရေးများ ရောက်လာကြသည်။

ဤတွက် လွတ်သူ လွတ်၍ အဖမ်းခံရသူများ အဖမ်းခံကြရသည်။

(မှတ်ချက် - အုန်းသန်း ဆိုသူကား အခြားသူ မဟုတ်။ ယခင်က ကျွန်တော်တို့၏ ရကသ တာမွေ ကျောက်မြောင်းတိုက်နယ်၏ အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သည်။)

နောင်သော် ကျွန်တော်တို့နှင့် သဘောထားကွဲကွာ ရကသ(အသစ်) ဟု ခွဲထွက်သွားသည်။ နောင်အခါ အုန်းသန်းသည် ရွှေနေဖြစ်လာကာ “ရွှေဦးအုန်းသန်း” ကလောင်အမည်နှင့် ရေးသည့်ကို တွေ့ရသည်။ ယခု တွယ်လွန်ရှာပြီ။

ကျီကြွဆံကွင်း အတွင်းရှိ အလောင်းကောင်မီးနှို့ပွဲစုရပ်သို့ စောစောစွာ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့သည်။ ကိုသန်းဦးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ကိုသန်းဦးက ကျွန်တော်တို့ ရကသဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သည်။ သူသည်ကျီကြွဆံအထက်တန်းကျောင်းမှ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

(ယခင် ဥက္ကဋ္ဌမှာ ကိုကျော်ဌ ဖြစ်သည်။ ကိုကျော်ဌေး နတ်ထွက်သူ သဖြင့် ရကသဗဟိုဥက္ကဋ္ဌ ကိုရိုးသန်းဦးဆောင်ကာ ဥက္ကဋ္ဌရွေးပွဲလုပ်ပြီး ခု သန်းဦးကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။)

ကျွန်တော်တို့သည် အလောင်း
အောင် မီးရွှေပွဲကို နာရီဝက်စောပြီး ၈
နာရီခွဲတွင် စတင်လိုက်သည်။

ကျောင်းသားများနှင့် လူထု
အသိုက်များ ပိုင်းအုံလာကြသည်။

ထိုပရိသတ်တွေ လက်ခုပ်တီးကြ
အဖွဲ့ ကျွန်တော်တို့ ငြာသံပေးလိုက်သည်။
ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဦးဆောင်
ဆက်ခုပ်တွေတီးလိုက်ကြသည်။ အထက်
အလျှံ ဘဝကို ညံပါလေရော။

မကြာပါချေ။
လူအုပ်ကြားထဲမှ အရေးတကြီး
ခြေလှမ်းနှင့် လျှောက်လာနေသော
အသံများကို တွေ့ရသည်။

“ကိုကျော်စိန်၊ ရှောင်တော့
အောင်တော့ မြန်မြန် မြန်မြန်”
ကိုသန်းဦးက ကျွန်တော်အနား
နှင့် ရပ်ပြီးပြောခြင်းမဟုတ်။ အနားမှ
ဆယ်လျက် ပြောပြေး မပြေးပြော ပြော
သွားသည်။

အရေးကြီးပြီကို သိလိုက်ပြီ။
ကျွန်တော်လည်း ပြေးတော့
သည်။ ကျွန်တော်ရှေ့တွင် ကျွန်တော်
အဖွဲ့ ရကသအဖွဲ့ဝင် သုံးလေးယောက်က
ဦးဆောင်ပြေးသည်။ ကျွန်တော်တို့သည်
ကျီကြွဆံကွင်းကိုဖြတ်ကာ ဝတ္တလစ်
ဆံကွက်ဆီသို့ ပြေးကြသည်။

ကျွန်တော်ရှေ့မှ လူသုံးလေး
ယောက်သည် အပြေးသန်ကြသည်။ သူ
အဖွဲ့ကား အုတ်တံတိုင်းကိုဖြတ်ကာ ဝတ္တ
လစ်ဆံကွက်ထဲသို့ ရှေးရှုဝင်သွားကြ
သည်။ ကျွန်တော် ပြတ်ကျန်ခဲ့လေပြီ။
သူတို့ကို ကျွန်တော် မမြင်ရတော့။

ထိုစဉ် ဝတ္တလစ်ဘက်အခြမ်းမှ
သူတစ်ယောက် ကျီကြွဆံကွင်းထဲသို့
ပြန်ဝင်လာသည်။ ကျွန်တော်နှင့် မျက်
နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် သူ့ကို လှမ်းကြည့်
လိုက်သည်။ သူကလည်း ပြေးလာနေ
မင်းက ကျွန်တော်ကို လှမ်းကြည့်နေ
သည်။ သူနှင့်ကျွန်တော် အလွန်နီးကပ်
နေပြီ။ ထိုသူက အပေါ်ပိုင်းတွင် ရုပ်

လက်တို့အဖြူ ဝတ်ထားသည်။ အောက်
ပိုင်းတွင် ကာကီရောင်စစ်ဘောင်းဘီကို
ဝတ်ထားသည်။ ဘောင်းဘီနှစ်ဖက်စလုံး
ကို ခြေသလုံးကြွက်သားတွေပေါ်သည်
အထိ လိပ်တင်ထားသည်။

သူ ကျွန်တော်ကို မိလာပြီ။
ကျွန်တော် စိတ်လျှော့လိုက်
တော့သည်။ လွတ်လမ်းမြင်သည့်အတူ
တူ မပြေးတော့ဘဲ အပြေးဘိုရပ်တာ သူ
အလာကို စောင့်နေလိုက်သည်။

သူကလည်း အပြေးကိုရပ်ကာ
လမ်းလျှောက်လျက် ကျွန်တော်ဆီသို့
ဦးတည်လာနေသည်။ သူ ကျွန်တော်
ရှေ့တွင် ခြေစုံရပ်လိုက်သည်။ သူက
ကျွန်တော်ကို လေ့လာကြည့် ကြည့်
သည်။ အကဲခတ်ကြည့် ကြည့်သည်။

“က... ကိုယ့်လူ မပြေးတော့
ဘူးလား”
“ကိုယ့်လူက ပြေးအား အတော်
နွေးတာပဲ”

ကျွန်တော် သူ့ကို ကြည့်နေရုံမှ
တစ်ပါး စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောပါ။

“ကိုယ့်လူ စကားမပြောတတ်
ဘူးလား”

ကျွန်တော် မထုံတက်တေးပုံကို
ကြည့်ပြီး သူ စိတ်ရှည်ဟန်မတူတော့။
ခက်ထန်မာကျောသံတွေ ပါလာသည်။
ထောက်လှမ်းရေးများ စိတ်မရှည်လျှင်
ဘာလုပ်တတ်သည်ကို သိထားသဖြင့်
ကျွန်တော် စိုးရိမ်သွားသည်။

“ငါ စကားပြန်ပြောတော့မှ၊
နို့မဟုတ်ရင်...”

ကျွန်တော် ကြောက်ကြောက်
နှင့် ထိုသို့တွေးလိုက်သည်။ သူ့ကို စကား
ပြောဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူက ကျွန်တော်အမူ
အရာနှင့် အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး...

“ဟေ့ကောင် မင်းမပြောနဲ့ဦး၊ ငါ
ပြောမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ ပြောပါ”

“ဟေ့ ဒီမှာ၊ အခု မင်းကို ငါ
ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ မင်းသိသလား”

“သိပါတယ်ခင်ဗျာ ကျွန်တော်
ကိုဖမ်းမှာ မဟုတ်လား”

“အာ... ဒီကောင် ဘာတွေ
လျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ ငါ မင်းကို
မဖမ်းဘူးကွ၊ မဖမ်းဘူး”

ဒီလိုထောက်လှမ်းရေးမျိုး မတွေ့
ဖူးဘူး။ သားသမီးချင်း စာနာလို့ ထင်ပါ
ရဲ့။ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး
တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွား
သည်။ ထိုစဉ်...
သူနှုတ်ခမ်းအင်က လှုပ်ရှားလာ
သည်။

“ငါ မင်းကို မခမ်းဆီးဘူးကွာ၊ အဲ
ငါက မင်းကိုတော့ တပြ မြို့ချင်တယ်
ဘုရားမြတ် ထံမင်းဝယ် လျှောက်သည်
ကြတယ် xxx နှစ်ယောက်သားတွဲထဲ
လို့ xxx ရင်ပြင်ပေါ်ဝယ် xxx”

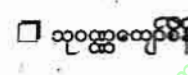
ဟင်... သူ့အပြုအမူကြောင့်
ကျွန်တော် အံ့အားသင့်အကြည့် ကြည့်
ကာ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်သွား
သည်။

သူသည် သီချင်းဆိုပြီး လှည့်
ပတ်ကာ ကပြနေသည်။ ပြီးနောက်
ကျွန်တော်ကို ကျောပေးကာ ကွေးနေ
အောင်ကပြီး ကျွန်တော်အပါးမှ ထွက်
ခွာသွားလေတော့သည်။ ကျွန်တော် သူ့
နောက်ကျောကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဟိုက်... သူ့ဘောင်းဘီဖင်
တစ်ခြမ်းသည် ပိတ်သားများ လုံးဝမရှိ
တော့။ သူတင်ပါး မည်းမည်းညစ်ညစ်
ကြီးက ပိတ်သားအစား ထင်းထင်းပြူး
ပြူးကြီး ပေါ်နေသည်။ ဖင်တစ်ခြမ်းပေါ်
နေ၍ ကျွန်တော် သိလိုက်ပါပြီ။

ကျွန်တော် ဆုံလိုက် ကြုံလိုက်ရ
သည်က မရိုင်းမယဉ်သော မင်းသားရူး
ရူးနေသည့်အရူးတစ်ယောက်ပါလားဟု။
ဪ... ကြုံရဆုံရ သမဂ္ဂ
ဘဝ။

(ကိုတင်ထွက်ရေး နှစ်ငါးဆယ်
ကျော်ဆိုတာ ခဏလေးပါလားနော်)

www.burmeseclassic.com

အချိန်ကာလ ဆိုတာက တိမ်
 သလ္လာစလို လွင့်မွှောနေတာကလား။
 ကျုပ်တို့ ကျေးလက်တောရွာဆိုတာ
 လည်း အချိန်ကာလနဲ့ လိုက်လျောညီ
 ထွေစွာပဲ အလိုက်သင့် မော့လွင့်လိုက်
 ပါရင်း မြို့ပြတောင် နည်းနည်းဆန်ချင်
 လာတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို ထန်းပင်၊
 လယ်တွေ၊ ယာတွေ၊ နွားတွေ၊ ကွဲတွေ၊
 အိမ်ပိုင်တွေ၊ မြို့တွေကို ရောင်းချလို
 ရောင်းချ ပေါင်နှံလို ပေါင်နှံဖြင့် နိုင်ငံ
 ခြား ထွက်သွားကြတာကလား။ အဲဒီမှာ
 ဘာအလုပ်တွေကို ဘယ်လို လုပ်ခဲ့ရ
 တယ်တော့ မပြောတတ်ဘူး။ လေးငါး
 နှစ်လောက်ကြာပြီး ရွာကိုပြန်ရောက်
 လာတဲ့အခါမှာတော့ တကယ့်ကို သူဌေး
 ဝိုက်မှ သူဌေးဝိုက်။

အဲဒီလူတွေကိုကြည့်ပြီး အားကျ
 သူတွေဆိုရင်လည်း နိုင်ငံခြားရောဂါတွေ
 ထကုန်ကြတယ်။ ထန်းတက်မယ့်သူ၊
 လယ်လုပ်မယ့်သူတောင်နည်းလာတယ်။
 လူငယ်တော်တော်များများဟာ နိုင်ငံ
 ခြား ထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်မှ လူမွေး
 လူရောင် ပြောင်လာမယ်လို့ မှတ်ထား
 ကြတာကလား။

အင်း... အပြစ်တော့ မပြော
 သာဘူးပေါ့လေ။ လူဆိုတာ သူ့တွက်
 ကိန်းနဲ့သူ၊ သူ့အကြောင်းတရားနဲ့သူပဲ
 မဟုတ်လား။ ပစ္စက္ခမျက်မှောက်မှာတင်
 နိုင်ငံခြားထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ရာက
 အခြေအနေကောင်းပြီး ပြန်လာကြတာ
 တွေ တွေ့နေရတော့လည်း ကျန်တဲ့
 သူတွေ အားကျမယ်ဆိုအားကျလောက်
 ပေသပေါ့။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေ
 ပါစေ၊ ကျုပ်ကတော့ အားမကျပေါင်။
 ထိုင်နေ အကောင်းသား ထသွားမှကျိုး၊
 သေချင်တဲ့ကျား တောပြောင်းတို့ကို
 လက်ကိုင်ပြုပြီး တင်းတိမ်ရောင်ရခြင်း
 သည် မင်္ဂလာမည်၏ဆိုတဲ့ ထုံးကို နှလုံး
 မှုလို့ မိန်းမလုပ်စာကို အခံသား ထိုင်
 စားရင်း ဘဝကို ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ဖြတ်
 သန်းနေခဲ့တယ်။ အခုလည်း အိမ်မှာ

ရွာကလေး

ထိုရွာကလေး

တစ်ယောက်တည်းငြိမ်ရင်း စလောင်းက
 လာတဲ့ မော်ဒယ်လ်ရှိုးပွဲကို အာသာငမ်း
 ငမ်းနဲ့ ကြည့်နေတုန်း 'ဝုန်း'ဆိုတဲ့ အသံ
 ကြီးကြောင့် ဖသောဖသေ ဖီလင်လေး
 တောင် ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပျောက်
 သွားမှန်း မသိတော့ဘူး။

"ဟာ... ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ
 မိန်းမရယ်၊ လုပ်လိုက်မှဖြင့် အလန့်
 တကြား"

ကျုပ်မိန်းမရဲ့ တင်ပါးဆုံကြီးတွေ
 ဆိုတာက နည်းတာမှမဟုတ်ဘဲ။ သံ
 ချက်တွေချောင်နေတဲ့ ကြမ်းပြင်ကို ရန်
 ရှာတော့လည်း ကျယ်လောင်တဲ့အသံက
 မြည်တော့မပေါ့။ မိန်းမဟာ ကျုပ်ဆိုတဲ့
 အိမ်ဦးနတ်ကို လေးစားရကောင်းမှန်း

မသိတာ အမှန်ပဲ။ ဘာကြောင့်ဆို မှ
 နှာကြီး ရှစ်ခေါက်ချိုးနဲ့ တီဗွီရီမုတ်
 ကောက်ပိတ်လိုက်တာသာ ကြည့်တော့

"ဟာကွာ အလန်းလေးတွေ
 ကြည့်ပြီး လန်းနေတဲ့ဥစ္စာ"

"ယောက်ျားနော် ကျုပ်မမြေ
 ချင်လို့ ကြည့်နေတာ၊ ကျုပ်များ အိမ်
 မရှိလိုက်နဲ့ လစ်ပြီဆို အဲဒီမဟုတ်မဟုတ်
 တွေ ကြည့်ပြီး မိန်းမဆိုတာ မိန်းမပဲဥစ္စာ
 ကျုပ်လဲ မိန်းမပဲ။ ဘာများ ထူးလို့တင်
 ဒီမိန်းမတော့၊ ကျုပ် မှန်စ
 အတိုင်း ပြောလိုက်ရရင် ဟင်း ဟင်း
 ဟင်း။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်နှုတ်ဖျားက
 မှ ထွက်ကျမလာပါဘူး။ လူလိမ္မာအမျှ
 ဆိုတာ အပြင်ကို မထွက်ကောင်းသူ

ကျုပ်အခုလို ဟိုယောင်ယောင် ယောင်ယောင် လုပ်နေနိုင်တာကိုက မိန်းမရဲ့ကျေးဇူးမဟုတ်လား။ ဒီလောက် ကျုပ်က နပ်ပါတယ်။

“ဟေ့ . . . မိန်းမ၊ ကျောင်းမှာ အတွေ့များ ဘယ်သူနဲ့ ကျိုင်တက်လာ သလို့လဲ”

“ဘာမှ ကျိုင်မတက်ဘူး”

“ဒါဆို စက်ဘီးတစ်ခုခုဖောက် ပြန်ဖြစ်ရမယ်”

ဟုတ်တယ်လေ။ အကြောင်းရှာ ချက်ရင် တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ နှိပ်ရမယ် မဟုတ်လား။

“ပြောလိုက်ရင် တစ်လုံးမှ ဒဲ့မဖြစ် သူ့ အလွဲမှ အလွဲချည်းပဲ။ ဒါနဲ့များ ဘစ်ခါလာအပိုင်၊ တစ်ခါလာအပိုင်နဲ့ နိုင်ချည်းစားစားသွားတာ”

ပေါချောင်ကောင်းဆိုပြီး ဝယ် ဘာတဲ့ စက်ဘီးကို မြားဦးလှည့်လိုက်ပေ ဆို အဲဒီမြားဦးက ဝါသနာဘာဂီ ဆက် ခိုင်းမိတဲ့ ကျုပ်ဘက်ကိုလှည့်လာတယ်။

“ကျုပ် ကျောင်းဆင်းတော့ စက် နှိပ်ပြီး ပြန်လာတယ်။ အဲဒီမှာအတန်း ဆက် တပည့်မလေး လမ်းလျှောက်နေ တာ မကြည့်ရက်လို့ရယ်။ လမ်းကြုံလို့ ခယ်ဆိုပြီး တင်ခေါ်လာပါတယ်။ ပြဿ မာမှ ပြဿနာ”

“ဘာလဲ၊ ကလေးက စပုတ်တံ ကြား ခြေထိုးလိုက်လို့လား”

“ဟာ . . . လွဲပြန်ပါပြီ။ အဲဒီ ကလေးမလေးက ပြဿနာမီးမွှေးတာ”

“ဘယ်လို မွှေးလို့တဲ့”

“ဘယ်လိုမွှေးရမတဲ့။ ဆိုင်ကယ် လေး ဘာလေး ဝယ်မစီးဘူးလား။ ဟွန်း ဟွန်း . . . ကျုပ်စက်ဘီးနဲ့ တင်ခေါ်လို့ မလာရသေးတယ်”

“ကလေးပဲကွာ၊ မသိလို့ပြောတာ နေမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကလေးက ဘာ ဘယ်သိမှာလဲ။ သူ့အမေ စနက် နှိပ်ပေးလို့ပေါ့”

“ဘာ . . . သူ့အမေ ဟုတ်လား၊ နေပါဦး။ သူ့အမေကို မိန်းမက သိလို့ လား”

“သိသပတော်၊ သိသပ၊ကျောင်း တုန်းက ကျုပ်နဲ့ အဆင့်တစ် လူဘက် တွေ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကို သူမနိုင်ခဲ့ပါ ဘူး။ အဲ . . . အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေ ကျသွားပြီးမှ သင်းက ကျုပ်ထက် နှာ တစ်ဖျားသာသွားတာ”

“ဘယ်လို၊ အိမ်ထောင်ကျမှ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အိမ်ထောင် ကျပြီး သူ့ယောက်ျားက နိုင်ငံခြားထွက် ပြီး အလုပ်လုပ်တယ်။ ပြန်လာတော့ ကျုပ်တို့ထက် အများကြီးသာသွားတယ်။ အပေါ်စက်၊ အောက်စက်၊ စလောင်း၊ အိမ်ဖုန်း၊ ဟန်းဖုန်း၊ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ပျံလန် သွားတာ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို တစ်ပြန် တစ်လဲ နှိပ်ကွပ်ချင်နေတာ”

“မိန်းမရယ်၊ လူဆိုတာ သူ့ အကြောင်းနဲ့သူ ရှိတတ်ကြပါတယ်ကွာ။ သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာလို့ သဘော ထားလိုက်ရင် အေးရာအေးကြောင်းပဲ ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်က သင်း ကြီးပွားတိုးတက်တာကို မနာလိုလို့ ပြော နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ပြောတော့တစ်မျိုး လုပ်တော့တစ်မျိုး ဆိုတာကို မကျေနပ် တာပါ။ လကုန်လို့အချိန်ပိုကြေးကောက် ပြီဆိုမှဖြင့် ဟိုနေ့ရွှေ့ ဒီနေ့ရွှေ့နဲ့ စစ် တုရင်ဗိုလ်လှပွဲ ဝင်တော့မယ်အတိုင်းပဲ။ ဒီတော့ ကျုပ်မကျေမနပ်ဖြစ်တာ ဆန်း သလား”

“အေး . . . ဒါတော့လဲ မိန်းမ ဘက်ကနေ အပြည့်အဝ ထောက်ခံ သကွ။ ဘယ်နှယ်ကွာ၊ပြောတော့တစ်မျိုး လုပ်တော့တစ်မျိုး မကျေမနပ်ဖြစ်မယ် ဆိုလဲ ဖြစ်ကျိဖြစ်သင့်တယ်။ မိန်းမရယ် ယောက်ျားလဲ ကိုယ့်မိန်းမ အခုလိုမျိုး ပင်ပန်းနေရတာမျိုး ပေါက်ကွဲခံစားနေ ရတာမျိုးကို မကြည့်ရက်ပါဘူး။ လူမှာလဲ အကြံနဲ့ ခရုမှာလဲ အဆဲနဲ့ ဥမှာလဲ အခွံ

နဲ့တဲ့ကွ။ အကြံကောင်းတော့တစ်ခုတ် ကံကောင်းတော့တစ်သက် ဆိုတဲ့စကား နဲ့အညီ ဒီတစ်ခါ ယောက်ျားဆွဲတဲ့လား စောင်းမသွားလို့ကတော့ မိန်းမအတွက် ဆိုင်ကယ်လောက်က ပျင်းတောင် ပျင်း သေးတယ်။ ချယ်ရီ ဇီးမလား။ ရွှေငါး မတ် တူး စီးမလား ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“တော်စမ်းပါ ယောက်ျားရယ်၊ ရှင်ခွင်အမှန်ကို ထိုင်စောင့်နေရမယ်ဆို ရင် ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓာရကပ်သာ ဆိုက်သွားမယ်။ ကျုပ်သာ အလုပ်မရှိရင်၊ ကျူရှင်မပြရင်၊ ကျောင်းမှာ တိုလီမုတ်စတွေ မရောင်း ရင် အားမကိုးရတဲ့ တော့ကြောင့် . . . အဟင့် ဟင့်”

ပြောနေရင်း ဆိုနေရင်းကပဲ မိန်းမ မျက်ရည်ကျလာတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်ဘက်က ပြေလည်ရာ ပြေလည် ကြောင်း နှစ်သိမ်ရမယ့် ဝတ္တရား ရှိလာ တယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သူ့ဘေးနား ကပ်ထိုင်ပြီး ဧရာမ တင်ပါးဆုံကြီးကို တဖပ်ဖပ် သာသာကလေးရိုက်ရင်း . . .

“မိန်းမရယ် တရားကို နှလုံးသွင်း ကွာ၊ ဥစ္စာကံပေး မရသေး နှောင့်နှေး ဗျာပါ မရှိရာတဲ့ကွ”

အဲဒီလို ပြေလည်ရာပြေလည် ကြောင်း ပြောဆိုပြီး နှစ်သိမ်ပေးလို့လား တော့ မပြောတတ်ဘူး။ အငိုတိတ်သွား တယ်။ ပြီးတော့ ပါးစပ်က စက်သေနတ် ပစ်ပါလေရော။

“တကယ်တမ်း ဆန်းစစ်ကြည့် ရင် ကျုပ်ကိုက မှားတာ။ ဒါကြောင့်လဲ ‘အိမ်ထောင်မှု ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုး၊ ဒီသုံးမျိုး ချက်မပိုင်လျှင် နောင် ပြင်ရန်ခက်သည့်အမျိုး’ လို့ ဆိုရိုးရှိပေ တာပဲ။ ကျုပ် ရှင်ကို မယူဘဲ နိုင်ငံခြား ပြန်တစ်ယောက်ယောက်ကို ယူခဲ့ရမှာ” တဲ့။

“ဗုန်း”

လာပြန်ပြီကော မြည်သံစွဲအသံ၊ စာအုပ်တွေ ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက် တာ။

“ဟူး... သေသာသေလိုက်ချင်
တော့တာပဲ။ အမောကိုပြေတယ်မခွီဘူး”
ဒီတော့ အလိုက်တသိနဲ့ မီးဖို
ချောင်ဝင်ပြီး သံပရာရည်တစ်ခွက်ကို
အပြန်အော်လာခဲ့ပြီး အားလိုက်ရတယ်။
ပြီးတော့ မျက်နှာလို မျက်နှာရဲ့... . .

“စကနွ ငါ့မိန်းမတော့ ဟို
ကလေးအခေမဲ့ တွေ ခဲ့လို့သင်တယ်”

“သွားမင်းခါ၊ မပြောလိုက်နဲ့
ပြောလိုက်ရင် ခွင် အပိုင်ဆိုပြီး ထိုးနေတဲ့
ဝင်္ကန်းအတိုင်းပဲ တလွဲတချော်ချည်းပဲ”

ဘာစကားပြောပြော မြားဦးက
ကျုပ်ဝါသနာကိုချည်း ပစ်မှတ်ထားနေ
လေတော့ စကားနည်း ရန်စဲဆိုသလို . .

“မသိလို့ပြောတာပါ မိန်းမရယ်
ကိုင်း... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုံး”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ဒီကနေ ကျုပ်
ဆီကို ရွာအနောက်ပိုင်းက ငါ့စိမ်းသည်
မက သူ့ကလေးကို ကျူရှင်ထားချင်လို့
ဆိုပြီး ရောက်လာတယ်”

“ဟာ... အဲဒါ မင်္ဂလာပဲဥစ္စာ
ကွာ၊ ဘာများ စိတ်တိုစရာရှိလို့တုံး”

“ကျုပ် စကားမဆုံးသေးဘဲ ဖြတ်
ဖြတ်မပြောနဲ့၊ အဲဒီ ငါးစိမ်းသည်မက
သူ့သမီးက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်
တယ်တဲ့၊ ကုမ္ပဏီက လစာမဲ့ အစမ်း
နှစ်လခန့်မယ်၊ နှစ်လပြည့်ပြီးတဲ့အခါ
စိတ်ကြိုက်တွေ့ရင် လစာနဲ့ ဆက်ခန့်
မယ်၊ စိတ်ကြိုက်မတွေ့ရင် မခန့်တော့
ဘူးတဲ့ရှင်”

“ဟာ- သူ့သမီး ကုမ္ပဏီအလုပ်
နဲ့ ကျူရှင်ထားရမယ့်ကိစ္စက ဘာဆိုင်
လို့လဲကွ”

“ဆိုင်သမု သိပ်ဆိုင်၊ သိပ်ဆိုင်၊
အဲဒီလိုမျိုး သူ့သားကိုလဲ ကျွန်မဆီမှာ
ကျူရှင်နှစ်လ အစမ်းထားကြည့်မယ်၊
အဲဒီအစမ်းထားတဲ့ နှစ်လမှာ လခမပေး
ဘူး၊ နှစ်လပြည့်လို့ကြိုက်ရင် ဆက်ထား
မယ်၊ မကြိုက်ရင် မထားဘူး၊ အဲဒါ
ဘယ်လိုသဘောရသလဲလို့ လာဆွေး
နွေးတာတဲ့၊ တောက်... တော်တော်
လူဝါးဝတဲ့ ငါးစိမ်းသည်မ”

မိန်းမရဲ့ ဒေါသက ကျုပ်ဆီကို
အဖျားခတ်မလာဖို့ ကျုပ်လည်း တေ
တေကလေးနိတ်လို့ တိတ်တိတ်ကလေး
နေလိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်
ခေါင်းထဲမှာတော့ အတွေးစတစ်ခု
ရသွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနေ့ ညတစ်ညလုံး အတွေး
ဟော ကျုပ်အာရုံတစ်ခုလုံးကို စိုးမိုးနေ
ခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ အိမ်ထောင်
တစ်ခုမှာ ဦးဆောင်ရမယ့် ယောက်ျား
သာမက ဘာအလုပ်တစ်ခုမှ မလုပ်ဘဲ
ဘာမှနေရာသေချာမှု မရှိတဲ့ တစ်လုံး၊
နှစ်လုံး သုံးလုံးတွေအပေါ် အာရုံရောက်
နေလို့ကတော့ ဒီအိမ်ထောင်စုဟာ
ဘယ်လိုလုပ် တိုးတက်တော့မှာတဲ့လဲ။
အခုတောင် မိန်းမကောင်းလို့ အိမ်သာ
မှန်မှန် တက်နေနိုင်တာ။

မနက်မိုးစင်စင်လင်းတော့ မီးဖို
ချောင်ထဲမှာ ထမင်းဟင်းချက်နေတဲ့
ကျုပ်ကို အိပ်ရာကထလာတဲ့မိန်းမ တွေ့
တဲ့အခါ ကရုဏာသက်သွားပုံရပါတယ်။

“အင်း... ရှင်နဲ့ကျုပ် ဘဝဟာ
လဲ ပြောင်းပြန်ချည်းပဲနော်၊ တကယ်
တော့ ယောက်ျားက စီးပွားရှာပြီး မိန်းမ
က အိမ်မှုကိစ္စတွေကို လုပ်ဆောင်ရမှာ”

“ကဲ... မိန်းမ မင်းစကားပြီးပြီ
လား”

မိန်းမက နားမလည်တဲ့ပုံနဲ့ကြည့်
နေတယ်။

“ဒီမှာ မင်းကို ငါ စကားအတည်
ပြောမယ်၊ မင်း နောက်ရက်ကစပြီး
ကျောင်းမှာ စာပဲ သူ့အချိန်နဲ့သူ သက်
သောင့်သက်သာ သင်ပေတော့၊ အချိန်
ပိုလဲ မသင်နဲ့၊ မုန့်ပဲသရေစာ တိုလီမုတ်စ
တွေလဲ မရောင်းနဲ့၊ အိုကွာ ဘယ်သူ
ဘယ်လောက်ပေးပေး ကျူရှင်လဲ သင်
မနေနဲ့တော့”

“ရှင်”

ကျုပ်ရဲ့စကားကြောင့် မိန်းမ
ခမျာ အတော်ကလေး အံ့အားသင့်သွား
ပုံရတယ်။

“အလိုတော် ကျားသားမိုးကြိုး
တော် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ စကနွ အိမ်
မက်ထဲ ဘိုးတော်ကြွလာပြီး ဝင်္ကန်း
အတီအကျ ပေးသွားပြီထင်တယ်”

“မဟုတ်ဘူးကွ၊ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း
ထင်ထားတာ လုံးဝဆို လုံးဝမဟုတ်ဘူး
ငါ ဘယ်တော့မှ တစ်လုံး နှစ်လုံး သုံးလုံး
မကစားတော့ဘူး”

“သေချာမှပြောပါ ယောက်ျား
ရယ်”

မိန်းမဟာ သူ့လက်ကို သူ ဆီ
ကြည့်နေသေးတယ်။

“ယောက်ျား တကယ်ပြော
တာပါ မိန်းမ၊ အခုဆိုရင် ဈေးကွေး
စီးပွားရေးစနစ်တွေ အပိုအပြင်ဖြစ်လာ
ပြီ၊ နိုင်ငံတော်က ဆင်းရဲမှု လျှော့ချရေး
အတွက် လောင်းကစားတွေကို အပြစ်
အထန် နှိပ်ကွပ်နေတာ မိန်းမလဲ အသိ
ယောက်ျားတို့ ပြေလည်သင့်သလောက်
မပြေလည်တာဟာ လောင်းကစား နဲ့
နေတဲ့ အလုပ် မလုပ်တဲ့ ယောက်ျား
ကြောင့်ပဲ၊ ဒီတော့ ဒီကနေ့ကစပြီး အ
ယောက်ျား မဟုတ်တော့ဘူး၊ အ
ပြောင်းလိုက်ပြီ၊ တို့တစ်တွေလင်ထောင်
လဲ အရွယ်ကောင်းတုန်း အချိန်ခွဲတစ်
မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက်၊ နေ
ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်း တက်ညီလင်ညီ
လက်တွဲပြီး စီးပွားရှာရင် ပြေလည်ရမယ်
ကြီးပွားချမ်းသာရမယ်”

ဒီစကားကြားရတော့ မိန်းမ
နှုတ်ခမ်းစွန်းနှစ်ဖက်ဟာ နားရွက်နှစ်ဖက်
ကို ချိတ်လုမတတ်။

“ယောက်ျားသာ ရွေးထုတ်
ဦးဆောင်မယ်ဆို မိန်းမက ခါးပုံစသို့
လိုက်ဖို့ရာ အဆင်သင့်ပါပဲတော်၊ ဒါ
နေပါဦး၊ ယောက်ျားက ဘာလုပ်မှာ
ကြွက်သေတစ်ခု အရင်းပြုတဲ့ အလုပ်
ခေတ်မမီတော့ဘူးနော်”

“သိပါတယ်မိန်းမရယ်၊ ကိုယ်
ဒီလောက် ခုံးမဝေးပါဘူး၊ လောကီ
ကျမ်းမှာ ကြီးပွားလိုရင် ကုန်သွယ်
ရောင်းရမယ်လို့ ဆိုထားတယ်”

ကိုယ်ဝန်ကိစ္စ၊ ကလေးကိစ္စ စိတ်ချမ်းသာရစေဖို့

* အိမ်ထောင်ကျတာ နှစ်တွေကြာပေမယ့် ကိုယ်ဝန်မရဘဲ ဖြစ်နေလို့ စိတ်ညစ်နေရပါသလား
 * ကိုယ်ဝန်တော့ ရပါရဲ့၊ မကြာခဏ ပျက်ကျနေလို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေရပါသလား * ကလေးတော့
 မွေးပါရဲ့၊ အသက်ကမရှည်၊ ရက်သား၊ လသား၊ နှစ်သားလောက်နဲ့ သေသွားရတာ နှမြောစရာပါ
 * သေတော့မသေဘူး၊ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့၊ ရှုနာခွိတ်တုန်း၊ မစွမ်းမသန်၊ ကိုယ်အင်္ဂါချို့တဲ့တာမျိုး
 ဆိုရင် ဝမ်းနည်းစရာပေါ့။ ဂမ္ဘီရပညာယတြာနဲ့ ကာကွယ်ပြုပြင်ခြင်းတွေ ယုံကြည်အားကိုးလျှင်
 လာခဲ့ပါ။ (ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး မှန်ကန်ကြောင်း အာမခံနိုင်သော အဟောလက်ဆောင် ထည့်ဟော
 ပေးသည်။)

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပအေ့)

လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

အမှတ်-၈၄၊ ဦးစိစာရလမ်း၊ ၃၄-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်။

☎ ၀၁-၅၈၆၇၀၄၊ ၀၉-၅၀၆၂၈၄၊ ၀၉-၅၁၇၇၆၂၂ 📠 နံနက် ၉ နာရီမှ ညနေ ၄ နာရီအထိသာ

မယ့်ဖြာစားဝိမ္မာသာ
လာပါ

လာ။ ဒီတော့ ယောက်ျားအနေနဲ့ ဓာတ်
ငွေ့သိုက်လဲ တူးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တောက်
တဲ့ဖမ်းလဲ ထွက်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဖြင့် တော်က ဘာလုပ်မှာ
လဲ”

“ဘာလုပ်မှာလဲဆိုတော့ လူရယ်
လို့ ဖြစ်လာရင် စားဝတ်နေရေးဆိုတဲ့
အရေးသုံးပါးထဲမှာ စားရေးက အကြီး
ဆုံး၊ ဒီတော့ စားသောက်ကုန်တွေထုတ်
လုပ် ရောင်းချရမယ်၊ လျှာရင်းမြက်ဖို့
အဓိကလုပ်ဆောင်နိုင်ရင် ယောက်ျားတို့
လုပ်ငန်း အောင်မြင်ပြီ”

“ဟုတ်ပါပြီ ယောက်ျားရယ်၊
ဘာတွေ ဘယ်လို ရောင်းချမှာတဲ့”

“ယောက်ျားမှ တောအဆက်
အသွယ်တွေ ရှိတယ်၊ ရေချိုငါးပိရည်ကို
ကောင်းကောင်းကျိုပြီး ရယ်ဒီမိတ်လုပ်
မယ်၊ အဲဒီမှာ ငါးပိရည်နဲ့လိုက်ဖက်မယ့်
တို့စရာ ချဉ်ဖတ်မျိုးစုံကို မိန်းမက ဖန်တီး၊
အဲဒါလဲ ရယ်ဒီမိတ်ဖြစ်စေရမယ်”

“ဒါ . . . ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ

‘ကျေးလက်ရဲ့ စွန့်ဦးတီထွင် လုပ်ငန်းရှင်’
တွေပေါ့၊ ဟုတ်တယ်ဟုတ်”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မိန်းမရာ၊ သိပ်
ဟုတ်တာပေါ့”

“ဒါထက် ယောက်ျားရေ ကျုပ်
တို့လင်မယားကို ‘ကျေးလက်ရဲ့ စွန့်ဦး
တီထွင်လုပ်ငန်းရှင် မောင်နဲ့’ ဆိုပြီး မဟာ
ရန်ကုန် မြို့တော်ကြီးက စာနယ်ဇင်းတွေ၊
ရေဒီယို အက်ဖ်အမ်တွေ၊ MRTV-4
စတာတွေက အင်တာဗျူးဖို့ ရောက်လာ
ကြရင် ဘာနဲ့ဧည့်ခံရမှန်း မသိဘူး၊ ကျုပ်
တို့ တောမှာက မြို့ကြီးပြကြီးတွေလို
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာမရှိတော့ အားနာစရာ
ကြီးများ ဖြစ်နေမလား မသိပါဘူး
ယောက်ျားရယ်”

“အိုကွာ၊ အားနာစရာမရှိတာ
အားမနာစမ်းပါနဲ့၊ တော်ကြာ ငါတို့
ဧည့်ခံတာကို ဖွံ့ဖြိုး မောင်ကျန်တစ်တို့
ဖြစ်နေမှာတောင် မြင်ယောင်သေး”

“နေစမ်းပါဦး၊ ယောက်ျားက
ဘာနဲ့ ဧည့်ခံမှာလဲ”

“ဘာနဲ့ ဧည့်ခံရမှာလဲ မိန်းမရယ်၊
ဆန်ကောင်းကောင်းချက်ပြီး ဈေးကွက်
ထဲ အရောက်လှမ်းတော့မယ့် ငါးပိရည်
ရယ်၊ တို့စရာရယ်နဲ့ ဧည့်ခံမှာပေါ့ကွ၊
တို့ဆီလာတဲ့ စာနယ်ဇင်း မီဒီယာဆရာ
တွေ လျှာမလည်ဘူးဆိုရင် ပြော”

“ဟယ် . . . ဒါမှ ကျုပ်ယောက်ျား
ကိုဉာဏ်ကျယ်ကြီးတော့၊ ပြောရင် ဆို
ရင် ဝိုက်တောင် ဆာလာပြီ၊ ဒီမနက်စာ
ဘာချက်ထားလဲဟင် ယောက်ျား”

“ပြောနေစရာ လိုသေးလား
မိန်းမရယ်၊ နောင်အရှည်သွားမယ့် ဈေး
ကွက်စီမံကိန်းမှာ ‘ပွဲမဝင်ခင် အပြင်က
ကျင်းပ’ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အညီ နိဟာဝယ်
သဘောနဲ့ ကာယကံရှင်တွေကိုယ်တိုင်
လျှာလည် မလည်၊ ဆွေမျိုးမေ့ မမေ့
စမ်းသပ်ရအောင် ငါးပိရည်နဲ့ တို့စရာ
တွေ စီစဉ်ထားပါတယ်ဗျာ”

“ဟောတော့”

☐ ထိုရွှေထေးအား

www.burmeseclassic.com

ကျကျနှင့်အလှပများ သံသိမ့်သိမ့်

မသဲတို့ အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာက ရန်ကုန်မြို့လယ်ရဲ့ နာမည်ကြီး ရွှေဆိုင် တစ်ခုမှာပါ။ ရွှေဆိုင်ဆိုလို့ လှလှပပပြင် ပြီး အေးအေးဆေးဆေး သက်သောင့် သက်သာ ရောင်းရမည်လို့တော့ မထင် လိုက်ပါနှင့်။ မှားပေမည်။

အရောင်းအဝယ် အေးတဲ့နေ့ တောင် သူများဆိုင် လူစည်သလောက် ရှိသည်။ ပုံမှန်တိုးဝေ့ တစ်ခါတစ်ရံ များ ကြိတ်ကြိတ်တိုးပြီး ကက်ဆက်သံ၊ စကားသံ၊ ကလေးတွေ ငိုသံနှင့်ပွက်ပွက် ညံ့နေတတ်ပါသည်။ ကံပါလေ၊ ထားပါ တော့။

ပြောချင်တာက အလုပ်တွေ များပြီး စကားတွေ အများကြီးပြောရ

တော့ မှားတတ်တာကို ပြောပြချင် တာပါ။ မသဲတို့အလုပ်မှာ အမြဲတမ်းလွဲ တတ်သည့် စိန်ယာ အပျိုကြီးမေတစ် ယောက်ရှိပါသည်။ တရုတ်သွေးစပ်သူ မို့ သူ့ကို အားလုံးက ကျကျလို့ပင် ခေါ် ကြပါသည်။ လူကပိန်သွယ်သွယ်ပေမယ့် ကျကျ စကားပြောလျှင် အသံအော့ပြီး အသံလုံးကြီးသူလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်ရက်မှာတော့ နယ်ဘက်က ဟု ယူဆရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဆိုင်ထဲ ဝင်လာသည်။

“ဒီမှာ ညီမ၊ ဒါဆယ်ခြောက်ပြား ရည်လား”

“မဟုတ်ဘူး အစ်မ၊ ဆယ်ငါးပြ ရည်ပါ”

ကျကျက သူ့ထုံးစံအတိုင်း အသံ အကြီးကြီးနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်တော့ ဘေး မှာရှိတဲ့ မသဲတို့လည်း မထိန်းနိုင်ဘဲ တခွိုးခွိုးရယ်ကြသည်။ ကျကျကတော့ ခပ်တည်တည်ပင်။ နောက်မှ သူ့ဟာသူ စဉ်းစားပြီး မျက်ရည်ထွက်အောင် ရယ် ပါလေတော့သည်။ အမှန်တော့ ဇနီး ဝယ်သူက ဆယ်ခြောက်ပဲရည်လားဟု မေးချင်ပုံရသည်။ ဆိုလိုရင်းကို သဘော ပေါက်သော ကျကျကလည်း ဆယ်ငါး ပဲရည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ဖြေတာပါ။ သို့ ပေမယ့် လွဲတတ်သူကြီးက အထက်ပါ အတိုင်း လွဲလိုက်လေတော့ ဆယ် ခြောက်ပြားနှင့် ဆယ်ငါးပြဆိုပြီး အလုပ် မှာ ရာဇဝင်တွင်သွားလေတော့သည်။

အလုပ်မှာပင် ဖြစ်ပါသည်။
လူနည်းနည်းရှင်းချိန် လိပ်ခေါင်း
ရောဂါအကြောင်း ပြောနေစဉ် ဈေး
ဝယ်သူက လက်စွပ်ကောင်တာရွေ့
ရောက်လာတော့ ကျကျက အပြေး
ကလေး မေးလိုက်သည်။

“အစ်မ လက်စွပ်ကြည့်မလား၊
လိပ်ခေါင်းကြည့်မလား”

“ရှင်”

ဈေးဝယ်သူမှာ ရုတ်တရက်
ကြောင်သွားရှာသည်။

“ဟယ် အစ်မ၊ ကန်တော့၊ ကန်
တော့”

အကြောင်းစုံသိမှ ဈေးဝယ်သူ
လည်း ရယ်နိုင်ပါတော့သည်။

တစ်ခါမှာလည်း အမျိုးသားတစ်
ဦး ကျကျဆီသို့လာလည်သည်။ အချိန်
အတော်ကြာ စကားပြောဆိုပြီး ဆိုင်ထဲ
ပြန်ဝင်လာတော့ ဂန်ဂျာက လှမ်းမေး
လိုက်သည်။

“ကျကျ၊ ခုနလာတာ ကျကျ
ချင်းဂူလား”

ချက်ချင်း မျက်နှာနီမြန်းသွားပြီး
ပြေးထုလေတော့သည်။

“ဘာအချစ်ဦးလဲ၊ ဘာအချစ်ဦး
လဲ၊ ဟိုတမိန်းမနဲ့ဟဲ့ အဲဒါငါ့သူငယ်ချင်း”

“ကျကျ လွဲကုန်ပြီ၊ ချင်းဂူဆိုတာ
ကိုရိုးယားလို သူငယ်ချင်းလားလို့ မေး
လိုက်တာ၊ ကိုရိုးယားကားတွေဒီလောက်
ကြည့်ထားပြီးတော့”

“ဟုတ်လား၊ သိပါဘူးဟယ်
အဟီး”

နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ် လွဲလိုက်ရမှ
ကျကျစစ်စစ်ပါ။

ဟိုတစ်လောဆီက အဖြစ်ကို
လည်း မသဲ သတိရမိပါသေးသည်။

အလုပ်နားရက် ရွှေတံဂုံဘုရား
သွားရန် မသဲနှင့်ကျကျ ချိန်းထားကြ
ပါသည်။ ဒဂုံမြို့နယ်ထဲက ကျကျအိမ်ကို
မသဲရောက်တော့ . . .

“ဟယ် ညီမ လာလာ၊ ဒီမှာ
အမျိုးတွေရောက်နေလို့ နင့်ကိုမိတ်ဆက်

ပေးရဦးမယ်၊ ဒါ ကျကျအဖေဘက်က
မောင်ဝမ်းကွဲ ပေါ်လွင်သိန်းတဲ့ ဒီဘက်
ကတော့ ကျကျတူလေး ဇင်ထွဋ်တဲ့
အမေ့ဘက်က အမျိုးလေ”

“နင် အချိန်ရတယ် ဟုတ်လား၊
ဧည့်သည်တွေ ထမင်းကျွေးပြီးမှ သွား
ကြတာပေါ့”

“ဟုတ်တဲ့ ရပါတယ် ကျကျ”

တောနာ ဝလွှနှင့်ချက်ပြုတ်ပြင်
ဆင်နေသော ကျကျခိုရာ နီးခဲ့သော
ဝယ် မသဲလည်း ဟိုယောင်ယောင်
ဒီယောင်ယောင်၊ ဟိုဟာကုမလို့ ဒီဟာ
ကုမလို့နှင့် ယောင်ခြောက်ဆယ်လုပ်နေ
လိုက်ပါသည်။ ခဏကြာတော့ ကျကျ
ထမင်းပွဲပြင်ပြီး အိမ်ရှေ့ကဧည့်သည်တွေ
ကို ထမင်းစားရန် ခေါ်လိုက်ပါသည်။

“ပေါ်ထွဋ်ရေ၊ ထမင်းစားမယ်
ဟေ့”

ဘယ်သူမှ ထမလာပါ။

အကြောင်းသိ၊ ဓာတ်သိ မသဲ
လည်း မနေနိုင်တော့။ ကပျာကယာ
လက်ကုတ်ပြီး မေးရသည်။

“ကျကျ ဘယ်တစ်ယောက်ကို
ခေါ်လိုက်တာလဲ”

“ဟောတော့၊ ငါလုပ်ချလိုက်ပြန်
ပြီ”

အဖေ့ဘက်ကမောင်နှင့် အမေ
ဘက်က တူနှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး နာ
မည်တစ်ခုတည်း ခေါ်လိုက်တော့ . . .

“ဒေါ်လေးက ပေါ်ထွဋ်ဆိုတော့
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သူထရမလို့
ကိုယ်ထရမလို့နဲ့”

ကျကျတူလေးက ပြောရှာသည်။
အဲဒီလိုလွဲတတ်တဲ့ ကျကျရယ်ပါ။

ထိုကဲ့သို့သော ကျကျသည်ဈေး
ဝယ်လည်း အလွန်တော်သူဖြစ်ပါသည်။
မသဲတို့ အလုပ်လုပ်တဲ့ ရွှေဆိုင်ရှေ့မှာ
ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုး ဈေးသည်လေးတွေ
ရှိပါသည်။ တစ်နံနက် ကျကျလိမ္မော်သီး
ထွက်ဝယ်သည်။

“လိမ္မော်သီး ဘယ်လိုရောင်းလဲ”
“တစ်ရာငါးဆယ်ပါ အစ်မ”

“သုံးလုံးငါးရာ ထားလိုက်နော်”
“မရလို့ပါ”

“ထားလိုက်ပါ သုံးလုံးငါးရာ”
ကျကျက ဆစ်သည်။

“မကိုက်လို့ပါ အစ်မ”
ဈေးသည်က ငြင်းသည်။

ထိုစဉ် နောက်က ရောက်လာ
သော ဈေးဝယ်သူတစ်ယောက်က မနေ
နိုင်သောကြောင့် . . .

“အစ်မကြီး လိမ္မော်သီးက တစ်
လုံးမှ တစ်ရာငါးဆယ်၊ သုံးလုံးဝယ်မှ
လေးရာငါးဆယ်ပဲ ကျမှာလေ”

“အယ်တော့ ဟားဟားဟား”

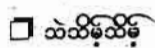
အမြဲတမ်း ထွဲတတ်သောကျကျ
နှင့် အကြောင်ကားတွေသည်တို့ တွေ့
ကြလေသောအခါ ပွဲပြတ်သွားဆီတော့
သည်။

အဆိုးဆုံးအလွဲကတော့ သူများ
ရပ်ရွာမှာ ပြောစမှတ်ကိုတွင်လို့ အလုပ်
နားရက်လူစုပြီး အလုပ်ထဲက ညီမလေး
တစ်ယောက်ရဲ့ဇာတိရွာ ညောင်တုန်း
ဘက်ကို လိုက်လည်ကြပါသည်။ ကျေး
လက်ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ဧည့်သည်လာ
တော့ အိမ်မှာမွေးထားတဲ့ ကြက်၊ ဘဲတို့
ကို ဟင်းလျာအဖြစ်စီစဉ်ရန် ပြင်ဆင်
ကြသည်။

ရိပ်သာတွေ အကြိမ်ကြိမ်ဝင်
တတ်သော ကျကျသည် ကိုယ့်ကြောင့်
သူများအသက် သေမှာကို မလိုလား။
ကြက်သားဟင်းမစားဘူးဟု ပြောရန်ကြံ
ပြီး ခပ်မြန်မြန်ပင် ထအော်လိုက်ရာ
လျှာခလုတ်တိုက်ပြီး . . .

“ကြက်သားဟင်းနဲ့ပဲ စားမယ်”
အကုန်လုံး ဝိုင်းရယ်ကြပါတော့

သည်။
ဪ . . . လွဲပုံများ ပြောပါ
တယ်။

www.burmeseclassic.com

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

ဇိုးသား အရက်မသောက်တတ်ဘူး

မောင်မောင်ဝင်းမြင့် (ပုဒ်မ)

၅၄ နှစ်မြောက် ကရင်ပြည်နယ် နေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကရင်ပြည်နယ် မဂ္ဂဇင်းကို ကရင်ပြည်နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ထုတ်ဝေမည်ဖြစ်ကြောင်း ကရင်ပြည်နယ် မဂ္ဂဇင်းဖြစ်မြောက်ရေး ကော်မတီမှ စာမူများ တောင်းခံလာခဲ့ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ် မဂ္ဂဇင်းဆိုတော့ ကရင်တိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာစရိုက်များ၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းများ၊ စာပေ စီးပွားရေးနှင့် မြတ်နိုးဖွယ်ရာများကို တစ်ခုခုရေးသားရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သော်လည်း မိမိဌာန၏ လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များကြောင့်

အတွေးရှိခဲ့သော်လည်း မရေးသားဖြစ်ခဲ့ပါ။ စာမူတောင်းတယ်ဆိုတာ ပတ်သက်မှု တစ်ခုခုတော့ ရှိမှတောင်းတာပါ။ စာရေးသူက မြို့နယ်အဆင့် စာရေးဆရာ ဒါမှမဟုတ် စာပေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အသင်းအဖွဲ့အစည်းမှာ ပါဝင်ပတ်သက်

www.burmeseclassic.com

ဘာရယ်ကြောင့် မိတ်ဆွေစာရေးဆရာ
တစ်ဦးမှ တောင်းတာပါ။

စာရေးသူက ၁၉၆၈ 'ခုနှစ်
ကတည်းက စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း
တွေမှာ ကဗျာ၊ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါး၊ စာ
ညွန့်၊ သိမှတ်စရာ၊ ပုံပြင်၊ ဟာသနဲ့
စာပေမျိုးစုံ ရေးသားခဲ့သူပါ။ စာရေးသူ
နဲ့ အစ်ကိုအရင်းက စာရေးဆရာဖြစ်
တော့ စာရေးသူ စာရေးဖို့ ဝါသနာပါ
သာတာ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး။

ကလောင်အမည်ဆိုတာ စာရေး
သူတို့ရဲ့ (စာရေးဆရာအားလုံး) အကြိုက်
ပြောင်းလဲတတ်တာပါပဲ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်
လာတော့ ဌာနအစွဲနဲ့ရော၊ အမိအဖအစွဲ
နဲ့ရော၊ ရေးတဲ့စာအပေါ် ကလောင်မျိုးစုံ
တပ်၊ ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘောပါပဲ။

စာရေးသူလည်း နိုင်ငံဝန်ထမ်း
မီအိုင်ဒီ (မူခင်းတပ်ဖွဲ့) မှာဆိုတော့ မူခင်း
တို့ယူပြီး ခေတ်အလိုက် ကလောင်ယူ
တာပေါ့။ စာရေးသူရဲ့ ဖခင်က ဦးထွန်း
ငြိမ်းဆိုတဲ့ အမည်ကို အစ်ကိုအရင်း စာ
ရေးဆရာက ထွန်း ဆိုတဲ့ ရှေးစာလုံး
ယူပြီးသုံးတော့ စာရေးသူက ငြိမ်း ဆိုတဲ့
နောက်စာလုံးကိုယူပြီး သုံးတာပေါ့။ အဲဒီ
တော့ ဝင်းမြင့်ငြိမ်း (အင်္ဂပူ) ဆိုပြီးဖြစ်ရော။
အစ်ကိုရဲ့ ကလောင်အမည်က အေး
သန်းထွန်း (အင်္ဂပူ) လေ။

အစ်ကိုက အမှတ်(၁) စက်မှုဝန်
ကြီးဌာန အုတ်စက်ရုံမှာလုပ်ရင်း လုပ်
သားဂျာနယ်၊ လမ်းစဉ်သတင်း စတဲ့
နေရာတွေမှာ ကိုကိုအောင်သန်း (ကြွေ
မြေ) ဆိုပြီး ရေးပြန်တော့ စာရေးသူက
လည်း မောင်မောင်ဝင်းမြင့် (မူခင်း) ဖြစ်
ပြန်ရော။

ကိုယ့်အကြောင်း ရှင်းပြနေ
ကြားနေရတာနဲ့ လိုရင်းမရောက်တော့
ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ လိုရင်းက ကရင်တိုင်း
ရင်းသားတွေရဲ့ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ စိတ်
ဆတ်၊ ကတိစတာ။ သစ္စာတရားတို့ကို
အလေးထားကြောင်း ပြောပြချင်တာပါ။

စာရေးသူ ဝန်ထမ်းဘဝက တာ
ဝန်အရ ကရင်ပြည်နယ်အတွင်း တာဝန်
ကျစဉ် ကရင်ရွာလေးတစ်ရွာရှိ သူငယ်
ချင်းကရင်တိုင်းရင်းသားကြီးနှစ်ယောက်
အကြောင်းပါ။

မှတ်မိပါသေးသည်။ ကရင်တိုင်း
ရင်းသားများ ရိုးပုံရိုးလက်ကိုး မိတ်ဆွေ
ကရင်တိုင်းရင်းသား သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး
အကြောင်း သတိတရဖြစ်မိတာလေးကို
ပြောပြမှာပါ။

သူတို့နှစ်ယောက်က အလွန်ချစ်
ကြသည်။ ငယ်ပေါင်းတွေ၊ ငယ်စဉ်မှစ၍
ကျောက်ဒိုးရိုက်ဖော်ရိုက်ဖက်၊ ခွေလိမ့်
ဖော် ခွေလိမ့်ဖက်၊ သာရေးကွင်းပစ်ဖော်
ပစ်ဖက်၊ ကျောင်းနေဖက်ပေါ့။ ကရင်
ရွာလေးတစ်ရွာမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ကြသည်။

တွေ့ကြုံဆုံကွဲ ဖြစ်မြဲမမ္မတာ
ဆိုသကဲ့သို့ သူတို့နှစ်ဦး၏ မိဘများမှာ
နိုင်ငံဝန်ထမ်းများ ဖြစ်နေကြ၍ တစ်နေ့
မှာ ခွဲခွာကြရတာပါ။

ခွဲခွာခါနီးမှာ သူတို့နှစ်ဦး ကလေး
ပီပီ ကတိကဝတ်ပြုကြသည်။ တစ်နေ့
နေ့ တစ်ချိန်ချိန် တစ်နေရာရာမှာ ပြန်
လည်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြလို့ တစ်ဦးက သမီး
မွေး၊ တစ်ဦးက သားလေးမွေးခဲ့ရင်
လက်ထပ်ပေးစားကြမယ်လို့ပါ။

ဒါပေမယ့် 'အတ္တဟိ အတ္တနော
နာထော' မိမိကိုယ်သာ ကိုးကွယ်ရာဆို
သလို နှစ်ယောက်စလုံးက အတ္တဆန်စွာ
တစ်ဖက်ယက်ပြီး . . .

"ဟေ့ သူငယ်ချင်း မင်းက သမီး
လေးမွေးပြီး ငါက သားလေးမွေးရင် မင်း
သမီးနဲ့ ငါ့သား ပေးစားရမယ်နော်၊ မင်း
အသေအချာ မှတ်ထား၊ မမေ့ကြေးနော်"
လို့ပါ။

ကဲ . . . ဘယ်နှယ်ရှိစ၊ သူတို့
သားလေးမွေးရမယ်ဆိုတဲ့ အပိုင်စီးကြီးနဲ့
ဘယ်လောက်အတ္တဆန်လဲ စဉ်းစားသာ
ကြည့်ကြပေတော့။

ကဲ . . . ဒီလိုနဲ့ပဲ . . .

ရွက်ဟောင်းတွေ အကြိမ်ကြိမ်
ကြွေ၊ ရွက်သစ်တွေ အကြိမ်ကြိမ်လေ၊
ဝသန်ခါမိုးကလည်း အကြိမ်ကြိမ်ရွာ၊
ဟေမန္တ ဆောင်းနှင်းတွေကလည်း
အကြိမ်ကြိမ်ကျခဲ့ပြီး အချိန်တွေ နှစ်တွေ
အကြိမ်ကြိမ် ပြောင်းခဲ့ပြီလေ။

ထွာကြီးဟာ လုံးနေတယ်ဆိုတဲ့
သဘောအတိုင်း သူတို့ တိုင်းရင်းသား
ကရင်သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးဟာ ကရင်ပြည်
နယ် မြို့လေးတစ်မြို့မှာ ပြန်လည်ဆုံ
တွေ့ကြရော ဆိုပါတော့။ တွေ့ကြတဲ့
အခါ ကတိပြုထားကြတဲ့ အတိုင်းပဲ
တစ်ဦးက မိန်းကလေး (သမီးလေး)၊
တစ်ဦးက ယောက်ျားလေး (သားလေး)
မွေးဖွားပြီး ဖြစ်ကြလေသည်။

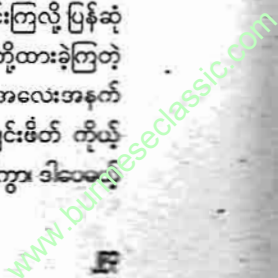
ယောက်ျားလေး (သားလေး)
မွေးတဲ့ သားရှင်ကပဲ စတင်ပြီး . . .

"ဟေ့ကောင်ကြီး မင်းမိန်းမကော
ရပြီလား၊ ဘာလေး မွေးထားလဲ၊ သား
လား၊ သမီးလား၊ သမီးပဲ ဖြစ်မှာပါကွာ၊
ငါက သားလေးကွ၊ မင်းသမီးနဲ့ ပေးစား
မှာလား၊ ကဲ ဘယ်နှယ်လဲ၊ ဖြေပါဦး၊
ကတိမပျက်ကြေးနော်"

လို့ အားပါးတရ အားရကျေနပ်
စွာ ပြောပြီး မော်တော့တာပေါ့။

ကျန်တဲ့ တစ်ဦးဘက်ကလည်း
တကယ်ပဲ သမီးလေးမွေးထားတာက
တစ်ကြောင်း၊ သမီးရဲ့ဆန္ဒကလည်း ရှိနေ
တာကတစ်ကြောင်း၊ ကတိကဝတ်ပြု
ထားကြတာကလည်း ရှိနေတာက တစ်
ကြောင်း၊ အကြောင်းကြောင်းစဉ်းစားပြီး
သူ့သမီးဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း သူငယ်ချင်း
ဖြစ်တဲ့ သူ့ကို ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်ရ
သည်။

"ဟေ့ကောင်ရေ၊ ငါတို့က ငယ်
ငယ်ကတည်းက အလွန်ချစ်ခဲ့ကြတဲ့
သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးလေ၊ အခုတောင် ငါ
တို့နှစ်ယောက် ကံကောင်းကြလို့ ပြန်ဆုံ
ကြတာ မဟုတ်လား၊ ငါတို့ထားခဲ့ကြတဲ့
ကတိကို ငါ မမေ့ပါဘူး၊ အလေးအနက်
လဲ ထားပါတယ်၊ ဖိတ်ချင်းမိတ် ကိုယ့်
အိတ်ထဲဖိတ် ဆိုသလိုပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့်

မင်းပြောချင်တဲ့အတိုင်း လျှောက်ပြီး ပြောမနေနဲ့ဦး။ ငါ့သမီးက ငါ့ကိုတောင်းဆိုထားတာ တစ်ခုတော့ ခွဲတယ်ကွ”

“ဟေ့ကောင်ရဲ့ ပြောမှာသာ ပြောမိပါကွာ။ ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်လုပ်နေရင်မိခင်နဲ့ ဘာများ တောင်းဆိုထားလို့လဲ”

“ဒီလိုတော့ ငါ့သမီးက အရက်သောက်တတ်တဲ့ သောက်တတ်တဲ့ လက်မထပ်ဘူးတဲ့ မင်းသားက အရက်တောသောက်တတ်လား”

“ဟား ဟား ဟား... ဒါများကွာ။ ဘယ်ကလာ အရက်သောက်တတ်ရမှာလဲ။ ငါ့သား အရက်မသောက်တတ်ဘူးကွ”

“ဒါဆိုရင် ဟန်ကြူတာပဲ။ ငါတို့ကတိအတိုင်း သမီးနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး စီစဉ်လိုက်ကြတာပေါ့”

ဒီလိုနဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးလည်း ငယ်ကထားခဲ့ကြတဲ့ ငယ်ကတိအတိုင်း သားရေး သမီးရေးကိစ္စ အဆင်ပြေသွားကြလေသတည်းပေါ့။

သူတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးလည်း သားရေး သမီးရေးကိစ္စ ပြီးတာနဲ့ ဌာနဆိုင်ရာကိစ္စ၊ ကိုယ်ပိုင်ကိစ္စများဖြင့် အလုပ်များကာ သုံးလေးလခန့်ကြာပြီး ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြတဲ့အခါ သမီးရှင်ဖြစ်တဲ့သူက . . .

“ဟေ့ကောင်၊ ငါ့သမီးက ပြောတယ်။ အပါး နှင့်သမက်က အရက်မသောက်တတ်ဘူးလဲ ပြောတယ်။ နေ့တိုင်းပဲ အရက်မူးပြီး မှောက်နေတော့တာပဲ။ မင်္ဂလာကိစ္စ ပြီးကတည်းက ဘက်ချလာနိုင်လို့လို့၊ သူငယ်ချင်းတွေ ဧည့်ခံရသလိုလို့၊ ဘာလိုလို့ လာလိုလို့နဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး နေ့တိုင်းလိုလို ပုဆိုးမနိုင် အင်္ကျီမနိုင် ဒီယိုဒီယို မှုနေတော့တာပဲ။ ငါ စိတ်ညစ်တယ်။ အပါး နှင့်သမက်ကို နှင်ကြည့်ပြောဦး။ နှင့်သမက်ကို ငါ မပေါင်းချင်တော့ဘူးလို့ ငါ့ကို အမြဲဂျီတိုက်ပြီးနေတယ်။ ဘယ်လို

လုပ်ရမလဲ၊ ဟေ့ကောင် ငါတော့ မတွေ့တတ်တော့ဘူးကွာ”

အထက်ပါကဲ့သို့ သမီးရှင်ကရင်တိုင်းရင်းသားကြီးက ပြောတဲ့အခါ သားရှင်ဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်း ကရင်တိုင်းရင်းသားကြီးက ရိုးသားစွာပဲ ပြန်ပြီးအဖြေပေးသတဲ့။ ဘယ်လို အဖြေပေးတယ်မှတ်သလဲ။

“မင်းပဲ ငါ့ကို မေးတယ် မဟုတ်လား မင်းသား အရက်သောက်တတ်လားလို့ မင်းသမီးက အရက်သောက်တတ်ရင် လက်မထပ်ဘူးလို့လေ”

“ဟုတ်တယ်လေကွာ။ ငါလဲ ဒီအတိုင်းပဲ မင်းသား အရက်သောက်တတ်လားလို့ မေးခဲ့တယ်လေကွာ”

“မင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ မင်းတို့ ငါတို့ အခုအရွယ်အထိ အရက်သောက်လာကြတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ အရက်သောက်တတ်တော့ ဘာပြဿနာမှ မရှိဘူးလေ။ ငါ့သားက အရက်မသောက်တတ်တော့ မှောက်နေမှာပေါ့။ မင်းက ငါ့ကို မေးတုန်းက ငါ့သား အရက်သောက်တတ်လားလို့ မေးတယ်လေကွာ။ အရက်သောက်လားလို့ မေးမှ မမေးဘဲကိုး။ ဒီကောင် ငါ့သား အရက်မှမသောက်တတ်ဘဲ၊ ဒါကြောင့် မူးပြီး နေ့တိုင်းမှောက်နေတာ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ။ ဒါကြောင့် ငါ့သား အရက်မသောက်တတ်ဘူးလို့ ပြောတာပေါ့။ ဟကောင်ရဲ့ မင်း နားဝေးရန်ကောကွာ”

ကဲ . . . ဘယ်နှယ်ရှိစ။ ကရင်တိုင်းရင်းသားများ ဘယ်လောက်ရိုးလဲလို့။

ပျော်ရွှင်စေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် . .

☐ မောင်မောင်ဝင်းမြင့်မြင့်

စာမူများ ပေးပြန်ပါသည်

စာပေဝါသနာရှင်များ မိမိ၏စာမူကို မိတ္တူကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ဆက်သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ မရွေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပေးပို့မည်မဟုတ်ပါ။

ဘဝသုတေသနပြုချက်

တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ်ပြိုင်တည်း ပေးပို့ခြင်းမျိုး တစ်နှစ်အတွင်း တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များတွင် အသုံးပြုမိသော စာမူများကို ထပ်မံပေးပို့ခြင်းများ မပြုလုပ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

စာမူများ ပေးပို့ကြရာတွင်လည်း လက်ရေးလှရာမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ သို့သော် အယ်ဒီတာများ၊ စာစီသမားများ ဖတ်ရှုမည့်အရေးအသားမျိုး ဖြစ်ရပါမည်။

လက်ရေးညံ့သော စာမူဖြစ်ပါမည်မျှပင် မိုးပျံအောင်ကောင်းစေကာမည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရွေးချယ်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးအပ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း တစ်မျက်နှာ ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း မျက်နှာဝက် ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် ချုပ် ရန်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)
အခန်း (၁၀) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း
(၁၇×၁၀)လမ်းကြား၊
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၀

ပါး ၂၀ လောကီတော့ ကုန်ပြ

ပြည်မှာ ထွန်းဆိုင်လေ၊ ဟေ ဟေ ဟေ”

“ကဲပါဗျာ သွားမှာသာ သွား စမ်းပါ”

ညပိုင်းရောက်သော် . . .

“ဗို့ဘကြီး၊ ဘကြီး ဇာတ်တိုက် သွားရအောင်လေ”

“ဟာ စန်းအောင်တို့ အဖွဲ့ပါ လား၊ လာကွာ၊ ငါတို့ မင်းကို စောင့် နေတာကွ”

“ဘကြီး၊ ကိုအုန်းသန်းကော”

“အုန်းသန်း ရုံးငှက်လေ ဘာ ကိစ္စနဲ့လဲ သေဘူး သွားတယ်ကွ၊ ဒီည ပြန်လာမှာ ကဲ မင်းတို့ ငွေနေကြေးရေး စကား အဆင်ပြေပြေရဲ့လား”

“ဘကြီးရေ စာရင်းသိန်းဆိတ်က အစ အကုန်လုံး အမေတို့က ကြိုလှူပြီး သုံးထားတယ်၊ အဲဒါ ကျွန်တော်လဲ ဟေ ချင်တော့ဘူး၊ စိတ်ပျက်တယ်လို့ ပြော မလို့”

“ဟာ . . . မင်းတို့ဟာက စိတ် မကောင်းစရာကြီးပါလားကွာ”

“ကဲ ဒါဆို ကိုသောင်းကကော ကွာ”

“ဘကြီး ထွန်းဆိုင်ရေ၊ ကျွန် တော်လဲ အမေကျန်းမာရေး မကောင်း တော့ ငွေကြေးက ခက်တယ်လေ၊ ဘကြီးသိတဲ့အတိုင်း ပါချင်ပေမယ့် အား နာတယ်”

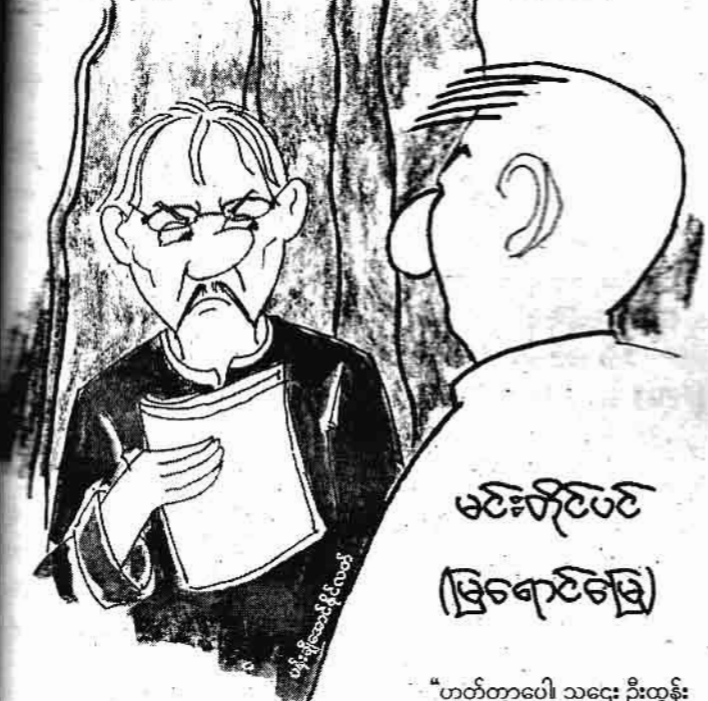
“ကဲ ဒါဆို ဗိုက်ကြီးကကော အတူတူပဲလားကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး၊ ပျိုးနုတ်ခ ကုန်တဲ့အပြင် ကောက်ရိတ်ခပါ ကြိုယူ ထားရတယ်”

“ဖြစ်ရလေကွာ၊ မင်းတို့နဲ့တွေ့မှ ဒုက္ခပဲ ငါ မဆင်းရဲချင်တော့ဘူး၊ ကဲ သိန်းထွန်းကတော့ ပြေလည်မှာပါကွ”

“ဘကြီးရေ ခုတစ်လော ရဲတွေ တက်ရှာလို့ အမေတို့ အရက်မရောင်း ရတာ တစ်လကျော်ပြီ၊ ဘာဝင်ငွေမှ မရှိဘူး၊ စိတ်ညစ်တယ်”

“မင်းတို့ကလဲ ချမ်းသာတဲ့ သူကြွယ်တွေချည်းပဲ၊ ဒါဆို မြဝင်းကြီး”

မင်းတို့ပင် (မြရောင်မြ)

“ဟုတ်တာပေါ့၊ သူ့ငွေ ဦးထွန်း ဆိုင်ရယ်”

“ဒါနဲ့ ငါသား လူချောပဲကွ၊ ဖအေတူသား မင်းတို့က ခေါင်းဆောင် မင်းသား ထားရမှာကွ”

“အေးဗျာ၊ သူနဲ့ လိုက်မယ့် မင်းသမီး ငှားမရမှာစိုးလို့ဗျ”

“ဟာ ဆန်နီရ၊ ငါ့သားက ဒီလောက်တောင်လှလို့လား၊ ဟုတ်တာ ပေါ့၊ ငါနဲ့ တူတာကိုးကွ၊ သူ့အမေနဲ့ တူရင်တော့ . . .”

“ကိုထွန်းဆိုင်ရေ ရှင် အစည်း အဝေးသွားတော့လေ”

“အေးပါဟ၊ ဒီမှာ ဇာတ်ကန် ထရိုက် လူကြမ်းမင်းသားနဲ့ တွေ့နေလို့”

“ကဲ ဦးထွန်းဆိုင်၊ ကျွန်တော်၊ ကိုသိန်းမြင့်၊ စိုးမြင့်၊ ဘိုးဝဲ၊ ဟန်သိန်းတို့ နောက်ပြီး ကိုစိန်မောင်တို့ အောင်ခင် တို့ဆီကိုတောင် ရောက်အောင်သွားရ မှာ”

“အေး၊ ငါလဲ သမဝါယမခွဲတမ်း ကိစ္စနဲ့ သုံးခွက်သွားရဦးမှာ၊ မင်း သိတယ် မဟုတ်လား၊ မိုးပေါ်မှာ သိကြား၊ လူ

“ဦးထွန်းဆိုင်ရေ၊ ဒီည ဇာတ် ကြမ်းမယ်၊ ခင်ဗျား လူတွေခေါ်ခဲ့၊ ည နာရီလောက် စမယ်”

“ဟာ ဆန်နီရေ ငါ့ညလာမှာ မှာကွာ၊ ငါ့လူတွေလဲ ခေါ်ခဲ့မယ်၊ နို့ မင်းတို့က ငါ့ကိုဘယ်နေရာထားမလဲကွ”

“ခင်ဗျားက လူခွဲလူချောကြီး၊ နောက်ပြီး ဗဟုသုတ ရှိတဲ့သူဆိုတော့ သူ့ငွေခန်းက၊ မင်းသမီးအဖေခန်းက သေ”

“ဟေ . . . ဟုတ်လား၊ ငါနဲ့ မင်းသမီးနဲ့ တွဲရမှာလားကွ၊ ဒါဆိုရင် မင်း ငါးတင်းဖိုးတော့ ကုန်ပါစေကွာ”

“ပိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားနေ နေရမှာက သူ့ငွေ၊ ဝတ်ကောင်း ထားလှနဲ့ဗျာ”

“ရှိပါတယ်ကွာ၊ ငါ့ ယောက္ခမ ကြီး ဆုံးတုန်းက အမေ့ရထားတဲ့ အင်း သေး ပုဆိုး၊ တိုက်ပုံအင်္ကျီ၊ ကျက်သရေ ဆင်းပေါင်းက ငါ့သား ဘိသိက်ဆရာ ဆီက ဒါဆို သူ့ငွေဖြစ်ပြီကွ . . . ဟား ထား ဟား”

"ဘကြီး ဇာတ်ကချင်လို့ ကလာတာ၊ ခုတစ်လော ယောက္ခမကြီးက ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ဘာမှ အလုပ် မဖြစ်ဘူး"

ဦးထွန်းဆိုင် ဆေးလိပ်မဖွား၊ မီးခိုးတွေမထုတ်၊ ရေနေ့အပူကြီး မထုတ်ဘဲ သောက်မိချဲ့..."

"အား ဝူတယ်ကွာ၊ ဝူတယ်၊ သေပြီနော်"

"ဘကြီးကလဲ ဖြစ်လို့က်မဖြစ် တား တား တား တား"

"မင်းတို့က ရယ်နိုင်တယ် ငါ့မှာက ငိုချင်းချရတော့မယ်၊ မြင်ရတဲ့ ဖြစ်ပုံ၊ မြင်ရတဲ့ ဖြစ်ပုံ၊ ဘဝင်စွဲ ရင်ထဲ ခုန်လှချေရဲ့၊ ဘုံကမ္မ (၁၁)ဘုံ သံယောဇဉ်ကြီး၊ ဒါကြောင့် အမယ်လေး မသာကြီး ဖြစ်ပါပေါ့"

"ဟား ဟား ဟား ဟား"

"မိုးပေါ်မှာ သိကြား၊ လူပြည်မှာ ထွန်းဆိုင်တဲ့ကွ"

"ဟာ... ဘကြီးကလဲ အလန့်တကြားဗျာ"

"ငါ အကြံရပြီကွ၊ ဒီလိုလုပ်၊ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးချစ်စိန်၊ ဒေါ်ရွှေမှိုင်တို့က ဒီကထိန်ကို ဦးစီးမှာဆိုတော့ သူတို့ ဇာတ်ပျက် ဘယ်ခဲမလဲကွ"

"ဟုတ်တာပေါ့ ဘကြီးရ"

"ဒီတော့ ဘာခဲနိုင်မလဲ၊ ငါ သတိုးသိရိသုခမှာ ရာဇာဓိရာဇာ ဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဝိဇယကုမ္မာတဲ့လေ"

"ဝန်ကြီး ထွက်တော့မလို့လား"

"တစ်ခါတည်း ဇာတ်တိုက်ရင်း ပြောမယ်၊ အဲဒီအိမ်မှာက သူဌေးတွေက သူဌေး အလွန်ချမ်းသာတာ၊ ငါနဲ့တော့ မတူဘူးကွ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး၊ ဘာတွေ ကြံစည်မလို့လဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ဓားပြ မတိုက်ရဲဘူး၊ ကြောက်တယ်ဗျ"

"ဒီ ဒီကောင်တွေ အကောင်း ပြောမလို့ဟာ၊ မင်းတို့ ခုတစ်ယောက်ကို ငွေတစ်ထောင်ထည့်ရမှာဆိုတော့ ဘယ်နဲ့ယောက်လဲကွ"

"ကျွန်တော်တို့ ခြောက်ယောက် ပါ ဘကြီး"

"ငါတို့ သားအဖနှစ်ယောက်နဲ့ ဆို ရှစ်ယောက်ပေါ့ကွာ"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီး"

"ဒါဆိုရင် မင်းတို့က ပြန်ဆပ်ရင် (၁၅၀၀) ပေးရမယ် ကျေနပ်ကြရဲ့လား"

"ကျေနပ်ပါတယ် ဘကြီး"

"အဲ ဘာလုပ်ရမှာတဲ့၊ ဘယ်သူ ယူမတဲ့ ဘကြီးရဲ့"

"ကဲ အဲဒီအတွက် မင်းတို့ မပူနဲ့ ငါမဒီ စောညွန့်ကို ဒေါ်ရွှေမှိုင်အိမ် သွားခိုင်းပြီး ငွေယူဖို့ ပြောလိုက်ရင် သေချာတာပေါ့"

"ဟုတ်ပြီ ဘကြီး ပိုင်သဗျာ"

"မိုးပေါ်မှာ သိကြား လူပြည်မှာ ထွန်းဆိုင်တဲ့ကွ၊ လူကြိုရင် ထရိုကို ငါယောက်ဖတွေ ရက်လို့ရတယ်"

ညသို့ ရောက်သောအခါ ဦးထွန်းမြိုင် အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်တွင် ဖားမီးတိုင်ကြီးထွန်း ခိုးပတ်နှစ်လုံးဖြင့် ပဏာမဆိုကြ၊ တီးကြနှင့် ရွာစလေ့ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲဆိုတော့ အနီးရှိရွာတွေက ကလေးလူကြီး ပရိသတ်တွေ မီးအုပ်၊ မီးတိုင်၊ မီးဒေါင်းတို့ဖြင့် အုပ်အုပ်ဖြင့် လာကြတော့သည်။

"ကဲ ဦးထွန်းဆိုင်ရေ ခင်ဗျား လူစုံပြီလား"

"အေး၊ ငါ့သားတစ်ယောက်တော့ လိုက်လာလိမ့်မယ်၊ သူပဲ ကျန်မယ်ကွ"

"ကဲ ဒါဆို ဇာတ်တိုက်ကြရအောင်၊ ဦးထွန်းဆိုင်က ပဏာမစကားလေး ဘာလေး ပြောပါဦး၊ ပြောတော့လေ"

"အဟမ်း အဟွတ် အဟွတ် အဟွတ် ဘွတ် ဘွတ်"

"ဘာတွေဖြစ်တာလဲ၊ ထွက်ကုန်ပြီလား"

"လူသဘာဝပေါ့ကွာ၊ မတားနိုင် မဆီးနိုင်တဲ့ ကိစ္စထဲမှာ သူလဲပါတာပေါ့"

"ကဲ . . . စတော့လေ"

"မိုးပေါ်မှာ သိကြား၊ လူပြည်မှာ ထွန်းဆိုင်တဲ့ဟေ့"

ပရိသတ်များ တဝါးဝါးဖြင့် ဆူကြ၏။ ပွဲကျနေ၏။

"ဟိုးဟိုး ကျွန်တော် ထွန်းဆိုင်ပါ၊ ဇာတ်ဆရာထွန်းဆိုင်ပေါ့၊ ဒီပြဇာတ်ကို ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်ပြီးသတာကပြ အသုံးတော်ခံရမှာပါ။

ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များ တွေ့တော် မေတ္တာရွှေထားပြီး မေတ္တာကရဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဗြဟ္မာတရား လေးပါးထွန်းကားသော တွေ့တော်တို့ မြန်မာပြည်ကြီး မှီတင်းနေကြကုန်သော ကလျာဏပုထုဇဉ် သမ္မ ရေလိုအေး ပန်းလှိုလန်းပြီး မေတ္တာတရားများ ပွားများကြပါကုန်လို့ ဦးထွန်းရင်း ရွှေနားတော် ပန်ဆင်မူကြပါ။

မျက်စိပညာဒ စက္ခုအာရုံခံစားတော်မူကြပါ။ တဝါးဝါး ရယ်နေမူကြပါ စေကုန်သတည်း"

"ဟာ ဦးထွန်းဆိုင် လုပ်ချင်ပြန်ပြီ"

"ငါက နေ့ခင်းက ဘုန်းကြီးရေစက်ချနဲ့ ရောသွားလို့ပါကွာ၊ ဘုရင်ပြည်တော်တည်ခန်း စမယ်"

"အဟမ်း အဟမ်း အဟမ်း ကျုပ်တို့ကတော့ ဒေဝဒဟတိုင်း သူတို့ဘုမ္မိပြည်က ဘုရင် သုပုဗ္ဗရဲ့ ဝဏ္ဏဝန်ရှင်တော်မင်းကြီးတွေ ဖြစ်သကဲ့"

"မှန်ပေါ့ ဝန်မင်း၊ မှန်ပေါ့"

"ကျုပ် ဝန်မင်းဖြစ်တဲ့ကြောင့် ပြီး လေ့ကျင့် နွားတင်းကုန်ဆွဲ နွားချေးပစ်ရင်း ဝန်ထွက်တော့ ပလို့ရို ဆိုတဲ့ ဆိုင်းချက်နဲ့ နွားပစ်လိုက်တော့ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ညှာ သွားပစ်မိလို့ အဆဲခဲလိုက်တာများ မပြောနဲ့၊ မိုးမွန်နေတာပဲ၊ နှာဆေးကုပေးလိုက်ရတယ်"

"ဟား ဟား ဟား ဟား"

“ဦးထွန်းဆိုင် ဘာတွေ ရှည်နေတာလဲ”

“မင်းတို့က ထည့်ပြောကြည့်ဒါပဲ ဇာတ်ထဲကျ မပြောတော့ဘူး”

“ဦးထွန်းဆိုင်ကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီဗျို့”

တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် နီးလာပြီ။ သီတင်းကျွတ် ကထိန်က ခုနစ်ရက်ပဲလိုတော့သည်။ ဦးထွန်းဆိုင်က ဇာတ်ကဖွဲ့ပြင်။ သူ့သား အုန်းသန်းလည်း ဒုတိယပြဇာတ်မင်းသားဆိုတော့ သေနတ်ပစ်ခန်း လေ့ကျင့်နေတယ်။

“ဒီမှာ သူ့ဌေး၊ လက်မြောက်လိုက် ပြောနေတယ်။ ဒိုင်းညောင့်”

“ဟာ လူလေး၊ မင်း အဖေကို ဒီလို မလှန့်ရဘူး။ ငရဲကြီးတတ်တယ်”

“အဖေကလဲ ဇာတ်ထဲမှာ အဖေက သူ့ဌေးလေ။ ကျွန်တော်က လူဆိုးစားပြီပဲ”

“အေး... ဟုတ်ပါတယ်ကွာ၊ ဟုတ်တာပေါ့ သား လူလေးရယ်”

“အဖေ အိမ်ကို ကျွန်တော်က ဓားပြတိုက်ပြီး အဖေသမီး မင်းသမီးကို ခေါ်သွားခန်းလေ”

“လူလေး ရှက်စရာကြီး၊ ဇာတ်ထဲကျမှ လုပ်ပါကွာ။ ဆွေမျိုးအရင်းကြီးတွေကွ၊ ဟေ့ စောညွန့်ရေ၊ မင်းသားငါ့ကို ဓားပြတိုက်နေတယ်ဟေ့”

“ကိုထွန်းဆိုင် ရှင် နှုနေပြီလား၊ ဒီသေနာကြီးတော့လေ”

“နှုနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ မိဖုရားကြီးရဲ့ ငါလို သူ့ဌေးမင်းကိုများ မချေမငံနဲ့ ပြောတယ်။ ငါ တယ်လုပ်လိုက်ရသေရော့မယ်။ နင်တော့ ဒုက္ခပဲ။ ကိုယ့်မိန်းမမို့ သည်းခံနေတာ သိလား။ တယ်ငါ ရာဇမာန်ရှုလိုက်လို့ ခေါင်းပြုတ်ပြီး နှပ်ချေးညစ်စရာမရှိ ဖြစ်ဦးမယ်”

“ကဲဟာ၊ ကဲ ရှဦး ရှဦး”

“ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား အဖေရယ် အမေလက်စာမိပြီလား”

ဇာတ်ပွဲ ဒီညစပြီ။

ဦးထွန်းဆိုင် ပျော်နေပုံရသည်။

ကြားချိတ် ကြားချိတ်နှင့် မင်တကြကြ လုပ်နေပြီး ဘေးကလူတွေ မျက်စိ နောက်နေကြ၏။

“ဒီမှာ မင်းသမီး ဦးရဲ့ သမီးဆိုတော့ ဦးစကားနားထောင်ရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဦး သမီးကို ပြော”

“မိုးပေါ်မှာ သိကြား လူပြည်မှာ ထွန်းဆိုင်ကွ၊ ဟာ ရှက်စရာကြီးပါလား”

“ဟာ ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်”

“ငါ့သမီးက ဦးနဲ့ကတော့ ပျော်မှာပါ။ ဦးက ဒီဇာတ်မှာ တာဝန်ခံ နို့ပြီးရင် သူ့ဌေးကွ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ကြိုးစား ကမှာပါ”

“ကဲ ဒီတော့ ဦးသားက မင်းသမီးကို ဓားပြတိုက်ပြီး ခိုးပြေးခန်းမှာ ပါတယ်။ တစ်ခါတည်းအပြီးသာ လိုက်သွားတော့၊ ဦးက သဘောတူပြီးသားပဲကွ”

“ဟာ ဦး ဇာတ်ထဲမှာ သရုပ်ဆောင်ရမှာ ရှင့်”

“ဟေ့ တစ်ခါတည်း သရုပ်ဆောင်ရင်ကော မရဘူးလား။ ငါ မသိလို့ပါဟယ်”

ဒါရိုက်တာ ထွန်းမြိုင် (ရွှေရောင်မြေ)က ဇာတ်စာအုပ်ကိုင်၍...

“ဗျို့ ဦးထွန်းဆိုင်၊ ခု ဆိုင်းတီးပြီးရင် ထွက်ပြီး ပဏာမ ပြောပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒါရိုက်တာ”

ဆိုင်းသံ ဗုံသံ ပတ်မကြီးက တထိထိနှင့် ဇာတ်ပို့လိုက်တော့ ဦးထွန်းဆိုင် ဇာတ်ပို့ထိုးပြီး မနေနိုင်။ ကန်လန့်ကာနောက်မှ ချောင်းကြည့်နေ၏။ ပြည်ဖုံးကန်လန့်ကာရွေ့တွင် ထွက်ပြီး ဟန်ပါပါနှင့် မတ်တတ်ရပ်ကာ...

“မိုးပေါ်မှာ သိကြား၊ လူပြည်မှာ ထွန်းဆိုင်တဲ့ဟေး။ အဟမ်း အဟမ်း ဒီဇာတ်မှာ ကျွန်တော်က သူ့ဌေး၊ ဇာတ်ဆရာ မင်းသမီးအဖေပေါ့ဗျာ၊ နောက်ပိုင်းဇာတ်ကျတော့ ဝန်မင်း၊ ဒီပွဲမှာ ကရမှာ၊ သဘာယမျှတလျက် ပရိသတ်

မင်းများနှင့် သပူရိသနွယ်ဝင် သူတော်စင်များ၊ ရွှေပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်များကို အထူးဥပကာရ တင်ရှိပါတယ်။ ကြည့်ကြပါ အားပေးကြပါ။ တဝကြီး ကြည့်ပါ။ ဦတ်ဆဲလဲ မပေးရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်ဇာတ်ဆရာ ကိုထွန်းမြိုင် ပွင့်သစ် ဆန်နှင့်အတူ မင်းသမီး မြစန်းရီ နဲ့လေး ဟေ ဟေ ဟေ ခြောက်ထောင် ပျော်လာပြီ။ ဒီကထိန်ပွဲတော်ကြီးတို့ စည်စည်ကားကား သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက်နှင့် အားပေး ကြည့်ရှုတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း”

“ဟား ဟား ဟား ဟား အဲဒါမှ သိကြားထွန်းဆိုင်ကွ”

“ဦးထွန်းဆိုင်ကြီးကတော့ အသားတွေ ထုတ်ပြလိုက်ပြီဟေး”

“ဟေး ဆန်နီ၊ ငါပြောတာ ဟုတ်လားကွ၊ ဟိုရဲမြင့်တို့ ကိုတင်ညွန့်တို့ အော်နေပြီ”

“ဟုတ်ပါဗျာ ဟုတ်ပါ။ ခင်ဗျားက ဇာတ်ဆရာကိုးဗျ”

“မင်းက ဟုတ်တယ်ဆိုပေမယ့် ငါက ခုစပါး(၂၀)ဖိုးယူပြီး စိုက်ထားရတာ၊ တန်အောင် လုပ်ရမယ်ကွ၊ အဲဒါအဲဒါ”

“ကဲ ဒီလိုလုပ်ပါလား”

“ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ၊ အကြံလေး ဘာလေး ပေးပါဦးကွာ”

“မနက်ဖြန် ၁၁ နာရီလောက် ကျတော့ ဆရာတော်တို့ သိမ်တက်မယ်၊ နောက် တစ်နာရီလောက်မှာ ရေစက်ချမယ်၊ အင်း အဲဒီကထိန်ရေစက်ချမှာ”

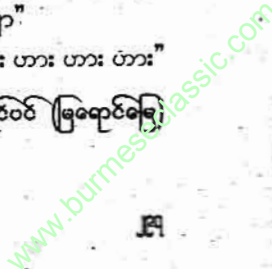
“အဲဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲကွ မင်းဟာက”

“ဆိုင်ပါဗျာ ခင်ဗျားရေစက်ခွက်ကိုင် တစ်ခါတည်းရောပြီး ရေစက်ချလိုက်တော့”

“ဟေ ဒါဆို စပါးတင်း(၂၀)ကုန်ပါပြီဗျာ၊ ကုန်ပါပြီဗျာ”

“ဟား ဟား ဟား ဟား ဟား”

□ မင်းတိုင်ဝင် (မြရောင်ရေ)

သေချင်လွန်းလို့
သေရည်သောက်တာ
မသောက်မှူးလာတယ်

ဒါဆိုကျုပ်
ကူညီပေးမယ်

ဟိုက်. ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖျါချလိုက်ပြီ
ပြန်ယူပေးမှ ဖြစ်မှာနော်. ဒီအိတ်ထဲမှာ
ဒေါက်တာ့ကိုပေးမဲ့ ဆေးဖိုးဝါးခတွေ့ပါတယ်

ကလေး + အထူးကု

ရွှေတာမနေနဲ့ကိုယ်လူ
ခင်ဗျားသေရင်မိန်းမကနောက်လင်
ယူမှာဗျာ ဒါ့အပြင်နောက်လူကောင်း
စားစားမလုပ်နဲ့ဗျာ

လင်းလင်းကြီး

မယားတောသူဆိုလို့ယူမိတယ်
ဆေးရုံတက်လဲငါ့အိမ်၊ ဈေးလာဝယ်
လဲငါ့အိမ်၊ ဘုရားဖူးသွားမယ်ဆိုလဲ
ငါ့အိမ်၊ စိတ်ဥက္ကဋ္ဌများလွယ်တယ်ကွာ

လင်းလင်းကြီး

မောင်တီးဦး အလှူပေးရမလား
လူသိရှင်ကြား နာမည်ကြီးအောင်
သတင်းစာမှာ ငြောက်ငြောက်ထည့်ပြီး အလှူ
ပေးရမလား၊ စဉ်းစားနေတာကွ

ပြိုင်ရန်အတွက် အားပေးခြင်း

လွန်ခဲ့သောအခါက
ပင်စင်ယူခါစ မိတ်ဆွေနှစ်ဦးတို့ ထံ
ဆုံတွေ့ရာ . .
“ဟေ့လူ ခင်ဗျားကိုတွေ့တာ အထူး
ရှေ့အပတ်ကျရင် ကျွန်တော်အိမ်ထောင်အ
ပြုမလို့ အသိပေးတာ”
“တစ်ပင်လဲ တစ်ပင်ထူတာပဲဗျား
သက်ရင် ယူပေါ့ ဒါနဲ့ အမျိုးသမီးက
အရွယ်လဲဗျ”
“နှစ်ဆယ်”
“ဟာ . . . ခင်ဗျားအသက်က
ကျော်နေပြီလေ၊ ကိုယ့်မြေးအရွယ်မှဗျာ၊ ယူ
ယူရင် အသက်(၄၀) (၅၀) အရွယ် ကြွေး
ထက် မိန်းမ ရှာယူဖို့ကောင်းတယ်၊ အခုဟာ

အသက် (၂၀) ဆိုတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြိုးဆွဲချပြီး သတ်သေသလို ဖြစ်နေဦးမယ်ဗျာနော်”
“ဟာ . . . ခင်ဗျားက ဘာနားလည်လို့လဲ၊ ဒီမှာ မှတ်ထား၊ သံချေးတက်နေတဲ့ လွန် အသေခံရတာထက်
ထက်မြည့်နေတဲ့ မောင်းချခားနဲ့ သေရတာ ပိုပြီးနိပ်တယ်ဗျ ကိုယ့်လူရ”

ကြီးလေးသူ အမိုက်ခဲ
ကားဂိတ်တွင် ဧည့်သည်လိုက်ပို့သည့် လူရွယ်တစ်ဦးနှင့် ဧည့်သည်လူရွယ်တစ်ယောက်တို့သည် ကားစောင့်နေ
အသက် (၆၀)ကျော် လူကြီးတစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်စီးလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရသည်။
ထိုအခါ ဧည့်သည်လိုက်ပို့သူ လူရွယ်က ဆိုင်ကယ်စီးလာသည့် လူကြီးအား လက်ညှိုးထိုးပြလျက် . . .
“ဟောဟို ဆိုင်ကယ်စီးသွားတဲ့ လူကြီးပေါ့၊ ကလေးဆန်သူ အမိုက်ကလေးကိုမှ မုန့်ပေးယူခဲ့တာ ခုတော့ . . .
“ခုတော့ ဘာဖြစ်လဲ”
“မုန့်များများ ပေးနိုင်စွမ်းအားရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်နောက် လိုက်သွားလို့ ကျန်ရစ်ဖြစ်နေပြီလေ”

ပြုံးလှုပ်လှုပ်ကား မဟာပျား

နောက်တစ်ယောက်

ရောဂါကျွမ်းနေပြီဖြစ်သော လူနာအား သူ၏ ဆရာဝန်က နှစ်သိမ့်အားပေးသည်။

“ကျွန်တော် ပြောတာကို ယုံပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ ရောဂါဟာ လုံးဝမစိုးရိမ်ရတော့ဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင်လဲ ဒီရောဂါမျိုး ခံစားခဲ့ဖူးတယ်”

လူနာက တွေးတွေးဆဆဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“ဒေါက်တာက ပြောနိုင်မှာပေါ့။ ဒေါက်တာကို ကုတဲ့ ဆရာဝန်က နောက်ထပ် ဆရာဝန်တစ်ယောက် မဟုတ်လား”

ကြည့်စေ

ခရီးဝေးသွား အမြန်ရထား တစ်စီးပေါ်တွင် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ် ဦးစီးလာသည့် အထူးတန်းတွဲအတွင်းသို့ အမျိုး သမီးတစ်ဦး လှစ်ခနဲ ဝင်လာ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်၏ရှေ့တွင် ညီကပ်ပြီး အမျိုးသမီးသည် သူ၏အပေါ်အကျီကို နှိုးငှား ဆွဲဆုတ်လိုက်ပြီးနောက် . . .

“ကဲ . . . ဘယ်လိုလဲ၊ ကျွန်မ အော်လိုက်ရတော့

“ဟင် . . . ငါ မကြည့်ချင်ပါဘူး”

“ဟာ . . . ကျွန်မ အော်လိုက်ရင် ရှင်ပြဿနာ သွားမယ်လို့ ပြောနေတာ၊ ပါတဲ့ပိုက်ဆံပေး”

လက်ဝါးဖြန့်ပြီး တောင်း၏။

“ဘာ . . . ကြည့်ခဲ ဟုတ်လား၊ မပေးနိုင်ပါဘူး”

“တောက် . . . နားလေးကောင်ကြီး”

အမျိုးသမီးငယ်သည် သူပြောချင်သည့် ခြိမ်း ခြောက်စကားများကို စာဖြင့်ရေးပြ၏။ ထိုစာကို ထို ညီကပ်က ယူဖတ်ပြီးနောက် အကျီအိတ်ထဲ ထိုးထည့်

“ရပြီ မိန်းကလေး၊ အကုန်ချွတ်ချင်ရင်လဲ ချွတ် ငါဟာ ရှေ့နေတစ်ယောက်ပဲကွ၊ သက်သေခံစာ

ရနေပြီ၊ မင်း ကြိုက်သလိုလုပ်၊ ငါ ထိုင်ကြည့်ပေးမယ်၊ ပြီးရင် တော့ . . .”

□ စောနိုင်ထွန်း

ပြုံးလှုပ်လှမ်း ကလေး

ထန်းပျက်ခဲ ပျောက်ဆုံးမှု

တစ်နေ့သ၌ ကပ္ပိယကြီး ဦးလွတ်ကောင်သည် လွန်စွာမှ ပြောင်နေသော ၎င်း၏ဦးခေါင်းကို ပွတ်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားတွေးခေါ်နေလေ၏။

ထိုကပ္ပိယကြီး ဦးလွတ်ကောင်သည် ကန်စွန်းဥကျေးရွာ၏ ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏသိပ္ပံ၏ ရတနာသီရိစံတော်ကျောင်းတွင် ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ဆောင်ရသော ကျောင်းအိပ် ကျောင်း

ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ၊ ဒီလိုလုပ်ရင်ကော၊ မတော့သေးဘူး၊ ဟိုလိုဆိုရင် ဟိုလိုလဲ မကောင်းဘူး၊ ဒါဆို ဒီအင်း . . . ဒီလိုဆိုရင်လဲ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ဟိုဒင်းသေဖြစ်နိုင်မယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီလိုလုပ်မယ်၊ တယ်အောင် ငါပါလား၊ အောင်မြင်သွားရင် ငါဟာ ကန်စွန်းဥကျေး

စား ကပ္ပိယ တစ်ယောက်ဖြစ်လေ၏။

“ကျက်သရေခန်းထဲသွားတဲ့ ထန်းလျက်ခဲသေပျောက်ပျောက်နေတယ် ဘယ်သူတွေ ခိုးစားသလဲ မသိဘူး”

ဟုဆိုကာ ထိုဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏသိပ္ပံက မိန့်ကြားနေသည့် အသံများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် . . .

“ဒီအမှုဟာ ငါဖော်ထုတ်စုံစမ်းမှတော်ကာကွယ်ပေး ဟု ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားစကားတို့ကြားရသည်မှာ တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ကြိမ်ဦးလွတ်ကောင်၏ ဆိုလိုက်လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ထိုကပ္ပိယခုံမှ ပြောင်နေသော ထန်း၏ ဦးခေါင်းကိုပွတ်ရင် တစ်စုံတစ်ခုကို လေးစားနက်နက်ဖြင့် ကပ္ပိယဦးလွတ်ကောင် သေတော့နေခြင်း ဖြစ်လေတော့၏။

“ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊

ပြုံးလှလှလှလှလှလှလှ

ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင် ဆိုပြီး နာမည်ကျော် အဲလေ... နာမည်ကျော်မှာ ပြီးတော့... ပြီးတော့... ဆရာတော်ကလဲ ငါ့ကို သိပ်တော်တဲ့ ကပ္ပိယစုံထောက်ကြီး ဦးလာဘ်ကောင်ဆိုပြီး ချီးကျူးမှာ ဟဲဟဲ...

ဟုဆိုကာ ကပ္ပိယစုံထောက်ဦးလာဘ်ကောင် တစ်ဦး တည်း ကြိတ်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လို့နေလေတော့၏။ ထို့နောက် ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင်သည်...

“ဒီညတော့ ထန်းလျက်သူခိုးကို စောင့်ဖမ်းရမယ်၊ သူခိုး ကို မိရင်တော့ ကန်စွန်းဥကျေးရွာက ကျောင်းဆရာ ဦးအောင် ကြီးကို ကပ္ပိယစုံထောက်ဦးလာဘ်ကောင်နဲ့ ထန်းလျက်ခဲ ပျောက်ဆုံးမှုကြီးဆိုပြီး ဝတ္ထုရေးခိုင်းရမယ် ဟေဟေ” ဟု ဆို ကာ ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်လေတော့၏။

*

ညသည် လွန်စွာမှ တိတ်ဆိတ်လို့နေလေ၏။ ခွေးအသံ တို့မှာလည်း လွန်စွာမှ စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။

မည်သည့်အရာကိုမှ ကြောက်တတ်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း မရှိသော ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင်မှာ ထန်းလျက် ခဲပျောက်ဆုံးမှု အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးကို စိတ်ဝင်စား၍ ရတနာသီရိစံတော်၏ ကျက်သရေခန်း အနားရှိ ချောင်တစ်ခု တွင် ခိုအောင်းကာ သက် အသိဖြင့် ထန်းလျက်သူခိုးကို စောင့်ဖမ်းလို့နေလေ၏။

ညသည်လည်း ပိုမိုကာနက်လာ၏။ ကပ္ပိယစုံထောက် မှာ လွန်စွာမှ ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် စောင့်လို့နေလေ၏။

ထိုအချိန်၌ ခြေသံကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

“ဟော... ခြေသံကြားတယ်” ဟု ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင်သည် ခြေသံကို ထပ်မံနားစွင့်လိုက်သည် အခါ...

“ဒီခြေသံက ကျက်သရေအခန်းဘက်ကို ဦးတည်ပြီး လာနေတဲ့ခြေသံပဲ” ဟု ထင်လိုက်မိလေ၏။

ကျက်သရေ အခန်းဘက်သို့ လာနေသော ခြေသံ သည် တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာရာ ကပ္ပိယစုံထောက်ဦးလာဘ် ကောင်မှာ ထိုင်ရာမှထ၍ အကွယ်တစ်ခုကို အကာအကွယ် ပြုရင်း ခြေသံကို နားစွင့်နေရင်းက...

“အလို...” ဟုဆိုကာ ကပ္ပိယစုံထောက်ဦးလာဘ် ကောင်သည် လွန်စွာမှ အံ့ဩသွားလေတော့၏။

ကပ္ပိယစုံထောက်ဦးလာဘ်ကောင်သည် လွန်စွာမှ အံ့ဩရသည့်အကြောင်းအရင်းက ကြားရသော ခြေသံရှင်က ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏသိပုံ၏ ခြေသံပင်ဖြစ်ရလေတော့၏။

“ဆရာတော်ပါလား။ အိပ်ရာက ယောင်ပြီး ကြွလာ တာလား” ဟု ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင် တွေးလိုက် ပြီးနောက်...

“လက်စသတ်တော့ ဆရာတော်ဟာ ကျိန်းရာက ယောင်ပြီး ကြွကြွပြီးတော့ ထန်းလျက်ခဲတွေ ဘုဉ်းပေးတာ ကိုး” ဟု အဖြစ်မှန်ကို ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင် သဘောပေါက်သွားလေတော့၏။

ထို့နောက် ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင်က...

“အခုနေ ဆရာတော်ကို နှိုးလိုက်ရင် ရှက်သွားမယ်၊ ဒီတော့ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ အင်း အင်း... ဟုတ်ပြီ၊ ကျက် သရေခန်းထဲကို ငါ အရင်ဆုံးဝင်ပြီး ထန်းလျက်ပုလင်းကို ဝှက်ထားမှ” ဟုဆိုကာ ကျက်သရေခန်းထဲကို ဆရာတော် ထက် အရင်ဝင်လိုက်လေတော့၏။

ကျက်သရေခန်းထဲသို့ ကပ္ပိယကြီးဦးလာဘ်ကောင် ရောက်သွားသည်နှင့် ထန်းလျက်ပုလင်းကို မယူလိုက်သည့် အခါ ထန်းလျက်ပုလင်းမှာ ၎င်း၏လက်ထဲမှ လွတ်ကျကာ “ခွပ်” ဟု ထန်းလျက်ပုလင်း ကွဲသွားလေတော့၏။

ထန်းလျက်ပုလင်း ကျွဲကွဲသံကြောင့် ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏသိပုံမှာ လန့်ကာနိုးသွားပြီး...

“အလို” ဟု ဆရာတော်ထံမှ အသံထွက်သွား၏။

“ဟိုက်... ဆရာတော် နိုးသွားပြီ” ဟု ကပ္ပိယ စုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ပြော လိုက်မိလေ၏။

“ကပ္ပိယကြီးပါလား၊ နင် ထန်းလျက်ခဲတွေ ဝင်ခိုးစား နေတယ်ပေါ့လေ၊ ညည ထန်းလျက်ခဲတွေ ပျောက်ပျောက် နေတာ နှင့်လက်ချက်ကိုး၊ ထန်းလျက်သူခိုး နှင့်ကို ကြိမ်စာ ကျွေးရမယ်” ဟု ဆရာတော်က မိန့်လိုက်လေတော့၏။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ထန်းလျက်ခဲပျောက်ဆုံးမှုကြီး အတွက် ဆရာတော်က ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင် အား မချီးကျူးသည့်အပြင် ထန်းလျက်သူခိုးဟု စွပ်စွဲကာ တိုင်တွင် ကြီးတုပ်၍ ကြိမ်စာကျွေးလေတော့၏။

၎င်းမှာ လွန်စွာနာလွန်းသဖြင့်...

“အောင်မယ်လေး... ဆရာတော်ရဲ့ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်ခံရတယ်” ဟုဆိုကာ ကပ္ပိယစုံထောက် ဦးလာဘ်ကောင် မှာ အော်ဟစ်လိုက်လေတော့သည်။

□ အောက်တိုတာအောင်ကြီး

မိုင်းခိုင်းဆရာတော်ကြီး၏

အဝွမ်းထက် ထီး၊ တံခွန်၊ သန်လျက် ဂါထာတော်

သုတေသီ ဆရာငြိမ်း

မိုင်းခိုင်းဆရာတော်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသော သာသနာ့အာဇာနည်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

‘ပဏ္ဍိတဓဇ သီရိဝေရ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု’ တံဆိပ်နာမည်တော်သည် ဆက်တပ်ခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။

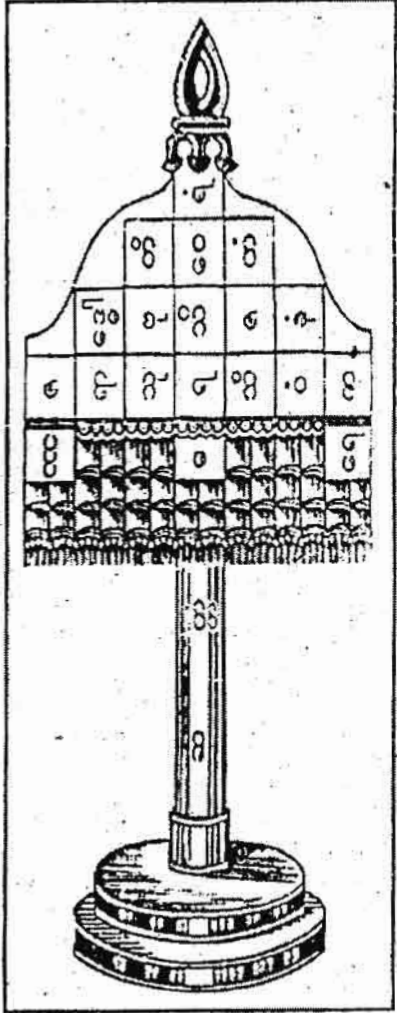
ဆရာတော်ကြီးသည် ကျမ်းစာအုပ်များကိုလည်း နေသာပြုစုတော်မူခဲ့ရာ ‘ဝိသီပုံ- ဘုံစဉ်၊ ဆန်းပုံ၊ သိမ်ပုံ’ ဆိုသော စာအုပ်တစ်အုပ်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါစာအုပ်၌ ထီး၊ တံခွန်၊ သန်လျက်ဂါထာတော်များကို ပုံတော်နှင့်တကွ နေသာဖော်ပြထားရာ လောကုတ်၊ လောကီ၊ နှစ်ဖြာသော အကျိုးတရားတို့ တိုးပွားဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။

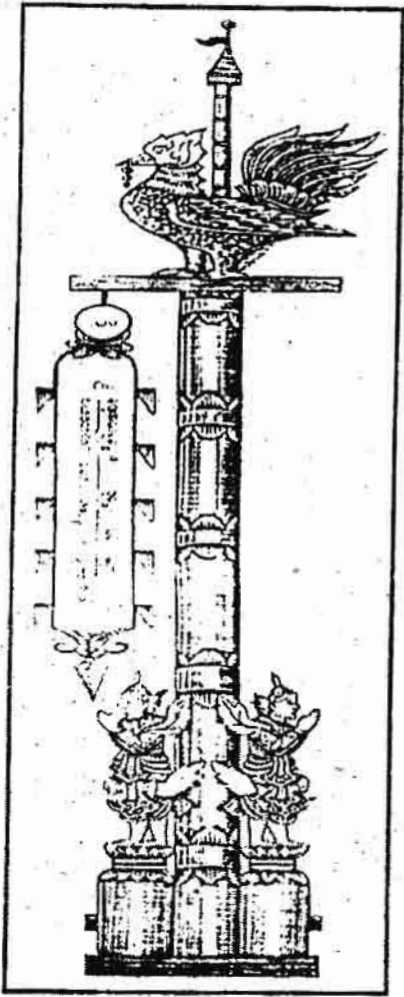
ပုံတော်များကို ဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ ဂါထာတော်များကိုလည်း ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကာ နှလုံးသွင်းခြင်းအားဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ စီးပွားလာဘ်လာဘများ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ခြင်း စသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိခံစားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထီးဂါထာတော်

ဆတ္တံဓရ သုရာဇဿ၊ ဆတ္တံဓရ
သိဝံကရေ။
ရသိဗုဒ္ဓေါ ရသိဇနေ၊ သိဝေတိ သိဝေတံ
ဝေရ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ . . .
* ဆတ္တံဓရ သုရာဇဿ - ထီးကိုဆောင်သော မင်းမြတ်အား၊ ဓရ- ဆောင်သော၊ ဆတ္တံ - ထီးသည်၊ သိဝံ - ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ ကရေယထာ - ပြုသကဲ့သို့၊ ထထာ တူ ရသိ - ဝိမုတ္တိရသတည်းဟူသော ထီးရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဘုရားရှင်သည်၊ ရသိ ဓမ္မ - ရသရှိထသော၊ သိဝေတံ - ငြိမ်သက်စေအပ်သော၊ ဇနေ - သတ္တဝါကို၊ အဝေရံ - ရန်မရှိသည်ကိုပြု၍၊ သိဝေတံ - ငြိမ်သက်စေတော်မူ၏။

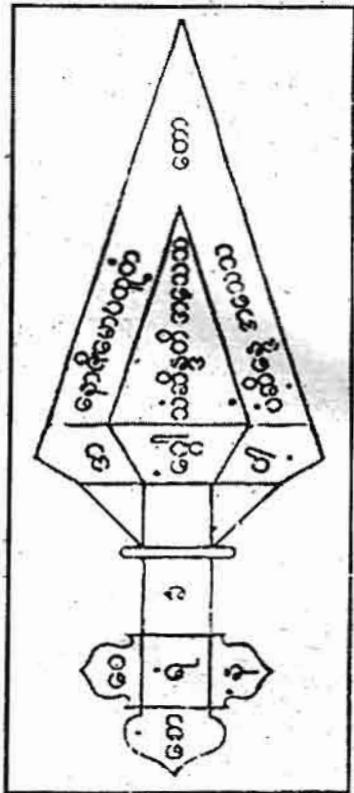

တံခွန်ဂါထာတော်

ဝိဝိဓေဟိ အလင်္ကာရော၊ ဓဇော
 သုပညာတော ဝိဝိ။
 ဝိဝိ ဓဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဗုဒ္ဓေါ
 သုပါတတော ဝိဝိ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ . . .

ဝိဝိဓေဟိ - အထူးထူး အပြားပြားတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ
 ရော - တန်ဆာတင်ထသော။ ဝိဝိဓာ - အထူးထူး အပြား
 ပြားအားဖြင့်၊ သုပညာ တောယထာ - ထင်ရှားသကဲ့သို့၊
 တထာ - ထိုအတူလည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓ ဂုဏသမ္ပန္နော -
 အထူးထူးသော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ
 - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓာ - အထူးထူး အပြားပြား
 အားဖြင့်၊ သုပါတတော - ကောင်းစွာထင်ရှား၏။

သန်လျက်ဂါထာတော်

စောရံ ဝေရံ နရံ ခဂ္ဂေါ။
 သံသိန္ဒတိ အသေသတော။
 တထူပမော ဇိနော အဂ္ဂေါ။
 ပါပံ သိန္နေ အသေသတော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ . . .

ခဂ္ဂေါ - သန်လျက်သည်၊ စောရံ - ခိုးသူကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေရံ - ရန်သူဖြစ်သော။ နရံ - လူကိုလည်းကောင်း၊
 အသေသတော - အကြွင်းမဲ့၊ ဆန္ဒတိယထာ - ပြက်တတ်
 သကဲ့သို့၊ တထူပမော - ထိုသန်လျက်နှင့် ဖြတ်ခြင်းသတ္တိ
 ဟူသော၊ ပါပံ - မကောင်းမှုကို၊ အသေသတော - အကြွင်းမဲ့၊
 သိန္နေ သိန္ဒတိ - ဖြတ်တော်မူ၏။

မိုင်းခိုင်းဆရာတော်ကြီးကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လောကီ
 လူသားအပေါင်းတို့အတွက် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာ
 သော အကျိုးတရားတို့ တိုးပွားဖို့အလို့ငှာ ထူးခြားပြောင်
 မြောက်စွာ အကျိုးဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအကျိုးတရားတို့ကို
 ခံစားလိုကြသော မိမိတို့အနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ရေးသား
 ဖော်ပြခဲ့သော ဂါထာတော် အဆီအနှစ်တို့အား ရွတ်ဖတ်
 သရဇ္ဈာယ်လျက် ကောင်းမှုနှင့် မွေ့လျော်နိုင်ပါစေကြောင်း
 တင်ပြရေးသားလိုက်ရပါသည်။

□ သုထေသိ ဆရာကြီး

သလင်းစိမ်းပြာ

AQUAMARINE ခေါ် သလင်းစိမ်းပြာရောင် ကျောက်သည် QUARTZ ခေါ် သလင်းနွယ်ဝင်ကျောက် တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး SILICON DIOXIDE ဆီလီကွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ဖြစ်လေသည်။ သလင်းကျောက်များတွင် အခေါ်အဝေါ် ၄ ခု အနယ်ဝင်ကျောက် နှစ် မြားဖြင့် နှစ်ကျော့ဖြင့် AGATE ခေါ် မေ့ရာကျောက်၊ JASPER ခေါ် အလင်းပိတ်သလင်းကျောက်၊ CHALCEDONY ခေါ် အလင်းပွန် သလင်းကျောက်၊ ONYX ခေါ် သလင်းနက်၊ CORNELAON ခေါ် သလင်းနီများ ပါဝင်လေသည်။

သလင်းစိမ်းပြာရောင်၏ မာဆင့် စကေးသည် '၇' ဖြစ်သောကြောင့် ကျောက်စိမ်းထက်မြင့်မားပြီး မြကျောက် ထက်အနည်းငယ်နိမ့်လေ၏။ အမာဆင့် မြင့်မားခြင်းသည် ကျောက်၏ တန်ဖိုး ဝုဏ်သတ္တိဖြစ်သည်။ ကျောက်မျက်ပညာ အခေါ်အဝေါ်အရ သလင်းကျောက်၏ REFRACTION ခေါ် အလင်းယိုင် ကိန်းသည် ၁ ဒသမ ၅၄၄ မှ ၁ ဒသမ ၅၅၄ ထိရှိပြီး DENSITY ခေါ် သိပ် သည်းဆမ္မ ၂ ဒသမ ၆၅ မှ ၂ ဒသမ ၆၆ အတွင်းရှိ၏။ သလင်းကျောက်များ ကို အရောင်ပွင့်မှုပေါ် မူတည်၍ အမည် အမျိုးမျိုး ခေါ်ဆိုကြသည်။

အရောင်အမျိုးမျိုး လင်းလက် ပွင့်နေတတ်သော သလင်းကျောက်(ဝါ) စလင်းကျောက်များကို ကမ္ဘာ့လူသား များနှင့် အဦးဆုံး ထိတွေ့သုံးစွဲ အသုံး ပြုလာခဲ့ကြသော ကျောက်မျက်ရတနာ တစ်ပါးအဖြစ် ကျောက်မျက်ပညာရှင်တို့ က ယုံကြည်အသိအမှတ်ပြုထားကြ၏။ သလင်းကျောက်များကို နှေးဘီစီ ၇၀၀၀ မှ ၅၀၀၀ အတွင်းကတည်းက လူများ သုံးစွဲအသုံးပြုလာခဲ့သော ကျောက်မျက် မျိုးဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

သို့ဖြစ်၍ သလင်းကျောက်များ သည် လူသားတို့၏ သမိုင်းကြောင်း

ရတနာထဲမှ သလင်းစိမ်းပြာအရောင်
အောင်ဘုန်းမြင့်
(ကချင်မြေ)

ရေယဉ်ကြောနှင့်အတူ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်လာခဲ့သော ကျောက် ဖြစ်သည်။

ကျောက်မျက်များ၏ အရောင် အသွေးများပေါ် အခြေခံ၍ သလင်း ကျောက်များကို အမည်ခေါ်ဆိုကြရာ၌ သလင်းနို့နစ်ရောင်ပြေးသော ကျောက် ကို SCAPOLITE၊ ခရမ်းပန်းရည်စွဲနေ သော ကျောက်ကို AMETHYST၊ သလင်းစိမ်းပြာရောင် သန်းနေသော ကျောက်ကို AQUAMARINE ဟုခေါ် ဆိုကြ၏။ ယင်းအရောင်များတွင် လူ ကြိုက်အများဆုံး၊ ဈေးကွက်အကျယ် ပြန့်ဆုံးနှင့် အရောင်းအဝယ် အသွက် လက်ဆုံးသည် ခရမ်းပန်းရည်စွဲနေ သော ခရမ်းစွဲကျောက်ဖြစ်ပြီး၊ ယတြာ အဆောင်အဖြစ်အသုံးများသောကျောက် သည် သလင်းစိမ်းပြာရောင်ကျောက် ဖြစ်သည်။

အပြာရည်သန်းသော သလင်း ကျောက်များအပြင် အပြာရည်ဝင်နေ သော မြစိမ်းပြာရောင်များနှင့် အစိမ်း ရောင်ဘက်အရောင်လှသော နီလာစိမ်း

ပြာရောင်များကိုလည်း စိမ်းပြာရောင် ကျောက်ဟူသော အမည်နှင့် AQUA-MARINE အုပ်စုဝင် ကျောက်စာရင်း သွင်းထားပြီး သလင်းစိမ်းပြာရောင်နှင့် တစ်တန်းတည်းထား တန်ဖိုးဖြတ်ရောင်း ဝယ်ကြ၏။ အချို့က နီလာစိမ်းပြာ ရောင်ကို ပိုနှစ်သက်ကြပြီး တန်ဖိုးထား တတ်ကြသည်။

သလင်းစိမ်းပြာရောင် အပါ အဝင် သလင်းနွယ်ဝင်ကျောက်မျက် များကို မျက်စိနှင့် ပယောဂအနှောင် အဖွဲ့ ကုသရာတွင် အသုံးများကြ၏။ တန်ဖိုးကြီးမြင့်သော PRECIOUS STONES မျိုးမဟုတ်ဘဲ တန်ဖိုးနည်း SEMI PRECIOUS STONES များ သာဖြစ်၏။ အဆောင်ရတနာကျောက် အဖြစ် အများဆုံး ဝတ်ဆင်အသုံးပြု ကြ၏။

ခုနစ်ရက် သားသမီးများသည် သလင်းစိမ်းပြာရောင် AQUAMA-RINE၊ အပြာရောင်နှင့် အစိမ်းရောင် ရောနေသော GREEN SAPPHIRE နီလာစိမ်းပြာရောင်၊ နတ်ပန်းပြာကျောက်၊ BLUESPINEL ကျောက်များကို ဝတ် ဆင် ဆောင်ထားကြလျှင် လာဘ်ခွင်

ကောင်းစေသည်။ နှလုံးစိတ်ဝမ်း
နှင်ချမ်းမြေ့စေမည်။ အကြီးအက
ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြု ကောင်းချီးပေး
သည်ဟူ၍ သုတေသနပြုခဲ့ကြသော
များကပညာရှင်တို့က တညီ
တညွတ်တည်းယုံကြည်သဘောတူထား
ကြ၏။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူအဆောင်
အဖြစ် အသုံးပြု ဆောင်ထားရာတွင်
AQUAMARINE သလင်းစိမ်းပြာရောင်
များသည်သာလျှင် အထိရောက်
ဖြစ်ပါသည်။

သလင်းစိမ်းပြာရောင်ကျောက်
များသည် ရောင်စုံအညှပ်နန်းကျောက်မျိုး
ဖြစ်ပါ၍ ပေါများ တန်ဖိုးနည်းသော်
လည်း BERYL ဘယ်ရယ်မြဲမျိုးမှ ဖြစ်
သော မြဲစိမ်းပြာရောင်နှင့် CORUN-
DUM မိခင်ကျောက်မှ သန္ဓေတည်လာ
သော နီလာစိမ်းပြာရောင်ကျောက်များ
သည် ရှားပါးပြီး တန်ဖိုးမြင့်၍ နေပနာ
တွင် အလွန်လှပသော AQUAMA-
RINE ကျောက်များဖြစ်သည်။ ကျောက်
ဘာဝအရ သလင်းကျောက်ထက်
အဆင့်အတန်းမြင့်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ငွေကြေး တတ်နိုင်
သော ရတနာချစ်သူများက မြဲစိမ်းပြာ
ရောင်ကျောက်နှင့် နီလာစိမ်းပြာရောင်
ကျောက်များကို အရောင်နှင့် အရည်
အသွေးညီသော လှရာရာများကို ဝယ်
ယူစုဆောင်းထားပြီး အလွန်လှပစွဲငြိ
မိစေရာကောင်းသည့် ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်း
ဆစ် ဒီဇိုင်းဆန်းများ တီထွင်ပြုလုပ်
တတ်ဆင်ကြ၏။

နှစ်ရောင်စပ် ရတနာများတွင်
ပြောင်ခေါင်စိမ်းကျောက်သည် အဝါနှင့်
အနီရောင်စပ်သော ကျောက်ဖြစ်ပြီး
AQUAMARINE ကျောက်သည်
အနီရောင်နှင့်အပြာစပ်သော ကျောက်ဖြစ်
သည်။ ကျောက်မျက်သုတေသီပညာ
ရှင်များ၏ တွေ့ရှိချက်များအရ တစ်
ဆောင်တည်း အားသန်သော ကျောက်
မျက်များထက် နှစ်ရောင်စပ်၍ အား
သားသန်သောကျောက်မျက်များသည်

ကျောက်၏ ဂုဏ်သတ္တိ သိဒ္ဓိစွမ်းအား
ပို၍မြင့်မားသည်ဟု ဆိုသည်။

ဆေးစွမ်းထက်ခြင်း

သလင်းစိမ်းပြာရောင် ကျောက်
များသည် အဆောင်လက်ဖွဲ့အဖြစ် ဆင်
မြန်းဝတ်ဆင်ရာ၌ အစွမ်းထက်သကဲ့သို့
ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုရာ၌လည်း
ဆေးစူး ဆေးကူးစေ၍ အကျိုးရှိစေနိုင်
သည်။ အထူးသဖြင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
ဝေဒနာကုသရာတွင် ဩဇာရှိနိုင်သက်
လှ၏။ စိတ်မနိုင်၍ ဖြစ်တတ်သော
ကြောက်တတ် စိတ်အားငယ်တတ်ခြင်း၊
ပရလောကနှင့် ဝိညာဉ်လောကတို့၏
ပြုစားခံရခြင်း၊ နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝ
များ၏ နှောင့်ယှက်ခံနေရခြင်း၊ စိတ္တဇ
ဆန်ဆန် ဝေဒနာတစ်မျိုးမျိုး စွဲကပ်
ခံနေရခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်စွမ်းအား ရုပ်
ဓာတ်စွမ်းအား နည်းသဖြင့် စိတ်ရော
ရုပ်ပါ ချို့တဲ့ကျဆင်းနေခြင်း အစရှိသော
ဝေဒနာများကို ခံစား ခံနေရသူများကို
သလင်းစိမ်းပြာရောင် ကျောက်ဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော လက်စွပ်၊ ဆွဲသီး၊
ဆွဲပြား၊ လည်ဆွဲ၊ ပုတီး၊ လက်တောက်
လက်ဝတ် တစ်မျိုးမျိုးကို အသားနှင့်
ထိထိမိမိဖြစ်အောင် ဝတ်ဆင်ပေးခြင်း
ဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်၏။

အစိမ်းတစ္ဆေ၊ စုန်း၊ ကဝေ၊
အောက်လမ်းမိစ္ဆာ မကောင်းတာဟူသမျှ
တို့၏ လွှမ်းမိုးစိုးမိုး နှောင့်ယှက်ခံနေရ
သော နေရာ နေအိမ် အဆောက်အအုံ
များတွင် သလင်းစိမ်းပြာရောင်ကျောက်
ဖြင့် မန်းထား၊ ကွင်းပေးထားလျှင် (သို့)
ယတြာပြုထားပေးလျှင် မကောင်းသော
အနှောင့်အယှက် ပယောဂ စက်ကွင်း
များမှ လွတ်ကင်းနိုင်သည်။

သားသမီးရတနာ မထွန်းကား
နိုင်သူများနှင့် သားသမီးမွေးဖွားရ ခက်
ခဲတတ်သော အမျိုးသမီးများ သလင်း
စိမ်းပြာရောင်ကျောက်ကိုယတြာဆောင်
ထားကြခြင်းဖြင့် သားသမီးရတနာ
ရလွယ်စေပြီး မွေးဖွားရာ၌လည်း
အခက်အခဲမရှိ မွေးရ ဖွားရ လွယ်ကူ

ချောမွေ့စေသည်။ ထို့ပြင် သန္ဓေအား
မသန်သောရောဂါ၊ အပူနှင့်ဝတ်သက်
သော အပူရောင်ရောဂါ၊ အကြော
အဆစ်အမျက် ရောင်နာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ
ထုံကျဉ်နာ၊ ကိုက်ခဲနာ၊ ဖောရောင်နာ၊
အတွင်းနာ၊ အိပ်မပျော် စားမဝင်သော
ရောဂါများအတွက် သလင်းစိမ်းပြာ
ရောင်ကျောက်ဖြင့် ထိကပ်ထားပေးခြင်း
ဖြင့် သက်သာရာရနိုင်သည်။
အစီအရင်နှင့်ဝတ်ဆင်ခြင်း။

ဗိုလ်ဇာတာတွင် စန်း ခေါ်
တနင်္လာဂြိုဟ်ငယ်သည် ကရကဋ်ရာသီ၊
ဣန္ဒြာရာသီ၊ မိန်ရာသီ တစ်အိမ်အိမ်တွင်
ရောက်ရှိထွန်းပနေလျှင် သလင်းငယ်ပြာ
ရောင်ကျောက် ကိုယ်နှင့်မခွာ ယုံကြည်
ဆောင်ထားကြခြင်းဖြင့် အထူးထူးသော
ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ဝေပြာနိုင်၏။
ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစေနိုင်၏။

မည်သူမဆို သလင်းစိမ်းပြာ
ရောင်ကျောက်ကို (သို့) စိမ်းပြာရောင်
AQUAMARINE ကျောက်တစ်မျိုးမျိုး
ကို မြတ်နိုး၍ဖြစ်စေ၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့
သဘောနှင့်ဖြစ်စေ၊ ကျန်းမာရေးအတွက်
ယုံကြည်၍ဖြစ်စေ၊ အလှရတနာပစ္စည်း
အလိုဖြစ်စေ ဆောင်ဝတ်ထားကြလျှင်
လားစန်းပွင့်စေနိုင်မည်။ အလုပ်အကြံ
ခရီးအောင်မြင်စေမည်။ ချစ်သူ ခင်သူ
ပေါများစေ၍ စီးပွားဥစ္စာ တိုးပွားစေ
မည်။ ကျန်းမာနုပျို အသက်ရှည်စေ
နိုင်ပါလိမ့်မည်။

သလင်းစိမ်းပြာရောင် ကျောက်
မျက်သည် ရန်သူအပေါင်း၏ မာယာ
ကျောကွင်း အနှောင့်အယှက်တို့မှ လွတ်
ကင်းစေနိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်ကြံ့ခိုင်စေ၍
ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း၊ စစ်ပွဲ
ရန်ပွဲ အပြိုင်အဆိုင် ရန်သူလက်သီးပုန်း
မှန်သမျှကို ချေမှုန်းအောင်နိုင်စေခြင်း၊
အနှောင့်အယှက် အတားအဆီး အခက်
အခဲ အပိတ်အပင်များကို တိုက်ထုတ်
ကျော်လွှားစေနိုင်ခြင်း၊ လျှို့ဝှက်တံခါး
များကိုပွင့်စေခြင်း အစရှိသော အောင်ပွဲ
များကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

သလင်းစိမ်းပြာနှင့် မတ်လဗွား

သလင်းစိမ်းပြာရောင်ကျောက်နှင့် စိမ်းပြာရောင် ကျောက်မျက်မှားသည် မတ်လဗွား ခုနစ်ရက်သားသမီးများ အတွက် သတ်စောင့်ရတနာ BIRTH STONE ဖြစ်လေ၏။ မည်သည့် နေ့နံ့သားသမီးဖြစ်စေ မတ်လ၏ တစ်ရက်ရက်ထဲတွင် နေ့စွားကြသူများသည် သလင်းစိမ်းပြာ (သို့) စိမ်းပြာရောင်ကျောက် တစ်ခွက်တို့ကို ဆောင်ထားကြခြင်းဖြင့် (၁) တပ်ရောက်လာယနှင့် ရန်အသွယ်သွယ်တို့မှ လွတ်ငြိမ်းစေနိုင်မည်။ (၂) လူလူချင်း ချစ်ခင် ငြိမ်းချမ်းစေ၍ ဦးပွားနေ တိုးပွားပေါကြွယ်စေမည် (၃) မကြောင့်ကြ မတောင့်တရဘဲ သာယာပြည့်စုံသောဘဝကို တည်ဆောက်ရရှိစေနိုင်မည် (၄) ရန်သူ အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ကို အနိုင်ယူကျော်လွှားသွားနိုင်မည်။ မကောင်းကင်းကွာ၊ ကောင်းခြင်း ဝေဆာစေမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်သူများနှင့် မတ်လဗွား ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့သည် မိမိတို့ မွေးလနက္ခတ်နှင့် ကိုက်ညီအကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် သလင်းစိမ်းပြာ (သို့) စိမ်းပြာရောင်ကျောက် နှစ်သက်ရာ တစ်မျိုးမျိုးကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ယတြာဆောင် ဝတ်ဆင်ထားကြမည် ဆိုပါက လိုသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို ပြည့်စုံစေပြီး၊ မလိုသော အနိဋ္ဌာရုံ ဆိုးကျိုးမကောင်းမှုများကို ကင်းပစေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ခုနစ်ရက် သားသမီးအကြင်သူတို့သည် နှစ်ရောင်စပ်၍ လှပနေသော စိမ်းပြာရောင် ကျောက် တစ်ပွင့်ကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားကြခြင်းဖြင့် ဘဝ၏လျှို့ဝှက်တံခါးကို ဖွင့်လှစ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းလို စမ်းလို လမ်းလို သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ...

□ အောင်သန်းမြင့်(တချင်ခြေ)

အမှုအခင်း ထောင်အချုပ်လွတ်ရန် ဓာတ်ယတြာ

ဒီနှစ် မိုးရာသီကုန်ဆုံးပြီး ဆောင်းရောက်လာသော်လည်း နှင်းက ပြောနေသည်။ မုန်တိုင်းအရှိန်ကြောင့် မိုးတွေ အံ့ပိုင်းလို့ ရံဖန်ရံခါ မိုးသက်လေနှင့်အတူ မိုးပြေးကလေးများပင် ရွာချလာခဲ့သည်မှာ ရက်အတော်ကြာနေပြီ။

ဒီမနက်မှာတော့ ထူးထူးခြားခြား နေက နွေလယ်နေပမာ ကျကျပူနေပြီ။ ကျွန်တော့်ဗေဒင်ဟောခန်းရှေ့တူရူ ဗာဒ်ပင်ထိပ်ဖျားဆီက ချိုးနှစ်ကောင်၊ လွမ်းအောင် ကူခွဲနေသည့်အသံကို ကြားနေရသည်။

“ချိုးနှစ်ကောင်၊ ထနောင်းပင် ညီနောင်းက၊ လွမ်းအောင်ကူခွဲ၊ ပင်မြက်နေထူလှတယ်၊ ပိုးတောင်သူတ” ဆိုသည့် ငယ်ငယ်က ရွတ်ဆိုခဲ့ဖူးတဲ့ ကဗျာလေးပြေးလို့ သတိရလာရင်း စိတ်က မွေးရပ်ရွာလေးဆီ ပြန်ရောက်သွားသည်။

မျိုးစပါးတွေ ကြပြီးနောက် စပါးပင်ပေါက်လေးတွေ လာစားကြသည့် ခိုခိုနှင့် ဓာကလေးတွေကို စာခြောက်တဲ ကလေးကနေပြီး ခြောက်ခဲ့ မောင်းခဲ့သည်ကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာမိသည်။

စာခြောက်တဲကလေးတွင် ညနေချမ်း လယ်တောကပြန်လာသည့် ငယ်ချစ်ဦးလေးနှင့် ချစ်စကားတွေပြောရင်း ကြည်နူးခဲ့ကြသည့် ပုံရိပ်လေးတွေ ထင်ထင်လာသည်။ ငယ်ချစ်ဦးဆီ လွမ်းနေမိပြန်သည်။

မိုးကောင်းဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်ကြီးရင်ပြင် မြောက်ဘက်ခွင်အကြေးစည်ကြီးတီးသံ ဒုဝေဝေနှင့် မောင်းကြီးထုသံ တဒုဒုကို ကြားလိုက်ရမှ...

“ဪ... မနောသိညာဏ်စိတ်တွေ ညဉ့်အမှောင်မှာ အတောင်ခတ်ပုံသွားနေတဲ့ ပိုးစုန်းကြူးရဲ့ မီးလေးလို ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲ သွားနေပါကောလား” ဟု တဏှာအသိလေး ပြန်ဝင်လာစဉ်...

“ဆရာ ဝင်ခွင့်ပြုပါ” ဟုပြောရင်း ဒေါ်မေတင်တစ်ယောက် ဗေဒင်ဟောခန်းထဲသို့ လွမ်းဝင်လာသည်။

“ကဲ ပြော ဆရာ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

“သား တင်လင်းထွန်းအတွက် လာခဲ့တာဆရာ၊ ဆရာက မင်း တက္ကမမောင်းနဲ့တော့၊ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်မယ့်ကံထဲ ရောက်နေပြီ တခြားအလုပ် ပြောင်းလုပ်ဆိုလို့ သားက အလုပ်ပြောင်းလုပ်ခဲ့ပါသေးတယ်၊ ခြောက်လလောက်လုပ်ပြီး ဘယ်အလုပ်မှ သိပ်အဆင်မပြေလို့ တက္ကမတော့ ပြန်မမောင်းဘဲ ကုမ္ပဏီမှာ ကားမောင်းတဲ့အလုပ် သွားလုပ်တယ်၊ သူ့ကားနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တိုက်မိတယ်၊ တိုက်တာက ထိရဲလေးပါ၊ ကံဆိုးချင်တော့ အဲဒီမိန်းမက နှလုံးရောဂါရှိလို့ လန့်ပြီးလဲသွားတာပဲ၊ သားက ဆေးရုံကို လိုက်ပို့လိုက်တယ်၊ ဆေးရုံမှာ တစ်ရက်ကြာတော့ သေသွားတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ယာဉ်တိုက်မှုနဲ့ အချုပ်ခံရတယ်။

ကာယကံရှင်တွေနဲ့ညှိပြီး တရားရုံးမှာ ကျေအေးလွှာ တင်တော့ အာမခံရပြီး အချုပ်က လွတ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အမှုကတော့ မပြီးဆေးဘူး၊ ရုံးချိန်းသွားသွားနေရတယ် ဆရာ၊ အမှုစစ်ရဲက ပြောင်းသွားလိုက်၊ တစ်ခါ တရားသူကြီးက နယ်ပြောင်းသွားလိုက်နဲ့ သားအမှုက တစ်နှစ်ကျော်လာပြီ၊ မပြီးပြတ်သေးဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒါ အမှုမြန်မြန်ပြီးပြတ်အောင် ယတြာလုပ်ပေးပါဦး ဆရာ”

အောင်ကျည်မန်း

မောင်အောင်သာ

အမျှအတန်၊ လေးစားချစ် လွတ်ရန် ဓာတ်ယတြာ

“သူ့ဇာတာမှာက ထောင်ကျက်တော့ ရှိနေသေးတယ်၊ လျှော့ရက်နဲ့ဆို ငါးလလောက်တော့ ကျလိမ့်မယ်”

“ကျလဲကျပေါ့ ဆရာရယ်၊ အမှုမြန်မြန်ပြီးလို့ ထောင် ဆွဲသွားလဲ ပြန်ထွက်လာရင် အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင် နှာ၊ အခုဟာက အမှုတန်းလန်းနဲ့ ဘာအလုပ်မှ ဇောက်ချ ဆုပ်လို့ကိုမရတာ၊ ကျွန်မက အသက်လေးကြီးလာပြီဆိုတော့ သားလေးကိုပဲ အားကိုးနေရတာ ဆရာ”

“ကံပါလေ” အမှုအမြန်ပြီးအောင် အကောင်းဆုံး ယတြာ ပေးလိုက်ပါမယ်၊ သားက စနေသားနော်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“မွေးနံ့ စနေနံ့ဖြစ်တဲ့ နာနတ်ပင် တစ်ပင်ကို ပန်းအိုး ထပ်လုံးထဲမှာ မြေသန့် မြေဆွေးတွေထည့်ပြီး စိုက်ရမယ်၊ ပန်းအိုးကို စနေရဲ့ မူလအရပ်ဖြစ်တဲ့ အိမ်ရဲ့အရှေ့တောင် ထောင့်မှာ ထားရမယ်၊ ရှင်သန်လာအောင် နေ့တိုင်း ရေလောင်း သေးရမယ်၊

နောက်ပြီး အပ်ချည်လုံး အသစ်တစ်လုံးဝယ်၊ တင် လင်းထွန်းရဲ့ လက်တစ်လံစီတိုင်းပြီး အပ်ချည်ကိုးပင်ဖြတ်ယူ၊ တစ်လံအရှည် အပ်ချည်ကိုးပင်စလုံးကို ထိပ်စတွေညီအောင် စုပေါင်းယူရမယ်၊ ထိပ်စနှစ်ခုကို လွတ်ထား၊ ကွင်းလျှိုထိုးပြီး အထုံးလေးတွေ ရှစ်ထုံး အကွာအဝေးမျှပြီး ထုံးရမယ်၊ ထုံးပြီး ရင် ထိပ်စနှစ်ခုကို ပူးပြီး ထုံးချည်လိုက်ရင် အထုံးကိုးထုံးရှိတဲ့ အပ်ချည်မန်းကွင်း တစ်ကွင်းရလာမယ်၊ လုပ်တတ်မလား”

“လုပ်တတ်ပါတယ် ဆရာ”

“လုပ်တတ်ရင် အဲဒီလိုမျိုး သုံးကွင်းလုပ်၊ ပြီးရင် ဘုရား ဆင်းတုတော်ရှေ့မှာ သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော် ကိုးခေါက်ရွတ်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ရမယ်၊ ဒါဆို မန်းကွင်းလုပ်လို့ မြီးသွားပြီ၊ တင်လင်း ထွန်းရဲ့ ခေါင်းကနေ မန်းကွင်းတစ်ကွင်းစီ စွပ်ပြီး မြေဖဝါး အောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူ၊ ပြီးရင် ပန်းအိုးမှာစိုက်ထားတဲ့ နာနတ်ပင်မှာ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းစလုံးကို အဆပ်ပြေ သလို စွပ်ထားပေး၊

အပင်ရှင်သန်နေအောင် နေ့တိုင်း ရေလောင်းပေးရ မယ်၊ တင်လင်းထွန်း ထောင်ကလွတ်လာရင် အဲဒီနာနတ်ပင်နဲ့ ပန်းအိုးကိုပါ ရေစီးနေတဲ့ မြစ်ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ရမယ်၊ ရေမျှောဖို့ အဆင်မပြေခဲ့ရင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ် ထားရမယ်၊ အခုပြောပြတဲ့အတိုင်း လုပ်တတ်မလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ထွန်းမ လုပ်တတ်ပါတယ်”

“ကဲ ဒါဆို အမြန်ဆုံးလုပ်ပေးတော့၊ အမှုမြန်မြန်ပြတ် သွားမယ်”

“ကျေးဇူးပဲ ဆရာ” ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ဒေါ်မေတင် တစ်ယောက် မြန်သွားပါတော့သည်။

တစ်လခန့်ကြာသောအခါ ဒေါ်မေတင် ကျွန်တော့် ထံသို့ မြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ သား ထောင်ခြောက်လကျ ကြောင်း လျှော့ရက်နှင့်ဆို ဝမ်းလောက်သာ နေရတော့မည် မြင်ကြောင်း အစောဆုံး အဆင်ပြေကြောင်းတို့ကို စိကာ ပတ်တုံး ဝမ်းသာအားရ ပြောပြလာသည်။

အမှုအခင်း ထောင်အချုပ်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေ ရသော ခုနစ်နှစ်သားသမီးတို့အတွက် ဓာတ်ယတြာပီရင်နည်း ကို ဆက်လက်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ တနင်္ဂနွေဖြစ်သော အုန်းပင်ပေါက်အရွယ် တော် သို့မဟုတ် အင်ပင်ပေါက်ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် မြေ သန့် မြေဆွေးတို့ထည့်၍စိုက်ပါ။ ရှင်သန်နေအောင် နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အပ်ချည်လုံး အသစ်တစ်လုံး ဝယ်ပါ။ တနင်္ဂနွေ သား သမီး လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းပြီး တစ်လအရှည် အပ်ချည်ဖြတ် ယူပါ။ တစ်လအရှည် အပ်ချည်ကိုပင် ဖြတ်ယူ ပါ။ အပ်ချည် ကိုးပင်စလုံးကို ထိပ်စဉ်အောင် စုပေါင်းယူပါ။ ထိပ်စနစ်ခု လွတ်ထားကာ ကွင်းလျှိုထိုးပြီး အထုံးလေးတွေ ရှစ်ထုံး အက္ခာ အဝေးမျှပြီး ထုံးပါ။ ထိပ်စနစ်ခုကို ပူးပြီး ထုံးချည်လိုက်လျှင် အထုံးကိုးထုံးရှိသော အပ်ချည်မန်းကွင်းတစ်ကွင်း ရရှိလာပါ မည်။ ထိုကဲ့သို့ သုံးကွင်းပြုလုပ်ပါ။

ပြီးလျှင် ဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့တွင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ တော် ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး သိဒ္ဓိတင်ရမည်။ ပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေ သားသမီး၏ ဦးခေါင်းမှ မန်းကွင်းတစ်ကွင်းစီစွပ်ပြီး ခြေဖဝါး အောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူရမည်။ ထို့နောက် ပန်းအိုးတွင် စိုက်ထားသော အုန်းပင်မှာ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းကို အဆင်ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။

အမှု၊ အချုပ် ထောင်မှလွတ်လျှင် အုန်းပင်ကို ရေစီး နေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင် မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

တနင်္လာ သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ တနင်္လာဖြစ်သော ကံ့ကော်ပင် သို့မဟုတ် ကြံပင်ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရှင်သန်အောင်စိုက်ပါ။ တနင်္လာ ၏ မူလအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့အရပ်ဘက်တွင် ထားပါ။ အပ် ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းပြုလုပ်ပြီး ဦးခေါင်းမှစွပ်ကာ ခြေဖဝါး အောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူပါ။ မန်းကွင်းပြုလုပ်ခဲ့သည့် ခုနစ်

နှစ်သားသမီး အားလုံးအတွက် အထက်တွင် ဖော်ပြထား သော တနင်္ဂနွေသားသမီးတွင် ပြုလုပ်သည့် နည်းအတိုင်းပင် ပြု ပါသည်။ ထို့နောက် မန်းကွင်းသုံးကွင်းကို စိုက်ထားသော ကံ့ကော်ပင်တွင် အဆင်ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။ အပင်ရှင် သန်နေအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အမှု အချုပ်ထောင်မှလွတ်လျှင် ကံ့ကော်ပင်ကို ရေ စီး နေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင် မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

အင်္ဂါ သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ အင်္ဂါဖြစ်သော ဆီးပင် သို့မဟုတ် လေစိမ်းပင် ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရှင်သန်အောင်စိုက်ပါ။ အင်္ဂါ၏ မူလ အရပ်ဖြစ်သော အနောက်တောင်ထောင့်ဘက်တွင် ထားပါ။ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းပြုလုပ်ပြီး ဦးခေါင်းမှစွပ်ကာ ခြေဖဝါးအောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူပါ။ ထို့နောက် မန်းကွင်း သုံးကွင်းကို စိုက်ထားသော ဆီးပင်တွင် အဆင်ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။ အပင်ရှင်သန်နေအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အမှု အချုပ်ထောင်မှလွတ်လျှင် ဆီးပင်ကို ရေစီး နေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင် မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်သော ရွက်လှပင်၊ ရဲလှပင်၊ ဝါး သို့မဟုတ် ဝါးပင်ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရှင်သန်အောင် စိုက်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး၏ မူလအရပ်ဖြစ်သော မြောက်ဘက်တွင် ထားပါ။ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းပြုလုပ်ပြီး ဦးခေါင်း မှစွပ်ကာ ခြေဖဝါးအောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူပါ။ ထို့နောက် မန်းကွင်း သုံးကွင်းကို စိုက်ထားသော ရွက်လှပင်တွင် အဆင် ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။ အပင်ရှင်သန်နေအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အမှု အချုပ်ထောင်မှလွတ်လျှင် ရွက်လှပင်ကို ရေ စီး နေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင် မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

ကြာသပတေး သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ ကြာသပတေးဖြစ်သော ပိန်းပင် သို့မဟုတ် ပျဉ်းမပင်ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရှင်သန်အောင်စိုက်ပါ။ ကြာသပတေး၏ မူလအရပ်ဖြစ်သော အနောက်ဘက်တွင် ထားပါ။ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းပြုလုပ်ပြီး ဦးခေါင်း မှစွပ်ကာ ခြေဖဝါးအောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူပါ။ ထို့နောက် မန်းကွင်းသုံးကွင်းကို စိုက်ထားသော ပိန်းပင်တွင် အဆင် ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။ အပင်ရှင်သန်နေအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အမှု အချုပ်ထောင်မှလွတ်လျှင် ပိန်းပင်ကို ရေစီးနေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင်မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

သောကြာ သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ သောကြာနံဖြစ်သော သီဟိုဠ်ပင် သို့မဟုတ် သီးပင်ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရှင်သန်အောင်စိုက်ပါ။ သောကြာ၏ မူလအရပ်ဖြစ်သော တောင်ဘက်တွင် ထားပါ။ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းပြုလုပ်ပြီး ဦးခေါင်းမှစွပ်ကာ ခြေဖဝါးအောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူပါ။ ထို့နောက် မန်းကွင်း သုံးကွင်းကို စိုက်ထားသော သီဟိုဠ်ပင်တွင် အဆင်ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။ အပင်ရှင်သန်နေအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အမှု အချုပ်ထောင်မှလွတ်လျှင် သီဟိုဠ်ပင်ကို ရေစီးနေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင်မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

စနေ သားသမီးများအတွက် ဓာတ်ယတြာ

မွေးနံ စနေနံဖြစ်သော နာနတ်ပင်၊ ဒန်းပင်၊ ဓနိပင်၊ ထန်းပင် သို့မဟုတ် ထိန်ပင်ကို ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ရှင်သန်အောင်စိုက်ပါ။ စနေ၏ မူလအရပ်ဖြစ်သော အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ထားပါ။ အပ်ချည်မန်းကွင်း သုံးကွင်းပြုလုပ်ပြီး ဦးခေါင်းမှစွပ်ကာ ခြေဖဝါးအောက်ကနေ ပြန်ထုတ်ယူပါ။

ထို့နောက် မန်းကွင်းသုံးကွင်းကို စိုက်ထားသော နာနတ်ပင်တွင် အဆင်ပြေသလို စွပ်ထားပေးပါ။ အပင်ရှင်သန်နေအောင် ဂရုစိုက်ပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်းပေးပါ။

အမှု အချုပ်ထောင်မှလွတ်လျှင် နာနတ်ပင်ကို ရေစီးနေသော မြစ်၊ ချောင်းထဲမှာ မျှောပစ်ပါ။ ရေမျှောရန် အဆင်မပြေလျှင် လမ်းဆုံတစ်ခုမှာ သွားစွန့်ပစ်ထားပါ။

မွေးနေ့အလိုက် စိုက်ရန်အပင်နှင့် မူလအရပ်ယေား

မွေးနေ့	စိုက်ရန်အပင်	မူလအရပ်
တနင်္ဂနွေ	ဖုန်းပင်	အနောက်မြောက်
တနင်္လာ	ကံ့ကော်ပင်	အရှေ့
အင်္ဂါ	ဆီးပင်	အနောက်တောင်
ဗုဒ္ဓဟူး	ရွက်လှပင်	မြောက်
ကြာသပတေး	ပိန်းပင်	အနောက်
သောကြာ	သီဟိုဠ်ပင်	တောင်
စနေ	နာနတ်ပင်	အရှေ့တောင်

ဓာတ်ယတြာကို မည်သူမဆို စီရင်ပေးနိုင်ပါသည်။ အမှုအပေါင်းမှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာကြပါစေ။

☐ အောင်ကြည်ထန်း (ဖောင်ထော်ထီ)

ပြည်ပ နိုင်ငံရပ်ခြား သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူများ ဆန္ဒပြည့်ဝစေရအောင်

- ❁ မိမိသွားရောက်လုပ်ကိုင်လိုသော နိုင်ငံကို အမြန်ဆုံးသွားရဖို့။
- ❁ မိမိလျှောက်ထားသော နိုင်ငံမှ အလုပ်ခေါ်စာ အမြန်ဆုံးကျလာစေဖို့။
- ❁ ပြည်ပမှာ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော လုပ်ငန်းမှ ပိုကောင်းသော အခြားလုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု သို့ ခက်ခဲကြန့်ကြာခြင်းမရှိဘဲ အဆင်ပြေလွယ်ကူစွာ အမြန်ဆုံးပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရဖို့။
- ❁ ပြည်ပမှာ လစာဝင်ငွေကောင်းသော အလုပ်အကိုင်ကောင်းတစ်ခု အမြန်ဆုံးရှာဖွေ ရရှိဖို့။
- ❁ လက်ရှိ ပြည်ပရှိအလုပ်မှာ အဆင့်၊ ရာထူး၊ လစာ၊ ဝင်ငွေ အမြန်ဆုံးတိုးတက် ရရှိစေဖို့။
- ❁ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အမှုအခင်း၊ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းပြီး စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာ ခိုင်မြဲစွာလုပ်ကိုင်နေရဖို့။

ဆရာဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒင်ယတြာအစီအရင်

အခန်း (B-1)၊ မြေညီထပ်၊ တိုက် (၄၀)၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ် (မဟာရန်ကုန်ဆိုင်အနီး)၊ ဦးစိစာရလမ်း

(၄၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်။ ☎ ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၄၊ ၀၉-၅၀၉၃၇၉၁

ဓာတ်ရိုက်ကြည့်လား

ဆရာအောင်ကျော်နိုင် (ရွှေစေတီ)

“ဆရာခင်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ကိုစိုးနိုင်ရေ”

“ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်ကဏ္ဍာထဲက မီးဓာတ်ရိုက်တာ ရယ်၊ ရေဓာတ်ရိုက်တာရယ်၊ ဘယ်လိုဟာတွေပါလဲ ဆရာ၊ အဲဒါ လေ့လာချင်တယ်ဗျာ”

“အင်း... လူပဲဖြစ်ဖြစ် တိရစ္ဆာန်ပဲဖြစ်ဖြစ် လာစေဖို့ ရိုက်တဲ့အခါ မီးဓာတ်ရိုက်တာမျိုးတစ်ခု အင်္ဂါဝိဇ္ဇာမှာရှိတယ်၊ ကဲ ကိုစိုးနိုင် လိုက်မှတ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းပါပြီဆရာ”

“ပထမ အရေးကြီးဆုံးအချက်က လာစေလိုတဲ့သူရဲ့ အမည်ကို ပြောင်းပြန်ရေးရမယ်၊ ဒါ သတိထား။

(၁) တနင်္ဂနွေ လာစေလိုသော် အုန်းသား လက်ခြောက် သစ် ဖြတ်ယူ၊ အမည်ကို အဖျားကစပြီး အရင်းရောက်အောင် ပြောင်းပြန်ရေး၊ သရက်သား၊ သီးသား၊ သီဟိုဠ်သား တစ်ခုခု ကို တံညှပ်လုပ်ပြီးညှပ်၊ မီးမှာကင်ပါက ရောက်လာပါမယ်။

(၂) တနင်္လာ လာစေလိုသော် ကံ့ကော်သား ၁၅ သစ် ဖြတ်ယူ၊ အမည်ကို အဖျားကစပြီး အရင်းရောက်အောင်

ပြောင်းပြန်ရေး၊ ရောက်သားနှင့် တံညှပ်လုပ်ညှပ်၊ မီးမှာကင်ပါ က အမြန်ရောက်လာပါမယ်။

(၃) အင်္ဂါ လာစေလိုသော် ညောင်သား လက်ရှစ်သစ်ယူ ပါ၊ အမည်ကို အဖျားကစပြီး အရင်းရောက်အောင် ပြောင်း ပြန်ရေးပါ၊ ပေါက်ပန်းဖြူသားနှင့် တံညှပ်ပြုလုပ်ညှပ်ပြီးလျှင် မီးကင်ပါ၊ အမြန်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူး လာစေလိုသော် လဲလူသား ၁၇ သစ်ဖြတ်ယူ ပါ၊ အမည်ကို အဖျားမှအရင်းရောက်အောင် ပြောင်းပြန်ရေး ပါ၊ ထန်း၊ ဒန်းသားနှင့် တံညှပ်လုပ်ညှပ်ပြီးလျှင် မီးကင်ပါ၊ အမြန်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

(၅) ကြာသပတေးသား အမြန်လာစေလိုသော် ပေါက်ပန်း ဖြူသား ၁၉ သစ်ဖြတ်ယူပါ၊ ပြီးလျှင် အဖျားမှအရင်းတိုင် အမည်ကို ပြောင်းပြန်ရေးပါ၊ ဆီးသားနှင့် တံညှပ်ပြုလုပ်ညှပ် ပါ၊ ပြီးလျှင် မီးကင်ပါ၊ အမြန်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

(၆) သောကြာ အမြန်လာစေလိုသော် သီး၊ သီဟိုဠ်သား တစ်ခုခု ၂၁ သစ် ဖြတ်ယူပါ၊ ပြီးလျှင် အဖျားမှအရင်းတိုင် အောင် နာမည်ကို ပြောင်းပြန်ရေးပါ၊ အုန်းလက်ကိုခုတ်၍

www.burmeseclassic.com

တံညှပ်လုပ်ပါ။ ပြီးလျှင် မီးကင်ပါ။ အမြန်ရောက်လာပါမယ်။
(၇) စနေ အမြန်ရောက်လာစေလိုသော် ထန်း သို့မဟုတ် ဝန် ၁၀ သစ်ဖြတ်ယူပါ။ ပြီးပါက အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် နာမည်ကို ပြောင်းပြန်ရေးပါ။ ဝါးကို တံညှပ်ဖြုတ်လုပ်၍ ညှပ် ပြီးလျှင် မီးကင်ပါ။ အမြန်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်”

“ဪ... မီးဓာတ်က ဒီလိုလားဗျာ။ ရှင်းပါတယ်။ ကောင်းလဲကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ”

“နံနစ်ပါး အတူထားပြီး ရိုက်တဲ့နည်းပါ။ မီးဓာတ်ရိုက် နည်း ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ ရေဓာတ်ရိုက်တာလဲ သိချင်ပါတယ်”

“အတွင်းဓာတ်ရိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီလိုဗျာ။

(၁) တနင်္ဂနွေကို အမြန်လာစေလိုသော် အုန်းပင်အောက် မှာ သီးသီး သို့မဟုတ် သီဟိုဠ်သီးဖြုတ်၊ ရေခြောက်ခွက် လောင်း၊ အမြန်လာစေဖို့ လေးလေးနက်နက် ဆုတောင်း၊ အုန်းသီးစား၊ သီဟိုဠ်ရွက်ကို အုန်းသီးရောစား အမြန်ပြန်လာ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) တနင်္လာ အမြန်လာစေလိုသော် ကံကော်ညွန့်ကို ဘုရားပလ္လင်မှာ တင်ပြီးတော့ အောက်မှာစွန့်ထား၊ ရေ ၁၅ ခွက်လောင်း၊ လေးလေးနက်နက်နဲ့ အမြန်လာစေဖို့ဆုတောင်း၊ အမြန်ပြန်လာပါမယ်။

(၃) အင်္ဂါ အမြန်လာစေလိုသော် ညောင်ညွန့်ကို အိမ် အတွင်း အောက်မှာမြှုပ်၊ ရေ ရှစ်ခွက်လောင်း၊ လေးလေးနက် နက် အမြန်လာစေဖို့ ဆုတောင်း၊ ထန်းလျက်သော်လည်း ကောင်း၊ သင်္ဘောသီးသော်လည်းကောင်း၊ ဆီးပေါင်းစားသော် လည်းကောင်း အမြန်ပြန်လာပါမယ်။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူး အမြန်လာစေလိုသော် မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှာ ခန္ဓာဆိုင် ခုနစ်ခု ကပ်လျှူပူဇော်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးနံနက် စနေနံရော စား၊ လက်ထုပ်ရွက်စား၊ အမြန်ပြန်လာပါမယ်။

(၅) ကြာသပတေး အမြန်လာစေလိုသော် ကြွက်ကို ထမင်း သုံးဆုပ်ကျွေးပါ။ ကြာသပတေးနံနက် အင်္ဂါနံ ရောစား ပါ။ မုန့်စိမ်းပေါင်းစားပါ။ အမြန်လာပါမယ်။

(၆) သောကြာ အမြန်လာစေလိုသော် သီး၊ သီဟိုဠ်ကိုင်း ညွန့်ကိုမြှုပ်၊ အုန်းသီးတစ်လုံး ဖိထား၊ အုန်းပင်အောက်မှာ လည်း မြှုပ်နိုင်၊ ရေခြောက်ခွက်လောင်း၊ အမြန်လာစေဖို့ လေး လေးနက်နက် ဆုတောင်း၊ အုန်းသီးစား အမြန်လာပါမယ်။

(၇) စနေ အမြန်လာစေလိုသော် ထန်းပင်၊ ဒန်းပင်ကို စား နှင့် ခုနစ်ထစ်ထစ်ပါ။ ရေခုနစ်ခွက်လောင်း၊ ဒူးရင်းယိုစား၊ လေးလေးနက်နက် အမြန်လာစေဖို့ဆုတောင်း၊ အမြန်လာပါ မယ်။ ဒါမှ အလာနှေးလို့ မလာသေးရင်တော့ သေးနဲ့သာပန်း လိုက်၊ အမြန်လာပါလိမ့်မယ်တဲ့ဗျာ”

“နောက်ဆုံး ဓာတ်ရိုက်ပုံ သဘောကျသဗျာ ဟား ဟား ဟား”

“ရှေးဆရာတော်တွေများ ဉာဏ်ကစားတဲ့နေရာ တယ် သွက်လက်မြန်ဆန်တာပဲဗျာ။ အံ့စရာတွေပဲနော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ”

“တိုင်းနိုင်”

“ဗျာ ဆရာ”

“ဓာတ်ရိုက်နည်း နှစ်ချိုးခွဲသွားပြီနော်၊ နောက်တစ်ခု ပြကြဦးမို့ သွက်နိုင်လို့ ဆက်ဦး အင်္ဂါဝိဇ္ဇာကူးလာစကားအရ ပစ္စည်းဥစ္စာပျောက်ရင် ဓာတ်ရိုက်ပုံ မှတ်သားဖွယ်ပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ”

“ဒါကတော့ ပစ္စည်းခိုးခံရတဲ့ နေရာမှာ သုံးတဲ့နည်းပဲ အုန်းသီး လူခိုးသော် နံတူ အင်သားမှာ အဖျားမှ အရင်းဘက်ကို လိုရာရေး၊ ပြောင်းပြန်ရေးရမယ်။ ပြန်ပို့လိုတဲ့ အရပ်မှာ ဇောက်ထိုးစိုက်၊ လိုတဲ့စကား ပြောဆိုပြီး သံတူနဲ့ ခြောက်ချက် ရိုက်ပါ။

ငွေ သူခိုးခိုးခံရသော် ကုက္ကိုသားမှာ လိုရာစာကို ပြောင်းပြန်ရေး၊ လိုရာအရပ်နေရာမှာ ဇောက်ထိုးစိုက်၊ ပြော လိုရာ ပြောဆိုပြီး ထင်းစနဲ့ ခုနစ်ချက်ရိုက်ပါ။

စောင် လူခိုးခံရသော် သီးသားတွင် ရေလိုရာစာကို ပြောင်းပြန်ရေး၊ လိုရာအရပ်မှာ ဇောက်ထိုးစိုက်၊ ပြောလို ရာ ပြောဆိုပြီး အင်သားနဲ့ တစ်ချက်ရိုက်ပါ။

ရွှေ လူခိုးသော် ရှောက်သားတွင် လိုရာစာကို ပြောင်း ပြန်ရေး၊ လိုရာအရပ်မှာ ဇောက်ထိုးစိုက်၊ မိမိလိုရာပြောဆို၍ ကုက္ကိုသားနှင့် နှစ်ချက်ရိုက်ပါ။

မြင်း လူခိုးခံရသော် ပေါက်သားတွင် လိုရာစာကို ပြောင်းပြန်ရေး၊ လိုရာအရပ်မှာ ဇောက်ထိုးစိုက်၊ မိမိလိုရာ ပြောဆို၍ ဆီးသားနှင့် လေးချက်ရိုက်ပါ။

သစ်သား လူခိုးခံရသော် ထိုသစ်သားတွင် အဖျားမှ အရင်း လိုရာစာပြောင်းပြန်ရေး၊ လိုရာအရပ်မှာ ဇောက်ထိုး စိုက်၊ မိမိလိုရာပြောဆိုပြီး ဝါးရင်းတုတ်နှင့် လေးချက်ရိုက်။

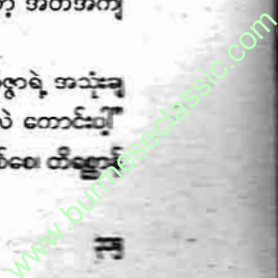
နွား လူခိုးခံရသော် တောင်ဝှေးတွင် လိုရာစာ အဖျား မှအရင်းသို့ ပြောင်းပြန်ရေး၊ လိုရာအရပ်မှာ ဇောက်ထိုးစိုက်၊ မိမိလိုရာစကားပြော၊ ပေါက်သားနဲ့ ဝါးချက်ရိုက်၊ လို့ဆခိုပြီး ဆောင်ရွက်ပုံတွေ ဥပဒေသနဲ့ ပြခဲ့တာ ကိုစိုးနိုင် သဘော ပေါက်လား”

“ပေါက်ပါတယ်ဆရာ၊ ရှင်းလဲ ရှင်းပါတယ်၊ ဂြိုဟ်သက် အရ သစ်သားတွေဖြတ်ရ၊ စာရေးရမှာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ခုနစ်နေ့အတွက် နမူနာပြတာ၊ စမ်းကြည့် ပေါ့၊ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ရှေးပညာရှိတွေကတော့ အတိအကျ ရေးပြခဲ့ပြီဗျာ”

“ဓာတ်ရိုက်တာ သုံးမျိုးရှိသွားပြီ၊ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာရဲ့ အသုံးချ ပုံလေးတွေ ချစ်စရာကောင်းဗျာ၊ အံ့ဩစရာလဲ တောင်ပေါ့”

“ဒီတစ်ခါ ဓာတ်ရိုက်ရာမှာတော့ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်

ဖြစ်စေ နေထိုင်မကောင်းရင် ပျောက်အောင် ဓာတ်ရိုက်နည်း
ဗျာ”

“ကြိရန်းနှင့် စတုရန်းကိုဆောင်
ပဉ္စပွတ်နှင့် ဆပွတ်ကိုဆောင်
ကောင်း ခေါင်တိုင်းမသိ (ရွှေသရာ)
လို့ လင်္ကာလဲ ချီတယ်၊ ဓာတ်ရိုက်ပုံက ဒီလို၊

တနင်္ဂနွေသား ဖျားနာမှု၊ အနာပေါက်မှု၊ အင်္ဂါအခါ၌
စတုရန်း ဗုဒ္ဓဟူးနံ ဝက်သားစား၊ ပန်းနှင့် ပျောက်စေဟုဆိုပြီး
ခိုက်သပ်ချ၊ မွန်းတည့်အခါ ဘုမ္မိအရပ်မှာပစ်လေ၊ သုံးရက်
ရိုက် ရောဂါပျောက်၏။

တနင်္လာသား ဖျားနာမှု ဗုဒ္ဓဟူးအခါ ကြာသပတေးနံ
မြေပဲစား သောကြာနံ သီဟိုဠ်ခွက်နဲ့ ခိုက်သပ်ချပေး သုံးချက်
တီးအချိန် ဘုမ္မိအရပ်မှာပစ်၊ သုံးရက်ခိုက် ရောဂါပျောက်၏။

အင်္ဂါသား ဖျားနာမှု ကြာသပတေးအခါ သောကြာနံ
သရက်၊ သီဟိုဠ်သီးစား၊ ထန်းရွက် နေခွက်နဲ့ ခိုက်ချ နေတတ်
၃ နာရီ ဘုမ္မိအရပ်ကိုပစ်၊ သုံးရက်ဆက်ခိုက် ပျောက်၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသား ဖျားနာမှု သောကြာအခါတွင် စနေနံ
ထန်းလျက် စားပါ၊ အုန်းရွက်နဲ့ ရိုက်ချ၊ နေထွက် နေဝင်
ဘုမ္မိအရပ်ကိုပစ်၊ သုံးရက်ဆက်ခိုက် ပျောက်၏။

ကြာသပတေးသား ဖျားနာမှု စနေအခါတွင် တနင်္ဂနွေ
နံ အုန်းသီးစား၊ ကံကော်ညွန့်နဲ့ ရိုက်ချ၊ နေတတ် သုံးချက်တီး
ဘုမ္မိအရပ်မှာပစ်၊ သုံးရက်ဆက်ခိုက် ပျောက်၏။

သောကြာသား ဖျားနာမှု တနင်္ဂနွေအခါ တနင်္လာနံ
ချင်းကိုစား၊ ဆီးခက်နဲ့ရိုက်ချ၊ နေမွန်းတည့်အခါ ဘုမ္မိအရပ်
မှာပစ်၊ သုံးရက်ဆက်လုပ် ပျောက်၏။

စနေသား ဖျားနာမှု တနင်္လာအခါ၊ အင်္ဂါနံ ဆီးသီးစား၊
ဝါးညွန့်ဖြင့် ရိုက်ချပေးပါ၊ နေထွက် နေဝင် ဘုမ္မိအရပ်မှာပစ်၊
အားလုံး သုံးရက်စီရိုက်ပေး ပျောက်သည်။

ကဲ နေကောင်းအောင် ဓာတ်ရိုက်နည်း ရှင်းလား၊
သေချာ မှတ်ထားရမှာကတော့ ကြိရန်းအခါ စတုရန်းအစာ
စား၊ ကြိရန်းအရွက် အညွန့်နဲ့ ရိုက်ချ၊ အချိန်တော့ မှတ်ပေါ့၊
ပြီး ဘုမ္မိအရပ်မှာပစ်၊ မှတ်မိပြီလား။”

“ရှင်းပါတယ် ဆရာ၊ ခုခေတ်လူတွေ မဝေးလှပါဘူး၊
ယုံကြည်မှု ရှိ၊ မရှိတဲ့ မပြောနိုင်တာ”

“အေး မယုံရင်တော့ မလုပ်နဲ့၊ အချိန်ကုန်တယ်၊ ရှေး
ဆရာတွေ သုတေသနလုပ်ခဲ့တဲ့ပညာက အချိန်မရွေး ထက်
မြက်ပြီးသားဗျ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာရယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်”

☐ ဆရာအောင်ကျော်ခိုင် (ရွှေစေတီ)

ကျမ်းကိုး
ဗေဒမကျင့်မလာကျမ်း၊ ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊ အပျင်း
ဆရာတော်။

ယတြာ နှင့် ပွဲစား

ခြံထောင့်တွင် အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်းညှိ
ပူဇော်ရင်း ဆုတောင်းနေပုံရသော ကြီးတော်အနားသို့ မြနင်း
ရောက်သွားချိန်ဝယ် အံ့ဩ ဝမ်းသာဖြစ်သွားသော ကြီးညွန့်
သည် . . .

“ဟယ် သမီးလေး မြနင်း၊ ကြီးညွန့်တို့ဆီ လာတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် မြနင်းပါ၊ ကြီးညွန့်တို့ ကြီးပုတို့ကို
မတွေ့တာကြာလို့ သက်သက်အလည်လာတာ”

မြနင်း ဖြေသံအဆုံးတွင် . . .

“ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးလေးရယ်၊ ကြီးညွန့်တို့က
သတိရနေတာ၊ လာ လာ အိမ်ပေါ်တက်၊ အပူရေ ဟေး
အပူ၊ ဒီမှာ ဘယ်သူလာလဲလို့ ထွက်ကြည့်ပါဦး”

အိမ်ပေါ် ဖိတ်ခေါ်ရင်း အိမ်နောက်ဖေးရှိ ကြီးပုကို
တစ်ပါတည်း တစ်အော်အသံပေးလိုက်သည်။

“အေး အေး . . . လာပြီ လာပြီ”

ကျောထောက်နောက်ခံ သားသမီးမရှိ၊ ခင်ပွန်းဖြစ်
သူများနှင့်လည်း ကွဲကွာနေပြီးဖြစ်သော ကြီးတော်ဖြစ်သူ
နှစ်ယောက်လုံး၏ အသံများကို ကြားရုံမျှဖြင့် သူတို့၏ ပျော်ရွှင်
မှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ အသက်များက (၇၀) ကျော်များ
ဖြစ်ကြသော်လည်း ဖျတ်လတ်ကျန်းမာဆဲ၊ သတိမမေ့သေး၊
ဆံဖြူ သွားကျိုး မဖြစ်ကြသေး။၊

သူတို့သည် အလွန်ချစ်ကြသော်လည်း မတည့်အတူ
နေ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀) ကျော်ကတည်းက နာမည်ကျော်
ရိပ်သာကြီးတစ်ခုတွင် အမြဲတမ်း ယောဂီများအဖြစ် အဆက်
မပြတ် တရားအားထုတ်နေကြသူများ ဖြစ်သည်။

ထိုနှစ်ယောက် ရိပ်သာမရောက်ကြသည်မှာ ယခုဆို
နှစ်လနီးပါးရှိနေလေပြီ။ အကြောင်းရင်းကို တူမဖြစ်သူ မြနင်း
တစ်ဆင့်စကားဖြင့် ကြားသိပြီး ဖြစ်သော်လည်း ကြီးတော်
နှစ်ယောက်၏ နှုတ်မှ ရင်ဖွင့်သံကို ကြားလိုသည့်အတွက်
ကိုယ်တိုင် အရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ကြီးတော်များကို နှုတ်ဆက်စကားဆိုရင်း
ခေတ္တ အနားယူနေလိုက်သည်။

ကြီးတော်အငယ် ကြီးပုမှ နေ့လယ်စာအတွက် ပြင်
ဆင်နေသည်။ ကြီးတော်ကြီးဖြစ်သူ ကြီးညွန့်ကတော့ တူမ
လေး အနားတွင် ဧည့်ခံနေသည်။

“ကြီးတော်တို့နှစ်ယောက် ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေလို့
သမီးလိုက်လာတာ”

ဝေဝေ

ယတြာနှင့်ပွဲစား

မြနင်းက စကားစ၍ ပြောလိုက်သည်။

“ငြိမ်ဆို ကြီးညွန့်တို့လဲ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ် သမီးလေးရေ”

“ဟင် ဘာအကြောင်းလဲ၊ သမီးတို့တော့ မပြောကြဘူး”

ငိုချင်လျက် လက်တို့ ဖြစ်နေသော ကြီးညွန့်က...

“ဒီလို သမီးရေ၊ သမီးကတော့ ကြီးညွန့် ဒါတွေပြောရင် အပြစ်တင်မှာ သေချာတာပဲ”

“ဪ ဘာအကြောင်းမို့လဲ ကြီးညွန့်ရယ်၊ ဘာလို့ ကြီးညွန့်တို့ကို အပြစ်တင်ရမှာလဲ”

မြနင်း ကြားခဲ့သော သတင်းက

မှန်သလောက်ဖြစ်နေပြီဆိုတာ သေချာသွားပြီမို့ ...

“ဘာလဲ အိမ်အရောင်းအဝယ် လုပ်နေတယ်ဆို ဟုတ်လား”

တည့်တည့်ပဲ မေးလိုက်တော့သည်။ ထိုအခါ ...

“အဟင်း ဟင်း သမီးက သိပြီးနေပြီပဲ၊ ဟုတ်တယ် သမီးရယ်၊ အဲဒီအကြောင်းကြောင့် ကြီးညွန့်တို့ ရိပ်သာဝင်ဖို့တောင် ပျက်ကွက်နေတာပဲ”

“ကြီးညွန့်ရယ် အိမ်ရောင်းချင်တာ သမီးကို အကြောင်းကြားလိုက်ရင် ခုလောက်ဆို ပြီးတောင်နေပြီ”

“ဟုတ်ပါတယ် ကြီးညွန့်လဲ သမီးကို သတိရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ထင်မှတ်

မထားတဲ့ အကြောင်းက ကြားထဲပေါ်လာလို့ပါကွယ်”

ဟုပြောရင်း ကြီးညွန့် စိတ်ပျက်စွာ ညည်းသည်။

“ဘာများလဲ”

“ပြောရင် ကြီးညွန့်တို့ကို သမီးက အပြစ်မြင်မှာပဲ”

ရော ဒီကြီးတော်နှစ်ယောက်နဲ့တော့ ခက်ပြီ။ သူတို့ အိမ်ရောင်းချင်တာများ မြနင်းကို ပြောလိုက်ရင် ဖြစ်နေတဲ့ဟာ ဘာလို့များ တွန့်ဆုတ်နေတာပါလိမ့်နော်။ မြနင်းစိတ်ထဲ တွေးနေမိသည်။

အိမ်ခြံမြေ ကိစ္စဆောင်ရွက်နေသော တူမဖြစ်သူ မြနင်းကို အကြောင်း

www.burmeseclassic.com

မကြားဘဲ အိမ်ရောင်းနေကြသော ကြီးတော်နှစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို မတွေ့တာကြာ၍ ရိပ်သာကို လိုက်သွား မိမှပင် သိခဲ့ရသည်။

မည်သို့ နားလည်ပေးရမည်မသိ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အသက်ကြီးသောသူ များ၏ အဘော်အခဲကို ကူညီချင်စိတ်က ကြီးပုမှန်းနေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့နေထိုင်ရာ တောင်ခဲပုံသို့ မြနင်း ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ပထမတော့ သမီးကို ကြီးညွန့် တို့ အိမ်ရောင်းမယ့်ကိစ္စကို တိုင်ပင် မလို့ပဲ”

“ရပါတယ်၊ သမီးက အရေး မကြီးပါဘူး”

ကြီးတော်၏ ဖြေရှင်းချက်ကို မြနင်း မလိုလားသည့်အတွက် လမ်း ကြောင်းပြောင်းသည့်အနေဖြင့်..

“ဪ ခါနဲ့ သမီးဝင်လာတုန်း က ကြီးညွန့် ခြံထောင့်မှာ ဘာတွေလုပ် နေတာလဲ ဟင်”

“အဲဒါပဲ အဲဒါကြောင့်ပဲ သမီးရေ အပူရေ အပူ ငါတော့ ပြောလိုက်တော့ မယ်၊ မနေနိုင်တော့ဘူး”

ကြီးညွန့်၏ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ အသံဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်ကို အိမ် နောက်ဘက်တွင် သစ်သီးခွာနေသော ကြီးပုမှလည်း လှမ်း၍..

“အေး.. ပြောသာပြောလိုက် တော့ ညွန့်ညွန့်ရေ နောက်လဲ သိမှာပဲ ဟာ”

ရုတ်တရက်မို့ မြနင်းကြောင်သွား သည်။ ကြီးညွန့်တို့ ဘာတွေ ပြော နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေမိသည်။

“ဒီလို သမီးလေးရဲ့ ကြီးညွန့်တို့ က အသက်လဲကြီးလှပြီ၊ ကျောထောက် နောက်ခံလဲ မရှိကြဘူး မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ကြီးညွန့်တို့ကို အမျိုးတွေ ပိုင်း ထောက်ပံ့ကြတာ တစ်ကဏ္ဍ၊ ကြီးညွန့် တို့ မသေခင် ပိုင်ဆိုင်တာလေးကို ထုခွဲ ရောင်းချပြီး လှူချင်တာလေးတွေကိုလဲ

လှူသွားချင်တယ်၊ ပိုတာကို ဘက်မှာ အပ်ပြီး ထောက်ပံ့စရိတ်လေးနဲ့ အပြီး တိုင် ရိပ်သာမှာ သွားနေကြမယ်လို့ တို့ညီအစ်မနှစ်ယောက် တိုင်ပင်မိကြ တယ်”

“ကောင်းတာပဲ”

မြနင်း ထောက်ခံမိသွားသည်။

“ကောင်းတာက မှန်တယ်၊ ပြဿနာက ကြီးညွန့်တို့ အိမ်ရောင်းမယ့် သတင်းကို သိသွားတဲ့ သမီးအစ်မ (တစ် ဝမ်းကွဲ) က ယတြာကောင်းကောင်း စီရင်ပေးနိုင်တဲ့သူရှိတယ်၊ ကြီးညွန့်တို့ အတွက် သူ သွားတွက်ပေးမယ်ဆိုပြီး ယတြာတွေ လုပ်လာခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ ကြိုက်ဈေးအတိုင်း ရောင်းထွက်သွားရင် သူ့ဆရာမကို ကန်တော့ရမယ်နော်ဆိုပြီး ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်လုပ်ဖို့ ယတြာပစ္စည်းတွေ အိမ်လာပို့တော့တာပဲ”

“ဟင် . . . ဘာတွေလဲ”

“ဖယောင်းတိုင်တင်ပြီး ထွန်းဖို့ စီမံထားတဲ့ ကြေးပန်းကန်တစ်ချပ်၊ ပြီး တော့ အင်းချပ်၊ ဆေးဖယောင်းတိုင်”

“ကြီးညွန့်တို့က ဘာလို့ လက်ခံ ထားတာလဲ”

အားမလို အားမရဖြင့် မြနင်း ပြောရင်း စိတ်မှာ မနက်ပိုင်းက ရောက် ခဲ့သော ရိပ်သာသို့ ပြန်ရောက်သွား သည်။

ကြီးညွန့်တို့သတင်း မေးဖို့သွား ရင်း ရိပ်သာတွင် ဘုန်းကြီးမှ သီလ ပေးချိန်နှင့် ကြုံခဲ့ရသည့် အခိုက်တန် သရဏဂုံပျက်ကြောင်း တရားဟော သည်ကို ပူပူနွေးနွေး နာကြားခဲ့ရသည်မို့ ကြီးညွန့်တို့ကိုယ်စား ဘုန်းကြီးကို အား နာနေမိသည်။

“ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာမရှိ”ဟု ဟောပြော ညွန့်ကြားဆုံးမပေးနေသော ဆရာတော် ရိပ်သာမှ နှစ်ချို့ယောဂီနှစ်ဦး၏ လုပ်ရပ် က ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အားနာ စရာ ဖြစ်နေသည်မှာ အမှန်။

အစ်မဝမ်းကွဲ ဖြစ်သူသည် အရောင်းအဝယ်သမားပီပီ ဓာတ်ဆင် ဓာတ်ရိုက်ကို အင်မတန်ပြုလုပ်သလို ယုံကြည်အားကိုးသည်။ မှန်ကန်တိကျ စေတနာထားကာ ဆောင်ရွက်တတ်မှု ကြောင့် နာမည်ကောင်းရသူ။

“ကြီးညွန့်တို့ သရဏဂုံပျက်စေ တဲ့ လုပ်ရပ်တွေ လုပ်နေခဲ့တာပေါ့”

“ကြီးညွန့် ကြိုပြောထားသားပဲ သမီးလေးသိရင် ကြီးညွန့်တို့ကို အပြစ် တင်မှာလို့”

မြနင်း မယုံနိုင်လောက်အောင် အံ့ဩနေမိသည်။ သူမကို မပြောခဲ့သည် မှာ အခုလိုကိစ္စဖြစ်မည်ဟု လုံးဝခန့်မှီ လင့်မထား။

“သမီး ကိုယ့်နားနဲ့ မျက်စိနဲ့ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်မိတယ်၊ ကြီးညွန့်တို့ ကျင့်ကြံခဲ့တဲ့ တရားတွေ ဘယ်အရပ်ရောက်ကုန်လဲ”

ကရုဏာဒေါသကြောင့် လေထဲ ပင် နည်းနည်းမာသွားမိသည်။

“ပြောလဲ ခံရတော့မှာပဲ သမီး ရယ်၊ ကြီးညွန့်တို့က မှားနေတာကို မှားမှန်းတော့ သိသားပဲ ခု စိတ်ထဲ ဝေဖန်မိသည်။

ထိုစဉ် ကြီးပုထွက်လာတာ . . .

“ဒီလိုသမီးရဲ့ ကြီးပုတို့ ခြံရောင် မလို့ တိုင်ပင်ကာရှိသေး၊ တူမကြီး တွေ ရည်က ကြီးပုတို့ဆီကို သူ့ဆရာမရဲ့ ယတြာအစီအမံတွေ လုပ်လာတာပဲ သူက စေတနာနဲ့ အမြန်ရောင်းထွက်နိုင် အောင် တွက်ချက်လာတော့လဲ ကြီး တို့က အားနာတာနဲ့ လက်ခံဆောင်ရွက် ဖြစ်သွားတာ”

“အဲဒါခက်တာပေါ့၊ မမက ကြီး ပုတို့ လုပ်တယ် မလုပ်ဘူး လာစစ်နဲ့ မှာမို့လား လိုက်လုပ်ရအောင်”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်”

“မလုပ်လဲ ဘာသိမှာလဲ၊ ကြီး ညွန့်တို့ ကြီးပုတို့ ခုလိုလုပ်တာ အံ့ဩ လိုက် မဆုံးဘူး၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်အထိ ရိပ်သာမှာ အားထုတ်ခဲ့တာမှ အားနာ

သရဏဂုံပျက်ကြောင်းတွေ လုပ်ရတာ သမီးတော့ ခုထိ မယုံနိုင်ဘူး”

မြနှင်းပြောရင်း ဒေါသထွက် လာပြန်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် သမီးရယ်၊ ကြီး ညွန့်တို့လဲ ပထမတော့ မလုပ်ဘဲ နေမလို့ ပါ။ ဒါပေမယ့် နှင့်အစ်မက ပြောသွား သေးတယ်။ သူ့မှာ အဲဒါတွေအတွက် ငွေနှစ်သောင်းခွဲတောင် ပေးခဲ့ရတယ် ဆိုပါ။ အဲဒါနဲ့ ကြီးညွန့်တို့က လူကြီးတွေ မဟုတ်လား။ ငွေတွေ ဒီလောက်အကုန် ခံခဲ့တာ လုပ်မှ ကောင်းမှာပါလေဆိုပြီး လုပ်ဖြစ်သွားတာပဲ”

“ဟင်း”

မြနှင်း သက်ပြင်းသာ ချလိုက် တော့သည်။ ပြီးမှ...

“ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ ဘယ်လိုတွေ လုပ်ရတာလဲ”

“မနက်ဆို ဖယောင်းတိုင် (၉) တိုင်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်နဲ့ တစ်ခါ ထွန်း ပြီး ဆုတောင်း၊ ညနေဆိုလဲ အဲဒီလိုပဲ ထပ်လုပ်၊ တစ်ရက် နှစ်ကြိမ် လုပ်ရ တယ်”

“အဲဒါတွေက အားလုံးပေးလိုက် တာလား”

“ဘယ်ကလာ ပေးလိုက်ရမှာလဲ၊ သူက ပေးလိုက်တာ ကြေးပန်းကန်၊ အင်းချပ်နဲ့ ဆေးဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင် စီပဲ၊ ကျန်တာတွေက ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ထပ်ပြီး အိတ်စိုက်ဝယ်ရတာ၊ သူ ပေးတာတွေကလဲ ပြန်သွားပို့ရမှာလေ”

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ် သော ကြီးပု၏ စကားအဆုံး...

“ဒုက္ခက လုံးဝ မသေးပါလား ကြီးတော်တို့ရယ်”

“ခု အဲဒါလုပ်တာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ”

“တစ်လကျော် တစ်လခွဲနီးပါး တော့ရှိပြီ၊ ဟုတ်တယ်နော် ညွန့်ညွန့်”

ကြီးဒေါ်ပု၏ အမေးကို...

“တစ်လခွဲ အတိအကျဆို ဒီနေ့ ၄၅ ရက် ရှိပြီ”

တိကျသေချာသူပီပီ ကြီးညွန့် ပြန်ဖြေသည်။

“ဘာ ထူးခြားလဲ”

“လာတော့ မေးကြပါတယ်”

ကြီးညွန့်၏ အားမခံစွာ ခြေသံ ကြားရသည်။

“မေးပြီး ပျောက်သွားရော မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် မေး မေးပြီး ပျောက်သွားကြပြန်ရော”

ကြီးပုမှ ဖြေသည်။

“ဟင်း”

မြနှင်း သက်ပြင်း ထပ်ချလိုက် မိပြန်သည်။ ပြီးမှ...

“ရောင်းဈေးနဲ့ ခေါ်ဈေး တအား ခွာပြောထားလို့လား”

“မပြောပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်ဒီဘက် မှာ ပွဲစားတွေက နည်းနည်းတော့ ဇာတ် ရှုပ်တယ်၊ သူတို့က ပွဲခထက် ပွဲညွန့် တင်ရိုက်ချင်နေကြတာ”

“အဓိကက ကိုယ့်စိတ်ပြတ်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။ ငွေပေါ်ဈေးရောင်းမှာမှ မဟုတ်တာ၊ သူတို့ နှိမ်ချင်တိုင်းလဲ နှိမ် လို့ မရပါဘူး၊ လိုချင်တဲ့ဈေး ရနိုင် မရနိုင် ကြီးညွန့်တို့က ဒီမှာနေတဲ့လူတွေပဲ တီး ခေါက်လို့ ရတာပဲဟာ”

ပြောသာ ပြောလိုက်ရသည်။ ဤရပ်ကွက်ထိပ်တွင် ကြီးတော်အိမ် သတင်းက ပြန်နေပြီးသား ဖြစ်သည်။ အဘွားကြီးနှစ်ယောက်တည်းဆို၍ ပွဲ စားများ အချဉ်ဖမ်းနေကြမှန်း ပွဲစားပီပီ စနည်းနာခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

“ကြီးညွန့်တို့ဘက်က ရောင်းနိုင် မယ့်ဈေးကို စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားဖို့တော့ လိုမယ်၊ အဲဒီဈေးထက်တော့ လျော့ မပေးနဲ့ပေါ့”

“အမယ်လေးလေး၊ ကြီးညွန့်တို့ က စိတ်ပြတ်ပါတယ်၊ သူတို့ကိုယ်က တော်ကြာတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုး လာလာလုပ်နေကြတာပါအော”

“ဟုတ်တယ်သမီးရဲ့၊ ကြီးပုတို့က စိတ်ဖြတ်ပြီးသား၊ ဝယ်လက်တွေကလဲ

အိမ်ကိုကြည့်ပြီး ကြိုက်တယ်ပြောတယ်၊ ပြီးရင် အနိမ့်ဆုံးဈေးကို မေးကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဈေးသာဆစ်သွားကြတာ ပြီး တော့ မလာကြတော့ဘူး”

ကြီးပုမှ စိတ်ပျက်စွာ ပြော သည်။

“အင်း ဒါနဲ့ ယတြာက ဘယ် လောက်အတွင်း ရောင်းရမယ်တဲ့လဲ”

“တစ်လ၊ အင်း အလွန်ဆုံး နှစ် လအတွင်းတဲ့”

“ဟင် ဒါဆို နောက်နှစ်ပတ်ဆို သူ့ယတြာချိန် ပြီးပြီပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ပြီးရင် အဲဒီဆရာမ ရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ပြန်ပို့ပေးရဦးမယ်၊ အလုပ်ကို ရှုပ်ပါတယ်အော”

ကြီးညွန့်၏ စကားကို ကြီးပုက “တစ်ခုတော့ ကောင်းပါတယ် အော၊ သူ့ရက်ချိန်းနှစ်လပြည့်လို့ မရောင်း ရရင် တို့တွေ တစ်သိန်း မကုန်တော့ဘူး ပေါ့ ညွန့်ညွန့်ရဲ့”

“ဘာရယ် တစ်သိန်း ဟုတ်လား၊ အဲဒါ ဘာပြောတာလဲ”

မြနှင်း အလန့်တကြား မေးမိ သည်။

“ဒီလို သမီးလေးရဲ့ နှင့်အစ်မက ခု နှစ်သောင်းခွဲပေးခဲ့ရတာ အစီအရင် လုပ်ခ၊ သူပြောတဲ့ အချိန်အတွင်း အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သွားမှ သူ့ကို တစ် သိန်း ကန်တော့ရမှာ ပညာကြေးတဲ့”

“အမယ်လေး ကျားသားမိုးကြီး ပါလား၊ တောင်းရဲလိုက်တာနော်၊ ဒါဆို ဒီအတောအတွင်း အရောင်းအဝယ် မဖြစ်ခဲ့ရင်ကော အလျော်အစားက ဘာရှိလဲ”

“ဖွဟဲ့ လွဲပါစေ၊ ဖယ်ပါစေ တော်၊ သမီးရယ်၊ အရောင်းအဝယ် ဖြစ် ပါစေသာ ဆုတောင်းပေးစမ်းပါကွယ်၊ ကြီးညွန့်တို့တွေလဲ ဒီအတောအတွင်း ရိပ်သာလဲ မဝင်ဖြစ်တော့ အကြွေး တောင် နည်းနည်းတင်နေတယ်ကွယ် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မှ ဖြစ်မယ် သမီး လေးရဲ့”

“ကြီးညွန့်တို့ကတော့ ယောဂီတွေလို့ခေါ်ဖို့ မကောင်းတော့ဘူး ဘုန်းဘုရားကြီး ပြောသလို ရောပလီတွေဖြစ်နေပြီ။ ရိပ်သာဝင်ပြီး အားထုတ်တာလဲ နှစ်ချို့နေပြီ။ ခုထိ ဒီအစွဲတွေ မကျွတ်သေးပါလားနော်”

“တူမကြီး ရွှေရည်ကို အားနာလို့ လက်ခံရင်း လုပ်နေရတာပေါ့”

“အားနာတာနဲ့ပဲ ကိုယ့်သရဏဂုံကို အပျက်ခံ အနှမ်းခံတော့မှာလား။ ကဲ ကဲ သမီးကို ယုံရင် ခုပဲ အိမ်အိမ်အိမ် ဆိုတာတွေ သိမိပြီး သွားပို့လိုက်တော့ ကြီးညွန့်တို့လိုချင်တဲ့ နေရာအတိုင်း ရောင်းထွက်စေရမယ် ဟုတ်ပြီလား”

မြနှင်း ခပ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ အပိုင်ပြောလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် . . .

“သမီးလေးရယ် နှစ်ပတ်ပြီးမှပဲ သွားပို့လိုက်ပါတော့မယ်။ ရွှေရည်က သူ့ဆရာမကို သိပ်ယုံတာလေး တော်ကြာ အတိုက်အခံတွေ ဖြစ်မှာမို့လို့ပါ။ ကြီးညွန့်တို့ကိုရော ငါ့သမီးကိုပါ သူ့အထင်မလွှဲစေချင်ဘူး”

မြနှင်း မတတ်နိုင်တော့ပေ။ အိမ်ရောင်းနေသော်လည်း ဝယ်သူမရှိ။ လာကြည့်၊ ဈေးအစ်၊ ဈေးနှိုက်ပြီး ပြန်နေကြသော ပွဲစားလူလည်များကြောင့် အရောင်းအဝယ်မဖြစ်သည်ကို သူတို့မသိ။

အမှန်အကန် ကူညီရန် ရောက်လာသော တူမကို ပြန်လွှတ်နေသည်မှာ “ဖွတ်မရ ဓားမဆုံး” ဖြစ်နေကြမုန်းလည်း သူတို့ မသိ။

ရိုပါစေလေ။ သူတို့ ပြောပုံအရ သည်လက်ကျန်နှစ်ပတ်အတွင်း ရောင်းထွက်သွားလည်း ယကြာဆရာမကြီးက အချောင်သက်သက် တစ်သိန်းနှိုက်ကာ စားခြင်း ခံရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မြနှင်း ကူညီမည့် အစီအစဉ်ကို စိတ်လျှော့ကာ ပြန်ရုံမှ အပ အခြားလုပ်စရာမရှိပြီ။

ထိုနေ့က မြနှင်းတစ်ယောက် ကြီးတော်နှစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရာလေးပါး

ပြောရင်း နေကုန်မှ အိမ်ပြန်ခဲ့တော့သည်။

မြနှင်းကို ယုံကြည်ပြီး တောင်ဒဂုံအတွင်း အိမ်ရှာ ဝယ်လက်ကိုတော့ အားနာနာနှင့် တောင်းပန်ခဲ့ရသည်။

xxx

နှစ်ပတ်လွန်မြောက်ပြီးချိန်တွင် -

“ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်”

“လာပြီ . . . လာပြီ”

တံခါးခေါက်သံကြား၍ မြနှင်း

အပြေးအလွှားသွားဖွင့်တော့ . . .

“ဟယ် ကြီးညွန့်တို့ပါလား”

“သမီး အိမ်နေတုန်းလား။ ကြီးညွန့်တို့က နှစ်ပတ်ပြည့်လို့ ယကြာအစီအရင်ပစ္စည်းတွေ သွားပို့ပြီး သမီးလေး ဆီ ဝင်ပြောတာပါ။ ကြီးညွန့်တို့အိမ်ရောင်းမထွက်သေးဘူးကွယ်”

မြနှင်းရင်ထဲ နှင့်သွားသည်။ အိုကြီးအိုမ နှစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေါ် ဝယ် ဝမ်းနည်းအားငယ်ရိပ်များ လွှမ်းမိုးလို့နေသည်။

“မအိပ်ပါဘူး နိုးနေပါပြီ။ လာနောက်ဖေးခန်းမှာ တစ်ခုခု သွားစားရင်း ပြောကြတာပေါ့”

စိတ်ပြောင်းစေရန် စကားလွှဲလိုက်သော်လည်း . . .

“ကြီးညွန့်တို့ မှားသွားပြီ သမီးရယ်။ အမှန်ဆို ကြီးညွန့်တို့ သမီးကို ပြောပြီး အကူအညီတောင်းသင့်တာပါ”

“ဪ ခုပါတယ်။ သမီးက စေတနာနဲ့ သတိပေးရုံပါ။ ခု ကြီးညွန့်တို့ တစ်ဖက်နဲ့ ကိစ္စရှင်းသွားတော့ သမီးလဲ လုပ်ပေးရတာ လွတ်လပ်တာပေါ့ ဟုတ်ဖူးလား”

“ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်ရှည်ပါစေ တော် ငါ့သမီးကို အားကိုးပါတယ်။ ဝယ်လက်လေး အမြန်ဆုံးရှာပေးပါကွယ်”

“စိတ်ချ စိတ်ချ။ ဒီတစ်ပတ်အတွင်း အရောင်းအဝယ် ဖြစ်စေရမယ်။ ဈေးက ဟိုတစ်ခေါက် ပြောထားတဲ့ အတိုင်း အပြောင်းအလဲမရှိဘူး မဟုတ်လား”

“မပြောင်းပါဘူး၊ သမီးရယ်၊ မပြောင်းပါဘူး။ အဲဒီဈေးအတိုင်းပဲ တော်ပါပြီ”

မျက်နှာငယ်လေးများဖြင့် ခြေနေကြသော ကြီးတော်နှစ်ဦးကို မှုန်ငွေထက် ပိုပေးဝယ်နိုင်သည့် ဝယ်လက်တစ်ဦး လွန်ခဲ့သော နှစ်ပတ်အတွင်း လက်လွတ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း မြနှင်း မပြောရက်တော့ပါ။

သို့ဖြင့် နောက်နှစ်ရက်အတွင်း သူတို့ပြောထားသော ဈေးနှုန်းအတိုင်း ပေးနိုင်သော ဝယ်လက်တစ်ဦးကို ချစ်ချင်း စည်းရုံးပေးနိုင်ခဲ့သည်မို့ အိမ်အရောင်းအဝယ် ဖြစ်မြောက်သွားကြသည်။ ကြီးတော်နှစ်ဦးထံမှ အထူးဆောင်ခအဖြစ် ပေးသော မုန့်ဖိုးငွေ၊ လုံးဝလက်မခံဘဲ ပြန်ကန်တော့ခဲ့သည်။ စေတနာကို အစွန်းထင်းမခံနိုင်သော မြနှင်း ဖြစ်သည်ကိုး။

သို့ရာတွင် လောဘကြောင့် သရဏဂုံပျက်ခဲ့ရသော ကြီးတော်နှစ်ဦးသည် အိမ်ပါမစ်ပေါင်သုံးထားသည့် အတွက် တက်ခဲ့ရသော အတိုးငွေ သုံးသောင်းကျပ်နှင့် ယကြာအစီအရင် များပြုလုပ်ပေးသော တူမကြီး ရွှေရည် စိုက်ထားငွေနှစ်သောင်းငါးထောင်ထပ်စုစုပေါင်း ငါးသောင်းငါးထောင်ကျော်ဆို မစားရ မသောက်ရနှင့် အိုစာမင်းစာမင်း မှ အကုန်ခံပေးခဲ့ရပေတော့သည်။

□ ခေမီ

www.burmeseclassic.com

ဆန့်

ခုံ

စ

မ

မုဒ္ဒ

လေးဆူ

အောင်

ဆူယူ

ဆူကြီးပန် - လှအောင်(ကြေး/မြေ)

၂၀၀၆

လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံဆိုသည် စကားနှင့်အညီ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ထားစဉ်က ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား၏ တောင်ဌေးတော်၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ရေစစ်တော်၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ ရေသနပ် တော်၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော် တို့ကို ထည့်သွင်း ဌာပနာကာ တည်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ် တော်မူသည့် နိုင်ငံအသီးသီးရှိ စေတီတော်၊ ရုပ်ပွားတော်၊ ပုထိုးတော်တို့တွင် မြတ်စွာဘုရား လေးဆူတို့၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ထည့်သွင်းဌာပနာတော်မူ

သည့် ဘုရားမှာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မှတစ်ပါး အခြားမရှိပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း "လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံ" ဟူ၍ ကမ္ဘာမှာ ထင်ရှား ကျော်ကြား တန်ခိုးကြီးမားသည့် စေတီတော်အဖြစ် မြန်မာပြည်သားများသာမက ကမ္ဘာမှ အသိအမှတ်ပြုကြပါ သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာတွင် မုခ်လေးမုခ်ရှိပြီး အာရုံခံ တန်ဆောင်း လေးခု တည်ဆောက်ထားပါသည်။

အရှေ့အရပ်ရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကကု သန် ရုပ်ပွားတော်၊ အနောက်အရပ်ရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်း၌ ကဿပရုပ်ပွားတော်၊ တောင်အရပ်ရှိ အာရုံခံ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကောဏာဂုံရုပ်ပွားတော်၊ မြောက် အရပ်ရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ဂေါတမ ရုပ်ပွားတော် တို့ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူပါသည်။

ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားနှင့် တောင်ငွေတော်တို့ကို အာရုံပြုကာ သစ္စာဆို အမိဋ္ဌာန်ပြုပါက ကကုသန်မြတ်စွာ ဘုရားနှင့် တောင်ငွေတော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်တို့ကြောင့် မိမိတို့တွင် ယိုင်လဲ ပြိုပျက်နေသော စီးပွားရေး ပညာရေး ကျန်းမာရေး အလုပ်အကိုင် အကြံ အစည်များသည် အမြန်ဆုံး ပြန်လည်တည်မတ် အောင်မြင် ငြင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိတော်မူနိုင်ပါသည်။

ကောဏာဂုံဘုရားနှင့် ရေစစ်တော်တို့ကို အာရုံပြုကာ သစ္စာဆိုအမိဋ္ဌာန်ပြုပါက ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေစစ် တော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်တို့ကြောင့် မိမိတို့သည် စစ်မှန်သော မင်္ဂလာများ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရား တော်မြတ်တို့ မျက်မှောက်ပြုနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ကဿပ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေသနပ်တော်တို့ကို အာရုံပြုကာ သစ္စာဆိုအမိဋ္ဌာန်ပြုပါက ကဿပမြတ်စွာဘုရား နှင့် ရေသနပ်တော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော် တို့ကြောင့် မိမိတို့၏ ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်းဆိုင်ရာ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းစေမည့် ကိစ္စရပ်များကို ကျော်လွှားလွန်မြောက် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိစေနိုင်ပါသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆံတော်မြတ်တို့ကို အာရုံ ပြုကာ သစ္စာဆိုအမိဋ္ဌာန်ပြုပါက ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆံတော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်တို့ကြောင့် မိမိတို့ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားမြင့်မြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိစေနိုင် ပါသည်။

အမိဋ္ဌာန်ပြုနည်း

ရှေးဦးစွာ အရှေ့ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားထံ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လျှူ ရှစ်ပါး သီလ ခံယူတော်မူပြီး ပဋ္ဌာန်းပါဠိ ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို အမိဋ္ဌာန်တင်ပြီး (၁၀၈)လုံး ပုတီးဖြင့် ၁၅ ပတ် ပူဇော်ပါ။

ပုတီးဖြင့် ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းရမည်မှာ “ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တောင်ငွေတော်တို့ကို သက်သေပြုလျက် အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို (၁၀၈)ကြိမ် ၁၅ လီ တစ်ရက်မြောက် အောင်မြင်စွာ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော အကျိုးအားကြောင့် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားနှင့် တောင်ငွေ တော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်တို့ကြောင့် ဘုရားတပည့်တော်တို့တွင် ကြုံတွေ့ခံစားနေရသော ယိုင်လဲ ပြိုပျက်နေသည့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဘာသာ ရေး၊ သာသနာရေးတို့သည် အမြန်ဆုံး ပြန်လည်တည်မတ် အောင်မြင်ရပါစေသော ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားနှင့် တောင် ငွေတော်တို့ဘုရား။”

ဒုတိယ တောင်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားထံ ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လျှူ ရှစ်ပါး သီလ ခံယူတော်မူပြီး ပဋ္ဌာန်းပါဠိ ကိုးခေါက်ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဂုဏ်တော်ကြီးကို အမိဋ္ဌာန်တင်ပြီး (၁၀၈)လုံး ပုတီးဖြင့် ၁၇ ပတ် ပူဇော်ပါ။

ပုတီးဖြင့် ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းရမည်မှာ “ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေစစ်တော်တို့ကို သက်သေပြုလျက် သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော်ကြီးကို (၁၀၈)ကြိမ် ၁၇ လီ တစ်ရက် မြောက် အောင်မြင်စွာ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ ဤသို့ ပူဇော်ရ သော အကျိုးအားကြောင့် ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေစစ်တော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်တို့ ကြောင့် ဘုရားတပည့်တော်တို့ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ် လျက်ရှိသော တရားတော်မြတ်သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်း တရားမြတ် တရားစစ် တရားမှန်ဖြစ်ရပါစေ သော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေစစ်တော်မြတ်တို့ ဘုရား”

တတိယ အနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ရှိ ကဿပမြတ်စွာဘုရားထံ ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လျှူ ရှစ်ပါး သီလ ခံယူတော်မူပြီး ပဋ္ဌာန်းပါဠိ ကိုးခေါက်ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ အနုတ္တရောပရိသ ဗဒ္ဓသာရထိ ဂုဏ်တော်ကြီးကို အမိဋ္ဌာန် တင်ပြီး (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် ၁၉ ပတ်ပူဇော်ပါ။

ပုတီးဖြင့်ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းရမည်မှာ “ကဿပမြတ် စွာဘုရားနှင့် ရေသနပ်တော်တို့ကို သက်သေပြုလျက် အနုတ္တရောပရိသ ဗဒ္ဓသာရထိ ဂုဏ်တော်ကြီးကို အမိဋ္ဌာန် တင်ပြီး (၁၀၈)ကြိမ် ၁၉ လီ တစ်ရက်မြောက် အောင်မြင်စွာ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါပြီ ဘုရား။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော အကျိုးအား ကြောင့် ကဿပမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေသနပ်တော်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော်တော်တို့ကြောင့် ဘုရားတပည့် တော်တို့တွင် ကြုံတွေ့ခံစားနေရသော ဂုဏ်သိက္ခာပိုင်းဆိုင်ရာ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းစေမည့် ဖြစ်ရပ်များကို ကျော်လွှား လွန်မြောက် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါစေသော ကဿပ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေသနပ်တော်မြတ်တို့ ဘုရား”

စတုတ္ထ မြောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထံ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လျှူ ရှစ်ပါးသီလ ခံယူတော်မူပြီး ပဋ္ဌာန်းပါဠိ ကိုးခေါက်ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။ ဘဂဝါ ဂုဏ်တော်ကြီးကို အမိဋ္ဌာန်တင်ပြီး (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် ၂၁ ပတ် ပူဇော်ပါ။

ပုတီးဖြင့် ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းရမည်မှာ “ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆံတော်မြတ်တို့ကို သက်သေပြုလျက် ဘဂဝါဂုဏ်တော်ကြီးကို အမိဋ္ဌာန်တင်ပြီး (၁၀၈)ကြိမ် ၂၁ လီ တစ်ရက်မြောက် အောင်မြင်စွာ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော အကျိုးအားကြောင့် ဂေါတမမြတ်စွာ

ဘုရားနှင့် ဆံတော်မြတ်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အာနုဘော် တို့ကြောင့် အရှင်မြတ်ဘုရား၏ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တတို့သည် ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ ဦးထိပ်ထက်၌ အမြက်နိုးစက် စောင့်ရှောက်တည်နေတော်မူပါရန် ရှိသေ မြတ်နိုး လက်စုံတော်မိုး၍ ရှိခိုးပန်ကြား လျှောက်ထားအပ်ပါ ကုန်၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆံတော်မြတ်တို့ဘုရား”

မြတ်ဘုရားလေးဆူထံ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးလျှင် ရာဟု ထောင့်ရှိ အောင်မြေမှာ ထပ်ဆင့်ဆုတောင်း အမှုအတမ်း များ ပေးဝေရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မြေနေရာ၌ ဆုတောင်း ရမည်မှာ . . .

“ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမှု တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူပေထသော သနံ၊ ဂုံ၊ ပါ၊ မ ဗုဒ္ဓလေးဆူ အောင်တော် မူ မြတ်ဘုရားများ၏ ဓာတ်သားစစ်စစ် ဧကန်ဖြစ်တော်မူပေထ သော ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော် သည် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားနှင့် တောင်ဝှေးတော်မြတ်တို့ ကို သက်သေပြုလျက် အရဟံဂုဏ်တော် (၁၀၈)ကြိမ် ၁၅ လီ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေစစ်တော်မြတ်တို့ကို သက်သေပြုလျက် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော် (၁၀၈)ကြိမ် ၁၇ လီ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားနှင့် ရေသနပ်တော်မြတ်တို့ကို သက်သေပြုလျက် အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိဂုဏ်တော် ကြီးကို (၁၀၈)ကြိမ် ၁၉ လီ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆံ တော်မြတ်တို့ကို သက်သေပြုလျက် ဘဝဂါဂုဏ်တော်ကြီးကို (၁၀၈)ကြိမ် ၂၁ လီ တစ်ရက်မြောက် အောင်မြင်စွာကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ်အားထုတ်၍ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခဲ့ပါပြီဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘုရားကို ယုံကြည်ပါကုန် ၏။ တရားကို ယုံကြည်ပါကုန်၏။ သံဃာကို ယုံကြည်ပါကုန် ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် ဘုရား တပည့်တော်သည် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး အဆိုးဟူသမျှ ကင်း စင်ပ၍ ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်းသာသာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါဒကင်းစွာဖြင့် နှမြောတွန်တို့ ဝန်တိုခြင်းမရှိ လျှာနိုင် တန်း နိုင် ပေးနိုင် ကမ်းနိုင်သော ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ၊ သိမ် ဒကာ၊ ရဟန်းဒကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဒကာအဖြစ် တည်ရှိခံစား စံစားရပြီးလျှင် အဆုံးစွန်သောဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်အောင်ပွဲ ပျော် ပျော်ကြီး ပါဝင်ဆင်နွှဲရပါလိုကုန်၏။ သနံ၊ ဂုံ၊ ပါ၊ မ ဗုဒ္ဓလေး ဆူ အောင်တော်မူ အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား”

ဟူ၍ ဆုတောင်းရပါမည်။

“ဘုရားတပည့်တော် ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာ အဆက်ဆက် ပြုခဲ့သမျှသော ဒါနကုသိုလ်၊ ဆောက်တည်ခဲ့ သော သီလကုသိုလ်၊ ပွားများခဲ့သော ဘာဝနာကုသိုလ် အထို ထိုသော ကုသိုလ်အဝဝတို့အား ဤဘဝမှာ တော်စပ်သမျှ သော မိဘဆွေမျိုး ကျေးဇူးရှင်အပေါင်း၊ ဘဝ ဘဝ ကမ္ဘာ

ကမ္ဘာတ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသမျှသော မိဘ ဆရာသား ဆွေမျိုး ကျေးဇူးရှင်အပေါင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့် နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်၊ လမ်းစောင့်နတ်၊ ရပ်ကွတ်စောင့်နတ်၊ မြို့ စောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ကမ္ဘာစောင့်နတ်၊ သာသနာ စောင့်နတ်၊ မြို့တော်ရှင်အပေါင်း၊ ရွာတော်ရှင်အပေါင်း၊ တွင်း ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးများနှင့်တကွ ရေလမိုင်း၊ မြေလမိုင်း၊ ကောင်း တင်လမိုင်း၊ သိုက်နန်းရှင်ဘိုးဘိုးကြီးများ၊ ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး များ ဆူးလေဘိုးဘိုးကြီး၊ ဗိုလ်တထောင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ ကျိုက္ကဆံ ဘိုးဘိုးကြီး တောင်ဥက္ကလာဘိုးဘိုးကြီး၊ သယံဇာတကျွန်းဘိုးဘိုး ကြီး မှော်ဘီဘိုးဘိုးကြီး၊ သန်လျင်ကျိုက်ခေါက်ဘိုးဘိုးကြီး၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ခဲပင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ ထွက် ရပ်ပေါက်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးပေါက်ဆံနံ၊ လယ်တီဆရာ တော် ဦးသုမာလ၊ ရေဆူဆရာတော် ဦးဥက္ကမ သာမညဆရာ တော်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်၊ ကျိတ်ထံဆောင်းဆရာ တော်၊ ဦးအာသဘ ဆရာတော်ဘုရားနှင့် နတ်မြတ် နတ် ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ရေခြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း ဝရဲသနင်း ယမမင်း၊ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်း အမှု အမှု အမှု ပေးဝေငှပါကုန်၏။ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ သည် အမှုရကြသည်ဖြစ်၍ ကျန်းမာကြသည်၊ ချမ်းသာကြ သည်၊ ဝမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြပါစေသော်။

အားလုံး ကြားကြားသမျှ အမှု အမှု အမှု ယူတော် မူကြပါကုန်တော့။ သာဓု သာဓု သာဓုပါဘုရား။
အားလုံး ကြားကြားသမျှ အမှု အမှု အမှု ယူတော် မူကြပါကုန်တော့။ သာဓု သာဓု သာဓုပါဘုရား။
အားလုံး ကြားကြားသမျှ အမှု အမှု အမှု ယူတော် မူကြပါကုန်တော့။ သာဓု သာဓု သာဓုပါဘုရား”

ဤတွင် တစ်ရက်မြောက်အဓိဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်အောင် မြင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းအတိုင်း နေ့စဉ်ဖြစ်စေ၊ ရက်ခြား ဖြစ်စေ ကိုးရက်ပြည့်မြောက်အောင် ဝင်လျှင် အဓိဋ္ဌာန် တစ် ကြိမ် ပြီးမြောက်အောင်မြင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား လေးဆူထံမှောက် တစ်နေ့လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော ပုတီးပတ်ပေါင်းသည် (၇၂)ပတ် နှင်းကိုက် ဖြစ်ပါလည်။ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ကြိမ် အောင်မြင်တိုင်း ရရှိမည့် အကျိုးတရားသည် အနန္တရှိပါသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ် အောင်မြင်ခဲ့ပြီး အခက်အခဲပေါင်းမြောက်မြားစွာ ကို ကျော်လွှားလွန်မြောက်ခဲ့ပြီး အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက်ရှိ ကာ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုး ပွားတိုး ပြီးမြောက်စေနိုင်သော အကျိုးတရားများ မျှဝေခံစားစေလို သောကြောင့် ဤစာမူကို ရေးသားပူဇော်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

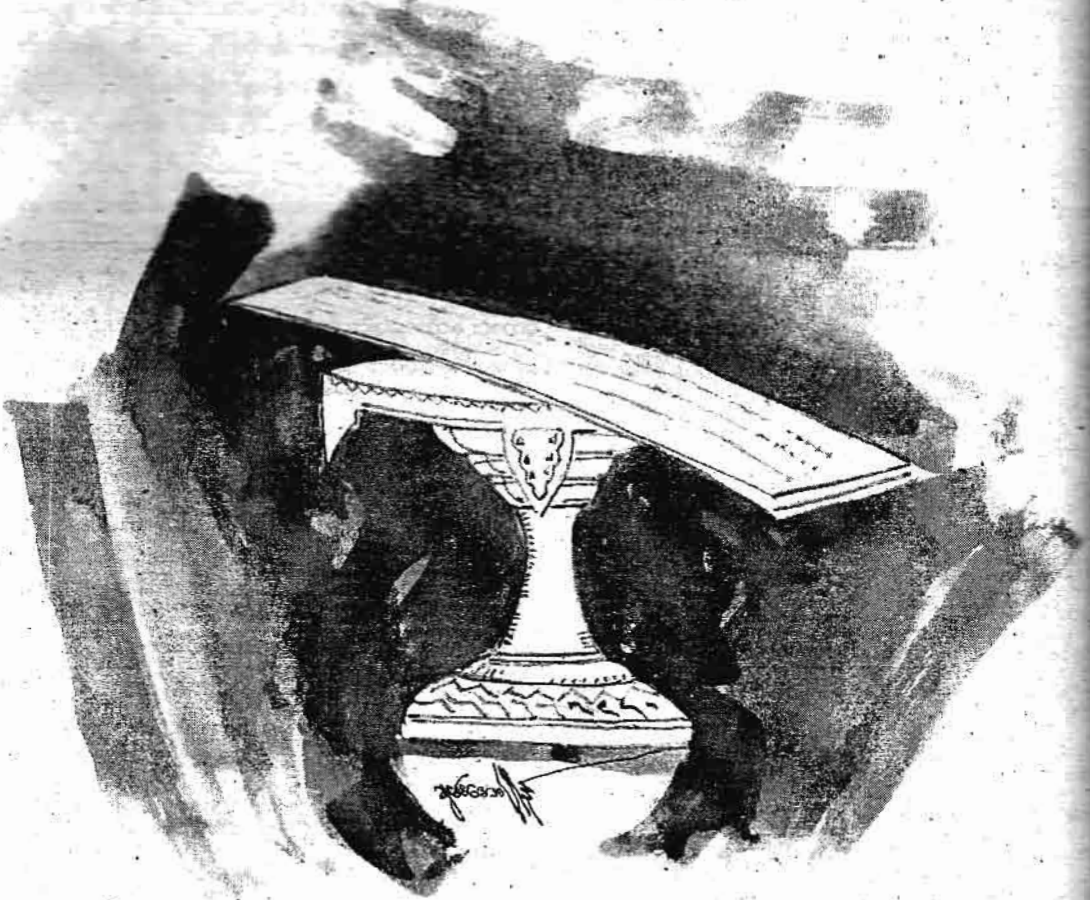
တစ်ကြိမ်ဆောင်က ဆယ်ကြိမ်အောင်မြင်ကြပါစေ။

□ ဆုကြီးပန် ဓမ္မအောင် (ကြေး/ရေ)

ဝိဇ္ဇာရ လက်ထောက်ပေဒင်ဟောကိန်း

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ရှေးဟောင်းပုရပိုက်တစ်ခုတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ဝိဇ္ဇာရ လက်ထောက်ပေဒင် ဟောကိန်းကို ဖော်ထုတ်ရေးသားအပ် ပါသည်။ စိတ်ဝင်စားစရာ အလွန်ကောင်းပါသည်။ လူတိုင်း အတွက် မွေးနေ့ မွေးရက် အသက်အရွယ် သိရန်မလိုဘဲ ပေဒင်မေးမြန်းနိုင်ပြီး အလွယ်တကူပင် ဟောကိန်းကို ဖတ်ရှု နိုင်ပါသည်။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်ပုံတွင် အကွက်(၃၆) ကွက် ရှိပါသည်။ ဟောကိန်းမှာ (၂၄)ခုရှိသည်။ ရတနာသုံးပါး အာရုံပြု၍ မျက်စိမှိတ်ပြီး ချွန်သောအရာတစ်ခုခုနှင့် တစ်ခါ တည်း ထောက်ပါ။ ကျရာဂဏန်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် ဟောကိန်းများတွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

လက်ထောက်ရန်

၀	၄	၈	၁	၁၃	၀	၁၆	၂၀	၀
၃	၂၂	၀	၅	၁၂	၀	၁၈	၁၁	၀
၀	၁၀	၀	၇	၁၄	၂၄	၀	၀	၂
၂၃	၉	၀	၀	၁၇	၁၉	၆	၁၅	၂၁

မှတ်ချက်

(၀)မှာ ထောက်မိပါက မျဉ်းငြောင်းပေါ်တွင် ထောက်မိပါက ဒီနေ့အဖို့ ဘာမှမမေးပါနှင့်တော့။ ဝိဇ္ဇာရ စိတ်

ဆိုးသည်။ နောက်နေ့မှ မေးပါ ဟူ၍ ရှေးဟောင်းပုဂ္ဂိုလ်
တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ဝိဓူရလက်ထောက်ဗေဒင် ဟောတိန်းများ

- (၁) မမေးပါနှင့်။ မေးရမည့်အချိန် မဟုတ်ပါ။ မနက်ဖြန်မှ မေးပါ။
- (၂) မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မှ မရှိဘူးဆိုလျှင် မိမိလုပ် နေသော အလုပ်၊ ဆောင်ရွက်နေသောကိစ္စ အားလုံး သည် အောင်မြင်ပြီဟု မှတ်ယူပါ။
- (၃) လုပ်ရမည့်အလုပ်များကို အလေးမမူသဖြင့် ဒုက္ခ ရောက်တော့မည်။ သတိပြု၍ လုပ်ဆောင်သင့်ပါ သည်။
- (၄) သုံးရက်အတွင်း ကြုံတွေ့နေရသော အဖြစ်အပျက် ကိစ္စများ ပြေလည်တော့မည်။
- (၅) နည်းနည်းပါးပါးတော့ ဆုံးရှုံးနစ်နာလိမ့်မည်။ သတိ ထား၍ လုပ်ဆောင်ပါ။
- (၆) လုပ်ငန်းသစ် တွေ့မည်။ လက်မလွှတ်လိုက်ပါနှင့်။
- (၇) လခတိုးမည်။ လက်ဆောင်တစ်ခုရလိမ့်မည်။ ငွေရ မည်။
- (၈) ထင်ရာအရောင်းအဝယ် မလုပ်ပါနှင့်။ အချိန်မကျ သေးပါ။
- (၉) သုံးရက်ကျော်လျှင် ကံကောင်းပြီ။ ပြိုင်ဘက် ရန်သူ ကို နိုင်မည်။
- (၁၀) ငွေရမည်။ အခံ့စွရမည်။ ရောင်းလျှင် ဝယ်လျှင် မြတ် မည်။
- (၁၁) ကံကောင်းဖို့ နီးနေပြီ။ ဇွဲမလျှော့ပါနှင့်။ ဆက်ကြိုးစား ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။
- (၁၂) လုပ်နိုင်တာထက် ပို၍ စဉ်းစားနေသောကြောင့် ဘာမှ အကောင်အထည် ပေါ်လာမည် မဟုတ်ပါ။ နိုင် သလောက်သာ လုပ်သင့်ပါသည်။

- (၁၂) ကံကောင်းပါပြီ။ မိမိလုပ်စရာရှိသည်ကို ဆက်၍ လုပ်ဆောင်ပါ။
- (၁၃) အပူမရှာပါနှင့်။ လက်ရှိအခြေအနေတွင် အေးအေး ဆေးဆေးနေတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
- (၁၄) အမှုဖြစ်နိုင်သည်။ ရန်မရှာပါနှင့်။ သေးသေးလေးတ ကြီးလာနိုင်သည်။
- (၁၅) သူများကို အားမကိုးပါနှင့်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကြိုးစားပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။
- (၁၆) အပိုစကားများ မပြောမိရန် လိုပါသည်။ သူများစကား ကို ချင့်ယုံပါ။ မဟုတ်သောစကားများ ကြားရလိမ့် မည်။
- (၁၇) အလိမ်မခံချင်လျှင် မိမိငွေ မဆုံးရှုံးလိုလျှင် သူများကို ငွေမချေးပါနှင့်။ ငွေမထေးပါနှင့်။
- (၁၈) အားမငယ်ပါနှင့်။ ကံကောင်းတော့မည်။ ငွေတွေ့ရ တော့မည်။
- (၁၉) ခရီးသွားစရာရှိလျှင် သွားပါ။ ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်လိမ့်မည်။
- (၂၀) သတိ၊ ဝီရိယထား၍ နေထိုင်ပါ။ သုံးရက်အတွင်း ဘေး အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့ရနိုင်သည်။
- (၂၁) ပြုန်းခနဲ ပြဿနာတွေ့မည်။ အခက်အခဲ ကြုံရတတ် သည်။ မကြောက်ပါနှင့်။ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါ။
- (၂၂) ပျင်းရိ၍ နေမည်။ ဘာမှ အချောင်မရနိုင်ပါ။ ကြိုးစား အားထုတ်လျှင် အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။
- (၂၃) ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းပါ။ အောင်မြင် ပါလိမ့်မည်။ အကျိုးကျေးဇူး ခံစားရတော့မည်။
- (၂၄) မိမိစိတ်ထင်ရာကို မလုပ်မိပါစေနှင့်။ မကြာခင် ကံ ကောင်းတော့မည်။ အချိန်နီးပါပြီ။

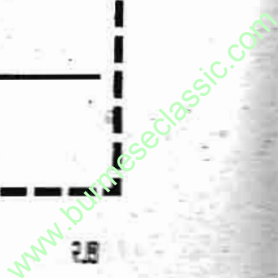
□ ဣန္ဒြေ (စက်မှုထုထွက်အဖွဲ့)

**စီးပွားရေးလှုပ်ငန်းရှင်များ
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတွင် ကြော်ငြာနိုင်ပါသည်။**

- ၁။ အဖြူအမည်း တစ်မျက်နှာ ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။
- ၂။ အဖြူအမည်း မျက်နှာဝက် ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် ချုပ် ပုဒ်

တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း (၁၀) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊
(၁၇×၁၀)လမ်းကြား၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၀

အိမ်မက်ပျက်စီးရေးအတွက်
အိမ်မက်ပျက်စီးရေးအတွက် မိမိတို့ ပြုစုပေးရမည့်

နတ်ရုပ်စံ အရာအောင်စိုး

ပြာသိုလပြည့် မနက်ခင်းချိန်။ စာရေးသူတို့သည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မနက်တိုင်း ဆယ်မိုင်တုန်း Royal လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ ဆုံကြသည်။ လောကအကြောင်း၊ ဓမ္မအကြောင်း၊ ဂန္ထိရအကြောင်းလေးတွေကို မိမိတို့ ကြုံတွေ့သမျှ ကြားလာ သမျှ ဖောက်သည်ချင်း အပန်းဖြေလေ့ရှိကြသည်။

ဒီနေ့မနက်မှာတော့ အကြောပြင်ဆရာကြီး ဦးသောင်း မှ ထူးထူးခြားခြား အိပ်မက်တွေအကြောင်း စပြောသည်။ ယင်းမှ အိပ်မက်ထဲတွင် ရဟန္တာတွေ ဖူးရတဲ့အကြောင်း၊ တန်ခိုးကြီးဘုရားတွေကို ဖူးရတဲ့အကြောင်း၊ ဂန္ထိရဆရာ တစ်ပိုင်း အကြောပြင်ပိဇာကြီးက ဆိုလာ၏။ သူ့ရဲ့ အိပ်မက် တွေ ကောင်းလာခြင်းမှာ စလင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး နည်းနာနိဿယအရ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အပြန်အလှန် (အနုလုံ ပဋိလုံ)ကို မအိပ်မချင်း ရွတ်ဆိုကြောင်း ပြော၏။

ပန်းချီဆရာလေး ကိုလေမလည်း အောင်တော်မူဆရာ တော်ဘုရားကြီးမှ မိန့်သလို ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း မေတ္တသုတ် တော်ကို ကိုးခေါက်ရွတ်ပြီး ကိုယ်စောင့်နတ်ကိုအစထားပြီး အိမ်စောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်၊ ရပ်ရွာစောင့်နတ် စသဖြင့် သာ သနာစောင့်နတ်၊ လောကပါလနတ်များ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ် များကို မေတ္တာပို့ပြီး အိပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ အဲဒါကြောင့်မို့ မိမိရဲ့ ပန်းချီကားအချို့မှာ အိပ်မက်ထဲမှရသော အိုင်ဒီယာနှင့် ဆန်း ကြယ်သော ရေးချက်တို့ကို ဖန်တီးနိုင်ကြောင်း ဆိုလေ၏။

ဗွီဒီယိုလုပ်ငန်းရှင် ကိုသိန်းထွန်းက သူ့ဗီဒီယိုအတိုင်း အပြုံးတစ်ဝက်ဖြင့် . . . “ကျွန်တော်က လွန်နယ်ကဆိုတော့ ရန်ကုန်တက်ပြီး စီးပွားရှာဖွဲ့ ဖြစ်လာတော့ ရွာဘုန်းကြီးက

အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်း၊ အိပ်မက်ကောင်းတဲ့ လာဘ်ရွှင်ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့တယ်ဗျာ”

“ဆက်စမ်းပါဦးဗျာ” ဟု ကိုသိန်းထွန်းကို ကျွန်တော် တိုက်တွန်းမိ၏။

ကိုသိန်းထွန်းမှာ အသက်(၆၀)နီးသော်လည်း ရုပ်ရည် မှာ နုပျိုလို့နေပါ၏။ သန့်သန့်ပြန်ပြန် အနေအထားဖြင့် အမြဲတွေ့ရ၏။ သူ၏ မွေးရပ်မြေမှာ ဟာသာဇေ လုပ်ငန်းကို လောက်ချ၍ လုပ်နေရသဖြင့် မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဟူး စကားပြောခိုင်းသို့ အရောက်အပေါက်နည်း၏။ သို့ သော် ခင်မင်စရာ အလွန်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ပါလေး ထိုဗွီဒီယိုဆရာကြီး ပြောသောနည်းမှာ . . .

“မိမိနံတူသား တစ်ထွာခန့်ဖြတ်၍ ရေထည့်ထားသည့် ဖန်ခွက်ထဲမှာ ထည့်ထားပါ။ ပြီး ဘုရားရှိခိုး ငါးပါးသီလ ခံယူ၊ သတ္တဝါများ ကျန်းမာကြပါစေ ချမ်းသာကြပါ စေလို့ မေတ္တာပို့ပြီးကို ပုတီးသုံးပတ်စိပ်ပါ။ နောက် . . .

- သုနက္ခတ္ထံ၊ သုမင်္ဂလံ
- သုပဏာတံ၊ သုဟုဋ္ဌိတံ
- သုခဏော၊ သုမုဟုတ္တောစ
- သုယံဋ္ဌံ၊ ဗြဟ္မစာရိသု

အထက်ပါ ဂါထာကို သက်စေ့ရွတ်ပါ။ အိပ်ရာဝင်တိုင်း ရွတ်ပါ။ စောစောက နံတူအသားကို အမြင့်တစ်နေရာမှာ ထင် ထားပါ။ ဒါဆိုရပြီ” ဟုဆို၏။ ကျွန်တော်က . . .

“ဆရာကြီး အရင်နှစ်က ဆွမ်းသိမ်းအောင်ပွဲ အထူး မဏ္ဍပ်မှာ ခင်ဗျားဟောတဲ့ အတိတ်နိမိတ်ကောင်းရနည်း လာဘ်ရွှင်နည်းတို့ ဖုန်းပေါက်နည်းတို့ ရှိသေးတယ်လေ။ တွန့် တော် ကောင်းကောင်းမှတ်ထားတယ်။ ဘာတဲ့ . . .

- သဗ္ဗလေ မင်္ဂလာ ဂါထာတော်ဖြစ်တဲ့ . . .
- ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စော
- ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ
- သန္ဓေဓ္မိ ခတ္တိယော တပတိ
- ဈာယံ တပတိ ဗြာဟ္မဇော
- အတ္ထ သဗ္ဗ မဟောရတ္တိ
- ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇသာ
- တာဒိသံ တေဇ သမ္ပန္နံ
- ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ အာဒရံ
- နမက္ကာရ နုဘာဝေန
- သံဗြေ ပုရေန္တ သက်ပ္ပါ။

ဟုတ်တယ်ဟုတ်၊ မခင်မေစီလဲ အိပ်မက်တွေ ကောင်း လာသလို ဝမ်းသာတဲ့အကြောင်း၊ မမာလာတစ်ယောက် ပေါက်လို့ ကျေးဇူးတင်တဲ့အကြောင်းတွေ၊ မသူဇာဝင်တဲ့ ယောက်လဲ မျက်ရည်ခဲတွေလှုပ်လို့ စိုးရိမ်ပူပန်လို့ သူ့ဇာတိ မင်္ဂလာ ဂါထာတော်ကြီးကို နံနက်၊ ည သက်စေ့ရွတ်ခဲ့

နိမိတ်မကောင်းတာတွေပျောက်ပြီး အရောင်းအဝယ်တွေမှာ လာဘ်ရှင်ခွဲတဲ့အကြောင်းတွေလေ၊ တို့ရွာဘုန်းကြီးရဲ့ နည်းပေါ့”

ကျွန်တော်တို့ စကားပိုင်း အဖွဲ့ကျနေစဉ် စာရေးသူ၏ နောက်နားဆီမှ “ဆရာ ဆရာ” ဟုခေါ်သော အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ဇာတ်လိုက်ကျော် ကိုရွှေမောင် မောင်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

“က ဆိုစမ်းပါဦး၊ စောစောစီးစီး မျက်နှာကလဲ သုန် သုန်မှုန့်မှုန့်နဲ့၊ ယောက္ခမကြီး အိမ်ပေါ်က နှင်ချလိုက်လို့လား” ဟု မေးမိ၏။

“မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ဆရာတို့ ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲ နောက်မှာ ကျွန်တော် ထိုင်နေတာ ကြာပါပြီ၊ အိပ်မက် အကြောင်း၊ အတိတ်နိမိတ်အကြောင်း၊ လာဘ်လာဘတွေ အကြောင်း ပါနေလို့ တိုက်ဆိုင်တာကြောင့် စိတ်ဝင်စားတာ က တစ်ကြောင်း မထသေးဘဲ စကားပိုင်းအပြီးကို စောင့်နေ တာပါ ဆရာ” ဟု ဆိုလေ၏။

“က ဆိုစမ်းပါဦး၊ မင်းနဲ့တွေ့လိုက်ရင် အကြောင်း ကြောင်းနဲ့ပဲ” ဟုဆိုလိုက်၏။ ကိုရွှေမောင်မောင်မှ . . .

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ညဘက်ဆို ကျွန်တော် အိပ်မက်ဆိုး တွေ ဆက်တိုက်မက်နေပါတယ်၊ ညဆို မအိပ်ရဲလောက် အောင်ပါပဲ ဆရာ၊ ပြီးတော့ အပေါ်မျက်ခုံးတွေ လှုပ်နေတယ် ဆရာ၊ အရောင်းအဝယ်ကလဲ ဆောင်းရာသီနဲ့အပြိုင် အေး နေတယ်ဆရာ၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ဆရာရယ် ခွေးကိုတာတို့၊ ချောက်ထဲကျတာတို့၊ လမ်းခွလတ်မှာ လမ်းပျောက်နေတာတို့၊ အနောက်ကနေ မကောင်းဆိုးဝါးလိုက်လို့ ပြေးမရ၊ ဖော်မရ ရုန်းမရနဲ့ ဆရာရယ်၊ အဲဒါတွေမက်ပြီးရင် လူရောလာဘ်ပါ အပွင့်ဓာတ်နည်းသွားရော ဆရာ”

ကျွန်တော်က . . .

“ဟာ စောစောက ဆရာဦးသောင်းရဲ့ ဂုဏ်တော်ကွန် ချာ၊ ပန်းချီဆရာကိုလေရဲ့ မေတ္တာသုတ်ရွတ်နည်း၊ နောက် ဦးသိန်းထွန်းရဲ့ သုနက္ခတ္တ အစချီဂါထာနဲ့ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတို့နဲ့ လုံလောက်ပါပြီ၊ လုပ်စမ်းပါ၊ လက်ငင်းဒိဋ္ဌ အကျိုး ပေးပါလိမ့်မယ်”

“မဟုတ်ဘူးဆရာ၊ ကိုယ့်ဆရာနည်းလေးရှိရင် ထပ် ဖြည့်တော့ ပိုကြည့်ညို ပိုကူသိုလ်ရတာပေါ့” ဟု ရိုသေစွာ ဆို၏။ ကိုလေမှ . . .

“ဆရာအောင်စိုးရာ ဆရာတ . . . ညှင်းကို နည်းနာတွေ ပေးတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ မှတ်သားရတာပေါ့၊ ပြောပြလိုက် ပါ ဆရာအောင်စိုး”

ကျွန်တော်မှ . . .

“မောင်ရင့်ကို အိပ်မက်အကြောင်း ပြောရရင် အိပ်မက် မက်ခြင်းဟာ အကြောင်းအရာ လေးခုရှိတယ်ကွ၊ တစ်အချက်

က သွေး လေ သလိပ် သည်းခြေနဲ့ ဓာတ်တွေချောက်ချားပြီး မက်တာ၊ နှစ်အချက်က ရှေးတုန်းက မြင်ဖူး ကြားဖူးတာကို မက်တာ၊ သုံးအချက် နတ်တွေက မင်းကို ကောင်း မကောင်း ဆောင်ပြပြီးမက်တာ၊ နောက်ဆုံးအချက်က နောင်အခါ အတိုးပိုပြီး ဖြစ်လာမယ့်အကြောင်း၊ ဒါကို ပုဗ္ဗနိမိတ်အမြင်နဲ့ မြင်မက်တာလို့ ဆိုတယ်၊ နောက် ဆိုသေးတယ်၊ မိုးသောက်ယံ နံနက် ၃ နာရီခွဲတနေ ၅ နာရီအချိန်အတွင်း မက်တာ၊ ကိုယ့် အတွက်ပဲ မက်တတ်တယ်၊ မှန်တာမှားတယ်ပေါ့၊ တချို့ အချိန်မှာမက်ရင် ပြည်သူအတွက်၊ သွေဖိုးအတွက်၊ မိဘ အတွက်၊ သားသမီးအတွက်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းအတွက်၊ ဆရာ သမားအတွက် စသဖြင့် ပိုင်းခြားသေးတယ်။

တချို့ဆိုရင် အိပ်မက်ကို ပြောင်းပြန်ယူကြတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အိပ်မက်ကောင်းဖို့ပဲ အရေးကြီးတာ မဟုတ် လား၊ ဒီတော့ လိုက်မှတ်ထား၊ မကောင်းတဲ့အတိတ်နိမိတ်ဆိုး နဲ့ အိပ်မက်ဆိုးများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ဂါထာ . . .

* ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ
ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

* ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ
ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

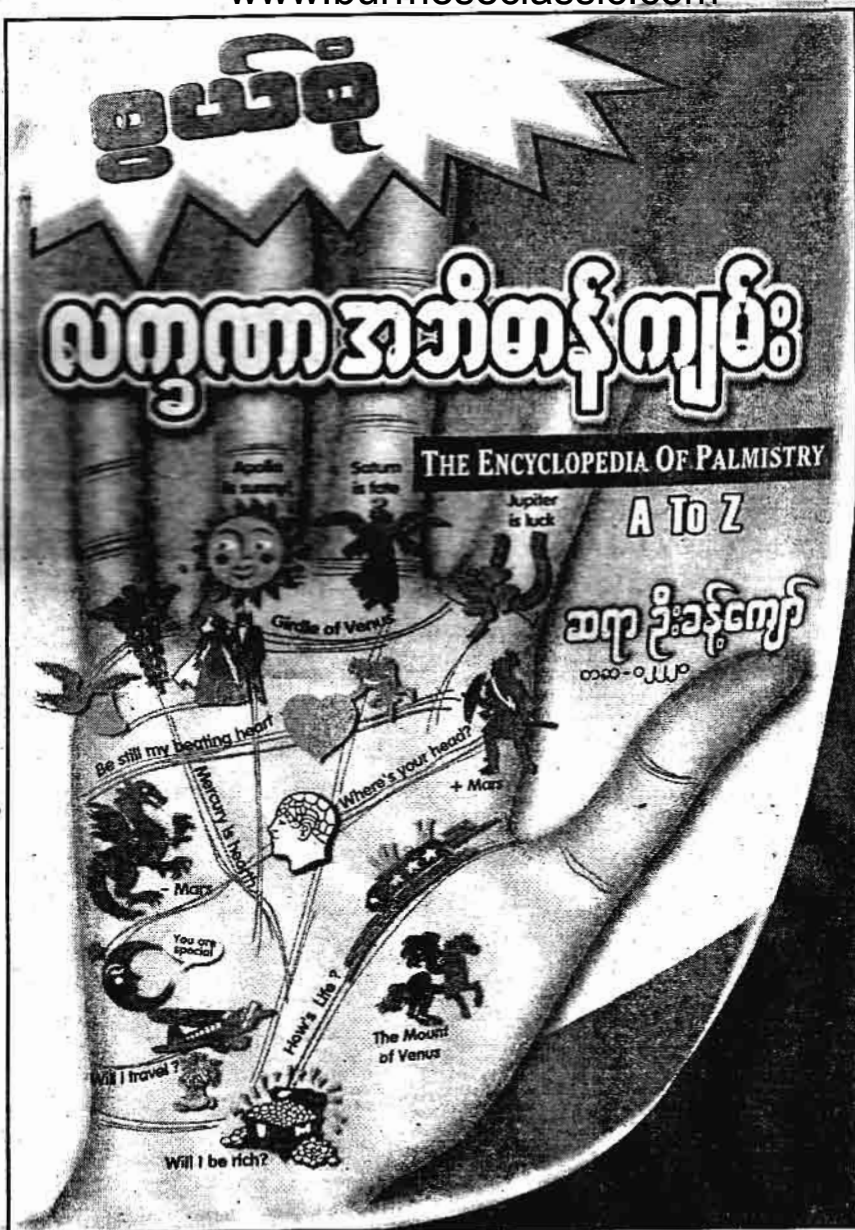
* ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ
ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ
သံယာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

ရေးမှတ်ပြီးရင် အဲဒီဂါထာကို နံနက်ထ၊ ညအိပ်ရာဝင် ကိုးခေါက်ရွတ်ပါ၊ ပြီးတော့ နံနက်စောစော အိမ်ဘုရားဆောင် မှာ နှမ်းနက်တစ်ပန်းကန် လှူပါ၊ နို့ နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သားကို နေ့နံတူ ဘုန်းတော်ကြီးကို လှူပါ၊ မွေးနေ့ရောက်ရင် တရော် ကင်ပွန်း၊ မြေစာ ခုနစ်ညွန့်၊ သပြေ ခုနစ်ညွန့်ကို ဖလားထဲမှာ ထည့်ပြီး သမ္ဗုဒ္ဓေ ဆယ်ခေါက်ရွတ်ပြီး ခေါင်းလျှော်ပေးပါ။

စာရေးသူရဲ့ ပေးအပ်သော ဂါထာတော်နှင့် အစီအရင် ကို သေချာစွာရေးမှတ်ပြီး ကြည့်လင်ဝင်းပသော မျက်နှာထား နှင့် ယခင်ကဆိုလျှင် လက်ဖက်ရည်ဖိုးကို ပေးချေလေ့ရှိပြီး ဒါနပြုသော ကိုရွှေမောင်မောင်မှာ လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းဖို့ အမှတ်မရတော့ဘဲ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်စွာနှင့် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ထဲမှ ဆယ်မိုင်ကုန်းဈေးသို့ လေနှင့်အတူ သုတ်ခြေတင် သွားတော့သတည်း။

အိပ်မက်လှလှ မက်ကြပါစေ။
□ နတ်ဓမ္မာစီ ဆရာအောင်စိုး

G

(၅) လက်ဝါးပြင်တစ်ခုလုံး နူးညံ့ခြင်း။

Gambler, Habitual

အမြဲတမ်းလောင်းကစားလေ့ရှိသူ (လောင်းကစား သမား)

- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း အောက်သို့ အလွန်စိုက်ဆင်း နေခြင်း။
- (၂) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ကြီးမားကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၃) လက်သူကြွယ်နှင့် လက်ခလယ်အရှည် တူခြင်း။ ညီမျှ ခြင်း။
- (၄) လက်ချောင်းများတို၍ ချောမွေ့ခြင်း။

Gastric Fever

အစာအိမ်ရောဂါ

ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် အနီရောင်အမှတ် တစ်ခုရှိခြင်း။

Generative Functions, Troubles in

ယောက်ျားပီသမှုစွမ်းရည်ဘက်၌ ချွတ်ယွင်းခြင်း။ ပထမ လက်ကောက်ဝတ်အရစ်နေရာသည့် နေရာ၌ နေခြင်း။

Generosity, The Quadrangle of

သဘောထားကြီး ရက်ရောသည် လေးထောင့် လွင်ပြင်

လက်ဖဝါးအလယ်တည့်တည့်မှ လေးထောင့်လွင်ပြင်သည် သဘောထားကြီးခြင်း၊ ရက်ရောပြီး အခြားသူများအား အကြိုက်လိုက်၍ မလုပ်တတ်ခြင်းကိုပြ၏။ ဤအမှတ်အသားမျိုးကို ဘုရင်အဲလ်ဘတ်-၁ (King Albert -1)၏ လက်တွင် တွေ့ရလေသည်။

Genius

ဉာဏ်ပညာထူးကဲသူ

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံသည် ထူးထူးခြားခြား ကျယ်ပြန့်မို့ မောက်နေခြင်း။

George Bernard Shaw, Hand of

ဂျော့ဘားနပ်ရှော့၏လက္ခဏာ

ဂျော့ဘားနပ်ရှော့၏ လက္ခဏာအရေးအကြောင်းမှာ ဉာဏ်ရည်မြင့်မားမှုနှင့် ပညာရည်ကြီးမားမှုကို ပြနေမည်။

သူ၏ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းသည် လက်ဖဝါးပြင်အလယ်မှ အထက်သို့ ဦးတည်၍ လက်သူကြွယ်အရင်းသို့ ထိုးတက်သွား၏။ ထိုအချက်ကပင် ပင်ကိုစရိုက်အတိုင်း ပြုမှုတတ်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်တောက်ပမှုကို ပြနေ၏။

ဤအရေးအကြောင်း အနေအထားမျိုးကို လက်များတွင် တွေ့ရခဲ့သည်။

Giddiness

မူးဝေခြင်း

ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် နှလုံးလမ်းကြောင်းဆီသို့ ဦးတည်ကော့တက်နေခြင်း။

Girdle of Venus, Readings form

သောကြာခါးပတ် အတော

သောကြာခါးပတ်သည် လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်တို့ကြားမှအစပြုပြီး လက်သူကြွယ်နှင့် လက်သန်းတို့ကြားတွင် အဆုံးသတ်၏။

- (၁) သောကြာခါးပတ်သည် ဇောက်နက်၍ နီနေလျှင် စုံထောက်ဉာဏ်ရှိခြင်း။
- (၂) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အဆုံးသတ်နေလျှင် အားအင်ကြီးမားခြင်း။
- (၃) ကြယ်အမှတ်အသားရှိနေလျှင် ကာလသားရောဂါ ဖြစ်တတ်ခြင်း။
- (၄) ၂ ခု သို့မဟုတ် ၃ ခုရှိနေလျှင် သဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်

သည် ဆိုးသွမ်းမှု၊ မကောင်းမှုများပြုခြင်း။

- (၅) သေးသွယ်၍ ပြတ်တောက်နေလျှင် ဒုက္ခများစွာ တွေ့ရတတ်ခြင်း။

Glorious Career

အသက်မွေးမှု အလုပ်အကိုင် ဖြစ်ဖြစ်ထွန်းထွန်း ရှိခြင်း

အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်းသည် အညီအမျှရှိ၍ ခွဲထွက်လမ်းကြောင်း (၃)ခုဖြင့် အဆုံးသတ်နေပြီး တစ်ကြောင်းသည် တံနက်နွေဂြိုဟ်ခုံသို့လည်းကောင်း၊ တစ်ကြောင်းသည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံသို့လည်းကောင်း၊ တစ်ကြောင်းသည် စနေဂြိုဟ်ခုံသို့လည်းကောင်း ဦးတည်နေမည် ဖြစ်သည်။

Golden Rules of Palmistry

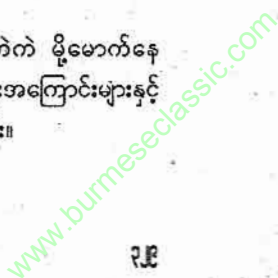
လက္ခဏာပညာ၏ အဓိကသော့ချက်များ

- (၁) လက္ခဏာပညာရပ်ကို အမှန်တကယ် စိတ်ဝင်စား၍ အရေးတယူ ဂရုစိုက်လေ့လာပါ။
- (၂) လက္ခဏာကို စေ့စပ်သေချာစွာ စစ်ဆေးပြီးမှ အဆုံးအဖြတ်ပြုပါ။
- (၃) ဟောချက်ကို ထုတ်ဖော်ရာတွင် စကားလုံးရွေးချယ်မှုကအစ ဂရုစိုက်ဖြစ်စေရမည်။
- (၄) လူစည်ကားရာနေရာ၊ လူအုပ်အတွင်း၌ လက္ခဏာမဟောကြားရ။
- (၅) ပျော်စေ၊ ပြက်စေသဘောဖြင့် လက္ခဏာ မကြည့်ပါနှင့်။
- (၆) လက္ခဏာပညာကို နှိမ်ချခြင်းနှင့် အထင်သေးအောင် မပြုရ။
- (၇) ကြောက်တတ်၍ အာရုံ ထိခိုက်လွယ်သူများအား စိတ်ထိခိုက်အောင် မပြောရ။
- (၈) ရောဂါဖြစ်စရာရှိသည်ကိုတွေ့လျှင် ပျောက်ကင်းစရာရှိသည်အချက်နှင့် တွဲ၍ ထောက်ပြပါ။
- (၉) သေနိုင်သည့်နေ့ရက်ကို မည်သည့်အခါမျှ မဟောပါနှင့်။
- (၁၀) လက္ခဏာလာ၍ကြည့်သူ၏ အကျိုးကို အမြဲရှေးရှုပါ။ ကူညီရန်အတွက်သာ အမြဲတွေးနေပါ။

Gonorrhoea

ဝန်ကျခြင်း

သောကြာဂြိုဟ်ခုံသည် ထူးထူးကဲကဲ မို့မောက်နေခြင်း၊ သို့မဟုတ် ထိုဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အရေးအကြောင်းများနှင့် ကြက်ခြေခတ်အသွင်ဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေခြင်း။

Good Fortune

ကုသိုလ်ကံ ကောင်းခြင်း

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံအောက်တွင် ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းနှင့် နှလုံးလမ်းကြောင်းများ နှစ်ခုဖြစ်နေခြင်း။

Gout

အဆစ်အမြစ်တိုက် နူလာရောဂါ

ဤရောဂါကို ခဲထဲသို့ ချော့သည့်အရေပြား (Satin Skin) ဟုခေါ်လည်း သိကြသည်။

- (၁) အဆစ်လမ်းကြောင်း အဆုံးသတ်ရာတွင် ခက်ရင်းခွဲသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေခြင်း။
- (၂) အဆစ်လမ်းကြောင်း အနီရောင်သန်းနေခြင်း။
- (၃) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြွက်ခြေရှိခြင်း။
- (၄) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၅) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အရေးအကြောင်း များစွာရှိခြင်း။
- (၆) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၇) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အရေးအကြောင်း များစွာ ရှိခြင်း။

Great Love

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြီးတေးခြင်း

အသည်းလမ်းကြောင်းနှင့် ယဉ်လျက် အရန်အသည်းလမ်းကြောင်း (Milky Way (Via Lasciva) ပါရှိခြင်းက အချစ်ကြီးခြင်းကို ပြ၏။

Great Palmer Arch

လက်ဖဝါးခုံးကြီး

သောကြာဂြိုဟ်ခုံ၏လက်ဖဝါးပြင်တွင် အရေးပါသည့် သွေးများ သို့လျှောက်ရန်နေရာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းနေရာမှာ လက်ဖဝါးခုံးကြီးပင် ဖြစ်၏။ အံ့ကယ်၍ ယင်းဂြိုဟ်ခုံတွင် သွေးအားကောင်းနေသည့် လက္ခဏာမျိုးပြနေပါက ကာယကံရှင်တွင် ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်နေမည်။

ထို့ပြင် ယင်းဂြိုဟ်ခုံက ကြီးမားကျယ်ပြန့်နေပါလျှင် ထို သူသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြီးမားပြီး အချစ်စိတ်ပြင်းပြမည်။ (Cheiro)

Greed

လောဘဂရုတ်ကြီးခြင်း

- (၁) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ဖဝါးပြင်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်နေခြင်း။
- (၂) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံနှင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။

- (၃) လက်ချောင်းတိုင်း၏ တတိယအဆစ်သည် ရှည်၍ ထူထဲ တုတ်ခိုင်ခြင်း။

Great Garbo, Hand of

ပြဇာတ် သို့မဟုတ် တေးဂီတတို့တွင် စိတ်လှုပ်ရှားခံစားရမှုကို ဖော်ပြနိုင်စွမ်းရှိသူ ဝဂီတာဂီတို

လက်ညှိုးအောက်ခြေတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကိုပြသည့် အရစ်များရှိခြင်း။

Grille

ဆန်ခါကွက်

ဆန်ခါကွက်ဟူသည်မှာ အရေးအကြောင်းများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု (၉၀) ဒီဂရီ အနေအထားမျိုးဖြင့် ဖြတ်သွားကြသည့် အရေးအကြောင်းများစွာ ရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

Grille, Qualities of

ဆန်ခါကွက်၏ စွမ်းရည်များ

- (၁) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်ရှိပါက ပူပန်သောက များရခြင်း။
- (၂) သောကြာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်ရှိပါက ထောင်ကျမည့် အန္တရာယ်ရှိခြင်း။
- (၃) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်ရှိပါက အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေခြင်း။
- (၄) စနေဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်ရှိပါက ကံမကောင်းခြင်း။
- (၅) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်ရှိပါက စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒ ရှိခြင်း။
- (၆) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်ရှိပါက မရိုးသားခြင်း။
- (၇) အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံများပေါ်တွင်ရှိပါက အသေဆိုးနှင့်ကြုံရတတ်ခြင်း။

Grille on Venus

သောကြာဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ ဆန်ခါကွက်

အများအားဖြင့်လိင်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆန္ဒပြင်းပြခြင်းကို ပြ၏။

(-Willim G-Benham)

Guilty Conscience

စိတ်ထားမပြုစင်ခြင်း

- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် အနက်စက်ခိုခြင်း။
- (၂) အဖျက်လမ်းကြောင်း တစ်ခုသည် ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းပေါ်ရှိ ကြွယ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုတွင် အဆုံးသတ်နေခြင်း။

Hair and Health

ဆံပင်နှင့်ကျန်းမာရေး

များသောအားဖြင့် အပေါ်ယံ လူကခတ်သူတို့သည် အသားအရေနှင့် လူတစ်ဦးချင်း၏ အထွေထွေ ရုပ်သွင် သဏ္ဍာန်တို့ကို စိတ်ထားနှင့် ကိုက်ညီမှု ရှိ/မရှိတို့ကို လေ့လာရ မည်ဖြစ်သည်။

ဆံပင်လှပသူတို့သည် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အရ ထက်ထက် မြက်မြက်ရှိကြသည်။ ရွှင်ရွှင်ပျပျရှိပြီး မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု ရှိတတ်ကြသည်။

ဆံပင်နီပြီး အသားအရေ ကောင်းမွန်သူတို့သည် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ရှိကြသည်။ ဒေါသထွက်လွယ်ကြသည်။ အားအင်ကောင်းကြသည်။

အနက်ရောင်ဆံပင်ရှိသူများသည် စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန် ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ညစ်၍ တွေဝေနေတတ်သည်။

ဆံပင်အညို၊ မျက်လုံးအညို ရှိသူများသည် မေတ္တာ တရား ကြီးမားတတ်ကြ၏။

မျက်လုံး မှိုင်းညိုညို ရှိသူများသည် အများအားဖြင့် ပါးနပ်တတ်ကြသော်လည်း သူတို့၏ စိတ်ထားသည် အေးစက် စက် ရှိတတ်ကြ၏။

(-E. Rene)

Hair, Meaning of

အမွှေးအမှင်နှင့် ပတ်သက်၍ အဓိပ္ပာယ်တော်ယူချက်

- (၁) အမျိုးသမီးများ၏လက်တွင် အမွှေးအမှင်များ ထူပါက ရက်စက်တတ်ခြင်းကို ပြ၏။
- (၂) အမျိုးသားများ၏လက်တွင် အမွှေးအမှင်များ ထူပါက အမူအရာကြမ်းတမ်းခြင်းကိုပြ၏။
- (၃) လက်မပေါ်တွင် အမွှေးအမှင်များရှိခြင်းက တီထွင် ကြံဆမှုအတွက် မွေးရာပါ ပါရမီဉာဏ် ထက်သန်သူ ဖြစ်၏။
- (၄) လက်ချောင်းများ၏ အောက်ပိုင်းနှစ်ဆစ်တွင် အမွှေးအမှင်များရှိပါက ပရိယာယ်သုံးတတ်ခြင်းကိုပြ၏။
- (၅) လက်ဆစ်အားလုံးပေါ်တွင် အမွှေးအမှင်များရှိခြင်းက စိတ်ထက်မြက်ခြင်းကိုပြ၏။
- (၆) ဆံပင်အရောင်ကဲ့သို့ နက်မှောင်နေမှုက ဒေါသထွက်လွယ်တတ်သည် သဘောကိုပြ၏။

ဒုက္ခရောက်ခြင်း

ဒုက္ခဖြစ်လောက်အောင် နာမကျန်းဖြစ်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေရန်ကြံစည်မှု ရှိ/မရှိကို ကျယ်ပြန့်သည့် စနေပြုတ်ခုံက ညွှန်ပြ၏။

Hand လက်

လက်သည် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ အားလုံးထဲတွင် အဓိကကျသော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်၏။

၎င်းသည် လှုပ်ရှားနိုင်စွမ်းမရှိသည့် အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာ စနစ်ကြီးတစ်ခုလုံး၏ လှုပ်ရှားနေသည့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်၏။

အရစ်ဂ်တိုတယ် (-Aristotle)

လူသားတို့၏ လက်က လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းမရှိသည့် တစ်ခုတည်းသောအရာမှာ လက်ကဲ့သို့အရည်အချင်းပြည့်စုံမှု မရှိသော လက်နက်ထိရိယာတစ်ခုကို ဒဏ်ဒီးရန်ပင်ဖြစ်သည်။

(-WillimGBenham)

Hand, Hair on

လက်ထဲရှိ အမွှေးအမှင်များ၏ သဘောသဘာဝ

လက်ပေါ်တွင်နူးညံ့သည့် အမွှေးအမှင်များရှိပါက စိတ်ထိခိုက်လွယ်ခြင်း၊ စိတ်ကူးယဉ်တတ်ခြင်း၊ ချစ်ခင်တတ်ခြင်းကို ဖော်ပြ၏။

ကြမ်းတမ်းမာကျောသော အမွှေးအမှင်များပေါက်နေပါက ရိုင်းပျသောစရိုက် ရှိတတ်ခြင်းကို ပြဆို၏။

Hand-Reading

လက္ခဏာဖတ်ကြားခြင်း

- (၁) အမျိုးသားဖြစ်လျှင် ညာလက်ကိုကြည့်ပါ။ အမျိုးသမီးကိုကြည့်လျှင် ဘယ်လက်ကိုကြည့်ပါ။
- (၂) ယောက်ျား၏ဘယ်လက်က မွေးရာပါ အရည်အချင်းများကိုပြ၏။
- (၃) မိန်းမ၏ညာလက်က မွေးရာပါ အရည်အချင်းများကိုပြ၏။
- (၄) အကယ်၍ ကာယကံရှင်သည် ဘယ်သန်ဖြစ်လျှင် အထက်ဖော်ပြပါနည်းနှင့် ပြောင်းပြန်တွက်ရမည်။
- (၅) ကာယကံရှင်သည် နှစ်ဖက်စလုံးသန်လျှင် နှစ်ဖက်စလုံးကို ကြည့်ပါ။

Hands, Different Kinds of

ကွဲပြားခြားနားသည့် လက်အမျိုးမျိုး

လက်များတွင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် နှစ်လို့စွယ်ဆွဲ ဆောင်မှုရှိသည် လက်မျိုးရှိသကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်မှု ကင်းမဲ့ပြီး စက်ဆုပ်စရာလက်မျိုးလည်း ရှိ၏။

ကွန်ဒ်အနေဖြင့် လက်အထောက်များကို မြင်တွေ့ဖူးသည်။ အချို့သောလက်များက မျက်စိအာရုံကို မမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိကြသည်။ အချို့လက်များက လျှို့ဝှက်သိပ်သည်း၍ ပဟေဠိဆန်နေတတ်သည်။ အချို့က စွန့်စားလို့မရနှင့် အင်အားကို ပြနေတတ်ပြီး အချို့က ဝမ်းရိပ်ကိုဖော်ပြသည့် အနေအထားမျိုး ရှိနေတတ်သည်။

✿ အာဝင်တတ်ဝန် (-D' Arpenligny)

Handshake, Qualities of

လက်ဆွဲနှုတ်ဆတ်သည့်ဆုတ်ဆုတ်များ

- (၁) နူးနူးညှဲညှဲ ဟော့ဟော့ဟောင်းဟောင်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆတ်ခြင်းသည် စိတ်အရသာကို နှစ်သက်စေခြင်း။
- (၂) ဒိုင်ဒိုင်မြဲမြဲနှင့် တင်းတင်းတုပ်တုပ်ကလေး ကိုင်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းသည် အားထားနိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ စည်းကမ်းကောင်းခြင်း၊ ချည်ခွယ်ချက်ကြီးမားခြင်း။
- (၃) ခပ်နာနာနှင့် မာမာကျောကျောကလေး လက်ဆွဲနှုတ်ဆတ်ခြင်းသည် တစ်ခုခုအပေါ် ကြိုက်နှစ်သက်မှု ရှိ၊ မရှိနှင့် စိတ်ထက်သန်မှုကို ပြ၏။

Happiness, Domestic

အိမ်တွင်းရေးသာယာခြင်း

- (၁) ကြာသပတေး၊ ဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြက်ခြေ အမှတ်အသား တစ်ခုရှိခြင်း။
- (၂) လက်ကောက်ဝတ်မှ တက်လာသည့်ကံလမ်းကြောင်းသည် ဖြောင့်တန်းရှင်းလင်း၍ အဖြစ်ရာများကင်းခြင်း။

Happy Career

စိတ်ချမ်းသာမှုရရှိသည့် အလုပ်အကိုင်အသက်မွေးမှု

လက်သူကြွယ်၏ တတိယအဆစ်ပေါ်တွင် ဖြောင့်တန်းသည့် အရေးအကြောင်းတစ်ခုရှိခြင်း။

Happy-Go-Lucky Fellow

ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပျော်ပျော်နေတတ်သူ

- (၁) လက်အနေအထားထူထဲ၍ နူးညံ့ခြင်း။
- (၂) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံနှင့် သောကြာဂြိုဟ်ခုံများ ပြည့်ပြည့်ဖုံးဖုံးရှိခြင်း။
- (၃) သောတလမ်းကြောင်းများ မရှိခြင်း။

Harmony of Existence

အဆင်ပြေပြေရှိသည့်ဘဝ

ဂြိုဟ်ခုံအားလုံးသည် တညီတည်းရှိလျှင် သို့မဟုတ် အညီအမျှ ပြည့်ဖြိုးမှုတူညီနေကြလျှင် စိတ်ချမ်းသာစရာ ဘဝကို ညွှန်ပြ၏။ ၎င်းသည် အေးချမ်း၍ ပေါ့ကြွယ်စသည့် လက်မျိုးဖြစ်သည်။

Hay Fever

ဥတုဈေး၊ မတ်တတ်ဈေး

- (၁) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း မကောင်းခြင်း။
- (၂) လေးထောင့်လွင်ပြင် ကျဉ်းမြောင်းခြင်း။
- (၃) မေတ္တာလမ်းကြောင်းသည် ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း ဆီသို့ ဦးတည်ကျွေးကောက်နေခြင်း။

Headaches

ခေါင်းကိုက်ခြင်း

- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း အနည်းငယ်ကျိုးပြတ်နေခြင်း။
- (၂) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းအား လမ်းကြောင်းငယ်လေးများက ဖြတ်တောက်ထားခြင်း။
- (၃) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း တိုခြင်း။
- (၄) အသည်းလမ်းကြောင်း ညံ့ဖျင်းနေခြင်း။
- (၅) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းတွင် သံကြိုးကွင်းဆက်များ ရှိခြင်း။
- (၆) အသည်းလမ်းကြောင်း အဆုံးတွင် နီနေခြင်း။
- (၇) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် အောက်သို့ စိုက်ဆင်းနေခြင်း။
- (၈) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းတွင် ဖြတ်တောက်မှု များနေခြင်း။

Headaches, Serious

အပြင်းအထန်ခေါင်းကိုက်ခြင်း

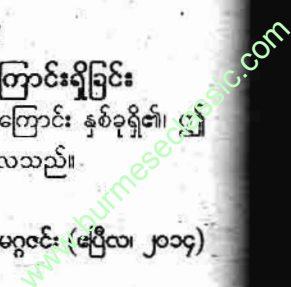
- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း ငိုက်စိုက်ဖြစ်ကာ များစွာ ကျိုးပျက်နေခြင်း။
- (၂) အသက်လမ်းကြောင်း၏ အစပြုသည့်နေရာမှ အလွန်ကြီးမားသည့် ခွဲထွက်လမ်းကြောင်းတစ်ခုသည် လက်ကောက်ဝတ်သို့ ထိုးဆင်းနေခြင်း။

(Saint Germain)

Head, Double Line of

ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း နှစ်ကြောင်းရှိခြင်း

'ကိုင်ရီ'တွင် ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း နှစ်ခုရှိ၏။ ဤအကြောင်းကို သူက ဤသို့ ဆိုခဲ့လေသည်။

ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း နှစ်ခု၏ ထူးခြားမှုမှာ တစ်ခု နှင့်တစ်ခု မတူချေ။ ဥပမာ- 'အသက်လမ်းကြောင်း'နှင့် နီးကပ် စွာဆက်စပ်နေသည့် အောက်ဘက်လမ်းကြောင်းသည် စိတ် ပိုင်းဆိုင်ရာလွန်ကဲမှုများဖြစ်သည့် စိတ်အာရုံထိခိုက်လွယ်ခြင်း၊ အနုပညာဆန်ခြင်းနှင့် စိတ်ကူးယဉ်မှုတို့ကို ဖြစ်စေသည်။ အထက်လမ်းကြောင်းသည် ဖော်ပြပါထူးခြားမှုများနှင့် ပြောင်း ပြန်ဖြစ်လေသည်။

- (၁၇) အနက်စက်များရှိလျှင် အူရောင်ငန်းဖျား ဖြစ်ဖွယ် ရှိခြင်း။
- (၁၈) ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း (ခေါ်) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း ပေါ်တွင် လေးထောင့်ကွက်ပါရှိပါက ဦးခေါင်းတွင် ပြင်းထန်သော ထိခိုက်အနာတရကြောင့် ကျိုးပဲ့ပေါက် ကွဲမည်ဖြစ်သော်လည်း အသက်မသေနိုင်ခြင်း။

Head Line, Readings from ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းမှ တောကွက်များ

- (၁) ဖြောင့်တန်း၍ တောင့်တင်းနေလျှင် စီးပွားရေး၌ ပါးနပ်၍ လာဘ်ရှိခြင်း။
- (၂) အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် နီးကပ်စွာ ဖြတ်သွားလျှင် ဦးနှောက်ဝေဒနာရှိခြင်း။
- (၃) နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် နီးကပ်စွာ ဖြတ်သွားလျှင် ပန်းနာရင်ကျပ် (asthma) ဖြစ်တတ်ခြင်း။
- (၄) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းမရှိလျှင် ရူးသွပ်ခြင်း။
- (၅) တိုပြီးမှေးမှိန်နေလျှင် အာရုံစူးစိုက်မှုမရှိခြင်း။
- (၆) သေးသေးသွယ်သွယ်ကလေးဖြစ်နေလျှင် ဦးနှောက် ဝေဒနာရှိခြင်း။
- (၇) ကျဉ်းမြောင်းပြီးမှေးမှိန်နေလျှင် သေးသေးနုပ်နုပ်ပြု လုပ်တတ်ခြင်း။ သေးသိမ်သည့် စိတ်ထားအပြုအမူ ရှိခြင်း။
- (၈) လှိုင်းထပ်ပြီး မညီမညာဖြစ်နေလျှင် စိတ်ထားမမှန် သည့် စိတ်ဝေဒနာရှိခြင်း။
- (၉) သံကြိုးကွင်းဆက်သဏ္ဍာန်များရှိလျှင် ခေါင်းကိုက် ရောဂါအမြဲရှိနေခြင်း။
- (၁၀) ဖျော့တော့၍ခြက်ကျယ်လျှင် စေ့စေ့စပ်စပ်ပြုလုပ်မှုကို နှစ်သက်ခြင်း။
- (၁၁) နှစ်ခွဲဖြစ်၍ အဆုံးသတ်နေလျှင် စိတ်ကူးယဉ်မှုကို အကျိုးအကြောင်းဆင်ခြင်မှုနှင့် ထိန်းထားခြင်း။
- (၁၂) အဖြတ်လမ်းကြောင်းများရှိလျှင် ခေါင်းကိုက်ရောဂါ ခံစားရခြင်း။
- (၁၃) ကျိုးပျက်နေလျှင် ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ခြင်း။
- (၁၄) အကျိုးအပျက်အလွန်များလျှင် မှတ်ဉာဏ်မကောင်း ခြင်း မေ့မေ့လျော့လျော့ဖြစ်ခြင်း။
- (၁၅) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းရှုပ်ထွေးနေလျှင် လူသတ်မှု ကို ကျူးလွန်တတ်ခြင်း။
- (၁၆) အဖြူရောင် အစက်အပြောက်များရှိလျှင် စူးစမ်း ရှာ ဖွေတတ်ခြင်း။

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း (ခေါ်) ဉာဏ်စွမ်းလမ်း ကြောင်းပေါ်တွင် လေး ထောင့်ကွက် ပါရှိသဖြင့် အသက်(၄၇)နှစ်တွင် ကားတိုက် မှုကြောင့် ဦးခေါင်းတွင် ပြင်းထန်သော ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်ခဲ့ရသူ၏ လက္ခဏာ။

ဦးခေါင်းတွင် ပြင်းထန်သော ထိခိုက်မှုကြောင့် ဦးခေါင်းခွဲ ပေါက်ကွဲ ကျိုးပဲ့သွားမှုကို ခွေးငါးဦးခေါင်းခွဲဖြင့် အစားထိုး တူသမှု ခံလူခဲ့ရသူ။

- (၁၉) ကြိတ်ရုံလျှင် သိပ္ပံပညာ၌အောင်မြင်ခြင်း၊
- (၂၀) ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရောဂါ တစ်ခုခုဖြစ်ခြင်း၊
- (၂၁) အရန်လမ်းကြောင်းတစ်ခု ပါရှိလျှင် အမွေအနှစ် ဆက်ခံရခြင်း၊
- (၂၂) ကြိတ်ခြေခိုလျှင် သေလောက်အောင်ဖြစ်ရသည့် ဖောက်တဆ (Accident) ဖြစ်ခြင်း။

Headstrong

ခေါင်းမာခြင်း

ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းနှင့် နှလုံးလမ်းကြောင်းတို့ သည် ရောထွေးပြီး ဝိညာဉ်သည် လမ်းကြောင်းတစ်ခုအဖြစ် လက်ဝါးပြင်ကို ခြိတ်သွားလျှင် (လက်ပြတ်ဟုလည်း ခေါ်သည်) ထိုလူသည် ခေါင်းမာပြီး နှလုံးသား မေတ္တာရေးရာကို ဦးစားပေးလေ့ မရှိချေ။

Head, The Perfect

အသိဉာဏ်ပညာကြီးမားခြင်း

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် ဉာဏ် စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် ထိနေပြီး ရှည်လျားနေလျှင် အသိဉာဏ်ပညာ အထက်မြက်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သောလူမျိုးသည် အသိဉာဏ်ပညာ ကြီးမားခြင်း နှင့် အထူးစွမ်းအားရှိပြီး ရည်ရွယ်ချက်ကို ရဲဝံ့စွာဆုံးဖြတ်နိုင် ပေသည်။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ရာတွင် ရှေ့ရည်မှန်းချက်သည် အကန့် အသတ်မဲ့ဖြစ်သော်လည်း အကျိုးအကြောင်း ဆင်ခြင်မှုကို ပူးတွဲထားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အခြားသူများကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိသော်လည်း မိမိတို့၏ဆန္ဒကို မထိန်းချုပ် နိုင်ကဲ ရှိတတ်ကြသည်။ သူတို့သည် အတတ်နိုင်ဆုံး ရဲရင့်စွာ ကြံစည်ပြုလုပ်မှုများ၌ပင် သတိထားခြင်းများ ရှိလိမ့်မည်။

သူတို့သည် အခြားသူများအပေါ် သို့မဟုတ် အရာ ဝတ္ထုများအပေါ် စီမံထိန်းသိမ်းနိုင်မှုအတွက် ဝင့်ကြွားတတ် ကြ၏။ သူတို့သည် စည်းကမ်းအရာ၌ တင်းကျပ်တတ်ကြ သကဲ့သို့ စီမံအုပ်ချုပ်မှု အရည်အချင်းတွင်လည်း ပြောင့်မတ် ကြ၏။

(Cheiro)

Head, Wounds on

ဦးခေါင်းတွင်ထိခိုက်အနာတရဖြစ်ခြင်း

- (၁) ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် အလွန်သေးငယ်သည့် အရေးအကြောင်းများရှိခြင်း။

- (၂) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန် တစ်ခုရှိခြင်း။

Health Hints

ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် သတိပြုစရာ အထိ အမြတ်များ

အထူးသဖြင့် လက္ခဏာရှင်အား ထိခိုက်စေသည့် ကျန်းမာရေး၊ ရောဂါတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး လက်သည်းများအ ထူးထူး ခြားခြား လမ်းညွှန်ပြသမှုများဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ ပေလိမ့်မည်။

လန်ဒန်နှင့် ပဲရစ်ရှိ ဆေးပညာရှင်တို့သည် လက်သည်း များကို အထူးစိတ်ပါဝင်စားစွာ လေ့လာခဲ့ကြ၏။

လူနာကိုယ်တိုင် သို့မဟုတ် ဆရာဝန်များသည် ထို အချက်များကို မေ့မေ့လျော့လျော့နှင့် သတိမထားဘဲရှိတတ် ကြသည်။ သို့သော် လက်သည်းများကို စစ်ဆေးခြင်းက စတင် ပိုင်းကလေးအတွင်း အရေးပါသည့် ရိုးရာလိုက်သည် ထူးခြား သော လက္ခဏာများကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

(Cheiro)

Heartlessness

အကြင်နာကင်းမဲ့ခြင်း

- (၁) မေတ္တာလမ်းကြောင်းတွင် ခွဲထွက်လမ်းကြောင်းမရှိဘဲ ပြောင့်တန်းနေခြင်း။
- (၂) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံနှင့် သောကြာဂြိုဟ်ခုံတို့ အလွန်ကပ် ခြောင်းခြင်း။
- (၃) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် အဖြတ်လမ်းကြောင်း တစ်ခုကဲ့သို့ လက်ဝါးပြင်ကို ဖြတ်သွားခြင်း။
- (၄) လက်ခလယ်လက်ချောင်း ရှည်ခြင်း။
- (၅) လက်ဝါးပြင်က သေးသွယ်ပြီး မာကျောနေတတ်ခြင်း။

(ဆက်ရန်)

□ ဓမ္မဦးခန့်ထွေ

ပတ္တမြားကျောင်းတော်ရာအိဋ္ဌာန်ခရီး

ဆရာကြီး ဦးအောင်နိုင်

ပတ္တမြားကျောင်းတော်ရာ
ပရိဝုဏ်ရှိ မဟာနံသာဆောင်
ဘုရားခန်းတွင် ပူဇော်ခံထားသော
ယွန်းဘုရားရုပ်ပွားတော်နှင့်
ရဟန္တာစာတ်တော်များ

ကျွန်ုပ်သည် ၂၀၁၃ခုနှစ်အတွင်း
က နဂါးရုံဘုရား သက်စေ့ အဆူ(၆၀)
အိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအိဋ္ဌာန်မှာ နေ့စဉ်ဖြစ်စေ၊
ကော်ခြားဖြစ်စေ မည်သည့်အချိန်တွင်
ဆို၊ မည်သည့် မြို့ရွာဒေသတွင်မဆို
နဂါးရုံဘုရား တစ်ဆူဆူရှေ့မှာ ဖယောင်း
တိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ သောက်တော်ရေ ပန်း
သေည်တို့ အဆင်ပြေစွာ လှူဒါန်း၍
မွှေးနံ့သား (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် ဘုရား
ဇုန်တော် ကိုးပါး အနုလုံပဋိလုံ ပုတီး
တိုးပတ်စိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှ
အတန်း ပေးဝေခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

နဂါးရုံဘုရား သက်စေ့အဆူ
(၆၀) အိဋ္ဌာန်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု
အဖြစ် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့၊
ကျောက်ဆောင်ကျေးရွာ၊ ပတ္တမြား
ကျောင်းတော်ရာသို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ
က ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤကျောင်းတော်ရာကို ပတ္တမြား
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးသုန္ဒရက
၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ထောင်
ခဲ့ကြောင်း ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်နေသူ
ဒေသခံအချို့က ပြောပြသည်။

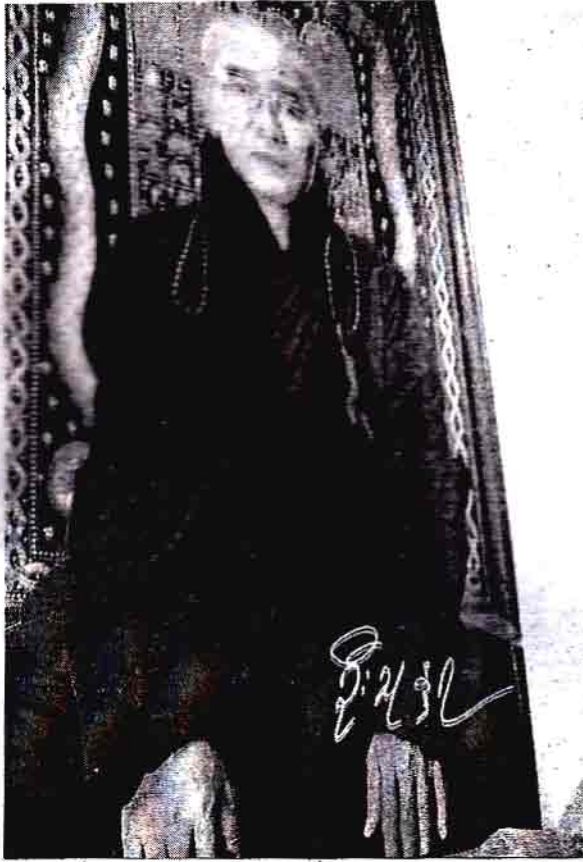
ပတ္တမြားကျောင်းတော်ရာ ပရိဝုဏ်ရှိ နဂါးရုံဘုရား

ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိစဉ်က ဆရာ
တော်ဘုရား ခရီးသွားနေသဖြင့် ဖူးမြင်
ခဲ့ရခြင်း မရှိပါ။

အလွန်ကျယ်ဝန်းပြီး စားပင် သီး
ပင်များ အုပ်ဆိုင်းကာ အရိပ်အာဝါသ
ကောင်းလှသည် လူနေအိမ်ခြေနှင့်
အတန်ငယ် ဝေးသဖြင့် အသံဗလံ
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ အိဋ္ဌာန်
ဝင်ရန် အလွန်ကောင်းသော အခြေ
အနေ ဖြစ်ပါသည်။

ပရိဝုဏ်အတွင်းမှာ ကြီးကျယ်
ခမ်းနားလှသော သာသနိကအဆောက်
အအုံများ ရှိသည်။ သောက်ဆုံးရေ ပေါ
များသည်။ ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ
အသီးအနှံများကို မည်သူမျှ ရောင်း
မစားရ။ ဘုရားဖူးလာသော ပရိသတ်
များ ကြိုက်သလို ခူးယူ စားသုံးနိုင်
ကြောင်း ခွင့်ပြုထားကြောင်း သိရသည်။
သရက်သီးမျိုးစုံ ခူးမကုန်၊ စားမကုန်
ပေါများလှပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ပတ္တမြားဆရာတော်ဘုရားကြီး ဓာတ်ပုံတော်

ပတ္တမြား ကျောင်းတော်ရာ ပရိဝုဏ်အလယ်လောက်တွင် အရှေ့ဘက်လှည့် နဂါးရုံဘုရားကြီး တစ်ဆူကို သံဃာယ်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။ ထိုနဂါးရုံဘုရားရှေ့တွင် ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီးမှ ကျောင်းတော်ရာအတွင်း လှည့်လည်လေ့လာပါသည်။

နဂါးရုံဘုရား၏ အောက်တွင် ဓမ္မာရုံအဆောက်အအုံတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုအဆောက်အအုံအတွင်းမှာ စေတီတော် တစ်ဆူနှင့် ပတ္တမြားဆုတောင်းပြည့်ရုပ်ပွားတော်တို့ကို ဖူးမြင်ခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် မဟာနံ့သာဆောင် ဟု ကမ္မည်းထိုးထားသော နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်ကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရာ အလွန်ခမ်းနားကြောင်း တွေ့ရသည်။

အပေါ်ထပ်မှာ ယွန်းဘုရားရုပ်ပွားတော်နှင့် ရဟန္တာဓာတ်တော်များကို

ဖူးမြင်ရသည်။ ပတ္တမြားဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ၏ ဓာတ်ပုံကြီးကိုလည်း ချိတ်ဆွဲထားသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

ပတ္တမြား ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ ရှေးဟောင်းစေတီတော်ကြီးများစွာကို ပြန်လည်ပြုပြင်ရာ၌ စွမ်းစွမ်းတမံ ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် သိရှိသလောက် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး ကဝမြို့နယ်မှ ကျိုက်မတ်ကော် (ဖလေးရွာ) ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက် (မိုးဂနိမ်းရွာ) ကျိုက်ဒေးစီ (ပဲခူးမြို့ ကျောက်တန်းရွာ) ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီ (ပဲခူးမြို့ မြင်းမငူရွာအနီး) ကျိုက်ဒေးဆယ် (လှည်းကူးမြို့ ဒါးပိန်တိုက်နယ် ဝါးရုံစွန်းရွာ) တို့ဖြစ်သည်။ အခြားလည်း များစွာရှိပါဦးမည်။

မွေးနံ့သာ
(၁၀၀)လုံးပုတီးဖြင့်
ဘုရား ဂုဏ်တော် ကိုးပါး
အနုလုံပဋိလုံ
ပုတီး ကိုးပတ်စိပ်ခြင်း။
မေတ္တာပို့ခြင်း။
အမျှအတန်း ပေးဝေခြင်း။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသည့်တိုင် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျှ ပြုပြင်ပြီးမြောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ရှေးဟောင်းစေတီတော်ကြီးများကို အလှူခံစေလွှတ်ခြင်းမပြုဘဲ ထည်ဝါခမ်းနားစွာ ပြုပြင်ပေးနိုင်ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး၏ သီတဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပါရမီစွမ်းအားတို့ကို ကြည်ညို၍ မဆုံးနိုင် ဖြစ်ရပါသည်။

စာဖတ်သူများ တစ်ခါ တစ်ခေါက် ပတ္တမြားကျောင်းတော်ရာသို့ သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ ဘုရားပူဇော်ခြင်း၊ ဆရာတော်ဘုရားနှင့် ပဋ္ဌာန်းဆင်နွှဲရုံလျှင် ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ကံကောင်းများ ရရှိနိုင်ရန် ရည်သန်၍ ဤဆောင်းပါးဖြင့် လမ်းညွှန်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်-ပဲခူး လမ်းအတိုင်းသွား၍ ကျောက်တန်းရွာသို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်ဘုတ်အတိုင်း အင်္ဂါတေလမ်းမှသွားလျှင် ထိုအင်္ဂါတေလမ်းဆုံးပါက ကျောင်းဆောင်ရွာ၊ ပတ္တမြားကျောင်းတော်ရာသို့ ရောက်ရှိပါမည်။

မေးပါများစကားရ စုံစမ်း မေးမြန်းသွားနိုင်ပါသည်။

□ ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်

ခု နှစ် ရက် သား သ မီး များ အ တွက်
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

ဟောစာတမ်းနှင့်ယတြာ

ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်တောတ်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

တနင်္လာသားသမီးများ

- (က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလအဖို့ မူလဌာနနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါးစလုံးတွင် ကောင်းအားများရှိလာသဖြင့် ဇာတာ ရှင်အဖို့ ကံကောင်းတောက်ပ နှလုံးရွှင်သာ ကြည်နူး ရပေမည်။ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာ မ,စ ကူညီခြင်း၊ အကြံသစ် ဉာဏ်သစ်များ ပေါ်ပေါက်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ ငွေကြေးနံ အားကောင်းလာပြီး ငွေအစု လိုက် အပြုလိုက်ရတတ်၏။ ထိကံစမ်းပါ။
ယတြာ - လာဘ်ဦးလာဘ်ဖျား ငွေကို ဘုန်းတော် ကြီးကို လှူပါ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - စကားများ ရန်ဖြစ် တတ်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - အနာပေါက်တတ်၏။
ယတြာ - တံတားခင်းလှူပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္လာနံသင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၂)ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့ ကောင်းပြီး (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့သည် ညံ့၏။
မှတ်ချက်။ သင်္ကြန်တွင်း ဝုလ္လဘဝတ်ပါ။ သို့မဟုတ် စတုဒိသာလုပ်ပါ။

- (က) စီးပွား/လူမှု - ဤလအဖို့ မူလဌာနတွင် ကောင်းအား ရှိသော်လည်း ပဝတ္တိဌာနတွင် ဆိုးအားရှိနေသဖြင့် ငွေပေးငွေယူ မှားယွင်းတတ်၏။ အလုပ်အကိုင်တွင် အခက်အခဲ အကွေ့အကောက် အနည်းငယ်ပေါ်တတ် ၏။ မိသားစုအချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်၏။ အိုးအိမ် တိုက်တာ အသစ်ဝင်လျက် ပြန်ထွက်တတ်၏။ မြေ၊ အမွေနှင့် ပတ်သက်၍ စကားပြောဆိုရတတ်ရာ ရှုံးနိမ့် တတ်၏။ သောကြာသားသမီးအတွက် သောကရီ၏။ ဝန်ထမ်းများ မိသားစုကျန်းမာရေးအတွက် သောက ရီ၏။ ပြည်တွင်းပြည်ပကိစ္စများ ကြန့်ကြာမည်။
ယတြာ - လူသွားလမ်း အုတ်ခင်းပါ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - မသင့်မတင့်ရှိမည်။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - အစာအိမ်၊ ဝမ်းဗိုက် ခွဲစိတ်ကိန်းရှိ၏။
ယတြာ - ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ဖျာလှူပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနံသင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ကောင်းပြီး (၅) ဂဏန်းနှင့် ကြာသပတေးနေ့ ညံ့၏။
မှတ်ချက်။ သင်္ကြန် သို့မဟုတ် ယောဂီဝတ်စုံလှူပါ။

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂါသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခင်လနည်းတူ ယခုလတွင်လည်း မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါးတွင် အညံ့များရှိ၏။ မိမိ၏ လက်နှိကာ အခြေအနေကို ထိမ်းယိုင်မှုမရှိအောင် ထိန်းသိမ်းစိုက်ပျိုး လုပ်ငန်းသစ်တိုးချဲ့မှု မသင့်ပေ။ ကြေးယောင်ခြန်ချခြင်း၊ ဆွေးငွေရရှိခြင်းများနှင့် ကြံ့ရ ပြီး ငွေကြေးကို နေစိတကျ တိုင်တွယ်ပါ။ အဖြန်းများ တတ်၏။ ချောဝါသည်ဆွေမျိုးများ နေအိမ်ရောက်လာ တတ်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အပူသည်ဖြစ်ပါက ဝန်ထမ်း ပါလေး၊ ထားဝင်မည်။ စော်ပစ္စည်းအထောင်းများ ထွက်မည်။ မကောင်းသတင်း အလွင့်ခံရတတ်၏။ ဝန်ထမ်းများ နာမည်ပျက်တတ်၏။

ယတြာ - မွေးနံထောင့်ဘုရားတွင် ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - သင့်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - အူ၊ အစာအိမ်တွင် ဥပဒ်ရှိ၏။
ယတြာ - လူသွားလမ်း တံမြက်လှည်းပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္လာနံသင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့ ကောင်းပြီး (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ ဘုရားပလ္လင် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင်လည်း ယခင်လနည်းတူ မူလနှင့်ပဝတ္တိဌာနတို့၏ အကောင်းတစ်ဝက် အဆိုး တစ်ဝက် ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ဇွဲလုံ့လဝီရိယဖြင့် မှန်မှန် ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်စဉ်းစားပါ။ အလိုရမ္မက်ကြီး၍ ငွေကို ပုံပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် မသင့်ပါ။ ခေတ်ကာလကြောင့် အန္တရာယ်ရှိ၏။ မိမိလုပ်ငန်းကို ပိတ်ပင်ခြင်းခံရတတ် ၏။ တနင်္ဂနွေနံ သားသမီးအတွက် သောကရှိ၏။ လူလိမ်ခံရတတ်၏။ ဝန်ထမ်းများ အကောက်ကြံခံရ တတ်၏။ အမှတ်မထင် အောင်ဘာလေထိကံစမ်းပါ။

ယတြာ - မွေးဖွားခါနီးကိုယ်ဝန်ဆောင်ကို ဒါနပြု ကူညီပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - သင့်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - လေ၊ လေဝန်း၊ အသက်ရှူမဝရောဂါ ဖြစ်တတ်၏။
ယတြာ - ဝတ္တကမြေတွင် တံမြက်လှည်းပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - စနေနံသင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ကောင်း ပြီး (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ သင်္ကြန်ကာလ ညောင်ရေသွန်းပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလအဖို့ ယခင်လထက် အနည်း ငယ် ည့်၏။ ကောင်းအားကို ပဝတ္တိဌာနမှ ဆိုးအားဖြင့် ဖျက်ဆီးထားရာ လူပေါင်းများတတ်၏။ အကြံအစည် ဆုံးဖြတ်ချက် မှားယွင်းတတ်၏။ မိတ်ဆွေ အတူ အယောင်များ၏ မနာလိုမှု၊ မကောင်းကြံမှု ခံရတတ် ၏။ မသန့်ရှင်းသောငွေများ ဝင်တတ်၏ (ဥပမာ - သာသနိကဌေး၊ အများပိုင် ရန်ပုံငွေများ)။ ၎င်းတို့ဖြင့် ပေါင်းစပ်စီးပွား မလုပ်သင့်ပါ။ ယာဉ်ကား (ရွှေ့လျား ပစ္စည်း)၊ ဝင်ကိန်းရှိပြီး စက်ပစ္စည်း (အခြေစိုက်)များ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်၏။ ဝန်ထမ်းများ ချောက်တွန်းခံရ တတ်၏။ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ခရီးရှောင်ပါ။
ယတြာ - ရှင်ဥပဝတ္ထမထေရ်ကို ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေ ချမ်း ကပ်လှူပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အထင်မှားတတ်၏။ ငွေကြေးကိစ္စ ဖြစ်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ကောင်း၏။ ငှက်ဖျား ဂရုစိုက်ပါ။
ယတြာ - ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္လာနံသင့်လုပ်ငန်း။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့ ကောင်းပြီး (၆) ဂဏန်းနှင့် သောကြာနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ သင်္ကြန်ကာလ ၁ ၇ (သကြားသာကူ) စတုဒီသာပြုပါ။

သောကြာသားသမီးများ

စနေသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင်လည်း ယခင်လနည်းတူ မူလနှင့် ပဝတ္တိ နှစ်ဌာနစလုံးတွင် အကောင်းအဆိုး ယှဉ်နေ၏။ သူတစ်ပါးစကား မယုံကြည်အပ်ပါ။ လူယုံ ခုကွပေးတတ်၏။ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲများ၏ အကူ အညီရမည်။ တပည့်ငယ်သား သားသမီးများ ထွက် ပြေးတတ်၏။ ထိပေါက်တတ်၏။ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၁၁ နာရီတွင် ၅ အစ ၇ အဆုံး ဂဏန်းကို ကံစမ်းပါ။ ဝန်ထမ်းများကြီးသူ၏ မျက်နှာသာပေးမှုကြောင့် အချင်း ချင်း မနာလိုမှုခံရမည်။ ပြည်ပသို့ ဒုတိယအကြိမ် ခရီး သွားရမည်။

ယတြာ - နေအိမ်တွင် နံနက်တိုင်း အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်ခွေဖြင့် ပူဇော်ပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး / လူငယ်အရေး - တနင်္ဂနွေသား သမီးကြောင့် အိမ်တွင်းရေးတွင် ရန်ရှိ၏။

(ဂ) ကျန်းမာရေး - နှလုံး၊ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောတွင် ဥပဒ်ရှိလျက် ဓာတ်လိုက်တတ်၏။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - စနေနံ့သင့်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၇) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ကောင်းပြီး (၄) ဂဏန်းနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညံ့၏။ မှတ်ချက်။ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးကို ပူဇော်ပါ။

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလအဖို့ မူလနှင့်ပဝတ္တိ ဌာနနှစ်ပါး စလုံးတွင် ကောင်းအားများရှိသဖြင့် ယခင်လထက် ကံလာတာသင့်၏။ အကြံသစ် ဉာဏ်သစ် မိတ်ဆွေ အသစ်များနှင့် ပေါင်းဆုံရတတ်၏။ မင်္ဂလာတရား တော်အရ ဆွေမျိုးဉာဏ်အတွက် အထောက်အပံ့ များ ပေးလျှရတတ်သဖြင့် အကုန်အကျ များမည်။ အမျိုးသမီးတစ်စုံတစ်ဦးနှင့် လုပ်ငန်းစပ်တူ တွဲစပ်လုပ် ရတတ်။ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ ပွင့် လင်းမည်။ အရက်သေစာကြောင့် ဥပဒ်ရှိရာ ရှောင်ပါ။ ဝန်ထမ်းများ မိသားစုအရေးအတွက် စိတ်သောကရှိ၏။ ရွှေပျောက်တတ်၏။

ယတြာ - တံခွန်လှူပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး / လူငယ်အရေး - သင့်၏။

(ဂ) ကျန်းမာရေး - အသည်း၊ အဆုတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဥပဒ်ရှိ၏။

ယတြာ - ဘုရားကို သစ်သီးဆွမ်း နေ့စဉ်ဆက် ကပ် လှူဒါန်းပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနံ့သင့်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တို့ အကျိုးပြု၍ (၄) ဂဏန်းနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တို့ ညံ့၏။ မှတ်ချက်။ နေ့နံ့စုံပန်းများ စုစည်းလျက် ဘုရားကပ် လှူပါ။

မေတ္တာပန်းနှင့်ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
ဦးညွန့်လှိုင် (ကြို့ပင်ကောက်)
တိုက်-အမှတ် (၄၁) (၅)လွှာ ဘီ၊ ၁၆၇ လမ်း၊
တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၄၀၉၉၃၃
ဇနီး - နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၃:၀၀)နာရီအထိ
|တယ်လီဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းခြင်း သည်းခံပါ။
ဟောစာတမ်းများအတွက် VPP ဖြင့် ငွေကြိုတင်ပို့ပေးမှသာ
လက်ခံဆောင်ရွက်ပါသည်။
စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ နာမည်ပေး၊
ကုမ္ပဏီနာမည်ပေး၊ အထူးအရေးကြီးကိစ္စရပ်များအတွက်
ထိထိမိမိ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပါကြောင်း။

၂၀၁၄ ခုနှစ် ရာသီခွင်နှင့် ဧပြီလ လောကီနိမ္မိတ်များ

ဆရာဦးခန့်ကျော် (အခမိခေမိကျမ်းပြုပညာရှင်)

CAPRICORN

ကောရရာသီ

(ဒီဇင်ဘာ - ၂၀ ရက် မှ ဇန်နဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပွေး)

(မြန်မာလို ပြာသိုလပွေး)

ယခုကာလအတွင်း နှုတ်မှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းဖြစ်သော ရှေ့နေ၊ ပွဲစားလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများ ဝင်ငွေကောင်းနေတတ်မည် ဖြစ်သော်လည်း ဝင်ငွေကောင်းသလို ထွက်ငွေများလည်း ကောင်းနေမှုကြောင့် ငွေကြေးအခတ်အခဲများ ကြုံရတတ်မည်။ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတတ်ခြင်းများလည်း ရှိနေမည်။ သို့သော် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ငွေကြေးများ ဝင်နိုင်သည် ဖြစ်၍ ထိထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းများကို ပြုပေးပါ။ ယခုကာလအတွင်း သင့်အနေဖြင့် ထိထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းများပြုမည် ဆိုပါက (၅၊ ၅၊ ၀၊ ၁) ဂဏန်းများဖြင့် ထိထိုး၊ ကံစမ်းနိုင်သည်။ မိသားစုနှင့်အတူ အကျိုးရှိသောခရီးများ သွားရတတ်မည်။ ပြည်ပသို့ အလည်အပတ်ခရီးသွားခြင်း၊ ဘုရားဖူးခရီးသွားရခြင်းရှိမည်။ သို့သော် ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ ရုတ်တရက် သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင်ကျခြင်း၊ မူးလဲခြင်းဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးကံ ညံ့နေမည်။ လက်ထပ်ရန်စီစဉ်ထားမှုများ (သို့) စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းရန်ကိစ္စများ ပျက်သွားရတတ်ခြင်းများရှိမည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူဖြစ်ပါက မိမိရည်ရွယ်မျှော်လင့်ထားမှုများ ပြည့်ဝရလိမ့်မည်။ အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခြင်းကိုလည်းခံရတတ်မည်။ အရေးကြီးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရာ၌ နိညိုရောင်၊ အနက်ရောင်များ ဝတ်ဆင်ခြင်းကို ရှောင်ပါ။

AQUARIUS

ကွဲရာသီ

(ဇန်နဝါရီ - ၂၀ မှ ဖေဖော်ဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပွေး)

(မြန်မာလို တပို့တွဲလပွေး)

ယခုကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာတွင် မိမိ၏ ဝိမိယကို အားကိုး၍ ကြိုးစားရမည် အချိန်ဖြစ်သည်။ ခရီးသွားပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးဆောင်အမျိုးမျိုး

လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများ ဝင်ငွေကောင်းနေလိမ့်မည်။ သို့သော် သင့်အနေဖြင့် စကားအပြောအဆို အထူးသတိထားပါ။ မိမိနှုတ်ကြောင့် ကောင်းကျိုးများရှိသလို ဆိုးကျိုးများလည်း ခံစားရတတ်သည်။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ကိုယ်တိုင်ဖြေရှင်းခြင်းမျိုး မပြုဘဲ ကြားလူထား၍ ဖြေရှင်းခြင်းမျိုး ပြုသင့်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနပြောင်းရွှေ့ရခြင်း (သို့) အခြားလုပ်ငန်းတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရခြင်းများ ရှိလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်း၍ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စရာများနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်လိမ့်မည်။ မိသားစုဦးရေလည်း တိုးပွားလာလိမ့်မည်။ ချစ်သူမရှိသေးသောသူများ မိမိစိတ်ကြိုက် ချစ်သူတွေ့တတ်မည်။ ကျန်းမာရေးမှာ အသည်းရောင်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ဤကာလအတွင်း ထိထိုးခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ခြင်းပြုမည်ဆိုပါက အင်္ဂါနေ့တွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမျိုးကို ရှောင်ပါ။ ထိထိုးမည်ဆိုပါကလည်း (၅၊ ၁၊ ၆၊ ၃) ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

PISCES

မိန်ရာသီ

(ဖေဖော်ဝါရီ - ၂၀ မှ မတ် - ၂၀ ရက် အတွင်းပွေး)

(မြန်မာလို တပေါင်းလပွေး)

မိန်ရာသီပွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း အပျော်အပါးနှင့် အလောင်းအစားကိစ္စများ လွန်ကဲမှုကြောင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ထိခိုက်နိုင်သည့်အပြင် အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများပါ နောက်ဆက်တွဲ ပေါ်ပေါက်လာတတ်မည်။ အိုးအိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ တိုက်ခန်းနှင့်ပတ်သက်၍လည်း အပြောင်းအလဲ၊ အပြောင်းအရွှေ့များ ရှိတတ်မည်။ ယခုကာလအတွင်း မျှော်လင့်မထားသောခရီးများသွားရလိမ့်မည်။ သွားရမည့်ခရီးသည် အနှောက်မြှောက်အရပ်ဖြစ်ပါက သတိထား သွားသင့်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် စနေနံအစားအစာများ အလှူဒါနပြုပြီး သွားပါ။ ပညာသင်ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ပညာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများအတွက် အကူအညီ အထောက်အပံ့ပြုမည့်သူများနှင့်တွေ့ဆုံရတတ်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ

အချစ်မရှိသေးသူများ ချစ်သူရည်းစား တွေ့ရလိမ့်မည်။ ချစ်သူ ရှိပြီးသူများလည်း ချစ်သူနှင့်အတူ အပျော်ခရီးများထွက်ရ တတ်သည်။ သင့်အိမ်အတွင်းရှိ ခန်းဆီး လိုက်ကာများကို အရောင်တောက်တောက်ကလေးများဖြင့် ဆင်မြန်းထားသင့် သည်။ ကျန်းမာရေးမှာ မျက်စိဆိုင်ရာ၊ အသည်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်မည်။ ထီထိုး ကံစမ်းမည်ဆိုပါက (၆၊ ၃၊ ၀) ဝဏန်းများပါသော အောင်ဘာလေထီကို ထိုးပါ။

ARIES
မိဿရာသီ

(မတ် - ၂၁ မှ ဧပြီ - ၂၀ ရက် အတွင်းဖွေး)
(မြန်မာလို တနန်းလဗွေး)

မိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် အတည်တကျမဟုတ်ဘဲ တစ်နေရာမှ တစ်နေသို့ ကူးသန်းသွားလာလုပ်ကိုင်ရသော ပေါ်ပင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများ စီးပွားဝင်ငွေ ကောင်းနေမည်။ သူတစ်ပါးပေးသော အကြံအစည်များကို လက်ခံခြင်းမပြုသင့်ဘဲ မိမိဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်းသာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနအတွင်း ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သော သူတစ်ပါးကိစ္စကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုကြောင့် ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်ရတတ်သည်။ မိမိနှင့် အရင်းနှီးဆုံး သူ၏ သစ္စာမဲ့မှုကိုလည်း ခံရတတ်သည်။ အယုံအကြည်လွယ် တတ်ခြင်းကို သတိထားပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ မျက်နှာပွင့်နေ လိမ့်မည်။ ချစ်သူရှိပြီးသူဖြစ်ပါကလည်း အချစ်သစ်တွေ့မည်။ မိမိထက် ပို၍ချစ်တတ်သောသူ ဖြစ်နိုင်သည်။ ကျန်းမာရေး နှင့်ပတ်သက်၍ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ လေဖျန်းတတ်ခြင်း၊ အပြင်းဖျားနာခြင်း၊ ဆေးရုံဆေးခန်းသို့ ရောက်ရတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ မိဿရာသီဖွားများ ထီထိုးကံစမ်းမည်ဆိုပါက (၅၊ ၀၊ ၂၊ ၄) ဝဏန်းများပါသော အောင်ဘာလေထီကို ထိုးပါ။ ယခု ကာလအတွင်း အစစအရာရာ အန္တရာယ်ကင်းစေရန်အတွက် ပယင်းကျောက်ကို ဝတ်ဆင်ခြင်း(သို့) ဆောင်ထားခြင်း ပြုပါ။

TAURUS
ဩဿရာသီ

(ဧပြီ - ၂၁ မှ မေ - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွေး)
(မြန်မာလို ကဆုန်လဗွေး)

ဩဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် ယခုကာလအတွင်း မိမိ စိတ်နှင့် မိမိကိုယ် မကပ်ဘဲ စိတ်တခြား ကိုယ်တခြားဖြစ်တတ် မည်။ အာရုံများ ထွေပြားနေမှုကြောင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း

ပိုင်းတွင် လွဲချော်မှုများလည်း ရှိတတ်သည်။ စာပေဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများ လုပ်ငန်းအဆင်ပြေမှုရှိမည်။ အိမ် ထောင်ရှင်များအနေဖြင့် ဝင်ငွေနှင့်ထွက်ငွေ မမျှဘဲ ဖြစ်နေ တတ်သည်။ သားသမီးများအတွက်လည်း စိုးရိမ်သောက ဖြစ်ရတတ်သည်။ မိမိအိမ်တွင် ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေ စဉ်သည်များ ကို လက်မခံသင့်ပါ။ သူတို့နှင့်အတူ ပြဿနာများ ပါလာတတ် သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း အဆင်ပြေမည်။ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ငွေဝင်လိမ့်မည်။ ဌာနဆိုင်ရာမှ စေလွှတ် သော ခရီးများလည်း ချီလိမ့်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများမှာ အချစ် ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကွဲကွာနေသောချစ်သူနှင့် ပြန်လည်တွေ့ ဆုံရခြင်း (သို့) အဝေးရောက်ချစ်သူထံမှ သတင်းစကားများ ကြားရတတ်ခြင်းရှိမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အဆုတ် ရောင်၊ အဆုတ်ပွ စသည့်ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ ပြဿရာသီဖွားများ ထီထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၂၊ ၅) ဝဏန်း များပါသော အောင်ဘာလေထီကို ထိုးပါ။

GEMINI
မေထွန်ရာသီ

(မေ - ၂၁ မှ ဇွန် - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွေး)
(မြန်မာလို နယုန်လဗွေး)

မေထွန်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် ယခုကာလအတွင်း မိတ်သစ်ဆွေသစ်များ တိုးပွားလာလိမ့်မည်။ မိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီကြောင့် မထင်မှတ်ဘဲ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အကောင် အထည်ဖော်လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ အလှပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်း၊ အလှ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရောင်းချရေးလုပ်ငန်း၊ အမျိုးသမီးအသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများဖြင့် အထူး အကျိုးပေးဖြစ်ထွန်းမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝကို အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှုများ ရရှိစေရန်အတွက် စနေသား ဘုန်းရိပ်ကို ခိုလှုံခြင်း၊ ၎င်းတို့ထံမှ အကူအညီများတောင်းခံခြင်း၊ ဆွေး နွေးတိုင်ပင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်တွင်းရေး အေးချမ်းသာယာမည်။ သားသမီးရတနာများ လည်း ရရှိတတ်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးစနစ်ပွင့်နေ မည် ဖြစ်သော်လည်း လိင်မထူသူတို့၏ အနှောင့်အယှက်ပေးမှု ကြောင့် ရန်ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်တတ်ခြင်း၊ နှုံးပြင်ကနား ရောက်ရတတ်ခြင်း၊ အရှက်တကွဲဖြစ်ရတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဆီးကျင့်ခြင်းဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ သင့် အိမ်တွင်ရှိသော ဟောင်းနွမ်းနေသည့်ပစ္စည်းများကို စွန့်ပစ်ပါ။ မေထွန်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် ထီထိုးကံစမ်းမည်ဆိုပါက (၈၊ ၅၊ ၃၊ ၀) ဝဏန်းများပါသော အောင်ဘာလေထီကို ထိုးပါ။

CANCER

ကရကဋ်ရာသီ

(ဇွန် - ၂၁ မှ ဇူလိုင် - ၂၀ ရက်အတွင်းပွား)

(မြန်မာလို ဝါဆိုလပွား)

ကရကဋ်ရာသီပွားများအနေဖြင့် ယခုကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်ပခရီးများကို အကြိမ်ကြိမ်သွားရတတ်မည်။ အလုပ်(၂)ခု (၃)ခု လုပ်ကိုင်ရတတ်ခြင်းကြောင့်လည်း ဝင်ငွေ(၂)ခု (၃)ခုရှိနေမည်။ သို့သော် အကောင်းနှင့်အဆိုး သွင်တူနေသည်ဖြစ်၍ အဆိုးများနှင့်ပတ်သက်၍ အလိမ်ခံရတတ်ခြင်း အပူတတ်တတ်ခြင်းများအတွက် အထူးသတိထားရန် လိုလိမ့်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အခြေအနေ အခွင့်အလမ်းကောင်းများ ပေါ်ထွက်လာမည်။ အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေသူများအနေဖြင့် ဤလ၏ပထမပတ်အတွင်း ရနိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ငွေပို ငွေလျှံများ စုဆောင်းနိုင်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ မိသားစု စုံစုံလင်လင်နှင့်နေရမည်။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိဆန္ဒနှင့်လက်တွေ့ တခြားစီဖြစ်နေတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူ အချစ်ရှိပြီးသူများ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပျော်ရွှင်ရမှုများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အာခေါင်နာခြင်း၊ ပါးစပ်အတွင်း အပူပူများထွက်ခြင်း၊ ခြေ၊ လက်အေးခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ နွေးနွေးထွေးထွေးနေပြီး အအေးလွန်ကဲသော အစားအစာများကို မစားမိစေရန် သတိထားရမည်။ ကရကဋ်ရာသီပွားများ ထိထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်း ပြုမည်ဆိုပါက (၃၊ ၇၊ ၀၊ ၁)ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

LEO

သီဟိုဠ်ရာသီ

(ဇူလိုင် - ၂၁ မှ ဩဂုတ် - ၂၀ ရက်အတွင်းပွား)

(မြန်မာလို ဝါခေါင်လပွား)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ယခင်က ထက် ပိုမိုအာရုံစိုက်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် စီးပွားဝင်ငွေ သိသိသာသာ တိုးလာနိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်ရမှုများ ရှိမည်။ ပြည်ပရောက် သားသမီးများလည်း ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။ မိဘအမွေအနှစ်အဖြစ် အိုးအိမ်၊ ခြံမြေများ ရရှိတတ်မည်။ သို့သော် မိဘအကြီးအကဲ တစ်ဦး၏ ကျန်းမာရေးညံ့နေတတ်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီး

ထွက်ရတတ်မည်။ ရပ်ဝေးနေဆွေမျိုးများ၏ အကြောင်းထိခိုက်ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါကလည်း ဌာနဆိုင်ရာမှစေလွှတ်သော ခရီးများရှိမည်။ ပြည်တွင်း/ပြည်ပ နှစ်မျိုးစလုံး ဖြစ်နိုင်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ ညံ့နေမည်။ ချစ်သူနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်ခြင်း၊ စေ့စပ်ချစ်(သို့) လက်ထပ်ရန်စီစဉ်ထားမှုများ ပျက်သွားတတ်ခြင်းရှိမည်။ ပညာသင်ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ပညာရေးကံ အသင့်အတင့် ရှိမည်။ ကြိုးစားနိုင်မှ တော်ရုံကျမည်။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍လည်း အပြိုင်အဆိုင်များ၊ အခက်အခဲများရှိနေမည်။ သင့်အနေဖြင့် ထိထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းပြုမည်ဆိုပါက (၂၊ ၄၊ ၀၊ ၈) ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။ ဤကာလအတွင်း အနီရောင်ကျောက်(သို့)ပတ္တမြားကို ဝတ်ဆင်ခြင်း၊ ဆောင်ထားခြင်း ပြုပါ။

VIRGO

ကန်ရာသီ

(ဩဂုတ် - ၂၂ မှ စက်တင်ဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းပွား)

(မြန်မာလို တော်သလင်းလပွား)

ကန်ရာသီပွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအနေဖြင့် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆားရောင်းဝယ်သူဖြစ်ပါက စီးပွားဝင်ငွေကောင်းမည်ဖြစ်သော်လည်း လူနေရာ၊ ဆိုင်နေရာ အပြောင်းအလဲများရှိနိုင်မည်။ လက်အောက်ငယ်သားအလုပ်သမားများနှင့်ပတ်သက်၍လည်း စိတ်မအေးနိုင်စရာများ ဖြစ်တတ်မည်။ ဤလအတွင်း ပြည်ပခရီးစဉ်များ ထူးထူးခြားခြားပေါ်ပေါက်တတ်မည်။ မိမိတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းသာမက သွားရမည်။ မျှော်လင့်မထားသူထံမှလည်း အကူအညီကောင်းများ ရရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အထက်လူကြီးများ၏ အသိအမှတ်ပြု ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ မိတ်ကောင်း၊ ဆွေကောင်းများနှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးရခြင်း ရှိမည်။ ပညာသင် ကျောင်းသားဖြစ်ပါက ကြိုးစားအားထုတ်မှု၏ အကျိုးရလဒ်များကို အပြည့်အဝ ပိုင်ဆိုင်ရမည်။ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေသူဖြစ်ပါက မကြာခင် သတင်းကောင်းများ ကြားရနိုင်မည်။ ဤကာလအတွင်း အစားကောင်း၊ အသောက်ကောင်းများ စားသောက်ရတတ်မည်။ ကျန်းမာရေးမှာ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊ အစာအိမ်နှင့်စအိုတွင် ရောဂါရတတ်ခြင်းရှိမည်။ ကန်ရာသီပွားများအနေဖြင့် ထံကုသိုလ်ကောင်းနေချိန်ဖြစ်၍ ဝါသနာပါလျှင် ထိထိုးခြင်းကံစမ်းခြင်း ပြုပါ။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၃၊ ၉၊ ၀၊ ၅)ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

LIBRA

တူရာသီ

(စက်တင်ဘာ - ၂၃ မှ အောက်တိုဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းဖွေး)

(မြန်မာလို သီတင်းကျွတ်လဖွေး)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ စတင်အခြေချ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ အကောင်အထည်ဖော်မှုတွင် စိုးရိမ်စရာမလိုဘဲ သူ့အလိုလို အကူအညီပေးမည့်သူ ထောက်ပံ့ပေးမည့်သူများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ အထူးသဖြင့် လူမျိုးခြား၊ ဘာသာကွဲများထံမှ အကူအညီများ ရနိုင်မည်။ တစ်လအတွင်းရှိ အင်္ဂလိပ်လိုရက်များမှ (၁၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈) ရက်များသည် ကံကုသိုလ်ကောင်းစေခြင်းနှင့် ထူးထူးခြားခြားဖြစ်စေသော ရက်များဖြစ်၍ အဆိုပါရက်များနှင့်တိုက်ဆိုင်ပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သာယာသော အိမ်ထောင်ရေးကို တည်ဆောက်နိုင်မည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူဖြစ်ပါက ဘွဲ့လွန်သင်တန်း၊ ဒီပလိုမာသင်တန်းများ တက်ရောက်သင်ကြားနိုင်ခွင့် ရနိုင်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သတိထားရန်လိုမည်။ အဆုတ်အအေးပတ်ခြင်း၊ ရင်ကျပ်ပန်းနာဖြစ်တတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ မကြာခဏ ခေါင်းလျှော်ခြင်း၊ အအေးခံခြင်းများ မပြုသင့်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ ကောင်းတစ်ခါ ဆိုးတစ်လှည့်နှင့် ပျော်ရွှင်ရမှုများရှိသလို၊ စိတ်ညစ်စရာများနှင့်လည်း တွေ့ရတတ်မည်။ သင့်အနေဖြင့် ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၅၊ ၀၊ ၇၊ ၄) ဂဏန်းများဖြင့် ထိထိုးကံစမ်းနိုင်သည်။

စတင် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခြင်း ပြုပေးပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ခွဲခွာနေရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူအများနှင့် အဆင်ပြေအောင် နေထိုင်သင့်သည်။ ဤသို့မဟုတ်ပါက အထင်အမြင် လွဲမှားခံရခြင်း၊ သားပုပ်လေလွင် ပြောဆိုခံရတတ်ခြင်းများရှိမည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူများဖြစ်ပါက မိမိဆန္ဒရှိသည်များ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးမှာ သွေးနှင့်ပတ်သက်သောဝေဒနာ ဖြစ်တတ်မည်။ ဗြိစ္ဆာရာသီဖွားများအနေဖြင့် ထိပေါက်ခြင်း (သို့) ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေကြေးများ ဝင်တတ်မည်ဖြစ်၍ ထိထိုးပေးပါ။ (၂၊ ၀၊ ၇၊ ၉) ဂဏန်းများ ပါပါစေ။

SAGITTARIUS

ခနုရာသီ

(နိုဝင်ဘာ - ၂၃ မှ ဒီဇင်ဘာ - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွေး)

(မြန်မာလို နတ်တော်လဖွေး)

ခနုရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ လုပ်နိုင်သလောက် ကောင်းမည်။ ဘာသာရေး၊ ကုသိုလ်ရေးလုပ်သမျှ စီးပွားရေးရာ ကျန်းမာရေးပါ ထူးထူးခြားခြားကောင်းလာမည်။ တစ်ပါးသူတို့အပေါ် စေတနာ၊ မေတ္တာ ပိုမိုထားပေးခြင်းဖြင့် တူညီသောတုံ့ပြန်မှုကို ပြန်လည်ခံစားရတတ်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး မိမိအား ပြိုင်ဆိုင်နေသူများလည်း သူ့အလိုလို ပြေပျောက်သွားမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် နားလည်သဘောပေါက်ပြီး အဆင်ပြေမှုများရရှိရန် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ မထင်မှတ်ဘဲ မိမိအပေါ် အထင်မြင်လွဲမှားနေမည်။ အိုးအိမ် ခြံမြေနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စများလည်း ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ချစ်၍ဖြစ်စေ၊ မုန်း၍ဖြစ်စေ၊ ဆေးခတ်ခံရတတ်ခြင်းများရှိ၍ သူတစ်ပါးပေးသည် ကျွေးသည်များကို အလွယ်တကူ လက်ခံစားသောက်ခြင်းမျိုးကို သတိထားပါ။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မျိုးပွားအင်္ဂါတွင်သော်လည်းကောင်း၊ အစာအိမ်တွင်သော်လည်းကောင်း ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၁၊ ၀၊ ၇၊ ၆) ဂဏန်းများဖြင့် ထိထိုးကံစမ်းနိုင်သည်။

SCORPIO

ဗြိစ္ဆာရာသီ

(အောက်တိုဘာ - ၂၃ မှ နိုဝင်ဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းဖွေး)

(မြန်မာလို တန်ဆောင်မုန်းလဖွေး)

ယခုကာလအတွင်း တစ်မျိုးထက်မကသော လုပ်ငန်းသစ်များ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ ငွေကြေးကိစ္စများလည်း အဆင်ပြေမည်။ ထို့အပြင် လက်လွန်ထားသောပစ္စည်း (သို့) ငွေကြေးတစ်ခုခု ပြန်လည်ရရှိတတ်မည်။ တစ်လအတွင်းရှိ အင်္ဂလိပ်လိုရက်များမှ (၂၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၈၊ ၃၀) ရက်များသည် သင့်အတွက် ကံအထူးကောင်းစေသော ရက်များဖြစ်၍ ထိုရက်များနှင့်တိုက်ဆိုင်ပြီး ခရီးသွားခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ၊ ငွေကြေးကိစ္စ ပြောဆိုခြင်းပြောဆိုခြင်း၊ လုပ်ငန်း

ဆရာဦးခန့်ကျော်

(ဆင်စောနိကျမ်းပြုပညာရှင်)

အမှတ်(၂၇) ရွှေဘိုလမ်း၊ ဗဟိုရပ်ကွက်၊ ရွှေကျော်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖု-၅၁၅၂၂၁၊ ဖု-၄၂၀၀၀၅၆၅

www.burmeseclassic.com